

Выходитъ у Львовѣ что дня (кроме недѣль и русскихъ святыхъ) о 5-ой годикѣ по полудню. Литературный додатокъ "Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей" выходитъ въ вторники, а въ вторники и пятницу на переплетъ разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: **У Львовѣ** Администратія "Дѣла" ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. II. и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Дюна 77 (стара почта). **У Вѣднѣ** M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; P. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 10; Oppalik I. Stubenbastei 2. **Въ Франкфуртѣ** и Гамбургѣ M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Дѣло" и нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на "Дѣло" въ литер. додатокъ
въ Австрію: на цѣлый рікъ . . . 18 кр. на цѣлый рікъ . . . 24 кр.
на півъ року . . . 9 кр. на півъ року . . . 12 кр.
на чверть року . . . 4 кр. 50 гр. на чверть року . . . 16 кр.
на місяць . . . 1 кр. 50 гр.

У Львовѣ:
на цѣлый рікъ . . . 16 кр. на півъ року . . . 8 кр.
на чверть року . . . 4 кр. на місяць . . . 1 кр. 35 гр.

Редакція, Администратія и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на пошторке застереження. — Рекламация неопечатаній вѣстей бѣдъ порта **Подорожне** чистого коштує 8 кр. а в. **Оголошення** принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ стрічкою печатною, въ рубр. "Надбавлені" по 20 кр. а в. **Подарки** чистяться по 10 кр. бѣдъ стрічкою.

До нашихъ П. Т. Читателей!

Зъ днемъ 1 (13) жовтня починається IV-тый чвертьрѣкъ видавництва "Дѣла". Просимо о скорѣ надсылань передплати и залеглости!

У Львовѣ дня 2 (14) жовтня 1889.

Выбѣръ посла Романчука головою руского клубу соймового выкликавъ у Львовѣ мѣжь Русинами велике удовлетворенье. Не сумѣваемоса, что такъ само выбѣръ той приняли и всѣ Русины на провинціи.

Клубъ рускій, выбираючи п. Романчука своимъ головою, давъ доказъ арѣлости своего политичного суда и поважного та совѣстного трактованія sprawy народнои. Пос. Романчукъ бувъ минувшою сесією душею клубу руского, а дѣяльвѣсть того клубу здобула собѣ въ краю загальне признанье. Тевѣрѣшнымъ же выборомъ пос. Романчука на голову клубу руского на сию сесію сойму новіи послы рускій заявляи солидарнѣсть своихъ поглядѣвъ зъ поглядѣми загальнѣ Русинѣвъ зъ цѣлого краю, котрый вже и саму сегодѣню акцію выборчу переводявъ пѣдъ окликомъ той политикѣ, яку такъ разумно заступае пос. Романчукъ черезъ попередныхъ шѣсть лѣтъ въ краевѣмъ соймѣ.

Бажамо-жъ клубови рускому пѣдъ проводомъ посла Романчука якъ найкрасшихъ успѣхѣвъ въ его соймовѣй патристичнои дѣяльвости для руского народу и краю!

Друге засѣданье галицкого сойму краєвого було цѣкаве и оживлене, а скѣбчилось свѣтлою побѣдою морально рускихъ посѣльцѣ. П. Гурикъ мотивувавъ свое внесенье въ плавной и ясной бесѣдѣ, котра загально подобалася. На п. Гурику, коли его порбнати зъ давнѣйшими послами селянами, засѣдавшими передъ 20 роками въ соймѣ, пѣзнати, о скѣбно наше селянство за той часъ поступило, завдяки нашимъ просвѣтлымъ товариствамъ и популярнымъ издавництвамъ. Що соймъ внесєня п. Гурика не передавъ окремой ad hoc выбраной комисіи, только роздѣлявъ его межѣ двѣ азычайнѣ комисіи, треба жалѣвати: справѣ было-бы тымъ придалися бѣлыи ваги и цѣла акція була-бы въ однихъ рукахъ; се зробило-бы певно и лучше вражѣне въ краю, особливо у тыхъ, котры внесєнемъ п. Гурика безпосередно суть интересованѣ.

При справджуваню польскихъ выборовъ соймѣва бѣлыи вѣла свою попередну тактику дальше. Она поспѣшлася зъ справджєнемъ выбору п. Поляновского, котрый може наибѣльше зъ всѣхъ выборовъ дававъ поводѣвъ до уваженя, въ той надѣи, что заскочитъ рускихъ посѣльцѣ непритовняныхъ. Але завелася грубо! О. Сѣчинскій выказавъ ясно якъ на долони самими актами выборчи, что при найкортѣйшѣмъ для п. Поляновского рахунку нѣ бѣтъ нѣ протавный его кандидатъ, п. Вахнянина, не бувъ выбранъ, бѣ оба дѣстали по 74 правныхъ голосѣвъ. Однакъ надармо вымывавъ о. Сѣчинскій всѣхъ польскихъ посѣльцѣ, чтобы переконалися актами, лежачими ту-же побѣвъ, въ соймовѣй канцеляріи; надармо домагався — не уваженя выбору, тѣлько провѣреня правнѣю комисією, тани зъ Поляковѣ зложеною. Польска бѣлыи бѣлыи и безъ вгляденя до актѣвъ и безъ комисіи знала, что выбѣръ сей не важный, але иже-же можна йи посвятити одного своего товарища, а ще такъ заслуженого, якъ п. Поляновскій! Отже сѣмъ разомъ вже майже всѣ, навѣтъ и лѣвѣи, голосували за признанье важности сего выбору. Але сѣся матеріальна побѣда бѣлыиго числа супротивъ ясныхъ якъ свѣтъ доказѣвъ рускихъ посѣльцѣ, супротивъ того, что польскіи послы майже не пробовали збывати тѣ доказѣ, только указували на заслуги п. Поляновского (!), и что п. Поляновскій уважавъ навѣтъ за конечне самѣ ставити въ своѣй оборонѣ и себе величати, — отже супротивъ того всего тотѣ матеріальна побѣда есть тяжкимъ моральнымъ поражєнемъ.

Немаловажна есть такожъ эпизода, яка зайшла межѣ правительственнымъ комисаремъ и рускими послами. О. Сѣчинскій на першѣмъ засѣданю межѣ иншимъ критикувавъ, вправдѣ

въ досѣтъ острѣй але зовѣмъ парламентарной формѣ, поступованье старосты въ Захѣпкахъ. На те комисаръ правительственный позволявъ собѣ въ способѣ, его становищу недовѣрѣный, не только ѣдмовити посламъ права тако-го критикованя "неприсутныхъ" урядниковѣ, але и дати притыкъ о. Сѣчинскому за выборы въ Збаражчанѣ. Однакъ бѣдъ пп. Сѣчинского и Романчука дѣставъ ѣдмовѣду таку, котра певно спонукае его зъ бѣлыишѣмъ поваженемъ ѣдмовѣстѣ до рускихъ посѣльцѣ и до всѣхъ посѣльцѣ взагалѣ.

Першій разъ по многыхъ лѣтахъ рускій послы выбранѣ до всѣхъ комисіи, такожъ и до тавныхъ, котры уважаються за найважѣйшѣй и до вѣтрыхъ приступу не мали, якъ именно до комисіи бюджетовѣ. Се очевидно есть только актомъ чѣстот справедливости и практиковѣ звычайно въ тѣлахъ репрезентацийныхъ. Тѣмъ-же бѣдъ выбрано ихъ ще въ такомъ числѣ, яке бѣдъвало-бы вѣповѣ чѣсту членѣвъ руского клубу, бѣ навѣтъ до комисіи зъ 18 членѣвъ зложенохъ выбрано по одному рускому послѣви. И се сталося по тяжкой борбѣ въ польскѣмъ колѣ, а гр. Голышевскій заявлявъ свое недовѣрѣне зъ той услужки коза тымъ, что самъ одѣвъ на друкованыхъ карткахъ зъ листами членѣвъ комисіиныхъ поперемазувавъ рускихъ посѣльцѣ, а повписувавъ на тѣмъсѣ Поляковѣ.

Бесѣда посла Юсифа Гурика

выголошена на 2-мъ засѣданю сойму при мотивуваню внесеня въ справѣ голодовѣй.

Высокій Соймѣ!

Приступаю до поясненя своего внесеня, котре я поставявъ въ имени своихъ товарищѣвъ, а вглядѣю клубу руского, т. зв. сѣльскаго.

Бѣлыи-бы мене самого, яко господаря проблематичного землю, не пересѣдчили тѣ элементарнѣйшѣ нещастя, якѣ ушли на нашъ край въ тыхъ двохъ рокахъ; если-бы мене не пересѣдчили голоса зъ острѣйныхъ сѣльцѣ и зъ цѣлого краю, что ѣдзываются, нарѣкаючи на невожѣи, на выѣдене мышами озимины, на забравье водою всѣхъ плодѣвъ земскихъ; если-бы мене не пересѣдчило и то, что власти автономичной и политичной такожъ стараються запобѣга той нуждѣ, — то повинѣи мене переконати слова Г. Екск. п. намѣстника при отвореню сойму. П. намѣстникъ самъ загадавъ, что знае добре о тыхъ элементарныхъ нещастяхъ, якѣ павуютъ въ нашѣй Галичинѣ, и заявивъ Выс. соймѣ, что и Выс. правительство праходатъ изъ своей стороны въ помѣчь селянамъ утерѣвѣвшимъ ѣдъ посухи, мышей и псєней, подаючи имъ 300.000 злр. запомога а 600.000 злр. безпроцентовой позички.

Все то спонукало мене, поставити въ имени руского клубу внесенье — и я прошу Выс. соймѣ, чтобы зволѣвъ подѣлѣти мои гадѣи что-до всѣхъ частѣй того внесеня. Не буду розводитѣши широко, бо справѣ тѣ Выс. соймѣи добре знаи, а лишь коротко перейду поставленѣи у внесеню пункты.

Отже что-до першого: "ѣдписаня злагающихъ тамто-рѣчныхъ и сегодѣньныхъ податковъ грунтовыхъ и домово-клясовыхъ" — то того конечно потрѣбѣ, бо зъ причины послѣднихъ лѣтъ невожѣйныхъ, шкѣды ѣдъ мышей и бѣдъ воды, котра забрала працю тыхъ людей, что дотыкають рѣкъ, наконецъ зъ причины заразѣи псєковой и ратичной а вслѣдъ за тымъ и позамыкаеи ярмарковѣ, селяннѣи не має чѣмъ податокъ заплатити. Запомога изъ стороны Выс. правительства, хоть и значна, однакъ анѣ въ десятѣй части не заспокоитъ потребности селянѣвъ.

Что-до другого жаданя: "удѣленя беззвѣротной запомоги и безпроцентовой позички", то и сѣсе конечно потрѣбѣ, и то наглѣ, зъ той причины, что мышѣи повѣдѣдали збѣже, отже нема его на засѣвъ, а якъ не засѣвъ, то й на рѣкъ не буде что збирати.

Збѣжа купити нема за що, бѣ нема зѣвѣдки вѣзти того гроша. Отже до роздобутку селянами гроша має служити четвѣрта точка внесеня: занятѣи селянѣвъ при публичныхъ работахъ по повѣтахъ. Только, чтобы работы не были ѣддаванѣи т. зв. генеральнымъ предпрѣимѣамъ, бо тогда селяннѣи въ инѣшнѣмъ чѣсѣ не мавѣ-бы нѣякого зыску, — коли селянина тѣсно нужда, тогда буде бѣтъ робити за что-буди, а предпрѣимѣе, хотяи только собѣ помочи, стараєся изъ всѣхъ силъ, чтобы за работу селяннѣи заплатити якъ наимѣнѣе. Звѣстѣю, что оно такъ дѣеся, и на то звертаю увагу Выс. соймѣ. Если и. пр. селяннѣи возомѣтъ заробити 1 злр. 20 кр. — часто того навѣтъ не заробитъ — то что ему зъ того лѣшѣтѣся? Обрахуѣймо! Купити 6 гарцѣвъ ѣвса по 12 кр. — то 72 кр.; сѣна за 20 кр. — то вже 92 кр.; сѣнки за 16 кр. — то лѣшавѣ

ему 12 кр.; зъ того 2 кр. ѣдтѣгае предпрѣимѣе, — то селяннѣи лишѣтѣся всего-на-всего 10 кр.! То дѣйствѣи правда! прошу переѣдчитѣся! Чи селяннѣи зъ тыхъ 10 кр. може помочи собѣ и роднѣи? поправити вѣзъ и что потрѣбѣно? Дѣлато треба конечно постаратѣся, чтобы тѣ публичнѣй работы давати не приватнымъ предпрѣимѣамъ, але самымъ громадамъ.

Звернуєся ще до ѣдписуваня податковѣвъ. То дуже конечно потрѣбѣно. Выс. соймѣ знае добре, якъ то тяжко бѣвуютъ зъ людей вытягѣи податки. Въ рокахъ, не такихъ злыхъ, якъ сей, бѣвали великѣи залеглости, ба е и до сего часу. Если-бы Выс. правительство хотѣло теперь тѣ податки стягнутѣи, а не ѣдписало-бы ихъ, то на всѣхъ селянѣвъ пришѣла бы велика рухна. Дѣлато я вѣшоу, чтобы податки ѣдписувати. Если-бѣ не далосѣ всѣхъ податковѣвъ ѣдписати, то бѣдай якусь частѣ. А если-бы вже и того не можна було, то бѣдай зѣдержати екзекуциѣ. Въ добрыхъ рокахъ при екзекуцияхъ забирали селяннѣи то, что ему конечно потрѣбѣно до житѣи; а якъ-бы такъ мало бутѣи и сего року, то забрала бы селяннѣи послѣднѣй рѣчи и ѣдъ мусѣвъ-бы грукѣтъ або покидаѣти, або заставитѣи, чтобы заплатити податки.

Наконецъ и удѣлене соли камѣнной и сыровѣцѣвъ есть теперь для селянѣвъ конечно потрѣбѣно. Рускій послы домагались того вже упередѣ, однакъ надармо; то я звертаю увагу Выс. палаты, что теперь то конечно повинно статѣи. Не кажу, чтобы тому ѣдъ давати за дармо, але по цѣнахъ вырѣбу. Сего року воды повалавали широко нашѣи поля. Выс. правительство знае, кѣлько то сѣльцѣ утерѣило шкѣду; въ самѣмъ моѣмъ повѣтѣ 17. Вода ишла не только по поляхъ, але заходила и до господарствѣи и замулила зѣбрану пашу; та паша теперь нездаѣла; селянѣи вывозятѣи на поля и выбѣвають бѣками. Зъ такой нашѣи худѣи грозѣтъ нова зараза, и край утерѣитѣи дуже богато. Дѣлато вѣшоу, чтобы сѣль камѣнну и сыровѣцѣи конечно давати селянамъ по цѣнахъ вырѣбу. Разумѣєся, что сыровѣцѣи мала-бы бутѣи выдавана селямъ бѣльше банѣи сольныхъ, а сѣль камѣнна селямъ въ повѣтахъ дальшихъ.

Торѣкъ протягнулася зима 8 мѣсяцѣвъ, отже наше селянство вычерпало всѣ запасы пашѣи, якѣи була зъ р. 1887. на 1888, такъ что на годѣловѣ худѣи газды вже зъ початкомъ марта ѣдбѣрали стрѣхи, рѣзали сѣчку и годували худѣи. Сего-жѣ року, если яка рада не приѣде въ помѣчь, то уже въ груднѣи газды зачнутѣи такъ живити худѣи, бѣ збути еи не можна — разѣ, что ярмарки позамыкаеи, а другѣ, что въ инѣхъ мѣсяцѣхъ худѣи не прихѣдитѣи навѣтъ на пѣту частѣи вѣротѣи.

Прошу Выс. соймѣи и Сѣтѣлого п. маршала подѣлѣти мои гадѣи, что я тутѣ навѣвъ, прихилилися до моего внесеня и уважати сю справу за наглу, бо такъ само якъ тяжко захѣруа чѣловѣкъ и потребуе наглѣ лѣкарѣи, а той лѣкарѣи заразѣи не приѣде, то пѣзнѣйше хотѣ-бы уже и десѣтъ лѣкарѣвъ хорого здоровья не зробитѣи. Той хорѣи — то теперь наше селянство. Если заразѣи теперь приѣде ему въ помѣчь яка рада, то зможе поратуватѣся, а пѣзнѣйше — то не выстане навѣтъ на то, абы заплатитѣи податки и проценты ѣдъ догѣвъ. Я думаю, что зъ моимъ внесенемъ будутѣи голосувати не только послы зъ менѣихъ повѣтѣвъ, але и зъ бѣльшихъ, бо всѣ то чѣють, что есть бѣракъ хлѣба тай пашѣи и что селянамъ грозѣтъ рухна.

Прошу отже для моего внесеня vybrati окрему комисію зъ 15 членѣвъ, нехай она застановитѣся, чтобы прийти въ помѣчь нашому селянству. (Омѣски въ палатѣи и на галерѣи.)

Бесѣда посла о. Ник. Сѣчинского

выголошена на 2-мъ засѣданю сойму при верификациѣ выбору п. Стан. Поляновского.

Выбѣръ, о котрѣмъ мова, зъ менѣихъ послѣдѣствѣи въ Сѣкали, має бутѣи, пѣбѣла внесеня п. референта выдѣлу красового, узнанный важнымъ. П. референтъ доходитѣи до того результату, что пос. Поляновскій дѣставѣи 80 голосѣвъ, а абсолютна бѣлыи бѣсть 79, отже п. Поляновскій дѣставѣи оданѣи голосѣвъ по-надѣи абсолютну бѣлыи бѣсть. Позволяте, панове, что я ѣдѣрую зъ актѣвъ выборчихъ, что я знайшѣвъ и что я вѣдѣвъ — очима не Аushliffs-референта, але власными; а если-бы кто хотѣвъ переконатѣся о засадоности моихъ выводовѣвъ, то може зробити то заразѣи, бо ту лежатѣи акты выборчи въ оригиналѣ. Прошу вѣзти списы членѣвъ громады, листы выборчи до голосованя на выборѣвъ, листы голосованя и выказы голосованя зъ громады, а переконатѣся, что все то, что я выкажу, находится in actis.

Пѣбѣла того ѣдписаня ѣдданю на пос. Поляновского 6 голосѣвъ неважѣныхъ. И такъ: неважѣный е голосѣвъ Дѣака Кузьминѣи. Въ списѣ членѣвъ громады той Дѣако Кузьминѣи есть 212-тый на 228 членѣвъ громады. Пѣбѣла уставѣи, Дѣако Кузьминѣи, находячисѣи въ третѣй третинѣи ѣдподаткованыхъ, не має права

голосувати, отже и не мѣгъ бутѣи выбраннымъ на выборчи, а коли бувъ выбранъ, то выбѣръ его есть незаконный и голосѣвъ его, данѣи на п. Поляновского, неважѣный.

Дальше неважѣный голосѣвъ, данѣи на п. Поляновского, есть зъ Войславичѣ. Тамъ дано карту до голосованя Андруховѣи Мазурковѣи. Того имени въ листѣи голосующихъ членѣвъ громады цѣлѣкомъ нема. Андрухъ Мазурковъ е въ списѣ членѣвъ громады 171-й на 206, платѣи 1:50 злр. податку, отже належитѣи до найнижѣи ѣдподаткованыхъ и дѣлато въ листѣи выборѣвъ его нема. Кого нема въ листѣи выборѣвъ, не може бутѣи выбраннымъ, — отже Андрухъ Мазурковъ бувъ выбранъ незаконно и голосѣвъ его неважѣный.

Дальше голосувавѣи на п. Поляновского Юсѣфъ Маркѣи, хѣрургѣи ѣдподаткованѣи, котрому нѣяка устава не признае права голосованя, отже и права бутѣи выбраннымъ, то выбѣръ того Юсѣфа Маркѣи бувъ незаконный и голосѣвъ его неважѣный.

Дальше, мѣжь голосувавѣими на п. Поляновского находятся Карѣль Билинскій. Въ списѣ членѣвъ громады той Карѣль есть 59-й — а то остатна позиция зъ податкомъ 3:50 злр. — а въ листѣи выборѣвъ ѣдъ уже пѣдѣи позицию 40-ю. Перепѣсуючи изъ списѣи до листѣи выборѣвъ, выпущено неоправданѣи ѣдподаткованыхъ господарѣвъ зъ податкомъ 5:45 злр., 5:40 злр., 5:33 злр., 4:63 злр., 4:45 злр., 4:11 злр., 4:06 злр., 3:84 злр., а выпущѣи тыхъ всѣхъ вѣсьмохъ вписано Карѣля Билинскѣи зъ податкомъ 3:50 злр. Отже ясно, что голосѣвъ той неважѣный.

Дальше голосувавѣи на п. Поляновского Владиславъ Рѣвѣцкѣи. Въ томъ сѣлѣ, де бѣтъ выбранъ, стала особлива помѣшка, и я еи навѣтъ п. комисарѣи правительственному показувавѣи. Тамъ были двѣ скрутки: при першѣй той Рѣвѣцкѣи дѣставѣи ии 4 голоса, при другѣй же на 13 голосующихъ дѣставѣи 6 голосѣвъ — такъ стоять выразѣи въ одѣмъ выказѣи урядовѣмъ, — але на выказѣи зъ другонъ руки стоять уже 7 голосѣвъ. Той голосѣвъ, найменѣе не повинѣи числитѣся за певный, а, иудчи за прикладомъ п. референта зъ инѣихъ случѣивѣи, хочу твердитѣи, что цѣлѣкомъ повинѣи бутѣи неважѣный.

Дальше голосувавѣи на п. Поляновского Владиславъ Квятковскѣи. Онѣвъ въ списѣи ѣдподаткованыхъ членѣвъ громады есть 89-й, а всѣхъ есть 133, отже такожъ не есть въ двѣхъ першихъ третинахъ. Голосѣвъ его на п. Поляновского — неважѣный.

Въ Лѣскахъ были два голосованя, — дѣвно, бо при першѣмъ якѣйсѣи Яцѣко Козанѣи вышѣи ѣдоголосѣи, а однакъ комисарѣи зарядѣи другѣе голосованье, и добре зробивѣи, бо дѣйствѣи той Яцѣко Козанѣи не находится въ двѣхъ першихъ третинахъ ѣдподаткованыхъ. Але-жѣ той самѣи комисарѣи хѣба ще не знавъ або забувъ ѣдповѣзуючу уставу тогда, коли належало и въ тавныхъ громадахъ, котры я навѣвъ, зарядѣи другѣе голосованье, бо тамъ зайшло то само, что и въ сѣмъ случѣаю. Зъ сего порѣваня поступованя п. комисарѣи дохѣджу до заключѣи, что той панѣи знавъ ѣдповѣзуючу уставу, и тамъ, де треба було, де уважавѣи для тенденциѣи своей за пожиточне чи наказанье, — тамъ свою справу зробивѣи и зарядѣи другѣе голосованье, але тамъ, де при першѣмъ голосованю вышѣи такѣи, котрого бѣтъ уважавѣи за певного для п. Поляновского, — тамъ не уваживѣи выборовѣи и не зарядѣи другѣе голосованя.

Отже пѣбѣла того ѣдписаня — а о правдивѣности его прошу переконатѣся въ актахъ — голосувано 157. Межи тымѣи бувъ оданѣи неважѣи выбранный выборѣвъ, котрый давѣи голосѣвъ на проф. Вахнянина, — отже осталосѣи-бы 156. Але и межи тымѣи, что голосували на п. Поляновского, было 6 такѣихъ, котры были неважѣи выбранѣи на выборѣвъ, — значѣи: голосующихъ было 150 — абсолютна бѣлыи бѣсть: 76. Одявѣи бѣтъ числа 80, яке, пѣбѣла п. референта выдѣлу красового, мавѣи одержати п. Поляновскѣи, тыхъ 6 голосѣвъ неважѣныхъ, — лишѣтѣся 74. Такъ само дявѣи бѣтъ числа голосѣвъ на проф. Вахнянина (75) той оданѣи голосѣвъ, — лишѣтѣся 74 — значѣи: на пѣдѣставѣи актѣвъ выборчихъ безъ нѣякого упѣрежденя але категорично тверджу: жадѣи зъ кандидатѣвъ не одержавѣи потрѣбѣи бѣлыи бѣсти голосѣвъ. То фактѣи опѣртѣи на уставѣи и на нагихъ цифрахъ.

Иѣтъ вы, панове, рѣшитѣся, то бѣтъ вѣсъ залежитѣи, — мой ѣдповѣзокъ есть: поставитѣи внесенье, чтобы акты выборчи сѣльского округа ѣддати комисіи административной, ча правничѣи, чи якѣи-небудѣи — и комисіи тотѣи, перѣглянувши акты, чтобы зѣдалѣи справу передѣи соймѣмъ, и тогда бы послы рѣшилися, чи голосувати за важѣнѣиоу чи неважѣнѣиоу выбору.

Я вѣсъ може, панове, утомивѣи, бо я говорѣвъ о постановѣхъ уставѣи и о цифрахъ, — себе не утомивѣи я, бо я говорѣвъ холодно и объективно, и мавѣи намѣръ на тѣмъ перестѣи, если-бы не неактивѣи, а что-наименѣе все не-звычайно выступѣленье инѣшного дня ц. к. комисарѣи правительственного (Брон. Лозѣвского — Рѣд.). Я, панове, ѣдповѣляюся, чтобы

ановъ у понедѣлокъ або во второкъ не выступитъ ц. к. комисаръ зъ ушпливою крѣпкою, дози непрѣтвореною, противъ поодинокихъ речень вынятихъ зъ бесѣдъ послѣдъ.

Правда, що и я критикувавъ поступованье органѣвъ правительственныхъ, але прошу васъ, панове, in ripeto компетенція заходить васадинча розниця. Пословѣ вѣдно и має обов'язокъ критикувати поступованье органѣвъ правительственныхъ, хоть-бы то поступованье не колідовало stricte зъ кодексомъ карнымъ, — але комисаревъ правительственному, алазъ менѣ, самъ ресектъ для репрезентаціи краю не позволяє критикувати або вытѣкати поступованье посла зъ часѣвъ акціи варткою, навѣтъ тогдѣ, коли то поступованье колідує зъ уставомъ карною. Въ замѣну за лекцію то ad potitiam на будучиность, пане комисарю! (Грива и оплески.)

Посолъ п. К. Телишевскій передъ выборами.

(Дальше.)

Постулаты народу руского.

1. Чи не було-бы добре, жадати, чтобы соймъ, яко нашъ высшій органъ автономный, взявъ инициативу въ справѣ полагодженя межинародныхъ односинахъ помѣжъ народностями польскою и рускою, и чтобы справу тую, парализуючу на кождѣмъ крокѣ дѣяльність нашихъ органѣвъ автономныхъ а тѣмъ самымъ спинаючу поступъ и розвѣдъ цѣлого нашего краю, полагодивъ на засадѣ рѣвноправности, терпимости и сплѣвности антересѣвъ?

Бувъ поважный настрѣй збранихъ при розправѣ надъ всѣми доси наведеними справами, але якъ о. предсѣдатель збору прочитавъ той предложеній п. посломъ постулаты народу руского, лица всѣхъ присутнихъ выборѣвъ посоловѣли и всѣмъ якимъсь неземнымъ окомъ поглянули на присутнихъ поляковъ. Стало тихо, хочъ мавъ сѣдъ. Ажъ вставъ оденъ выборець Русинъ селянинъ, але образованый, и поважно бдыався такъ:

„Сумно то у насъ ведеться, що братъ зъ братомъ не можуть погодитися, а кождому то вѣдомо, що де два сваряться, тамъ третій хѣснуе. Поляки хотѣть надъ нами Русинами старшувати, на нашій рѣдѣй землицѣ одиавляють намъ нашихъ народныхъ правъ, тиснуть насъ зъ всѣхъ бокѣвъ, хотѣть насъ сполучити — то есть ихъ плянь. Звычайно передъ свѣтомъ бесѣдують, що они Русинѣвъ люблять. Люблять насъ и зъ той любови тиснуть насъ до себе, але такъ, що намъ очи вытрѣщуть. Дивна рѣчь! Своѣи пѣчи, своѣи хаты они не паитрують — тамъ все въ насъ валиться — а на чужу пѣчь лѣзуть. Братя Поляки! пильнуйте вы своѣи Познаньщныи, своѣи Костромьскыи, своѣи Магурскыи, а намъ Русинамъ дайте спокѣй! Не можете зрѣбити ладу на своѣй рѣдѣй нивѣ, а вамъ забѣгаея чужою. Коли вы насъ не сполучите тогдѣ, коли мали свою политичну самостѣйность, а хотѣли то зрѣбити и мали коли, б. 500 лѣтъ, — то намъ выбѣйте собѣ то зъ головы. Бауны нѣчо вамъ не помогутъ, — мы Русины знаємося зъ тими пташками давно, намъ уже не першина зъ ними мати дѣло. Народу руского не сполучите, хоть-бы вы на голодѣ ходили, и не переймете насъ на свою руку. Мы Русины вже теперь такъ мѣдѣй, що хоть-бы мы таки на мѣрѣ стояли, то вже годѣ буде намъ насъ перекабати на Поляковъ. И всякій доносъ вашъ, хоть-бы не знати вуды, нѣчо намъ не помогутъ, хѣба, борше, зашкочить. Наша справа въ рукахъ Божыхъ — она чиста, якъ слеза. Говорите неоднѣй неразъ, що не всѣ Поляки суть такъ застѣпленѣ, чтобы насъ бажали вынародовити. Чи много есть такихъ розумныхъ Поляковъ, того не знаємо, але дай Боже, чтобы ихъ було якъ набѣльше и чтобы стали видныи всему свѣту. На теперь не маємо мы Русины же найменшъ надѣй, чтобы теперѣшня большѣсть соймовъ була способна полагодити спѣръ Поляковъ зъ Русинами, дѣятого выславнея постулату до теперѣшнього сойму въ тѣмъ напрямѣ — нѣчо намъ не поможеть. Мы хочемо насампередъ бачити дѣла збѣдливѣй оу Поляковъ — бо фразъ мы вже сытъ — а тогдѣ повѣримо въ можливість згоди. Але вы, пане после, будете въ соймѣ — то скажете такъ по шарости тѣмъ панамъ въ очи — нѣчо не пытайте и скажете имъ, що згода буде межъ нами зачатѣсь оу збѣдливѣйшихъ учинковъ. Правда буде тѣхъ панѣвъ — якъ авчачио правда — колѣти въ очи, но то нѣчо, нѣй заколе, хочъ реального хѣсна зъ того же не буде. Але побѣла певныхъ вѣстей буде тамъ у соймѣ засѣданъ маленьке чело розумныхъ Поляковъ, вѣды то демократѣвъ; якъ переконавѣсь, що то дѣйство люде зъ добрымъ переконаньемъ дотично нашей справы — не пустѣ блятеры, що внакше бесѣдують, а внакше роблять — то скажете имъ, що мы Русины въ Полякахъ погодимось, але хѣба на засадѣ справедливости. Нѣй Поляки мають все на тѣмѣ тую пословицу: „що тобѣ не мило, не чини другому“. И скажете имъ, тѣмъ панамъ демократамъ, нѣй зъ нихъ буде большѣ дѣлъ, якъ слѣдъ демократичныхъ, а побѣмо тогдѣ годитися, теперь же мы будемо ще жадати.“

Той бесѣдѣ п. выборця всѣ пряткнули, а и декотрѣй Поляки, учушы слова чистѣйшѣи правды, покынали головами на „такъ“. Тогдѣ выборѣвъ ухвалили — на теперь не вносили нѣякой петиціи въ душъ заявленого постулату, а просили п. посла, чтобы разомъ зъ другими Русинами тую справу въ соймѣ зондували, але, розумѣясь, въ такий способъ, чтобы честь народу руского и на крѣпѣтѣхъ не потерѣла.

2. Чи не належало-бы жадати оу соймѣ, чтобы зъ огляду на просвѣтѣйшѣй амаганъ народу руского у вѣдѣній Галичинѣй бодай двѣ семинаріи учительскѣй (въ Тернополи и Стани-

славовѣ) перемѣнивъ зъ утравнистичныхъ на часто-русскѣй зъ рускимъ языкомъ выкладывають?

Всѣмъ выборѣвъ заявили однодушно, що то жаданье руского народу есть яко minimum уже найсправедливѣше, а хто бы тому перечивъ, то бы бузъ або занато злобный або кругомъ дурный. Бо якъ же? чи 3-мѣсячова людѣбѣ руска, живуча на своѣй рѣдѣй землицѣ, не має мати на теперь бодай тѣхъ двохъ семинаріи учительскѣхъ зъ часто-русскимъ языкомъ выкладывають? Если-бы того жаданья соймъ не уваглявѣтъ, то пожалѣся Боже тѣмъ людемъ, що засѣдають въ тѣмъ соймѣ! Всѣмъ збранимъ выборѣвъ ухвалили внести до сойму петицію, въ котрій Русины упоминаются на теперь перемѣненя оу семинаріи учительскѣхъ, въ Тернополи и Станиславѣ, зъ утравнистичныхъ на семинаріи зъ выключо рускимъ выкладывають языкомъ. Буде то мѣриломъ для большѣсть соймовъ, якъ она пѣймає году Русинѣвъ зъ Поляками. П. посолъ мавъ тую петицію всѣми силами въ соймѣ подѣирати.

3. Чи бы не годилося жадати заложены у вѣдѣній Галичинѣй, бодай въ двохъ мѣстахъ найбѣдливѣйшихъ до того часомъ учениковъ и часомъ людности, гимназій зъ рускимъ языкомъ выкладывають?

И той постулаты народу руского въ Галичинѣй признали всѣмъ выборѣвъ яко найсправедливѣйшѣй и ухвалили внести петицію до сойму, чтобы конче въ двохъ мѣстахъ вѣдѣній Галичинѣй были введенѣ двѣ гимназій зъ русскимъ выкладывають языкомъ. П. посолъ мавъ и тую петицію якъ найширше подѣирати, а если-бы — чего не дай Боже — большѣсть соймовъ не хотѣла той петицію уваглявѣтъ, то най клубъ рускихъ послѣвъ удасться до Вѣдѣй, а чей Нѣмцѣ скорше вымѣрять справедливѣсть Русинамъ, якъ брата Поляки.

4. Чи бы зъ огляду на нашѣмъ обставинахъ, на нашѣмъ потреби и на нашѣмъ розвѣдѣ, не было добре, жадати, чтобы соймъ зъ фондѣвъ краевыхъ субвенціи для руского театру изъ сумы 6000 зр. подѣль до сумы 10.000 зр., зъ чего бы сумы 4000 зр. назначена була на будову руского театру въ престольномъ мѣстѣ нашомъ, а що супротивъ субвенціи на польскій театры даваныхъ было-бы не дуже много?

На той постулаты згодились также всѣмъ выборѣвъ и зачали, чтобы внести петицію до сойму въ тѣмъ душѣ. А чей польскѣ большѣсть соймовъ, знаючи дуже добре значѣнье театру народного, буде на тѣмъ вырозумѣла и благородна, що не одмовитъ послуху того цѣлкомъ справедливого жаданья народу руского, бо тѣмъко въ той способѣ покаже дѣломъ любовь до руского народу, котру неразъ въ теоріи голосить. П. посла просили всѣмъ выборѣвъ, чтобы той петицію горячо боронили въ соймѣ.

5. Чи бы не належало жадати, чтобы соймъ при роздѣлѣ субвенцій на цѣлы просвѣтѣй и дѣлобѣйшѣй — нашѣмъ товариства просвѣтѣй большѣе яко до теперь уваглявѣтъ и ихъ значѣньми фондами спомогавъ?

Розумѣясь, що и той постулаты, яко оперты на найчѣстѣйшій справедливости, признали всѣмъ выборѣвъ одоголосно, и постановили въ тѣмъ душѣ внести петицію до сойму зъ выраженымъ заявленьемъ, що Русины перестанутъ цѣлкомъ вѣрити и въ одробну справедливости большѣсть соймовъ, если та петиція не буде уваглявѣна — а п. посла просили, за тою петицію якъ найширше промовлять.

(Конечъ буде.)

Чи новый Кавльбарсъ?

Мусѣю конче вѣста въ очи, що якъ-разъ подѣ ту пору, коли царъ Александръ загостивъ до Берлина, выбравъ кн. Фердинандъ Кобургскій, не признавый ще державами князь болгарскій, зъ Софіи зовсѣмъ тихо и въ якъ найбѣдливѣйшѣмъ нѣкогнато въ дорогу за границу. Яка есть цѣль его подорожѣ, куды бѣтъ ѣде и за чѣмъ, нѣхто не знае; ба, о сѣй его подорожѣ не было доси нѣчого чувата а прецѣ годѣ присутити, чтобы фактивно истинный князь отъ такъ однихъ хвалѣ, нѣ сѣло нѣ пало, выбравъ за границу. Такъ не дѣвѣсь въ державѣхъ о добре управильныхъ односинахъ, а тѣмъ менше было-бы се бѣдѣнѣмъ для фактивно пануючого князя въ такомъ краю якъ Болгарія. Але фактъ фактомъ; кн. Фердинандъ выѣхавъ и есть дѣсь нѣмѣ мабутъ въ Франціи або може вже и въ Бельгіи, а въ Болгаріи зѣстѣнае его регентъ Стамболовъ. Мимоходомъ треба тутъ же и то згадати, що кѣлькихъ министровъ выѣхало за границу, на выставу до Парижа, а въ Софіи перебувають лишь президентъ министерствъ Стамболовъ, министръ войны Муткуровъ и министръ дѣлъ заграничныхъ Странскій. Надѣй прѣчаю и цѣлыми выѣзду кн. Фердинанда ломать собѣ всѣ головы и не могутъ нѣчого бѣдѣдати, але загально припускають теперь все, що князь хотѣвъ черезъ свой выѣздъ дати доказъ, що въ Болгаріи наставъ теперь такий ладъ и порядокъ, такий пануе спокѣй, що бѣтъ може безпечѣно и безъ всякой журбы выѣхати на кѣлькихъ недѣлѣхъ въ краю и не боятся, что тамъ подчасъ его не присутствіи настане зновъ розладъ и ему замкнуть дорогу, коли-бъ бѣтъ хотѣвъ назадъ до краю вернути.

Въ выѣздѣ кн. Фердинанда не было бы нѣчого дивного, але ось что вѣдає въ очи: что выѣздъ его постоуивъ якъ разъ подѣ ту пору, коли царъ мавъ прѣѣхати до Берлина и что въ той самѣй день, коли князь мавъ выѣхати зъ Софіи, т. е. въ среду манушного таждѣ, прѣѣхавъ до Софіи російскій оицаръ гвардейскій кн. Долгоруковъ очевидно въ якѣйсь важной мѣсѣ, бо и заразъ позавъ господарити по своему. Чи мавъ-бы себуи новый Кавльбарсъ? N. fr. Presse дѣстала о дѣяльности кн. Долгорукова таку вѣсть зъ Софіи: „Перебуваючи тутъ оу кѣлькихъ дѣвѣхъ кн. Долгоруковъ прѣѣзъ зъ собою крѣ-

дитный листъ до болгарского банку на 100.000 франковъ и выѣмивъ заравъ зъ банку чотири тысячѣ. Показалося, що бѣтъ есть російскимъ емасарізмъ. Онъ принимавъ у себе всѣлякихъ людей неграждѣныхъ теперѣшнему правительству, подмывлявъ ихъ противъ князя и правительства въ найпоганѣйшій способѣ а на послѣдокъ за радѣю цанковистѣвъ старався устроить поминальнѣе богослуженье за упокой царя Александра II. Въ той цѣли явился бѣтъ у министра дѣлъ заграничныхъ и зажадалъ, чтобы ему было вѣльно устроить таке богослуженье и зѣсылѣна на дружбу мѣжъ народами болгарскимъ и російскимъ. Странскій давъ ему лишь раду, чтобы бѣтъ старався пошачувати законы болгарскій. Правительство не позволило ему устроить такого богослуженья, бо бѣтъ не має права запрошувати на то богослуженье и Болгаръ. Крѣмъ цанковистѣвъ не заноситься зъ Долгоруковымъ нѣхто, а навѣтъ и тѣхъ кѣлькихъ дипломатѣвъ, до которыхъ бѣтъ мавъ порученя, бѣдѣваються оу него. Долгоруковъ побавивъ, що не може нѣчого вѣдѣти, забравъ и выѣхавъ. Есо бѣдѣвъ на дворецѣ французскій консулъ и бѣтъ поѣхавъ мабутъ до Сербіи.“

До Corr. de l'Est доносять зновъ такъ: Кн. Долгоруковъ зрѣбавъ визиту Стамболову и другимъ достойникамъ та сказавъ имъ, що ѣздитъ по Болгаріи яко туристъ. На его прошенье позволено ему оглаутѣ касарит. До кѣлькихъ лѣвностей мавъ бѣтъ сказати, що его даву, что въ Болгаріи пануе такий спокѣй и что бѣтъ розкаже о тѣмъ російскому наслѣднику престола, зъ котрымъ вяже его тѣсна дружба. При кѣлькихъ нагодахъ казавъ Долгоруковъ, що російскій агенты и прѣса російска представляли фальшиво станъ рѣчей въ Болгаріи. Мимо того подѣривають тутъ сильно, что бѣтъ мавъ якусь иншу, тайну, задачу. И дѣйствѣ, оу двохъ дѣвѣхъ заноситься бѣтъ въ Софіи зъ цанковистами, котрѣ представляють ему якъ найгорше ситуацію въ Болгаріи. За радѣю цанковистѣвъ хотѣвъ бѣтъ устроить въ соборній цѣрквѣ поминальнѣе богослуженье за царя Александра II. и за тѣхъ російскихъ воиновъ, що погибли въ російско-турецкой войнѣ. Правительство болгарске, добачуючи въ тѣмъ русофильску демонстрацію, заявило, что не дозволитъ на пѣкѣу демонстрацію, хочъ бы она мала лишь церковный характеръ. Мимо того казавъ кн. Долгоруковъ надрукувати 2000 пѣякатѣвъ вызывающихъ жителей Софіи на богослуженье за упокой царя Александра II. Также мавъ Долгоруковъ порозумѣться зъ людьми найнижшихъ клѣсъ и вызывавъ ихъ до вороховѣй. Въ субботу рано явился Долгоруковъ у министра дѣлъ заграничныхъ Странского, котрый зѣстѣнае и министра вѣроисповѣданъ и спытавъ его, чи то бѣтъ заказавъ бѣдѣривати заупокѣйне богослуженье за царя Александра II. Странскій сказавъ ему, что бѣтъ, и заявивъ Долгорукову, что правительство болгарске поважѣ за надто высоко память царя Александра II, якъ чтобы першому дѣльному туристу дозволяло сирѣшати жителей мѣста на богослуженье за него. Межѣ 2000 до 3000 людей, котрѣ бы на то запрошенье явились, могло-бы знайтися зъ десятокѣмъ такыхъ, котрѣ хотѣли-бы выкликати який скандалъ, а правительство не хоче допустити до нѣякихъ запуганнѣхъ и дѣятого заказало духовенству бѣдѣривати заупокѣйне богослуженье. Нѣмѣцкій представитель дипломатичный, котрый въ Софіи зѣстѣнае также и интересы російскій въ Болгаріи, аганивъ прилично поступованье Долгорукова.

Збранимъ все разомъ: выѣздъ князя Фердинанда за границу и рѣвночасну гостину царя въ Берлинѣ, всѣлякій вѣсти о тревалости мира а головѣю недавній бѣдѣвъ шефа вѣмѣцкого штабу генерального гр. Вальдерѣе а бѣ такъ прѣѣзъ кн. Долгорукова до Софіи и его поступованье та бѣдѣвы (розумѣясь, накопи вѣсти о нихъ суть правдивѣй), можна-бы прѣйти до переконаня, що мисія кн. Долгорукова, хочъ выгладѣла трохи на нову кавльбарсіяду, не мала иншой цѣли, якъ лишь переконавѣсь, о сѣмъко дѣйствѣ станъ рѣчей въ Болгаріи бѣдѣвѣдѣае рѣляціямъ російскимъ агентамъ або чи односинамъ тамъ суть дѣйствѣ таки, якъ ихъ представляе сторона противна Россіи та чи тамъ пануе спокѣй и порядокъ. Чи така, чи може яка инша була цѣль мисіи кн. Долгорукова, покаже недалека будучиность.

Соймъ краевый.

II-ге засѣданье сойму зъ дня 12 м. ст. жовтня 1889.

Хѣдъ II-го засѣданья сойму подали мы въ субботу въ рубрицѣ „Послѣдѣй вѣста“ до оусть основно ажъ до годѣ. З онъ попустудѣа. Потѣмъ засѣданье тревало уже лишь побѣтъ годины.

Въ тѣмъ часѣ, по промовахъ гр. Голышевского и референта Петруского, признано выборѣвъ п. Поляновского въ Соколи важнымъ. Противъ важности выбору голосовали тѣмъко Русины и кѣлькихъ послѣвъ зъ лѣвнѣхъ (не загалъ лѣвнѣхъ!). Оубѣла признано важными выборы послѣвъ зъ мѣста Львова: Смольяны, Гольдмана, Романовича и Михальского. (Противъ выбору Михальского бувъ внесенный прѣтѣстъ.)

До маршалковѣи булавѣ зложено два внесеня:

Внесенѣе д-ра Цолля: „Вызвѣсь правительство, постаратися, чтобы оплата за телеграммы высыланъ до краѣвъ подѣ Россією, або бодай близъко границѣ нашей, була знижена а зрѣвнава зъ оплатою за телеграммы до Нѣмѣччины.“

Внесенѣе пос. Крамарчика (селянина Мазура) въ справѣ полекѣтъ въ торгу художѣи и безрогами зъ огляду на рѣзкій надѣмѣрѣи обмежѣна того торгу зъ причѣны заразы. Розумно внесенѣе пос. Крамарчика подамо завтра въ повной основѣ.

III-ге засѣданье сойму бѣдѣдѣея завтра, во второкъ о год. 11 передъ полуднемъ. На порядку деннѣхъ 7 точѣвъ, а важѣйшѣй: Перше чѣтанье справозданѣ выѣзду краѣвого о банку вразѣмѣ. — Перше чѣтанье внесенѣа пос. Цолля. — Перше чѣтанье внесенѣа пос. Крамарчика. — Дальша верификація выборовъ посольскихъ.

Секретаріятъ клубу руского надѣбавъ намъ отѣе справозданье изъ дотеперѣшнихъ засѣданъ клубу:

I-ше Засѣданье.

На запрошенье пос. Романчукомъ всѣхъ ново-выбранныхъ послѣвъ рускихъ въ цѣли взаимного порозумѣня и прѣготовленѣа до належѣтого выступленѣа вже на I-бѣмъ засѣданью сойму явились въ среду 9 с. м. о 6 годнѣхъ вечеромъ въ великой салѣ „Народного Дому“ — прѣбуля послѣ: Варавѣа, о. Гаморакъ, Герасимовичъ, д-ръ Курѣль, д-ръ Окуневскій, Охримовичъ, Рожанковскій, д-ръ Савчакъ, о. Сѣрка, Телишевскій и Романчукъ.

П. Романчукъ заавѣвъ, що позволивъ собѣ спросити послѣвъ зъ той прѣвѣдѣковой причѣны, що замѣшѣуе у Львовѣ. Внесенѣ, чтобы выбрано, закимъ уконститууеся клубъ рускій, провозгласно предсѣдателя найстаршѣею, а секретарѣмъ наймѣлодѣшного. Выбрано одоголосно: провиз. предсѣдательмъ о. Гаморакъ, а секретарѣмъ д-ра Окуневского.

Рѣшено kwestіювати при верификаціи слѣдующихъ послѣвъ выборы: зъ Бережанъ, Вѣршева, Чешанова, Чорткова, Дѣлныи, Городѣка, Голорѣни, Косова, Перемышля, Равы, Рогатина, Рудокъ, Самбора, Соколя, Старого-Мѣста, Тернополя (зъ мѣста и повѣтъ), Товмачѣа и Заѣхнѣхъ. Пос. Рожанковскій прѣѣмає на себе обов'язокъ прѣвентуальной верификаціи послѣвъ зъ тѣхъ повѣтѣвъ вносили бѣдѣженѣе верификаціи для информаций зъ выборовѣхъ актѣвъ.

Пос. Романчукъ вносѣтъ: поставити внесенѣе въ соймѣ, абы на будуще было вже въ порядку деннѣхъ сѣванѣ, котрѣ выборы мають верификоватися и чтобы справозданѣа зъ тѣхъ выборовъ, противъ которыхъ зложено прѣтѣстъ, друковано. — Одоголосно прѣнято.

Пос. Гурикъ вносѣтъ, чтобы заравъ на I-бѣмъ засѣданью сойму поставити зѣ стороны рускихъ послѣвъ на порядокъ деннѣхъ справу грозячого голоду нашимъ селянамъ. — Рѣшено одоголосно поставити (звѣстѣе) внесенѣе въ той справѣ.

Наконецъ рѣшено одоголосно на внесенѣе п. Телишевского присутити чѣмъ скорше до уложѣна регулярна клубу. До комісії въ тѣмъ дѣлѣ выбрано пп. Романчука, Рожанковского и Телишевского.

II-ге Засѣданье дня 10 жовтня бѣдѣривъ о. Гаморакъ. Присутѣй всѣ послѣ, крѣмъ о. Мандичевского.

На внесенѣе пп. Сѣчиньского и Кулачковского рѣшено по довѣдѣи двѣхъ предложити „колу“ польскому на руѣи д-ра Смольня слѣдующе рѣшенье руского клубу: „Рускій клубъ бѣдѣнѣсь до „кола“ зъ предложеньемъ, чтобы въ кождѣй комисіи соймѣвой резервовано бѣдѣвѣдѣе число членѣвъ, котрыхъ рускій клубъ самостѣйно замѣнуе. Рускій клубъ въ такомъ разѣ будѣ голосувати на членѣвъ „коломъ“ до комисіи именованныхъ и „коло“ будѣ голосувати на членѣвъ именованныхъ рускимъ клубомъ.“ Пп. Кулачковскому, Романчукову и Рожанковскому поручено предложити сѣу ухвалу „колу“ польскому.

III-ше засѣданье дня 11 жовтня о 10 годнѣ рано.

Вызвано бесѣднѣвъ до верификаціи выборовѣвъ посольскихъ.

Замѣнено до комисіи соймѣвойхъ: до ком. санитарной Герасимовича; до бюджетной Кулачковского и Романчука; до шѣблѣной Романчука и Антоновича; до администраціи Телишевского и Окуневского; до громадской Курѣля и Сѣчиньского; до промышленной Окуневского; до господарской Антоновича и Гаморакъ; до дорожной Сѣчиньского; до асекुरаціи Савчакъ; до правничѣи Рожанковского; до банковой Мандичевского; до податковой Савчакъ; до горничѣи Охримовича; до петиціи Охримовича, Варавѣа и Сѣрка; до голодной Гурика и Телишевского.

Рѣшено приступити о 6-й годнѣ вечера до уконституованѣа клубу и о тѣмъ повѣдомити телеграфично д-ра Антоновича въ Перемышль, чтобы або прѣѣхавъ або телеграфично давъ голосъ.

IV-ше засѣданье дня 11 жовтня о 6 годнѣ вечеромъ.

П. Романчукъ предложає письменну ухвалу „кола“ польского, котрою „коло“ прѣймає въ засадѣ жаданье руского клубу, поручаючи комисіи-мѣсе его перевѣденье. П. Кулачковский вносѣтъ, чтобы комисіи-мѣсе не подавати именъ членѣвъ заавѣнѣвшихъ рускимъ клубомъ, тѣмъко чѣсло членѣвъ для кождѣи комисіи. П. Романчукъ указує, что зъ техничныхъ выгладѣвъ, зъ причѣны спѣвѣной поры и звычайо друкованѣа напередѣ картокъ зъ именами членѣвъ кождѣи комисіи, есть невозможно. — Внесенѣе п. Кулачковского ушло. Поручено дальше ведѣние сѣа сирѣшати пп. Кулачковскому, Рожанковскому и Романчукову. Тѣи порозумѣвались сейчасъ зъ комисіи-мѣсѣ-ою и прѣнесли бѣтъ нѣи бѣдѣвѣдѣа, що патка годитися тѣмъко на одного руского члена до кождѣи комисіи, зъ выимѣкою комисіи петиціиной.

Потѣмъ бѣдѣчѣано проектъ регулярна уложѣный п. Телишевскимъ. Дѣскусію надѣ тѣмъ бѣдѣжѣено на пѣбѣнѣе, а приступлено до уконституованѣа клубу.

П. Кулачковский вносѣтъ, чтобы не избирати предсѣдателя и зѣстѣнающа предсѣдателя, але двѣхъ предсѣдѣтель. — Внесенѣе тоу ушло 6 голосами противъ 8. — Въ тайнѣмъ

— Зь вязниць в Рашэв утёк в ночи зь 9 на 10 н. ст. жовтня Кароль Гебартовскій, засуджений за злочинство крадѣжи на 7-лѣтню вязницю, разом зь двома иншими злочинцами: Ухманомъ, засудженимъ на 10 лѣтъ за крадѣжъ, и Мадеемъ, засудженимъ на 20 лѣтъ за убійство. Вѣс три злочинцѣ утекли при помощи, яку имъ подано зъ-поза вязницѣ, бо выважили дверѣ бѣдъ казні, одтагъ коминномъ вышѣзли на дахѣ, зъ-вѣдки шнуромъ спустилися на подвѣрѣ вязницѣ и перелѣзли муръ довкола будынку; а Гебартовскій и тамтѣ два другі сидѣли вѣ окремыхъ казняхъ зъсудѣныхъ. Але вѣ два днѣ опѣла Гебартовскій самъ зголюсися до суду повѣтового зъ Соколовѣ, зъ-вѣдки доставлено его до рашѣвского суду. Ухмана и Мадѣя доси ще не прихопили. Згадати тутъ можна, що Гебартовскій належавъ

НА ДОСЛАНЕ.

Приходъ Доброводы,

въ повѣтъ збаражскій, двѣ милѣ одъ Тернополь, о 126 моргахъ землѣ и трехъ церквахъ, есть до замѣны о одной церкви. Ближній вѣсти подается по адресу: Емилій Вербицкій парохъ мѣсцевый, почта Иванчаны.

Я повернувъ

и ординую якъ давнѣйше въ Белзѣ Д-ръ В. Балковский.

3168 (2-3)

Всѣхъ наукъ лексиконъ

Д-ръ Е. Лебедовичъ

обдѣлиши кѣмъ-то практикѣ шпательну яко секундарій краевому заведенію полѣничного а такожъ яко секундарій и заступникъ примарія на обдѣлахъ недугъ хирургическихъ и внутреннихъ въ головномъ шпиталѣ у Львовѣ

осѣвъ въ Коломыи

Ординуе одъ 2—4 по полудни

3151 Риннокъ дѣмъ П. Кнепера. (3-5)

Цераты на мебѣль, столы и подъ умывальнѣ. Ковры, рогожки гумовы и цератовы. Простирала гумовы, бѣлы, черны и червоны, готовы и на метры — поручае — Магазинъ вырѣбѣвъ гумовыхъ 3173 (1-6)

Р. Криммера, Львовъ, Готель Французскій.

О. Т. Винклеръ у Львовѣ

поручае:

3174 (1-2)

Масу на помосты

пайнаменитшу въ всѣхъ, якъ нагально коли булѣ, въ р. 1857 пайперне въ Австрій заведенію зъ чистого воску пѣльничого а досѣ ще не сфашировану бѣлой въ прилѣпленію наложено (розпушено въ кипучей волѣ пѣльни припусу) блѣску по поверхности подобно до лакированію; дуже дешево контуе попри своій тревалости и елеганти та робить алишныя приае и для здоровія нѣкѣде мытые комнаты, особливо въ зимѣ, тымъ болѣе, що порохохъ можна збрати зъ запущеного сею масою помосту кроу шпатою на цѣтѣхъ, коли комната мала а чищеняе вымагае великого заходу. Краева маса на подобу дерева дубового, жовта новѣ ясеня, орехово-бура, темно-бура и безбарвна, одъ котрой гарній паркетъ набирати, лишь полѣску, а масу жовна уживати до лакированія дерева и мебѣль. Пѣль килѣ выстѣ па мату комнату и дешево можна одержати почтою, бо 5 килѣ лишь 30 кр. контуе. — Маса есть лишь правдива подѣ мою патентованую этикеткою а тому подробленію у Львовѣ, Видни и Празѣ (такъ зовимъ Pasten-Massa) сути то до пѣлого краски до маляванія, котрі не вартѣ работы наладати. — Шѣтки до фротерования по 1 1/2 и 2 ар. за пару.

Лякъ до лакированія помостѣвъ,

що схи въ кѣмъ-то мнутахъ, дѣа великъ гарный, безбарвныи полѣскѣ, особливо на паркетахъ. Бѣла маса лакирувати въ краскахъ, то треба его передъ тымъ запустити легкою масою до помостѣвъ, по выхвѣну добре вышѣткувати а опѣся потягнати лѣкомъ. Успѣхъ есть знаменитый и великъ тревалый. Помѣсть можна безъ ушкодження ляку вычистити мокрою шпатою. — Килѣ сего ляку контуе 1 ар. 25 кр.

Лякъ до политуры

мебѣль потягнати ихъ пензлемъ. Высыхая все въ кѣмъ-то мнутахъ а успѣхъ величавый. — Килѣ контуе 2 ар. 20 кр.

Водни и олійни краски

для малярнѣвъ, лакирникѣвъ. — олійни краски розтерти лѣкъ пѣльни въ правдивѣмъ олійи лѣномъ, кѣмъ малярнѣвъ, лѣтъ густѣи такъ и розпушено на маляваніе — у всѣхъ краскахъ по наидешевѣи цѣнахъ. Особенно наидѣлѣтъ лѣтъ краски на провинцію, бо кѣмъ-то звичайный робитникъ може ними накладати. До того потрѣбный пензѣль, а то всѣ роды пензѣль и цѣтокъ сути на складѣ. Закопленіи выготовляються лѣтъ наискорѣе почтою, зѣлѣнцію и позими а поучени о накладаніи подаються лѣтъ наихотѣйши; але примѣчу: всѣ краски подаю въ правдивѣмъ и чистѣмъ станѣ и тому они великъ тревалѣ, а се не дѣлѣтъ краски, котрі сути зѣлѣнцію чи въ твердомъ чи пѣльни станѣ зъ крейдою або шпатою и фунтъ такихъ красокъ контуе лишь кѣмъ-то крейцѣрѣвъ, а тымъ самыи не можна одержати покосту зѣмѣланого на половину въ живичномъ олійи (супротѣмъ). Особенно поручаю до маляванія ошѣвъ, дверей, дахѣвъ и т. п. мой блѣску бѣлыи цѣнкавъ, а такожъ жовтѣ, бурѣ, червоны и зеленѣи правдивѣи краски та и всѣ роды лаку до лакированія возѣвъ и предмѣтѣвъ зъ дерева або желѣза.

Коріозотовый товщъ кавчуковый

есть пайнаменитыи въ всѣхъ смарованіи до шѣрокѣ, робить шѣрку непроникаемою, и кѣмъ-то гнучкою, па що машѣ богато послѣдствѣ, а тревалѣтъ шѣрку побольшеи многократно па тому уживати его зашѣло до смарованія упряжи козловой и коньской, ремѣль при колесахъ, чѣботѣвъ и червѣнѣвъ зъ лѣтъ наидѣлѣтъ успѣхомъ. Смаруеъ малою шѣткою, пензлемъ або губкою, икопъ уживаеъ до стирани табличекъ до писанія; Васелина есть обмыльцовѣ, бо се фабрикаеъ зъ нафты и воску земного, що пишѣтъ шѣрку.

Средства до выгубленія молѣвъ

пайневѣйшій зъ цѣтѣвъ дальматинской рѣстни (За моремъ не рѣсте цѣтка рѣстни такого рода и тому нѣхто про такіи порошѣкъ заморскій не знае!) на основѣ выгубленія комѣхъ, имено блохъ, блощицъ и шѣбѣвъ; въ флашицахъ по 25 кр.; килѣ 4 ар. — Гумовѣ сѣкачѣ до розкидыванія порошѣку въ шѣры, лѣтѣхъ по 30 кр.

Средство на выгубленіе блощицъ

уживаеъ зъ такимъ самыи успѣхомъ тамъ, де не держѣтъ порошѣкъ, або цѣмъ выгубити лѣвна и молодой блощицѣ. Въ флашицахъ по 20 кр.

Порошѣкъ до чищенія всякого металю

щѣбы мати его блѣскушимъ и мѣвъ-бы поларованымъ, въ кувѣртахъ по 10 кр. (Помада до чищенія есть то выдѣлаеъ обмыльцовѣ зъ нафты, воску и трѣль).

Олива

правдива, нефальшована до смарованія деликатныхъ частѣй машинныхъ за 100 килѣ 68 ар. Олива машинна до смарованія локомотивѣвъ, живаврокѣвъ, косарѣвъ и молотѣлокѣ 46 ар. Не треба брати за одно зъ теромѣвъ и оливою нафтовою, котрі о 50% дешевѣи и лѣтѣмъ не вартѣ а продаються за оливу до машинѣвъ.

Анѣлиновѣи краски

приладжѣны, що лишь розпускати ихъ въ горячій водѣ и уживати ихъ пося па подѣ, цѣмъ пришеу па то, цѣмъ жѣнщины могли собѣ самѣи закрастити всѣи одѣги, матѣри и прибои до оздобѣ, бѣлы або барвны, за годину пося свои одѣги, а то бѣтъ оладѣу чи се помятъ, вони або бѣловѣна. Краска въ кувѣртахъ контуе пося краски цѣмъ наидѣлѣтъ 20 кр., а тымъ вже выдѣрувано, па кѣмъ-то выстѣ сѣи фарбы при закрашеніи.

Подѣ гарантією!

Нема пѣчо лѣпшого

надѣ 1-12

Французску Масу

помостову

до запусканія твердыхъ або

мягкихъ помостѣвъ

одинокій складѣ:

Алоисій Гиберъ Львовѣ

ул. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

у. Карола Людовика 13.

ВЫСТАВА
образѣвъ фотопластичныхъ
въ готели Европейскѣмъ
Въ томъ тыждни
ВЫСТАВА ПАРИСКА
и
мѣсто Парижъ.
Серія П.
Вѣстунъ одъ особы 20 кр., дѣти 10 кр. Выстава отворена щодни одъ 10-тои до 9-тои години въ черѣмъ. 3074 (1-2)

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручае:
Старѣ вина угорскѣи лѣтничѣи и натуральныи вина столовыи одъ 42 кр. бут.
Знаменитѣи Старки, Житѣицы, Румъ и Аракъ de Goa.
Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
зъ лѣтъ. 8 лѣтъ. 15 лѣтъ.
Оригинальныи вина шампанскѣи и правдивыи Конякъ французскѣи першерадныхъ домѣвъ.
МАЛЯГЪ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 ар. 3847 81-2
МАЛЯГЪ БЪЛА бут. по 2.00 ар.
Цѣнники на желаніе дарѣмъ и оплатно.
Обзначенныи на выставѣи гигиеничѣи сѣребрѣи медалѣмъ за старѣ вина.

Львовска Фабрика Асфальту
и ульпѣшенѣхъ огнетрѣвалѣхъ тектурѣхъ асфальтовыхъ
до покрытия дахѣвъ.
С. ШЕЛЮГИ-ЛИШКЕВИЧА, инженерѣа
Львовѣ ул. Корытна ч. 13
поручае: 50-2
АСФАЛЬТЪ до ФУНДАМЕНТѢВЪ для изольованія мурѣвъ одъ вохостѣ, кладѣмо на фундамѣнты въ горячѣмъ станѣ, ЕЛАСТИЧНѢИ ИЗОЛІРПЛАТЫ, ульпѣшену огнетрѣвалу асфальтову ТЕКТУРУ высокѣи сорѣтѣвъ до покрытия дахѣвъ, зѣнтокъ 10 метрѣвъ □ одъ 2 ар. до 3 ар. 50 кр., ЛЯКЪ АСФАЛЬТОВЫИ до консервациѣи дахѣвъ тектуровыхъ, СМОЛУ АНГЛІЙСКУ безводну.
Оеушас асфальтомъ яко однокимъ средствомъ, зѣвѣстимъ досѣ въ техникѣи наибѣлѣе вохѣи стѣны въ помѣщеніяхъ.
Фабрика выготовляеъ въ цѣлѣмъ краю своиаи лѣдомъи покрывала дахѣвъ огнетрѣвалѣю тектурѣю и ихъ репарациѣи.
Метръ □ одъ 50 до 80 кр. — Гарантія 5 лѣтъ.
Замовленіа въ Краковѣ приимаеъ Іосѣфъ Заплатальскій.

Складъ комисовый 3138 (2-4)
Ширтинѣвъ, Шифѣвъ, Димѣвъ и всѣлякихъ вырѣбѣвъ
Венедикта Шролля Сына
поручае головной складъ ц. к. уприв. фабрики
Ед. Оберляйтнера Сынѣвъ
у Львовѣ, пляцъ Маріацкѣи ч. 8.
Цѣнники и пробѣки на провинцію на желаніе дарѣмъ и оплатно.

Маріацельскѣи каплѣ жолудковѣи
знаменито дѣлаючы у всѣхъ недугахъ жолудка.
Незрѣваннѣи при браку апетиту, слабѣмъ жолудку, вѣнѣюмъ оддыху, квасѣмъ оддыху, колѣтъ, катарѣ жолудка, газѣвъ, жѣтѣцѣвъ, оддыхѣи и блѣванію, болѣу головы (если походить зъ жолудка), корѣхъ жолудка, задненію, пережѣнѣю жолудка стравѣи и напоимъ. Цѣна флашѣчки разѣмъ въ приписѣмъ 40 кр., подѣбной 70 кр.
Центр-розсылка черѣзъ антикара Carl Brady, Kremsier 3135 (3-43) (Моравѣ).
Осторога! Правдивѣи Маріацельскѣи каплѣ жолудковѣи рѣзно фальшуютъ и насаждуютъ. — На знакѣи правдивѣи мусѣтъ кожда флашка бутѣи зашѣнена въ черѣмъ запакованіи, заосмотрѣне въ повѣшѣу марку охоронѣну и при кождѣи флашѣчѣи на приписѣи мусѣтъ находѣтѣся, ще сѣи приписѣи друкованныи въ печатни Г. Гуса въ Крамерѣжѣу.

Маріацельскѣи пѣгудки розвѣльняючыи
Одъ лѣтъ уживаеъ зъ наидѣлѣтъ успѣхомъ при задненію и запорѣи пѣгудки подѣрабляючыи теперь многократно. Треба тому уважати на повѣшѣу марку и на подѣисѣи антикара С. Brady, Kremsier. — Цѣна пѣгудѣкъ 20 кр., розѣкъ зъ 6 пѣгудѣкъ ар. 1. — Бѣли грошѣи пришедеъ напѣсѣодъ то зъ прѣсыкою волюю одъ оплатѣи контуе 1 розѣкъ ар. 1.20, 2 розѣкѣи ар. 2.20.
Маріацельскѣи каплѣ жолудковѣи и маріацельскѣи пѣгудки розвѣльняючыи не сути потайнымъ лѣкомъ. Приписѣи есть поданныи при кождѣи флашѣчѣи и пѣгудѣкѣи на спѣсѣмъ ужитѣи.
Маріацельскѣи каплѣ жолудковѣи и маріацельскѣи пѣгудки розвѣльняючыи можна купѣти: у Львовѣ въ антикахъ: Якова Байера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Кривановского, д-ра Петра Миколѣши, Якова Пипеса, Жит. Рукера, Кар. Склепѣнского, І. Веворского, Арп. Раппапорта; — въ Бѣлѣ у ап. Гросса; — въ Вѣрѣцѣ у ап. Вальбины Мендѣли; — въ Бережанѣхъ у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса; — въ Бучачѣи антикари Корина Левицкѣи; — въ Чортковѣ у ап. Людвика Носса; — въ Долинѣи у ап. С. М. Трауниельера; — въ Дрогобичѣи у ап. Айхмилера, П. Партикевича; — въ Галинахъ у ап. А. Гейма; — въ Гусятинѣи у ап. Черского, Пекарского; — въ Овѣрѣи у ап. І. Череминского, М. Заградина; — въ Озерянахъ у ап. А. Крапѣнского; — въ Краковѣи у ап. Фел. Вальчака; — въ Камѣнцѣи Струмиловѣи у ап. Кар. Пипеса, Карола Пипеского; — въ Кошичинѣхъ у ап. Редера; — въ Мѣстахъ Великихъ у ап. І. Жолѣнського; — въ Мельницѣи у ап. Кроковского; — въ Немировѣи у ап. Прѣдрикскаго; — въ Олѣску у ап. А. Кофлера; — въ Перемишлянахъ у ап. Омеа. Барановского; — въ Радехѣвъ у ап. Яскевича; — въ Роздѣлѣи у ап. Людв. Мерзвинского; — въ Самборѣи у ап. І. Алексевича, К. Марѣша; — въ Сколѣмъ у ап. С. А. Лепковского; — въ Сокаліи у ап. Евг. Высѣчанського; — въ Старѣмъ Мѣстѣи у ап. Ад. Палеского; — въ Струмѣи у ап. Чалбазанѣи, В. Коморовского; — въ Скалѣи у ап. Адамо. Рѣмѣнского; — въ Турѣи у ап. Жит. Кошицкѣи; — въ Тернополѣи у ап. Леона Файлишмана и Фр. Ямурутевича; — въ Золочѣвъи у ап. Франца Петѣша, А. Раппапорта; — въ Журанѣи у ап. Іос. І. Томашевского; въ Зборовѣи у ап. Раппапорта; — въ Збаражѣи у ап. І. Круга — а такожъ по всѣхъ антикахъ въ Галичинѣи.

Книгарня Польска
у Львовѣ, пляцъ Галицкѣи ч. 14.
поручае:
Правда, рѣчѣи въ XII. зошит. 6 ар.
Костомарѣвъ, Руска исторія 3 т. 1.50 ар.
Левинскѣи, Кайдѣшева сѣмѣи — 80 кр.
Обачный, Скажѣмъ собѣ разѣ пѣзу правду въ очи, студіи на нашѣмъ церковно-народномъ поли. — 60 кр.
Свѣте писѣмо нового завету, моноу руско украинскоу Драгоманѣвъ, Политичѣи пѣсѣи украинского народа — 1 ар.
Гете, Фавѣтъ, перекладъ и повѣнѣи И. Франко — 1.50 ар.
Ланьска, Обрусѣтелѣ, повѣтъ — 60 кр.
Франко, Захарѣ Беркутъ, пов. 1.30 ар.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и дипломъ гонорозый
на всемирной выставѣи въ Антверпѣи за незрѣваннѣи
Вырѣбы косметичѣи, Тоалетѣи и Парфумерѣи
Пилиптонъ волосѣи сѣмѣи и спѣловѣлому по кѣмъ-то розвѣмъ вѣмъ ужитѣи привѣртае красну барву. Пилиптонъ не фарбуеъ лише бѣмѣмѣмѣмъ волосѣи, котрі подѣи выльвомъ сѣго бѣмѣмѣмѣмъ средства бѣмѣмѣмѣмъ перѣвѣтѣи барву, мягкѣи и бѣмѣмѣмѣмъ. — Цѣна флашѣкѣи 1 ар. 60 кр.
Валентинъ наисильнѣише выпадѣне волосѣи вѣдѣржуе, цѣбѣмѣмѣмъ волосѣи вѣмѣмѣмѣи и до вытворѣи та порѣсту волосѣи побуждеъ. Лишныи покрываються краснымъ волосѣемъ. — Цѣны флашѣкѣи 3 ар. Пѣвъ флашѣкѣи 1 ар. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖѢИ
Знаменѣи повѣдѣнѣи и похѣмъ сѣго пудру кѣмъ-то наидѣлѣтъ доказѣмъ его незрѣваннѣи добротѣи. — Пудрѣи кѣмъ-то на всѣхъ выставѣахъ бувъ першѣмъ, а численнѣи медалѣи заслуги, якими его одзначили, наидѣлѣе его поручае. — Пудрѣи княжѣи не мѣстѣи жидкихъ металѣхъ примѣшѣкъ, есть сеи наичѣстѣиша и наидѣлѣтъ мѣмѣмѣмѣи растѣиная, приемоу прилагѣе до лица, наидѣе красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣннимъ средствомъ до окрасѣи лица.
Пудѣлко малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣла 1 ар., зъ лѣбѣдиномъ 1 ар. 50 кр. Рожѣвѣи для бѣмѣмѣмѣи и кремѣмѣи для пѣмѣмѣи и бѣмѣмѣи, малѣ пудѣлко по 70 кр., болѣе ар. 1.20 зъ пудѣлѣкомъ ар. 1.60.

Вода фѣялкова. Усуваеъ зъ лица прищѣи, лишѣи, угрици, попаданѣи и дѣмѣмѣи шѣрки, выгладжуе морщинки и долинѣи основѣи. Лице одѣвѣжуе, выбѣлѣе и выѣмѣи до тои степени, що яко средство тоалетѣи-гигиѣи зѣмѣмѣи одзначѣне медалѣмъ заслуги на выставѣи природничѣи-лѣкарскѣи въ Краковѣ. Цѣна 1 ар. 2529

П. ПИНАТОВИЧЪ
у Львовѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, пляцъ Маріацкѣи и улицы Галицка рѣгъ Валѣи ВЪ КРАКОВѣ Суконницѣи ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦѢахъ Ринѣкъ ч. 2.

на 100.000 зр., а зъ того було обезпечень ляхъ на 40.000 зр. Вносить выслати 500 зр. погорѣльцямъ на руки выдѣлу цѣвѣтового. Принято.

Чи она справдѣ такъ думала? Губертина мусѣла бути таки дуже завзята, коли разъ-у-разъ лишъ свое говорила: Якась тамъ вышивачка безъ имени, безъ ма-етку, мала-бы вийти за Фелисіяна зъ Готкердовъ, богача, що має нкихъ пятьдесять миліондовъ, що єсть послѣд-нымъ потомкомъ одного зъ найстаршихъ родовъ въ Франціи!

— А чомужь бы нѣ? — одповѣдала Ангелика спо-койно на кожду нову замѣтку.

— Та-жь таке подруже, то бувъ бы скандалъ, бо то не водиться въ цѣлѣмъ свѣтѣ. Веѣ були бы тому про-тивніи, и она одважилась-бы зъ веѣми борбу вести?

— А чому-жь бы нѣ?

— Кажуть, що Преосвященный дуже гордый на свое имя та не має уваги для нѣякихъ залицянокъ. А она собѣ думає, що его переробить.

— А чому-жь бы нѣ? Ажъ смѣшно, мамо, якій вже у васъ цѣлый свѣтъ злый — додала она зъ повною вѣрою въ свое щастье. Я вамъ кажу, що все буде добре!... Ще два мѣсяцѣ тому назадъ вы зъ мене смѣялися та глузували, — пригадуйте собѣ? — А чия правда? Все такъ сталося, якъ я вамъ казала.

— Побачишь, нещаснице, якій зъ того всего буде конецъ!

Губертина ажъ одъ розуму одходила зъ розпукки. Ажъ теперъ стало їй жаль, що она виховала Ангелику въ такій несвѣдомости. Їй стало прикро, що она не научила єи, якъ то треба неразъ тяжко одпокутовати за нерозважный крокъ та що то значить свѣтъ и що то на нѣмъ не разъ дѣеся, що ажъ соромъ про те згадати; але въ сѣй хвилі сама не знала вже, одъ чого почати. Їй стало прикро на саму згадку, що она могла-бы ко-лись мати на своѣй совѣсти нещастье сен дитини, за те,

що виховувала єи такъ, якъ бы въ якѣмъ монастири, що дала їй рости лишъ въ пустыхъ мрѣяхъ.

— Та бо, видишь, серденько, ты не могла-бы выйти за него, хочъ бы противъ нашої волѣ та противъ волѣ его батька.

Ангелика призадумалась, споглянула ѡдтакъ на Губертину и сказала:

— Чому-жь бы нѣ? Я люблю его и ѡнъ мене любить...

Мати обняла єи обѣручъ и пригорнула до себе. Не мовила анѣ слова, лишъ споглядала въ єи личко. Мѣсяць пѣдъ мракою зайшовъ бувъ вже за катедру. На всходѣ розступалася мрака и червонѣлася вже ѡдъ всходячого сонця. Обѣ женщины стояли середъ глубокои тишины на свѣжѣмъ раннѣмъ воздухѣ, инколи лишъ зашебетала якась птичка, що вже була пробудилася.

— Охъ, моя дитинко, лишъ обовязокъ и послушнѣсть дає щастье. За одну годину пристрасти та гордості приходится ѡдтакъ вянути и сохнути цѣле житье. Хочешъ бути щаслива, то покорися, ѡдречися всего, пропадай безъ слѣду...

Она мѣркувала, що Ангелика рада-бы вырватися зъ єи обнятій, и почала першій разъ теперь ѡбъ тѣмъ говорити, чого досєи нѣколи не розказувала.

— Хѣба-жь ты думаешь, що мы, тато твоѣй та я, щасливѣй? Мы може-бъ и були щасливѣй, кобы намъ тяжкѣй бѣль не задававъ муки...

Она стала ще тихѣйше говорити и оповѣдала дрожачимъ голосомъ, якъ Губертъ пѣбрався зъ нею противъ волѣ єи матери, якъ имъ померла дитинка, якъ они сподѣвались другои та все на дармо, бо за кару за ихъ провинну лишаться мабуть бездѣтными. А все-жь таки они дуже любилися и жили спокѣйно зъ працѣ

своихъ рукъ. Они були-бъ певно нещасливѣ, жили-бъ певно въ сварцѣ и незгодѣ а житѣе було-бъ имъ сталося пекломъ на земли, якъ бы не то, що обое старалися якось зъ собою годитися, ѓнѣ своєю добротою а она своимъ розумомъ.

— Розважъ же дитинко, най тобѣ нѣчого не забавляеся, ѓдѣ чого будешъ мусѣла ѓдтакъ цѣле житѣе страдати... Будь покѣрна и послушна и не давай серцю волѣ...

Ангелицѣ зробилося важко на серци, личко еи поблѣдло и мало вже сльозы не покотилися зъ очей.

— Мамцю, не задавайте менѣ жалю! Я люблю его и ѓнѣ мене любить.

И зъ очей покотилися ѣй сльозы. Слова матери, що таки щиро звѣрилась передъ нею, зворушили еи, тронули глубоко; на еи лицѣ видко було велике занепокоєнѣе, якъ бы ѓдѣ того, що она побачивши крыхѣточку правды, мусѣла еи признати. А она такъ радо хочъ бы и душу була-бы ѓдала за свою любовь.

А теперъ вимѣрила Губертину найтяжшій ударъ.

— Я не хотѣла задавати тобѣ ѓдѣ разу великого жалю, але оно таки добре, щобъ ты про все знала... Коли ты вчера пѣйшла вже була на гору до себе, розпытувала я отца Корвила, длячого Преосвященный так довго не хотѣвъ нѣякъ брати своего сына до себе до Бомонту... Владика — казавъ ѓнѣ — дуже журиться тымъ, що его сынъ, молодець дуже горячій, не розважує нѣчого а такъ на ослѣпъ кидаетъ въ житѣе. Ђму дуже жаль, що ѓнѣ не мѣгъ вывести его на священника, а теперъ и не має надѣѣ зробити зъ него чоловіка, котрый бы занявся чимъ такимъ, що ѓдповѣдало-бы его становищу и его маєткови. Зъ него зробився лишъ якійсь пристрастный та шалений чоловікъ, отъ, артистъ

тай годѣ. Владика дуже боїться, щобы въ его сынѣ не одозвалась его власна натура, черезъ котру и онъ такъ дуже страдавъ... Онъ боявся отже, щобы сынъ не стрѣливъ якои дурницѣ та незнапастивъ своєї душі и серця, взявъ его до себе, щобы его чимъ скорше оженили.

— Та що дальше? — пытала Ангелика, не розумѣючи все ще нѣчого.

— Закимъ онъ ще сюды приѣхавъ, постановили вже були его оженили и все вже урадили. Отець Корнилъ сказавъ менѣ выразно, що Фелисіянъ має въ осени женитися зъ панною Клярою зъ Воанкуртѣвъ... знаєшь, зъ тыхъ Воанкуртѣвъ, що то ихъ дѣмъ заразъ коло епископской палаты. Воанкурты одъ давна въ великоѣ дружбѣ зъ Преосвященнымъ. Обѣ стороны можуть бути тымъ дуже вдоволенѣ, бо то и мастокъ и становище въ сусѣльности зовсѣмъ собѣ одповѣдають. Отець настоятель похвалює такожь то сопружество.

Дѣвча не чуло вже того, що їй мати такъ на розумъ клала. Передъ очима Ангелики станула наразъ Кляра. Она видѣла єи передъ собою такъ, якъ то часто выдала єи зимою въ парку або въ велике свято въ катедрѣ: росла брунетка въ єи лѣтахъ, дѣвчина красна, далеко красша одъ неї, а коли ишла, то нѣбы якъ яка царѣвна. Люде говорили, що она дуже доброго серця, хочъ на око якась дуже холодна.

— Онъ жениться... зъ тою високою, красною, богацькою дѣвчиною...

Она промовила тѣ слова, якъ коли-бъ крѣзь сонъ. Наразъ почула, що єи щось ямло за серце.

— То онъ не сказавъ менѣ правды! Онъ менѣ о тѣмъ и не згадувавъ! — промовила она на весь голосъ. Теперъ ажъ прийшло їй на гадку, чого то онъ бувъ

такъ на хвильку призадумався и чого такъ бувъ по-червонѣвъ, коли она ему говорила, що они поберуться. По ей тѣлѣ пѣшовъ такъ студений морозъ, що она ажъ зблѣдла и похилила головку на плече матери.

— Моя дитинко, моя любя, солоденька донечко... Важко було менѣ тебе тобѣ розказати, але ще бѣльше було-бъ важно не говорити тобѣ нічого, чтобы ты ажъ сама довѣдалась. Вырви нѣжъ зъ своего сердца... Скажи собѣ, кѣлько разѣ пробудишься зъ рана, що ты дурна була, що Преосвященный, той немилосерный Іоанъ XII, котрому его безмежна гордѣсть свѣтъ ще до нинѣ не забудъ, не дастъ своему сынову, послѣдному потомку своего роду, повѣнчаться зъ бѣдною вышивачкою, що знайшлася пѣдъ дверма и котру такі бѣдні люде, якъ мы, взяли за свою дятину.

Ангелика ледви ще зачула сі слова, бо ажъ умлѣвала и не говорила вже нічого. Що то такъ холодомъ повѣяло по ей лици? Якійсь студений вѣтеръ повѣявъ зъ-понадъ дахѣвъ а въ нѣй ажъ кровь застыгла. А може то було горе сего свѣта, та сумна дѣйствѣсть, о котрѣй говорить якъ о вовку, та котрою страшать нерозумныхъ дѣтей? Въ нѣй бѣзывався ще якійсь бѣлъ, але не вразивъ ей глубоко, бо такъ заразъ почала звиняти Фелисіана: онъ же не сказавъ їй неправды, отъ лишъ мовчавъ. А хочъ бы батько и дѣйстно хотѣвъ его женити зъ тою богачкою, то онъ певно бы на то не приставъ. Онъ ще лишъ не важився противъ того борбу розпочати. Не говоривъ нічого, бо може ажъ теперь рѣшився тому спротивитись. Теперь першій разъ стала їй ей судьба непевна, першій разъ въ житю почувла на собѣ ударъ важкой руки судьбы и ажъ зблѣдла, а все-жь такъ не стратила надѣѣ, не перестала вѣрити въ то, що въ своихъ мрѣяхъ собѣ выдумала. Все мусить такъ ста-

тися, якъ то она вже бдѣ давна выдумала въ своѣй голловѣ; лишъ не стало вже ея давной гордостя, она покорилась и здалась на ласку Божу.

— Правда, мамо, що я согрѣшила, але вже бѣльше не буду... Вѣрте, що вже завсѣгды буду васъ слухати и най дѣся воля Божя.

Ласка Божя говорила зъ нею, але до побѣды було ще далеко, бо такъ вже, бачите, ея виховали. Чому-жъ не мала она вѣрити, що прейде колись той день радости и щастя, коли-жъ доси все довкола не було такъ благородне, такъ для неї прихильне? Она лишъ бажала, щобы була такъ розумна; якъ свята Катерина, такъ скромна якъ Єлисавета, щобъ їй всѣ святї допомогли бути такъ непорочною, якъ свята Агнїя, а була певна, що всѣ они допоможуть їй до побѣды. Хибажъ стара ея подруга, соборна церковь, та Марїиньске поле и Шеврота, хибажъ мала и холодна хатина Губертѣвъ та и самї Губерты и все, все, що она такъ дуже любила, не стануть въ ея оборонѣ, коли она буде покрѣпа и чистого сердца?

— Обѣцуюсь отже, що не поїдешъ противъ нашої волѣ, особливо-жъ противъ волѣ Преосвященного?

— Такъ, мамо, я вамъ обѣцую.

— Обѣцуюсь, що нїколи и не споглянешъ на того молодого чоловіка та що нїколи и не подумаєшь о тѣмъ нерозважнѣмъ подружю?

На то пытавье зробилося їй ажъ слабо коло сердца. Ще разъ хотѣло оно опертися, ще разъ заговорити, але головка ея повисла въ долину, Ангелика зовсѣмъ покорилась.

— Обѣцую вамъ, що анѣ не подавлюся на него, анѣ не буду старатися, щобы мы поїбрались.

Губертина пригорнула ея ще дужше идъ собѣ и

дякувала їй за єї покѣрливѣсть. Охъ, бо-жь то тяжкій жалъ розлучати любку ѡдъ малого лишъ за-для того що имъ добра бажаєся. Єя якъ бы зломило; ажъ налякалася, коли побачила, що то вже бѣлый день, и встала. Птицѣ стали вже голосно щебетати, але ще не видко було, щобъ котра злетѣла. Хмари на небѣ розступалися якъ та мрака въ синѣмъ воздухѣ.

Ангелика мимохѣтъ споглянула на корчикъ дикихъ рожъ и добачила на нѣмъ мизерненькій цвѣтъ та якось сумно усмѣхнулася.

— Добре вы, мамо, казали, що не єму родити правдивй рожъ!

Х.

На другій день рано сидѣла Ангелика якъ звичайно вже о сѣмѣй годянѣ при роботѣ. Днѣ за днями минали а она що рана брала спокѣйно до работы ризу, що вечеромъ зложила. Здавалося, що нѣчо не змѣнилось. Она додержувала честно слова и сидѣла мовъ бы замкнена въ якѣмъ монастири; и на гадку їй не приходило, щоби де зъ Фелисіяномъ побачитися. Здавалося, що она и недуже за нимъ сумувала, бо кѣлько разѣвъ споглянула на Губертину, котра єї не ѡдступала, усмѣхалася завсѣгды зъ єї молоденького личка веселѣсть та радѣсть. А все-жь таки Ангелика, хочъ на око такъ була спокѣйна и мовчалива, разъ-у-разъ лишъ о нѣмъ думала. Она мала крѣпку надѣю и була зовсѣмъ того певна, що все колись пѣде якъ найлѣпше. А та певнѣсть надавала їй ту ѡдважну, гордовиту и честну мину.

Губертъ неразъ сварився зъ нею:

— Чого ты такъ запрацюєшься, що ажъ помарнѣла... Чи хочъ добре высыпляєшься?

— А вже-жъ, тату, я сплю якъ колода! Я ще нѣколи не була такъ здорова.

Але в Губертина ставала неспоко́йна и не разъ говорила, що треба буде трохи розб́рватися.

— Коли хочешъ, то замкнемо хату и всѣ троє по́йдемо до Парижа.

— Ще чого не стало! А що-жъ буде, мамо, зъ замовленою роботою?... Я таки якось найздоровѣйша, коли маю багато роботи; що-жъ вамъ можу б́льше сказати?

Правду сказавши сподѣвалася Ангелика таки якогось чуда: що б́й явиться самъ Господь Богъ и верне назадъ Фелисіяна. Она-жъ прецѣ обѣцяла, що сама о нѣчо не буде старатися, то-жъ найлѣше, нѣчого самб́й не робити, тымъ б́льше, що вже всѣ святі будуть о ню старатися. Але хочъ она на око нѣбы тихо сидѣла и удавала рб́внодушну, то все-жъ таки уважно пб́дслухувала; кождый найслабш́й голосочокъ, що загомб́нѣвъ коло неї, не уйшовъ би уваги и она вслухувалася пильно въ той добре б́й знакомый гб́лосъ того свѣта, середъ котрого она жила, а котрый мавъ б́й нѣбы то принести якусь помб́чъ. Б́й мусѣло таки конче щось об́явитися. Коли иногдѣ сидѣла при б́кнѣ схилена надъ кросвами, слухала уважно, якъ шумѣли дерева и якъ журкотѣла вода въ Шевротѣ. Въ би дожиданю б́дбивались и найтихш́й тоны катедры въ би ухахъ въ десятеро сильнѣйшимъ гб́лосомъ: она чула навѣтъ, якъ по церквѣ суває въ выступцяхъ паламарь та гасить свѣчки. И знову чула, якъ коло неї щось нѣбы крыльми порушає, а б́й здавалось, що то щось невидимого иде вже б́й на помб́чъ. Неразъ ажъ обернулася, бо здавалось б́й, що то якійсь духъ шепче б́й до уха, якъ она має собѣ порадити. А тымчасомъ днѣ мивали а кб́нца все ще не було видко.

Саме перше було, що Ангелика не ставала вже нічною на балконі, щоби не зломити свої присяги; вона боялася, щоби не зійтись знов з Фелісіаном, коли его на долині побачить. Ставала лиш середь комнати. Коли-ж вже і листочок на деревині перестав джогати, ставала она смілівша і починала темноту розшитувати. З-бди-ж появиється то чого она дожидала? А вже-ж нїз-бди, лиш з владичого огорода; може якась огниста рука дасть їй знак. А може бд катедри; там могли-б бдзватись органи і завбзвати єи передь престол. Для неї не було-б нїчо несподіваного, чи то бы голуб, як в святім писмї принїс-бы їй веселу звістку, чи бы стїни розступилися і святї ставили передь нею та сповїсти, що Преосвященний зове єи передь себе. Лиш одно єи двувало, що то чудо вде якомь такь поволи. Такь минали днї, такь минали і ночі, а чуда якь не було такь і не було.

Коли минула вже друга неділя, дивувало Ангелику то найбільше, що она не могла Фелісіана доглянути. Правда, що она сама про себе обїцяла з ним нїколи не сходитись, але по нїм прецї могла сподіватись, що бнї на всякій спосіб буде старатись, щоби з нею зійтись. А то бнї і не показувався на Марїїнськом поли, анї разу не перейшовся туди по буйнї трав. Бдї чотирнацять днів не видїла она нічною анї навїть его тїни. Але і та обставина, хоч такь впадаюча в очи, не захитала в нїї вїри: коли бнї не приходять, то лиш длятого, що дїлає в інтерес єи щастя. Поволи однакомь починала она вже чогось побоюватись і ставала нетерпелива.

Разь по однім чогось дуже невеселом обїдї удав Губерт підвечер, що має якусь орудку в мїстї і вийшов а Губертина осталась з Ангеликою сама в

кухни. Довго споглядала она на донечку сльозавимъ окомъ и ажъ жалъ їй стало дївчини, що въ нїй ще тілько бересь сили, та надармо. Одъ двохъ ведїль не згадала она анї словомъ про те, що носила въ своїмъ серци, Губертина була дуже помякла, бо не сподївалася, що Ангелика такъ вїрно и чесно додержити даного слова. Чувство нїжності обгорнуло наразъ ихъ обѣ и они обняли одна другу; дївча припало до груди матери и такъ стояли они хвилинку въ обнятихъ, не въ силѣ промовити и слова.

— Бїдна моя дитинко! — одозвалася одтакъ Губертина — я вже давно хотїла такъ самъ на самъ зъ тобою поговорити... Треба, щоби ты все знала, щоби разъ всему бувъ конецъ и то добрый конецъ.

— Фелісіянъ померъ! — крикнула Ангелика якъ безъ памяти и стала на рївнїй ноги.

— Нї, не померъ.

— Коли-жъ не приходить, то хіба померъ.

Губертина мусїла їй отже розповїсти, що она день по процесїї говорила зъ Фелісіяномъ и вымогла на нїмъ такожъ слово, що онъ не буде до нихъ заходити, доки ажъ Преосвященный на то не пристане. Инакше сказавши, онъ мавъ вже зъ ними попрощатися, бо Губертина знала дуже добре, що зъ того нїчо не буде, щоби они колись пїбралися. Она представила ему, що то було-бы нечестно и несовѣстно зводити бїдну, щиру и невинну дївчину, бо онъ прецї зъ нею не побереся, а то его зовсїмъ перековало. Онъ такожъ прирїкъ, що волиť хочъ бы зъ туги загигати а не буде нечестнымъ и на Ангелку вже бїльше и не подивиться. Того самого ще вечера звїрився онъ передъ батькомъ.

— Отже видишь, дитинко — говорила Губертина дальше — коли въ тебе вже така сила, то я все тобѣ

розкажу... Кобы ты знала, моя голубко, якъ менѣ тебе жаль и якъ я тобѣ даваюся ѡдъ того часу, ѡдъ коли ты стала така чемна, ѡдъ коли мовчишь а все нѣбы весела, хочъ тобѣ мало сердце не розкочаться... Але тобѣ треба буде здобути ся ще на бѣльшу ѡдвагу и силу.. Я нинѣ зъ-полудня стрѣтилась зъ отцемъ Корниломъ. Нема нѣяков надѣѣ! Преосвященный не хоче!

Губертина думала, що Ангелика залльесь рѣвными слъозами, але якъ же она здивувалася, коли Ангелика лишь збѣдла а ѡдтакъ сѣла спокѣйно. Зъ старого дубового стола вже були спрятали а лямпа освѣчала старосвѣтску комнату, въ котрѣй було лишь чути, якъ въ кѣтликѣ вода варилася.

— Нѣчо ще, мамо, не пропало... Розкажуйте-жъ бо; та-жъ менѣ годиться про все знати, бо то прецѣ мене обходитъ!

И она слухала уважно того, що розказувала ѣй Губертина о тѣмъ, що чула ѡдъ отца Корнила, хочъ дѣчого и не доказувала, бо отъ думала собѣ, якъ то звычайно въ житю буває, що невинной дѣвчинѣ не треба всего казати.

ѡдъ коли Преосвященный взявъ сына до себе, то не мавъ вже спокою. ѡдъ того дня, коли ему смерть забрала жѣнку, ѡнъ анѣ на очи не хотѣвъ сына и двадцать лѣтъ живѣ самотою а анѣ разу не хотѣвъ его видѣти. Теперъ же сынъ станувъ въ розцвѣтѣ и повной силѣ молодости якъ вѣрный образъ той, за котрою ѡнъ туживъ. ѡнъ бувъ теперъ въ тѣмъ вѣцѣ, що его мати тогдѣ, такъ само бѣлявый, такъ само милый и красный. Що Преосвященный такъ довго державъ сына зъ-далека ѡдъ себе, що не хотѣвъ мати при собѣ дѣтины, котрой житѣе смерть матери принесла, то було на его поглядъ лишь розумно: ажъ теперъ ѡнъ то побачивъ и жаль

ему було, що не зробивъ такъ, якъ хотѣвъ. Его вѣкъ и тѣ двадцать лѣтъ, що служивъ Богови, не затерли въ нѣмъ слѣдѣвъ чоловіка, хочъ самъ Господь въ него вступивъ. Его сынъ, то була жива, выкапана его покійна жѣнка, котру ѓнъ такъ любивъ; досить було, чтобы передъ нимъ усмѣхнулись его сині очі, а вже ему ажъ краялось серце, бо ему здавалося, що то покійниця встала зъ гробу и живцемъ стоять передъ нимъ. ѓнъ бився въ груди, заливався сльозами и тяжко самъ себе мучивъ та все говоривъ, що того не повинні приймати на священника, що вже разъ спѣзнавъ, що то жѣнка, и кровю зъ нею звязався.

Добродушный отецъ Корниль розповѣдавъ то Гурбертинѣ лишъ въ тайнѣ и ему ажъ руки дрожали, коли то оповѣдавъ. Ходила якась глуха чутка, люде оповѣдали собѣ нишкомъ, що Преосвященный замыкався въ комнатѣ, коли вечеръ надходить; що ѓнъ тогдѣ плаче и наръкає а потѣмъ такъ страшно самъ себе мучить, що ажъ всѣхъ лякъ бере. Владика думавъ, що ѓнъ зможе забути на свою давню пристрасть, що самъ себе поборе. Такъ що-жь, коли та пристрасть ѓдзывалася въ нѣмъ знову силою бурѣ—а треба знати, що зъ него бувъ колись страшный чоловікъ, авантюрикъ, словомъ потомокъ казочныхъ мореплавцѣвъ. Що вечера одягався ѓнъ въ покутну одѣжъ, падавъ на колѣна и молився, чтобы лишъ щезъ ему зъ-передъ очей образъ его неводжалованой жѣнки; розважавъ себе тымъ, що зъ ѓи тѣла вжедесь лишъ самъ порохъ. Нѣчо не помагало, она все ставала якъ жива ему передъ очима, красна якъ та цвѣтка, котру ѓнъ вже старшимъ чоловікомъ въ шаленой любви зѣрвавъ. И мука розпочиналася на ново, ще страшнѣйша, якъ въ день по ѓи смерти. ѓнъ оплакувавъ ѓи и наръкавъ на Бога, що ему ѓи забравъ. Ажъ коли

починало свитати, стававъ ѡнъ спокѡйнѣйшій. Тогдѣ самъ себе ненавидѣвъ и цѣлый свѣтъ стававъ ему мерзкій. Охъ якъ же радо бувъ-бы ѡнъ хотѣвъ убити въ собѣ ту погану пристрасть, щобы въ покорѣ и спокою не любити нѣкого бѡльше крѡмъ Бога!

Коли опѣсля Преосвященный вийшовъ бувало зъ своєї комнаты, то все мавъ знову свою давну строгу поставу и все выглядавъ спокѡйно а гордо; на его лиці ледви було слѣдно, що ѡнъ трохи блѣдый. Того дня, коли Фелісіянь висповѣдався передъ нимъ зѡ всего, слухавъ ѡнъ уважно кожде его слово, збумѣвъ такъ запанувати надъ собою, що анѣ бровъ не зморщивъ. Ѣнъ споглядавъ на него и мало ажъ серце въ нѣмъ не перевернулося, коли видѣвъ въ нѣмъ себе самого, такъ молодого и красного та такъ пристрастно залюбленого. Теперъ вже не була то лишъ его примха, але рѣшуча воля, немилосердный обовязокъ охоронити сына ѡдъ того лиха, черезъ котре ѡнъ самъ такъ страшно страдавъ. Ѣнъ хотѣвъ въ сынѣ убити ту пристрасть такъ, якъ и самъ въ собѣ старався єя убити. Та романтична исторія налякала его зовсѣмъ. Якъ то? Якъ же можна такъ безъ памяти любити якусь ѡдну безъ имени дѣвчину, якусь просту вышивачку, котру пѡзнавъ при свѣтлѣ мѣсяця а котра выдалася ему въ его мрѣяхъ нѣбы якоюсь святою зъ побожныхъ оповѣданъ? На то було у него лишъ одно слово: Нѣколи! Фелісіянь припавъ ему до нѡгъ, просивъ и, якъ лишъ мѡгъ, боронивъ себе и Ангелику, хочъ ажъ дрожавъ передъ батькомъ, шавуючи и боячись его. Ѣнъ приступавъ за вѣсѣгда до батька зъ страхомъ и несмѣливо; теперъ благовъ его не ставати на перешкодѣ его щастю и не смѣвъ навѣтъ звести очей до его святой особы. Покѡрнымъ голосомъ обѣцювавъ ему, що щезне ѡдъ него и пѡде зъ жѣнкою свѣтами, такъ

далеко, що за нихъ обое и слыхъ пропаде; цѣлый свѣй маестокъ запише на церковь. Не хоче бѣльше нѣчого, най его и цѣлый свѣтъ не знае, лишъ щобы мѡгъ жити зъ тою, котру любить а котра и его такожь любить. Преосвященный таки на добре налякався. Онъ же давъ слово Воанкуртамъ и годѣ було ему бѣкликувати. Теперъ же и Фелисіанъ не мѡгъ вже выдержати, его взявъ такій гнѣвъ, що онъ допустився ажъ до того, що поставався противъ батька а лице его набѣгло кровю.

— Отже видишь, дитинко — кѡнчила Губертина розповѣдати — що тобѣ о нѣмъ анѣ думати, бо тобѣ певно и на гадку не прийшло, що то було-бъ противъ воли Преосвященного... Я то все знала вже на передѣ та не хотѣла лишъ нѣчого говорити, най тобѣ само дѣло покаже, що не я тебе спляю.

Ангелика заложивши руки на колѣна слухала ен спокѡйно; лишъ бѣдъ часу до часу рушила незначно повѣками. Ен очи стояли стовпомъ, мовъ бы она вдавилася въ ту сцену, якъ Фелисіанъ у нѡгъ Преосвященного бѣдывався о нѣй въ повнѡй щирости своен любови. Она и не бѣдозвалася заразы, а почала роздумувати. Спустила очи въ долину и стала при свѣтлѣ лампы дивитись на свои якъ снѣгъ бѣлѣ ручки. Одакъ бѣдозвалася а на ен лица выступила усмѣшка якоись непохитной надѣѣ:

— Коли Преосвященный не хоче пристати, то лишъ длятого, що онъ ще мене не знае.

Тон ночи Ангелика майже и ока не зажмурила. Сама гадка, що Преосвященный мусить пристати, коли ен побачить, не давала ѣй спати. То не говорила зъ неи пустота женщины, она чула въ собѣ лишъ всемогучѡсть любви, бо-жь она прецѣ любила Фелисіана такъ сильно, що то чувство мусѣло-бы певно проявитись въ цѣлѡй своѣй силѣ а батько чей неи бувъ-бы тогдѣ такій упер-

тый, щобы хотѣвъ ихъ обоє загнати въ нещастье. Може якихъ двацять разбѣ обернулася на своѣй широкой постели и все ѣй то само приходило на гадку. Передъ еи замкненными очима стававъ Преосвященный въ своѣй фіолетовѣй ризѣ. Може то черезъ него мало ѣй то чудо обявится. На дворѣ було парно и тихо, все спало; она стала надслухувати за якимсь хочъ бы однимъ голосомъ и хотѣла почути, яку дадутъ ѣй радоньку дерева, Шеврота, катедра та и тѣ ширѣ духи, що нѣбы то пересувались по еи комнатѣ. Та що-жь, коли все разомъ такъ шумѣло, що она не могла нѣчого розбрати. Она стала ажъ нетерпелива, що такъ довго треба чекати, що то зъ того всего буде та сама себе налякала, коли здръмавшись крѣзь сонъ промовила:

— Поговорю завтра зъ Преосвященнымъ.

Коли на другій день пробудилася, здавалось ѣй, що таки конче треба такъ зробити, та-къ то рѣчь такъ проста. А то все лишъ длятого, що еи любовь була щира, и честна, що еи ѡдвага мала свою пѡдставу въ гордой невинности.

Она знала, що Преосвященный каждой суботы около пятой години зъ-полудня иде до капицѣ Готкербѣ и тамъ молиться на самотѣ на колѣнахъ за себе и за своихъ предкѣвъ; все духовенство шанувало дуже ту его самоту. Була якъ разъ субота. Она таки и заразъ рѣшилася. Дома у владыки може бы еи не приняли, а ѡдтакъ тамъ и богато людей та не дали-бы ѣй спокѣйно поговорити. А въ капици такъ догѡдно було на него зачекати и коли ѡнъ прийде, стати передъ нимъ. Навѣтъ и сего дня вышивала она такъ само пильно и такъ само була весела: анѣ трошки еи то не непокойло, що хотѣла зробити, бо була переконана, що добре робить. Около четвертой години удала, що нѣбы то она иде до

бабусь Габеты. Убралася якъ звичайно до мѣста, завязала на собѣ якъ небудь капелюхъ, въ котрѣмъ звичайно ходила до города и вышла зъ хаты. Одаткъ завернула на лѣво, одхилила дверь въ порталю святой Агнии и замкнула ихъ легенько за собою.

Церковь була порожня, лишъ въ каплицѣ св. Іосифа, сповѣдавъ священникъ ще якусь грѣшницу, зъ котрой було видко лишъ конецъ еи черной сукнѣ. До теперъ була Ангелика зовсѣмъ спокѣйна. Ажъ коли увѣйшла до тихого и холодного дому Божого, въ котрѣмъ найлекшій шумъ бѣ еи крокѣвъ роздавався голоснымъ бѣгомомъ по всѣй церквѣ, змѣркувала она, що чогось дуже дрожить. Длячого имило еи такъ за серце? Она-жъ прецѣ чула въ собѣ тѣлько силы и цѣлый день була такъ спокѣйна въ тѣй думцѣ, що має повне право старатися сама о свое щастье, а теперъ, хочъ такъ само думала, бравъ еи чогось лякъ, якъ коли-бъ она въ чѣмъ провинилася. Пѣдойшла на пальцяхъ ажъ до каплицѣ Готкерѣвъ и тутъ мусѣла вже зловитися за рѣштку, бо була-бъ такъ упала на землю.

Тота каплиця була въ самѣмъ кутику старо-романьской апсиды и найтемнѣйша. Своимъ низкимъ склепѣньемъ безъ всякихъ прикрасъ подобала она скорше на якусь выковану въ скалѣ гробницу. Свѣтло заходило до неи лишъ черезъ одно ѣкно, на котрѣмъ бувъ намальований святой Юрій а бѣ сивихъ та червонихъ его шибъ панувавъ въ нѣй вѣчный сумерекъ. Простый престолъ зъ чорного и бѣлого мрамору зъ хрестомъ и парюю подвѣйныхъ канделябрѣвъ выглядавъ просто якъ могила. Стѣны були выложенѣ нагробными таблицями. Одъ горы до долу стояли цѣлыми рядами такѣ таблицѣ а выкованѣ на нихъ написи можна ще було бѣчитати.

ДѢЛО

Выходить у Львовъ по дня (крѣмъ подалъ и рускѣхъ снятъ) о 5-й годичъ по полудни. Литературный до-
ятокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ поавѣстей“
выходитъ въ вѣторокъ, и въ вѣторокъ и пятницу на
перевѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовъ Адми-
нистрація „Дѣла“ ул. Ваторія 24, Центральное бюро огло-
пенъ, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Го-
дника 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара
почта). У Вѣдн М. Dukes, I. Schulerstrasse 3; Rudolf Mos-
se; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitz-
gasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8,
Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкоуртѣ и Гамбургѣ М.
Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитѣсть за нисераты платитъ
у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатковѣ

въ Австріи: за Границей:
а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на мѣсць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администрація и Експедиція подъ ч. 24
ул. Ваторія. — Рукописи вѣрствуютъ лише на попереднє
застереженнє. — Редакція неопечатанъ вѣдѣль бѣхъ порта
Поодинокое членю коншту 8 кр. а в.

Оголошеня принимаютъ по цѣлѣ 6 кр. бѣхъ однимъ
строкомъ печатномъ, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. а в.
Подѣлки числятся по 10 кр. бѣхъ статка.

До нашихъ П. Т. Читателей!

Зъ днемъ 1 (13) жовтня починаєтсѣ IV-
тый чвертьрокъ выдвѣнцтва „Дѣла“. Проси-
мо о скорѣ надсыланнѣ передплати и залого-
стей!

Посолъ п. К. Телишевскій передъ выборами.

(Конечъ.)

Коли всѣ постулаты поставленъ посломъ
п. Телишевскимъ обговорено и рѣшено внести
однѣй петицію до сойму, заставъ о. пред-
сѣдатель збору, чи може ще хто зъ выборцѣвъ
не поставитъ якогю постулату? По тѣмъ за-
пытаню предложили ще декотры выборцѣвъ зъ
свои стороны отой постулаты:

1. Выборецъ о. Саламонъ: Чи бы не
належало жадати, чтобы соймъ краевый од-
нѣсь до ц. к. властей правительственныхъ о
порученнѣ, чтобы записано переносити Рус-
на въ урядникѣвъ на Мазуры, до Чехъ або
до Таролю?

Той постулатъ приняи всѣ выборцѣвъ и
постановили внести петицію до сойму въ дусѣ
того постулату, а п. посла просили всѣ: въ
дусѣ того постулату въ соймѣ до Поляковъ
промовѣти.

2. Той-же самъ выборецъ о. Саламонъ:
Краеве правительство вѣло бѣхъ громады Ко-
марники 800 здр. въ облигаціяхъ по 400 зр.,
поголовщины, котры то грошъ громада призна-
чила на оплату шкѣльного громадского додат-
ку, а тымъ грѣшны правительство оплати
свою пайку на школу громадску. Отже выпа-
дає звѣдѣтсѣ: на якѣй основѣ правительство
такъ поступило?

Тутъ заявили многы, чтобы громада Ко-
марники сама внесла петицію до сойму на ру-
ки п. посла, а его обязавкомъ буде справу
высѣдѣти и въ хосенѣ громадскій подѣрти.

3. П. Николай Пецовичъ, господарь
зъ Лѣвнн масловъ: Належитъ жадати змѣны
уставы польовой, и то въ такій способѣ, чтобы
обшары двѣрскы не обдирали такъ бѣдныхъ
людей за шкѣды польовы и лѣсовы, и то ве-
разъ цѣлкомъ невинно.

Выборцѣвъ заявили, что треба можливо всѣ
факты тыхъ надужити зѣбрати и послѣ внести
петицію до сойму въ тѣмъ дусѣ, чтобы уха-
лено нормы для затамованя тои самоволь.

4. П. Иванъ Гема, выборецъ зъ Туро-
чокъ: Треба внести петицію до сойму въ
справѣ рустикального банку, а именно, чтобы
соймъ вѣзавъ ц. к. правительство до поста-
новленя бѣдовѣднѣхъ уставовъ въ цѣли поло-
женя кѣнды несправедливому здрѣтву того
банку въ ликвидаци.

Той справы має п. посолъ самъ лично
блѣзше доходити, а якъ покажесѣ потреба,
поставити въ соймѣ бѣдовѣднѣхъ внесеннѣ.

5. П. Юсѣфъ Рожницкскій, правы-
борецъ зъ Задѣльска: Чи не належало-бы од-
вестисѣ до сойму въ справѣ несправедливого
роздѣлу податку домового — подымного —
бо теперь селянинъ платитъ за хату нужденну,
за кучу, такъ само якъ и богатый за свѣ-
тлицю?

Выборцѣвъ просили п. посла петицію въ
той справѣ въ соймѣ подѣирати.

6. О. Полянскій зъ Боберки: Нале-
жало-бы внести петицію до сойму, чтобы заве-
дено острѣйшій законъ догично господарки
лѣсовою, бо въ турецкомъ повѣтѣ нынѣшня
устава лѣсова за слаба, чтобы затамувати не-
чуване нищеннѣ лѣсовѣ, на котре ту въ повѣ-
тѣ нѣхто и уваги не звертає, а вынѣзненнѣ лѣ-
совѣ бѣат заложена культуры лѣсовою зведе
коласъ краину нашу на бѣду; а друге: вне-
сти петицію до сойму, чтобы той вѣзавъ пра-
вительство до лучшего надгляданя за уставомъ
о святкованю недѣль, бо тутѣшны властители
тартакѣвъ и фабрикѣвъ, самы жиды нѣмѣцкы и
Нѣмѣцкы, въ недѣль приказуютъ людямъ такъ
робати якъ и въ будий днѣ, черезъ що люди
въ всѣмъхъ взглядытъ нищати.

Тѣ справы, дуже важны, заинтересували
всѣхъ, и выборцѣвъ ухвалили внести петицію до
сойму въ обѣхъ тыхъ справахъ.

7. О. Салагубъ: Треба внести пети-
цію до сойму: най соймъ вѣзѣе правитель-
ственный власти до великой точности при бѣд-
ваню душастарымъ майна ерекціонального, а
особливо грунтѣвъ, бо дотеперь то дѣвѣс дуже
фудушево, черезъ що майно ерекціональное
пропадає, а священникъ непотрѣбно має кло-
поты.

Всѣ выборцѣвъ пристали на то, чтобы од-
вѣтно тому жаданю внести петицію до сойму.

8. Выборецъ о. Саламонъ: Треба пе-
тиціонувати до сойму въ справѣ недостаточной
уставы о доходовѣхъ податку, черезъ що нѣбо
люде мають хату або землю найбѣльшъ тяга-
ры поносить, а нынѣ богатѣрь тягару и пал-
чемъ не доторкаются.

Всѣ выборцѣвъ признали внесеннѣ о. Сала-
мона за дуже справедливѣе и постановили зро-
бѣти ибѣля его жаданя.

Коли вже нѣхто зъ выборцѣвъ нѣякого
постулату не ставлявъ, вѣвѣсь о. Солтковичъ,

чтобы выборцѣвъ выбрали комисію петиційну на
часѣ тревана тепѣрѣшномъ соймѣ оной каденціи,
а тая комисія має всѣухвалѣй петиціи бѣдо-
вѣдно выготувати и п. послови переслати. На
то внесеннѣ о. Солтковича згодилися всѣ и
черезъ аклямацію выбрано до тои комисіи 8
членѣвъ: о. Прухницкого, Саламона, Салагу-
ба и Крн. Яворского и пп. А. Могильницкого,
Телесницкого, Масальского и Пасѣвиченского.

По выборѣ сѣи комисіи промовѣтъ пред-
сѣдатель збору о. Прухницкій дуже кра-
снорѣчиво до зѣбранныхъ, агадуючи передо-
вѣсьмъ велику довѣлѣсть днешномъ нарады. Ч.
бѣсѣдникъ представивъ дуже наглядно вар-
тѣсть конституціи взагалѣ, если горожане
краю умѣють зъ нею хѣснувати, а за тую сво-
боду неоцѣнену мають передовѣсьмъ даєувати
нашому Найяс. монарху Францъ-Иосѣфови.
Нарѣдъ русскій въ вѣрности для своего люби-
мого цѣсаря не дастся нѣкому переставити,
и если бѣ въ соймѣ краевѣмъ за-дѣла коротко-
видючости панѣвъ Поляковъ не осягнувъ сво-
ихъ правныхъ а безусловно до его житя по-
трѣбныхъ бажанъ, то тогда той нарѣдъ русскій,
якъ усе, удасться до трону, до бѣтѣвской ми-
лости своего цѣсаря, а просто зъ рукъ его
одержать то, о что попроситъ. Ч. бѣсѣдникъ
вѣвѣсь многолѣтство Найяс. монарха, а вы-
борцѣвъ всѣхъ бѣсѣдвали грѣшко „многоя лѣта“.

Потѣмъ о. Саламонъ бѣдзавѣсь до п.
посла такъ: „Дуже мудро поступили Вы со-
бѣ, пане после, скликавши насъ выборцѣвъ на
днешну нараду. Теперь мы всѣ знаємо на-
глядно, что мы выборомъ нашимъ не заведе-
ли, бо видно, что Вы яко посолъ будете на-
шою славю въ соймѣ. Старайтесь тамъ о до-
бро нашего краю, нашего повѣта, а яко вѣр-
ный сынъ матери святой Руси, боронитъ ея
правъ зъ честію. Промовляючи въ соймѣ, ка-
ждѣ смѣло, что Вашими устами бѣсѣдує 60.000
народу, которого Вы правдивымъ заступникомъ.
О двѣ рѣчи въ имени всѣхъ ту зѣбранныхъ
Васъ прощу: Перше, старайтесь утихомирити
то непотрѣбное роздвоеннѣе между Русинами. Той
роздоръ путає нашъ ноги. Тѣ пута нѣй Русы-
ны бѣднѣють бѣдѣ себе, а будуть ступати певно,
бѣдзая, грѣшко — и противникъ нашъ почує
нашу силу. Такъ якъ мы ту идемо въ нашѣмъ
повѣтѣ зѣбдѣвано, не зважаючи на нѣякій тамъ
личей пересѣдѣчнѣ, такъ и вѣсходы повинно
бути на Руси. Негода зъ Поляками естѣ для
насъ нещастіємъ, але не мы тому винны,
тѣлько они. Негада зъ ними, кажу, естѣ ве-
ликимъ нещастіємъ, але и згода зъ ними —
насъ понижаетъ — стала-бы для насъ на-
глою смертію. Вашъ геній, пане после, ругаетъ,
что честь матери Руси буде для Васъ найсвя-
тѣйшимъ завѣтомъ. Бѣдѣ здоровъ до Львова,
послѣдите тамъ шчасливо, а вернувши въ гара-
дѣ назадъ до насъ, розкажете намъ о всѣмъ“.

П. посолъ Телишевскій бѣдзавѣсь
выбѣти такъ: „Дякую Вамъ, любий моя выбор-
цѣвъ, сердечно за Вашъ трудъ, что на мой за-
явъ сегодня прибылѣ тутъ на нараду. Яко
Вашъ посолъ буду старатися зѣ всѣхъ силъ
своихъ о добро державы, краю и нашего по-
вѣта. Яко Русинъ буду правъ народу руского
боронити до послѣднего. Мене нѣчо не бѣд-
рашитъ бѣдѣ того и нѣчо не заманятъ. Честъ и
добро матери Руси естѣ и буде для мене
всѣмъ. Непорозумѣня между Русинами пере-
стѣти мусѣти и я до того дуже буду змагаѣти,
чтобы то сталося незадолго. Згода зъ Поляка-
ми, хоть якъ пожадана, не завѣситъ бѣдѣ насъ
Русинѣвъ, тѣлько бѣдѣ самихъ Поляковъ. Je-
dnosc, równosc i braterstwo, что то Поляка такъ
часто говорятъ, нѣй покажесѣ и въ дѣлахъ,
бо мы маємо словѣ бѣдѣ нихъ уже до вохъ,
але дѣлѣ нѣякого. Згода между нами возможна,
але зъ честію для насъ дорогомъ рускомъ на-
родности. Скорше згину, аныжъ-бы я мѣвъ
причинятисѣ до убѣдлючючю згоды!“

По тыхъ словахъ бѣсѣдвали всѣ выборцѣвъ
щиро-сердечнѣ „многоя лѣта“ своему любому
послови. Выборцѣвъ селяне были дуже одуше-
влѣны и всѣхъ говорили: „Теперь видѣмо, что ма-
ємо правдивого посла, правдивого заступника
нашого“.

Уже досѣтъ пѣзно, бо около 9 години въ
ночь, розѣйшлися всѣ домѣвъ.

Соймъ краевый.

III. засѣданнѣ сойму зъ дня 15 н. ст. жовтня 1889.

Подавши вчера головный хѣдъ нарады въ
соймѣ, доповняємо вчерашнѣе справозданнѣе ще
отинѣмъ:

Засѣданнѣе почалосѣ о годъ 11½. Марша-
локъ подавъ до вѣдомости письмо еп. Дунав-
ского зъ заявленнѣмъ, что бѣвъ не може брати
участя въ сегорѣднѣй сѣсѣи соймѣ оной а тымъ
самымъ и належати до комисіи шкѣльной. Вы-
боръ одного члена комисіи вызначеный на за-
вѣрѣшнѣе засѣданнѣе. По бѣдѣянню петицій удѣ-
ливъ маршалокъ голову пос. Гавзерова, ко-
торый въ имени комисіи бюджетовѣе вносилъ о
збѣдѣшеннѣе еи однимъ членомъ, бо за-дѣла при-
дѣлена до неа внесеннѣ пос. Гурика збѣдѣш-
лиє въ нѣй работы. Внесеннѣе принято а вы-

боръ сего члена комисіи бюджетовѣе бѣдзавѣсь
завтра.

Пос. Смолька яко справоздавецъ бѣдзавѣсь
справозданнѣе выдѣлу кравого въ предметѣ вы-
лученя присѣлка Двориска зъ звѣзны громады
Бѣсна, а прилученя до громады Певѣль малой
въ повѣтѣ живецкомъ та справозданнѣе выдѣлу
кравого въ предметѣ вылученя осады Вулька
Турѣска зѣ звѣзны громады Турбѣи въ повѣтѣ
тарнобжескомъ и утворѣннѣ зъ неа самостѣй-
ной громады, вносѣтъ придѣлѣти оба справо-
зданнѣа администраціонной комисіи. Принято —
Посолъ Хшановскій яко справоздавецъ вносѣтъ
передати справозданнѣе выдѣлу кравого о бан-
ку краевѣмъ комисіи банковѣй. Принято.

Потѣмъ — якъ звѣстѣно — наступили мо-
тивованя внесеннѣ д-ра Цоля и пос. Крамарчика.
Внесеннѣе пос. Крамарчика звучитъ въ
повинѣ основѣ:

„Позаякъ справа контумаціи, замыка-
юча галицѣй торги и оборотъ торговельный
для безрогѣ и рогагон худобы въ насѣдѣтокъ
появившюся хоробы ратичной и пысковой,
выкликала въ нашѣмъ краю въ Галичинѣ
страшнѣе пригнобленнѣе и нужду между рѣль-
никами, промысловцами и ремѣсниками, а то
по причинѣ неможности проданя тои худобы
и безрогѣ, — однаковъ зѣ взгляду, что тая
хороба, якъ ратична такъ и пыскова, не естѣ
зновѣ зааждо шкѣдлива и небезпечна, бо без-
рогѣ, дѣтненнѣе нею, по кѣлькихъ дняхъ при-
ходить зновѣ до здоровья, и тую хоробу на-
вѣтъ само законодательство уставомъ зъ дня 29.
лютого 1880 р. Дѣ. з. д. ч. 27 признало яко
не дуже шкѣдливо, якъ то видѣно въ §. 20
буква f и §. 26, а лише министеріальне розпо-
рядженнѣе зъ дня 12. цѣвтя 1880, а ще бѣль-
ше министеріальне розпорядженнѣе зъ дня 12
цѣвтя 1880, а ще бѣльше министеріальне розпо-
рядженнѣе зъ дня 29 марта 1889 Дѣ. з. д. ч. 37
естѣ такъ строге, что спиває не лише торго-
валю нашего краю зѣ заграницею, але и въ
нашѣмъ краю забыто оборотъ торговельный,
такъ необходимый для рѣльничества, — про-те
упрашаю:

Высѣкой соймъ зволѣтъ ласкаво прихили-
тисѣ до моего прошеня о ратуночѣ въ справѣ
торговѣль безрогами и худобою галицкою, и
зволѣтъ просити Высѣке ц. к. министерство а
также и Высѣке ц. к. правительство, чтобы
зѣ огляду на грозяче теперь банкротство кра-
вѣе Галичинѣ и на страшный подѣтѣнокъ
людиности, якъ рѣльничей такъ и ремѣсничей,
зволѣло:

I. знести министеріальне розпорядженнѣе
зъ дня 29 марта 1889 Дѣ. з. д. ч. 37. догично
замѣненнѣе Галичинѣ передъ нашими крайни
нашомъ державѣе що-до свободной торговѣль якъ
рогагон худобою такъ и безрогами, назначе-
ныма чи на годѣвлю, чи на зарѣвъ;

II. абы въ цѣлѣмъ краю якъ и въ погра-
ничной области було вѣльно торговати безро-
гами въ способѣ кружачи по домахъ въ нега-
раженнѣхъ мѣсцевостяхъ;

III. абы занесло министеріальне розпо-
рядженнѣе зъ дня 12 цѣвтя 1880, обмежуюче
выконаннѣе уставы зъ дня 29 лютого 1880 про
зѣвѣрѣй хоробы §. 20 буква b) f) §. 26, и абы
постановлено, чтобы на случай появленя ра-
тичной хоробы замѣнено насампередѣ до одно
господарство, а если-бы хороба розширилася
въ одѣй громадѣ, маючѣй до 200 домѣвъ,
если буде зараженнѣхъ 10 господарствъ, то абы
ажъ тогда замѣнено цѣлоу мѣсцевѣсть, а нашѣ
мѣсцевѣсти абы были вѣдѣны, и торги въ до-
мѣсрѣстныхъ мѣсцевѣстахъ абы были вѣдѣны, если
зараза въ мѣсць торговѣль не истнує въ бѣ-
ношеню 10 господарствъ на 200 домѣвъ;

IV. абы рѣльничѣа людиности, вѣзучи зѣ
здоровыхъ околѣдѣ безрогѣ — абы отже каж-
дый поодинокій господарь мѣгъ легитимувати-
ся до высоты 10 штукъ однимъ паспортѣмъ
для худобы, выставленнымъ мѣсцевѣею зѣвѣр-
ностію громадскою, а не мусѣвъ жадати паспор-
ту на каждую штуку, что естѣ дуже утрудня-
юче, якъ для поодинокого господаря такъ и
для зѣвѣрности громадскою;

V. чтобы контумаціи заведеня, бѣдзавѣсь
на на зѣвѣдѣннѣхъ стаціяхъ, если-бы они му-
сѣли тамъ истнувати, были такъ устроєны, что-
бы дѣлѣлися на кѣлька частей, и абы до каж-
дой части зладжено окремой дороги або входы.
Черезъ то неразъ запобѣгнѣе, чтобы зѣвѣрѣта
зѣвѣсьмъ здоровѣй, гоненѣй до заведеня тои са-
мою дорогомъ, котроу впередѣ ишли хорѣ, —
або здоровѣй зѣвѣрѣта, поставленѣй въ заведеню
въ мѣсць, де впередѣ стояли хорѣ, не были
зараженѣи въ тѣмъ контумаціиномъ заведеню.

Пр. Крамарчикъ, селянинъ внескодавецъ.
Пос. Крамарчикъ выказує строге примѣ-
неннѣе розпорядженнѣе министеріальныхъ въ по-
вѣтѣ бѣдѣсѣкомъ: разъ въ цѣлой громадѣ и
на обшарѣ двѣрѣкомъ запало двѣ штуки худ-
обы на пысокъ, а вже замѣнено торги на
двадцѣтъ кильомѣтрѣвъ довкола та така кон-
тумація тревала по три мѣсѣца а зѣбѣдѣненнѣе
бѣдѣ неа залежало бѣдѣ волѣ ветеринаря. Пос.
Крамарчикъ просѣтъ бѣдѣдати его внесеннѣе ко-
мисіи господарской. Принято.

Пѣдѣ конѣцѣ засѣданя интерелювавъ пос.
Райскій правительственный комисаря, дѣя-
чюго поданѣ 70 громадъ повѣта рудецкого о

опустѣ податковъ зѣ причины шкѣдъ поробле-
выхъ мышами досѣ ще не заадожджено?

Пос. Меруновичъ предложивъ два вне-
сеннѣа: I) Соймъ установляє „фондъ госпѣдар-
ства кравого“, зѣ которого мають даватисѣ на-
городѣ, запомогѣи и позички для заохоты або
подѣпирани собѣльныхъ змаганъ зѣ характеромъ
публичной хосенности, а маючѣхъ на цѣли роз-
вѣй культуры кравомъ. Фондъ той має позѣ-
стѣти пѣдѣ зарѣдомъ кравого выдѣлу. Выдѣлъ
краевый має установити засады удѣлюваня на-
городѣ, запомогѣи и позичокъ зѣ того фонду въ
порозумѣннѣ зъ краевыми товариствами рѣль-
ничими и другими товариствами господарскы-
ми та зѣ учителями шкѣдъ рѣльничихъ. На
першій початокъ для сего фонду вставѣти
соймъ въ бюджетъ на 1890 р. суму 10.000 зр.
II) Признаючи хосеннѣсть мѣсцевыхъ това-
риствъ кредитовыхъ системы Райфайзена, вы-
значає соймъ на подѣпираннѣе розвою тыхъ то-
вариствъ въ краю до розпорядимости выдѣлу
кравого на 1889 р. суму 1.000 зр.

Въ доповненю II-го засѣданя сойму му-
сѣмо зазначити, что пос. о. Козальскій, промо-
вляючи при верификаціи выбору пос. Полян-
овского, задалъ про згоду Русинѣвъ и Поляковъ
та про заслугѣ пос. Полянковского для повѣта
сокальского, але пѣдѣ конѣцѣ додавъ, что ему
мѣдѣйше було-бы бѣачи въ соймѣ проф. Н.
Вахнянина якъ п. Полянковского.

Въ рускомъ вълю бѣхъ бѣдзавѣлася нынѣ
нарада надѣ внесеннѣмъ п. Крамарчика и его
товаришѣвъ мазурскихъ послѣвъ пп. Стренка
и Поточка въ справѣ прѣмусовою асскураціи
селянскихъ хатъ. Позаякъ справа ся вымага-
ла деякого поясненя, то русскій кѣлубъ запро-
силъ мазурскихъ послѣвъ на свое засѣданнѣе
на котромъ пришло до повного порозумѣня
и всѣ русскіе послы подписали внесеннѣе п. Кра-
марчика и его товаришѣвъ и при тѣмъ заяви-
ли, что у всѣхъ справахъ догичающихъ се-
лянскихъ интересовъ будутъ собѣльно зъ ними
поступати а такъ само общѣици поступати и
мазурскіе послы.

Проводирѣмъ станчикѣвъ не удалосѣ у-
творити великого „кѣлубъ консервативного“,
котрый бы вѣвъ успѣшно борбу въ кѣлубѣмъ,
лѣвнѣцѣ. За то кѣлькихъ видѣвшихъ послѣвъ,
якъ гр. Войтѣхъ Дѣдушицкій, Рей, Струшке-
вичъ, Чайковский, Волод. Козловскій, Мазара-
ки, Сава, Ст. Стадницкій и др. стараются вже
бѣдѣ кѣлькихъ дѣвъ утворити „кѣлубъ центра“,
котрый на разѣ мѣгъ-бы числитѣи що-найбѣль-
ше двадцѣтъ и кѣлька членѣвъ. Такъ само и „по-
дѣлякѣ“ держатсѣ досѣ вѣдалѣка та ведутъ по-
литку на власну руку. Гадку до утворѣня ве-
ликого „кѣлубъ консервативного“ подавъ бувъ
пос. Бѣбжынскій и бѣвъ мѣвъ на цѣли
сподѣлѣти центрѣмъ, т. з. группу и правнѣи
въ той способѣ, якъ естѣ zorganizована пра-
виця въ радѣ державной. Мала бути выбрана
собѣльна комисія парламентарна, котра на-
давала-бы цѣлому кѣлубѣу напрямъ и рѣшала
въ важныхъ справахъ о голосованю. Проектъ
Бѣбжынского обязавувавъ особливо до соли-
дарности въ справахъ особистыхъ, выборахъ и
т. д. Комисія парламентарна мала бути заразъ
выбрана, зачимъ ще кѣлубы уконститууютсѣ
и то дало причину, что проектъ Бѣбжынского
розбѣеся.

Pszczółka, органъ ко. Стояловского, доно-
ситъ, что три мазурскіе послы постановили за-
вязати „кѣлубъ католицкій“, котрого прога-
мою було-бы ввести въ законодательство духа
христианского и вѣротерпимѣсть а дальшій
точнѣе программы мають бѣдзавѣтисѣ до справъ
экономическихъ. Въ кругахъ соймѣвыхъ не зна-
ють досѣ о тѣмъ кѣлубѣ нѣякого.

Справы краевѣй.

[Проектъ закона о организаціи службы санитарной въ
Галичинѣ.]

Однимъ въ найважѣйшихъ законодатель-
ныхъ внесеннѣхъ, зѣ якими выступило правитель-
ство на тепѣрѣшнѣй сѣсѣи соймѣ оной, естѣ про-
ектъ закона о организаціи санитарной служ-
бы въ Галичинѣ. Правительство внесло сей
проектъ хотѣчи тымъ способомъ зарадити ду-
же небѣдраннѣхъ санитарныхъ бѣдѣоснаннѣхъ
Галичинѣ, котры проявляються въ загальномъ
числѣ недужныхъ тай помершихъ и спроваджу-
ють необчислѣй экономичнѣй шкѣды для на-
шого краю.

Коли въ нынѣшнѣхъ краяхъ Австріи въ рр.
1880—1885 выносѣла смертѣльнѣсть 2-93 прц.,
3-06 прц., 3-21 прц., 3-17 прц., и 3-20 прц., то
въ Галичинѣ выносѣла въ тѣмъ самѣмъ часѣ
смертѣльнѣсть въ бѣдѣношеню до людиности 3-46
прц., 3-54 прц., 3-60 прц., 3-59 прц., 3-41 прц.,
и 3-66 прц. На хоробы епидемичнѣй умирає въ
Галичинѣ тѣлько людей, что у всѣхъ нынѣшнѣхъ
краяхъ коронныхъ разомъ, а вся вина того ле-
житъ въ великомъ занѣдбаню справъ санитар-
ныхъ. На самѣ тѣфусъ утратѣла Галичина въ
послѣднихъ 10 лѣгахъ 84.950 людей, а хорыхъ
на тѣфусъ було что-року пересѣчно 106.200.
Коли ажажимо, что зѣ хорыхъ було найменше
70 прц. взрослыхъ людей и что зѣ нихъ кож-

дний пересячно одент мѣсяць бувъ неспособный до працѣ, то покажеся зъ того обчисленія рѣчна страта 2,230.000 рубуцыхъ днѣвъ, котору то страту спроваджуе лѣмъ одент рѣдъ епидемичной хоробы. Якъ бы почисляти такъ стра- ты, якъ выхадать до всѣхъ епидемичныхъ хо- робѣ, то одержали-бъ мы загальну страту на колька миліонѣвъ ср. рѣчно. Невдобрѣдній бдѣо- сини санитарній спроваджують у насъ багато кащѣцтвъ, зъ бѣны маемо багато сдѣлныхъ, зъ шкарлатины багато глухихъ, смертельность дѣтей нечуваня, зъ деакихъ повѣтахъ умирае половина уродженыхъ дѣтей въ однімъ роцѣ, а все зъ великого занедбаня. Въ деакихъ по- вѣтахъ выступае зъ страшныхъ розмѣрахъ си- филисъ, котра взагалѣ въ Галичинѣ болѣше розширена, якъ въ котрѣмъ-буде другѣмъ краю короннѣмъ, а такъ само дуже значно шириться въ нашѣмъ краю епидетске запаленіе очей.

Щобъ тому злу зарадити предлагаетъ пра- вительство проектъ закона, пбѣла котораго має весь край бути подѣлений на 345 округѣвъ санитарныхъ и 21 самостоятельныхъ громадъ са- нитарныхъ. Округи санитарній мають творити громады разомъ зъ належачими до нихъ двѣрскими обшарами такъ, щбы одинъ гро- мадскій округъ санитарный не мѣстивъ на своѣй території болѣше якъ 15.000 людоства и не переважувать обѣмомъ 200 кильометровѣвъ квадра. Самостійными громадами санитарными мають бути громады, котри часелять выше 10.000 жителѣвъ, а зъ громадъ числячихъ ви- ше 10.000 жителѣвъ лише тѣ, на котрыхъ вла- сне жаданіе позволить намѣстництво въ поро- зумѣню бы видѣломъ правовымъ.

Кождый такий громадскій округъ са- нитарный и кожда громада санитарна мусить мати свого лѣкаря громадского, котораго въ дорожѣ конкурсу займаеуе въ громадѣ са- нитарной сама громада, въ округахъ санитар- ныхъ, покрываючихъ самостійно удержаніе лѣ- каря, начальна репрезентация округа т. е. т. зв. зборѣ делегатѣвъ, а въ округахъ, побираючихъ на удержаніе лѣкаря оплати зъ фонду кра- евого, видѣль правовій на подѣствѣ предложе- ного зборомъ делегатѣвъ терна. Однакожь якъ громады санитарній, въ выинкомъ мѣстѣ маю- чихъ власній статуты, такъ и самостійно име- нуючій лѣкарѣвъ округа санитарній суть обо- вязаніи передъ выдаемѣмъ номинаціонного де- крету для лѣкаря переслати акты справы ста- ровству, котре може зборонити номинацію, коли она противна законамъ.

Репрезентацию громадского санитарного округа творити має т. зв. зборѣ делегатѣвъ, складаючийся зъ одного делегата рады повѣ- товой и шѣстохъ делегатѣвъ выбранныхъ ре- презентациями находячихся въ томъ окрузѣ мѣстѣ, селѣ и двѣрскихъ обшарѣвъ, въ одно- шенію до высоты непосредственныхъ податковѣвъ уплачуваныхъ кождою зъ тыхъ группъ. Зборѣ делегатѣвъ выбирае собѣ предсѣдателя и его заступника и скликае свои засѣданія правильно два разы на роцѣ Зборѣ делегатѣвъ має сво- ю особѣсть усе тамъ, де есть особѣсть лѣкаря громадского. О выборѣ мѣсяца того, якъ и о складѣ громадъ и двѣрскихъ обшарѣвъ, маю- чихъ творити одинъ санитарный округъ, рѣ- шае на внесеніе збору делегатѣвъ намѣстни- цтво въ порозумѣню зъ видѣломъ правовымъ. Кромѣ згаданныхъ уже задачъ належить до збо- ру делегатѣвъ ставити за посередництвомъ власти политической внесеніе: що-до поборѣвъ лѣкаря, ричалтовыхъ датѣвъ на подорожи и заосмотрѣнія емеритального; що-до введенія слѣдства дисциплинарного противъ лѣкаря и що-до видѣленя деакихъ громадъ и обшарѣвъ двѣрскихъ зъ даного округа и придѣленя ихъ до иного. Далѣше обовязаній зборѣ деле- гатѣвъ: розслѣджувати санитарній бдѣосини своего округа и предлагати полиційной вла- сти повѣтѣмъ бдѣосини внесеніе и представля- ти внесеніе що-до установленія потребного чи- сла акушерокъ для несенія бесплатной помощи для убогихъ полбжницъ и що-до вынагороды тыхъ акушерокъ.

Лѣкарѣ громадскій мають уважатиъ гро- мадскими урядниками. Они подпадають въ мѣ- стахъ зверхности мѣста, въ округахъ санитар- ныхъ предсѣдателямъ збору делегатѣвъ, однакъ зъ застереженьемъ атрибуцій политической вла- сти повѣтѣмъ. Лѣкарѣ громадскій мають обо- вязокъ: вести рефератъ всѣхъ справъ санитар- ныхъ своего округа, давати фаховѣя оцінѣ, ста- вити внесеніе зъ огляду на средства маючій зарадити шарено недугъ, повѣдомляти власть политичну о появѣ епидеміи, дѣлати для усун- ненія ея, оглядати групѣвъ, щепити бѣну, лѣ- чити бесплатно тыхъ хорыхъ, котрыхъ нмѣ указе именно урядъ громадскій або обшаръ двѣрскій, и присуевати для тыхъ хорыхъ лѣ- ки на кошты громады або обшару двѣрского.

Платню тыхъ лѣкарѣвъ установити має для громадъ санитарныхъ сама репрезентация дотычнои громадѣ, въ округахъ санитарныхъ, на подѣствѣ внесенія збору делегатѣвъ, видѣль правовій въ порозумѣню зъ правовою властію политичною. Платня тая не може въ мѣстахъ и округахъ зъ обѣмомъ до 200 кильом. квад- рыносити менче, якъ 500 ар., въ округахъ зъ болѣшимъ обѣмомъ менче якъ 600 ар. рѣчно. Кромѣ того належитися лѣкареви вынагорода за подорожи службовѣй не низша якъ 12 ар. бдѣ кождыхъ 10 кильом. квад., такъ однакъ, щобы загальна сума не переважувала рѣчно 400 ар. За лѣченіе въ урядовѣмъ обѣмѣ дѣла- ня не буде лѣкареви належатися нѣяка вына- города бдѣ сторѣнъ.

Кошты удержанія громадскихъ лѣкарѣвъ мають поносити громады и двѣрскій обшары, однакожь такъ, щобы выдатки на тую цѣль не переважували въ тыхъ громадахъ и двѣр- скихъ обшарахъ 2% непосредственныхъ податковѣвъ. Решту має покрывати фондъ правовій.

Кромѣ лѣкарѣвъ має кожда громада ра- зомъ зъ належачимъ до неи двѣрскимъ обша- ромъ, або сама для себе або спбѣно зъ ви- шними громадами и двѣрскими обшарами, по- старатися о бесплатну помощь для убогихъ полбжницъ а то черезъ установленіе громад- скихъ акушерокъ.

Въ мѣсяцъ особѣности лѣкарѣвъ громадскихъ має бути будинокъ для помѣщеня хорыхъ не маючихъ дома нѣякою опѣки и не могучихъ дѣбтатися до шпиталю, а кромѣ того має ко- жда громада разомъ зъ двѣрскимъ обшаромъ постаратися о бдѣосиний притулокъ для без- притомныхъ полбжницъ. Кошты на той выдатокъ мають покрывати громады и двѣрскій обшары зъ власныхъ фондѣвъ.

Въ громадахъ болѣше якъ 6000 мешкан- цѣвъ має установитися окрема комісія са- нитарна, яко дорадчий органъ въ справахъ са- нитарныхъ, котрой кругъ дѣланы означать ма- юча выдатися пбѣзвѣныи инструкціи.

То суть основній постановы проекту пра- вительства. Коли-бы проектъ той маѣ стати закономъ, треба-бы до обсажденія мѣсцѣ лѣка- рѣвъ громадскихъ 375 кандидатѣвъ. Силы лѣ- карскій якъ має нинѣ Галичина, суть по дум- цѣ правительства якъ-разъ достаточній, щобы заповняти тотъ мѣсца. Въ р. 1888 було всѣхъ лѣкарѣвъ въ Галичинѣ 844, а зъ тыхъ до 400 треба бдѣясити на профессорѣвъ медіцаны, лѣкарѣвъ на посадахъ державныхъ, шпиталь- ныхъ, спеціалістѣвъ и взагалѣ реимованыхъ лѣкарѣвъ по великихъ мѣстахъ. Прочій силы якъ-разъ выступае, щобы заняты посады, ма- ючій установитися простованымъ закономъ, котрый буде мати ще й тую добру сторону, щбы стигне лѣкарѣвъ екоцентризованныхъ нинѣ въ великихъ мѣстахъ, до мѣсца, де ихъ дося зовсѣмъ не було.

Рѣшаній выдатокъ бдѣ громадъ и обша- рѣвъ двѣрскихъ на удержаніе тыхъ лѣкарѣвъ общіеяго правительства на 150.965 ар.: фондъ правовій маѣ-бы доплатити 126.589 ар., а вла- стиво лише 71.589 ар., бо 55.000 ар. платять и теперь за само щепленіе бѣны.

Що-дъ екарѣ державного, то правитель- ство заявляє зъ горы, що зъ того жерела не дасть на згаданій цѣли анѣ крейцаря.

Переглядъ часописей.

[Kurjer Lwowski о 30-той рѣчницѣ автономіи галицком.]

Якѣ плоды принесла Галичинѣ 30-лѣтна господарка автономична, о томъ каже Kurjer Lwowski зъ 10 жовтня:

Соймъ почнае шесту свою каденцію. Давнѣйшими роками, коли въ соймѣ засѣ- дало ще багато мужѣвъ духа и характеру (хоть навѣтъ консервативѣвъ), уважано соймѣ чинникомъ политичнымъ, и майже на кождей сесіи ухвалювано адресу до короны, а розправы надъ адресою бувала дуже зай- маючій. Зъ часомъ послы бдѣступили бдѣ то- го звичаю, а соймѣ упавъ до значенія я- конисъ „рады правовѣй“, щбы займаеся лишь внутрѣшнюю администрацію, петиціонуе, але ея програмы и просьбы зъ множествомъ про- ектовъ лежать въ архивѣ центральномъ у Відня. Досмѣтъ сказати, що зъ первѣстныхъ надѣй на автономію не лишилось майже нѣ- чего, кромѣ того, що якъ передъ 29 лѣтами такъ и нинѣ маємо ураву бюрократичну, а до того двигаемо тигарѣ удержанія двоякихъ правительствъ въ краю, цѣсарского и авто- номичного. Та и якѣ тѣ правительства? Одъ колькихъ лѣтъ говорятьсѣ о войнѣ зъ сусѣд- ною державою. На всѣхъ точкахъ бачимо великій и коштовній подготѣвленія. Але въ та- кихъ случаяхъ проводячою мислюю правит- ельствѣвъ буває: такъ дѣлати, щобы забору- чити собѣ не лише симпатію своихъ жите- лѣвъ, але такожъ зрѣбути симпатію народѣвъ сусѣднихъ, поселеныхъ на будучѣмъ бои- щѣ. Того всего нема а економичній бдѣосини чимъ-разъ горшій.

Kurjer Lwowski наводити бдѣтакъ цѣлый уступъ зъ саравозданя „Дѣла“ изъ зборѣвъ выборѣвъ турчанскихъ, скликаныхъ пос. Те- лѣшевскимъ на днѣ 30 вересня, именно наво- дить слова селянина о тяжкой нуждѣ селянъ галицкихъ, а кбачить свои выводы тымъ:

Въ крає нашѣмъ розгосподарювалася фракція, що вилывами своими зумѣла вта- снутиъ межи корону а людѣ, що витрыгуе и чортитъ всѣхъ, а положеніе краю закрѣ- пивъ Потеминовскими декорациями. Передъ трема лѣтами цѣсарѣ, пробуваючи въ Гали- чинѣ, сказавъ до одного зъ высшихъ уряд- никѣвъ памятый слова: Nur nicht die Leute drücken! — а сего року подчасъ маневрѣвъ коло Краковѣца, побачивши нужду людѣй, бдоавася: Dem muss abgeholfen werden. Въ такомъ положенію — каже Kurjer Lw., есть обовязкомъ сойму, нову каденцію свою по- чати адресою до трону, въ котрой бы вы- явлено всю правду.

До слѣвъ тыхъ додамо, що соймѣ за всеъ часъ своего треваня не успѣвъ полагодити и прикрыхъ а для державы и краю дуже небез- печныхъ межинвардныхъ бдѣосинѣвъ въ Гали- чинѣ. Всюды малодушность, недостатокъ ин- иціативы въ важайшихъ справахъ, кастовѣсть, а навѣтъ личній амбаціи и шовинизмъ...

Дописи „Дѣла“.

Зъ Золочѣвского.

[Учительская конференція.]

Въ днѣхъ 27 и 28 вересня с. р. бдѣбулася въ Золочевѣ окружна конференція учите- лѣвъ.

Передъ починкомъ конференціи предста- вилъ насѣстоетъ п. Соньседевій збранимъ уч- ителямъ нового старосту д-ра Пляжкѣ. П. староста, яко презесъ окружны рады шкѣль- ной, вѣтаючи въ короткой а сердечной промо- вѣ учителѣвъ, сказавъ мѣжъ иншимъ, що въ ихъ рукахъ спочивае доля и недѣла людю, а хотѣй признавъ, що мимо теперѣшного под- вышенія платѣвъ учителямъ, нагорода за ихъ

тяжкій трудъ весьма скупа, то однакъ, пред- ставляючи высоту цѣль ихъ званія, заграваеъ збранимъ до ширѣй працѣ надъ просвѣтѣю народу и прирѣкъ нмѣ свою помощь и опѣку. Учителѣ, глубоко тронутій сего бесѣдою, подя- кували сердечно п. старостѣ, и приступили до нарѣтъ консенсусныхъ.

Програма конференціи мѣстѣла въ себѣ дуже багато интересныхъ точокъ, но найваж- айшою була: „Якѣ повинны учителя посту- пати, щобы воспитати дѣлныхъ основъ выхованя“? — важивши, що наука збогачуе лише розумъ, а религіяно-моральне выхованіе ублагородняе сердце и душу дитины. На сей темѣтъ держали п-а Барска зъ Зборовѣ, п. Иравѣ зъ Золо- чева и п. Боржемейскій зъ Залудѣ обшарній и добре обдуманій дѣцты. Найлучше, бо най- практичѣйше розважавъ се пытаніе п. Иравѣ. Числячися зъ тѣсною стовицѣвъ политичномъ гезетѣ для подбѣныхъ справъ, зъ жалемъ му- само проминуть хорошій выводу п. прелегента, но подѣтисъ спбѣнута бѣдой о людѣхъ гадкахъ сего бдѣячу: 1) що багато людѣй дѣлывѣтъ школы критикую, а дуже мало людѣй тую-жъ въ ея праці надъ выхованіемъ молодежи под- правѣ; 2) що дѣлывѣтъ необходимымъ чинни- комъ въ выхованію людю есть читальня. И дѣйствѣ! по щбы здалися всѣ заходы и труды учителя, если сельскій чѣ мало-мѣскій хло- пецъ, скбѣчивши школу, кинѣ выйжу въ куѣ и се знаидѣ мѣсца до дальшого образованія? Що читальня для морального и матеріалыного подвѣсенія народу есть конечна, се признавъ навѣтъ польскій зѣздѣ педагогичный, щбы бдѣбуся въ липію с. р. въ томъ-же Золочевѣ. Длатого несказано давуе насъ, длатого п. исп. Соньседевій сев гадки не толькѣ, що не розви- вѣе, але навѣтъ теперь на конференціи выраз- но заявивъ, що дѣлывѣтъ учителя має обме- жатися лишь на школу, а черезъ дѣти вилы- вати на ублагородненіе старшихъ? Давуе насъ се тымъ болѣше что п. инспекторъ, яко дѣй- стно свѣтлѣйшій проводникъ учительства, поев- ывший въ службѣ просвѣтѣній, есть заведѣвъ народѣмъ прихильнымъ и людянымъ. Виро- чѣтъ реасумуючи гадки прелегентовъ, заяв- чывъ справедливо, що учителя, выховуючій мо- лодѣжѣ, есть тымъ свѣчникомъ, на котрого звертаются очы загалу; що бѣтъ повиненъ до- буги собѣ любовь дѣтей и родичѣвъ, обходи- тисъ зъ зѣмѣи по людски, шанувати зверх- нѣсть громадѣу и духовну и своимъ примѣ- ромъ дѣлати болѣше нѣжъ словами. Чѣ-жъ той свѣчникъ не може свѣтити и въ чѣталѣ- ны? Заключаючи се важне пытаніе, додамо что одинъ аргументъ. Въ своихъ трагичныхъ у- вагахъ въ визнѣтійшій шкѣль бдѣрѣвъ п. инспек- торъ сумный хоть рѣдкій обавѣ, що деякія уч- ителѣвъ, живючи мѣжъ сѣмѣмъ въ шкаралупѣ и не образуячися далѣше, дѣчѣють; а що-жъ станесѣя зъ ихъ выхованцѣвъ, коли не будутъ дѣлѣше образованисѣ? Мѣ бы чулися дуже щасливими, если-бы тѣ уваги змѣ глѣ змѣнѣти п. Соньседевого на читальню и если-бы причинилися до розвою читальнѣ черезъ уч- ительствѣ.

Поменаючи нинѣ темѣты методично-ди- дактичной натуры, обговорюваній на сѣй кон- ференціи, хочемо звернути увагу читателѣвъ „Дѣла“ ще на высетау предметѣвъ токарскихъ, устроиву тутъ при сѣй нагодѣ учителями 12-тыхъ шкѣль народныхъ. Вѣдомо, що въ по- сѣднихъ лѣтахъ стала окружній рады шкѣль- нѣй заводити на взорець Шведѣвъ науку зруч- ности („slöjd“) для поднесенія домашнегого ру- кодѣля. Ожѣ такыхъ шкѣль завод не досѣ въ золочѣвскѣмъ окрузѣ 12, а въ нихъ побирало науку 240 ученикѣвъ, котри выставили надъ 2000 оказѣвъ. Якъ на почетокъ — устѣхъ ду- же великій; богато авиджующихъ ся выставу подивляло и зручнѣсть и пѣльнѣсть малыхъ выставѣвъ. Навѣльшую увагу звертали выро- бѣ шкѣлярѣвъ зъ Золочевѣ. Одно лишь насъ тревожитъ, а то, что тѣ школы, пбѣла збѣзаны учителямъ, могутъ легко унати, если власти шкѣльній не будутъ нѣмѣ спбѣкуватисѣ болѣше, якъ до теперѣ. Мы чули бдѣ учителямъ спра- ведливый жалѣ, що досѣ они не толькѣ за дар- мою удѣляють тои науцѣ, але надѣтъ мусѣть изъ своихъ нужденной платѣвъ щбы кушувати и мате- ріялъ и орудѣ, если хотѣтъ мати охочихъ до науки. Однакожь вѣдѣмѣмосѣ, що краєва рада шкѣльна, котра тѣ школы въ добрый намѣрѣ сотворила, буде ихъ такожъ плекати и далѣше розвивати.

Одинъ зъ присутныхъ.

Зъ Коломыѣ.

[Вечерокъ Академического Кружка.]

Вычитавши въ „Дѣлѣ“ дѣнисъ изъ Станис- лавова про тамшѣный вечерокъ, устроивый членами „Академического Кружка“, побачили мы, что тутѣшній вечерокъ, устроивый ты- нѣ-жъ молодѣцѣмъ, бувъ цѣлкомъ кѣліею ве- черѣа стѣниславѣвского. Зъ великою еяохотою приходѣтисѣ менѣ се кнѣ агувати, а дѣла- емѣжъ треба для информѣціи людѣй доброй волѣ.

Ще передъ трема мѣсяцями бдѣвѣся бувъ выдѣль „Академического Кружка“ до болѣ- кохъ виднѣйшихъ Русинѣвъ коломыѣнскихъ зъ повѣдомленіемъ, що „Академическій Кружокъ“ намѣреся устроити въ Коломыѣ „вечеринка“ а зъ водѣс удѣтити на сѣла до чѣталенъ. Тутѣш- нѣй Русины дуже недовѣрчиво приняли се по- вѣдомленіе и остерегли выдѣтъ „Ак. Кружка“, що бѣтъ не може числити на успѣхъ. Але въ серпни „Акад. Кружокъ“ приславъ заявленіе, що члены его такъ прийдутъ до Коломыѣ и устроѣтъ „вечеринка“ на дохѣдъ коло- мыѣйскѣмъ буреѣ русской. Для свѣтлого су- покою и щобы придбати де-що гроша для бур- сѣвъ, Русины пристаили.

Въ два тыждѣй передъ 24-ымъ вереснемъ розвѣдѣли были запрошена на тѣ „вечеринка“, выписаній дѣлѣгляднымъ „звѣчѣмъ“. Наставъ и день вечерка. Якъ звичайно, людѣ изъ сѣлѣ, члѣючи про вечерѣкѣ у мѣстѣ, йдуть, особливо зъ молодежею за-дѣла забавы. Минула 7-а го- дѣна, гостѣ збѣралися — и выжидаютъ „привѣт-

ственной рѣчи“. Однакожь нѣхто зъ коломыѣ- скихъ одномышленникѣвъ „Кружка“ не хотѣвъ вѣтити членѣвъ „Кружка“ — и пѣмѣа точка програмы бдѣла. Тодѣ выступивъ членъ „Кружка“ п. Дорожнѣисѣй и почавъ говорить о „Кружку“, яко „единственномъ многонадеж- нѣмъ обществѣ русскѣхъ студѣнтовъ въ Льво- вѣ“. Публика сидѣла мѣжъ на турецкѣмъ ка- заанію. Кромѣ той бесѣды были двѣ декламѣціи, якѣ по грудѣ. Однѣ хоры выпадали добре. Гры на цѣтрѣ не було, а о грѣ на скрипкахъ нема- що и агадувати. Найлучше бѣшло зъ танца- ми — гуляла до год. 5½, рано.

Про поведение загоствившихъ до Коломыѣ членѣвъ „Академического Кружка“ не хочемо говорить, — занеслось неодо, щобы придбати якій шѣмѣтъ для бдѣднои молодежи шкѣльной въ бурѣ. Але що-жъ показалосѣ? Доходу зъ вечерѣа было brutto до 135 ар. а 20 ар. добро- вѣльныхъ датѣвъ на буреѣ. Не богато, але по бдѣшнѣмъ выдатковѣвъ на вечерѣкѣ та при- нѣтѣ пп. сѣвѣакѣвъ въ сумѣ 115 ар., все та- ки лишилось 40 ар. чѣстогого доходу. Якъ ли сей тяжкій роцъ — и се благодѣть для бѣдныхъ школярѣвъ. Та ба! Зъ тыхъ 40 ар. скористали не школярѣ коломыѣйской буреѣ, бо панѣве зъ „Академическо- го Кружка“ въ додатку до угощеня ихъ, забрали и тыхъ 40 ар. — и повандру- вали. Повторялася истѣрѣя зъ Стѣниславѣва, де она такъ само заповѣли были, що „половина доходу опредѣлена въ полуз фонда на при- крашеніе гр. кат. храма кѣвѣдрального въ Стѣниславѣвъ“, а забрали тую половину 17 ар. 50 ар.) и не лишивши на призначену цѣль анѣ крейцаря, повандрували до Коломыѣ... „для познанія народа“ (якъ говорили про цѣль своей вандрѣбѣ).

У о. Тѣта К. Блонского, — написавшого въ „Черв. Русѣ“ про гостѣину членѣвъ „Акаде- мического Кружка“ въ Коломыѣ, гостѣина тѣя лишила „самое отрадное впечатлѣніе...“ она переконала о. Блонского, что „твердая Русѣ растетъ, растетъ...“ Можетъ-бы о. Блонскій по- томъ своѣмъ „отраднѣмъ впечатлѣнію“ зложивъ на украшеніе храму въ Стѣниславѣвъ 17 ар. 50 ар., а для коломыѣйской буреѣ рукомъ 40 ар. або бѣдай тыхъ 20 ар., що были добровѣль- ными датѣками на буреѣ?

[Прим. Редакціи „Дѣла“: Якъ по- передѣю, при дописѣ зъ Стѣниславѣва, такъ и теперѣ, при сѣй дописѣ зъ Коломыѣ, мусѣмо замѣтити, що зъ великою прикростію при- ходѣтисѣ намъ мѣстити дописъ въ подбѣныхъ, якъ отѣя, справахъ. Але-жъ годѣ! Добѣрѣ най- трафлѣе того, хто выликуе такій дописъ. Фак- товѣ такыхъ, якъ не помѣщеніе чѣстогого доходу зъ вечерѣкѣвъ призначеного на добродѣійній цѣ- ли въ Стѣниславѣвъ и Коломыѣ, годѣ промовѣ- чати. Досѣ чѣгось подбѣного у насъ не бу- вало.]

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Ще сѣя осени мають оба парламѣнты, австрѣйскій и угорскій, занятисѣ ухвалѣнемъ чѣвильной листы. Дѣтѣція цѣсарского двору ухвалюеся что десѣтъ лѣтъ. Посѣднѣйшъ разѣ ухвалѣно ея закономъ зъ 6 пѣдѣлата 1870 въ высотѣ по 4,650.000 для обохъ поло- вѣныхъ монархѣй на десѣтъ лѣтъ бдѣ 1 сѣчня 1880 до 31 грудня 1889. Позаякъ законы въ обохъ половѣныхъ державѣ, кбачатся вже сѣ- го року, то треба ихъ на ново ухвалити. Пред- ложеніе въ сѣй справѣ буде зновѣ жадати ух- валѣния дѣтѣціи на 10 лѣтъ т. е. ажъ до 31 грудня 1899 р. Можетъ бути, що въ звѣзи зъ сѣю справою стоить такожъ и вѣсто о залого- дженію на слѣдѣства прѣстола. Зъ Пешту доносятъ именно, що незадѣво маюгъ бдѣбута- ся у Відня епѣльній наряды министровѣвъ, котрыхъ предметѣмъ буде постановѣно вже рѣ- шеніе цѣсарѣе что-до наслѣдѣства прѣстола.

Пбѣта прѣлиминарѣя бюджетового, роздан- ного угорскимъ писѣмѣмъ высѣаетъ дохѣды У- горщины 355,259,247 ар. а розхѣды 355,663,646 ар.; дѣтѣцѣтъ выносѣтъ стѣже 404,399 ар.

О гостѣинѣ царя въ Берлинѣ все ще мало пишуть нѣмѣцкѣй газетѣ, хочъ загалѣ- но подѣосѣтъ фактъ, что бдѣосинѣ межи обома монархѣми стали далеко сердечнѣйшій якъ бу- ла досѣ. Особливо впадало въ очы, что коли першого дѣня цѣсарѣ Вильгельмѣ старѣеяея- всѣми силами доказати своему гостѣви щирѣсть, то царѣ все бувъ дуже молчалирый и задума- ный та розважувѣвъ добре кожде слово, котре маѣвъ сказати. Доверѣа пбѣзвѣше ставѣ и царѣ весѣлѣйшій а его прихильнѣсть для цѣсѣря за- значиласѣ доверѣа зовсѣмъ выразно при про- щѣванію. Кѣ. Вѣсмѣрѣхъ и его сынѣ Гербертъ дѣтѣтали бдѣ царѣ золотѣй табакѣирѣи зъ его портрѣтамѣ высадженными дѣманѣтами а цѣсарѣ Вильгельмѣ надарѣвъ кня. Воронцовѣ-Дашкову ордерѣ чернѣого орѣла.

Россѣйскѣа прѣса высѣказуе велике вѣдово- леніе зъ гостѣины царя въ Берлинѣ и есть то- го погляду, что Нѣмѣчѣина буде теперѣ вилы- вати на Австрѣю въ справѣ болгарскѣй. Впро- чѣмъ, „Нов. Времѣ“ и „Граждѣннѣй“ доказуютъ, что Россѣя не жадае бдѣ Нѣмѣчѣины нѣжѣго болѣше, якъ лишь признаваня своихъ правъ. Че- резъ признаваніе тыхъ правъ Австрѣя не потер- пѣтъ нѣжѣго а противно высѣкае ще, коли въ Болгарѣи настане законный порядѣкъ рѣчей. Австрѣя буде тогды могла зовсѣмъ смѣло и о- тѣрѣто вилывати на Болгарѣю черезъ свою ди- пломѣатію а торговля австрѣйскѣа такожъ нѣжѣ- го не потерпѣтъ. Мѣмо того надѣвъ на прак- тичній наслѣдѣкѣ гостѣины царя въ Берлинѣ не суть въ Россѣи кѣвѣе великій.

Буляндѣе сидѣтъ спѣкѣбно и тихо на островѣ Джерзей а другѣй его товарищѣ, авѣст- ный Рошѣфортъ утѣкъ вже такожъ зъ Лѣн- дѣну безъ слѣду. Сѣо давнѣйшъ ворогѣ публѣ- цѣстѣ Обанѣель прислуживасѣ ему; бѣтъ пере-

взяв всі статті, в котрих Ротфорд ганьбив Англію а нападів на королевську родину, на англійській мові в видав брошуру з французьким оригіналом і англійським перекладом, котру тепер масами продають в Лондоні. Начальний редактор *Intelligence* а заочно добре усвоєння Англічань уважав отже за бажане сплатити скорше боргівством з Лондону, заки ще прокураторія набрала б охоти з ним познайомитися. Загально припускають, що він утік до Брюсселя, де сидить тепер також і третій з сестриць Диллонів.

В Палермо на Сицилії відбувся в честь Криспіо великий цир, в котрому взяло участь 189 сенаторів і послів; з'являлися була також всі міністри. Криспіо мав бесіду політичну, в котрій заявив, що треба ставити опір всім тям, котрі, чи вони стоять в горі чи в низу, хотять повалити політичну будову Італії. Церкові може бути певна своєї повної свободи в виконанні релігій і своїх прав; треба поборювати республіканські, національні і анархістичні змагання і не оставляти монархії в правительстві самих в той боротьбі. Зрівняв економічних відносин з Францією — казав Криспіо — єсть фактом незалежним від нашої волі і нашої політики; єсть то наслідком системи прийнятої загальною Францією. Криспіо виступав відтак проти закидів буди то-б-ж загальної політики Італії мала характер провокаційний; то що зроблено було кінце потрібним для величності а ще більше потрібним для існування Італії. Ми підпираємо наших приятелів і союзників а також і молоді держави національні в їх розвитку. В політиці європейській проявляється певного рода ліберальне стремління, котре дозволяє народам бути панам своєї власної судби. Наша політика дозволяє нам, подобно як то робить Англія і другі держави на континенті, виступати в інтересі мира. Наша політика правела цесаря Вільгельма до італійського Риму, она поставила нас на рівні з обома нашими союзниками і служити союзом, котрий має на Европі величезний вплив. Італія не має ніяких зацінх чужих і нас також ніхто не заціняє, бо ми сильні і сподуємо з сильними.

На прийнятті Криспіо було ціле місце величаво украшене. Громада міста зробила, що лиш могла, щоб свого земляка прийняти як найвеличавіше. В порті ждала на Криспіо біла лодка з гербом міста а на березі дожидав его парадний екіпаж. З всіх домів повнівали трибарний хоругви. Лиш само повинтає через жегелів випало не кінце світло; слідно було, що народ не кінце вдоволений з відносин до Франції, через котрі торговля в Палермі значно підупала. Криспіо зміркував добре се невдоволення і для того сказав зараз до витягача его, що він з его товаришів міністрів правлять, щоб побачити потреби краю і міста та зарадати по можності злому.

Діяльність кн. Александра Долгорукова, котрий як турист приїхав був в Відня до Софії а там розпочав був виступати як другий Кавальбарс, вже закінчилася. Овз ще в суботу виїхав з Болгарії а мабуть вже більше гуди не поверне. Правительство болгарське економікувало тих 2000 плякатів, котрими він хотів скликати жителів болгарських столиці на заупокойне богослужіння за царя Александра II., а відтак прибрало докази і документи, з котрих явно показується, що Долгоруков стояв в звязі з революційними елементами в Софії та публично заохочував их виступати против кн. Фердинанда і его правительства. З дослідів поліції мало показалося, що Долгоруков в готелі а в других публичних зборах так бдзався: „Я приїхав на п'ять минут перед виїздом Кобурга; коли-б бат так був підчас могов присутності, то я ручу, що він з 24 годин не був би посидів на престолі. Я маю увагу царів і необмежений кредит в болгарській банці.“ Зб вагляду на ту агітацію бдзися отже Стамболов писемно до дипломатичного представителя Німеччини, котрий вступав також в російські інтереси в Болгарії, щоб він завазав Долгорукова, котрий не приїхав, як він каже, яко випадний турист до Болгарії, лиш як агітатор, аби він з сей час виїхав з Болгарії. Бар. Вангел виступав відсто дуже енергично а Долгоруков виїхав зараз минулої суботи. Ніхто навіть і цинковисті не бдировали егго на дворці. Факт сей зробив в Софії велике вражіння і правду скають загально, що Долгоруков немав ніякої місії і пробував лиш дістати на власну руку, щось так, як свого часу козак Ашинов.

Права російська приписує виїздові кн. Фердинанда Кобургського за границю велику вагу і сподівається вже змив дотепершню систему в Болгарії „Петерб. Відомості“ сподіваються, що кн. Фердинанд може не побачити вже більше Болгарії а „Нов. Время“ уважає виїзд его за границю за факт великої ваги, хоч тайна виїзду єсть трохи підозріва. Найскорше же — каже згадана газета — можна припускати, що в Софії відбулася з міждоїною сторонами, що вже недалекий час, коли льпше би було, щоб кн. Фердинанд виїхав сам, як щоби чекав, коли настають події, що надала-б его виїздові не кінце для него приятний характер.

НОВИНКИ.

— Сов. п. Масовий, судья слідчий в справі Дегена і товаришів, виїхав був — як ми

свого часу доносили — на якісь розсліди на ойківське підборті, і з'явдтам уже повернувся. Тепер з Черновець приходять всти, що сими днями в Чернівцях переслухувано як свідків Русинів: свідника черновецького суду краєвого Винницького, парох черновецького о. Келестина Костецкого і сотрудника о. Николая Огоновського. О що ходило при переслухуванні тих осіб, — годі вгадати. Русини черновецькі знають лиш тільки, що в Чернівцях підчас закарції гостив коротко киевський академик Кистяковський, а о. Костецкий запросив его був на обід. На том обіді була також сов. Винницький і о. Огоновський. — Куди сов. Масовий бував і кого переслухував, — поки що не знає. — Ув'язнені мужичини і жінчини все усе ще сидять у в'язницях в краєв. львівському суді карнім. Од часу ув'язнено на Дегенов минуло вже два місяці. Як довоже потребає слідство, ніхто не знає і не може у нього довідатися. Пані генералова Дегенова все мешкає у Львові, не дуже, більше лежить, як на ногах, — лїчить еи д-р Яна. Зараз по приїзді до Львова взяла адвоката, щоби старався о еи дітей, але адвокат, д-р Дулемба, тільки мого досі поради, що она сама: минає вже од того часу півтора місяця, а адвокат нічого не знає: кільки ще потребає слідство, чим властиво ув'язнені провинилися, і взагалі: коли і який кінець буде справі? Бодяк тільки бдаради має тут у Львові пані Дегенова, що в Києві другого еи сына і судженого еи ув'язнено тут старшої дочки, Арабаджина, пущено, по кількох днях ув'язнено, на волю. — Межи ув'язненими в львівському суді карнім єсть кільки людей слабовитих: молодша панна Дегенова (кілька разів западала на запалення легких), Павлиць, Скородинський, Франко і Кистяковський. — Нині як-раз минає два місяці, як ув'язнено п. Франка. Жону п. Франка з двома дрібними дітьми пошито на волю. Пані Франко, відомо, живе з пера, а у в'язниці, по сля в'язничного порядку, писати ему не воляно. По інших державках буває инакше: і пр. Крашевський, в'язнений в Німеччині за голову зраду, бдзав був дозволі писати, і в в'язниці писав так само, як на волю, за що очевидно бдзавав звичайний свій гонорар авторський. — Всі ув'язнені сидять по казнях вкупі з звичайними злочинцями (злочинцями, розбійниками і т. п.), бо в Австрії нема такого порядку, щоби між політичними в'язниками а звичайними роблено в том ділі яку різницю.

— З руского народного театру. В Перемышлі перебуде руский народний театр ще лиш до 20 с. м. і дасть всего ще лиш три представлення. В четвер 17 с. м. представлена буде, як ми вже згадали, по-раз першій „Чернигівка“ пок. Іоанна Барвильського, а в суботу на дохід Степана Яновича „Зелений остров“, комична опера Лякока. Представлення по поручаемо горічозаглядати нашої публіки, позаяк п. Янович єсть одним з найспособніших і найбільше трудолюбивих артистів нашої сцени і вивні заслуге, щоби руска публіка при кожній нагоді оказувала ему свою симпатію. На останнє представлення, котре бдзався в неділю дня 20 с. м. виступити театр знов з премією, а имено представити нову комедію Григорія Григорівича п. з. „Аргонати“. З Перемышля виїде театр в понеділок до Ярославля, де дасть перше представлення во второк, дня 22 с. м.

— З Чорткова пишуть: В справі виборів посла переслухано в старостів о. Галуцького і много селян, що підписали протест, виказуючий незаконність вибору п. Волянського. Протест кладе найбільшу вагу на надужити при переведенні прав виборів в Вигнацький і Нагорницький, а також остро виступає против жандармерії, котра безпобачно ув'язнила виборців руских і бдирала їм карти легітимаций в день виборів дня 2 липня.

— Против вїдта з Половець, пов. чортківського, зарадкевич процес о дезердацію фондів громадських (як доносили Kurjer-ови Lw.)

— Вп. Яворський, ц. к. старший комисарь скарбу в Новом-Санчі прислав на наші руки 12 зр. 50 кр. з такою дописою: „Будучи дня 13 жовтня на правнику в Мацфеві у о. І. Мохнацького, збрав і при тім нагоді квоту 12 зр. 50 кр., а товариство призначило ту суму на будову дому руского театру у Львові. Ту квоту послав на руки Свѣтлої Редакції до дальшого зарадження. Щастя Боже, любі Браті!“

— На будову руского театру зложили при посвяченню школи в Николаєві на руки Веч. о. Сидора Зельського учителі бобрєцького повіту 4 зр.; між ними п. Ернестина Штронер, учителька з Николаєва, і п. Мекеліта, учитель з Звенигорода, по 1 зр.

— Справа горлиця ще не втихала по газетах. Як звітано, виготовили сторони п. Бехонського „Отвертний лист“ до намісника гр. Баденського, але прокураторія краєвська взяла під свою опіку сей лист і загаль не мого нічого бдзнати о надужити при виборах. За то сторони п. Скинського, вибраного посла, видали од себе поясненя в справі вибору, мовлячи п. Скинський великий прислужився до горлицького повіту, а факти піднесені в лист не суть правдиві. Розуміється, що сей Гіос сторони п. Скинського не має ніякої стійності ввиду того, що не дано можности промовити противній сторони. Протест, внесенний до виїзду краєвого, подає досить значне число фактів, котрі можуть причинитися до уневажнення вибору п. Скинського. Наведено в протесті, що підкуповано виборців і многом не доручено карт легітимацийних.

— В аренду беруть наші селяне млини в Завалю коло Снятина од властителя того села. До спільних приступили між ними Ілія Лазарук, Василь Вакарук, Андрій Лашук і Николах Пилипюка. Та підприємстві наших селян дуже не сподобалася Дувидови Ландверови, тамошньому арендареві, бо він гадав, що вже цілу околицю взяв у аренду. Шастіж Боже тому підприємству наших селян!

— Рогатинський жиди-пропінатори починають також борбу вести против „Народної Торговлі“. Оно

гди сировалила Торговля в Рогатині бочку руму і оплатила пропінацию, а мимо того жиди руму не видали, а казали дати собі якусь декларацию. Заряд Торговлі не видав пїлки деклараций, бо им не належить, а удався зараз до ц. к. староства, щоби оно приказало жидам видати рум. Аж на приказ староства звернено неправо задержаний рум.

— В справі заганого підкупства судья присяжних ув'язнено крім д-ра Исидора Бавманна ще двоє львівських купців жидів: Іосифа Баруха Бухштаба і Рубина Бухштаба.

— Д-р Іван Пулюй, професор німецької політехники у Відні, демонстрував на послідньому засіданні вїденської академії наук зладжений ним термометр, котрим можна переносити на значній віддалені означення довідної температури.

— При торжественному отворенні нового року шкільного в львівській політехніці здавав справу ректор д-р Фрайнд з розвою школи в минулому році шкільному. Записаних слухателів було 168, між ними 34 чужинців. Число слухателів на поодиноких виїздах було: на инженері 74, будові машин 54, на хемі технічній 25 а на будівництві 15. Що до народности було: Польків 154, Русинів 10, Німців 2, і 2 иншої народности. В бібліотеці було 5027 творів в 11.786 томах.

— Концією на отворенні антики в Струсові одержав п. Едвард Євлевич, завідатель антики зельзниць Кароля-Людвика. Пошлений компетенті а предкадані збором антикарів, вносять одклик і тому отворення антики наступити до перва по рішенню одлику.

— До тернопільської ради повітової при доповіді виборав з міста Тернополя вибрано п. Адольфа Проминського, нотарі.

— Краєва рада шкільна порішила скликати анкету до ревизії підручників до фізики і нормальних інвентарів кабінету фізичного в середніх школах. В склад сєи анкети поклікано професорів: д-ра Савицького, Сивуляка, д-ра Станецкого, Вітковського, Піонкєвича і Добжанського. — Рада шкільна поручила д-рові Германові написати підручник до початків науки л-зика німецького для III класу шкіль народних, після програми уложеної науковою комісією.

— Не було солі дня 15 н. ст. жовтня в містечку Борщеві, а пообивані тонки солі продавали жиди по 20 кр. Вже крайня пора, щоби позаводити повітові трачки солі.

— Інженер п. Удерський, котрий вигадав огнетравні дачі, стараєся о патент на своє винайдення для всіх країв Австрії, з вимогою Галичини, для котрої оддає п. Удерський свої винайдення цілком безкористовно.

— Повіт в Тироли. З Інебрука доносили, що рїки повилыли і наробили багато шкоди, имено через поперерыванє шляхів зельзниць в многих місцях. Також з Каринтії доходить всти о повені в великих шкодах.

— Новий рід жіночих робіт. Сєи пише: Роботи апликаційні, признані більше естетичними і практичними од трудного малювання і вишивання шовком, входить що раз більше в моду. В роботах апликаційних головне тло образу, приміром одяг, зроблений з природних матерій. Одна учениця з школи жєнської ім. св. Софії виготовила сими днями таку роботу апликаційну с. в. образ на сиром шовку. Темат представляє „обжянки“ на Руси: При заході сонця гарна дівчина і паробок подають з поклоном властителям села, стоячи на веранді, корови, а под образом вишитий шовком стих руский:

Наша пані минала,
На ворота вийшла,
Богу ся помолила,

Що вже в полі обробила.

З вимогою лиця, рук і обуви, а також і цілого краєвиду, котрі суть малювані, цілий одяг як селян так панів, єсть накладаний різнобарвно симетрично добраною матерією, уживаною в дїстности. По при модній одяг панів з вишаваною запискою, можна бачити гарний убір селянський, уживаний на Руси, бданий майстерно і зручно в найменших подробностях в мініатурі, а все то старанно вистудіоване і виготовлене з зворів способом апликаційним. Без сумніву сей новий рід жіночих робіт найде що-раз ширше приміненє.

— На самоубійство поважилася уже в друге служавця Ганна Павлівна. Вчора скочила она до ставу Пелянянського а на березі полишила 13-літню свою доньку. Волки з'являлись зачасу побачили Павлівну, виратували еи і бдтерли. Минулого року ся нещастна жєнщина скочила була до ставу разом з своєю донькою, але виратувано их. Павлівну бдставлено до шпиталю.

— Яне бхало тале здыбало. В п'ятницю тамтого тиждня побилили страшно жиди в Бжеску на Мазурах. Ворогованє між ними почалося ще в жовтні минулого року. Відійши жиди зробили були донос на багатих пропінаторів, що они через фальшиве подаванє в справах витвору горькія причиняють скарбові державному великі шкоди. Властєи заридили дохождє. Тоді ті бддійши жиди закардали од пропінаторів, щоби им заплатили, а они будуть в суді ззнавати для них користо. Пропінатори на то не пристали, а ще внесли до суду жалобу на бддійших о вимушенє і фальшиве свідство. З того прийшло до бійки, при котрій на побєвши лишилось чимало покарєчених синів Ізраїля. З Кракова выслано п. Гольдштайна до розслідування справи на місці.

— Дрбний воти. Кн. Виндширц, командант львівського корпусу, був дня 12 жовтня в Бродах, відтак ввечерю бдїхав до сусіднього села Дитковец а на другий день бдїхав до Золочева. — В міністром скарбу Дунаївським прибув свѣтник міністеріальний Корытовський. — В Золочеві придержала жандармерія жиди Файбиша Бттингера, що займаєсь фальшованєм паспортів і вивозом дєвчат з Галичини до Буенос Айрес. — При нагоді вїдчана донька президента міста Львова д-ра Мохнацького з д-ром Мучковським була депутатом міста Товмача у д-ра Мохнацького і складала ему желані.

Д-р Мохнацький був перед 24 роками урядником судовим в Товмачі.

Надбєсланє.

Найбольші страданя на чоловіка наводять недуги мїхури і органоів мочевих а при нїякій недужі загальне лїченє не єсть так безсилне як при них.

Стверджено і многократно посвідчено, що „Варнера Safe Cure“ при всіх сєго рода недужах приносить польгу в найкоротшій часі і основно лїчить.

Можна бдстати по всіх знатїйших апікаках у Львові.

Конкурсы, именованя, перенесєня и пр.

— Именованя Краєва дирекція скарбу именувала конциписта скарбового Мих. Маричака инспектором податковим в IX. ранзі, а концентрових практикантів скарбових І. Гривовского і Стан. Гадовского конципистами скарбовими в X. ранзі. — Краєва рада шкільна именувала дбїстными учителями і учительками Петра Якубовского з Суходолах, Алоїсія Коношинського з Гайх старобродських, Вероніку Завадинську при 2-кл. школ в Галичи і Юлію Ортинську в Мушині.

Телеграмы „Дѣла“.

Вїден 16 жовтня. Засіданє постійної комісії для закона карного назначено на день 10 падолиста. З того вносити що рада державна буде скликана около половини падолиста.

Берлин 16 жовтня. Царь вернувши вчєра з Люденслюст поїхав через Гданьск до Петербурга.

Париж 16 жовтня. До перва вчєра приїхав тут кн. Фердинанд Кобургський; вєсть, що он має посватати доньку гр. Парижа, єсть безосновна.

Лиссабон 16 жовтня. Король занедужав небезпечно; стан недуги єсть дуже грбзний.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктівъ.

14. ж. жовтня 1889.

Львів: Пшениця 7-75 до 8-30, жито 6-70 до 7-10, ячмінь 6— до 8—, овес 6-25 до 6-75, горох 6-50 до 10—, вика 5-15 до 5-50, рпак 16-25 до 16-50, лянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —, хмѣль бд 20— до 45— зр. за 56 киль в Львові, оковита за 10.000 літрів 11.25 до 11-75 зр.

Тернопіль: Пшениця 7-50 до 8-15, жито 6-50 до 6-85, ячмінь 6— до 7-50, овес 6— до 6-50, горох 6— до 9—, вика 4-80 до 5-25, рпак 16— до 16-25, лянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —.

Подолякович: Пшениця 7-25 до 8—, жито — до —, ячмінь 6— до 7-50, овес 6-80 до 6-40, горох 6— до 9—, вика — до —, рпак 16-75 до 16—, лянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —.

Ярослав: Пшениця 7-75 до 8-45, жито 6-75 до 7-10, ячмінь 6— до 8—, овес 6-25 до 6-75, горох 6-50 до 10—, вика — до —, рпак 16-50 до 16-75, лянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

Розкладъ бѣды на зельзницяхъ державныхъ.

важєний бѣд 1 жовтня 1889.

Після львівського годинника.

Одходитъ зъ Львова:

В напрямі до Стрия: 1) До Стрия, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова і Гусятина поїзд особовий о 5 год. 50 мин. зр. рано. — 2) До Стрия, Хирова і Сухи о 10 год. 20 мин. перед полудн. — 3) До Стрия, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова і Гусятина о 8 год. 45 мин. ввечером.

В напрямі до Станиславова: 1) Поїзд поїсний до Станиславова, Черновець, Сулав, Ієсь, Букарешту і Гусятина о 9 год. 16 мин. перед полуднем. — 2) Поїзд особовий до Станиславова, Черновець, Ієсь і Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновець і Сулав о 10 год. 13 мин. ввечером.

В напрямі до Рави рускої: 1) Поїзд мїшаний до Белзца і Сокаля о 7 год. 49 мин. рано. — 2) Поїзд мїшаний до Рави рускої лиш в п'ятницю о 2 год. 41 мин. по полудни. — 3) Поїзд мїшаний до Рави рускої лиш во вторки о 5 год. 1 мин. по полудни.

Приходитъ до Львова:

В напрямі зъ Стрия: 1) Поїзд особовий зъ Буда, Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова і Стрия о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поїзд особовий зъ Сухи, Хирова, Стрия, Гусятина і Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрия, Гусятина і Станиславова о 12 год. 8 мин. ввечером.

В напрямі зъ Станиславова: 1) Поїзд особовий зъ Сулав, Черновець і Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поїзд особовий зъ Букарешту, Ієсь, Черновець, Гусятина і Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Поїзд поїсний зъ Букарешту, Ієсь, Черновець, Гусятина і Станиславова о 8 год. 5 мин. ввечером.

В напрямі зъ Рави рускої: 1) Поїзд мїшаний зъ Рави рускої лиш во вторки і п'ятницю о 10 год. 10 мин. рано. — 2) Поїзд мїшаний зъ Сокаля і Белзца о 5 год. 53 мин. по полудни.

Плякаты розкладу бѣды на шляхахъ зельзниць державныхъ в Галичині одержати можна на кожодій стайці по цѣн 6 кр.

Д-ръ Е. Лебедовичъ

одбывши кѣльковѣтну практику шпитальну яко
секундарій краєвого заведенія полѣжничого а та-
кожъ яко секундарій и заступникъ примарія на
оддѣлахъ ведугъ хирургичныхъ и внутрѣшнихъ
въ головномъ шпиталі у Львовѣ

осѣвъ въ Коломыи

Ординує одъ 2—4 по полудни

3151 Ринокъ дѣмъ П. Кнепера. (3—5)

Цераты на мебѣ, столы и подъ умывальнѣ
Ковры, рогожки гумовы и цератовы. Прости-
рала гумовы, бѣлы, черны и червоні, готовы и
на метры — поручає — Магазинъ вырѣбѣвъ
гумовыхъ 3173 (1—6)

Р. Криммера, Львовъ, Готель Французскій.

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ,
Тернополі, Дрогобичі, Коломыи, Стрию,
Снятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ

продается:

Косы по 40 и 50 кр. (найлучшій).

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:

Плуги Нр. I, зр. 7-60, Нр. II, зр. 11; Ко-

лѣсница зр. 6.

Плужки-оборатчѣ до бульбѣ въ двоухъ

частяхъ 18 зр.

Сѣчкариѣ по 24 зр. 2948

ПАРОХЪ

въ деканатѣ калускомъ
глядяе приватного сотрудника
Близна вѣдомость въ редакціи
3179 „Дѣла“. (1—8)

ПА-

расолъ до дому и до сонця одъ 1.20
до 12 зр. — Калашъ мужескій и
дамскій зъ фабрикъ російскихъ по
цѣнахъ фабричныхъ — шанки не
пропускають воды по 50 кр.

поручає найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТѢВЪ ЛЯНГЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

12537 Цѣнники на жадање даромъ.

Укѣнченый матуристъ
гимназіяльныйшукає мѣсяца домового учителя
подъ умѣренными условіями.Адреса I. А. въ Товмачику г.
3180 Коломыя. (1—3)

Закладаюся

за всяку цѣну, що нѣхто зъ моихъ
конкурентѣвъ не въ силѣ продавати го-
тову або робити одѣжъ для мужчинъ и
хлопцѣвъ зъ матеріи краєвыхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ таковы. Всі.
3109 Духовенству. (1—2)

Замовленія въ мѣсяцъ и зъ провинціи
выконуються точно и ретельно. На жа-
дање высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львовъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

Пошукуєся

учителя домового до двоухъ уче-
никѣвъ 4-той нормальной класы.Адреса: А. В. poste restante,
Городищи. 3164 (2—7)

ВЫСТАВА

образѣвъ фотопластичныхъ

въ готели Европейскомъ

Въ томъ tygodni

ВЫСТАВА ПАРИСКА

и

мѣсто Парижъ.

Серія II.

Вступъ одъ особы 20 кр., дѣти
10 кр. Выстава отворена щодня
одъ 10 тои до 9-тои години ве-
черомъ. 3078 (2—2)

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає

знаменитый МЫЛА до мыты лица, рукъ и купелей,
бѣднеченъ 10 медалями заслуги и двома дипломами признаня.

зр. кр.	зр. кр.
МЫЛО найдобриѣше до го- леня бороды 25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, зр. кр. зрачне, мѣстить 35% чистой глицерины, знаменито дѣлая на зашкѣротъ 20. 25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже нѣжне 10 кр. 20 и 25	МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до рукъ 10 кр. и 20
МЫЛО ПАДЬМОВЕ, жѣнте 6, 12, 18 кр. 20	МЫЛО ГРИСІКОВЕ, знаменито до лица и рукъ 40
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить нѣжною, гладкою и знаменито чищать шкуру 30	МЫЛО КАРБОВЕ, дуже до- бре мыты руки, лице, а навѣтъ цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, щобы охоронити одъ заразы 20
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобриѣ- ше 40 кр. и 80	МЫЛО СЫРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаєся до знатне- щения прищѣвъ и всякого ро- да выкидѣвъ на шкурѣ 25
МЫЛО ШПИЛЬБѢКЪ СОСНО- ВЫХЪ, приѣмне въ ужито, успѣшно хоронить шкуру одъ лишавѣвъ и выкидѣвъ 30	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дуже до- бре уживаєся, щобы усунути зъ шкурѣ лишавѣ и плями 25
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чи- стить шкуру, робить ви бѣ- лою и нѣжною 40	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодить свербѣнье и печенье шкурѣ, усуває выкиды и червонѣсть зъ лица и рукъ 25
МЫЛО ГИГІЕНІЧНЕ, усуває весьняки, осмалєня одъ сонця, лицю робить свѣжымъ и бѣ- лымъ 60	МЫЛО ФІАЛКОВЕ, приѣмного запаху 35
МЫЛО ГИГІЕНІЧНЕ, бѣднече- на въ товетостю, велимъ нѣжне и выключно прилажене до лица 50	МЫЛО МЕДОВЕ до вынѣженія рукъ, кущикъ 10
МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєся, щобы зробити шкуру на лица нѣжною и бѣлою 60	МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме- нитѣ 10
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣле, легко пѣнити, знаменито чи- стить шкуру и хоронить одъ прищѣвъ 30	МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣстить 40% чистой смолы (дѣтлю), усуває прищѣ лишавѣ, всякѣ выпски шкурѣ, поченье ногъ и пар- иль на головахъ 30
	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ мягчатъ и чищаютъ шку- ру зъ лишавѣ, угриковѣвъ, и т. п., кущикъ 30

2529
Набути можна у Львовѣ въ алексіевъ торговлѣ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улицѣ Галицкѣ рѣдъ Валовѣ. Въ филиалѣ: въ Краковѣ
Суконницѣ ч. 20 и въ Черновцахъ Ринокъ ч. 2, и таковы у всякѣ
перворѣднѣтъ торговлѣвъ и антиквѣвъ

НОВО ОТВОРЕННЫЙ МАГАЗИНЪ

подъ фирмою

3128 (3—6)

АНТОНЪ ГУДИЕНСЪ

при пляцу Маріяцкомъ, число 8.

поручає по найприступѣйшихъ цѣнахъ

зъ перворѣднѣтъ фабрикъ:

полотна, бѣлье столове, бѣлье мужеске, бѣлье вѣ-
няне (проф. д-ра Егера), краватки, ковѣрики, пан-
чохи, скаринтки.

Комисовый складъ ковдеръ и матерацѣвъ.

Одяги зимові

по зр. 18— Одяги для хлопцѣвъ по зр. 5; сурдуть и на-
миволька по зр. 18 зъ камірану, шалфроки 8 зр.

HEILMANN KONN у Вѣдн.

Склады: у Львовѣ ул. Театральна 1., въ Краковѣ ул.
Гродска 9., въ Черновцахъ Ринокъ 11., Опава Горышій
Ринокъ, Вельскъ ул. Головна, Перемышль, Тарновъ,
Пильзно ул. Паньска 17. (1—12)

Повѣдомленье

Ново отворена робѣтна суконь жѣночыхъ у Львовѣ при
улицѣ Доминиканьской ч. 3 противъ реставраціи П. Федоревича

Людвиги Лукашевичеви

приѣмѣе всѣхъ работы суконь жѣночыхъ въ мѣсяцъ и на провинціи
посла найновѣйшюй моды въ означенѣмъ речинци и по преступныхъ
цѣнахъ. 3110 (5—10)

1% зъ чистого доходу назначеный на бѣдову руского театру!

Повѣдомленье

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручає:

Старі вина угорскі лѣжничі и натуральні вина
столовы одъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житняки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старі Меды бут. по

1.00 1.50 2.50

зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнѣ вина шампанскі и правдивы Конякъ

Французскі першорѣднѣтъ домоувѣ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00

и 7-50 зр. 2847 81-2

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на жадање даромъ и оплатно.

Означены жѣна выставѣ гігіеничній орѣбнымъ медалемъ за старі вина.

ВЪ КНИГАРНІ

Старопринципального Института

можно купити:

Всѣ творы музичні, до
спѣву и на фортепіанѣ, якъ
галицкихъ такъ и украин-
скихъ музиковъ, пр. повный
комплектъ творѣвъ Лисенка.

Взоры украинско-русскі
до вышиванъ.

Всѣ выданы повѣстей и
творѣвъ науковыхъ якъ га-
лицкихъ такъ и украин-
скихъ. 3127 (8—2)

Найлучшій

черезъ „СУЕСЬ“ сироваджуваній

Гербаты хиньскі

а именно:

Нр.	цѣна за повѣ кт.
0. Пеко-Мандаринъ найлуч. зр. 5—	
1. Ташу, жовтоцвѣтна, аром. „ 4-40	
2. Юнточанъ, бѣлоцвѣтна „ 4—	
3. Навдинъ, чорна ароматич. „ 3-20	
4. Сухонгъ, мало наркотична „ 2-80	
5. Конго, чорна, фамилийна „ 2—	
6. Высѣвки зъ гербатъ „ 1-50	
7. „ зъ найлуч. гербатъ „ 1-70	

КАВА въ найлучшихъ родахъ

найдешевше въ торговлѣ

СТ. МАРКЕВИЧА

у Львовѣ, въ Ринку ч. 42.

„КОВЗАРЪ“

ЗБОРНИКЪ ЧАРТЕТѢВЪ.

Цѣна 60 кр

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“

Nr. 1.764.

Konkurs

na wypracowanie szkiców budowy gmachu dla Muzeum przemy-
słowego we Lwowie, imienia „Cesarza Franciszka Józefa I“.

Celem urzeczywistnienia aktu fundacyjnego galicyjskiej Kasy oszczędności
we Lwowie, postanawiającego wybudowanie gmachu dla Miejskiego Muzeum prze-
mysłowego we Lwowie imienia „Cesarza Franciszka Józefa I“, ogłasza niniejszem
Dyrekcja galicyjskiej Kasy oszczędności w porozumieniu z gminą król. stoł. miasta
Lwowa konkurs dla architektów krajowych, bez względu na miejsce ich pobytu,
na wypracowanie szkiców budowy gmachu dla rzeczonego Muzeum.

Każdy z architektów, pragnący wziąć udział w konkursie, otrzyma na
żądanie:

- a) szczegółowy program gmachu wraz z warunkami, według których
szkie ma być wypracowany;
- b) plan sytuacyjny miejscowości, na której Muzeum ma stać, wraz
ze znamionami wysokości terenu;
- c) układ warstw gruntowych w trzech otworach próbnych;
- d) szczegółowe warunki konkursów ogólnego i ściślejszego, tudzież posta-
nowienia co do oddania kierownictwa budowy.

Wyznaczone są trzy nagrody w kwotach 1000, 600 i 400 złr., zaś
osobne wynagrodzenia po 1.000 złr. w konkursie ściślejszym.

Lwów dnia 1. Października 1889.

Dyrekcja galicyjskiej kasy oszczędności

we Lwowie.

3177 (1—8)

При закупѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ понедѣля и рускихъ святъ) о 5-й годинѣ по полудни. Литературный дозвѣтъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Капола Лодвика 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара почта). У Вильна М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppellik I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ у Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ за литер. додаткомъ
въ Аскрип: за Границею:
а цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на пѣть рокъ . . . 9 зр. на пѣть рокъ . . . 12 зр.
на чѣсть рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на чѣсть рокъ . . . 6 зр.
на мѣсьць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на пѣть рокъ . . . 8 зр.
на чѣсть рокъ . . . 4 зр. на мѣсьць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Експедиція пош. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрствуются лишь на попередне застереженіе. — Рекламация неопечатанъ въ нѣмъ бѣдъ порта Поодиноче чѣсто копій 3 зр. а. в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ однимъ стрѣнкою печатномъ, въ рубр. „Надбѣлане“ по 20 зр. а. в. Подписки числятся по 10 зр. бѣдъ стрѣнкою.

До нашихъ П. Т. Читателей!

Зъ днѣмъ 1 (13) жовтня починаєся IV-тый чвертьрокъ издавництва „Дѣла“. Просимо о скорѣ надсыланіи передплати и залегностей!

Банкъ краевый въ р. 1888 и справа селянскихъ позичокъ.

I.

Предлагаючи справозданіе зъ дѣяльности Банку краевому въ р. 1888, предлагаю рѣшительно выдѣлѣ краевый поглядъ дирекціи того-жъ Банку на справу удѣлюванія кредиту селянамъ. Звѣстна бо рѣчь, що не бѣдъ нинѣ вже подноситься голосъ, дячого Банкъ той, хочъ есть краевый, служить выключно майже интересамъ бѣльшой посѣлости та стану финансово-господарского, а такъ мало и тѣмъ рѣдко удѣляе кредиту селянамъ. Голосы тѣ вызвали въ минувшомъ роцѣ рѣшеніе сойму, поручающе выдѣлову краевому обдумати разомъ зъ дирекціею Банку нормы, котры позволили-бы посѣдателямъ дробноземской власности болѣе яскъ доси користати зъ позичокъ гипотечныхъ Банку краевому. Выдѣлѣ краевый дославъ то рѣшеніе до дирекціи Банку а тая справлялась зъ нимъ коротко, бо внесла и порѣшила, що нѣякихъ нормъ не треба, що все дѣлялось добре и одповѣдно и нѣчого не треба вѣнчати. Цѣкаво було-бы вѣнчати глубій причины того погляду, але, на жалъ, мотивы дирекціи Банку дуже скупи и не опираються на фактахъ, вглядѣхъ выслѣдахъ практикы банковой, якъ бы того належало надѣятись. Банкъ краевый загадно лишь подносить, що нашъ селянинъ не розумѣетъ на кредитъ, що доси не знавъ навѣть, що банкамъ треба оддавати позичный грошъ (?! — Ред.), що доперва ликвидация банку русиньского научила его, що то кредитъ (сарна наука! — Ред.) та що позички селянскыя бувають усе консумційны. Супротивъ того уважае Банкъ а за нимъ выдѣлѣ краевый невѣдомымъ давать селянамъ позички низшій якъ 500 зр. т. е. на господарства низшой вартости, якъ 1000 зр., бо низшій позичка було-бы для селянъ за тяжко ссѣлтити, а кромѣ того було-бы она для нихъ за коштовный (кошты затыгнення позички, якъ прам. детаксация, екстрактъ, нотабуляция, легализация, належитость и пр. даються при майбѣй позичкѣ все болѣе чуты, якъ при великѣй).

Всѣ тѣ аргументы не выдержуютъ критики. Передосѣмъ зъ принципиального становиска значащій треба, що курателя надъ селяниномъ посуваеся тутъ за далеко. Правда, що при удѣлюваніи кредиту селянского треба бути болѣе осторожнымъ, але вновь зъ другой стороны тамъ, де нема небезпеченства утраты претенсій, годъ выхидати усе зъ патримоніального становиска, а то тѣмъ болѣе, що до того властиво и нема нѣякой причины, бо, якъ учать цѣлѣ справозданія самого Банку краевому, селяне сплалучуе далеко точнѣе якъ иншій доджникъ, отже видко, що можуть и суть способны вхидати въ интересы кредитовъ. Вирѣшѣмъ Банкъ краевый мѣгъ-бы дуже легко на подставѣ своего урядового становиска мати все локальную оцінку по-до селянскихъ доджниковъ и контролю надъ ними и мѣгъ бы тѣмъ способомъ дуже часто приходити зъ помощью тамъ, де ви дѣйстно потреба. Не правдою есть такожь, чтобы позички селянъ были все консумційны. Поминувши случаѣ легкостности, котрыхъ можна устерегетись власне при помощи локального контролѣ и котры мѣгъ селянствомъ далеко не тавѣ густѣ, якъ мѣгъ иншими класами, выхидати иншѣ жаждана позичокъ на гипотеку селянскихъ грунтобъ зъ добре блучотой реальной потреби нашего селянства. Нинѣ минули часы, де нашъ селянинъ марнувавъ грѣшь, нинѣ бачимо на всѣхъ точкахъ западланѣе селянина, котрый всѣми силами боретъ зъ экономическыи злиднѣми, чтобы удержатись при батьковскѣй землѣ. Не помогай ему въ тѣхъ змаганяхъ есть справедливымъ грѣхомъ. Правда, що много селянъ покутуе нинѣ за давню легкостность, зъ якою дались зловити въ сѣти банку селянского и „заведенія“, але дуже много есть мѣжъ ними такихъ, котры при найболѣе выслѣно вымолотується позволи зъ тѣхъ сѣтей и сплалучуе величанскую страшенну лѣху упривилегіованныхъ пѣяковъ. Такими треба бы прийти въ помощь, а именю улѣкшаючи имъ конверсію довгѣвъ, а того именю повинны бы поднятись Банкъ краевый, яко институтъ краевый, а то особливо для того, що по крахахъ заведенія и банку селянского винулись селяне, — побачивши, что двѣрѣ Банку краевому для нихъ замкнѣны — по конверсіи до одной институту, оперуеючи нинѣ вже на велику скажу въ краю, котра дае кредитъ ще подѣ далеко твердыми условіями, якъ банкъ русиньскый и заведеніе! Тому треба було запобѣгти и Банкъ краевый бѣвъ-бы прегарно сповнивъ задачу, коли-бы тѣхъ доджниковъ, для котрыхъ була ще можавѣсть ратунку, бѣвъ принявъ подѣ свои отѣкуучій крыла и не да-

вать имъ кидатись въ объята приватныхъ и публичныхъ замшпрѣвъ, высасуеющихъ послѣдній сокъ краевому добру.

Що-до коштовности самого затыгнення позички — то дало-бы-ся такожь и тому зарадити. Найперше при конверсіяхъ маємо польга што-до належитостей правныхъ, кошты екстракту неселикы (звычайно лишь 1 зр.), а все проче можна бы такожь облѣкшити, особливо коли-бы Банкъ краевый вглядѣно его репрезентация переводили детаксация за низшими оплатами, що можуть певно зробити безъ страты.

Усудуваши тѣ перешкоды можна-бы кредитъ гипотечный для селянъ розширити дуже значно и тѣмъ сповнити для краю и для селянства тую прислугу, котрой оно надѣляеся и мае право надѣятись бѣдъ краевому институту. Дячото блочѣ выдѣлу краевому не може насъ нѣякъ вдоволити и мы думаемо, що рускѣ послы поновлять въ соймѣ рѣшеніе зъ 9 сѣчня 1889 уступъ 3) и зажадають бѣдъ выдѣлу краевому, чтобы тою справою занялся серьезно и не збѣгавъ сойму кѣлькома безпѣдъ ставными фразами управляеючи рады Банку краевому.

Про саму дѣяльність Банку краевому въ р. 1888 поговоримо слѣдующимъ разомъ.

Бѣсѣда посла д-ра Дамьяна Савчака

выголошена на II-мъ засѣданіи сойму при верификации выбору посла Поляновского.

Высокій Сойме!

Словляючи бажанія стороны интересованной, именю повѣту сокальского, а дальше, выключуя волю моихъ приятѣльщъ политичныхъ, позволяю собѣ забрати голосъ въ справѣ выбору посла зъ менчыхъ посѣлостей повѣту сокальского. Справа то для мене и для моихъ другѣвъ политичныхъ не дуже приемлема. Мы бы бажали, чтобы лѣше нашѣй промовы, нашѣй рады велѣся надъ чимъ инчимъ, для краю пожиточнѣйшимъ, чтобы мы такъ тѣмъ лѣше сповнили волю нашихъ мандатѣвъ. Але досѣдѣ насъ учить, и мы, рускѣ послы, заступники селянства, мусимо для засады выступати противъ выбору такихъ послѣвъ, при котрыхъ зайшли тавѣ обставины, являхъ бути не повинно. Мы не выступаемъ тѣлько для простон оппозиціи, — мы выступаемъ для засады. Особливо що-до посла сокальского узнаю, що той посолъ, бѣла удѣленой менѣй информаций, для люду сокальского бѣвъ добрый. Однакожь способъ переведенія того выбору спонукавъ насъ, что мы мусѣли сповнити волю тѣхъ кѣлкадесять выборѣвъ, котры подписали протестъ.

Именю въ Сокалі и нынѣхъ повѣтахъ дѣялися рѣзній неформальности и нелегальности зъ стороны правительственныхъ органовъ. Я бы мѣгъ обмежитись на то, що навѣвъ п. референтъ выдѣлу краевому, — то вже выставо-бы, болѣе фактѣвъ не знаю, въ тѣхъ сторонахъ я не бѣвъ. Але не могу згодитись зъ тѣмъ, що референтъ все заперечуе и голословно одкидае. Не могу зъ тѣмъ згодитись, бо выборѣвъ, котры подписали протестъ, на всѣ факты навѣла доказы. Особливо иде менѣй о деяній неформальности, не скажу надужити, тѣлько о певній нелегальности зъ стороны органовъ правительственныхъ.

Именю що-до выбору выборѣвъ комисіи. П. референтъ признавъ и блѣгавъ намъ, что выборѣвъ бѣвъ означенный на годъ 9. Тамъ-акомъ протестующѣй доказують вѣродостойными свѣдѣми, что той выборѣвъ розпочався не о годѣ 9-й але о пѣвъ а именю чверть годины вчаснѣйше. П. референтъ сказавъ, что то справа дуже ровнотуша. Перепрашаю! Зъ досѣду знаемо, что справа выбору комисіи дуже важна. Выборѣвъ мали на картахъ легитимацийныхъ чорно на блѣжѣ, что выборѣвъ мавъ розпочатись о год. 9-й, — по що-жъ мали ити о пѣвъ годины вчаснѣйше? Тымчасомъ, коли они прийшли о 9-й годины, наступило разочарованіе: комисіи була вѣбрана. Знаемо: что то значать, по чѣй сторонѣ есть комисіи! Прихильники п. Поляновского знали о тѣмъ, збѣшлися вчаснѣйше и выбрали свою комисію. Такъ бути не повинно! бѣдай однакъ членъ другого сторонництва повиненъ бути въ комисіи. Я дуже мало ваги прикладаю до справозданія п. старосты. П. староста наже, что въ Сокалі нема агитаратушеного. О тѣмъ знаю, але тѣлько п. староста забѣвъ посунути агитаръ на радѣ повѣтѣвъ, де выборѣвъ одбѣувавъ, а суть свѣдѣны, что по выборѣвъ комисіи на агитаръ рады повѣтѣвъ хѣбувало до 9-ой годины што-наименше 15 минутъ. Отже справозданіе п. старосты не есть вѣродостойне.

Що потому дальше робилося, явѣй наслѣдѣвъ были для противного кандидата, то представѣ инчѣй, мой политичный другъ (о. Сѣчынскѣй — Прим. Ред.), котрый тую рѣчь лѣше зъ актовъ знае. Я мущу ще присутствати до справы переведенія самыхъ выборѣвъ.

Подписавшій протестъ категорично твер-

дить, что одинъ выборѣвъ не мавъ карты легитимацийной, а прецѣвъ бѣдавъ свой голосъ на п. Поляновского. Правительство комисаръ сказавъ до него: To nie nie szkodzi, głosujcie, kartę przyniesiecie później! Коли се правда, то той голосъ бѣвъ и есть неважный. Та не тавѣ поступивъ собѣ комисаръ зъ выборѣвцемъ, о котрымъ знавъ, что буде голосувати на п. Вахнянина. бо тому сказавъ: Idź do domu, przynieś kartę legitymacyjną i wtenczas będziesz głosił!

Такихъ надужитъ не повинно бути.

Теперь приступаю до пресіи. Що пресія була, я о тѣмъ пересвѣдченъ, а пресію робѣвъ самъ такіи нѣбѣй выбраный посолъ. Есть въ Сокальскомъ громадѣ бѣдъ давня прилучена до школы сѣдѣной громады. Старалась она о блѣдженіи и вже власти школьный орѣкли, что мае бути блѣдженіи, и блѣдженіи ея. Теперь ходѣтъ о то, чтобы той фондъ, котрый она аложила до головной школы (74 зр. зъ процѣнтами), бѣвъ ѣй зверненый. П. Поляновскѣй ѣде до того села и прирѣкае, что бѣвъ то зробити, если тѣлько за нимъ будутъ голосувати. Тавѣ поступованіе не лѣчѣе зъ достовѣрствомъ кандидата, бо что громадѣ правно належитись, то и безъ того буде ѣй дане.

Не могу поминути и отесе факту, на котрый я не годжуся. Дня 29 сѣчня по перѣвыборѣй нарадѣ, де оба кандидаты представлялися, п. Поляновскѣй запросилъ всѣхъ выборѣвъ на второкъ на сѣдѣны, по просту для каптованія! (Голосы: Ого!) Того не повинно бути! — тѣмъ болѣе, что трибуналъ суду вѣденського въ однімъ случаю орѣкъ, что то есть перекупствомъ. Я бы тои справы не рушавъ, але п. Вахнянинъ писавъ и телеграфувавъ до п. старосты сокальского, чтобы тавѣ соблазны ухилити. Однакъ староста тому не запобѣвъ. Въ часѣ выбору посла, въ тѣмъ самѣмъ будынку, одбѣуваляся бенкеты и вже въ часѣ выбору, зачѣмъ ще вѣбрано посла, кричали тамъ: Niech żyje Polanowski! Сего такожь бути не повинно.

Дальше поручу справу перекупства. Що перекупства были, то протестъ наводѣтъ обставины, что деякимъ особамъ давано грубшій грошъ по 40 и 50 зр. Одинъ выборѣвъ доставъ на завдатокъ 10 зр., котры зложивъ на столѣ комисіи выборѣвъ, а рѣшту общѣно смудати пѣзѣйше. Що-до перекупства и терроризация зѣ стороны рады повѣтѣвъ и секретаря ея Касингера, зверну увагу лишь на то, что мы не соблазняемося перекупствами, интригами и пресіями, и часто поклоняемося на выборы въ Англіи, Франціи и въ Уграхъ. Але тамъ панове що инчѣго! Тамъ народѣвъ политично вже дозрѣлый, знае, чого хоче, — у насъ инчѣ обставины. У насъ селянинъ темный, не мае понятия о своихъ правахъ и обовязкахъ. Мы такъ дальше поступати не повинны! То може завести насъ тамъ, де бымы того собѣ не бажали. Я абсолютно противный тому, чтобы власть автономичній або правительственной допускалися при выборахъ якихъ нелегальностей. Нашъ селянинъ повиненъ мати поважаніе для власти, для старосты, — и такъ було давнѣйше: на тысячу крокѣвъ капелюхъ збѣймавъ, а нинѣ что ся дѣе? Нинѣ, по выборахъ, селянинъ часто каже, что тѣ выборы — то просто чистый швѣдель, на чѣмъ тратѣтъ повага власти.

Звертаю, панове, вашу увагу на численній надужити при выборахъ и ставлю, — уже на подставѣ того, что навѣвъ п. референтъ выдѣлу краевому а тѣлько голословно збѣгавъ, — вносене: чтобы Выс. палата вѣзавалъ для добра краю въ такѣмъ яркомъ случаю, якъ тепѣршній, зарядила доходженіе, и то не черезъ власть интересованную, не черезъ старосту въ Сокалі, але черезъ делегата намѣстництва але черезъ сѣдѣное старосту, а коли-бъ показалося, что то, что протестанты наводѣтъ, есть правдою, чтобы бѣвъ розписаный новый выборѣвъ. Я не знаю п. Поляновского и богато зъ насъ, котры противъ его выбору выступаютъ, але повтаряю: если то правда, что п. Поляновскѣй щось доброго для своего повѣту робѣвъ, то не повиненъ бути выбраный такими штучками.

Бѣсѣда посла д-ра Т. Окуневского

выголошена на III-мъ засѣданіи сойму при верификации выбору п. министра Залеского въ Косовѣ

Высока палата!

Коли я при сѣмъ выборѣвъ забѣраю голосъ, то не въ тѣй цѣли, чтобы выборѣвъ Его Ексц. министра п. Залеского узнати неважнымъ. При такѣй значащѣй болѣесть голосѣвъ, яку одержавъ Его Ексц. п. министръ въ косѣвскомъ повѣтѣ, а въ додатку при тепѣршнѣмъ настрою правнѣвъ Выс. палаты, котра пригнѣтающимъ числомъ всякѣй, хотѣ-бы найсправедливѣй жаждана Русинѣвъ блѣкае, було-бы тавѣ жаданѣе дѣтнимъ. Однакожь грѣхомъ було-бы зъ нашої стороны провозвѣчати тѣ неправильности, якѣ заходили при тѣмъ власне выборѣвъ.

Тамтого разу, при выборѣвъ посла зъ повѣту сокальского, референтъ выдѣлу краевому, п. Октавъ Петрускѣй, дѣвувався, якъ мѣгъ правильнымъ способомъ, безъ пресіи и штучокъ, осягнути незнакомый въ повѣтѣ проф. Вахнянинъ противъ п. Поляновского, въ повѣтѣ прѣцѣвъ бѣдъ давня знаного и добродѣйствами своимъ заслуженого, тавѣ значае число голо-сѣвъ? Отже п. референтъ вызывавъ ту гадку, что де посторонный чоловікъ убѣгаеся о мандатѣ супротивъ заслуженого мѣсцевого, тамъ не обѣдѣлось безъ грубыхъ надужитъ, скоро той чужѣй одержавъ значне число голосѣвъ. Я хочу то само приложити до выбору Его Ексц. п. министра Залеского. П. министръ въ Косовѣ нѣхто зъ Гуцулѣвъ певно не знае, — якимъ же способомъ бѣвъ мѣгъ тамъ осягнути при выборахъ тавѣ болѣесть? Очевидна консеквенція ясна.

Але скажете може, панове, що се сталося на подставѣ доврѣя до тамошней власти административной. Отже-жъ позвольте менѣй приостановити при тѣмъ доврѣю, бо оно въ нашихъ часахъ досѣе характеристичное.

Нинѣшній п. намѣстникъ, стачуи яко кандидатъ на посла въ Краковѣ, сказавъ до своихъ выборѣвъ, что есть прихильникомъ вышней власти политичныхъ на результатъ выборѣвъ въ менчыхъ посѣлостяхъ, однакъ нѣ-бы-то лишь такого вышней, котрый есть опертый на доврѣю до тои власти. Я знааучу, что тавѣ высказаніе страшно небезпечное. Бо скажѣтъ, самѣй, панове, что мае наступити тогда, коли примѣромъ п. намѣстникъ скаже до котрого зъ тѣхъ панѣвъ, чтобы бѣвъ вышней чѣсто моральнымъ, на подставѣ „доврѣя“, перевѣвъ явѣй выборѣвъ. Не переведе п. староста такого выбору, — значить: дасть доказъ, что не мае въ повѣтѣ доврѣя, то очевидно не мае тамъ что довго попасати. Отже чѣпѣе п. староста штучокъ и ними перѣорѣуе выборѣвъ.

Поднесу кѣлька фактѣвъ, котры зайшли при выборахъ въ окрѣзѣ косѣвскомъ, а котрыхъ я самъ бѣвъ наочнымъ свѣдѣкомъ.

Есть тамъ одна невеличка громада Бабинѣвъ, котра числитъ около 700 мешканцѣвъ. Есть она важна зъ тои причины, что перша пѣсѣла азбука — перша блѣднѣе при выборѣвъ. Тамъ постановили люде голосувати на Павла Стефураничшиного. Отже збѣралися нашѣй Гуцулы до выбору и одѣтъ зъ нихъ, маючи на думѣ Павла Стефураничшиного, каже: „Павло Стефуракъ“. Самъ вѣйтъ, хотѣ дѣлу сему не-прихильный, поясняе, что у нихъ „Стефуракъ“ значить то само, что „Стефураничшиный“. Комисаръ правительственный, хотѣ свѣдомый, что сповняе фальшь, записуе голосъ на неистнуе чѣсто въ громадѣ оебного чоловіка „Стефуракъ“. Передъ кѣлькома днями чули мы такожь изъ сего крѣсла референта, что повинно такъ записувати до листы выборѣвъ, якъ була интѣнція голосувати. Такъ такожь зрозумѣли своимъ простымъ разумомъ и нашѣй Гуцулы въ Бабинѣвъ — та бѣда! — коли лишь обѣзавъ-ся одинъ Гуцулъ зъ тѣй справѣ, тогда крикнувъ жандармъ — бо мусѣте, панове, знати, что косѣвскѣй повѣтъ выборѣвъ безъ асистенціи жандармѣвъ не знае — „Заразъ ты арешту!“ Настала страшна паніка. Люде зъ страху не знали, что вже казати, якъ голосувати. Зновъ бѣдѣвались голосы, что Стефураничшиный есть то само, что Стефуракъ. И зновъ грозна жандарма: „Заразъ пойдѣшь до арешту!“

Питаюся органы правительственныхъ: По що вамъ жандармѣвъ? Тавѣ вѣзати на на комисіи судовой, провизоріальной, и иншій урядники судовой, а прецѣвъ имъ жандармѣвъ не потреба, — по що-жъ вамъ жандармѣвъ? Народъ нашъ такъ поборный, что певно ваша особа а хочѣ-бы и повага певно въ нѣчѣмъ не буде уражена. Очевидно, что тутъ цѣль ясна.

Отже фактомъ есть, что жандармѣвъ у-живаеся у насъ лишь до стероризованія выборѣвъ. Я самъ будучи въ тѣй часѣ въ сѣлахъ косѣвского округа выборѣвъ, мало не помаширувавъ зъ жандармомъ до козы. (Вѣселѣе!) Була така справа: Зъ Бабины пѣй-шовъ я до Рѣчки, бо хотѣвъ переконачити на-чѣво, чи Русины несправедливо нарѣкають на свои кривды. За мною посѣдѣвши жандармъ и ставъ пытаніе по дорожѣ, чи йшовъ сюды такѣй и такѣй адвокатъ зъ такою бороною: „Я вже его научу! поспацѣруе бѣвъ зъ мною подѣ багетомъ до Косова!“ Знайшовши мене опѣ-ся въ Рѣчѣ коло канцеляріи громадской, обѣзавъся зъ канцелярскимъ импертиненціею при-лѣдѣть до мене! Czy pan wie, że od wsi do wsi chodzić i agitować nie można? — То — кажу — нѣдѣ не стоить написано; противно, знаю, что бѣвъ часу розписанія выборѣвъ ажъ до сѣдѣ-ченія выборѣвъ есть вѣльнѣесть слова. — „Pan wie — гукаувъ жандармъ — przyszedzie tu zagaz komisarz, to rano pokaże!“ Отже той жандармъ знавъ добре мене и знавъ, что чѣй трохи болѣе знаю законѣвъ бѣвъ него, а прецѣвъ зъ такою импертиненціею выступивъ! Що-жъ доперва супротивъ простыхъ людей!

Приходжу до села Соколовѣвъ. Зѣяваеся за мною заразъ жандармъ и патрулюе по сѣ-лѣ. Вѣзѣжѣ люде до мѣсцевой священика и кажутъ, что жандармъ ходѣтъ по сѣлѣ, буде нещастѣе. Рано о 5 год. ходѣтъ жандармъ бѣдъ

церкви до священника а бдъ священника до жида, бо яко тая справедливость всюды коло жидовъ грудуется. (Воскресенье.) Люди не знаютъ, что робитъ; идутъ на подворье до паньотця, якъ блуднй бѣдѣ, и збѣдѣ въ одно мѣсце. Ажъ тутъ жандармъ — той самъ, що мене инульгувавъ въ Рѣчцѣ — постеповѣреръ зъ Косова, передъ фронтомъ вѣхъ людей, очевидно для большого вражбы, арештуе одного гаду, и то власне такового, на котораго рѣшались другіи дати годость. Здавалось, що тутъ слуга публично безпечности вѣдѣсти яку придуму революцію, а то тимчасомъ такъ въ косовѣмъ повѣтѣ виконується гарантоване присягою самого монарха право конституцій! Староство косовѣе мало вѣбъ-то на подставѣ якогось доносу пбдозрѣвати арештованого о то, що бѣзъ не ставлявся до войска; тимчасомъ бѣзъ ажъ шість разѣвъ до войска ставлявся. А впрочѣмъ дячего его власне въ такой хвалѣ арештовано? Смишна при тѣмъ зайшла исторія: тамошній дѣкаръ повѣтовый, Тарнавскій, котрый, маючи констатувати идентичность особѣ, очевидно знавъ, что то чиста комедія выборча, написавъ на стѣнѣ коло дверей въ бюрѣ Станиславского и Свейковского мѣру арештованого та й пустиа пбдъ вечеръ чоловічка до дому. Якъ бы вы, панове, були свѣдками, якъ той жандармъ продававъ безвильного чоловіка, якъ той вѣбъ слуга безпечности и справедливости вѣвчемо тоще погамъ правду, то справдѣ вы бы не знали, де мы живемо!

Такой самъ фактъ арештованія повторился и въ Кобакахъ. Се дурница, що менѣ тамъ глупый жандармъ зробавъ афронтъ, але се не дурница, що власть правительственная взялася до такихъ штурговъ, тай ще де? — при выборѣ на посла самого министра, найблизшого до радника короны!

Дальше — я поверну зновъ до того, що п. референтъ ссавазъ пра верификаціи посла зъ Сокальскаго — що прѣдвѣ треба такожъ дивитися на мѣсцевы односны и зъ нѣхъ вызондувати, чи можливо було безъ штурговъ и прѣсѣ осажути такий результатъ, який фавично осажнулося. Бѣзъ въ Косовѣмъ громада Жабѣ, котра має звышъ 6000 мешканцѣвъ, а жиють тамъ кореннй Гуцулы. Отже зовѣмъ було-бы природно, чтобы на выборцѣвъ выбрать Гуцулѣвъ. Тимчасомъ подивѣмся, хто тамъ выборцѣ? Зъ актѣвъ перекопавшеся, що тамъ выборцами: Черниавскій, заступникъ заряду Скарбѣвского, Кожѣвскій, писаръ громадскій, котрый не має права бути выборцемъ, яко слуга громадскій; по тѣмъ слѣдуютъ „чистой врови Гуцулы“: Момко Енглеръ, Изаакъ Марѣръ, Абрагамъ Шисель, Мехель Дримель, Гершъ Простакъ и Мендель Шисель. (Воскресенье.) Отже то суть выборцѣ зъ чисто-гуцульскаго села!

При вѣднѣ згадаю ще про одну неформальность, о котрой загально ходятъ опинія въ косовѣмъ повѣтѣ, що буха зъ вышешо инспираціи. Оповѣщеня про маючй обдѣлується правыборы мали такъ обдѣлуватися, чтобы о тѣмъ нѣхъ въ громадѣ не знавъ. И такъ въ Жабю доверва передъ выборами о 12 годъ въ ночи доведѣлися люди о правыборахъ. Въ селѣ Вербѣвцѣ доперва пбдчасъ правыборѣвъ прибываю на брамѣ оголошене, а жандармъ прийшовъ и то здеръ. Въ Монастирову ходили люди до староства пытатися, коли будутъ правыборы, бо вѣйтъ имъ сказати не хотѣвъ, а тамъ сказала имъ, что „то ихъ нѣчого не обходить“. Цѣлавый я, кого то має обходить, якъ не правыборѣвъ?

Наивѣшій частъ, чтобы тому положить конецъ. Вы панове (указуючи на правую) маєте таку бдѣльность, що и безъ прѣсѣ жандармѣвъ можете насъ численно при кождѣй справѣ пригнѣсти. Але справедливости, бдѣльнѣе справедливости! — бо такѣ поступоуванье горко колѣкс на Васъ домѣтитися. А при выборѣ министра такѣ поступоуванье найменше угодать. (Опѣсскій.)

Соймъ краевый.

IV. засѣданье сойму зъ дня 17 н. от. жовтня 1889.

По бдкритію засѣданія повѣдомивъ маршалокъ палату, що вже всѣ комисіи уконституовались. Объяла бдчитано списекъ пѣтицій, а пос. д-ръ Антоновичъ поставивъ интерpellацию до правительства въ справѣ провѣдѣканя регуляціи галичанскъ рѣкъ. — Комисаръ правительственный бдповѣвъ на интерpellацию пос. Райского въ справѣ опусту податку задля шкѣдъ поробленыхъ черезъ мыши въ Рудецкѣмъ, що правительство уважляло пѣтиціи дѣвкахъ громадъ сего повѣта а дѣвотрѣ бдкнуло яко не маючй законномъ подставы.

Отдакъ обдбулися першй читанія справоузданъ видѣлу крѣевого: въ справѣ вылученія присѣлка Лукѣвъ зъ громады Трѣбнѣвъ въ Брѣдскѣмъ; въ справѣ поруки за державну позичку 600.000 зр. для потерпѣвшихъ бдъ неурожавѣвъ; о змѣнѣ статута банку краєвого; въ справѣ пбднесенія руководящнцѣвъ и промыслу въ краю; о школахъ рѣльничихъ и фблварку въ Дублянахъ и въ справѣ обсаджѣня примарія при головнѣмъ шпиталѣ львѣвскѣмъ. Справоузданя тѣ обдслано до дѣвотныхъ комисій.

Пос. Меруновичъ мотивувавъ свои внесенія въ справѣ „фонду господарства краєвого“ и вызначенія сумы 1000 зр. на пбдпранье товариществъ кредитовыхъ системы Райфайзена. Оба внесенія обдслано до комисій для господарства краєвого.

По сѣмъ обдбулася верификація выборѣвъ послѣвъ: Слонѣцкого, Телашевскаго, Виктора, Савчака, Сѣчинскаго, Семѣгнѣвскаго, Городаскаго, Гновинскаго, Сѣрка, Стренка, Стшговскаго, Щепановскаго, Шептицкого, Тешковскаго, Вивѣна, Верещинскаго, Чайковскаго, Торосевича, Волянскаго, Цоля, Жардецкого и Гаморана. Выборы сѣхъ послѣвъ одобрено а

маршалокъ бдобрѣвъ бдъ нѣхъ прѣреченье посольске по рускѣ и по польскѣ.

До комисіи бюджетовой выбрано дополнительно пос. Бѣлинскаго — и бдчитано

Внесеніе посла Романчука въ справѣ руснѣхъ гимназій и семинарій учительскихъ:

I. Зважнѣвши, що нашъ край має за мало гимназій якъ на число своия людности и свои потребности такъ и въ порбѣнаню зъ нѣшами краями коронными монархіи;

зважнѣвши, що особливо потуднево-вѣхдѣна часть нашего краю на 8 повѣтовъ зъ населеніемъ 611.000 душъ, окрѣмъ низшою гимназіи въ Бучачѣ, не має аніи одной середной школы;

зважнѣвши, что тотѣ часть краю есть переважно заселѣна Русинами, бо супротивъ 161.000 мешканцѣвъ уживаючѣхъ польскаго языка есть въ нѣй 419.000 уживаючѣхъ языка рускаго;

зважнѣвши, что Русины взагалѣ на звышѣ пбвтрѣти мѣлѣна душъ въ Галичанѣ мають только одну руску гимназію у Львовѣ и двѣ рускѣ клѣсы рѣвноряднѣ въ Перемишлѣ — пбдписанй вносить: Высокій Соймъ зволить ухвалити: Вызався ц. к. Правительство, чтобы:

1) въ полуднево-вѣхдѣной части Галичанъ, по можности въ Чортковѣ, заложило гимназію зъ руснѣмъ языкомъ выкладовымъ;

2) чтобы въ гимназіяхъ въ Коломыи и Тернополѣ заложило сталй клѣсы рѣвноряднѣ зъ руснѣмъ языкомъ выкладовымъ.

II. Зважнѣвши, что число учительскихъ семинарій въ нашѣмъ краю, особливо въ вѣхдѣной его части, есть за мало, такъ що богато шкѣдѣ народныхъ або зовѣмъ не буваа обсаджѣныхъ учителями або обсаджѣнй суть недостаточны або невѣдповѣдно;

зважнѣвши, что на 1492 шкѣдѣ народныхъ зъ польскѣмъ языкомъ выкладовымъ есть 5 семинарій чисто польскѣхъ и 4 такъ аванй утравнѣстичѣй, а на 1755 шкѣдѣ зъ руснѣмъ языкомъ выкладовымъ нема аніи одной руской семинаріи а в только тѣ 4 утравнѣстичѣй;

зважнѣвши, что и тѣ утравнѣстичѣй семинаріи фавично суть переважно або назѣвъ майже выключно польскѣмъ;

зважнѣвши отже, что кандидаты на учительствѣ для руснѣхъ шкѣдѣ народныхъ не мають достаточной можности въ своѣй заводѣвѣй шкѣдѣ набути потребнаго знанія того языка, въ котрѣмъ бдтакъ мають учати — пбдписанй вносить: Высокій Соймъ зволить ухвалити: Вызався ц. к. правительство, чтобы:

1) въ вѣхдѣной, а спеціально въ полуднево-вѣхдѣной части нашего краю заложило учительскую семинарію мужеску зъ руснѣмъ языкомъ выкладовымъ;

2) чтобы въ мужескихъ семинаріяхъ учительскихъ у Львовѣ, Станиславѣвъ и Тернополѣ и въ женскѣй семинаріи у Львовѣ строго переведенный бувъ утравнѣвъ урядовый въ той способѣ, чтобы на науку въ рускѣмъ языкѣ уважано загально не менше годнѣхъ шкѣльныхъ якъ у польскѣмъ;

3) чтобы женска семинарія учительска въ Перемишлѣ зъ чисто польскѣмъ перестроена була на утравнѣстичѣу.

У Львовѣ дня 17 жовтня 1889.

Внескодатель: Ю. Романчукъ. Сильва. Сембратовичъ, Герасимовичъ, Д-ръ Окуневскій, Гаморакъ, Ковальскій, Барабашъ, Гуриць. Спрко. Д-ръ Антоновичъ, Д-ръ Король, Кулаковский, Крилицкій, Спичинскій, Телишевскій, Д-ръ Олтинскій, Охримовичъ, Рожанковский, Д-ръ Савчакъ.

Слѣдующе засѣданье обдбудѣся въ субботу о 11 годъ передъ полуднемъ.

Комисіи соймѣй уконституовались въ той способѣ: Бюджетова: Гавзеръ прѣдсѣдателемъ, Стадницкій заступникомъ; секретарями Ст. Баджевичъ и Цицѣио; ген. референтомъ бюджетовымъ гр. Станиславъ Бадені; — администратіи: Земляевскій прѣдсѣдателемъ, Козебродскій заступникомъ; секретарями: Торосевичъ и Викторъ; — школьна: кн. Юрій Чарторыйскій прѣдсѣдателемъ, гр. Ст. Тарновскій заступникомъ; секретарями: Романчукъ и Романовичъ; — господарства краєвого: гр. Людъ. Воланскій прѣдсѣдателемъ; заступниками: Полянскій и кн. Сангушко; секретарями: Ст. Стадницкій и Вавіенъ; — банкова: Полянскій прѣдсѣдателемъ, Дембовскій заступникомъ; Цицѣио секретаремъ; — санитарна: Корчинскій прѣдсѣдателемъ, Ленартовичъ заступникомъ, Ольгинскій секретаремъ; — промѣ слова: кн. Сангушко прѣдсѣдателемъ, кн. Чарторыйскій заступникомъ, Рутевскій секретаремъ; — правнича: Поль прѣдсѣдателемъ, Ваггелъ заступникомъ; секретарями Ленартовичъ и Клеменсевичъ; — пѣтиціи: Голытѣвскій прѣдсѣдателемъ, Мазаракъ и Волянскій заступниками; секретарями Меруновичъ и о. Гаморакъ; — горнича: Горайскій прѣдсѣдателемъ, Хамецъ заступникомъ; Охримовичъ секретаремъ; — дорогова: Менциевскій прѣдсѣдателемъ; Чайковский заступникомъ, Ф. Баджевичъ секретаремъ; — асѣкураціи: Менциевскій прѣдсѣдателемъ, Слонѣцкій заступникомъ, Рутевскій секретаремъ; — громадска: Земляевскій прѣдсѣдателемъ, Чайковский заступникомъ, Лясоцкій секретаремъ.

Коли, якъ звѣстно, клубъ рускй зажадавъ по справедливости, чтобы члены его убѣдѣли до поодинокихъ комисій соймѣйныхъ, тогдѣ, якъ доносить прѣса польска, вѣдшѣсь „ко-ло“ и льске и надъ жадаемъ клубу рускаго вызвалася досѣтъ интересна дискусія. Противъ пропозиціи клубу рускаго промовлял послѣ: Козловскій, Полянскій, Розавовскій и Голытѣвскій (самй найавзвѣтущй). Они вноси-

ли, чтобы предложенье клубу рускаго принято было въ вѣдомости, а мериторичне полагоджѣны справы лѣштити до волѣ комисіи-мѣсе. За принятіемъ же говорили послѣ: Струшковичъ, Романовичъ, Божинскій, Гавзеръ, Чарторыйскій, Меруновичъ, Стан. Бадені и Рутевскій, але вносили рѣвнороднй модификаціи. По довѣгѣхъ въ аркѣхъ розправѣхъ принято вѣбнѣи внесевъ пос. Божинскаго такой основы: „Коло приймае въ засадѣ предложенье послѣвъ рускѣхъ и перекавѣе его до виконаня комисіи-мѣсе“. Вжѣ зъ тѣхъ розправѣхъ можна зрозумѣти, що посередѣ правилѣхъ запанувавъ великій хаосъ въ понятяхъ. Подоляки станули въ суперечности до стѣнчѣнѣвъ.

Физіогномія сойму — нѣше N. Reforma — есть така: По лѣвой сторонѣ засѣвъ клубѣ львѣнѣй, аложеный досѣ зъ 21 послѣвъ. Прѣдсѣдателемъ львѣнѣй выбрано пос. Гавзера. Бѣтъ надѣя, що клубѣ зростѣ. — Клубѣ рускй, числячій 16 послѣвъ (безъ владнѣхъ) заивѣвъ три вышѣй ряды лавокъ середнихъ. Тамъ видко гуцульску сукману пос. Гурика и бѣду, червоно вышывау опанчу Барабаша, явѣхъ бдѣ 12 лѣтъ не бачено въ соймѣ. — Въ самѣй середнѣй въ найвышѣмъ рядѣ лавокъ засѣли три мазурскй селяне, — але не въ сукманахъ селянскихъ. Досѣ держатся они на убоичи и голосуютъ зовѣмъ свободно. Справы соймѣй займають ихъ и они выступили навѣтъ зъ самостѣйнымъ внесеніемъ въ справѣ пошести пысковой и рѣтинной въ краю, жадаючи модификаціи дѣвѣхъ строгихъ постановленѣвъ. — Впрочѣмъ соймѣ ще не уконституовалѣся. Въ послѣднихъ дняхъ почалѣся акціи, чтобы вытворити поважнѣй центръ, и есть надѣя, що центръ окремо згруппуея побѣвъ правилѣхъ, а зъ нѣю не обдѣлѣея. Вѣбнѣи правилѣхъ, что такъ давно кричала про свою готову организацию, не уконституовалѣся такожѣ. Елементы пбдблѣско-сѣнѣбнѣй держатся на бѣдѣ бдѣ консерватистѣвъ краѣвскихъ.

А тееръ обчислѣмъ. Львѣнѣи числѣтъ 21, а буде имѣвѣрно числѣтъ 24 послѣвъ, — клубѣ рускй 16, — селяне мазурскй 3, — центръ явѣхъ 25, — двѣхъ то найменше 10, — отже для правилѣхъ лишаея 73 послѣвъ. Але бдѣ того числа (73) треба бднѣти 2 министровъ, що не базомъ вернутъ до Вѣдая; маршалка, котрый не голосуа; 3 владнѣхъ, котрѣ авично абсѣнтуются, и кѣлькѣхъ недужныхъ послѣвъ, такъ що на правую лѣштитѣся лѣдѣи 65 послѣвъ, о котрыхъ нема досѣ чѣ певности, чи они збѣлѣются въ одинѣ чи у два клубы. Якъ бы мали збѣлѣтися въ одинѣ клубѣ, то дѣякй бдѣступали-бы и прѣстали до дѣнѣхъ.

Дописи „Дѣла“.

36 Львова.

[Письмо п. Арсенія Вл. Дорожницкаго.]

Отъ п. Арсенія Вл. Дорожницкаго одержали мы сегодня отсю дописъ:

Яко устроивавшій изъ рѣмени общества „Академическй Кружокъ“ во Львовѣ, вечерки въ Станиславѣвъ и Коломѣхъ чѣстѣ нѣмѣю прѣсѣти Почт. Редакцію, чтобы она въ интересѣ безпосредственно оскорбленой чѣсты товарищѣй помѣнути вечерки устроивавшихъ и посредственно оклеветанного общества „Академическй Кружокъ“ изволила на основаніи существующихъ постановленій закона помѣстѣти слѣдующе заявленіе:

Абстрагуя отъ оцѣненія музыкально-вокальной части вечера нами устроенного, что до котораго, на основаніи принципа de gustis non est disputandum, воздержуюсь отъ замѣчаній, якъ такожѣ отъ навѣной апострофы зъ Впр. о. Т. К. Блонскому, заявляю рѣшительно, что все прочее въ статьѣ помѣщенной въ газ. „Дѣло“ отъ 4 (16) X. 1889 зрѣ 228 озглавленной „Зъ Коломѣхъ — Вечерокъ Академическаго Кружка“ розмѣнаеся совершенно съ правдою, а въ виду того изволятъ Почт. Редакція сама оцѣнити, якое яма належитъ прѣдати того рода елюкубраціямъ.

Пріятно мнѣ при той случайности отмѣтити добавленное въ той корреспонденціи прѣмѣчаніе Редакціи „Дѣла“ и увѣрити такъ Почт. Редакцію якъ и читателей ей газеты что всюды являеяся мы съ чѣстѣю и достоинствомъ носителями народно русскѣхъ идеалѣвъ, а яко такіи были мы признаны всюды съ жаромъ и радостью свойственною русско-патриотическимъ сердцамъ.

Съ почтѣніемъ

Арсеній Вл. Дорожницкій,

студентъ IV. года философіи.

[Примѣтка Редакціи. Зъ дописѣ п. А. В. Дорожницкаго выхѣдитъ, что замѣтъ учивнѣй дописувателемъ до „Дѣла“ изъ Станиславова и Коломѣхъ, мѣвъ-бы члены „Академическаго Кружка“ не полишили дѣвотной части чѣстого доходу, признавая въ Станиславѣвъ и Коломѣхъ дѣвотнѣй суммы чѣстого доходу доручили, кому належало: очевидно въ Станиславѣвъ комитетовѣ для украшеня катедральнаго храма а въ Коломѣхъ кѣсѣровѣ бурсы руской. Давѣи вѣру п. Дорожницкому, тѣмъ бѣльше, что заявляе „рѣшительно“, и просямо Вл. авторѣвъ дописѣ, чтобы и она зъ своен стороны, сейчасѣ сконстатувавши правду на мѣсцѣ, якъ найкѣрше сповинили своѣй обовязокъ по совѣсти. Наша часѣписъ поставила собѣ за засаду: нѣкѣлико несправедливыхъ не чинитъ замѣтѣвъ, хто бы бѣзъ не бувъ, прихильникъ чи противникъ, — и мы все горячо бажаемо, чтобы и нашй дописуватѣль все тую засаду мали передъ очима.]

Постѣйна комисіи для закона карного розбѣчѣе для 10 падолиста друге читанье прѣсѣтъ сего закона а члены той комисіи мають того дня збѣратися на засѣданье. Позаякъ постѣйна комисіи парламенту не смѣе радити пбдчасѣ сѣсѣи соймѣйной, то выхѣдитъ зъ того, що соймѣ закнѣчатъ вже въ першѣмъ тыжѣднѣ падолиста свои нарады. Постѣйна комисіи буде потребувати для своихъ нарадѣ около двѣ недѣлѣ, а позаякъ рада державна має збѣратися доперва по нарадахѣ сѣи комисіи, то выхѣдитъ зъ того, що рада державна зберѣея або пбдѣ конѣцѣ падолиста або зъ початкомъ грудня.

W. Allg. Ztg. одержала, якъ каже, зъ достѣвѣрнаго жерела зъ Берна, таку вѣсть: Бѣльшѣсть моравскаго сойму, що складалѣся зъ львѣнѣй, либеральныхъ членѣвъ бѣльшихъ послѣдѣстей и членѣвъ цѣвтра той самой партіи, готова на случай, коли-бъ бѣльшѣсть чѣскаго сойму ухвалила домагатиѣся коронаціи чѣскаго короля, предложити торжественне заявленье противъ прилученя Моравы до области краѣвъ чѣскаго короны.

Дѣвнѣи розпоряджѣнь войсковыхъ доносятъ, что дѣсаръ розпоряджѣнемъ зъ 30 вересня с. р. позволяеъ ужити мѣтрайлѣвъ Максѣма до узброѣня укѣрпленыхъ мѣсцевѣстей.

Угорскій министръ фанансѣвъ, Векерльѣ, даючи поясненье до бюджета розвивавъ въ имени правительства програму господарки экономичной и зазначавъ конечну потребу уставленя вѣлюты, безъ котрой упорядкованье фанансѣвъ не даеяся и подумати.

Въ Берлинѣ роздѣшѣа поголоска, котрой жерела треба пыкатѣ въ Петербургѣ, що кн. Воронцовъ Дашковъ, котрого цѣсаръ нѣмѣцкй бдзачивѣвъ ордеромъ чѣрного орла, має стати наслѣдникомъ Гирса яко министръ дѣлъ заграничаныхъ. Вправдѣ о дѣмѣсѣи Гирса ще нѣчого не чуѣа, але треба мати то на увазѣ, что Гирсѣ ще въ чѣсѣ своего вѣлею 50-лѣтнюю службу хотѣвъ податися до дѣмѣсѣи.

Царъ выѣхавъ вже зъ Нѣмечины, але въ котрѣмъ напрямѣ, годѣ точно знати; пбдѣи однихъ повѣхавъ бѣзъ напрямѣ якъ до Швеции а пбдѣи другихъ до Гданьска, де має стрѣтитися зъ цѣрицею и повѣхати сѣльзѣнѣце до дому. На лѣвахъ въ Людвигсбургѣ має царъ кѣлька разѣвъ сказати, что бѣзъ вѣлыми вдоволѣнѣй зъ гостинѣи въ Берлинѣ. Вѣѣ, что були въ окруженю царя пбдчасѣ его гостинѣи розказуютъ, что бѣзъ закнѣтъ ще конферуватъ зъ кн. Басмаркомъ, бувъ дуже поважнѣй и нахмурѣнѣй а доперва по конференціи зъ нѣмѣцкѣмъ канцлеромъ ставъ весѣльшій и свободѣйшій.

Pol. Corr. одержала зъ Соѣвъ слѣдующе справоузданье зъ розговѣру кн. Долгорукова зъ Стамболовымъ передъ его выѣдомъ зъ болгарскѣмъ етѣлѣцѣ минувшѣи субѣты:

Стамболовъ розпочавъ бесѣду бдѣ того, що сѣтыавъ Долгорукова, что бѣзъ прѣхѣвъ до Болгаріи. Долгоруковъ: Я прѣхѣвавъ, чтобы на власнѣй очѣи побачити скѣлько есть правды або неправды на противъ рѣвнѣныхъ собѣ справоузданѣхъ въ газетѣхъ о Болгаріи. — Стамболовъ: Я припускаю, что вы переконалися, что въ округѣхъ, котрѣ вы обѣхали, повный спокой и порядокъ. — Долгоруковъ: Правда, что всюды спокой, але пытанье, въ який способѣ удержуея той спокой и порядокъ. — Стамболовъ: Припустѣмъ, что ваше пбдозрѣнье есть озраждане; припустѣмъ, что Болгарскѣ правительстве удержуея порядѣкъ въ Болгаріи такими средствами, якъ вѣше правительстве въ цѣбѣй Россіи — то признаея, что то не дѣломъ Россіянъ есть, робити намъ зъ того закидѣ. Але будѣте переконанѣй, что Россіанѣ и може не одинѣй нарѣдъ въ цѣвнѣлизованиѣмъ свѣтѣ бувъ-бы цѣвильный, коли-бъ маѣвъ тако правительстве, котре вашй газеты называють „правительствомъ пѣточнѣкѣвъ“. — Долгоруковъ: Доказомъ, что болгарскій нарѣдъ не має свободы, есть, что вашѣ товаришѣ, Странскій, заказавъ правити въ собѣорній цѣркѣвъ богѣслужѣнье за упокѣй царя Александра II. освѣбѣдителя Болгаріи. — Стамболовъ: Цѣръ Александръ II есть дѣвѣство нашимъ освѣбѣдѣтелемъ и мы почтѣаемо его якъ свѣтого; але бѣзъ есть такожѣ и освѣбѣдѣтелемъ Россіи. Я, хочѣ пѣльво чѣтѣау вашй газеты и то такѣ, что мають найбѣльшй информацин, все таки не вычитавъ, чтобы въ Россіи кождѣи хвалѣвъ правила богѣслужѣнье за упокѣй сего царя. Лѣшь разѣ въ рѣбѣкѣ дня 1 марта, въ день коли его убѣли, прѣвѣтѣея въ Петербургѣ и Москѣвъ заупѣкойнѣе богѣслужѣнье. — Долгоруковъ: То може бутѣи, але у насъ має кѣждѣй право за того царя устроувати богѣслужѣнье, коли ему захочѣея, а тутѣ заказуея. — Стамболовъ: Пѣвно, кождѣй має право устроувати богѣслужѣнье за царя Александра II та дѣвно лишь, что такъ мало людей користѣея зъ сего права. Будѣте ласкавѣй, мой князю, и скажѣтъ на ваше оѣи-цѣркѣе слово, кѣлько вы разѣвъ користѣли въ Россіи зъ сего права? — Долгоруковъ: мѣвѣтитѣ. — Стамболовъ: Дѣвна рѣбѣкѣ, что вы на того царя и его добродѣтели пригадѣете собѣ лишь въ Соѣи и что вы лишь у насъ отъправѣте свою мощѣну, чтобы платати за богѣслужѣнье за освѣбѣдѣтеля шѣстѣдѣсятъ мѣлѣиѣвъ кѣрѣпѣвъ. Я не жадаю бдѣ васѣ, чтобы вы признавалися, что при тѣмъ заупѣкойнѣмъ богѣслужѣну, котре вы завоинѣли, упокѣй душѣ того царя есть послѣднѣмъ старанѣемъ а властѣна цѣль выликатѣ закодѣтъ въ свѣтъ краю. Знайте-жѣ отже, что мы за надѣо пова-

жизню память сего святого, как чтобы мы до-
звали, абы имя его надбуживано до по-
литичныхъ фарс. Я переконанъ, что вы не въ-
той цѣли приехали до Софії и что вамъ лишь
панковныя поддали такой планъ. Они вамъ
певно наговорили, что въ такомъ способномъ
поручителѣ массы народу и въ триумфомъ войде-
те до палаты князя, который выхаживъ. Тамъ
думали и всѣ русскіе агенты и послѣдній
въ нихъ ген. Кавальбарсъ. А все такъ досвѣдъ
не научивъ ихъ что разуму! Они все же не
хотятъ арозумѣти, что Болгаре то народъ тру-
додлюбивый, спокойный и любящій порадокъ,
который ненавидитъ бунтовничествъ. Народъ той
одвернувся однодушно одъ Россіи, бо въ аген-
ты не давали ему покою. На наше богослуже-
нне пришло-бы было тоже являхъ сто лю-
дей, которыхъ була-бы панковныя скликали
подступомъ, коли въ другой стороны, коли-бъ
се богослуженье не мало буги антинародною
демонстраціею, збѣдилось-бы только, что и цер-
ковъ бы ихъ не помѣстила. Нашъ народъ мо-
литесь радо за покойнаго царя, але не любитъ
внянхъ политичныхъ агитаций. Вашъ мужъ
державный дала-бы першій доказъ политичного
роуму, коли-бъ укарали всѣхъ тыхъ Россіянъ
что вели въ Болгаріи таку аду политику и за-
мусили Болгаръ звернувся до Заходу. Вашъ
царь повиненъ-бы тыхъ людей насампередъ
половити и разомъ въ такима Кавальбарсами,
Юнанами, Игештромами, Сорокянами та Со-
белевами выслати на Сибирь, яко найбільшихъ
вороговъ своєю отчизны; тогда ажъ и лишь то-
гда була-бы выходы на добрый односыны до
Болгаріи. Вы незадовога одбѣзджаете? Куды,
до Вѣлграду? Желаетъ вамъ шасливон дорожъ
и якъ найбільшихъ успѣховъ!

НОВИНКИ.

— Зъ Коломый пишу до Kurjer-a Lw.: Мину-
шій тиждень визначився въ памяти нашой дво-
ма перенесеніями въ дорожѣ административной.
Старшого инженира п. Шаера перенесено зъ-вѣ-
дси до Стры, а гимназ. профессора п. Грушеви-
ча до Львова. Оба мужъ, высокахъ прикметъ лич-
ныхъ, зъ необычайною одвагою цивильною и
бескорыстностію, беручи чинну участь въ пу-
бличномъ житію, розвивали вельми хошенну дѣяль-
ность. Довголѣтнюю своєю працю въ радѣ гро-
мадской, касѣ шадничой, школѣ промысловой и
иншихъ автономныхъ институціяхъ, причини-
лися въ великій мѣрѣ до поправки мѣсцевыхъ
односинъ, еднаючи собѣ тымъ вдѣлность интел-
гентнѣйшой и о добро мѣста дбало публики. Пе-
ренесеніе ихъ зъ Коломый выкликало прикре-
вѣннѣ въ широкіхъ кругахъ тутешной людно-
сти. Бѣе оне въ тѣсной звязи зъ справами гро-
мадскими, передовѣмъ же зъ приближающимися
выборами до рады. Були они собою въ оцѣ для
шайки, що насильно змагає запанувати громадою,
а котрой они знали ставити успѣшный опѣръ.
Отже одъ давна роблено заходы, чтобы ихъ по-
збутися, але доки власть була въ рукахъ людей,
обнакомленыхъ зъ односинями, ей змаганя не
мали успѣху. По довершеннѣхъ змѣнахъ въ лич-
номъ складѣ власти, рѣчь инакше звернулася. У-
же подчасъ выборовъ до сойму мѣгъ бувшій гу-
бернаторъ коломыйскій, Визельбергъ, который
опѣбно зъ Фукенштайномъ и иншими довгй лѣ-
та державъ въ арендѣ тутешну громаду, заповѣ-
сти рѣшучо, що закимъ придуть выборы до ра-
ды громадской — ихъ уже тутъ не буде. Впадає
въ очи, що „ze względów służbowych“ перенесе-
но одногого квалификованого профессора для я-
зыка и литературы руской зъ гимназіи, де сей
предметъ есть обовязковомъ, до гимназіи, де не
учать его цѣлкомъ. Кромѣ того заставляла, що
при системѣ опадности, веденой навѣтъ коштомъ
рѣзныхъ наглыхъ потребъ краю, роблятьсѣ
выдатки на переселенія вышшихъ урядниковъ. На-
жалъ, можна сподѣватися, зады тыхъ самыхъ
причинъ, и дальшихъ перенесенъ. Якъ зачувати,
выбираєся зъ-вѣдси депутація до одповѣдно ин-
станции, чтобы пояснити їй властивый станъ рѣ-
чей, а такожъ инші обставины, що вилывають
на нещасливую змѣну односинъ въ столиці покут-
ской.

— Выборы до повѣтовон рады въ Турецъ зъ оѣль-
скомъ куріи одбулися дня 3 (15) жовтня — и якъ
намъ зъ-вѣдтамъ доноситъ — выбрани одноголо-
сно отей 12 радий повѣтвой: о. Володиславъ
Ильницькій, парохъ зъ Ясѣнки масовой; о. Ва-
силь Салагубъ, парохъ зъ Тернава; о. Викторъ
Кордасевичъ, парохъ зъ Высоцка выжнкого; о.
Михайлъ Прухницкій, деканъ и парохъ зъ Тур-
ки; о. Шастный Саламонъ, парохъ зъ Комарникъ;
о. Максимъ Калиничъ, парохъ зъ Жукотина; о.
Корнило Яворскій, парохъ зъ Лѣмной; Иванъ
Нестеръ, господаръ зъ Рипалы; Николай Куз-
макъ, господаръ зъ Завидки; Исидоръ Пастычъ-
скій, господаръ зъ Завидьска; Николай Комар-
ницкій Дружбичъ, господаръ зъ Комарникъ; Бро-
ниславъ Осуховскій, властитель Бѣновы.

— Розкопы старинного Галича, доконуванъ д ромъ
Ис. Шараневичемъ, принесли цѣнный здобутки для
нашой исторіи и археологіи. Точно понятъ о
тыхъ розкопахъ можна мати зъ рельефной мапы,
котру можна бачити въ музею Становничьского
Институту. На згаданой мапѣ представленъ те-
ренъ, на котромъ ведутся розкопы и де буетъ
старинный Галичъ. Мѣсце окружають зъ трехъ
сторѣнъ рѣки: Днѣстеръ, Лѣмница и Залуква.
На мапѣ визначенъ доконанъ вже розкопы ста-
ринныхъ церквей. Мапа выготовлена зъ наперо-
вои массы и коштувала 200 гр. Кромѣ того нахо-
дятся въ музею начерки розкопаныхъ фунда-
ментовъ старинныхъ будынокъ и ихъ геоме-
тричній и гипсометричній помѣры. Все то выго-
товлено подъ наглядомъ д-ра Шараневича. Д-ръ
Шараневичъ выѣстъ петицію до сойму о подпомо-
гу на дальше веденъ розкопачыхъ розкопѣвъ.

— Справа ярославна. Зъ Перемышля доносить,
що въ справѣ атентату, докананого на двоухъ о-
фицерахъ въ Ярославли, выѣхала онагды до Лю-
блина, за призволомъ министерства справъ вну-
тряннихъ, войны и справедливости, комисія, вы-
делегована зъ перемышского суду окружного. Въ

складѣ комисіи входить судья слѣдчий Круликов-
скій и авскултантъ Копецъ. Комисія має пере-
слухати двоухъ дезертировъ, прихопленыхъ загра-
ницею и подозрѣныхъ вельми о ярославскій атен-
татъ. Оба дезертиры находяться въ вѣзницѣ лю-
блинскій.

— Огнь. Про пожежу въ Ожидовѣ одержали
мы отсю дописъ: Для 14 н. ст. жовтня о 2-й
годинѣ зъ полудня займився огонь въ селѣ Ожи-
довѣ, пов. золотѣвского, зъ невѣдомой причины
и зничивъ при сильномъ вѣтрѣ 30 селянскихъ
загородъ зъ всѣми припасами на зиму. Шкода
выноситъ 20.000 зр. Межи погорѣльцами була
менша половина убѣзпеченыхъ по низкій цѣнѣ.
До пригашенія огню причинилися въ великій мѣрѣ
зельничій урядники мѣсцевой стаціи, который
прибули на ратунокъ подъ проводомъ своего на-
чальника, зъ двома сивакками. Спаси-Бѣгъ Вамъ
панове за Вашъ трудъ и помѣчь! Се вже третій
зъ ряду огонь въ сѣмъ роцѣ, що навѣще Ожи-
довѣ, а загаломъ черезъ тѣ три разы выгорѣло
64 загородъ селянскихъ. Гутковский. — Дня 8
н. ст. жовтня о год. 7-й вечеромъ займився огонь
въ будынку стаціоннѣмъ зельничій державной въ
Гаяхъ, мѣжъ Стрыемъ а Дрогобичемъ. Огонь
такъ сильно розширивъ, что мимо помочи зъ су-
сѣднихъ стаціи зельничихъ, Стрыи а Дрогобича,
та кількохъ сиваковъ, цѣлый дворець зельничій
и притыкающій до него стаціи забудованы погорѣ-
ли до тла. — Дня 13 н. ст. жовтня займився
огонь въ Стрыю въ гарбарни жида-богача Галь-
перна. Огонь мѣгъ дуже легко прибрати ширшій
розмѣры и була-бы повторилася катастрофа зъ-
передъ пяти лѣтъ. Своего часу замкнувъ бувъ ко-
мисаръ правительственный, управляющій мѣстомъ,
шо деревляну гарбарню, але Гальпернъ умѣвъ
своими впливомъ усунути се розпорядженье.

— Справа узвизненя жандармомъ братѣвъ Погорецкихъ
звѣстна нашимъ читателямъ, але для пригадки по-
даемо ей коротко ще разъ: Дня 18 мин. п. при-
бувъ жандармъ, Игн. Сѣрко, до дому о. Ильниц-
кого въ Залѣкти, узвизнивъ гостящихъ тамъ пп.
Володимира и Омеліана Погорецкихъ, яко Россіянъ
подозрѣныхъ о агитаціи московилскій, та одста-
вивъ ихъ до староства въ Дрогобичи. Въ старо-
ствѣ узвизнено пп. Погорецкихъ, яко добре зна-
ныхъ въ околици академикѣвъ и цѣлкомъ не по-
дозрѣныхъ о агитаціи московилскій. А що вы-
вилосъ, что жандармъ Сѣрко узвизнивъ ихъ и од-
ставивъ до староства на доносъ п. Вячеслава Ма-
теяца, завѣдателя и представителя общару двор-
ского въ Подбужі, тому внесли пп. Погорецкій
жалобу противъ него о провину зъ §§ 487, 488
и 491 с. е. о введеніе въ блудъ властей и о о-
биду чести. Пришло до розправы дня 5 н. ст.
жовтня въ судѣ повѣтовомъ въ Дрогобичи. Ре-
зультатъ розправы подали мы недавно а теперь
подаемо ходъ розправы и мотивы узвизненія п.
Матеяца посли того, що пише Kurjer Drohobyski.
До розправы станули оба приватній обви-
нителей, браты Погорецкій, и д-ръ Апфель, яко за-
ступникъ обжалованого Матеяца, а кромѣ нихъ
же жандармъ Игн. Сѣрко, яко одинокій свѣдокъ
въ томъ процесѣ. Жандармъ ознавъ, що „ишовъ
до службы 17 вересня а стрѣтивши въ Смѣльной
вѣзника и порожну бричку, попытавъ его: зъ-
вѣдки и куды иде. Одержавъ одповѣдь, що зъ
Исай одвозивъ до Залѣкти до свѣщенника двоухъ
панѣвъ, что приѣхали зъ Шандрѣвца; теперь од-
вѣзъ ихъ до Залѣкти а зъ-вѣдси мають завтра ѣ-
хати до свѣщенника въ Подбужі. Зробивши служ-
бу, вернувъ 18 вересня и положише спати. Ко-
ли пробудився, дознався одъ жандарма Зволни-
ского, що около 5-тои години зъ полудня буетъ
въ касарни п. Матеяцъ и пытавъ, чи не знаютъ
о томъ нічого, що въ Залѣкти кружать якѣсь
Москаль, котры вполочатся по поляхъ и горахъ
та рисують; що звертає на се ихъ увагу яко заступ-
никъ общару дѣвского; робить о томъ самъ до-
носъ, чтобы не мали якои неприемности, а вкѣ-
щи — сказавъ — одержавъ въ той справѣ наказъ
зъ „горы“. Коли Зволнискій сказавъ, что обу-
дить заразъ команданта Сѣрка, п. Матеяцъ доки-
аувъ: „Не треба будити постенерира, бо то та-
кій Москаль, якъ и онъ“. О год. 9 мин. 20 одер-
жала жандармерія въ Подбужі телеграму зъ ста-
роства въ Дрогобичи: „Angehilich zwei verdächtige
Individuen in Zalkies morgen in Podbuz sofort
aufzusuchen eventuell anhalten. Switalski. На та-
ку телеграму удався Сѣрко безприволочно до За-
лѣкти, а прибравши собѣ войта удався разомъ до
дому о. Ильницкого, котрого перепросивши, що
находитъ ему домъ, и вылегитимувашисья урядо-
вымъ наказомъ, заявивъ, що придерже пп.
Погорецкихъ. Сѣрко заявивъ, що ихъ придерже
а не узвизню, а на доказъ того збѣдливъ багнетъ
зъ карабина, и одтакъ одставивъ ихъ до старо-
ства въ Дрогобичи“. На пытанье судѣ, чому знаю-
чи тыхъ панѣвъ, не попытавъ въ староствѣ, якъ
має поступати, толкуванася Сѣрко осьъ якъ: „Хо-
тяй говоривъ менѣ о. Ильницкій, що то суть пп.
Погорецкій и знає ихъ добре — то я одтакъ при-
кладавъ больше ваги до доносу п. Матеяца, на-
стоятеля общару дѣвского, который подавъ ихъ
за Москальѣвъ. Пп. Погорецкій, яко приватній обви-
нителей, удержували цѣле обжалованые а ще и ро-
ширяли его на столько, що ихъ п. Матеяцъ на-
зываетъ Москалями. Застытчикъ п. Матеяца д-ръ
Апфель выѣстъ одложити розправу и завѣзати
свѣдѣвъ: Іос. Шиха, полиціянта общару дѣв-
ского и лѣбного въ Подбужі, который доносъ п.
Матеяцовой, одтакъ Федя Горбача, слугу о. Иль-
ницкого, который мавъ сказати до Шиха: „не зна-
ти, что тѣ Москаль ту роблять, то ѣздыт до во-
лодѣтсѣ“, и Мих. Куцика, котрого пытавъ оди-
нъ зъ пп. Погорецкихъ вечеромъ о дорожю до Подбуж-
жа. Пп. Погорецкій згодились на то, чтобы по-
кликати тыхъ свѣдѣвъ, але просили възвати ще
иншихъ свѣдѣвъ на доказъ, что черезъ 3 днѣ
нѣгде не выходили зъ дому о. Ильницкого. Су-
дѣ, Левинскій, одмовивъ внесеніемъ обоухъ сторѣнъ,
а замѣстъ того одчитавъ телеграму п. Матеяца
до староства въ Дрогобичи: „Посля доносу на-
ходяться въ Залѣкти два Москаль вельми подо-
зрѣнъ, що обѣзжаютъ тутешну околици. Завтра
мають бути въ Подбужі. Обшаръ дѣвскій.“ —
По переведеній въ сей способъ розправъ выдавъ
судья п. Левинскій засудъ узвизняющій п. Мате-
яца одъ закиненой ему провини и одсылающій пп.
Погорецкихъ зъ жадаемъ звороту ихъ стратъ
и коштовъ на дорожю права цивильного. Яко

головный мотивъ узвизненія подѣльс судья сю
обставину, що п. Матеяцъ не дѣлавъ въ власномъ
имени, лишь яко общаръ дѣвскій, и въ такомъ
случаю справа не належить передъ судъ лишь
передъ верховну власть политичну, а що
жандармъ дѣлавъ не посли инструкции, яку мавъ,
тому судъ оддає акты староству до дальшого
урядового послуднованя. — Якъ звѣстно, мали пп.
Погорецкій згодосити одкликъ одъ сего заведу до
вышней инстанціи, с. е. до окружного суду въ
Самборѣ.

— Митрайльезы Максима. Armee-Verordnungsblatt
подає, що цѣсаръ розпорядженье зъ 30 м. м.
наказавъ зоосмотрити всѣ твердинѣ въ митрай-
льезы Максима. Якъ звѣстно, выготовлено послѣд-
ними часами велику околѣкость тыхъ скоро-
стрѣльныхъ канонѣ. Зъ митрайльезъ можна 600 разѣ
збѣвъ выстрѣляти на минуту, уживаючи при томъ
звычайныхъ патронѣвъ карабинныхъ. Патроны
прикрѣплені на кусенику паперу або полотна вкля-
даються въ мѣсце призначене на набѣвъ. Одтакъ
митрайльеза сама себе обслугує, бо ударъ въ задъ
при кождомъ выстрѣлѣ служить до того, чтобы
выкинути выстрѣльный патронъ а на его мѣсце
наложити новый. Воякъ, що обслугує митрайлье-
зу, має лишь ей уставляти до цѣли та накладати
тѣ кусеники паперу зъ набоями, а ще одъ часу
до часу наливати свѣжон воды до цѣвки, котра
окужає доволода митрайльезу. Вода охолоджує
розпалену при стрѣляннѣ цѣвку митрайльезы, а
при томъ що кілька минутъ кипить. Митрайлье-
зу выгадавъ Американецъ Гирамъ Максимъ.

— Домы зъ цукру. П. Спрекельс зъ Вашингто-
ну, великій богачъ и одинъ зъ найбільшихъ фа-
брикантовъ цукру, одержавъ патентъ на свое вы-
иденье бѣе се родъ цукру, такъ тревалого и
твердого и не чувливого на вохотѣе воздушну,
что може заступити якъ найближе бѣлый мар-
моръ, уживаний до будѣвелъ и памятникѣвъ. П.
Спрекельсъ предложивъ правительству, чтобы до-
зволено ему на пробу выбудувати зъ цукру цѣле
крыло при „Бѣлой палатѣ“ въ Вашингтонѣ, резид-
денціи президента Сполученыхъ Державъ. Бѣли
теперь будують дома зъ массы паперовой, черенъ
ки друкарскій роблять зѣ скла, приправляютъ ка-
лѣкамъ ноги и руки зъ кавчуку, а до оконъ ужи-
ваютьъ замѣстъ скла желатины, то не дивота, ко-
ли будутъ и дома зъ цукру — але чи буде въ
нихъ солодше житье, можна сумнѣватися.

— Дробнй вѣсти. При побѣдѣ зельничій державной
мѣжъ стаціями Надибы-Вонотичъ приключи-
лася така пригода: Кондукторъ, що значить
билеты, переходячи зъ одного вагону до другого,
ушавъ зѣ ступени на землю, але на счастье лишь
легко покатѣвся. — Краєва рада школьна на
своѣмъ засѣданю дня 12 н. ст. жовтня рѣшила
выдалити чотирохъ учениковъ зъ IV гимназіи
львовской. — Въ Самборѣ скочивъ до киричѣвъ
въ касарни войскъ 77 полку цѣхоты Левъ Кирикъ,
чтобы утопатися, але выратували его ще живого
и оддали до войскового шпиталю.

Надѣслане.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що вытѣчилась простымъ средствомъ одъ 23-
лѣтній глухоты и шуму въ ушахъ, готова омысь того сред-
ства по ижеки переслати даромъ всѣмъ бажаючимъ. Адреса
I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Вѣсти зъ Авѣ. Львовском.

Въ пропозицію принятъ оо.: на Гребенѣвъ Стеф. Крижановскій; на Малехѣвъ Вол.
Коновалець и Іос. Бандира; на Ясенѣвъ Те-
одѣль Гутковский и І. Кулицик.

Затрезованый iure devolutivo митр. ор-
динарїатомъ о. Павло Филиповскій на Вышнѣвъ.

Сотрудничество въ Товщевѣ одержавъ о. Мих.
Гарбачевскій, завѣдатель Бѣлого.

Введенъ оо.: Корн. Мандичевскій въ завѣ-
дательство Гайвъ, Ник. Курбасъ въ завѣдатель-
ство Витвицъ и д-ръ Татъ Мышковскій за пре-
фекта наукъ въ львовской семинаріи духовной.

Наука, штука и литература.

— Змѣстъ ч. 19 „Зорѣ“: За правдою (дальше). —
Молодо-старечій пѣснѣ, стихъ Василь Маслова-
Стокоза. — Бѣла панна (дальше). — Житѣ-бу-
тье, звычай и обычаѣ горского народу (дальше). —
Исторія литературы руской (дальше). — Два
приятѣль, А. Л. Клянда. — Андрей Осиповичъ
Козачковский, некрологъ. — Перениска.

— Змѣстъ ч. 19 „Зернала“: Новый соймъ вступ-
ный стихъ Амана Мардохея. — Мы, — Захаръ
Стояновъ, стихъ Корженка. — Камѣнное сердце;
Коломыки; Ворова; Новы виды; Krakowiaki ро-
wuborgse, зъ повѣту рудецкого; Зъ Долины;
Лѣншій; Радъ тетки; Одзначенье — все те
стишки новий дотену и гумору. — Въ фельето-
нѣ: Зъ послѣднихъ днѣвъ. — Илюстраціи: Вы-
глядъ зборѣвъ „Просвѣты“ въ Станиславѣвъ а
зборѣвъ об. им. Качковского въ Калуши. Клонѣтъ
п. Яворского, преаеса Kol-a polsk-ого. Ситуація
въ Сербіи. — Редакція „Зеркала“ запрошующи до
передплаты на послѣдній чвертьрокъ, заявляє,
что зачне печатати въ фельетонѣ серію вельми
цѣкавыхъ и взятыхъ зъ жита образковъ сати-
ричныхъ подъ заг.: „Кѣстика Гольбейна“.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдены 17 жовтня. Гостину царя въ
Берлинъ уважаютъ тутъ за першій початокъ
точного розмежена впливу Россіи и Австріи
на Балканъ. Болгарія має остатися подъ вы-
ключнымъ впливомъ Россіи. — Цѣсаръ выѣ-
хавъ нинѣ до Мерану.

Берлинъ 17 жовтня. Князь Бисмаркъ
выѣхавъ до Фридрихсруге. — Гостина царя,
каже Voss. Zig., усунула всякій непорозумѣ-

ня и скрѣпила надѣю на удержанье мира. —
Говорятъ тутъ, что гостина царя въ Констан-
тинополи не буде мати пѣякого значѣня по-
литичного.

Гданьскъ 18 жовтня. Вчера приѣхавъ
тутъ царъ; цѣлый дворець и портъ буетъ гу-
сто обставленный войскомъ.

Прага 17 жовтня. Молодо-Чехи по-
становили внести сими днями интерпеляцію до
правительства въ справѣ розвязаня академично-
го товариства. Старо-Чехи не хотѣли подѣи-
сати интерпеляціи.

Константинополь 17 жовтня. На при-
нятыѣ нѣмецкого цѣсаря робляться вже вели-
кій приготовленя. Въ парадѣ войсковой возьме
участъ 30.000 войска.

Брукселя 17 жовтня. Сподѣваются тутъ
сими днями приѣзду кн. Фердинанда Кобург-
ского въ гостину до короля Леопольда.

Палермо 17 жовтня. Король приславъ
Криспиоу гратуляцію до его бѣсѣды и завѣ-
ряє его и своей дружбѣ.

Надѣслане.

Купую и продаю всѣлякій краєвъ и
заграничній паперы державній, акціи, при-
оритеты, листы заставній, лѣосы, монеты
и т. п. по найприступнѣйшихъ условіяхъ.
Порученя для ц. к. биржи вѣдены-
ской выповняю подѣе користовными усло-
віями безприволочно и совѣстно. 3144
Промесы до всѣхъ тягнень. Лѣосы
такожъ на малй сплаты мѣсячній. (3—52)
АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ
у Львовѣ
домъ банковый и контора вымѣны.
Выдавництво газеты лѣосованъ „НА-
Дѣя“; передплатя рѣчна на провинціи
зр. 1-80.

6, 4, комнаты зъ принадлежностями.
Помешканя кавалирскій. Комнату и
кухню. Стайню и возѣзную вынаймає за-
рядъ реальности Емилъ Бертемпіліна
Брасера, ул. Браеровска ч. 10, въ годинахъ
9—1 и 3—6. 3089 (24—2)

НОВОСТИ на ОСЕНЬ и ЗИМУ!
Матеріи вовняный
и **ШОВКОВЫ**
на Сукны, Костюмы, Плащѣ, Пальето-
ты, Покрты на футра, Ротонды и т. п.
поручає 3137 (3—4)
въ наибольшомъ выборѣ и найдешевше
МАГАЗИНЪ ШАСРѢВЪ
у Львовѣ, улицы Кароля Людовика ч. 3.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручає прямо зъ фабрики
СВѢТЛО
I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 кильогр. 3%, а при
100 кил. 5% оцусту.
Упрашаєся подавати точно величину
свѣчѣвъ и послѣдню стацію зельничѣвъ, до
котрой має свѣтло выслатися.
2998 **ДИРЕКЦІЯ.**

ИВАНЪ ЯРЖИНА
ювильеръ 3162 (2—12)
у Львовѣ, плацѣ Марїацкій
(Готель Европейскій)
МАГАЗИНЪ
выробѣвъ ювильерскихъ, золотыхъ и сѣрѣбныхъ,
поручає
значный засѣбъ выробѣвъ, одзначающихъ-ся
тревалостію и добрымъ вкусомъ, якъ власныхъ
такъ и зъ перворядныхъ фабрикъ краєвыхъ.
Выготовлює всякій замовленя, репараціи
и замѣны.
Купує старе золото, сѣрѣбо и дороге камѣнне
по найвысшихъ цѣнахъ.
Всякій замовленя замѣщеній выготовлює въ
якъ найкоротшомъ часѣ.

ДІЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) у 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибірочка найважливіших новин“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницею на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Кароля Доджя 9. В. Перенішля Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppell I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисератами платні у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за Границею: а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: а цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламі неопечатані вільні бл. порта Поодинокі члени коштують 8 зр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 зр. бл. одним строком печатом, в рубр. „Надслани“ по 20 зр. а в.

Подяки числяться по 10 зр. бл. отпана.

До наших П. Т. Читателів!

З дня 1 (13) жовтня починається IV-тий чвертьрок видавництва „Діла“. Просимо о скорі надсилання передплати і залогов!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

В чеськомъ соймѣ прийшло було вчера до бурлявихъ сценъ. Молодо-Чехи поставили були інтерв'ювати в справі розв'язання академічної читальні, а намісників Туш відповіли на те, що був годиться зовсімъ з розпорядженнямъ свого попередника а то тымъ більше, що читальня висилаючи адресу до Парижа, переступила свои статуты. Отдакъ ще висказав намісників свій жалъ з того, що старші люди м'янаються між академіками і наклонюють их до р'чей, котрі молодіжъ одривають бл науки і сут для неї зовсімъ непотрібні. Передовсімъ стало ему прикро і дивно, що адресу підписав також один професоръ з політехники — хіба лиш для того, щоб молодіжъ ще більше розв'язати. Гр. Туш мав тут на гаді проф. Тильшера, посла і провідного молодого Чехів. На ті слова намісника обидна молодого Чеха страшний крик; роздалися голоси: Ганьба! Шайгуєство! Поліційна держава! Самъ Тильшеръ дійшов до намісника і щось з ним розговорював, але середь стравного крику не можна було нічого почути, що він говорив. Президентъ ледви мігъ зробити в палаті порядок. Молодо-чеські послы постановили разом з студентами запротестувати против такого виступлення намісника і зробити Тильшерові велику овацію.

До Відня приїхавъ онотд румунський міністеръ д'ля заграничнихъ Лаговарій і бувъ разаръ на аудієнці у цесаря а блтажъ конферувать цілу годину з гр. Кальонимъ. Загально догадуються, що ся конференція дотикала торговельнихъ відносин між Румунією і Австрією і навязана переговорівъ в справі угоди торговельної. Лаговарій мав завтра бл'їхати назадъ до Б'яграду.

У Відні ведуться теперъ с'їбний наради міністрівъ. Приїхали тутъ угорські міністри Тесса, Сапайрі і Саладій. Тесса бувъ такожъ на аудієнці у цесаря. Предметомъ наради мають бути після Pol. Cong. справи входять в кругъ д'ляна міністерства справедливости, справи війскової і економічної.

Розбійшлася була поголовка, що єписк. Штросмаєръ мавъ приїхати до Відня на аудієнці до цесаря і предложити ему несправедливості постанови угорського правительства. Тимчасомъ доносить теперъ з Відня, що Штросмаєръ не д'бавъ аудієнці, бо мабути і не старався о н. Хорвати вислають до єпископа численні депутати, котрі мають висказати ему повне довір'я народу. В обороні его підносять, що з'ясується, що Штросмаєръ д'бавъ до добра не користавъ Штросмаєръ лиш народъ хорватський. Vaterland доказує, що власті угорської не мали права секвеструвати д'бру еп. Штросмаєра.

Царъ єсть вже мабути в своїмъ краю. Вчера о 2 год. 30 мин. пополудні приїхавъ царъ до Гданьска, але поминувъ м'єсто і ставъ надъ приставомъ Наймервасеръ, що єсть межі м'єстомъ а кр'постоємъ Вайксельманде. Тутъ сидівъ царъ з сыномъ довгий часъ в вагоні а блтажъ вийшли оба і прохажувалися по берегу. Того самого дня але рано приїхала і цариця на яхтѣ „Держава“ з Копенгага. Здаєся, що царица родина задержувалася досыт довго в Гданьску, бо доперва нині рано приїхати до Королевця, з блки вже безпоровочно поїде до Петербурга, мабути дорогою черезъ Ковно, Вильно аж до Петербурга.

З'б'їзавъ російськихъ газетъ о гостині царя виходить, що в Росію сподіваться по розговорі царя з кн. Бисмаркомъ дружн'їшихъ відносинъ межі Росією а Нмеччиною, але все такі виступає на верхъ та гадка, що в Росію але Нмеччина повинна зміняти свою політику.

Цесаръ Вільгельмъ выбрався з женою вже в дорогу до Греції і — якъ зв'єсто поступити насампередъ до Італії. Завтра о 8 годині рано мавъ цесаръ приїхати до Мілано. Тутъ буде дождати гостей на дворці король Гумберт і поїде з нами просто до Монци. Цесарь і цесарица перебувають тутъ аж до вторка. В неділю блбудеся прогулянка в околиці Монци а в понеділокъ св'єданье в королевській палаті в Мілані а блтажъ вечоромъ концертъ в Монци і в второкъ мабути наступити бл'їздъ.

В Константинополі роблять на правлять цесаря великий приготування. Цесарь

приїжджає на спеціальне запрошення султана. Часть турецької флоты воиномъ мавъ в'їхати цесареві на стр'їву аж до моря Мармара а султанъ самъ буде дождати нмечьского цесаря в палаті Долма-Багдже і вийде на его повитанье на корабель нмечьский. В Константинополі перебуває цесарь чотирі дні і буде мешкати в Ілдіс-кіоску. Для уложенья програми прийнято нмечьского цесаря визначити султанъ окрему комісію, котра мавъ порозумітися з нмечьскимъ посольствомъ.

Берлінський газети доносять, що нмечький посолъ в Константинополі, Радовичъ, мавъ Портъ довгочасно сказати, що визнати нмечьского цесаря не має ніякихъ політичнихъ цілей на оді і блдовдає лиш особистому бажанню цесаря Вільгельма.

Процесъ протавъ начальника Курдівъ, Мусса-бея, котрий Орменамъ в Азії робивъ всьлякий пакости, вже скінчився. З 28 фактівъ, о котрі его обжаловувано, блднено 23, але 5 убійствъ і рабунківъ ему доказано. При с'їмъ процесі викривалася ціла корупція турецькихъ урядниківъ в Орменії, почавши бл самого ген-губернатора, а султанъ казавъ ихъ в'їхъ понаганяти а заступити новими.

Кн. Фердинандъ перебуває все ще в Парижі підъ именемъ п. Вернонъ. Его приїздъ бувъ удержуваний в такъ великій тайні, що доперва в кілька днівъ по его приїзді появилася о нмъ зв'єстка в газетахъ. Париский кореспондентъ Times-а доносить, що приїздъ кн. Фердинанда до Монахіїмъ стоявъ в зв'язі з гостинною царя в Берліні. Кн. Бисмаркъ (?) старався помирити царя з кн. Фердинандомъ і д'лятого казавъ сему посл'їдньому приїхати до Монахіїмъ, щоб на случає успіху его старання мігъ заразъ зав'язати его до Берліна. Але царъ бувъ немиримий.

Соймъ краєвий.

В доповненню до вчорашнього зас'їданя соймного мусимо подати, що нос. Полянський предложивъ внесення, щоб з фонду промислового визначити 20.000 зр. запомоги на заложеньє 4 фабрикъ бараболян мукі, котрі перерабляли бы бараболі, котрихъ неужиткували бы гораляні. — Пос. Крамарчикъ і товаришъ предлагали свои внесення в справі асекурації. — Пос. Антоновичъ зачитувавъ правительство, чи можна мати яку надію на переведення регуляції р'кѣ в нашомъ краю і чи правительство схоче побільшити запомогу на ту регуляцію.

Промовленье посла Романчука при справджуваню выбору посла Поляновского.

З попереднього і теперішнього промовлення п. правительственного комисаря виходить, що він заперечує посламъ права критикувати д'ляные тихъ органівъ правительственныхъ, котрі тутъ неіснують. А що они майже все неіснують, то мусьла-бы всяка критика ихъ устати. Противъ такого огранічуваня правъ посольськихъ я мушу застеречися: послові критика всьхъ органівъ правительственныхъ, а і самихъ міністрівъ, єсть і мусьти бути завжди дозволена. Мушу тільки жалъ висказати, що таке застереженье не вийшло бл'їжкого з'б'їзду бл'їжости, але мусьло намъ лишатися.

По друге: П. комисарь правительственный давъ притякъ послові Сьчаньскому, коли згадавъ о якихъ под'їяхъ в збарасьмъ пов'їтѣ, котрі прець не стоять в ніякій зв'язі з выборомъ посла в Заліцкакахъ, котрий критикувавъ посолъ. До даваня якихъ-небудь притяківъ посламъ комисарь правительственный не має права, і противъ такого постановя его я мушу такожъ р'шучо застеречися. (Бравъ и отески.)

Теперъ ще пару слівъ в блдов'ї п. Поляновскому для спростованя одного твердження его. П. Полянський сказавъ, що в Скаляхъ в той день, коли блбудалося згромадження виборцівъ, грано „агитаційну“ штуку підъ титломъ „Лихий день“. Я мушу тую штуку друкувану предложити, а буде мігъ кождий з васъ, панове, пересв'єдчитися, чи в ній єсть яка агитація противъ Поляківъ або панівъ. Може буду мігъ і вистаратися о польскій часопис, і то не киче Русинамъ прихильний, котрі, здаючи справу о тій штуці, кола єи ще в давнїшихъ рокахъ грали на провинції, виразно признали, що в ній нема жадно агитаційної тенденції. А що-до тихъ слівъ, котрі з неї нав'їз п. Полянський, вим'єривъхъ противъ панівъ, то такихъ слівъ в с'їй штуці зовсімъ нема. (Голоси: Але на scene mogly by! II. Томиславъ Розвидовский: На scene by!)

[Про згадане повнше виступленье правительственного комисаря і про даву ему блдов'ї пос. Романчукомъ пише Gazeta Narodowa такъ: „Дразняче виступленье правительственного комисаря в соймѣ противъ пос. о. Сьчаньского зробило в кругахъ посольскихъ немиле враженье. О. Сьчаньский не належить до симпатичныхъ для насъ пословъ такъ зб

взгляду на сторонничество, до которого належить, якъ і зб'їзду на его порывы агитаційні, а може бути, що і п. комисарь правительственный под'їляє з нами ту гадку що-до о. Сьчаньского, але яко репрезентантъ правительства повиненъ о тмъ пам'ятати, що о. Сьчаньский єсть посломъ і що правительственный органы мусьти в державі констатувати шанувати достоинство посольское в палаті. Справдливу отже блправу д'бавъ комисарь правительственный бл послы Романчука...]

Одъ секретаріату клубу руського одержуємо комунікатъ про дальші два зас'їданя клубу.

6-ме Зас'їданье д. 15 жовтня.

На порядку денномъ справа примусової асекурації селянськихъ будиноківъ. Справу тую порушивъ мазурский посолъ Крамарчикъ і з нею блднєся до руського клубу з просьбою, щобъ підперъ его внесення. — Др. Савчакъ блчитавъ дотичне внесення. По довгий дискусії р'шено уповноважити д-ра Савчака до заявленя посламъ мазурскимъ, що клубъ руський в засаді до ихъ внесення приступає, але при тмъ заявляє бажанье близкого личного порозуміння з ними що-до формальной стороны внесення. Отже вготовлено запрошення бл президія клубу до послівъ-Мазурівъ: Крамарчика, Стренка, Поточка і Жардецкого на 10-ту годину рано сл'їдуючого дня.

Членъ комисіи санитарной п. Герасимовичъ здававъ справу з нарядъ той-жъ комисіи надъ проектомъ закона санитарного, внесенного до сойму правительствомъ. Т. Телишевский заявляє, що, переглянувши докладно дотичний проектъ закона, прийшовъ до пересв'єдченя, що наші відносини селянський вимагають вправді блдъ взглядомъ санитарнымъ наглядомъ поправы, але думає, що теперішнімъ внесеннямъ лиш зовсімъ не направились, а тільки блбшій татары наложиться на громады. Отже вносить: поставити у мотивоване внесення, щобъ надъ тмъ провтомъ перейти до порядку денного.

7-ме Зас'їданье д. 16 жовтня о 10 годині рано.

Крімъ руськихъ послівъ явилися на зас'їданю клубу руського мазурскі послы: Крамарчикъ, Стренк і Поточекъ, і по вб'їзній довгий дискусії надъ проектомъ в справі примусової асекурації згложенося на сл'їдуючий текстъ того внесення:

„Зваживши, що справа асекураційна єсть дуже важна і нечува не лиш для селян, але і для цілої нашої сус'їбности; зваживши, що примусове убезпечення блдъ огню цілого нашого краю можна буде черевеєти оплатою сорозмірно дуже низькихъ премій; зваживши, що черезъ примусове убезпечення блдъ огню всьхъ будиноківъ нашого краю принесєся велику блбгу якъ поодинокимъ жителямъ такъ і цілому нашому краю, вносить блдписавъ:

Високий соймъ зволить ухвалити: Поручаєся вид'їлові краєвому, щобъ по переведеню потрібныхъ доходжень предложивъ Выс. сойму на найблизшій с'їєі проектъ закона о примусовій асекурації огневой, опертій на сл'їдуючихъ засадахъ:

1) Всі будинки в краю нашомъ, що служать до якого небудь ужитку, мають убезпечуватися блдъ огню. 2) В тій цілі основуюєся краєву інституцію о характері публичномъ не обчислену на выскъ, котра яко окремий департаментъ асекураційний буде стояти блдъ безпосереднімъ заглядомъ краєвого вид'їлу і блдъ контролю Выс. сойму. 3) Премія асекураційна за будинки в тій інституції краєвой убезпеченій будуть побиратися разомъ з податками краєвими“. (Сл'їдують блдписи.)

Одъ проф. Теофила Грушкевича з Коломы

одержали мы з просьбою о ум'єщеніє в „Діло“ отее письмо:

Люде злои волѣ, менѣ неприхильній, на-м'їраючи менѣ шкодити, де бы тільки далося і в який-небудь спосбѣ, розсв'євають ложній вѣсти що-до мого особи. ба йдуть дальше, подають доносъ до высшихъ властей административныхъ, зовсімъ неправдивій, злобий, щобъ тільки мій побутъ в Коломині зробити неможливимъ.

Люде тіи донесли на мене, мовъ-бы я бувъ на якомъ вечеру в домѣ п. В'їлоуса, на котромъ то вечеру мали бути два Россіи, именно консуль з Черновець і его секретарь, тамъ ябы-то мали бути межі аншани і п. Герасимовичъ, директоръ „Гуцульскої Сибілки“, а нав'їз ябы то мавъ на с'їй вечеръ приїхати бл Львова п. Романчукъ, теперішній пред'їдатель клубу руськихъ послівъ. В тмъ злобийнѣ доносѣ сказано, що під'їзъ вечеръ вношено тоєсть на успіхъ руського оружя. Ті вѣсти ставиєся у Львові голосній і д'балися в части до дневниківъ (п. пр. натякнено про нихъ при зв'єстцѣ о пе-

ренесеню мене з гимназій в Коломині до IV-он гимназій у Львові).

Щобъ р'че представити у властвимѣ свѣдѣлѣ, подаю до прилюдно вѣдомости фактъ, що стався в Коломині, а котрого я бувъ дѣйствимѣ свѣдкомъ.

Дня 24 вересня с. р. устроювали члєны львівського товариства „Академічеській Кружокъ“ вразъ з руськимъ драматичнымъ товариствомъ коломыськимъ, на дохідъ руської бурси в Коломині, вечерокъ музикально-декламаторський. До комитету, котрий тмъ вечеркомъ зачинився, я зовсімъ не належавъ, а д'бавъ тільки запросивъ вразъ з родиною, в котрихъ було подано, що д. 24 вересня о год. 8 вечеромъ блбудєся в сали касина Ресурсы (сала касина Ресурсы мѣститися на другімъ повер'ї в ратушѣ) вечеръ музикально-декламаторський. Поважєть вечерокъ давно в корєсть убогои молодєжи, тожъ я уважавъ за блдовданє поїти. Прийшовъ я до салѣ околомъ девятьо година, при самбѣ блдѣ бесѣды пред'їдателя „Академічеського Кружка“ п. Дорожницького. Самъ я всєи бесѣды не чувъ, лишє казали менѣ, що выголошена була такъ званимъ „общеруськимъ“ языкомъ, д'лятого годѣ було присутнимъ єи в цілости зрозумѣти, і мала мѣстити в собі уступы зверненій противъ мнѣшихъ „интригантовъ“ в руській народности, то-бъ то противъ Русинівъ народовцѣвъ. По бесѣдѣ п. Дорожницького слѣдувала часть дальша — музикально-декламаторська.

На той вечерокъ явилися Русини коломыськї і з окрєстности, безъ рбизнѣ поглядѣвъ політичнихъ. Зб Львова вромѣ студентѣвъ з „Академічеського Кружка“ нѣкого изъ старшихъ, поважнѣйшихъ людей не було, отже і проф. Романчука, якъ выше згаданий, д'лятого не розсѣвъ. Було на вечеру такожъ кілька осібъ з польскою народности.

Явився на с'їй вечерокъ в сали консуль російскій з Черновець вразъ изъ своимъ секретаремъ. Що-до мого особи — я не мавъ нагоди з консуломъ говорити. Нагоди такои я впротѣмъ і не шукавъ. Заявляю прилюдно, що блдчасъ мого присутности Русини на тмъ вечеру консулені яыкою оваціи не робили, нѣякихъ демонстрацій антидержавныхъ, нѣякихъ тоєстѣвъ противозаконныхъ. Консуль изъ своимъ секретаремъ вѣв вечеру околомъ півночи при окремій столѣ в реставрації касина Ресурсы і опустивъ разомъ з секретаремъ околомъ першої година по півночи льокаль касинувъ. Я вийшовъ изъ сего вечера по годинѣ другій по півночи, а забава протягнулася до 5 година рано.

Тільки могу подати до прилюдно вѣдомости, що я самъ бачивъ і чого я самъ бувъ свѣдкомъ. О якомъсь нашомъ вечеру, устроєваномъ в домѣ п. В'їлоуса в честь консула російского, я не чувъ і не знаю, отже на нѣмъ і бути не мѣгъ.

Теофилъ Грушкевичъ.

НОВИНКИ.

— На XXVIII і XXIX зас'їданю центрального вид'їлу тов. „Просвѣта“ з дня 30 н. ст. вересня і 3 н. ст. жовтня с. р. залагоджено сл'їдуючий справы: 1) Визначено рємунєрацію укладчикова Калєндаря, і авторамъ Тилика і повѣстки „Бездольный Гриньо“. 2) Принято до вѣдомости, що книжочка за жовтєнь блдъ заголовкомъ „Силы природы“ вже вийшла а авторви визначено рємунєрацію. 3) На п'їдлості р'шено друкувати рукописъ п. Варты „О управ'ї житя і шєниці“. 4) Принято до вѣдомости, що справа спадщини по бл. п. о. Кизимѣ вже на укѣнченю і р'шено подякувати за щиръ заходы коло неї о. Алексє. Бобикєвичу з Слободы болохѣвской і д-ру Костєви Левинькому. 5) Принято до вѣдомости, що дочка бл. п. о. Стефана Качалы блступила блдъ замѣтѣвъ противъ завѣщаня. 6) Принято в члєны „Просвѣты“: 1) Руску Бєсѣду в Снятинѣ; 2) Мих. Петринія Дмитрова з Перегіньска; 3) Мих. Бєсєриньского з Кучуры на Уграхъ; 4) Дмитра Коса Иванова з Перегіньска; 5) Мих. Чипѣжакъ з Ушковецъ коло Перемишляны; 6) Мат. Кушнѣра з Перегіньска; 7) о. І. Чмолу з Улашковецъ; 8) паню Валєрію Корытовську з Калуша; 9) паню Ольгу Корытовську з Калуша; 10) Тараса Корытовского з Калуша; 11) о. Ник. Галуциньского з Дзвинича; 12) д-ра Евг. Грабовича з Вѣднѣ; 13) Максимъ Волошинъ з Остринѣ; 14) Гавр. Ковалъ з Войнилова; 15) Косму Бобика з Угрии; 16) Тимка! Пєлюха з Угрии; 17) Анну Федєву з Угрии; 18) Климъ Вилгорского з Пужнѣ; 19) Мих. Николова Яремєва з Суботова; 20) Мих. Терпєлицъ з Суботова; 21) Вас. Лєсика з Завадки; 22) Ев. Лугового з Завадки; 23) Теодора Гасюка з Вороти; 24) Петра Воробѣя з Липицѣ горъ; 25) Нє. Григорова з Похѣвки; 26) Стев. Твердохлѣба з Похѣвки; 27) Юрія Керняєвича учителя з Межигорєць; 28) Якова Городецкого з Межигорєць; 29) Ев. Гоївъ з Сяятина; 30) о. Сев. Матковського з Сяятина; 31) Тому Вєрбицкого з Городецьки; 32) Ив. Фостуна учителя з Букѣви; 33) Ант. Зубрицькому з Остринѣ; 34) Кирила Калиника з Остринѣ;

Ангелика стояла боязько и не ворохнулася. По при каплію перейшовъ бувъ пономарь, але не добачивъ ея, бо она стояла въ кутику підъ решіткою. Суквю грѣшницѣ, що клячала въ сповѣдниці, все ще було видко. Поволи увыкли ея очі въ тѣй сутѣни и она почала розглядатися по написяхъ и стала ихъ поволи ѳдчитувати. Поодинокѣ имена, якѣ она тутъ стрѣчала, стали ѳй нагадувати оповѣданя про замокъ Готкерѳвъ, такъ Іоанъ V. великій, Рауль III., Гербертъ VIII. Ще два имена добачила она тутъ, а то имена Лѳретты и Бальбіны и ѳй стали ажъ слѳзы въ очахъ, коли собѣ ихъ нагадала. Обѣ покѳйницѣ спочивали щасливо въ могилѣ, бо Лѳретта упала ѳдъ свѣтла мѣсяця зъ замкового муру, коли спѣшила по нѣмъ до свого милого, а Бальбіна згнула зъ радостя, що повернувъ ея мужъ, о котрѳмъ она думала, що ѳвъ вже померъ. Обѣ приходили що noci и вкрывали замокъ своїми величезными шатами, якъ коли-бъ ѳблою хмарою. Она-жъ прецѣ сама видѣла, якъ они лѣтали коло дверей, коли ходила оглядати розвалины и коли вже дуже було змерклося. Охъ якъ же радо хотѣла-бы и она умерти, маючи такъ само якъ и они шѣснацятъ лѣтъ, кобы лѣшь ея мрѣѣ сповнилися!

По церквѣ роздався якійсь лоскѳтъ и невыразный шумъ а она ажъ задрожала. Зъ сповѣдницѣ въ капліци св. Іосіфа вийшовъ священникъ и замкнувъ дверѣ за собою. гй стало якось маркотно, що вже не було и тои, що сповѣдалася. Коли священникъ зайшовъ до закритіи, осталася она самѣсенька въ церквѣ. Коли дверцѣ ѳдъ сповѣдницѣ заскрипѣли, здавалось ѳй, що иде вже самъ Преосвященный. Она чекала на него може вже зъ пѳвъ годины, але сама не знала вже якъ довго чекає, бо такъ була зворушена, що не могла змѣркувати, кѳлько часу вже проминуло.

Теперь звернудо єи увагу на себе нове имя, Фелісіянь III. — той самъ що то зъ свѣчкою въ руцѣ ходивъ ажъ до святой землѣ, щобы сповнити обѣтъ Филипа II. Серце въ нѣй забилося живѣйше, бо передъ єи очима станувъ молоденькій Фелісіянь VII., потомокъ всѣхъ тыхъ, той самъ, котрого она обожала и котрый єи обожавъ. Горда зъ того чекала она въ страху дальше. Не вже-жъ таки дѣйстно мало статися чудо? Она побачила передъ собою недуже ще давну таблицю, котра походила зъ тамтого столѣтя а на нѣй чорными буквами имена: Норберъ, Люй Огіс, маркизь зъ Готкеру, князь Миранды и Рувра, графъ зъ Феррієръ, зъ Монтегі, зъ Сенъ-Маръ а такожъ и зъ Вільмарель, баронъ Самбвіль, рицарь чотирохъ орденѣвъ королѣвскихъ, поручникъ своего войска, намѣстникъ Нормандіи, маршадокъ ловецкій и скарбникъ ловецкихъ приборѣвъ до ловѣвъ на дики. То все були достоинства Фелісіянового дѣда. А она прийшла отъ такъ лише въ щоденной свитинѣ зъ поколеними ѡдъ голки пальцами и хоче ѡддаватися за внука сего покѣйника!

По церквѣ пѣшовъ якійсь тихій шумъ, якъ коли-бъ хтось сувавъ легко ногами по землі. Ангелика обернулась и побачила Преосвященного. Она ажъ остовпѣла, коли Преосвященный такъ тихенько увѣйшовъ, бо їй здавалося, що то будуть заразъ громы бити. Онъ увѣйшовъ до каплицѣ и выдався їй въ своѣй фіолетовой ризѣ якійсь дуже высокій и поважный та знатный, на єго блѣдѣмъ лиці свѣтилися очі молодечимъ жаромъ. Онъ зъ разу не добачивъ єи пѣдъ рѣшткою. Коли-жъ поклонився передъ престоломъ, побачивъ єи передъ собою, бо она припала єму до нѣгъ. Пѣдъ Ангеликою ноги дрожали и она ледви ще жива ѡдъ страху и смиренности впала передъ нимъ на колѣна. Онъ выдався їй такъ

страшный якъ самъ Господь Богъ и якъ необмеженный володѣтель ея судьбы. Але она була дѣвчина одважна, то-жъ не надумуючись довго промовила:

— Я прийшла, Ваше Преосвященство...

Онъ оглянувся и трохи ея собѣ пригадавъ: то була тота молода дѣвчина, котру онъ въ день процесіи бачивъ у бѣнѣ а ѳдакъ въ церквѣ, якъ она стояла на стѣлці, нужденна вышивачка, що завернула голову его сынови. Онъ ставъ гордый и твердый якъ скала.

— Ваше Преосвященство, я прийшла, щобъ вы мене побачили... Вы мене ѳдцуралися, але вы мене не знали. А теперь глядѣть на мене, закимъ мене ѳдтрутите ѳдъ себе. Я та, що люблю, и що знайшла взаимну любовь; крѣмъ той любви нема у мене нѣчого на свѣтѣ. Я бѣдѣ дитина, котру знайшли пѣдъ дверми сея церкви, вы видите мене у своихъ нѣгъ, вы видите, що я не значу нѣчого, що я безсилна и пѣддаюся зъ покорю. Що-жъ значить у васъ мене позбутися, коли вамъ того захочется. Вы лишь пальцемъ рушите и мене вже нема... Але що-жъ помогутъ слѣзы! Треба знати, що кого болить. Ажъ тогдѣ може чоловікъ стати милосерднымъ. Ваше Преосвященство! Я хотѣла сама взятися за свою справу. Я не знаю нѣчого, я знаю лишь, що люблю и що маю взаимну любовь... Чи-жъ того не досыть? Любити, любити та ще и о тѣмъ говорити!

Такъ розповѣдала она въ своїй простогѣ урыванымъ голосомъ а пристрасть ея ставала чимъ разъ ѳблыша То була любовь, що такъ зъ нею говорила. Она розказувала смѣливо, бо набрала ѳдваги. Поволи и голвку пѣдняла.

— Ваше Преосвященство, мы любимось. Онъ же певно вамъ все розповѣвъ, якъ то було. Я сама себе не разъ пытала, и все якось не могла знайти ѳдповѣди...

Мы любимо одно другого; коли то що злого, то простіть, бо не мы тому виноваті; то взялося десь зъ тыхъ деревъ, зъ того камня, що докола насъ було. Коли я змъркувала, що стала любити, то вже и за пѣзно було, щобъ его позабути... Хiba-жъ можна теперь, щобъ я его не любила? Вы можете его до себе приковати, можете его оженити зъ другою, але того вже не зробіте, щобъ онъ мене не любивъ. Онъ загине безъ мене такъ, якъ я загину безъ него. Хоть его и нема коло мене, то все-жъ такій я то чую, що онъ при менѣ, що мы вже на вѣки не розлучимось, бо одно взяло сердце другому. Менѣ досыть лишъ очи прамкнути, щобы его побачити, бо онъ жие въ менѣ. Въ насъ нема нѣ каплѣ крови, щобы на цѣле житье не плыла въ насъ для насъ обое... Вы-жъ насъ не розлучите, не розбѣрете? Наша любовь то Божя, дайте-жъ намъ любитися!

Онъ споглядавъ на ню, якъ она стояла передъ нимъ на колѣнахъ, молоденька и свѣжа, якъ та вонна китичка, въ своѣй щоденной свитинѣ. Онъ слухавъ ея чарующого голосу, що стававъ чимъ разъ сильнѣйшій и звенѣвъ мовъ голосъ якого ангела. Капелюхъ зсунувся фй на плечѣ а ясне волосье окружало ея личко мовъ промѣнье сонця. Она выдалась ему въ своѣй рѣшимости, въ своѣй природности и въ тѣй могучости своєї пристрасти якъ яка дѣвва, про котрыхъ розказують давній книги церковній.

— Майте-жъ сердце отче владыко!.. Въ вашихъ рукахъ наша доля, не робѣть насъ несчастливими!

Такъ благала она и зновъ похилила головку, коли побачила, що онъ стоить студеной якъ лѣдъ и не рушиться та не одозвеса до неѣ. Ой то дитя, що такъ коло его нѣгъ ажъ зъ розуму сходитъ, ой та молодѣсть, що такъ ажъ дыше ѡдъ неѣ! И зновъ побачивъ онъ пе-

редъ собою бѣлявѣ кучеры той, котру колись такъ шалено цѣлувавъ, зновъ побачивъ передъ собою ту, що ще по двацяти рокахъ покуты ставала ему передъ очами, котрои пышна шия такъ була красна, якъ цвѣтъ лаліи. То таки она сама живцемъ стояла передъ нимъ и зъ слезами въ очахъ благала его, щобъ ѓнъ мавъ сердце на ту пристрасть.

Ангелицѣ станули слезы въ очахъ, а все таки не перестала она дальше говорити, бо хотѣла все а все розказати.

— Та не лишъ его я люблю, отче владико, я люблю его шляхотскій рѣдъ, люблю его за те, що ѓнъ богатый якъ якій король... Я знаю, що для того що я бѣдна, то такъ выглядає, якъ коли бъ менѣ захотѣлося его грошей; та оно таки и такъ, я голублю его за-для его грошей.. Я вамъ то щиро кажу, щобъ вы мене добре знали. Ахъ, я рада-бъ черезъ него розбогатѣти, жити зъ нимъ въ розкошахъ и збытку, бути ему вдячною за всѣ радости сего свѣта, жити зъ нимъ свободно въ любви и довкола насъ обтирати слезы, розганяти всяку нужду и смутокъ! Ѓдъ коли мы любимось, то менѣ здаєся, що я вся въ паволочи, вся въ дорогѣмъ камѣню и перлахъ, що у мене на рукахъ золоті перстені и обручки, що я маю конѣ и повозы, що маю лѣсы, по котрыхъ я походжаю а доокола мене повно службы... Я и не можу подумати о тѣмъ, щобъ тѣ мрѣв не насувались менѣ на гадку. Кажу вамъ, що вже не може бути инакше, бо ѓнъ сповнивъ то, чого я бажала, що я буду королевою. Хяба-жъ, отче владико не годиться любити когось ще тымъ бѣльше, що ѓнъ сповняє всѣ мои дитячій бажання и що готовъ мене, якъ въ байцѣ, обсыпати золотомъ?

Ѓнъ побачивъ, якъ она пѣднялася гордо а ви ча-

руюче личко виглядало якъ у якон царѣвной, хочъ она такъ простенько була убрана. Она виглядала зовсѣмъ якъ его покѣйниця, що такожъ була такъ нѣжна, якъ якій цвѣточокъ, а єи тихій сльозы були такъ само ясні мовъ легенькій усмѣхъ якъ у тамтон. Ажъ голова бдѣ неї заверталася и бнѣ почувъ, якъ єи горячій бддыхъ повѣявъ на его лице; єму прийшли на гадку давнї часы, що заставляли его теперъ по ночахъ молитися въ сльозахъ и не давати спокою навѣтъ въ торжественнѣй тишинѣ епископской палаты, и ажъ морозъ пѣйшовъ по его тѣлѣ. Ще сєи ночи боровся бнѣ самъ зъ собою ажъ до третей години по пѣвночи а теперъ єя любовна пригода розбудила въ нѣмъ зновъ давну пристрасть и розрвала на ново невылѣчиму рану. Але бнѣ стоявъ якъ коли-бъ безъ чувства и не давъ нѣчого по собѣ пѣзнати, анѣ слѣду не було на нѣмъ, якъ бнѣ у своѣмъ внутрѣ боровся зъ собою, щобы втихомирити своє серце. Хочъ ажъ кровь капала єму зъ сердца, нѣхто того не бачивъ: бнѣ лишъ поблѣдѣ ще бѣльше и ще бѣльше затиснувъ губы.

Ангелика не знала що собѣ робити; коли видѣла, що бнѣ такъ уперто мовчить. Стала отже ще бѣльше бламати.

— Въ вашихъ рукахъ, Преосвященный отче, моя судьба, змилуйтеся вадѣ мною, рѣшайте самї!

Бнѣ все ще мовчавъ а фѣй стало вже лячно, бо здавалось фѣй, що передъ нею стоить якась страшна сила. Ще бѣльше злякалася, коли по бокахъ пустої церкви стало вже темно, бо вже и на дворѣ змеркало а она все ще мусѣла чекати, що зъ нею станєся. Въ каплицѣ не можна було вже и нагробникѣвъ розпѣзнати, лишъ на него ще надало трохи свѣтла а его фїолетова риза

стала вже чорною. Ёго очи засвѣтилися и спочили на нѣй. Не вже-жъ то ѡдъ гнѣву снѣ такъ засвѣтилися?

— Коли-бъ я, Ваше Преосвященство, не була сюды прийшла, то я мала-бъ на цѣле житье на совѣсти, що моя несмѣливѡсть сталася причиною нашего нещастя... Скажѣть самѣ, молю васъ и благаю, що я добре зробила, коли прийшла просити вашого призволеня!

Що тутъ говорятъ зъ сею дитиною? Їнъ же сказавъ вже сынови, для чого не хоче на то пристати а то вже досыть. Їнъ не говоривъ, бо бувъ той гадки, що и не має що сказати. Она догадувалася того, бо хотѣла ажъ пѡднестися и поцѣлувати его въ руку. Але ѡнъ взявъ скоро руки назадъ себе а она перепудилася, коли побачила, що на его блѣде лице выступила кровь и ѡнъ ставъ якъ грань червоний.

— Отче владико!... отче владико!...

Наконецъ ѡнъ ѡдозвався, але лишъ на то щобы сказати однѣсенке слово, то самѣ, котрымъ я сынови замкнувъ губы:

— Нѣколи!

И не ѡдправивши сегодня молитвы вѣйшовъ ѡнъ зъ церкви, а за хвильку щезъ и голосъ ѡдъ его важкихъ крокѡвъ.

Ангелика припала до плыть и довго довго заходилася ѡдъ плачу, що розносився по тахѡй и порожной церкви.

XI.

Коли вечеромъ встали въ кухни ѡдъ вечерѣ, почала Ангелика розповѣдати Губертамъ все якъ на сповѣди; розказала, що ходила до владики и що ѡнъ нѣякъ не

хоче на то пристати. Она була зовсѣмъ спокѣйна и дуже блѣда.

Губертъ ажъ за голову взявся. Має-жь его дороге дитя страдати? И Ангелицѣ ажъ серце краялось. Въ его очахъ крутились сльозы, бо ѡнъ добре понимавъ єи любовь, та-жь и въ нѣмъ горѣвъ той самъ жаръ, що при найменшій нагодѣ и єи брався.

— Бѣдна моя, дорога дитанко! Чомъ же ты менѣ того не сказала, чомъ не спытала о раду? Я-жь бы бувъ пѣйшовъ зъ тобою и бувъ-бы може Преосвященного намовивъ.

Губертина моргнула на него, щобъ мовчавъ. Ѣнъ въ самѣмъ дѣлѣ говоривъ якъ безъ розуму. Та-жь якъ разъ була найлѣпша нагода, щобъ дѣвчинѣ выбити то подружье зъ головы. Она пригорнула дѣвчину идъ собѣ и поцѣлувала єи въ чоло.

— Що-жь, моя голубко, прецѣ разъ по всему?

Ангелика зъ разу якъ бы не чула сихъ слѣвъ. Ѓд-такъ доходили они до неї якъ бы зъ ѡдкись зъ-далека. Она вдивилася передъ себе, якъ коли-бъ въ порожньому просторѣ шукала ѡдновѣди, а ѡдтакъ ѡдозвалася:

— Хто знає, мамо!

На другій день сидѣла она зновъ за кроснами и вышивала, якъ коли бъ нѣчого не сталося. Она стала жити по давньому и здавалось, що нѣчо у неї не болить. Анѣ трошки не показала по собѣ нѣчого, навѣть анѣ разу у ѡкно не споглянула; ледви ще слѣдно було по нѣй, що она блѣда. Здавалось, що зробила зъ себе жертву.

И самъ Губертъ вже такъ думавъ. Тнъ признававъ, що Губертина розумно робить и старався не припускати Фелисіана до Ангелики, хочъ той не важився ще отверто противитися батькови, але вже такъ бувъ роздразнений:

ще ледви ще бувъ въ силѣ додержати слова, що буде спокійно ждати и не буде сходитися зъ Ангеликою. Їнь писавъ до неї листы, але ихъ переймали. Одного дня явився таки самъ, але єго приймивъ лишь самъ Губертъ. Они стали одинъ другому толкувати а въ кѣнци таки жаденъ зъ нихъ не знавъ виходу. Фелисіяна заболѣло то дуже, коли Губертъ сказавъ єму, що ихъ донечка приходитъ поволи до себе и просивъ єго, щобы њнь мавъ розумъ и не показувався, абы ѣй не завернулася зновъ головка такъ, якъ послѣдного тыждня. Фелисіянъ обѣцявъ, що буде ждати терпеливо, але не хотѣвъ нѣякъ взяти назадъ свого слова, даного Ангелицѣ, бо все ще мавъ надѣю, що переробить свого батька. Їнь рѣшився чекати и не вязатися зъ Воанкуртами, у котрыхъ що тыждня два разы бувавъ на обѣдѣ — отъ лишь такъ робити, щобы то не выглядало, що њнь зъ ними вже зовсѣмъ зрыває. Коли вже бѣходивъ, просивъ ще Губерта, щобы њнь пояснивъ Ангелицѣ, для чого њнь зробивъ собѣ ту прикрѣсть и не бачився зъ нею: њнь все лишь о нѣй думає и все, що робить, то лишь для того, щобы зъ нею одружитися.

Губертъ розказавъ опѣсля всю ту розмову своѣй жѣнцѣ а она призадумалась.

— А ты може зробишь такъ, якъ њнь тобѣ казавъ, и розкажешъ дѣвчинѣ? — спытала она по хвили.

— Та чому-жь бы нѣ? Я бы ѣй все розповѣвъ.

Губертина споглянула на него поважно и сказала:

— Роби, якъ хочешъ... Лишь одно май на увазѣ: њнь все робить такъ, якъ выдумавъ въ своѣй головѣ а въ кѣнци буде все таки мусѣвъ пѣддатися воли батька а намъ дѣтина погине.

Губертъ и самъ то змѣркувавъ; њнь не мавъ якось бѣдваги ѣй того сказати а въ кѣнци таки постановивъ

нїчого не говорити о тїмъ, що єму сказавъ Фелісіянъ. Вирочїмъ и ѓнъ стававъ зъ кождимъ днемъ спокїйнїй-шїй, бо Губертина все єму говорила, що Ангелика чимъ разъ бїльше опам'ятуєсь.

— Отъ видишь, рана таки гонїться... Дївчина забуває.

Але Ангелика не забувала, она лишъ ждала. Она не жила вже тою надїєю, що живуть звичайно люде а все лишъ думала, що їй мусить показатися якесь чудо. Коли Богъ має їй дати щастье, то певно покаже якесь чудо. Она спустилась зовсїмъ на ласку Божу и думала, що то такїй допустъ Божїй на ню за то, що она противъ єго волї ходила до Преосвященного. Безъ єго помочи прецї нїкому не станесе и нїхто нїчого не вдїе. Она въ покорї просила ласки Божої, бо ще лишъ ѓдъ Бога сподївалась помочи. Сама вже не робила нїчого а спустилась зовсїмъ на тї невидимї силы, що єи окружали. Що вечера при свїтлї лампы читала въ старїй книзї побожнїй оповїданя и шукала въ нихъ потїхи и радости якъ мала дитина. А нї крїхты не сумнявалась о тїхъ чудесахъ и була переконана, що безмежна сила невидимого дає помѳъ чистымъ душамъ.

Сталосєя, що якъ разъ тогдї церковнїй тапїцеръ зайшовъ до Губертѳвъ и замовивъ у нихъ богату вишивку для Преосвященного до єпископского престола. Вишивка мала бути пѳвторя метра широка а три метры довга и мала вправитися въ рїзблене опирало престольного стѳльца. Она мала представляти двоухъ ангелѳвъ натуральной величины, що держали корону надъ гербомъ Готквердѳвъ. Вишивка мала робитися барельєфно — робота, що вимагала великої зручності и богато труда мозолы. Губерты не хотїли зъ-разу пѳднятися сєя работы, бо боялися, що то Ангелику страшно змучить

а що саме головне, що то знову на ню сумъ насуне; бо якъ стане цѣлыми тижднями нитка за ниткою вышивати сей гербъ, то зновъ все собѣ нагадає. Але Ангелику гнѣвало то, що они такой работы не хотятъ приймити, и для того що дня бралася зъ надзвычайною силою волѣ до работы. Здавалося, що она сильнѣйша стає бѣдъ того, коли може добре наробитися, що тѣй конче потреба работы, щоби умучити своє тѣло и мати бѣдтакъ спокбѣй.

И такъ жили они собѣ въ старосвѣтскбѣй роббѣтнѣ и дальше спокбѣйно, якъ коли-бъ нѣкому зъ нихъ не забилося нѣколи серце живѣйше. Губертъ робивъ коло кросенъ, бѣдбѣвавъ, натягавъ и розпускавъ а Губертѣна помагала Ангелицѣ. Коли прѣйшовъ вечѣръ, то обѣ ажъ пальцѣвъ собѣ не чули. Ангелбѣвъ и орнаментъ треба було розкладати на рбзнѣй части и треба було робити окремо. Ангелика натягала качѣльцемъ на матерію грубѣй згрѣбнѣй нитки и прикладала ихъ въ противнбѣмъ напрямѣ англѣйскою пряжею; часомъ моделювала тотѣй нитки менелюрдомъ або вытискачемъ, робила нимъ фалды въ одежи ангелбѣвъ, и вытискала орнаментъ. Була то чисто рѣзбарска работа. Скоро выйшла форма, то Губертѣна и она перетыкали еѣ сухозолотю и пришивали короткимъ стѣбнбѣмъ. Золотый берельефъ выходивъ пречудно деликатно и красно та свѣтився въ закомѣтлбѣй хатѣ якъ сонце. Старѣй прилады, зельѣака до вырѣзуваня, шила, довбеньки и клевцѣ стояли тамъ рядами и въ порядку вже якихъ сто лѣтъ; на рамахъ були порозкиданѣй то коробки на бѣдпадки, то вбскѣ, наперстки и голки; въ кутику стояли зарзавѣлѣй стара самотовка и сновалка, они нѣбѣй дрѣмали въ тбмъ глубокбѣмъ спокою, якѣй панувавъ въ хатѣ.

Такъ манали днѣ за днями. Ангелика бѣдъ рана до

вечера ломила одну голку за другою, бо то не легко було пришивати сухозолоть до грубо навоскованихъ нитокъ. Хтось бы бувъ подумавъ, що робота такъ занимала єи душу и тѣло, що она и не въ силѣ вже була думати. О девятій годинѣ ѡдтакъ падала вже зъ нѡгъ и тогды спала якъ колода. А мимо того, коли неразъ трохи ѡдотхнула, дивувалася, що не видить Фелисіяна. Хочъ зовѣмъ не старалася, чтобы зъ нимъ зѡйтися, то все-жъ таки думала, що ѡнъ прецѣ повиненъ поворожи вѣсѣ трудности и самъ старатись зѡйти зъ нею. А мимо того признавала, що ѡнъ добре робить, и була-бъ гнѣвалася на него, коли-бъ побачила, що ѡнъ хоче все на свѡй ладъ переробити. Она жила теперъ лашь одною надѣєю, вечеромъ лягала спати въ надѣи, що другій день принесе їй щастье. Доси ще була спокѡйна, але неразъ пѡдняла головку и сама себе пытала: доки-жъ такъ буде? Тогдѣ колола такъ сяльно голкою, що неразъ ажъ до крови палцѣ собѣ поколола. Неразъ мусѣла голку клѣщами вытягати. Навѣтъ коли голки прискакали якъ скло, то она анѣ трохи не ставала нетерпелива.

Губертину непокоило то дуже, що Ангелика такъ въ-одно працює, а що то якъ разъ настало було велике пранье, то она таки силою ѡдорвала доньку ѡдъ вышиваня, чтобы бодай чотири днѣ походила по свѣжѡмъ воздухѣ и выгрѣлась трохи на теплѡмъ сонца. Бабуся Габе була якось случайно здорова и могла помагати прати та полокати. Зъ праня зрѣбилось на Марїиньскѡмъ поли правдиве свято, бо пѡдъ конецъ серпня настала була чудесна погода, була и спека и холодна тѣнь; а до того ще и зъ Шевроты вѣяло дуже милымъ холодомъ, бо вода пѡдъ густыми вербами була студена якъ лѣдъ. Ангелика була першого дня досыть весела; вывивала пралнякомъ и полокала платье, єи веселила та рѣчка и

дерева надъ нею, той млынъ що вже дазно розвалився; словомъ все, що для неї було такъ миле, що тільки згадокъ насувало їй на память. Атже тамъ бачила она першій разъ Фелісіяна въ загадочнімъ світлі мѣсяця а ѳтакъ познакомилася зъ нимъ на сѣмъ мѣсяці того дня, коли то ѳнъ зловивши сорочку, що вода була вхопила, здавався їй такий дуже незручний. Кѳлько разѳвъ скѳнчала жмыкати якій кусникъ, то не могла повздержатись, щоби не глипнути на заказану фѳртку ѳдъ владичого города: та-жъ она ишла разъ вечеромъ черезъ ню зъ милымъ, по-пѳдъ руку! Ану-жъ ѳнъ єи теперъ отворить неспѳдѳвано та поведе єи зъ собою и обое припадуть до колѳнъ єго батьковн. Та надѳя додавала їй житя при простѳй роботѳ а пѳна такъ лишъ розскакувалася на всѳ боки.

Коли на другій день бабуса Табе привезла послѳдний разъ вѳзкомъ бѳлье, що мала разомъ зъ Ангеликою розвѳшувати, розбалакалась була безъ кѳнця, а ѳтакъ зовсѳмъ не въ злѳй гадцѳ запытала:

— Отъ якъ разъ нагадала собѳ... чи чули вы, панночко, що Преосвященный женить свого сына?

Дѳвча, що якъ разъ розвѳшувало хусты, ажъ присѳло на колѳна въ траву и серце въ нѳї залякло.

— Цѳлий свѳтъ вже о тѳмъ говорить... Въ осени буде весѳлье сына Преосвященного зъ панною Воанкуръ... Передвчера мали вже все залагодити.

Ангелька все ще стояла на колѳнахъ и не могла пѳднятися а по єи головцѳ сновались безъ ладу всѳлякї гадки. Для неї не була то новина, она змѳркувала, що то правда. Мама вже давно їй о тѳмъ говорила и она повинна була бути на то приготована. Але въ першѳй хвили ажъ ноги ослабли пѳдъ нею на гадку, що Фелісіянъ зѳ страху передъ батькомъ ѳдважився женити зъ

другою, хочь би не любивъ. Ажь теперь бнѣ для неи страчений, а она его такъ всемъ сердцемъ полюбила. Не могла вѣякъ помѣстити въ своѣй головцѣ собѣ, що-бы бнѣ бувъ такъ нечестный, и догадувалася, що бнѣ лишь клониться передъ волею своего батька та пхас и себе и другу дѣвчину въ нещастье. Не могла ажъ одотхнути и лишь очима повернула на огорожу, а кровь закипѣла въ нѣй, мовь-бы то она хотѣла розбрати огорожу, влетѣти туды, добутись до него и додати ему одваги, щобы бнѣ таки не подавався.

Ажь сама здивувалася, що она такъ якомь инстинктивно сидувалася закрыти своє зворушенье, коли одповѣла:

— А правда, бнѣ жениться зъ панною Клярою... Красна панна, нема що казати; кажуть такожь, що она и доброго сердца.

Скоро лишь бабуса пѣйшла, такъ она и заразъ постановила побѣчи до него. Досыть вже наслухалась и годѣ фй вже було зважати на то, що она заклалася бѣльше на него и не подивитися. За що-жь и якимъ правомъ такъ би зъ нимъ розлучають? Атже все доокола неи, и катедральна церковь, и шумяча рѣчка и тѣ старѣ дерева, пѣдѣ котрыми они шептали собѣ про свою любовь, все то говорило фй теперь, що она его любить. Тамъ, де би любовь розцвилася въ повной силѣ, тамъ хотѣла она одобрата его собѣ назадъ а бдтакъ втѣкати зъ нимъ геть далеко край свѣта, де бы ихъ вже нѣхто не найшовъ.

— Слава Тобѣ Господи, вже скѣнчилося — сказала бабуса Габе розвѣсивши послѣдний ручникъ на корчи; за двѣ години все вже буде сухе. Бувайте здоровѣ, панночко, мене вже вамъ теперь не потреба.

Середъ сего бѣля, що якъ той цвѣтъ бѣбивало бдѣ

зеленой травы на полях, думала Ангелика о тѣмъ дни, коли то середѣ шуму повѣвающихъ въ воздухѣ выранныхъ хустъ ихъ сердца такъ честно спѣзналися. Чому-жь онъ вже не показувався, чому не заходивъ до нея? Кобы такъ она могла его обняти теперь своими руками, то вже и знала - бы що онъ нѣчій бѣльше лишь ей. Она-бъ и не гнѣвалась на него за то, що онъ такъ слабодушный, досытъ, щобы лишь показався а она-бъ нѣчого бѣльше не бажала, лишь кобы такъ на завѣгды були щасливѣй. Онъ бы на все зважився, кобы она лишь на хвильку могла бути при нѣмъ.

Такъ минула година а Ангелика все що походжала повѣльнымъ крокомъ помѣжь розвѣшенимъ бѣльемъ. Одь ясного свѣтла сонця и она сама выглядала бѣла. Въ ей груди ѣдозвався явѣсь неспокойный голосъ и ставъ чимъ разъ свѣнѣйшій та не дававъ ѣй подѣйти пѣдъ огорожу города. Она злякалася той борбы, яка въ нѣй зновъ ѣдозвалася. Такъ чого-жь? Хиба-жь она не повинна була такъ зробити? Але тымчасомъ прийшло ѣй щось иншого на гадѣу, надъ чимъ она призадумалась а що заглушало ей простодушну пристрасть. Не було нѣчого простѣйшого, якъ лишь побѣгти до милого. Але она не мала вже ѣдваги, бо ей ставъ мучити сумнѣвъ и не пускавъ ей: прецѣ она заклалася, а коли-бъ теперь пѣшла, то може-бъ и зле зробила. Коли понадъ вечеръ бѣлье вже повысыхало а Губертъ пришовъ ѣй помагати здоймати, то она все ще не знала, що має зробити. Постановила въ ноци розважити. Набравши передъ себе повнѣсенко бѣлыхъ якъ снѣгъ хустъ кинула ще разъ неспокойнымъ окомъ доокола на Марѣвнѣске поле, якъ коли-бъ боялася, щобы тиха въ сѣй закутинѣ природа, повѣрниця ей гадокъ, не зрадила ей.

На другій день пробудилася Ангелика дуже неспо-

кѣйва. Минали ночь за ночами, а она все ще не знала, що має робити. Лишь то могло-бъ було еи ще успокоити, коли-бъ она на певно знала, що ѡнъ ще еи любить. Въ то вѣрила она непохитно; ея чувство говорило ѣй, що она спочила-бъ въ нѣмъ якъ въ Бозѣ. Коли-бъ ѡнъ еи ще любивъ, то она могла-бъ чекати и знєсила-бы все спокѣйно. Отъ и зновъ почала ходити до своихъ давнихъ убогихъ а найменша ихъ нужда такъ вражала еи сердце, що еи очи ставали заразъ повнѣ слѣзъ. Дѣдусь Макаръ бравъ радо ѡдъ неи тютюнь, а у Шутѡвъ, що лишь могли, то дерли ѡдъ неи, хочъ бы якѣ ласощѣ. А вже найлѣпше умѣла Лямбализиха вызыскувати добродѣйницю; Тіяннера не разъ въ недѣлѣ та свята ходила на танецъ въ сукни доброи панночки. Коли Ангелика одного разу принесла Лямбализиѣ сорочки, що ѣй день передъ тымъ обѣцяла, застала тамъ паню Воанкуръ зъ ея дочкою панною Клярою разомъ зъ Фелисианомъ. То певно ѡнъ ихъ сюды привѣвъ. Она сховалась передъ ними и вернула назадъ зъ студенымъ якъ лѣдъ сердцемъ. Въ два днѣ пѡзнѣйше видѣла она зновъ ихъ всѣхъ троє разомъ, якъ выходили ѡдъ Шутѡвъ. Та якъ бы на лихо ще и дѣдусь Макаръ розказувавъ ѣй одного дня, що той хорошій паничъ бувъ у него зъ якимись двома панями. Ѳдъ теперъ перестала она вже навѣдуватися до своихъ убогихъ, они вже не належали до неѣ. Фелисианъ забравъ ихъ ѣй, щобы ѡддати ихъ въ опѣку своимъ панямъ. Она перестала заходити, бо боялася, щобы коли не стрѣтилась тамъ зъ ними и не розрывала на ново раны въ своѣмъ сердци, котра и безъ того ставала що разъ бѡльша. Она мѣркувала, що щось въ нѣй завмирає, що еи житье капля за каплею десь щезає.

— Ѳнъ мене не любить!

на чергъ року 4 вр. на мѣсць . . . 1 вр. 35 кр.
Редакция, Администрация и Експедиция по дѣ 24
ул. Баторія. — Рукописи вѣрствуютъ яхне на пошереди
застережено. — Реализация неоплатителъ вольный бѣхъ порта
Поодиночно члѣно конитус 8 кр. а. в.
Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 вр. бѣхъ одною
страницъ печатно, въ рубр. "Надѣсанне" по 20 вр. а. в.
Подписки числятся по 10 кр. бѣхъ стишка.

Що-до питання о неподвільності ґрунтів селянських то належало-бъ въ интересъ дѣлаго селянства, для охороненія его бѣдъ страш- ной кривды, всѣми силами опиратися введеною неподвѣрності, когдѣ есть спрямоване лишь на вытвореніе пролетаріату для паньськихъ ла- нѣвъ, и въ тѣй формѣ, якъ оно запропоноване

на рада школьна суцятиться, але не може знайти на то радн. Суцятн кажуць, що они не обов'язані удержувати школу и не мають на то средств. А Васильяне прецѣнь сто лѣтъ держали школу въ Лавровѣ!

— Управляющій Совѣтъ Народного Дому у Львовѣ розписавъ конкурсъ: 1) на три стипендіи зъ фондаціи бл. п. Петра Целевича, рѣчно по 100 зр., назначеній въ першій линіи для своихъ фонда-тора, а оцѣтъ для другихъ компетентѣвъ руской народности, посѣщающихъ университетъ, технику або середній школы; 2) на одну стипендію въ той самой фондаціи, рѣчно по 50 зр., назначену для студента университета; 3) на одну стипендію имени архикнягини Гизель зъ фондаціи Народного Дому, рѣчно по 100 зр., назначену для ученицъ женскихъ семинарій учительскихъ; 4) на одну стипендію зъ фондаціи Андрѣя и Анны Бурачинскихъ, рѣчно по 50 зр., назначену въ першій линіи для своихъ фонда-тора. Подана вносити треба до управляющаго Совѣту Народного Дому черезъ верхній власти одновѣднѣхъ заведенъ научныхъ до 3 (15) падоліста с. р.

— Въ Дрогобицкій радѣ повѣтовѣ — якъ пишуть до Курьер-а Лв. — допускалися платнй урядники сѣи рады значныхъ несправностей, и се скон-статовано та выказано на засѣданіи въ днѣ 2 н. ст. жовтня с. р. Одѣчальнѣсть за тѣ надужити паде въ головній мѣрѣ на секретаря рады повѣ-товои и на инжинира. Акты христіанской громады въ Боролаві найшлися въ бюро секретаря рады повѣтовои. Курьер Дрогобыцкй не мѣгъ въ пору подати справозданіи зъ сего засѣданія рады повѣтовои, бо властитель друкарей въ Дрого-бичи А. К. Жупникъ и редакторъ газетки Дрого-бизер Zeitung, не хотѣвъ печатати Курьер-а, а редакция мусѣла удатися зъ друкомъ сего числа до друкарей въ Стрыю.

— Зъ Перемишля пишуть намъ: Перемишль Русинъ, любитель народной сцены, почтали Вп. пано К. Клішевску, знаменитую артистку руской сцены, при нагодѣ ея бенефисового представлѣня, одновѣднѣмъ даромъ на памятку въ оцѣнѣю ея заслугъ для развитку народной сцены.

— Зъ Старомѣского повѣту пишуть намъ: Въ на-шомъ повѣтѣ Русинамъ дѣся теперь дуже але. Межи мѣщанами зъ Старого-мѣста, котрі дуже добре трималися підчасъ сегодѣшнихъ выборовъ до сойму, правдивый скрежетъ зубѣвъ. Многй, що платили по 8 злр. заробковому податку, мусѣтъ дѣлѣ платити по 40 и 50 злр. Велику при-слугу зробивъ-бы загальній справѣ той, хто-бы поименно выказавъ каждого мѣщанина въ Старомѣ мѣстѣ, у которого такъ значно болѣй появи-лися зарѣбки. — О. Іосифа Гамерского зъ Голо-вѣца засудило тутѣшнее староство на 25 злр. кары за якусь провинну, що еи мавъ допуститися при правыборахъ. То дуже оригинальна справа! Мы розкажемо ея другимъ разомъ, а поки-що ждемо, якъ рѣшитъ справу ц. к. намѣстниство, до которого о. Гамерскій виѣлъ рекурсъ противъ за-суду. — Въ Пłosкѣмъ два газды внесли були протестъ противъ правыборѣвъ, отже одного изъ подписавшихъ протестъ, Луца Лучкевича, выслу-женного фѣрера, покликано до староства и под-китовано ему 2 днѣ арешту за то, що мавъ бути нечестный супротивъ комисара подчасъ правыбо-рѣвъ. Коли-жъ Лучкевичъ закладавъ засуду на письмѣ, тогдѣ сказано ему, що буде судѣти 14 днѣвъ — и дѣйстно за якійсь часъ додѣстав на письмѣ засудъ на 14 днѣвъ. Ч. Лучкевичъ подавъ такожъ рекурсъ до ц. к. намѣстниства и все до-кладно описавъ. Що буде зъ того рекурсу, не внаѣти.

— Громеда Карлѣвъ, пов. снятинского, высылалъ сими днями петицію до сойму на руки посла о. Гаморакъ въ справѣ шкоды дѣвъ величезной пове-ни и посухи.

— До суду мирового при Заведеніи убѣзпеченя робѣт-нишѣвъ дѣтъ нещастъ для Галичины и Буковины имену-вало министерство справедливости вразѣ зъ ми-нистерствомъ справъ внутрѣшнихъ совѣтнѣхъ львѣвского суду краевого Едв. Дунаевича и д-ра Іос. Завадского, першого председателемъ а дру-гого заступникомъ председателѣ; а покликано Викт. Лоницко, начальника рахункового краков-ского товариства убѣзпеченъ, и д-ра Іос. Меруно-вича, совѣтника намѣстниства, на ассесорѣвъ и Вол. Бѣлянского, урядника краковского товари-ства, та д-ра Ілар. Шрама, лѣкаря, на заступни-ковъ ассесорѣвъ суду полубовного въ першомъ періодѣ урядованя зараду заведеня.

— Въ равонѣмъ повѣтѣ въ селѣ Улицку засекве-стровано, злитоовано и выкинено зъ хаты Я-рослава Ковальского, писаря громадского — того самого, що то бувъ обжалованый о розтрату пу-бличныхъ грошей, а при кождыхъ выборахъ появ-ляе розно польского агитатора. Кажуть, що Ко-вальского выкидали зъ хаты въ пору, коли онъ хорый лежалъ на постели, а нѣкто не пришовъ ему въ помѣчь...

— Родинный драматъ. Зъ Радехова пишуть намъ: Днѣ 15 н. ст. жовтня с. р. уползася Теодка Ко-закова, мѣщанина холѣвска, маюча 75 лѣтъ, въ колодзи своего сына Василя Козака. Воды въ ко-лодзи були дуже мало, бо лишь такъ на шѣсть дециметровѣ. Причины самоубийства не знаютъ. Треба же додати, що еи сынъ Козакъ повѣсився передъ кількома тыжднями, якъ се мы въ своихъ часѣхъ доносили.

— Отроилась грибами въ Поточискахъ, пов. го-роденьского, дѣла родина зъ шести особѣ Костя Юзюкова. Хочъ подано имъ скоро помѣчь, такъ померла Костева жѣнка Парашка и еи 15-лѣтня донька Ганна.

— Дрѣбнй вѣсти. Громада Лодина, пов. слядѣко-го, одержала дѣтъ цѣсаря 50 зр. подпомогн на бу-дову школы. — Доповняющій выборы одного чле-на зъ болѣшихъ посѣлостей до рады повѣтовои въ Залѣцкашъ розписанъ на днѣ 26 падоліста с. р. — При реставраціи львѣвской школы вете-ринаріи упали вчера тѣся и бляхаръ зъ даху на землю и тѣжко потовклили, такъ що треба було дѣставити ихъ до шпиталю. — Въ Цѣлювацѣ далось почуту минувшю суботы досѣтъ сильное трясе-ние землѣ, треваюче зъ дѣвъ минуть, зъ пѣвночно-го веходу на полудневый захѣдъ.

Помертій — — оловѣстки.

Амаросія зъ Антоновичѣвъ Восажднова, жена бл. п. о. Андрея Воеводки зъ Карлова (помершого 1882 р.), упокоилася сими днями въ Перемишляхъ. В. ѣ. п.!

Жена о. Емилиана Абрикосового, дочка о. Тели-ховского въ Колоколина, упокоилася сими днями въ Тысьменици въ самѣмъ цѣбѣ житя. В. ѣ. п.!

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Именованія. Министерство рѣшнѣства имену-вало кончинства администратійного при дирекціи лѣсовѣй и дѣбръ скарбовыхъ у Львовѣ, Артура Миллера, адъютантомъ администратійнымъ. — Ми-нистерство торговлѣ именувало оціцѣла почто-вого въ Снятинѣ Ів. Ганку контролоремъ въ Бородахъ, а дирекціи почтъ вызначила на управи-теля уряду почтового въ Снятинѣ оціцѣла збъ Львова Іос. Черневича. — Дирекціи почтъ дозво-лила замѣняти мѣсца службовѣй оціцѣлави въ Краковѣ Ром. Малиновскому и ассистентѣви въ Новѣмъ Санчи Ант. Геттерови.

Соймъ краевый.

IV-те засѣданье сойму зъ днѣ 19 н. ст. жовтня 1889.

Завѣмъ приступлево до порядку дневно-го, одчитавъ секретарь списъ петицій, котрі придѣлево поодинокимъ комасіямъ, а оцѣтъ внесенные пос. Баджейовича въ справѣ зѣмны дотеперѣшного, недавно ухваленого за-кона дорожного.

Зъ порядку дневного одослано справозда-нне выдѣлу краевого о школѣ лѣсовѣй и о бу-дѣлахъ водныхъ въ першѣмъ чатаню до ко-масіи господарства краевого.

Пос. Поляновскій мотивувавъ свое внесенне въ справѣ запомогн въ сумѣ 20.000 зр. на заложение 4 фабрикъ крохмалю зъ ба-раболѣ. Бесѣданъ доказувавъ, що невзычатъ урожай бараболѣ стався для господарѣвъ (властительѣвъ болѣшихъ посѣлостей) великимъ нещастемъ, бо они за-дѣла несправедливого об-меження контингенту спиратуеу не можуть зѣ-житкувати всѣхъ бараболѣ; треба отже, чтобы они могли тѣ бараболѣ зѣжиткувати въ на-шѣй дорожѣ. Продавати менше бараболѣ не можна зъ огляду на вынѣу плодѣвъ а бура-болѣ садити такожъ нема якъ. бо въ краю естъ лишь одна цукроварня. Треба отже конче закладати фабрики крохмалю. Проф. Вавниа-вичъ зъ Дубляна възвѣвъ за гранацѣ, приглас-нувся такимъ фабрикамъ и за дѣвъ недѣлѣ мо-же предложити свои планы. Край повиненъ заняться фабриками а я правительство певно дастъ свою помѣчь. Поляновскій внесити отже, чтобы се внесенне одослати до комасіи будже-товои. Принято.

Пос. Крамарчикъ, селянинъ магур-скій, мотивувавъ дуже красно свое внесенне въ справѣ примусовои ассураціи. Оцѣтъ дока-зувавъ потребу такой ассураціи и о скѣлко она була-бы після его внесеня дешевша. Мы бы платили тогды — кажѣ бесѣданъ — на такую ассурацію може 10, може 5 крейцарѣвъ, а най бы и 20 кр. одостая, а теперь мусимо платити краковскому товариству ассураціи-ному 100 кр. одостати. На удержанье самыхъ атенгуръ ассураціиного товариства иде може 8% дѣтъ ассураціиной сумы; коли-жъ буде ассурація краева, то она не буде настѣ нѣчто коштувати, бо премія ассураціинойа буде сѣлачуватися зъ податками. Сказано, що прав-ительство не згодится на такую ассурацію. Я не розумѣю, дѣлаго бы правительство не згодилось; черезъ такую ассурацію бувъ-бы кождей господаръ змущеный спѣлачувати по-датокъ и не треба-бы тогды оплачувати орга-новъ екекуціиныхъ. Кажуть, правительство не згодится на то, чтобы обмежувати свободу автомомачну; а що-жъ правительству на томъ залежать, коли того хотѣтъ тѣ, для котрыхъ естъ та свобода автомомачна.

Напоследокъ сказано, что правительство не счѣте звеста привилегій товариствъ ассу-раціиныхъ. А прецѣ и се мѣжливѣ, коли ро-зходиться о добро для цѣловъ сусѣлности. Я мѣгъ бы всѣхъ васъ, павѣвъ зъ правѣцѣй и лѣ-вицѣ, покликати на свѣдѣбѣ, что внесенне при-вилегій можливе и чтобы не сѣгати ажъ дале-ко, скажу, что недавно ще внесенно такую при-вилегію (пропанацію). Бесѣданъ закончивъ свое мотивованье прошенемъ, чтобы его вне-сенне одослано до комасіи ассураціиной. (Одлѣски зъ руской стороны.) Принято.

Пос. Романчукъ мотивувавъ свое вне-сенне въ справѣ рускихъ гимназій и семина-ріи учительскихъ. „Не першій разъ казавъ бе-сѣданъ прѣходимо мы зѣ сими внесенными ве-редѣ соймъ. Перша часть теерѣшного внесе-ня була вже предложена палатѣ передъ 5 ро-ками а друга передъ двома роками. Коли бѣ палата була тогды уважливѣша тѣ внесеня, то не треба-бы было теперь тратити на нѣхъ ча-су и мы бы могли были спокѣнно и въ згодѣ бѣдѣтиса нѣшимъ трудѣмъ. Позаякъ тѣ внесе-ня не суть новы, то не потребу ю ихъ широко мотивувати.

Въ першій части мого внесеня выходжу зъ той засады, что у насъ зъ мало гимназій. Вправдѣ естъ теперь загальнѣе стремление у насъ и въ цѣбѣй Европѣ противъ т. зв. гипер-продукціи интеллигенціи а противъ интеллиген-ного пролетариату. Я думаю, что интеллиген-цие не буде нѣколи за богато а нашъ край має якъ разъ найменше интеллигентныхъ людей. Та и не двинѣня, бо коли порѣвняемо нашъ край зъ другими краями коронными, то поба-чимо, что у насъ наибѣльше число жателѣвъ бо 229.000 припадае на одну гимназію. Зъ дѣ-ся походитъ, что у насъ а гимназій суть пере-повненъ и на одну гимназію припадае пере-сѣчно 455 учениковъ, того нѣгде нема. Дѣлаго то зѣ признаемъ пѣдношу заявленнѣ ц. на-мѣстника въ его промовѣ, что рада школьна краева має удатися зъ прошенемъ до прави-тельства о збѣльшенне числа гимназій въ на-

шѣмъ краю. Розходитися лишь о мѣсцѣ, де бы новѣй гимназій треба закладати. Наибѣльше у-поцѣдѣжена естъ вѣхѣдно-полуднева часть на-шого краю. Естъ тамъ лишь одна низша гим-назія и то ще обѣдѣжена самыми сущестами — въ Бучачи. Центральнымъ мѣсцемъ для сѣи стороны бувъ-бы отже Чортковѣ, де бы належало заложити нову гимназію и въ-бѣдѣмъ высладо вѣже петицію до рады державной въ сѣй справѣ. Коли же бы правительство рѣши-лося зреорганизувати гимназію въ Бучачи, якъ то естъ въ провѣтѣ, то и се було-бы добре. Я-ка-жѣ повинна бути реорганізація той гимназіи а який языкъ выкладовый? Тутъ вычѣславъ бе-сѣданъ статистичній дѣты що-до числа Русинѣвъ и Поляковѣвъ и зазначивъ невѣдѣднѣе до того число рускихъ гимназій а зъ того прайшовъ до того заключеня, что нова гим-назія повинна бути руска а крѣмъ того же по-виннѣй бы бути и рускй параллельки въ Коло-мыи и Тернополѣ. Вправдѣ належало-бы до-мѣгаться сего и въ другихъ мѣстахъ явъ Ста-ниславѣвъ, Бережанѣхъ, Стрыю и т. д., але повнѣ что, можна-бы ще се поминути, позаякъ сѣи стороны суть блѣше положенъ до мѣсца де естъ руска гимназія.

Такъ само мало естъ у насъ и семинаріи учительскихъ, а ц. намѣстникъ заповѣвъ такожѣ збѣльшенне числа семинаріи. Така семинарія придалася-бы наибѣльше въ полуднево-вѣхѣд-ной части краю и пр. въ Золочевѣ, Коломыи, Бучачи есентуально въ Чортковѣ. Яка повинна бути сѣ гимназія, такожѣ рѣчь ясна, коли за-вѣжѣтся, что Русины не мають досѣ анѣ одної руской семинаріи учительской. Утравкизмъ въ теерѣшныхъ семинаріяхъ естъ недостаточный а женска семинарія учительска въ Переми-шляхъ естъ зовсѣмъ полска. Дѣмагаемосъ дѣ-лаго, чтобы для науки руского языка въ сем-наріяхъ учительскихъ было выначено тѣлько годнѣтъ что и для полскаго и чтобы женска семинарія учительска въ Перемишляхъ була не ремѣнѣва на утравкистичну. Компетенція що-до языка выкладового належить до правитель-ства — казавъ бесѣданъ и доказувавъ, на-якій подѣставъ. Коли-жѣ мы зѣвертаемъ до сойму а не до правительства, то дѣлаго, что-бы: 1) надѣти вагу нашому жаданю, коли его пѣдопре репрезентация краю; 2) доси мы всего добились черезъ правительство; гимназію въ Перемишляхъ заложило пра-вительство, за старанемъ правительства выбрано одного Русина на члена выдѣлу кра-евого а навѣтъ, то что, маршаломъ промовѣе по рускѣ, не естъ ухвалою сойму лишь заслу-гою маршалка. Мы бы хотѣли а соймови бутѣ за щѣвъ вдѣячѣй. Се суть наимѣншій нашѣй до-маганя. Для насъ панове теперь нагода зая-вити охоту до тон згоды, о котрой говорите. (Бравѣ и одлѣски.) Пѣдъ взглядомъ формаль-нымъ прошу одослати внесенне мое до коми-сѣи школьной. — Принято.

Пос. Ст. Ваденіи резерувавъ справу за-помогн для погорѣльцѣвъ Ожидова и предла-давъ именемъ комасіи дата 250 зр. Пос. Ро-жанковскій поставивъ поправку, чтобы да-ти 300 зр. Поправка ея упала и удержалось внесенне комасіи а то дѣлаго, что декотрі зъ погорѣльцѣвъ суть ассураванѣ а оцѣтъ соймъ мусѣтъ давати сорѣзмѣрно до того, что давъ погорѣльцѣмъ въ Бѣховѣ, дѣлѣхъ естъ болѣше. Напоследокъ одчитано ще кѣлька внесенъ а мѣжѣ нынѣшнѣи и внесенные пос. Тѣлѣшев-ского въ справѣ внесеня оплаты 17½ кр. належитости за кожде дружене судове.

Слѣдующе засѣданье въ понедѣлокъ о 11 год. передъ полуднемъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 19 жовтня. Конференція мни-стрѣвъ вже закончилась а министры вже розѣ-халися; сими днями має бути оголошеный ти-туль арміи. На конференціи велася такожѣ нарада надъ угодою торговельною зъ Руму-нією.

Прага 19 жовтня. Клюбъ молодѣ-ческій постановивъ жадати зѣмны регулямину соймо-вого въ томъ дусѣ, чтобы надъ одповѣдами интерпелляціи можна заразѣ дискутувати.

Берлинъ 19 жовтня. Догодуются тутъ, что межи Нѣмеччиною а Россією заключено пѣдчасъ гостины царя важну якусь угоду.

Парижъ 19 жовтня. Французскій парла-ментъ зберѣся днѣ 12 падоліста. Выстава бу-де закрыта рѣшучо днѣ 6 падоліста.

Брукселя 19 жовтня. Въ копальняхъ ву-гля въ Шарльроа застрайкувало 2.000 робѣт-никовѣвъ и здѣсь, что страйкъ розширѣтися на всѣ копальнѣ въ пѣвѣнчѣй Франціи и Бельгій.

Новѣсть на фортепіанъ на двѣ руки Komzak Album

мѣстѣтъ его найславнѣйшій композиціи (мѣжъ ними незрѣванный вальсъ Phantome).

Цѣна зр. 1-50

На гитару и до свѣу 5-томѣвъ тирольскихъ пѣ-сенъ за томъ по зр. 1-50. (3—3)

Наибѣльшій складъ музыкаліи на фортепіанѣ, скрипку и цитру після спису зъ 10% рабѣтомъ для предплатнѣхъ „Дѣла“ Julius Chmel, königl. serb. Hof-Musikalienhandlung, Wien, VII. Mariahilferstrasse 86.

6, 4, комнаты зѣ принадлежностями. Помѣшканя кавалерскіи. Комнату и кухню. Стѣино и вознѣно вынаймѣе за-рядѣъ реальности Емилиа Бертемпліана Браера, ул. Браеровска ч. 10, въ годинахъ 9—1 и 3—6. 3089 (25—2)

Стрѣча всѣхъ зъ краю и чужины. Grand Etablissement Klingsberg

ул. Зиморовича ч. 17.

Товариство Orpheum A. Frankl.

Одинокій льокаль для забавы у Львовѣ въ ро-дѣ Ронахера у Вѣднѣи.

Вина знаменитѣ, кухня вельми смачна. Для выгоды П. Т. Публики льокаль отвореный цѣлу нѣчь. 3141 (3—6)

J. Lenhart & Wögerbauer

Фабрика ременѣвъ машиновѣхъ

Выготовляютъ ременѣ до машинъ зъ най-лѣтшого сырѣца, а именнѣ сѣ ременѣ вельми придалѣ при электричѣномъ устройно; оцѣтъ поручаютъ знаменитѣй придалѣ, котрі не даютъ зѣуватися ременѣмъ на колеса; вѣкѣнці выго-товляютъ всѣхъ лѣченя ременѣвъ. 3186 1—12 Wien, VI Bez. Mariahilferstrasse 45.

ДРОГЕРІЯ

Вырѣбъ и складъ матеріалѣвъ античныхъ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улицѣ Городецкѣй число 75 удержѣе такожѣ на складѣ

зѣвѣстнй вырѣбы лѣнничѣй

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Зѣвѣстнй они вже въ нашѣмъ краю загально-что-до своихъ успѣшности, тому робѣтъ они зазѣваю и немилу конкуренцію чужимъ заграницнымъ вы-рѣбамъ лѣнничимъ, спеціалнымъ, котрі неразъ обманули недужого. Численнѣе же признаѣи и по-дѣки за лѣнничѣй вырѣбы навѣтъ дѣтъ особѣ высоку поставленнѣхъ, а дуже легко розсѣдѣти, бо суть въ нашѣмъ краю. 3101 (8—2)

Цѣнникъ и проспекты пересылае на желанье даромъ. Заповѣня на провинціи выговѣняются обо-воротнѣю почтою.

Franz Effenberger

Wien, IV, Margarethenstrasse 8

доставѣтъ

для ц. к. почтовыхъ и телеграфичѣскихъ урядѣвъ.

Рѣкъ основаня 1839.

Фабрика вѣдѣнскихъ пендуловѣхъ годнѣннѣхъ и танѣхъ, что накручѣются разѣ въ рѣкъ або мѣснѣ, домовѣй и фа-бричнѣй годнѣннѣхъ всакого рода.

Складъ всѣхъ родѣвъ золотыхъ и сѣрѣбныхъ лѣннѣхъ годнѣннѣхъ, па-рискихъ, бронзовѣхъ и мармѣровѣхъ годнѣн-ковѣвъ и пѣ.

Рѣпараціи выго-вѣняются скоро и деше-во, при чѣмъ за кожду рѣпарацію даѣся гаран-тія на одинѣ рѣбѣ. 3171 (2—12)

Заповѣня зѣ провинціи выговѣняются обо-ротнѣю почтою.

НА ЗИМОВЫЙ СЕЗОНЪ

Магазинъ и рукодѣльня футѣръ

Бронислава и Станислава Вронскихъ

у Львовѣ, улицѣ Театральнѣй ч. 5 „пѣдѣ Бобрѣмъ“

дѣмъ капитульнѣй коло костѣла Катедрального

поручаютъ всѣхъ сорты футѣръ мужескихъ и дамскихъ після найновѣйшихъ фасѣновѣ, астрахановѣй плащѣ, сѣрдѣки дамскѣй и дѣточѣй. каштанѣки, рѣтонды, куртки для госпѣдар-ства и довоѣвъ, кофѣтки и зарукавки дамскѣй новѣйшого фасѣну въ рѣнскихъ сорѣкахъ, мужескѣй дамскѣй и мужескѣй, колѣпки ба-ранковѣй, зарукавки мужескѣй для довоѣвъ, баранковѣй кофѣры до сѣней, баранковѣй кофѣры передѣ постѣлѣ, гѣтовѣй верхѣ до фу-терѣ, шѣкѣры на фуѣтра и нѣ. и цѣро даѣють по возможно найде-шевѣшихъ цѣнахъ. 3176 (1—8)

Всѣхъ замѣлованя якъ мѣсѣвей такъ зѣ провинціи выговѣ-няются скоро, и разумно за доброту и дешѣвѣсть товарѣвъ. Доотавнѣкъ футѣръ для П. Т. Уряднѣхъ державныхъ зѣлѣзныхъ дѣрѣвъ. — Цѣнникъ на желанье франкомъ.

Franz Angerer

Wien, Fünfhaus, Karolinenasse 26.

Фабрикантъ инструментѣвъ смыч-ковѣхъ, именнѣ спеціалѣстѣ зѣ гитарѣ на 6 и 14 струнъ зѣ подвоиною шнѣю, оцѣтъ до ма-нодѣлинѣ и цитѣръ; выговѣляе та-кожѣ струны металевѣмъ дро-томъ обѣденѣи на цитры и гита-ры та має на складѣ великѣй за-пасѣ всякого рода струнъ бара-нѣхъ.

Всѣхъ направи выговѣляются сѣ докладно и по дешѣвѣхъ цѣ-нахъ. 3155 (2—7)

ДѢЛО

Выходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) з 5-го година по полудні. Литературні доповіді „Библиотека знаменитыхъ повѣстей“ виходять в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Дѣло.

Предплату і нисераті приймають: у Львові Адміністрація „Дѣло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Капола Дювья 9. В Перемислі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ і належності за нисераті платити у Львові.

Предплата на „Дѣло“ з літер. додаткомъ в Австрії:

а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляють лише на попереднє застереження. — Рекламісти неоплачені вказівки бачають поодинокі члени комітету 8 кр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бачають однієї строки печатної, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в. Подписи члени комітету по 10 кр. бачають однієї строки.

До нашихъ П. Т. Читателів!

Зі днем 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрокъ видавництва „Дѣло“. Просимо о скорі надіслання передплати і заборгованостей!

Бесѣда посла Юліана Романчука

выголошена в соймъ дня 19 жовтня для умотивування внесення в справу основанія рускои гимназії і семинарії учительской.

Высокій Соймъ!

Внесення, з якими я і мої товариші отсе выслушаемо, не першій разъ приходять передъ сесію Выс. палату. Часть ихъ, хоть в нѣкій формѣ, я предложивъ еще передъ пятью роками; другу часть передъ двома роками. Коли-бъ Выс. палата була ихъ вже тогдѣ у виглядѣ, мы всѣ могли-бъ нинѣ дорогій а коротко вытѣренный намъ часъ обернути на нинѣшній пильний и важный справы та працювали бъ разомъ в лѣпшій гармоніи и згодѣ якъ теперѣ. Однакжъ, що не сталося, годѣ за тымъ теперѣ жалувати; кобы бодай на будущиость дѣлялося инакше!

Зъ причини, що внесена, якъ ставлю, не суть нові, не потребу ю ихъ широко мотивувати.

Въ першій внесено виходжу зъ того заложенія, що край нашъ має за мало гимназій и потреба ихъ бѣльше. Вправдѣ теперѣсть певная тенденція противъ збѣльшуваня ученыхъ школъ, и майже в цѣлій середущій Европѣ говорить ся богато о гиперпродукціи интеллигенціи и о интеллигентнѣмъ пролетаріатѣ. Я, признаюся, думаю, что интеллигенція ибѣю не може бути за богато, а интеллигентного пролетаріату не буде, если молодѣжь в школахъ не буде шукати самого только хлѣба. Але, будь якъ будь, навѣть тѣ, що взагалѣ суть противъ збѣльшуваня числа гимназій, не суть и не могутъ бути противъ збѣльшуваня гимназій в Галичинѣ. Нашъ край має сорозмѣрно наименше гимназій зъ всѣхъ коронныхъ краївъ австрійскихъ. Коли в Сальцбургѣ одна гимназія припадає на 81.000 мешканцѣвъ, в Тироли на 91.000, в долѣшній Австріи на 93.000, в Шлезеи на 94.000, в Моравѣ на 97.000, то в Галичинѣ припадає одна гимназія на 229.000 мешканцѣвъ. Найбѣльше до Галичины зближаєсь есть Сгарія, в котрій припадає одна гимназія на 202.000 мешканцѣвъ, але треба зважити, что Сгарія має ще половину только реальныхъ школъ, а в нашомъ краю число реальныхъ школъ выносивъ ледви только 1/4 часть числа гимназій. Зъ той причини нашъ гимназіи найбѣльше суть переповнені, бо у насъ на одну гимназію припадає пересѣчно 455 учениковъ, коли в Далматіи припадає 180, в Карнатіи 221, в Сальцбургѣ 223, в Тироли 246, в Моравѣ 273 и т. д. Нормальное число учениковъ въ одной гимназіи повинно выносивъ 300 до 350, а чимъ оно менше, тымъ очевидно лучше для науки. Длѣтого ы признаемъ по добру, что Г. Е. панъ намѣстникъ теперѣ при отвореніи сойму заповѣвъ, что ц. к. рада школьна краєва має робити заходы у министерства просвѣты о збѣльшеніи числа гимназій.

Если зъ того оазується наглядная потреба заложения новыхъ гимназій в нашомъ краю, то заходить пытанье, де, в котрій его части мала-бы заложитися новая гимназія. Отже найбѣльше подѣ тымъ взглядомъ уопощѣна есть часть полуднево-восточная. На всѣхъ повѣтовъ той части: подгаецкій, бучацкій, городенскій, терембелскій, чортковскій, залѣщійскій, гусятинскій и борщевскій, зъ людностію 611.000 душъ, есть только одна и то наша гимназія в Бучачѣ, удерживающа коштомъ тамошного монастыря оо. Василианъ. Але и та одна гимназія зовсѣмъ не бѣдовѣла потребамъ людності, не только тому, что есть то гимназія низша, але и тому, что немає владѣкованыхъ учителей, а обсаджена самими только сучетанями.

Центральнымъ пунктомъ снхъ всѣхъ вѣдомѣхъ повѣтовъ есть Чортковъ, и заложена гимназія в Чортковѣ домогалася даже чина снѣнній петиціи, высланий сего року до рады державной. Если-бъ однакжъ ц. к. правительство, замѣсть закладати новую гимназію в Чортковѣ, рѣшилося зреорганизувати и доповнити до вѣсѣмъхъ класъ гимназію в Бучачѣ, якъ сего в соймѣ краєвой резолюціою зъ 15 жовтня 1888 року домогалася, то мы бы и тымъ также вдовольнилися.

Яка-жъ то повинна бути тая нова, вглядно зреорганизована и доповнена гимназія? Який бы повиненъ в нѣй бути языкъ выкладовъ? В снхъ вѣсѣмъхъ повѣтахъ есть 419.000 Русинѣвъ, а только 161.000 Поляковъ. Ясно отже, что языкомъ выкладовымъ в нѣй повиненъ бути языкъ рускій.

Але есть же иная причина, загальнѣйшюй натуры, чтобы заложити гимназію рускую, бо Русины имено — я то есть другие заложенье, зъ которого я виходжу — мають взагалѣ замало гимназій; только одну у Львовѣ и двѣ паралельны класы в Перемислѣ. Если-бъ и не зважати вже на бѣдноство чина людності обохъ народѣвъ нашего краю, только на бѣдноство числа учениковъ (въ округлыхъ цифрахъ есть в гимназіяхъ 2.000 рускихъ учениковъ сууротивъ 8.500 польскихъ), то на 26 гимназій в краю повинно бути 5 гимназій рускихъ.

Зъ той причини домогаемося ще сталыхъ паралельныхъ рускихъ при гимназіи коломыскій, де число учениковъ Русинѣвъ выносивъ 192, и в Тернополѣ, де оно доходило до 140. Суть же и инші гимназій зъ значнымъ числомъ рускихъ учениковъ, и пр. ставиславѣвска, бережанска, стрѣйска, але что тѣмъ мѣста положеніи близько тавихъ, в котрыхъ або суть рускі гимназій вглядно паралельны, або бѣла нашего внесенія мала-бы бути, длѣтого часть учениковъ рускихъ могла-бы зъ-вѣдѣтъ до снхъ рускихъ школъ перенестися.

Якъ гимназіи такъ и семинаріи учительскіхъ в нашомъ краю есть за мало — якъ се также признає Г. Е. п. намѣстникъ, заповѣдаючи знова, что краєва рада школьна має удалася до центрального правительства въ справѣ збѣльшуваня ихъ числа. Исправдѣ, изъ справозданія краєвой рады школьной о школахъ народныхъ за рокъ 1889 показуєсь, что в сѣмъ роцѣ было 208 школъ нечинныхъ, в значній части зъ причинъ браку учителей. Коли-жъ зважити, что в р. 1888 зложило неспѣтъ арѣлости в учительскихъ семинаріяхъ только 149 кандидатѣвъ учительскихъ, то се число не выстане навѣть до обсаджения новыхъ школъ, котрыхъ що року маєсь закладати 150, а тымъ менше до заповнення люкомъ до давнѣйшихъ учителей. Недостатокъ семинарій показуєсь имено у восточной Галичинѣ, де есть, равно якъ в западной, три мужескі семинаріи, мимо того, что и число людоности и число школъ у восточной Галичинѣ есть майже два разы бѣльше, такъ что супротивъ трехъ семинарій в западной Галичинѣ повинно бути у восточной пять.

Якъ гимназіи такъ и семинаріи нова придалася-бы найбѣльше в полуднево-восточной части Галичины, и пр. в Золочевѣ, Коломычи, Бучачѣ, або евентуально в Чортковѣ, коли-бъ тамъ нова гимназія мала заложитися.

Що-до пытанія: яка повинна бути тая новая семинарія, зъ якимъ языкомъ выкладовымъ, то бѣдовѣ на то выходитъ ясно зъ отенѣхъ данныхъ: На 1755 школъ народныхъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ нема анѣ одной рускои семинарії учительской, — на 1492 школъ польскихъ есть 6 польскихъ семинарій, т. е. 3 мужескі и 2 женскі.

Кромѣ того суть же 4 семинаріи т. зв. утраквистичскі, т. е. нѣбы на-пѣвъ польскій а на-пѣвъ рускій, — але фактично суть они ледви в третей части рускій, а одна зъ нихъ, т. е. женска семинарія у Львовѣ, есть майже только польска. А что учитель повиненъ очевидно добре знати языкъ, в котромъ має научати, а при маломъ числѣ рускихъ годѣвъ науки в семинаріяхъ се не есть ипоиѣ возможно, — длѣтого мы домогаемося в нашомъ внесеніи, чтобы в мужескихъ семинаріяхъ учительскихъ у Львовѣ, в Стаиславѣвѣ и Тернополѣ и в женской семинаріи у Львовѣ строго бувъ переведенный утраквизмъ языковъ той способѣ, чтобы на науку в рускимъ языкѣ уживаво загаломъ не менше годѣвъ школьныхъ, якъ у польскимъ. Наконецъ домогаемося еще, чтобы польскому семинаріи учительскому в Перемислѣ зъ чисто польской перемѣнати на утраквистичну. Также она лежитъ в рускій части краю, а кандидатѣвъ по убѣченію ей занятіи суть также в той-же части!

Компетенція до рѣшенія о выкладовымъ языкѣ в учительскихъ семинаріяхъ належитъ выключно до правительства. Що-до гимназій есть законъ краєвой зъ 22 грудня 1867. Але поминувши, что цѣлый той законъ в найважнѣйшихъ своихъ постановкахъ стоитъ в яркой суперечности не только зъ законодательствомъ державнымъ, але навѣть зъ основными законами державными, мушу же замѣтити: 1) что закладанье новыхъ гимназій належитъ безпременно до власти езекутивной; 2) что право рѣшати о языкѣ выкладовомъ не есть нѣгде в статутѣ краєвомъ застережено соймомъ, а вѣ всѣхъ нѣныхъ краяхъ коронныхъ право выконує правительство. Вправдѣ згаданный законъ краєвой в арт. V. постановляе, что в школахъ среднихъ, удерживаемыхъ зъ фондѣвъ публичныхъ, має бути языкъ выкладовый польскій, однакжъ зъ дальшихъ слѣвъ того артикулу выныкає, что тая постановка бѣдовѣть только до школъ уже вступившихъ а в арт. VII-омъ есть для сойму застережено только право рѣшати о змѣнѣхъ что до языка выкладового, т. е. рѣшати в такомъ разѣ, коли-бъ и пр. рускій языкъ мавъ бути заведенъ въ який гимназія на мѣсце польского. Однакжъ что-до новыхъ гимназій, де о нѣякой змѣнѣ не може бути бѣсѣды, той законъ соймовый нѣякого права не застерѣгає. Только введеніе руского языка стало в паралелькахъ, маючихъ заложитися при вступившихъ уже польскихъ гимназіяхъ, належитъ поєла згаданого закона до сойму краєвого.

Спытаєте отже, панове, длѣтого мы удаемося до сойму въ справѣ, котра належитъ до

правительства? Рѣшимъ се зъ двохъ причинъ: разѣ, чтобы додати ваги нашимъ домоганнямъ, коли ихъ подѣре и репрезентация краю; а по другие длѣтого: досѣ, имено в остальныхъ частяхъ, всѣ концесіи, — если то можна назвати концесіями, — якъ мы для нашего языка або для нашихъ народныхъ интересовъ взагалѣ осягнули, выходили бѣдъ правительства. И такъ: заложенье рускихъ паралельныхъ в Перемислѣ правительство не только занѣциовало, але и перевело поза ухвалу сойму. Навѣть в такой справѣ, якъ выборъ одного руского посла на члена выдѣлу краєвого, було, якъ звѣстно, моторомъ правительство. Если жъ теперѣ при отвореніи и замыканіи сойму чують зъ устъ маршала краєвого также и кілька рускихъ слѣвъ, то се знова не есть заслугою сойму, котрый того дѣтчного внесенія не полагодивъ, але достойной маршалка. Отже мы хотѣли-бы, чтобы мы и вамъ, панове, соймови краєвому, мали де-що завѣдити. А не домогаемося тутъ якихъ особлившихъ концесій, якихъ ласкъ; мы домогаемося в снхъ внесеняхъ только одной и то невеликой частини зъ того, что намъ належится на подѣствѣ нашихъ правъ историчныхъ, правъ природныхъ и на подѣствѣ нашихъ правъ конституціонныхъ, а что далеко же не выстає до заспокоєния нашихъ фактичныхъ потребъ. Мы подаємо вамъ отсе нагоду, бодай в малой мѣрѣ выконати актъ справедливости супротивъ руского народу, а заразомъ и актъ разумной политики. Въ вашомъ добре зрозумѣлѣмъ интересѣ лежать, не менше якъ в нашомъ, зъ той нагоды скорі стати. Поручаю отже сй нашъ внесенія вашѣй розважѣ и змѣльшанію.

Подѣ взглядомъ формальнымъ вношу, абы се внесеніе одослати до комисіи школьной. (Брава и оплески).

Банкъ краєвой в р. 1888 и справа селянскихъ позичокъ.

II.

Станъ интересовъ Банку краєвого представляєсь за р. 1888 въ такий способъ:

Що до продажи эмисій банковыхъ замѣтити належитъ, что в р. 1888 выказала одна некористный результаты. В р. 1888 позывъ Банку краєвой своихъ эмисій до высоты 3,186.550 зр., при чѣмъ потерпѣвъ страгу въ высотѣ 24.915 зр. 21 кр. Страгу тую покрыто переаесснымъ за р. 1887 зыскомъ в сумѣ 42.610 зр. 15 кр. Зъ початкомъ в вѣшій половинѣ р. 1888 стоявъ курсъ эмисій Банку краєвому низко и доперва в другой половинѣ почався поднѣсати. Дня 31 грудня 1888 маля 4 1/2%-ый листы заставный курсъ 95 1/2 — 95 3/4, а 5%-ый облигація коммунальнѣ 100 1/2 — 100.

Главный интересы, якими займаєсь Банкъ краєвой в р. 1888, были, якъ звѣчайно передъ тымъ, интересы: гипотечный, коммунальнѣ, банковый и интересы зъ товариствами заробковыми и господарскими.

Въ бѣдѣ гипотечномъ влывуло в р. 1888 разомъ зъ неполагодженными зъ р. 1887 — разомъ 551 поданѣ о позички гипотечны въ высотѣ разомъ 3,131.300 зр. Зъ тѣхъ бѣднуєвъ Банкъ 176 поданъ на суму 1,664.000 зр., на рѣшту поданъ выдавъ 308 промѣсь на загальну суму позичокъ 1,068.150 зр., а 67 поданъ на суму 399.150 зр. лишивъ неполагодженыхъ. Всѣхъ позичокъ гипотечныхъ выплативъ Банкъ краєвой в 1888 роцѣ 270 в загальнѣй сумѣ 1,016.200 зр., зъ того припадає на бѣльшу поєльбѣсть суму 299.000, на реальности мѣськѣ 563.750 зр., а на грунты селянскі 153.450 зр. Одъ початку своего встановленія удѣлявъ Банкъ краєвой взагалѣ позичокъ гипотечныхъ на 15,134.800 зр. Зъ той сумы припадає на бѣльшу поєльбѣсть 54.08%, на реальности мѣськѣ 40.56%, а на меншу поєльбѣсть всего 5.38%. Зъ титулу сплати позичокъ гипотечныхъ залегало при концѣ 1888 р. в загальѣ 264 рать на загальну суму 96.235 зр. 99 кр. Зъ той залеглости припадає на добра бѣльшю поєльбѣсть 75.955 зр. на реальности мѣськѣ 13.643 зр. 59 кр., зъ на грунты селянскі 6.636 зр. 68 кр. Зыскъ в бѣдѣ гипотечномъ выносивъ в р. 1888 суму 38.753 зр. 80 кр. (абѣльшилась о 6.613 зр. 15 кр.), резерва в бѣдѣ гипотечномъ выносила зъ концѣмъ р. 1888 суму 43.614 зр. 39 кр. (абѣльшилась о 6.900 зр. 25 кр.) Дня 31 грудня 1888 было в обѣгу заставныхъ листѣвъ Банку краєвому на суму 14,409.400 зр., позички удѣленѣ Банкомъ выносила по бѣтреченію фонду амортизаціонного 14,306.660 зр. 35 кр. — лишивъ отже до найбѣльшого выльсѣванія листѣвъ заставныхъ на 102.739 зр. 65 кр.

Комунальнѣ позичокъ удѣлявъ Банкъ краєвой в 1888 всего 10 в загальнѣй сумѣ 250.600 зр. Одъ часу своего заснованія удѣлявъ Банкъ краєвой всѣхъ коммунальнѣхъ позичокъ 117 в сумѣ 1,502.000 зр. Зъ того числа припадає на повѣты 18 позичокъ в загальнѣй сумѣ 389.000 зр., на громады мѣськѣ 37 позичокъ в сумѣ 947.900 зр. Зыскъ сельскій 62 позичокъ в сумѣ 165.000 зр. Зыскъ бѣдѣ коммунального выносивъ в р. 1888 су-

му 2.967 зр. 23 кр.; фондъ резервовый облигацій коммунальнѣхъ суму 78.315 зр. 21 кр.

Одѣль банковый бувъ Банкомъ и в р. 1888 найбѣльше культивованный, хоть и тутъ слѣдно зменшеніе загального числа интересовъ вѣшій порѣвно зъ попередними роками. В р. 1888 есконтовано 7.399 векселѣвъ на загальну суму 5,978.170 зр. 90 кр., реесконтовано 2.028 векселѣвъ на 1,608.442 зр. 20 кр. Зъ векселѣвъ тѣхъ 49 не заплачено вѣшій терминъ такъ, что Банкъ мусѣвъ удалася на дорогу права, а в трехъ случаяхъ, де ходитъ о суму 3.801 зр. 91 кр., треба буде векселѣ бѣднѣвати яко зовсѣмъ стратенѣй. Зыскъ в бѣдѣ банковомъ выносивъ в р. 1888 суму 118.966 зр. 33 кр.

Въ р. 1888 удѣлявъ Банкъ краєвой кредиту векселего 50 товариствамъ заробковымъ и господарскимъ, есконтуєчи ихъ 3.694 векселѣвъ на суму 1,598.322 зр. Зъ товариствъ тѣхъ три товариства магазинной банкротували и Банкъ зовсѣмъ стративъ свои претенсіи до нихъ. Зъ товариствами на провинціи, котры были репрезентациями Банку краєвого, стоявъ бѣдъ у взаимныхъ рахунокъ бѣжущого. Зъ концѣмъ року 1888 были тѣ товариства довжнѣ Банкови 34.319 зр. 19 кр., але за то мали претенсіи до него в загальнѣй сумѣ 67.830 зр. 40 кр.

Кругъ своихъ интересовъ збѣльшивъ Банкъ краєвой в р. 1888 деякими новыми агендами. Имено набувъ Банкъ краєвой бѣдъ выдѣлу краєвого цѣлу емисію зъ 1888 року 4 1/2%-овон позички краєвой (касарной) в сумѣ 440.000 зр. и продавъ ен в минувшомъ роцѣ в цѣлости.

Салоу угоды заключеной зъ намѣстничествомъ переймивъ Банкъ краєвой бѣдъ р. 1889 до опроцентованія надвыжкѣ касовой галицкой фонду надемизаціонной, а на подѣствѣ рѣшенѣ соймовыхъ зъ р. 1887 обявъ бѣдъ р. 1888 рѣшту активнѣй фонду промышленого.

Одъ правительства одержавъ Банкъ краєвой право удѣляти краєвымъ раснеріямъ насты поруку до 300.000 зр. за податокъ консумційный, закредитованный вмѣ черезъ власти скарбовѣй, а также удѣляти поруку до высоты 300.000 зр. за податокъ консумційный бѣдъ горѣвки. Клиєнты Банку краєвому скористали зъ одной и другой поруки, а дѣла властѣтѣвъ гораленѣ отворивъ Банкъ краєвой кромѣ того что овремѣй кредитъ на инвестиціи а то подѣ дуже выгѣднымъ услѣвьями. Такимъ способомъ вѣсь Банкъ краєвой немалѣй услуги капиталовъ и бѣльшій поєльбѣсть.

Загальнѣй зыскъ зъ р. 1888 выносивъ 75.800 зр. 98 кр. Цѣлый теперѣшний маетокъ Банку краєвому выносивъ в капиталѣ закладовомъ и резервахъ 1,285.459 зр. 08 кр. Коли бѣдѣгнѣсь бѣдъ того суму 41.460 зр., котра есть власностію довжнѣковъ, оставеся суму 1,244.009 зр. 08 кр., значить отже, что Банкъ краєвой черезъ пять лѣтъ своего встановленія подѣвѣсь маетокъ свой по-надъ первѣстну дотация одного миліона о суму 244.009 зр. 8 кр. а в.

Ц. к. намѣстничство о „Народномъ Домѣ“.

Мы вже подали змѣсть рескрипту ц. к. намѣстничства до президента мѣста Львова в справѣ „Народного Дома“. Нинѣ подаємо рескриптъ той вѣшій основѣ.

Ч. 48.818.

До Вн. Пана Президента кор. ст. мѣста Львова.

Справозданіємъ зъ дня 9 жовтня 1885 ч. 34219 просивъ магистратъ львовскій, чтобы выдѣти ему дубликаты рескриптовъ 6. губерніи зъ 7 вересня 1849 ч. 10876, зъ 19 жовтня 1849 ч. 12674 и зъ 26 червня 1850 ч. 34569, а также автентичной бѣднѣ протоколѣвъ бѣднѣ въ посѣданіи (руинѣ) поуниверситетскихъ у Львовѣ) зъ дня 8 падолиста 1849, а то вѣ той цѣли, чтобы при заводженіи новыхъ книгъ грунтовыхъ перевести занятабулованье управленіи людності руской кор. ст. м. Львова за вѣстательску дарованой ѣй реальности подѣ ч. 78 м.

Въ томъ справозданіи магистратъ виходитъ изъ становиска, что „дарованна руинѣ поуниверситетскихъ становитъ фундацію по мысли §. 646 зак. цав.; что складає збраний вѣ цѣломъ краю на цѣли той фундаціи безъ огляду на свою скоєльбѣсть збѣльшила поєла аналогіи надѣ. декрету зъ 16 лютого 1830 ч. 3497 первѣстный основный маетокъ фундаціонный и такъ самъ, якъ той, припали на власності руской людності м. Львова; что утворе-на, якъ выше, комисія завѣдуюча не мала права репрезентованія людності руской м. Львова; что згадана комисія завѣдуюча, прибравши собѣ довольно новыхъ, властію надзоруючою не затвердживъ членѣвъ, утворила и зорганізувала истнующе теперѣ приватное товариство подѣ назвою руско-народного института „Народный Домъ“ у Львовѣ и бѣдала тому-жъ приватному товариству зарядъ выше згаданого маетку фундаціонного; что выголовила замѣсть акту фундаціонного статутъ згаданого товариства и предложила той-же до затверженія; что комисія тая бѣданѣмъ заряду

Перегляд часописей.

[Neue freie Presse о верификациях послѣвъ въ галицкомъ соймѣ.]

Neue freie Presse умѣстила въ ч. 9033 зъ дня 17 н. ст. жовтня вступну статью на тематъ верификацій посольскихъ въ галицкомъ соймѣ а на тѣхъ промовъ рускиихъ послѣвъ. Статья заслужуе на то, чтобы важнѣйшій уступъ зъ вен подати нашимъ Ви. читателямъ:

То, что въ найновѣйшихъ часахъ телеграфъ звѣщае зб Львова, накликуе зновъ голосно, чтобы установлено трибуналь для верификацій выборовъ, а зарозумъ же догадуваться, якъ бы то неодавно рѣчь стояла политично инакше, якъ въ Галичинѣ такъ и въ державѣ, коли-бъ о галицкихъ выборахъ замѣтъ болѣеостно львовского сойму мавъ рѣшати безсторонний и независимый трибуналь судейскій. Русины въ галицкомъ соймѣ теперь трохи крѣпше заступлены, якъ упередъ, а именно — якъ се заставъ ихъ речникъ безъ запереченя противной стороны — просто для того, что всюды тамъ въ рускиихъ округахъ сельскихъ, де польскій старосты, послухавши наказу намѣстника, уже не кандидали, выбрано за каждый разъ рускиихъ кандидатѣвъ. Уже зъ сего факту можна вносити, что то мусѣло дѣлатьсь перше при выборахъ въ тѣхъ округахъ. Але рускій послы такъ же бдѣлюють потрохи — на скѣлко польскіа болѣбствъ се допускае — заслону, котра покрывае галицкы выборы и тутъ выходять на яву кривой рѣчи. „Надужить и насмѣя — сказыавъ вчера пос. Окуневскій — якъ дѣлалъ при выборахъ въ рускиихъ округахъ, деінде зовѣтъ нема, а яко пресія допускаятьсь при томъ правительственныхъ органы и жандармы, се доволѣ звѣстне.“ Польскій посолъ Меруновичъ не знавъ на то бдѣлывати нѣчого лучшего, якъ что надужити лучаються по обохъ сторонахъ, але на то ему Романчукъ кривнувъ: „Тѣлько зъ тою рѣчицею, что мы вамъ даемо доказы, а вы намъ нѣ!“ Та не скѣчалось на тѣхъ вымѣнѣхъ загалныхъ замѣтовъ, котры чѣмъ то особливо интересны, что ввязалась зъ выборомъ п. министра Залеского. Романчукъ въ бесѣдѣ про выборы посла Торосевича сконстатувать, что въ одайи громадѣ рогатинского повѣту правыборы касовано трича разъ-по-разу, бо выборы не хотѣли голосувати на польского кандидата. Самъ заступникъ правительства мусѣвъ что-до починеныхъ Окуневскимъ замѣтовъ бдѣлать дохождѣня. Але якъ соймъ поступае супротивъ тѣхъ жалобъ, можна побнати зъ того, что коли противъ выбору гр. Антоновъ Водзницкого убойшовъ протестъ, а послы Романовичъ и Антоновичъ домагались не болѣе, якъ тѣлько чтобы верификацію выбору бдѣлжати на такъ довго, доки не буде нагоды внесенный протестъ розсѣлжати, — и то внесенне бдѣлжало и безъ огляду на протестъ выборы Водзницкого сейчасъ заверждено.

Явность тѣхъ дебатъ позволяе тѣлько немовъ черезъ зыку склудану заглянути въ тайны галицкихъ выборовъ, але и тои дрѣбнѣе вѣже досѣтъ, чтобы утворити собѣ понятѣе, зъ-вѣдѣти то може походить суцѣречность межъ цѣфрою рускиихъ послѣвъ въ галицкомъ соймѣ а цѣфрою руской людности того краю, яку выказуе статистика.

Якъ стоять въ Галичинѣ зъ маого окричанымъ рѣвноуправленемъ въ Галичинѣ, то звѣстне зъ поперѣднихъ дебатъ въ галицкомъ соймѣ. Дѣеяи Поляки взыгаль заперечують предѣвъ встановленъ Русинавъ, а Русины почувалысь-бы насмѣяны, коли-бъ они нѣмъ бодай лашъ въ приближенно мали того рѣвноуправленне въ школахъ и урядѣ, яке нѣбы то такъ покривденъ Чехи въ Чехіи и Мураване мали за министерствъ Гисары и Аверсеперта. Але министерству гр. Тафого досѣ авѣ не прислалось выдати для Галичины розпорядженне о языцѣ, а что-до охороны, якои Русины дѣлають бдѣ властей правительственныхъ, то ви скарактеризувать пос. Романчукъ въ львовскомъ соймѣ въ тои способѣ, что новый намѣстникъ гр. Бадені вправдѣ заповѣвъ, что бѣзъ зажажъ побдѣластивымъ ему урядникамъ мѣшались до ацкіи выборовъ, але намѣстникъ, здавсь, державсь тѣлько пословацѣ: рѣзати курку такъ, чтобы при томъ богато не кричала.

Для насъ здаються галицкы дебаты верификацій незвычайно поучаючими. Бѣли черезъ заведенне польского языка урядового въ Галичинѣ такъ дужо розбрана звязъ того краю зъ державою уже довела до тѣкихъ бдѣностей, что чого бы треба сподѣватись, коли-бъ самостоятельность Галичины була це аболѣшена?

На сѣ выводы Neue fr. Presse згодиться каждый Русина.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Станиславова.

[Въ справѣ доходу зъ вечера членѣвъ „Академического Кружка“.]

На заявленіе п. Арсенія Дорожнинского въ 224-омъ числѣ „Дѣла“ можу Виов. Редакціи заявити:

Бѣтъ фактомъ, что члены „Академического Кружка“ по вечеру не помышляла 17 ар. 50 кр. чистого доходу, принавшего на катедральну церковь, и почкаи до Коломыѣ. Якимъ титуломъ они той частый дохѣдъ тогда забрали и чи звернули тѣ грошѣ коли и на чия руки? — се пояснити належитъ уже до членѣвъ „Академического Кружка“. Оппиня публична въ Станиславѣ о присылцѣ тѣхъ грошей на назначену цѣль до нѣмъ нѣчого не знае.

Дописувать „Дѣла“.

Зъ Коломыѣ.

[Въ справѣ доходу зъ вечера членѣвъ „Академического Кружка“.]

Хвална Редакціи!

Читаючи въ числахъ 223 и 224 „Дѣла“ дописи про вечерокъ устроенный „Академическимъ Кружкомъ“ на дохѣдъ руской Бурсы въ Коломыѣ, уважаемо въ интересѣ правды за одѣтне прилюдно заявити, что Бурса изъ позбѣстнаго зъ вечера доходу не одержала аякъ шеляга.

П. П. Дудакъ, котрый займался прѣнѣтѣмъ пѣвѣвъ, устроюющихъ вечерокъ, заявивъ, что квоту становлячу весь чистый дохѣдъ вручать тѣмъ-же панамъ на дальшу дорогу.

Одъ Заряду Бурсы св. Михаила въ Коломыѣ дня 19 н. ст. жовтня 1889.

[Примѣтка Редакціи. По официальной сѣмъ заявленію Заряду Бурсы св. Михаила въ Коломыѣ мы вѣже справдѣ не знаемо, что думати про „рѣшительное“ заявленіе п. Арсенія Дорожнинского, что нѣбы дописъ изъ Коломыѣ, помѣщена въ ч. 223 „Дѣла“, розмѣналася совершенно съ правдою“. Мѣстияи его „рѣшительное“ заявленіе, мы сказали, что „даемо вѣру“ п. Дорожнинскому, — теперь же годъ намъ не дати вѣры и Заряду Бурсы коломыискон...]

Зъ Коломыѣ.

[Заявленіе пп. Т. и М. Бѣлоусѣвъ.]

Что-до розсѣваныхъ вѣстей мовѣ-бы то въ нашихъ домахъ бѣвъ кѣйсь вечерокъ для руской консулы, заявляемо черезъ „Дѣла“, что въ нашихъ домахъ нѣякихъ вечерковъ въ нѣчно чѣсть не бувало.

Зъ поважанемъ

Теодоръ Бѣлоусъ.

М. И. Бѣлоусъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Конференція министровъ у Вѣднѣ закінчилася тѣмъ, что угорскій армія признае титулъ „цѣсарска и королевска“ армія замѣстъ дотеперѣшного титулу „цѣсарско-королевска“, а угорскіи министры вернули домѣвъ и не думаютъ вѣже о дамисіи. Одакожъ Мадяры не конче вдоволены сѣмъ титуломъ, бо не залагоджено справы хоруговъ въ войску. Pesti Naplo нападае для того остро на Тассу и каже, что бѣзъ дався затуманити дрѣбницею и не стараюсь переперти важнѣйшій справы хоруговъ. Кажуть такъ же, что на радѣ министровъ розбиралася и та справа, чтобы консулаты поступали зъ угорскими подданными за границу посли угорского права.

Въ Чехахъ инакше якъ у насъ. Молодо-Чехи выступили дужо остро противъ намѣстника за его бдѣловѣ въ справѣ розвязаня чешского товариства академического. Грейфъ домагався, чтобы намѣстникъ, котрый надѣжувъ права, котре належитъ лишь до маршалка и важився дати нагану пос. Тильшеровъ за его поступованіе — оправдавъ свое поступованіе, показавъ оно естъ нарушеніемъ посольской ненарушимости. Пос. Крумгольцъ интерпелювалъ зновъ маршалка, на якѣй подставѣ намѣстникъ бдѣловѣдавъ по нѣмѣцки на чешку интерпелюацию.

Комисія для закона карного мае залагодити 150 поправокъ предложеньхъ до проекту закона карного въ першѣмъ читаніи. Посли ухвалы комисіи буде дужо читаніе обмежата лишь на тѣ параграфы, до котрыхъ поставлено поправки и для того естъ надѣя, что комисія буде могла закінчати свои наряды, котры розвѣнчуютъ 11 падоліста, це передъ Роздѣльными свѣтами.

У Вѣднѣ ходитъ погожоска, что гр. Кальноки мае при кѣндѣ сего мѣсяца выхати до Фридрихсбурге до кн. Бисмарка.

На внесенне найновѣйшій рады санитарной мавъ министръ справедливости помѣстити въ проектъ закона карного такъ же параграфъ противъ рекламы лѣкарской обшеченой на обмѣстѣ и противъ универсальныхъ лѣкѣвъ.

Въ загребскомъ соймѣ поставили Барчичъ и товаришѣ слѣдуюче внесенне въ справѣ прилученія Далматіи до Хорватіи: Заявивши, что сей соймъ не може допустити, чтобы справа прилученія Далматіи зъ сѣмъ королевствомъ позбѣстала а дальше не залагоджена, противно, что естъ свѣтлымъ обовязкомъ сего сойму прискорити залагодженне сѣи справы и совнѣтити тѣмъ одиодущий и горячій бажаи хорватского народу, ставлять подѣсавій слѣдуюче внесенне: Соймъ зволитъ ухвалити, предложити цѣсаревъ адресу, въ котрой пригадажѣ-бы се жадающе хорватского народу, что основуясь на его правѣ національнѣмъ и державномъ а именно, чтобы сполучити королевство Далматію зъ королевствами Хорватіею и Славоніею — а въ котрой то адресѣ була-бы высказана просьба, чтобы цѣсарь зволѣвъ забвѣнати соймъ далматинскій выбрати зъ-помежи себе комисію зъ 12 членѣвъ и выслати еѣ, чтобы она зъ такою самою комисіею сего сойму пороудилася что-до спѣсѣу переведеня сего сполученія. До выгѣтовленя сѣи адресы мае соймъ выбрати комисію адъ носъ зъ пяти членѣвъ а та комисія мае це въ прѣтягу сѣи сѣсїи предложити палатѣ проектъ сѣи адресы.

Принятіе цѣсаря Вильгельма въ Мѣнцѣ было дужо сердечне. На повѣтаніе цѣсаря явилася вся родина короля а такъ же и Крисия. На дорожѣ зъ дѣвѣрца въ Мѣляно до королевской виллѣ твѣрили берзѣмѣры шпалирѣ. Гр. Герберта Бисмарка повѣтавъ Крисия а гр. Гербертъ передавъ ему поклонѣ бдѣ своего батька. Коли гостѣ станули на замку, бдѣбуся серкѣ, подчасъ котрого цѣсарь Вильгельмъ розговаривавъ довѣйшій часъ зъ Крисиями а ко-

роль Гумбертъ зъ гр. Гербертомъ Бисмаркомъ. Подчасъ обѣду не було нѣякихъ тоаствѣвъ. Цѣсарь и цѣсаревъ мають выхати нѣмѣй вечеромъ або завтра рано до Атинѣ.

Вчера бдѣрѣвъ регентъ Ристичъ торжественно нову скупштану промовою, въ котрой агадавъ про все, что въ послѣднихъ часахъ сталося, отже про нову конституцію, про абдикацію Милана, установленне регентіи и помазаніе короля въ монастыря Зачи. Абдикацію короля Милана называе промова дѣломъ патристичнымъ и каже, что король Александръ розпочинае нову дѣбу. Дальше высказуе промова подяку всѣмъ тѣмъ державамъ, что згодились на новый станъ рѣчей и выислалъ найважнѣйшій работы скупштаны. По сѣмъ заповѣдае промова оцѣдѣбѣ въ бюджетѣ, новый законъ о организаціи арміи, законъ въ справѣ управлѣннѣя односѣвъ цѣркви до державы а переходячи до политики заграничной зазначуе, что Сербія навязала новій дружній односѣвъ великои вѣгы и что постановленіемъ правительства естъ удержувати якъ найдружнѣйшій односѣвъ зъ балканскими державами.

Урадова газета оголосила онгоды розпорядженне регентіи, посли которого всѣхъ министровъ, что були досѣ въ станѣ розпорядимости, якъ: Миятовичъ, Павловичъ, Гудовичъ, Куюнджичъ, Равичъ и Джорджевичъ, спенсіоновано. Кѣлькихъ штабовыхъ и высшихъ офицѣровъ, что були досѣ въ станѣ розпорядимости, реактивовано, а такъ же майоръ Константиновичъ, котрый подавѣа бѣвъ до дамисіи, принятый назадъ въ службу. Сербскій почетый консулаты въ Берлинѣ, Липсѣ, Дрездѣ, Гамбургѣ, Штутгартѣ и Франкфуртѣ знесенно, а консулы надѣлено ордерами.

Комисія верификаційна въ сербскій скупштанѣ уневажнила девѣтъ выборовъ. На вѣчерашнѣмъ засѣданіи записано 98 послѣвъ и приступлено заразъ до выбору президента. Выбрано Николу Пашича 84 голосами на 98; першимъ вице-президентомъ выбрано Катича а другимъ Вуковича. При выборѣ секретарѣвъ бдѣлавали либералы бѣлий картки. Пашичъ агадавъ въ своей промовѣ, якои шкоды набрѣла для повати и кредиту краю лиха господарка напреднякѣвъ и высказавъ надѣю, что патриотизмъ и згода въ скупштанѣ доведуть Сербію до поступу та вдоволять короля и набѣдѣ.

Кн. Фердинандъ Кобургскій, бдѣ коли перебувае инкѣтнѣ въ Парижѣ, подѣвѣвъ свои мѣры осторожности. Онъ не принимае абсолютно нѣкого, чтобы не выставляти на якѣсь розговѣры дразливой натуры и чтобы они бдѣтъ не досталася дорогою газетѣ до публичной нѣдомости. Готель Мерисъ, въ котромъ князь перебувае, стережуть дужо пильно за-для особистон безопасности князя, котра мае бѣти загрожена, побѣтъ агѣнтѣвъ французской полиціи, такъ же и кѣлька агѣнтѣвъ болгарскихъ. Онгоды бѣвъ кн. Фердинандъ у кн. Омаль. Князь мавъ бдѣлжати такъ же гр. Парижа и поступити до свѣякѣвъ въ Бруксѣли.

Въ Софіи сподѣвѣються на завтра прѣѣзду кн. Фердинанда. Стамболовъ яко регентъ подѣсавъ розпорядженне, скликающе собраніе на день 27 с. м. Правительство не поставило це своего кандидата на президента палаты, але адавсь, что Славковъ або Петковъ будутъ це найскорше выбравъ. Оппозиція кандидате Стоялова.

Король румынскій и наследникъ престола кн. Фердинандъ Гогенцоллернскій приѣхали въ супровѣдѣ президента министровъ Катарджа и министра войнъ ген. Ману до Ясѣвъ. Принятіе було величавѣ а въѣздъ до палаты выглядѣвъ на формальный похѣдъ тріумфальный. Народу були величезній массы а треба и то зазначити, что порядокъ удержували всюды самыи жѣтелѣ и полиція не мѣшалася. Перше вражѣнне, яке зробивъ на жителѣвъ насѣдникъ престола, мало бѣти дужо добре; бѣтъ мае бѣти симпатичный. Кажуть, что насѣдникъ престола буде постѣбно прѣжизвати въ Ясѣсахъ и мѣсто станесе другою столицею краю.

Въ Атинахъ лагодяться вѣже зъ великимъ посѣхомъ на всѣсье насѣдника престола. На се торжественно прѣѣде 29 князѣвъ и пануючихъ монарховъ а зъ краю поставано вѣже всѣхъ офицѣровъ, что будутъ робити службу коло высѣихъ гостей. Першою придѣроною дамою будущей жены насѣдника престола аменовано доньку банака Сисека Сутроса. Король и насѣдникъ престола будутъ дожидати молодой дѣя 25 с. м. на пароходѣ „Мѣвѣльетъ“ коло Каламаки. На вѣчаніе мають зѣхатиокъ всѣ епископы зъ цѣлого краю. Богатый Грекъ зъ Александріи, Антоніядѣвъ, дарувавъ князю Софіи богату збѣрку старинностей египетскихъ вѣрности вѣлька естъ тысячѣвъ ар.

Черногорске правительство бдѣнесло було до Порты зъ прошеньемъ, чтобы она дозволила 1200 Черногорцѣмъ, котрыхъ голодъ амушѣе переселити до Сербіи, перейти черезъ турецку область въ окрѣстности Нового Базару. Agence de Constantinople доносѣтъ отже, что Порты по довѣмъхъ переговоровъ прѣстала на то, чтобы 2000 доносѣлыхъ людей могло перейти черезъ Туреччану до Сербіи. Правительство сербске поставило надѣлжати Черногорцѣвъ землю. Може бѣти, что сей фактъ давъ причину до поголоски, что Сербія закінчила зъ Черногоріею зачѣно-бдѣорный союзъ противъ Австріи, хочъ зъ другой стороны и возможна рѣчь, что межѣ обома сербскими краями настала не лишь дружній односѣвъ, але може навѣтъ це и яко болѣе зближенне, хочъ бы формального союза не бдѣлжано.

мастку фундаційного утвореному черезъ себе бѣвъ интервенціи управненою людности руской м. Львова приватному товариству, переступила кругъ своего дѣлѣня, а зъ дѣякахъ гнучкихъ поставѣвъ зъ великою оладѣстію уложеного статуту (н. пр. арт. 4 и 77) можна добачити, что заведѣваюча комисія утворала и зорганізувала згаданѣ правнѣе товариство умѣсно въ той цѣли, чтобы управнену людѣбѣ м. Львова позбавити присудуючихъ їй правъ до мастку фундаційного, чтобы зѣвѣнати саму фундацію и загорнути мастокъ фундаційный для личныхъ и полатичныхъ цѣлей членѣвъ комисіи; что утворене заведѣваючо комисіею товариство зовѣсмъ не репрезентуе руской людности м. Львова; что руску людѣбѣ Львова, когра не становитъ овремено громады у Львовѣ и по мысли обовязуючихъ законѣвъ становити не може, репрезентуе по мысли §. 19 статута кор. ст. мѣста Львова не хто инѣй, якъ тѣлько рада мѣста Львова, что отже нѣхѣи инѣй, тѣлько репрезентация мѣста на основѣ постановъ §§. 30 а., 75, 76, 96, 97, 98б., 100 статута и згодныхъ постановъ §§. 30, 33, 91 б. с. и 93 закона громадского, а такъ же на основѣ §§ 7 и 9 розн. министерства справъ внутрѣшнихъ зъ дня 11 грудня 1850 ч. 13353 естъ покликаю до заведѣваня масткомъ становлячимъ власнѣсть людности руской кор. ст. м. Львова, не нарушаючи це тѣмъ права утвореня собѣ товариства при установленій фундаціи.

Зъ тѣхъ отже причинъ репрезентация громады мѣста Львова уважаеся за компетенциу и обовязану выступити въ оборонѣ правъ и интересѣвъ людности руской м. Львова въ той цѣли, чтобы запобѣгти цѣлковитому зничѣню фундаціи, установленной на користъ то-жѣ людности.

Полагоджучи то справозданне, котрого долучилии зѣвертаеся, ц. к. намѣстництво замѣлжати передѣлѣмъ, что дѣбѣа ходу тои справы належитъ розрознити двѣ фазы того акту ласки — першій, что бдѣнѣється до дарованя рунѣвъ библіотеки на збудованне другой мѣской церкви парохіальной а такъ же одѣтнѣго кусника грунту на выставленне потребныхъ будынь въ парохіальныхъ; другой, что мае за предметъ рѣшту забудованъ поуниверситетскихъ въ цѣли основанія институту народнаго руского. Першій актъ безъ сумнѣву бѣвъ учиненый на користъ людности руской м. Львова, котра въ першій линіи мала тягати зъ него користи.

О другомъ актѣ сего удержувати вѣже не можна, не попадаючи въ неконсеквенцію. Бо институтъ народный уже въ насѣдѣдокъ натуры и назначеня своего не мѣгъ и не може обмежуватись на територію одного тѣлько мѣста. За-для того будовою его и займаеся не тѣлько мѣсто Львовъ, але — и то въ першѣю значно болѣею части — край цѣлый, котрого такъ же власнѣстію посли слѣвъ вѣзваня выданого и оголошеного подѣ егидою власти мае бѣти то будуще заведенне народне.

Ц. к. намѣстництво уважае згаданный актъ даровщины за фундацію, котрого одна часть становитъ фундаціе другой церкви на користъ людности м. Львова, а другая, именно даровщина рѣшту рунѣвъ поуниверситетскихъ, учивѣна рескриптомъ ц. в. министерства справъ внутрѣшнихъ зъ дня 11 жовтня 1849 ч. 19755, становитъ фундацію на утворенне институту званого „Дѣмъ Народный“, а то зъ ось-якихъ причинъ:

Въ поданю зъ 28 серпня 1849 ч. 306 внесѣмъ безпосередно до ц. к. министерства справъ внутрѣшнихъ просила Головна Рада руска о дарованне їй рѣшту рунѣвъ поуниверситетскихъ, бо постановила in der Hauptstadt Lemberg ein Nationalinstitut unter der Benennung „Dom narodni“ Nationalhaus zu gründen.

Полагоджучи це поданѣ ц. к. министерство справъ внутрѣшнихъ рескриптомъ зъ дня 11 жовтня 1849 ч. 19755/86 дарувало рѣшту тѣхъ рунѣвъ der ruthenischen Bevölkerung zur Gründung eines Nationalinstitutes über ihre (повысшу)... Bitte. Для осущѣня того намѣру и выдала Головна Рада руска вѣзванне до складѣвъ, въ котромъ сказано: haben wir uns vorgenommen ein Nationalgebäude auszuführen и то зъ назначеніемъ у вѣзваніи томъ рѣвно-жѣ докладно поданѣмъ. И по мысли того вѣзваня вилыкали черезъ дошу чергу лѣтъ щедрѣ дѣтки и рѣзній значѣмѣй даровщины якъ и, пр. д-ра Теодора Васильевича) на осущѣненне намѣреной цѣли. На ту саму цѣль дозволяло такъ же ц. к. правительство складѣи при нагодѣ бдѣбрѣнѣя тѣтѣноу въ Заболотѣвъ, Монастирискѣхъ и Ягольницѣ, а наконецъ и удѣлило щедрѣ подѣмогу зъ фондѣвъ льотеріиныхъ.

Магистратови кор. ст. мѣста Львова не служатъ зъ титулу тои фундаціи нѣякъ а тѣмъ менѣе домагаи права, бо фундація та досѣ не уконстатирована. Магистратъ не естъ власнѣстію надзирающею надъ фундаціями, а впрѣчѣмъ фундація „Дѣмъ Народный“ зовѣсмъ не була установлена выключно на користъ людности м. Львова.

А что-до намѣреной магистратомъ кор. ст. мѣста Львова интабуляціи правъ власности, то до перевѣденя еѣ жадаи дупликатъ розпорядженне зовѣсмъ алиний, а то зъ причинъ, что для середѣмѣста м. Львова новій книгъ грунтуиѣ отворено, что магистратъ въ рѣчѣниці едѣкѣтальнѣмъ зголосѣвъ право власности до обговариванія реальности въ имени руской людности мѣста Львова; что отже интабуляція та по мысли §. 9. закона зъ 25 лѣвня 1871 ч. 96 Дн. з. д. могла-бъ наступити на основѣ дозволу ц. к. намѣстництва въ имени фонду науково, на котрого рѣчь реальнѣсть тая вык. глп. ч. 61 середѣ. обнѣта, досѣ естъ занятабульована.

Львовъ 20 серпня 1889.

Бадені.

НОВИНИ.

— Депутата бдѣ Русинѣвъ мѣста Коломый зложена въ ш. Альбина Влоњского, властителя реально-сти та радного мѣста, и д-ра Северина Данило-вича, мала вчера о 8 годинѣ зъ полудня аудіен-цію у намѣстника гр. Баденгого для поинформо-вания его въ справѣ клеветѣ, киненыхъ на де-лкихъ Русинѣвъ коломыскихъ подлыми дену-циантами. Депутаты заперили и намѣстника, що въ денуциантахъ на потерпѣвшего проф. Груш-кевича и на переслѣдуваного п. Иларія Гараси-мовича нема и слова правды, а що въ Коломыи вороги Русинѣвъ говорятъ о маючихъ наступити дальшихъ якихъ покараняхъ делкихъ Русинѣвъ, то депутаты просили п. намѣстника, чтобы, за-кимъ бы то мало стасия, выславъ комисію до Коломыи, котра бы справу розслѣдила. Конецъ интересной той аудіенціи, при котрій депутаты переслѣдились, якъ то коломыйскіе Русинѣвъ хтось изъ Коломыи чоботы шие въ ц. к. намѣст-ництвѣ — бувъ такий, що п. намѣстникъ заявивъ, що уже зъ причины загощеня російского консу-ла въ Черновцѣ до Коломыи на вечерокъ „Ака-демического Кружка“ болше нѣхто зъ Русинѣвъ не утерпѣть, а потому ще додвѣ, що и при близкихъ выборахъ до рады мѣста Коломыи Ру-синѣвъ не будутъ ставлені перешкоды, бо не есть въ интенціи правительства, чтобы до рады мѣской убийши элементъ, котрѣ бы мали вести господарку мѣсто руїною.

— П. Иларія Гарасимовича, директора „Гуцульской Слѣпки“ въ Коломыи, вѣзавъ минувшего тыждня до ц. к. старосты комисаръ Вайдовичъ (заступникъ хоронитого старосты Бернадского) и почавъ его допытывати, чи бѣт має паспортъ? П. Гарасимовичъ старався вытолковать п. комисаревъ, що бѣт яко австрійскій подданный, властитель ре-альности, выслуженный войскъ въ австрійскимъ ме-далемъ военнымъ, чейже не потребуе паспортъ, тымъ болше, що нѣякого закона на то нема, — а коли комисаръ одпустилъ п. Гарасимовича въ неперности, бѣт заравъ выславъ жалобу до пре-зидента министровъ и министра справъ внутрѣш-нихъ гр. Таффего зъ просьбою, чтобы гр. Таффе зволить выслати на забезпеченя его особы за-гарантованого основными законами державными права свободно обертатися въ своемъ краю. Въ жалобѣ своей покликался п. Гарасимовичъ и на то, що бѣт платитъ податокъ грѣшныи, и бдѣвъ обавляе службу войсковую, о чомъ свѣдѣти ме-далъ за участь у войнѣ за державу австрійскую.

— По звыви двомѣсячнѣмъ явлено въ львовѣмъ криминальнѣмъ вышпущено вчера: 15-лѣтне дѣв-ча Марію Деґенѣвну зовѣмъ на волю, за-становивши що-до неї слѣдство о злочинство за-буреня публичного спокою (§. 65 с. зак. кар.); ш. Ив. Франка, Мих. Павлика и Скоро-дильского на волю стою. Сергій Деґенъ, Наталя Деґенѣвна мали бути нинѣ вышпущен-ны за кавенію. Задержано только ш. Кистак-овского и Маршиньского кѣвскихъ акаде-микѣвъ.

— Рускій народный театръ подѣ дирекцію п. Ив. Боберевича переѣздитъ нинѣ зъ Перемишля до Ярославля и тамъ розбѣне завтра радъ пред-ставленъ комичною оперою Милльекера „Гаспаро-не“. Представленъ буде лишь кѣмъ, бо вже въ першихъ дняхъ падолиста переѣде театръ до Львова. Супротивъ того вызываемо горячо руку Публику зъ Ярославля и окрестности, чтобы кор-стала зъ короткого того часу и навѣщала часто нашъ театръ, котрый прибувае до неї зъ скрѣ-пленными силами и зовѣмъ свѣжимъ репертуа-ромъ.

— Выдѣлъ Руского Нашна въ Стрию запроше-Вп. Земляковъ зъ ихъ родинами на третій зъ ра-ду вечерницѣ, котрѣ зъ новою богатою програ-мою бдѣдутъ у слѣдуючу недѣлю, 27 н. ст. жовтня. Початокъ точно о 7-мѣй годинѣ вече-ромъ.

— Зъ Старо-мѣского повѣту пишутъ намъ: Управи-тель добѣр гр. Людвика Водницкого въ Слѣсѣ, звѣстный Цигляръ, продавъ лѣсъ въ сѣлахъ По-тоцѣ и Нанчѣвцѣ ярославскимъ жидамъ за 75.000 ар. Та се нѣчо незвычайного: коли его панъ ве-лѣвъ ему продати, нехай собі здоровъ продае. Але Цигляръ обѣщавъ бувъ Поточанамъ и Нан-чѣвчанамъ, що коли будутъ голосувати на гр. Водницкого, то позволять имъ въ лѣсѣ пасти. Давнѣйше люди пасли худобу по камеральныхъ лѣсахъ, а теперь тяжко имъ приходиться, що не могутъ въ лѣсѣ нѣчого пустити. Тожъ тѣ двѣ громады були закомились, але завелися: пасли худобу лишь одно лѣто, и то лѣсѣныи выгнаны... Цигляръ же ще передъ выборами мавъ гадку про-дати лѣсъ и торговался зъ розными жидами... Въ самомъ Слѣсѣ позволили були передъ выбо-рами громадѣ пасти въ лѣсѣ, а по выборахъ лѣсъ замкнули... Паньска ласка, звѣстно, на быстрѣмъ кони їде.

— Самоубійство академика. Маріянъ Лопушан-скій, слухачій II року правъ, родомъ зъ Самбо-ра, числячий 20 лѣтъ, сынъ директора мануфак-турного въ самборѣмъ судѣ, застрѣлился зъ ре-вольверу въ субботу о 6-тѣй годинѣ вечеромъ. Ло-пушанскій бдѣнавался дуже великими здѣбно-стями и надзвычайною пылкостью; по укыченню гимназіи, въ котрѣй бувъ першимъ у всѣхъ клас-сахъ, записався на выдѣлъ философичный въ Кра-ковѣ, але що не мѣгъ за-для браку фондѣвъ слу-хати дальшихъ выкладѣвъ въ университетѣ въ-дѣнськомъ, переписався на выдѣлъ правничій въ львовѣмъ университетѣ. При томъ неудужавъ Лопушанскій на роздрозненне нерве и цѣлѣй рікъ зъ лѣтиса ульвовского лѣкаря. Нѣчо нѣкому не говорячи, кушавъ револьверъ за грошѣ, що мавъ на такую до испиту, написавъ кѣмъ ли-стовѣ, до родины, товаришѣвъ и доцента универ-ситету д-ра Абрама, та выстрѣлилъ до себе по-цѣлившись въ околлицю серця. Прикликано д-ра Сельского, бо Лопушанскій зъ товаришемъ П. мешкали въ той самой камениці, що д-ръ Сель-скій, але не помогавъ вже нѣяка помощь лѣкарска. Самоубійство Лопушанского выкликало правди-вый жалъ мѣжъ его товаришами и знакомыми, бо бѣт бувъ все дуже щирымъ и добрымъ то-варишемъ.

— Посвячене нового будинку почтового бдѣлось вчера въ полудне. Чину посвяченя довершивъ латинскій парохъ костела Маріи Магдалины. Зъ нинѣшнимъ днемъ має початися урядоване вже въ новомъ будинку почтовѣмъ.

— Іосифъ Гуржицкий, аппикантъ выдѣлку краєвого, обжалованый въ справѣ Вислоуха и товаришѣвъ, за котрымъ розписано гончѣ листы, зголошовае зъ власной волѣ черезъ адвоката д-ра Бекелеса до львовского суда карного. Трибуналъ порѣшилъ полишити Гуржицкого на волю по зложеному кавенію.

— Доповняючи выборы одного члена рады повѣ-товон въ Золочевѣ зъ громадѣ сѣльскихъ разпи-санъ на 28 падолиста с. р.

— Бдѣ дирекціи руского народного театру одержали мы-письмо, въ котромъ она складае подяку якъ въ своемъ такъ и цѣлого артистичного персоналу имени тымъ Вп. Добродѣямъ, котрѣ своими заходами причинились до величкого одправленя заупокѣй-ной службы Вожею за душу бл. п. Ивана Грив-невского, бдѣрвленого дня 15 н. ст. с. м. въ катедральномъ храмѣ въ Перемишлѣ. Именно дякуе дирекція театру передѣлѣмъ Вир. о. крл. Подлинискому за ласкаве позволеніе устроити богослуженіе и за участь въ парастасѣ, о. Мри-цови за бдѣрвленіе богослуженя, о. Полянскому за участь въ парастасѣ, Вир. о. крл. Чехо-вичеву за дозволѣ хороши питомцѣвъ взяти у-часть въ богослуженію, ш. питомцѣмъ за тро-гающій спѣвъ, а о. Кошкови за управу хоромъ. Не меншу подяку складае дирекція такожъ Вп. Матковскому, ц. к. конципистови скарбовон ди-рекціи, котрый яко членъ братства церковного постарався о то, чтобы богослуженіе вышло та-кожъ що-до вышного блеску величю и чтобы память незабутаго для нашої сцены покойника помянута була свѣтло и достойно.

— Въ львовѣмъ школѣ ветеринаріи именувавъ ми-нистеръ прѣсвѣтъ лѣкаря д-ра Пруса прѣсвѣромъ патологичъ и экспериментальномъ. Та ка-тедра буде сполучена обѣдѣла въ выдѣломъ меди-чинѣ, коли бѣт отвориться у Львовѣ.

— Огнѣ. Зъ Чешанѣвского пишутъ: Въ Диковѣ старѣмъ займився дня 14 н. ст. жовтня великій огонь, котрый прогнѣвъ церквѣ, костелови и бу-дынкамъ парохіальнымъ. Лише скорому ратунко-ви, именно зъ стороны команданта недавно заве-денон стациі жандармеріи, п. Колодѣ, треба за-вдѣлчати, що згорѣло лишь кѣмъ убезпеченыхъ домѣвъ.

— Въ Перемишлѣ на рампѣ коло церкви на Во-ну кинулся дня 15 н. ст. жовтня подѣ колеса поѣзду особового Венгрияновскій, сынъ руского священника, войскъ новобранецъ 45 полку пѣхоты. Машина бдѣла ему голову и праву руку. Само убийникъ вышпущъ зъ касарнѣ передъ 9-тою го-диною вечеромъ безъ шапки и верхнего одягу, та такъ выжидавъ зъ чотыри годинны на поѣздъ зѣлѣзничій. Голову бдѣтату нашли по дозволѣ гляданю, бо машина бдѣкнула еи на 16 метрѣвъ.

— Дрѣбнѣйшѣ. Маркиль Добосинскій, ро-домъ зъ Самбора, одержавъ въ университетѣ краѣвскѣмъ степенъ доктора правъ — Въ ка-меноломахъ Сим. Райса засыпала земля зарѣб-ника Ив. Мельничка, отця троихъ малыхъ дѣ-тей; тяжко потовченого бдѣвлено до львовского шпиталю. — Въ справѣ выбуху въ Антверпн зачѣсно дня 21 н. ст. жовтня розривае судова, а обжалованый судѣ Корвиленъ, властитель фабрики, та Делянай, завѣдатель еи; до розправы покли-кано 100 свѣдѣковъ; для потерпѣвшихъ въ ката-строфѣ зложено надъ побѣ миллионъ франковѣвъ. — Оплата за вступъ на вежу Айфля принесла бдѣ 15 мая до 17 вересня надъ пять миллионѣвъ фран-ковѣвъ.

Вѣсти зъ Ел. Перемишской.

Презенту одержали оо.: на Пяновичѣ, дек. самѣрского, Ник. Коляжничъ, а на Кре-цовѣ, дек. лѣського, Ант. Меньцальскій.

Намѣстническое пришлово дотацию рѣчно 300 ар. для сотрудника въ Тудорковичахъ, дек. варяжского, на одинъ рокъ, с. с. до 4 жовтня 1890.

Одлучителю зъ ел. Перемишской одержали кан-дидаты священнического стау Петро Крупа и Алексей Приетай, першій до ел. Станиславѣвской а другій до аел. Львовской.

Ел. Ординаріатъ удѣлилъ новіе признание и похвалу о. Стеф. Петрикови, завѣдательви Я-ворова, за совѣтну и ревну науку религій въ школѣ женской монастыря въ Яворовѣ.

Соймъ краєвий.

VI-те засѣданіе сойму зъ дня 21 н. ст. жовтня 1890.

Заканъ приступлено до порядку дневного, вынѣсь посоль Полянѣвскій именовѣмъ ком-исіи господарства краєвого, чтобы внесенне пос. Меруновича въ справѣ кредитовыхъ то-варнствѣ системы Райфайзена передати комис-іи банковѣй. — Принято.

Зъ порядку дневного бдѣслано справозда-нне выдѣлу краєвого въ предметѣ справѣ гор-ничихъ до комисіи горничон. — Пос. Струш-кевичъ мотивувавъ свое внесенне въ справѣ перенятя ливнѣ зѣлѣзницѣ Кароля Людвика Львовѣ-Бродѣ-Красне-Подволочиска подѣ варядѣ державы. Бесѣданъ доказувавъ, что та зѣлѣзница розгосподарувалася въ краю самовольно и безъ взгляду на край и державу та пилуе лишь своихъ интересѣвъ. Зѣлѣзница та спотребувала болше-есть половину сумы гарантіиной зъ скарбу державного а державѣ пѣсла §. 14 закона дер-жавного зъ дня 14 грудня 1877 мае право взяти сю ливню зѣлѣзничу въ свой зарядѣ. Подѣ взглядомъ формальнымъ проснѣвъ бесѣд-никъ бдѣслать его внесенне до комисіи адми-нистраціиной. — Внесенне пос. Гроса въ справѣ зѣлѣнѣмъ екзекутивныхъ привнесѣвъ до за-кона про оподаткованне гореленъ, въ справѣ усуненя перепонъ, якихъ бдѣнають въ Гали-цѣнѣ рафинеріи и склады оковаты въ насль-дѣвъ невѣластного примѣненя до нихъ истау-ющихъ припасѣвъ и въ справѣ знесеня премій для доносчиковъ — передано комисіи госпо-

дарства краєвого. — Внесенне пос. Жарде-ц-кого въ справѣ усуненя разпоряджѣвъ, котрѣ заветя оплату за доручуванне судовыхъ резо-люцій и установленя, чтобы судовѣ резолюціи доручувано за оплатою поддѣноной належато-ста почтовой, передано комисіи правничѣй.

Пос. Телишевскій мотивувавъ свое внесенне въ справѣ знесеня оплаты 17^{1/2} кр. за дорученя судовѣй.

Внесенне его звучитъ:

„Зваживши, що насльдомъ обавляющихъ нинѣ припасѣвъ за дорученне каждого письма судового сторона бдѣбраюча то писмо му-суть оплачувати титуломъ належнѣности за дорученне по 17^{1/2} кр.; зваживши, что навѣтъ при сучасномъ доручуваннѣ кѣмъкохъ и кѣмъ-назачивають писмѣмъ адресатѣ только развѣ по 17^{1/2} кр. оплачувати мусять, скѣлько су-часно писмѣмъ одержувъ; зваживши, что загалъ-на сума той оплаты въ нинѣшнихъ часахъ, коли зъ каждымъ рокомъ агенды, тымъ самымъ и акты дорученъ збѣлшаються — доходить перавъ великии поважон цѣфры; зваживши, что нинѣ дѣйшло вже до того, що тѣ належ-ности сталися окремымъ жереломъ доходѣвъ администраціи судѣвъ повѣтовыхъ; зваживши, что органы до дорученя подкланѣй т. в. вознѣвъ судовѣй суть стало оплачуваными слугами дер-жавными, котрыхъ прецѣвъ головнымъ опре-дѣленѣмъ есть власне актъ доручуваня пи-семъ судовыхъ, що про-те окреме гонорованѣе ихъ за каждое дорученне не только злишне, але и несправедливѣ; зваживши вѣдѣнѣ, что оплата тѣя ставѣя въ дужѣ частыхъ случаяхъ причиною прикрѣхъ сцисѣй и надужать, — бдѣписанѣй вносять:

Высокій соймъ зволить ухвалити: Вы-ваеся Высоке ц. к. правительство, чтобы въ дорожѣ законной постарався о знесенне опла-ты належнѣности за доручуванне писмѣмъ суда-выхъ бдѣ сторѣмъ досѣ побираюна.

Телишевскій, внесодавецъ. Д-ръ Сарни-цкій. Ко. Сава. Герасимовичъ. Охриновичъ. Д-ръ Савчакъ. Король. Жардецкий. Поточекъ. Ко-вальскій. Д-ръ Окуаевскій. Сѣвѣнскій. Д-ръ Антоновичъ. Романчукъ. Гаморакъ. Куляков-скій. А. Барабашъ. Рожанковскій. Гурийскъ.“

Якъ важна есть ся справа — каже бесѣд-никъ, то видко зъ того, что рѣвночасно поста-влено теперь въ соймѣ ажъ два несеня въ сѣй справѣ. Завалюе-сь-бы, что се справа маловаж-на, бо разходиться лишь о малу суму, о 17^{1/2} кр., а однакѣмъ справа ея есть великою ваги, бо тутъ разходиться о то, чтобы вымѣръ спра-ведливости бувъ якъ найдешевшій. Правитель-ство, установляюча ту оплату, не мало на-гадѣвъ утворити зъ сѣй оплаты окремого же-рела доходу. Трѣцять лѣтъ тому назадъ под-несено сю оплату зъ 10 кр. на 17^{1/2} и може бути, что тѣя оплата була тогды оправдана, бо тогды були агенды судовѣй малѣ, але теперь поднеслися они дуже значно, а оплата за до-рученне судовыхъ актовъ доходить до вели-чезныхъ размѣровъ и выносятся въ прибли-женю 380.000 ар. а треба и то зважити, что у насъ процессъ не кончиться лишь на одѣмъ поданю и одѣмъ рѣшеню, але вымѣгае что найменше 10 дорученъ.

А де-же тѣ грошѣ дѣвѣются? Прецѣ буджѣтъ министерства справедливости не вы-казуъ надвышнѣ дохѣдовѣ. Та сума збѣтѣе въ администраціи; тамъ она фруктифуеся. Судѣ повѣтовѣй уживають тѣхъ грошей на по-крытѣе недобору въ администраціи. Грошѣ тѣ належалѣсь-бы вознѣмъ, але якъ бы они ажъ бдѣставали, то стояли-бы лѣмше, якъ урядники. Зъ тѣхъ грошей наймѣеся слугѣ судовыхъ и имъ платиться 20 до 30 ар.; рѣштою покрыва-еся дальшу администрацію, оплачуеся пѣсарѣвъ и слугѣ судовыхъ. То есть фактъ и тои практикѣ держаться нашѣ судѣ. Того не повинно бути, бо тѣ належнѣности належа-ло-бы пѣсла розпорядженя министерствѣйного жежи вознѣныхъ роздѣлѣти. Несправедливо есть отже жадати бдѣ людности, абы она оплачу-вала судову администрацію, бо правительство повинно постаратися о лѣншу дотацию для судѣвъ. Я хочу ту оплату зовѣмъ усунути, не такъ якъ мѣй передбѣсѣдникъ заступити ея вношо. Урядникѣ судовѣй не може домага-тѣся, чтобы за выдѣнѣе вырокъ бувъ окремо гонорованый; дѣячого-жъ каждый актъ мае бути гонорованый? Каждый господарь повин-нѣ мати можѣсть безъ всякихъ оплатъ до-ходить своего права. Мушу же зазначити, что була-бы ще рѣцѣя, коли-бы доручуванне бдѣ-валася черезъ вознѣныхъ, что мають авторитетъ, але за тѣхъ 17^{1/2} кр. не доручаеся черезъ лю-дей, котрѣ рѣвъ розумѣють; сугъ то люде про-сты, звязанѣ лишь умовою особистою, и нема певности, чи дорученѣй документъ есть автѣн-тичный. Администрація робить интересъ на слугахъ судовыхъ. Слуга по болѣекохъ турахъ приносѣтъ 50 до 70 ар. а администрація дае ему 25 ар. а рѣшту уживае на дальшѣй цѣлѣ. Дѣеъ маемо zorganizовати и урядѣ громад-скѣй и пѣсланѣвъ громадскихъ; слуга урядо-вый дѣваться лишь, чи хто не явился зъ гро-мады и дае ему цѣлку пацку дорученѣ. Ста-вило отже внесенне, чтобы доручуванѣ акты суда-выхъ черезъ громаду або пѣсланѣвъ громад-скихъ, а подѣ взглядомъ формальнымъ прошу о бдѣслѣнѣе мѣго внесеня до комисіи правни-чѣй. (Громкій брава и оплески.)

Зъ порядку дневного слѣдувала верифи-кація выборовъ зъ повѣта горлицкого. — Пос. Романовичъ вносѣвъ, зъ огляду на то, что нѣхто не звавъ, что нинѣ вже ся справа ставѣна по порядку дневнѣмъ и послы довѣда-лись о томъ доперва передъ засѣданѣмъ, зъ огляду на то, что ся справа есть важна и тамъ ведѣея слѣдство — чтобы сю верификацію бдѣ-жогити на познѣнне. Коли-бы палата бдѣнува-ла бдроченѣе, то въ опанѣи публичной выро-билася-бы дѣйстно гадака, что въ той справѣ мусѣтъ дѣйстно бути янѣсь важѣй незаконо-ности. Романовича поднѣръ такожъ пос. Ст. Ва-денѣй и пос. Романчукъ, застерѣгаючи собѣ, что при янѣшѣй нагодѣ поставѣтъ формальнѣе внесе-нѣе, чтобы въ порядку дневнѣмъ было сказано,

что верификація буде бдѣуватися, а коли буде важѣйша справа, чтобы справозданѣе реферѣнта было друкованѣе.

Дальше залогожено справозданѣе выдѣ-лу краєвого въ справѣ банковѣй. Отдакъ по-ставѣвъ пос. Меньцѣвскій интерпелляцію до правительствѣнного комисаря: чи звѣстѣй ему причынѣ, дѣячого ухваленѣй соймѣмъ за-конъ о примусовѣй аскураціи не одержавъ санкціи и чи правительство думае заняться сею справою та чи ехоче еи перевести. Коми-саръ правительствѣнный бдѣовѣвъ на то, что правительство мусѣтъ трактувати сю справу разомъ зъ рѣформою цѣлого устрою аскура-ціиной и дѣячого не могло ухвалѣй соймѣмъ предложити до санкціи. Соймѣмъ бдѣстане въ сѣй справѣ указку бдѣ правительства, якъ мае по-ступати.

Пос. Полянѣвскій поставѣвъ нагле внесенне, чтобы погорѣльцѣмъ мѣста Белза, котрѣ 19 с. м. погорѣлъ, дѣти запомогу 400 ар. Въ Белзѣ згорѣло 38 господарствъ а шко-да выносеѣтъ 60.000 зр., зъ котрой лишь 8.670 зр. було убѣаечно.

Пос. Телишевскій поставѣвъ внесенне въ справѣ поправки тексту соймѣмъ ордина-ціи выборовъ, де хвѣно перевѣдено зъ тексту нѣмѣского „Gemeindevorstand“: по руски „на-стоятель“ а по польски „przełożony“ замѣстъ „зверхѣнѣтъ громадска.“

На сѣмъ законѣчно засѣданѣе.

Уже тамтои каденціи послы зъ мен-чихъ послѣдностей, безъ огляду на народ-нѣсть и кѣмъ, сходились бдѣ часу до часу на сѣбѣльнѣй нарады, хотяи великою признаки зъ тѣхъ нарадѣ не было. И сѣн сѣсѣи збѣшлися послы сѣльскихъ въ мин. субботу и уковѣстѣу-овались. Предѣдѣтелемъ выбрано п. Полянѣ-вского, заступникѣмъ предѣдѣателя п. Рома-нчука а секретарями Стан. Баджѣйовича и д-ра Савчака.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 21 жовтня. Уридова газета вѣ-дѣньска оголосила рѣшенѣе цѣсарскѣ въ спра-вѣ змѣны титулу арміи на „цѣсарска и коро-левска“.

Міляно 21 жовтня. Цѣсаръ и цѣсарѣва выѣзжають нинѣ черезъ Бриндизи до Атинѣ.

Петербургъ 21 жовтня. Царъ и его ро-дина осли въ Гатчинѣ. Въ кругахъ двѣр-скихъ суть великии вдоволѣнѣ зъ гостины ца-ря въ Берлинѣ.

Лисбона 21 жовтня. Король Людвикъ I. португальскій померъ въ ночи зъ суботы на недѣлю. На престолѣ вступѣвъ его сынъ Донъ Карльосъ кн. Браганцы яко король Кар-льосъ и въ свойѣй прокламаціи до народу за-твердѣвъ цѣль дотеперѣшнѣй кабинетѣ. (Кор. Карльосъ мае теперь 26 лѣтъ).

Штутгартъ 21 жовтня. На виртемберг-ского насльѣдника престола стрѣлилъ робѣт-никъ Клайберъ зъ револьвера, але не ра-нивъ его.

Вѣдѣнь 21 жовтня. Гр. Кальноки вы-ѣде ще сего тыждня або на друіи до Фри-дрихсруге.

Надѣслане.

Звертаемо увагу на славно-звѣстну бдѣ 45 лѣтъ фирму Казимиръ Левничій, Львовѣ, ул. Трибунальска 6., головный складъ для Галичи-ны порцеляны, скла и товаровъ мѣшанныхъ (гали-цѣйскихъ). Торговля ея, обильно заосмотрѣна въ великій выборѣ звѣстныхъ зъ добротности товаровъ, мѣститься у власной камениці, займа-ючи 36 магазинѣвъ, а розпоряджаючи великимъ капиталомъ оборотнымъ, справяджуе товары гуртовно зъ наипершихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ. Все те мусѣтъ причинитися до того, что цѣны въ томъ складѣ суть доступнѣй и что може выдержати конкуренцію навѣтъ зъ першо-рядными торговыми вѣдѣньскими и иншими за-граничными. Фирма К. Левничого справяджуе то-вары просто зъ великихъ фабрикъ першо-рядныхъ за готовку въ величезныхъ скѣлько-стяхъ (цѣлыми ваґонами), зысуючи тому въ фа-брикахъ можливѣе найнижшѣй цѣны и дѣячого есть въ станѣ купующимъ у него давѣти товары най-лѣпшѣи якѣности по тѣхъ самыхъ, часто навѣтъ низшихъ цѣнахъ, якъ они продаются денѣе въ менше добрымъ або злѣмъ родѣ. Найлѣпшимъ того доказомъ, что много товаровъ продаеся теперь у К. Левничого по цѣнахъ значно низшихъ якъ перше. Отъ примѣромъ: флишка на воду, одноли-трова, зъ лѣднымъ коркомъ, коштувала перше 50 кр., а теперь лишь 36 кр.; подкладки на ножѣ выгнаныи, замѣтъ по 20 кр., теперь лишь 15 кр.; скла до лѣхтарѣвъ (фасонъ англійскій), перше 10 кр., теперь лишь по 4 кр.; сѣтко до гербаты перше 50 кр., теперь лишь 35 кр.; цукорничка деревляна, орѣхова, у внутрѣйскомъ выкладѣна, замкнѣна на ключикъ и политурована, перше 1.40 зр., теперь лишь 1 зр.; склянка до воды, перше 10 кр., теперь лишь 6 кр.; цукорничка зъ х. сѣрѣла, лишь 6.50 зр., и т. п.

Въ подобный способъ такожъ и инші то-вары К. Левничого у Львовѣ суть теперь о дуже значный процентъ дешевѣй, якъ перше, а есть еще та выгода въ той торговлѣ, что суть цѣны сталѣй, тому злишне есть се поганѣе торгованѣе, на жалъ практикованѣе делкими иншими торгова-ми въ некористѣ кушующою публики.

Тому можемо смѣло поручати головный складъ К. Левничого, Львовѣ, ул. Трибунальска 6., яко найдешевшѣй и найлѣпшѣй не лишь въ Галичинѣ, але и въ цѣлой державѣ. 3187 (—3)

На д о с л а н е.

Всѣхъ наукъ Лѣкарскихъ

Д-ръ Е. Лебедовичъ

одбувши болѣзнь практику шпитальну яко секундарій краєвого заведенія положничого а такожъ яко секундарій и заступникъ примарія на оддѣлахъ недугъ хирургическихъ и внутреннихъ въ головномъ шпиталі у Львовѣ

Осѣвъ въ Коломыи

Ординує одъ 2—4 по полудни

3151 Ринокъ дѣмъ П. Кнепера. (4—5)

Розкладъ фѣды на звѣзничѣхъ державныхъ.
важнѣйшій одъ 1 жовтня 1889.

Після львівського годинника.

Одходять зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрия: 1) До Стрия, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поѣздъ особовый о 5 год. 50 мин зъ рана. — 2) До Стрия, Хирова и Сухи о 10 год. 20 м. передъ полудн. — 3) До Стрия, Хирова, Сухи-Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновца, Сучавы, Яссы, Букарешту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полуднемъ. — 2) Поѣздъ особовый до Станиславова, Черновца, Яссы и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновца и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшаний до Белца и Сокала о 7 год. 49 мин. рано. — 2) Поѣздъ мѣшаний до Равы руской лишь въ пятницу о 3 год. 44 мин. по полудни. — 3) Поѣздъ мѣшаний до Равы руской лишь во вторникъ о 5 год. 1 мин. по полудни.

Приходятъ до Львова:

Въ напрямъ зъ Стрия: 1) Поѣздъ особовый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрия. о 8 год. 36 мин. рано. — 2) Поѣздъ особовый зъ Сухи, Хирова, Стрия, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрия, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ особовый зъ Сучавы, Черновца и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поѣздъ особовый зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ зъ Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшаний зъ Равы руской лишь во вторникъ и пятницу о 10 год. 10 мин. рано. — 2) Поѣздъ мѣшаний зъ Сокала и Белца о 5 год. 53 мин. по полудни.

Плятки розкладу фѣды на шляхахъ звѣзничѣхъ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кождой станціи по цѣнѣ 6 кр.

ИВАНЪ ЯРЖИНА

ювелиръ 3162 (3—12)

у Львовѣ, пляцъ Маріацкій (Готель Европейскій)

МАГАЗИНЪ

выробѣвъ ювелирскихъ, золотыхъ и сѣрныхъ,

поручає

значный засѣбъ выробѣвъ, одзначающихъ-ся тревалостію и добрымъ вкусомъ, якъ власныхъ такъ и зъ перворядныхъ фабрикъ краєвыхъ.

Выготовлює всякій замовленя, репараціи и замѣны.

Купує старе золото, сѣрбло и дороге камѣне по найвысшихъ цѣнахъ.

Всякія замовленя замѣсеней выготовлює въ якъ найкоротшій часѣ.

Kabel LWOW.

Цераты на мебѣ, столы и подъ умывальнѣ, Ковры, рогожки гумовы и цератовы. Простирала гумовы, бѣлы, черны и червоні, готовы и на метры — поручає — Магазинъ выробѣвъ гумовыхъ 3173 (2—6)

Р. Криммера, Львовѣ, Готель Французскій.

Купую и продаю всякій краєвъ и заграничій паперы державны, акціи, приоритеты, листы заставны, лосы, монеты и т. п. по найприступнѣйшихъ условіяхъ. Поручена для ц. к. биржи вѣдѣнскои выповню подъ користовными условіями безпроволочно и совѣстно. 3144

Промесы до всѣхъ тягнѣнь. Лосы такожъ на малій сплатѣ мѣсячній. (4—52)

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

у Львовѣ

дѣмъ банковый и контора вымѣны.

Выдають газету лосованъ „НАДѢЯ“; передилата рѣчна на провинціи зр. 1-80.

Просто одъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегельскій и самородный за бочку въ 135 литрѣ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрѣмъ транспорту. Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорскій почавши одъ 20 кр. за литру и выше окрѣмъ транспорту. Бочка зачисляется.

2084 27—? Высылає:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймає Дирекція и филии.

НОВО ОТВОРЕНІЙ

Магазинъ всякихъ приборѣвъ церковныхъ

для всѣхъ обрядѣвъ

СТАНИСЛАВА ПИИЛЬСКОГО

въ Краковѣ, Ринокъ ч. 46.

удержує на складѣ

параменты, сосуды и одежи церковны;

Выробы зъ хиньского сѣрбля

звѣстной фабрики Christoffe & Comp. въ Парижѣ. 3134 (3—7)

Выробы зъ правдивыхъ гранатѣвъ чешскихъ.

Цѣны надзвычайно умѣренны!

Цѣнники на жадање даромъ и оплатно.

Хто желавъ-бы мати прекрасно народно оправлений „КОБЗАРЬ Т. ШЕВЧЕНКА“, може набути въ переплетничомъ заведеніи И. Спозарского у Львовѣ, Подвалье ч. 9, за 4 зр. в. а. 3163 4—5

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и станція желѣзницѣ тамже.

Получивши на власность по старѣй фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ „Лярно дзвонѣвъ“ въ Калуши, одзначену орѣбнымъ медалемъ за службу, листомъ похвалы и признаньемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о томъ ового часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ готовъ дзвонъ, выконую окоро замовленя и приймаю стары або усокоженъ дзвонъ до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дакуючи воимъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за воѣ дотепершій замовленя въ давѣйшій спѣлной а теперь мой власной лярни дзвонѣвъ прошу о ласкавой замовленя такъ на поодинокій новы дзвонъ якъ и на цѣлѣ группы. За тревалѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣляюся приурочати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2156 20—24

Зъ глубокимъ поважаемъ

Антоній Серафинъ.

6

3188

(1—3)

крейцарѣвъ коштує лишь теперь склянка до воды, гладка, 1/4 литрова, на сподѣ и краяхъ збѣлю фована. — 9 крейцарѣвъ лишь така склянка подвойно груба, — 12 крейцарѣвъ лишь склянка груба зъ 7 шлюфованными очками. Такожъ подешевѣли карачки, чарки, товары порцелиновы, майоликовы, гарнитуры до умывальны, хиньске сѣрбло, Аляпка, тацы и т. п.

Цѣны сталі

Назимиръ Левицкій

головный складъ для Галичины ул. Трибунальска ч. 6.

ПАРОХЪ

въ деканатѣ калускомъ гласає приватного сотрудника. Близна пѣдомѣсть въ редакціи 3179 „Дѣла“. (2—3)

ВЪ КНИГАРНІ

Ставропигійского Института

можно купити:

Всѣ творы музичны, до спѣву и на фортепьянѣ, якъ галицкихъ такъ и украинскыхъ музиковъ, пр. новыи комплекты творѣвъ Лисенка.

Взоры украинско-русскі до вышиванъ.

Всѣ выданы повѣстей и творѣвъ науковыхъ якъ галицкихъ такъ и украинскыхъ. 3127 (9—2)

Укѣнченый матуристъ ГИМНАЗИАЛЬНЫЙ

шукає мѣсяца домового учителя подъ умѣренными условіями Адреса І. А. въ Товмачику п. 3180 Коломыи. (3—3)

Книгарня Польска

у Львовѣ, пляцъ Галицкій ч. 14.

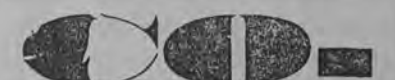
3150 поручає

Правда, рѣчникъ въ XII. зошит. 6 зр. Костомарѣвъ, Руска исторія 3 т. 1-50 зр. Левинскій, Кайданска сѣмля — 80 кр. Обачный. Скажѣмъ собѣ разъ цѣлу правду въ очи, студіи на нашомъ церковно-народномъ поли. — 60 кр.

Святе писмо нового завету, мовоу руску украинскою 1—зр. Драгомановъ, Политичный пѣсье украинского народа 1—зр.

Геге, Фанетъ, перекладъ и поясненіи І. Франко 1-50 зр. Ланьска, Обрустель, повѣсть — 60 кр.

Франко, Захаръ Беркутъ, пов. 1-30 зр.

рочки, маншеты, коваѣрики, калесоны, скарпикти, хустки, краватки, шийки, ру-

2537 кавички и т. п.

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣнники на жадање даромъ.

Повѣдомленіє

Ново отвѣрена робѣтня суконъ жѣночыхъ у Львовѣ при улицѣ Доминикавской ч. 3 противъ реставраціи п. Федоровича

Людвика Лунашевичесова

прймає всякія робѣты суконъ жѣночыхъ въ мѣсяцъ и на провинціи одѣла пайновѣйшій моды въ означеній рѣшени и по приступныхъ цѣнахъ. 3116 (6—10)

1% зъ чистого доходу назначеный на будову руского театру!

Повѣдомленіє

ВЫСТАВА

образѣвъ фотоплетичныхъ

въ готели Европейскомъ

Въ томъ тыждни

ВЫСТАВА ПАРИСКА

и мѣсто Парижъ.

Серія II.

Вступъ одъ особы 20 кр., дѣти 10 кр. Выстава отвѣрена щодня одъ 10 тои до 9-тои години вечера. 3078 (6—2)

Складъ комисовый

3138 (3—4)

Ширтинѣвъ, Шифонѣвъ, Димокъ и всякихъ выробѣвъ

Венедикта Шролля Сына

поручає головный складъ ц. к. уприв. фабрики

Ед. Оберляйтнера Сынѣвъ

у Львовѣ, пляцъ Маріацкій ч. 8.

Цѣнники и пробки на провинцію на жадање даромъ и оплатно.

МАГАЗИНЪ ФУТЕРЪ

П. Чапчиньского

у Львовѣ, ул. Галицка ч. 1.

поручає

Футра до подорожи дамскі и мужскі. Футра дамскі у всѣхъ пайновѣйшихъ фасонахъ, именно: футра палетовы дамскі на способъ мужскі, гарный новыи фасоны, дольняны и ретунды.

Футра мужскі до мѣста новыи фасоны. Ковѣты и закутки дамскі у всѣхъ возможныхъ родахъ. Шапочки футраны дамскі новыи фасоны.

Шапки и колпакы мужскі баранкой, бобровы, собольевы. Верхы готовы до футеръ дамскіхъ и мужскіхъ.

Матеріи у великомъ выборѣ на верхы мужскіхъ и дамскіхъ по цѣнахъ фабричныхъ (пайновѣйшій выборъ).

Шкѣры всякого рода поодинокі и гуртовно. Замовленя за надѣлаемъ мѣры выготовлює совѣстно и точно. За тревалѣсть купленого товару ручає. Цѣны умѣренны. 3111 (6—8)

Цѣнники на жадање франко.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опрѣдѣленує ихъ по

4 1/2% на рѣкъ.

2219 30—7

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручає:

Стары вина угорскы лѣвичны и натуральны вина столовы одъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житиньскы, Румъ и Аракъ de Goa.

Стары Меды бут. по 1.00 1.50 2.50 зъ мѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскы и правдивыи Конякъ французскы першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 234 86—2

МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2 00 зр.

Цѣнники на жадање даромъ и оплатно.

Одзначеный на выставѣ гигиеничній сѣрбнымъ медалемъ за стары вина.

При закупкѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ по дня (прѣдъ пѣдѣль и рус-
дѣль святѣ) о 5-й годѣ по полудни. Литературный до-
ягонокъ. Библиотечка найзнаменитѣйшихъ новѣстей
выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на
перемѣну разомъ въ Львовѣ.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное Бюро огово-
рѣнъ, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Лю-
довика 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (старая
почта). У Вѣдма M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mos-
se; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitz-
gasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8.
Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M.
Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатаніе за инсераты платны
у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ за литер. додаткомъ
въ Австрію: . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр.
на цѣлый рокъ . . . 9 зр. на цѣлый рокъ . . . 12 зр.
на цѣлый рокъ . . . 4 зр. 50 кр. на цѣлый рокъ . . . 16 зр.
на цѣлый рокъ . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 8 зр.
на цѣлый рокъ . . . 4 зр. на цѣлый рокъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администрація и Експедиція подъ ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи заставляются лишь на поперечное
застереженіе. — Редакция неопечатанъ въ день порта
Почтиное число коштуе 8 зр. а в.

Оголошенія принимаются по лѣтѣ 6 зр. бѣдъ однимъ
строкомъ печатнымъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 зр. а в.

Подъязы считаются по 10 зр. бѣдъ штампѣ.

До нашихъ П. Т. Читателей!

Здѣсь 1 (13) жовтня почався IV-
тый четвертокъ издавництва „Дѣла“. Проси-
мо о скорѣ надсыланіи передплатъ и залого-
стей!

Справы соймовѣ.

Русскій послы майже на кождѣмъ за-
сѣданіи выступаютъ съ якимъ внесеніемъ або
интерпелляцію, доглаголюючи або спеціально
справъ русскѣхъ або загальныхъ справъ кра-
евыхъ. Доси поставили они отей внесенія: 1)
внесеніе п. Гурника въ справѣ ратованія селян-
ской людноста зараженно голодомъ; 2) на-
гляче внесеніе о. Сѣрка и п. Рожанковского
о запомогѣ для погорѣльцевъ Ожидова; 3)
внесеніе п. Романчука о русскій гимназій и се-
минарій учительскій; 4) внесеніе п. Телишев-
ского о внесеніи оплаты нажитости за дору-
ченіе судовыхъ писемъ; 5) внесеніе п. Тели-
шевского о внесеніи складу комитетъ выборовъ
при правыборахъ. — Интерпелляцію поставили
доси одну черезъ д-ра Антоновича въ справѣ
регуляціи галицкихъ рѣкъ. — Довѣдуемося,
що русскій клубъ выговоривъ або ще пригото-
вляе новій внесеніе и интерпелляціи якъ въ
справѣхъ политическихъ такъ и экономическихъ.
Взагалъ русскій клубъ працюе дуже пыльно,
безъ порѣвнанія болѣе якъ который-небудь въ
польскихъ клубахъ, и що другій день або и
що-дня відбуває кілька-годинній засѣданіе.

Русскій послы підписали и підписували
такожъ внесенія маурскихъ послѣдъ, а именно:
1) внесеніе п. Крамарчика въ справѣ зарезъ
на худобу и замыканія границъ и торговлицъ;
2) внесеніе п. Крамарчика въ справѣ загально-
примусовой асеккураціи; 3) внесеніе п. Жар-
децкого въ справѣ нажитости за дорукуван-
іе судовыхъ резолюцій. — Давно намъ, що
знавши мы підписъ одного русскаго посла,
д-ра Антоновича, такожъ на внесенію п. Поля-
новского о вызначеніи 20,000 зр. на заложеніе
чотирьохъ фабрикъ мучнъ булбанный (крохмалу);
въ попереднихъ рокахъ д-ръ Антоновичъ все
якъ найострѣйше выступавъ противъ такихъ
выдачекъ!...

Друге внесеніе пос. К. Телишев-
ского звучитъ въ повной основѣ:

„Знавши, що посла §. 16 загальныхъ
засадъ закона громадского въ днѣ 5 марта 1862
ч. 18 Вѣстникъ законѣвъ держ. и §. 18 галиц-
кого закона громадского въ днѣ 12 сѣчня 1866
ч. 19 В. зак. кр. подъ нѣмецкимъ техничнымъ
выразомъ „Gemeinde-Vorstand“ розумѣти на-
лежитъ „Зверхнѣсть громадеку“, що про те оба
тѣ термини суть тождесны; знавши, що по-
сла автентичного нѣмецкого тексту въ соймо-
вой ординаціи выборовъ подъ ужатымъ въ §§.
27, 28 и 29 выразомъ „Gemeinde-Vorstand“ не
можна нѣчого иного розумѣти, якъ только
„Зверхнѣсть громадеку“; знавши, що въ пе-
рекладѣ польскѣмъ и рускѣмъ въ §§. 27, 28 и
29 тотъ-жъ ординаціи выборовъ нѣмецкій вы-
разъ „Gemeinde-Vorstand“ заступлено хибно
выразами „настойтель“ „przełożony“; знавши,
що текстъ той якъ польскій такъ русскій
не годиться въ заданыхъ постановкахъ въ ав-
тентичнымъ текстомъ нѣмецкимъ того-жъ са-
мого закона; знавши далѣе, що посла ав-
тентичного тексту нѣмецкого комитетіи выбору
становити мають Зеерхнѣсть громадека (Ge-
meinde-Vorstand) разомъ зъ комисаремъ прави-
тельственнымъ; знавши, що той хибный пе-
реводъ дае підставу до впровадження коми-
сій выборовъ, зложеныхъ виключно только
зъ начальника громады (Gemeindevorsteher) и
зъ комисаря выборного; знавши, что тая
постанова, въ автентичнымъ текстомъ нѣмец-
кимъ невгодна, досталася въ текстъ польскій
и русскій того-жъ закона очевидно только че-
резъ похибку, — выносить підписаній:

Выскажіи еимъ зволить ухвалити:

Вызвася Высоке ц. к. правительство,

чтобы:

1. При выканіи §§. 27, 28 и 29 ордина-
ціи выборовъ соймовой держалося нѣмецкого
тексту соймовой ординаціи выборовъ зъ 26 лю-
того 1861.

2. Чтобы въ перекладахъ польскѣмъ и
рускѣмъ въ §§. 27, 28 и 29 ординаціи выбо-
рочной соймовой ужити тамъ-же хибно выразы:
„настойтель“ „przełożony“ заступило власт-
нымъ и нѣмецкому текстови одповѣдающимъ
терминомъ „Зверхнѣсть громадека“ „Zwierz-
chość gminy“.

3. Чтобы поправленіе той похибки, зѣд-
ланой при переводахъ польскѣмъ и рускѣмъ
ординаціи выборовъ соймовой, оповѣстило за-
конною дорожкою.

Телишевскій, внескодавецъ. Д-ръ Окув-
скій. М. Сичинскій. Король. Гаморакъ. Сѣрко.
Рожанковский. Д-ръ Антоновичъ. Кулаковский.
Д-ръ Савчакъ. Гурникъ. Ю. Романчукъ. Бара-
башъ. Охримовичъ. Д-ръ Ольгинскій.

Русскій клубъ удавилъ минувшого тыж-
дня до сов. Бережницкого, чтобы ему, яко
бывшому вице-предсѣдателю русскаго клуба

въ минувшого періоду и заступникови Руси-
нѣвъ въ выдѣлѣ краевѣмъ, высказати подяку
за его дѣяльність, и жалъ по причинѣ, що пе-
реставъ бути посломъ. На доглаголю промову
п. Романчука бѣговѣвъ п. Бережницкій, що не
переставъ и далѣе на нѣмѣмъ поли працю-
вати для добра русскаго народа, который бѣтъ
за своего урядованія ще лучше познавъ и о ко-
трѣмъ пересѣдѣвшись, що народъ той вартъ,
абы для него працювати и посветитися.

Комисія шкѣльна выбрала д-ра Па-
лята на референта внескѣвъ п. Романчука. Зъ
причины, що д-ръ Палатъ бувъ в минувшого
року первѣстнымъ референтомъ подобныхъ
внесеніи п. Романчука, а резервувавъ ихъ не-
гативно, ажъ опѣсля рефератъ зложивъ, то
розбѣрано на комисіи питаніе: чи сей выборъ
и означенъ, що комисія тѣмъ напередъ ска-
завъ, абы референтъ и сегодѣшній внесенія зала-
говѣвъ негативно. Стало на томъ, що сей
выборъ не має такого значѣнія и пѣвого не
пересуджуе.

Депутація зъ Залѣщицкого у намѣст- ника и у епископа етиславоуевского.

Днѣ 22 н. ст. вересня — якъ намъ
пашутъ изъ Залѣщицкого — була на аудіенціи у
п. намѣстника Казимира Баденього депутація
русскихъ выборовъ зъ залѣщицкого повѣту зъ
жалобою на п. Евгения Ляховского, ц. к. ста-
росту залѣщицкого, по причинѣ незаконнаго
переведенія выбору бывшого старосты п. Хам-
ца Антона на посла до сойму.

Однѣ депутаты-выборцы розказавъ п.
намѣстнику, якій то страшный рѣчи дѣлалися
въ часѣ выбору посла въ Залѣщицкахъ: якъ
нашихъ выборовъ были жиды, якъ мѣскай по-
лиціанты побитыхъ жидами выборовъ тащи-
ли и замыкали до арешту, далѣе: що то дѣ-
лалося въ самѣмъ салѣ выборовъ — все за по-
рядкомъ.

Потѣмъ подхопивъ рѣчь другій депута-
тъ и почавъ такъ розумно и складно розказува-
ти, що п. намѣстникъ, здивований, перервавъ
его въ бесѣдѣ и запытавъ:

— Що Вы? хлонъ?
— Хлонъ, Ваша Ексцелленція.
— А зъ-вѣдки?
— Зъ Товстого села.
— Чи Вы все такъ убиваетесь?
— Убиваюся такъ, якъ въ пѣдѣлю або
свято іду до церкви, а теперь до В. Ексце-
лленціи.

Потѣмъ почавъ депутатъ зъ Товстого
далѣе розказувати про тѣ славныя на цѣлый
край выборы въ Залѣщицкахъ и про старосту
п. Ляховского, що бѣтъ выраблявъ при тѣхъ
выборахъ.

П. намѣстникъ зновъ запытавъ у-друге
нашого розумного депутата:

— То Вы хлонъ?
— Хлонъ, Ваша Ексцелленція.
— А болѣе маете поля?
— Маю 13^{1/2} morga.

Наконецъ п. намѣстникъ принявъ бѣдъ де-
путаціи жалобу на писемъ и объявъ, що въ
справу вгляне и полагодитъ си по справед-
ливости. Депутаты же разъ попросили п. намѣст-
ника, чтобы зглянувся на тѣмъ покривджене
право конституційне въ Залѣщицкахъ и на крив-
дѣ русскихъ выборовъ при тѣхъ славныхъ за-
лѣщицкихъ выборахъ — и попрощали п. на-
мѣстника.

Коли депутаты повернули до повѣту, всѣ
зъ великою цѣкавостію допытували ихъ: „что
сказавъ п. намѣстникъ?“ — а коли депутаты
рѣшѣлись, що п. намѣстникъ, прймаючи жа-
лобу, объявъ у справу вглянути и полагоди-
ти си по справедливости, — то всѣ въ повѣтѣ
заговорили: „Дай то Боже, якъ найскорѣе
того дождатся!“

По дорожѣ до Львова — розказували де-
путаты — они поступили были въ Станисла-
вовѣ до Преосв. епископа д-ра Пелена въ про-
памятнымъ писемомъ въ той справѣ, что то
наказано одному священнику зъ повѣту за-
лѣщицкого бѣдѣлѣ жалобу внесену до суда
на старосту п. Евгения Ляховского о бѣду
чести сповнену въ салѣ выборовъ. Преосв. е-
пископъ, мамъ усильной просьбы депутатѣвъ,
не принявъ бѣдъ ихъ пропамятного писемъ...

Переглядъ часописей.

[„Червоная Русь“ о русскихъ послѣдахъ]

„Червоная Русь“ въ н-рѣ 213 въ 6 (18)
с. м. такъ пише о рускѣмъ клубѣ соймовѣмъ:
„Результатъ уконститутованія клуба рус-
скихъ послѣдъ былъ для ширшой публики
неожиданностью, такъ какъ на первомъ засѣ-
даніи сойма, когда сов. Рожанковский про-
мовлялъ нѣсколькѣкратно отъ имени рус-
скихъ послѣдъ, казалось каждому, что онъ,
яко не принадлежащій формально къ ніякой
партіи, избранный будетъ предсѣдателемъ клу-
ба и тѣмъ образомъ дастъ тому же клубу
на видъ характеръ безпартіиности. При голо-

сованіи оказалось, что предположенія тѣ бы-
ли оптимистичны и что молодшіи русскіи
послы смотрятъ и на общее дѣло изъ пар-
тійного становища. Намъ увѣряютъ, что по-
слы, голосовавшіи на г. Романчука яко пред-
сѣдателя клуба, имѣли въ виду политичес-
кую тактику. Въ устныхъ разговорахъ объ-
являются они великими сторонниками при-
маренія партій, которое (при доброй волѣ
съ ихъ стороны) весьма легко дало-бы осу-
ществиться.“

А далѣе:
„Въ посольскихъ кружкахъ говорится въ
настоящую пору весьма много о томъ: кто
изъ среды русскихъ послѣдъ избранъ будетъ
членомъ краев. выдѣла. Мы опасаемся, что
бы при томъ выборѣ не повторилась такая
исторія, якъ передъ выборомъ сов. Бережниц-
кого въ члены краев. выдѣла. Тогда — якъ
извѣстно — старались о то достоинство чте-
ре русскіи послы и каждый изъ нихъ пред-
ставлялъ себе передъ вѣдѣльщиками поль-
скими послѣдъ яко лучший отъ другихъ, ко-
торымъ прилѣпалъ розличныя лѣтѣи. Ре-
зультатомъ такихъ самохвалѣній было, что
„коло“ поручило митрополиту назначити
кандидата.“

Цѣле се представленіе „Червоной Русь“
вѣтъ на скрѣзь тенденціи и неправдае. По-
яснитъ цѣлоя справы уконститутованія русскаго
клуба, которе поясненіе вышло-бы дуже въ
некористъ дѣйствительныхъ „Червоной
Русь“, забороняе намъ дискреція, яка во всѣхъ
такихъ справахъ звыкла и повинна заховува-
тися. Мы и стараемся по возможности оминати
все то, что могло-бы вѣсти або причинитися до
розвѣдуванія Русинѣвъ або ослабленія меж-
ни солидарности. „Черв. Русь“ поклонилъ
на то, что она передъ чотирма роками, коли
ще называлася „Проломомъ“, писала о захо-
дахъ „четырехъ“ (тогда писала о заходахъ
шѣстьохъ) русскихъ послѣдъ при выборѣ
члена выдѣлу краев. Тѣ тогдашній писанія
були зовсѣмъ неправдивы, и за такіи узнавъ
ихъ очевидно и загаль Русинѣвъ, который при
кождѣй случайности оказывавъ наиболѣе до-
шпріе и симпатію власне тѣмъ русскимъ по-
сламъ, котрыхъ „Черв. Русь“ тогда наиболѣе
ощекетувала. Мы отже и теперь не бо-
мося, чтобы той загаль Русинѣвъ давъ обала-
мугитисъ, але намъ о что ише ходитъ. Оче-
видно, что такіи русскимъ послѣдъ въ высочай-
шей степени ухиляющій, хотѣ цѣлкомъ неправдивый,
представленіе не можеть причинитися до до-
данія повѣри русскому клубу у чужихъ и у пра-
вительства, — а вже-же всѣмъ Русинамъ, безъ
огляду на ихъ партійне становище, повинно
якъ наисильнѣйше залежати на томъ, чтобы
руска репрезентація мала всюды якъ наиболѣе
шпѣвагу. Подкопывать тую повагу есть дѣ-
ломъ непатріотичнымъ, шѣдливимъ и де-
структивнымъ. „Примиреніе партій“, о котромъ
„Черв. Русь“ яко о цѣли болѣеосты русскихъ
послѣдъ згадуе, далось-бы дѣйствию „весьма
легко осуществити“, але на то треба „доброй
волѣ“ зъ всѣхъ сторонъ, а именно треба, чтобы
нѣхто не перешкаждалъ ему фальшивыми пред-
ставленіями и подбуждываніями.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вѣсть о выѣздѣ гр. Кальнокого до
Фридрихсруге въ гостию до кн. Бисмар-
ка подтверджуе теперь такожъ и Fremdenblatt,
который доказуе, что гр. Кальноки принявъ ще
пѣдчасъ свои послѣдній гостию въ Берлинѣ
запрошеніе кн. Бисмарка и объявъся приѣхати
до Фридрихсруге. Здаея — какъ далѣе
згадана газета — что гр. Кальноки, который
за-для гостины царя въ Берлинѣ мусѣвъ свой
приѣздъ обдложити, поѣде до Фридрихсруге въ
протягу наиблизшихъ двохъ недѣль.

Мадыры зовсѣмъ недоволены концесією,
яку достали въ титулѣ „цѣсарска и королев-
ска армія“, а наильнѣйшимъ доказомъ того бу-
ло вчерашнее засѣданіе угорскон палаты по-
слѣдъ, на котромъ министръ гонведѣвъ Фе-
рваріи дававъ бѣговѣдъ на интерпелляцію
Иранія въ справѣ черно-жовтои хоругви въ
Монорѣ. Министръ сказавъ, что службовый
регулятивъ краевой обороны мусѣтъ бути ана-
логичнымъ зъ регулятивомъ сибильной арміи.
Позаявъ сей послѣдній выказуе десять рѣ-
шѣныхъ хоруговъ сигналовыхъ, а между тѣми яко
сигналъ команданта черно-жовту хоруговъ, то
хоруговъ та есть такожъ сигналомъ арміи гон-
ведѣвъ. Нѣкому не пришло и на гадку нару-
шати права и чувства народу мадыарского, о
чѣмъ теперь мѣтъ кождый пересѣдѣтися. Сю
бѣдовѣдъ минаетъа приято до вѣдомости при-
менѣмъ голосованію 122 голосами противъ
64 голосѣвъ оппозиціи.

По сѣмъ поставивъ пос. Гельфѣи внесе-
ніе, чтобы розпорядженіе цѣсарске що-до со-
юза „а“ въ титулѣ арміи предложити урядо-
парламентовъ. Тисса бѣдовѣдъ, что то не го-
дится, а Гельфѣи заявивъ тогда, что розпо-
рядженіе цѣсарске зовсѣмъ не удовлетворило на-
родъ мадыарскій, бо доси ще не переведено

рѣвноуправленія Угорщины. При сѣй нагодѣ
заповѣвъ бѣтъ, что при дебѣтъ надъ бюджетомъ
зажадае спеціальной дискусіи надъ розпо-
рядженіемъ цѣсарскимъ.

На Буковинѣ беругеся якося энергич-
нѣйше до дѣла якъ у насъ, и червоцкій у-
ниверситетъ готовъ ще скорѣе мати медицин-
скій факультетъ якъ нашъ львовскій. На субѣтѣш-
нымъ засѣданіи буковиньского сойму
поставивъ пос. Стирцеа и товаришъ внесе-
ніе, чтобы ухвалено конечну потребу утворе-
нія медицинскаго факультету при тамош-
номъ университетѣ и выначено на кошты у-
строения зъ фондѣвъ краевыхъ 80,000 зр., плат-
ныхъ въ пять рѣчныхъ ратахъ. На се внесе-
ніе згодилися всѣ партіи сойму и президентъ
краю бар. Пано, а на наиблизшой сесіи має
бути се внесеніе залагоджене.

N. W. Tagblatъ подае велима сензацію
вѣсть, посла котрой архикп. Іоанъ приѣхавъ
до Парижа и замѣшавъ тамъ тѣмчасомъ въ
въ готелю Bellevue. Опѣсля має архикп. Іоанъ
выѣхати до Америки, де думаетъ обняти посаду
капитана корабля. Рѣвночасно має архикп. Іоанъ
повѣдомити компетентній круги, что зрѣвася
всѣхъ урядѣвъ, достоинствъ и титуловъ а та-
кожъ и припадающихъ ему апапѣжъ. Архикп. Іоанъ
зложивъ напередъ степеніи офицерскій и заявивъ,
что на случай войны готовъ станути до бою
яко простой воинокъ. Въ Парижѣ перебувавъ
архикп. Іоанъ именемъ гр. Ортъ а свои по-
ступованіе мотивуе тѣмъ, что шукае правъ и
госпожаньскон прафѣ. Зъ Парижа має архикп.
Іоанъ выѣхати насампередъ на Баларскій о-
стровъ. Архикп. Іоанъ має теперъ 37 лѣтъ и
звѣстный яко авторъ брошюры „Drill oder Er-
ziehung“, котра своего часу порушила была
справу образованія войска и напсала богато
крово.

Цѣла словенська громада Подрага въ
Кранѣи перейшла на православіе и спровадила
собѣ православнаго священника зъ Далмаціи.
Slovenec каже, что тому виноватъ Slovenski
Svet и Slovenski Narod, котрий въ Кранѣи про-
пагують православіе и панславизмъ.

Пѣсла Koln. Ztg. зачисляють въ Берлинѣ
до найважнѣйшихъ результатѣвъ царскон го-
стины то, что лица належачіи до его окруженія
мали въ своихъ разговорахъ нагоду перекона-
тися о безосновности поголосокъ, ширеныхъ въ
Петербургѣ, будто-бы въ Нѣмеччинѣ была
сильна партія воиновъ. Она переконалася, что
Нѣмеччина и еи союзники стремлять до удер-
жанія мира а то може лишь причинитися до
розвѣснаея ситуаціи. Переконане о мирѣмъ
настрою тридержавного союза скрѣпила та-
кожъ звѣстка промова гр. Вальдѣрае.

Подобно якъ Koln. Ztg. бѣзываютъ та-
кожъ и въ Лондонѣ о гостины царя. Справо-
зданіа о результатѣ гостины царя въ Берлинѣ
— кажутъ тамъ — суть того рода, что на
нѣмъ не можна опирати ані великою надѣй
анѣ песимистичныхъ поглядѣвъ. Потверджують
они дѣвъ рѣчи: что подъ взглядомъ политич-
нымъ не поставлено нѣякихъ предложеній и
не розпочато нѣякихъ переговоровъ, але что
въ особистыхъ бѣдоснахъ такъ межѣ царемъ
а цѣсаремъ, якъ межѣ царемъ а кн. Бисмар-
комъ виробилася шира дружба, котра може
статися підставою хосенныхъ наслѣдѣвъ у-
крѣпляющихъ миръ.

Вѣденскій корреспондентъ лондоньского
Standard-у пише о гостины царя въ Берлинѣ такъ:
Однѣ дипломаты, что вернувъ зъ Берлина,
запримѣтивъ тамъ въ найвысшихъ кругахъ
политичныхъ велику и впадоучу въ очи змі-
ну тону. Манистры, амбасадоры и другій по-
литичн глады теперь зъ доврѣмъ въ будуч-
ность и вѣрять въ удержаніе мира. Ситуація
значно поправилася. Кн. Бисмаркъ есть дуже
удоволений зъ своимъ разговоромъ зъ царемъ,
который бувъ для него дуже ласкавый и вѣдѣ-
ный. Взагалъ результаты зѣвду суть далеко
важнѣйшіи и болѣе довоисны якъ того можна
було сподѣватися, бо зъ обохъ сторонъ усуне-
но богато упередженъ и непорозумѣвъ. Въ
Берлинѣ теперь цереконаны, что царъ есть рѣ-
шучо за удержаніемъ мира.

„Гражданскій“ довѣдуеся — якъ каже —
зъ достовѣрного жерела, что особы зъ окру-
женія царя, котрий теперь повернули до Петер-
бурга, высказуются зъ великимъ удовле-
веніемъ о принатіи въ Берлинѣ. Вѣсти загра-
ничнои прасы, особливо французскон, мовѣ-бы
то стрѣча монархѣвъ была холодна, суть зо-
всѣмъ безосновны.

Зъ Петербурга доносятъ, что російскій
наслѣдникъ престола, который теперъ
выѣхавъ до Атанъ, задержитися тамъ, поки
ажъ цѣсаръ Вильгельмъ по гостины у султана
не выѣде зъ Константинополя а бѣдакъ поѣде
такожъ до Константинополя.

Пѣсла справовданія російскон контроль
державной зышкѣ въ доходахъ за рокъ фи-
нансовый 1888 выписать 13,413,000 рублѣвъ
супротивъ предмѣнованныхъ выдѣтѣвъ на
34,171,000 рублѣвъ.

Нинѣ має бути одкрытый нѣмецкій
парламентъ. Въ Берлинѣ сподѣваються въ
нѣмъ дуже оживленыхъ дебѣтъ и припуска-

ють, що позаяк єсть то позлїдїя єсїя пер-редъ новими виборами, то всѣ партїи хотять своємъ выступленїемъ и своими бесѣдами припоручитися выборцамъ. Мабути и кн. Висмартъ сподїваєся того и дїятого має вже для 25 с. м. прїїхати зъ Фрадріхсбурга до Берліна, щобъ, накола хѣть дебатъ почавъ-бы ста-вати небезпечнымъ для правительственной пар-тії, виступити особисто и причинитися своєю бесѣдою до поборова противниківъ.

Въ послѣднихъ дняхъ бувъ гр. Валь-дерге зъ вїзитою у кн. Висмарта. Въ Бер-линѣ говорять, що бнз зробивъ то на бажанье цѣсара, котрий хотївъ, щобъ въ Петербургѣ переконалися, що вѣсти о двохъ просто собѣ противныхъ партїяхъ, зъ котрыхъ одна пге до вѣдѣвъ, єсть зовсѣмъ безосновнѣ.

Помершїй король португальскїй Люд-викъ I, вступивши на престолъ по смерти свого брата Педра II. въ 1861 р. панувавъ 28 лѣтъ. Бувъ то монарха дуже образований и великій любитель лїтератури и sztukъ крас-ныхъ; бнз самъ переложивъ на португальскїй языкъ зъ англїйского всѣ твори Шекспира. Людвикъ I. оженився бувъ зъ донкою италї-янського короля Виктора Емануїла и лїшавъ двоухъ сыновъ кн. Карльоса де Браганца, ко-трый родився въ вересню 1863 р. а передъ трома роками оженився зъ кн. Амалїєю Ор-леанською, донкою гр. Паражя и кн. Аль-фонса, уродженого 1865 р.

Новый король Карльосъ выдавъ прокла-мацію до народу, въ котрій каже, що буде вѣрно стояти при политичнїй конституціи краю; що буде старатися о роздѣлїи єды и до-бробыту Португалїи а вступаячи въ слѣды свого батька буде старатися позыскати собѣ любовь и привязанье народу. Далше общїю король оставиє вѣрнымъ римо-католицькій церквѣ, удержувати ненарушимѣсть державы и выконувати законы въ дусѣ политичной кон-ституціи народу. На послѣдокъ заявляе, що дотепершїй кабинетъ оставиєся и на далше при урядованю.

НОВИНКИ.

— Зъ увязненихъ о забуренья публичного спокою выпущено вчера полудня, по зложеню кавціи, на вольну стону такожъ п. Сергїя Дегена и панну Наталїю Дегеновну. Радѣсть панѣ генералови Дегенови, котра уже больше якъ пѣвтора мѣ-сяца ждала у Львовѣ на выпущенїе своихъ тро-ихъ дѣтей зъ вязницѣ, можна собѣ представити. Родина пн. Дегеновѣ муситъ — не знати, якъ ще довго — проживати у Львовѣ, бо сльство о забуренья публичного спокою застановлено толь-ко що-до молодшїи панни Дегеновнїи — Марїи. Само собою розумѣєся, що панство Дегены — хочъ и якъ имъ муситъ бути приємно прожи-вати на вольнїи стоїтъ въ конституційнїй Австрії, — все таки просятъ Бога, чтобы сльство о за-буренья публичного спокою зъ §. 65. с. австрїй-ского закона карного скѣнчилося якъ найскорше и они, дѣставши назадъ свои кавціи, могли пе-рѣїхати во своєю, въ Россїю. Оба кїевскїи ака-демики, Кистяковский и Маршинскїй, сидятъ ще у вязницїи, мабути дїятого, що нѣхто доси не предложивъ за нихъ — кавціи.

— Товариство русинскихъ академикѣвъ „Союзъ“ въ Чернѣвцяхъ запрошує на вечерокъ зъ танцями, ко-трый бѣдудєся въ недѣлю дня 22 жовтня (3 н. ст. листопада) 1889 р. въ сали товариства гимнастич-ного (улиця Іосифа ч. 14) въ Чернѣвцяхъ. До комитету вечера належать: Ілія Семака, голова товариства; Симеонъ Видинскїй, Антонїй Вип-ницкїй, Григорїй Ганкевичъ, Сильвестеръ Дашке-вичъ, Василїй Дутчакъ, Антонїй Завадовскїй, Ме-тодій Явєцкїй, Михаилъ Костецкїй, Володимиръ Окуневскїй, Евгений Пасѣвичкїй, Вильгельмъ Столярчукъ, Евгений Тарновскїй, Робертъ Швем-шу, Василїй Хариневичъ и Юліанъ Цурковскїй. — Стрѣй домашний або народный. Вступъ на салю одъ особы 1 зр. Початокъ о год. 8 вечеромъ.

— Епїлогъ процесу Вислоуха и товариштѣвъ. N. Re-форма подає: Розпорядженїемъ намѣстництва ма-ють бути вигнанїи зъ Австрії: Гомулицкїй и Вильчевскїй; Кляшневскому вольно стати въ Австрії, лише не въ Галичинѣ; Ёльскому и Яну-шевскому дозволено далше образоватися въ ду-блянскїй школѣ рѣльничїй.

— Збори молодшии академикѣвъ въ Краковѣ розвї-завъ комисарь дня 20 н. ст. жовтня, коли збїшли-ся, чтобы выбрати управу Читальнѣ академичной. Причиною розвїзави зборѣвъ була промова акаде-мика п. Эрнеста Урайтера, кандидата на голову „Читальнѣ“. Брайтеръ сказавъ, що „выбранный то-варишами на голову буде старатися, не допускати въ Читальниї переваги элементѣвъ станичнїко-вскихъ“. Такий выказъ выкликавъ интерпелляцію, а коли кандидатъ хотѣвъ одповѣдати, репрезен-тантъ власти розвїзавъ збори и не допустивъ до далшой дискусїи.

— Зельзниця Кароля-Людвига змѣняє одъ 1 падоли-ста с. р. на шляху Ярославъ-Сокаль дотепершїй розкладъ їзды и заводитъ поїзды зъ большою якъ доси скоростїю. За-для сєи змѣны насту-пить сполученье поїздѣвъ зельзницѣ Ярославско-белзекон въ Равѣ Руской, а тымъ способомъ буде можлива безпосередна їзда зъ Ярослава до Белзїи, Львова або Сокаля, а такожъ зъ Сокаля до Белзїи, Львова або Ярослава. Прїїзды и одъ-їзды поїздѣвъ въ Ярославѣ лишаєся безъ змѣны, а замѣсть того одъїзды изъ Сокаля наступитъ о 45 минутъ пѣзвѣнїе а прїїзды до Сокаля о 50 минутъ ранше, якъ доси. Такожъ отворитиєся при-станокъ Пѣддубцѣ мѣжъ стациями Угнѣвъ Зелена для експедиціи особѣ и пакункѣвъ при условїѣмъ задержуваню поїздѣвъ.

— Огнѣ. Зъ Белза пашуть: Въ ночи зъ 19 на 20 с. м. займився ту въ ринку огонь зъ кучки

Михля Ермманна (пригадуємо, що вже цѣле мѣ-стечко Бовова выгорѣло одъ огню, що займився въ жидѣвскїй кучѣ!) и толькѣ за-для великого ратунку огнєви сторожи и мѣщанъ приглашено о-гонь и спалилось толькѣ 34 дождѣвъ. Выгорѣли т. зв. пѣдѣзїи зъ дахами, що не були оддѣленїи одъ себе огнєвыми мурами, и дїятого огонь ишовъ що-разъ далше, ажъ коли роздѣлили пять дождѣвъ одинъ за другимъ, зробилась прогалина и огонь потахъ. Зъ погорѣлїцѣвъ лише чотари були убеа-печенїи. Шкоду обчислюють на 20.000 зр., а май-же 60 родитѣ не має хаты. При огни показались деякїи хибѣ, котрїи въ великій мѣрѣ стояли на перешкодѣ енергичнїй акадїи ратуниковѣй. И такъ, сикавки тай звазгѣлѣ приборы до гашенїя огню не суть подъ доглядомъ огнєви сторожи, лише мѣ-кои полицїи, а замѣсть, чтобы заразъ выслати до огню бочки зъ водою и сикавки, приблуда по-лицїи напередъ оглянути пожежу и дїятого ажъ за пять четверть години явилось при огни воѣ приборы, а зъ передмѣсто доставлено ажъ за двѣ години бочки, тай то безъ воды. Сторожа огнєва, котра за десять минутъ по выбуху огню була вже на дахахъ, не могла нѣчо вдѣяти, бо не ма-ла подъ рукою приборѣвъ до гашенїя.

— Зъ красенъ рады шкѣльной. Призначено д-ра І. Петеленца, директора самѣброкскїи гимназїи, на чле-на тамонной рады шкѣльной окружнїи; поручено науку рисункѣвъ въ учительскїй семинаріи жен-ской у Львовѣ Вол. Гостинскїй; удѣлено блудет-ки 15 учителямъ, що берутъ участь въ 5-мѣсяч-номъ курсѣ рисункѣвъ въ краковскїй школѣ про-мысловѣй; дозволено профессорѣи школы реаль-ной у Львовѣ Іос. Солескому обїяти дирекцію мѣской школы промысловѣй-торговельной; пере-несено сеплента Стев. Круликівского зъ Ярослава до нѣмецкон гимназїи у Львовѣ; поручено Авг. Брошнєвскому науку языка французского въ гим-назїи и школѣ реальнїи въ Станиславѣ а Іос. Грийберговя науку каллиграфїи въ станиславѣвскїй гимназїи.

— Мундурѣ для урядникѣвъ. Появився вже про-ектъ нового умудурованя урядникѣвъ, подаючїй подѣль урядникѣвъ на чотари категорїи и доклад-ный описъ новыхъ мундурѣвъ. Цѣлый проектъ подамо до вѣдомости нашихъ читателѣвъ въ на-блишомъ часѣ.

— Зъ Долины пишуть намъ: Недавно одбулося въ тутешнѣмъ ц. к. старостѣй безвѣроисповѣдїе вѣн-чанье жидѣ, урядника одъ тартаку на Выгодѣ п. Попера, зъ панною Гавзерѣвною, римо-католичкою, котра приняла безвѣроисповѣдїе. Комната, де мо-лодыхъ зъ торжественною повагою вѣнчавъ до-линскїй ц. к. староста п. Цѣшка, була прикра-шена цѣвтами и декорациями. При вѣнчаню ц. к. староста уживъ формулы христіянської „Я беру собѣ тебе и т. д.“, толькѣ остатний уступъ „такъ менѣ Боже поможи“ перемѣнивъ якомъ на „го-поръ“. (? — Ред.) За старосту всѣльного мо-лодымъ бувъ маршалокъ поѣтовнїй п. Витославскїй и бнз на пирѣ всѣльнїй запросивъ дѣйствого старосту п. Цѣшку.

— Въ Переволочнїй, пов. золочѣвского, войтомъ єсть Гриць Иваховъ, а про его господарку такъ пишуть до Кнїгѣ-а Lw.: „Одъ кольканацїи лѣтъ войтъ Гриць Иваховъ єсть въ своѣй громадѣ ще касїеромъ, поборцемъ податковѣ и писаремъ гро-мадскимъ, а коли власти заказали послѣдними часами лучити воѣ тї урядѣ въ однѣи особѣ, то Гриць постарався о заступникѣ, але лишь на па-пери, бо на дѣлѣ ведєся все по давному. Радныи громадекими суть своєки войта, тому полише-на єму повна самоволя. Приватне житїє п. вой-та деморализує цѣле село, а зъ его господарки публичной можна поднести отъ хочъ-бы се: Пе-редъ рокомъ закупивъ онъ въ сусѣднѣмъ селѣ вѣтракъ, а чтобы не мати клопоту зъ его переве-зеньемъ, казавъ господарямъ зъ Переволочной пе-ревозити его и устанити а сю роботу порухувавъ имъ за шарварокъ и давъ на то квиты. Въ своихъ приватныхъ справахъ їздитъ п. войтъ усе громад-скимъ „форшпаномъ“. Громадскїй лѣвъ продає кусниками а рахункѣвъ зъ того не складає нѣко-му и нѣколи. Коли згорѣла школа, не була она обезпечена, бо войтъ зложилъ громадою грошѣ на асекурацію не заплативъ въ своѣмъ часѣ. А о поборѣ податковѣ уже й не згадувати, — дѣ-ються великїи надужити. Господарѣ не разъ уже односилися до властей, чтобы усунути сего войта, але того доси не зроблено.“ [Одвѣчальность за сїю дописъ лишаємо очевидно Кнїгѣ-ови Lw. и его дописувателєви. — Ред. Дїмла.]

— Нашїи санитарїи односины. Зъ Бураковки, пов. залѣщичного, пишуть подъ д. 18 и ст. жовтня до Кнїгѣ-а Polsk. такъ: Дня 10 с. м. померъ ту чоловѣкъ женатый Гриць Вальковъ. На тѣлѣ его оглядачъ найшовъ дѣру въ головѣ, двѣ такіи самїи дѣры на гортанцѣ и насильне эдертьє шкѣры на руцѣ. Дали знати урядоно одъ зверхности гро-мадской до поѣтѣвского суда въ Таутоємѣ. Судъ наказавъ дня 13 с. м. поховати тѣло „провизи-орично“, заки зѣде комисїи судова и розслѣдити справу. Ото вже тыжденъ минає одъ похоронєня тѣла, а поѣтора бѣды смерти, а комисїи не вида-ти. Тѣло зложено на кладовищи коло села, при-крыто въ грѣбѣ лишь кукурузяноко и не поста-влено нїякои сторожи, тому легко може бути тѣ-ло порушено. Нинѣ дождудься навѣтъ, що пєи одпорували сєй „провизоричный“ грѣбѣ. Дали знати до зверхности громадеком и та выслала одного зъ членѣвъ, чтобы тѣло въ-друге загре-бавъ. Не знаємо, якъ довго се буде тревати. За-коны полицїио санитарїи въ нашихъ громадахъ лишь на папєри; выпарѣ зъ грѣбу вдыхають мешканцѣ села, а коло кладовища стоятъ церковь, приходѣтво, а заразъ за ними хаты. Звертаєсь увагу прокураторѣи въ Тернополи на ту справу, бо може ще не дойшло тамъ урядоно донесєнє изъ суду зъ Таутоєма. Зъ кождымъ днемъ може ставати труднїшимъ сльство и выисненье въ справѣ того злочинства.

— Цѣнава дїтина. Лопушанскїй, 13-лѣтний па-стухъ, довго вже бувъ цѣкавыи, що находится въ бляшанѣй пуццѣ, помалюванѣи на зелено, ко-тру носить будкарѣ зельзничїи на грудахъ. Та

разъ при нагодѣ, коли будкарѣ выйшовъ зъ своєи хаты, одѣвавъ Лопушанскїй пушку и разбївши єи на поли, найшовъ въ нѣй 8 скляныхъ кансу-локъ, чимъс наповнєныхъ. Коли наставъ вечерѣ, онъ положивъ одну зъ кансулокъ на шиняхъ зє-лѣзничныхъ. Надбїшовъ поїздъ товарный зъ Ра-дыма и въ однѣмъ мѣсци роздалъ сильнїй гукъ. Поїздъ задержався и почато доходити причини. Будкарѣ побачивши, що нема пушки зъ петарда-ми, давъ знати инжинїрови секціи въ Перемы-шли, инжинїрѣ старостѣ, а старостѣ жандар-мерїи, чтобы выслѣдити виновника, бо, онъ под-кладаючи далше петарды, мѣгъ-бы навєсти за-стою въ зельзничнѣмъ руху, алярмуючи поїзды на шляху. Жандармы выкрыли пушку зъ петар-дами, законану подъ грушкою, а Лопушанского оддали войтови до покрана, котрый уже знавъ добре заспокоити цѣкавѣсть хлопцїи...

— Реформа студїи правничихъ. Министєрѣ Гавчъ скликавъ бувъ вже передъ колькома мѣсяцами анкету въ цѣли реформы наукъ правничихъ на унїверситєтахъ австрїйскихъ, и було вже колька засѣданъ сєи анкетѣ, та за-для ваканцїи перервала анкета свои наряды. Тєперъ дня 21 жовтня збѣра-лась анкета въ министерствѣ просвѣты и буде нараджуватися надъ сими найважнїйшими точка-ми реформы: управлїенье квестїи оплатѣ за выклады и перемїна науки исторично-правничой подѣлчасъ першихъ двоухъ роковъ студїи, евентуаль-но залїшенье обовязковѣхъ доси выкладѣвъ зъ практичной философїи и исторїи австрїйской. Въ конференціи подъ проводомъ министра Гавча берутъ участь всѣ австрїйскїи унїверситєты (зъ Львова д-ръ Пилать а зъ Кракова д-ръ Цоль и Даргунъ). Тєперъ на порядку нарядъ пытанье: чи бы три исноты правительственной не бѣдуба-лися въ такїи способѣ: першїи испитъ по трєхъ пѣворакахъ, другїи по двоухъ, а третїи по трєхъ пѣворакахъ. Оплата за выклады має выплатити до правительственной касы а не якъ доси для поод-инокихъ профессорѣвъ. Министєрѣ Гавчъ выго-товивъ въ тѣи справѣ одповѣдїи и основный ре-фератъ.

— Министєрѣ Дунаевскїй выѣхавъ вчера разомъ въ совѣтнїкомъ министєрїальнымъ д-ромъ Кори-товскимъ до Вѣдїи. На двѣрци пращали мин-истра Дунаевского намѣстникѣ, министєрѣ Залє-ский, достойникѣи и деякїи послы соймовѣ.

— Дрѣбнїи вѣсти. Въ Олѣвѣи померъ въ 73 ро-цѣ житїя гр. Казимиръ Водзницкїй, бувшїй посолъ до сойму и до рады державной. — Дня 5 н. ст. па-долста одбудєся въ Палагнцахъ, пов. томмацко-го, вѣнчанье укѣнченого богослова п. Романа Руд-ницкого зъ панною Ольгою Нудѣ, дочкою бл. п. о. П. Нуда пароха въ Кошиловцяхъ. — Артуръ Фиктманъ, кандидатъ адвокатскїй въ Станиславѣ-вѣ, одержавъ въ черновѣцкѣмъ унїверситєтѣ сте-пень доктора правъ. — Въ Перемышлїи завяз-алось товариство въ цѣли прикрасы мѣста и сими дїями затверждено его статуты. Для сего то-вариства подарувать полковникъ инжинїерїи Пєхє, перенесенїи до Праги, три павы, самцѣ, котрыхъ на разѣ оддали подъ доглядъ мѣского огородинка.

Конкурсы, именованїя, перенесєня и пр.

— Конкурсы. Львѣвска прокураторїя скаргу, за-дѣ зарядженого побылшеня урядникѣвъ, розпи-сала подъ днємъ 12 жовтня с. р. конкурсъ на мѣсца: одного совѣтника, двоухъ секретарѣвъ, 5 адъюнктовъ и 6 канцїистѣвъ, та на мѣсца двоухъ офицїалѣвъ и трєхъ канцїистѣвъ. Рєчїицѣ по-

даватися кѣнчитися за 4 недѣлѣ одъ дня оновѣ-щеня конкурсу.

— Перенесєня. Намѣстникѣ перенѣсь практикан-товъ канцїонныхъ намѣстництѣвъ: І. Маевского зъ Станиславова до Кракова а Вол. Бєнтковско-го зъ Львова до Станиславова.

Телеграммы „Дїмла“.

Вѣдєнь 22 жовтня. Въ падолистѣ, ще передъ скликаємъ рады державной має одбу-тисѣ тутъ конференція єпископѣвъ. — Слова промовы сєрбскѣи регентїи до скупштинїи, котрыми сказано, що правительству удалося скрѣпнити дружнїи односины Сєрбїи до державъ повымъ здобуткомъ уважають тутъ за доказъ союзу Россїи зъ Сєрбїєю.

Парижѣ 22. жовтня. Кн. Фердинандъ мавъ выѣхати до Лондону, але въ послѣднѣи хвили одступивъ одъ сєго проекту.

Гєнуа 22 жовтня. Прїїхала тутъ зъ Монцы нѣмецка пара цѣсарска и выѣзжає зъ-одси до Атинѣ. Вєртаючи домѣвъ має цѣсаръ нѣмецкїй ще разъ поступити до Монцы.

Бѣлградѣ 22 жовтня. Король Алексан-деръ припїнаючи скупштинѣу сказавъ, що не буде мѣшатися до управы, бо муситъ ще у-читисѣи.

Перелїска Редакціи и Администраціи.

Веч. о. Кар. въ Лко. 9 зр. одержали; запла-чено до кѣнца року. — Вп. о. д-рѣдъ Гр. у Вѣдїи. Ваша правда. — Веч. о. Игн. Тих. Записки замо-вляєся въ економатѣ выдѣлу краєвого. — Вп. Ар. въ Россѣ. Заплачено за цѣлый рѣкъ. — Веч. о. Дор. въ Лют. Рахунки годятся. — Веч. о. Коляни. въ Тух. До кѣнца року прїїде намъ ще 3 зр. — Вп. Должуватєль зъ Перемискомъ. Дякуємо за ласкаву памѣть. Вашїи цѣннїи дописи помыслимо ще сє-го тыждня. — Веч. Т. Б. въ Бубн. Якъ довѣду-ємось нинѣ компетентъ уже знайдєный и при-нятый.

ПОДЯКА.

Складаю на євѣи мѣсци щиро-сердечну по-дяку ВПр. о. Л. Туркевичу крилошаниновѣ станиславѣвскѣи капитулы, Пр. о. Л. Калинско-му декапови, Веч. оо. И Вєргановскому, И. Иль-ницкому, Н. Кот лярчуковѣ, П. Герасимовичевѣ, В. Жилавому, Н. Бачиньскому, В. Котовичевѣ, В. Вєрнатови прїірови оо. Доминиканѣвъ, Б. Ко-стєцкому парохѣи брѣмєнскому, всѣи мѣсцѣи Интелигенціи, Чєст. Братствамъ трєхъ церкѣи, хорѣи мѣщаньскому, дуже великому числу вѣр-ныхъ и всѣмъ, що взяли участь въ похоронахъ моего дорогои жїнки.

Емїліи Арисовскїй, сотрудникъ въ Тысь-мєнцїи.

6, 4, копїаты зъ приналежностями. Помѣшканїя кавалерскїи. Копїату и кухню. Стаїю и возѣзну выплаїмає зар-платѣ реалности Емїліи Вєртемїліи Брасєра, ул. Браєровска ч. 10, въ годинахъ 9—1 и 3—6. 3089 (26—?)

ВЫСТАВА
образѣвъ фотопластичныхъ
въ готели Европєйскѣмъ
Въ томъ тыждн
ВЫСТАВА ПАРИСКА
и
мѣсто Парижѣ.
Серїя II.
Вєтущъ одъ особы 20 кр., дѣти 10 кр. Выстава отворєна щодня одъ 10-гои до 9-гои годнны ве-черомъ. 3073 (7—?)

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поручає
найпердѣлїйшїи перфумы, тоалѣтовѣи воды,
одзначєнїи медаллами заслуги и двома дипломами узнаня,
имєнно:
Перфумы: лїмонныя, фиалковы, романа, рєзєдовѣ, лонва-
льєва, Ylang-Ylang, Oporepax, Jockey-Club.
гєлїотропова, Ess Bouquet, пїжмава, Millefleurs, и т. п.
Фляконїи по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.
Перфумы королевы Марисєнки, 2 зр.
Вода варшавска, одзначєна дуже прїємнымъ, цѣ-
новымъ запахомъ. Фляконїи мєн-
шїй 95 кр., большїй 1 зр. 80 кр.
Вода лєвандова — подѣлїи и вода лєвандова-амѣра-
ва, суть загалїю ушїиванїи до роз-
прискуванїи въ салопнѣхъ за-для свого прїємного, милого и
лагодного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.
Воды кольонскїи въ колькохъ одмѣнахъ и ро-
дахъ, переднїи и найпердѣлїйшїи.
Фляконїи по 15, 20, 25, 40, 60, 80, 1 зр. 1.50.
Дѣстатїи можна у Львовѣ у власныхъ склєпахъ: улїца
Копєрника ч. 3 и улїца Галицка, рѣгъ Валѣови Въ
Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Въ Чернѣвцяхъ рынокъ ч. 2;
заразомъ у вѣхъ перворядныхъ склєпахъ и антикахъ.

На зиму!!!
Внов. Духовенствѣу, Вп. пп. злїа-
рицѣ, лїєнцїамъ, урядникѣмъ, фа-
бричанамъ, економѣмъ и кождому,
чтобы охоронитися передъ простудою
поручаєся
1 трикотевый кафтанѣи фланєлевѣи
и 1 таиъ потавїицъ размѣрѣмъ зр. 275
те саме для меншїихъ . . . „3—
кафтанїи для дѣтей зр. 1—1.50
Посєрєдинитъ при замовленю
I. oestr. Handelsakunfts - Bureau
3175 in Brünn. (3—30)

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подъ знаменемъ
„СИРІОСЪ“
у Львовѣ, Хорупина ч. 22
оручає добру и выдатну каву спро-
пїаджену безпосередно одъ проду-
вєнтѣвъ зъ Америкѣи полуднєвой.
Коштує у Львовѣ;
1 кильо 1.70 зр.
кава палєна 1/2 кильо 1.20 зр.
на провинцїи:
4 3/4 кильо 8.70 зр. франко.
Одбиратєлямъ надъ 50 кильо олусть.

Не мало зовсѣмъ тыхъ
родѣвъ кавы, котрїи оголо-
шують ишїи подъ знаменѣи
мєго знамени. Спрѣвѣдлїву ка-
ву просто одъ продувєнтѣвъ, що
можу доказати, и продаю єи най-
мєнше о 20%, дешєвше якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбурѣи Трїєстѣ мож-
но достати каву вже лишь зъ чо-
твергомъ руки, а то для того, що
продувєнтѣи спрѣдає гуртѣвнїковѣи
на мѣсци, той знову гуртѣвнїковѣи
въ Европѣ, одъ тыхъ купує комї-
сїонєрѣ, а одъ него ажъ купує и
то звычайно не просто, але черезъ
агєнтѣа мѣсцевого або подорожнє-
чєго. Впрѣчѣмъ, може кождїи самъ
переконати, що достатєи дєшєи
по тѣи цѣнѣ таку каву якъ моя
що до яєности и смаку. 2327 (41—?)

При закупнѣ товаровъ просїмо покликуватисѣ на нашу часописъ.

Выдавєцъ и одвѣтальнїи редакторъ Иванъ Бєдєй.

Цѣпѣръ зъ єабр. Черлїшескомъ.

Зъ друкарѣи тов. кн. Шєнєчєна, подъ зар.К. Вєдїицкѣи.

Тѣ слова вырвалися їй зъ устъ мимохѣтъ, коли она одного вечера по такѣй стрѣчи вернула на самоту до своєї комнаты и зъ жалю та трѣвоги ажъ не могла ѣдохнути.

Передъ ея очима станула Кляра Воанкуртѣвна, росла и красна, чорноволоса, а бѣтъ коло неї, высокій та пишный. Хиба-жъ они не якъ бы сотворенї одно для другого, зъ того самого роду и такъ нероздѣльнї, що и нѣхто не догадався бы, що они ще не пѣбралися.

— Онъ мене не любить, таки не любить!

Ѣдъ тыхъ слѣвъ повѣсся грѣмкій голосъ по хатѣ и здавалося, якъ коли-бъ Ѣдъ него щось зъ лоскотомъ въ ея груди пукло, мовъ бы то завалилася якась цѣла будова. Ёя вѣра въ нѣї захиталася а зъ нею и все повалилося. Она не могла вже теперь все спокѣйно и холодно розважати та розбирати. Чому ще тамтого вечера вѣрила, тому теперь вже и крихты не хотѣла не вѣрити: оденъ подувъ вѣтру, що не знати, зъ Ѣдки прийшовъ, прийѣсъ то зъ собою. Въ однѣй хвили понала она въ наибѣльше нещастье, котре ажъ тогдѣ можна почути въ цѣлѣй его силѣ, коли знаємо, що насъ не любить тота людина, за котру мы и житье Ѣдати готовї. Та-жъ бѣтъ разъ сказавъ, що нема бѣльшого болю, нема страшнѣйшой муки, якъ знати, що насъ не любить той, кого мы любимо. Досї она ще якось держалася, бо вѣрила сильно, що настане чудо; але теперь, коли тратила вѣру, то и силы ея опускали и она, якъ мала дитина, не знала, що собѣ робити и де подѣтися. Почалася теперь борба повна муки.

Насампередъ почала она вмовляти въ себе, що нѣчого собѣ зъ того не робить: коли бѣтъ ея не любить, то тымъ лѣпше! Она не зъ тыхъ, щобы ще его любила. И такъ сама себе дурила; вмовляла въ себе, що бѣтъ ея

зрадивъ, удавала байдужну, а все таки вышивала гербъ Готкербъ. А мимо того мало сердце їй не пукло, встыдалася лишъ признати, що она все ще его любить. Черезъ цѣлый тыждень, ѡдъ коли она нитка за ниткою вышивала гербъ Готкербъ, то лишъ страшно мучилася. Емалйованї части треба було робити зъ кордонетового шовку а металевї сухозолотю. Але-жь бо то и мука була, коли руки такъ и тряслися, коли треба було схилити головку, щобъ укрити очя повнї слъозъ, котрї до того ще блескъ ѡдъ гербу томивъ! Лишь о нѣмъ думала, лишъ его надъ все въ свѣтѣ поважала за-для его казочного, шляхотского роду. А коли вышивала приповѣдку: „Коли така Божа воля, то и моя“, то спѣзнала добре, що она на вѣки прикована до него и що годѣ выбити собѣ его зъ головы: ажъ не видѣла, що робить и таки безъ памяти, отъ такъ зъ простои навички, кодола голкою.

Ажь жаль бравъ дивитися, якъ Ангелики бралася розпука зъ любви, якъ еи мучила та безнадѣйна любовь а она не могла еи позбутися. Все ще думала, що пѣйде до Фелисіана, що кинесь ему на шню и таки его вже не пустить ѡдъ себе. Борба розпочиналася все на ново. Не разъ здавалося їй що она вже побѣдила, бо въ еи серци наставъ якїйсъ великій спокѣй; ажъ сама себе не спѣзнавала, коли такъ спокѣйно и смирно припадала въ покорѣ самовѣдреченя: то вже не була зъ неи та сама, то якась ниша, добре вихована дѣвчина, якї выводить звичайно щоденне житье и якихъ робить вихованье. Але ѡдтакъ почала въ нѣй знову кровь грати; еи цвѣтуче здоровье, еи молодѣсть повна охоты до житя порывали еи цѣлою силою зъ собою и она зновъ робилася та сама, давна; въ нѣй ѡдзвувалася давна гордѣсть и давна пристрасть, еи перла зновъ та сила незвѣстного

ѣи походженя. Хиба-жь она таки конче мусить бути слухняною? Та-жь ѣи до того нѣчо не обовязуе, она мае прецѣ вольну волю. Вже думала, якѣ бы то утечи и обчислила собѣ точно пору, въ котрѣй могла-бы найдогѣдѣйше дѣстатися черезъ фѣртку въ огорожи до епископскаго города. Але и заразы бравѣ ѣи страхѣ, ѣдзывалось въ нѣй якесь глухе прочутѣ нещастя и брали муки сумнѣву. Такѣ минали тѣй въ тѣй непевности найприкрѣйшій хвилѣ. Безустанно ѣдзывалася въ нѣй то цѣла сила любви, то знову страхѣ, щобы не поступи на злу дорогу, а кѣлько разѣвъ сердце ѣи побѣдило, тѣлько разѣвъ ставала она и слабосильнѣйшою.

Одного вечера хотѣла она вже выйти зъ хаты, щобы зѣйтися зъ Фелісіяномъ и призадумалась надѣ тымъ, якѣ то въ нѣй середѣ тон розпуки мало силы, щобы всему ставити опѣръ. Тогды то прийшла тѣй на гадку ѣи книжка зъ дому убогихъ. Она выѣмила ѣи зъ скринѣ и стала въ нѣй перевертати листки. При кождѣй сторонѣ листка ставало тѣй передѣ очима ѣи низьке походженѣ, нѣчого майже вже бѣльше не бажала, якѣ лишь зносити все зъ покорою. Не знала своихъ родичѣвъ, ѣи назвиско не було записане въ книжѣ, лишь дата и число и бѣльше нѣчого; такѣ зросла она и була сама на свѣтѣ якѣ та билинка въ поли! А згадки насувались тѣй на голову одна по другѣй: бачила знову передѣ собою Неверскій зеленій толоки и тѣй звѣрята, що она ихъ тамъ пасла; той рѣвный гостинець, що йшовъ зъ Сулянжи а по котрѣмъ она ходила босыми ногами; видѣла передѣ собою маму Ніні, що ѣи была по лицю, коли она накрала яблѣкъ. А вже найбѣльше згадокъ выкликували въ нѣй тѣй стороны листкѣвъ, на котрыхъ були записані що три мѣсяцѣ визиты надзирателя и лѣкаря. Тутъ були иногдѣ замѣтки и поясненя побѣчь пѣдписѣвъ: на однѣй

сторонѣ стояло написано, що она разъ мало не померла на якусь недугу; по другій зновъ домагалася ей кормителька заплати за якійсь попащеній черевки а дальше якійсь поганій замѣтки о ей ледащѣмъ характерѣ. Цѣла книжка була лишъ однимъ записомъ недолѣ. Але одна рѣчь ажъ до слѣдъ ей довела; то було розпорядженъе, пѣсля котрого здоймлено ѣй зъ шиѣ той нашійникъ, котрый она ажъ до шестого року мусѣла на собѣ носити. Она ще добре собѣ нагадувала, якъ ненавидѣла той нашійникъ зъ оливныхъ зернятокъ, насиляныхъ на шовковый шнурочокъ и сѣвплений сѣвбнымъ медالیономъ зъ датою ей вступленя и зъ ей числомъ. Она добре мѣркувала, що то бувъ ланць неволѣ и була-бы его радо на собѣ малыми рученятами пѣрвала, безъ взгляду на то, що бы ей ѡдтакъ було чекало. Коли пѣдросла, то ажъ страхъ ей збиравъ, що той нашійникъ ей задушить. Що-жь то була за радѣсть, коли явився надзиратель и въ присутности начальника громады здоймивъ зъ нею той знакъ ей особы а въ книжцѣ помѣстивъ ей описъ, въ котрѣмъ стояло навѣтъ про ей синій очи и про мягеньке ясне волосѣе! А мимо того все ще ѣй здавалося, що она має на собѣ той нашійникъ, що заклада-ея нѣбы якъ тому псови на шию, щобы его ѡдтакъ розпѣзнати; ѣй здавалося, що ѡнъ все ще ей гнете, и що она ѡдъ него задушиться. Коли того вечера дѣйшла ажъ до той стороны, почувла низькѣсть своего роду въ цѣлѣй силѣ и зъ плачемъ выбѣгла на гору до своей комнаты; она подумала собѣ, що не естъ его любви достойна. Ще два разы такъ помогла ѣй тота книжка, але ѡдтакъ и она не мала вже силы надъ ей пристра-стею.

Теперь стала ей нападати покуса, особливо въ ночи. Заки лягла спати, силувалася читати исторію святыхъ,

щобы могла спокійно заснути. Але хочь и якъ силувалася скривши голову въ долонѣ, сама не понимала що читає: чудеса ошоломлювали єи; передъ єи душею пересувалася лишь якась неясна товпа духовъ. Омлѣвала и лежала якъ колода середъ темної ночі а ѳдтакъ зривалася наразъ зъ постелѣ якъ бы ѳдъ якогось страшного переляку. Переверталася якъ въ горячѣ а ѳдтакъ клякала мѣжъ порозкиданими подушками и молилася; на єи чоло выступавъ горячій пѳтъ а потому брала єи знову дрожь; тогды то зложивши руки говорила крѳзь слѳзы: „Боже мѳй Боже, чого єси мене опустивъ?“ Мало не дурѣла, що она въ такѳй пѳзнѳй порѣ и середъ такої темноты сама одна. Ёй снівсєя Фелісіянъ а ёй жалъ було одягнутися и збѣчи до него, хочъ нѣкого не було коло неї, хто бы єи не пустивъ. Ласка Бога опустила вже єи, Богъ ѳдступивъ ѳдъ неї. Въ розпуцѣ своѳй призывала она всѣ невидимѳ силы, надслухувала ихъ голосу, але на дворѣ було глухо и пусто, анѣ вѣтрець не ворохнувся, анѣ не чути було хочъ бы найменшого шуму. Здавалось, якъ бы все вымерло: и Маріиньске поле зъ Шевротою, и вербы та другѳ дерева въ єпископскѳмъ городѣ, а навѣть и сама катедра. Не осталась анѣ одна зъ тыхъ мрѣй, котрыми она все була окружила, розпылася дєсь була навѣть и та бѣла хмарка Пречистої Дѣвы; осталася ще лишь одна могила. Безсилна вилася она въ корчахъ якъ та христіянка первѣсної церкви, котру гнувъ до землѣ первородный грѣхъ, скоро не прийшла ёй въ помѳчь надприродна свла. Въ тѳмъ кутику свого прибѣжища, де тихо було якъ въ могилѣ, чула она, якъ ѳдзѳывався на ново первородный грѣхъ и голосно тріюмфувавъ надъ єи вихованьємъ. Коли до кѳлька хвилъ не прийде ёй въ помѳчь яка незвѣстна сила, коли доокола неї не проснеся все

до нового житя и не поспѣшить ѣй въ помѣчь, то она певно буде мусѣла пѣддатися и себе згубити. „Боже мѣй, Боже, чого еси мене опустивъ?“ Она припала на своѣй постели на колѣна, такъ маленька, такъ вѣжненька, и чула що вже смерть до неї надходить.

Доси ще за кождый разъ додававъ ѣй силъ въ послѣднѣй хвили еї розпуки свѣжій воздухъ. Ласка Бога вертала назадъ до неї и она зновъ опам'ятувалася. Она скочила отже босими ногами на помѣсть и побѣгла чимъ скорше до вѣкна. Тамъ почувла она зновъ тѣ голо-сы, тамъ зновъ дотулились еї волося невидимѣ крыла. Святѣ зъ побожныхъ оповѣданъ стали зновъ виходити зъ помѣжъ деревъ и камѣня та стали еї окружати. Еї непорочнѣсть, еї доброта и все, що въ нѣй лишъ було доброго, вернуло зновъ до неї и спасло еї. Она перестала вже боятися, була вже безпечна, свята Агнѣя приступила зновъ до неї и другѣ святѣ двѣци уносилися весело въ горѣ повадъ нею. Зъ далека наспѣвъ до неї якійсь голосъ вѣдвиги, рознѣсся якійсь довго невтихаючѣй шепѣтъ побѣды, що мѣшався зъ легенькимъ нѣчнымъ вѣтромъ. Такъ вѣддыхала она цѣлу годину теплымъ свѣ-жимъ воздухомъ; засумувавши постановила радше по-мерти якъ не додержати присяги. Утомлена лягла спати и заснула въ страху, щоби ѣй на другѣй день зновъ таке не приключилося, бо она мусѣла-бы таки пѣддатися, коли-бъ такъ за кождымъ такимъ нападомъ такъ еї силы опускали.

Вѣдъ коли Ангелика думала, що Фелисѣянъ еї не любить, стали еї дѣйство силы опускати и она все була якось дуже утомлена. Она чула рану въ своѣй груди, котра потайкомъ и тихо гнала еї зъ каждою хвилу чимъ разъ скорше въ могилу. Зъ разу проявлялася еї недуга лишъ якимъсь утомленьемъ, вѣдтакъ не ставало

ѣи духу, мусѣла одкладати голку и дивилася мутными очима кѣлька хвиль напередъ себе. Не могла чогось ѣсти и ледви лишь иногдѣ напилася трохи молока. Хлѣбъ свѣй ховала и дробила куркамъ сусѣдки, щобы лишъ не безпоконти своихъ родичѣвъ. Прикликали лѣкаря, але той не мѣгъ нѣчого въ нѣй добачити; казавъ лишъ, що тому всему вина, що она сидить заперта, якъ въ монастири; ѣй треба бѣльше руху. Она почала ослабати на цѣлѣмъ тѣлѣ, очевидно марнѣла поволи. Коли ходила, то такъ якось, якъ коли-бъ пѣдоймалася на крылахъ и хотѣла злетѣти, а ѣи лице ажъ горѣло ѣдъ того огню, що паливъ ѣи душу. Прийшло було ажъ до того, що коли сходила зъ своихъ комнаты, то мусѣла таки обѣручъ держатися стѣны, щобы не унасти. Але она все ще на силу робила, коли видѣла, що на ню дивляться, и хотѣла навѣтъ братися до трудной вышивки до епископскаго престола. Ёи тоненькѣ руки не мали вже до того силы, а коли злѣмилася голка, то не могла вже и клѣщиками ѣи вытягнути.

Одного дня мусѣли Губертъ и Губертина конче выйти зъ дому и лишили Ангелику саму при роботѣ. Коли вернули, застали, що она зѣмлѣвши лежала на земли передъ кроснами, она таки зсунулася зъ стѣльца на землю. Не було вже въ нѣй кому робити, оденъ великѣй золотѣй ангелъ лишився недокѣнченѣй. Губертъ перенудився та ставъ ѣи пѣдоймати, щобъ поставити на ноги, але она все таки валилася зъ нѣгъ и не могла прийти до памяти.

— Дитинко моя, дитинко моя... ради Бога ѣдозвися!..

Ангелика розкрыла очи и споглянула на него блуднымъ окомъ. Чого-жъ ѣиъ назадъ прикликавъ ѣи до житя? А она такъ була щаслива, що вже умерла!

— Що тобѣ душечко? Ты намъ таки правды не сказала, ты все ще его любишь?

Она нѣчого на то не сказала лишъ сумно, дуже сумно споглянула на него. Губертъ піднявъ ея зъ цѣлою сялою своєю розпуки и занѣсъ ея до ея комнаты. Коли положивъ ея такъ блѣду и безсилну на постѣль, то ажъ розплакався зъ жалю, що то на него прийшло розлучати ея одъ того, котрого она любила.

— Чомъ же ты менѣ нѣчого не казала? Тажъ я бы его зъ цѣлою душѣй привѣвъ до тебе!

Але она все таки не одзывалася и закрыла зновъ очи, якъ коли-бъ задрѣмала. Онъ становъ коло неї; его очи спочили на ея подовгастѣмъ и бѣлѣмъ якъ лилія личку, ему ажъ серце краялося зъ жалю. Коли она ленько одотхнула, пустився онъ ити въ долину, бо чувъ, що жѣнка надходить.

Тамъ на долинахъ въ робѣтѣн стали они пояснювати собѣ справу. Губертина здоймала якъ разъ капелюхъ зъ головы. Онъ їй заразъ розповѣвъ, що підоймивъ дѣвчину зъ землѣ и що она лежить теперъ на своѣй постели, якъ коли-бъ мала вже умирати.

— Не сказала намъ правды. Она все лишъ о нѣмъ думав и готова ще черезъ неге померти.. Кобы ты знала, якъ то мене врагло и якъ менѣ стало совѣстно одъ того часу, коли я все зрозумѣвъ и коли вынѣсъ ея майже неживу на гору! То таки мы тому виноватѣ, бо мы ихъ не поправдѣ розлучили.. И ты спокѣйно дивилася на то, якъ она пропадає, и неказала їй нѣчого, щоби ея ще уратувати?

Губертина мовчала якъ Ангелика и лишъ зблѣдла и повна журы споглядала розумнымъ окомъ на него, а Губертъ, чоловѣкъ пристрастный, котрому та любовна

мука такъ зовсѣмъ була завернула голову, не мѡгъ успоконитися лишъ все говоривъ та розкладавъ руками.

— Добре, я поговорю зъ нею та скажу їй, що Фелісіянь ен любить и що то мы лишъ не сказали їй правды та не позволяли ему заходити... Кожда ен слѡза палить теперъ огнемъ мое сердце. Менѣ здаєся, якъ коли-бъ я кого убивъ. Я радъ бы зробити ен щасливою, въ якій бы то не було способъ...

Онъ пѡдойшовъ до жѣнки, его обурене чувство нѣжности бѣдывалось въ нѣмъ голосно, а ще бѡльше змѣшало его, що жѣнка засумувалася та заедно мовчить.

— Коли они любляться, то вже ихъ рѣчь, якъ мають робити.. Хибажъ єсть щось бѡльшого на свѣтѣ якъ любити и бути люблєнымъ? Такъ то вже на свѣтѣ, що щастье хоче само собою рѣдити, все одно, якимъ способомъ...

На конецъ бѡдозвалася и Губертина, своимъ способомъ — поволи; она стояла неподвижно коло него.

— Правда, абы ѡнъ ен намъ забравъ, противъ нашѡи волѣ и противъ волѣ его батька?... Ты такъ имъ радишь и думаєшь, що они будутъ щасливи, що сама любовь имъ выстане...

А ѡтакъ не перестаючи говорила дальше жалѡстнымъ голосомъ:

— Коли я вчера вертала та ишла по пѡдъ кладовище, бѡдозвалася въ менѣ якась надѣя и я зайшла туды... Я ще разъ прилякла на тѡмъ мѣсци, де вже нашѣ колѣна землю утоптали, и молилася тамъ довго...

Губертъ зблѣдъ и якоесь успокоився. Ему прийшла на гадку та могила завзятои матери. Давнѣйше ходили они туды, плакали надъ нею и покорялися та признавали свою вину, щобы лишъ покѡйница въ могилѣ простила имъ. Цѣлыми годинами перебували они тамъ въ

надѣи, що зъ могилы выйде для нихъ ласка, коли ще взагалѣ могла для нихъ бути яка ласка. Чого они ба-жали, чого дожидали, то була друга дитина, дитина прощенья, той знакъ, по котрѣмъ они-бъ спѣзнали, що покійниця имъ простила. Але доси и слѣду не було, чтобы покійниця въ могилѣ далася ублагати.

— Я довго молилася — говорила Губертина — и надслухувала, чи що не порушиться...

Очи Губерта спочили на нѣй допытливо.

— Нѣчо, нѣчо не поднялося зъ-пѣдъ землѣ, нѣчо не задрожало въ менѣ. Все пропало, вже за пѣзно, мы самѣ хотѣли своего нещастя!

— Отже то я тому виненъ? — спытавъ Губертъ дрожащимъ голосомъ.

— А вже-жъ що ты тому виненъ; и я винна, що пѣшла за тебе... Мы не слухали, а теперъ мусимо за то цѣле житѣе покутувати.

— Ты отже не щаслива?

— Нѣ, я не щаслива.. Жѣнка, що немає дѣтей не може бути щаслива. Любовь сама ще нѣчого не значить, коли нема благословеньства.

Онъ безсильный присѣвъ на столецъ а въ очахъ закрутились ему слѣзы. Ще нѣколи не розкрыла була она ему такъ отверто тои болючои раны въ ихъ житю; а она, що звычайно старалася его заразы потѣшати, коли иногдѣ мимо волѣ зрѣбила ему якійсь докѣръ стояла теперъ якъ той стовпъ и не думала его розважати. Онъ розплакався и промовѣвъ крѣзь слѣзы:

— Навѣтъ и то дороге дитя тамъ на горѣ проклинаешъ... Не хочешъ, чтобы ѡддалася такъ; якъ ты за мене, чтобы она такъ терпѣла якъ ты...

Губертина кивнула лишь на то головою, але въ

тѣмъ було видко цѣлу силу ея волѣ и простоту ея сердца.

— Та-жь ты сама казала; що дѣвча загине... Хи-ба-жь тобѣ хочеса таки ея смерти.

— Волишь померти, якъ жити нужденно на свѣтѣ!

Губертъ піднявся и кинулся тѣмъ на шия. Обое плакали и обнявшись довго такъ стояли. Онъ бувъ переконанный а она мусѣла спертись на его плече, чтобы набрати ѡдваги. По хвили пустили одно другого и хочъ повѣй розпуки набрали якоє ѡдваги. Коли така Божа воля, то и они готовѣ пристати на смерть дитины.

Зъ сеи поры не могла Ангелика виходити вже зъ своєї комнаты. Ея були силы такъ опустили, що она не могла вже и до робѣтнѣ зѡйти, а коли таки на силу хотѣла туды дѣстатися, то голова тѣмъ крутилася и ноги вяли пѣдъ нею. Въ першихъ дняхъ могла ще перейтиє ажъ до балкона, хочъ правда, що держачись меблѣвъ, але пѣзнѣйше ледви ще могла поступитися ѡдъ постелѣ до стѣльця. Та и то вже була для неї за велика дорога и она лишь два разы на день важилає нею ходити а за кождый разъ духъ въ нѣй запираєло. А мимо того она все ще робила. Правда, що барельефову вышивку мусѣла покинути, бо то ея дуже томило, але она вышивала цвѣты тѣньованымъ шовкомъ. Тѣ цвѣты выши-вала она зъ натуры, пѣсля букету безвонныхъ цвѣтѣвъ, що ея не рознервовували, пѣсля гортензій и мальвъ. Цвѣты тѣ стояли въ вазѣ. Неразъ мусѣла она на кѣлька хвилѣ ѡдложити роботу, бо шовкъ, хочъ и якъ легкій, важивъ дуже въ ея пальцяхъ. За два днѣ вышила ледви одну цвѣтку, що на сатинѣ выглядала якъ жива. Вышиванье було для неї житьемъ, хотѣла таки зъ голкою въ руцѣ умирати. Такъ мариѣла она ѡдъ своего болю а ея житье то була ще лишь чиста и красна поломѣнь.

Та и на що вй було ще жити, коли Фелісіанъ ен не любить? Теперъ умирала она бдъ того переконаня, що бнъ ен не любить, а може и нѣколи не любить. Доки ще чула силу въ собѣ, боролася противъ свого серця, противъ свого здоровля и молодости, що перли ен зъ нимъ сполучитися. Одъ коли-жъ ен приковало тутъ до ен комваты, мусѣла всего бдречися, все минулося.

Коли Губертъ одного ранку посадивъ ен на крѣсло и пбдложивъ подушку пбдъ ен дробненькй увялы нбжки, усмѣхнулася она до него и сказала:

— Ой, теперъ я певно вже набралася розуму, бо вже не можу утечи.

Губертъ мусѣвъ чимъ скорше выйти зъ комнаты, бо боявся, щобы таки не розплакався, такъ бувъ зворушений.

XI.

Тои ночи не могла Ангелика заснути. Хочъ и якъ була ослабла, а сонъ якосъ не брався ен розпаленыхъ очей. Коли Губерты лягли вже були спати и десь може вже пбвнбчь доходила, попробовала она пбднйтися, хочъ мусѣла дуже намучитися, заки могла встати. Ен чогось страхъ взявъ, що она умре, коли не встане зъ постелѣ.

Закашлялася, загориулася бдтакъ въ плащъ и на силу пбдбйшла до бкна, отворила его широко. Зима була легка и лишъ дощъ не переставъ падати. Она сѣла бдтакъ на крѣсло зъ поручами. Въ лампѣ, що цѣлыми ночами горѣла передъ нею на маленькбмъ столичку, пбдтягнула кнбтъ. Тамъ поббчь кнвиги зъ побожnymi оповѣданями стоявъ и букетъ зъ гортензй та мальвъ, пбселя котрого она вышивала. Щобы все було такъ якъ

то дѣйствительно звичайно бывало, пришло ей же на гадку взяться до работы; она притягнула до себе кросна и дрожащими руками уколола колыка разбѣв голкою. Червовый шовкъ одной цвѣтки обдѣлавъ какъ кровь бѣ ей бѣлыхъ пальцевъ; здавалося, что то кровь сплыва каплями зъ ей жилъ.

Напоперевертавшись передъ тымъ на горячихъ подушкахъ зо двѣ години безсонно, здѣмалася на крѣслѣ въ одной хвили. Головка ей, сперта на опирало, повисла була трохи на праве плече; въ пальцахъ все же держала шовкъ и можна було думати, що она же робить. Такъ спала она и не рушилась анѣ разу а тиха комната зъ своими бѣлыми стѣнами выглядала при свѣтлѣ лампы какъ гробница. Бѣде свѣтло освѣчало велику нѣбы королевску постѣль зъ ей споловѣлыми рожевими заслонами; лишь екрина и шафа та дубовѣ стѣльцѣ закрывали яко-такъ тѣ стѣны могилы. Хвилѣ минали за хвилями а она спала спокойно.

Наразъ щось зашевелѣло. На балъконѣ явился Фелисианъ, высохлый какъ и Ангелика та ажъ дрожавъ. Ему зъ лица було видко, що бнѣ чогось дуже налякався; бнѣ войшовъ до комнаты и побачивъ тутъ ей въ крѣслѣ а она при свѣтлѣ лампы выглядала такъ красною, що ажъ жалъ бравъ дивитися, що она очевидно загигае. Безконечный бѣль стиснувъ его за сердце, бнѣ постунився колыка кроковъ и принавъ на колѣна та вдивився засумованный въ свою милу. Она вже дѣйствительно не була тотъ сама, що давиѣйше, недуга ей зовсѣмъ змѣнилася; она выглядала вымарѣла и легка какъ перце, котрымъ вѣтеръ носить. На ей лица пробивалися въ свѣдуже выразно ей муки и ей покора. Онъ ей же лишь по томъ спѣзнавъ, що она все же була такъ само миленька какъ давиѣйше, що ей нѣжненька шийка такъ

само ще підоймалася зъ круглавыхъ плечей и що ёи подовгасте личко було ще таке саме якъ у тои святои, що підноситься до неба. Лашь волосье не було вже такъ блискуче якъ давнѣйше а зъ-підъ тоненькой и мягенькой якъ шовкъ шкѣры ёи тѣла пробивалася студена вже якъ лѣдъ ёи душа. Въ своѣй красѣ выглядала она на ту святу, що позбулася вже своєї смертельнои покрывы. Їнь ажъ очи свои забувъ и такъ бувъ зворушений, що зложивши руки стоявъ въ розпуцѣ передъ нею на колѣнахъ и не рушився. Она все ще спала а ёнъ дивився на ню и не мѡгъ надивитися.

Може бути, що легенькій ѡддыхъ зъ устъ Фелисіяна долетѣвъ до неѣ, бо она наразъ отворила очи широко. Не дыхала а лишъ споглянула на него и усмѣхалася, якъ коли-бъ їй щось снилося. То ёнъ, она его заразы спѡзнала, хочъ ёнъ такъ змѣнився. Ёй здавалося, що она все ще спить, бо лише що ёнъ їй снився а то ёи ще бѡльше мучило, що она якъ разъ теперъ муѣла проснутися.

Їнь вытягнувъ руки до неѣ и промовивъ:

— Серденько мое, я васъ люблю... Я довѣдався, що вы не здужаете и я прилетѣвъ идъ вамъ... Я зъ вами, я васъ люблю...

Она сѣла просто. Почала чогось дрожати и чисто механично закрыла ёму очи руками.

— Вѣрте менѣ, то я тутъ передъ вами и я все ще васъ люблю, якъ любивъ.

Она скрикнула.

— Ахъ, то вы... Я вже васъ не сподѣвалася, а то вы...

Якъ бы нѣчого не видѣла, взяла его за руки и переконалася, що то дѣйстно ёнъ и що то їй не снится.

— Вы все ще мене любите, и я васъ люблю мимо

всего, ба, ще бѣльше, якъ думала, що колись буду могла любити!

Одъ того великого щастя она ажъ не знала, що зъ нею дѣся, а они почувши, що все ще любяться и що можуть то собѣ высказати, на все забули. Давнѣ муки и давнѣ перешкоды щезли десь теперъ. Они самѣ не знали зъ-ѣдки тутъ разомъ взялися и розплакавшись зъ радости припали одно другому до грудей; ѣнъ зъ жалю надъ нею ставъ ажъ безъ памяти, а она зъ туги за нимъ такъ була змарѣла, що ему здавалося, що ѣнъ лишъ тѣнь ѣи держить въ своихъ объятяхъ. Одъ великой радости не могли зъ мѣсяця рушитися; она сидѣла якъ прикована на крѣслѣ, не чула въ собѣ нѣ рукъ нѣ ногъ, а коли хотѣла пѣдоймитися то лишъ заточилася и упала назадъ на крѣсло.

— Ахъ, мои дорогенькѣ, теперъ сповнилось мое бажанье; я васъ зновъ побачила, заки умру.

Ѣнъ пѣднявъ голову, якъ бы налякався.

— Що, вмирати?!.. Але я хочу жити! Я зъ вами и люблю васъ!

Она усмѣхнулася.

— Теперъ вже можу умирати, коли вы мене любите. Теперъ вже и смерти не боюся, коли вы мене любите; такъ засну на вѣки на вашихъ грудехъ... Скажѣть менѣ ще разъ, що мене любите!

— Люблю васъ, якъ любивъ вчера, якъ завтра буду любити.. Вѣрте въ мою любовь, котра буде вѣчна.

— Такъ, на вѣки будемо любитися.

Ангелика зъ великой радости повела неспокойными очима доокола по бѣлыхъ стѣнахъ комнаты. Наразъ якъ бы пробудилася. Опамяталася знову и стала роздумувати надъ своимъ великимъ щастьемъ и ажъ здивувалася, що то все дѣйствна правда.

— Вы мене любите, а чому-жъ вы скорше не прийшли до мене?

— Вашій родичъ сказали менѣ, що вы мене не любите. Я радъ бувъ умерти... Ажъ коли довѣдався, що вы нездужаете, рѣшився я зайти до васъ; я бувъ на то приготовлений, що мене зъ ѡдси наженуть, де передо мною дверѣ заперли.

— А менѣ мама сказала, що вы мене не любите. И я повѣрила мамѣ, бо я васъ разъ стрѣтила зъ тою панною и думала собѣ, що вы послухали Преосвященного.

— Нѣ, я лишь чекавъ... Але я таки не мавъ ѡдвиги, я дрожавъ передъ нимъ.

Обое замовкли. Ангелика пѡднялася знову. На еи лици видко було выразъ якогось гнѣву, ѡдъ котрого ажъ жилка на чолѣ була вѣй набѣгла.

— Такъ намъ обомъ не сказали правды, щобы насъ розлучити... Мы любилися, а они насъ мучили и мы обое мали зѡйти марно зъ сего свѣта. То вже таки погано, то звѡльняе насъ ѡдъ присяги. Мы свободнѣй.

Ѡдъ гнѣву взялася въ нѣй зъ ѡдкась и сила. Она не чула вже того, що нездужае, бо въ нѣй ѡдозвалася давня пристрасть. Доси думала она, що еи мрѣвъ щезли на вѣки, а то наразъ ѡджили они знову въ повнѡй силѣ. Она могла смѣло сказати, що заслужила собѣ вповнѣ на любовь и що на другихъ вина спадае! То пѡдносило значѣнье еи особы и заставляло еи ажъ нѣбы тріумфувати а еи брала така сердитѡсть, що она не знала вже сама, що робить.

— Ходѣмъ зъ ѡдси! — сказала она спокѡйно.

Сила волѣ прогнала еи немѡчь и она безъ нѣчиен помочи перейшлася по комнатѣ. Вже добирала собѣ

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницею на пореміну разом з „ДѢЛОМ“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „ДѢЛО“ у Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Давида 9. В Перемислі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „ДѢЛО“ і належність за нисерати платити у Львові.

Предплата на „ДѢЛО“ з літер. додаткомъ за Границею:

в Австрії: а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: а цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція по ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи асертуються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатає вісній одяг пошта. Подорожні члені коштують 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бд. одною строкою, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в. Подати члється по 10 кр. бд. стаття.

До нашихъ П. Т. Читателѣвъ!

Зъ днесь 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрокъ видавництва „ДѢЛО“. Просимо о скорѣ надслання передплати і залегностей!

Неправильность при политическихъ экзекуціяхъ.

Незавидна доля селянства і взагалѣ низшихъ верствъ, що удержуються зъ праці рукъ і покладають въ борбѣ зъ капиталомъ свои найкращі сили, звернула вже по части увагу і законодавства і зродила тенденцію, що би дорогою постановъ закона запобігти повному економічному знищенню низшихъ станівъ, а въ особенности класу селянскихъ хлѣборобівъ. Вправдѣ то, що доси въ тѣмъ напрямѣ зроблено, може дати лишъ дуже незначучу картину інтересованымъ, однакъ въ интересъ загально лежить, щоби хочъ тѣ скупи і невеликі побѣди, якѣ подає обов'язує законодавство, примѣнялися въ практицѣ і щоби інтересовані користали зъ нихъ въ якъ найширшій обемѣ.

До побѣдъ тыхъ належать безтеречно постанови закона зъ дня 10 червня 1887 ч. 74 В. з. д., після котрыхъ не вольно при екзекуціяхъ мобілярнихъ забирати екзекутамъ всѣхъ ихъ движимостей, а належить имъ лишъ то, що имъ до удержання і заробку конче єсть потрібне, а спеціально при екзекуціяхъ противъ селянскихъ хлѣборобівъ належить лишъ одну корову зъ одновѣднимъ припасомъ пашѣ, знаряди рільничі, кончану одѣжъ і поживу на явій часъ для цілого рідниці. Ще підчасъ парламентарнихъ дебатъ надъ тымъ закономъ інтерпелювавъ пос. Кронаветеръ правительство, чи обмежена екзекуція на движимостяхъ мають примѣнятися і при екзекуціяхъ политичныхъ т. є. при екзекуціяхъ за податки та правні належності, і одержавъ одповѣдь, що законъ дотикати буде всѣхъ екзекуцій, отже і политичної, а заразъ по виданні того закона оголосило министерство скарбу рескриптъ зъ 18 липня 1887 ч. 22897, въ котромъ виразно розпорядило, щоби при екзекуціяхъ политичныхъ державою постановъ новелъ зъ 18 липня 1887 р.

Та мѣмо того рескрипту власти скарбові поступаютъ собѣ въ многихъ случаяхъ при екзекуціяхъ политичныхъ дуже безоглядно і зовсѣмъ не зважають на постанови закона зъ р. 1887, але стигають за податки особливо зъ нашихъ селянъ послѣдню одежину, послѣдню коровицю та послѣдню чертку збѣга. У нашихъ админістраційныхъ та скарбовихъ властей виробилася декуды така практика, що, поманавши рескриптъ зъ 18 липня 1887, не уявляють они при политичній екзекуції ніякихъ обмежень а стараються оправдати то розумованьемъ, що законъ зъ 10 червня 1887 односиться лише до судової процедури цивильної і для того має примѣнятися лишъ до тыхъ екзекуцій, котрі веде судъ після правилъ тої процедури — а позаякъ екзекуцію за податки ведуть власти админістраційні, то до тої екзекуції постанови дотичного закона не мають примѣнятися.

Що така інтерпретація закона зъ 10 червня 1887 єсть зовсѣмъ хибна і безпідставна, того, супротивъ заявленя самого правительства і супротивъ рескрипту зъ 18 липня 1887, не треба доказувати. А черезъ таку інтерпретацію терпить багато нашъ селянскій людъ, неспівідомий своїхъ правъ і способівъ доходження ихъ, бо безоглядабсть і строгість податківъ „екзекуторівъ“ єсть у насъ загально звѣтна. Позаякъ факти такихъ неправильностей при екзекуціяхъ политичныхъ въ нашомъ краю дучаються дуже часто, для того треба би конче щоби нашъ полкъ соймові збѣрали факти, на ихъ основі заінтерпелювали правительство і вбавили єго, щоби поучило свои органы о истинному рескрипту зъ 18 липня 1887 ч. 22897 і о єго постановѣ. Тымъ способомъ далось би усунути не одно надужиття, облекшити єгорка долю нещасного податника, особливо въ тепершній тяжкій, голодний рікъ.

Справы соймові.

VII-ме засѣданье сойму не відбулося днесь, що многі послы выбрались на похорони гр. Казимира Водзницкого до Ольшави. Одложене засѣданье відбується завтра, въ четверть, о 11-тій годі передъ полуднемъ.

На IV-мъ засѣданью сойму поставивъ пос. д-ръ Антоновичъ — якъ мы вже згадували — інтерпеліацію въ справѣ регуляції рѣкъ. Інтерпеліація тая звучить въ повній основѣ такъ:

„Край нашъ єсть майже виключно хлѣборобний. Тому справедливо жадає бдѣ постановъ, підпомагаючихъ хлѣборобство, жадає передовсімъ меліорацій, котрыми можна бы зъ господарства добути якъ найбільшій користь. Не диво про-те, що і регуляцію сипавнихъ рѣкъ і охорону бдѣ дикихъ потоківъ уважає бдѣ необхідними, бо лишъ тогдѣ надѣєся охоронити себе бдѣ частыхъ повеней, наносячихъ таку велику шкоду въ господарствѣ, нищачихъ часто цілий добутокъ, дома і навѣть житє. Такожъ уважають мешканці краю своимъ суцїнимъ правомъ, жадаючи бдѣ Выс. ц. к. правительства, щоби оно виповняло свои обов'язки та охороняло житє і майно горожанъ. Тому і краєвий соймъ на засѣданью дня 17 жовтня 1884 р. зъ рѣдкою згодою і навѣть зъ одушевленємъ прийнявъ рѣшеня въ справѣ регуляції, назначаючи на ту ціль щедрі фонди. Край єсть въ правѣ жадаати, щоби рѣшеня сойму въ справахъ такъ важливыхъ і безусловно необхідныхъ були переведені чимъ скорше, а то тымъ болѣше, що само ц. к. правительство въ предложено своимъ, роздѣливъ обемъ палатами рады державної при проєктѣ бюджетомъ на р. 1884, торжественно обѣцало, що регуляційні роботи покінчать найбѣзпѣйше въ 15 лѣтахъ, числячи бдѣ початку 1884 р. Мѣжъ тымъ минає вже шестий рікъ, а ще дѣло, такъ важне і нагальне, не перейшло стадію підготовляючихъ робітъ. Дуже амовірно, що речення поставлені самимъ ц. к. правительствомъ не буде додержаний, і такъ надѣя краю на помощь противъ страшныхъ і частыхъ елементарныхъ нещастъ зовѣ не сповниться. Підписані, видячи то, просять о енергичнѣйшій і ускорѣннѣйшій переведеннѣ соймовыхъ рѣшень зъ 17 жовтня 1884 р., бо і сей рікъ пригадає, именно у вхіднихъ повѣстяхъ нашого краю, єю необхідною справу. Стоймо передъ страшними катастрофами, вызваними невротомъ і вилами вѣдѣ, тому не диво, що оглядаємося за средствами всякого рода, котрі бы хотѣ по части зменшити тѣ катастрофы. Єсли-бы ц. к. правительство не було ще въ можности безприволочно приступати до регуляційныхъ робітъ, то жадаємо бдѣ него по крайній мѣрѣ, щоби збѣзшило субвенцію на частковій регуляції, забезпечуючи бдѣ дакихъ потоківъ, черезъ що не лишъ успокоить оно хочъ частину найблизше интересованыхъ жителѣвъ, але і дасть заробокъ тымъ, котрыхъ виждає голодова смерть. Мы вповнѣ увѣрені, що ц. к. правительство додержати даного слова, бо внаше підготовляючі роботи, котрі толькѣ кштували, були-бы лишъ марнованьемъ гроша. А прецінь вѣдомо, що техничній зникли, давнѣйші плани і кошториси являються недостаточними, бо послѣдня повнѣ змінила въ многихъ мѣсяцяхъ положення такъ, що въ дуже частыхъ случаяхъ буде необходимо потреба повторити підготовляючі роботи, а єе власне уважаємо марнованьемъ гроша і часу, єсли ц. к. правительство не поспѣшить зъ переведеннѣмъ соймовыхъ рѣшень і своихъ обѣщань.

Въ виду того позволяють собѣ підписані інтерпелювати правительство:

1) Чи може нашъ край надѣятися на переведення регуляційныхъ рѣшень сойму зъ 17 жовтня 1884 р. въ означеній речини?

2) Чи правительство має намірѣ заявити, въ виду грозныхъ катастрофъ, повну готовность збѣзшити субвенцію зъ державныхъ фондівъ на початків регуляційні роботи въ цілі успокоєня близше интересованыхъ і подати бѣльшого заробку мешканцямъ, котрымъ грозить голодова смерть?“

Бесѣда посла К. Телишевского

выголошена на VI засѣданью сойму въ справѣ внесеня належностей за доручуванье судовыхъ писемъ.

Высокій Соймъ!

Одну і ту саму справу дванимъ дивомъ порушують тутъ два послы, одинъ назъ захѣднѣ а другій назъ вѣсходнѣ части краю. Єсли толькѣ то одно возьмемо на увагу, то стане ясно, що справа єя дѣйствѣ має дуже много ваги.

Може бути, здавалось-бы на першій поглядѣ, що оплачуванье такихъ дробнихъ належностей, якъ 17½ кр. бд. доручена кождою ухвалою, єсть вадто незначне, щоби тою спра-

вою займатися Выс. палату. Однакъ оно зовсѣмъ не такъ. Поодинокѣ рѣчь взята — она дробна, але коли всумуєся всѣ тѣ належності, котрі цілий край нашъ платить за дорученя поодинокихъ писемъ, то приходиться до пересвѣдченя, що належність тѣ переходить въ дуже велику суму. Я підношу тую справу по докладній розвѣзѣ, студіи і знаємости обставинъ нашого краю.

Я виходжу зъ засады, що судовій власти суть на то, щоби подавали і уможливали обывателямъ краю якъ найскоршій, найлегшій і найдешевшій вымѣръ справедливости. Всякій обтяжений і оплати, котрі стають тѣй цілі і задачі власти судової на дорожѣ, суть невідповідні, неправі і несправедливі. Не перечу тому, що якійс чинности судовій мусять бути окремо говорювані, — що всяке урядованье по-за мѣсцемъ перебуваня мусить бути чи державою чи поодинокими людьми окремо оплачуване, — але зъ другою стороною думаю, що говорюванье то мусить відповѣдати понесеному трудови і высвѣдченій побѣдѣ.

Зъ доручуваннѣмъ судовыхъ ухвалъ, на жалѣ, скажи мущу: такъ не єсть. Она не стоить въ нѣякомъ відношенію до тыхъ грошей, котрі людність краю на тую ціль поносить. Коли належність тую правительство вводило, певно не мало гаєди, щоби зъ тої належності вытворити якесь жерело новыхъ доходівъ, — о то я єго навѣть не посуджую. Лѣтъ тому 35 т. є. въ р. 1854 введено оплату за дорученя всякихъ писемъ судовыхъ. Въ р. 1858, отже 31 лѣтъ тому назадъ, підвищено тую належність зъ первѣтнихъ 10 кр. на 17½. Одъ того часу датуюся та оплата. Я думаю, що правительство въ першихъ початкахъ було може і оправдане, вводячи тую оплату, коли вважимо, що 30 лѣтъ тому назадъ агенда судовѣ була незначна, а именно по судахъ повѣтовыхъ майже дробна, далше, що средства коммунаційні були дуже трудні, віддаленя бдѣ судовѣ до громадъ було досить велике, — отже тогдѣ въ рр. 1854 та 1858 було введенне тої належності подекуди оправдане. Але нинѣ, коли возьмемо на виглядъ нашъ тепершній обставини і численні справы правні; коли узглядаємо, що агенда судовѣ збѣзшилася зъ вождымъ рокомъ і доходить превеликихъ розмірівъ і що суды повѣтові, уже зорганізовані, не суть такъ рѣдкі якъ давнѣйше, — то мусимо прийти до пересвѣдченя, що та належність нинѣ зовсѣмъ нѣчимъ не дається оправдати. Нинѣ, кажу отверто, она не толькѣ неумѣтна, але і дуже несправедлива!

Позволю собѣ высказати Выс. палатѣ, що тая належність 17½ кр. не єсть такъ незначна сума, якъ бы хто думавъ, — нѣ, она така велика, що я самъ здумѣсь, обчисливши і побавивши результаты рахунку, а на доказъ возьму за підставу выказы статистичній, уложені самимъ правительствомъ о агендѣ судовѣ нашого краю.

І такъ въ 1885 р. — бо близшихъ датъ не маю — було внесенихъ до судовѣ окружныхъ въ справахъ спѣрнихъ 243.000 поданъ, а до судовѣ повѣтовихъ такихъ-же поданъ 2.044.000. На кождѣ поданѣ судовѣ мусить кожда сторона одержати бдѣвѣдѣ, кожда бдѣвѣдѣ мусить бути бдѣ доручена, а она мусить заплатити по 17½ кр. Зъ того выходить, що стороны въ р. 1885 за бдѣвѣдѣ зъ судовѣ на свои подана мусѣли заплатити въ 2.430.000 случаевъ по 17½ кр. Однакъ я тої цифри не беру за підставу мого обчисленя, але прийму, що толькѣ за доручення половины тыхъ поданъ оплачено тую належність, а другу половину беру на подана урядові або мѣсцеві, бдѣ котрыхъ не платиться нічого, або на подана, котрі идуть поштою. Правявши половину того статистичною высказаного числа, выходить, що за одинъ рікъ въ справахъ спѣрнихъ людність нашого краю заплатила 192.000 зр. за само дорученя.

Ає то толькѣ одна часть юрисдикції судовѣ нашихъ. Суть ще инші і дуже численні агенды, обняті дѣломъ неспѣрнихъ, а именно справы спадковій. Хто знає складъ і перевѣдъ справъ спадковихъ, буде звати, що въ кождѣй справѣ спадковій выходить часто не менше якъ 3, 7 а навѣть 10 рѣшенъ судовыхъ. Отже въ одній і тѣй самѣй справѣ сторона не разъ одержує сучасно по кількохъ ухвалъ і за дорученя одной і тої самѣй ухвалѣ въ трѣхъ або чотирохъ примѣрникахъ, выготовлєно для всѣхъ спадковецівъ, мусять оплатити толькѣ разѣвъ по 17½ кр., кѣлько ухвалъ паразъ одержує. Почислѣмъ же то на грошѣ. Тыхъ справъ пертракційныхъ було въ роцѣ 1885 въ судахъ окружныхъ і повѣтовихъ нашого краю 93.000. Я зновъ потручу 13.000 на тая справы, де оплата однадѣ, днесь, що то суть дорученя мѣсцевѣ або черезъ пошту, а лишъ толькѣ на мешканцѣвъ громадъ повѣтовихъ 80.000 справъ. То годиться зъ цифрою поданою бюромъ статистичнымъ, котре выказує, що въ судахъ повѣтовихъ було пертракцій спадковихъ 91.000, отже потручука на дорученя мѣсцевѣ 11.000, выходить цифра 80.000. Єсли-бы въ тыхъ 80.000 справахъ доручено лишъ по 2 ухвалѣ кождѣй стороною, а бѣльше нічого, то стороны заплатили-бы за тѣ рѣшеня судовѣ въ 1885 роцѣ 16.200 зр.

По кромѣ того суть ще агенды судовѣ повѣтовихъ, котрі немаловажну займають позицію — а именно справы багательні. Тыхъ справъ було 1885 року 475.000. Дорученя кождого повзу, зъ выимкою мѣсцевихъ, мусить бути оплачене такожъ бдѣ примѣрника по 17½ кр. Коли потручу 175.000 на дорученя мѣсцевѣ, то останеться 300.000, за котрі людність нашого краю заплатила 52.000 зр.

Тутъ піднесу ще і то, що въ свѣтъ чиселъ не мѣстяться дорученя ухвалъ въ ходѣ розправы, за-дѣя бдѣроченя або начон причини, бо і бдѣ тыхъ доручень мусить бути належність оплаченя, — а я въ рахунку своѣмъ числю толькѣ односторонне дорученя.

Єсли до єєго рахунку дочислюмо дорученя въ поступованю кураторіальномъ та опікунчѣмъ і рѣшеня высшихъ инстанцій, котрі приближно почислю на 10.000 зр., держачись такожъ лишъ дѣ статистичныхъ, — то выйде, що людність краю, при такѣмъ великомъ обняженѣмъ рахунку, платить на тую ціль въ одній роцѣ 270.000—282.000 зр.

Зъ натискомъ підношу і зазначую, що мѣй рахунокъ не єсть докладний, бо дажеко низшій, якъ въ дѣйствности. Єсть се рахунокъ приближений, въ котромъ за підставу беру толькѣ самі подана, а не цілий перевѣдъ справъ. Однакъ прошу зважити, що процѣсь нашъ на одній поданѣ нѣколя не кінчиться і кінчатись не може. Єсли зважимо, що позѣвъ мусить бути задекретований, мусить бути вызначений терминъ до обороны, обѣсѣла до реплики, дулики і т. д., — єсли узглядаємо, що процѣсь, і найневергичнѣйше ведений, вымагає разѣвъ зъ засудомъ-вырокомъ найменше 10 доручень, — то выходить, що оплаты за дорученя въ ходѣ одного процесу цілого выносятся minimum 1 зр. 75 кр.; а єсли то змѣнимо зъ числомъ всѣхъ процесѣвъ выказанныхъ судами, — а було ихъ въ судахъ окружныхъ 6000 а въ судахъ повѣтовихъ ажъ 28.000, — то думаю, цифра була-бы такъ поважна, що дѣйствѣ треба дивуватися, що та належність до теперъ ще истнує, що правительство доси єе не знесло!

Може бути, замѣтитъ хто: А де-жѣ тѣ грошѣ дѣвають? де слѣды по нихъ? Якѣсь рахунки зъ тыхъ грошей, зъ тыхъ сумъ байонскихъ мусять прецінь бути? Тажѣ бюджетъ министерства справедливости не выказує ніякомъ надвыжжѣ зъ тыхъ оплатъ за дорученя!

Такъ єсть, тои надвыжжѣ нѣгде не можна найти, і завѣряю, що єе не знайдете, бо тую надвыжжу зуживає админістрація — такъ-бы сказати домова першої инстанції, т. є. она гине въ админістрації судовѣ повѣтовихъ взгляди окружныхъ, котрі уважають тои надвыжжѣ на покрьте недоборѣвъ админістрації судової. Выкажу тутъ, що дѣйствѣ суды повѣтові уживають тои надвыжжѣ на те, щоби тамъ, де не став на покрьте админістрації, тѣмъ-же покрьта свой дефицитъ.

Якъ жежѣ то дѣєся? Ого, вѣдомо, до доручень суть назначені слуги судовѣ т. є. возній: они мають обов'язокъ доручувати рѣшеня судовѣ і та належність, після зъ 23 згаданого мною манист. розпорядженя, властиво до нихъ належить. Тымчасомъ суды повѣтові, обчисливши, що та 17½-крейцарова належність, коли-бъ роздѣлено єе на двоухъ взглядно трѣхъ возныхъ, була-бы надѣвно велика і поставила-бы тыхъ слугъ въ матеріальне положення не разѣ о много лучше, якъ положення самого начальника судового, і що возній судовѣ, перебувши одну туру, приносить по 40, 30 а що-найменше 20 зр. за шѣсть дѣвѣ, отже зъ тыхъ належностей мавъ-бы три або чотирі разы болѣше, анѣжѣ дітѣи найвысшого урядника і всѣ надвыжжайні поборы найвысшихъ урядникѣвъ за такій часъ, — завѣла поступованье тѣке, що за тѣ грошѣ, котрі вылинули за дорученя, наймаетъ слугъ судовыхъ, платиться имъ по 20, 25 і 30 зр. Тыхъ 20, 30 зр. назначенихъ на слуги береться зъ збѣранихъ въ мѣсяцѣ належностей за дорученя передовсімъ, а зъ решты, що оставєся по оплаченю слугъ, даєся часть вознымъ, а прочимъ покрываєся дальшій кошты админістрації судової: оплачуєся писарѣвъ, слугъ і всѣ инші потреби канцелярій. То єсть фактъ, то практика, яконъ держаться нашъ суды повѣтові! Я думаю, що такъ не повинно бути і що того способу правительство навѣть на думцѣ не мало, выдаючи згадане розпорядженье.

Тѣ належності за дорученя не були назначені на те, щоби для админістрації судової давати доходы, бо зъ 23 покликаного розпорядженя найвыразнѣйше каже, що всѣ тѣ належності зъ кѣнцѣмъ періоду, чи то що мѣсяця чи що 14 дѣвѣвъ, мають обчислитись і роздѣлитись межѣ слуги. Отже нинѣшній практика судовѣ єсть суперечна єй позитивнымъ принсипамъ дотичного розпорядженя.

Зъ другою стороною думаю, що несовѣстно а навѣть несправедливо домагатиєся бдѣ людности, котра шукає справедливости, єєго права, щоби она тою дорогою побѣчною складалася на админістрацію судову, на управу лучшу, на лучше веденье дѣлъ судовыхъ по по-

вѣтахъ, божь найпершимъ и выключивымъ обязательствомъ правительства есть поспѣшить, чтобы суды повѣстовъ въ фондѣхъ державныхъ были въ той способѣ готованы, абы не потребовали тою дорогою стараться о фондахъ, а котрею пойдти мусили дѣйствію изъ конечности, за-для недостачи фондѣхъ.

Поставивши се внесенные оперея я на датахъ цифровыхъ, а кромѣ того на своихъ щоденныхъ досѣдѣхъ, и завѣряю, что такъ а не иначе ведесе по нашихъ судахъ. Я жадаю, чтобы оплата зовѣсь была внесена, а не, якъ того мой пов. передбѣсѣдникъ домогавсея, чтобы заступити ся окремю оплатою почтовою. Бо якъ выдаване вырѣковъ, декретоване позовѣвъ и всѣ вѣшны акты судовы суть только необходимыми актами до вымѣру справедливости, такъ и актъ дорученя не есть ничѣмъ инымъ, якъ только актомъ, который має сторонѣ покривденій дати можнѣсть дѣйствію своего права. Якъ вѣшны судовы урядники не може домогатися, чтобы за выдане вырѣку, за предпринятіе судовоу дѣяльности буть окремю гонимованы, такъ и возный судовый не повиненъ брати наложности за сповненіе того обязательствъ, который есть его урядованіемъ. Пытаю ся, де рація, длячого має буть окремю гонимованъ слуга судовый, который только на то установленъ, чтобы довести сторону до вымѣру справедливости? То есть предѣль обязательствъ судовоу власти поспѣшить, чтобы той, хто вѣнѣсь подане и заосмотритъ его наложностию правною т. в. сестемлюванъ, до-бывсея своего права. Чи-жъ у насъ дошло вже до того, что нѣтъ безъ дальшихъ оплатъ не може дѣйствію до своего права?

Позаякъ тая теперѣшня администрація судово не одповѣдає не то тому мнѣств. розпорядженію, але загалѣ тѣхъ цѣлъ, до якоу нашъ власти судовы покланяв, поставивъ я внесенне: знести тую наложность и зарѣдити, чтобы дорученіе одбывалося бесплатно, яко одинокъ въ актѣхъ ведучихъ до вымѣру справедливости, до чого власти судовы законами покланяв.

Мущу тутъ зазначати ще и то, что остаточно була-бы може якась рація, если-бы тѣ дорученя була выковуванъ черезъ самыхъ возныхъ, слугъ судовыхъ, котры мають за собою авторитетъ, повагу урядову. Але и то не дѣсея, бо возны судовы бують уживанъ до чинностей чьсто бюровыхъ, до писаня або веденя дѣлъ канцелярійныхъ, або до надзору вязницъ, а на ихъ шѣще наймавсея слугъ або т. зв. обслѣдчикъ судовыхъ, котры за мѣсячну нагороду сповняють тѣ самы функціи, якъ повинны сповняти возны, а сповняють ихъ за тѣсно обмежену плату мѣсячну по 25 до 30 ар. Отже-жъ и за тыхъ 17½ кр., котры платиться, не маесея того, что повинно бы матисъ, — не маесея того, чтобы дорученіе було до-коване въ формѣ закономъ приписаній, бо дорученіе доковане вознымъ має за собою по-вагу урядову, а черезъ простого наймита, не-свѣдомого навѣтъ законныхъ приписѣвъ, — не має. Такий слуга, принятый на мѣсяць або рѣкъ, не есть слугою етатовымъ, урядово од-вѣчалнымъ, не есть связаный зъ тою служ-бою приписами, только чьсто личною умовою зъ начальствомъ суду повѣстового. Онъ, ледви знающій писати, не має понятія о постановкахъ нашего закона о дорученіяхъ. Де-жъ та гарн-тія, что все то, что слуга той написавъ та подписавъ, есть документомъ урядовымъ? Чей-же не въ его характерѣ службовымъ, котрый есть майже нѣвѣдъ?

Дальше несправедливо и то, что администрація судовъ, впроваджуючи такихъ слугъ приватныхъ, въ додатку на нихъ же самыхъ робить золотыи интересъ. Посылає ихъ за платню 25 ар. за цѣлый мѣсяць, а такий слуга судовый, повернувши азъ дорожа, привнесъ зъ собою 30, 40, часами 60 ар., а одбывши та-кий три або чотари туры въ одинокъ мѣсяцѣ, дає управѣ судовой 60 або и 70 ар. чьстого зыску. Власть судова, котра есть проводя-комъ въ вымѣрѣ справедливости, платитъ ему 25 ар. а заробленыхъ тымъ-же слугою н. пр. 35 золотыхъ обертає на удержаніе писарѣвъ або на вѣшны потребности канцелярійны. Чи се справедливо?

Наложность та не есть оправдана, а дасться нѣвъ дуже легко заступити въ дуже важныхъ случаяхъ за оплатою сравного, а въ вѣшныхъ менше важныхъ справахъ зовѣсь безплатными дорученіями. Нѣвъ вже не тѣ часы, что передъ 30 лѣтами. Маемо нѣвъ уряды громадскыи. Маемо громадскыхъ обслѣдчикъ, котры de facto въ дуже многихъ случаяхъ и функціи дорученя сповняють дуже д-бре. Отъ н. пр. вознымъ карий дорученя. Чи думаєте, что въ карныхъ дорученіяхъ иде слуга суд-овый на село до громады? Нѣ. Слуга судовый чекає, чи хто зъ той громады, де має дѣло зъ карныхъ справъ доручити, не показесе въ будинку судовомъ або въ мѣстечку, и если такомо знайде, дає ему цѣлу пачку вѣзванъ до рукъ и той все розоснѣтъ та роздѣлю по се-лѣ. И той способъ есть дуже добрый. Коли приходитъ р зрава въ справѣ карной о пере-ступленіи, приходять вѣбѣтѣ або слуга громад-скыи и складає всѣ доказы дорученя на всѣ вѣзваня, котры одержавъ, та на тѣхъ подѣставѣ переводитсея розправа, переводитсея судъ. А заявляю прилюдно, что менѣ ще не лававсея случаи, абы длятого, что вѣзваніе не было до-ручене черезъ возного судового, ато опуну-вавъ засудъ або вѣнѣсь неважнѣсть цѣлоу роз-правы.

Отже-жъ при нѣвѣшныхъ обстоятельствахъ внесенне, чтобы тѣн оплати знести и заступити безплатнымъ доручиваніемъ за посередниц-ствомъ громадъ, есть зовѣсь на часѣ, а имен-но теперѣ, коли та наложность за дорученіе есть такъ высока, что противъ неи то добро-дѣйство, яке сполучене есть зъ урядовымъ до-рученіемъ судовымъ, есть вѣнѣсь. Длятого по-ставивши свое внесенне, я пойдшовъ дальше, якъ мой передбѣсѣдникъ, и урешаю Выс. па-лату бдѣлати мое внесенне до комисіи прав-ничоу. (Гучий брава и охлѣски.)

Умундурованіе урядниковъ.

Змѣсть проекту умундурованія уряд-никовъ, который вже незадолго має буть урадово оголошенъ, есть такий:

1. Загалый постановы.

§ 1. Каждый активный урядникъ державный есть обязательный мати приписаный умундуръ, одповѣдающій его рангѣ, и носить его при торжественныхъ нагодахъ, при служ-бовыхъ представленіяхъ, при репрезентованіи уряду и въ вѣшной службѣ ексекутивной а наковецъ въ службѣ, въ котрой сходятся азъ сторонами. Поза службою має каждый ц. к. урядникъ державный право носить умундуръ. — Урядники, что мають титулъ въ высшомъ рангѣ, могутъ носить умундуръ, одповѣдо-ущій сему титулову. — Неактивный урядники, а бѣтакъ и такий, что выступили добровольно азъ державной службы, а вѣльно имѣть носить ти-тулъ урядника державного а наковецъ и такий особы, котрымъ надано титулъ и характеръ урядника державного, мають право носить бѣ-повѣдныи умундуръ при торжественныхъ на-годахъ. — Зъ прочихъ особъ, что мають лишь титулъ урядника державного, мають право лишь урядника землицы и предпріемствъ парохидныхъ носить тогды умундуръ держав-ный, коли министерство торговлѣ позволяетъ имъ то вымѣриво лишь для ихъ особы.

§ 2. Умундуръ мають носити ся посямъ чотирохъ категорій: Перша категорія: 1. степенъ: Президентъ министровъ; 2. степенъ: министры, першій президентъ найвыс-шого суду трибуналу, президентъ найвысш. три-буналу брахунового, президентъ трибуналу державного, президентъ трибуналу админи-страційного. — Друга категорія: 1. степенъ: урядники азъ третьей рангъ; 2. степенъ: урядники азъ четвертой рангъ; 3. степенъ: урядники азъ пятой рангъ. — Третья кате-горія: 1. степенъ: урядники азъ шестой рангъ; 2. степенъ: урядники азъ седьмой рангъ; 3. степенъ: урядники азъ восьмой рангъ. — Четверта категорія: 1. степенъ: у-рядники азъ девятой рангъ; 2. степенъ: у-рядники азъ десятой рангъ; 3. степенъ: у-рядники азъ одиннадцатой рангъ и непрѣдѣленъ ще до ранга запрещенъ практиканты кон-цептовъ и авскултанты.

§ 3. Урядники трехъ першихъ категорій мусятъ мати такожъ галевый умундуръ.

§ 4. Галевый умундуръ має носити ся при выступленіяхъ на цѣсарскѣхъ дворѣхъ, при при-нятію цѣсари и членѣвъ цѣсарского дому, при урядовыхъ представленіяхъ, при заповѣ-дженыхъ урядовыхъ визитаціяхъ высшихъ до-стойнѣвъ и т. д.

§ 5. Для бѣназначеня поодинокихъ галузей службовыхъ бують уживатисъ на ковѣтрѣ при умундурахъ, на вылога въ рукавахъ, на паспѣхъ и на паролѣ на ковѣтрахъ бѣдъ пла-шѣвъ слѣдуючій барвы: ясно-червона: пре-зидентъ министровъ и министры; темно-зе-лена: урядники бюра министерского, трибу-налу державного и администраційного; пом-падуръ: урядники министерства дѣлъ вну-трѣшнихъ и министерства краєвою обороны; фіялкова: урядники министерства справед-ливости; ясно-зелена: урядники министр-ства финансовъ; синя якъ блаватъ: у-рядники министерства просвѣты; оранжева: урядники министерства торговлѣ; темно-брунатна: урядники министерства просвѣ-ты; жовта якъ сѣрка: урядники найвыс-шого трибуналу брахунового.

§ 6. Урядники поодинокихъ властей но-сятъ барвы того центрального ресорту, до ко-трого належать.

§ 7. Урядники мають поспѣшити о уни-формѣ въ тѣмъ роцѣ, что буде слѣдуюти по-оголошено сего розпорядженія, але могутъ поспѣшити и заразъ по оголошенію.

§ 8. Для улекшеня въ справленію уни-формѣвъ поспѣшити министерства о то, что-бы урядники могли купувати собѣ умундуръ на ратѣ. Начальники урядѣвъ мають дѣбати о то, чтобы ихъ урядники мали приписанъ уни-формы.

§ 9. Урядники въ умундурахъ мають од-инокъ другому салютувати а першій салютъ по-дѣластныи або вѣшній рангоу.

II. Описъ умундуръ урядниковъ.

А. Умундуръ службовый: Сур-дуть умундурованый есть кромѣмъ подѣб-ный до сурдута маринарскаго, зъ темно-зе-леного сукна зъ выложеннымъ ковѣтрѣмъ и вы-логами азъ такого самого сукна, гузики позво-лоченъ азъ цѣсарскимъ орломъ.

Одѣнка для першохъ категорій: на яс-но-червовомъ оксамитѣмъ дѣлѣ золотомъ вы-шаванъ т. зв. аксельбанты, азъ позволеннымъ малымъ гузикомъ на горѣшавѣмъ вѣнци; для другой и третей категорій сѣтенъ чорно-жвѣт золотыи шнурки; для четвертой кате-горій два золотыи побѣхъ себѣ лежачій шнурки. Ранга азъ поодинокыхъ категорійхъ буде о-значатисъ звѣздочками на аксельбантахъ; лишь въ першій категорійхъ бѣдає означеніе ранга.

Камизолъ азъ такоу самого сукна что и сурдуть. — Панталоны для всѣхъ кате-горій одинаковы азъ т. зв. ново-сѣрого сукна; бѣлыхъ штаны въ вѣльно носить. — Ша-пка подѣбна до офицарсконъ зъ темно-зелено-го сукна, азъ чорно-золотымъ шнуркомъ и розет-кою. — Оружіє при боцѣ: шабля, котрой цѣла ручка азъ позволенного металла; купля до шаблѣ складаєсѣ азъ ремѣнъ и азъ двухъ прѣчѣпокъ нашитыхъ чорно-золотомъ орлоу. — Плащъ умундурованый есть азъ темно-зелено-го сукна, подѣбный до офицарского, азъ чорно-о-ксамитымъ ковѣтрѣмъ а паролѣ на нѣмъ азъ маленькимъ гузикомъ сугъ барвы дотычнѣго ресорта. — Краватка: чорна шовкова або атласова, 2 до 3 центим. широка азъ кокар-доу; рукавицы бѣлы, до прана. Брюзъ и сур-

дуть въ умундурованыхъ до прочоу цивильноу о-деждѣ носить не вѣльно.

Б) Умундуръ галевый: для всѣхъ категорійхъ зъ темно-зеленого сукна азъ стоячимъ ковѣтрѣмъ и оксамитымъ вылогами бѣповѣд-но до ресорту. Ковѣтрѣ и вылоги першохъ кате-горійхъ суть вышитыи золотомъ; друга и третя категорія мають золотыи борты але не однако-во широки. Ранга означатисъ звѣздочками на ковѣтри. — Панталоны темно-зелены, азъ троихъ першихъ категорійхъ азъ бортами рѣзномъ шарни. — Урядники четвертой категорійхъ мають являтисъ въ службовѣмъ мундурѣ. — Ка-пелюхъ трыбначастый, теперѣшный, въ пер-шій категорія азъ бѣлымъ, въ другой и третей категорійхъ азъ чорнымъ струсинымъ перамъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫИ.

Маршалокъ чьского сойму завѣ-завъ на подѣставѣ регуляришу нѣмецкихъ послѣвъ, чтобы до чотирнадцати дѣвъ яви-лисъ въ соймѣ, бо въ противномъ случаю стратитъ свои мандаты.

До Presse доносятъ азъ Загребу, что вне-сенне, поставлене въ тамашнѣмъ соймѣ въ справѣ прилученя Далматин до Хор-ватіи зрѣло въ тамашныхъ кругахъ поли-тичныхъ лишь мало и проинающе вражнѣе. Однакожъ не треба при тѣмъ забувати, что то-паше побуждающий органъ австрійскій. Ини-ціатива до сего внесеня — каже дальше за-дава газета — вышла бѣдъ партіи Штро-маєра, але его поставивъ Барчичъ азъ пар-тіи Старчевича, бо такъ бѣвъ якъ и его това-ришъ лишь подѣтъ тымъ условіемъ рѣшалсея дати свои подписъ на се внесенне. Проводиръ сьрайноу лѣвицѣ не хотѣвъ дати таки подѣ-тѣвками условіями своего подпису, бо уважає се внесенне за безосенну забавку. Народна партія — каже Presse дальше — думає по-ставити се внесенне въ своихъ часѣхъ на умо-тованый порядокъ дневной. При тѣмъ маєся выказати на подѣставѣ § 65 угорско-хорватскоу угоду азъ 1868 р. право вѣрѣвъ угорсконъ короны до Далматин, але вѣрѣчѣмъ поставятисъ внесенне, чтобы надѣ сею справоу перейти до порядку дневного. Замѣтно есть такожъ ста-тѣя Pest Lloyd-а, котра доказує, что прилуче-нне Далматин до Хорватіи передъ 1897 ро-комъ было-бъ въ становаша политичного и фи-нансового недогднѣмъ и что вѣрѣчѣмъ было-бъ найлѣше азъ стороны угорсконъ и хорват-скоу справу сю одложити на неогаченый часѣ.

Въ подѣластѣ має одбуться у Вѣдн конференція австрійскихъ еписко-повъ азъ проводомъ кард. Гангльбаєра. На-коли бѣ кардиналъ до сего часу ще зовѣсь не подужавъ, то проводъ въ конференціи має обявѣти прагевскій архіепископъ кард. гр. Шен-борнъ. Въ Линцъ має зновѣ одбуться вѣче католикѣвъ, на котре выбератъ такожъ деякыи ставнѣчки азъ Галечины. На сѣмъ вѣчу буде вѣмѣрно порушена такожъ справа заведе-ннѣ вѣрноповѣднѣ школы.

Вчера подѣлаи мы вѣсть, что цѣла грома-да Подрага въ Кравицѣ перейшла на право-славѣ. Вѣсть ту розвѣстала була люблянска урядова газета. Та сама газета бѣдлакує те-перь ту вѣсть, что заявленіе переходу сен громады на православѣ не насѣло ще въ за-конный формѣ до властей и что переходъ не есть ще фактомъ або никакими словами — урядова газета цустила въ сѣбѣ неправду. Видно, что урядовѣ вѣсуды одиакъ и готовѣ вѣсуды кидати побѣрнѣе якъхъ агатаціи, де-лише имѣть того потреба.

Подчасъ коли азъ всѣхъ сторѣвъ доказу-ють, что миръ въ Европѣ есть забезпеченый а навѣтъ и російска праса по гостинѣ царя въ Берлинѣ стала далеко голоснѣше про-молвѣти за удержаніемъ мира, не перестаютъ надходити азъ Россіи вѣсти о дальшѣмъ ви-зброєню и перемѣшванію войска азъ глубины на захѣду границъ. Такъ доносятъ зновѣ азъ Гусейна до N. fr. Presse, что въ стороны сего мѣста надходитъ все ще сильнѣй бѣдѣлы донѣ-скихъ козаковъ, а австрійска граница есть въ тыхъ сторонахъ такъ сильно обсажена рос-сійскоу кавалерію, что на пять веретъ прина-дає ажъ 130 людей кавалеріи. Недавно тому вышшѣвъ такожъ приказъ зьорганізованя двохъ полковъ артилеріи по чотари мѣздѣро-въ батеріи.

Вчера въ полудне одѣривъ маєнстерѣ Беттахеръ парламентъ нѣмецкій бѣд-чавши престолуу бесѣду цѣсарску такоу за-мѣсту: Правительство вызвавъ парламентъ до-спѣльныхъ трудѣвъ надѣ удержаніемъ мира; заговѣдає, что разомъ азъ парламентомъ буде старатисъ, чтобы удержати армию на высѣтѣ вѣи задачѣ и въ той способѣ буде подпрати мирный змаганя цѣсари и его союзникѣвъ; пра-вительство выступитъ азъ проектомъ закона о амниѣ дотеперѣшного подѣлу арміи и заповѣ-дає вже азъ горы, что конечный реформы нѣмец-кой маринарѣ потягнутъ за собою значнѣй вы-датки. Парламентовъ буде предложений про-ектъ закона недопускающаго побуживати ро-бѣтнѣвъ противъ дотеперѣшного ладу. Есть такожъ гадка о проектѣ закона въ справѣ банку державного и о бѣдѣленію справѣ ко-лоніальныхъ бѣдъ министерства дѣлъ загра-ничныхъ. На послѣдокъ высказано въ бесѣдѣ перековане, что миръ европейскій буде удер-жанныи на подѣставѣ истнующихъ договорѣвъ.

Бесѣда престолуа не зрѣбала великого вражнѣя; запримѣчено лишь, что всюды въ-нѣй есть насампередъ бесѣда о дружнѣхъ а бѣтакъ о союзныхъ державѣхъ. Вѣсть, что вѣн. Бисмаркъ має дѣл 25 с. м. прѣхати до Берлина, есть безосновна.

Буджеть нѣмецкій представляєсѣ такъ: Выдатки зычайныи 1,208,664,739, над-звычайныи 277,700,307 марокъ, азъ тыхъ 14 ми-лионѣвъ на новыи торнестры, 61 для артилеріи; есть такожъ вставлена сума на утвореніе двохъ новыхъ корпусѣвъ.

Атентатъ на кн. Вильгельма вѣр-тембергского, пресумптивнаго наслѣдника вѣр-тембергского престола авернувъ загалый ува-гу на себе, позаякъ не есть выключена мож-ливѣсть, что тутъ дѣлала рука анархиста. Князь вѣхавъ якъ разъ до церкви въ Люден-бургъ, коли азъ по-за огорожѣ княжонъ вѣдѣ-стрѣливъ до него якѣсь човѣкъ азъ револю-веру. Куля не поцѣпляла князя и бѣвъ побѣвъ дальше а виновника зловѣно. Зразу казавъ бѣвъ, что въ интересѣ католицизму хотѣвъ уби-ти князя, а бѣтакъ казавъ, что есть членомъ анархистичного товариства, котре поставило собѣ за задачу поубивати всѣхъ князѣвъ. Зло-чинецъ каже, что называєсѣ Кляйберъ и есть челядинкомъ сѣдларскимъ, але его называє-сѣ мабуть выдумане. Що можлива рѣчь, что аличинецъ дѣлавъ въ интересѣ католицизму, посянѣють тымъ, что король вѣртембергскій, стрый кн. Вильгельма есть бѣздѣтнѣй, а ко-ли-бѣ не стало и кн. Вильгельма, то можлива була-бъ рѣчь, что наслѣдство перейшло-бъ тогды на католицку лѣвию королевскоу ро-даны.

Булянжистамъ рѣшучо не ведесея. Пос-лѣсанъ, который недавно тому на зборахъ въ Шато д'О-театрѣ сказавъ, что коли-бъ прийшло до войны, то бѣвъ не ставнѣсь-бъ до войска, хочъ самъ човѣкъ, бо мусѣвъ-бъ на-сампередъ розважити, чи теперѣшныи министры не суть зрадниками, мусѣвъ за то ставнѣсѣ на приказъ министра войны передѣ судѣ во-енный. Лѣсанъ ставъ отже доказувати, что судъ военный не має права его за то судити, бо бѣвъ высказавъ той поглядъ не яко вѣжъ, а яко зычайный горожаннѣ, човѣкъ ци-вильный. Судъ не вѣдѣднѣвъ сего оправданя и приказавъ вычеркнути его азъ лѣсты терри-торіальноу арміи. И Булянжѣ та Рошфоръ не вынесели такъ добровольно азъ Лондону, якъ то они доказували, але на завѣзваніе по-лиціи, котра не хотѣла пильнувати Рошфорта, чтобы его хто не обавъ за его насѣсти на Ан-глию, а Булянжера таки просто попро-сила по выборахъ въ Франціи, чтобы бѣвъ зво-ливъ собѣ выѣхати азъ англійскоу столицѣ. Але и на островѣ Джерзѣй заявляла власти тамашай Булянжерова, чтобы бѣвъ сидѣвъ ти-хо, коли не хоче вылетѣти.

Зъ Вѣдн доносятъ, что одна азъ тамо-шнихъ фирмъ выслала до Софіи новыи гарн-туры богато рѣзбленыхъ мебѣль, обитыхъ шовковоу матерією зъ княжнѣми гербами и короною та всѣлѣй декорации до княжонъ па-латы такъ для самого князя якъ и для его свѣты. Зъ сего вносѣтъ, что князь не есть зо-вѣсь въ финансовыхъ хлопотахъ и что не-задолго поверне. Зъ того, что княжа палата має такъ несподѣвано зовѣсь бѣдоватисѣ, догадуются, чи не загостятъ може до софій-ского коваку яка княгиня.

Ходитъ чутка, что правительство болгарске заключило азъ лондонбан-комъ и азъ вѣденськоу сѣблѣкою банковоу умову въ справѣ 6-процентовой позачки въ сумѣ 30 миллионѣвъ. Позачку мають гарантувати болгарскій зѣлѣнѣцѣ. Сѣблѣка боль-гійскихъ фабрикантѣвъ, котра мала доставити Болгаріи карабинѣвъ Бердана, збрала угоду, а правительство зыскало тымъ способомъ 200,000 франковъ казѣцѣ, котру сѣблѣка була зложала. Здаєсѣ, что правительство замовитъ теперѣ въ Австрій карабины Манлихера.

На першѣмъ засѣданію скупштинныи прийшло вже було до досѣтъ рѣзкоу сѣсіи межа обома сѣрбскими партіями. Насампередъ выважаласѣ дебата надѣ тымъ, чи ухвалювати впередѣ адресу, чи справдѣжувати выборы. Ра-дикальна бѣльшѣсть була за тымъ, чтобы при-ступити до верификаціи выборовъ и такъ ухва-лено. Комисія верификаціиа предложала тог-ды, чтобы на 117 выборовъ принято 104 а 13 увѣважнено. Подчасъ загалый дебаты про-молвѣти либералъ Рибарачъ и ставъ дуже остро выступати противъ радикаловъ доказу-ючи, что они допускатисѣ наибѣльшихъ надѣ-ужитъ. Загалѣ выборы суть теперѣ зовѣсь зависимѣ бѣдъ органѣвъ громадскихъ и пра-вительственныхъ. Правительствѣнна бѣльшѣсть поспѣлаєсѣ о то, чтобы въ громадахъ пооб-саджувати уряды своими людьми, хочъ бы на-вѣтъ таковыми, котры були скомпрометованъ. На то подѣяєсѣ въ палатѣ страшний крикъ. Коли Рибарачъ навѣвъ бѣтакъ имена декихъ на-чальникѣвъ громадскихъ, перервавъ прези-дентъ засѣданіе, чтобы не допустити до даль-шихъ сѣсѣвъ и предложивъ палатѣ представити молодому королеву.

НОВИНКИ.

— Отвореніе року шкѣльного въ львовскомъ универ-ситетѣ одбудеся въ субботу дня 26 н. ст. жовтня. Актъ отвореня зачнеся торжественнымъ богослу-женіемъ въ костелѣ св. Николая о год. 9-той рано, а бѣтакъ о год. 10-той наступитъ инавгу-рація въ авли университетскѣй. Одинокъ инавгу-раціиный п. з. «Перша конституція австрійска, яв-генеза и оцѣнка» выголоситъ новоменованный профессоръ загалного и австрійского права дер-жавного, д-ръ Станиславъ Старжинскій. Вступъ на цѣле торжество для публики вѣольный.

— Про гостину руско-народного театру въ Перемы-шлѣ пишуть намъ: Театръ нашъ не повинѣтъ бы жалуватисѣ на Перемышлѣ подчасъ свои сего-рѣчонъ гостини. Вынашли колька представлѣнъ

звичайно сая була досить заповнена, а кілька разів навіть переповнена. Подітилося піднести з призначенням, що сим разом уже і крилошане а особливо їх родини зчасга являлися на представлення.

— Про відання з Австрії академиків Гомулицкого и Вилчовского задали ми вчера, тепер подамо деякі близькі вѣсти вѣ той справѣ. Урадовий актъ доручене дрова Лисевичев для передачі обомъ згаданимъ академикамъ. Дословний вѣстѣ сего акту такий: „Ореченнямъ зъ дня 2 с. м. ч. 1146 орѣкъ я після §. 2. закона зъ дня 27 липня 1878 выдалити вѣстѣ, яко чужинця, шкідливого для публичного порядку, зъ вѣстѣ краївъ короннихъ вѣ радѣ державній репрезентативній. Е. Е. п. намѣстникъ не уважавъ рекурсу внесенного вами противъ сего ореченя и затвердивъ тов-жъ рескриптомъ зъ 20 с. м. до ч. 12061 зъ причинъ поданихъ тамъ-же. Повѣдомлю васъ о томъ зъ вѣзванямъ, щоби вы зголосилися у мене вѣ 48 годинахъ, числячи одъ дорученя сего писема, вѣ цѣли виконаня сего ореченя а то подѣ загрозовою средствъ примусовыхъ. Львѣвъ дня 22 жовтня 1889. Кшачковскій.“

— Зъ-подѣ Сянока пишуть намъ: До ц. к. команди войскової вѣ Сяноцѣ явився дня 16 с. м. рекрутъ Федько Юрчакъ, родомъ зъ Одреховою, (1 жовтня о. р. бѣстатний до Перемиськи на науку) подаючи, що поучаючий его старший бивъ его и збиткувався надъ нимъ и то довело его до такого бѣчання, що бѣсо, лише вѣ шпанахъ, утѣкъ вѣ касарнѣ, бѣгъ 12 миль черезъ три ночи по незнанихъ лѣсахъ и середѣ дощу та студени прибѣгъ якимъ чудеснымъ способомъ, збѣдженый, высохлый, до свого родимого села до родичѣвъ. Отець, перестрашений прибуттемъ сына, захорувавъ, дѣти дробні вѣ плачѣ, а мати землѣ подѣ ногамъ не чула. Вѣ горю и страху мати насампередѣ поспѣшила до мѣсцевого свѣщенника о порадѣ, що має робити, щоби ей сыну не одобравъ собѣ житя. Свѣщенникъ вѣмѣгъ на нещасливѣ матери, щоби сейчасъ убрала сына и одвезла до Сянока, щоби бивъ у команди самъ зголосився, подавъ тамъ причину своєю утѣчи, а громада буде пасати до п. генерала, щоби его за то дуже не карали. И дѣйствѣ, мати услухала и убравши сына вѣ чужаню выслала его до Сянока зъ молодшимъ братомъ, щоби той чужаню назадъ приѣхъ. Передѣ оцициромъ вѣ Сяноцѣ рекрутъ бѣдавши братови чужаню, оставъ якъ утѣкъ — майже нагѣй. Се фактъ, и мы не тѣкались бы его, сли-бы сердце христѣянське вѣ насъ не било. Дѣл-того побѣрно звертаємося до Свѣтлого п. головного Команданта вѣ Перемисли зъ просьбою, щоби вглянувъ ласкаво вѣ тую справу рекрутку. Нашъ народъ побѣрный, щирый, выгравалый, любить нашего Найяснѣйшого монарха, служить ему вѣрно, но необразованый, потребуе поблажливости черезъ тѣхъ кілька мѣсяцѣвъ науки муштры.

— Неповинованя рускихъ оявѣ. Зъ бѣбрецкого пишуть намъ: Хочъ вѣ ц. к. судѣ повѣтовѣмъ вѣ Бѣбріцѣ начальникомъ суду естѣ Русинъ, сынь свѣщенника, п. М. Шведицкій, а мимо того Русинѣвъ вызывають на рускій свѣта до суду. Дня 27 сѣрпня с. р. на Успеніе Прев. Дѣвы Маріи вѣзвані були до суду Русинѣ селяне зъ Пѣдваркова: Данило Булка и Войтко Паранчикъ. Замѣтъ пойти вѣ свое свѣто до церкви, мусѣтъ волѣчись майже двѣ милѣ до Бѣбрки до суду...

— Зъ Долины пишуть намъ: Одъ кількохъ уже лѣтъ жалувались тутешній люде и вѣ днѣвникахъ и у вышнихъ властей, що лѣсты або гинули, або оддавано зъ помоланымъ печатками, або выбирано зъ нихъ грошѣ. Ажъ остатнимъ часами почтаи-стеръ п. Геровекій (перенесеный теперъ на власну просьбу до Золочева) охопивъ на учянку 16-лѣтного сына лѣстосна Оробаха, якъ зъ рекомандованого листу вытѣгнувъ 5 зр., и бѣставивъ его до арештѣвъ тутешного суду. Шкода, що се не сталося скорше, то публика тутешна не була-бы довгі часы безкарно терпѣла...

— Посвященіе церкви. Впрѣсѣ митрополитъ Силѣвостеръ разомъ зъ крал. Комаринцкимъ посвятили минушю недѣлѣ, 20 н. ст. жовтня, ново-выбудовану церковь муровану вѣ Заборочку, дек. ходо-ровского.

— Пенарѣ львѣвскій користають зъ сегодѣшного неврѣжало и майже що тѣждня подѣнось до вѣлно цѣну хлѣба. Бохоонецъ хлѣба, що передѣ кількома тѣжднями коштувавъ 17 кр., передѣ двома тѣжднями 19 кр., а вчера вже 20 кр. Вѣ томъ самѣмъ одношеню, вѣ якѣмъ збѣдшаеся цѣна хлѣба, зменшаеся его обѣмъ, и хлѣбѣ, що коштуе одъ вчера 20 кр., естѣ меншій, якъ той, що передѣ тѣжднемъ коштувавъ 19 кр., сей знова бувъ меншій одъ того, що коштувавъ 18 кр. и т. д. А якъ звѣстно, цѣны збѣжа не подѣнаеся до такои степені, щоби ажъ такъ подѣнести цѣну хлѣба! Після теперѣшного курсу збѣжового, естѣ жито лишь о 10 кр. на кѣрці дорожше, анѣжъ було вѣ концѣмъ липня, а о 40 кр. дешевше, анѣжъ було зъ початкомъ сѣрпня, коли треба було жита на засѣвъ, — а тѣмчасомъ хлѣбъ естѣ о 3 кр. дорожшій и значно меншій, якъ вѣ сѣрпні! Може бы львѣвскій магистратъ вглянувъ вѣ сю справу и не дозволивъ, щоби пенарѣ выискували люде и неврѣжай благословѣи.

— Якъ жиды нашихъ селянъ вызисують. Передѣ жнивнами, коли то цѣны жита и пшеицѣ несподѣвано високо були побѣили вѣ гору, приходить до нашего села подѣ Львовомъ жидѣ-гандлярѣ и закупило у мене и ще двоухъ другихъ господарѣвъ 55 кѣрцѣвъ старої пшеицѣ по 7 зр. Давши задатокъ, иде собѣ жидѣ до Львова, а за тѣждень приходить одъ него корреспондентка, щоби привезти пшеицю на третій день. Привозимо мы тую пшеицю, жидѣ насъ веде напередѣ на нову улицю и каже чекати, самъ прикикуе якогосъ купця такожъ жидѣ, показуе зерно, щось изъ собою шваркочуть, але не погодившись, каже намъ ѣхати на „Зеленѣ“. Тамъ повторяеся сама-жъ така истѣрѣя, а зъ-вѣдѣтамъ лѣстѣ тягне на „новий свѣтъ“. Мы протѣстуемъ противъ такои тѣгачины та напѣраемъ на жидѣ, щоби намъ разѣ уже указавъ мѣсце, де маемъ зсыпати, але бивъ все йно товче свое „заразѣ, заразѣ“ та зновъ намъ каже ѣхати на Кракѣвске. По дорогѣ зновъ вступае то ту то тамъ, ажъ нарештѣ запровадивъ насъ до царового млына прусака Тома. Погово-

ривши кілька слѣвъ зъ управителемъ млына, стала врѣштѣ згода и каже высыпати пшеицю. Управитель пытаеся насъ, по чому згоджена, а дознавшись, що по 7 зр. каже намъ: „То стра-тили-сте на кождѣмъ кѣрці по 1 зр., бо я плачу по 8 зр.“ Такъ отже жидѣ заробивъ на нашѣй пшеици кругленькихъ 55 лѣвѣвъ, а мы насупа-какъ только страшили, а вѣ придатку на розказѣ жидѣ обѣщали цѣле мѣсто. И чи-жъ не лѣпше було — пытаемо тогды одѣтъ другого — удати-ся просто намъ самимъ, безѣ факторства жидѣв-ского, до Тома и тамъ учтиво продати свою пра-цю, а не збогачувати жидѣ своєю непорядностію? — Такъ истѣрѣю лучаються дѣнь-денно нашимъ братамъ-хлѣборобамъ, то-жъ пишу тѣхъ пару слѣвъ для ихъ остероги. — Селѣнцѣ.

— Русинѣ на вежи Айфѣля вѣ Парижѣ. Недавно то му бувъ д-рѣ К. зъ Перемисли на выставѣ вѣ Парижѣ, а выѣхавши на третю платформу вежѣ Айфѣля удаеся до умѣщеного тамъже бюра теле-графичного, зъ-вѣдки можѣ розсылати телеграммы на вѣсѣ стороны свѣта, и переславъ таку телеграму до свого батька: „Вѣ сѣй хвилѣ я стою на найвысшѣй на землѣ вежѣ и думаю о томъ, що де-сь-тамъ далеко надѣ Верешицею межѣ лѣсами живе мѣй любый батенько, которого сердечно по-здоровляю“. — Зъ вершкѣ вежѣ Айфѣля одержала и наша редакція одъ п. К. Л. картку кореспон-денційну (зъ печаткою почтовою Sommet de la tour Eiffel а на сторонѣ записной изъ зображе-нѣмъ вежѣ Айфѣля): „Свѣтла Редакція! Достав-шись на вершокъ вежѣ Айфѣля засылаю Вамъ, Вашимъ П. Т. читателямъ и читателькамъ позд-оровленя зъ далекой чужинѣ!“ О скільки намъ звѣстѣно, були на вежѣ Айфѣля зъ Русинѣвъ га-лицкихъ кромѣ згаданихъ ще два Русинѣ: д-рѣ В. и п. К. К. зъ Львова.

— Вѣ Рашевѣ здаваеъ гр. Здиславъ Тишковскій дня 2 н. ст. жовтня справу зъ своєю дѣяльностію вѣ радѣ державній передѣ выборцами зъ меншою побѣстѣю рашѣвского округа. Гр. Тишковского интерпелювано вѣ многихъ справахъ, а одтакъ ухвалено ему вотумъ довѣри. — До новой рады мѣсков вѣ Рашевѣ на 36 радныхъ выбрано по половинѣ жидѣвъ и христѣян.

— Д-рѣ Евсеви Черкавскій одѣкаеъ уже вповнѣ зѣбрѣ. Одъ дня операцій, котру доконавъ передѣ пати недѣлями окулиствѣ д-рѣ Махѣвъ, сила зору збѣдшаеся зъ кождимъ днемъ и теперѣ може д-рѣ Черкавскій цѣлкомъ свободно читати.

— До мѣского архиву у Львѣвѣ даровано послѣд-ними часами цѣнный документъ истѣричній, а мѣжѣ ними: 25 документѣвъ по части оригинальныхъ зъ печатками и власноручными подѣисами а по части копій, писанихъ рускою скорописею зъ XVI и XVII вѣкѣвъ, дотыкающихъ епископства луцкого, его спорѣвъ зъ шляхтою сусѣдною зъ епископскими добрами, та два листы короля Жигмонда I до князѣвъ Заславскихъ (pp. 1530 и 1536).

— Наслѣди поединку. Дня 26 мая с. р. одбувся поединкъ мѣжъ редакторѣмъ Deutsches Volksblatt, п. Вольфомъ, и адвокатомъ Фишеромъ. Поединокъ скѣпився безъ результату а Вольфъ выѣхавъ до Берлина. Прокуратѣрѣя зарядила вѣ той справѣ слѣдство и на жаданѣ еи узвѣщено Вольфа вѣ Берлинѣ та сими днями выдатуъ его вѣдѣньско-му суду.

— Дробній вѣсти Дня 24 н. ст. жовтня одбудеся вѣ Лоцигѣ коло Янова подѣ Львовомъ вѣнчанье укѣченого богослова п. Стеф. Пятлика зъ пан-ною М. Гуглевичѣвною, дочкою тамошного па-роха. — Для погорѣльцѣвъ Вобовы, нов. грибѣв-ского, дарувавъ цѣсаръ 1000 зр. подѣмоги. — П. Еввардъ Кляйвъ, родомъ зъ Львова одержавъ вѣ вѣдѣньскомъ унѣверситѣтѣ стѣпенѣ доктора наукъ лѣкарскихъ. — Гвардіанъ монастыря Ре-форматѣвъ вѣ Ярославѣ Петро Дудзякъ выбра-ній генеральнымъ дефиниторѣмъ вѣ Римѣ на ка-питулѣ члѣновъ Реформатѣвъ и Бернардинѣвъ. Дефиниторы генеральніи вѣ числѣ 12, выбираніи на 12 лѣтъ, становлять разомъ зъ генераломъ курію зъ сѣдѣщемъ вѣ Римѣ. На сегодѣшній ка-питулѣ згаданихъ члѣновъ, дня 3 н. ст. жовтня вѣ Римѣ, кромѣ ко. Дудзяка бувъ ще Лука Дан-кевичъ, провинціалъ галицкихъ Бернардинѣвъ.

Надѣслане.

Долегливости жолудка и органѣвъ травленя мають причину вѣ многихъ случаяхъ вѣ непра-вильномъ дѣланю нирѣк и печѣнки; тому можна лишь тогды успѣшно вылѣчати недуги жолудка, коли усунеся головну причину и привернеся нормальне дѣлане нирѣк и печѣнки.

Се можна досягнути лишь уживаньемъ „Варнера Safe Cure“, лѣку, що має знамен-итый свойства, перевести тѣ органы вѣ здоровый станъ и выкликати заразомъ апѣтитъ и тра-вленье.

Купити можна у вѣсѣхъ больше звѣстныхъ аптикахъ у Львѣвѣ.

Вѣсти зъ Авѣ. Львѣвской.

Завѣдѣтельство одержали оо.: Левъ Бачин-скій, новопоставленный прѣсвитеръ, вѣ Вѣлѣмѣ, дек. нараѣвского, и І. Крижановскій вѣ Церков-ной, дек. болохѣвского.

Удѣльненій одъ испиту конкурсового оо.: Валер. Ганкевичъ зъ Турѣвки и Ник. Марморо-вичъ зъ Загорѣя.

Прѣзидію намѣстництва годиться на кан. институтѣ оо.: Павла Филиповского на Вишнѣвъ и о. Громадки на Ляшкѣвъ.

До духовной семинаріи принятіи: на IV рѣкъ Евг. Купчинскій и Ал. Любѣнскій, на III р. Вол. Винарскій а на I р. Мих. Раковскій.

Вѣсти зъ еп Станиславѣвской.

На конкурсѣ зъ рѣчинемъ до 21 грудня с. р. розписаніи: Чортѣвъ, над. прив.; Коши-ловѣцъ, дек. залѣщ., над. прив.; Люча, дек. иѣст., над. цѣс.; Задубровѣцъ, дек. снѣт., над. прив.; Делява, дек. том., над. прив.; Давид-

кѣвѣцъ, дек. скаль., над. прив.; Коляндяны, дек. скаль., над. прив.; Окняны, дек. том., над. прив.

Прѣзентѣ одержали оо.: Евг. Индишевскій на Тѣзѣвъ, Викт. Чаплинскій на Косѣвъ, дек. чорт., Вол. Познанскій на Товстенке, Маркиль Сѣбрацкій на Палагичѣ, Сильв. Дрогомирецькій на Торговицю, Мих. Яцикевичъ на Пасѣчну, Гр. Фи-липовъ на Чернѣвъ, Іос. Кисѣлевскій на Рошнѣвъ, Іос. Кустяновичъ на Ляшки шлях., Илар. Сѣ-меновичъ на Сорѣки, Вол. Лукашевичъ на Жу-котинѣ.

Въ пропозиціи умѣщеніи оо.: на Лисѣвъ (мѣсто): Іос. Валасевичъ, Стеф. Комаринскій, Вас. Крилицкій и Корн. Петровскій; — на Пѣд-гайчѣки: Ал. Жражевскій, Юл. Рожанковскій, Д. Лойванюкъ, Зен. Сѣменовичъ, К. Цѣсикъ и Д. Хоминъ; — на Далѣшеву: Іос. Гаванскій, Ип. Козловскій, Ник. Волошинскій, Левъ Глѣбо-вицкій, Исид. Лукасевичъ, І. Однорѣвъ, Сав. Гри-горовичъ и І. Кисѣлевскій; — на Берѣвѣнѣкъ: Ал. Книгиницкій, Вол. Лукашевичъ и І. Гомош-нюкъ; — на Тюдѣвъ: Левъ Глѣбовицкій, Як. Андрѣйшинъ и Іос. Баласевичъ.

Посмертній — — — оповѣстки.

О. Юліанъ Никоревичъ, докторъ богословія, су-плѣнтъ каноничного права вѣ рускій семинаріи духовной вѣ Перемисли, упокоився дня 8 (20) жовтня вѣ 57-омъ роцѣ житя, вѣ перемискомъ шпатали, вѣ крайномъ убожествѣ. Покойникъ ли-шивъ красну бібліотеку, переважно зъ творѣвъ богословскихъ, богато читавъ, богато знавъ и не-одного, на запытанье, инѣормувавъ, однакожъ хи-бувало ему способѣности упорядкувати свое знанье такъ, щоби лишити по собѣ якійсь важнѣйшій творъ науковий. Покойный держався ще до не-давна крѣпко, а причину смерти бувъ пятистий тѣтъ. Вѣчна покойному память!

Наука, штука и литература.

— Обзоръ фонетическихъ особенностей малорусской рѣ-чи. Подѣ такимъ заголовкомъ выйшла вѣ Кіевѣ книжка В. Науменка. Цѣна 60 копѣекъ. Складъ выданя у автора: Кіевъ, Кузнецкая улица домъ н-о 14. Вѣ „Переднѣмъ словѣ“ самъ авторъ такъ характеризуетъ свою працю: „Цѣль нѣнѣшной пра-ці — представити вѣ системѣ фонетичной особли-вости сучасной украинско-русской мовы, при чѣмъ, поминючи вѣ большинствѣ случаевъ истѣрѣю дан-ныхъ звуковыхъ перемѣнъ и непостоянствіи ихъ вѣ рѣзнихъ говорахъ, я пробую установляти пра-вила, опираючись не на панованье, якъ що-до скѣлѣности такъ и що-до якости, звѣстныхъ явищъ вѣ цѣлѣй украинско-русской бесѣдѣ, и беручи за основу то слѣбѣско-украинське нарѣ-чѣе, котре явилось немѣвъ фундаментомъ для но-вой украинско-русской литературы.“

— Rusinská (ukráinská) mládež. Подѣ такимъ заго-ловкомъ помѣщена вѣ выходѣчѣмъ вѣ Празѣ жур-налъ Časopis českého studentstva (за мѣсяцѣ жов-тенѣ) обширна статья Іосѣфа Партицкого. Авторъ розкрывае читателямъ картину житя нашей моло-дежи и еи товариствъ спеціально, а по-при томъ и загално нашей національной жизни, якъ подѣ взглядомъ политичнымъ такъ и литературнымъ. Статья ся безперечно користоно вплине на поня-тія Чехѣвъ про насъ, тѣмъ больше, що ясно ро-казано тамъ про характеристику нашихъ партій политичныхъ. Статья кончиться ось-тими слова-ми: „... U nás Rusinův není šlechtý ani kapitali-ští; všecko těžko dobyto prací. Osud (доля) náš jest neohodněn zříděním: v Halici utiskují nás Po-lači, v Bukovině Rumuni, v Uhrách Maďarí a více než kdo jiný v Rusku ruská vláda. Tam za-rovněděno ukrajinské slovo, nesmějí se tam vydáva-ті ani knihy, ani noviny v maloruském jazyce. Ale v těžkém boji posilňuje nás myšlenka, že nastane lepší čas, a tato důvěra nedává nám klesnouti!... Сей жур-налъ выходить одъ початку сего року, цѣлѣрѣчна предѣлата выноситъ 3 зр., для академикѣвъ 1-60 зр.; поодинокѣ часѣ 30 кр. Адреса редакціи: Praha, Školská ulice č. 13.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Именованя. Краева рада шкѣльна именовала Ник. Шашкевича и Вол. Домбровского дѣйстви-ми учителями 4-кл. школы мужеской вѣ Галичи. — Ревидентъ рахунковый Людвикъ Нижаловскій именованый совѣтникомъ рахунковымъ при львѣв-скомъ намѣстництвѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Пештѣ 23 жовтня. Султанъ мавъ ска-зати проф. Вальберіому, котрый перебувае те-перъ вѣ Константинополѣ, що дуже радъ зъ того, що цѣсаръ Вильгельмъ приѣде до него вѣ гостину, але онъ не приступитъ до три-державного союза. Зъ ситуацию вѣ Болгаріи онъ годиться, але такихъ правъ якъ Болгаріи не признаеъ Орменамъ, бо вѣ Орменіи естѣ болѣесть магометанська.

Задарѣ 23 жовтня. Бури порвала кора-бель, на котромъ ѣхавъ кн. Караджорджевичъ и занесяла десть безѣ слѣду.

Брукселя 23 жовтня. Вчера рано при-ѣхавъ тутъ кн. Фердинандъ а вечеромъ выѣ-хавъ до Нѣмеччины.

Софія 23 жовтня. Стамболовъ скликавъ собраніе на день 17 (29) жовтня,

Цѣна збѣжа и другихъ продуктѣвъ.

22. л. жовтня 1889.

Львѣвѣ: Пшеица 7-75 до 8-30, жито 6-70 до 7-10, ячмѣнь 6-— до 8-—, овесъ 6-25 до 6-75, горохъ 6-— до 10-—, вѣка 5-15 до 5-50, рѣпакъ 16-— до 16-75, лѣнянка — до —, конюшина чер-вѣна —— до ——, конюшина бѣла —— до ——, конюшина шведска — до —, хмѣль одъ 20-— до 40-— зр. за 56 кильо вѣ Львѣвѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 11.25 до 11-75 зр.

Тернопѣль: Пшеица 7-50 до 8-15, жито 6-50 до 6-85, ячмѣнь 6-— до 7-50, овесъ 6-— до 6-50, горохъ 6-— до 9-—, вѣка 4-80 до 5-25, рѣпакъ 16-— до 16-25, лѣнянка — до —, конюшина черво-на —— до ——, конюшина бѣла —— до ——, конюшина шведска — до —.

Пѣдволочиска: Пшеица 7-— до 7-75, жито 6-35 до 6-60, ячмѣнь 6-30 до 7-30, овесъ 6-10 до 6-50, горохъ 6-— до 8-—, вѣка — до —, рѣпакъ 15-— до 16-—, лѣнянка — до —; коню-шина червѣна —— до ——, конюшина бѣла —— до ——, конюшина шведска — до —.

Ярославѣ: Пшеица 7-75 до 8-45, жито 6-75 до 7-10, ячмѣнь 6-— до 8-—, овесъ 6-25 до 6-75, горохъ 6-50 до 10-—, вѣка — до —, рѣпакъ 16-50 до 16-75, лѣнянка — до —, конюшина черво-на —— до ——, конюшина бѣла —— до ——, конюшина швед. — до —, тимотка —— до —.

НАДѢСЛАНЕ.

Звертаємо увагу на славно-звѣстну одъ 45 лѣтъ фирму Казимиръ Левицкій, Львѣвѣ, ул. Трибунальска 6., головний складъ для Галичи-ны порцеляны, скла и товарѣвъ мѣшанихъ (га-лятерійныхъ). Торговля ся, обильно заосмотрена вѣ великій выборѣ звѣстныхъ зъ добѣрности товарѣвъ, мѣститися у власной камениці, займа-ючи 36 магазинѣвъ, а розпоряджаючи великимъ капиталомъ оборотнымъ, сироваджуе товары гуртовѣно зъ найпершихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ. Все те мусѣтъ причинитися до того, що цѣны вѣ томъ складѣ суть доступніи и що може выдержати конкуренцію навѣтъ зъ першо-рядными торговыми вѣдѣньскими и иными за-граничными. Фирма К. Левицкого спроваджуе то-вары просто зъ великихъ фабрикъ першо-рядныхъ за готовку вѣ величезныхъ скѣлко-стяхъ (цѣлыми вагонами), зысуючи тому вѣ фа-брикахъ можливо найнизшій цѣны и длѣтого естѣ вѣ станѣ купуючимъ у него давати товары най-лѣпшюю якости по тѣхъ самыхъ, часто навѣтъ низшихъ цѣнахъ, якъ они продаются деінде вѣ менше добѣрѣмъ або зломѣ родѣ. Найлѣпшимъ того доказомъ, що много товарѣвъ продаеся теперъ у К. Левицкого по цѣнахъ значно низшихъ якъ перше. Отъ примѣромъ: фляшка на воду, одноли-трова, зъ лѣднымъ коркомъ, коштувала перше 50 кр., а теперъ лишь 36 кр.; подѣкладки на ножѣ выгнаны, замѣтъ по 20 кр., теперъ лишь 15 кр.; скла до лѣхтарѣвъ (фасонъ англійскій), перше 10 кр., теперъ лишь по 4 кр.; ситко до гербаты перше 50 кр., теперъ лишь 35 кр.; цукорничка деревляна, орѣхова, у внутрѣй скломъ выкладана, замыкана на ключикъ и политурована, перше 1-40 зр., теперъ лишь 1 зр.; склянка до воды, перше 10 кр., теперъ лишь 6 кр.; цукорничка зъ х. сѣрбѣла, лишь 6-50 зр., и т. п.

Вѣ подобный способъ такожъ и инші това-ры К. Левицкого у Львѣвѣ суть теперъ о дуже значный процентъ дешевшій, якъ перше, а естѣ еще та выгода вѣ той торговлѣ, що суть цѣны сталіи, тому злишне естѣ се погане торгованье, на жалъ практиковане деякими иными торговыми вѣ некориствѣ купуючої публики.

Тому можемо смѣло поручити головный складъ К. Левицкого, Львѣвѣ, ул. Трибунальска 6, яко найдешевшій и найлѣпшій не лишь вѣ Галичинѣ, але и вѣ цѣлѣй державѣ. 3187 (2-3)

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продает по курсу днѣвномъ

5% Листы гипотечный

якъ такожъ

5% преміованій исты гипотечный

Порученя зъ провинціи выповняе одворотною почтою безѣ провизіи.

2220 117-0

ИВАНЪ ЯРЖИНА

ювелиръ 3162 (4-13)

у Львѣвѣ, пляцѣ Маріацкій

(Готель Европейскій).

МАГАЗИНЪ

выробѣвъ ювелирскихъ, золотыхъ и сѣрѣбныхъ,

поручает

значный засѣбъ выробѣвъ, одѣзначающихъ-ся трѣвалостію и добрымъ вкусомъ, якъ власныхъ такъ и зъ перворядныхъ фабрикъ краевыхъ. Выготворюе всякій замовленя, репараци и замѣны.

Купуе старѣе золото, сѣрѣло и дороге камѣны по найвышнихъ цѣнахъ. Всякій замовленя замѣнѣвъ выготворюе вѣ якъ найкоротѣмъ часѣ.

ВЪ СКЛАДАХЪ
Народной Торговлѣ
у Львовѣ, Станиславѣ, Перемышлѣ,
Тернополѣ, Дрогобычѣ, Коломиѣ, Стрию,
Снятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ

продается:
Косы по 40 и 50 кр. (наилучшія).
Зъ фабрики братьевъ Шулякивичевъ:
Плуги Нр. I зр. 7-60, Нр. II зр. 11; Ко-
лѣсница зр. 6.
Плужки-обгортачѣ до бульбы въ двухъ
частяхъ 18 зр.
Сычкарѣи по 24 зр. 2948

Цераты на мебѣ, столы и подѣ умывальныхъ,
Ковры, рогожки гумовы и цератовы. Прости-
рала гумовы, бѣлы, черны и червонны, готовы и
на метры — поручае — Магазинъ вырѣбѣвъ
гумовыхъ 3173 (4-6)

Р. Криммера, Львовѣ, Готель Французскій.

W. Benger Söhne

JAEGERS NORMAL WOLL SYSTEM

W. Benger Söhne
BREMEN

Alleinige concessionäre
Rein Wolle

Prof. Dr. G. Jaeger

Головный складъ для Галичины
оригинального бѣла системы проф. д-ра Егера
въ магазинѣ Шаерѣвъ 3186 (4-4)
у Львовѣ ул. Кароля Людвика ч. 3.
Цѣнникъ фабричный платно и даромъ.

О. Т. Винклеръ у Львовѣ

поручае:

3174 (8-2)

Масу на помосты найменшій зъ всѣхъ, иль загально коли булы, въ р. 1857 найменше въ
приблизженіи мѣсто заходѣтъ; мѣсто помостовъ зъ мѣсто и твердого дерева по
тошесенькомъ наложено (рознушенъ) въ мѣсто иль пошлѣ пришеу) блыскучу попереху по добру до лжерошанов;
дуже дешево коштуе попри своей тревалости и едегантѣ та робитъ зашпильныя пришеу и дѣлѣ здоровыя шпилье мѣ-
сте комнаты, особливо въ зимѣ, тѣмъ больше, что порошъ можно абрати зъ зашпильного сею масою помосту мо-
кроу шпилью на цѣлѣ, коли комната мала а щелье вымѣта великого заходу. Краека масы на подобу дерева
дубового, жовта мовъ ясенъ, орѣхово-бура, бура, темно-бура и бѣларѣйна, одѣ которо гарнѣтѣ на-
бравать лишь пошлеку, а масу можна умявати до политурованя дерева и мебѣль. Подѣ кляа выстѣе на
малу комнату и дешево можна одержати почтою, бо 5 кильо лишь 30 кр. коштуе. — Маса есть лишь правдинъ
подѣ мою патентованую етикеткою а тому подѣбленъ у Львовѣ, Вѣднѣ и Празѣ (такъ зовуть Pasten-Massa) естѣ
то до вѣчного краски до мальованя, котры не вѣрта работы накладыва. — Шпѣтки до фротерования по 1 1/2 и 2 зр.
за пару.

Лякъ до лякирования помостѣвъ, что естѣ въ кѣльяхъ мѣстахъ, давъ великъ гарнѣй,
бѣларѣйныя пошлеки, особливо на паркетѣхъ. Бѣлы ма-
сынъ помѣстѣ лякирувати въ краскахъ, то треба его передѣ тѣмъ запустити легко мою масою до помостѣвъ, по
выхенно добре вышпѣкувати а пошлеки потянуть лѣкомъ. Успѣхъ естѣ знаменитый и великъ тревалый. Помѣстѣ
можно безъ ушкодженя лику вычистити мокроу шпилью. — Кильо сею лику коштуе 1 зр. 25 кр.

Лякъ до политуры чтобы поликировать всякѣхъ предметѣхъ зъ дерева, оделавати всякѣхъ политурованѣхъ
мебѣль потянувши ихъ пензелью. Высыхая все въ кѣльяхъ мѣстахъ а успѣхъ
величайшій. — Кильо коштуе 2 зр. 20 кр.

Водный и ольѣйный краски для мазирувъ, лякируванѣхъ, — ольѣйны краски розтерты иль най-
лучше въ правдинѣхъ ольѣи лѣномъ моими машинѣми, иль густѣ
такъ и рознушенъ на мальованѣ — у всѣхъ краскахъ по найдешенѣхъ цѣнахъ. Особливо выдѣлѣны тѣ краски
на провинцію, бо каждый зыначный робѣтникъ може ими накладати. До того потрібный пензѣль, а то всѣхъ родѣхъ
пензѣль и шпѣтокъ естѣ на складѣ. Замолены выговляютьсѣ иль пѣйкорше почтою, зѣлѣнѣнѣе въ пошлѣ а
поучени о накладаніи подаютьсѣ иль найохотѣйше; але примѣчу: всѣ краски подаю въ правдинѣхъ и чистѣхъ
станѣхъ и тому они великъ тревалѣ, а се не дотычатъ красокъ, котры естѣ ашпильны иль въ твердѣхъ иль плазильнѣхъ
станѣхъ зъ крейдѣю або шпилью и фунтѣхъ такихъ красокъ коштуе лишь кѣльо крейдѣйорѣвъ, а тѣмъ самымъ не
можно одержати помосту зѣлѣнаго на половину зъ живичнымъ ольѣмъ (суррогатомъ). Особливо поручаю
до мальованя оконъ, дверей, дахѣвъ и т. п. мой блыскучо бѣлый цинкѣйль, а такожъ жовтѣ, бурѣ, черной и
зеленѣ правдинѣхъ краски та и всѣхъ родѣхъ лаку до лякирования новѣхъ и предметѣхъ зъ дерева або желѣза.

Коріозотовый товщъ кавчуковый естѣ найменшій зъ всѣхъ, иль загально коли булы, въ р. 1857 найменше въ
приблизженіи мѣсто заходѣтъ; мѣсто помостовъ зъ мѣсто и твердого дерева по
тошесенькомъ наложено (рознушенъ) въ мѣсто иль пошлѣ пришеу) блыскучу попереху по добру до лжерошанов;
дуже дешево коштуе попри своей тревалости и едегантѣ та робитъ зашпильныя пришеу и дѣлѣ здоровыя шпилье мѣ-
сте комнаты, особливо въ зимѣ, тѣмъ больше, что порошъ можно абрати зъ зашпильного сею масою помосту мо-
кроу шпилью на цѣлѣ, коли комната мала а щелье вымѣта великого заходу. Краека масы на подобу дерева
дубового, жовта мовъ ясенъ, орѣхово-бура, бура, темно-бура и бѣларѣйна, одѣ которо гарнѣтѣ на-
бравать лишь пошлеку, а масу можна умявати до политурованя дерева и мебѣль. Подѣ кляа выстѣе на
малу комнату и дешево можна одержати почтою, бо 5 кильо лишь 30 кр. коштуе. — Маса есть лишь правдинъ
подѣ мою патентованую етикеткою а тому подѣбленъ у Львовѣ, Вѣднѣ и Празѣ (такъ зовуть Pasten-Massa) естѣ
то до вѣчного краски до мальованя, котры не вѣрта работы накладыва. — Шпѣтки до фротерования по 1 1/2 и 2 зр.
за пару.

Средства до выгубленя молѣвъ естѣ пѣйкорше почтою, зѣлѣнѣнѣе въ пошлѣ а поучени о накладаніи подаютьсѣ иль найохотѣйше; але примѣчу: всѣ краски подаю въ правдинѣхъ и чистѣхъ
станѣхъ и тому они великъ тревалѣ, а се не дотычатъ красокъ, котры естѣ ашпильны иль въ твердѣхъ иль плазильнѣхъ
станѣхъ зъ крейдѣю або шпилью и фунтѣхъ такихъ красокъ коштуе лишь кѣльо крейдѣйорѣвъ, а тѣмъ самымъ не
можно одержати помосту зѣлѣнаго на половину зъ живичнымъ ольѣмъ (суррогатомъ). Особливо поручаю
до мальованя оконъ, дверей, дахѣвъ и т. п. мой блыскучо бѣлый цинкѣйль, а такожъ жовтѣ, бурѣ, черной и
зеленѣ правдинѣхъ краски та и всѣхъ родѣхъ лаку до лякирования новѣхъ и предметѣхъ зъ дерева або желѣза.

Порошокъ на комахъ пѣйкорше почтою, зѣлѣнѣнѣе въ пошлѣ а поучени о накладаніи подаютьсѣ иль найохотѣйше; але примѣчу: всѣ краски подаю въ правдинѣхъ и чистѣхъ
станѣхъ и тому они великъ тревалѣ, а се не дотычатъ красокъ, котры естѣ ашпильны иль въ твердѣхъ иль плазильнѣхъ
станѣхъ зъ крейдѣю або шпилью и фунтѣхъ такихъ красокъ коштуе лишь кѣльо крейдѣйорѣвъ, а тѣмъ самымъ не
можно одержати помосту зѣлѣнаго на половину зъ живичнымъ ольѣмъ (суррогатомъ). Особливо поручаю
до мальованя оконъ, дверей, дахѣвъ и т. п. мой блыскучо бѣлый цинкѣйль, а такожъ жовтѣ, бурѣ, черной и
зеленѣ правдинѣхъ краски та и всѣхъ родѣхъ лаку до лякирования новѣхъ и предметѣхъ зъ дерева або желѣза.

Средство на выгубленѣ блощицѣ естѣ пѣйкорше почтою, зѣлѣнѣнѣе въ пошлѣ а поучени о накладаніи подаютьсѣ иль найохотѣйше; але примѣчу: всѣ краски подаю въ правдинѣхъ и чистѣхъ
станѣхъ и тому они великъ тревалѣ, а се не дотычатъ красокъ, котры естѣ ашпильны иль въ твердѣхъ иль плазильнѣхъ
станѣхъ зъ крейдѣю або шпилью и фунтѣхъ такихъ красокъ коштуе лишь кѣльо крейдѣйорѣвъ, а тѣмъ самымъ не
можно одержати помосту зѣлѣнаго на половину зъ живичнымъ ольѣмъ (суррогатомъ). Особливо поручаю
до мальованя оконъ, дверей, дахѣвъ и т. п. мой блыскучо бѣлый цинкѣйль, а такожъ жовтѣ, бурѣ, черной и
зеленѣ правдинѣхъ краски та и всѣхъ родѣхъ лаку до лякирования новѣхъ и предметѣхъ зъ дерева або желѣза.

Порошокъ до чищеня всякого металю естѣ пѣйкорше почтою, зѣлѣнѣнѣе въ пошлѣ а поучени о накладаніи подаютьсѣ иль найохотѣйше; але примѣчу: всѣ краски подаю въ правдинѣхъ и чистѣхъ
станѣхъ и тому они великъ тревалѣ, а се не дотычатъ красокъ, котры естѣ ашпильны иль въ твердѣхъ иль плазильнѣхъ
станѣхъ зъ крейдѣю або шпилью и фунтѣхъ такихъ красокъ коштуе лишь кѣльо крейдѣйорѣвъ, а тѣмъ самымъ не
можно одержати помосту зѣлѣнаго на половину зъ живичнымъ ольѣмъ (суррогатомъ). Особливо поручаю
до мальованя оконъ, дверей, дахѣвъ и т. п. мой блыскучо бѣлый цинкѣйль, а такожъ жовтѣ, бурѣ, черной и
зеленѣ правдинѣхъ краски та и всѣхъ родѣхъ лаку до лякирования новѣхъ и предметѣхъ зъ дерева або желѣза.

Олива естѣ пѣйкорше почтою, зѣлѣнѣнѣе въ пошлѣ а поучени о накладаніи подаютьсѣ иль найохотѣйше; але примѣчу: всѣ краски подаю въ правдинѣхъ и чистѣхъ
станѣхъ и тому они великъ тревалѣ, а се не дотычатъ красокъ, котры естѣ ашпильны иль въ твердѣхъ иль плазильнѣхъ
станѣхъ зъ крейдѣю або шпилью и фунтѣхъ такихъ красокъ коштуе лишь кѣльо крейдѣйорѣвъ, а тѣмъ самымъ не
можно одержати помосту зѣлѣнаго на половину зъ живичнымъ ольѣмъ (суррогатомъ). Особливо поручаю
до мальованя оконъ, дверей, дахѣвъ и т. п. мой блыскучо бѣлый цинкѣйль, а такожъ жовтѣ, бурѣ, черной и
зеленѣ правдинѣхъ краски та и всѣхъ родѣхъ лаку до лякирования новѣхъ и предметѣхъ зъ дерева або желѣза.

Аніліновы краски естѣ пѣйкорше почтою, зѣлѣнѣнѣе въ пошлѣ а поучени о накладаніи подаютьсѣ иль найохотѣйше; але примѣчу: всѣ краски подаю въ правдинѣхъ и чистѣхъ
станѣхъ и тому они великъ тревалѣ, а се не дотычатъ красокъ, котры естѣ ашпильны иль въ твердѣхъ иль плазильнѣхъ
станѣхъ зъ крейдѣю або шпилью и фунтѣхъ такихъ красокъ коштуе лишь кѣльо крейдѣйорѣвъ, а тѣмъ самымъ не
можно одержати помосту зѣлѣнаго на половину зъ живичнымъ ольѣмъ (суррогатомъ). Особливо поручаю
до мальованя оконъ, дверей, дахѣвъ и т. п. мой блыскучо бѣлый цинкѣйль, а такожъ жовтѣ, бурѣ, черной и
зеленѣ правдинѣхъ краски та и всѣхъ родѣхъ лаку до лякирования новѣхъ и предметѣхъ зъ дерева або желѣза.

Одяги зимовы
по зр. 13— Одяги для хлопцѣвъ по зр. 5; сурдугъ и ка-
мизолка по зр. 18 зъ камтару, шпѣрокѣ 8 зр.
HEILMANN KONN у Вѣднѣ.
Склады: у Львовѣ ул. Театральна 1. въ Краковѣ ул.
Гродска 9. въ Черновѣцѣхъ Рынокъ 11. Опава Горышній
Рынокъ, Вельскѣ ул. Головна, Перемышлѣ, Тернополѣ,
3172 Пильзно ул. Пальска 17. (3-12)

ВЫСТАВА
образѣвъ фотопластичныхъ
въ готели Европейскѣхъ
Въ томѣхъ тыждни
ВЫСТАВА ПАРИСКА
и
мѣсто Парижѣ.
Серія II.
Вступъ одѣ особы 20 кр., дѣти
10 кр. Выстава отворена щодня
одѣ 10-тои до 9-тои годины ве-
черомъ. 3145 (8-10)

Юсифъ Шустеръ
поручае свой ново основанный
складъ и робѣтню
вырѣбѣвъ постѣли, ковдерѣ,
матерѣцѣвъ, и т. п.
Продае дешевше якъ всюду,
бо самъ особливо ихъ выговляе.
Всякѣхъ замовленя, такожъ пе-
рѣробки выговляе въ якъ най-
коротшѣмъ часѣ. 3191 (1-5)
Львовѣ ул. Коперника ч. 7.

6 (2-3)
крейдѣйорѣвъ коштуе лишь теперь
склянка до воды, гладка, 1/2, ли-
тровъ, на сподѣ и краяхъ зѣлѣно
фована, — 9 крейдѣйорѣвъ лишь
така склянка подобно груба, —
12 крейдѣйорѣвъ лишь склянка
груба зъ 7 шпѣфованными очками.
Такъ же подешевѣли карѣ-
кѣ, чарки, товары порцѣлиновѣ,
майоликовѣ, гарнитурѣ до умы-
вальнѣ, хиньске сѣрѣбло, Аляска,
тацы и т. п.
Цѣны сталѣ
Казимиръ Левицкій
головный складъ для Галичины
ул. Трибунальска ч. 6.

Наилучшій
черезъ „СУЕЦЪ“ сировѣджуванѣй
Гербаты хиньскѣ
3166 (3-4)
а именно:
Нр. цѣна за фунтъ кат.
0. Пекко-Мандаринѣхъ найлуч. зр. 5-40
1. Таму, жовтоцвѣтна, аром. „4-40
2. Юнтойчанѣхъ, бѣлоцвѣтна „4-40
3. Нанданѣхъ, черна ароматич. „3-20
4. Сухонѣхъ, мало наркотична „2-80
5. Конго, черна, фамилиѣна „2-80
6. Высѣвки зъ гербатѣхъ „1-50
7. „ зъ найлуч. гербатѣхъ „1-70
КАВА въ наилучшѣхъ родахъ
найдешевше въ торговлѣ
СТ. МАРКЕВИЧА
у Львовѣ, въ Ринку ч. 42.

Подѣ гарантією!
Нема нѣчо дѣпшого
3160 надѣ 3-12
Французску Масу
ПОМОСТОВУ
до запусканя твердыхъ або
мягкихъ помостѣвъ
одинокій складъ:
Алоисій Гиберъ Львовѣ
ул. Кароля Людвика 13.

ВРИ-
твы правдинѣхъ швейцарскѣхъ ан-
глійскѣхъ, мыльнички, ремѣнцѣ и
мраморки до острѣня, мыла.
2537 пензѣль и т. п.
поручае найдешевше
магазинъ товарѣвъ модныхъ, бѣла
мужеского, товарѣвъ галантерей-
ныхъ, вырѣбѣвъ рукавичничѣхъ
парумеріи и т. п.
БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
Цѣнники на жадање даромъ.

Торговля основана
Цѣлкомъ
свѣжій транспортъ
въ р. 1789.
ГЕРБАТЫ ХИНЬСКОЙ
одержала и поручае торговля
Фридриха Шубута
у Львовѣ
Рынокъ ч. 45
Цѣнники докладѣй
3182 (3-20) безплатно и платно.

Маріяцельскій капль жолудковѣй.
знаменито дѣлаючи у всѣхъ недугахъ жолудка.
Незрѣваній при браку апетиту, слабѣмъ жолудку, вѣн-
ючѣмъ бѣдѣху, квансѣмъ бѣдѣху, жолдѣ, катарѣ жолудка,
взвѣхъ, жовтанцѣхъ, бѣдѣху и бѣдѣху, болѣу головы (если по-
ходить зъ жолудка), корѣхъ жолудка, заднѣхъ, перетяжѣхъ
жолудка стравами и напоими. Цѣна флашочки разѣмъ зъ при-
писѣмъ 40 кр., подобной 70 кр.
Центр-розсылка черезъ антикара Carl Brady, Kremsier
(Моравѣ). 3135 (4-43)
Осторога! Правдинѣхъ Маріяцельскѣхъ капль жолудковѣй розѣво фальшуютъ
и пѣсѣдуютъ. — На знакъ правдинѣхъ муситъ кожда флашка бутѣ за-
вѣна въ червѣе запакѣванѣе, вѣосмотрѣне въ повѣшѣу марку охоронну и
при кождѣй флашочкѣ на приписѣ муситъ находѣтсѣ, ще сей приписѣ дру-
говѣанѣй въ печатни Г. Гуса въ Кромѣрижѣ.

Маріяцельскій
пигулки розѣвѣляющѣй.
Одѣ лѣтъ уживавѣй зъ найлучшѣмъ успѣ-
хомъ при заднѣхъ и запорѣхъ пи-
гулки розѣвѣляютьсѣ теперь много-
кратно. Треба тому уважати на повѣ-
шѣу марку и на подѣшѣу антикара С. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделка 20 кр.,
ролька зъ 6 пуделокъ зр. 1. — Если грошъ приписѣе напоръ до то зъ приписѣ-
ю вѣльно одѣ оплатѣ коштуе 1 ролька зр. 1-20, 2 ролька зр. 2-20.
Маріяцельскѣхъ капль жолудковѣй и маріяцельскѣхъ пигулки розѣвѣляющѣй
есть потайнымъ лѣкомъ. Приписѣе естѣ поданѣй при кождѣй флашочкѣ и пу-
делку на способѣ ужитѣ.
Маріяцельскѣхъ капль жолудковѣй и маріяцельскѣхъ пигулки розѣвѣ-
ляющѣй можна купитѣ у Львовѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюмен-
фельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколиша, Якова
Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Скленянского, I. Веворского, Арп. Раппапорта; —
въ Бѣлѣ у ап. Гросса; — въ Бѣлѣ у ап. Вальдѣи Мандлиш; — въ
Бережанѣхъ у ап. А. Дурста, Іос. В. Лобоса; — въ Бучачѣ у антикара
Корнила Левичко; — въ Чортковѣ у апт. Людвика Носса; — въ Долинѣ
у ап. С. М. Траунфельдера; — въ Дрогобычѣ у ап. Айхмлера, П. Парти-
кевича; — въ Глинянахъ у апт. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ап. Чер-
ского, Невжинского; — въ Острѣй у ап. I. Черемисинского, М. Заградника; —
въ Озерянахъ у ап. А. Крыпского; — въ Краковѣ у ап. Фел. Вальчака; —
въ Камѣницѣ Струмиловѣй у ап. Кар. Пипеса, Кароля Пипеского; — въ
Коничинѣхъ у ап. Редера; — въ Мостѣхъ Великихъ у ап. I. Жолу-
нского; — въ Мельницѣ у ап. Кроковского; — въ Немировѣ у ап. Предри-
жского; — въ Олеску у ап. А. Кофлера; — въ Перемышлянахъ у ап.
Омѣл. Барановского; — въ Радехѣхъ у ап. Яськевича; — въ Роздѣлѣ у ап.
Людв. Мервинского; — въ Самборѣ у ап. I. Алексевича, К. Марша; —
въ Сколѣхъ у ап. С. А. Лецьковского; — въ Сокалі у ап. Евг. Высочан-
ского; — въ Старѣхъ Мѣстѣхъ у ап. Ад. Палеского; — въ Стрию у ап.
Чалбазанѣхъ, В. Коржовского; — въ Скалѣ у ап. Адабѣ. Ропальского;
— въ Турѣхъ у ап. Жиг. Коцикого; — въ Тернополѣ у ап. Леона Флишманна
и Фр. Ямурского; — въ Золочевѣ у ап. Франца Петеса, А. Раппапорта; —
въ Журавнѣ у ап. Іос. Д. Томашевского; — въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; —
въ Збаражѣ у ап. I. Круга — а такожъ по всѣхъ антикахъ въ Галичинѣ.

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручае:
Старѣ вина угорскѣхъ лѣвичнѣхъ и натуральнѣхъ вина
столовѣхъ одѣ 42 кр. бут.
Знаменитѣ Старки, Житковскѣ, Румъ и Аракъ де Гоа.
Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальнѣ вина шампанскѣхъ и правдинѣхъ Конякъ
Французскѣхъ першорядныхъ домѣвъ.
МАЛІГІА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 зр. 284 87-?
МАЛІГІА ВѢЛА бут. по 2-00 зр.
Цѣнники на жадање даромъ и платно.
Означенѣй на выставѣ гигиеничнѣхъ ордѣнѣмъ медалѣмъ за старѣ вина.

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручае
знаменитѣ **МЫЛА** до мытѣ лица, рукѣхъ и купелѣй,
бѣдѣнѣнѣи 10 медалѣми заслугѣ и двома дипломами признѣна.
зр. кр.
МЫЛО найдобѣрѣйше до го- зр. кр.
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про-
лѣи борѣды, мѣстѣтѣ 35%, чистѣй-
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже глицеринѣхъ, знаменитѣ дѣлає
лѣтѣе 10 кр. 20 и 25 на зашпѣрокѣ 20, 25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣла до МЫЛО ГИЦЕРИНОВЕ пѣныне
рукѣхъ 10 кр. и 20 у флашочкахъ, чистѣтѣ шкѣру
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, зъ прищѣвъ, лишѣвъ, угри-
12, 18 кр. 20 кѣвъ, флашка 40
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знаменитѣ МЫЛО ЛЬКОВЕ, до мытѣ
до лица и рукѣхъ 40 рукѣхъ, 15 и 25
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робѣтъ МЫЛО ТИМОЛОВЕ знаменитѣ
лѣтѣе 10 кр. 20 и 30 чистѣтѣ шкѣру зъ всѣхъ
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержувѣе че- выкидѣвъ 50
резъ зѣтушенѣе соку ростѣнѣхъ МЫЛО КАРБОВЕ, дуже до-
ароматично-живичныхъ, зна- бѣре мытѣ руцѣхъ, лице, а пѣвъ
менитѣ 25 цѣло тѣло въ часѣ епидеміи,
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мае дуже чтобы охоронѣтсѣ одѣ заразы—20
прѣмѣнѣй пѣжмовѣхъ запахъ МЫЛО СЪРБОВЕ, зъ великимъ
МЫЛО ПАЧУЛОВЕ, прѣмѣного успѣхомъ уживаєсѣ до зашпѣ-
запаху, мае великѣй пошлѣ . . 30 ченѣи прищѣвъ и всѣхъ ро-
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣрѣй- да выкидѣвъ на шкѣрѣ . . 25
ше 40 кр. и 60 МЫЛО БЕЗЪСОСОВЕ, дуже до-
МЫЛО зъ ШПИЛЬКОХЪ СОСНО- бѣре уживаєсѣ, чтобы усилѣти
ВЫХЪ, прѣмѣне въ ужитѣ, шкѣру выкидѣи и пѣныне—25
успѣшно хоронѣтѣ шкѣру одѣ МЫЛО КАМФОРОВЕ, лѣгодѣ
лишѣвъ и выкидѣвъ 30 сверѣбленѣе и печенѣ шкѣры,
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чи- усѣвая выкидѣи и червѣнѣсть
стѣтѣ шкѣру, робѣтъ въ бѣ- зъ лица и рукѣхъ 25
лоно и лѣжно 40 МЫЛО ФІАЛКОВЕ, прѣмѣного
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усѣвая запаху 35
вѣсѣнѣки, осмѣлена одѣ сонѣи, МЫЛО МЕДОВЕ до выпѣкѣнѣи
лицѣ робѣтъ свѣжѣмъ и бѣ- рукѣхъ, кусникѣхъ 10
лымъ 60 МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме-
МЫЛО ГИГИЕНИЧНЕ, бѣдѣна- нѣе 10
етѣ товѣстою, великѣ пѣныне МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣстѣтѣ 40%,
и выключѣю приладженѣе до лица—50 чистѣю смолѣ (детѣю), усѣвая
МЫЛО РИЖОВЕ уживаєсѣ, прищѣвъ лишѣвъ, всѣхъ выскѣи
чтобы зѣробѣтѣ шкѣру на личѣ шкѣрѣй, поченѣ погѣ и пар-
лѣжно и бѣжно 60 пѣвъ на головѣ 30
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ бѣла, МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ-
легко пѣнѣтсѣ, знаменитѣ чи- НОВЕ мягчѣтѣ и чистѣтѣ шкѣ-
стѣтѣ шкѣру и хоронѣтѣ одѣ ру зъ лишѣвъ, угриковѣхъ, и
прищѣвъ 30 т. п., кусникѣхъ 30

Набути можна у Львовѣ въ власнѣхъ торговлѣхъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и уличѣ Галицкахъ роцѣ Виллово. Въ филиалѣхъ: въ Краковѣ
Сулковскѣ ч. 20 и въ Черновѣцѣхъ Рынокъ ч. 2, а такожъ у всѣхъ
первороднѣхъ торговлѣхъ и антикахъ.

ДІЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вибірочка найважливіших новітніх“ виходить вівторком, а вівторком і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплата і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Леопольда 9. В інших містах: Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта); у Відні М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnengasse 3, M. Stern 1, Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі М. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

у Австрії: за Границею:
а цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар.
на пів рік . . . 9 ар. на пів рік . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 пр. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 ар. 50 пр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 ар. на пів рік . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 пр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні бланки портів

Послужило членом комісії 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бланком одного

строку печаткою, за рубль. „Надбавка“ по 20 кр. а. в.

Подати числяться по 10 кр. бланку.

До наших П. Т. Читателів!

Зь днем 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрок видавництва „Діла“. Просимо о скорі надсилання передплати і замовлень!

У Львові дня 12 (24) жовтня 1889.

Що читальні руські не дізнають зь сторони галицьких правительствених властей підпоры, на котру властиво заслуговували, але в додатку ще дізнають всяких перешкод зь своїм розвитком, — то рідко не бдіння нам звідна. Пригадуємо, що перед кількома роками в тій дільці удавалася депутація блд товариства „Народної Ради“ до бувшого намісника п. Залеского зь жалобою на секатуру руських читальні зь сторони галицьких властей, а п. Залеский обіцяв був тоді не спинювати розвиток читальні, признавши, що читальні ті мають благородну місію серед нашого народу. І справді, через якийсь час уже рідше було чути про секатуру читальні.

Нині — в новій нбм-то ер — знов вертаються для руських читальні ті часи, що то спонукали були „Народну Рад“ видати депутацію до намісника.

Зь різних повіттів одержуємо донесення, що ц. к. староства выступають супротив читальні не так, як приписує закон о товариствах, а зь всего их поступованя видко, що они читальні руські уважають чимсь шкідливим, якимсь нечистим ділом.

На доказ того, що кажемо, наведемо факти. В Залужу блд Рогатинь члени о-снователі читальні подали до ц. к. намісництва статут зь просьбою о затвердженні. По якбмсь часі намісництво прислало статут на руц ц. к. староства в Рогатині. Староста п. Райхельт — замість переслати статут основателям читальні — зважав вбїти зь Залужа і наказує ему, щоби сейчас вь короткій дорозі приставив до староства всьх одинадцять основателів читальні, щб підписали статут.

Всь одинадцять основателі являються вь староств, а староста п. Райхельт поручає комисареві Мильнерові перевести зь ними розправу. І яє же відбулася тая розправа? Ото комисар Мильнер насамперед починає обдуржувати селянамь основувачів читальні, а коли се не помагає, приступає до протоколу. І завдає ось такі питання: Чи ви основувачі читальні? — Кілько вас є основувачів? — Хто вам казав основувати єї? Може намовляв вас до того священик? Може учитель? — Зь-вдні ви взяли статуты? Хто вам спровадив их? Хто вас поучив, як и куды статуты высылати? — Чи ви підписали статуты? и т. д. Коли селяне-основателі на послідає питання відповіли, що они статут підписали, п. комисар почав кождому зь одинадцятьох подавати перо и кождий мусів підписатися на кусинку паперу. По тій сцені комисар п. Мильнер здав справу старості п. Райхельтові и відправив основателів до дому.

Питаємо: на який законній основі все то дься? Тож то и єсть, що законній основі дьє то поступованя абсолютно не має — єсть се, просто сказавши, самоволя.

Та й не тільки вь одній старості рогатинській практикуються такі видагачі основателів читальні руських. Довідуємося, що и вь калуській повітті дьються подібні рвчи. И там ц. к. староство зважало остатними часами читальнінів — н. пр. зь Підгорок, изь Завади — на подібні допоти, и зь Завади осьмеро людей мусіло більше як дві милі ити до ц. к. староства вь Калущі, щоби там відповісти на такі запитання, як: Хто вам порадив осувати читальню?..

Звертаємо увагу наших послів соймових на таке поступованя правительствених властей супротив руських читальні и думаємо, що ся справа заслуговує на то, щоби єї вь одній формі піднести вь сойм.

Загальні збори Народної Торговлі.

Сегодній загальні збори Народної Торговлі відбулися вчора по полудні и були безперечно найбільше оживлені зь всьх дотепершніх зборів. Членів явилось вище сотні зь Львова и зь провинції. Позаяк сегодній збори припали вь часі сесії соймової, то загостили на них наші послы, члени Торговлі: сов. Рожанковскій, проф. Романчук, о. Гаморак, о. Свчирський, д-р Савчак, Іосиф Гурик, д-р Король. Мьж членами бачили ми вьж аними: проф. унів. д-ра Олександра Огоновського, директора Бюроу зь Коломиї, крил. о. Пакижа и др.

Члени, приходячи на збори, висували свої імена вь лісту и доставали печатаний биліт Торговлі за час блд 1 липня 1888 до 30 червня 1889.

Зь того биліту наведемо головні загальні цифри:

Актив:	
Готівка вь касі центральної	2054-38
Готівка вь касах складів	2451-45
Товари на складах по ціні закупки	114157-81
Товари вь магазині центр.	20100-25
Мобілія	8607-79
Устрійство	2341-62
Наперед уплатений чинш	1669-41
Дебитори	8387-81
Ефекта по курсі	6968-—
Разом	166738-52

Пасив:	
Фонд резервовий	3617-93
пенсійний урядників	641-98
Уділь	28506-90
Залеглий податок	2971-72
Залегла дивиденда блд уділь	473-10
Стемплева належність	53-56
Конт-коренте кредиторів	17575-71
Щадниця	108906-64
Зиск	3990-98
Разом	166738-52

Обрахунок зисків и страт:

Страты:	
Коты адміністрації	36970-06
Чинш за магазині центр.	300-—
Процент щадниці	4841-65
Фонд пенсійний	30-45
Одпис зь першого устрійства	400-73
Зиск	3990-98
Разом	46533-97

Зиски:	
Приходи зь продажі товарів	37808-85
Есконт	8260-86
Процент блд дебиторів	170-22
„ „ ефектів	294-04
Разом	46533-97

Збори відкрив предсідатель управлюючого совіта о. Евг. Дудкевич. Повитавши учасників, сказав: „Управлюючий совіт постановив дати зборамь справозданя изь своєї діяльності за минулий рік т. є. зь рік блд 1 липня 1888 по конець червня 1889 р. Вашою рвчею буде розсмотрити биліт зь осудити, чи ми добре чи але господарили. Рік сей був для нашої Торговлі досить добрий, може навіть и дльшій, як попередній. Ми придбали багато членів, бо всьх доєи маємо майже 900; видко, що інституція Народна Торговля здобула собі симпатію и збудила довіру вь руській народі. Ми вь свій рік віддали щб одну філію, вь Сянтині; комитет тамошний придбав намь много членів и ддятого ми ршшилися отворити там філію. Дв повіттів Торговлі вь Самборі и Рогатині мусіли ліквідувати, а ми мусіли прийти вь поміч: закупили вьх товари и віддали так девять и десять філій. Жде нас ще перенятє вь свій рік повіттової Торговлі вь Бродях. Перестанемо вьже на тьх філіях и звернемо свою увагу на селський крамниці. Вп. членамь буде здаватися, що коли утворено тільки філії, то мусіла адміністрація значно збільшитися, що мусіли бути великі коты. Правда, що коли єсть багато філій, то мусіло бути и багато праці, але мшу тутт сказати, що управлюючий совіт займався дуже ревно а дирекція працювала часомь и надь силами; так само ревно займався и комитет контрольний. Підношу то яме ддятого, що коты адміністрації через то вьчю не збільшилися а середь таких обставинь ми вь свій рік можемо дати блдшу дивиденду.“

Потім о. Дудкевич предложивь вибрати на час зборів предсідателів послы сов. Рожанковського, єго заступникомь посла о. Гаморак а на секретарів пп. д-ра Король и д-ра Савчак. — Предложення се прийнято.

Сов. Рожанковскій, подякувавши за вибір, приступив зараз до веденя наради. Зь порядку денного бдчав директор п. Ничай справозданя управлюючого совіта, котре подаємо вь повній основі.

„Вь свій рік ставмо передь Вами, Высокоповажані Члени, зь п'ятимь изь черги справозданьєм, с. є. передпослід-

нымь нашого шести-лїтнього періоду. Справозданє се обнимає час блд 1 липня 1888 до 30 червня 1889 р.

Зь горы припадає намь зазначити, що Торговля зь окружній, зь управлюючою самостійною, як блд трьх років почали завязуватися и яких устроилось було чотирь, не всь оказалось досить витривалими, щоби дьло початє самостійно провадити вь перед. Дв зь них однеслося до нас ще давнїше о перенятє их складів на наш рахунок и наше дальше веденє интересу и совіт наш прийняв то предложєня.

Тимь способомь склади нашого товариства помножилися: именно переняли ми склад Самборскій блд нашу управу вь свій адміністраційний рік, зь котрого нині предкладаємо справозданє, а то дня 27 марта с. р.

Рівночасно ршшено переняти такожь склад вь Рогатині, але що формальних умовій тамь на-разі не виповнено, то перенятє того складу протяглося аж до 8 вересня с. р. Нині єсьмо вьже вь посіданю такожь складу рогатинського.

Умовія перенятя обох складів були, якь звичайно купецкі, т. є. закупно товарів по ціні фактур, безь ничьх яких бы то не було зобовязань за довгь наших попередників.

Крімь сихь двох складів урядили ми ще одинь новий склад наш вь Сянтині. Ршшенє дотично Сянтиня запало по причині неустайности налягань тої окрестности, котра через своїхь дьятельнихь патріотів достарчила намь вписанихь 128 членів зь уплатеними вкладками вь сумі 905 ар. Открытє складу сянтинського відбулося при незвичайно великомь зборі народу дня 26 марта с. р.

То були-б три нові склади, зь котрыхь два стоять уже вь звязі зь нашимь справозданьєм за минулий рік.

Всьх складів по день нинїшній має наше товариство десять.

Но ще одинь склад самостійно Народної Торговлі вь Бродях, котрий зь концемь грудня минушого року почав своє істнованє и котрий стояв зь нами вь живій торговельній звязі, предложивь намь, щоби ми переняли єго на наш рахунок. То рвч новїшого часу. Дня 3 вересня с. р. ршшивь совіт наш згодитися на перенятє складу бродського блд нашу управу — и оно станєся зь концемь сего мїсяця.

Питанє окружних Торговель самостійних, якь зь початку теоретично показалося раціональнимь, такь вь практиці представляєся инакше. Передові мужі наш и провинції, котрі основували ті Торговлі, дьдали то лише вь глибокій свідомості свого патріотичного чувства, но бдючи свідомі ничимь звязямь, не мали ань часу ань способу до фактового веденя интересу. Такь отже показалося, що зь заложеньєм Торговлі дьятельніє нашихь патріотів вбчлася, а до дальшого веденя треба було заряду центрального. Рогатинській, самборскій и бродскій дьятелі мають заснувати, що зєсували тамь Торговлі, де бы безь ихь впровадженя до нині Торговель и мовірно не було. Они ихь впровадили, и удешили намь дьло нашого розширеня, а набравши досвідку изь власного провадженя, стануть для нась доброю помічю вь нашихь новихь рєвонахь.

Що-до товарів згадаємо тутт лише о важнїшихь нашихь підприємствахь.

Введенє нами блд початку посередництва вь світлі переводилося и вь минулий рік правильно, а навть троха змозгло, бо сума всего приходу переносить 20 тисяч ар. Ми обьявили при посередництві ціну світла до найнижше можливого ціны и того низько обьявлено проценту тадамь и дальше придержуватися, щоби торгь світломь конечно ще більше розвинути.

При сій нагоді просимо нашихь Вовз. Земляків прийти намь вь поміч и вплинути, щоби всякій церкві потрібне имь світло замовляли через наш руц.

Другимь важнїшимь артикуломь, впровадженімь новїшими часами вь посередництво, єсть вино. При посередництві вина, замовлюваного бочками, зачисляємь нашимь гостемь ціну, яка єсть на мїсці продукції, а вдоволяємь лишь невеликимь работомь яко вступникамь. Тимь способомь торгь виномь змозгєся и цифра уторгованого нами гроша доходит до 30 тисяч ар.

Вь тьмь интересі спробували ми минушого року вь осени выслати комисонера на побідку по селахь. Практика тая показалася доброю и ми, знайшовши одвітного чоловіка, гадаємо на будучє урядити частїйшй побідки по краю, розширяючи при тьмь посередництвє и на деякі важї товари.

Сего року прийняли ми ще одно посередництво зь цілю введеня и розширеня вь краю нашомь краєвихь виробів. Суть то машини господарскі изь фабрики братів Шулякевичів. Заводь господарскій, якь плуги, сьчкарні, молотїльні и пр. нашихь краєвихь-фабрикантів, приспособлені до потребь нашого краю, бдзначаються солидною

работою и невысокою ціною. Користаємо отже изь сєї нагоди и просимо нашихь П. Т. Земляків звернути увагу на ті фабрики, якї для выгоды нашихь гостей удержуємо по части майже вь всьх нашихь складахь.

Дотично краєвихь продуктів маємо ще загадати, що хотия ити на руку товариству „Гуцульска Спблка“, котре межє нинішнїмь поставило собі за дль розширити краєвий а спеціально гуцульскій виробы, впровадили ми ихь товари по нашихь складахь.

Що-до товарів нашого деталічного торгю, ми удержували всякій блд початку впровадженя, а по-при тім, и по-при знань господарскіхь и товарів „Спблка Гуцульска“ розширили ми по філіяльнихь нашихь складахь деякі товари зелїзні, именно блйшайнї начиня и хрести. Сума обороту вь тьхь товарахь ще незначна, бо розширенє ихь датувєся блд недавнього часу.

Дотично селських крамниць маємо честь предложити слдуючї данї:

Вь приложі долучимо поименний списє крамниць, о якихь ми довідалися и котрі, зь дробними выимками, стояли зь нами вь торговельній звязі.

Крамницї побрали за рік наш адміністраційний 1888/89 товарів за несповна 30 тисяч ар., зь чого зь днемь 30 червня с. р. остали намь довгий сумо около 4.200 ар. Крамарі именно дьснуються у нась кредитомь.

Звертаючи особлившу увагу на селський крамниці — позаяк то головнїша ціль статутомь зазначено намь завданя, ршшили ми бдступати крамницямь товари лише зь додаткомь пересїчно 2% на розважкї и прочій утраты, отже безь всякихь нашихь зьисків, — а щоби крамарів зь кождоразовій змїнї ціны товару повдомити и ихь вь свідомості о ціні удержувати, выдаємо що мїсяця „Цїнник крамничий“ и выислаємо єго кождого разу кождому крамареві.

Однакь все то изь взгляду на властиву ціль основаня нашого товариства, именно щоби розширити рухь купецкі по нашомь краю межє нашимь народомь, здїлано по нині ще мало, — а щоби поступити о одній крокь вь перед, ми намыряємо вь найблїжшій будучности — одьвчачи §-ови 1. и 4. нашого статута — бдкривати крамницї по селахь, а то на слдуючихь основахь:

Оголосимо вбзванє вь повнїшій мысли, а коли вь близькій окрестности котрої-небудь зь нашихь філій знайдєся чоловік, котрий мбг-бы дати поруку на якусь суму за поручений єму мастокь, урядимо єму скелникь, доставляючи товарів зь нашої філії, назначено ціны продажі, и блд розпродаюго товару назначимо процент яко заплату тому чоловікови за єго дьловодство. Начальникь нашого складу філіяльного буде мати обовязокь контролювати такий скелникь, а се задля невеликого бддалєня не буде трудно. Вьпосажєня такихь скелників назначили-бь ми на 200 до 300 ар.

Основавнємь крамниць вь той способі бдучувалося-бы и привязувало селзян до веденя интересу, и ціль наша, заложена статутомь, осягалася-бы безьповолочно. Розумїєся, що зь початку ще не станемо крамницї ті основувати громадно, а робити будемо то поступено.

Переходячи до внутрішньої адміністрації нашої, маємо зазначити 18 засідань, на котрыхь совіт нашого товариства, прийнявши до вїдомости справозданя дирекції, ршшавь надь предложєними вносєнями.

Дирекція, яко органь сповняючій, держала звичайно щодня свои засіданя, на котрыхь предкладалися всякі вплинувші справы до селського розсмотру и евентуального ршшеня, списуючи результаты своихь нарядів протоколярно.

Новыхь членів прийнявь совіт вь минуломь році адміністраційномь 202 зь вкладками на 3.117 ар.

Що-до персоналу придержувавсь совіт наш того принципу, щоби навть при розширювані складів не обтяжались великими выдатками. По перше канцелярія центральної остала вь тьмь самими силами, якь упредь, а філіяльні склади обсаджєні вь мїру конечной потреби. Касієрки — якь досвідчї поучивь — дуже важні вь нашій інституції, впроваджєно майже у всьхь нашихь складахь. Рівно не щаджєно зь прийнятємь практикантів — надьбь нашого будущего купецтва. Вирочїмь обсаджєні свїз лише конечні.

При контролі складів придержувалися ми дотепершню нашою практикє, именно переводили вь кождомь складі вь рік 2—3 инвентуры, наглядючи при тьмь за порядками по магазинахь и за цілїстїю порученого начальникамь філіяльнымь мастку товариства.

Выхованє молодежи купецкої єсть однимь зь головнїшихь нашихь завдань, и ми маємо по нині зазначити слдуючї результаты:

Изь персоналу нашихь помбчниців-суб-

актів, які майже бд початку працювали в наших складах, маємо нині шістьох начальників по складах, а іменні в Черемшні, Коломиї, Станіславові, Снятині, Самборі та Рогатині, — они вже по часті оправдали довіря нашого совіта, по часті подають совітові повну надію на оправдане.

Із практикантів-учеників, яких нині числямо у всіх наших складах 28, ми виховали і випустили на помічників 8, а з тих 5 працює у нас далі як помічники.

Всього персоналу по складах — крім центральної канцелярії — єсть 51 особа.

На виїз заховало наше товариство своє значення і кредит. Оно вплинуло навіть на Русинів американських, котрі пішли нашої інструкції заклали в закордонні краю чотири вже склади під фірмами рівнозначними з нашою.

Навіть о чужі народи дбався голос о нашої інституції, в ми мали одині случаи, що в Сематороду заступано нас о статут і цілий наш устрій, щоб по пряміру у себе могли впровадити в життя подібну торговельну інституцію.

Звертаючись до нашого біляну, позволю собі зробити кілька заміток до пояснення його.

Стань товариств у всіх складах, представлений в сумі 114.157 ар. 81 кр. єсть лиш незначно вищий, як в минулому році, хотіть одержати два нові склади. Ми старалися іменні як найменше обтяжати наші склади товарами не скоро бдохочими. Вища же сума в складі магазину вбмъ має такий свої причини: 1) Позаяк магазин центральний заосмотрює декотрими товарами всі філії, то з поміжньою філії в его запаси мусять бути більші. 2) Сего року добрих нав було мало, отже хто до нових жавив хотів заосмотритися в добрі роди, мусив авчасу купувати запаси. Кави запасови знайшлися в магазині з кінцем червня на суму около 12 тисяч ар. 3) В наших складах треба по трох удержувати т. зв. матеріальні товари, як сфрку, крейду, салітру і т. и. Щобь тих артикулів дробанами для кожної філії з-особна не купувати, впровадилось купно их в більший скільки і удержувать на складі магазинів, з-вдкі вивислася на жадане філіям частями.

Ціфра мобилій піднеслася через уряджене двох нових складів.

Ціфра дебіторів збільшилася через удрієнне нового кредиту, іменні для Народної Торговлі в Бродях (з 30 червнем сего року вивисла б 1110 ар. 89 кр.). Крім того фігурує в дебіторах ще повітова Народна Торговля в Рогатині з сумою 2588 ар. 35 кр., котра згасла з переняттям того складу на наш рахунок. Вирочим єсть там ціфра за посередництво світла і вна висоты 2548 ар. 65 кр. і прочі дробніші позиції.

В пасивах виказує рубрика удрієнне менчу ціну, як в минулого року, а то: Минулого року вивисало удрієнне в висоті над 9000 ар., з котрих трем лицям припадало по 2.000 ар., разом 6.000 ар. Всіх виступивших членів було в той сумі 17. Натомість вступило вправді з меншою цифрою удрієнне, однак більше членів, бо, як сказано, 202.

Ціфра щадників збільшилася а одвітно тому зменшилося конто кредиторів.

В пасива прийато ціну залогого податку в сумі 2.971 ар. 72 кр.

Детально коштів адміністрації представилася ціфра більша бд тамтогорічній, а то з сльдючих причин:

Податку доходного і заробкового (врім згаданов ціну з пасивів 2971 ар. 72 кр.) улачено 4694 ар. 26 кр. — Марки презенційні совіта занотовано після поручення торбного загального збору в сумі 415 ар. — Чинш підбівся через признає практикантам вільного і спільного помешкання під надзором начальників складів о 600 ар. — Кошти уряджені нових філії в Снятині і Самборі вносять 1325 ар. 88 кр. — Цілорічній кошти філії стрійскон більші о 827 ар. 74 кр., бо в торбном білянсі новий склад стрійскон числив лиш 6½ місяців свого істнованя. — Що до певсі піднеслася ціфра о несповна 1000 ар., а то з вигляду на розширенне интересу на два нові склади; із вигляду, що стрійскон склад в торбном білянсі числив лиш пів року свого істнованя; і з вигляду на то, що практиканти по однорічній науді безплатній достають 10 ар. місячного удержаня, — піднесена ціфра тая муніт уважатися заощадженєм.

Зиску виказує сегорічний біляніс 3990 ар. 98 кр. — з чого припадає членам дивиденди по 7%.

То сунь наші результати по нинішній день. А коли звернемося в минулість і перейдемо бд початку цілу путь нашого торговельного руху і розвитку, то конечно мусимо признає, що наробі наше, без вымки станові і кляс, своїми вкладками членскими і щадниками дав можливість двогенія і розширення интересу, а покунками подав ему житє і силу. Основателі Торговлі не завелися в надбях, повладаных на поміч нашого руского селянства, а навіть знайшті тую поміч живішу ще, аніж могли надбятися, і се подало можливість в шістьох літах розширити интерес на 10 складів.

Но як велика була поміч, дана интересови нашими крайнами, так з другої сторони позволяє нам піднести, що поміч тая не була ще всезагальна. Піднесмо тую обставину, бо всезагальне з'єдиненє в нашім интересі могло-б ідею нашого статута — матеріальне двигненє нашого народу — скорим кровом повести у переді.

Не наш то виключно бдзав, але єсть то в других близьких нам народів бдзав до своєї родни: всякий потрібний артикул купувати лиш в своїх торговлях — і не ми перші, а перевисили нас в том другі, котрі для самої ідеї лучшого будущості і звязи товариської в своїх семействі дуть за тими бдзавом. Там уже не интерес о крейцарі, але ідея руководити цілою сусільністю, всею масою народу, там критика интересу и всего дловодства виходить лиш на удобренє и улучшение загальної інституції, не на залишенє єї.

Коби наша ціла сусільність народна перенялася такою ідеєю, яка єсть проводною и нашого статута, — то було-б променєм и бдзавом нашим до всего нашого Народу, а променєм до наших Ви. Членів о поміч в том дбл. „Ліше у своїх кушав, в своїх торговлях купувати всякий потрібний товар!“ — най буде гадкою кожного Русина. А коли тисяча наших дітей дбстане своє удержанє в нашом заводі, і ми причинимось до их удержаня, то все то повинно бути першою потхою и заплатою за деякі можливо понесені жертви.

Но на том дло не кінчатся. Загальне збогаченє народу єсть остаточною цілю нашою, і до того поступенно та позволя при витревалости довести можемо, и в солидарности довести мусимо.

Сего проєм и надбємось бд Ви. Членів наших і бдзав всего нашого народу.

Но чи управляючий совіт и вибравши дирекція оправдали по нині довірє, вложене на них выбором членів? На то прямий одвіт не бдз нас — зволять розсудити наш Ви. Член и Гості. Ми з нашої сторони могли-б лиш вельою чи ростию заявити, що в дбл нашом, трудноті конкуренції чужих племен, ми не спочинали а працювали середь різних хлопотів и трудностей бдз початку по нинішній день неуспіш. Як бдз остро хотіли-б Ви судити наш дбл, то ми в одній будемо спокійні: що часу ми не марнували, а ршали в переводили лиш то, що біля нашого пересвідченя і розуміння уважали для интересу найодвітнішим и хосенним.

Однак одно при всякій краткій просьмі мати на увазі: що не все, що погадати, дається так скоро и перевести; не все, що теоретично представляєсь добрим, в практиці показеся одвітним; не все, що хвалиться на чужих, єсть добре, и не все, що гаяється на своїх, єсть зле. Неуспішн праці муравлинон, терпеливості и витревалости потрібно як з сторони управы, так и з сторони всего населеня нашого, а приближимося що-раз то скорше до предложені ціли.

Над справозданєм вивисалася ожалена дискусія.

Д-р Дьдошак зажадав поясненя: 1) суми 1074 ар. в рубриці „Подорож“, котра вивисалася в порівнянє з давнішими роками надто великою; 2) поясненя рубрики „анонси“ (748 ар.): де и кілько поміщався анонсів? чи в таких часписях, котрі можуть принести Торговлі зиск? 3) як пояснити, що в січні 1889 р. вложено вкладак щадників аж на суму 49.759 ар. а в червні того року звернено 24.497? для чого обвисалася сума удрієнне? При том пригадає д-р Дьдошак, що вніс до президії письмєнне вєсенє, жадаючи предложеня книг касових, що статут дозволяє.

Д-р Бачинський з Тернополя жадав поясненя в справі залогого податку, котрого в білянсі не вичислено в страті.

Дир. Ничай бдповів: Кошти подорож збільшилися для того, що треба було робити шконтра в шістьох філіях три рази до року, и треба було вадити в справах торговельних. — Сума улачена за анонси єсть вправді більша, але знов не так незначно велика; анонсує в „Дбл“, в „Черв. Руса“, в „Рускій Раді“, в „Добрих Радях“ и у всіх календарях, також польських. — Що до удрієнне, то Торговля ввплатила більше як 9000 ар., а з тих лиш трем особам по 2000 ар.; прочі удрієнне належали до таких лиц, котрі поумирали, або в своїх яквих цілях переносили капітали. — Що до щадників, то она ввплатила кредиторів. — Що до залогочих податків — то податки властво улачено все, але звичайно дбєє так, що податків зачисляють більше, як повинно бути, а суму тую можна уважати за резерву.

Д-р Дьдошак заявив, що деякі з тих поясненє недоволили его, отже знов зажадав перегляду книг касових.

Проф. Бйчай узнав збільшенє коштів подорож за річ природу, бо збільшилося число філії.

Проф. Гладілович жадав поясненя „ефектов“ а потім причини, яка вплинула на то, що в щадники в січні сего року уміщено таку велику суму а в червні значну суму вынато?

Д-р Олесницький вказує на то, що такі великі зміни в вкладках щадників можуть статися для Торговлі небезпечними и для того повинна бути значніша резерва.

Дир. Ничай бдповів, що під „ефектами“ розуміється наперз земского кредитного товариства на 5000 ар., 3%-ий лось у горекі и т. д. Оан служать иногді и до купецкої спекуляції, бо коли треба грошей, то их можна заставити. Що до щадників, то нема обавы, щоб Торговля могла потеріти, бо на вынманє застерігаєся одповідний час.

Д-р Дьдошак знов вернув до своєї вєсеня: переглянути книги касові — бо лиш так усунуться всі сумніви. По довшій дискусії, в котрій взяла участь п. пос.

Сьчєнський, д-р Король, д-р Олесницький, д-р Павенцій и Белєй (на темат, чи вибрати комісію до перегляду книг, чи нехай переглядають ті члєны, котрі хотять) стало на ть, що хто хоче, нехай переглядає книги. Середь тої дебати д-р Король вымовився, що в сали єсть академія-нечлєны, але на жаданє академіка Тиховского сконстатовано, що кількох академіків, котрі брали участь в зборах, єсть членами товариства.

Між тими, як д-р Дьдошак и деякі другі члєны переглядали книги касові, д-р Цєлевич здавав справу в иєні кон-трольного комітету.

Центральний комітет контрольний — читав д-р Цєлевич — заявив, що тепер, як в в повердєних роках мбг реально провїрити лиш ті позиції білянісу, котрі з природи річ до того надаються, однак що до вичих позицій, котрі, як зовсім природно, усуваються з-бдз реальної контролі перебуваючого у Львові комітету, мбг той же комітет лиш на то смотрати и провїрвати, чи дотичні цифри годяться з внагами бухгалтерійними и чи належато переведені через дотичні книги. Так в. пр. мбг комітет потвердити подану в білянсі вартість складу львовского и головного магазину, а що до поданого тут вартості складів єдліяльних мусив комітет прияти позиції, вказані на філіях и потверджені місцевими комітетами контрольними, але смотрїть точно, чи ті цифри єсть належато переведені в книги бухгалтерійні. Так само дбєє з позиціями кредиторів, дебіторів, удрієнне членських, щадників и загальм з вєсьма позиціями, при котрих лиш документи можуть служати за підставу шконтра.

В сьмі адмін. році перевів центр. комітет контрольний девять разів шконтра каси и переглядав книги; крім того шконтровано два рази закуплені в січні с. р. ефекти и брано участь при вивертї львовского складу и магазину. При шконтрах порівнувано кожного разу юкстові книги з книгою касовою, званою штрапою, и провїрвало вєсь позиції доходів и розходів бдз часу послїднього шконтра, не опускаючи н найменшої цифри, а на деякі з них, котрі вивисалися важливішими, жадаво бдз дирекції вивєсеня и потвердження через предложенє документів, и. пр. кватів, фактур, реєсїсів, лядових дивеніків касових и т. д.

Комітет контрольний заявив з приятностю, що кожнім разом готівка знайдена в касі годилася з сальдом вказаним в книзі касовій. По кожнім шконтрі списано и стверджено той результат в книзі штраповій для вѣдомості управляючого совіта.

В вересні с. р. провїрнував комітет через три дав предложені туть біляніс, переходячи точно позицію за позицією вєсьх галузях активів и пасивів, як и обрахунків страт и зисків, и знайшов, що вєсь цифри вказані в том білянсі також цілком годяться з дотичними книгами бухгалтерійними: з книгами касовими, членів, дивіденд, удрієнне, дебіторів, кредиторів, щадників, и з книгою адміністраційною, з котрих то книги впроваджені ті цифри як послїдній результат.

Книги бухгалтерійні сунь ведені точно, совістно и з повним зроумінєм трудно-го дловодства. З признаєм піднесати комітет совісту працю бухгалтера (л. Волошиневича), а також готувати як з его сторони так и з сторони п. директорів, з якою посїщали вивєнювати комітетови кожнім разом, о що були коли-небудь питані. Заявивши все то, представляє комітет контрольний (п. д-р Юл. Цєлевич, Н. Савуляк и Гр. Врецьона): Збори зволять управляючому совітову удрієнне за адмін. рік бдз 1 січня 1888 до 30 червня 1889 абсолютну з его дловодства.

По бдчанню справозданя контрольного комітету заявив д-р Дьдошак, що бдз переглянув книжки касові и вивисшов собі в них поясненє точок, котрі єму були неясні.

По сьмі прийато до вѣдомості справозданє управляючого совіта и справозданє контрольного комітету.

На вєсенє п. Белєй ухвалено марку презенційну на сльдючий рік в той самій висоті (3 ар.), що досє.

Тепер приступлено до вибору чотирох членів управляючого совіта. О. Дудкевич припорує при том виборі д-ра Федєка, бо в совіт кочє потрібний один члєн юрист. На скуруторів вибрано д-ра Бачинського, д-ра К. Левицкого и о. Сосєнка.

Членами управляючого совіта вибрано на 108 голосуючих п. Кляма Устїяновича, д-ра Федєка, проф. Бйчай и проф. Гладіловича. П. Набрний сконстатував, що вибор сєй єсть лиш на одній рік, бо за рік бдбуєся вибор цілого совіта.

Наступили вєсеня члєнбв.

Проф. Гладілович поставив вєсенє, щоб ще перед кінцем року скликати надзвичайній загальній збори до зміни статутів и щоб совіт управляючий приготував в том напрямі матеріал, або щоб вибрано до того окрему комісію. На заміт д-ра Павенційного, в якім напрямі мав-б совіт комісія займатися сею справою, бдповів п. Гладілович, що иде о то, щоб зміняти статут так, аби директори Торговлі не були разом в членами совіта. — О. Костєцій и п. Бйчай поясняли тую справу и казали, що совіт управляючий сам уже займався сею справою и лиш за короткий час не мбг єї залагодити ще перед загальними зборами.

Тепер оголошено результат вибору контрольного комітету; на 96 голосу-

ючих вибрано п. проф. Савуляка, проф. Врецьону и д-ра Дьдошака.

О. Стефанович звертає увагу управляючого совіта на службу торговельну и казав, що добре-б було, щоб она стояла бдз надзором факсового чоловіка; о такого треба-б постаратися, бо директори не можуть завжди мати службу бдз своїм доглядом. Треба-б також наших практикантів вєсылати на науку за границю. — П. Врецьона доказував потребу, щоб вєсь Русини купували лиш в Народній Торговлі. — Проф. Шухєвич жадав, щоб розсылати біляніс и справозданє совіта на 14 днів перед загальними зборами.

П. Ром. Заєцький говорив о службі торговельній и жадав, щоб призначено хлопців на практику по-над статут и в них вибрано що дблїших и здблїтїших.

На сьмі закінчено наради а предєдатель закрив засіданє.

По зборах бдбуєся в обох кімнатах гостинних Народної Торговлі комерс, в котрім взяли участь також наші послы: Рожанковский, Гаморак, Сьчєнський, Окуєнський, Гурак и Барабаш. При розмові, євї в патріотичних тоїстах уляло кілька годін, в котрих повага гармонійно сплєлася з вєселостю.

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ.

Вїденські газети помістили вже розпорядженє цілого министерства в дн 20 с. м. о униформованю урядників державних. Розпорядженє се вдало на підставі цїсарского рішеня з дн 15 с. м. Вїденський урядовц старують як можуть представити єю справу в як найкористівшій світлї, щоб лиш нїхто не думав, що униформованє урядників єсть одною з тих реакційних мїр, як у нас стоїть тепер на порядку деннім. Так вєже Presse, що се розпорядженє не мїстять в собі нїчого нового, бо в головній часті єсть лиш бдновленєм розпорядженя з 1850 р., котре з лїтами позабулося и вийшло з ужитку. В нових приєвєх малоє на оцт, щоб давній униформ заступити вигдїтїшим. Цїлю розпорядженя єсть зарадити тому, щоб сторони могли урядників лєше розпознавати. Примусу носити мундур поза службу або хоч-б и в службі, коли не маєє нїякого дла з сторонами, нема зовсім нїякого.

В чєскім єоймї предложив вєдлї краєвий справозданє о переведеню рѣноуправленя обох краєвих лязків в чєскіх урядах автономичних. На вєсенє Матуша передано се справозданє окремії комісії, котра має залагодити єю справу ще сєєсєє. Рїєрє и товариш поставили вєсенє о доповненю чєского університету вѣдлом теологичним, котрий мав-б бути бдкритим вже в 1890 р.

О ситуації в Чєхах пишуть до Szas-y: Дв річ мусїли бдз часу, коли радїти сїмї, перекопати чєскіх Нїмцїв, що гр. Тафє не думає о коронації цїсєря на короля чєского. Об тї річ не сунь случайнї. Перша з них то єсть вєльма приширїтєльний тої супротїв Нїмцїв, в якім промєвляли намїстник и маршалок. Бєсїд их треба уважати за головній тої, тої настрою. Другою річєю єсть бдзага и єнергіє з якою старо Чєхї виступають протїв молоді-Чєхї. Що старо-Чєхї, виступаючи протїв молоді Чєхї, не зрїкаються своєго правн политичного станованя, того не можна вїт брати за зле, бо коли-б поступали внакшє, то бдгдоголє-б своє становнєчє народ. Але сам факт, що старо-Чєхї з цілою своєю популярностю виступають протїв молоді-Чєхї єсть доказом, що гр. Тафє знає чого хоче и як далеко може пїйти, що держаться границі можливон програми, що старо-Чєхї о том знають и бдповідаю до того поступати.

В угорськїм парламенті предложив президент министр Тисєа проєкт продовженя цїсарскон листи цївільнон на дальшїх 10 лїт.

Министр Баросє заявив в комісії фінансовій, що полєсовє тарифа на зєльєніцях показав дужє користною. Од 1 сєрєня до 10 жовтєня збільшилося чєсло подорожничих о пїбора мїліона а дохд був вєсьмї о 441.000 ар. В вересню був результат ще користівшїй як в сєрєнню.

Найчєкавшїй устїт нїмєцкон бєсїд прєстольнон, в котрім говорять про удержанє мїра в Європі, звучать доловно так: „Надї, як цїсар дн 22 падїлиста м. р. вєсказав нам з сєго мїєця, що єму удасться при помочи Божїй удержати мїр, не то що до нїмї сповнілєся, але зєскала є на певності на бдучїєсть через особнїтї бдноснє цїсєря до дружнїх и союзнїх держав єусїднїх. Они послужили до того, щоб скріпїти за границєю довірїє до чєстнї мїролюбностї нїмєцкон полїтики и дали нам право вїрїти сїльно, що мїр для свїта європейского буде на підставі істнуєчих договорів при помочи Божїй и в сльдючїм році удержаний.“

Слова „я в сльдючїм році“ давї причину до широкої дискусїє в цілїй прєсї європейскїй и для того майже вєсь доказують, що цїсар не дужє вїрїть в удержанє мїра, коли каже, що мїр буде и в сльдючїм році удержаний. Бєть то заповїд лиш на одній рік, а що дальшїй час приймєє, по-

наже будущности. Также звернуло увагу и то, что въ бесѣдѣ говорится о дружбѣ и союзныхъ державахъ; до першихъ треба очевидно зачислѣти и Россію а зъ того выходитъ, что Нѣмеччина не связалась въ Россію тѣмъ, чѣмъ по гостямъ царя въ Берлинъ. Язъ бы на доказъ сего каже Voss. Ztg., що до Константинополя мала наспѣти нота нѣмецкого правительства, въ которой оно завѣряе Порту, что межи Россію и Нѣмеччиною не заключено нѣкой спеціальной umowy шо-до стану рѣчей на балканскихъ півостровѣхъ и що царь прінявъ зъ удовольствіемъ вѣсть о визитѣ цѣсаря Вильгельма въ Константинополь.

Въ російскихъ кругахъ дядло матичныхъ — такъ каже Corr. de l'Est — оповѣдаютъ собѣ яко рѣчь автентичну, що царь мавъ сказати до министра войны ген. Ванновского тѣ слова: „Вѣста войну не маю охоты и навѣтъ о томъ не думаю. Той хто-бы мене зачутавъ въ такую войну мусѣвъ бы бути дуже зручнымъ чоловікомъ. Середъ теперѣшнихъ обставинъ могла-бы война мати лишъ тѣ наслідки, що я ставъ-бы або „царемъ Востоку“ або „великимъ княземъ московскимъ“. Перша альтернатива менѣ зовсѣмъ не потрібна а другая и собѣ не бажаю“.

Зъ російского Поділля доносять, що войска, язи тамъ стягнено лѣтомъ и зъ початкомъ осени нѣбѣ-то на осѣний маневръ, не выбираются зовсѣмъ назадъ на свои давній зимній казармы, лишъ остаются въ теперѣшнихъ гарнизонахъ. Въ самой подільской губерніи — якъ каже N. fr. Presse — стоятъ теперь ажъ дванадцать полковъ козачихъ. Въ наслідокъ великого нагромадження войска и черезъ неураженіе поїшли цѣны аба-жа и сѣна дуже въ гору.

О кн. Фердинандѣ Кобургскомъ ходятъ все ще вѣсѣльскі вѣсти, але найпевнѣйшимъ здаєть то бути, що его выведъ за границю мавъ на цѣли справы чистого личія а по части и полѣтатий. Грошей позичати бѣтъ не потребувавъ, бо доходы его и его матери выстали для него зовсѣмъ, але бѣтъ хотѣвъ лишъ трети одпочити и бѣдѣтати родню а бѣ-такъ — якъ то показуєть теперь чимъ разъ яснѣйше — и пошукати собѣ подружя. Вывѣд-жають зъ краю, хотѣвъ князь дати такожъ доказъ, що ситуація въ Болгаріи такъ попра-вилась, що бѣтъ може такъ сповѣдно видѣти язъ и каждый иншій монархъ.

До Köln. Ztg. доносятъ зъ Брюсселя, що король Леопольдъ не признавъ посередництва въ справѣ признаванія кн. Фердинанда княземъ болгарскимъ. Князь похваля зъ Брюсселя до Кобурга а зъ-бѣдѣ вертає вже до Софіи.

НОВИНКИ.

— Прощанье проф. Теоф. Грушкевича. Зъ Коломый пишутъ намъ дня 23 н. ст. жовтня: Нинѣ пра-щали мы Вл. проф. Т. Грушкевича, которого, якъ се вѣсѣтъ вѣдомо, зовсѣмъ безвинно перенесено ненадѣбно въ Коломый. Передъ одходившимъ по-бѣдомъ посѣщеннымъ збѣралася дуже численно интеллигенція мѣста Коломый безъ рѣзницѣ стану и народности. Профессоры гимназіиальн разомъ въ директоромъ працювали въ особѣ и Грушкевича любленого, высокоповажаемого и для школы много-заслуженного товарища; ученики печального учи-теля и прихильники молодежи. Мѣсто Коломый тратитъ въ и. Грушкевичу кѣльканатилѣтного дѣльного и добру мѣста цѣлкомъ посвященного горожанина, члена рады мѣской и управителя промысловой школы. П. Грушкевичъ нѣколи не щадивъ нѣмъ часу, коли шло о добро загально. А вже найбільшу втрату потерпѣли Русины коломыйскі, бо попращали горячого па-триота и невтомимого робитника на поля нашего народного розвою. На лицѣ вѣсѣхъ присутнихъ одбывалася глубокой, нежданной жалѣ и сѣтились сердечны слезы. Тихо, спокойно, въ сумнѣмъ настроѣ душъ пращались вѣсѣ и. Грушкевичемъ, Русины и Польки, и видно було, що вѣсѣ безъ вымки одчували, якъ безвинно нанесено ударъ и. Грушкевичу и его родни. Серца вѣсѣ за-давалъ говорити: Пращасмо Тебе, мужу правый, безъ вины и змазы, а се опѣвчуть и загально оправдане нехай буде Тобѣ найкрасшою памя-ткою въ Коломый, нехай стане Тобѣ напевнѣй-шою обороною Твоей правости!

— Въ справѣ выпущения на волю въ слѣдшій вяз-ницѣ академикѣхъ кѣвскихъ Кистяковского и Маршиньского внесено поданье до палаты радной суду карного. Якъ лишъ западе ухвала судова, зложиться кавція за обохъ узвѣненихъ и оба бу-дутъ выпущены на волю азъ мурѣвъ вязничныхъ. Молодша ланка Дегенбана тяжко занедужала за-дѣл невгоды въ визницѣ слѣдчѣй.

— Выдѣлъ товариства „Академичне Братство“ у Льво-вѣ запрашає членѣвъ товариства на передвыборчій Загальній Зборъ, который одбудутся въ недѣлю 27 н. ст. жовтня 1889 о год. 3-тѣй по полудни въ будынку университетскомъ въ сали ч. III зъ слѣ-дующимъ порядкомъ дневнымъ: 1) интерпелляція членѣвъ; 2) обговориване справъ товариства; 3) внесенія членѣвъ; 4) пробный выборъ выдѣлу. — За Выдѣлъ: Тихомиръ Каз. голова; Осрим-вичъ Вол. за секретаря.

— Зъ Микуняцѣ пишутъ намъ: Вокально-декла-маторскій вечерокъ читальнѣ микуняцкой од-бывася дуже добре дня 13 н. ст. жовтня. Прихо-ду було 52 зр., а одну часть чистого доходу въ квотѣ 20 зр. признано на прикрашеніе церкви а решту на потребы читальнѣ. Выдѣлъ читальнѣ въ Микуняцахъ складає щирю поділку вѣсѣмъ звязаннымъ участъ въ вечеру и Вл. д-рови Л. Врздинскому за надатокъ въ квотѣ 6 зр., та ц. к. сторожи скарбовѣй за 6 зр. Иванъ Арма, голова; Стефанъ Абрамовскій, секретарь.

— Зборъ „Академического Кружка“ одбудутся дня 21 жовтня (2 падолиста) с. р. въ университетѣ львовскомъ. На порядку дневномъ поставлено мѣжъ иншимъ змѣну статутѣвъ и полагадженье внутрѣшнихъ справъ товариства.

— Комитетъ ювильный въ Скольбѣ. Зъ Вѣднѣ до-носятъ, что цѣсарь дозволивъ комитетомъ „ювиль-ному“ въ честь цѣсаря и цѣсары „въ Скольбѣ, стоя-чому подѣ покровомъ трехъ архіепископѣвъ львов-скихъ, маршалка хр. Тарновского и гр. Маріи Баденовой, устроити велику золоту и сѣрбуу лотерію о 300.000 львовѣхъ по 1 зр. въ цѣли выбудованія церкви и костела въ Скольбѣ.

— Про пожему въ Бѣлѣ пишутъ намъ; П. Поля-новскій хитро сказавъ въ соймѣ, що въ Бѣлѣ погорѣло 38 господарствъ. Погорѣло ту около 30 хатъ жидѣвскихъ, котры середѣ мѣста, збиты въ одну компактную массу, находились майже подѣ од-нимъ дахомъ. Огонь займився черезъ необачность жидѣвъ въ кучѣ, де запылали натрушена солома. Зъ причины, що у насъ такъ часто займаєть о-гонь зъ тѣхъ жидѣвскихъ кучѣхъ и нищитъ бо-гато людского майна, чи не порадо було-бы у-становити закономъ, чтобы жидѣвъ на будуче ста-вили собѣ кучѣ на обочинахъ аба назовищахъ, припиранихъ до мѣста. Се якъ разъ було-бы сходне къ намѣткою ставленю шатерѣ тогда, коли Іерусалимѣ, полишивши Египетъ, находились у пустыни.

— Въ справѣ перекупления судѣвъ приемыжъ (въ справѣ жидѣв Доннера) — якъ пише Kurjer Lw. — розбѣжались по Львовѣ вѣсѣ, що подѣзрѣного о се д-ра Бавманна, будучого въ шпиталѣ суду карного, узнали лѣкарѣ за безумного. Если се правда, что такъ ореченье вышло, то дивно естѣ скорость, зъ якою dokonано observacij. До-вѣдуємось, что крѣмъ двоухъ Бухштабѣвъ узвѣнено еще когось Пордеса. Може хочъ тѣмъ трѣмъ жи-дамъ не буде суждено выбратись на Кульпар-ковѣ.

— Бійка жандармѣвъ. Въ Гусептинѣ въ реставра-ціи М. Гофрихтера — якъ доносятъ Przegląd — збѣжались трѣхъ жандармѣвъ. Два зъ нихъ по-чали ссоритись, а бѣтатъ и битись. Присутный тамъ подѣ той часѣ старшій стражникъ скарбо-вий, Юл. Киярскій, зачавъ годити сварящихъ-ся, а жандарма Подганока, который своего товари-ща ударивъ въ лице, почавъ усмирявати. Але жандармъ Подганока добувъ шабѣль и тѣвъ нею стражника Киярского, а бѣтатъ вѣдуче поцѣ-лили шаблею Киярского коло реберъ такъ, що шабѣль майже на скрѣзъ перейшла. Киярскій находиться въ небезпечности житя.

— Магистратъ мѣста Львова завыває вѣсѣхъ, що мають ставитись до войска и уродженныхъ въ р. 1869, 1868 и 1867, чтобы, посли §. 23. нового закона войскового, зголосились особито въ мѣ-скомъ урядѣ конекрипційномъ въ листопадѣ сего року, а на случай неприсутности або недуги че-резъ своихъ родичѣвъ, знакомыхъ, устно або писменно; хто захочитъ се зробити, поднаде каръ 100 зр. або 20 днѣвъ арешту. Если хто при-належитъ до иншой громады, а хотѣвъ-бы стави-тись до войска у Львовѣ, то мусѣтъ внести по-данье зъ штемплемъ на 50 кр. и долучати доказъ, что у Львовѣ або занимає сталу службу пу-бличну, або ходитъ до шкѣль, або має стале за-нятыє а грошей на подорожъ не має; въ томъ послѣднемъ случаю мають утвердити се комиса-риятъ мѣскій. Хто має условія до одворѣнои службы войскової, мусѣтъ внести поданье въ сѣбни або лѣтомъ 1890 р. и заосмотрити его въ документы, котры однакъ можна предложить най-далѣе ше комисіи асентурниковѣй.

— Холера. Одъ р. 1883 не було такъ сильной холеры якъ теперѣшня въ Мезопотаміи и Персіи. Славный д-ръ Прустъ заявивъ въ парижской ака-деміи медицинѣ: Холера зачалася въ сѣрпинѣ въ Багдадѣ, перейшла черезъ Могару, Музабѣвъ, при-токи Евфрату и Тигру та дійшла до Персіи. Въ Багдадѣ гине на холеру денно 200 до 400 лю-дей. Епидемія имѣетъ не буде ширитись одъ стороны моря Чорного и Средземного, бо одъ Трапезунту дѣлѣтъ еи 45 днѣвъ дороги, одъ Сам-сону 46 а одъ Александрии 38 днѣвъ. За то грозить велика небезпечность одъ стороны Пер-сіи черезъ море Каспійское, Тегеранъ оддаленый одъ Багдаду 20 днѣвъ дороги и богомольдѣ роз-носятся заразу. — Головною точкою епидеміи естѣ мѣстечко Рехтъ, дѣтъ годины одъ порту Енселѣ, має оно щоденный зносины зъ Астраханомъ и Ба-ку. Епидемія въ рр. 1823, 1830 и 1846 выйшла изъ Рехтъ. Прустъ, выславши тамъ 1869 р., вка-завъ средства охоронны, котры примѣнено въ р. 1870 въ Тифлидѣ, 1874 у Вѣднѣ, 1885 въ Римѣ. Въ р. 1879 змогла Россія закализувати епиде-мію въ Ветлянѣ, тому здаєсь, и теперь не до-пуститъ еи до Европы.

— Дробѣй вѣсти. Громада Сушица велика, пов. старѣйшого, одержала одъ цѣсаря 100 зр. под-помогти на будову школы.

Надѣслане. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що вытѣчалась простымъ средствомъ одъ 23-лѣтній глухоты и шуму въ ушахъ, готова омытъ того сред-ства по имени переслать даромъ вѣсѣмъ бажаючимъ. Адреса I. N. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Посмертний — ☞ — оповѣстки.

Василь Чулиа, выслуженный офиціаль дирекціи скарбу, долготѣный секретарь Ставроградского Институту, упокойся дня 9 (21) жовтня въ Ка-мѣнцѣ струмиловѣй въ 85 роцѣ житя. Вѣчна ему память!

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Именованія. Директоромъ уряду почтового у Львовѣ именованый І. Кромѣхъ, дотеперѣшный начальникъ почтового уряду въ Станиславѣ.

Соймъ краевый.

VII-ме засѣданье сойму зъ дня 24 н. ст. жовтня 1889.

Передъ приступленіемъ до порядку дне-вого дѣла: внесеніе п. Абрагамовича въ справѣ реформы пертрактацій спадковыхъ; интерпелляцію до правительства пос. Анто-новича въ справѣ шкѣль середняхъ въ Галичи-нѣ; интерпелляцію пос. Герасимовича въ спра-

въ покрывденія русской школы въ Черницахъ и надѣжжати инспектора Новокосовского; три внесенія пос. Вайгѣла; внесеніе пос. Свѣнцеско-го въ справѣ обрахуванку належитостей; внесе-ніе пос. Телишевского въ справѣ инструкціи службѣвъ для езекуторѣвъ податковыхъ и въ справѣ вымѣру належитостей.

Пос. Вайгѣль поставивъ нагле внесе-ніе въ справѣ запомѣти 500 зр. для погорѣ-шпои громады Свѣнцянки.

По сѣмъ слѣдувало читанье дѣявѣхъ спра-вѣвъ выдѣла краєвого а бѣтатъ мотивуванъ пос. Сиджейовичъ свое внесеніе въ справѣ змѣны закона дорожого. Бесѣдникъ нагадавъ, же велике недовольство въ краю выкликавъ новый законъ дорожого, и доказувавъ, що престація дорожого треба конче заступити по-даткомъ. Додатокъ до податѣвъ для сѣи цѣли бѣтъ уважає за неодоумѣный и длѣтого пред-кладаєть, чтобы завести оплату 50 кр. рѣчно одъ кожного господарства а 25 кр. одъ одного коня; общары двѣрѣй мала-бы платати 5% рѣчно на матеріалъ будѣвельный безъ взгляду на то, чи потреба чи нѣ.

Пос. Телишевскій мотивувавъ свое внесеніе въ справѣ поправки соймузов оди-націи выборѣвъ. Справу сѣю — казавъ бесѣд-никъ — порушали мы тутъ не для славы для себе, не для розголосу и не длѣтого, чтобы на фразѣхъ тратити дорогій часъ; справа сѣя естѣ дуже важна, бо выказує, что практика стоить въ суперечности зъ интерпретацію закона. Теперѣшня одинація выборѣвъ бѣдає авцію выборѣвъ зовсѣмъ въ руки комисаря прави-тельственного и начальниа громады, бо въ нашій одинаціи выборѣвъ переведено хѣбно зъ нѣмецкого автентичного тексту слово „Ge-meindevorstand“ на „настойтель“ и „населникъ“. На доказъ, что то дѣйство сталося похѣбка, выказує бесѣдникъ на законахъ громадскихъ, теперѣшнихъ и зъ 1849 р., въ котрыхъ вы-разно робѣтася рѣзницю межи „Gemeindevor-stand“ — старшина громады а „Gemeinde-voersteher“ — начальникъ, що законодатель не бѣдѣвъ-бы бувъ рѣшенье справы выборѣвъ въ руки комисаря и начальниа громады, бѣ-що-жъ сталося-бы, кола-бѣ в. пр. начальникъ громады бувъ иншой гадки якъ комисарь? Хто-жъ мавъ-бы межи нами рѣшати? Далѣе доказувавъ бесѣдникъ логически на под-ставѣ словарѣвъ Sanders, Lind-ого и на под-ставѣ поясненія академіи наукъ въ Краковѣ що Gemeindevorstand значить „зверхѣвьсть гро-мады“ а на тѣй подставѣ жадавъ поправки въ соймовѣй одинаціи выборѣвъ на подставѣ автентичного тексту нѣмецкого. Подѣ взгля-домъ формальнымъ просивъ, чтобы его внесе-ніе одслано до комисіи правничѣвъ. — При-нято.

По сѣмъ слѣдувала верификація славного выборѣвъ посла зъ горлицкого округа вы-борѣвъ. Референтъ пос. Петрускій читавъ довго справозданье зъ сего выборѣвъ, поклику-ючи на вѣсѣльскі протесты и на справозданье правительственного комисаря гр. Лосѣ, деле-гованого намѣстничствомъ до Горлицъ для роз-сѣдженія сего выборѣвъ а въ кѣнци прийшовъ до того заключения, что выборѣвъ посла Сквиш-ского переведено зовсѣмъ законно.

Пос. Гаванеръ промѣвивъ тогда ко-ротко имѣемъ цѣломъ лѣвѣцѣ, что бѣтъ и его товаришъ набрала зъ актовъ перевеконаня, що при сѣмъ выборѣвъ була вправѣ пресія зб сто-роны правительствѣ, але акты не выказуєтъ достаточного матеріалу, за для которого выборѣвъ сѣй можна-бы увѣважати. Длѣтого бѣтъ и его товаришъ будутъ голосувати за признаньемъ сего выборѣвъ.

На то промовѣвъ намѣстникъ гр. Бадені: Муху застерегтися протѣвъ такого загального сказаня, будѣто-бы при сѣмъ выборѣвъ була дѣ-яка пресія и не могу оставѣти закиду зрѣбле-ного тутъ старостѣ. Протѣвно вѣтѣню ему то зъ заслугу, что бѣтъ мимо такои борьбы злу-мѣвъ безсторонно перевести выборы. Муху тутъ зазначити, что я не зарядивъ нѣякого до-ходженя протѣвъ старосты, урядника на ко-торого могу зовсѣмъ спуститсѣ, а выславъ у-рядника до Горлицъ лишь длѣтого, чтобы вло-волити платату и розяснити справу. (Зъ пра-вицы: Bravo!)

Пос. Щепановскій: Дѣйстно мы при-шли до перевеконаня, что нема достаточно ма-теріалу до увѣважания сего выборѣвъ, але, что-бы насъ не поосуджвано зъ нашего загально-го сказаня, что мы оправдуємо поступованье правительственныхъ органѣвъ, то позволю со-бѣ навести дѣякі факты. Насампередъ муху зазначити, что справозданье, котре мы тутъ чули, перейшло черезъ два сѣта: перше сѣто то було справозданье комисаря Лосѣ а друге сѣто то справозданье референта. Я знаю одъ людей, что привыкли до великои точнѣста и держатся точно годинами, а прѣцѣ они менѣ розказували, что коли въ одномъ мѣсци яви-лися прѣвыборѣвъ, то комисарь правительствен-ный справѣвъ вже бувъ протоколъ, что нѣхто зъ выборѣвъ не явился. А для чего? Длѣтого, что годинами комисарскій при выборахъ дѣ-же не годиться въ годинами астрономич-нымъ. О томъ знаютъ найлѣпше розказати по-слѣ зъ всѣхъ Галичинѣ. (Зъ руской сторо-ны: Bravo!)

Другій фактъ естѣ такий: Кс. Равицкій збѣзавъ выразно, что выборы одбывалися два ра-зы, что було перше и друге голосованье а въ справозданю кажеся, что то лишъ ошибка кс. Ра-вицкого — отже въ чоловіка образованого вмаляєся, что бѣтъ ошибувєсь. Далѣе фак-томъ естѣ, что инспекторы податѣвъ крутили-ся по сали а въ справозданю кѣжесѣ, что то бувъ лишъ одинъ и то господарь дому! Хто судѣтъ инспекторы и якіхъ вѣлѣвъ, знаємо дуже добре. Намъ здаєся, что на моральность выборѣвъ нема паратраєу а намъ иде о мо-ральность.

Далѣе промовѣвъ ще пос. Менциньскій и доказувавъ, что въ Горлицяхъ веласѣ лишъ сильна агитація выборѣвъ, а агитація естѣ кон-че потрібна, бо чи безъ агитаціи вышѣвъ-бы

н. пр. въ бобрѣцѣмъ повѣтѣ посолъ, который естѣ урядникомъ въ Краковѣ або такий вид-ный и высокоповажаемый посолъ и зѣдбный профессоръ Романчукъ въ повѣтѣ долинскомъ? Бесѣдникъ каже, что для него переходила справа горлицка ажъ черезъ чотири сѣта, бо черезъ газеты и отвертѣ листы.

Менциньскому бѣдѣвъ пос. Романо-вичъ зазначивъ насампередъ, что бѣтъ и его товаришъ не хотѣли выдѣлѣвати такъ довѣй дебѣты, але були до того провоковані (на-мѣстничкомъ Ред.). Бесѣдникъ збѣзавъ точка за-точкою своего передбѣсѣдника и сказавъ: Зво-зати выборѣвъ, то ще нѣякого, але коли при-тогъ пропѣнація горою, то вже не красно. Коли-бѣ не горѣвъка выборѣвъ, не коваба вы-борѣвъ, то ровень моральности бувъ-бы у насъ вышій. (Bravo!)

Пос. Романчукъ по замкненю диску-сіи промовѣвъ до формального спровѣваня и сказавъ: Насампередъ муху заявити пос. Мен-циньскому, что я не выбравшій зъ Долины але зъ Калуща (Смѣхъ) а бѣтатъ муху сказати ему, что тамъ нарѣдъ знає мене дуже добре, и ставѣвъ тамъ кѣлька разѣвъ передъ выборѣ-цами и зносивъ съ народомъ.

Година 2 и 50 минутъ: засѣданье трѣває далѣе.

Телеграммы „Дѣла“.

Люблина 24 жовтня. Въ Подразѣ аре-штовано якогось Ів. Божица, который мавъ намовляти громаду, чтобы перейшла на право-славіє.

Задаръ 24 жовтня. Пароходъ, на ко-трѣмъ ѣхавъ кн. Караджорджевичъ а который порвала була буря вже однайшовся; залозъ не сталося нѣякого.

Штутгартъ 24 жовтня. Злочинець, що стрѣлявъ на кн. Вильгельма виртембергского называєся Мильеръ. Догадуются, что онъ дѣ-лавъ на руку полиціи, чтобы выказати потре-бу закона протѣвъ соціалистѣвъ.

Занзибаръ 24 жовтня. Висманъ одер-жавъ вѣсѣ, что Стенлі и Еминъ-паша прибу-дутъ въ падолистѣ до Пуануи.

Вѣдѣнь 24 жовтня. Межи австрійскимъ посломъ въ Атинахъ бар. Косекомъ, который доставъ припорученье заступати цѣсаря ав-стрійского на вѣсѣлю, а російскимъ посломъ пришло до якогось непорозумѣня.

Прага 24 жовтня. Мѣсто Хебъ (Егеръ) не приняло удѣленомъ соймомъ запомогти на школу промыслову.

Берно 24 жовтня. Соймъ завѣзавъ вы-дѣлъ краєвой, чтобы предложивъ проектъ за-кона о примусовѣй асекураціи одъ огню и граду.

Инсбрукъ 24 жовтня. Италіанскій по-слѣ поставили въ соймѣ внесеніе въ справѣ роздѣленя Тиролю на часть нѣмецку и ита-ліанську и установленя сойму для италіань-ской части.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Веч. о. Мих. Збуд. въ Др. Парокъ зъ Калуско-го, що оповѣщаєся въ „Дѣлѣ“, вже найшовъ собѣ сотрудникъ.

Надѣслане.

Звертаємо увагу на славно-звѣстну одъ 45 лѣтъ фирму Казимиръ Левичкій, Львовѣ, ул. Трибунальска 6., головный складъ для Галичи-ны порцеланы, скла и товарѣвъ мѣшанныхъ (галичянскихъ). Торговля сѣя, обильно заосмотрѣна въ великій выборъ звѣстныхъ зъ добротности товарѣвъ, мѣститься у власной камениці, займа-ючи 36 магазинѣвъ, а розпоряджаючи великимъ капиталомъ оборотнымъ, сироваджує товары гуртовно зъ найпершихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ. Все те мусѣтъ прічинитись до того, что цѣны въ томъ складѣ сѣтъ доступный и що може выдержати конкуренцію навѣтъ зъ першо-рядными торговлями вѣдѣнскими и иншими за-граничными. Фирма К. Левичкого сироваджує то-вары просто зъ великихъ фабрикъ першо-рядныхъ за готовку въ величезныхъ сколькѣ-стяхъ (цѣлыми вагонами), зысуючи тому въ фа-брикахъ можливо найнижшій цѣны и длѣтого естѣ въ станѣ купующимъ у него давати товары най-лѣпшой якості по тѣхъ самыхъ, часто навѣтъ низшихъ цѣнахъ, якъ они продаются деінде въ менше добрымъ або зѣдѣмъ родѣ. Найлѣпшимъ того доказомъ, что много товарѣвъ продасѣя теперь у К. Левичкого по цѣнахъ значно низшихъ якъ перше. Отъ примѣромъ: флишка на воду, однолі-тровѣ, зъ ладнымъ коркомъ, коштувала перше 50 кр., а теперь лишь 36 кр.; подкладки на ножѣ выгнаны, замѣстѣ по 20 кр., теперь лишь 15 кр.; скла до лѣхтарѣвъ (васонъ англійскій), перше 10 кр., теперь лишь по 4 кр.; сѣтко до гербаты перше 50 кр., теперь лишь 35 кр.; цукорничка деревляна, орѣхова, у внутрѣй окомѣ выкладана, замыкана на ключикъ и политурована, перше 1-40 зр., теперь лишь 1 зр.; склянка до воды, перше 10 кр., теперь лишь 6 кр.; цукорничка зъ х. орѣбла, лишь 6-50 зр., и т. п.

Въ подобный способъ такожъ и инші това-ры К. Левичкого у Львовѣ сѣтъ теперь о дуже значный процентъ дешевѣй, якъ перше, а естѣ еще та выгода въ тѣй торговлѣ, що сѣтъ цѣны стали, тому злише естѣ се погане торгованье, на жалъ практиковане дѣякими иншими торговля-ми въ некористъ купующимъ публики.

Тому можемо смѣло поручити головный складъ К. Левичкого, Львовѣ, ул. Трибунальска 6., яко найдешевѣйшій и найлѣпшій не лишь въ Галичинѣ, але и въ цѣлой державѣ. 3187 (3-3)

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додатокъ „Бібліотека найзнаменитішихъ повістей“ виходить въ вівторокъ, а въ вівторокъ і п'ятницю на першому разі въ Діло.

Предплата на інсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. Въ Перемислі Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolt Moser, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і налісність за інсерати платити у Львові.

Предплата на „Діло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрій:

а цілий рікъ . . . 18 ар. на цілий рікъ . . . 24 ар.
на пів рікъ . . . 9 ар. на пів рікъ . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 ар. на пів рікъ . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція побі ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні б'я порта щодиночне число копій 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б'я одного стрічки печаткою, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в. Подяки числяться по 10 кр. б'я статки.

До нашихъ П. Т. Читателівъ!

Зъ днемъ 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрічъ видавництва „Діла“. Просимо о скорі надсиланні передплати і задеглюстей!

У Львові дня 13 (25) жовтня 1889.

Въ ч. 139 нашого часопису зъ дня 19 червня (1 липня) с. р. піднесли ми въ статті „Львівскій університетъ і Русини“ справу, котра супротивъ купулю являть раздѣ акцій виборчої перейшли вправді незмінно, однакъ заслугою своєю превеликою важністю на то, щоби такъ загаль Русинівъ, якъ передовсімъ покликаний до того люде гостановились арбіо і поважно надъ нею і подумали серйозно надъ засадами, способними зародити атому. Ходить тутъ іменно о безпримірну правду, якою дізнають Русини зъ огляду на львівскій університетъ.

Безъ то безперечно нечуваною і въ Австрій що-до другіхъ народностей неприкритою аномалією, щоби народъ такъ численний і платячий тільки податківъ, якъ Русини, не мавъ ані одного університету зъ ріднимъ язикомъ викладавими — а що більше, щоби на его прадідаї землі, въ старинній столиці его князівъ дєрѣ удержуваного нимъ університету були для него зачинені. А такъ все фактично зъ Русинами! Дєрѣ львівского університету зачинені для рускої науки — не зачинені їхъ вправді законъ, бо найвища постаново цєсарєка зъ 4 липня 1871 р. допускає въ засаді рускій виклади для тєхъ предметівъ, але зачинила їхъ тактака тєхъ сферъ, въ котрихъ рукахъ лежить нині управа університету львівского. Въ згаданій на вступі статті въ ч. 139 с. р. постарались ми розкрити односнн львівского університету — ми вказали тамъ наглядно, якій перешкоди ставляться рускимъ доцентамъ, котрі не можуть осягнути veniam legendi, якъ небудь їхъ праці позваскують певне призначе въ науковій світї, коли тимчасомъ польскій кандидатъ зъ далеко лїпшій праці одержують звичайній катедри, — зазначили різну необхідність наукового характеру інституцій зъ позначеніями-політичними тенденціями експерименту, і вказали експіа на властиву інтенцію людей, котрі не допускаючи до університету трудолюбивихъ і науково за-

служенихъ Русинівъ, голосять рівночасно, що Русини недозрїлі до катедри, що не мають доцентівъ, і другі такі рїчи, маючи на цілі остаточно перешкодити розвитку руского слова і рускої науки. Згаданій обставини підбївє майже рівночасно зъ нами найкомпетентнїшій а разомъ і найоб'єктивнїшій въ тій справі мужъ, якимъ єсть знаменитий учений і професоръ львівского університету д-ръ Фердинандъ Зєрудловскій въ своїй брошурі, котрої уступя репродукували ми въ своїмъ часі въ нашій часописі.

Справи тої не повиненъ і не може рускій загаль заведувати. Якъ на всьхъ нашихъ точкахъ, треба намъ і тутъ рїшучо і рішєсно уїбнєтись о наше право. Наша наука розвилася нині вже до того степеня, наша культура піднялася вже такъ високо, наше умысле житє вповнї оправдує то, що університетъ зъ рускимъ язикомъ викладавими єсть конечнимъ постулатомъ нашого розвитку, конечною потребою нашого наукового житя і образованя нашої молодєжи. До зреалізованя тої потреби належить намъ стрємїти всіми силами. Доки не будемо мати повного університету, доти і наука наша не стане на тїмъ степені розвитку, якого при помочи університету ми по дотепершнімъ станї нашихъ науковихъ силъ маємо право і підставу дождати і якій зовсімъ не уступивъ-бь здобуткамъ, припавшимъ въ участі другимъ часлєвнимъ б'я насъ славянськимъ народамъ Австрій. Стремленя до тої цілі не вольно намъ зрїкатись!

Въ справі тій належить нашї постулати звернути до центрального правительства, котрому підпадають університети. Щоби однакъ жадано намому надати більшого ваги въ очахъ правительства, пожаданомъ було-бь, щоби жаданє то піднесли властиві представителі народній, якими єсть нашї послы соймові въ формі резолюції до правительства. Питає заходити лишъ въ тїмъ, чого передовсімъ жадати намъ належить? Ідучи дотепершню тактику нашихъ послівъ, якої тримаються они що-до розширення правъ руского языка яко викладавого въ гимназіяхъ, думає-бь ми, що і тутъ належало-бь не зрїкатись зовсімъ правъ до належного-ся намъ цілого університету — жадати на тепер зреалізованя тїхъ нашихъ правъ, котрихъ потреба єсть найбільше пєкуючо. Тутъ належить передовсімъ обєдженє всьхъ катедри-

правничого видѣлу, на котрихъ викладаються предмети входячі въ обємъ испиту державного правно-судового. Для того испиту истає ціла руска комісія, а нема до всьхъ предметівъ не то катедри, але навіть рускихъ доцентівъ. Треба бь отже передовсімъ домагатись, щоби крімъ істауючої катедри австрійского права цивільного, були якъ найкорше обєджені і системизовані катедри австрійского права і процедури цивільної разомъ зъ правомъ вексельнимъ і торговельнимъ. Крімъ того заходитъ пєкуюча потреба системизованя на видѣлї филозофічнїхъ катедри рускої исторії. Бєть то річъ безперечно найважнїша для Русинівъ, котрі мають нове право домагатись б'я держави, щоби дала їмъ можливість пізнати і слїдити науково їхъ историчну бувальщину. Словенє то-го жаданя не було-бь ніякою концесією, а лишъ признаньємъ Русинамъ того, що має кожний иншій народъ въ Австрій, а чого не маємо лишъ ми одні, поємо того, що исторія наша сама собою вже зъ чисто наукового точнї погляду представляє знаменитий науковий інтерєс.

Жаданя повисшї повинні по нашій думцї послы рускї підняти якъ найкорше і въ формі резолюції предложити правительству. Суть то найсприятнїшій і найбільше обєдженї постулати, якї можуть въ тій хвилі піднести галицкї Русини що-до університету, а уважєдєнє тїхъ жадань принесє-бь користь не лишъ самимъ Русинамъ, але і загаль інтерєсови науки, краєви і державі.

Бєсѣда посла К. Тєлишевского

выголошена на VII засѣданію сойму въ справі поправи текету соймової ординації виборчої.

Спрєзу §§. 27, 28 і 29 ординації виборчої порушували ми, і в товаришї мой, не для слави, не для фразованя, не для того, щоби частъ тїхъ короткїхъ а дорогїхъ занятя тою справою. Ми перєсвѣдчєні, що та справа дуже важна, тїмъ більше, що інтерпретація і практика статї въ разнїхъ суперечности зъ постановами тїхъ соймовихъ ординацій виборчої, зъ текетомъ самого закона.

Виходячи зъ засадъ загальнихъ статуту краєвого і соймової ординації виборчої, що конститутція і загальні самоуправа лише органамъ самоуправи цілий провѣдъ чи то въ справі правиворѣвѣ, чи загаль въ справахъ допєкаючихъ виборівъ, мусївъ я прийти до перєсвѣдчєня, що §§. 27, 28 і 29 зовсімъ не годяться зъ тою засадою. Въ текеті поль-

сьбмъ і рускбмъ цѣла акція виборча передаєна въ руки зовсімъ неавтономичнихъ органівъ, въ руки правительственного комисаря і въ руки начальнига громады. Тото постанованє став єсть тїмъ дивнїше, що оно єсть въ цѣлї соймової ординації виборчої однокє, бь въ справахъ виборчихъ въ куріяхъ більшої посѣлости і мїстѣ зовсімъ не практикуюсь въ тїхъ способѣ. Тамъ прецїнь єсть комісія, що виходить зъ лона самихъ до вибору управленнихъ, і обєдженїхъ тїхъ комісій єсть: перєводити вські вибори. Вправді єсть тамъ §§. 22 і 23 тої самої соймової ординації виборчої, котрі нормують поступованє при виборахъ зъ більшої посѣлости і котрі въ повнїй мѣрѣ ляшають правительству інтерєнцію на уложєнє листівъ виборчїхъ, на справлєнє и поладженє рекламаций, признаючи намѣснїкови право рекїфікації. Однакжъ таї постанови даєтьє оправданє, бо коли звязатись, що тутъ підставою єсть вписи табулярнї, вписи податковїхъ надївнїдуальнїхъ; далєше, що агроладженє виборчїхъ і утворєнє зъ нихъ грєміюмъ вимагало-бь б'льше труду; що протївъ згадженя листівъ виборчихъ отвєрта єсть дорога рекламация і що тутъ маєсь дѣло зъ людями освѣщенїми, — дадуться тї недокончє зъ понятїємъ автономїї агіднїхъ приписи оправдати. Але що-до виборчїхъ зъ менєхъ посѣлостєй, що-до зреваня комісії правиворѣвѣ зъ курїї менєхъ посѣлостєй, то тї постанови стоять въ ярєбї суперечности зъ духомъ цѣлої уставы, цѣлого нашого статуту краєвого.

Може на першїй поглядъ здаваєсь-бь, що тутъ заходить тїльки проста гра слівъ а нїчого нема на суги рїчє, що суги рїчє въ нїчбмъ не змїненя і що остаточно вирази тотї, о котрі рїчє вє, єсть ідєнтнїхї. Я зовсімъ инчю гадка. Я гадаю, що тїхъ способѣ, въ якїхъ звичайно нинї практика і теорія постанови тї інтерпрєтують, єсть хибнїхї, і що підставою дотепершньої практики єсть тїльки проста похїбка, котра неправо вкралася въ перєклади текету нїмєцкогю на текету польскїхъ і рускїхъ. Порівняючи текетъ нїмєцкїхъ зъ текетамъ рускимъ і польскимъ, кожний мусить добачити, що въ §§. 27 і 29 соймової ординації виборчої єсть автєнтнїчнїхъ нїмєцкїхъ текетівъ єсть ужитий виразъ Gemeinde-Vorstand, а въ перєкладі засупнєннїхъ термінами: „начальникъ громады“, naczelnik gminy. Признаю, що нинї єсть розновєснєдєна гадка, що Gemeinde-Vorstand і Gemeinde-Vorsteher зъ нїмєцкбмъ я вѣдъ єсть ідєнтнїхъ вирази і понятя тїхъ нїчємъ не рѣзняєтьє. Але оно єсть протївно, бо межї однимъ а другимъ понятїємъ заходить велїка рѣзниця.

Уже зъ самої ординації виборчої зъ §§. 27, 28 і 29, коли тї понятя протївостаютьє нїшимъ постановамъ, котрі б'дєсєтьє до тої самої справи, показуюсь наглядно, що законодаєць не мавъ на думцї ідєнтіфікувати тїхъ зовсімъ окремихъ понятє.

Кілька днівъ въ дорожї.

Списавъ о. А. К.

(Далєше.)

Зъ Відня удаєся я до Гляйхєнбергa, мѣсця, котре самою вже природою створєнє на мѣсцє курацієнє, а людськимъ стараньємъ упорядкованє і украшенє, щоби хорїхъ на правду внайшовъ ту, коли не улѣченє цѣлєвнїтє, то що-найменше одпочивокъ і полєкшє на часъ довшї.

Сторона, передовсімъ въ шпальковїхъ лѣсахъ богата, дає здоровїй воздухъ. Чотирі жєрєла мїнеральнїхъ, богатїхъ вѣ воду і сильнїшїхъ видїтєсь въ газы, вистають для гостей хотѣ-бь нїхъ число було і найб'льше. Обєслуга коло жєрєлъ дуже добра, такъ само і купєлѣ, стугдєнї і парнї або теплї; тїмъ доповнєня заведенє то, що єсть природа заляшила. Однакжъ надѣ все вдыхуваня (внгаляція) рѣзного рода і балєсамнїхъ въ рѣзномъ степені і пневматичнїхъ т. в. згущєного воздуха, а найбільше вдыхуваня солянокъ, котрі тиснєньємъ трѣхъ атмосферъ на воду солону розпрїскують тую въ зимну пару, якою кабїна вѣ днєхъ мнутахъ свѣло напоєнєся хорїмъ єї вдыхує.

При всьмъ тїмъ знаменитї урядженя внчюго рода: якъ читальня богато вєпоєснєна і въ велєкбмъ порядку утримуєнє, часописнє въ рѣзнихъ языхахъ, хѣднєнїє въ рѣзнихъ напрямкахъ, по котрихъ хорїмъ, хотѣ-бь і кб'льє було нїхъ, вѣднѣно можна розходитьє. Камєнїцѣ, тамъ званїхъ виллѣхъ, розвинєнї по особнїостяхъ, кожда хоршо устрєєна, часто зъ безпаставнїми вѣдтрєєками, при котрихъ басєни бувальє зєзбїєнїхъ. Графъ Константїнъ Вєкєнбургъ має тутъ хоршїхъ свѣйхъ монументѣхъ, а єго родина посѣщає кб'льє велєчавїхъ виллѣхъ. Такъ хорша і велєчавє вилла тої-жъ родїны на устороню, украєна прєхоршїми га-зованами, тїєнєтїма хѣднїками, а при нїхъ неоподєлѣ въ формі альтанїхъ пб'дєдєше, пб'дє котримъ зложєнї цѣлїхъ пб'дєдєрєвєхъ закамєнѣлого въ рѣзнїхъ велєчнїхъ, найдєнї въ рѣзнихъ сто-

ронахъ. Тамъ зновъ у малій закутїнї, вѣ тїшнїхъ закритїхъ, статуя Гарпократa, божка мовчаня, скульптура зъ камєня, хоршю роботи, тримаюча на устахъ палець, мовѣ-бь пригадуєла постанову: Reden ist Silber — Schweigen ist Gold (говорити то єрбїло — мовчати то золото). Жаль, що подббнєго заведеня нема въ Галичинї, хотѣ Щавнїцї при лучшбмъ зарпѣдї могла-бь до того надаватєсь. Въ Гляйхєнбергѣ єсть люде, сказати можна, збъ всьхъ сторбнхъ свѣта: зъ Туреччини, Болгарїї, Бєснїї, переважають однакжъ Нїмцї і Мадяри.

Въ хоршбмъ уєдїєннє, въ мѣсцї заляєвєнбмъ, єсть тамъ капличка убрана лубомъ абь корою зъ деревнїны, званя Waldkapelle, мовѣ-бь свѣтловѣ тихий і свѣтлїйшїй молїтвѣ, заповнєна образками рб'нонъ велєчнїхъ і засєпана букєтами зъ живихъ цвѣтбвъ, якї скрїєлєна мѣсль чловѣка, замѣсть помочи блжнєному въ нуждї, тамъ Богу вѣбь въ жєртву приносєть.

Гляйхєнбергъ б'дє Галичинї вже далека на полуднє, а хто туди загнєвє, того короткї поїхати і далєше, хотѣ-бь ино до Трїєсту та Венеції, кудя зъ Гляйхєнбергa, можна сказати, вже ино одїнь дєнь дороги. Однакжъ въ перєздѣхъ не можна помїєвѣти і мѣстечкє Адєльсєбергa.

То мѣстечко Адєльсєбергъ, якъ само малозначчє, такъ славно своєю пєчєрою (Grotte), якої подббнїхъ въ свѣтѣ другогъ нема. За мѣстечкомъ пб'євъ годїньхъ ходу, вѣ горѣ на кб'льє тысячѣ стбпѣхъ висєбѣхъ, на захѣдѣ, єсть вхѣдъ, въ часахъ свѣтїхъхъ дєсѣть упорядкованїхъ. Рака пб'єлє книжкѣ „Пойкѣ“, а по словѣнськї „Пойка“ влїваєсь малымъ спадомъ вѣ пєчєру, въ єтрѣй вѣ сєрєднїхъ по пб'дєзєнбмъ хѣдѣ зновъ наверхъ вєлєсьє, абь по короткїй прѣсторонї зновъ схєватєсь пб'дє землю.

Въ пєчєрѣ тїхъ порахує доєстє чудю природи. Зъ окарбѣхъ зъ горї формуютьєся закамєнѣлостя (стєлякїтї), єтрѣ, якъ то і розумѣєсь, прєдставлєютьєсь въ рѣзнїхъ формѣхъ. Тамъ увєдєтьє мѣсцями і при єлєктрїчнбмъ освѣтлєннє то висєкї колбннї, то нарєстї подббнї до розмиваннїхъ рѣчєхъ, то звѣратѣ въ

прїродѣ, пб'єлє подбѣхъ котрихъ закамєнѣлостї тї і назвѣ євон добѣлї. Тамъ звєснєся тысячамї лѣтѣхъ закамєнѣлїхъ окарбѣхъ въ формѣ довгїхъ жєрдокъ, то свѣчєлѣхъ, то засєлєнѣ, то зновъ формуютьє скалу, въ нїй отвѣрї зъ фєгурами подббнїхъ до гробу, тамъ головнї льбѣвѣ, тамъ форма мовѣ-бь старинно вєпрѣблєнїхъ фїанкѣхъ, то зновъ форми монументбвъ въ цѣлбмъ мнєжєствѣ і то мѣсцє названо Камєварїєно. Якъ на яєбїхъ вєставѣ велєкбїй чловѣкъ напружєньємъ ума уємѣтьєся, такої умъ мѣєнєз б'єзъ і тутъ по тригодиннбмъ хѣдѣ і розгладѣ, мїмо того, що дороги і перєхѣды вєпрєвлєнї належєть. Крімъ голубовїхъ пєзєры єсть ще і уббчнїхъ норы, але до вѣхъ, якѣ они не розєлѣдженї, доступъ немѣжнїхїй. Но трудѣхъ пб'єтїтєлєхъ нагорѣдженїхъ щєдротїмї окармамъ, якїхъ і буйнє фантазія не вєтворѣть.

Зъ Адєльсєбергa до Трїєсту вѣзды даѣ годїнь, але часу доволѣ, щоби прїгладѣтєсь заляканнєстї чловѣкѣ. Доказомъ того — далєкїй і широкїй Карєтъ, покритий нинї разѣ б'дє разѣ камѣнємъ, дуже мало залюднєний зъ причїны браку утрїманя. Люде збїраютьє камѣнїа на купи, абь здобути стопу землїхъ і кїнутѣ въ ню якє зерно на вѣчєчємїхъ процєнтѣхъ. Тутъ насупнєлаєсь мєнѣ сумна гадка, що Карєтѣвѣ тєхнїхъ і въ нашбїхъ Галичинѣхъ не мало, коли властїгѣтѣхъ лѣсѣвѣхъ вєннїцїлїхъ лѣсѣхъ, та не зъ инчюхъ причїнѣхъ, якъ нєзъ тої заляканнєности дѣя зыску, котримъ на скб'льєхъ поратувалєсь, практика доволѣ освѣдчєвѣ. Ка єть пб'жєрѣла Венеції, а галицкїй Карєсъ — єднїй пб'жєрѣлѣ горальнѣхъ, другїхъ повзандувалїхъ зєлѣхъ нїцїамї въ сторонѣ далєкїхъ, а тудя за нїмї поїхѣвѣть і зыскѣхъ поборанїхъ вѣ нїхъ вєннїцїєхъ. При такихъ гадкахъ не вєсєло і вѣхати, коли широко і далеко переважєно тїлькѣ камѣнїа тѣхъ габнѣхъ зъ малымъ тїлькѣхъ перєривамъ тої одностайнєстї чєрєзъ оазы лѣсовїхъ та нєвѣстѣ бб'льшїхъ тунєлѣхъ, котримї треба прєвѣдїтї.

Но по часѣ вѣдѣ змѣнєсьєся. Чимъ блїзше Трїєсту, тїмъ блїзше житя, що прєвлєсьє въ культурѣхъ винограду і деревнїхъ полуднєво-го клїмату. Але тї жаднїхъ побачити морє, коли єе не вѣдѣть. Недовго ї не терпѣлївашєя,

бо скоро уєуєвєсьє тобѣ зъ прєдѣлѣ очєй пустїнїа і прєдставлєсь прѣсторѣхъ залїтїхъ водою бєзъ границъ на полуднє, коли зєлѣзанця прєхѣдїть спору прѣсторѣхъ дорогахъ по надѣ самѣхъ бєрєгѣхъ.

Якъ гнѣздо муравлїнєхъ вєдєсьє тобѣ зъ далєка надѣ водою положєннїхъ Трїєстѣхъ. Но нєвѣжнїмъ єго увєдїтєсь, коли тамъ добѣсьє. Рухъ доєстїно чї не бб'льшїй, якъ муравлїнїхъ, а коли муравлїсєко хотѣ въ ночї спокбїтє, то въ Трїєстѣ рухъ дєнь і нб'чѣхъ бєзпаставнїхъ. Прївѣкѣмъ до тїшнїхъ сєлєскїхъ труднѣхъ оєсвѣнтїєсь зъ такимъ неспокѣємъ, що і въ ночї бб'рїєся хвїлю спочїнку. Но невєдугу вєнєгородїть тобѣ самѣ вѣдѣ мѣста, коли єму прїгладѣсьєся.

Давнє і нїкчємнєа колбнїя римска і въ часѣ єє вєнєцїонкѣхъ рєнублїкїхъ не мнєго маючє значєннє, дєвнїчулєся б'дє часѣвъ Марїї Терєсєы нєвмѣннѣрно, коли тєя велєка царїця умѣла вєдати належнїхъ напрямѣхъ.

На самбѣхъ першбмъ вєступѣ мїло поразиť тебе цѣлїхъ лѣтѣхъ машбѣхъ корабельнїхъ, стоєчихъ у велєкбїхъ пристанїхъ, въ котрїхъ окрємо мѣстєцїєхъ кораблѣхъ купєцкїхъ, окрємо рѣбачкїхъ, а баркамъ і гондоламъ, що бєзпаставнѣно въ рб'нїхъ напрямкахъ по водѣ вєєлєкують, нема і числа. Пристанѣ сама обшїрна і устрєєна належнєго, грєблѣ въ морє далєко насєпанїхъ пб'б'льшають можлївєстѣ мѣсцєнєхъ кораблѣхъ і улєкшують назадованєнє і вєладѣванєнє товарбвъ. Вєждя єє освѣтлєна на устороню не такъ висєка, якъ-бь спѣдѣватєсь, та і свѣтлє не мнєго. Бб'льше подєву годна тєя вєтрєвалєбѣ, зъ якою мѣсто цѣлїхъ скалѣхъ вѣ морє назовнѣ, шугромъ і зємлєю засєпєє, щоби воду бдѣрїти і здобути суху зємлю, котра потбмъ важнїтєсь нєзъ золотомъ. Вєлєка вєправдѣ і дєсѣть окарала будѣна товариствєа Лб'єдѣ, бєзъ надзєчнїхъхъ поверхнїхъ скульптуръ, якїмє звичайно бб'льшїхъ будѣвѣхъ єсть украєнїй, однакжъ має коштовати до дєвѣть мїлїонбвъ. Та єорозмѣрно вєносѣть такѣ і кошты другїхъ будѣвѣхъ, і мєжє нїмї велєчєнїхъ костєлѣхъ, хотѣ въ сєрєднїхъ не такъ пышєа украєнїхъ, якъ костєлѣ вѣдєнськїхъ або і краєвѣскїхъ.

(Далєше б'дє.)

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний довідник „Библиотека найзначительнейших повестей“ виходить в авторстві, і в авторстві і цілком на череву разом з Діалом.

Предплату на нисераті приймають: у Львові Адміністрація „Діал“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коopersка ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. В Перемислі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діал“ і належність за нисераті платні у Львові.

ДІАЛО

Предплата на „Діал“ з літер. додатком за Границей:

в Австрії:	на цілий рік . . . 18 зр.	на цілий рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр.	на пів рік . . . 12 зр.	
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр.	на чверть року . . . 6 зр.	
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.		

у Львові:

на цілий рік . . . 16 зр.	на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатає ніякої бди порта. Поодинокі члені коштують 8 кр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 зр. бди однокі строки печатної, в рубр. „Надскане“ по 20 кр. а в. Подписи члється по 10 кр. бди стишка.

До нашихъ П. Т. Читателѣвъ!

Зъ днемъ 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрокъ видавництва „Діал“. Просимо о скорѣ надсылань передплати и залегностей!

У Львові дил 14 (26) жовтня 1889.

Мы вже вчера коротко згадали про комуникатъ въ урядовій Gazet-ѣ Lwowsk-ѣй въ справѣ промовы д-ра Окуневского въ соймѣ на тематъ выбору министра Ф. Залеского въ повѣтъ косовскій. Комуникатъ той есть такъ органиальный въ своемъ родѣ, що заслуговує на то, чтобы его подати нашимъ Вл. читателямъ въ повной основѣ. Олѣ звучать:

На засѣданіи сойму краєвого зъ 15 с. м. при верификаціи зовсімъ не заuestionованого выбору Е. Е. п. министра Ф. Залеского на посла зъ громадъ сельскихъ повѣтъ косовского пос. д-ръ Окуневскій узнавъ за одиовѣдне навести чергу фактовъ, котрі нѣмъ мали свѣдѣти о неправильномъ поступованіи правительственныхъ органовъ, поклявшихся до переведенія выбору. Заразъ по промовѣ п. д-ра Окуневского заявивъ правительственный комисаръ въ соймѣ, що изъ стенограму той промовы зроблений буде ужитокъ урядовий. Якъ теперь доведѣмось, замѣты поднесені п. д-ромъ Окуневскимъ, хочъ зовсімъ не змагали до questionованія важности выбору посла зъ сельскихъ громадъ повѣтъ косовского, становили предметъ дослѣдѣвъ, а результатъ ихъ выказує вправдѣ подробности цѣкаві для характеристики одноиъ того повѣта, але обжалованъ п. д-ра Окуневского въ нѣякій а въ нѣякій тощъ не подтвердѣе. Позаякъ читателямъ промова п. д-ра Окуневского не есть знаною въ цѣлости, то и всѣхъ подробностей переведенныхъ дослѣдѣвъ наводати тутъ не будемо. Однакъ выпадає зазначити фактъ, що та чуйность п. к. жандармеріи, котрою п. д-ръ Окуневскій такъ соблазнявся въ своей промовѣ, ані не выступила на яву въ косовскій повѣтъ ажъ середъ агитаціи выборчон, ані не склѣчилась зъ хвилею закѣнченія выборѣвъ, а се зъ той причини, що она була и есть дося звернена противъ ничої акціи, початої деякими особами независимо бди выборѣвъ по-польскихъ а только хвилею веденої рѣвнобѣжно зъ агитаціею выборчою. Акція та, маюча цѣлю противозаконнѣ (zdrojne) дотично ладу суспільного, не перестане и на дальше звертати на себе бачнон уваги властв и еи органовъ.

Коли бдичити сей комуникатъ въ Gazet-ѣ Lwowsk-ѣй, то насампередъ насувався пытанье що-до формальной стороны: чи се має вѣе заступити одиовѣдъ правительственного комисаря въ соймѣ, чи може комисаръ неза-

висимо бди того комуникату выступити въ соймѣ зъ предложеньемъ результату дослѣдѣвъ въ справѣ выбору министра п. Залеского въ косовскій повѣтъ — а въ томъ другомъ случаю для чего повѣстий комуникатъ выпередивъ одиовѣдъ комисаря въ соймѣ? Оппія публична була прагатована на вышну процедуру: вѣе були той гадки, що правительственный комисаръ, заповѣвши въ соймѣ по промовѣ д-ра Окуневского розслѣдъ справы, соймѣ подасть до вѣдомости результатъ розслѣду. Така була оппія публична и таке, и на нашъ поглядъ, поступленье було-бы правильне.

А теперь что-до самого змѣту повѣстпого комуникату.

Насампередъ сказано, що замѣты поднесені въ соймѣ д-ромъ Окуневскимъ — „становили предметъ розслѣдѣвъ“. Тутъ мусить мимохотѣ насунутись заразъ дуже важне для цѣлон справы пытанье: хто переводивъ тѣ розслѣдѣ? Чи бувъ хто туды делегований — якъ на пр. до Горлицъ сов. Лосъ, — чи може только, якъ то дуже часто буває, вѣзвано косовского старосту п. Сабата, чтобы здавъ справу на всѣ замѣты поднесені д-ромъ Окуневскимъ въ соймѣ? Щобы якій делегатъ вывѣдывъ до Косова, о томъ урядова газета зовсімъ не згадує, отже очевидно розслѣдъ переводивъ самъ косовскій п. староста.

Результатъ розслѣдѣвъ п. старосты косовского „не подтвердѣвъ въ повѣтъ косовскій ані одной точки обжалованъ д-ра Окуневского“. Насъ то зовсімъ не дивує — въ даномъ случаю результатъ розслѣдѣвъ не могъ бути ничій.

Але промова д-ра Окуневского въ соймѣ выявила въ результатъ далеко важнѣйшій рѣчь, аніжъ пытанье неправильностей при выборѣхъ. Результатъ розслѣдѣвъ выказавъ якійсь „цѣкаві подробности до характеристики одноиъ косовского повѣта“. Выразно не сказано, якъ се цѣкаві подробности, — можна только догадуватися зъ дальшого тексту комуникату, де бесѣда о жандармеріи, що въ косовскій повѣтъ вѣлає передъ выборами, подчасъ выборѣвъ и по выборахъ явася акція majosa cele zdrojne pod wzgledem porzadku spolecznego.

Яка се може бути акція — годъ вгадати, бо, хочъ вѣдєтъ тамъ уже довго, нѣчо про неї дося не було чувати.

Зъ комуникату доведѣмось, що противъ той акції звернена чуйность жандармеріи. Очевидно, жандармерія може собѣ сѣдѣти за противозаконными акціями. Але-жъ д-ръ Окуневскій въ своей бесѣдѣ въ соймѣ поднесъ

факты въ акціи выборчон, котра чей-же зовсімъ не была противозаконна. А оппія публична сподѣвалася бдиовѣди имено на тѣ факты.

По заг. зборахъ „Народной Торговлѣ“.

Щорѣчне справозданье Народной Торговлѣ стрѣчаемо мы, якъ и рускій загаль, зъ великою цѣкавостію. Есть се институтъ такъ важна въ нашомъ публичномъ житіи и такъ симпатична, що цѣкавѣсть та зовсімъ оправдана и зовсімъ природный есть той интересъ, зъ якимъ цѣла руска суспільность слѣдитъ каждый крокъ той недавно нами заснованой а вже такъ широко розробленой институтіи.

Справозданье, яке представлено послѣднимъ загальнымъ зборамъ, подає намъ зновъ деякі факты, котрі способні суть утвердити и скрѣпити надѣвъ, які покладає въ Народной Торговлѣ нашъ рускій загаль. Зобльшенье числа складѣвъ филиальныхъ и розширенье тымъ обому дѣяльности институтіи, мусить очевидно тѣшити и вдоволати каждого Русина а зобльшенье числа членѣвъ до 900 свѣдѣти о живій симпатіи, якою тѣнятся товариство въ найширшихъ рускаихъ кругахъ; але наибольше надѣвъ будить въ насъ программа управляющего совѣта що-до закладанія крамницъ по селлахъ. Дай Боже нашой Народной Торговлѣ якъ наибольше вытривалости въ томъ напрямѣ, а сповнитъ тымъ способомъ найкраще свою задачу, сотворитъ якъ найширшій артерій руской торговлѣ, запуститъ въ саму глубину народныхъ массъ здоровый корѣнь экономичныхъ змаганъ, скрѣпити и поднесє промыслъ, зацѣпити змыслъ до практичныхъ трудовъ на поли матеріального поддвиженія народу, освободитъ его бди опѣи и вызыску чужахъ и вытворитъ питомый рускій станъ торговельный. Се рѣчь такъ важна, що до неї годѣться приложить рукъ всѣмъ людямъ доброй волѣ и мы длатого стрѣчаемо зъ шарымъ олескомъ дотычний услугъ справозданія управляющего совѣта Торговлѣ. Коли якъ у мѣстахъ такъ и въ мѣстечкахъ та селлахъ запанує замѣтъ теперѣшнихъ економизаторѣвъ рускій элементъ торговельный и промысловый, то тогдѣ певно поднесєсь такожъ и нашъ загальный добробѣтъ народный а поддвиженье экономичное скрѣпитъ знаменито наше политично-національное становичье.

Що-до финансовыхъ результатовъ послѣднего року администратійного справозданія управляющего совѣта Народной Торговлѣ поднесли члены на загальныхъ зборахъ колька замѣтовъ и постулятовъ менше и больше важныхъ.

Найважнѣйшій замѣтъ бувъ дотично цифръ бдѣдѣлу щадничого. И по нашой думцѣ замѣтъ той бувъ справедливымъ, хочъ-бы вже за-для того, що бдѣдѣлу щадничій не есть голownie задачею Народной Торговлѣ и що принаменье большихъ вкладѣвъ потягає за собою

конечность удерживанія значнѣйшон резервы на случай несподѣваного зажаданія большого числа зворотѣвъ. Длатого належало-бы оживити якъ наибольше бдѣдѣлу торговельный и было-бы пожадано, чтобы той бдѣдѣлу якъ найкраще рентувався, приносилъ товариству реальный зыскъ. До того очевидно потреба спѣльного збѣдного дѣланія якъ руского загала, такъ и управы Народной Торговлѣ.

Загаль Русинѣвъ повиненъ рѣшучо у всѣхъ своихъ потребахъ — якъ се подѣиєсь со-вѣтъ въ своемъ справозданіи — звертатись лише до складѣвъ своєї питомой институтіи и еи заоматати — зновъ — мы скажемо въ имени загала Русинѣвъ — управа Народной Торговлѣ повинна дбати всѣми силами о то, чтобы еи консументы доставали все наилучшій товары. Не кажемо, чтобы такъ и дося не было, однакъ годѣ не замѣтити, що зъ огляду на денній товары подносилася иногда тутъ и тамъ замѣты, въ многихъ случаяхъ може неоправданъ, але часомъ мабуть и оправданъ. Коли въ такихъ замѣтахъ бодѣй трохи було-бы правды, то обовязкомъ заряду Народной Торговлѣ повинно бути — заразъ усунути всѣ можливый хибы, чтобы весь рускій загаль спѣшнѣвъ только до неї.

Бажаемо сего щиро и горячо въ интересѣ высокой идеѣ, котра вызвала заснованье Народной Торговлѣ и котрой она достойно дося служить, въ интересѣ добробѣту и матеріального розвѣтку руского народу.

Справы соймѣвъ.

Интерпеляція посла д-ра Антоновича зъ VII-го засѣданія звучитъ въ повной основѣ:

Край нашъ, котрый въ шкѣльныхъ справахъ низше стоять и тому зъ стороны правительства заслуговує передовѣстѣ на опѣку, есть до нинѣ безъ взгляду на частіи просьбы, резолюціи и рѣшенія, явно упослѣдженый. Имено середній школы находясь въ нашомъ краю въ такъ недостаточномъ числѣ, що не першій разъ приходится намъ подносити жалобу на яву кривду, котру терпитъ нашъ край въ вказаномъ напрямѣ. Урядовъ даній статистичній зъ послѣднихъ лѣтъ дадуть вѣрный образъ сего стану: Всѣхъ середнихъ шкѣлъ въ нашій половинѣ монархіи есть 249, и зъ того числа припадає на Галичину 30, с. в. 12.05%. Галичина однако занимає 26.17% цѣлон Доливаніи а 26.91% всѣхъ мешканцѣвъ нашої половини монархіи. Предлиминарь правительства на удержанье среднихъ шкѣлъ въ цѣлой Доливаніи выказувавъ на 1888 рокъ 4,968,756 зр., а зъ той сумы вызначено на середній школы въ Галичинѣ всего лишь 927,588 зр., хочъ на Галичину повинно бы было бути презиминировано бдиовѣдно до числа мешканцѣвъ и простору землѣ 1,210,000 зр. На всякій случай край въ повноймъ правѣ жадати бди правительства, чтобы число среднихъ шкѣлъ, имено гимназий, было побльшено. Що число гимназий въ нашомъ краю есть за мале, не

Колька днѣвъ въ дорожѣ.

Списавъ о. А. К.

(Дальше.)

Межи другими будѣвлями въ Триестѣ красуєсь церковь православна св. Спиридіона коло самой пристанѣ. Та церковь хоть не такъ дуже обширна, однакъже оздобна якъ жадевъ костелъ другій. Пять купулъ красуєсь на верху, гарній мальованіа наоколо, а въ середній богатство въ золоченіи, якого не скоро можна подыбати. Образы намѣстѣй грубо убранны въ сѣрбло и золото; до того не мало причинились богатіи купцѣ триестенскій великими жертвами. На хорѣ забудованье привааче для спѣвающѣвъ, котрі вербованы зъ триестенскихъ мешканцѣвъ, спѣвають службу Богу, уложену подѣ ноты латинскими буквами. Потѣмъ церковь грецка бданауєсь не такъ озадобно якъ больше богатствомъ; въ нѣй кан-декларѣ и лампа зъ массивного сѣрббла, даръ царя російского, мають коштувати двацѣты тысячѣвъ рублѣвъ.

Дальше межи будѣвлями мѣста бданауєсь на мѣста обширнѣмъ магистратѣ, передъ нимъ кивнѣца хорошо оздоблена рѣзьбами зъ камѣня, представляющими чотиряи поры року. Вежу, хоть и не высокую, оздобляє годичникъ въ ночи освѣтленный. Потѣмъ биржа и другій значнѣйшій будовы, переважно близько бди пристанѣ.

Слепыи купецѣи богатѣ, якъ мѣсто до нинѣ есть ше мѣстомъ вольнымъ. Таа вольность мѣста була чинникомъ, що въ нѣмъ окупилася торговля, котра въ давной богатой Венеціи нинѣ сконцентрувалася въ Триестѣ. Будовы зростають, мѣсто подноситься, а о сколько на аменѣенье торговлѣ влине внесене въ привилею вольного мѣста, то покаже близька будучность. Нинѣ має мѣсто барву зовсімъ италіань-

ску: мова италіаньска всюды, нѣмѣцка лишь вышомо; написе фирмъ купецкихъ такожъ италіаньскій, а нѣмѣччины только, що мѣсто належить до Австрії.

По будовахъ мѣста належать звидѣти и арсеналъ Лойды. Розмѣры паровыхъ машинъ, де выговляють зельзаний рѣчи до кораблѣвъ потрібнѣй, переходять повѣсть. Блага грубоети цѣла краються зъ легкостію, якъ ножемъ масло, а сверделъ выбиває въ такой бласѣ дѣры въ одиой хвилѣ. А якій при той работѣ натѣкає, можна собѣ представити, коли каждый куєничокъ, вышомый зъ-бди работы, розогрѣуєсь до того степеня, що и руку понези можна можна. Корабелъ, коли будуєсь або має направлятись, вырвадѣуєсь водою въ устроєній до того мѣста; тогдѣ вода бди моря замыкаєсь, замкнѣна вода вышомповуєсь въ одиой або двоухъ годинахъ и корабель стає на сухомъ.

По звидѣженіи арсеналу Лойды годѣтсья ше звидѣти и цвинтаръ. Его устроєнье дає пѣзнати, що есть Триестъ и о колько бнъ есть мѣстомъ богатимъ. Цвинтарѣвъ въ Триестѣ есть колька, якъ равній въ томъ вольномъ мѣстѣ знаходяться вѣтронспѣданія. Католики, православныи, лютераны и жида — всѣ мають свои кладовища особѣвъ. Але якъ есть въхъ колька, такъ есѣ хорошо устроєній. Увидѣшь на одно зъ тыхъ кладовищъ, — увидѣшь найкрасѣйшій паркъ, прѣвратнѣй цѣвѣтѣми, дороги чистѣ и въ порядку, высажѣнѣй киприсами до ряду гарно обѣтѣтѣми, и гарній оказалъ нагробничъ. А по-надъ все звертають твою увагу по одиой сторонѣ кладовища спѣльнѣй каплицѣ въ формѣ веранды — все зъ коштовного мрамору гарно полірованого, рѣзьбы майстерскон. Тамъ находѣтсья подземній гробницѣвъ, въ котрыхъ хоронѣтсья родныи людей богатыхъ. Одна об-ставина заставоньтѣ тебе: увидѣшь немало нагробничѣвъ черезъ половину аломаныхъ, а коли снытавѣсья провѣдѣника, що се значить, скаже тобѣ, що то нагробничъи людей, що зро-

сли въ вѣрѣ христіаньской а потѣмъ стали либералами у взглядѣ религіиномъ. Христіаньска ихъ родина ставѣть нагробничъи, но каже ихъ и зломати.

Хто звидѣвъ хоть-бы только побѣжно Триестѣ, той не залишатъ перейтись чи переѣхати и до Мірамаре, того уединенного мѣста, котре якъ и прилегающе, такъ и сумне евоими згадкама. Властители его здыбавъ ты у Відні — въ гробницѣ цѣсарской родины. Въ Мірамаре, коли за провѣдѣникомъ увидѣшь въ палату, кожда стопа княжескимъ устроєньемъ и самымъ розкладомъ заудѣує тебе. Бачишь тамъ образъ, представляющій депутацію мексиканьскую, якъ запрошує Максимиліана на цѣсарство до себе. При палатѣ парѣвъ, хочъ займающій переважно екзотичными растениями, но мѣсце не зовсімъ бдиовѣдне за-для нервного положенія евого.

Ставши разъ на березѣ у пристаня въ Триестѣ, годѣ не рѣшнатись переѣхатись и до Венеціи, того мѣста не малою въ часѣ своихъ значнѣя, що надѣ Адриатикомъ панувало, а нинѣ быстрымъ ходомъ клонѣтсья до упадку. Венеція и Триестъ — то два ривалѣ, що борѣтсья о бытъ свой. Зъ той борбы другій выходѣтъ побѣдничомъ, а першій мусить покоритсья ему. И о Венеціи коли-небудь говорѣтсья, звычайно чуєшь слова представляющій еи въ хорѣмѣ свѣтлѣ. Тай правда, хорошо она могла бути три-чотиряи столѣтѣи тому; нинѣ носить она двоайк на собѣ слѣды: колышнѣи своєї величини и нинѣшного упадку. Коли-бъ не пляцъ св. Марка, обвѣдѣній гарною штукатерією бданауочимъ-ся будовами; коли-бъ не костелъ св. Марка, зъ-верха прехорошо украшеный; коли-бъ не палата колышнѣй дождъ зъ своими и милыми и страшными старинностями; коли-бъ не тѣи лагуны, що бданауачѣтсья нечистотою своєю, — Венеція не мала-бы большѣ значнѣя, якъ яке друго-родне мѣсто въ Галичинѣ, котре при вычи-слюваніи и не кладѣся на передѣ.

Самъ костелъ св. Марка, оказавшій по-верховенство, въ середній выглядѣе мовѣ-бы заведѣванный, на котрого устроєню належитѣмъ нѣкому не залежитъ. Но ближе приглядѣвъ-шесъ, увидѣшь коштовности въ мозаикахъ и марморахъ, якими зновъ друга святиня не повеличаєсь. Старинность сама, — бо будова зъ XIV. и XV. столѣтѣи, будувѣе въ тобѣ поважанье, а святѣсть мѣста высоко подносѣтъ твоє чувство. Зъ-верха красуєсь особливо фронтова фасада, якъ знаменитѣми и численными рѣзьбами, такъ особливо тѣми чотирмаи кѣньми, що то въ XIII столѣтѣи мали бути привезенъ зъ Цареграда, Наполеономъ I. забранъ до Франціи а цѣсаромъ Францомъ I. зновъ Венеціи поверненъ. Знаменитости пляцу само-го лихо бдиовѣдає недбалѣсть о чистоту, котрою особливо пляцъ такой повиненъ бданауачѣтсья.

По костелѣ св. Марка запрошує тебе палата дождъ, чтобы ты еи звидѣвъ. Тутъ увидѣшь величезній салъ — имено сала нарядѣ и выбору дождъ — устроєній богато въ золото, котре Наполеонѣвъ маѣвъ избрати особливо въхъ стѣлъ. Надѣ всѣи нѣчи украшенѣи звертають увагу образы найславнѣйшихъ малярѣвъ ита-лійскихъ, якъ Тинторетта, Павла Веронезого, Тиціана и другихъ, въ котріи вѣдѣвавшихся, око бди нихъ не радо бдрываєсь. По звидѣженіи стороны свѣтлон, зъ прикрѣстію чловѣкъ звертаєсь и до стороны другой, котра має представѣти слѣды страшныхъ сценѣвъ. На галеріи передъ входомъ була умѣщена голова льва зъ отвертою пащою, мовѣ-бы символъ пожирания людей: въ тую пащу злѣбный люде вкладали доносы. Не треба было вини, а треба было стягнути на себе завысть або злу волю, а не уйтѣвъ той подземного гробу. Ажъ страшно, представѣти собѣ жертву завысти людскон, якъ пушена въ подземній вузѣнныи хѣбника не входомъ а дѣврою, була втручуванѣ до гробовища, котрого вже самъ видѣ бувъ достаточный, абы жертва тамъ вниена, чула-

дається заперечити; з того сумного стану справ випливають і інші не менше сумні наслідки. Гимназії ваші переповерхні, для того і наука в них не може процвітати. Число дійсних учителів єсть за мале, для того послугує наша шкільна влада заступниками учителів. Не диво, що число суплентів в середніх школах Галичини єсть невідомо велике, бо виносить 217, с. е. 38-75% всіх учителів середніх шкіл в краю. Єсть се мало-що не третя часть всіх суплентів в нашій половині монархії. Помінаємо уже обставину, що се не гідне такт поважної держави використовувати в такий спосіб суплентів, котрих майже половина (100 на 217) має потрібні неспиті б. 10 і більше літ. Суть то люди, що з року на рік виживають постійного місяця і не можуть дождатися, бо статус дійсних учителів єсть рівномірний числу середніх шкіл, тому також як в Галичині великий малий. Не диво про те, що чим раз менше число абитуриєнтів, котрі в нашій бідній країні глядають передовсім хліба, записуюся на виділь филозофичний; не диво, що уже тепер не достат учительських сил, бо майже ніхто у нас не поспіває знанню, котре не подає хліба, а положення суплентів в теперішню пору єсть у нас в повиді значено сего слова одстрашаюче. Не диво, що в фреквенції виділь филозофичних в краєвих університетах постійно зменшаєся, так, що сї виділь в краєвих університетах показують злишними в недалекій будучности. Щоб се лихо хоч в часті поправити, сойм в краєва рада шкільна жадла вже многократно бдї правительств побільшеня числа середніх шкіл, а по крайній мѣрѣ именована більшого числа неспитованих суплентів хоч-бы учителями extra statum, але до нинї безуспішно. В виду наведених фактів, позволяють собі підписані зацікавлені правительству:

- 1) Чи намірився правительству уже раз побільшити число середніх шкіл, а іменом гимназій в нашій країні? —
- 2) Чи рѣшити оно в найближшій час виставити по крайній мѣрѣ одновічне число постійних мѣсць учительських extra statum при гимназіях, вказуючих значущішу фреквенцію?

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНИЙ

Молодо-Чехи — вже N. fr. Presse — побѣдили в чеській соймї і Грегѣр може весело споглядати на своє дѣло. Ваєсенє его в справѣ адреси до корони бдослано і то на внесєнє Рагера до комисіи. Органъ централістѣв называє цѣлу акцію молодого-Чехів смѣшною комедією, котра могла-бы викликати сердечну веселість, коби лиш не дѣялась в Австрії і не готова тям, що їй прилягаються, набити туза. Сего послѣднього бо бояться централісти очевидно найбільше.

Вчера підписано в Чернівцях протокол в справѣ управління російско-австрійскою границѣю між Дибетромъ а Прутомъ. Президентъ краю бар. Пано запросив до себе на обѣд членѣв російскою комисіи границь. На обѣд був також черновецькій консул п. Ладженевскій, той самъ, що був на вечеру в Коломиї. Щастє, що бар. Пано єсть президентомъ краю і що він не в Галичинѣ, а то в сѣй час перенесли-бы его де на Мазури!

В справѣ переходу резервовихъ офицерѣв до чинной службы оголошила урядова газета вѣдєвєска такє розпоря-

ся живцемъ погребеною. Чотиря сирѣ сѣны, на осередку кам'яне ложе, котре той жертвѣ і за ложе, і за стѣл і до сидження мало служили. Одинъ крок віддалени бдѣ того ложа до мору — то цѣла просторня того гробу, а лучь повсѣгла, що подарався чєрезъ малый отвірѣ в грубыхъ мурахъ — се було одно добродѣство тої жертви... Та коли образъ той переражує тебе — успокойся! республика венеція буна не сама одна, що переводила таїя процедури. Такъ було в часахъ институції инквизицій, котрі уважавъ за святий урядъ для ванищеня ересей, напередъ в рукахъ самыхъ начальниківъ церкви а потѣмъ в рукахъ монахівъ, іменно Доминиканѣв. Якъ у венеційской республикѣ самого до носу досѣ було, щобъ бути ввиненимъ до вѣзничѣв, — не лучше було і по краяхъ другихъ. Тисячами людей гнало живцемъ в підземнихъ тыхъ гробахъ, а хто тамъ разъ попався, слаба була надѣя, що тої кола ще побачивъ свѣтъ Божій. Коло палати дождь по сторонѣ другий дороги ведучої бдѣ пристаї на плацѣ св. Марка стоїть вежа, яко звѣзниця того-жъ костела. Звонѣв шѣсть, не такий великий якъ на вежѣ в Краковѣ, а вежа до сего метрѣв висока має тую особливѣсть, що не має сходѣв, а тільки що-разъ вище і вище взнесеній теренѣ, котримъ на верхъ дбастися не дуже утяжливю. Наполеонъ I на верхъ вишѣвъ на коні.

Кромѣ палати дождь єсть еще будова прокуратуріи, що більше бдєначуєся; далше костелъ св. Георгія, Maria della Saluti, і ще вѣлька. Будѣвѣ в мѣстѣ переважно занедбані. Нерегулярнѣсть будѣвѣл і ихъ запущєнє вражливѣ прикро. Де по мѣстахъ другихъ дбають о порядокъ і чистѣсть — Венеція частію зовсѣмъ не журиться, противно, всю нечистоту видають в лагуны, в котрыхъ тѣлько безнастанний рухъ дѣлає то, що вода змиваєся і нечистѣсть не остає на поверхні. Взагалѣ видко недбальство в утриманні порядку і чистоты; дощѣ пообдирані дуже немилдо вражають око.

(Конецъ буде.)

дженє: В вѣконанѣ санкціонованихъ ухвалѣ делегацій має бути доповнена недостаюча часть чинныхъ офицерѣв в разнѣхъ подпоручниковъ і длѣтого в 1890 р. будуть поклякани до службы офицери резервові. Офицери тѣ одержали бдѣ доточныхъ командъ повѣдомленє, що в случаю, коли хотѣть бути перенесені в станъ чинный, можуть о то старатєся вѣсенємъ прѣшєнн, уложєного бдѣповідно до инструкціи для школѣ военновѣхъ і мають прислѣти его до 1 грудня с. р. до командѣ корпусныхъ.

Чимъ довѣдїи миєє часѣ бдѣ гостини царя в Берлинѣ, тямъ больше розяснюютьєся вражѣня і погляды, якї та гостиня викликала. Що царъ вернуєть домѣв в лѣтшѣмъ і больше згдѣдливѣмъ успособленю, то єсть рѣчь певна, але такожъ єсть рѣчь певна, що гостина сѣ, помануши волю на саму особу царя, що правда, в такий державѣ, якъ Россія такожъ богато значить, не зробила на загалѣ російскою суверѣнѣстю великого вражѣня. Російска прѣса стараєся теперъ всѣми силами доказувати, що Россія анѣ на волю не бдѣстунѣ бдѣ свого становлєня в болгарскій справѣ. Кога в сѣй справѣ має настати яка змѣна, то повинна і може она вийти хаба лиш бдѣ трагедіального союзу. Ось якъ пишуть „Мѣс. Вѣдом.“: „Теперъ нема вже сумнѣв, що мѣрѣ європейскій може бути лиш в такий случаю забезпечєний, коли або Россія або Нѣмеччина змѣнять свою политику. Россія не може мати нѣчого на своѣй соймѣ, бо поступала завсѣгдѣ лѣво, не може отже змѣняти и не змѣнять своєй политики. Треба отже, щобъ змѣна настала в Нѣмеччинѣ. Болгарска справа буде рѣшати. Коли отже на берлинскѣмъ зѣздѣ ухвалєно дѣйствиє якує змѣна в справѣ болгарскій, то може бути бесѣда лиш о Нѣмеччинѣ і зависимѣй бдѣ неї Австрії, але нѣколи о Россії.“

Выходило-бы зъ сего, що стремлєня Россія не змѣнялась. Цѣлий политичний адоутокъ гостини царя в Берлинѣ обмежався отже на то, що лиш в особистыхъ бдѣноснѣхъ межѣ Петербургомъ а Берлиномъ настала змѣна, а треба то знати, що тѣ бдѣноснѣ в послѣднихъ часахъ такъ вже були погбрани, що бдѣ стороны лєви вже урядово могли зноситєся зъ собою. Дока буде трєвати се поблѣшенє особистыхъ бдѣноснѣхъ, такожъ не знати, бо звѣстно, що на російскѣмъ дворѣ єсть партія, котра стараєся всѣми силами настроити царя ворожо противъ Нѣмеччины.

Теперъ показуєся такожъ чимъ разъ больше, що предметомъ розговорѣв царя зъ кн. Бисмаркомъ бувъ майже виключно лиш три державний союзъ і то кн. Бисмаркѣ стараєся перекопати царя, що союзъ сѣй зовѣсть не вымѣрєний противъ Россії, а має лишъ удержанє мѣра на цѣли. Кажуть, що кн. Бисмарковъ то зовсѣмъ удалося. Зъ російскою стороны доказуєть навѣть, що Россія дала аргументи Нѣмеччинѣ, що вѣзакъ недѣвѣрѣ еи до Нѣмеччины і тридержавного союзу буде можна лиш тогдѣ усунути, коли Нѣмеччина зъ своєи стороны не буде в дружнихъ бдѣноснѣхъ Россії до Франції добавувати ворожого виступлєня противъ себе. В звѣзѣ зъ сѣмъ стѣтъ мабуть і та вѣсть, що Гирєвъ навѣдъ недавно тому сказати, що вінъ кладе велику вагу на тѣснѣйше зближенє Россії до Франції. Позаякъ не можна припустити, щобъ Гирєвъ навѣдъ змѣнявѣ, то можна хаба лиш догадуватися, що межѣ нимъ а царємъ настало якує непорозумѣнє і що становлєнє Гирєва єсть захитанє а вінъ шукає теперъ опору в партії противѣй Нѣмеччинѣ а прихильнѣй Франції. Треба мати при томъ і то на оцѣ, що заразъ по вѣздѣ царя зъ Берлина розбѣйлась була поголовка, що Гирєвъ має уступити а на его мѣсце прийдє кн. Воронцовъ-Дашковъ, особистий прѣятель царя. Чѣ дѣйствиє в російскѣмъ министерствѣ дѣлѣ заграничныхъ має настати якує змѣна, годѣ знати, але все такъ впадає в очи, що якъ вѣзъ тогдѣ, коли царъ привозить прихильнє успособленє для Нѣмеччины, его министерѣ промавляє в корѣсть Франції.

В Парижѣ бдѣбулися онъ-гдѣ перші зборѣ всѣхъ посѣлѣв зъ правящѣ. Запрошенє на сѣй зборѣ бдѣдѣсѣла бувшій предсѣдатель выборчѣ комисіи сполучєной правящѣ бар. Мако і гр. Додєвиль і розсѣла єго 171 посѣлѣ монархичныхъ. Буляжистѣв не затрѣшѣ. Инициаторамъ сѣхъ зборѣв розхадѣть о то, щобъ сполучати всѣ группы монархичнѣ і утѣрати одну вѣтку партіи монархичну підъ назвою „партія правящѣ“. Вѣ кругахъ монархичныхъ приважують до сѣхъ зборѣв велику вагу.

Кн. Фердинандъ Кобургскій, вертаючи зъ Парижѣ черезъ Бруксєлю, поступивъ те разъ до Монахѣмъ до базарєского вѣзакъ Макса Емануїла. Коги і куды буде вѣзакъ вертати до Софії, ще не знати, але все-таки здаєся, що вже нѣмѣ або вѣзакъ, бо треба буде бдѣкрыги собравѣ. Може бути, що коли вѣзакъ не прийдє на часѣ, то Стамболовъ самъ бдѣкрыги собравѣ бо зѣчувати навѣть, що спеціалнѣй посланникъ болгарскій вѣхавъ до вѣзакъ вѣ текстомъ престольнон бесѣды. О скѣлько вже досѣ звѣстно, то теперѣшня престольна бесѣда буде о отѣмъ вѣзакѣ, що порушѣть двѣ справѣ политичнон натуры, а іменомъ, поблѣє великє почутѣ независимости в болгарскѣмъ народѣ і высказѣ подяку австрійскому цѣзарєви за прихильну згадку о Болгарії в промовѣ до собѣлныхъ делегацій. Кажуть, що вѣзакъ не буде вже вертати чєрезъ Бѣлградѣ, лишъ пойдє до Оршавы а зѣбдѣсь перевезєся парохомъ до Лѣмѣ Паланки і пойдє возомъ до Софії.

НОВИНКИ.

— В справѣ конфіскації ч. 201 „Дѣла“ одержали мы таке письмо: Cz. 17841. Ryszajsczy sprawozdanie c. k. Sudu krajowego z 23 septembra 1889 Cz. 16086, kotorym widmowleno zatwierdzenie konfiskaty Nr 201 Dila za artykuł „u Lwowi 6/18 sierpnia 1889“, postanowiyw c. k. Sud krajowyj wyzszij po wysluchaniu c. k. Nadprokuratora widmiano riszty: że soderżanie powyższego artykuła zapemaje w sobie znamena prowiny z §. 302 z. k., że proto oprawdannoju jest zariadżena konfiskata a wzboronene dalsze rozprostranenie seho artykuła, poneže wywody seho artykułu zasochszuj jawno do nepryjazny protiw szlacheti jako stanowiy sospilnosty tutejszoi, §. 302. z. k. O sem riszeniu ok. wyzszoho Sudu krajowego z dnia 8-0 żowinia 1889. N. 23629. powidomleja sia Redakocyji ozasorpsy „Dila“. Ok. Sud krajowyj kanuyj Lwiv dnia 18 żowtnia 1889. — Poglies.

— Проф. Теофилъ Грушкевичъ прибувъ уже зъ Коломиѣ до Львова і обнявъ бдѣ четверга с. т. обѣзѣнки вѣ IV-ѣй гимназії у Львовѣ, вѣтунивши на мѣсце молодєнского суплєнта п. Константиновича, котрого перенєсєно на мѣсце п. Грушкевича до Коломиѣ. П. Грушкевичъ єсть уже звѣзъ 20 лѣтъ учителємъ, квалификованый до рускогѣ языка, на побѣдѣ конкурє на учителя рускогѣ языка доставѣ посаду вѣ Коломиѣ и учивъ тамъ рускогѣ языка вѣ чотирѣхъ высшѣхъ классахъ гимназії. Теперъ у Львовѣ придѣлено ему учити польскогѣ языка, латини и нѣмецкогѣ вѣ II-ѣй класѣ. Цѣсь подобногѣ досѣ не бывало. Гимназії коломиѣска осталася безъ профессора рускогѣ языка и, бдѣ часу убѣлєня проф. Грушкевича бдѣ обовѣзѣкъ учителя вѣ Коломиѣ, ученики высшѣхъ класѣв идуць зъ годнѣ рускогѣ языка до дому. Не знати, що далше буде, бо суплєнтъ п. Константиновичъ, перенєсєний на мѣсце проф. Грушкевича до Коломиѣ, заявивъ выразно инсекторѣ п. Самолєвичєва, що вінъ не годєтъ учити рускогѣ навѣть вѣ I-ѣй класѣ, не то у всѣхъ высшѣхъ класѣхъ гимназії... и не диво, бо до рускогѣ языка не опосѣбилє.

— Зъ львовскогѣ „Народного Дому“. Управляющій Соймѣт „Народного Дому“ принявъ на забѣданю 15 (27) верєзня с. р. отєихъ членѣв: о. Симеона Дукєвича зъ Поддѣбєцѣ, о. Аталѣ Балєнєвичѣ зъ Зєсєния підъ Львовомъ и о. Юліана Лєвницкогѣ зъ Жизномира. — Библиотека „Народного Дому“ выказує за III чєртѣрѣкѣ 1889 р. такий станъ: Надѣйшло до библиотеки понадъ 1000 дарованихъ книжокъ и брошурѣ, зъ котрыхъ майже 400 було дублетамъ, тому примѣєно ихъ вѣ окремой „комнатѣ дублетѣв“. Записано же вѣ картковѣй и инвєнтарнѣй каталѣгѣ 610 чєслѣв вѣ 1043 томахъ. Число всѣхъ книжокъ библиотеки выносѣть теперъ 18,174.

— Зъ Дрогобича оповѣщуютъ: Вѣ пятницю дня 1 н. ст. падолиста с. р. бдѣбудуться загалнѣй зборѣ членѣв товариства Бурєсѣ св. Іоана Хрєстїтєлѣ вѣ Дрогобичѣ вѣ сѣли урядѣ громадєского о 2-ѣй гор. зъ полудни. На сѣй зборѣ запрошувєя всѣхъ П. Т. членѣв и тыхъ, що хотѣть вѣписатєся до товариства. Порядѣкъ дневнѣй зборѣв такий: Справозданє зъ дѣяльности видѣлу и стану ка сѣи та выбѣрѣ новогѣ видѣлу.

— Зъ черновецького університету. Инсталліція новогѣ ректора д-ра Калужаньскогѣ послѣдувала, якъ звѣщанню, 4 н. ст. жовтня. Новѣй ректорѣ мавъ инвєнтарію бѣсѣду про початки и розвѣй славянскогѣ филології. Уступачнѣй ректорѣ проф. Конєт. Поповичъ бдѣчитавъ справозданє за минувшій рѣкѣ, побѣла котрого черновецькій університєтъ мавъ всего 261 зухатѣлѣв, зъ нихъ 35 надзвичайныхъ, 195 зъ Вуковичи, 49 зъ Галичини, 3 зъ Австрії, 4 зъ Чєхії, 4 зъ Угорщини, 1 зъ Герцєговини а 5 зъ Румунії. Посѣла народности було: 104 Нѣмцѣв, 103 Румунѣв, 34 Русинѣв, 25 Полѣкѣв, 3 Чєхи а 2 Сербѣ; побѣла вѣроисповѣданя 112 прав., 69 жидѣв, 49 рим.-к., 14 гр.-кат., 11 протєст., 3 бр.-кат., 2 бр.-ор и 1 безконєсѣйный. — Вѣ теперѣшнѣй побѣрѣчѣ читавъ проф. д-рѣ Смалѣ Стоцкій „Исторію рускогѣ литературы XII—XVI вѣку“ чєрезъ 3 години и „Паломника Данила Мниха“ чєрезъ 2 год. на тѣжєдєнє. — Проф. д-рѣ Калужаньскій читавъ: „Старословєнскій текєты“ (1 год.), „Синтаксѣу падежѣв вѣ славянскѣй мѣвѣ“ (1 год.) и „Нову російскѣу і польскѣу литературу“ (3 год. на тѣжєдєнє). На богословскѣмъ видѣлѣ заповѣли и рускѣй вѣправы: о. Стефанѣлѣ зъ катихитики, проф. К. Поповичъ зъ гомилєтики; все прочє подаєся вже 15-ий рѣкѣ тѣлько по румуньскѣ мимо роспорѣдженя министерства, що румуньскѣ выклады остануть лишє чєрезъ якийсь часѣ переходовѣй и мимо вєсєнє д-ра Зотѣ вѣ часть державнѣй, щобѣ выклады на богословскѣмъ видѣлѣ чєрн. унєвєрситєту були румуньскѣй и рускѣй.

— Вечєрѣ зъ танцями „общєства Русскихъ Дамъ“ бдѣбудєся, якъ вже мы доносили, дня 17 (29) жовтня с. р. вѣ великій сѣлѣ „Народного Дому“. Дѣждѣ зъ вечерка прѣзвѣченѣй на подѣмогѣ бдѣднѣхъ львовскихъ ученицѣ. Вѣступѣ по 1 зр. бдѣ особы; початѣк о 8-ѣй годнѣй вечеромъ.

— Огнѣ. Зъ Заболотова пишуть: Минувшѣмъ недѣлѣ 20 н. ст. жовтня вечеромъ займився огонь вѣ сѣудѣнѣмъ сѣлѣ бдѣ Заболотова вѣ Дємачѣ на обѣсѣтѣ Івана Колѣбєника, одного зъ наибѣгатѣшихъ сѣлянъ сѣи околицѣ. На ратунокъ выбѣлось зарѣзъ 44 людей зъ фабрики тютюну підъ проведѣмъ п. Козловскогѣ. О успѣшнѣмъ ратунку не можна було и подумати, бо вже горѣла стѣдѣла повна соломы и сѣна, але змѣгѣли ще охоронити бдѣ огонь сѣудѣну хату. Шкода значна, бо будинки не були убєзпечєні, та й госпѣдари не було дома, тому згорѣла пара волюбѣ вѣ стѣдѣлѣ и кѣлька шнурѣв тютюну. О причинѣ огонь говоритѣ всѣляко, и такъ мавъ сего дня прийти до Колѣбєника якийсь бдѣднѣйшій госпѣдаръ и прѣсєнєти его познати грошей, а коли Колѣбєникѣ ему одмовивъ, мавъ сказати: „Добрє, не маю я нѣщо, але и тобѣ не буде лишє... Зъ огню тѣшатєся лиш циганѣ, що проживають вѣ Хлѣбнѣчѣй и Тулуковѣ. Вѣже другій дєнь сидѣть они при волахъ, спалєныхъ вѣ огнѣ, та гостѣлєся. Жалуютѣ щє, що безроги змѣгѣли выхѣпатєся якує зъ кучѣ, заки щє займилася стрѣха, бо буди-бы щє мали и сохонину. Дѣдѣти треба, що

мѣсѣка сѣнкава, стояча на ринку вѣ отвѣртѣмъ полѣ на пострахъ огнєви, не прибула до огню, бо сторожи огнєви нема вѣ Заболотоѣ.

— Вѣ рускѣ воспитаннѣе жєнѣчє у Львовѣ, підъ управѣно пѣкѣнѣ Ч. с. в., принявъ управляющій Соймѣт „Народного Дому“ у Львовѣ на мѣсѣчє чєрєдѣ тѣмъ принятой Олѣгѣ Вѣлячєвскогѣ, котра вѣйшла притулѣкѣ вѣ яворѣвскѣй монастирѣ, Марию Косовичѣ, ученицѣ VII класѣ, сѣроту по свѣщєнику.

— Зъ буковиньскогѣ Руси. Черновецькѣ драматично товариство рускѣ, вѣзѣвши участь вѣ прѣдставлєннѣ театральной и концертѣ черновецькихъ литерѣтѣв и журналистѣв, та вѣзѣзѣвшись дѣже гарно зъ сѣи задачѣ, бдѣжало и тепєрѣ порѣшило, давати сѣи зѣмѣ що першѣи подѣлѣ кождѣго мѣсѣця аматорскѣ прѣдставлєня зъ наймѣнѣой сѣлѣ „братєскѣй“ разѣмъ зъ продукцій мѣшанѣго (жєнѣскогѣ и мужєскогѣ) та й мужєскогѣ хорѣ; першій подѣлѣ управѣно о. Воробѣвичѣ а другій д-ра Стоцкогѣ. — Товариство академичнѣ „Союзъ“ вѣ Чернівцѣхъ устроєє дня 3 н. ст. падолиста вечерѣмъ зъ танцями вѣ сѣлѣ гимнастичногѣ товариства. Стрѣбѣ домашнѣй або народнѣй; вѣступѣ по 1 зр. бдѣ особы. — На „Рускѣй Домѣ Народнѣй“ вѣ Чернівцѣхъ зложено: п-ѣ Куйбѣда зъ Юрѣвичѣ 2 зр., п. Ив. Тиминьскій вѣ домѣ потарѣ п. Клячєра вѣ Путиловѣ збѣравѣ 5 зр. бдѣ кр. п-ѣ Єлєс. Мариньчукъ на забѣвѣ у п. Петра Войновскогѣ 4-36 зр., зъ вечерка устроєного школлѣрами зъ Паньскогѣ Долины чистѣго доходу (11-85 зр. надѣтѣкѣв) 43-59 зр., на весѣлю о. Оробѣкѣ зъ Станѣвичѣ 21-02 зр. — а разѣмъ зъ попереднѣмъ выказѣмъ 272-06 зр. — Вечерѣмъ сѣбно-декламаторскѣй школярѣкѣ зъ Паньскогѣ Долины подѣлѣ проведѣмъ о. Ал. Манастирєскогѣ на дохѣдѣ „Народного Дому“ вѣ Чернівцѣхъ знаменитѣ удаєся. Хорѣ складеє вѣ сѣмѣ школярѣкѣ вѣ народнѣхъ стрѣлахъ, учителя п. Ив. Альботѣ и о. Манастирєскогѣ. Наибѣльшє подобѣлєсь пѣсѣнѣ укладѣ о. Манастирєскогѣ: Громадскѣ радѣ, На сѣлѣ и Живнѣрѣ. Такожъ декламѣцію Манастирєскогѣ (Пѣвнѣ), его сына (До гостѣй) и Лєсѣка Флѣорѣ (Молять Русинѣв) выпѣли знаменитѣ.

— Зѣвѣщаннє бл. п. Григорія Шашєвичѣ. Побѣднѣй крил. о. Гр. Шашєвичѣ вызначивъ вѣ своѣмъ зѣвѣщаннѣ зъ дня 5, 6, 7 и 12 чєрвня 1888 р. мѣжѣ иншимъ таки лєгаты: 1) Вѣ §. 17 записавъ свою библиѣку числѣчу 3331 томѣв вѣ 3694 примѣрѣнахъ библиѣтєцѣ львовскогѣ „Народного Дому“ зъ тѣмъ застерєженнємъ, щобѣ складала она окрему часть підъ назвою „Библиотека Григорія Шашєвичѣ“. 2) Вѣ §. 25 записавъ орѣбѣну чѣшу зъ дискосѣмъ, звѣзѣдою и футералѣмъ, бдѣтакъ бѣлымъ фєлонѣмъ, вышиванѣй золотѣмъ, зъ всѣми приборами и двома дальмѣатѣками для другѣй цєркѣви мѣсѣкои у Львовѣ при „Нар. Домѣ“ зъ застерєженнємъ, щобѣ упоминати все вѣ часѣ богослужєня о душі покойногѣ, коли тѣ посудѣ а вѣзглядѣно ризѣ будутѣ ужинаєть при богослужєннѣ. 3) Вѣ §. 30 записавъ для бурєсѣ „Народного Дому“ 50 зр. платныхъ вѣ двоѣхъ побѣрѣвнѣхъ рѣтахъ зъ долу. 4) Основною грамотѣю зъ 18 чєрвня 1888 р. поручивъ Григорій Шашєвичѣ вѣ §. 14 упр. соймѣтѣи „Нар. Дому“ управѣу фондѣции его имени, выносѣючи околѣ 40,000 зр. и вызначивъ за управѣу еи институтѣу 50 зр. рѣчно а для касієра еи 5—8% зъ еи рѣчныхъ дохѣдѣв брутто.

— Вѣ ч. 41 „Бѣльчєвичѣ“ помѣщенѣй великий гарнѣй портрєтѣ Василя Шкрибляка, рѣзѣбарѣшѣукаря зъ Яворѣва, пов. коєвѣскогѣ, та интєресна розвѣдка Ник. Колѣуника про родинѣу Шкриблякѣв.

— Зъ Пѣдѣгѣри коломиѣскогѣ жалуютѣся на шкоды, якѣ тамъ робѣять дѣкѣ звѣрѣ. И такъ вѣ Вѣло-бєрєзѣдѣ появиєся медѣвѣдѣ, а вѣ Кривѣорѣвнѣ медѣвѣдѣи, котрѣ вырѣбляють людямъ великій пакѣсти.

— Членѣв товариства рускихъ ремѣсникѣв „Зорѣ“ запрашаєся зѣбратѣся дня 27 т. е. вѣ недѣлю о годнѣй 3 по обѣдѣ коло дому при ул. Вѣяхарєскѣй, де мешкаєть помершій членѣ нашѣго товариства бл. п. Киприѣнъ Гумєцкій, щобѣ бдѣдати ему послѣдѣну услугу. — Василь Нагѣрнѣй, голова товариства.

— Пѣсѣня. Зъ Инсѣбруку телеграфуютѣ подѣ днємъ 23 н. ст. жовтня: За-дѣлєльныхъ вѣтрѣвѣ полуднєныхъ и безнастанныхъ дощѣвѣ прибули зновѣ значѣно воды Адигѣ и еи притѣкѣ, а такожѣ Айседеку. Рѣка Правнѣнѣло перєрвала провѣзѣоричнѣй валѣ охорѣнѣй подѣ Продацѣи и мѣсто стоїть вѣ части подѣ водою.

— Рада судѣвѣ повѣтѣовѣ. Найвысшій трибуналъ у Вѣднѣ розєудивъ сѣми днѣми таку справѣ: Стефанѣ Дємѣвскій зъ Меднѣнѣхъ завѣзѣжавъ, що сѣлѣнє ухлѣвають пѣльнѣи дороги, ведучѣи чєрєзъ его грунтѣ. Побѣюєняє, щобѣ не забрали ему дороги, поклавъ запорѣ повнєрєкѣ дороги. Лишъ одному сѣлянѣнѣво давъ ключѣ, котрымъ отвѣрѣлось запорѣ, и дозволивъ ему ужинаєти дороги. Але одного разу, коли сѣй сѣлянѣнѣй отвѣрѣлъ ключємъ запорѣ, прилучилося до него кѣлькако сѣлянѣ и помнои закаузъ вѣзѣхало на сѣю дорогу. Дємѣвскій порѣдѣвѣся судѣмъ повѣтѣовѣмъ зъ Меднѣнѣхъ, що має работѣ, а судѣя казѣвъ ему стрѣлѣти. Дємѣвскій подѣбѣвѣ зновѣ сѣлянѣв бдѣучѣхъ его дорогою и загрозивъ имъ, що будє стрѣлѣти, коли не вернутєся. Сѣлѣнє не послушѣли наказѣу а Дємѣвскій стрѣливъ та убивъ двѣ конѣ вѣрѣстои 300 зр. Обжалѣвано Дємѣвскогѣ о небєзпєчѣну грѣзѣбу и ушѣдженѣ чужѣи власности, але судѣ окружнѣй вѣ Самѣборѣ убѣднѣвѣ его бдѣ провинѣ. Прокурѣторѣя вѣнесла бдѣдѣлѣкѣ бдѣ того заєудѣу и справѣ розбирѣласѣ вѣ найвысшѣмъ трибуналѣ. Трибуналъ не прихильнѣо до бдѣдѣлку прокурѣторѣи, лишъ затвєрѣдивъ засудѣ самѣбѣрєкогѣ судѣу, мотивуєчи вѣ сѣй спѣсѣбѣ, що Дємѣвскій дѣлавъ зѣ конечности вѣ оборѣнѣ противъ бєзпѣравногѣ нападу.

— Прѣсѣцѣ агєнтѣвѣ емигранційныхъ вѣ Вадовѣцѣхъ бдѣложено до 14 н. ст. падолиста с. р.

— Вѣ Перегнѣнѣи вѣ добрахъ мѣтрополитѣхъ и камерѣальныхъ побѣчѣнѣлись минувшѣго тѣжєдѣна выи на оленѣ. Вѣ ловахъ брали участь мѣжѣ иншимъ: граѣъ Лѣмѣбергъ зъ Стирѣи, кн. Лѣхтєнштайнъ зъ Тирѣоли и гр. Замѣйскій. Зъ разу не мали ловѣдѣ погоды, бо падавъ снѣгъ и було стѣдено, але побѣдѣльшє була гарна погода. Кн. Лѣх-

ДѢЛО

Выходит у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) з 5-ї години по полудні. Литературний додаток „Библиотека найзнаменитіших повістей“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвіга 9. В Перемишлі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Moser, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalek, I. Wollzeile 8. Oppelk, I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі М. Naassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платні у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Львові: за Границю: на цілий рік . . . 18 кр. на цілий рік . . . 24 кр. на пів року . . . 9 кр. на пів року . . . 12 кр. на чверть року . . . 4 кр. 50 кр. на чверть року . . . 16 кр. на місяць . . . 1 кр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 кр. на пів року . . . 8 кр. на чверть року . . . 4 кр. на місяць . . . 1 кр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні блк порта Поодинокі число копій 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. блк одного стрічка печатної, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подяки числяться по 10 кр. блк стишка.

До наших П. Т. Читателів!

З дня 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрок видавництва „Діла“. Просимо о скорі надсилання передплати і задегло-стей!

Бесіда посла К. Телишевського

виглошена на VII. засіданні союму в справі ви-мѣру правних належностей властями скарбовими.

Высокий сойм!

Суть справи, котрі систематично повертають на порядок денний союму, ніколи з порядку денного не сходять, сойм завсѣгды ними займався і поновля займається мусить. Переглядаючи аннали нашого сойму блк 1861 року, найшов я, що деякі справи не тільки в кожній період, але на кожній майже сесії, на кожній майже засіданні були підношені, а характеристичне при тому, що всі ті справи найдете в надксі соймові блк буквою С: школи, судобництво, судова реформа, судове поступованье, спільне поступованье, солд, шпиталь. Суть то неважє окля-ка, що підносилися завсѣгды з лав соймо-вых.

До тих справ, котрі правильно від-кються блк буквою С, належать такожі справи о скарбових належностях. Перегля-даючи аннали соймові, найшов я, що блк 1861 р. і то справою займався сойм наш тільки 22 разів. Зараз на першій засі-данні в 1861 р. піднято тую справу і блк тоді рік-в-рѣб говорено на той темат. Що найповажнійшій і найдосвідчийшій мужь займався сею справою. Промовляв: Кшечу-нович, Заблєквич, навѣть ти, що нинѣ дер-жать в руках своїх справи скарбу дер-жавного, котрих погляди нинѣ рѣшають ви-тєресы сего скарбу, а котрі колись-то промо-вляли з сей спосіб, що реформа закона о належностях скарбових належать до пеку-чых, до справ живих краю нашого. Два-чх і вѣсьмь лѣтъ минуло блк часу, коли першій раз в тій справі бдовалася голо-сы в соймѣ. Сотня голосів промовляла блк сего часу, а конєц-бѣнєць ми стоимо за-всѣгды тамъ, де стояли, коли навѣть не горше. Голосы, піднесені в тій справі, лишались майже без ніяких наслідків. З резолюцій, котрих було 16 задрєсованих до прави-тельства, остало 10 зовсѣмь без відпові-ди. То-ж і я, одзвучуючись в тій самій справі, єсьм певний, що і мій голос не буде мати наслідків позитивних, остаете голосомь во-пѣючого в пустині. Але підносячи голосъ, я хоту прагати правительству, що ми о тій справі, пекучий для цѣлого краю, не приза-були, і що ми такъ якъ попередник наші упоминаємо о то, що намъ належить, і що завсѣгды систематично упоминатися буде-мо такъ само, якъ систематично правительство в тій справі мовчить і нічого не робить. (Браво!)

Я виходжу з того сгановища, що в соймѣ належить розкривати недостачі нашої цѣ-лон управы, а именно управы скарбової; що ми тут повинні висказати правительству, де суть ті рани, які сейчас треба гоити. Для того підношу голосъ в тій справі і пишу в цѣлості на мотиви, висказави мовѣ по-передникомъ, посломъ Абрагамовичемъ, ко-трій висказав свою обаву, що цѣла та спра-ва розбѣсь о недостатках доброй волѣ пра-вительства. Тільки межа маю а нимъ захо-дити та рѣзниця, що блк обмежився тільки на бажанє реформи оплати в справахъ спадкових, а я їду далше і мущу йти далше, бо справа спадкова не єсть оданка, що намъ досудило. Єсть крімъ неи ще блѣ-ше справ о правних належностях блк бо-гато другихъ актів правних, до тепер же не управленых.

Подумайте, панове! По заведенню книгъ грунтовихъ амують всѣхъ насъ приписи законів до того, щобъ станъ табулярний уде-ржати збднимъ зб станомъ фактичнимъ, і тимъ самимъ уже встановлено нове жерело доходівъ фискальних, бо доведено до того, що нинѣ не можна зробити нѣ одного кроку, при чѣмъ бы не було потрібно писемного акту і щобъ скарбъ не мавъ відомости о тѣмъ. Найменша цадулка, в сѣль неумно списа-на, не може нинѣ утанєсь, не може бути трактована якъ актъ чисто приватний, якъ актъ характеру чисто роданного. Борони Бо-же! Черезъ заведенє книгъ грунтовихъ бере скарбъ все в свои руки. Чи отецъ з сыномъ, чи з дочкою зробивъ найдрібнійшій укладъ, заразъ скарбъ сягає туди при помочи закону о праву нитабуляційнімъ і з акту сего дробного і правно неважного тасне для себе доходи. Скоро вже такъ єсть і скоро ми вже такъ далеко зайшли, то з другою стороною ми вповнѣ управнєй жадати, щобъ та пла-та була закономъ управленна, щобъ той законъ нормувавъ обовязокъ тихъ, котрі на-лежність праву мають оплачувати, і щобъ ви-мѣр той належності бувъ справедливий.

Такъ однакж не дѣсьє. Я мѣгъ-бы вамъ, панове, висказати безъ числа ви-мѣри належностей довереныхъ зовсѣмь безправно; я мѣгъ-бы висказати, що при такихъ ви-мѣрахъ заходити не разъ то, що може нѣде на захо-дѣ і заходити не повннн: тогдѣ, коли пер-ша инстанція ви-мѣри уже належності, сто-рона зарєкурє, думаючи, що собѣ поможе, а одержув на свой рекурє замѣсть ажєня — підвєсьє. Отъ і маємъ рекурє!

Таке нѣколи не повинно дѣятися в до-бре управленнѣ администратіи скарбовѣй. Я мѣгъ-бы зновъ начислєти сотки фактівъ, де належності, ви-мѣрені в першій инстанції на тисячѣ, сходять в дальшыхъ инстанціяхъ на крейцѣр. Мѣгъ-бы я указати вамъ на фак-ты, де належності, в першій инстанції об-числені на крейцѣр, рєстугъ і підносяться в вѣськихъ инстанціяхъ на сотки ар. А о чѣмъ то все свѣдчать? То свѣдчать о дуже великій еластичности нормъ, побєла якихъ у насъ переводяться ви-мѣр належностей.

До теперъ завсѣгды поступовано такъ, що закидано властямъ скарбовимъ, ви-мѣрюючимъ належності, фискализмъ; що противъ уряд-ниць або урядѣвъ підношено замѣты, мов-то они в тѣмъ виноватѣ. Звычайно говори-лось, що то урядъ шрубують ті належності. Я бы того не сказавъ, а що-до нашихъ инстан-цій, ви-мѣрюючихъ належності, мущу явно признати, що они в ви-мѣрѣ соймѣ суть дуже виглядні. А що-до кравен дирекції скар-бової у Львові мущу явно піднести, що она при тихъ ви-мѣрахъ держиться нормъ позитивно-го закона, і що в дуже рѣдкихъ случаяхъ по-мыляєсь. Для того не винувачу і нѣ властей, нѣ урядѣвъ скарбовихъ, але виную засады позитивного закона, систему, язон дѣ теперъ по-стѣбно придержуєсь правительство. Такъ єсть! Засады ті і системи суть жереломъ того ли-ха. Засады нашого законодавства, а именно провозрачного доси закона зб 26 лютого 1850 р., суть того рода, що она вкладають на вла-сть скарбовѣй і на урядѣ, виконуючий сей за-конъ, мѣмо ажъ найлучшю волѣ, обовязокъ ви-мѣрювати належності якъ найвышѣй, якъ найбѣльшій. Засады в законѣ самѣбъ суть не-справедливѣй, бо мають на оцѣ передовѣсьмъ не-саму справедливѣсть, а прямо сказавши, про-стѣй интересъ фискальний. Я выкажу тутъ только деякі з тихъ засадъ.

Отъ звернѣмся только до тихъ увагъ вступныхъ, котрі суть додані до тарѣмъ на-лежностей правнихъ. Заразъ на першій мѣ-стоцѣ стоить тамъ, що, єсли заходить сумнѣнь о высотѣ належності, то урядникъ, ви-мѣрю-ючий єи, має держатися засады: in dubiis pro fisco. Урядникъ ви-мѣрює в такѣмъ случаю належності якъ найвышѣй. Пытаюся: чи така засада єсть справедливѣй, чи она повинна нєтєватѣ в державѣ XIX столѣтѣ? Чи заса-да така при низѣйшихъ понятяхъ о справед-ливости єсть моральна? Я думаю, що она нѣ-коли не дастьєсь погодити зъ понятємъ спра-ведливости. И якъ довго така засада буде нормувати належності, такъ довго не може-мо винуватити урядниківъ, що они ви-мѣрю-ють за высотѣ належності, але самъ законъ. Далше виную само правительство, що оно до теперъ не постаралося о то, щобъ тую за-саду ажъ разъ усунути і черезъ то дати вла-стямъ скарбовимъ можливість ви-мѣрювати на-лежності по справедливости. Такыхъ засадъ стрѣтите в законѣ тѣмъ на кожній кроцѣ.

Возьмѣмъ далше §. 77. Тамъ сказано, що сторона, котра платити блѣше, якъ належності, зб, звертає скарбъ нацѣлену суму, але ажъ тогдѣ, коли она того жадає. Але я пытаю: чи сторона єсть в положеннѣ жаждати того звороту? Нѣколи! — бѣ, знаючи, якъ то пе-реводиться ви-мѣр, рѣчь певна, що сторона не може нѣколи знати, чи їй ви-мѣрено на-лежності дѣйстно побєла засады того закона, чи нѣ. А скарбъ почувався только до контролѣ, чи сторона може не заплатити менче, але зов-сѣмъ не почувався до такої контролѣ, якъ ча-сомъ сторона не заплатила блѣше, якъ на-лежності. Зъ того виходить, що, коли сторона заплатила менче, палата обрахункова хибую-сейчасъ вынайдє, выкаже єи заразъ низшимъ инстанціямъ, накаже поправити в недобрѣ стѣгають, — але коли ви-мѣрено блѣше, то та сама власть звиняєся, що трудно, невозможно хибу вышукати. Я-жъ думаю, що коли мож-на вышукати то, чого не доплатилося, то ще лекше можна вышукати то, що сторона надплатила.

Идемъ далше. Єсть в законѣ такожъ приписъ §. у 9., котрій каже, що належності для скарбу нѣколи не задаєються, — а зновъ для сторѣбъ в §. 77 сказано, що якъ прав-дѣ жаждана звороту того, що неправо не-репла-тили, задаєються до трехъ лѣтъ. Пытаюся: де тутъ справедливѣсть? — хибѣ чѣсть фискальна!

Поставивши своє внесенє, я звертаюся не до урядѣвъ і урядниківъ, не до инстанцій, але противъ закона. Доки той законъ буде об-овязувати, доти нема і бесѣды, щобъ ви-мѣр належностей бувъ справедливий. Прощу роз-глянутъсь бодай побѣжно в тѣмъ законѣ, який єсть? Законъ зб 1850 р. складаєся зб 97 §-ѣвъ. Отъ 1850 до 1856 р., отже за 6 лѣтъ, вийшло до тихъ 97 §-ѣвъ лише 715 розпоряджєнь.

Отъ 1856 року до сегодня вийшло до-тихъ 97 §-ѣвъ 1465 новихъ розпоряджєнь министерствъ всякого рода: министерства спра-ведливости, финансовъ внутрѣшнихъ справъ і цѣлого министерства та і всякихъ инчихъ де-партаментѣвъ правительственныхъ. Кажу: 1465, але се только ті, котрі я бувъ в силѣ почислєти. Прощу теперъ дочислєти до того всѣ новелѣ, всѣ нові закони додатковѣ, і про-шу все то розложити на кожній §. окремо, — то вийде, що на кожній зб тихъ 97 §-ѣвъ выпадає перєсѣчно по 38—40 окремихъ роз-поряджєнь і законѣвъ, такъ що той урядникъ, котрій умѣє одинъ §. самого закона зб 1850 року, умѣє доперва одау сорокову часть зб цѣлого хаосу того §. у, а знаючи всѣ законѣ самѣ, має до выучєня ще 39 частей, щобъ мѣгъ о собѣ сказати, що блк щєсь зб того всего порозумѣвъ.

Не вчислю до того ще тихъ всѣхъ о-кремихъ законѣвъ, котрі дорогою законодавчо-го выхождєля а котрі стались конєчними для того, позаякъ житєє наше єсєпливєє не сто-ить на мѣсцѣ. Творятєсь нові односины, нові институції, творятєсь зовсѣмь окремі об-ставини. Все то обнимає скарбъ сейчасъ своимъ закономъ скарбовимъ. Тожъ повторєно много новихъ законѣвъ, котрихъ знанье для уряд-ника, сповняючого ви-мѣр, єсть конєцъ по-тѣбєє.

Моя панове! Правда, блк урядника скар-бового вымагаєся знанья тихъ всѣхъ казу-истичныхъ, тихъ тысячныхъ приписѣвъ, не спо-лучєныхъ зб собою нѣякою логичною звязєю, знанье всѣхъ тихъ приписѣвъ — належать нинѣ до зѣвнѣщъ дуже а дуже рѣдкихъ, і я зб вдоволенємъ мущу піднести, що мини-стерство скарбу само вь соймѣ циркулярѣ піднесло, що уважає знанье тихъ всѣхъ ка-зуистичныхъ приписѣвъ зб стороны урядни-ковъ за рѣчь майже аподиктично невозможно. Вь тѣмъ взглядѣ єсть выразный циркуляръ на письмѣ, роздєланный до дирекцій скарбовыхъ зб припоручєнємъ, що треба пильно глядѣти за такими людьми, котрі бодай вь части всѣхъ тихъ казуистичныхъ приписѣвъ єсть якъ-такъ вправнѣй. Ба, але чтобы то лихо бодай на тѣмъ кѣнчилось, що урядники низѣйшѣй нормѣ тихъ не знаютъ! Де-жъ тамъ! Я вамъ скажу слу-чай, що министерство скарбу само вь тѣмъ взглядѣ сповнує хибѣ і вь деякихъ случаяхъ рѣшає противъ своихъ власныхъ розпоряджєнь!

И такъ вь найновѣйшѣмъ чазѣ одинъ зб тихъ случаевъ дѣстєвєсь вь мои руки. Єсть розпоряджєнь министерствє, що коли хто, маючи яку претенсію гипотековану на якѣбсь реальности, закупити тую реальность, тогдѣ слѣдує унификація, сполучєнє, і побєла за-кона цивильного претенсія газне а збѣстєє лишь гипотекованє право заставу, накола вла-стєтель и вѣритель вь однѣмъ лицѣ єго не вычеркєє. Тожъ министерство скарбу, выхо-дѣя зб той засады, розпоряджєнємъ своимъ зб 27 жовтня 1852 ч. 38,757 узвало, що тутъ непотѣбно окремоє належності побєла скалѣ II, але выстане до деклараций екстабуляцій-ной простый документный стемпель зб 50 кр. Було то вь 1852 р. Тимчасомъ що дѣсьє? Вь 1888 р. то само министерство скарбу вь конкретнѣмъ случаю рѣшає вь той спосібѣ, що той, котрій купивъ реальность и має за-нѣтабульовану на той-же реальности свою су-мму, має оплатити належності блк цѣлон сумѣ побєла скалѣ II, хочъ тутъ отаганно анѣ вытѣу анѣ заявлєня екстабуляційного не було потрібно, бо досєть лишь просто того заявлє-ня, що купивши реальность а маючи на той реальности власну претенсію, вычеркуєсь єи. Министерство само, помимо своего розпоряджє-ня, рѣшило просто противно и жаждало блк стороны заплаченє належності побєла скалѣ II, такъ, якъ коли-бъ та належності була за-плачена особѣ третей властєтельємъ той реаль-ности и була завыганана! Отже пытаюся: Ко-ли найвышєа власть, що має показувати за-сады, на якихъ мають рѣшатиєсь справи скар-бовѣй, у власныхъ своихъ рескриптахъ такъ похвалєсь, то чого маємъ жадати блк уряд-никівъ податковыхъ, котрымъ передаєо не-властєвно цѣлу агєнду ви-мѣру належностей правныхъ?

И тутъ то лежить цѣла хибѣ — вь сис-темѣ, котру правительство завєло зб огляду на велику але неоправдану, немудру ошад-ність. Правительство на урядниківъ касовыхъ, манипуляційныхъ, котрихъ обовязокъ єсть только вписувати то, що хто винєєн и що за-плативъ, вкладає обовязокъ ви-мѣру належ-ностей правныхъ блк всѣхъ актівъ правныхъ и каже: урядникъ податковий єсть обовязанъ приймати акты правѣй, акты ті тругну-вати, розбѣзнавати ихъ якѣбь и обчислювати, що належитєсь блк тихъ актівъ. Внов. пано-вє! Пытаю васъ: чи то справедливѣє блк у-рядника манипуляційного, касового домагатиєся, чтобы блк знанье оцѣнити интересъ правный? Чи то совѣстно, домагатиєсь блк него, чтобы блк, не будучи до того квалификованымъ, званъ закономъ цивильнымъ, торговельнымъ, веколє-вымъ и всѣмъ начѣ доси вышшѣйшѣй законы, а ще такъ супєречный законы и розпоряджєня, якъ одноєсьє до закона о правныхъ належ-ностяхъ? То не совѣстно! Отъ тихъ людей

тогдѣ домагатиєся, чтобы они могли вьзгалѣ держатєся засады, котрі мѣстєтєся вь тѣмъ законѣ о правныхъ належностяхъ, коли они ихъ не знаютъ и ако уряд-ники касовѣй не повиннѣ знати. Зб-вѣдєн-жъ має наразъ сєй чотѣвѣть, що блк самого по-чатку квалификованєсь только до того, чтобы списувати книжки рахунковѣй, обовязокъ, знати єє все, що конєцъ єсть потѣбєє до оцѣнки правныхъ актівъ?

Я думаю, що та система єсть власне причиною, длячого у насъ занували такі заворушєня и такі розладъ вь ви-мѣрѣ на-лежностей. Бо той, хто ви-мѣрює вь першій инстанції, єсть чоловікомъ до того зовсѣмь некомпетентнымъ, на тѣмъ зовсѣмъ не розу-мѣєся, а навѣть розумѣтєсь не може и не повинєть. Скажуть менѣ може: А прецѣнь они мають підручникъ урядовий, а тамъ сто-ить параграфъ, выданный министерствомъ скар-бу, зб поучєнємъ урядовымъ, якъ урядники податковѣй мають собѣ поступати. То правда, єсть урядовє поучєнє, єсть тамъ §. 15-тый, котрій каже, якъ, коли и вь якихъ справахъ мають урядѣ податковѣй ви-мѣрювати ті на-лежності, и єсть тамъ такъ ясно сказанє, що и безъ всякихъ студій вступныхъ и підгото-ванъ ви-мѣр сєй може бути доверєннѣй. Далше єсть тамъ такожъ сказанє и сє: що єсли-бы була якась справа, о котрій бы уряд-никъ податковий, ако урядникъ манипу-ляційный, не мавъ понятѣ и не мѣгъ ви-мѣрѣти, має блк провѣсть ви-мѣру пере-слати повѣтѣвой дирекції скарбу. То правда, що тамъ такъ єсть, але то только на паперѣ и хаба только на жартѣ, бо єсть тамъ же §. 30., котрій такъ каже: Єсли уряд-никъ податковий не знає, кѣлько блк має ви-мѣрѣти, то має вписати вь наказѣ платничѣй интересъ правный, блк котрого має та на-лежності ви-мѣрѣтєсь, має вписати засады и по-кѣлєнати ті параграфы и приписы, котрі по-єла єго погляду мають служити за підставу до ви-мѣру правной належності, и такъ вы-готовлєннѣй наказѣ платничѣй безъ поданѣ ци-фры має бдовслати до повѣтѣвой дирекції скар-бу. Менѣ здаєся, що якъ-бъ дѣлєлось на двѣ-робѣ, було-бы може бдовѣдѣйшє; якъ-бы повѣтѣова дирекція скарбу сказала: на тихъ підставахъ, на якихъ приносѣхъ, на якихъ ти-тулахъ правныхъ маємъ, урядѣ податковий, ви-мѣрювати належності правну, — то розу-мѣю — але абы урядникъ податковий вна-у-навъ підставы, засады и титулѣ дирекції скар-бовѣй, — того я вже зовсѣмъ не могу понять. Тутъ правительство похвалєлось и признало атрибуцію той инстанції, котрій они не на-леж-тєся. И на двѣробѣ — що-жъ дѣсьє вь такѣй практицѣ? Приходѣть наказѣ платный блк уряду безъ цифры до повѣтѣвой дирекції скарбу — повѣтѣова дирекція скарбу, заповненна ничими агєндами, бдовє той наказѣ рєфєрен-товѣ, а той не читаючи и не маючи ніякихъ підставъ, якъ только то, що тамъ вписавъ урядникъ податковий, пише: „роджєся“, бдов-лає назадъ урядовѣ податковому, а той вь той самѣй формѣ, якъ було передѣ тымъ, за-повнює той наказѣ цифрами и посылѣє сторо-нѣ. Але то все єсть теорія; вь практицѣ оно не лучєсьє, або дуже а дуже рѣдко. Уряд-никъ податковий єсть завсѣгды de facto тымъ, котрій оцѣняє актъ правный и титулѣ тавѣ-мѣрно належності. Що тамъ єсть, знаємо зб досвѣду всѣ, бо хто зб насъ не одержавъ ко-ли такого наказу, що то зб него не знати, за-що маєє платити, зб якого титулу? — а зна-єсь хибѣ, що на кѣнци єсть сума, котру має єсьє заплатити! А коли иде кому о то, чтобы бдовєсьє, за що маєє платити, то треба глядѣ-ти за актами, треба пытатиєся така того са-мого, що давъ наказѣ, бо зб самого наказау платничѣго, мимо розпоряджєня министерства, що тамъ мають бути поданѣ титулѣ, засады и приписы, годь чѣго довѣдѣтєся.

Тожъ я у своимъ внесенє передовѣсьмъ звернуєся противъ самого закона, а далше противъ системы, практикованой теперъ пра-вительствомъ. Бажаю передовѣсьмъ, чтобы пра-вительство поручило ви-мѣр правныхъ на-лежностей органамъ бдовѣдно уквалификованымъ, с. в. такимъ, по котрымъ можна надѣвѣтєся, що будучѣ вь силѣ актъ предложенный до ви-мѣру належності оцѣнити и высказати свою гадку оперу на законѣ. Знаю зб досвѣду, що оцѣнєнє акту, чимъ блк єсть блк взглядомъ правнымъ и якъ єго маєє уважати, єсть дуже труднє, и не разъ рутанованому и дуже збѣбному правникову трудно орєчи, чи який актъ трѣба підѣгнуги блк той або инѣй приписѣ правный. Для того домагаюєся вь сво-ѣмъ имени и имени товариштѣвъ, — а думаю, що и вь имени загалу людности нашего краю, — чтобы положєно уже разъ тому конєцъ, чтобы угворєно вже разъ органъ, на котрымъ бы могла полагати. Думаю, що сє єсть вь инте-ресѣ самого правительства, бо коли буде вве-дєннѣй такий органъ компетентный, уквалифи-кованный, — правительство не буде наравѣєно на полагѣованє тавъ многохъ рекурєсѣвъ, якъ ихъ нинѣ мусить полагѣовувати. Я пере-свѣдѣннѣй, що введєнємъ такого органу агєн-да высшихъ властей о много змєнѣтєся. Кош-ты, які бы повєтали зб той причины, суть рѣ-

чею маловажаю, бо ту иде о справедливости; а впрочімъ если ся рубляе дае 52,000,000 ар. доходу, то выдатовъ якихъ тамъ 200,000 ар. не есть зисвъ такъ великій.

Домагаюся дальше, чтобы, заки наступитъ дѣловитая реформа сего закона, высламновано въ него зовѣтъ несправедливо обтяжающей сторону и на справедливый вымѣръ некоррестно влияющей постановки въ §. 77, который ставовитъ, что скарбъ тогда есть обвязанный до авороту неправо побораномъ наложности, если того сторона зажадае. Противно, въ оглядѣвъ справедливости, скарбъ, такъ само якъ контрлоны стороны, ки они не заплатаи меньше, повиненъ контролювати, чи тѣ стороны не заплатаи больше. Се обвязовъ моральный и святой каждого правителства: не кривдати своихъ горожанъ.

Домагаюся дальше, чтобы вынесено першій уступъ изъ вступныхъ увагъ въ тарифъ того закона, де сказано, что урядникъ скарбовый має мати на оцѣ только интересъ скарбу и что бнъ тамъ, де высокостѣ наложности сумнѣнна, має вымѣрять въ той способѣ, чтобы скарбъ больше доставъ, хочъ-бы ему и не належалоса. Менѣ здаеся, что ся засада помѣщена въ томъ уступѣ для напоя держава конституційной такъ несправедливо, такъ упорно, что дотеперѣшнѣе задержанье еи не приписую ничьому вшому, якъ только тому, что правительство забуло о встанованю того припису и о засадѣ въ нѣмъ заключеной. Тожъ и въ томъ взглядѣ, заки дѣлается реформы цѣлого сего закона, хочу, чтобы той вымѣръ, який есть нинѣ, мѣгъ бути справедливый, домагаюся именемъ моихъ политическихъ товариштвъ, цѣлого граю и именемъ справедливости, змѣны той такъ дуже несправедливой постановки, и думаю, что, домагаючися того, обявлю обвязовъ прителства, бо выказую ему еи кривды и несправности, на якъ наравенъ сугъ его власный горожане, бо я веду его на дорѣгу справедливости и правды.

Зъ огляду на формальность прошу: Высочій соймъ звалитъ мое внесенне бдосмати до комисіи податковон. (Грива и оплески)

Законъ о катихитахъ школъ народныхъ.

Привытый галацкимъ соймомъ проектъ закона о катихитахъ звучитъ въ повѣмъ текстѣ:

§. 1. Въ публичныхъ народныхъ школахъ о 4 або больше класахъ а такъ же въ школахъ выдѣловыхъ мають вызначится окремій учитель религій въ постоянномъ платеннѣ, если число годниъ науки религій выносите у всѣхъ класахъ, де мають они еи выкладати, що найменше 18 годниъ на тыждень, а учениковъ дѣтнычон вѣры и обряду естъ надъ 80. Такой учитель обвязанный выкладати религій до 24 годниъ безъ додатковонъ вынагородоу, а до 30 годниъ за додатковую вынагородоу, а до 30 годниъ вынагородоу надъ 24. Екскортъ числяться за 2 годнины. Учитель религій має именоватся для одной школы а то для народной школы найвысшей категоріи, находячон-ся въ мѣстѣ; однакъ можна вложити на него обвязовъ учить религій такожъ въ другихъ публичныхъ народныхъ школахъ той мѣсцевости до высоты годниъ означенныхъ выше.

§. 2. Де заходятъ того рода условія, тамъ заведе посаду окремого учителя религій крава власти школьна въ порозумѣню зъ школьною властею окружною и начальствомъ конфесійнымъ, а що-до учителейъ жидѣвскихъ религій за властею конфесійною, и означитъ при томъ, въ которыхъ школахъ и сколько годниъ обвязанный такой учитель удѣляти науку.

§. 3. Окремыми учителями религій можуть бути по мысли §. 1. лишь тѣ личности, котры признавъ квалифкованными ихъ власть конфесійна. Спеціально можуть бути установлені: а) для науки католической религій лишь канонично рукоположеный священникъ або монахи; б) для науки протестантской религій або духовный установлений абсо обвязованыхъ пришесть того вѣроисповѣданя, або особы маючій квалификацію на народныхъ учителяхъ а такожъ квалификацію приписану для науки религій; в) для жидѣвской науки религій тѣ особы, котры склѣчили школу рабабѣвъ и зложивъ испытъ на рабина, або котры мають квалификацію на народныхъ учителяхъ, а такожъ квалификацію для науки религій. Разомъ зъ посадою окремого учителя не може нѣхто займати такожъ посады душпаствиря.

§. 4. До постоянного учителя религій бд-носятся якъ що-до емолюментовъ, такъ и другихъ службовыхъ бдосиныхъ вѣсъ приписонъ выдавъ для учителейъ той школы, для котрой именованный естъ катихита, однакъ безъ обмеження правъ его конфесійныхъ властей.

§. 5. О сколько наука религій въ высшихъ класахъ публичныхъ народныхъ школъ, починаючи бдъ четвертой класы, а такожъ въ школахъ выдѣловыхъ не естъ силою §. 1. застережена для окремого катихита, має она поручити школьному окружною властею на предложенне дотычнои власти церковной евантуально начальства жидѣвской конфесійной громады особамъ, бдповѣдающимъ условіямъ §. 3. зъ тымъ, что кромѣ удѣлюваня науки религій можуть они такожъ займати душпаствирскі посады.

§. 6. За каждую годну науки религій на тыждень мають побарати учитель религій обнати передернымъ паратрѣомъ нагороды 20 ар. на робѣ, коли школьна власть подтвердитъ, что она дѣйствно выкладала религій, и коли дотычна церковная евантуально конфесійная власть посвѣдчитъ, что выкладала зъ добрымъ успѣхомъ. Однакъ тая вынагорода належится лишь тымъ учителямъ, котры зъ титулу душпаствирского обвязовку удѣляли религій въ трехъ низшихъ класахъ безплатно. Ремунація буде выплачуватся въ концѣмъ каждого курсу.

§. 7. Постоянный платѣвъ и ремунаціи, признавъ повышеними приписани, будутъ покрыватся фондами, зъ котрыхъ покрываються службовый емолюменты свѣтскихъ учителей, коли нема на то окремыхъ фондѣвъ, фундацій або зобовязанъ частныхъ особъ и корпорацій.

§. 8. Вынагороду за подорожѣ, котра має признаватся въ случаю удѣлюваня науки религій по-за оѣблостею катихита, мають покрывати стороны, вказаный въ арт. 24 закона зъ 2 лютого 1885 В. в. кр. ч. 29 въ подабѣй тамъ пропорціи, наколи стор ны не дають бдповѣднѣхъ подѣловъ. О конвасности тыхъ оплатъ и ихъ высотѣ рѣшае окружна рада школьна.

§. 9. Зъ правосильностію сего закона по-гагаютъ зобовязанія публичныхъ органовъ до покрываня постоянныхъ емолюментовъ, ремунаціи и вынагородѣ, обнатыхъ тымъ закономъ, о сколько тѣ зобовязаня основаный на дотеперѣшныхъ постановкахъ.

§. 10. Катихиты заменованый передъ правосильностію сего закона не бдподлають обявженю своихъ дотеперѣшныхъ емолюментовъ, анѣ етисенно набутыхъ правъ на емеритурѣ, однакъ кругъ ихъ зобовязанъ може змѣнится по мысли §. 1.

§. 11. Коли наука религій удѣлае по мысли §. 5. закона зъ 14 мая 1869 ч. 62 В. з. д. свѣтскій учитель по-надъ 30 годниъ на тыждень, то належится ему вынагорода означена въ арт. 17 краевого закона зъ 1 сѣчня 1889 ч. 16 В. з. кр. а за науку религій до 30 годниъ половина тѣхъ вынагородъ.

§. 12. Законъ сей входить въ житіе зъ початкомъ соыншного року по его оповѣщеню.

[Додатково до сего закона поставивъ бувъ въ соймѣ д-ръ Антоновичъ резолюцію, чтобы свѣтскій учитель, ужаваный въ школахъ до науки религій, были такого вѣроисповѣданя, якого сугъ ученики, — однакъ резолюцію тую большесть сойма бдкнула.]

Справы соймові.

Одъ секретаріату руского клубу одержуемо дальшій справозданя изъ засѣданъ клубу. И такъ:

На 9-омъ засѣданіи зъ д. 19 жовтня:

Пос. Сѣчанскій поставивъ внесенне, чтобы внесенна в интерпелляціи были напередъ трават вавъ въ клубѣ и чтобы чужихъ внесенне не подписувати. — На внесенне послѣвъ Рожанковского и д-ра Антоновича рѣшено:

1) Чужій внесенна можна членови руского клубу подписувати только за дозволеніемъ комисіи парламентарнон.

2) Свои внесенна мають бути напередъ въ клубѣ приняты; мотивованье естъ пожадае.

3) Интерпелляціи мають бути цѣлкомъ выготовлені, въ клубѣ бдчтативъ и одобрені.

П. с. о. Сѣчанскій бдчитавъ свою интерпелляцію въ справѣ оподаткованя доходѣвъ зъ jura stolae. Остаточне сформулованье сего интерпелляціи поручено п. о. Сѣчанскому и Кулачковскому.

Пос. о. Сѣчанскій бдчитавъ свои внесенне въ справѣ дороговой. — Внесенне одобрено.

Вызначено бѣсѣданіи, котры мають забрати слово при бюджетѣ школьнѣмъ.

На 10-омъ засѣданіи зъ д. 21 жовтня:

Пос. о. Сѣчанскій подавъ до вѣдомости клубу, что его выборѣвъ домагаются, чтобы ветеринарамъ вызначенъ гуртову вынагороду за ихъ поѣздки зъ нагоды заразы на худобу.

Пос. Телишевскій бдчитавъ и мотивувавъ два свои внесенне, а то: въ справѣ ексквотурѣвъ податковыхъ и вымѣру наложности скарбовыхъ черезъ бдповѣдно уквалифкованого урядника при каждой власти полатичай. — Внесенна тѣ одобрено.

На 11-омъ засѣданіи зъ д. 24 жовтня:

Рѣшено: справу огнетривалыхъ плытъ п. Цыпановского поручати при розправѣ надъ внесеніемъ посла Крамарчыка о примусовѣй асекураціи.

Внесенна рускихъ послѣвъ зъ VIII го засѣданя сойму подаемо нинѣ въ повѣмъ основъ:

1. Внесенне посла д-ра Т. Окуневского о въ справѣ подѣловъ:

Зважывши, что въ краѣ коронный нашонъ монархіи признаются певнымъ даткомъ до вынагородженя за достаточне подѣловъ (форшпанѣвъ);

звжывши, что лишены нашъ край тай хваба ще Буковина становлятъ подѣ тымъ взглядомъ неурпородный вынаготъ;

звжывши, что черезъ те — вынагороджене то за подѣловъ у всѣхъ низшихъ краяхъ выносите по 7 до 12 кр., подчасъ колн у насъ лишь по 2½ кр. бдъ коня и кильметра;

звжывши, что вымѣръ заплатаи за удѣленій подѣловъ выключно абсо бддаленя зъ неувладѣннемъ часу естъ часто дуже несправедливимъ;

звжывши, что черезъ дотеперѣшнѣе постановы законный терпѣтъ наибѣднѣйша часть нашего люду; — вносите подѣловъ:

Высочій соймъ звалитъ ухвалити:

Поручаеся выдѣловъ краевому якъ най-скорше выготовленне проекту устава краевон въ справѣ подѣловъ (форшпанѣвъ) опертон на слѣдующихъ основкахъ:

1) край має причинятся до вынагородженя за подѣловъ (форшпанѣвъ) що найменше 7 кр. за коня бдъ кильметра;

2) при вынагородженю тѣмъ має увагдѣднѣтся не лишь бддаленне але и еграченый часъ транспорту.

У Львовѣ дня 26 жовтня 1889.

Окуневскій внескодавецъ. Рожанковский,

Антоневичъ. Барабашъ. Гуракъ. Ольшынскій. Охримовичъ. Сѣрко. Сѣчанскій. Сембратовичъ. Король. Савчакъ. Кулачковскій. Жардецкий. Поточекъ. Стренкъ. Крамарчикъ. Романчукъ. Телишевскій.

II. Внесенне посла К. Телишевского въ справѣ поступованя спадкового:

Зважывши, что обвязовуе нинѣ поступованье въ справѣ спадковомъ не бдповѣдае своей цѣли;

звжывши, что законъ зъ дня 9 сѣчня 1854 має головно на цѣли забезпеченне наложностей фискальных;

звжывши, что поступованье то не надае спадковцямъ наложности обороны правон и помочи успѣшно при обнати спадщины;

звжывши также, что то поступованье наше за-для своей чисто формальной структуры естъ жереломъ безчисленныхъ процѣсъвъ и спорѣвъ;

звжывши, что поступованье то получене естъ зъ дуже великими коштами и накладамъ, и проволѣкаеся неразъ цѣлыми лѣтами;

звжывши наконецъ и то, что невѣдомѣднѣсть поступованя того якъ репрезентатіи краевон, такъ и самымъ правительствомъ май же при каждой нагодѣ була признава, и что помимо того ц. к. правительство, мамо чн сленныхъ резолюцій и петицій въ справѣ тѣй для личности нашего краю такъ важной, досн нѣчого не здѣлало;

звжывши остаточно, что по заложенои книгѣ грунтовыхъ при напорѣ, чтобы фактивный станъ бувъ згѣдний зъ катастрѣмъ и книгамъ грунтовыми, кошты пересправъ спадковыхъ зъ року на рокъ черемѣрно збольшаються и что черезъ то личности нашего краю, а именно селянство наше, несвѣдоме приисѣвъ правныхъ, естъ наравне на поношенне зовѣмъ алимныхъ выдатѣвъ; — вносите подѣловъ: Высочій соймъ звалитъ ухвалити:

Зываеся ц. к. правительство:

1. Чтобы якъ найскорше дорогомъ законодачю постаралоса о введенне нового закона о поступованю неспѣрѣмъ, особливо же о поступованю спадковомъ, котре бы и цѣли своей и теперѣшнымъ потребамъ личности нашего краю больше бдповѣдало и чтобы було дешеве бдъ поступованя наыншного.

2. Чтобы, закимъ поступованье спадкове буде зреформоване, постараноса о то, чтобы всѣ спадщины, котрыхъ чиста вартѣсть не переноситъ сумы 5,000 зр., а котры зъ родачѣвъ на дѣти и на бдворѣтъ, або на кровныхъ ажъ до четвертой степенн переходятъ, вѣдѣль были бдъ оплаты всѣхъ наложностей правныхъ.

3. Чтобы ц. к. суды въ справѣхъ, де вартѣсть чиста спадщины не перевышае сумы 2,000 зр., не жадаючи бдъ сторонъ дотычныхъ поданы и бдписѣвъ документѣвъ, заряджували зъ уряду безъ всякой оплаты выисъ до книгъ грунтовыхъ на бдбавѣвъ документѣвъ находичныхъ въ актахъ судовыхъ, або сли-бы такихъ документѣвъ въ актахъ не було, на бдбавѣвъ документѣвъ маючихъ дѣстатисъ черезъ стороны судамъ въ короткѣй дорожѣ.

У Львовѣ дня 26 жовтня 1889.

Телишевскій, внескодавецъ. Герасимовичъ. Окуневскій. Барабашъ. Кулачковскій. Антоновичъ. Савчакъ. Гуракъ. Ольшынскій. Рожанковский. Король. Сѣрко. Сѣчанскій. Романчукъ. Ковальскій. Дворекій.

III. Внесенне посла К. Телишевского въ справѣ вписѣвъ табулярныхъ:

Зважывши, что черезъ введенне евиденціи катастральной и черезъ змаганье до того, чтобы катастрѣ згѣдний бувъ зъ книгами грунтовыми, стороны обвязаны до переведеня той згѣдности и до урегульованя стану табулярного наравенъ сугъ аеразъ на поношенне дуже значныхъ коштѣвъ;

звжывши, что кошты тѣ въ справѣхъ, де иде о предметѣ малон вартости, сугъ не только невѣдомѣднѣ высокы, але въ многихъ случаяхъ саму вартѣсть предмету призначонного до впису табулярного перевысмаютъ;

звжывши, что ц. к. правительство, мнмо вѣзаваня его въ тѣмъ взглядѣ Выс. соймомъ въ роцѣ 1887, въ той справѣ нѣчого не зарядило; — вносите подѣловъ: Выс. соймъ звалитъ ухвалити:

Зываеся ц. к. правительство:

1. чтобы въ дорожѣ властавѣй постаралоса о то, чтобы всѣ подана бдносѣйсь до вписѣвъ табулярныхъ, котрыхъ предметомъ сугъ недвижимости, вартости не переходячон суму 300 зр., вѣдѣль были бдъ оплаты етемплеовой;

2. чтобы у всѣхъ тыхъ справѣхъ табулярныхъ, де ходитъ о предметѣ вартости меншой якъ 300 зр., ввело поступованье бевосередне и устие, оперте на приписѣ §. 434 закона цивильного.

У Львовѣ дня 26 жовтня 1889.

Телишевскій, внескодавецъ. Окуневскій. Гуракъ. Барабашъ. Торосевичъ. Ольшынскій. Ф. Крамарчикъ. Король. Савчакъ. Герасимовичъ. Кулачковскій. Антоновичъ. Сѣрко. Жардецкий. Поточекъ. Стренкъ.

рѣвноуправленне обохъ языкъ. — А все-жъ было характеристичнымъ, что намѣстникъ снмъ разомъ бдповѣдавъ вже не по вѣмѣцн але по чешки, хочъ лихо говоривъ.

На тайнабѣ засѣданю адресовон комисіи чешского сойму мамъ якъ Ратѣрь и Троянъ такъ такожъ и еи члены зъ куріи бдблѣшихъ послѣстѣй заявити, что они такъ само якъ и молодѣ-Чехи привязуютъ до чешского права державного велику вагу, и что нарѣдъ чешскій не повиненъ слускати зъ она своей остаточной цѣли. На нинѣшнѣмъ засѣданю буде рѣшатся, чи теперѣшна пора естъ бдповѣднѣ до вношеня адресы и чи бдповѣдний способъ, въ який поступили молодѣ-Чехи.

Замѣтнимъ естъ, что при инсталляціи ректора вѣмѣцкого университета въ Празѣ, при котрой бувъ такожъ и намѣстникъ, проректоръ Ульманъ сказавъ мѣжъ иншымъ такъ: „Позаякъ теперѣ пора така, что контрасты заостряются, то молодѣжь не може гра-ти рѣвнодушной роли. Участе свою въ публичномъ житію муситъ она старатися погодити зъ повагою своего звана и выступати въ умѣренномъ, котре естъ окрасою зрѣлого вѣку а заслугою молодѣсти.“ Слова тѣ звернули на себе тымъ большу увагу, что намѣстникъ, бдповѣдаючи недавно на интерпелляцію въ справѣ розвиваня академичного товариства, бдмовивъ молодѣжи всякой участи въ житію политичномъ.

Въ хорватскѣмъ соймѣ предложала комисіи для внесеня въ справѣ прилученя Далматіи до Хорватіи, чтобы надъ самъ внесеніемъ перейти до порядку дневного, позаякъ теперѣшний правно-державный и политичный бдосиныхъ якъ цѣлѣй монархій такъ и въ краяхъ короны св. Стефана не сугъ того рода, чтобы можна выступати зъ справою прилученя Далматіи до Хорватіи. Впрочімъ сю справу треба буде въ будучности рѣшати въ порозумѣню зъ парламентомъ угорскимъ, бо лишь такимъ способомъ можна буде еи успѣшно залагодити.

Въ угорскѣй палатѣ послѣвъ поставивъ пос. Ираній внесенне, чтобы министръ Феерварго поставити за авѣстну справу зъ черно-жовтою хоругвою въ станѣ обжалованя. Внесенне се не зробило однакожь вѣякого вражнѣя, а Феерваръ подчасъ бдчитувани внесенна усмѣхнувся. Тогда крикнувъ пос. Салай: И Латуръ смѣяеся! (Министра Латура — якъ звѣстно — повѣщено у Вѣдн 1848 р.) Мотивованье ухвалено бдложити до 6 падоліста а Феерваръ сказавъ на то: Ажъ до сего часу позбтану на воли.

Въ справѣ угоды Россіи зъ Ватаканомъ одержавъ Сзас таку вѣсть зъ Петербурга: Валькенскій епископъ Гриневецкій має вернути зъ заточеня, бдбаве пенсію и буде проживати за границею. (Очевидно не дежде, мамъ въ Галичинѣ. Ред.) Теперѣшний администраторъ вильненскій буде именованный епископомъ и перенесенъ до Петербурга а членъ петербургской консисторіи Авданичъ буде именованный епископомъ въ Вальнѣ. Администрату въ люблинскій діецезіи Ячевскій буде именованный тамъ-же епископомъ; Новодворскій, редакторъ Przegląd-u katolick-ого, буде именованный епископомъ въ Плоцку а сугарганъ Косовскій бдбаве куявске епископство. Рѣвночасно буде управляльна и мнѣска діецезія.

Француска палата послѣвъ збереса на засѣданю дня 12 падоліста. Кандидатами на президентѣвъ палаты сугъ Мелинъ и Бриссонъ зб стороны опортунистѣвъ, Фльке кандидатомъ радикалѣвъ а Сей кандидатомъ лѣвого центра. — Зачувати, что министръ Тираръ хоче податися до димисіи.

Въ клубахъ сербской скупштинѣ розбяралася вже справа управлѣненя сербской вѣрхнѣй и здаеся, что скупштина переиде надъ нею до порядку дневного, бо мѣжъ послами знайшла она лишь мало прихильни-кѣвъ.

До Сербіи пришла вже часть черногорскихъ выходѣвъ, а правительство надѣлае еи землею. Подѣвъ проводомъ митроп. Михала заявляеся комитетъ для несеня помочи Черногорцамъ.

НОВИНКИ.

— На XXXI засѣданю центрального выдѣлу товариства „Прогрѣтъ“ у Львовѣ зъ дня 25 н. ст. жовтня с. р. поладжѣно зъ-помѣжъ иншихъ менче важныхъ справъ отой важнѣйшій:

1) Рѣшено выплатити филіи станиславѣвской 40 зр. яко рѣшту выдатѣвъ порѣбныхъ при устроенованъ загальныхъ зборѣвъ сего року.

2) Принято до вѣдомости рѣшенію д-ра Василя Дѣдшака на книжочку д-ра Кости Левинского „О касахъ позичковыхъ“ и рѣшено еи друкувати за мѣсяцъ грудень с. р.

3) Скѣнчено читати протоколъ загальныхъ зборѣвъ и рѣшено вѣзти на другій разъ кожду ухвалу зборѣвъ поодинокѣ подѣвъ на раду.

4) Упрощено проф. Олеко. Барвинского, чтобы поѣхавъ до Тернополя яко бдпоручникъ выдѣлу на загальній зборѣвъ тамонной филіи тов. „Прогрѣтъ“ въ дни 1 н. ст. падоліста.

5) Одчитано письмо п. Ив. Вашкевича, купця зъ Перегінска, и рѣшено: а) выдрукувати списѣвъ всѣхъ членѣвъ товариства въ справозданю за рокъ 1890 а въ кождорѣбнѣмъ справозданю помѣщувати ново-приступившихъ членѣвъ; б) допознати Помыникъ всѣми помершими членами.

6) Уловномѣднено п. Олеко. Колесу, чтобы высатаравъ о книжочку популярну о лѣкахъ на всѣ хоробы людскы.

7) Упрощено проф. Д. Гладиловича, чтобы переглянувъ всѣ матеріалы придатны на книжочки популярны и дававъ справу зъ того, чтобы можна

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Въ чешскѣмъ соймѣ бдповѣдавъ намѣстникъ на интерпелляцію молодѣ-Чехѣвъ и заявивъ, что хочъ збъ взглядъ на ихъ товѣмѣ-бы не дати нѣвномъ бдповѣда, то все таки даимъ бдповѣдъ. Коли звернувъ увагу проф. Тильшера на потребу удержаня дисциплины, то зробивъ лишь ужитокъ зъ конституційного (!) права. (Голосы: Тильшеръ естъ посломъ!) Коли же бнъ (намѣстникъ) говоривъ въ соймѣ по вѣмѣцн а не по чешки, то послугавъ лишь такъ, якъ зѣбно кождому вшому послови уживати сего або той мовы. (Голосы: Вы не посолъ, але урядникъ!) Впрочімъ при самѣмъ обнати урядованя зазначивъ бнъ зовѣмъ ясно

було знати, на якій книжечці розписувати конкурс.

8) Читальня в рускій семінарії духовної у Львові рѣшено посылати по одному примѣрнику книжечки даромъ.

9) Принято новихъ членѣвъ: 1) Ив. Ляховича зъ Поморянъ; 2) Ив. Рѣшковского зъ Поморянъ; 3) Гавр. Костомару зъ Сновича; 4) Назара Семка зъ Сновича; 5) Вас. Степанова зъ Рикова; 6) Павла Шутяка зъ Золочева; 7) Марію Голембовскую зъ Ляцкого; 8) Сим. Фѣрака зъ Ляцкого; 9) Онуфр. Кухаревского зъ Ляцкого; 10) Андр. Котельницького зъ Ясеновца; 11) Самойла Процика зъ Залѣся; 12) Петра Кумановского, проф. гимн. въ Станиславѣ; 13) о. Мах. Струтинського зъ Ямницъ; 14) о. Волод. Озаркевича зъ Сѣльця; 15) о. Вас. Мидловского зъ Лѣска; 16) Мих. Степанова зъ Медвежи.

— Зъ львівской вѣстниці слѣдѣмъ выпущено въ субботу вечеромъ уже и обоимъ академикѣмъ — Богдану Кистяковскому и Аполінарію Маршиньскому по зложенію за нихъ кавіці: за Кистяковського 1000 злр., а за Маршиньского (подобно якъ и за Сергія Дегена та Наталію Дегенівну) 500 зр. Отже въ процесѣ Дегена всѣ обжаловані знаходяться уже на волнѣйшій стоїть, — тільки що поданій російскій не можуть (кромѣ панни Маріи Дегенівної) вертати до Россіи, а мусѣть прожити у Львові и дожидати конця справы. Сов. Маевскій слѣдѣмъ же не скінчивъ, все ще за чимось слѣдити, и не знати, коли тому конецъ буде. Вѣсти зъ Кіева подтверждаютъ вѣсти, що шефъ кіевской жандармеріи Новицкій дѣставъ строгій выговоръ за то, що по арештованяхъ въ Галичинѣ поарештувавъ бувъ молодѣвъ въ Кіевѣ. Що въ Петербургѣ мусѣли недобримъ окомъ подивитись на ті поарештованія въ Кіевѣ, — се можна внести такожъ и въ того факту, що „Кіевское Слово“ мало — якъ намъ оповѣдано — помѣстити на темѣ тихъ арештованъ статью, де высказалося противъ арештованъ въ такомъ змыслѣ: „То якъ въ Австрій арештують нашихъ подданныхъ, мы маємо звращать такожъ арештувати!“

— Загальні збори тернопільской филіи „Просвѣты“ одбудуться въ пятницу дня 1 н. ст. падолиста о год. 2-й полн. въ сали „Руской Бесѣды“ въ Тернополі (де Народна Торговля на 1-омъ поверсѣ). На порядку денномъ: 1) Справозданье выдѣлу и кассіера. 2) Выбѣръ нового выдѣлу. 3) Внесене членѣвъ. По заголожденію тихъ справъ одбудуться одиты популярні для членѣвъ. Зъ огляду на важность справы, просимо членѣвъ якъ численнѣйше збѣратися. *Олександръ Барвинскій*, голова тернопільской филіи „Просвѣты“.

— Поминальне богослуженье за б. п. Стевана Качалу одбудеться въ Тернополі дня 1 н. ст. падолиста, въ пятницу, о 9-й год. рано въ середній церкви заходомъ тернопільской филіи товариства „Просвѣта“. На се богослуженье запрошено всѣхъ почитателѣвъ покойного патриота и всѣхъ христіанъ.

— Товариству „Руска Бесѣда“ въ Чернівцяхъ удѣливъ буковинскій соймъ 200 зр. подмоги.

— Будова другою церквою мѣстою при „Народномъ Домѣ“ велася въ сѣмъ роцѣ одъ 1 (13) мая. Роботамъ при головній, фронтальной части церкви, зъ всѣхъ сторонъ, пойденой и полудневою сторонами, с. е. одъ улицъ Краковской и Корняковъ, проведено будовничій п. Гавръ подъ управленіемъ старшого инженира намістництва п. Сильвестра Гавришкевича.

— Торжество отворенія року шкѣльного 1889/90 въ львівскомъ университетѣ почалося богослуженьемъ въ костелѣ св. Николая, которе одираивъ кс. Заблоцкій, деканъ львівской капитулы. На богослуженію було значне число достойниковъ и молодежи университетской. По богослуженію промовивъ въ авліи университетской ректоръ о. Климентъ Сарницікій, заохочуючи молодежь до вытравленія праці и науки для добра краю. Одатъ загадавъ о ректорѣ про помершихъ профессоровъ Жмурка и Кашницю та додавъ, що все же есть надѣя позыскати факультетъ медицинскій, а зъ весною слѣдующаго року значне будова нового крыла университета на хемичну лабораторію и музеѣ. По промовѣ читавъ д-ръ Ст. Старжинскій: „О першій конституціи австрійской, еи генеза и оцѣнка“. Торжество скінчилось о 11½ годинѣ.

— Д-ра Исидора Бавманна, защитника въ справахъ карныхъ, обжалованого о подкупство судѣвъ присяжныхъ, пушено на волю за кавіцію 3000 зр. Д-ръ Бавманнъ есть подъ обсервацию лѣкарскую.

— Зъ круга выдвинутого „Библиотеки музикальной“ одержуемо такъ писмо: „Маю честь повѣдомити всѣмъ Вп. интересованнымъ, что по причинѣ моего выѣзду зъ Львова перестаю бути членомъ выдвинутого „Библиотеки музикальной“ и одаю давнишня еи веденіе въ руки оставшихъ товаришѣвъ. При той нагодѣ дякую сердечно всѣмъ тымъ Вп. Добродѣямъ, що подмогали выдвинутому за часъ моего администроваія, чи то морально чи матеріально; заравомъ маю надѣю, что вся наша Вп. Публика не одмовитъ и на будуче выдвинутому своєю помочи и заповѣгнѣ бодай въ части грошевому недостатку, якого знавало выдвинутому черезъ цѣлый часъ своего истнованія. Вѣрю, что мои товаришѣ, лавченіи досѣдкомъ, при участіи воєи нашей патриотичной Публики, поведутъ выдвинутому же красше, якъ досѣ. У всѣхъ справахъ выдвинутого прошу односитися на адресу тов. Волод. Садовского, богослова III. року у Львовѣ, ул. Коперника ч. 36. — Остаю зъ глубокимъ почитаніемъ, *Кирило Студинскій*, богословъ III. року у Вѣднѣ.“

— Ва мѣстечку Стрыльбасъ новы есть рускій языкъ выкладовый, удержавшись тамъ заходами Вп. о. Билинського. А якій учитель въ той школѣ? Управителемъ есть п. Издебскій — Полякъ; дальше п. Бельчикъ — Мазуръ, не знающій языка руского; потѣмъ п. Вильвайсъ — жидъ мазурскій; наконецъ п. Онуфрій Власичукъ — Русинъ, то правда, але чотири класы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ на одного учителя Русина — то тежѣ за много! Отже и не дивиди, что въ рускій школѣ дѣти не знаютъ по руски. Середъ Русинѣвъ въ Стрыльбасѣ велике недоволеніе. Не могли-бы власти школьной пересунути Мазурѣвъ до школѣ на Мазуриччѣ?..

— Жертвы нужды сельской на роцъ 1889/90 уже починаються. Зъ Подволочиска пишутъ намъ: Дня 24 н. ст. жовтня наповнились Подволочиска

въ день тыжневон ярмарки народомъ и возами, бо каждый потребуе продати хочъ-бы и остатне, абы заплатити податокъ. Мѣжъ тымъ вставъ студеній дощъ зъ вѣтромъ (що люде называютъ осѣною шаругою) и при поворотѣ зъ ярмарки въ сторону до Нового-сѣла агнуло на дорожѣ не больше, только бѣмъ штукъ коней. Звертаемо на то увагу правительства и сойму! — А. К.

— Юда Аодарбаль, арендаръ въ Дубѣ (жимохондѣмъ сказавши, завзятый агитаторъ при остальныхъ выборахъ въ Долинѣ за п. Мазаракима) мавъ сего мѣсяца такую пригиду: Корова его напаслася конюшиною, здулася и гинула. Жидъ наливъ у корову наѣты, але и то не помогло. Прикликавъ жидъ оглядача худобы, а той узнавъ, що корова ще жива и можна еи зарѣзати. Зарѣзали корову. Олекса Михайловъ, вѣтъ (выборецъ, що давъ голосъ на Мазаракю) оглянувъ тую дорѣзану здуту корову и позволивъ Юдѣ одвести до стаціи въ Креховичахъ, чтобы тамъ надати мясо до Вѣднѣ. Десь на третій стаціи донохалися, що мясо смердитъ наѣтою и завернули назадъ до Креховичъ. Юда мусѣвъ собѣ мясо доброты и завѣзъ до своего батька на фѣльварокъ въ Дубѣ. Тамъ продававъ его дешево, бо по 7 кр. за пѣвъ кильо, — але бѣда могла его бѣти, воняло наѣтою.. Таке то дѣлалъ по селамъ! — В-м.

— Про новый роцъ жидѣвской эксплоатаціи пишутъ одъ Бѣрки: Одъ когосъ часу завели у насъ новый способъ переймати наслѣдство одъ родичѣвъ. А то сынъ або донька продають за половину цѣны свою часть жидови, а сей опѣло розраховуеъ съ родичами и одержуе значный зыскъ. Ото недавно тому продавъ въ Звенигородѣ 24-лѣтній паробѣкъ Иванъ Коржевничъ нитабульвану на него часть, вартости 150 зр. жидови въ Бѣрцѣ за 85 зр. Суму 150 зр. мавъ одержати Иванъ зъ грунту мачохи, коли лишь дойде до повнолѣтности. На ту повнолѣтность ждавъ вже одъ давня агента жидѣ въ Бѣрцѣ, проживающій въ Звенигородѣ, и заразъ въ першу недѣлю, коли Иванъ скінчивъ 25 лѣтъ, забравъ его зъ собою до бобрѣцкого жидѣ а той вылативъ Ивану на руку 85 зр. Отецъ Ивана, недужій и оддавшій цѣлый свой грунтъ (около 7 морговѣвъ) на свою другу жѣнку, ажъ за голову взявъ, коли дѣзнавъ, що мае заразъ выплатити жидови 150 зр. подъ загрозою екзекуціи, бо та сума була у безпечена актомъ нотаріальнымъ. Удався до Бѣрки и тамъ такъ умовивъ зъ жидомъ, що буде ему платити черезъ три роки по 50 зр. и зъ 10%. И такъ жидъ заробивъ одъ Ивана 65 зр. а одъ его отця за проценти 45 зр., разомъ 110 зр. Такихъ случаевъ въ околици Бѣрки много, а то тому, що парбѣ, бѣднѣй и задовжени въ банкахъ, не въ силѣ выплатити претензіи тяжачѣ на грунтѣ. Всякій змаганя священникѣвъ и урядѣвъ громадскихъ, чтобы положить забору такой эксплоатаціи жидѣвской, не здаються на нѣчо. Коли въ сѣлѣ Н. мѣсцевій священникъ, батучи, що грунтъ продася якося нечестно, не хотѣвъ выдати потрібной метрики, то такъ бувъ змущеній до того нотарѣмъ, яко судовымъ комисарѣмъ. Рада громадска въ Звенигородѣ рѣшила, что нѣхто безъ дозволу зверхности громадской не може продати своей частини, и се рѣшеніе высала до бобрѣцкого суда, але на томъ все и скінчилось. Теперь высала до сойму звенигородска рада петицію такого самого мѣсту и выкидае, якъ еи порѣшатъ.

— Громада Тороне разомъ зъ двѣрскимъ общаромъ выдучена зъ суду повѣтового въ Залѣщикахъ а придѣлана до суду повѣтового въ Товстоми и до окружного суду въ Тернополі.

— Баронъ Валішъ, управитель добръ гр. Скарка въ Рожнятовѣ, ще до нинѣ недобрый на Василя Матуляка, войта зъ Рясняного, за те, что не голосувавъ на Мазаракю. Той баронъ яко делегатъ рады повѣтовой не хотѣвъ одъ громады Рясняного одобрятъ шарварку, ажъ зверхность громадска мусѣла кѣлька разѣвъ писати до выдѣлу повѣтового въ Долинѣ. Ну, слава Богу, наконецъ рада повѣтова писмомъ зъ 3 жовтня с. р. ч. 2313 убѣдила п. Валіша одъ обовязку делегата а признала ничого. Такъ само убѣвлено зъ подѣ опѣки того напа громадѣ Ясеновца, Явѣку, Цѣневу, котрі такожъ мусѣли зъ повисшій причины удаватися зъ жалобою до выдѣлу повѣтового.

— Въ сѣлахъ фундаціи Скарба въ Долинѣмъ дуже велика пауза мѣжъ народомъ темнотою. Нѣхто не капытася школы по сѣлахъ заводити — най народъ пропаде въ пильствѣ и убожествѣ... абы при выборахъ только бувъ на руку нѣгачиіи сполесилъ ой... — Церковь катедральная въ Перемишлѣ майже цѣломъ выкѣчена унутри. И такъ прикрашенѣе каплицѣ св. о. Николая вже покѣченѣе заходомъ о. крих. Матковского, котрый зайався наглядомъ и проведомъ сего прикрашенія по смерти крих. о. Юзичинского. Престолъ въ той каплицѣ не есть опертый о стѣну, лишь стоитъ вольно, такъ что можна его обходити доволка. Такожъ одно треба поднеести, что заведенѣе фотографіе въ иконостау, алыоны, стариндой метры, старинного хреста разомъ зъ епитрахилью и зъ скѣпцями церкви. Першій 4 фотографіи выготовленіи въ подобіймъ форматѣ кабинетомъ и коштують по 1 зр. 50 кр. а фотографіи скѣпцѣвъ 2 зр. 50 кр. Если-бы замовлювано численнѣйше тѣ фотографіи, то обнизилася-бы и цѣна на нихъ.

— Въ сѣлѣ Диковѣ, въ повѣтѣ чешанѣвскомъ, на Ч. Хреста по богослуженію въ полудне дався злодій замкнути въ церковь, заховавшись на хорахъ, и розбивши въ закрѣтѣи скарбонъ, забравъ 38 злр. 64 кр., а оставивъ только 20 кр. въ скарбонѣ а 1 кр. на ступени престолоа. Злодѣй, 26-лѣтній Дмитра Карвацкого, прихопили въ мѣстечку Олешинцахъ, якъ въ кантинѣ напивавъ, и знайдену при нѣмъ же 29 зр. 90 кр. — рѣшту змарнувавъ. Теперь сидитъ въ арештѣ суду въ Любачевѣ. Треба додати, что такую крадѣжъ сповнено въ Диковѣ такожъ въ рокахъ 1882 (тогда забрано 97 зр.) и въ р. 1883. Хто знае, чи не той самый домашній пташочекъ и тогда порався коло скарбонѣ?... Слѣдство може выкаже.

— Новый урядъ почтовый. На двѣрцѣ зѣлѣзничомъ въ Камѣнцѣ великій, пов. грибовского, отвараеъ зъ днемъ 1 н. ст. падолиста с. р. новый урядъ почтовый. До обягу его дѣлания будутъ на разѣ належати мѣсцевости: Камѣнка велика и Королева поляка. Новый урядъ почтовый буде удержувати звязъ мѣжъ Стружемъ а Новымъ Санцемъ.

— Членомъ заведующимъ рады краковскаго товариства убѣзпеченъ зъ мѣста Львова выбрано вице-президента д-ра Зд. Мархвицкого. Нововыбраному членѣмъ поручено, чтобы старався выдѣлати большу субвенцію одъ краковскаго товариства для мѣсconi сторожи огневон.

— Зновъ самоуправство волна. Гузаръ зъ 16 полку, стаціонованого въ Рясневѣ, утѣкъ передъ кѣлькома днями зъ касарнѣ и дня 18 н. ст. жовтня вечеромъ положився на шляху зѣлѣзничомъ мѣжъ Рясневомъ а Стружемъ. Пѣзѣдъ надѣхавъ и одтавъ голову несчастному.

— Дробній вѣсти. Въ краковскомъ университетѣ одержали степень докторѣвъ медицинѣ пп.: Раймундъ Келлеръ родомъ зъ Тернополя и Иванъ Шнайдеръ родомъ зъ Кошичанъ. — Кипріянь Гумецкій, одъ 20 лѣтъ складавъ въ друкарни Института Ставропигійского, померъ въ 52 роцѣ жити. — Въ Перемишлѣ померла Юлія зъ Таворскихъ Куріло, вдова по бл. п. пароху въ Хашовѣ, въ 64 роцѣ жити. — Зъ заведенія бже-вѣльскихъ въ Кульпарковѣ утѣкъ въ субботу Михайло Вежбовскій, слухатель медицинѣ, что то стрѣлявъ до одной панночки въ Краковѣ. — Степень магистра фармаціи одержавъ въ университетѣ краковскомъ п. Модестъ Кравичъ родомъ зъ Доброгостова.

Вѣсти зъ Еп. Перемысли.

Еп. Ординаріатъ розписавъ конкурсъ на одержаніе мѣсе профессора права церковного въ перемишлѣй семінарії духовной, зъ платною 1000 зр., додаткомъ активальнымъ 200 зр. и призванными квинквениями. На испытѣ писемной и устный для убѣзпеченія-ся о се мѣсе вызначеній речіицеъ въ дни 9 и 10 сѣчня 1890 р. Дотычній подана внести треба зачасу до Еп. Ординаріату и заосмотрити свѣдоцтвами хрещенія, богословскихъ наукъ, рукополаганія, теперѣшной службы священничон и моральности.

Кан. институтію на Порѣче-грунтѣ, дек. горожанского, одержавъ о. Іос. Негребецкій, був. сотрудникъ въ Горуцку, дек. drogobичского.

Одержали оо.: Мих. Сапрутъ, був. завѣдатель Порѣча-грунтѣ, завѣдуванье въ Линю, дек. жукотинского; І. Костекъ, був. завѣдатель Кречова, дек. лѣського, сотрудничество въ Яворовѣ; І. Комарницікій, новопоставленный пресвитеръ, сотрудничество въ Горуцку, дек. drogobичского.

Убѣзпеченій одъ конкурсу оо.: Вас. Волошинскій зъ Верблявъ, дек. яворовского; Ант. Венгровиць зъ Боринѣ, дек. вѣсочанского.

Еп. Консисторіа вѣсталися до намістництва о згоду на кан. институтію о. Ник. Коляджина на Пановичѣ, дек. смбѣрского.

Наука, штука и литература.

— „Сѣваніи“ для шкѣль народныхъ, уложивъ Исидоръ Воробкевичъ, протоерей и ц. к. профессоръ. Вѣденъ, ц. к. накладъ школьныхъ книжечекъ. „Одѣлъ І мѣстѣ 20 пѣсень; одѣлъ II 40 пѣсень и коротку теорію нотъ, а въ III одѣлѣ помѣщѣи: Теоритична наука опѣву зъ однопѣдными примѣрами, Двогласній опѣвъ, Тригласній опѣвъ, Напѣвы зъ божественной литургіи и нова Пѣсьнъ за цѣсаря. Всѣ три одѣлы коштують разомъ 53 кр., а поодинокъ 8, 15 и 20 кр. Книжка представляеъ гарно: форматъ зручний, друкъ хорошій. Языкъ народный, правописъ О. садцы. Пѣсьне народныхъ въ томъ „Сѣваннику“ есть зъ повѣстокъ. На желанье выслае сю книжку книгарня Г. Пардіні въ Чернівцяхъ за доплатою 2+2+5 кр. на порто.

Соймъ краевый.

IX-те засѣданіе сойму зъ дня 28 н. ст. жовтня 1889. По одитаніи петицій приступлено до порядку денного. Справозданье выдѣлу кравого въ справѣ складѣвъ збѣжа и оконаты въ Краковѣ и Львовѣ передано комисіи господарства кравого.

Пос. Ник. Торосевичъ мотивувавъ свое внесеніе (подписане такожъ русскими посланми) о воззане правительства въ справѣ нового розпорядженія, абы суды принимачи протоколярній поданія табулярай, обіймали въ нихъ и угоды заключеніи между сторонами что до перенесенія недвижимой власности, коли не перевѣшаютъ вартости 200 зр. и коли тѣ угоды крѣмъ переносу права и означенія недвижимости не обнимають ничѣхъ условій. Внесеніе се передано комисіи правничѣй.

Пос. Окуновскій мотивувавъ свое внесеніе въ справѣ подѣловъ.

Пос. Телишевскій мотивувавъ свое внесеніе о введеніи нового законодательства въ справахъ неспѣрныхъ и спадковѣхъ. Озъ зазначивъ зъ горы, что его внесеніе не нове, бо вже було кѣлька разѣвъ подѣложено въ соймѣ, але что правительство не хоче зяти инициативы въ сѣй справѣ, то днѣ уважае своимъ обовязкомъ порушити зновъ сю справу и выказуеъ жалъ, что правительстве легковажитъ всѣ жизненѣй справы не то вже нашего краю, але и цѣловъ державы. Внесодавецъ зазначивъ свою бесѣду вѣзаваніемъ всѣхъ послѣвъ, и консерватистѣвъ и либералѣвъ и демократѣвъ, чтобы безъ огляду на партіи и народности домагалися полагожденія сѣи справы.

Дальше принято еп. bloc внесеніе выдѣлу кравого въ справѣ заведенъ примусово и працѣ и на вѣстуній роботы отворено выдѣлови кравому кредитъ до высоты 1500 зр. Принято въ другѣмъ и третѣмъ читаню справозданье комисіи бюджетной о внесеніи выдѣлу кравого въ справѣ будынку для жандармеріи. Выдѣлъ краевый мае на ту цѣль затягати въ касѣ оцадности або въ банку краевомъ повязку въ высоту 19.000 зр. — Погорьбѣлымъ въ Краковѣ мѣжъ ухвалено 150 зр. запомогти.

На послѣдокъ прийшло на порядокъ денный справозданье комисіи правничѣй зъ внесенія пос. Романчука котрый домагався, чтобы въ порядку денномъ, коли розходиться о верификаціи, були поданіи именѣ послѣвъ, котрыхъ выбѣръ маея верификувати, а коли буде явній протестъ, то чтобы справозданье о нѣмъ було друкованѣ. Комисія признала, что перша часть внесенія есть зовсѣмъ оправдана, але что-до другой части то комисія уважае еи за несправлячну, бо и въ радѣ державной не друкується справозданія а одтакъ друкованье наразило-бы выдѣлъ краевый на кошты; вирокомъ вымагало-бы то змѣны регуляминны а внесодавецъ такой змѣны не предложивъ. Комисія вносѣтъ отже: 1) На будуче мають подаватися докладній оголошенія именѣ послѣвъ, котрыхъ выбѣръ маея верификувати; 2) такъ само будесе поступати такожъ и въ томъ случаю, коли буде внесенный протестъ; побѣчи именѣ буде поданный и окупъ а въ скобкахъ такожъ, что есть внесенный протестъ.

Рѣферентъ комисіи одповѣтъ на то пос. Романчука, что годиться на першу часть внесенія комисіи, але что-до другой, то мусѣтъ зазначити, что комисія не надела одповѣднѣхъ аргументѣвъ. Насампередъ внесеніе его не противиться регуляминновѣ, бо соймъ рѣшае кожду справу по ея выслуханю, а бѣдъ бдчтанія справозданія може убѣзпечити або нѣ. Що-до коштовъ то такожъ есть рѣчь маловажна, бо кошты тѣ не будѣ-бы великій. У насъ вносѣтъ дуже мало протестѣвъ и кошты невыносили-бы рѣчно больше якъ може 30 зр. Можуть друкуватися справы далеко меншой ваги то могли-бы друкуватися и справозданія о выборахъ. Озъ для того ставитъ до внесенія комисіи поправку въ томъ дусѣ, чтобы другу часть внесенія комисіи заступити другою частью его внесенія. При голосованіи ушла поправка пос. Романчука а ухвалено внесеніе комисіи, за котрымъ крѣмъ рускѣхъ послѣвъ и кѣлькихъ послѣвъ зъ лѣвнѣй голосувала вся палата.

На сѣмъ закончено засѣданье, а слѣдующе назначено на среду о 11 год.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 28 жовтня. Кіевскій адъ-юнктъ судовой Бушакъ и авскіанты судовы: Юл. Піетшъ зъ Львова та А. Твердохлѣбъ зъ Бережанъ именованій адъюнктами судовыми.

Вѣденъ 27 жовтня. Подорожъ гр. Кальнокого до Фридрихсруте буде — якъ кажутъ — мати ту цѣль, пояснити кн. Бисмаркови и скѣлько Австрія готова зрѣбити Россіи концесію на Выходѣ.

Атины 27 жовтня. Нинѣ одбулося зъ великимъ торжествомъ вѣнчанье кн. Софіи зъ греккимъ наслѣдникомъ престола, насампередъ послѣ православною а одтакъ послѣ протестантского браду.

Софія 28 жовтня. Одркрыте собраніи одложено зъ причины неприсутности князя на день 3 падолиста.

Бѣлградъ 28 жовтня. Въ субботу розпочалася дебата надъ адресою. Пос. Джуричъ сказавъ при сѣй нагодѣ, что армія сербска скрѣпляея лишь для обороны власного краю.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

Черезъ Редакцію „Дѣла“ аложили:

Для священика пок. Тараза Шевченка: Антонина Дзеровичъ зъ Топорова 2 зр., Никола Гриньовскій богословъ у Вѣднѣ 1 зр., Ольга Левича зъ Майдану 1 зр., Дѣти о. Чмолы зъ Улашковецъ 1-30 зр., Учителѣ руской гимназіи у Львовѣ 13-50 зр., проф. Д. Гладиловичъ у Львовѣ 1 зр., о. Лук. Сѣбянскій зъ Угрина 3 зр., п. Исидоръ Ванько зъ Прецлавѣ 50 кр., п. Гарасимовичъ зъ Коломыи и инші 10 зр., п. Емили Медвеца зъ Косова 1 зр., д-ръ Волод. Вучинскій зъ Станиславова 150 зр., проф. Исид. Громицкій у Львовѣ 1 зр.; о. Яворскій 5 зр., д-ръ К. 2 зр., и п. Грозикъ зъ Нового-Санца 2 зр.; о. Григ. Левъ зъ Бортянина 50 кр.

На бѣднѣхъ ученикѣвъ руской гимназіи: о. Мих. Зубрицкій зъ Мшанца 80 кр.; о. Орестъ Каслевскій зъ Незвизокъ 50 кр., п. Михайла Коблянскій зъ Ланьцута 1 зр. и о. Чачковский зъ Товстого 3 зр.

На Дѣмъ Народный въ Чернівцяхъ: Учителѣ руской гимназіи у Львовѣ (на руки проф. Лучаковского) 3 зр. 50 кр.

Для „Академичной Громады“ въ Краковѣ: Учителѣ руской гимназіи у Львовѣ (на руки проф. Лучаковского) 3 зр.

На будову руского театру: М. Петровскій (зъ представленія въ Будзановѣ) 8 зр., о. Стефанъ Леюкъ зъ Залозецъ (складка на посвященіи церкви) 6 зр., о. Зах. Подляшескій зъ Монастириць 1 зр., Касино въ Золочевѣ (зъ картъ) 6-78 зр.; п. Мих. Коблянскій зъ Ланьцута 2 зр., о. Андрѣй Тамусъ зъ Гуменнѣвъ 10 зр., д-ръ Кароль Давидовичъ зъ Кошичанъ (въ Боснѣ) 3 зр., о. Зубрицкій зъ Мшанца 1 зр., панна Решетилоничѣвна зъ Глинѣвъ (складку) 18-05 зр., п. Кастанъ Остаевскій зъ Озѣрной 2 зр., Комитетъ концертный зъ Тернополя 140 зр., Комитетъ концертный изъ Збѣрова 70 зр.

На памятникъ Волод. Барвиньского: „Народна Торговля“ въ Перемишлѣ (зъ пушки) 4-21 зр.

На „Школьную Помѣчъ“: п. Ив. Вайкевичъ зъ Перегвиньска 1 зр., о. М. Чайковский зъ Верхобужа 1 зр.

На Институтъ св. О. Николая у Львовѣ: проф. Ив. Прийма зъ Львова 1 зр., о. Алекс. Малевскій зъ Видинова 50 кр., п. Михайло Коблянскій зъ Ланьцута 50 кр., п. Данило Перегинецъ зъ Калуща 2 зр.

ДѢЛО

Выходит у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годі по полудні. Литературні доданки: «Бібліотека найзнаменитіших новітніх» виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на першій разі в Діло.

Предплата і нисерати приймають: у Львові Адміністрація «Діла» ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. В Парижі Бюро газет ул. Дога 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; K. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppell I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на «Діло» і належність за нисерати платні у Львові.

Предплата на «Діло» з літер. додатком

в Австрії: за Границю: на цілий рік . . . 18 кр. на цілий рік . . . 24 кр. на пів року . . . 9 кр. на пів року . . . 12 кр. на чверть року . . . 4 кр. 50 кр. на чверть року . . . 6 кр. на місяць . . . 1 кр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 кр. на пів року . . . 8 кр. на чверть року . . . 4 кр. на місяць . . . 1 кр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зберігаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані літери від порта

Поодинокі чисел коштує 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. одні сторінки печатом, в рубр. «Надбавка» по 20 кр. а в.

Подати чисел по 10 кр. одні сторінки.

До наших П. Т. Читателів!

З'являється 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрок видавництва «Діла». Просимо о скорі надсилання передплати і залегностей!

У Львові дня 18 (30) жовтня 1889.

Слідячи за предметом наради в поодинокіх союмах держави австрійської, стрічавою менше в крайх з м'яшаним населенням досить виразно стрімліве до основних реформ на полі внутрішнього устрою конституційного. В союмах тих країв, мовби на яку змову, виступають меншості парламентні з внесеннями, котрі зраджують грубе невдоволення з колишньої роботи Шмерля, а менше з його статутів краєвих, ординацій виборчих і тсеного круга діляна поодинокіх соймів коронних. Накопили вже конституція з 1861 року збрала ршучо з давнішим центризмом, надбляючи поодинокі краї коронні законодавчо автономію, то тепер автономія та видає вже меншостям соймовим недостаточну і меншості ті стрімлять або до розширення а або до заступлення автономія країв автономією народностей.

Об'яв'яє се не мало важний. І хоч на разі над'яв'яє одніми або другим внесенням меншостей соймових в тім напрямі більшості соймові з консерватизму самого або як *beati possidentes* перейдуть до порядку денного, то не можна сказати, щоб по літах, при уцільній і виправданій старанні, внесення меншостей не внімалися успіхом.

Масмо тут на оці дві меншості союму чеського. Одна з них, німецька, стрімлять до територіальної поділу Чехії після границь етнографічних і посувалася аж до абстинуції. Друга меншость, молодочеська, під'яв'яє історичних прав корони чеської і становить так дбрубно в Долитавщині, яке має Угорщина в монархії австрійській.

На днях виступила чеська меншость в сойм'ї моравській з внесенням також далеко идучим, домагаючись основної зміни ординації виборчої на Мораві. Накопили вже Славяне австрійські, числом 13 мільйонів, покривджені суть при виборах до ради державної на стільки, що посідають рівне число послів з Німцями, котрих єсть лиш 8 мільйонів, то моравські Славяне, становлячи 75% населення в краю своїм, суть тям більшості покривджені, бо масмо більшості фактично в краю, — в сойм'ї підлягають они більшості німцям.

Сойм'ї солянгородській приймав знов по широкій а гарячій дискусії внесення, щоб вибори з курії селянської були безпосередніми і щоб через то усунуто дотепершній підкупства виборців. Подібне внесення явилось на порядку денному і сойму моравському, а кожний приває, що оно єсть вповні оправдане.

Італійська меншость в сойм'ї тирольській поставила також внесення і жадання, щоб полудневий Тироль, яко переважно італійський, відділяти територіально від прочого Тиролю і щоб Триєнть посідав окремі сойм'ї.

В дальматинській сойм'ї піднесено вже давніше гадку прилучення Далматії до Залтавинщини, а в тепершній сойм'ї хорватській піднято на ново тую думку і меншость тамшня домагаєся, щоб Далматію сполучено з Хорватією і Славонією в одну органичну цілість.

Відки і сойм'ї країнські поставив на днях жадання, щоб полудневу Стірію, яко край заселений переважно елементом славянським, сполучити в одно з Країною.

Ляв'ячи, майже у всіх союмах об'являється однаковий рух в тім напрямі, щоб не краї, а народності ршали о доли своїх, і щоб тям самим дотепершній устрій внутрішній держави змінили радикально, і то в користь автономія національної.

Найти причину того майже загального руху в союмах краєвих не трудно. Дотепершній устрій, надбляючи поодинокі краї

коронні автономією, був на руку природним або штучно виторгованим більшостям національним, але він кривдив кардинально всякі меншості національні. Меншості ті були з горі вже здані на ласку-неласку більшостей. А накопили ті більшості не зуміли доси ум'ягнати в аспираціях своїх, — накопили не ставили на тоці беззглядної справедливості а лиш правились повнизмом і беззглядністю супротив меншостей, — то з часом мусіли виторвитися аспирації тих меншостей до територіальних поділів після етнографічних границь і до автономія національної.

І в Галичині нашій проявлялись б'яв'яє часу до часу змагання подібного рода. Ми пригадуємо лиш, що зараз по наданню конституції в 1861 році, коли славний статут Шмерля збрав нас в одно з Поляками, а руському народові в Галичині дав лиш 46 заступників в сойм'ї краєвій, — уже тоді проявилася гадка поділу Галичини. Гадка та живе і нині, і хто знає, чи посли руські не будуть змушені поставити єи на порядок денний сойму краєвого, накопили польська більшость соймова, а менше кермуюча правця сойму, не зійде з дороги вічної негідності всесторонньо оправданих жадань руських послів, і накопили центральне правительство не змінивши ніякої системи своєї в управ'ї Галичини. Навішня Русь не єсть уже тям нічим нічим нічим на шаховиці конституційній в руках Шмерля, а свідомо прав своїх зможе і повинна б'яти о всестороннє поладження національних потреб своїх, політичних і культурних. За свои права готов весь народ постійно в'рпше, як коли-небудь давніше, а єи посли руські будуть змушені виступити з жаданням основних зміни в устрою краю нашого — розв'язка сего питання лежить нині в руках більшості соймової і правительства.

Бесіда посла К. Телишевського

виголошена на VII засіданні сойму в справ'ї езекуторів податкових.

Сарава системи стягання податків єсть дуже важна, бо она дотикає найжизненнішого питання наших селян, і то найбільшійшій їх часті.

Я не хочу внесення того органу. Он, признаю се, єсть для суспільності нашої конечний, бо анімає з досвду, що добровільне сповнюваннє обов'язків не конче лежить в характері кожного чоловіка. Уже єи таи заходи виходять, признаю певну підставу до удержування інституції езекуційної. Однак з другої сторони не можу згодитися на спосіб, в якій той орган нині постує. Не хочу бавитися в рекримінації, наводять всім можливим надужити, як діються при стяганні податків, — наведу однак случаи, якій лучшє мені самому.

Вертаючись раз спокійно думав, стрічаю езекутора. Он вручає мені пасмо. Читаю і бачу, що то єдинок і що сегодня дббудеся ліцитація бюрка. Я тоді случайно потребував бюро до канцелярії, то питаюся езекутора: де буде ліцитація? На то езекутор: «У Вас». Очевидно, б'юв'яє та адв'явала мене. Глядю за сумою, — єсть 7 кр. 50 кр., о якій уминаєся уряд податковий. Питаюся езекутора, що се значить? таж я за 7 кр. 50 кр. не допустив би до аніяких кровів езекуційних, а тям більш до ліцитації! Але що робити? єдинок єсть, має бути ліцитація, нема ради! Іду до уряду податкового, кажу собі предложити айти і знаходжу протокол фантазії, списаний кумулятивно після формуляра урядового, а в ній єсть: *Należytość 7 złr. 50 ct. Zafantowano biórko ogólnow. Egzekut odnowił podpis. Wórt pánove, i tego ezekektora w swój haté ne bачив. Питаюся настоятеля уряду: Що то за спосіб? таж я повинен був стати наказ, а бодя бачити у себе того пана, котрий фантазує бюрко? З'являється в примітці запис, що я відмовив підпису на протокол?..*

З сего прийшов я до пересвідчення, що коли езекутор зб'яв'яє так постує, то що д'яєся з тям, що не мають свідомості своих прав, зб'яв'яє, не знаючи ч'яти і писати? То навело мене на дальшій розсвід і я не раз пильно приглядаясь той езекуційній акції. В'рте панове, що коли-б ви були на об'їзді солянна, де появляється езекутор податковий, побачили, як б'яв'яє поводитися з сторонами, — ви б не зробили

інакше, як я, і ви б зараз на першій вступі до сен палати порушили справу тую. Признаючи важность інституції, домагаюся, щоб права податників, залагаючих з податками, були також шановані і щоб також в той справі був хоронений не тільки інтерес фискальний, але і інтерес загального добра.

Домагаюся в своїм внесенні дуже мало, — тільки того, що законами нашими вже єсть запоручене, а менше щоб езекутори податковий шанували інвентарь господарський і щоб держали новел з р. 1887. Мені здаєся, що до дуже мало, що то повинно д'яв'яєся без пригадування, і що о т'ям т'ям багато бесіди не повинно бути а я домагаюся сего тому, бо знаю з досвду, що все то не д'яєся, що езекутори податковий зовсім не шанують тих постанов, якій обов'язують що до інвентаря господарського, і новел езекуційної з р. 1887, бо их не знають і очевидно, після інструкції службової, знати не мають навіть обов'язку.

Після министр. розпорядження виданого в тім вигляді обов'язує езекутора нічого, як тільки інструкція службова. Тож я, щоб наглядно показати, що та інструкція службова єсть одностороння, не хоронять інтересів податників, а тільки інтересів езекуторів, представлю деякі приписи інструкції службової, котрі постановляють, хто може бути езекутором. Отже той припис говорить о 24 літах, о австрійськ'їм горожанстві і наконєць *von der körperlichen Rüstigkeit* т. є. що езекутор мусить бути такий хлоп'я, щоб при езекуції добре зм'яв'яєся і кривко держався, — а більше нічого! Ід'я далше. В інструкції єсть подане, якій р'яч єсть вольній б'яв'яє езекуції — необхідне до жити: *д'яв'яє, п'яв'яє, звариди для ремісника, а відки єсть вичислений і fundus instructus, але зараз в слідуючій уступ єсть сказано: Es bleibt dem Ermessen des Exeekutors vorbehalten, was er für Fundus Instructus zu halten hat* — т. є. лишаєся езекуторові податковому єго оцінювати: що єсть *fundus instructus*, а що ні.

Мои панове! Возьміть тільки на увагу, що нині при переводі езекуції судової, котру сповняють люди о много інтелигентніші, з якимсь студіями, люди б'яв'яє вимагаєся знання законів, — канцелярські судові а в дуже многих случаях навіть урядники канцелярські, — протокол езекуційний мусить бути потверджений судом, голос делегата судового не єсть р'яшуючий а р'яшуючим єсть голос суду яко власті, — а тут, при переводі езекуції за податки, самі делегати має р'яшати о т'ям: що належить до езекуції, а що ні! Таж езекуційний орган підатковий після §. 1 тої інструкції і після ціли, для якої єго установлено, не канцелярське до того, бо б'яв'яє §. 1 тої розпорядження єсть тільки на то, щоб стягав податки, старався о забезпечу податків, а не на то, щоб б'яв'яє оцінювати: що належить до залоги господарчої яко *fundus instructus* і що не може бути езекутоване, після новел з р. 1887. Тож думаю, що тепершній практика тям розпорядженням і тої інструкції видала податків на ласку і неласку самим езекуторам податковим. Они мають свободу руки, можуть робити, що хотять, — і д'яв'яє роблять, що тільки їм до внодобы, аби тільки д'яв'яє до ціли. І езекутор, якій прийдє до селянина на гадб'яв'яє, забирає все, що стр'яв'яє, не питаючи на ніякі приписи правні. Думаю, що та інструкція єсть зовсім хибна і доки она буде об'яв'яє, людність краю мусить виступити против тої дороги, якою ходять ті езекуційні органи езекуторів.

З другої сторони мушу піднести, що органи езекуційні і не можуть робити інакше, бо в той інструкції єсть дальше сказано, що езекутори податковий за свою суцільну д'яв'яє, о скільки більше приспорять скарбови доходів, дбстануть ремунерацію, а єли д'яв'яє свою в'яв'яє великими ц'ярами стягнених податків, то крім ремунерації дбстануть ще надзвичайній винагороди. І д'яв'яє і не д'яв'яє б'яв'яє езекуторів, маючому 35 кр. на місяць без заперення будучности, що б'яв'яє полог за тям окремими винагородами, бо се остаточно лежить в інтересі кожного чоловіка, старається о полученнє своєї долі, а що езекутор не має ніякої дороги, бо не єсть урядником, тільки дневним слугою, то ч'яв'яє того, аби м'яв'яє як найбільше дбстати з тих винагород.

Мусите панове признати, що в тепершніх тяжких часах видобуте таких винагород мусить потягнути дуже злі наслідки для нашого ділого господарства краєвого. Езекутор, ведений власним інтересом, забирає селянам послідую корову, лишає их послідую одежину, щоб тільки вказатися, що б'яв'яє енергійний, до тої служби придатний, бо інакше і винагорода пропала і зверхній єго власті можуть кождо хвиль пагнати єго, сказавши: Ты не д'яв'яє, не ум'яв'яє стягати податків, — иди собі проч! Отже езекутор, у власнім інтересі, мусить попросту нищити податника. Я гадаю, інструкція повинна бути така, щоб на езекутора податкового вкладала обов'язок стягати податків в той спосіб, щоб інтерес гадб'яв'яє не були наразені на упадок і затрату. Нинішній припис єсть в разі суперечности з інтересом горожан, а ніяких приписів законних езекуторів не може держатися, бо мусить б'яв'яє стратити хліб.

Д'яв'яє, признаючи правительство рацію удержування таких езекуторів, домагаюся: щоб езекутори не були слугами дневними, зависимими від нап'яв'яє одного або другого зверхника, але щоб мали забезпечену будучність, були слугами єтатовим, як вольній; щоб знали, що их будучність зависить від належного сповнювання обов'язків, — а тоді, маю над'яв'яє, будуть службою повинні тям, як повинні, після закону. Домагаюся того в інтересі самої інституції і в інтересі краю.

Дальше домагаюся, щоб езекутори не були рекрутовані з людей, що не мають де під'яв'яє, без найменшої кваліфікації, але щоб були обов'язані зложити докази своєї здібности, знання приписів урядових. Таж нині єсть на порядку денний проект закона о нисерях громадських. Писарі — під'яв'яє органи в нашій управ'ї автономічній а б'яв'яє вимагаєся від них знання приписів громадських. Питаюся: длячого орган езекуції податковий, дуже важний в нашій суспільности, має бути тільки *körperlich rüstig*? Думаю, що скорше повинен б'яв'яє бути *geistig rüstig*, — се було-б о много раціональніше, бо-ж против езекутора, пристроеного в еміблематі правительственного делегата, селянин наш, шануючий власті, не противстає і не противстає. Д'яв'яє домагаюся, щоб б'яв'яє езекуторів податкових правительство вимагало докладного знання всіх обов'язуючих приписів о стяганні податків і щоб доказ того був стверджений через исп'яв'яє.

Прошу мое внесення б'яв'яє до комісії податкової. (Грива и оплески).

Бесіда посла о. Ник. Сьчинського

в справ'ї належностей за будову доріг перед 1868 роком.

Высокій сойм! В'яв'яє будови доріг конкуренційних окружних і краєвих лишила по собі прикрі згадки. Сумна та пам'ят'я б'яв'яє раз-на-раз невластивим поступованнєм з виплатами тих належностей, якій належались громадам, котрі при будові тих доріг надідали або надбляли. Уже 20 літ з верхом минуло від того часу. Предваремці забрали свои належності; б'яв'яє громади, котрі не дбробили, стягено належності, послуживши навіть езекуціями; але громадам, котрі надідали, ще доси не всім виплачено, бо не б'яв'яє всіх сторін конкуренційних стягано належності з такою самою строгостію, як б'яв'яє громади.

Завинили тут власті політичній, котрим угодою з 16 січня 1868 репрезентація краєва полішила стягання і виплату належностей, бо декотрим громадам виплачували належності не ратами, але цілу, не пытаючись о застереження в угоді призовлене вид'яв'яє краєвого. Ясна р'яч, що преміюваннє протегованих громад вийшло на шкоду тям громадам неспрогтованим, що 20 літ терпеливо ждуть, а либонь і не дбждуться цілом виплати належності, бо на их рахунок б'яв'яє б'яв'яє в кождім роком щораз більше б'яв'яє належностей залагаючих на сторонах.

Завинив тут і вид'яв'яє краєвий, бо не досить успішно налягав на стягання належностей від сторін, і більше дбав о покриттє задатку, удр'яв'яє з фонду краєвого на заспокоєннє претенсій підприємців, як о цілість належностей припадаючих титулом наділати для громад, і позволяв в'яв'яє заведий м'яв'яє на б'яв'яє належностей.

Не диво, що через таке невластиве поступованнє в той справі виплата громадам цілости тих признаних им належностей єсть більше як непова. А потім не диво, що громади, по 20 літах вижидання виплати, стають поволи тратити в'яв'яє в солидність тої фірми, що вела роботи в громадах виставила перекази на виплату, і починають оглядатися за перекупцями, котрі нахваляються зб'яв'яє б'яв'яє, хоча в'яв'яє в'яв'яє б'яв'яє к'яв'яє на их претенсію з 50% а навіть 70% есконта.

Згодиться панове в'яв'яє на то, що наш селянин має високе почуття справедливості, і що нічо так деморалізуюче на него не д'яв'яє, як оскорбленнє того чувства. З сего то жерела плине та струя, що вроджену селянинові недовірчивість, бо вироблену исторією, засилова і знаменно п'яв'яє его характер суспільний. А се р'яч ясна, що раз-у-раз нові вражіння засилоють тую деморалізуючу струку і хоч-б найбільшій але безнастанно д'яв'яє, складаються на в'яв'яє

— Судові сабство въ справѣ Дегена и товарищѣхъ ведеся дальше. Якъ довідуюмося зъ Kurjer-a Lw-ого, совъ Мавевскій переслухувавъ деякихъ обжалованыхъ уже и по выпущеню ихъ на вольну стону. Въ звязи изъ процесомъ Дегена и товарищѣхъ власти инчи, не судові, потягають деякихъ людей до протоколѣвъ. Яка цѣль того переслухуваня людей властями не-судовыми годѣ вгадати. На тематъ того переслухуваня мы зможемо въ своѣмъ часѣ розказати багато дуже цѣкавыхъ рѣчей. Якъ намъ доносятъ зъ Вѣдния, за процесами политичними въ Галичинѣ бачно слѣ-

Посада та есть на першій рѣкѣ прови-
зориною, — стабилизация наступить по ро-
цѣ ненаганной службы.
Одъ компетентовъ требуется зная служ-
бы полиційной, уклѣченныхъ школъ низшихъ
гимназіальныхъ або реальныхъ и непереступле-
ныхъ 40 роківъ жити.
До поданъ належить долучити:
а) свѣдоцтва школьні;
б) метрику хрещенія;
в) свѣдоцтво моральности;
г) " здоровья;
д) доказъ квалификаціи теоритичной и
практичной;
е) доказъ свѣдомости языка польского,
русского и нѣмецкого въ словѣ и писмѣ.
Поданя вносити належить до Магистрату
найдалше до кѣнца листопада 1889 р.
Магистратъ мѣста Коломыя, дня 25
жовтня 1889.
Бурмистръ.

НА ДОСЛАНИЕ.

Незаперечена есть правда, если кто кому
дѣло желаетъ, и дѣло радитъ, той любить своего
близняго. То добро, которе менѣ дѣсталося
въ удѣлѣ, хочу яко священникъ всѣхъ Высоко-
почтенный Публицѣ, такъ мирскимъ Русинамъ,
Полякамъ, священникамъ обою обрядъ, до
вѣдомости подати, що хто хоче зъ доброго ма-
теріалу мужеске убранье, выдѣчену, ретель-
ну, уцѣвну, елегантну роботу мати, нѣтъ у-
дасться до рукодѣльнѣ п. Антона Шербы у
Львовѣ при улицѣ Коперника н-ръ 10, а при-
звати мусять, що я не хвалю, но самъ пере-
кованый цѣну правду кажу. Многъ бо кравицѣ
черезъ 29 лѣтъ менѣ убранье робили, но болѣ-
ше не скажу, заплатити треба було, а пожит-
ку, пожалейте Боже моихъ грошей! — що
горше я нѣколи доброго убранья не мавъ. Те-
перь добравъ я зъ рукодѣльнѣ п. Антона
Шербы цѣлый гарнитуръ убранья и футро, зъ
которого совершенно, якъ зъ матеріалу такъ и
зъ елегантной работы я доволеный. Мило
менѣ то для добра и пожитку Высокопочтен-
ной Публики повѣдомити, а при томъ желати,
нѣтъ кождей выйдѣ перекованый и удовлетво-
реный зъ рукодѣльнѣ нашего земляка такъ
якъ я.
Хмельвѣка дня 19 жовтня 1889.
Иосифъ Ревачовичъ,
гр. кат. священникъ.

Цераты на мебѣль, столы и подѣ умывальнѣ,
Ковры, рогожки гумовы и цератовы. Прости-
рала гумовы, бѣлы, черны и червонны, готовы и
на метры — поручае — Магазинъ выробѣвъ
гумовыхъ 3173 (6—6)
Р. Криммера, Львовъ, Готель Францускій.

Экстрактъ сосновый
до розприскуваня
въ комнатахъ для недужныхъ на
груди. 3207
Цѣна 50 кр.
Выключно купити можна въ
Лабораторіи хемичной Адоль-
фа Покорного Львовъ ул. Ва-
лова 15.

Складъ и робѣтня футеръ
Михаила Бекера
Львовъ Коперника 8
3190 поручае (2—5)
Вѣсѣльскіе роды найдѣвшихъ
шкѣръ на футро, мужеской и дам-
ской, а такожъ готовый футро;
поручае выборъ гарнитуровъ
дамскихъ, зарукавки, кофты
найновѣйшихъ фасоновъ, шапки
мужеской и дамской шапочки.
Принимаетъ замовленія на верхи
мужеской и дамской. Вѣсѣльскіе
замовленія и перерѣбки старыхъ
футеръ выговоряются по умѣ-
ренныхъ цѣнахъ.
Львовъ, ул. Коперника ч. 8.

БЮСТЫ
Шевченка, Хмельницкого, Лисен-
ка и Печука по 60 кр. безъ пере-
сылки а по 1-10 кр. зъ пересыл-
кою можна дѣстати у п. Костя
Паньковскаго ул. Вѣрменска ч. 27.

Пригадуюся Всечестному Духовенству, що
такъ якъ кожного року при надходящихъ свя-
тахъ принимаю старіи Євангелія до перешлету
по найдешевшихъ цѣнахъ. Принимаю такожъ за-
мовленія на новіи, маючи прекрасны тексты на
складѣ. Позаякъ вже часть короткій, длятого про-
шу зъ замовленьемъ поспѣшитися.
32 9 Зъ поваженьемъ (3—20)
Михайль Спозарскій
у Львовѣ, Подвалѣ ч. 9.

ВЪ СКЛАДАХЪ
Народной Торговлѣ
у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ,
Тернополѣ, Дрогобычѣ, Коломы, Стрию,
Синятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ
продается:
Косы по 40 и 50 кр. (найдѣвшии).
Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:
Плуги Нр. I, зр. 7-60, Нр. II, зр. 11; Ко-
лѣсница зр. 6.
Плужки-обгортачѣ до бульбѣ въ двоухъ
частяхъ 18 зр.
Сѣчкариѣ по 24 зр. 2948

Купую и продаю всѣхъ краевыи и
заграничны паперы державны, акціи, при-
оритеты, листы заставны, лѣсоы, монеты
и т. п. по найприступнѣйшихъ условіяхъ.
Поручае для ц. к. биржи вѣдѣль-
ской выповняю подѣ користиовными усло-
віями безприволочно и совѣстно. 3144
Промесы до всѣхъ тагненъ. Лѣсоы
такожъ на малѣ сплаты мѣсячнѣ. (5—52)
АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ
у Львовѣ
домъ банковый и контора вымѣны.
Выдавшиотъ газеты львовскаго „НА-
ДѢЯ“; передплата рѣчна на провинціи
зр. 1-80.

ИВАНЪ ЯРЖИНА
ювилеръ 3162 (5—12)
у Львовѣ, пляцъ Маріацкій
(Готель Европейскій)
МАГАЗИНЪ
выробѣвъ ювилерскихъ, золотыхъ и сѣребныхъ,
поручае
значный засѣбъ выробѣвъ, бѣдзначающихъ-ся
тривалостію и добрымъ вкусомъ, якъ власныхъ
такъ и зъ перворядныхъ фабрикъ краевыхъ.
Выготовлюе всякій замовленя, репараціи
и замѣны.
Купуе старе золото, сѣребро и дороге камѣнье
по найвысѣйшихъ цѣнахъ.
Всякій замовленя замѣщѣй выготовлюе въ
якъ найкоротѣйшѣмъ часѣ.

„СЛАВІЯ“
банкъ взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.
Убезпечайте будынки и збѣжа!
Мало такихъ лѣтъ, чтобы рѣзникъ безъ венныхъ ударѣвъ эле-
ментарныхъ мѣлъ дочекатися жизни; а дождѣсь ихъ, якъ великимъ
внѣшнемъ для него есть огонь, который не лишь его будынки но
и всю его надѣлю, збѣранный хлѣбъ ему въ колыкохъ хвилѣхъ забирае и
обертае въ поплѣть.
Такимъ нещастіемъ пригнетены рѣзники цѣлкомъ збѣднѣвъ, на-
кладъ бы не постарался завчасу еще о палестну охорону для своего
майна заасекуровать въ ретельномъ заведеніи.
Небезпеченство огню, яке имено въ осени въ тѣсно забудова-
ныхъ сѣлахъ и будынкахъ переполненныхъ всякими запасами есть вели-
е и накладе на каждого правого господаря, дающего о добро свое и
свои родинѣ, пыльный обовязокъ, не лишати своего майна безъ
асекурации.
Для господарѣвъ подае добру охорону осоеенно банкъ взаим-
ныхъ обезпечень „Славія“, который совѣстно и заравъ ликвиди-
ше шкѣды при помочи двоухъ мужѣвъ довѣры, зъ которыхъ одного
самъ пошкодованный выбирае, при чѣмъ „Славія“ шкѣды въ цѣ-
лости и заравъ вынагороджуе.
Въ загалѣ „Славія“ стараетъ подавати своимъ членамъ що разѣ
болѣше користей и зобовязали свои напротивъ членѣвъ якъ найсо-
вѣстѣйше сповняти.
За дуже умѣрковану оплату обезпечаетъ „Славія“ не лише будынки,
знаряды господарскіи, худобу и т. д., але на часѣ довольный, уже
одъ 3 мѣсяцѣвъ почавши такожъ запасы збѣжа и папу въ забудо-
ваняхъ, оборогахъ и стиркахъ.
Не повиненъ бы протѣ нѣхто позбѣстатъ безъ обез-
печеня, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при
такъ грозномъ небезпеченствѣ и такъ подупаломъ станѣ
экономичномъ цѣлого краю, подѣ велими користными
условіями асекурацийными, які дае „Славія“.
!! Убезпечайте-жь будынки безъ перервы и збѣжа хочъ
на часѣ милоути !!
Внесєня до обезпеченя примаетъ Головна репрезентация банку
„Славія“ у Львовѣ, улица Коперника ч. 5 и кожде мѣсєце Заступни-
цтво того банку. 3074 (8—2)
Головне заступництво бан. „Славія“ у Львовѣ.

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручае
знаменитый МЫЛА до мыты лиця, рукъ и купелей,
бѣдзначенъ 10 медалями заслуги и двома дипломами признаня.
зр. кр.
МЫЛО найдѣбнѣйшее до го-
лѣна борды 25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дуже
нѣжне 10 кр. 20 и 25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣле до
рукъ 10 кр. и 20
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жѣвте 6,
12, 18 кр. 20
МЫЛО ГРИСИКОВЕ, знаменитѣ
до лиця и рукъ 40
МЫЛО ЖѢТКОВЕ, робить
нѣжною, гладкою и знаменито
чистить шкѣру 30
МЫЛО ЗЕЛѢОВЕ, одержуєся че-
резъ агусенные соку ростинъ
ароматично-живичныхъ, зна-
менитѣ 25
МЫЛО ПИЖМОВЕ, мае дуже
прикрасныи пѣжмовый запахъ 30
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, прикрасного
запаху, мае великій похвѣ 30
МЫЛО РОЖАНЕ, найдѣбнѣй-
ше 40 кр. и 80
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНО-
ВЫХЪ, прикрасне въ ужитю,
успѣхомъ хоронитъ шкѣру одъ
лишавѣвъ и выкидовъ 30
МЫЛО БАЛСАМИЧНЕ, чи-
стить шкѣру, робить ея бѣ-
лою и пѣжною 40
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває
веснячки, осмалєня одъ сонця,
лицю робить свѣжымъ и бѣ-
лымъ 60
МЫЛО ГИГІЕНИЧНЕ, бѣдзнача-
єся товѣстостю, велими пѣжне
и выключно приладжене до лиця 50
МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєся,
щобъ зробити шкѣру на лицѣ
пѣжною и бѣлою 60
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣле,
легко пѣнитися, знаменито чи-
стить шкѣру и хоронитъ одъ
прищѣвъ 30
3529
Набути можна у Львовѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улица Галицка рѣвъ Валовѣ. Въ билляхъ: въ Краковѣ
Суконницѣ ч. 20 и въ Черновцахъ Ринокъ ч. 2, а такожъ у аспѣхъ
перворядныхъ торговляхъ и антикажѣхъ.

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручае:
Старѣ вина угорскыи лѣтничѣ и натуральныи вина
столовыи одѣ 42 кр. бут.
Знаменитыи Старки, Житильскыи, Ружъ и Аракъ de Goa.
Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
з лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальныи вина шампанскыи и правдивыи Конякъ
францускыи першорядныхъ домѣвъ.
МАЛЯГЪ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 зр. 2847 90—?
МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2-00 зр.
Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.
Бѣдзначенъ на выставѣ гигиеничной сѣребнымъ медалемъ за старѣвина.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ
у Львовѣ при ул. Ягайлѣоньской ч. 3.
Почавши одѣ дня 7 падолиста 1885
2218 73—0
ВЫДАЕ
АСИГНАТЫ КАСОВЫ
4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ
5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ
Передрукъ не буде плаченый Дирекція.

Одяги зимовыи
по зр. 13— Одяги для хлопцѣвъ по зр. 5; сурдугъ и ка-
мизольна по зр. 18 зъ камтару, шифрони 8 зр.
HEILMANN KONN у Вѣднѣ.
Склады: у Львовѣ ул. Театральна 1., въ Краковѣ ул.
Гродска 9., въ Черновцахъ Ринокъ 11., Опава Горышныи
Ринокъ, Вѣльскѣ ул. Головна, Перемышлѣ, Тарновѣ,
3172 Пильзно ул. Паньска 17. (6—12)

НОВО ОТВОРЕННЫЙ МАГАЗИНЪ
подѣ фирмою 3128 (6—5)
АНТОНЪ ГУДИЕНСЪ
при пляцѣ Маріацкомъ, число 8.
поручае по найприступнѣйшихъ цѣнахъ
зъ перворядныхъ фабрикъ:
полотна, бѣлье столове, бѣлье мужеске, бѣлье во-
няне (проф. д-ра Сѣера), краватки, кофты, пан-
чонокъ, скарпятики.
Комисовый складъ ковдеръ и матерацѣвъ.

Подѣ гарантією!
Нема нѣчо лѣпшого
3160 надѣ 4—12
Француску Масы
помостову
до запусканя твердыхъ або
мягкихъ помостѣвъ
одинокій складъ:
Алойсій Гибнеръ Львовъ
ул. Кароля Людовика 13.

РУ.
капичи, щѣтки, подушки (санітарныи),
досѣвъ, нафтанни и шѣфѣрныи штаны, —
простирала, бандажѣ, суспензори и всѣ
выробы рукавичныи 2537
поручае найдешевше
ТОРГОВЛЯ
Братѣвъ Лянгнерѣвъ
Львовъ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жадање даромъ.

КОЖДУ
ДВОВИЖУ
уникае.
Нема тутъ окликѣвъ, примѣромъ,
якъ довго стане припасу, або що то-
вары закупленъ при масѣ конкурсо-
вой, нечуває! зачудовує! случайно!
и т. п. Нема ту нѣчо подобного!
бо весь той крикъ не приходить на
нѣчо, а лишь дѣламы треба доказати,
а о томъ може Виноу. Публика пере-
свѣдѣчитъ, коли скоро замовити отѣ
справдѣ дешевѣи и великии солидныи
товары.
Для мужчинъ: Цѣле убранье
зъ сукна лѣтнѣйшѣи якості, новѣи
моды (сурдугъ, штаны и камизелька),
добре зроблене, перше 18 зр. — те-
перь зр. 10—, такѣ саме убранье,
першѣи якості, перше зр. 22—, те-
перь зр. 14—, такѣ убранье пѣйпер-
шѣи якості, перше зр. 30—, теперь
зр. 18—.
Для хлопцѣвъ въ вѣнѣ 8—16
лѣтъ. Цѣле убранье зъ сукна, доброй
якості, елегантного фасону (сурдугъ
штаны и камизелька) перше зр. 15,
теперь зр. 8—, такѣ убранье першѣи
якості, перше зр. 22—, теперь зр. 12.
Для дѣтей одѣ 2—10 лѣтъ: Цѣ-
лыи убраныи, гарно прибраныи, перше
зр. 7-50, теперь зр. 3-80, такѣ убранье
першѣи якості, перше зр. 12—,
теперь зр. 5-50, такѣ убранье пѣйпер-
шѣи якості, перше зр. 18—, теперь
зр. 8— 2965 25—25
При замовленяхъ проситъся у-
клѣбно уважати на отѣ:
При убраньхъ для мужчинъ про-
ситъся подавати обѣмъ грудей и
довготу кроку послии мѣры сапѣ-
метровѣи, а для дѣтей и хлопцѣвъ
якъ найдѣбнѣйше вѣкъ, а та-
кожъ краску жадаемого убранья.
Розсѣлаєся точно за послѣдплатѣю
або найдешевшѣмъ готѣвъи.

Особливо уважати:
що ось тутъ наведенъи товары суть
найлѣпшѣи якостіи и продаются по
такѣ дешевѣи цѣнахъ, что на-
збиралъсѣя надѣто великій прирѣстъ.
Klein's
Internationales Waaren-Exporthaus
Wien I., Kohlmesseergasse 7.
Що не подобаетъ, бѣдженсь, або
звернутися грошѣ.

Наилучшій
черезъ „СУЕСЪ“ спроваджуванъ
Гербаты хиньскіи
3166 (4—4)
а имено:
Нр. цѣна за подѣ кат.
0. Лекко-Мандаринъ пѣйлуцъ зр. 5—
1. Ташу, жѣтовѣстна, аром. „ 4-40
2. Юнѣйчанъ, бѣловѣстна „ 4—
3. Найдѣвнѣ, чорна ароматична „ 3-20
4. Сухонгъ, мало парфѣмична „ 2-80
5. Конго, чорна, фамілійна „ 2—
6. Вѣсѣвнѣ зъ гербатѣ „ 1-50
7. „ зъ пѣйлуцъ, гербатѣ „ 1-70
КАВА въ наилучшихъ родахъ
найдеешевше въ торговлѣ
СТ. МАРКЕВИЧА
у Львовѣ, въ Ринку ч. 42.

ВЪ КНИГАРНІ
Старопригѣйского Института
можно купити:
Всѣ творы музичныи, до
спѣву и на фортепіанѣ, якъ
галицкихъ такъ и украин-
скихъ музыковъ, пр. повный
комплетъ творѣвъ Лисенка.
Взоры украинско-рускыи
до вышиванъ.
Всѣ выданыи повѣстей и
творѣвъ науковыхъ якъ га-
лицкихъ такъ и украин-
скихъ. 3127 (11—2)

Виходить у Львові що дня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годі по полудні. Літературні доповіді „Библиотека найзнаменитіших новітніх“ виходить вівторок, а вівторок і п'ятницю на перекладі разом з „Діло“.

Предплата і нисераті приймають: у Львові Адміністрація „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людина 9. В Перемишлі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта); у Вади М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі М. Haasensteins & Vogler, G. L. Dabbe & Comp.

Предплата на „Діло“ і нисераті платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком за Границю:

а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Реєстрація неопечатаніх віснй бдх порта Подінокі члело комітте 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бдх одним стрічкі печатом, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Поділки члелются по 10 кр. бдх стрічки.

До наших П. Т. Читателів!

Зь днєм 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрокъ видавництва „Діло“. Просимо о скорі надсиланні передплати і залегностей!

У Львові дня 19 (31) жовтня 1889.

Майже кожда днина приносить нам несподіванки. А несподіванки ті почалися дивним способом бдх часу послідних виборів соймових. В тихій і зовсім не конспіруючій Галичині виринули наразі якісь слідства... якісь докоженя... виваженя... перенесеня навіть без слідства... вимаганя пашпортів бдх Галичан... і т. н. О всяких таких рвчях доводиться нам вгадувати майже щоденно. Вчора ми знов занотували, що власті навіть не-судові слідять за якимсь „пиром“, мб мав бдхути сего лѣта у Львові, а уст до уст передаються імена мнмих учасників того якогось пашу, видаються підозріння на зовсім льояльних патріотів руских, робиться з них тайних агітаторів і людей небезпечних для истну чого ладу державного і суспільного.

Парадально зь тымъ появилсь довгі статьи вь краковскімъ Sztasz, повні найпоганіших інсинуацій як на москвофільств, так і на народовцѣв, котрі значать одно, що анархисти, соціалісти і Богъ знає які елементи підпольної роботи. До статей Sztasz-у на той темат ми ще вернемо. Нині вдоволяємось сконстатованємъ факту, що зб всіх сторін, зб всіх боків ударяють компетентні і некомпетентні фактори на Русинів, представляючи их вь по-найгіршій світлї, яко елемент на скрбз небезпечний, котрий здавалось-бы знищити до накорінка, наколи вь краю має наступити спокій і які-такій лад.

Вь справі тій, дуже для насъ дразливій, не забарали ми на разі голосу, уважаючи єи незручною забавкою деяких дуже амбітнихъ личностей. Нині однакж беремо за перо вь тій цілі, щоби просто бдхерти всь ті напасти і сказати, кому треба, що шода трудові і заходів на тмъ невдячати поли! А безхосенній тї труді, бо ми чей же лучше знаємо суспільність руску, єи змагає і роботу, як тї, щб викликають вовка зь лѣса. У насъ нема ні конспірацій, ні заговорів, бо і на що здалось-бы они і кому принесли-бы якіхъ хосенів? А путати справу руску вь хвали, коли політичний розумъ наказує стрімїти до мирного єи розвязаня, — се більше як несовістно, а може навіть і троха небезпечно. Зб всего може вийти, що така кучка сторона дожне більшою компроматаціє, як щоби Русь галицька потерпїла шкоду. Тамъ, де єсть законна робота і чисто патріотичний труд, не викрєє нічого противзаконного цілимъ вь рухъ виправлений апаратъ інсинуацій і клевет. Зь другої сторони нема надїї, щоби Русини галицькі дали нацолохатсь і скакутували передъ часомъ. Крбмъ розъярена дугахъ успіхів не буде. Партія станицьків, котра єсть головнимъ моторомъ тихъ зловбнихъ підозрінь і клевет, не підїзєє вь гору вь очєхъ правительства, котре чей же вже нині могло зрозумїти, що кинєні досі підозріння на Русинів були зовсімъ безосновні, і що жерело, зь которого они пляли, було дуже мутне. Ми добре розумїємо укриті намїреня станицьків. Банкроти на полі політичнмъ, радї бы представити себе тымъ одинокимъ елементомъ вь краю, на котрий правительство мало-бы опертись, а безъ которого грозили-бы державі як найбільш небезпечности. І длатого звернемо всякі підозріння то противъ демократіи польскої, то зновъ противъ Русинів взагалї, а іменно противъ табору народовцѣв. Але цї-сонька про анархизмъ надто стара і виспівана, щоби хто-небудь слухав єи ще зь інтересомъ. О тмъ найлучше мабуть знають самі клеветники, а наколи дурять себе успіхомъ, то най буде намъ вольно ще разъ сказати нмъ вь очі, що зь тон стухлон мукі хлѣба не буде. Русь чиста вь совїсти своїй, а дїла єи видкі і законні.

Бєсѣда посла К. Телишевского

выложена на VIII засѣданію сойму на умотивованіє внесенє вь справі реформы поступованя спадкового.

Высокій сойме!

Мушу наперед оправдати, дячего я внесенє мое поставивъ теперь передъ Выс. палату, а оправданіє то уважаю длатого потребнымъ, позаяк вь сїй справі промовлявано тутъ вже кілька разів і бдхивалося до Выс. правительства, а остаточно вь р. 1887 припорушено такожъ видїхови краєвому, щоби бнз надъ тою справою застановився, перевѣдъ докоженя, збравъ потрібні дані і вказавъ засади, пбля котрихъ реформа поступованя спадкового має бути переведена. Супротивъ того мушу заявити, що я справу тую підношу длатого, щоби дати виразъ, що така справа такъ само якъ вь попереднїмъ періоді для всьхъ насъ була важна, не перестала такою бути і теперь, що якъ попередникамъ нашимъ такъ і намъ всьмъ лежить она на серці, що хочъ змінилась особа, не змінилась жадаєня і не сходять зь порядку дневного, доки не будуть полагожені.

Що та справа єсть важна не лишъ для нашего краю, але і для цілої державы, о тмъ нема сумнїєв, бо вже 22 лѣтъ тому саме центральне правительство, саме министерство справедливости признало, що то поступованіє, яке нині обявляє, єсть невідомийне своєї цілі. Вь р. 1877 заповїло то само министерство, що має зовсімъ готовий проєктъ і що розвизалося о дробу лишь рѣчь т. є. о предложеніє того проєкту і єго ухваленіє. Одъ того часу минуло 12 лѣтъ, а бдх ц. є. правительство не чути вь тій справі ані слова. Доперва вь р. 1883 забравъ тутъ вь Выс. палаті голосъ першій анаток на полі нашего законодательства, найпершій кодексопаторъ, нашъ тепершній товаришъ п. Мадейскій. Онъ уже тогдї досадно представивъ всь аргумен-ты, котрі вказували неспосбність цілого тепершнього поступованя вь справахъ спадковихъ. До тихъ выводів не може нічо вичого додати і зовсімъ мушу писатсь на аргументы і доказы представлений п. Мадейскимъ. Але мнмо єго положення, мнмо того, що устами єго говорила тамта сторона (правля), мнмо того, що голосъ той викликавъ загальне одобрєніє цілої палаты, — не дбжася бнз одповїда бдхъ правительства. П. Мадейскій бачучи, що тою дорогою не дбїє до цілі, вибравъ вь р. 1887 нашу. Одозваєся до видїлу краєвого і на єго внесенє видѣл краєвий має нині обявлять розсудити причини, дячего то поступованіє єсть такъ ли-че, висаєти дати, о скільки єсть лише, і вказати правительству, о скільки і вь якіхъ способъ належить єго зреформувати. Тожъ п. Мадейскій спостергъ уже тогдї, що Выс. правительство не хоче вь тій справі взяти ініціативы і длатого зь нечестности вложивъ то, що було обявляємъ правительствомъ, на нашъ автономний органы. Я пересвідчений о тмъ, що, коли-бъ така справа залежала бдхъ насъ, бдхъ сойму, бдхъ видїлу краєвого — бдх-бы она до янівъ вже порїшена, а ми мали-бы вже то, чого домагаємось. Але на нещастє, все то бдхъ насъ не залежить. Ми можемо ставити лише постулаты, але чи оправдані нашъ жадаєня знайдуть послухъ у правительстві, чи ми дождемось того, чого домагаємось — то друга рѣчь, то бдхъ насъ не залежать!

Забраючи вь сїй справі голосъ, высказую передвсьмъ жалъ, що правительство легковажить тую не лишъ нашу край але і цілу державу дотыкаючи справу, а дальше хочу доказати, що обявляюче нині поступованіє не лишъ не бдхпвдає нашому часови, але і інтересамъ рбнництва, селянства і інтересамъ всьхъ аємляв. Поступованіє то, опертє на засадахъ лѣтъ 1840 вихъ, пережилося зь зміною обставинъ і не має раціи бути, а замѣти, котрі підносять протавъ него, суть, по мой думцѣ, зовсімъ оправдані. Замѣти і дадуться подїлити на чотиря категоріи.

Перше, що то поступованіє не бдхпвдає своєї цілі. Такъ єсть, я то признаю, — оно єсть чисто формалістичне, не подає конкретнихъ правъ, але формалізує то, що безъ формъ кождий інтересований вь такій справі самъ добре знає і на що писема не конче потреба. І думаю, що задачею того поступованя не повинно бути то, щоби писати ухвалы, але щоби знормувати способъ переходу спадщини на наслідника, щоби наслідникъ мблз найкоротшою дорогою дбрати то, що єму належить по спадкодателю. Поступованіє наше не займаєсь тымъ — оно не має на цілі хоронити права спадкоємця, але належистости правні, бо пбля §. 149 спадкоємець не одержитъ документъ стверждаючого єго титул, коли не викаже, що заплативъ вь урядъ податковмъ правні належистости і сповняє всь инші обявки. Длатого справедливо сказавъ п. Мадейскій, що правительство і державі иде лишъ о то, щоби взяти тї належистости, а того, котрий добивася правъ наслідничихъ, лише власній помочи. Такє нарівна-

нє на то поступованіє єсть зовсімъ оправданіє, бо коли то поступованіє не дає наслідничихъ рѣчей, а лишъ документъ, заосмотрює єго вь самі рѣшеня, — то поступованіє такє не має найменшого хбна і єсть шкбдє, бо єсть жереломъ безастанныхъ процесів. Оно прямо вдирася вь родинне житє і длатого, що не нормує матеріального права, але обмежаєсь на формалізмъ сконстатованю, вводити мѣжъ одну родину свары, родити процеси, розвѣдує членівъ одной родины і веде на дорогу дуже у насъ шкбдливу, бо на дорогу правованя. Я знаю, що самъ приписъ §. 94 того поступованя єсть такій, що муситъ звести кожде законодавство і сповняючого той законъ зь дороги правды, бо нині не ходити о справдженіє, чи рѣчь дїйстно належить до того, кому спадкодателє єи лишивъ, чи до того, хто єи посѣдає, — але о то, хто і бдх чого має платити! Які-жъ наслідїи зь того? Такі, що на оду і тую саму рѣчь лучася два, три або і чотиря признаєня власности, декретівъ спадничихъ. Я самъ зь практикы знаю одинъ случай, де той самъ грунтъ черезъ оди-нхъ і той самъ судъ вь 12 лѣтахъ призна-ний бувъ чотиромъ людямъ, зовсімъ собѣ чужимъ, такъ що кождий інтересований мавъ декретъ і бувъ певний, що на тій підставі грунтъ той єсть єго власностию, а тимчасомъ той грунтъ знаходився вь чужихъ рукахъ. Жадєть зь тихъ чотирохъ не мавъ вь рукахъ грунтъ, лише декретъ. Зь-вбдє розпочалися процеси, пбїшли подана, суплики, котрі жад-номъ зь нихъ не пранесли сподїваной користи, але выставили ихъ на утрату грошей, на оплату стемплівъ, писарівъ, адвокатів, нотарівъ — а результатъ бувъ ніякий.

Скарбъ заробивъ, заробили нотарі, адвокаты, але ні одинъ зь тихъ чотирохъ спадкоємцівъ не бдхавъ нічого. Такъ не повинно бути, бо єсли держава має обявлять цїльнувати своихъ доходівъ, старатись, щоби адміністрація державна була правильна, — то зь другої сторони за тї всь борбры мають горожанє право домагатись, щоби ся адміністрація і виконаніє справедливости було дїйстно справедливе і до цілі доводяче. А того у насъ досі нема!

Другій замѣтъ дотыкає того, що тї справы спадкові, формально траговані, тревають цілыми лѣтами. Справа така наслідна, не знаю, чи скорше скбичється, якъ по роцї або по двохъ. Але знаю справы, котрі тягнуться три, чотирі і більше лѣтъ. Причина лежить вь тмъ, що суды не суть вь положеню вдоволити тымъ всьмъ вимогамъ, які ставитъ держава до нихъ. Агенды змogliся, чєсто справы піднеслося, персоналъ судовий нині — знаю то зь досвідю — мнмо своєи великою працѣ, перазъ по 10 і 12 годінъ денно, не єсть вь силі вдоволити тымъ вимогамъ і тымъ найцїльнїшимъ потребамъ, які стави-мо до судівъ вь нашихъ часахъ, — а що-жъ доперва сказати о справахъ, котрі у насъ трактуютьсє взагалї єго справы менши вати і полагожджєся тогдї, коли маєє часъ! До тихъ справъ зачєслєся справы спадкові. Справы спадкові полагожджєся прихачємъ, а зь того юдикатура вь справахъ спадковихъ єсть дуже сумна, зь того походять проволока а за проволокою мусять збблжуватсь кошты, бо чимъ довше треває поступованіє спадкове, зь тымъ більшими коштами оно сполучене.

Третій замѣтъ, що се поступованіє єсть дороге. Знаємо се зь досвідю, бо, коли починаємо стемплї, правні належистости, а то належистє судового делегата, належистє за дорученіє, — то стає очевидно, що кошты претерпїшій спадничі суть дуже значні. Мушу ще тутъ піднести і то, що звичайно пересаду тихъ коштівъ звальєся на тихъ, котрі вь тій справі найменше звиняні, і одинъ стьнз покутує за грѣхи, котрихъ не сповнявъ, а іменно на нотарівъ, длатого, що яко судові комисарі переводять се поступованіє. Тому перечу я рѣшучо. Може бути, що вь поодинокихъ случаяхъ се буває, але загаль то стану далєй єсть бдхъ того, щоби ниншъ вызискомъ, — протавно вь многихъ случаяхъ, иде бнз вь помбчє і зарадужу сему лху, котре не було бы можливе усунути, єсли-бы та агенда була виключно вь рукахъ суду. Зь другої сторони, чи такъ чи сякъ, чи нотарі чи инші делегаты, мусять собѣ числєти кошты, і такє поступованіє муситъ бути сполучене зь коштами. Сей замѣтъ що — до коштівъ, хочъ зб всьмъ несправедливий, звертають людє злон волї, або людє, котрі не знають переводу тихъ справъ, протавъ одного стану, а безвинно, бо вивноє тому наше законодавство. Єсли-бы поступованіє спадкове було аладженє бдхпвдно цілі, єсли-бы не обмежалось на то, щоби наглядати толькє чисто формальну сторону, але щоби оно заявлялося передачею рѣчи, о котру розходиться, поступованіє не було-бы такъ дороге і ніхто не мблз бы жалуватсь на кошты зь нимъ сполучені. Коли-жъ такъ не єсть, то цілє одиум, яке виплыває зь засади того поступованя, звертаєся противъ тихъ, котрі мусять сповняти сей законъ.

Четвертий замѣтъ бдхосить вже до си-

рѣтскихъ мастківъ. Що-до тої справы, що-до адміністрації сирѣтского майна, мені здаєся не треба вже нічо і говорити. Звѣстна рѣчь що адміністрація сирѣтскихъ мастківъ нема зовсімъ. Пбля дати статистичнихъ вь р. 1883 було вь тоцї 126.000 рєзєрвавъ спадковихъ по судамъ повѣтовихъ, а на єє все було аложєнихъ лише 974 рахунківъ адміністраційнихъ, отже лєди 2% всьхъ справъ пупилярнихъ. Се вказує, що у насъ ідо-до сирѣтскихъ мастківъ нема майже ніякой адміністрації, ніякой контролї. Наші сирѣты полишені на ласку або неласку сусѣдівъ, своихъ і чужихъ людей; нині не інтерєсєсь ані зверхнєсть громадека, ані судъ, ані властє правительствєнна. Сирѣты, котрі одержують майно, вальються по кількє або і кільканацять лѣтъ по наймахъ, а вертаючи, заставють зь лишеного нмъ батьками гадзѣства — руину! Ба, щоби була бодай та руина, а то лучася дуже часто, що коли вертають на гадзѣство, заставють тамъ цілкомъ инчихъ, чужихъ людей, — і тогдє зачинаєся тяжкє житєє процесівъ, слєзъ, цілє некло. Они, замѣсть прийти на свої до-бутокъ, мусять ити до суду, бдхъ суду до писарівъ, адвокатів, нотарівъ, і просити, щоби нмъ виходили то, що нмъ належить зь права, на що мають писмо і декретъ! Потому і не диво, що вь людяхъ родитсьє рбдъ жалю, недоволеня, що народъ вь дуже а дуже многихъ випадкахъ переставъ вѣрити вь справедливостє людєку. Божъ чи то справедливостє, щоби нині сирѣта, котра має стогяти підъ опїкою судовыхъ властей, прибувши на свої грунтъ, признаний і перевезаний їй судомъ, бдхъ того суду єго не одержала, але у того суду о той грунтъ власнимъ коштомъ мусѣла процесуватсьє?

Такє поступованіє не одвѣчає цивилізаційній задачі державы XIX. столѣтї. Оно муситъ бути зреформованє такъ, абы права од-дичні, а іменно малолїтнє, були належито хоронєні, і безъ коштівъ, безъ писарівъ обезпечєні протавъ нападєй; щоби судъ і вла-стє правительствєннй почувалися до обявляю: не толькє стьгати подати і домагатсьє о-плати, але такожъ сповняти то, що до держа-вы яко такої належить і зь понятя „держав-а“ виплыває. Тожъ я, ставлячи своє внесе-нє, поставивъ єго не для єсєкту, бо думаю, що та справа повинна бути підношена при кождій нагоді, і всьмъ, безъ огляду на фрак-цію, чи консервативы, чи демократы, чи клє-рикалы, чи либералы, чи зь сен, чи зь тої сторони, повинні рѣшучо виступити і жада-ти, щоби правительство тому поступованю разъ конєцъ положало, бо того вимагають ин-терєсы нашего селянства, краю і державы. Знаємо, що вь тихъ 40 миліонівъ податківъ єсть переважна часть селянського гроша, але — єсли такъ пбїде дальше, єсли нашъ обста-вини правні не получатсьє, — пытаю: чи ми пбїдемо на передъ? — чи і тї миліоны будемо дальше вь силі складати? Нїколи вь свѣті!

Тожъ думаю, що безъ огляду на сторон-ництва і народнєсть Выс. палата підопре мое внесенє такъ само, якъ вь р. 1887 підпєрла внесенє п. Мадейского, с. є. одноголосно, і єбнчу зазвонмъ до всьхъ насъ, рєпрєзєнта-тівъ сєго краю, до правительства і до всьхъ людєй доброї волї: Піддержуйте сєлянъ! по-магаєте хлѣборобамъ! бо той станъ — то ці-ла наша будучисть!

Прому мое внесенє бдхосити до коми-сії правничої.

Справы соймові.

Одъ секретаріату руского влѣбу одержали ми справозданіє изъ двохъ даль-шихъ засѣдань влѣбу:

На 12-мъ засѣданію зь д. 25 н. єт. жовт-ня: Пос. Телишевскій реферувавъ свои два внесеня: а) вь справі реформы закона о поступованю неспбнрбмъ, дотыкаючого сєлян-скихъ спадничъ і б) вь справі увблєненя бдхъ стемплівъ поданъ натабулїційнихъ, дотыкаю-чихъ грунтівъ, котрихъ вартостє не переви-сшає квоты 300 зр. — Оба внесеня одобрєно.

Пос. д-ръ Окуєвскій реферувавъ своє внесенє вь справі управлєння підводъ (форшанбв). — Внесенє одобрєно.

На 13-мъ засѣданію зь д. 29 н. єт. жовтня: Пос. о. Сѣчинскій поставивъ внесе-нє: вбзвяти правительство, щоби оно зміни-ло інституцію ревизорівъ худобы вь полєсахъ пограничныхъ вь такій способъ, абы чиннєсть ревизорівъ поручити начальникамъ громад-скихъ вразъ зь оглядачами. — Рѣшенє по-розумїтсьє вь тій справі зь сєлянськимъ-Мазу-рами і на слѣдуючмъ засѣданю влѣбу вне-сти готовє предложеніє.

Внесенє посла д-ра Савчака по-ставленє на вчєрашнмъ засѣданю сойму звучити вь повній основі:

Заживши, що поступованіє процесовє зь цілі виконаня законівъ зь дня 29. лютого

1880 ч. 36 и 37 В. а. д., а взглядно закона з дая 24. мая 1882 ч. 51 В. а. д., після котрого деякі справи карні підлягають компетенції трибуналам І-он встанції, цією своєю не єсть оправдане, а для мешканців нашого краю єсть сполучене сорозмірно з великими трудами и коштами, бо ті мешканці мусять одбувати дорогу часто над 100 км., щоби явитися при розправах головних в тихх трибуналах, и то вже по більшарозомім явленю в часх доходжень в судах повтотовых;

зважаючи дальше, що ц. к. прокураторія державній в трибуналах І-он встанції по причині значного числа тихх справ не можуть поступати и не поступають з прависаною и ціллі одвітною скорістю, тимчасом бода не тихх справ карних під юдикатуру судовх повтотовых, — не тільки для трибуналов, але и для самихх судовх повтотовых, було-бы сполучене з значним улекше-вємь, а прокураторія державній навть ними цілком-бы не займалася.

зважаючи наконець, що трибуналам І-он встанції належало-бы полишати ршанье тихх справ тільки в случаях, если они суть важнішими по причині діястної (фактичної) шкоды, яка повстала з діяльности або занедбаня після наведених законівх карядостойного, підписані вносять:

Выс. соймъ зволить ухвалити:

Вывався ц. к. правительство о переве-денье вь дорожх властной зміны закона з дая 24. мая 1882 ч. 51 В. а. д. вь томъ напрямі, щоби ршанье справ о чини карядостойнх після законівх з дая 29. лютого 1880 ч. 35 и 37 В. а. д. — о сьбілко они підлягають судамъ, — тогда тільки було да-дане трибуналам І-он встанції, если зь тихх чинівх або изь занедбаня вынкла уже шкода матеріальна, а у вьсхх иншихх слу-чаяхх судамъ повтотовымъ.

У Львові дая 30. жовтня 1889.

Д-ръ Савчук, внескодавецъ. Сарко, Ку-лакковский, Автонович, Сьвичинскій, Гаморакъ, Ольпаньскій, Жардецкий, Теляшевскій, Рожан-ковский, Герасимович, Охримович, Роман-чук, Короле, Барабаш, Огуновскій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Соймъ чеській буде після Politik од-рочений дая 9 падолиста и збереса відтакъ дая 4 сьчня на дальшу сесію. Можна догаду-ватися, що то такъ само и наш соймъ буде одрочений, позаякъ пора вже дойти півна а все ще важнішихх справ и не тыкано.

Буковинскій соймъ ухваливъ резолюцію вызваючи правительство заложити при черновецкомъ университетѣ выдѣл медичный, а край обовязується дая на ту цѣль 80,000 зр.

Вьденскій газеты доносять, що министр-ство войны має заразъ по скликаню рады дер-жавной предложити проектъ закона, після котрого ухваленій вже давнѣше законъ о заосмотреню вдовъ и сиротъ по войсковыхх має бути розширений и на ті вдовы и сироты по войсковыхх, котрі були вже на пенсії завнмъ ще сей законъ ухвалено.

Анкета для реформы студій правничихх, котра кілька днівъ тому на-задъ закончила свои наряды, ухвалила слѣду-ючій важнійшій зміны вь сихх студіяхх: Го-дины выкладовъ права римского мають змен-шиться на 20 годинъ; выклады исторіи права нмьмецкого мають зменшиться о 2 годинъ, а выклады права каноничного мають обмежити-ся лишь на оденъ курсъ. За то буде обяза-ючимъ предметомъ исторіи австрійска. Зь тихх предметівх має одбуватися при конці третого курсу обовязковий першій испитъ. Дальше зменшено обемъ предметівх испиту судового а збільшено обемъ испиту политич-ного. Часть студій правничихх зменшено на 3¹/₂ року. Позаякъ министерство буде мати весь матеріалъ під рукою, а то якъ мемо-риалы университетівх такъ и ухвалы анкеты, то можна сподіватися, що незадовго настане новий устрій студій и испитівх правничихх. Вь анкетѣ переважали два напрями а имен-но: повна свобода научуваня и обмежене тои свободи; прийнято систему мѣшану.

Счас доносить, що анкета правничя за-явилася за зачисленемъ исторіи права польского до обовязковихх предметівх на выдѣлахъ правничихх у Львові и Кракові.

До Pol. Congr. доносить зь Петербурга, що вь тамошнихх кругахх уважають яко рѣч певну, що кн. Долгоруковъ уступитъ зь своєї посады посла вь Тегеранъ и поверне назадъ, а на его мѣсце прийдє тепершній посолъ вь Атинахх Видовъ. Посаду посла вь Атинахх одержить секретаръ посольства вь Константинополі, Ону.

Вь Константинополі ходятъ пого-доска, що царъ має вь слѣдуючій роцѣ вы-ѣхати зь Краму, де буде довшій часъ прожи-вати, вь гостину до султана. Ту саму вѣсть подають такожъ зь Лондону.

Россійскій наслѣдникъ престо-ла, перебуваючій теперъ вь Атинахх, відставъ пововѣнене задержатися тамъ ще довшій часъ.

Вь нмьецкомъ парламентѣ роз-почалася вже дебата бюджетова и була заразъ зь самого початку дуже оживлена. Соціалістъ Бебель мавъ велику бесѣду, вь котрій ска-завъ, що при выборахх народъ покаже, що думає о безнастанномъ збільшуваню тягарівх военныхх. Народы суть спокійні, але декотрі правительства самі викликають неспокій, що-

бы одвернути увагу народівх одъ внутрѣш-нихх односінъ. Средства военнхх стаються чамъ разъ страшнѣйшій, нинѣ найстрашнѣйшій машини до нищеня людей сталися законнымъ оружіемъ, а протѣ ще до недавна уважалася набоѣ выбуховій чамъ нелюдскимъ. Черезъ анексію Алзаци и Лотарингіи настала вь Европѣ загальна и безустанна обавя войны. Не Франція але Россія єсть ворогомъ Нмьечи-ны. Тепершняя система доведе до загальнои руины. Дальше выступивъ Бебель дуже остро противъ нового закона соціалістичного. Не со-ціалістичны демократы — казавъ быт — сьютъ несподу и підбурюють людей, але консервати-сты и реакціонеры, а мамо того противъ ан-тисемитівх, лянлордовъ и аграрніковъ не выступаютъ нязкій судъ карний. Якъ колісь першихх християнъ, такъ гонять нинѣ соція-лістівх, але такъ само якъ першихх христия-намъ такъ не даде рады и соціалістамъ.

Противъ Бебля выступивъ насампередъ министръ войны и ставъ доказувати, що такъ само князь нмьецкій якъ и народъ нмьецкій не бажать войны. Алзациа и Лотарингія єсть нинѣ болѣе нмьецкою, якъ була колісь, и ддятого Нмьечина якъ не оддасть. Мини-стеръ выступивъ рѣшучо противъ того, буд-то бы Россія була зь роду ворогомъ Нмьечи-ны. Наші батьки — казавъ министръ — проливали свою кровь сьбілко зь Россією. Хаба Бебель слівий, що не видить, що цѣ-саръ стараєся миръ удержати! Але поки-що треба збровтася. — Такъ само выступивъ и Беннигсенъ противъ Бебля доказуючи, що Нмьечина мусять збровтася. Ламъ Виндгорстъ остерѣгавъ передъ надмѣрнымъ збровнемъ и заповѣсть, що внесе вь парламентъ убѣлен-ные духовныхх одъ чиннов службъ войсковой.

Здаєся, що кн. Бисмаркъ не возьме зовсімъ участі вь нарадахъ парламенту, бо зачувати, що бав не скорше прийдє зь Фрид-рихерге до Берлана якъ ажъ на уродны цѣ-саря, т. е. дая 27 сьчня.

Согг. de l'Est довідуюсь, що подорожъ кн. Фердинанда по Европѣ мала двоюку цѣль, бав хотѣвъ заручитися а відтакъ и по-мститися зь своєю родиною. Болѣша часть его родины була протияна тому, щоби бав вѣхавъ до Болгаріи и уважала се за небезпечне и безосенне підприємство. Але одъ двоухх лѣтъ ситуація вь Болгаріи значно змінилася. Розвага и пожертвованье князя а відтакъ и политичний тактъ болгарского народу та па-триотизмъ Стамболова зыскали Болгаріи сим-патию и прихильність Европы. Князь Орлеан-скій не мають теперъ ниякомъ причини держати-ся зь далека и ддятого они теперъ зовсімъ погодились и помирились зь кн. Фердинан-домъ. Князь розговорювавъ зь гр. Паража, зь кн. Омаль и зь своими найблизшими свояка-ми и вьсюды знайшовъ якъ найбільшу при-хильність. Такожъ и справа его одруженя за-лагоджена зовсімъ після его бажаня, тільки — якъ каже Согг. de l'Est — годѣ вь ще те-перъ прилюдно оголошувати, бо князь хоче мати превимість подати ту вѣсть насампередъ своему народови.

Зь Букарешту доносять, що министръ дѣлъ внутрѣшнихх Лаговарій вьдзавъ дая 25 с. м. до Синай, щоби тамъ здати королеви сивану зь результатъ своєї подорожи до Вѣд-ня. Вь Букарештѣ припускають, що далеко важнійшою часткою розмъвхх министра зь ко-ролемъ буде криза, на яку займється вь ка-бинетѣ. Давнѣйшій планъ розвязаня палаты мабутъ залишено, бо кілька доповідяючихх виборівх вынало вь користь опозиціи, а тепе-рѣнне правительство могло бы хаба лишь зь дотепершню палатою управляти.

Рухъ вь рускихх товариствахъ.

— Друге справозданье старшины товариства „Акаде-мична Громада“ вь Краковѣ за роцъ 1888—89 (одъ падолиста до жовтня).

Вь понедѣлокъ, дая 21 н. ст. жовтня с. р. одбулися рѣчний загальній зборъ товариства „Ака-демична Громада“ вь Краковѣ. Изъ рѣчного спра-возданя уступающей старшины выймаемо отой дая:

Членовъ звичайныхх числяло товариство вь томъ роцѣ 56, надзвичайныхх 16.

Библиотека товариства числяла вь томъ ро-цѣ 570 творівх (не вчислюючи дуплікатівх и то-мівх поодинокихх дѣлъ). Зь сего принадлежало по-дѣлу: а) на змѣстъ белетристичный и ли-тературно-критичный 323 дѣлъ; б) на поезію 71 дѣлъ; в) на философію 57 дѣлъ; г) на природознавство 34 дѣлъ; д) на економію су-спільну 23 дѣлъ; е) на исторію 39 дѣлъ; ж) на етнографію 23 дѣлъ. Члены позичали найбільше дѣлъ змѣсту философичного и зь економіи су-спільной. Старшина закупила вь томъ роцѣ до би-блиотеки книжокъ за 191 зр., вчислюючи уже вь то цѣлий частый доходъ зь вечерницъ устроєныхх вь честь Шевченка вь квотѣ 98 зр.

Одчитівъ було вь томъ роцѣ 11. Ось они: 1. О вѣльности воли (по польски). 2. Про пере-воду зь чужихх словесностей на руско-украинь-ску мову, та проба переводу Гетого „Германъ и Доротея“. 3. Борба о существованье и асоціиція — два дѣлачч біологичній. 4. Про розвий погля-дѣвъ Шевченковыхх на вѣру. 5. Про руску та польску интеллигенцію. 6. Начеркъ еволюціи ста-ну четвертого (по польски). 7. Суспільна нужда. 8. Оглядъ дотепершного житя вь „Громадѣ“ и еи задача вь будущности. 9. Причины революціи французской. 10. Школа манчестерска (вольной кон-куренціи), еи засады и критика. 11. Зь науки економіи пачити: школа соціалістична и ре-алистична, ихх засады и взаимній односінны. Крімъ того одбулися вь товариствѣ вечерницъ вь честь Качалы (зъ дѣлкомъ) и вь честь Федьковича. Дальше урядило товариство публичний концертъ вь роковины смерти Шевченка, зь котрого точне справозданье було свого часу оголошене.

Доходъ касовый выносилъ вь томъ роцѣ 431 зр. 95 кр. Зь сего изъ вьклады членовыхх 272 зр. 75 кр., зь добровольныхх дарівх 44 зр. 10 кр., зь вечерахх вь роковины смерти Шевчен-ка 92 зр. 34 кр., зь пичихх доходівх 22 зр. 76 кр. Розходъ касовый выносилъ 431 зр. 45 кр.

Часописей лежало на столѣ товариства 25. Зь сего чотири щоденныхх: Дѣло (даромъ), Ku-ger Lwowski (по ниж. цѣнѣ), Reforma (по ниж. цѣнѣ), Politik (даромъ); дальше Зоря (даромъ), Буковина (дар.), Ватковщина (дар.), Правда (дар.), Америка (дар.), Зеркало (дар.), Учитель (дар.), Кіевокая Старина (по ниж. цѣнѣ), Русская Мысль (дар.), Ластокъ (дар.); дальше зь поль-скихх: Diabeł (дар.), Wiadomości lekarskie (дар.), Gazeta lekarska (дар.), Przegląd powszechny i Missye katolickie (дар.), Głos (по ниж. ц.), Prze-гляд tygodniowy (по ниж. ц.), Wiadomości fac-mentacyjne (по ниж. ц.), O własnychъ siłach (п. ниж. ц.), Przegląd lekarski (дар.), Gazeta Nad-niestrzańska (дар.); вкѣнци нмьецкіи: Fliegende Blätter (по ниж. ц.). Уступающая старшина ува-жає за обовязокъ зложити вѣсѣмъ Редакціямъ, ко-трі чи даромъ чи по зниженій цѣнѣ присылали нашому товариству свои газеты, на сѣмъ мѣсці щиро подяку.

Дальше щиро дякує вѣсѣмъ Вп. Добродѣямъ, котрі на цѣли товариства жертвовали доброволь-ній датки: Паошевскій урядникъ почт. вь Крако-вѣ 1 зр., Панькевичъ артистъ-маларъ 2 зр., С. Бе-лявскій адъютантъ податк. вь Краковѣ 1 зр., проф. Гладиловичъ зб Львова 5 зр., Подлашескій судья вь Золочевѣ 1 зр., Марко лѣкаръ-ветеринаръ вь Чортковѣ 5 зр., Грабовенскій 1 зр., о. В. Риня-вѣць зь Тѣснои 1 зр., Погорейскій урядникъ, бого-словъ 10 зр. 10 кр., Мискевичъ комисаръ дирек-ціи скарб. вь Краковѣ 3 зр. 50 кр., о. М. Лопан-тинскій зь Побука 1 зр. 50 кр., о. Менчинскій зь Ходновичъ 1 зр., о. Зянкевичъ зь Рудникъ 5 зр., о. Борсука зь Кракова 3 зр., о. Ганиткевичъ зь Кракова 3 зр. — Крімъ того выплынуло до касы товариства добровольній датки при нагодѣ вечера Шевченка одъ Вп. Добродѣївх: Горди-нского судья вь Городницѣ 5 зр., д-ра Задуровича зь Николаева 1 зр., Готвальда зь Золочева 1 зр., Рѣцко зь Кросна 3 зр., Мойсевича зь Зало-вѣ 2 зр., Преосв. еп. Ступницкого 5 зр., о. Борсука зь Кракова 1 зр. 50 кр., Гараевича зь Кракова 50 кр., К. П. (одъ селянъ честинскихх) 50 кр., Ив. Виберевича директора театру 2 зр., о. Крайковского зь Литвинова 2 зр., гр. пше-звѣздки 5 зр., проф. Новицкого зь Кракова 4 зр., ректора Каспарека 3 зр. 50 кр., проф. Поля 50 кр., Жутовского зь Кракова 1 зр., Бесорю-ского зь Кракова 1 зр. и д-ра Лашнева зь Терно-поля 1 зр.

На роцъ администраційный 1889/90 записа-лося доси 47 членовъ звичайныхх. Головою то-варства выбрано тов. В. Лавровского, заступни-комъ Я. Невестюка, бібліотекаремъ В. Бѣляв-ского, касиромъ Бр. Миговича, писаремъ І. Ко-са. — До заряду убійщій: В. Вѣгошинскій, Ф. Соневицкій, К. Мосевичъ, О. Полянскій, Ст. Шепаровичъ и П. Петрушевичъ.

У Краковѣ д. 27 н. ст. жовтня 1889.

І. Напроцкий, голова, М. Яремевичъ, пи-саръ.

— На загальныхх зборахх товариства „Бурса имени Са. О. Николая вь Перемышлѣ“ дая 1 н. ст. жовтня выбрано председателемъ Бурсы одноголосно п. Ю. Несторевича, старшого комисаря скарбу, а за-ступникомъ председателя п. Л. Шеховича, секре-тара рады суда окружного. Выдѣлъ уконститу-уався вь той способѣ, що на господарствѣ вы-брано пп. Петровского, Негребецкого и о. Мрида, на секретаря д-ра Кормоша а на его заступника п. Левкевича, на касіера п. Гр. Цеглинского а на его заступника п. Кошаркевича. Крімъ тихх панівх убѣли до выдѣлу ще пп. Мяковичъ и д-ръ Глембоцкій, и той послѣдній обявъ такожъ на просьбу выдѣлу урвану Бурсы. По складѣ нового выдѣлу треба сподѣватися, що бав разви-не ще болѣшу діяльність, якъ выдѣлъ поперед-ній. Взагалъ молодя, бо ледви другій роцъ иста-нуточа, Бурса якъ на початкову институцію успѣ-ває якъ не можна лѣше. Зачавши майже безъ нѣякихх средствъ матеріальныхх, стоить теперъ финансово такъ, що не потребує на разѣ бороти-ся зь средствами матеріальными. Принисати се-треба якъ запобѣгливости выдѣлу уступающего и тепершного, такъ и жертвовальности нашихх Вп. Земляковъ. Жаль тільки, що перемыскій па-триоты не взылись ранше за то спасительне дѣло, але се сталося мабутъ ддятого, що до недавна володѣла вь Перемышлѣ кліка, котра не то що сама нѣчого не робила, но и добру волю другихх парализувала, ба навѣть и теперъ, коли овоцѣ ирацѣ людей доброй воли стали вже видні, она до значного дѣла односиться недовѣрчиво ба и неприязно, якъ взагалъ люде той фракціи. Нако-нецъ дѣлюся зь читателями брадраню вѣстемо, що Бурсѣ доручено вже судову ухвалу, котрою судъ повѣдомляє Бурсу, що бл. н. о. Григорій Шан-кевичъ, бывшій архипрезвитеръ капитулы пере-мыской, записавъ для Бурсы рѣчну ренту вь квотѣ 50 зр., котра познѣйше зросте до квоты 100 зр. рѣчно. Кѣнчу вь той благодѣи, що Бурса, котра такъ красно почала розвиватися, розвинеть на будуче ще красне и принесетъ гарній овоцѣ для нашей матери Руси-Украины!

НОВИНКИ.

— Вокально декламаторскій вечерокъ общ. „Русскихх Дамъ“ выпавъ досыть добре, хотъ се бувъ пер-шій вечерокъ и не конче блѣднѣла пора — ко-нецъ мѣсяца. Гостей вѣсѣхъ було до 80 особъ, а мѣжъ ними послы: о. Сьвичинскій, Теляшевскій, Савчукъ, Окуновскій, Короле, Кулакковский, о. Сѣрко и Ольпаньскій. Вокальную часть выконали удачно аматорскій хоръ підъ управою д-ра Чи-чаря, а вь декламаторскій части загально подоба-лось б-лѣтна дѣвичка Старомеска, котра добре выголосила патриотичный етишокъ, трохи скоро-ченный львовскою полицією.

— Дѣль новій стипендіиіи запомоги. О. Іоанъ Ва-

сильковский зь Могилыницѣ, дек. теребовельского, приславъ на початку сего року 2000 зр. на руки управляющего Совѣту львовского Народного Дому, щоби основати стипендіиіи запомоги имени своего отца „бл. п. о. Николай Васильковский, приход-ника вь Мологицѣ, дек. ходоробского“. Теперъ приславъ о. І. Васильковский ще 200 зр. на мож-ливій выдатки при активированю сихх стипенді-ныхх запомоги и 100 зр. для Народного Дому на администрацію фондомъ. Та дѣль стипендіиіи запомоги, кожда по 40 зр. рѣчно, призначей для учениковъ гимназіальныхх, одначачи ихъ-ся нау-ками и добрымъ поведеньемъ та привязанемъ до руского обрядъ и руской народности. Своияк о. Васильковский малотъ першенство. Народный Домъ розписавъ конкурсъ на ті двѣ запомоги стипендіиіи зь речинемъ до 18 (30) падолиста с. р. Подана зь потрібными свѣдѣцтвами вноси-ти треба черезъ дирекцію гимназіальную до упра-вляющего Совѣту „Народного Дому“ у Львовѣ. Надавати запомоги буде самъ основатель, а по его смерти львовскій Народный Домъ.

— При тепершнихъ авансх войсковымъ одержали высшій степенъ отой Русины: Майорамъ вь пѣ-хотѣ стали: Инодѣй Подгороденскій вь 40 полку и Теофилъ Урицкій вь 89 полку; капитанамъ П. Клясы: Левъ Лукасевичъ вь 95 п., Исидоръ Ври-тинскій зь 15 до 90 п., Теодоръ Пелехъ вь 95 п., Раймундъ Ващинскій вь 40 п., Зенонъ Кусти-новичъ зь 24 до 91 п., Иларій Душинскій зь 77 до 90 п.; надпоручикомъ ставъ Шастный Шепаровичъ вь 71 п. — Майоромъ аудиторомъ именованъ Захаръ Павлюхъ. — Лікаремъ пол-ковымъ П. Клясы ставъ Исидоръ Шухевичъ. — Войсковымъ интендантомъ именованъ Гавр Ко-цюба. — Директоромъ І Клясы при урядѣ вой-сковыхх касъ именованый Стефанъ Бассараба. — При краевѣи оборонѣ вь неактивномъ станѣ именованъ: капитаномъ П. кл. Володимиръ Струтин-скій; надпоручниками: Модестъ Каратинскій, Левъ Кляковичъ, Теодоръ Олекевичъ, Игн. Синевя-кій, Евстахій Проданъ. — Вь ц. к. жандармеріи именованый надпоручникомъ Антонъ Бриковичъ.

— Комната нотаріальна у Львовѣ оповѣще кон-курсъ на мѣсце нотаріа вь Чешановѣ, а взглядно на ише мѣсце, що може опорожнитися, зь речинемъ до 15 падолиста с. р.

— Мѣскій школы народній у Львовѣ. На тайномъ засѣданю львовской рады мѣской вь среду на-раджувалися надъ обсадою осьми мѣсцѣ дѣйс-ныхх учительскх при мѣскихх школахх жен-скихх. При голосованю лишь шѣсть учительскх одержало болѣшинство голосовъ, а то Борачкова, Пйотровска, Шатковска, Ванчорска, Гура и Па-клерска, пять иншихх: Шуровска, Броньевска, Мрозовицка, Фрухтманъ и Косовска одержали мен-шость голосовъ и нинѣ прийдє до тѣснѣшого го-лосованя надъ обсадою двоухх мѣсцѣ. — Окружна рада школьна мѣска у Львові подде до вѣдомо-сти, що сего року значно збільшилося число мо-лодежи школьной вь мѣскихх школахх народныхх и тому збільшено число клясъ вь поодинокихх школахх, а то им. Чацкого, ов. Анны, ов. Маріи Магдалины, ов. Антоніи, ов. Мартини и им. Ко-нарского. Загальне число ново-отворенныхх клясъ зь початкомъ нового року школьного 1889/90 вы-носилъ 12. Вь двоухх минувшихх лѣтахх збіль-шилися були клясы такъ само якъ вь сѣмъ роцѣ. Зь того видно, що вь народныхх школахх львоб-скихх прабыває майже ко року 500 дѣтей боль-ше по-надъ станѣ записовъ зь минувшого року. Вь томъ оповѣщеню не подыбуемо згадки про школу им. М. Шашкевича; мабутъ львовскимъ Русинамъ байдуже про ихъ цѣтну школу!

— Екрасить. Вь Краковѣ роблено пробы зь но-вою матерією експлодуючою, т. з. екраситомъ. Пробы одбувалися на балкахх и стовпахх дере-влинныхх, на шинахх и плитахх зельзныхх та на насыпахх зь землі. Набоѣ важилы 1.50 и 0.75 килограммовъ. Перевѣдченоса, що екрасить має о много болѣшу силу дѣль динамиту.

— Вь школі промысловій для женщинъ у Львовѣ, підъ дирекцію п. Адольфа Стронера, заведено выклады практичного господарства домового, вь мѣстѣ и на сѣлѣ. Выкладає п-ѣ Сид. Вропневска, учителька школі середнихх, образована фахово вь томъ предметѣ.

— Поединокъ. Редакторъ Браць, що обидивъ вь статьи, помѣщенной вь Насѣхъ Nagoda, молодчеш-кого посла Подлинного, приняє его вѣзванье на поединокъ. Секундантими Подлинного суть послы Едвардъ Грегрь и Енгель.

— Крадѣмъ вь рудѣиомъ товариствѣ задатковимъ. Зь Рудокъ пишуть: Недавно тому дучилася ту пригода, котра не дуже похвально свѣдчить о публичной безвѣности вь такъ маломъ мѣстечку якъ Рудки. Ото не выкрытіи доси злочинцѣ вломалися черезъ окно до бюра рады повѣтровои, де єсть такожъ и товариство задатковъ, та зага-дали вынести або розбити касу вертгаймівску то-варства. Та каса ваги 11¹/₂ сотнаря, тому му-сьо бути кількохх злочинцівх, коли зыли еи зь підставы и положили на земли. Одрвали та-кожъ прикрасы при замкахх, а по сѣлѣхъ на одлупаномъ ликирѣ видно, що хотѣли добутись до вьнутри. Вь томъ бюрѣ, де стоить каса, обо-вязаній почувати взыный, але бѣтъ оен ночи десь забавлялся по-за домомъ вь гру вь домино. Мабутъ подглянули се злочинцѣ и покористува-лись зь нагоды. Нападъ цѣлий бувъ велми смѣ-ливый, бо вь томъ самѣмъ домѣ за стѣною ме-шкає судья повѣтровои а черезъ дорогу єсть старо-ство, урядѣ податковий и судъ. Дорога коло рады повѣтровои єсть дуже оживлена, а вь дни нападу свѣтивъ мѣсяць и много людей проходжу-валось. Зь того выходить, що злодѣи суть мѣсче-вий и добре ознакомленіи зь тамошними односе-нами. Окно одъ дороги не тыкали, але влѣзли окномъ одъ подбора, а свѣтло мѣсяця допомагало имъ господарити вь бюрѣ. — Вже на весну сего року давала о собѣ знати шайка злодѣївх, бо до-конано кілька смѣльныхх крадѣжей, п. пр. забѣ-дили возомъ и зь чужого подбора вывозили де-рево, зложено вь сѣгахх. Черезъ лѣго притихли а подъ зиму зачали зновъ господарити. Если зна-житися, що Рудки суть мѣстомъ повѣтровымъ и що числѣт руско на всего лишь 2200 мешка-нцівх, а злодѣївх не выкрыли ще доси, то треба прийти до перевѣдченя, що грошѣ, выдаваніи на публичну безвѣность, не здаються на пѣчо,

— На дохід Бурсы им. св. О. Николая въ Перемышль устроивъ выдѣлъ той-же дня 30 н. ст. вершенъ въ Перемышль вечеръ зъ танцями. Вечеръ той удався зъ огляду матеріального дуже добре, бо доходу зъ надатками brutto було 221 злр. 10 кр., розходу 115 злр. 14 кр., отже чистого доходу було 105 злр. 96 кр. Підписаний выдѣлъ складає про-те-вѣмъ Вп. Гостямъ, котри на сей вечеръ звалили прибути, щиро-сердечну подяку, а особливо Вп. п. д-ру Ал. Дворскому за безлатне бдѣтельство салѣ мѣскои, и тымъ Вп. Добродѣямъ, котри звалили зложити надатки а именно Вп.: о. Т. Глушквичевъ зъ Гомеля за 1-50 злр., о. И. Мазикевичевъ зъ Махкова 1 злр., пп. Чеховичамъ 1 злр., п. Р. Дмоховскому 50 кр., крл. о. П. Матковскому 50 кр., п. Фр. Гамскому 3-50 злр., п. Яворскому 50 кр., о. А. Матюкови 2 злр., о. А. Сибкевичевъ зъ Стѣбна 1 злр., п. Д. Левкевичевъ 1 злр., о. Скородинському зъ Скопова 3 злр., о. В. Нероновичевъ зъ Райтеровичъ 2 злр., о. Гладилоничу зъ Болесновичъ 1 злр., п. А. Лукашевскому 2 злр., о. П. Паславскому зъ Вѣлза 2 злр., о. Я. Е. Нероновичевъ зъ Розбуръ 2 злр. — На дохідъ той-же Бурсы давъ дня 5 н. ст. жовтня и руско-народный театръ представленьє, зъ которого було чистого доходу зъ надатками 63 злр. 45 кр. Підписаний выдѣлъ складає сердечну подяку хв. Дирекції руско-народного театру и вѣмъ тымъ Вп. Добродѣямъ, що зложили надатки, именно Вп. крл. М. Подольнскому за 1 злр., крл. о. Чеховичевъ 2 злр., д-ру Кебузинскому 6 злр., крл. П. Матковскому 1 злр., крл. Волошинскому 1-50 злр., Ф. Гамскому 4 злр., о. Мрицу 1 злр. и о. Сенетъ 2 крѣць булѣбъ — бдѣ выдѣлу Бурсы им. св. О. Николая. Перемышль дня 25 жовтня 1889 Ю. Несторовичъ, предѣдатель. Д-ръ Т. Кармошъ, секретарь.

— Ч. 20 „Зернала“ сконфіскувала, якъ звичайно, львовска прокуратурія, тому и опѣзнѣться выданье сего числа.

— Дрѣбий вѣсти. Громада Рясна польска, пов. львовского, одержала 100 злр. підпомогы на будову школы. — Село Верххрату, пов. равского, купивъ гр. Людв. Дембицкій, спѣвредаторъ Сказ-у, бдѣ бароновой Оттокронъ, проживающей въ Чехии. — Вар. Гиршъ, звѣстный миллионеръ, продавъ свои добра Тушлѣвъ надъ Вислою п. Эдасл. Влодкови. — Въ околицѣ Величка лучилися два случая рабунку, а то нападъ хтось селянина и жиди и зрабунавъ имъ грошѣ; жандармери выкрыла злочинцѣвъ, а були ними селяне зъ околицѣ Гдова.

— Нашъ читатель приймуъ се зъ приятністю а намъ зновъ приято повѣдомити ихъ, що ихъ улюблене средство на зубы „Elixir“, порошокъ и паста, Вир. оо. Бенедиктинѣвъ зъ аббатства Soulas, одержали найвышшу нагороду, назначену на средства до зубѣвъ на всеобщѣй выдѣвъ 1889 року. Честь и слава тымъ мудрымъ выхадѣнкамъ, Бенедиктинамъ аббатства Soulas и ихъ головному агенту А. Seguin-ови въ Bordeaux.

Надбелане.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що выдѣлялась простымъ средствомъ бдѣ 23-лѣтней глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того-средства по нѣмецки перестати даромъ вѣмъ бажующимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Вѣсти зъ Авп. Львовской.

На конкурсъ розписанѣ въ речиннѣмъ до 5 грудня с. р.: Демиа, дек. роздѣльскаго, над. прив.; Солонка, дек. щирецкаго, над. прив.; Скоморохи старѣ, дек. рогатиньскаго, над. прив.; Куряны, дек. парѣвскаго, над. прив.; Плетенитѣ, дек. парѣвскаго, над. ордин.; Гай, дек. львовско-загор., над. прив.

Завѣдомѣтельства одержали оо.: Фр. Громада въ Сморгевѣ и Ник. Левицкій въ Брѣдкахѣ. Президиѣ импѣрицистѣвъ готѣться на кан. институтѣ оо.: Павла Филиповского на Вишнѣвъ и Петра Яцишина на Олековчѣ.

Завѣданѣ до канонич. институтѣ на мартъ 1890 р. оо.: Ем. Левицкій на Иванѣвчѣ, Мих. Громада на Ляшкѣвъ и Петро Яцишинъ на Олековчѣ.

Одпущку до еп. Станиславской одержали оо.: Емануилъ Краонцкій, сотрудникъ въ Добротворѣ и Климъ Соневицкій, сотрудникъ въ Гниличкахъ.

Введенѣ оо.: І. Крижановскій въ завѣдѣтельство Церковной и Фр. Громада въ завѣдѣтельство Сморгева.

Крава рада шкѣльна доносить, що вызначила для о. Сеп. Тороньского, провизоричного катѣхита въ руской гимназій до 50 злр. мѣсячно, а для о. І. Чапельского за подаване религій въ трехъ низшихъ класахъ и за читанье ексегорѣ въ руской гимназій по 24 злр. мѣсячно.

Консисторіа однесла до намѣстництва що-до платѣй для прив. сотрудника въ Кутахъ и о даръ ласки для вдовы по священнику, Іоанны Барѣвской.

Наука, штука и литература.

— Выдавѣ „Библиотеки музыкальной“ починають зъ падолістомъ с. р., по довшѣй перервѣ, выдавати дальше творы музычны и то не лишъ про голоса, але и про самѣ фортепьяно, чтобы бдѣвѣсти вѣмъ вымогамъ Вп. Публики. — Що зайшла перерва въ издаванье, то не зъ неохоты або недбалости самыхъ издавѣвъ, але всякѣ заходы то-гожъ издавѣництва розбивались о бракъ грошей. Чтобы сему лиху якъ въ сѣмъ роцѣ, такъ и на будуще зарадити, задумали издавѣвъ придѣбати сему одинокому рускому издавѣнцѣ тѣмъ, о скѣлько можна, сталыхъ абонентѣвъ, а рачуючися въ сей способъ зъ лѣнѣйшими засобами могли сего року (шкѣльного) выдати певно 10 выпускѣвъ. Издавѣвъ удаються проте

до Вп. патриотичной Публики, до своихъ давнихъ Добродѣѣвъ та Покровителѣвъ, въ загалѣ до Вѣсѣхъ, кому дорога руска пѣсня, чтобы абонуючи 10 выпускѣвъ сего-рѣчныхъ за дуже приступну цѣну 2 злр. 50 кр., (для не-абонентѣвъ буде дорожше) — запобѣгли въ сей способъ грошевому недостатку издавѣництва, который буй до теперъ головною перепякою въ точнѣмъ издаванье. Издавѣвъ мають глибоку надѣю, що Вп. патриотична Публика займѣея справою издавѣництва, живо и щедро подможе его якъ морально такъ и матеріально, и поможе издавѣнцѣмъ реализувати ихъ одинокѣ бажанье: познакомити ширшѣ круги зъ новыми и давними артистами-композиторами, подати Вп. Публикѣ якъ найлучшѣ, найдобрѣйшѣй и найновѣйшѣ творы лашою нѣтмою руской музы, котра и помѣжъ славянскими не має собѣ рѣвною сестры, а що-найважнѣйше, поможе выперти чужѣ композициѣ зъ естрады рускихъ концертѣвъ, а заступити творами своими, дорогими каждой патриотичной руской груди, якъ се издавѣнцѣмъ вже доси по чести удалося.

Вѣсѣ справы издавѣництва перенявъ на себе Вол. Садовскій, богословъ III року, у Львовѣ, ул. Коперника ч. 36.

Львовѣ, въ жовтня, 1889. Ив. Бачинскій, Евг. Купчинскій, О. Нижанковский и Вол. Садовскій, издавѣвъ.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр

— Именованія. Крава рада шкѣльна именовала дѣйствыми учителями и учительками: Март. Демба въ Каймѣвчѣ и Людъ зъ Яворскихъ Дембовску въ Заршанѣ.

Соймъ краевый.

XI-те засѣданье сойму зъ дня 31 н. ст. жовтня 1889.

По бдѣчанью петицѣй ухвадено дозволити побирати громадѣ мѣста Козова 100% додѣтку до податку консумцѣйнаго бдѣ мяса и вина на шѣсть лѣтъ бдѣ 1891 до 1896 р. а громадѣ мѣста Колячѣвъ 85% такого самого додѣтку бдѣ вина на 10 лѣтъ.

Пос. Рутевскій мотивувавъ свое внесенье въ справѣ цукроварства. Онъ жадае, чтобы поручити выдѣловъ краевому сѣмѣнѣ анкѣту анатокѣвъ и сторѣвъ интересованныхъ, чтобы они розслѣдали причину, длячѣго цукроварство у насъ не ведеся и подѣ якими условіями можна-бы завести и розвивати у насъ цукроварство; розпочати переговоры зъ капиталистами и фабрикантами краевыми и чужими зъ одной, а зъ рѣбляниками зъ другой стороны, словомъ, чтобы выдѣлъ краевый розпочавъ въ порозумѣню зъ товариствами рѣбляниками акѣ въ цѣли заведевѣ и розвою цукроварства въ краю нашѣмъ. Справозданье зъ своей дѣяльности есентуально внесѣя має выдѣлъ краевый предложити соймому на найблизшѣй сесіи. (Одослано до комисіи господарства краевого.) — Дальше мотивувавъ Рутевскій свое друге внесенье о польгахъ податковѣхъ въ додѣткахъ краевыхъ не лишъ для ново-поставляемыхъ заведевъ промысловыхъ, але подѣ певными условіями и для вже истнующихъ.

Верѣвкація выбору послѣвъ Пальха и Збишевского спала зъ порядку дневного а приступлено до першого читанья справозданья комисіи бюджетовой о прѣлминари краевого фонду шкѣльного.

Въ сѣй справѣ забравъ насампередъ голосъ правительственный комисаръ Лясковскій и давъ поменѣя що-до декотрыхъ позѣцѣй вычеркѣваемыхъ комисією.

Обѣсла забравъ голосъ пос. Герасимовичъ, но говоривъ такъ тихо, що въ палатѣ и такъ вже зовѣмъ неакустичной, и въ лѣжѣ, призаченѣй для рускихъ журналистѣвъ якъ бы умисно въ противной сторѣнѣ бдѣ рускихъ послѣвъ, не можна було майже ничѣго почути. То-жъ заки будемо въ силѣ подати цѣлу бесѣду пос. Герасимовича, обмежимъ лишъ на тѣмъ; бесѣдникъ говоривъ о злѣй системѣ въ школахъ народныхъ, о малѣ ихъ практичности, выказавъ на поступованье инспекторѣвъ окружныхъ, котри суть сатрапами супротивъ учительства; дальше говорилъ о системѣ прѣтектѣй, о складкахъ учительѣвъ на портрѣты инспекторѣвъ, о переносѣню учительѣвъ цѣлыми мазами, о потребѣ большого выливу духовности въ школы народныхъ, о за великомъ реализмѣ въ школахъ народныхъ, котрый зможе выкликати социализмъ и т. д., а на концѣ поставивъ такую саму резолюцію, яку поставивъ пос. Антоновичъ при законѣ о катѣхитахъ а котра тогды упала.

Пос. Романчукъ зсылаючися на то, що вже говоривъ его передбѣдникъ, сказавъ, що наведе лишь кѣлька замѣтѣкъ, и такъ: Въ сѣлѣ Х заводѣтся школа, приѣздитъ инспекторъ и жадае бдѣ громады великою прѣстѣтѣю. О скѣлько то ходѣтъ о заощадженье бюджету шкѣльного, то добре, только чтобы не забогато вытягати бдѣ громада, бо бдѣтъ приходѣтъ итѣнѣти бдѣ тыхъ громадѣ, чтобы тѣ прѣстѣтѣи обявѣти. Такъ само двѣса зъ будинками шкѣльными, ставляються безъ потребности великѣй будыни а громады жалуются вѣшлѣтѣ петицѣи. Обѣсла обсаджувѣе шкѣла, присладоутъ учительку, котра въ семинаріи учительской не могла научитися по руски и не умѣе навѣтъ зъ дѣтми по руски говорити. Нашѣ громады и такъ нерадѣи учителькамъ а то ще и не можѣтъ зъ ними порозумѣтися. Отакъ переносѣются учителька а приходѣтъ учитель. Учитель той есть добрый, добре учѣтъ, громада зъ него рада, бѣтъ самъ Руевнѣ, але що-жѣ? Школа есть руска а дѣловодство въ нѣй ведеся по польски: выказы, каталогѣ, свѣдѣнѣа — все то ведеся по польски. Такъ какъ въ громадѣ, такъ двѣса и въ повѣтъ. На конференцѣяхъ учительскихъ або зовѣмъ не дѣса темѣтѣвъ рускихъ або лишъ въ дуже невѣдѣновѣдѣмѣ часѣхъ. Лучаеся, что

учитель бере участь въ справѣхъ громадѣхъ, въ закладанѣо читальнѣ и т. д. а его заразъ потягають до одѣвѣчальности. Читальнѣ причѣнаются до поднесѣя просѣвъ, але якѣ робѣются читальнымъ труднѣстю, най послѣжитъ фактѣ, якѣй ставѣя въ Залужу въ Рогатинѣ. Тамъ поклякуванѣ основателѣвъ до старѣства, пытанѣ, чѣй ихъ кто не намовляея, чѣй може не намовляея ихъ учитель и казано нѣтъ подѣнеуватися.

Але вертаю до учительѣвъ: Котрый учитель доматѣся на конференцѣи рускихъ темѣтѣвъ або старѣся закладати читальнѣ, то заразъ потягають его до одѣвѣчальности. Зѣзѣдѣтъ инспекторѣвъ, переносѣтъ учителя, а причѣну до того легко найти: досѣтъ, чтобы бѣтъ колѣсъ кому разъ написавъ поданье, хочъ бы дѣлѣтого, що бѣтъ о се хто попросивъ. Другого учителя, котрый не сповѣяе своихъ обовѣзѣкъ, занимаеся всякими иными справѣми лишъ не школою, на которѣго громада жалуется, того не переносѣтъ, бо бѣтъ есть добрымъ агитаторѣмъ при выборахъ. Знаю такѣй фактѣ, де на учителя внесѣно жалѣбу, что бѣтъ намѣвѣяся зъ святыхъ рѣчей, але его не перенесено.

Хочу ще подати одѣо бажанье: Рада ше крава выдѣа що року справозданья, треба бы отже, чтобы въ тыхъ справозданьяхъ было вже разъ автѣнтѣчно выказано, котри школы суть зъ языкомъ выкладовымъ рускимъ а котри зъ польскимъ. Доматѣся того тѣмъ болѣше, що крава рада шкѣльна не має такого выказу и спускаеся въ тѣмъ дѣлѣ на инспекторѣвъ, а навѣтъ въ своихъ справозданьяхъ не выказуе точности. Такъ сказано, що въ Перемышляхъ скѣмъ есть одна руско-нѣмецка школа а бдѣтъ поправлено и сказано, что то польско-нѣмецка школа.

Одъ довшого часу доматѣмося, чтобы въ большѣхъ мѣстахъ, де есть подѣстава до того, булѣ рускѣй школы. Мы того не можѣмо добѣтѣся анѣ бдѣ сойму анѣ бдѣ правительства. Деудѣи самѣ рады громадѣхъ згодѣлись-бы закладати рускѣй школы народныхъ. На ту дорогу хотѣла вступити рада мѣста Кожмынѣ. Справа досѣла такъ далеко, что можна было сподѣватися, что перейде и на радѣ громадской. Але въ ту справу вѣмѣшалосѣ ц. к. правительство. Старѣста поклякувавъ до себе одѣого зъ инѣнциаторѣвъ и то Поляка, и зачатѣмъ докорѣтъ, чѣго мѣшѣея въ справѣ политѣичной та робѣтъ роздорѣ мѣжъ обома народами. Мѣа панове, чѣй то роздорѣ? Дѣй Боже, чтобы тѣхъ случѣвъ было болѣше!

Дальше навѣтъ бесѣдникъ, что инспекторы вынимають бдѣ громадѣ акты фондѣцѣи. Доматѣся чтобы примѣсъ шкѣльный въ виду теперѣшнихъ нужды, не булѣ надѣо великѣй и чтобы при удѣловѣно платѣтѣхъхъ додѣтѣкъ не уважати на „успѣшну“ але на „удовѣляющу“ або „ревну“ дѣяельность учителя.

Пос. Бадѣнѣ бдѣповѣдавъ Герасимовичевъ и казавъ, что безъ потребности жалуются послѣ въ соймѣ, что нема поступу въ школахъ нашихъ. Мы не повинѣи самѣ себе знеохочувати, бо поступъ есть. Громадамъ не обмежено автономіи що-до шкѣлъ, але надѣано автономію, бо въ мѣру того, якъ причѣнаеся до удержанья школы, має и право до презентѣванья. Бесѣдникъ противѣтъся тому, чтобы въ школахъ народныхъ не было идеализму, бо се есть анѣтѣдѣтѣмъ противъ реализму.

Комисаръ правительственный, бдѣовѣдаючи послѣамъ Герасимовичевъ и Романчуковѣ, сказавъ, что они не навѣли фактѣвъ и не подѣли именѣ, та дѣлѣтого на ихъ жалѣ не можѣ дѣти нѣякомъ бдѣповѣдѣи. Инспекторы не мають права переносѣти учительѣвъ, а о складкахъ на портрѣтъ инспектора не звѣсно ему нѣчѣго. Що-до вымазѣванья актѣвъ фондѣцѣиныхъ, то правда, что булѣ такѣй одѣнѣ случѣай и велѣся навѣтъ судовѣо-карне слѣдѣство, але прокураторѣ мѣшѣвъ бдѣтъ бдѣступити бдѣ обжалованья.

Пос. Романчукъ бдѣповѣвъ на се комисаревѣ, что показѣлось дѣйствѣю, что инспекторы хотѣвъ вынимати акты фондѣцѣи и что велѣся судовѣо карне слѣдѣство. Рѣшенье въ сѣй справѣ має бѣтъ въ своихъ рукахъ, а зъ него видѣко, что прокураторѣ бдѣступѣла лишъ зъ формѣльныхъ взглядовѣ, але фактѣ вымазѣванья актѣвъ фондѣцѣиныхъ есть фактомъ.

Пос. О. Сѣчинскій сказавъ, что зѣмѣтъ бдѣповѣдѣи комисарѣ спонукѣвъ его забрати голосъ. Замѣтъи выказанѣи тутъ зѣбѣае комисарѣ тѣмъ, что не подѣано именѣ, хочъ пос. Герасимовичъ сказавъ выразѣно, что ему имена звѣстѣи, але тутъ не годѣтъся ихъ наводѣти. Коли комисарѣ хоче, може се додѣватѣся. Константѣе одѣнакомѣ сей фактѣ, что комисарѣ на найтяжѣйшѣй закидѣ въ справѣ читальнѣ не давъ нѣякомъ бдѣповѣдѣи.

Комисарѣ правительственный бдѣповѣдавъ вдругѣ, что не можѣ дѣти пояснѣня, бо не має факту.

Пос. Антоновичъ бдѣповѣдаючи на замѣсъ комисарѣ, сказавъ что вправдѣ имена не булѣ подѣанѣ, але булѣ наведѣнѣ мѣсцевѣствѣ, де се дѣялось, а комисарѣ на то за мало бдѣповѣвъ.

Год. 2¹/₄ — засѣданье ведеся дальше.

Клѣюбъ послѣвъ сѣлянскихъ выбравъ комисію, котра має роздѣлѣти внесенѣе послѣвъ ставленѣй въ клѣюбѣ. До сей комисіи належать кромѣ прѣзидѣи (пп. Полѣаньского, Романчука, Стан. Бѣджевичевъ и Савчака) ще пп. Барабашѣ, Ант. Волѣнцѣй, Крамарѣчѣхъ, Ленартовичѣ, Меруновичѣ, Арт. Потоцкѣй, Рей, о. Сѣчинскѣй, маршалокъ Тарновскѣй и Ц. Ж. Комисіи заразъ прѣдѣлено отѣи внесенѣя зглошѣнѣи поодинокими послѣами: Задержѣти свободу дѣяельбѣи грунѣтѣвъ сѣлянскихъ. — Зглошѣнувати примѣсъ шкѣльный. — Обмежити свободу дѣяельбѣи грунѣтѣвъ. — Перенесѣти функѣцѣи ревизорѣвъ худѣбы на громаду. — Знесѣти обовѣзѣкъ бдѣроблюванья шарварку до-

рогового по 4 дѣѣ бдѣтѣ нѣмерѣ дому, бо то кривдѣтъ бдѣдѣйшѣхъ посѣдающихъ мало грунту. — Зреформувати поступованье спадѣковѣе, теѣперъ надѣо дороѣе. — Знесѣти постановѣу закона, что не-нѣщенѣе хабузу по поляхъ має бути карѣна. — Змѣнѣти законѣъ о конкуренѣцѣи церковной въ такѣй способѣ, чтобы дѣтки конкуренѣцѣи оплачувано бдѣповѣдно до общѣару посѣдѣанныхъ грунѣтѣвъ, отже розмѣрно до оплачуванѣо подѣтку грунѣтѣовѣо, а се дѣлѣтого, абы зѣмѣстѣи парѣхѣанѣвъ, не замѣшѣкалѣхъ въ парѣхѣи. — Зреформувати законѣъ о служѣхъ въ тѣмъ напрямѣ, чтобы служѣи, опускающѣй служѣбу, принѣзѣолѣти повернутѣи. — Вынайѣти средства, чтобы запобѣтити абы дѣти не понѣвѣрѣляли родѣтелѣвъ. — Усунѣти труднѣсть, якѣй ставѣтъ правительство въ справѣ выѣзѣу худѣбы и безѣрогѣ по причѣнѣхъ хорѣбѣ. — Постарѣтѣся, чтобы кѣнѣ дѣлѣ арміи закупѣувано прямо бдѣ годѣвнѣковѣвъ, а не, якъ досѣ, тольѣо у Львовѣ и Рѣшевѣ зъ другоѣи руки бдѣ торговельнѣковѣвъ.

— Въ комисіи правѣнѣчѣй при дебѣтѣхъ надѣ зѣмѣною ординѣцѣи выборовъ пос. д-ръ Жѣвадѣйчѣи внесѣвъ, чтобы справу бдѣрѣчитѣи и авѣрнутѣи выдѣловъ краевѣому до дальшѣихъ стѣдѣй, бо побѣльшенѣе числа послѣвъ изъ мѣстъ треба розширѣти (побѣль Львова и Кракова) такѣожъ на нашѣ мѣста галицкѣй. Внесенѣе Жѣвадѣйчѣо бдѣдѣнѣравъ пос. Рожанковскѣй, выходячы зъ того становѣща, что и сѣльскимъ громадамъ належитѣся болѣше чисѣло заступѣнѣковѣвъ въ сѣймѣ. — За тѣмъ заявивъ такѣожъ пос. Криѣнѣцкѣй. — При голосѣванѣо булѣи 3 голоса за бдѣрѣсланѣемъ справѣ назѣадъ до выдѣлу краевѣого, а 3 противъ того. Прѣзѣсъ комисіи д-ръ Вайгѣль прихѣлился до послѣдѣныхъ и справу порѣшено въ дѣсъ звѣтѣного внесенѣя выдѣлу краевѣого.

Телеграммы „Дѣла“.

Прага 31 жовтня. Вѣчерашнѣ выборы до рады громадской не дали позѣтивного результѣту; приѣде ще до богѣто тѣсѣнѣйшѣхъ выбѣровѣвъ. Все такѣи можна було сконстѣтувати что старо-Чехѣи узѣскали супротивъ молодѣо-Чехѣвъ значѣну болѣшьѣсть голосѣвъ.

Софія 31 жовтня. Угѣду зъ лѣндѣрбанкомѣ въ справѣ позѣчки 30 миллиѣновъ франѣковѣвъ вже заключѣно. Папѣры будѣтъ выдаѣтѣся по курсѣ 85 фр.

Бѣлградъ 31 жовтня. Цанковѣвъ выѣхѣвъ онѣгоды до Петербурга.

Вѣдѣнь 31 жовтня. Нѣнѣ вѣчерѣмъ выѣзѣжае гр. Кальноки до Фридрихсруге.

Константинопѣль 31 жовтня. Цѣсарѣ Вѣльгѣльмъ приѣде тутъ въ субѣту въ полѣудне. — Въ Скодарѣ згорѣло 210 домѣвъ.

ПРОСЬБА.

Занимаючися бдѣмъ кѣлькѣнацѣти лѣтъ зѣбранѣемъ матеріалѣвъ этнографѣичныхъ, упорѣядкувавъ ѣа часть тѣхъ матеріалѣвъ, а именно Зѣбѣрникъ приѣвѣдокъ (4500 досѣ недѣрукѣванныхъ) и предложѣвъ ихъ краковѣской Академіи Наукъ для помѣщенѣя въ своѣмъ выданѣю Zbiór wiadomości do antropologii krajowej. Оѣнакомѣ комисіи анѣтропѣлогѣична, зъ огляду на обѣмъ и важнѣсть зѣбѣрника, рѣшила напечатѣти его особѣною книѣгою и порѣчила менѣ зайѣтѣся остатѣчною и сѣщѣльною редакѣцією Зѣбѣрника. Позѣякъ нашѣ давѣнѣйшѣй (галицкѣй) зѣбѣрникѣи приѣвѣдокъ народныхъ (Посѣаа Левицѣого, Илькевичѣа, Ст. Петрушевѣича, Гнѣдѣковского и др.) нѣнѣ мало кому доступѣнѣй, рѣшѣвъся я вѣтѣнѣтити въ своѣй Зѣбѣрникѣи весь досѣ друѣковѣанный матеріалъ и доповнѣтити его надѣто якъ найбогѣтѣйшѣмъ новымъ матеріалѣомъ. Дѣлѣтого звѣртаюся на обѣмъ мѣсѣци до вѣсѣхъ нашихъ Вѣов. Земляковѣвъ, до вѣсѣхъ любѣтелѣвъ нашего рѣдного слова и нашего народу, чтобы зѣволили надѣсылѣти менѣ чи то находячыся у нихъ зѣбѣрникѣи приѣвѣдокъ, чи то сѣбѣжо позѣписуванѣй матеріалѣы. За всяку хочѣи и найменѣшу лѣнту до сѣго скарѣбу народѣного не занѣдаѣно высѣказѣти приѣудѣною подѣки. Для тѣхъ, котри мали-бы можѣность и охѣту ще теѣперъ зѣйтѣся до записуванѣя приѣвѣдокъ, додаѣю, что въ Зѣбѣрникѣи мѣй вѣхѣдѣтъ не тольѣко те, что зѣвычайѣно назывѣаеся „мудрѣстью народѣвъ“ але все те, что въ зѣвычайѣномъ розговѣрѣи нашего простѣолодина можна бы назѣвати стереѣотѣпѣичнымъ зѣворотѣомъ, отже образѣной рѣченѣя, порѣбѣванѣя, дѣтѣны, жартѣи, народѣи молѣитѣвъ и обрѣдѣвъ, натѣяки, проклятѣи и т. п. При каждѣмъ нѣмерѣи прошѣу додѣвати мѣсѣцевѣдѣтъ, де записѣано, а при рѣчѣхъ мающѣхъ мѣсѣцевѣй колѣорѣитъ або невѣрозумѣльѣхъ (де н. пр. натѣякаеся на якѣсъ опѣвѣданье, на нѣйѣсъ менѣе звѣстѣнѣй фактѣ, або згадѣуеся якусъ мѣсѣцевѣдѣтъ), прошѣу додѣвати пояснѣня.

Иванъ Франѣко

Львовѣ, ул. Зѣбликевичѣа, ч. 10.

Купѣю и продаѣю всѣякѣй краевѣи и заѣграничѣи папѣры держѣвнѣи, акѣцѣи, прѣорѣитѣты, лѣсты заставѣнѣи, лѣсы, монѣты и т. п. по найпрѣступѣнѣйшѣхъ условѣяхъ. Порѣучѣна для ц. к. бирѣжи вѣдѣньской выпѣновѣню подѣи користѣовными условѣями безѣрѣовѣлично и совѣстно. 3144 Прѣмосѣе до вѣсѣхъ тѣгнѣенъ. Лѣсы такѣожъ на малѣ спѣлаты мѣсячѣнѣи. (6—52)

АВГУСТЪ ШЕДЛЕНБЕРГЪ
у Львовѣ
домѣ банковѣи и конѣтора вымѣнѣи.
Выдавѣнцѣтво газѣты льѣсовѣанъ „НА-ДѣЯ“; передѣплата рѣчна на провинѣцѣи злр. 1-80.

ка, нѣдѣ зар .¹⁸₁₈ К. Бонарокого.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток "Бібліотека найзнаменитіших повістей" виходить вівторком, а вівторком і п'ятницю на переміну разом з Ділом.

Предплату на інсерати приймають: у Львові Адміністрація "Діла" у. Ваторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Кароля Людвіка 9. В Перемислі Бюро газет у. Дюга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppellk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Naassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діло" і на інсерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на "Діло" з літер. додатком за Границю:

а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Ваторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламні посередники вільні від порта

Поодинокі чиселі коштують 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бд одної строки печаткою, в рубр. "Надбавка" по 20 кр. а в.

Подяки числяться по 10 зр. бд стиша.

До наших П. Т. Читателів!

З дня 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрок видавництва "Діла". Просимо о скорі надсилання передплати і залеглостей!

У Львові дня 1 н. ст. жовтня 1889.

Вчера вечером выбрався австрийский министр дѣлъ заграничных гр. Кальноки до Фридрихсруге въ гостину до кн. Бисмарка. Подорожъ ся, кажутъ, не прийшла несподѣвано, бо кн. Бисмаркъ запросивъ его до себе ще тогды, коли бачився зъ нимъ въ Берлинѣ підчасъ гостини цѣсаря Франца-Иосифа, и гр. Кальноки бувъ-бы може скорше приѣхавъ, якъ-бы тому не перешкодила гостина цѣсаря. Ну, се рѣчь меншої ваги, чи гр. Кальноки їде до Фридрихсруге скорше чи побѣдише и коли его запросивъ до себе нѣмецкій канцлеръ, але фактъ єсть, що гр. Кальноки їде по гостинѣ цѣсаря, и певно не їде лишъ дѣля того, щобы розвѣдати про здоров'є нѣмецкого канцлера и сказати ему та прийняти бдъ него кѣлька комплементѣвъ.

Подорожъ ся не єсть певно безъ великого значѣня политичного, подѣбно якъ и друга гостина цѣсаря Вильгельма въ Италію, хочъ на око мала зовсѣмъ характеръ приватный, не позбѣдала безъ важныхъ наслѣдѣвъ политичныхъ, котрі однакѣжъ за-дѣля своєї дискретной натуры не суть поки-що нѣкому вѣстны, крѣмъ интересованихъ монархѣвъ и ихъ найблизшихъ дорадникѣвъ. Подорожъ гр. Кальнокого до Фридрихсруге можна смѣло уважати за рѣвнобѣжну акцію до гостини нѣмецкого цѣсаря въ Монци и певно, що анѣ одна анѣ друга не мають такъ зовсѣмъ невинного характеру, якъ то ихъ представляють урядови и публичнымъ органамъ обохъ сторѣвъ. По гостинѣ цѣсаря въ Берлинѣ, по розговорахъ, які тамъ велися, и по вражѣньхъ, які зъ сѣн гостини однесено, мусѣть союзники очевидно порозумѣтися, нарядитися, уложити дальшій планъ акцій и роздѣлити межъ себе роль. Ту цѣль має очевидно и подорожъ гр. Кальнокого.

Треба-бы докладно знати, що говоривъ кн. Бисмаркъ зъ царемъ въ Берлинѣ, щобы можна оцѣнити дальшій его планы и становище до нихъ его союзникѣвъ, але позаякъ того годѣ знати, то треба лишъ на тѣмъ обмежитися, що доси лишъ въ дуже неясныхъ загальнихъ дѣсталося до прилюдной вѣдомости; взявши то въ звязъ зъ теперѣшню ситуацію, можна прийти до досыть яснихъ заключень.

Передовсѣмъ треба мати на оцѣ, що въ Берлинѣ підчасъ гостини цѣсаря не заключено нѣякои умовы. Се єсть рѣчь певна, бо всяка умова Нѣмеччины зъ Россією могла-бы лишъ настати въ наслѣдокъ змѣненыхъ дотеперѣшнихъ обставинъ въ загальній ситуація, або мусѣла-бы ту ситуацію рѣшучо змѣнити и то ще може въ некористю для котрого зъ союзникѣвъ Нѣмеччины; доси однакѣжъ анѣ одно анѣ друге не настало. Фактомъ єсть лишъ то, що по гостинѣ цѣсаря въ Берлинѣ давнѣ напруженѣ міжъ Россією а Нѣмеччиною значно ослабло и то може найблизшій успѣхъ тихъ розговорѣвъ, які велися въ Берлинѣ. Якъ даи до сего причинилися и чи на ихъ підставѣ не далось-бы може укрѣпити трохи бѣльше тревалѣсть мира бодай на якійсь часъ, се буде мабуть предметомъ нарады австрийского министра дѣлъ заграничныхъ зъ нѣмецкимъ канцлеромъ.

Говорено недавно, що кн. Бисмаркъ подѣнявся посередництвомъ міжъ Россією а Австрією. Се здаєся бути рѣчь дуже неможливо. Интересы Россіи и Австрій на Балканѣхъ занадто стоять зъ собою въ суперечности, щобы тутъ можна вибрати посередню дорогу. Болгарія не перестала и не перестане бути костью негѣды міжъ обома сими державами. Могло-бы то лишъ тогды наступити, коли-бъ обѣ державы зреклися свого впливу не то вже на саму Болгарію, але и на цѣлый балканскій пѣвостровъ. Для Австрій могла-бы ще Болгарія бути рѣвнодушною, тогды коли-бъ тамъ Россія не мала свого впливу, але не такъ

для Россіи, котра тамъ якъ найбѣльше заангажувалася, а для котрой одреченя сего впливу значило-бы капитулювати передъ очима цѣлої Европы, значило-бы покоритися. На се Россія нѣколи не пристає. Се мабуть було причиною, що въ Берлинѣ підчасъ гостини цѣсаря сѣн справы зовсѣмъ не тикано, и се єсть причиною, що російска праса не переставъ домагається впливу Россіи на Болгарію. Россія хоче, и їй здаєся, що она мусѣть мати выключный и необмежений впливъ на Болгарію, на котрій зновъ Австрія збъ взгляду на свои интересы не може згодитися. "Гражданинъ" каже навѣть зовсѣмъ отверто, що Австрія повинна ще поки-що прогнати Кубурга зъ Болгаріи а тымъ зробила-бы лишъ собѣ добре, значатися: Австрія повинна зовсѣмъ уступитися Россіи. Въ подобный способъ одываєся вся праса російска и дає тымъ лишъ доказъ, що Россія, хочъ теперъ досыть зъ-далека держиться бдъ справы болгарской, не забуває на то зовсѣмъ и при першій лѣпшій нагодѣ готова єя зновъ поднести.

Политикѣ нѣмецкій ходять очевидно о то, щобы ту нагоду для Россіи о скѣлко можна якъ найдалѣше одсувати, бо зовсѣмъ єи усунути се рѣчь неможлива; то могло-бы хибъ лишъ тогды наступити, коли-бъ теперѣшній двохвѣвъ въ Европѣ змѣнилися на зовсѣмъ иншій. Кн. Бисмаркови мабуть удалося вже почасті де-що зробити въ сѣмъ напрямѣ підчасъ гостини цѣсаря въ Берлинѣ и бѣвъ веде дальше свою дѣлю черезъ цѣсаря и его союзникѣвъ. Политика Нѣмеччины выслала цѣсаря Вильгельма другій разъ до Италіи и казала ему їхати до Греції та звелѣчати свою присутію вѣнчанье грецкого наслѣдника зъ нѣмецкою княгинею. Та сама политика веде его же и до султана. Мала Греція, котра по-при другій державы балканскій грала доси важну роль и готова була не разъ выкликати заколотъ на Балканѣхъ, буде теперъ оглядатися на Нѣмеччину и буде на ню числити. Болгарія змущена обставинами буде держатися такожъ спокѣйно а розходитъ ся лишъ о то, щобы найблизша сусѣдка Балкану — Австрія такъ вела свою политику, щобы не дати Россіи нагоды до выступленя. Въ сѣй цѣли треба отже зъ нею такожъ порозумѣтися и мабуть дѣля того такожъ побѣхавъ гр. Кальноки до Фридрихсруге.

Словомъ, коли приглянемося теперѣшній ситуація и выплывающій зъ неї политикѣ, то побачимо ясно, що розходиться о утворенне провизоріи, але такой провизоріи, котра могла-бы о скѣлко можна якъ найдовше тревати, а тымчасомъ зможеуть державы прилагодитися одповѣдно на всякій случай, памятаючи на пословицю, що "Aufgeschoben ist nicht aufgehoben".

Бесѣда посла К. Телишевского

выголошена на X. засѣданіи сойму на умотивованье внесеня о внесеняхъ табулярныхъ.

Высокій сойме!

Справу, котра обнята єсть момѣтъ внесенемъ, порушено вже на послѣднѣмъ засѣданіи соймовѣмъ. Именно посолъ рогатинскій вывѣвъ сучасно зъ мною справу тую на порядокъ дневный и жадаєтъ майже того самого, чого я и мѣн товарищѣхъ политичныхъ. Рѣшати тѣлько та, що внесенє мое оперте єсть на позитивный постановѣхъ обязуючихъ инѣ законѣвъ.

Я домагаюся въ своѣмъ внесеню передовсѣмъ, щобы всѣ поданя, вношені въ справѣхъ табулярныхъ, вѣольны були бдъ оплатѣ стемплевыхъ; а по друге, щобы заведено въ тихъ справѣхъ рѣдъ поступованя устного безпосередного, не опертого на писемѣ, не вымагаючого формальнаго внесеня поданя письменного, але щобы само устне заявленье въ судѣ выстало до принятия жадаєтъ и до переведеня бажаного вѣнеу табулярного. Бѣтъ то справа для людности убогой дуже важна. Коли зважимо, що нашъ народъ єсть переважно недосвѣдний, не умѣющій писати та читати, не умѣющій здати собѣ справы зъ чинностей своихъ и обязуючихъ, то мусимо прийти до пересвѣдченя, що рѣчею каждой державы єсть — старатися о то, щобы тому чоловікови не свѣдомому читаня и писаня дати можливість зноситися въ судѣхъ и иншими властями на подставѣ устного розповѣди и вырозумѣня.

Вирадѣ истнууть уже розпорядженя въ тѣмъ взглядѣ, выданный министерствомъ спра-

ведливости и высшымъ судомъ краевымъ, котрі приказують судамъ, щобы принимали того рода жадаєтъ на подставѣ протоколѣвъ списанныхъ въ судѣ прямо зъ сторонами. Однакъ въ многихъ случаяхъ инѣ то не практичуєся, розпорядженье то въ многихъ судахъ збѣсталишь на писемѣ, за-дѣля недостаточныхъ силъ, и дѣлятого, що не ставъ часу на выслушанье сторѣвъ.

Однакъ не полагождено при тѣмъ другогъ квестіи: чи и якъ мають бути стемплеваны тѣ протоколы? Въ судахъ, коли сторона являється и жадає списаня протоколу, домагаються стемплѣвъ, щобы тѣ протоколы, якъ кожде инче поданье, були належито остемплованы. Я думаю, що въ тѣй справѣ треба конче домагається, щобы всѣ поданя, чи то сторонами на писемѣ до суду вношені, чи то дорожю протоколу въ судахъ списані въ справѣхъ дробныхъ, вѣольны були бдъ оплатѣ стемплевон, бо всѣ дуже добре знаємо, якъ то для нашихъ селянь, а именно для тихъ, котрі входять въ дробный интересы правый, неразъ дуже тяжко выдобути хочъ-бы оданъ крейцаръ, и лучаєся часто, що именно дѣлятого, що чоловікѣ не має на оплату стемплѣвъ, справа єго лежить неполагождена. Тѣлько дѣлятого, щобы уможливити тѣй людности переведенье того, чого домагаєся законъ о евиденції катастрофной, домагаюся, щобы правительство прийшло їй въ тѣмъ взглядѣ въ помѣчь и щобы увольнило всѣ тѣ справы бдъ оплатѣ стемплевыхъ.

Сегодня жадаєтъ то зовсѣмъ на часѣ. Коли наложено зъ одной стороны обовязокъ постаратися о вписѣ, то зъ другой стороны єсть обовязкомъ правительства постаратися, щобы сторонамъ улѣкшити тѣй вписѣ, котрій лежить не тѣлько въ интересѣ правно-приватномъ, але и въ суспѣльномъ, бо въ интересѣ утриманя книгъ грунтовыхъ въ належитѣмъ порядку. Правительство а въ тѣмъ взглядѣ не повинно ставити перепонъ, але о скѣлко можна черезъ опустѣ тихъ належитостей уможливити и бѣднымъ людямъ сповнити тѣй обовязокъ, котрій на нихъ вкладає законъ.

Друга часть моего внесеня односиться до формальнаго стороны трактованя всѣхъ справъ гипотечныхъ. Именно жадаю, щобы для тихъ справъ заведеныхъ бувъ рѣдъ поступованя устного, щобы для просьбѣ, котрі односяться до вписѣвъ табулярныхъ, выставляло безпосередное устне заявленье. Я не їду такъ далеко и не жадаю бдъ суду, щобы судѣ списуєся докумѣнты и акты, бо се було-бы и неможливо и стояло-бы въ суперечности зъ постановами обовязующими въ тѣмъ взглядѣ, бо до такихъ транскцій суды не суть компетентны, и мы мусѣли-бы впередъ перевести реформу цѣлого поступованя несѣброного а зъ нимъ и цѣлого судѣвництва и тую атрибуцію перенести на судѣ, о чѣмъ инѣхъ говорити не можна, бо судѣ не суть обязуєтъ до спису докумѣнтѣвъ. Очевидно, обмежитися мусимо на тѣмъ, що єсть инѣхъ возможно, с. е., щобы сторонамъ, маючи такой документъ въ рукахъ, могла являється передъ властію табулярною и могли жадаєтъ, щобы судѣ перевѣвъ вписѣ, не жадаючи окремыхъ поданъ. Тымъ способомъ буде сучасно полагождено и перша часть моего внесеня ipso facto, бо якъ вписѣ наступитъ на подставѣ устного пересриваня, то бѣдадутъ оплатѣ и належитости стемплевѣ бдъ поданъ взглядю протоколѣвъ, бо тамъ, де не буде потрібне писемѣ, не може бути жадаєтъ оплата стемплева.

Предкладаю се жадаєтъ, лежаче въ интересѣ суспѣльномъ, въ интересѣ цѣлої людности, а именно найбѣднѣйшой части людности, котра власне тѣ интересы дробный заключає. Маю на оцѣ добро найбѣднѣйшой части нашон суспѣльности и дѣлятого прошу подпретти се мое внесенье и одослати его до комисіи правничон.

Бесѣда посла д-ра Т. Окуневского

выголошена на IX. засѣданіи сойму на умотивованье внесеня въ справѣхъ подѣвъ.

Высока палато!

Забираючи голосъ въ справѣхъ подѣвъ або т. зв. "форшпанѣвъ", думаю, що я и бдзовусъ тымъ голосомъ терѣвъ нашего люду, котрій зъ устѣхъ посолѣвъ Абрагамовича и Телишевского цѣлою струєю розливѣя тамтого засѣданя передъ вами при дебатѣхъ надъ належитостями скарбовыми, — лише що мой голосъ буде сегодня тихшій и смиреннѣйшій, бо вырѣнає бѣтъ зъ нѣдра найбѣднѣйшихъ и при тѣмъ найбѣднѣйшихъ має нашого народу, котрого доси майже не заиримѣчувано а вже его терпѣнь зовсѣмъ въ рахунокъ не брано.

Скажѣтъ самый, панове, хто зъ васъ журився до теперъ заплакою тому селяннинову, котрому вѣйти въ сѣдѣ приказавъ бдзвѣсти до мѣста чи куды инде багажъ якого тамъ урядника або и цѣлый транспортъ войсковыхъ багажѣвъ? Знають всѣ тѣлько, що вѣйти обязуєтъ доставити подѣвъ при всякихъ такихъ

транспортахъ войска, урядникѣвъ, жандармѣвъ, вѣзѣвъ, навѣтъ хорыхъ, — але хто и зъ-вѣдки за такой форшпанѣвъ має платити: чи громада, чи край чи держава, — о тѣмъ рѣдко хто що знає и наименше тымъ журиться. А справа прецѣвъ важна! Самі бачите, що року, кѣлько то транспортѣвъ вымагає само войско бдчасъ маневрѣвъ лѣтнихъ и осѣньныхъ. А все то въ часѣ сукоюю! Най же сегодня-завтра вырѣнає яка заверуха, то до чого допровадити бранъ такого урегулованя жизненнѣхъ квестіи житя суспѣльного? Певно, що весь тягаръ и бдѣтъ тымъ взглядомъ спаде на найбѣднѣйшій масы народу, хоть они и такъ перетяженъ всякими пичими публичными тягарами.

Щобы вамъ наглядно представити суть усєн справы, позвольте менѣ заглянути трохи въ недалеку минувшѣсть єи и розкрити гѣнезу теперѣшного єи устрою. И такъ: До 1854 р. платила держава зъ фондѣвъ центрального правительства за подѣвъ бдъ коня и одной милѣ по 10 кр. коня. мон. Цѣна була очевидно дуже мала, особливо при тогдѣшнихъ лихахъ дорогахъ, коли зважити, що властитель коней за свѣй страченный часть нѣчого не достававъ. Въ тѣмъ часѣ власне велася крисиса война и множество войска и багажѣвъ треба було транспортиувати на російскій и румынскій границу. Тогдѣ то показалося, що така низька заплава єсть вопіюще кривдою людемъ, и за-дѣля того розпорядило министерство справъ внутрѣшнихъ подѣвъ днѣмъ 11 липня 1854 ч. 14548, що для одлѣкшеня тягарѣвъ, поношеныхъ мешканцями краю, подвысѣуєся вымѣрену до того часу на 10 кр. коня. мон. бдъ коня и милѣ належитѣсть форшпану на 12 кр. въ львовскѣмъ а на 14 кр. въ краковскѣмъ окрузѣ администраційномъ. Рѣвночасно заряджено, щобы то подвысѣенне оплачувано зъ фонду кравого. Одъ того часу ажъ до року 1866 вѣгуєрує въ бюджетѣ кравиймъ додатѣкъ на подѣвъ бдъ сумы 19,000 до 26,000 зр.

Въ тѣмъ роцѣ 1866 впадає выдѣлъ кравий на нещастну думку вычеркнути тѣй додатѣкъ форшпановый зъ бюджету кравого, мотивуєчи се вычерченье тымъ, що коли форшпанѣвъ даютьсѣ майже за свѣдѣтъ на цѣли державны а не кравий, то нехай ихъ оплачує держава а не край. Дарма, що на то побѣхѣсь — я думаю, зовсѣмъ справедливо — тогдѣшній посолъ Павенцій, що закѣмъ присутнѣєся до вычерченя тѣи позички зъ бюджету кравого, треба упередъ забезпечитися, чи держава схоже зъ центрального фонду тотъ недобѣръ допознати; — дарма, що навѣтъ комисаръ правительственный сказавъ при тѣй дебатѣхъ недвѣзначно: "Консеквенцією сего вычерченя буде то, що скарбѣ того додатку на себе не прийме, тѣлько буде платити тую квоту, яку доси платитѣ", — выдѣлъ кравий пересадивъ свою постанову и соймъ зѣнѣвъ додатѣкъ кравий на цѣли форшпановый.

Одъ того 1866 року не перестаютъ впливати петиції и рѣзного рода жалобы до выдѣлу кравого. Гляньте, панове, на сѣй жмугѣть актѣвъ, що передомною лежить, — се самы жалобы по причинѣхъ внесеня кравого додатку форшпанового: 15 петицій вылануло одноє сѣи бдъ самыхъ радѣ повѣтовыхъ — не то бдъ поодинокихъ приватныхъ особѣ, щобы тую справу унормувати, а тымчасомъ выдѣлъ кравий мовчѣть якъ заклятый. Одошле хибъ петиція до можливого уваженя наместничеству, наместничство до министерства, а то то хибъ потѣшитъ петентѣвъ тою замѣткою, що вже незабавки рада державна возьмѣєся до справы. Такъ упыло вже 23 лѣтъ, а справа на волосѣхъ не посууласѣ напередѣ. Що бѣльше, на послѣднѣмъ петицію бучацкого выдѣлу повѣтового вразѣ зъ 15 иншими петициями репрезентаций повѣтовыхъ выготовлену въ тѣмъ дѣлѣ до сойму, одповѣло министерство обороны кравой, що навѣтъ нема надѣвъ на скорѣ полагоженье тѣи справы, бо она залежить бдъ порозумѣня зъ угорскимъ правительствомъ. Спротивъ такого стану рѣчей не лишалось выдѣловъ кравому очевидно нѣчого инчого, якъ, идучи за примѣромъ всѣхъ инчихъ кравьѣхъ коронныхъ, установити въ дорожѣхъ законодательной икѣсь додатѣкъ подѣвовый зъ фонду кравого, маючи то на увазѣ, що центральне правительство для насѣ певно бѣльше не даєтъ, якъ дає для инчихъ кравьѣхъ коронныхъ, и що черезъ неунормованье такой пекучон потребности, хоть абы на око обмѣнчує рубрику рохѣдовѣхъ бюджету кравого, то зъ другой стороны о много тяжше кривдѣтъ бѣдау веретву нашего люду.

Я умысно слѣдѣвъ, якъ та справа єсть полагождена въ инчихъ краяхъ коронныхъ нашон монархіѣ, — и що-жѣ знаходжу? Побѣгля минѣсь розпорядженя зъ 31 грудня 1875 не дає центральне правительство на цѣли подѣвъ въ жадымъ краю бѣльше, якъ 3 кр. бдъ коня и кѣльомѣтра. У насѣ въ Галичинѣ, въ Буковинѣ и Далматин дає лишѣ 2½ кр., а то зъ огляду на менше обтяженье форшпанѣвъ зъ причины слабого тягла. Мамо того мало-го датку зъ центрального фонду, котрій, якъ кажу, въ жадымъ краю короннымъ не перевысѣає 3 кр. бдъ коня и кѣльомѣтра, выно-

силь в Чехии належитость форшпанова бдъ коня в кильом. 8 кр.; в Дальматин, в тѣй нагой карстовой краинѣ, 7 кр.; в Старин 8 кр.; в Краинѣ 9 кр.; в Сольногородѣ 10 кр.; в Тиролѣ ажъ 12 кр. Навѣтъ така мизерна Буковина признала вже додатку зъ фонду краєвого на пбдводи для офицерѣвъ жандармеріи 3½ кр., такъ що вже тамъ належитость тотъ вносити 6 кр. Лашъ наша Галичина стоить одинако зъ своими 2½ кр., котри дав центр-правительство, мѣжь тымъ, якъ край бдъ 23 роковъ вѣчогосѣбно дати не хоче! Выдѣль краєвий робити заедно такую міну, що буцѣмъ то бнѣ хоче змусити центр. правительство удѣлювати бѣльшу квоту, але зважте панове, що бдъ 23 роковъ провадити выдѣль вѣбѣ-то якусь борбу зъ правительствомъ, а на томъ терпѣть якъ-разъ тотъ часть нашої сусѣблности, котра повинна заслуговувати найбѣльше на охорону выдѣлу краєвого.

Тутъ бачите самі, панове, нічого выхodu нема, якъ лишь здобути на власну по мѣчѣ, и йдуци за вѣсми другими краями, ухвалити законъ, опертый — якъ я въ своемъ ввесею сказавъ — на тѣй основѣ, чтобы край зъ фондовъ краєвыхъ причынался до форшпановъ, що-найменше даткомъ 7 кр. бдъ коня в кильометра.

Въ другой части мого ввесею зажадавъ я, чтобы при вынагородженю за пбдводи brano на заглядъ не лаше прѣгорѣ, але и страченый часъ. Вѣдома вѣсми рѣчь, що часто селяне нашѣ, маючи транспортувати багажъ войсковой, вправдѣ не далеку мають робити дорогу, инѣгдѣ лаше маю аби дѣль, але якъ обчислитися тотъ часть, якій они стратили при владовуваню и выладоуваню аби и дожданю, — то збиде цѣлый день, а тымчасомъ власти войсковой не хотять обчислювати вынагородженя пося часу, бѣльшу бѣльшу простору транспорту. И такъ селянинѣ, стративши дорогой часть инѣгдѣ въ найгорячѣйшій живнѣ, прѣйдѣ зъ худобою пбзѣ въ ночи домѣвъ, а дѣстане за цѣлый день кѣльканатѣ крейцарѣвъ. Правда, що выше наведеное мнѣнст. розпорядженѣ зъ 31 грудня 1875 р. установляе въ такѣмъ разѣ такую за день 26 кр., але бѣда, що власти войсковой не хотять того уважати и навѣтъ тон мѣзерно належати не выплачу-ють.

Думаю, что ясна постановка закона въ томъ дѣль вѣсми конечна — и прошу ввесею мѣе передати комисіи правничой.

Промова посла Юсифа Гурика

на Х. засѣданю сойму при дебѣть надъ справозданѣемъ комисіи бюджетовой въ дѣль помочи голодовом.

Высокій сойме!

Коли на засѣданю зъ 10-го с. м. поставивъ я въ имени своихъ товаришѣвъ ввесею, котре уважавъ я за конце и трѣбае, — мавъ я повне переувѣдѣнѣе, що нещастя елементарный далася въ знакъ нашоу селянству, и дѣлтого я думавъ, що Выс. палата прийме мое ввесею безъ дискусіи и буде трактувати въ способѣ, на який заслуге. Коли однакомъ бѣльшѣсть панѣвъ не згодила на се и не трактувала мого ввесею въ способѣ напѣчѣй, але регулятивно, то и я на се згодила. Однакъ зъ того способу регулятивного повстала дебата и вѣсмихъ пять пунктѣвъ мого ввесею роздѣлено межѣ двѣ комисіи, а занехано того, чого я домагався, чтобы выбрати окрему комисію до сен такъ важной справы.

Тыхъ пять мѣнхъ пунктѣвъ роздѣлено межѣ двѣ комисіи, а то межѣ комисію бюджетову, котрой придѣлено першѣ три пункты, и межѣ комисію господарства краєвого, котрой придѣлено два послѣдній пункты. Я ожидавъ зъ нетерпѣливостію, якъ сирава перейде въ комисіяхъ господарской и бюджетовой, але передъ двома днями я довѣдася, що справоздаче комисіи господарской передавъ одинъ именно четвертый пунктъ до комисіи бюджетовой, а то той пунктъ, въ котромъ я домагався, чтобы правительство старалося поручити роботу селянскимъ громадамъ зъ выключенѣемъ генеральныхъ предпріимствѣвъ.

Если я сказавъ, чтобы только самымъ громадамъ давати работы, то зъ тон причинны, що маю много досѣду, якъ черезъ головныхъ предпріимствѣвъ нашѣ селянинѣ не заробляе навѣтъ половины того, що приходѣтъ зъ краю, и якъ-бы ему належалося по правдѣ.

Я надѣялся, что коли синалася така широка дебата надъ справою помочи голоднымъ, то выде зъ того щѣе доброго; однакомъ мушу сказать, что я не вижу, абы зъ того было правдива помѣчь для селянѣ, мамо того, что цифры сѣтъ досѣтъ поважнѣй. Я, панове, именно зъ тон причинны не уважѣю тон помѣчи за правдиву, бо я думаю, что сѣя запомога беззапѣртна не буде давана въ формѣ работы, тѣль-во буде давана для тыхъ людей, котри робити не мѣжѣтъ и котри вже не сѣтъ въ силѣ робити. Бѣль, панове, только за работу буде давано, то дѣстане лише сѣльнѣйшій, а слабшій гине зъ голоду. Не знаю, что склонило Выс. палату рѣшѣти, что зъ тыхъ грошей не можна дати для тыхъ бѣдныхъ людей на безавороту запомогу. Для работы на дорогахъ есть фондъ собѣной, и я гадавъ, что кромѣ тон запомоги буде работа, котра буде пбдпомагати селянина черезъ довшій часъ. Зъ тон причинны ставлю до пункта четвертого резолюцію:

Высокій соймъ зволити ухвалити:

Поручаеся выдѣлову краєвому, чтобы раздаване публичныхъ работъ въ пѣль ратована людности дѣткененон неврожаемъ и повенею, удаивъ въ сѣй способѣ, чтобы тѣ работы поручалися громадамъ зъ выключенѣемъ приватныхъ предпріимствѣвъ.

Панъ справоздаче (д рѣ Билинскій) сказавъ въ своемъ справозданю, что я поста-

вить резолюцію, котрой бнѣ не розумѣе: на что она? Я ту мушу сказать, дѣлтого я сѣю резолюцію поставивъ.

Сесе я вже знаю зъ практикѣ зъ давна, что въ нашихъ повѣтахъ теперь всякѣ работы, навѣтъ такѣ, въ котрыхъ не заходитъ ніяка трудѣсть, чтобы самѣ громады зрѣбили, бѣдѣся ливерантамъ, котри тягнѣтъ зъ того великѣ зыски. На примѣръ: вѣженѣ шутру на краєвий и иншѣ дорогахъ, то сама громада могла-бы легко зѣяти, берѣтъ у насъ жида люверанты. котри берѣтъ по 1 ар. 60 кр. а людемъ дають потѣмъ по 60 кр.; тымъ способомъ лишася имъ чистого зыску одинъ ар. Отже тому я застерѣгаю, чтобы таѣ работы лишася въ рукахъ селянѣ, а не буля бѣдаванѣ ливерантамъ.

Дальше я ту розумѣю, чтобы и таѣ работы, якѣ регуляциѣ рѣкъ, котри необходимо сѣтъ потрѣбнѣ, могли самѣ селяне робити пбдъ проводомъ инженира, бо думаю, что они мѣжѣтъ такъ добре робити, якѣ ливеранты, а може ще и лѣьше.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Тернопольщины.

[Заповѣдана конференція учителей.]

Ц. к. окружна рада школьная въ Тернополи розпорядженѣмъ зъ дня 17 н. ст. жовтня с. р. ч. 1888 склѣкуе конференцію учителейку на дѣль 21 и 22 грудня с. р. до Тернополи, вызначивши слѣдующихъ шѣсть темѣтъ, зъ котрыхъ каждый участникъ конференціи мае два обробити:

1. Въ школахъ зъ языкомъ выкладовымъ русскимъ мае бути ученый другой языкъ краєвий. Якъ належитъ посугнати при науцѣ того языка краєвого, абы молодѣжь тымъ языкомъ вѣлодѣла и его собѣ присвоила?

2. Якъ поучати учителя дѣти въ способѣ практичный о властяхъ духовныхъ и свѣтскихъ въ краю, а то на пбдставѣ уступу 111 зъ першон польской книжкѣ до чытани пбдъ заголовкомъ *Zwierzchnosc*, а якъ о тыхъ властяхъ въ державѣ, уважляючи дѣти зъ дальшихъ лѣтъ науки?

3. Въ який способъ поучити и розширити учитель науку зъ исторіи австрійской на пбдставѣ уступѣвъ зъ книжокъ русскихъ для клѣсъ II-онъ и III-онъ? (Сѣ тема въ языкѣ рускомъ.)

4. Методичне переведѣние 60-го уступу змѣсту природничого зъ II-онъ книжкѣ до чытани пбдъ заг. *Ptaki drapieżne*, вразѣ зъ способомъ зужиткованя матеріалу того уступу до вправѣ письменныхъ зъ захованѣемъ бѣдовѣдного степеня.

5. Выробити дѣла науки доповняючи рядъ задачъ до вправѣ письменныхъ въ найважнѣйшихъ писемкахъ поточныхъ и господарскихъ (примѣсловыхъ).

6. Методичне переведѣние науки рѣзункѣвъ въ 1-бѣмъ роцѣ науки при числѣ 6 оглядово зъ памяти и письменю.

Выробѣ тѣ мають надбѣлатся до 1 грудня с. р., а було-бы добре и вчасѣйше. Каждый учитель вѣтъ обовязанный зѣяти участь въ конференціи, а тыхъ, котри мешкають дальше бдъ мѣсяца збору, убѣльшила окружна рада школьная бдъ обовязку бѣбуваня наука въ пѣнацію пополулан д. 20 грудня с. р.

Зъ Сяноцкого.

[Жидѣвскѣ задрѣто людей по селахъ.]

Дня 15 жовтня с. р. переѣздивъ я случайно черезъ село Т. въ сяноцкѣмъ повѣтѣ. Въ переѣздѣ черезъ Осаву бачивъ я, якъ двѣрѣкѣ слугѣ, ставляючи таму въ рѣцѣ въ самѣмъ бродѣ, такъ что трудно було переѣхати, дерлася зъ якоусъ невістою, котра плачѣючи робала имъ въ робѣтъ переноси дѣлтого, что обѣрѣтаючи воду бдъ двѣрѣкѣ рѣки наверхъ такѣтъ ея до береговъ поля селянѣ, уже до половины в дою забраного! На кладенѣе такъ въ брѣдѣ, черезъ что селяне тратятъ наилучшѣю землю, повиннѣ звернути увагу жандармеріи и начальства громадѣе.

Попасаючи въ Т. въ коршмѣ и разговорючи зъ людьми о томъ, что я бачивъ, дознався я бдѣ нѣхъ, что поступки двѣрѣкѣхъ слугѣ зъ невістою и владѣнѣе тамѣ — то ше далеко не така зѣва, яку мнѣи селяне зазнали бдѣ пѣсесора жида Исака Амеса. Онъ формально за ремесло собѣ мѣа адрати людей, якъ мѣщанѣхъ такъ и пѣсторонныхъ. Кто перѣганяя дорожно по-прѣего поле стадо овецъ; хто перѣидѣ, несвѣдомый обставинѣ, стежкою чере зъ его поле; хто перѣидѣ зъ чужого села въ замѣ сѣзноу дорожно черезъ зъ его поле; чѣи худѣба : бѣ безрога або гусѣа въ замѣ чѣ теперь въ осѣна зѣвѣтѣся въ его обѣрѣ а навѣтъ на дорожѣ при его поле, — горе тому! Слугѣ Амеса сейчасъ зѣвѣтаются, обѣдарають людей абы загавяють животину, а потѣмъ бѣдачуи сѣ тѣжко або май фѣагы за пропащѣй. Неодна плахта, неодна лейбѣя, неодна уздѣчка, неодна рѣнскѣй и неодна пѣтка зѣботати вѣтъ здѣрѣва людей кѣшеню Амеса! Давна рѣчь, что компетентнѣ власти того не видѣтъ! Казали люди, что удають до рады громадской и до таксаторѣвъ, но надармо! Амесъ на нѣхъ зовѣсѣмъ не уважае! А грѣшъ, котри въ данѣмъ случаю малы бы йти на убогахъ, пропадають вѣтъ у него.

Той Амесъ мѣвъ въ свойъ часть вѣѣтѣся добре въ пѣчѣнку громадѣ сѣсѣдай Р. Теперь хѣдѣтъ слугѣ, что може зъ весною забѣрѣся въ другое село. Но, не завидуютъ тѣй другой громадѣ такого пѣсесора!

В. З. В.

Зъ Бобрецкого.

[Посвященѣе школы въ Миколаевѣ.]

Дня 8 жовтня бѣбулося посвященѣе новой мурованѣ 2-класовой школы въ Миколаевѣ, повѣту бобрецкого, дѣже величавѣ, при участіи значного чысла свѣщенства, сѣсѣднѣхъ учителей, делегѣтъ окружной рады школьной и великого чысла народу и дѣтей.

Рано выстрѣды зъ мѣздѣрѣвъ дали зѣнѣтъ, что школа празнѣе велике свое торжество, и зарѣзъ по выстрѣлахъ почали дѣти шѣблѣи и народѣ зѣбрѣтѣся около прѣукрашеной въ зеленѣ та хоругви новой школы. О 9 годнѣ выйшли дѣти въ порядку пбдъ надзоромъ своихъ пѣ. учителей таѣ сѣсѣднѣхъ зъ своими родичами до церкви миколаевской на богослужѣние. О 9½ стало до соборной служѣбы Божѣи сѣмѣхъ свѣщенниковъ. Дѣти школьной цѣху служѣбу Божѣу бѣдѣвали дѣже удачно въ чѣтири голоса пбдъ управѣю своего учителя п. М. Кочеровского. Церковь була биткомъ повна дѣтей, родичѣвъ и мѣщанѣвъ та замѣщанѣвъ интеллигенціи. До зѣвѣчянаго богослужѣния причыналось и шѣетѣхъ учителей, котри въ чѣсѣ бѣдѣравы асѣтували зъ свѣчѣми.

По богослужѣню удалѣся вѣтъ присутнѣи дѣ нового будынку школьного, де прихожѣи повѣтали выстрѣлами. До водосвѣтѣа стали: Вар. о. Шогрянъ ординар. комисаръ школьной, а дальше Ви. оо. сов. Зарѣцкѣй зъ Романова, сов. Кончѣвичъ зъ Станамѣра, Чѣстѣнскѣй зъ Пѣдѣяркова, Лопачѣнскѣй, мѣщанскѣй парохъ. Яримѣвичъ зъ Ольховѣи и Зѣльскѣй изъ Зѣбѣнскѣ. По освѣщеню будынку цершѣи выголѣсѣвъ горячу проповѣдь о. Шогрянъ, заохѣючи народѣ и дѣти пбдъ проводомъ учителей до вѣсѣхъ чѣстѣтъ хрѣстіанскѣхъ, до просвѣты и працѣ, и зѣвѣтъ многолѣтѣю монарховѣ, старшѣнѣ церковнѣй, свѣщенникамъ, учителямъ, родичамъ и дѣтямъ. Вѣтъ многолѣтѣя бѣдѣвали дѣти школьной дѣже гармонію. — По томъ выголѣсѣвъ другу проповѣдь мѣщанскѣй парохъ о. Лопачѣнскѣй, вѣказѣвъ на цѣль и пожитокъ школы, а дальше на гармонію мѣжь церковѣю а школоу, котра всѣды повинна така бути, якъ въ Миколаевѣ. — Потѣмъ промовѣлъ въ имени окружныхъ рады школьной делегѣтъ ея и. Шлемкевичъ, директоръ школы въ Бѣбрѣцѣ, похваляючи се торжество, представѣвши становѣе темного а просвѣченого чѣловѣка въ свѣтъ, за хотѣвши вѣбѣнѣи родичѣвъ до охѣтного посѣлѣня дѣтей до школы. — Обѣла въ имени школы подѣкувавъ мѣщанскѣй управѣитѣль школы и. М. Кочеровскѣй вѣсѣмъ гостѣмъ — свѣщенству, делегѣтѣамъ рады школьной, учителямъ-товаришамъ и громадянамъ, котри мамо зѣвѣнѣхъ лѣтъ поставили краснѣй будынокъ школьный въ вѣртѣсти 6000 злр. — Наконецъ въ имени мѣщанскѣй рады школьной подѣкувавъ гѣспѣдаръ п. Д. Романѣианъ вѣсѣмъ присутнѣмъ и сердечнѣю молѣвъ своихъ братѣвъ словами Шевченка: „Учѣтеся, братѣ мѣи, думайте, чѣтайте!“

По сѣмъ торжествѣ бѣбулося скромнѣе угощенѣе вѣсѣхъ, а по обѣдѣ бѣбулася пѣнахѣда: одна въ сѣли школьной за помершихъ членѣвъ громады, а друга въ мешканю учителя за роднѣю его и за душу бл. п. о. Сосновского бѣшного парохѣа миколаевскѣго, за котрого пародоу почѣто ставѣти сѣй будынокъ.

Вѣбѣнѣи чѣстѣ належитъ бѣдати и тымъ, котри своими датками грошевыми зѣвѣличѣли се свято. А именно Вѣч. о. Чѣстѣнскѣй зѣловѣвъ 86 кр. на бѣбліотеку школы, а Ви. пѣ. учитель зѣложѣи на руки о. Зѣльского 4 ар. на будову руского театру у Львовѣ.

Участникѣ.

Зъ Калуского.

[Посвященѣе церкви въ Чѣхѣтовѣ.]

Дня 1 жовтня с. р. бѣбулося посвященѣе церкви въ Вѣстовѣ, деканѣту калуского, на котре прибѣвъ Вѣресѣвъ, мѣтрополѣтъ Сѣльвѣстеръ и промовѣлъ тому торжеству, въ котромъ зѣяли участь крѣл. о. Вѣлѣцкѣй, о. Горѣдѣцкѣй, оо. дѣваны зъ Калуса, Галича, оба зъ Бѣгородчанѣ, и 36 свѣщенникѣвъ, и на котре, кромѣ представѣтелѣвъ властей (калуского старѣсты п. Дроздовского, маршалка повѣтѣового п. Куморѣнцѣго, нотарѣа п. Бачѣнскѣго) прибѣло много интеллигенціи (мѣжь инѣми гр. Лѣсъ, д-ръ Курѣвецъ, купѣцъ п. Корѣтовскѣй зъ Калуса) и до двѣхъ тысячъ народу зъ многими процесіями.

Вѣресѣвъ, мѣтрополѣтъ Сѣльвѣстеръ пбдѣнѣлъ въ святѣни, въ краснѣй промовѣ вѣдѣчѣнѣсть для Гѣо Св. Пѣны и Гѣо Вѣлѣ. цѣсарѣа за нѣхъ ласкаву прихѣдѣнѣсть для церкви и народу руского, и подѣкувавъ яко пастирь вѣсѣмъ тымъ, что принѣли на себе труды коло будовы сѣи святнѣи.

О год. 2½ по убѣченю богослужѣния зѣбрѣлося вѣе духовенство и интеллигенціа въ Вѣресѣвъ мѣтрополѣтомъ на чѣлѣ, въ домѣ парохіальномъ у о. Иларіа Сѣвѣнскѣго на обѣдѣ. Пбдчасѣ обѣду вѣнѣлъ першѣй тоастѣ о. Ил. Сѣвѣнскѣй въ чѣстѣ Вѣр. мѣтрополѣты, дакѣючи ему въ имени своимъ и прихожанѣвъ, руского духовенства и народу, за вѣе его неутомимѣй труды и любовь для хвалѣ Божѣи и руского народу. Потѣмъ вѣнѣлъ Вѣресѣвъ мѣтрополѣтъ тоастѣ въ чѣстѣ завѣдѣтѣла камерѣа п. Лѣсовского и о. Иларіа Сѣвѣнскѣго за найбѣльшѣ нѣхъ труды коло зѣбуванѣа святнѣи и будынокѣвъ парохіальныхъ въ трѣхъ лѣтахъ. Дальше слѣдували тоастѣи въ чѣстѣ пѣ. представѣтелѣвъ властей, руского духовенства, родины гѣспѣдаря, а закончѣвъ о. Корѣжанскѣй зъ Мѣдѣдовѣцъ короткѣмъ а шарымъ тоастомъ въ чѣстѣ Вѣресѣвъ. мѣтрополѣты.

О годнѣ 6 бѣдѣрождено Вѣр. мѣтрополѣту зъ процесією при мѣловзвѣчѣмъ свѣтъ хорѣ калускихъ мѣщанѣвъ до прѣсѣланку „Вѣетѣова“.

Потѣмъ наступѣла весѣла домѣна забава.

Пбдчасѣ перестанку охѣочѣи забавы вѣнѣлъ п. Бачѣнскѣй, нотарѣа зъ Калуса, тоастѣ въ чѣстѣ руского духовенства за нѣхъ труды коло пбднесѣния и просвѣщенѣа руского народу. На то, дакѣючи въ имени духовенства, зѣнѣлъ о. Пѣчѣвскѣй, деканъ бѣгородчанскѣй, тоастѣ въ чѣстѣ вѣсѣхъ коло добра руского народу трудѣнѣхъ-сѣ свѣтскихъ Русинѣвъ и просвѣтъ, что-бы сѣбѣльно зъ ними вѣтѣмъ поля праѣовали, бо лѣшенѣ сѣбѣльна праѣа принѣсѣтъ корѣсти. По обѣхъ сѣхъ промовѣхъ, котри мѣсѣли кожѣдого трѣнута, поставѣвъ п. И. Вѣресѣвъ прошенѣе, чтобы вѣе, кому добро нашоу народу а черезъ то и власнѣе добро лежѣти на сѣрцѣ, благоволяли кромѣ просвѣты, котра ажъ зъ часѣмъ оновѣтъ выдѣать, ше скоршѣмъ средствомъ пбдпомагати свой народѣ, а именно, чтобы при кожѣдѣи нагодѣ зѣбирали добровѣльнѣй датки на „выкупѣно сѣлянскихъ грунѣтъвъ зъ русѣхъ родѣу Израѣла“, по гадѣтъ бл. п. о. Рѣжѣцѣко; комѣтетъ, котрый тымъ фондомъ орудуе, нехай не вѣдовѣлѣся малѣнькимъ банкѣнымъ процентомъ, дождѣючи зѣбранѣа бѣльшого каѣнтѣла (бо то може за пѣзна помѣчь бути), але нехай старѣвся той малѣй каѣнтѣлъ на чѣсѣ ужитѣи, — грунѣтъи зѣбъ змѣшѣнѣхъ добровѣльно пѣзѣбуватися своимъ батѣковщѣи, такъ и на лѣдѣтанѣхъ, выкупѣвати и тымъ сѣмѣмъ або другимъ бѣдѣнымъ гѣспѣдарѣмъ бѣдѣнѣмъ, абы народѣ нашъ, на свойѣи рѣдѣи землѣ, не робѣвъ на гѣосѣвъ за чѣрку горѣнки. Потѣмъ п. Вѣресѣвъ зѣбрѣвъ мѣжь гостѣми на тѣу цѣль 19 ар. 10 кр., до котрой то сумѣ причыналася шарѣмъ даткомъ панѣа Гѣшовска зъ Бѣлоднѣвъ. Вѣсѣмъ жертѣодавѣмъ сердечнѣе спасѣ Богѣ!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Бѣльшѣсть адресовѣи комисіи чѣского сойму предѣложила такѣ ввесею: Зѣважѣвши, что аны рескрипѣтъ цѣсарскѣй аны жѣдна аныа обѣзѣнна не соизѣлаа соймѣ выслѣати адресу до корѣны; зѣважѣвши, что предѣложена Грегѣромъ и товаришѣми адреса, аны что-до формѣи аны что-до зѣмѣсту не надаѣся до предѣложения ея монарховѣ; зѣважѣвши, что соймѣ чѣскѣй зѣзначѣвъ вже неразъ вѣсторѣнно свои погладѣи что-до чѣского права державного и неподѣльнѣости краю, а п нѣнѣ тѣ погладѣи вы-сказѣуе, и что та вѣльмѣ важна сѣрава була въ своимъ чѣсѣ предѣложена монарховѣ — особливо-жѣ въ адресѣхъ зъ дня 1 грудня 1866 р., 23 лютого 1867 р. и 12 сѣрпня 1870 р.; зѣважѣвши, что дальшѣмъ выразѣмъ заѣбѣзпѣченѣа чѣского права державного булѣи гѣосѣи, что пбдѣоисѣлѣся въ радѣ державной, а справедливѣи сѣи гѣосѣи и гѣосѣи народу булѣи вы-слѣуханѣи, якъ вѣказѣуе на то зѣмѣтъ прѣстѣольной бѣсѣды зъ 8 жовтня 1879 р.; зѣважѣвши дальше, что тепѣрѣшнѣа порѣа, въ котрой держѣва мае оновѣтѣи богѣто пѣкѣущѣхъ заѣдѣлъ, не надаѣся до того, чтобы бѣжанѣе чѣского народу могло бути вѣовнѣи выконѣанѣе зъ тою доносѣмѣстою, якои вымагае сѣа сѣрава, именно, чтобы могла бути удержѣна гармоніа межѣ народными институтѣми, что повѣтали зъ ласѣи монарха а потребѣамъ тепѣрѣшнѣости; зѣважѣвши, что воля и розѣвѣтъ монарха треба лишѣи выбѣрѣи бѣдовѣднои хѣлѣи до словѣнѣа сен великой заѣдѣлъ, такъ, чтобы сѣму дѣлу була наѣдана бѣдовѣдна сѣла и трѣвалѣсть въ душѣи зѣнѣнѣхъ вѣрѣчѣмъ монархѣи погладѣвъ чѣского народу, котрый дождѣае тон хѣлѣи, въ котрой вѣльмѣи улюбѣеннѣи и высоко поважающѣи его корѣль вложѣтъ на свою голову корѣну св. Вѣцѣслава — высказѣуе соймѣ свое переконанѣе, что не було-бы то аны пожиточнѣмъ, аны не вѣтъ конечнѣмъ, аны не бѣдовѣдае належѣи зъ стороны чѣского народу лѣольнѣости супрѣтивъ прѣстѣола ухвалѣти тепѣрѣ адресу до цѣсарѣа и дѣлѣтѣи переѣхѣтѣи пѣлата надъ сѣю справѣю до прѣрядѣу дѣе-вного. Супрѣтивъ сѣго ввесею бѣльшѣости комисіи, зѣголѣсѣли молодѣ-Чѣхи вѣотѣмъ меншѣости.

Въ сѣвѣрѣйскѣмъ соймѣи прѣйшло було вчера до бурѣвнѣхъ сѣнѣвъ. Въ соймѣи бѣдовѣдавѣ Бергѣи именѣмъ выдѣлу краєвого на инѣрпѣляцію посла Некѣрманѣа въ справѣи залѣожѣна касѣи оѣадѣности въ Цѣлѣи и ска-зѣвъ, что правительство пристѣало на утворѣнѣе тамъ касѣи шѣднѣицѣи пбдѣ условіамъ, что выдѣль краєвий на то зѣгодѣтѣся. Некѣрманъ не вѣдовѣлѣся сѣю бѣдовѣдоу, але ставѣи доказѣвати, что въ сѣй справѣи дѣлѣли вышѣи вѣльмѣи. Онъ доказѣувавъ, что у гр. Таѣфѣого булѣи аныѣи агѣтѣаторъ, а тому основѣтелѣи жертѣувѣла за его прѣслѣду прѣстѣнѣи дѣманѣтѣи и посѣду директорѣа. Прѣтивъ сѣго ска-зѣаи выступѣнѣи булѣи дѣже остро пос. Вошѣнѣа и сказѣвъ, что то все непраѣда, бо директорѣи канцѣларіа касѣи шѣднѣицѣи жертѣу-вано прѣстѣнѣи лишь за его труды. Онъ (Вошѣнѣа) булѣи такожѣи въ деуѣтанѣи, але не хѣдѣвъ до гр. Таѣфѣого, лишь булѣи у рѣферѣнта. Коли-бѣ, вѣрѣчѣмъ при дискусіи о институтѣи хѣлѣи кредѣитѣицѣи мало о кожѣдѣи говорѣнѣи-сѣа. Тутъ зѣробѣся въ пѣлатѣи страшнѣи криѣкъ и декѣторѣи посѣлы стали криѣзѣати: Не каѣдѣти бѣдѣрѣнѣи, але подѣавѣти фѣакѣты! Коли трѣхи успокоѣлѣся, закончѣнѣи Вошѣнѣаи свою бѣсѣду тымъ, что сказѣвъ: Шѣканы нѣмѣцѣнѣхъ ин-ститѣуѣи въ поступѣваню зъ словѣнѣами выклѣ-кали потребу залѣожѣна касѣи оѣадѣности. По сѣмъ выступѣнѣи ше намѣстѣнѣи а заявѣнѣи, что всю оѣдѣвѣльнѣсть бѣре на себе. Якогѣсѣи припѣрѣченѣа зъ горы онъ не дѣстаѣвъ, кромѣ рескрипѣту, котрый и зарѣзъ бѣдѣтаѣвъ. Выдѣло-ви краєвому вѣольно було порѣбѣати дальшѣи кроки въ министрѣствѣи, але выдѣль того не зѣробѣвъ а всякѣи инѣсѣтуациѣи, обѣлавѣи гр. Таѣ-фѣому, мѣсѣнѣи бѣнѣ (намѣстѣнѣи) бѣдѣрти.

Въ справѣи залѣожѣна другого шѣляху на зѣлѣзѣнѣица Карѣла Людѣвика пѣмѣ Presse, что тепѣрѣ, коли акѣиѣеры сѣи зѣлѣзѣнѣицѣи принѣли вже угоду въ справѣи покрѣты

коштів будови, що треба лише, щоб це рада державна ту угду затвердила. Здається, що дотичний проект буде предложенний рад державній вразі, скоро лише она збересе, внаслідок чого він ще перед розданими фєріями буде затверджений.

О гостині царя в Берлін і в політичній анімації одержала Pol. Corr. таку вѣсть з Петербурга: В послѣдні днѣх не можна було записати ніяких вѣстей абі толкѣх о стрѣч монархів в Берлін. Навѣть в політичній і дипломатичній кружках стало якось о всьмъ тѣмъ тихо. Сю по яву можна уважати яко дальшій доказъ того припущення, що підчасъ гостини царя в нѣмцѣй столиці не настало нічого такого, що бы можна назвати якоюсь умовою. Крімъ того особи тѣ, що були в царемъ в Берлін, потверджують однодушно, що в розговорахъ тамъ не було ніякихъ бесѣдъ о якихъ умовахъ і нѣхто о то не старався. Але тѣ самі особи зазначають такъ само однодушно велику вагу того поступованія, в якомъ такъ цѣсаръ Вильгельмъ II. язъ и царъ Александръ III. а такожъ и кн. Бисмаркъ старались до себе аблизити и проявити на кожѣмъ кроцѣ якъ найбільшу сердечность. Сімъ поступованьемъ хотѣли оба монархи а і нѣмцѣй канцлеръ усунути то занепокоєнє, яке настало було в послѣднихъ часахъ в цѣлѣмъ свѣтѣ внаслідокъ того, що нѣмцѣ-російскій бдносини стали були дуже невѣдрадні. Після погляду тѣхъ особъ треба отже за результатъ стрѣчи монархів в Берлін уважати то, що в ситуації настане бо- дай на якійсь часъ успокоєнє. Середъ тепершніхъ обставинъ не можна навѣть більше жадати, бо дальше ніякихъ бажань вимагають рѣшучи змѣни основъ міжнародного положення в Европѣ, а нѣхто о тѣмъ не думає, ані не мѣгъ думати, щобъ стрѣча монархів мала то на цѣлі.

Дня 27 жовтня відбулося в Москвѣ торжественне посвященє пам'ятника на кладвищі до похоронѣй французької воєни погібѣй в вѣнн 1812 р. По обрядѣ посвященя мавъ французькій ген. консулъ бесѣду, в котрій сказавъ, що народи французькій і російскій могли вправдѣ воювати зъ собою, але они були лише противниками а нѣколи ворогами. Теперъ же они вже зовсімъ помирилися. Слова тѣ прийняли всѣ присутні зъ великимъ одушевленємъ. На ц. священнє пам'ятника не явилася була французька колонія а російську армію репрезентувавъ полковникъ ген. штабу Красовскій.

Показуєся чимъ разъ більше, що кн. Фердинандъ Кобургскій їздивъ головню того по Европѣ, щобъ випусти собѣ жену. Вѣсть ту потверджують теперъ вже не лише зъ Вѣдн а і зъ Берліна. Зъ нѣмцѣй столицѣ доносять навѣть, що вже незадовго відбулося вѣнчанє князя зъ княгинєю д'Ален-коу, сестринкою австрійскої цѣсаревни. Выходило-бы зъ того, що князь вже заручався и то поспішно-бы такожъ, для того кн. Фердинандъ бувъ ажъ два рази у кн. Мавса баварского в Монахюмъ и за кожѣмъ разъ задержувався тамъ довгий часъ. Nation Ztg. доносить, що князь Кобургъ розвѣдувавъ в Петербургѣ, якъ прийме царъ ту вѣсть о одруженю кн. Фердинанда. Царъ мавъ сказати, що его то нічого не обходить, що дѣвса в С.-Фин, днѣ на все, що тамъ дѣвса, глядѣти рівнодушно. Говорять, що суджена кн. Фердинанда принесе ему в посагъ 60 мільонѣв.

Чорногорскій виходцѣ, що переселяються теперъ до Сербіи, переходять не черезъ турецьку область, але черезъ Босну, а властві австрійскій дають їмъ потрібну помість. Князь чорногорскій ажъ живъ їмъ навѣть за то подяку. В Чорногорі єсть велика нужда. Сими днями мавъ вибратися спеціальний делегатъ князя до Одеси, щобъ тамъ зауплати більшу скѣдѣсть збожа и выдѣлати его вразѣ до Антхарна. Єсть надѣя, що кнѣ вкраю буде подостаткомъ збожа, то люде не ристинуть зъ краю виходити. Князь п. назавъ такожъ одислати податки и то язъ на чорногорскій бдносини в дуже значній мѣрѣ.

НОВИНКИ

— Выхѣлъ товариства „Академічне Братство“ у Львовѣ запрошує членѣвъ товариства на Загальній Зборн, котрий відбувся в понедѣлю 3 н. ст. падолиста с. р. о годинѣ 3-тій зъ полудня в будинку у ниверситетѣмъ вь сади к. III зъ слѣдуючимъ порядкомъ деннимъ: а) обдѣланє протоколу зъ попереднѣхъ Загальнихъ Зборѣвъ и передѣльорчикъ Загальнихъ Зборѣвъ; б) справѣданє вѣдѣхъ за рѣкѣ 1888/89; в) обговоренє вправъ товариства; г) внесенє членѣвъ; д) вибѣръ выдѣлъ на рѣкѣ административній 1889/90. — За выдѣлъ: Казимиръ Тиховскій, голова; Николай Саватскі, секретарь.

— В Збожнихъ підъ Львовомъ відбувся дня 7 н. ст. падолиста с. р. на св. Дмитрія торжественне посвященє ново реконструованой и бдновленої церкви. Посвятили цю церкѣвъ Виреосв. митрополитъ Сильвестеръ, котрий прибуде до Збожнѣ разомъ зъ хоромъ питомцѣвъ львовскої семинаріи духовной. Справдѣ подѣлять вь великимъ признанємъ піднести заходы и труды тамошного священника о. Исидора Зельского, котрий, будучи на тѣмъ мѣсці лѣтє три роки, познавъ вагу того, щоби по всякій змѣстъ підносити величавсть нашого обряду вь своій церкѣвѣ и тѣмъ способомъ одверпути своихъ прихожанъ одъ всякихъ покусы; на яку суть выставлені вь околиці бддаленої підъ мѣлѣмъ Львова и богато вывѣнованой вь величавй костелы. Честь ему за се!

— О. Коблячинскій, парохъ церкви св. Юрія у Львовѣ, мавъ одказатися одъ дальшій управѣ сего парохією. Здаєсь, що прихожане церкви св.

Юрія не дуже тѣмъ засумовалися, и выжидають, кого назначать на се важне мѣсце.

— Окружна рада шкѣльна в Станиславѣ рѣшила на внесенє свого члена крѣд. о. Фацѣевича, що бы ученики шкѣлы в храмовій дѣл, хочъ-бы они не були торжественными, були увѣдѣні одъ шкѣльнои науки и брали участь вь церковныхъ богослуженняхъ.

— В Чортковѣ отираєся зъ днѣмъ 15 падолиста с. р. школа нотного свѣну. Курсы потребає три мѣсѣцѣ зъ двотыжневою перервою на свята Рождества. За науку, помещиканє и харчѣ платиться 18 зр. мѣсячно. Зголосуватися можна писемно або устно до о. Вол. Котовича, завѣдателя Чорткова.

— Дирекція почтъ и телеграфѣвъ оповѣщує: Після розпорядженя министерства торговлѣ переноситися урядъ почтовый зъ Слѣбодки львон, пов. коломийского, зъ днѣмъ 1 падолиста с. р. до сусѣдної мѣсцевостѣ Маріагиль зъ тѣмъ самымъ обсягомъ чинности. Урядъ сей называтися буде Маріагиль зъ коло Коломый а до округу доручень буде належати зъ-разу лишь мѣсцевѣсть Маріагиль.

— Огнь. Вь Демни підъ Николаевомъ погорѣла дня 29 н. ст. жовтня о 7 год. вечеромъ 45 будинкѣвъ, приналежнихъ до 20 господарѣвъ. До огню надоспѣла сторожа огнева, зложена зъ хлопцѣвъ дроговыжского заведеня, и по змѣстѣ гасила огонь. Жандармъ Новакъ увязнивъ двоухъ жидѣвъ, підозрѣныхъ, що підклали огонь. Пятна цѣль господарѣвъ було убезпеченыхъ. — Вь ночи зъ 30 на 31 жовтня згорѣла в Кульпарковѣ підъ Львовомъ стодала Мехалъ Файгера. Огонь пригасили вкорѣ, а можна було побоюватися, що погорить нововыбудована школа, бддалена одъ сеи стодалы на сяженѣ. До огню надоспѣла такожъ львѣвска сторожа огнева.

— Пятѣро людеи засыпаныхъ. Зъ-підъ Горлицъ пишуть: Сими днями вь сѣлѣ Гладимовѣ, пов. горлицкого, побѣло копати глину пятѣро людеи, три селяне зъ двома дѣвчатами. Коли накопали досытъ глины и набрали на возы, почали вь ямѣ весело забавлятися, пити и розпуставати. Такъ говорятъ очевидцѣ. Вѣтѣмъ несподѣвано заналася верхня часть землѣ и привалила всѣхъ пятѣро людеи. Ся пригода напалохла людеи вь цѣлѣй околиці.

— На засѣданю рады мѣскон у Львовѣ: поставлено двѣ интерпелляції: що-до наказу окружной рады шкѣльной у Львовѣ уживати вь школахъ народныхъ лишь книжокъ затвердженыхъ краєвою радою шкѣльною, и що-до платнѣй учительнѣвъ заступникѣвъ тѣхъ, що одержали мѣсця провизоричныхъ инспекторѣвъ шкѣльных (трѣхъ львѣвскихъ учительнѣвъ єсть инспекторами, а то: Гампель, Хмуровичъ и Сокальскій); порѣшено дати 300 зр. на бднову приходѣвъ и церкѣвъ св. Параскеви; признано 1000 зр. на выготовленє плану мѣста Львова вь шести краскахъ (планъ выготовить заведенє литографичне А. Пришляка).

— Археологичній розсѣды. П. Г. Оссовскій, бдпоручникъ комисіи археологичной краковской академіи наукъ, розсѣдывавъ вь тѣмъ роцѣ підъ взглядомъ археологичнымъ значній просторы вь повѣтѣ гусатинскомъ. П. Оссовскій бдкрывъ и розсѣдывъ вь околиці сѣлѣ Увислы, Васильковцѣ и Жабинцѣ останки передисторичныхъ о-сѣдѣвъ, гробы плытові, гробы курганові и гробы зъ тѣлами не палеными, а все то принадлежить до эпохи камѣнной. Крімъ того бдкрывъ п. Оссовскій вь Васильковцѣхъ гробы зъ палеными тѣлами, де урны зъ попеломъ, уставлені вь земля, суть доволка окружені и прикрыты великими гудрами паленой глины. Розсѣды приспорили такожъ велике число рѣдкихъ и цѣнныхъ вынайденъ, складаючихся зъ мальованыхъ и прикрашенихъ орнаментикою виробѣвъ зъ оленевого рогу, костей, кремєня, камєня и бурштину.

— Поворотъ Стєнєля. Зъ Берліна доносять, що, після телеграмъ зъ Занзибару, выжидають вь Мпуану повороту Стєнєля, Енина и Касатія зъ шести Англіяцѣвъ. Мпуану лежить на 260 километрѣвъ одъ пѣвнѣчно-заходній границѣ краю, оточеного підъ протекторатомъ Нѣмечины. Берлинскій комитетъ, що устроивъ експедицію на поміщѣ Еминьни, має єи назавъ бдсликати.

— Фреквенція середнѣхъ шкѣлы в Галичинѣ. Вь обѣмъ роцѣ шкѣльныхъ записалося до галицкихъ шкѣлы середнѣхъ 13.588 ученикѣвъ, зъ котрыхъ 12.563 припадає на гимназіи а 1.025 на реальні школы. Се велике число ученикѣвъ спонукало краєву раду шкѣльную до того, що при 26 гимназіяхъ и 4 школахъ реальныхъ, числячихъ разомъ 226 головныхъ класѣвъ, отворено зъ сѣмъ рокомъ шкѣльнымъ 110 рѣвнорядныхъ класѣвъ надзвичайныхъ. Вь р. 1875 число всѣхъ ученикѣвъ вь середнѣхъ школахъ було 8.500, отже збѣльшилося се число за 14 лѣтъ о 5.088 ученикѣвъ.

— Бдзислана пам'ятъ. Сего лѣта вь однімъ сѣлѣ підъ Станиславомъ полжился одинъ господаръ спати на дворѣ, бо вь хатѣ було ему душно. Збѣ сну прбудили его якѣсь три особи, котрі перешуквали его одигъ та забрали 48 зр., а коли бѣвъ зачавъ їмъ опиратися, то ще тяжко побили. Обрабованій дѣньбѣ о вѣмъ до суду и его три рази переложували; кожного разу розказувавъ бѣвъ найменшій дробизнѣ зъ того нападу, але не мѣгъ описати нѣ одного злочинцѣ, бо казавъ, що нѣчъ була дуже темна. Ажъ по двоухъ мѣсѣцахъ зголосився бѣвъ до суду и означивъ близше злочинцѣвъ та при тѣмъ додавъ, що тому зъ-разу не мѣгъ про нихъ розсѣдати, бо удары, нанесені єму злочинцями вь голову, бдобрали єму пам'ятъ и ажъ теперъ знову єи бдзискає. На сеї доносъ увязнено трѣхъ людеи и они станули передъ судомъ присяжныхъ вь Станиславѣ а прокураторія обжалувала ихъ о рабѣконѣ. Обжалованій бддиралося цѣлкомъ заклятого имѣ злочинства. Підчасъ розправы підбѣвъ одинъ присяжній судий, чи бы не покаялися знатокѣвъ на ту обставину, мовъ-бы то можна стратити пам'ятъ вь части, якъ се вь тѣмъ разѣ лучилося. Прокураторія и защитники згодились на се, але трибуналъ признавъ се за злишне. Присяжній увѣдѣли двоухъ обжалованыхъ одъ вини, а третого Юрка Кривдюка признали осми голосами виновнимъ и трибуналъ засудивъ его на двадцѣть лѣтъ

тяжкою вѣзницѣ. Передъ кількома днями розсуджавъ найвысшій трибуналъ у Вѣдн підъ провѣдомъ сов. Ковальского сѣ справу, бо внесено жалобу неважкости зъ причини, що не засягнено ореченя знатокѣвъ. Найвысшій трибуналъ признавъ згадану причину важною, зѣбѣв засудъ станиславского суду и зарядивъ перевести нову розправу.

— Дробній вѣсти. П. Иларій Яворовскій, польскій литератъ и сотрудникъ Kurjer-a Lw., обвиняє вь Долинѣ мѣсце директора тамошної касы щадничон.

Посмертний — 5 — оповѣстки.

Корнило Козанъ, ц. к. судовой совѣтникъ вь Боснѣ, померъ вь Сараєвѣ дня 11 (22) жовтня вь 36 роцѣ житя по довгѣй и тяжкой недугѣ. Покойный походивъ зъ бддної родини селянской вь Каровѣ, пов. равского. Оспрѣтивши, продовжавъ свои науки при підпомозѣ еромонаха о. Леонтія Осмѣловского. Гимназію укѣнчивъ вь Черновцѣхъ, а выдѣлъ правничій у Львовѣ и Вѣдн. Невыгоды и недостаткы щоденной борбѣ о истованьє підкосили житѣе покойного вь такъ молодѣмъ вѣцѣ. Вѣчна єму пам'ятъ!

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Перенесенія. Намѣстникъ перенѣвъ практикантѣвъ концентровыхъ намѣстництва Ант. Фредро-Боневского зъ Сокала до Львова а Виктора Маковичко зъ Львова до Сокала.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 1 падолиста. Кн. Фердинандъ змѣнивъ знову плянъ своєї подорожи и позѣстане ще у Вѣдн.

Градецъ 1 падолиста. Справа дефвации вь повѣтѣвой касѣ вь Цилен прибрала значнѣе политичне, позаякъ сталася ще за нѣмцѣского выдѣлу повѣтѣвого а теперъ выкрытъ єи выдѣлъ словенскій. — Кн. Александръ Батенбергскій оголосивъ вь Graz. Tagespost письмо, вь котрѣмъ каже, що не бравъ нѣколи ані одъ царской родини ані одъ правительства російского нѣякихъ запо-мѣгъ ані подарункѣвъ.

Берлинъ 1 падолиста. Рихтеръ выголосивъ вчера вь парламентѣ свѣтлу бесѣду, вь котрой выступивъ незвычайно смѣло противъ кн. Бисмарка и цѣсаря. Крімъ величезной арміи — казавъ онъ — настало теперъ ще якесь субъективне (розумѣй: цѣсарєе Red.) замилуваньє вь маринарцѣ. Будемо для цѣсаря пышный корабель за 4 1/2 мил. марокъ. Зъ бдкн приходитъ народъ за то платити? Вь Африцѣ убиває Висманъ людеи и то называєся ширеньемъ цивилизації. Протегуєся большихъ властителей и великихъ промышленцевъ а миллионы народу живутъ вь пудѣ.

Цетинье 1 падолиста. Приѣхавъ тутъ кн. Петро Караджорджевичъ. Межи Чорногорцями а Малиссорами пришло до кровавой бѣйки коло Васовичѣвъ.

Переписка Редакції и Администрации.

Воч. о. Гор. вь Волѣ. До кѣнца року приде памѣть ще 2 зр. — Воч. о. Стеф. Юр. у Вѣдн. Все полагождено; було вже передъ тѣмъ вь пере-

писѣ. — Вп. Заяч. вь Бл. Рахунки сѣднѣй. — Вп. Гавр. вь Пер. До кѣнца року приде намѣть 1-50 зр.

НАДОСЛАНЕ.

Найдавнѣйша у Львовѣ фірма складъ фортепьяновъ Ю. Балько.

Ю. Балько Муссиль

продаетъ фортепьяны підъ найкѣрнѣйшими условіями. 3195 (2—10)

Львовѣ, ул. Кароля Людвика 7.

Пригадуєся Всечестному Духовенству, що такъ якъ кожного року при надходжихъ святахъ принимаю старій Бвнгелія до переплету по найдешевшихъ цѣнахъ. Принимаю такожъ замовленія на новій, маючи прекрасній текстъ на складѣ. Позаякъ вже часъ короткій, для того прошу зъ замовленємъ поспѣшитися.

3209 Зъ поважанємъ (5—20)

Михайль Спонарскій

у Львовѣ, Підвалѣ ч. 9.

ДРОГЕРІЯ

Вьробѣ и складѣ матеріалѣвъ аптѣчныхъ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улиці Городецкой число 75

удержує такожъ на складѣ

звѣстній выробѣ лѣнничій

Петра Крокевича вь Краковѣ.

Звѣстній они вже вь нашѣмъ краю загалъно що-до своєї успѣшности, тому роблять они занятія и немалу конкуренцію чужимъ заграничнымъ выробамъ лѣнничимъ, спеціальнымъ, котрі неразъ обманули недужого. Числений же признаніи и подяки за лѣнничій выробѣ навѣть одъ особъ высоко поставленыхъ, а дуже легко розсѣдати, бо суть вь нашѣмъ краю. 3101 (9—2)

Цѣнникъ и проспекты пересылає на желаньє даромъ. Замовленія на провинцію выговоряються бдноротною почтою.

Franz Effenberger

Wien, IV, Margarethenstrasse 8

доставецъ

для ц. к. почтовыхъ и телеграфичныхъ урядѣвъ.

Рѣнь основана 1839.

Фабрика вѣдєнскихъ пендуловыхъ годинникѣвъ и такихъ, що накручаються разѣ вь роцѣ або мѣсѣцѣ, домовіи и фабричій годинники всаго рода.

Складъ всѣхъ родѣвъ золотыхъ и сѣрѣбныхъ кишеньевыхъ годинникѣвъ, парскихъ бронзовыхъ и марморовыхъ годинникѣвъ и ин.

Репарації выговоряються скоро и дешево, при чѣмъ за кождѣ репарацію даєся гарантія на одинъ роцѣ. 3171 (4—12)

Замовленія зъ провинції выговоряються бдноротною почтою.

Замовленія зъ провинції выговоряються бдноротною почтою.

Franz Angerer

Wien, Fünfhaus, Karolimgasse 26.

Фабрикантъ инструментѣвъ смычковыхъ, именно спеціалистъ до гитаръ на 6 и 14 струнъ зъ подвійною шиєю, бдтакъ до мандолинъ и цитеръ; выговоряє такожъ струны металевымъ дротѣмъ обвѣдені на цитры и гитары та має на складѣ великій запасъ всякого рода струнъ баранчыхъ.

Всякій направи выговоряються докладно и по дешевыхъ цѣнахъ. 3155 (4—7)

Одъ р. 1879

ц. к. прив.

Фабрика фортепьяновъ

J. Werhel

Wien, 7 Bez. Burggasse 58

поручає свой обильный складъ фортепьяновъ одъ 300 до 800 зр. Та кожъ єсть на складѣ

подвійный фортепьянъ величавый що-до робѣты и тонѣвъ всѣхъ фортепьяновъ зъ підносичимъ помостомъ бддомонимъ. 3202 (2—6)

Перфума конвалія

власной дестилляції знаменита и бдзначучася приятнымъ и тревалымъ запахомъ.

Цѣна флякону 50 кр.

1 зр. 1-50 кр. 3207

Виключно купити можна вь Лябораторіи хемичной Адольфа Иокорного ул. Валова 15.

„КОВЗАРЬ“

ЗБОРНИКЪ КВАРТЕТѢВЪ.

Цѣна 60 кр

Дѣстати можна вь тов. „Просвѣта“

3203 (1—18)

ДОСИ НЕПЕРЕВЫСШЕНІЙ!

В. МААГЕРА

правдиво чищенный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

Вильгельмомъ Маагеромъ зъ Вѣдн

Першими знаменитостями медицинскими розсѣдывуваній и яко легкій до стравленя, такожъ дѣтямъ именно поручаний и ординований, яко найчѣстѣйше, найлѣпше и за найприроднѣйше средство признане на недуги грудей и легкыхъ, золотуху, остуды, чиряки, выкиды нашкобріи, недуги золотой, ослабленія и т. д.

Фляшка по 1 зр. вь моѣмъ складѣ фабричнѣмъ: Wien Neumarkt Nr. 3., такожъ у всѣхъ антикахъ и торговляхъ корѣнныхъ монархіи австро-угорской. Тамже складъ приборѣвъ до перевязаня зъ першої міжнародной фабрики вь Шатгаєвѣнѣ.

У Львовѣ у пп.: Петра Миколая, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского антикарѣвъ, Ст. Маркевича, К. Балабана куйцѣвъ.

THE

EQUITABLE

of the
United States

Товариство ubezpieчень на житѣе.

Осѣдокъ: Новый Йоркъ 120 Broadway. — Генеральна Репрезентація для Австро-Угорщины Вѣднь Elisabethstrasse 10.
Капиталь зъ концемъ р. 1888 злр. 237,607.305.

Величина	EQUITABLE есть наибольшее Товариство свѣтлое, бо має наибольшу квоту ubezpieчень.	Убѣзпеченія зъ концемъ р. 1888 . . . злр. 1,373,040.315
Популярность	EQUITABLE есть наиболѣе популярное Товариство, бо выказуе що-року наибольшій прирѣстъ ubezpieчень.	Новѣе ubezpieчень заключенъ въ р. 1888 „ 384,833.837 Збѣльшеніе ubezpieчень . . . „ 165,466.410
Безпечность	EQUITABLE есть наилучшее уфундоване а тому подае наибольшу безпечность и нѣже инше товариство не выказуе такъ користоу одного члена мѣжь станомъ чиннымъ а пассивнымъ.	Резерва зыскѣвъ по 4% . . . „ 51,986.788 Одношеніе активѣвъ до пассивѣвъ . . . „ 128%
Користи	EQUITABLE есть Товариство дающее наибольшій користи, бо довело услѣвія ubezpieчень до возможнаго звершенства	Гляди понизше примѣры.

Громадженъемъ зыскѣвъ се есть т. зов. ТОНТИНОЮ.

Полісы тонтинной дають надзвычайный користи, котры не можна досягнути нѣкою иншою системою.
Полісы тонтинной не пропадаютъ нѣколи, бо по двоухъ взглядахъ трехъ рокахъ можуть бути одновѣдно зредукованъ на меншу полісу, бѣзъ котрой не платиться вже нѣчого и суть платны сейчасъ, коли западутъ.
Полісы тонтинной по трехъ рокахъ не можуть бути Товариствомъ заквѣстованъ, явѣтъ коли-бъ даты поданъ при ubezpieченью були негѣдны зъ правдою.

Результаты полісъ осягненій въ р. 1889.

Поліса дожитенна.

Дня 15. сѣчня 1874 выдало Товариство Equitable полісу на житѣе горожанина мешкающего въ Новѣмъ Йоркѣ, числячого лѣтъ 40, на квоту 25,000 платну на случай смерти, зъ премією послѣ системы тонтинной, с. е. громадженна зыскѣвъ. Премія черезъ лѣтъ 15 выплаченъ выносила загално злр. 11,737 кр. 50.

По лѣтахъ 15-ти с. е. 15. сѣчня 1889 результатъ бувъ ось якій: 1) мѣгъ ubezpieчень одержати злр. 12,109 кр. 75 а проте бѣльше якъ выплатѣвъ, а родина его была черезъ лѣтъ 15 на 25,000 зр. ubezpieчена, або 2) мѣгъ одержати полісу на злр. 22,975, на котру вже нѣчого платити не потребувавъ, що одповѣдае злр. 196 за кож-дѣй 100 зр. выплаченыхъ премій.

Товариство Equitable концесіоноване въ Австрій декретомъ зъ дня 11. жовтня 1882 ч. 6499, пѣдпадае тутешнымъ судамъ и обовязане резервы бѣзъ тутешныхъ ubezpieчень льговувати въ Австрій, крѣмъ того має у Вѣднѣ на Stock im Eisenplatz палату вартоси 1,300,000 зр., тому стоить що найменше на рѣвни зъ першоряднымъ заведеніямъ мовархіи, а що-до користи перевыше ихъ значно.

Генеральна Агентиѣ у Львовѣ пѣдъ управою п. Якова Пипеса, улица Валова 23.

Поліса зъ ограниченою оплатою премій.

Дня 24. сѣчня 1874 выдало Товариство Equitable полісу на житѣе горожанина Гандерсонъ, лѣтъ 34 ма-ючого, на квоту зр. 12,500. Премія черезъ лѣтъ 15 выплаченъ выносила зр. 7329 кр. 37.

Дня 14. сѣчня 1889 результатъ бувъ ось такий: 1) мѣгъ ubezpieчень пѣднести гѣтовку злр. 9067 кр. 12 с. е. за кожѣй 100 зр. выплаченыхъ зр. 123 кр. 70 а родина его была черезъ 15 лѣтъ на 12,500 зр. ubezpieчена, або мѣгъ 2) одержати полісу платну по смерти, на котру вже премія выплачувати не потребувавъ, на зр. 19,887 кр. 50, що одповѣдае зр. 271 кр. 34 за кожѣй 100 зр. заплаченыхъ премій.

Поліса мѣшана на случай смерти и дожитя.

Дня 13. лютого 1874 Товариство Equitable выдало полісу на злр. 2500 на житѣе або дожитѣе горожанина, числячого лѣтъ 24, мешкающего въ Монтреалѣ на пѣд-ставѣ громадженна зыскѣвъ.

Черезъ лѣтъ 15 выплатѣвъ бѣвъ премія злр. 2475 кр. 75.

Дня 13. лютого 1889 результатъ бувъ такий, що мѣгъ бѣзъ 1) пѣднести гѣтовку злр. 3566 кр. 52, що од-повѣдае зр. 144 кр. 6 за кожѣй зр. 100 выплаченыхъ, а родина была бѣзъ першой хвилѣ на злр. 2500 ubezpieчена, або 2) мѣгъ взяти полісу на зр. 9692 кр. 50 платну по смерти, на котру вже премія выплачувати не потребувавъ, що одповѣдае зр. 391 кр. 50 за кожѣй зр. 100 выплаче-ныхъ премій.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и дипломъ гоноровый на всемирной выставѣ въ Антверпенѣ за незрѣваніи

Вырѣбы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.

Пилиптонъ водосою сивому и сполѣвѣлому по кѣлькоразѣ-вѣмъ узжѣтѣо привѣтае красну барву. Пилип-тонъ не фарбуе, лише одмѣлодѣлае волосѣе, котро пѣдъ вы-вомъ сего бѣличного средства бѣдыскуе первѣстну барву, мѣт-кѣсть и бѣдыскуе. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсилнѣйше выпаданье волоса вздержуе, цибульки волосей взмѣдѣе и до вытворѣ-ваня та поросту волоса побуждае. Лисины покрываються крас-нымъ волосѣемъ. — Цѣлы флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведѣженіе и покупъ сего пудру суть найлѣп-шимъ доказомъ его незрѣванной добротности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численнй медалѣвъ заслуги, якими его бѣзначили, найлѣпше его поручають. — Пудръ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшѣвъ, есть се наичи-стѣйша и найлѣпшѣйша мучка ростинна, приеменно прилягае до лица, надае красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ сред-ствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебе-дикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый для блѣндинокъ и кремевый для шатинокъ и брунетокъ, мале пуделко по 70 кр., бѣльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усувае зъ лица прищѣ, лишѣя, угрики, попаданье и луценіе шѣкры, выгла-джуе морщинки и дольки бѣсповы. Лице бѣдѣвѣжуе, выбѣлюе и вы-лѣжѣе до той степени, що якое средство тоалетново-гигиѣенне зѣстало бѣзначене медалѣмъ заслуги на выставѣ природно-лѣ-карской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, плѣцъ Маріацкій и улица Галицка, рѣгъ Валова въ КРА-КОВѢ Сувоиницъ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХъ Рынокъ ч. 2.

Gebrüder TRUHLARSKY

Ц. Б. вкл. прив. фабрика бильярдѣвъ 3201 Wien, V. Bez. Hofgasse Nr. 4. (2—11)

вырѣбляе всякого рода бильярдѣ, а такожъ має великій складъ новыхъ и переграныхъ бильярдѣвъ, та кѣй, кулѣ, взгалѣ въсѣ приборы до гры бильярдѣвъ.

Уряджуе и одновляе цѣлы каварнѣ по найнижшѣмъ цѣнахъ.

Рѣкъ заложения 1867

C. POLLAK

Miederfabrik

Wien, VI., Mariahilferstrasse 117

поручае свои якъ звычайный такъ и выбагливъ горсеты пѣ-сля вѣдѣнского и париского фасону въ солидномъ выкѣнче-но пѣсля стальныхъ цѣвъ фабричныхъ.

При замовленяхъ проситьсѣ брати мѣру поверхъ су-кнѣ, и выстае подати обѣмъ грудей, стану и бѣдрѣ. Рѣвно-жъ треба подати краску матеріи. Що не подобаеся, бѣдѣняеся бѣзъ опоры. 3214 (1—11)

ПОМПЫ

всякого рода до домовыхъ и публичныхъ цѣлей. Господарскѣ будовы и промыслѣ.

Новѣсть: Пѣсля Бовера-Барффи патентованого способу неокисляющаго помпы

ВАГИ найновѣйшомъ по-правленомъ кон-струкци.

Децимальный, центезимальный ваги зъ дерева и зѣлѣза, для торговлѣ, фабричѣ, господарства и всѣхъ иншихъ цѣлей промысловыхъ. Ваги для особѣ, ваги до ужѣтку домового, ваги на худобу.

Commandit-Gesellschaft f. Pumpen u. Maschinen-Fabrication

W. Garvens, Wien, I., Wallfischgasse 14.

Можна купити за посредствомъ всѣхъ (resp. торговлѣ машинами и зѣ-лѣзомъ) торговлѣ, техничныхъ и водопроводныхъ заводѣвъ, предпри-мѣвъ будовы кернищѣ и т. п. Треба выразно жадати

Gravens' inoxydirte Pumpen, resp. Garvens' Waagen.

Каталоги даромъ и оплатно. 3157 5—12

ALOIS WOHLMUTH

Wien, Hernals, Kirehengasse N. 41.

фабрикантъ скрипокъ, гитаръ и цитръ; — такожъ поручае струны власного вырѣбу до тыхъ згаданныхъ инструментовъ. 3200 (2—11)

Закладаюся

за всяку цѣну, що нѣхто зъ моихъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати го-тову або робити одѣжѣ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и за-граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-ручаю мой богатый складъ такожъ Вен. 3109 Духовельству. (14—2)

Замовленія въ мѣсци и въ провинциіи выконуются точно и рѣтельно. На жа-данье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжѣ гуртомъ и по-дробно.

Львѣвъ, ул. Галицка ч. 8. Заложенный 1848.

Фабрика перѣ оздобныхъ

и складѣ правдивыхъ перѣ струсиныхъ 3185 фирмы (4—6)

B. Weiner

поручае свои вырѣбы И. Т. Публицѣ

Wien, VII., Siebensterngasse 46 VI. Stiege 1. Stock, Thür 57.

бѣзначеня

на многихъ выставахъ

R. KRAFT & A. KARASEK

Maschinen - Ledertreibriemen Fabrik.

Wien, V. Bez. Franzensgasse 4.

Выготовляютъ широкій ремень роз-гонный всякого рода, а такожъ всякія на-правы въ томъ фаху, солидно и дешево. Зшиванъ и визанъ ремень, а такожъ для машинъ до шити всякого рода суть все на складѣ. 3169 (3—12)

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складѣ Винѣ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старѣ вина угорскѣ лѣвичный и натуральнй вина столовы бѣдѣ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житняки, Румъ и Арахъ de Goa.

Старѣ Меды бут. по 1.00 1.50 2.50 зъ лѣтъ. 8 лѣтъ. 15 лѣтъ.

Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домовѣвъ.

МАЛЯГѢ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 2847 91—7

МАЛЯГѢ БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

бѣзначенный на выставѣ гигиѣничной оубѣнымъ медалѣмъ за старѣвина.

Вже выйшовъ

Иллюстрованный Календаръ Просвѣты

на рѣкъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часопись.

ДІЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату на „Діло“ приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у.л. Ваторія 24, Центральне бюро оголошень, у.л. Коперника ч. 11. і Бюро газет у.л. Кароля Людвіка 9. В Перемислі Бюро газет у.л. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі M. Hansenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за місцеві платні у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:

на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у.л. Ваторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні бланки порта Подільсько-чеського контигу 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бланк одним строком печатним, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подяки числяться по 10 кр. бланк стиша.

До наших П. Т. Читателів!

З дня 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрок видавництва „Діла“. Просимо о скорі надсилання передплати і задегостей!

У Львові дня 2 н. ст. жовтня 1889.

Короткий час, через котрий радить новозабраний галицький сейм виказав вже по сторонах руских послів велику рухливості і горячкову майже старанність, щоби в законодательній дорозі загони равні, покриваючи так густо органами нашо-го народу в Галичині. Насебно можна сказа-ти, що в жадній з попередніх каденцій сеймових не сыпалась так густо з рускои стороны позитивний внесень, не було такої практичної і пекучим потребам народу близької роботи.

Дотепершній внесень руских послів дотикають в переважній часті економічних потреб народу. Рускі послы зуміли тут вибрати самі такі справи, котрі найбільше доскують народови в его щоденному житю і дали тым доказ, що знають і розуміють ті потреби и уважаються правдивими повно-мочниками своих селянських виборців. Внесення ті вказують на живий контакт наших послів з селянським народом і певно зближують нм живе его признание и вдячність. До найважливіших з внесень економічних належить передсвіт внесення годової пос. Гурика, внесення пос. Сьчницького що-до звороту громадам наділати при будові доріг конкурційних краєвих і окружних в часі од р. 1854—1868, а дальше внесення посла Телишевського в справі реформи поступованя спадкового и увольнення спадщини вартости низше 500 зр. од оплати правних належностей, в справі поручення вибору належностей екарбових одповідно укваліфікованим органам и виданя одвоцілого закона о належностях екарбових, в предметі ре-форми вистатуті ескекторів податкових и о пільгах при вписах табулярних. Не-меншу вагу и практичне значення для нашого народу мають справи, порушені в внесеннях д-ра Окуневського що-до збільшення вынагоро-ды за підводи, Телишевського що-до внесення оплати за доручення псевм судових и в внесенню д-ра Савчака о приділенні провині в закона о заразі худоби судам повіто-вым, котре має особливо в пограничних

округах велике значення для наших селян і взагалі рільних господарств.

Говорачи про діяльність наших послів в справах економічних, не можемо тут поминути також и інтерєляцій д-ра Анто-новича в справі приспівеня регуляції галич-них рік, од котрих рік-рочно тільки шкоди терять наш селянство.

По-за внесеннями и інтерєляціями на-ших послів нееконімічної натури, заслу-гує безперечно на найбільшу увагу внесення школьня пос. Романчука. Внесення то єсть консеквенцію и продовженням его внесен-я з попередньої каденції, а єсть так оправда-не и основними підперте аргументами, що хіба крайня несправедливість и очевидна не-охота мусіли-бы зложитися на негативне его полагодження.

З принципіального погляду важна та-кож дуже справа невѣрности тексту ордина-цій виборчої сеймової піднесена пос. Тели-шевським. Посол той виказав ясно, що у нас од початку сеймової ери переводяться вибори з очевидним и противакономним покривдженієм елементу автономічного и край повинен бути вдячним ему, що пер-ший викрав тую многоважну похибку в тексті закона. Виовні оправдане єсть також внесення пос. Романчука що-до зміни сеймо-вого регуляциу в тій напрям, щоби на-перед оголошувано имена послів, котрих вибори мають вершуватися и печатано справозданя що-до виборів, против котрих внесено протест.

Всі ті внесення — крім може одного школьного — мають не лиш для Русинів але взагалі для всіх жителів краю без огляду на народність своє велике значення. Факт той очевидно збільшає лиш заслуги наших послів а додає тым більше ваги их словам и жаданням.

Повышеним внесенням сповнили наші послы свою задачу з огляду на пекучі за-гально-краєві потреби и інтереси — надія-лись отже належить, що тепер прийшла хви-лі, в котрій стануть они розвивати шару діяльність на полі національно-політичній а розпоряджаючи так добрими и довір'єм всего руского народу обдареними силами за-значать становиче рускою опозиції важним та достоинству и національно-політичній інтересам руского народу одповідночим постулатами.

Кілька днів в дорозі.

Списав о. А. К.

(Конець.)

Пролетаріят в Венеції, що скуплявся околом пристані, то олицетворений образ не-дблості. Днями цілми пересиджує у пра-стани и вычухе, коли припливе яка маята барка або гондоля, аби зелізним гаком у пристані припримати и за то дістати п'ять цен-тезімів (нашого 2½ крейцера). Так єсть од-на з днів на день и бнє не журиться тым, що буде завтра.

Самі лаяну єсть широти різної. Най-більшій канал званий Великим, кількана-дять метрів широкій; другі канали то ву-зкі то ширші, а єсть и такі вузкі, що дві барки ледяи манутися можуть. Но Венеціяне привикли до тьсноти, бо мого на воді будо-ване, то и сузі уліц поміжи каменів єсть так вузкі, що двоє побіч себе ледяи мѣ-стяться. Хто не привик до тьсноти такої, той в блідий день нм переходити боється. Шарші мѣста служать тільки для торговців, котра переважно залежить в самих овочах, а то єсть торговля другими товарами, то шмо того нема того руху торгового мѣста, який єсть в Триєсті. Кораблів, як на Ве-нецію, зовсім не меншого, та і ті, котрі єсть там, то переважно чужі, що припливають до пристані. В часі горячим парохом, засту-паючи на сухоту омнібуси, кружать в кан-налі Великим заповнений їдучими до купе-лів на остров Лідду, де нарочно устроєні купелі, бо близьке самого мѣста в воді за-нечищеної гуцатися нѣхто не має охоти.

Не можна не згадати ще и про виробы скляний, які там вытворюються. Рами до о-бразів, люстер, канделябры, заслоны різ-ного рода, лѣтарті и другі прибори в різ-них колорах и тїнях представляються

дуже хорошо, та покуп невеликій, бо-ж и ціны досить високі.

Ревніз на самбі вступі не така остра, як то по мѣстах наших хотѣ-бы у Відні чи Кракові, або як она дуже скупують в Галичині в Підволочисках.

Віда сама з Триєсту до того, хто не перебував в, досить займаюча. Корабел значно величине то ціла махина, мѣстия в єподі різні склади товарів и взглядаю-наді тми кватирі и кабіни для їдучих, а над ними поклад, на котрім кляса убож-ша, т. зв. третя кляса їдучи їдують. Тяжка вода з опорою уступає перед напором си-лы парової и з опорою розходиться на боки и то єсть обставиною, що віда морська, хотѣ нара неперевано більшою силою робить, як при зелізнцяч, іде повільніше.

В Венеції цілї моєї дорозі скінчилися, а загадав вертати до дому. По вертати тою самою дорогою не було охоти, отже поста-новив я їхати чорез Падуу, Верону з гра-ничної стації Аля в Тиролю. Як в Італію и до Триєнту доуцала спека, так дальше стало що-раз холодаїти а при зближеню до Бренера повіяло холодом так, що без грубого катана обійтись було годі. Горы височезні огранічають вид в Тиролю вздовж цілої до-роги. Деся-не-деся тільки видно смуги землі управно, котра аж за Сольногогородом біль-ше розпростиралася. Сяїні залігачі по гір-ських ярах топляться в мѣру, як тепло тому сприяє. З шумом спадають води з гірських височестей и впадають в прийоки ріки Інн, котра в мѣсті Інсбруц являється рікою уже дуже поважною.

Саме столічне мѣсто Тиролю Інсбрук, обведене як вивком горами, на котрих, коли день хмарний, мряка обвисає. Мѣсто то, хотѣ порівняно з другими мѣстами столицями о много менше, то порядком и частотою може другим хотѣ-бы и більшим за взір послужити. Регулярність будівель,

Бесѣда посла д-ра Ю. Романчука

выголошена на XI засѣданю сейму при загальної дебаті над бюджетом школьним.

Як попередній бесѣдинь, так и я з горы заповідую, що на прелиминар бюджету школьного, який предложила комісія буже-това годжуся и за всіма позиціями его буду голосувати. Але при сій нагоді хоту поробити деякі замѣти в справах нашого школь-ництва.

Передовсім подам малый образок, як у нас дієся по селах з народними школами. Ото припускаю, єсть село Х, котре ще школи не має, але дяк або який псе-менний господар учить дѣти читати и писати. Приходить черга на тоє село, аби закласти школу. Збѣджає отже інспектор окружний и пергактує о престацію: громада рада-бы дати як найменше, інспектор вимагає як найбільше. Оскільки інспектор хоче заоща-дити фонд школьний, не можна нічого мати против того; але ревність его не повинна сягати за далеко. А то часто дієся, и бѣдак приходять петиції, що громада була заманена и спонукана до так великих престацій, що тых тягарів знести не може, отже просить аби в дорозі ласки не престацію знизити. Се дієся нераз будь дорогою чорез сейм, будь сама рада школьна за пороумльєм з вѣдѣлом краєвым тоє залагоджує. А вже-ж лучше було-бы, щоби од разу зважа-но на то, аби не надто вытягати од громады.

Скоро громада згодилася на заложення школи, ходит о то, аби выбудувати дом школьний. Тут знов робляться громаді об-ѣтницѣ, котрих потому не додержуєся. И знову приходять петиції, що громада зобова-залася до поставлення школи и дѣйстно крас-ный и великий будинок поставила на запу-рочення інспектора окружного а часом и старости, що дѣстане на тую ціл більшу суб-венцію; однакже одбєла такої субвенції не дѣстає — отже жалуюсь, и петиціонує до сейму.

Але сталося; наконец школа заложена, обсаджують єи и надсылають — а се не рѣд-ко трапляєся — учительку и то учительку Польку до громады рускои, в котрій нѣхто по польски не знає и не розуміє. А ту учи-телька не мала в семинарі нагоди язык рускій так собі присвоити, аби могла в рускій школі добре учати. Громада котра и, так не дуже рада учителькам, чорез те ще більше незадоволенна и знов нарікає. Так тягнєся якийсь час, аж в кінці учи-тельці, котра також не рада пробуває в селській школі, удаєся по двоух чи троух роках перенестися до мѣста.

Обсаджують школу на ново и тепер, присутній, дѣстає громада учителя, котрому она рада, котрий шаро прикладаєся до того, щоби наука велася належнито и котрий також в громадських справах стає до поради и помочи. Учитель по руски знає, Русин з ро-ду и в рускій школі учить по руски. Одна-кож чи та школа в повній мѣр єсть рус-

ка? Пригляньмося ближше, а побачимо, що все дѣловодство в ній польське: всі выказы, ка-талоги, дневник ведуться в польськомъ язы-ці. Отець хоче по скінченю науки мати свѣ-дѣство для сына, — и тоє свѣдѣство в поль-ськомъ языці, номимо того, що школа нѣбы руска!..

И не тільки так в самій школі діє-ся; подбно дієся и в повіті. Буде и. пр. окружна конференція учительска, на котрій читаєся и обговорюєся чотири чи п'ять тема-тів; отже тіи темати в декотрих окру-гах даються вѣ в языці польськомъ, в ин-ших даєся оден в рускомъ, котрий часом навѣ не приходять до дискусіи, бо даєся на кінці и вже часу на него не стало. А вже-ж в округах таких, де суть и рускі и поль-скі школи, повинна бути очевидно дана учи-телям можливість виправитися в обох язы-ках и в мѣру того, кільки єсть школь од-них и других повинно даватися темати в однім и другімъ языці. Але як котрий учи-тель упомнієся о рускій темати, то таке у-поминанье нераз потім на зле ему выде!

Трапляєся, що учитель словом и дѣ-лом бере участь в справах громадських, що дає не тільки о шкоду, але и о дальшу прораду, стараєся мѣж иншим о основанье читальні. Що читальня для народног просві-ты єсть велим корисній, то річ загально у-знана и над тым розводитися не буду. Отз сего року и на зѣзд польского товариства педагогичного ухвалено старатися також о закладанье читальні. Однакже на нещастье и доси робиться перепони основанью читальні. Хоту тільки оден факт розказати з найно-вѣйших часів. Ото в повіті рогатинсь-комъ в селі Залужу подало 11 селян увѣ-домженє о основанью читальні з стату-тами до намѣстництва. По якімось часі вертає то поданье чорез старосту. Там вклучує всіх, що єко основатель читальні підписа-лися. Належало-б надѣятися, що вклучує их на те, щоби их похвалити за добрый намѣр, за дѣяльність о просвіту, та яке там же по-учення дати. Де там! Значо нм насамперед одраджувати, а коли се не помогло, тягнєно з них протокол: зѣ-бѣда то они прийшли на гаду закласти читальню? хто их намо-вив, чи священник чи може учитель? чи они самі підписалися? А коли они говорили, що самі, тоді казали кождому зараз вѣ старо-стві підписувати своє имя на доказ, чи их підписи були власноручні. Се єсть ярке на-рушенє уставы о стоваришенях! Се факт дуже прикрый, котрий свѣдчить о великій не-охоті управляючих властей до просвіты рус-кого народу. И подобні факти трапляються не тільки в одній мѣсцевості, але и в більшє, з чого виходить, що се єсть спорадичний случаї, але що в тій єсть система.

Вертаю назад до тых учителей, ко-трі и школи пильнують и о дальшу прораду, о читальню дбають. Отже трапляєся, що учи-тель, котрий упомінаєся о рускій темати, ко-трий причинився до основанья читальні, стя-гав на себе гнѣвъ своих настоятелів. Але трудно учителям сказати: Оддаєся або пе-

своим. Рѣка Зальцах, скріплена гірськими долинами, стає коло Сольногогорода рівою так великою и быстрою, як Інн в Тиро-лю. Горы дальше зникаються а з приближе-ню до Відня одриваєся рівнина, що Відень окружає наоволо.

Спытаєш тепер, який результат выно-сити подорожний з своєї дорозі? Видячи різних людей, их житє-бутє все звертає-ся до стороны своєї, порівнюючи як сто-роны тає и людей в чужих сторонах из сторонами и людьми своими. А коли по по-вороті до дому я в тихій задумі всеї собі представляю, сумно ставало, коли з порів-нанья виходило, як кождий другій народ в меншій чи більшій мѣр просвіщений, — то у нас оволоділа людом груба темнота, котру лихвар нехалосердно и беззастѣно вы-зыскує; коли денде всюди різного рода фа-брика, — у нас горальні, котрі при арен-дах и лихварстві потягають за собою упа-док моральний и вынищенє матеріальне; коли денде в різнім напрямі розвинтий промислє, у нас грядє земля але управле-ноє лихе тільки мешканцям дає удержанье. Сумь стає ще більшій, коли з порівнанья у-видиш, що нѣде нема того лихварства и вы-зыскуванья, як оно в Галичині вкорѣнилось и розрослося и мимо установлєних законів против него, оно так буйно процвітає. Та на тій не досить: з порівнанья увидиш еще, як всюди, де ти буваш, видѣв чоловіка, що кермуєся почутєм справедливости, дбає о добро своє, але в шанує добро чуже, а у нас що? — Чоловік переважно хтѣв-бы жити на рахунок другого, а розумнійшій и лѣпшій єсть той, хто в житю єспобільномъ лучше знає вызыскати другого. Як же сум-ний стань тайї! До чого доведуть ті одно-шеня, — будучність може и не далека пока-же, а Господь кобы дав тільки, аби она не була дуже сумною.

А. К.

Александр III, что был бы уже некогда не выслать так далеко от осередка администрации жадного великого князя на такие самостоятельные становища, и фактом есть, что колыхах молодшах вел. князьях на дармо старалась в послѣдних роках дѣлать яже становились поза Петербургомъ. Причиной того есть якое недовѣріе царя, который за якоесь обаяно глядѣть на занато самостоятельное становище членовъ своей родины. Особливо же побирався царь вел. князя Володимира, а же може больше сама царица, бо подозрѣваютъ, что его жена вел. княгиня Марія Павловна має на него великій впливъ. Та обая была такъ велика, что коли вел. князь ѣздилъ по прибалтійскимъ краямъ а за нимъ ѣздила также и его жена, которой роблено всоуды великій оладія, то царь выразно приказывалъ, чтобы на будущее, коли князь буде ѣздити по службѣ, не ѣхала за нимъ его жена. Одъ колыхахъ же дѣлать ходять вѣсти, что ген. губернаторъ Кавказу, кн. Дундукъ-Корсаковъ, человекъ зовѣмъ неспособный до такого становища, має уступити на его мѣсто мае прійти вел. кн. Володимиръ, котораго панслависты уважають западникомъ и прахильникомъ Нѣмечины та хотѣли бы дѣлать поубити за Петербурга; але доси до того не прійшло, бо царь рѣшучо тому противитися. Загално думаютъ, что и теперь не прійде до того именованія и что на мѣсто маючого уступити кн. Дундукъ-Корсакова прійде хто иншій, кажутъ навѣтъ, что тепершній министръ войны Ванновскій, который уже одъ давна о ту посаду старался.

Берлинскія Post, обговарюючи подорожъ цѣсаря Вильгельма до Константинополя, каже, что тамъ не будутъ наважуватися ані залагодуватися нѣякімъ интересомъ политичнымъ, хочъ зъ другой стороны гостина цѣсаря въ Константинополѣ буде великимъ фактомъ политичнымъ. Въ звязи зъ престоломъ бесѣдою въ котрій сказано, что миръ буде удержаний на подставѣ обовязующихъ угодъ можна припускати, что гостина цѣсаря буде подтверждениемъ того, что Порты стоять также лаше на ставовищі угодъ.

Нѣмецкій посолъ въ Константинополѣ, Радовичъ, выѣхавъ уже зъ турецкими достоянками на стрѣчу цѣсареви до Дарданеллъ. Де наступитъ стрѣча, ще не знати. Вчера маевъ цѣсарь станути вечеромъ коло острова Матилени а нинѣ жежи 10 а 12 год. мае прійхати до Константинополя. Выѣздъ зъ Константинополя есть отже назначеный на второкъ по полудни черезъ Венецію. Большая часть свѣтъ цѣсарю а за нею мабути и гр. Гербертъ Бисмаркъ поѣде сухопутемъ. Але накопи-бъ цѣсарь маевъ продовжити свою гостину о оденъ день, до дуже неимовѣрно, то зробивъ-бы ще прогулку анатольскою зелѣзницею до Исмида.

Лондонскій Standard есть того переконанія, что гостина нѣмецкого цѣсаря въ Константинополѣ не буде мати нѣякого успѣху политичного, бо султанъ не доверѣе однакоже вѣмъ державамъ, позаякъ прійшовъ до того переконанія, что всякія запутанні кончатся конгрессами або конференціями а Туреччина за то платити а за каждый разъ тратити землю. Султанъ вѣрнѣ въ засаду до ut des, а коли нѣмецкій цѣсарь не дае нѣчого султанови, то и одъ него не достане нѣчого.

Въ кругахъ, что стоять въ близкой звязи зъ королевою Наталією, говорятъ, что она дуже недовольна зъ поступованіа декотрыхъ своихъ прятельствъ и зъ постановленія радикаловъ не поручувати ей справи въ скупщинѣ. Королева має бути навѣтъ такъ розгнѣвана, что постановила на якийсь часъ выѣхати зъ Бѣлграда. По сторонѣ королевой стоять ще наибольше либералы, котрі теперь упорно ширять вѣсть, что король Миланъ задумавъ въ Парижѣ другой разъ женитися. Зъ того самого жерела походять также вѣсти, что зъ тепершнього кабинету мае выступити двоухъ або троухъ министровъ а мѣжъ ними также и министръ дѣлъ внутрѣшнихъ Тавшановичъ, на котораго мѣсто мае прійти Пашичъ.

Якійсь прятель кн. Фердинанда Кобургскаго помѣтивъ въ N. fr. Presse свою розмову зъ княземъ, зъ котораго выймаемо слѣдующіе найважнѣйшіе точки:

„Мою подорожею — казавъ князь — займаються такъ дуже. Я могу лишь сказати, что она не мала нѣякихъ цѣлей политичныхъ, я не маю нѣякихъ политичныхъ цѣлей за границею. Моимъ одноклассникамъ, амагнѣмъ есть, чтобы Болгарія була слава, сильна и богата, чтобы була добре правлена — все инше прійде само зъ себе. Въ Софіи а не де инде лежать точка ваги болгарскаго справы. Вѣмъ звѣстно, что тамъ все добре иде и что чимъ разъ есть больше такихъ Болгаръ, котрі суть того погляду, что инъ князь представляе въ своей особѣ законный амаганъ самостоятельности своего народу; хто того не знае, того могла-бы поучити моя подорожъ: она доказуе, что двасны такъ полюбившися, что а мѣтъ несподѣвано и безъ многихъ приговоровъ сказати до своихъ министровъ: Теперь управляйте самі а Болгарія не забуде на своего князя, хочъ его не буде дома.“

Дальше говоривъ князь: „Я уважаюся авѣмъ Болгаринамъ; а принадлежу до Болгарія, найже нѣхто не уважае мене за Кобурга або Орлеана. Того дня, коли я прійаю въ Тирновѣ на конституцію, я заявляю не знати больше нѣякого интересу якъ лишь интересъ моего народа, не шунати нѣякихъ користей якъ лишь користей для Болгарія. Тогда не одинъ, что близше зъ мною зносився, ставъ судити о менѣ холодно, ба може навѣтъ ворожо. Я робивъ свое и думаю, что не безуспѣшно. Одъ того часу давня поучти лишь одинъ голосъ прахильный для мене, голосъ монарха, что

самъ есть взорцемъ почутія обовязку. Я прірѣкую, что заявляюся авѣмъ достойнымъ сего довѣрія, але и не буду нѣчого робити, чтобы крутыми дорогами узускати признанье. Я знаю дуже добре, что тѣ, котрі нинѣ зъ сори и рѣвнодушно дивлять на мою амаганъ, а навѣвались-бы дуже у своей внутрѣ, коли-бъ моя мисія, котрой я присвятилъ мое жатіе и мою честь не удалася, мисія, что стоять въ звязи зъ культурою и мирными амаганіями Европы, а котра, коли бѣ удалася, о чѣмъ я не сумнѣваюся, дала-бы возможность залагодити трудности на Балканѣ.“

О своихъ односинахъ до Порты говоривъ князь такъ: Були вже часы, коли въ Константинополѣ дуже противъ мене дѣлали и хвалили навѣтъ зъ успѣхомъ, але то недовго було и я маевъ доказы въ рукахъ, что надъ Босфоромъ знаютъ дуже добре, якъ я понимаю мои односини до султана и вѣрно держусь законныхъ постановъ, тому то и султанъ муситъ бажати, чтобы дѣла въ Болгаріи розвивалися и дальше такъ якъ розвивалися доси.

О односинахъ до своей родины казавъ князь: „Роды родины не було теперь нѣякимъ, и я не потребувавъ мѣститися зъ моею родиною. Я дѣлавъ самостійно, идуча до Болгарія и выбираючи собі судьбу; нѣхто мене тогда не спинавъ; нема нѣкого, кому бы я теперь маевъ здавати о тѣмъ справу, тѣмъ больше, что подѣл дали доказъ, что я маевъ рачію робити все на власну руку.“

Князь радуєся дуже зъ того, что Болгарія удалася затыгнути позичку а вѣсти, якъ бы по больша развѣзъ на день дѣстае зъ Софіи, авдовольють его дуже и не може собі нахвалити своего правительства, которе его такъ о вѣмъ повѣдомляе, якъ коли-бъ инъ сдѣвъ у себе въ палатѣ въ Софіи.

НОВИНКИ.

— Руска бесѣда въ Тернополѣ устроєвъ въ своихъ комнатахъ дня 10 н. ст. падолиста с. р. вечеръ зъ танцами, на который запрошеу членовъ зъ родины. Окремі запрошенія не выслаються. Початокъ о год. 7½ вечеромъ. Стрѣльбищный. Вступитъ одъ особы 70 кр. — Рѣшено также устроити ще такой самый вечеръ дня 24 н. ст. падолиста с. р., але зъ взгляду на неспѣшность погоды позѣйше оповѣститися, чи вечеръ сей одбудеся чи нѣ. — Комитетъ.

— Наші ремѣсники. Сими днями одбувалось въ львовской сали ратушевой роздѣленіе нагородъ мѣжъ учениковъ и ученицъ львовского музею промыслового. Мѣжъ иншими нагороджено и Русина Теодора Прокоповича, столаря, родомъ зъ Яворова. П. Прокоповичъ одзначенъ вже двома нагородами: минушого року одержавъ нагороду мѣста Львова въ сумѣ 30 зр. а сего року другу нагороду державу въ сумѣ 50 зр. П. Прокоповичъ належить до товариства рускихъ ремѣсниковъ „Зоря“ и мимо того, что служить сего року при войску, все найшовъ на тѣло часу, чтобы дальше ходити до школы промысловой та дальше образоватися въ своемъ званию. Гарный сѣ примѣръ для руской молодежи ремѣсничей. При тѣмъ нагодѣ подаемо, что Русинъ п. Емилій Курчинскій, также членъ „Зорѣ“ и ученикъ львовской школы промысловой, учався яко стипендіантъ въ вѣденскомъ музею техничнымъ а теперь пробуе въ Парижѣ на всевѣтній выставѣ.

— Помѣжь аскулантами судовыми розшарена вѣсть, что надѣвъ побольшена ихъ платнѣ, такъ шумно голошений, не сповняются. Аналиція мала вже одержати повѣдомленіе, что „зъ браку фондѣвъ“ аскултанты мусятъ выжидати львиныхъ часѣвъ. Чи ся вѣсть мала-бы бути правдива?

— Подпомогі. Управляющій Совѣтъ львовского Народного Дома роздавъ одразовый подпомогі зъ институтскихъ фондѣвъ: 1) монастырю Василіанокъ въ Яворовѣ на докѣнченіе будинку монастырского 50 зр.; 2) Александру Трещаківскій, сиротѣ по бл. п. о. Львѣ Трещаківскій, 20 зр.; 3) Алексѣю Бониню, служателю медицины у Вѣднѣ, 30 зр. на уплату экзаминаційной таксы. Совѣтъ надавъ стипендію им. бл. п. о. Теодора Лукашевича на робѣт 1889/90 п. Льву Алексѣвичу, докторандови правъ у Вѣднѣ.

— Нову церковь выбудовано сего року въ Далевѣ, сѣндокого поѣвту, заходомъ мѣщаного приходника о. І. Венгрияновича. Церковь представляеся величаво и импонуе виднѣючому противъ неі коштуе въ Ясикахъ.

— Въ авансѣ войсковымъ одержали вышій степень, кромѣ поданныхъ нами, ще отей Русины: надпоручники при неактивной оборотѣ краевой именованіи: д-ръ Стефанъ Стоцкій, Ярославъ Ильницькій, Стефанъ Коссака и Онуфрій Гецѣвъ.

— Огонь. Въ Ставкахъ, на фольварку зинацкѣмъ, пов. чортковского, погорѣло дня 29 н. ст. жонтия помешканье. стайня и колыка хлѣбовъ.

— Львовские товариство историче рѣшило складати до Львова въ другій подовѣйшій лѣтина 1890 р. другой зѣздъ польскихъ историковъ. Предметомъ парадъ зѣзду будутъ науки историчны, дотыкающі историчной минушности Польши, такъ что до си исторіи загалноі якъ и провинціальной, особливо що-до исторіи Литвы и Руси.

— Змѣна прозвища. Д-ръ Вол. Гезр. Фаерманнъ, заступникъ прокуратора державного въ Вадовичахъ, змѣнивъ за дозволомъ намѣстництва свое прозвище на „Огневскій“.

— Переходъ до російской арміи. Reichswehr подаетъ: Въ одномъ зъ послѣднихъ чиселъ російского дневника войсковыхъ розпорядженъ можна вычитати: „Придѣлается до кавалеріи австрійскій поручникъ Михайло Сидоровичъ и то яко корнетъ до 18 полку драгонѣвъ“. (Корнетъ одповѣдае Stellvertreter-ови въ австрійскій арміи.) Сидоровичъ, личность знава въ кругахъ войсковыхъ, зъ роду Русинъ, окончивъ въ р. 1878 академію найшатадтску и придѣленный за поручника до 4 полку уланѣвъ, не дуже надобився яко офицеръ а особливо яко кавалеристъ та по 9-лѣтній службѣ квітновать зъ ранги офицера. Уже въ часѣ своей службы заявлявъ Сидоровичъ велику прихильность до всего російского, тому уже переходъ до російской арміи не зачудувавъ нѣкого, лишь

дивне се, что въ російскомъ оповѣщеніи назначуіть его за австрійского поручника, хочъ инъ зложивъ свою рангу та що надано ему низшій степень войсковой дѣл сего, якій инъ маевъ перше. Але корнетъ Сидоровичъ може вскорѣ заняти вышше становище навѣтъ въ російскомъ штабѣ генеральномъ, бо се велимъ адыбный человекъ, который — если-бъ его поведенье не було стояло на перешкодѣ пріянію до австрійского штабу — бувъ бы и у насъ зробивъ карієру. Полкъ драгонѣвъ, до котораго пріяніа Сидоровича, належить до варшавского округа войкового.

— Въ Мазиринѣ одбулось вчера посвященіе каплицѣ а нинѣ выѣхавъ цѣсарь на перше помянальне богослуженье за упокой души арх. Рудольфа.

— Доброго вина тоайского не буде сего року, бо по-при фильоксеру, котра засягла на большій просторы, наибольше пошкодила гроздямъ винограду слота при юнці вересня и въ первой половинѣ жонтия. За-дла довго треваючи вохкости грозды або зогнили або цѣлкомъ поводнади.

— Поединокъ мѣжъ Бразомъ, редакторомъ Нлас-у Nard-a а молодоческимъ посломъ Подлиннымъ не одбуеся, бо Бразъ заявилъ, что не писавъ клеветливой статейки въ Нлас-ѣ. Подлинный выговаривъ процѣсъ о клевету Нлас-ови.

— Мѣжъ Петербургомъ а Москвою мають завести телефонъ а на переведенье полученія телефоничного потрѣбно 100.000 рублѣвъ.

— Нова жниварка. На выставѣ париской выставлена нова жниварка выгадки Іос. Ливчака, Галичанина и теперь профессора въ Вильнѣ. П. Ливчакъ владѣвши вже неоднимъ вынайденьемъ, а коли-бъ ся его жниварка показалае практичною, то мѣжъ-бы инъ тѣмъ много причинитися до розвитку рѣльничства. Жниварка зѣтъ призначена для селянъ, мае видъ малого возка, до котораго потребна силы лишь одного коня. Также и цѣна ея невелика, бо лишь 15—20 рублѣвъ.

— Дрѣбні вѣсти. Дня 10 н. ст. падолиста одбудеся въ Мышинѣ подѣ Коломыею вѣнчанье доньки тамошного приходника панни Михайлы Корбильской зъ п. Ілар. Гарасимовичемъ, управителемъ „Гудульсконъ спѣлки промысловой“ въ Коломышѣ. — Въ Доляхъ померъ дня 17 (29) жонтия кс. Францъ Бервидъ, лат. парохъ а почет. крѣшчанинъ въ 86 роцѣ жатя; покійный бувъ членомъ долиньской рады повѣтвой и громадской. — Емилъ Золя мае старатися о крѣсло въ париской академіи, опорожнене по смерти Ем. Ожіе. — Зъ Томска въ Сибирь доносятъ, что переѣздивъ тамтуды зъ Иркутска членъ дипломатичного корпусу австрійского кн. Салѣга, который

по довшомъ побутѣ въ Индіяхъ и Хинахъ вертае до Европы.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Вышла школа рѣльничя въ Дублянѣхъ розписуе конкурсъ на мѣсто доцента физики и метеорологіи; речинець подаватися до 28 падолиста с. р. — Окружна рада школьна въ Косовѣ розписуе конкурсъ на мѣсто учителя въ Рѣчцѣ зъ платнею 480 зр. и помешканьемъ; речинець до кѣнці падолиста с. р.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 2 падолиста. Кн. Фердинандъ выѣхавъ доперва вчера до Софіи.

Берлинъ 2 падолиста. Мин. Беттихеръ одповѣдаючи Рихтерови на его бесѣду въ парламентѣ спытавъ его, чому онъ не выѣде на завѣсгды зъ Нѣмечины, коли тамъ такъ зле? На то одповѣвъ Рихтеръ: Не выѣзжаю, бо маю сповнити велику задачу; маю отворити очи тѣмъ, котрі не могутъ нинѣ провидѣти, жию подѣ нинѣшнымъ правительствомъ, чтобы вести зъ нимъ борбу.

Константинополь 3 падолиста. „Тарикъ“ витасъ радостно нѣмецкого цѣсаря и каже що гостина его буде великою ваги для Выходу и Заходу, бо скрѣпитъ дружбу Туреччины зъ Нѣмечиною и причинитися тѣмъ до скрѣпленія мира.

Бѣградъ 2 падолиста. Вѣсть о пріѣздѣ сюды нѣмецкого цѣсаря есть безосновна; мѣрдаинъ круги не знаютъ о нѣй нѣчого. — Сподѣваються тутъ депутати зъ Москвы, котра мае вручити адресу митроп. Михайлови.

Берлинъ 2 падолиста. После Nation. Ztg. мае кн. Бисмаркъ порозумѣтися зъ гр. Кальнокиемъ що-до деякихъ уступокъ для Россіи. — Центрумъ постановило голосувати противъ закона о социалистахъ.

Каиро 2 падолиста. Пріѣхавъ тутъ кн. Уельскій зъ сыномъ; на дворці повитавъ ихъ самъ кедивъ.

На зиму!!!

Влов. Духовенству, Вл. пл. лѣкарямъ, лѣсничимъ, урядникамъ фабричнымъ, економамъ и каждому, чтобы охоронитися передъ простудою поручаеся

1 трикотовый кафтанъкъ фланелевый и 1 такий ногавчикъ разомъ зр. 2-75 те саме для женщинъ . . . 3 — кафтанъ для дѣтей зр. 1—1-50 Посередити при замовленіи

L. oest. Handelsaunfts-Bureau 3175 in Brunn. (8—30)

Ексценція

за зр. 60.

Цѣлковитъ дессениръ ручнй устроєся за зр. 60 разомъ зъ вѣсми приборами друкарскими и податъ женщинамъ певну ексценцію.

A. V. Vökl k. k. priv. Atelier

Wien, Neubaugasse Nr. 36.

„КОВЗАРЬ“

ЗБОРНИКЪ КВАРТЕТОВЪ.

Цѣна 60 кр

Достати можна въ тов. „Просвѣта“

Filip Ticho, Brunn

Krautmarkt Nr. 21 und Rathhausgasse Nr. 17

продаетъ по оригинальныхъ цѣнахъ фабричныхъ:

Флянеля-Валеріи

въ найкраснѣйшихъ краскахъ и взорахъ, сукни (10 метрѣвъ) зр. 3.80.

Барханъ на сукнѣ

въ найлѣпшомъ выкѣнченіи сукни (10 метр.) зр. 3.25.

Матерія на сукнѣ

Norpe-Loden у вѣсхъ краскахъ або пасмиста, сукни (10 метр.) зр. 3.—

Полотно дамске

подойдно широке, въ найлѣпшійшихъ краскахъ пасмиста, а также пасмиста, сукни (10 метр.) зр. 7.50.

Матерія на сукнѣ

найновѣйша и налѣгательнѣйша на сезонъ осенній и зимовый, подойдно широка, сукни (10 метр.) зр. 5.—

Зимова хустка

3086 (Himalaya) (10—16) чиста вонна, 1¼ доп. зр. 3.75. (Линъ доки выстане засобу!)

Розсылаеся за послѣлатою. — Взорѣвъ даромъ и оплатно.

Румбургскій оxfordъ

правильнозакрашенный 1 метр. (30 вѣд. лѣтѣвъ) зр. 4.50. 1 метр. (30 вѣд. лѣтѣвъ) 1а зр. 6.50.

Румбургскіе

полотно варштатове ¼ шир. особенно придае на мужеске бѣлье.

1 шт. (30 вѣд. лѣтѣвъ) зр. 6.50.

Шифонъ

знаменитой акости, дуже придалый на бѣлье мужеске, также и для дѣтей, 90 см. широкій, 1 шт. (30 вѣд. лѣтѣвъ) зр. 4.50. 5.50. 6.50. 7.50.

Домове полотно

найлѣпшій акости, комплетне, 30 вѣдѣньскихъ лѣтѣвъ, 1 шт. ¼ зр. 4.50. 1 шт. ½ зр. 5.50.

Жѣночій сорочки

зъ доброго шифону або мѣлкого полотна, зъ широкими кружевами. повной величины, 6 шт. зр. 3.75.

Джутовій заслоны

турецкія взоры, повной довготы. Першій акости . . . зр. 3.50. Другой акости . . . зр. 2.50. Гарнитуръ зъ 2 покрывалъ на лѣжа а 1 на столѣ зр. 3.50.

Новій турецкій сливки

найлѣпшой акости въ пачкахъ почтовыхъ по 5 кильо оплатно и зъ доставою до дому за присылкою 2 зр. безъ послѣлаты можна одержати у

J. L. Radwaner Budapest.

Найлѣпшій

Берненскій сукна

поручае по цѣнахъ фабричныхъ Tuchfabriks-Niederlage

Siegel-Imhof

in Brunn.

На порядне

осѣние або зимове

убранье мужеске

выстане 1 купонъ довготы 3-10 метр. с. е. 4 вѣдѣнь. лѣтѣвъ.

1 купонъ коштуе

зр. 4-80 зъ звычайной

зр. 7-75 зъ доброй

зр. 10-50 зъ лѣпшой

зр. 12-40 зъ найлѣпшой

правдивой вонны овечой.

Одтакъ можна достати въ великомъ выборѣ: шовкомъ перетканый камларны, сукна на пѣрцеры, пальмерстонъ и боа на плащъ зимовй, гуфъ для стрѣльцѣвъ и окономѣвъ, перувинскіе и тоскинскіе на убранья салоновы, полотно на жѣночій суканъ и т. п.

Ручитися за добрый товаръ и докладну доставу.

Взорѣвъ даромъ и оплатно. 3072 (18—20)

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИДКОГО

подѣ знаменемъ

„СИРІУСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

оручае добру и вѣдату каву спрощажену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полуудевои.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1.70 зр.

кава палена ¼ кильо 1-20 зр.

на провинціи:

¾ кильо 8.70 зр. франко.

Одбирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю авѣсѣмъ тѣхъ родѣвъ кавы, котрой олошуютъ иншій подѣ назвою моего знамени. Спрощажену каву просто одъ продуцентѣвъ, что можно доказати, а продаю ея найменше о 20% дешевѣе якъ хто небудѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна достати каву авѣе лишь зъ чѣтвертой руки, а то для того, что продаютъ спрощае турбѣвники на мѣсцѣ, той знову турбѣвники въ Европѣ, одъ тѣхъ купце комисионеры, а одъ тѣхъ авѣе купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣщаного або подорожничего. Впрочѣмъ може каждый самъ переконатися, чи достане де инде по той цѣнѣ такую каву авѣе моя что до акости и смаку. 2227 (47—?)

мысли 98, Рашевъ 62, Самборъ 38, Сяноцъ 20, въ Станиславовъ: въ гимназіи 139 а въ школахъ реальній 32, въ Стрыю 83, Тернополи: въ гимназіи 196, а въ школахъ реальній 20, въ Тарновъ 62, Ярославъ 76 и въ Ясѣ 21 жидовъ. Разомъ въ 31 школахъ середнихъ 2,264 жидовъ, с. е. понадъ 20% всіхъ учениковъ, котрі зновъ дають 19% Русинівъ а 60% Поляковъ.

— Якъ заробляється мільйон? Въ дописи въ Відні до Dziennik-a Polsk ого розказано, якъ то вѣднський биржевикъ при помочи вѣднської журналістики вибѣго вытупанювати мільйонъ одъ легкодушныхъ людей. Въ цѣлоб справѣ ровномѣрно и згѣдно помагали газети найрѣзвѣйшого рода, якъ опозиційна N. G. Presse, такъ и министеріальна стара Presse, якъ „Независимый“ N. W. Tagblatt, такъ и двѣрскій Fremdenblatt. Вѣднська група ротишльдовска зъ берлинскою группою Блайхредера мала де-що за великій засоби т. зв. турецкихъ акцій тютюневыхъ. Акція тѣ, выдані сразу по курсѣ 160 зр., спадали що-разъ больше, купивъ за купономъ пропадавъ, ажъ вѣднці обнизили ихъ курсъ на 40 зр. Згадані биржевики, що надто много мали сихъ акцій, выжидали, коли піднесеться курсъ акцій. Хвиля така надѣйшла, коли на биржі занунавало больше оживленя. Сейчасъ взялися до работы. Нагло появились у вѣднскихъ газетахъ телеграммы, мовъ-бы султанъ приготувавъ ираде, котре має снасти вѣднскихъ акцій тютюневыхъ. Що-дня приносили телеграммы нові вѣсти про се мнѣе ираде и після того курсъ акцій рѣсъ мовъ на дрѣжджахъ. Коли вѣднці курсъ перевысѣли 100 зр. а заповѣджене ираде не явилоса, два цѣкавійші дописувателѣ заграничныхъ газетъ зашли до турецкой амбасады у Відні и поспытали, якъ вѣднство стоить рѣчи. Тамъ вѣднство ихъ, що нѣхто не гадає про ираде и все те часта бляга. Одинъ дописувателъ гадавъ, що прислужиться газетамъ, якъ подасть имъ правдиву вѣсть, та написавъ листы до редакцій. Та газеты не лишъ що не помѣстили сѣи вѣсти, але оповѣстили мовъ-бы автентичный вѣднсть султанского ираде и акція підскочили на 126 зр. Теперъ, коли кождый знає о сѣи спекуляціи, акція спадають щоденно, але биржевики продали тымчасомъ всѣ свои акція по высѣкой цѣнѣ и будутъ купувати тогдѣ, коли курсъ акцій зновъ обнизили на 40 зр.

— Борьба хорта зъ вомкомъ. Зъ Подбля подають про цѣкаву пригуду, въ котрой хортъ поборова вомка. Для 30 н. ст. жовтня мѣжъ 7 а 8 год. рано дали знати н. Володиславу Федоровичеву, дѣдичеву зъ Окна, що въ поли о якъ 2 километры побачено вомка. Въ одной хвилѣ обѣи бѣи на коня, беручи съ собою кавалерійскій карабинчикъ Вердиль, одного хорта, три хортицѣ и два сильні псы домові. Яко досвѣдний ловець, не бѣхавъ бѣи въ се мѣсце, де вомка мавъ появилю, але побѣхавъ подѣ лѣсъ, чтобы переимити вомкову дорогу. Вомка побачивъ такожъ ловца и прискоривъ въ бѣгу. П. Федоровичъ погнавъ за нимъ, числячи на большу скорѣсть своего коня и на се, що коли хортъ бують его атакувати, бѣи подѣбде и убѣе вомка зъ карабина. На дорожѣ була якась перешкода и заки бѣи онъ обѣхавъ, побачивъ, що недалеко вомка стояла три хортицѣ и два псы домові наполохані, зъ похованымъ подѣ себе хвостами и лишъ одинъ хортъ, копивши вомка за каркъ кидавъ нимъ обѣ землю. Кѣлька разѣвъ выхоплювался вомка и хотѣвъ втечи, та хортъ 5—6 разѣвъ схоплювавъ его за каркъ, кидавъ нимъ обѣ землю и душивъ. Довго не мѣгъ п. Федоровичъ стрѣляти, побуюючись, чтобы при тѣмъ не забивъ хорта, але зъ другой стороны боявся, чтобы вомка не розшарпавъ „Полюта“, котрому не помагали другі псы. Вѣднці придержавъ хортъ такъ сильно вомка, що п. Федоровичъ мавъ часъ злѣзти зъ коня и приложивши карабинъ до головы вомка, стрѣлявъ. Цѣкаве при тѣмъ и се, що кѣнь не заявлявъ нѣякого страху, а всѣ инші псы нѣ подѣхастъ боротьбы, нѣ обѣли, коли вомка лѣжавъ неживый, не хотѣли до него приблизитися. Хортъ „Полюта“, 4 лѣтний, важить 35 кильо, высѣкой 0.67 м., довгий 1.11 м., обѣмъ грудей 0.82 м. Годѣ допустить, чтобы хортъ бують сильнѣйшій одъ вомка, и лишъ тымъ можна собѣ сѣю его побѣду вытолкувати, що присутність большого числа побѣвъ наполохае вомка.

— Дрѣбнй вѣсти. Громада Подтемне, пов. львовского, одержала одъ цѣсаря 100 зр. підпомогы на будову школы. — П. Кароль Охѣ, родомъ зъ Тернополя, одержавъ въ львовскомъ университетѣ степенъ доктора правъ. — Въ послѣднихъ дняхъ лучилися два самоубійства вомковъ: Въ Перемѣшлии повѣсился вомкъ новобранецъ 45 полку пѣхоты, а въ Рашевѣ гузаръ 16 полку Ференцъ Шеназій. — Після справозданія министерства справедливости находиться подѣ сѣю пору въ судахъ австрійскихъ 645 миліонѣвъ депозитѣвъ судовыхъ. — О. Л. Осмѣловскій поправляє помѣртну згадку про б. н. Корнила Козака въ тѣмъ, що покойный кѣнчивъ низшу гимназію въ Вучачи а вышу гимназію въ Чернівцяхъ.

Вѣсти зъ Еп. Перемысли.

Именованій заступникомъ учителя права церковного въ перемысли семинаріи на мѣсце д-ра Никорича о. д-рихъ Павло Крушельницкій, сотрудникъ зъ Радимира.

Одъпустку на одинъ мѣсяцъ для поратования здоровья одержавъ о. Подѣвчикъ Кмитъ, преемникъ и заступникъ учителя катихитики и методики въ перемысли семинаріи, а на его мѣсце именовано о. Мих. Мрица, сотрудникъ катедрального.

Зрецинувавъ зъ завѣдательства Ляна, дек. жукотинского, о. Мих. Сапунъ а одержавъ завѣдательство Милькова, дек. оленецкого.

Введеній за управляющаго сотрудника въ Хлпича, дек. комаринского, о. Стеф. Киричнскій.

Вѣсти зъ еп. Станиславской.

Презенту на Тюдѣвъ, над. цѣсарского, одержавъ одъ наместничства о. Левъ Глѣбовицкій въ Ганьковецѣ.

Посмертний — 5 — оповѣстки.

Иванъ Вислѣбичій давнѣйше провизоръ аптики а потому асесоръ магистрату въ Станиславовѣ, померъ у Львовѣ въ 75 роцѣ житя. Бують то чомовкѣ дуже честный и праведный. Дѣсь передъ 15 роками, спонуканый жѣнкою дохадити спадку въ Англіи, що на неи спадавъ по якѣмъ своему, продавъ реальность въ Станиславовѣ, покинувъ службу и выѣхавъ до Лондону, але нѣчого тамъ не зорудувавъ, лишъ зойшовъ на бѣду, и осѣвъ у Львовѣ, де его дочка вступила до польского театру. Земля ему перомъ!

Наука, штука и литература.

— Оповѣдзѣя О. Я. Кониского. Подѣ такимъ заголовкомъ вышло зъ друкарнѣ товариства имени Шевченка а накладомъ редакціи „Дѣла“ пять оповѣданъ О. Я. Кониского (Конюградъ Иванъ Дрянка, Казенный млынъ, Не любви двоухъ, За кригою и Пѣвены), котрі були своего часу умѣщѣн въ фельетонахъ „Дѣла“, а на домаганье многихъ читателейъ появились окремою книжкою. Книжочка обѣймає 141 сторѣвъ малю вѣсѣмъ и коштує лишъ 30 кр.

— „Галицко-рускои Библиографіи XIX столѣтія“ Иванъ Е. Левичкого вышлювъ выпускъ XI-ый, обѣймаючій роки 1866 и 1867 и коштує 1 зр. И сѣи выпускъ, якъ попередній, одзначує совѣстностью, точностью и основностью. Изъ часонисей наведена кожда статья и кожда дописъ, при збѣрникахъ грамотъ наведена кожда грамота, при рѣдкихъ выданахъ зачитованый естъ головный змѣстъ чи программы, чи тексты, — словомъ: Библиографію свою веде п. Левичкій зъ поглядомъ наукового вѣрцево. Два тѣлько можемо учинити замѣты: першій, що Библиографію выдає въ руссѣйскомъ языкѣ а не рускомъ (хочъ титулы друковъ подаються вѣрно), а другій: що выданье могло-бы и ти трохи прискореннымъ темпомъ, и сѣздалось-бы тымъ больше, чимъ близшій лѣта а число друковъ значнѣйше, бо чтобы лучше можна ориентуватися въ лѣсъ предметѣвъ и авторѣвъ, дуже бы здався индексъ. Коли прискоренье друку зависить не одъ автора але одъ Ставропигійского Института, то намъ здаєсь, що се прискоренье було-бы возможнымъ.

— Змѣстъ ч. II „Часонис правничихъ“ Дѣщо про новый законъ громадскій для 30 большихъ мѣстъ галицкихъ и его становиче въ системѣ краєвого законодательства громадского, д-ра Ант. Горбачевского. — Про организацию кредиту селянского въ Галичинѣ, змѣстѣ реферату Вол. Краинского. — Практика судовая, д-ра К. Л. — Библиографія.

— Ч. 20 „Зернала“ вышло въ другѣмъ накладѣ, бо першій накладъ забрала прокуратура державна. Змѣстъ сѣего числа такій: Справы соймові; Шкаралунникъ; Зъ послѣднихъ днѣвъ; Золотый хлѣонецъ и десять дрѣбнѣйшихъ стижковъ и дотѣповъ. Редакція повѣдомляє, що загадала въ сѣмъ числѣ подати портреты всѣхъ нашихъ пословъ соймовыхъ, але для техническихъ причинъ выготовленые иллюстраціи мусѣло опѣзнатися ажъ до слѣдующаго числа, котре выйде 13 (1) падолиста с. р.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Провизоричнымъ офиціаломъ наместничства именованый Титъ Бендашевскій. — Краєва рада школьна именовала дѣйствыми учителями и учительками: Андр. Войновского въ Глубокѣмъ, Стан. Веню въ Дидинѣ, Алексо. Табинского въ Орѣховцѣ, Глену Ваврашъ въ Щавинику. — Именованій въ судахъ заходной Галичины: Адъюнктъ Сайдъ зъ Тарнова судує въ Добчинцахъ, Кривульть адъюнктомъ суду окр. въ Тарновѣ, Вырвалскій адъюнктомъ суду окр. въ Вадовичахъ; адъюнктами судѣвъ пов. стали: Бженковский для Радомышля, Миллеръ-Буйславскій для Мѣлчи и Спрентель безъ означеня мѣста; перенесеный адъюнктъ Гаресекъ зъ Вадовичъ до Кракова.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— Для бѣдныхъ учениковъ рукои гимназіи прислали въ сѣмъ роцѣ школьнымъ датка отсѣи Вл. Добродѣй: п. Ганичакъ нижнярь 3 зр., о. Гузаръ 1 зр., крил. о. Лотоцкій зъ Бродѣвъ 5 зр., п. Кульничій зъ Будзанава 3 зр., о. Гулла зъ Борцева одъ п. К. 1.46 зр., о. Зубрицкій Мих. 80 кр., о. Кисѣлевскій зъ Незваскъ 50 кр., п. М. Спозарскій 1 зр., о. Гошовскій зъ Выдуньскъ 2 зр., о. Колянковский 10 зр., о. Конертинскій сотрудникъ зъ Зарвацѣвъ 5 зр., о. Іос. Лопачинскій зъ Подосенова 2.47 зр., п. Ольга Левачка 2 зр., п. Карасевскій 5 зр., Парохіане зъ Жужеля 4.25 зр., — разомъ 51 зр. 48 кр. Сердечне тымъ Добродѣямъ спаси Богъ! Здавалось-бы на око, що се значна сума, однакъ на правду естъ она зовѣмъ недостаточна, взявши на увагу, що при пекучій, наглои, повседневной потребѣ, котру треба заспокоити, прибули ще и великія оплаты школьні. Вѣднй ученики, именно въ першій класѣ, котрі за першій пѣврѣкъ мусять ко нечно заплатати 3 зр. и 10 кр. вступной таковы и выисового а 20 зр. дидактрумъ, неразъ ажъ платути въ канцеляріи зъ жалю, що не мають чимъ заплатати, инші зновъ просятъ, чтобы имъ хочъ кѣлька зр. доплатити, а тутъ нема на то фондѣвъ. И черезъ то буває, що не одѣвъ молодѣцъ, хочъ способный и охочій до науки, а не можна ему допомогти, покидає школы. Нема на то рады, хѣба въ жертволюбивѣмъ серци рукои Громады, а Громада то великій чомовкѣ! — Дирекція рукои гимназіи.

Соймъ краєвий.

XI. Засѣданче сойму зъ дня 31 жовтня 1889.

(Конечъ.)

Маршалокъ краєвий заявлявъ, що резолюціи пос. Герасимовича не може допустити, бо

она хочъ що-до формы рѣзнитися одъ резолюціи пос. Антоновича, то однакъ же що-до змѣсту естъ така сама а позаякъ резолюціи пос. Антоновича упала, то після регуляману не вѣдно на тѣи сѣсѣи ще разъ такую саму резолюцію ставити.

Справоздаєць пос. Мадейскій розвадивъ широко о идеалистичномъ напрямѣ въ школахъ народныхъ и о системахъ именованъ. На его поглядъ нема системы протекційной а естъ лишъ система именованя після заслугъ и адѣбностей. Коли жъ дѣються якѣ надужаѣ, то треба о нихъ поинформувати дѣтнѣи власти и жалѣ, що у насъ люде бояться якое въ той способѣ поступати. Пос. Герасимовичъ одповѣвъ референтъ, що бѣи не годѣться зъ тымъ, чтобы рада школьна не сѣпшлася зъ закладаньемъ новыхъ школъ. — Пос. о. Ковальскій заявлявъ, що духовенство зъ малыми выимками займаєсь ревно шкѣльною молодѣжю.

По сѣмъ приступлено до ѣдчитавя поѣднѣиыхъ позицій бюджету шкѣльного. При позиціи „удержанье школъ народныхъ“ поручивъ пос. Романчукъ поступати оглядно при закладаню новыхъ школъ, бо богато школъ не функционуетъ въ причини недостатѣвъ учителей. При сѣи нагодѣ заявлявъ же бесѣдникъ, що пос. Герасимовичъ не мавъ того на гадѣ, що ему подѣзувавъ референтъ.

По ухваленю бюджету шкѣльного ѣдчитано же внесенье посла Хамца въ справѣ будовы зельзницъ зъ Тернополя черезъ Джуринъ до Зальшпакъ, Скалы и Мѣлчицѣ и на тѣмъ закончено засѣданье.

XII-те засѣданье сойму зъ дня 4 н. ст. падолиста 1889.

Закимъ приступлено до порядку дневного, поставивъ пос. Рожанковский наглаче внесенье о запомогу для погорѣльцевъ въ Стѣцѣвъ по вѣста золотѣвского въ сумѣ 300 зр. Внесенье се ѣдослано до комисіи бюджетовой.

Зъ порядкомъ дневного мотивувавъ пос. Михальскій свое внесенье о завѣзаню правительства, чтобы оно велѣло властимъ и институтамъ державнымъ наказати всѣмъ заведеннымъ сѣючимъ подѣ нхъ зарямѣвъ заспокоивати свои потребности, входячъ въ кругъ руководѣльничства и краєвыхъ промышленцевъ. — Одослано до комисіи.

Пос. д-ръ Савчакъ мотивувавъ свое внесенье о змѣнѣ юдикатуры въ справахъ карныхъ подѣнающихся подѣ законъ о заражуваню заразливыхъ хоробавъ звѣрять. Бесѣдникъ жадавъ, чтобы рѣшенье справъ о карыдостойнѣ дѣла, о скѣльке они належать до судѣвъ, приѣдлювано тѣлько тогды трибуналамъ першымъ инстанціи, коли зъ тыхъ дѣлъ вышшзъ яка шкода матеріальна, у всѣхъ иншихъ случаяхъ, чтобы того рода справы приѣдлювано судамъ повтовымъ. Ваєсенье се ѣдослано до комисіи правничой.

Пос. Хамецъ мотивувавъ свое внесенье въ справѣ будовы зельзницъ зъ Тернополя черезъ Джуринъ до Зальшпакъ, Скалы и Мѣлчицѣ. Ваєскадаєць жадавъ, чтобы на ту зельзницю вызначавъ соймъ зъ фонду краєвого запомогу въ сумѣ 500.000 зр. плататыхъ въ рѣчныхъ ратахъ по розпочату будовы, але не скорѣе ажъ одъ 1891 р. подѣ условіемъ, що тѣ зельзницѣ будутъ будуватися коштѣмъ державы або що скарѣбъ державный причиняється до коштѣвъ будовы запомогѣ въ высѣтѣ бодай 1,000.000 зр. Хамецъ жадавъ, чтобы се внесенье ѣдослано до комисіи администратіиной а Корытовскій жадавъ, чтобы выбрати окрему комисію зельзничу зъ 7 членѣвъ. Одослано до комисіи администратіиной.

Принято до вѣдомости справозданье комисіи промышленной о предложено выдѣлу краєвого въ справѣ дѣяльности для подѣсеня промыслу въ краю и ухвалено потребу покликати до краєвой комисіи промышленной людеи, що займаються практично промысламъ.

При справозданю комисіи администратіиной о дешевѣмъ наймѣ касаренъ для жандармеріи вызвазася довша дебата. Пос. Бѣлинскій доказувавъ, що рѣчь же не доспѣла, що выдѣлъ краєвой не предложавъ аявъ пѣлѣвъ, аявъ коштѣвъ, кѣлько бы коштували дѣмы, що мають будуватися для жандармеріи; ставивъ отже одъ себе внесенье въ сѣмъ душѣ. Бѣи внесенье подѣеръ пос. Бадені, чтобы соймъ мѣгъ переконатися и научитися, якъ то выдѣлъ краєвой злѣмъ вытати за 1000 зр. мурованый дѣмъ о кѣлькохъ комнатахъ. При спеціальной дебатѣ пояснявавъ пос. Козловскій и казавъ, що комисія лишъ нерадо згодила на се внесенье а згодила лишъ для того, що выдѣлъ краєвой представивъ рѣчь такъ, що за дѣмы безъ вартости треба платити высѣи чяньшъ, бо въ декотрыхъ мѣсцевостяхъ зроблево собѣ монополъ зъ найму касаренъ для жандармеріи. Чтобы отже той монополъ переломати, жадавъ выдѣлъ краєвой малю сумы. Вирѣшѣмъ комисія не буде мати нѣчого противъ того, коли соймъ примѣе внесенье пос. Бѣлинского. При голосованю принято внесенье Бѣлинского.

По сѣмъ залагоджено же кѣлька поменшихъ справъ, вѣжъ иншамъ: петицію калуского выдѣлу повтового о уѣдѣсенье его одъ звороту коштѣвъ въ сумѣ 54 зр. зъ причинъ комисіи маючюи на цѣли правильне замкненье рахункѣвъ повтовыхъ; надѣ сѣю петицію перѣйшовъ соймъ до порядку дневного; — петицію громады Барша о пошлѣшенье еи въ окружѣ уряду податкового въ Вучачи передано правительству до увзглядненя; — петицію мѣсцевой рады шкѣльной въ Бѣлци на перемѣну тамошню однокласовою школы народной на двокласову передано краєвой радѣ шкѣльной до увзглядненя.

По вычерпаню порядку дневного ѣдчитано же кѣлько внесенье и интерпеляцію пос. Мадовича до правительственного комисара въ справѣ политичного роздѣлу кѣлькохъ громадъ въ захѣдабѣ части краю.

По сѣмъ завѣзавъ же маршалокъ краєвой комисію бюджетову, чтобы она прискорила свои работы, и закрывъ засѣданье, назначавъ слѣдующе засѣданье на сѣреду о 11 год. передѣ потудаемъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Прага 3 падолиста. Дебата надѣ адресѣю ѣдбуєся въ четвѣрь.

Константинополь 4 падолиста. Въ честь цѣсарской пары ѣдбуєся вѣчера великій галевый ѣдѣвъ на 120 особѣ и мѣсто було илиминоване. Султанъ надавъ кн. Генрихови и гр. Гербертови Бисмаркови ордеръ Османіи зъ брилантами.

Софія 4 падолиста. Вѣчера ѣдбуєся ѣдкрытые собранія зъ звычайнымъ торжествомъ. Престольна бесѣда констатуетъ спокой и порядѣвъ въ краю и якъ найлѣпшій односини до всѣхъ державъ. Въ бесѣдѣ естъ такожъ згадка про ѣдзавѣ цѣсаря Францъ Іосифа о Болгаріи.

Римъ 4 падолиста. Папа нездужає же одъ кѣлькохъ днѣвъ и не встаетъ зъ постелѣ але станѣ недуги естъ не небѣспечный.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вл. Луч. въ Золоч. До кѣнца року приѣде намъ же 6 зр. — Воч. о. Сав. въ Дмитр. До кѣнца року приѣде намъ же 2 зр. — Вл. Дмитро Л. Дуже просимо.

НАДОСЛАНИЕ.

Незаперечена естъ правда, если хто кому дѣбре жѣлає, и дѣбре радить, той любить своего ближняго. То дѣбро, котре менѣ дѣсталоса въ удѣлѣ, хочу яко священикъ всѣи Высокопочтенной Публицѣ, такъ мирскимъ Русинамъ, Полякамъ, священникамъ обѣего обряду, до вѣдомости подати, що хто хоче зъ дѣброго матеріалу мужеске убранье, выѣднчаву, ретельну, учтиву, елеганцку роботу мати, най у-дасться до рукодѣльнѣи п. Антона Щербы у Львовѣ при улицѣ Конерника н-ръ 10, а признати мусѣть, що я не хвалю, но самъ переконавый щирѣ правду кажу. Многѣ бо краєцѣ черезъ 29 лѣтъ менѣ убранье робили, но больше не скажу, заплатати треба було, а пожатку, пожажѣе Бѣже моихъ грошей! — що горше я нѣзюла дѣброго убраня не мавъ. Теперъ ѣдобравъ я зъ рукодѣльнѣи п. Антона Щербы цѣлый гарнитуръ убраня и еутро, зъ котороу созершено, якъ зъ матеріалу такъ и зъ елеганцкой работы я задоволеный. Мило менѣ то для дѣбра и пожатку Высокопочтенной Публицы повѣдомати, а при тѣмъ желати, най кождый выйде переконавый и задоволеный зъ рукодѣльнѣи нашего земляка такъ яєъ я.

Хмельвка дня 19 жовтня 1889.

Иосифъ Ревачовичъ,
гр. кат. священникъ.

Д-ръ Здиславъ Ляховичъ

мешкає у Львовѣ пляцѣ Галицій ч. 14.

3205 ординує одъ год. 3—5 пополудни. (4—6)

Пригадуюся Всечестному Духовенству, що такъ якъ кождого року при надходячихъ свѣятахъ принимаю старѣи свѣагелія до переплету по найдешевшихъ цѣнахъ. Принимаю такожъ замовленя на новѣи, маючи прекрасный тексты на складѣ. Позаякъ вже часть короткій, длятого прошу зъ замовленьемъ поспѣшитися.

32.9 Зъ поважаньемъ (6—20)

Михайль Спозарскій

у Львовѣ, Подвалѣ ч. 9.

ИВАНЪ ЯРЖИНА

ювильеръ 3162 (6—12)

у Львовѣ, пляцѣ Маріацкій
(Готель Европейскій)

МАГАЗИНЪ

вырѣбѣвъ ювильерскихъ, золотыхъ и сѣрѣбныхъ,
поручає

значный засѣбъ вырѣбѣвъ, ѣдзначаючихъ-ся тревалостію и добрымъ вкусомъ, якъ власныхъ такъ и зъ перворядныхъ фабрикъ краєвыхъ. Выготовлює всякій замовленя, репараціи и замѣны.
Купує старе золото, сѣрѣбо и дороге камѣньє по найвысѣмъ цѣнахъ.
Всякій замовленя замѣщѣи выготовлює въ якъ найкоротшѣмъ часѣ.

Купую и продаю всякакі краєви і заграничні папери державні, акції, пріоритети, листи заставні, лоси, монети и т. п. по найприступивіших условіяхъ.

Порученія для ц. к. биржи вѣдѣнскої выповняю підъ користованими условіями безплатно и совѣстно. 3144

Промеси до всѣхъ тягнень. Лоси такожъ на мали сплати мѣсячній. (7—52)

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ
у Львовѣ

дѣмъ банковый и контора вымѣны.

Выдавицтво газети львовської „НАДБЯ“; передплата рѣчна на провинціи зр. 1-80.

Просто одъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегеляйскій и самородный за бочку въ 135 литеръ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрѣмъ транспорту.

Бочка не зачислася.

Полуднево-угорскій почавши одъ 20 кр. за литру и выше окрѣмъ транспорту.

Бочка зачислася.

2084 29—? **Высылае:**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленія приймає Дирекція и филии.

Складъ фабричный

хиньского среббла

зъ ц. к. упр. фабрики надворной, вырѣбъ заветный зъ доброты и тривалоости. Ножи, вилки, ложечки, кохли, подкладки подъ ножи (тузиль зр. 3-50), корки до фляшочекъ, этажеры, коши на тѣста, коши на овоцѣ, на билеты, цукорнички замыканы, сребній и у внутри золоченый, лѣхтарѣ, канделябры и т. п. ларинтуры на оцѣтѣ и оливоу по сталыхъ цѣнахъ фабричныхъ.

одержавъ въ великомъ выборѣ и поручае

Казимаръ Левицкій, Львовѣ.

Головний складъ для Галичины порцеляны, скла и хиньского среббла 3218 бля, ул. Трибунальска. (1—3)

ПИЛЬЗЕНСКОЕ ЗИМОВЕ ПИВО.

Симъ подаемо до вѣдомости, що зъ днемъ 21 жовтня с. р. выдаемо до ужитку зимове пиво. Пиво лежакъ можна одержати якъ доси.

Пильзно (Чехія) въ жовтні 1889.

Броваръ мѣщанскій въ Пильзнѣ основаный въ р. 1842.

Одповѣдно до повышого анонсу, генеральна репрезентація для Галичины и Буковины має честь повѣдомити, що оба роды пива можна одержати въ бочкахъ по 1, 1/2 и 1/4 гектол., такожъ въ бутылкахъ по 1/2 літра, по цѣнахъ оригинальныхъ. Пива ти суть найзнаменитѣйшій и найздоровѣйшій въ свѣтѣ, вкѣнци не робитися подъ тымъ виглядомъ реклами, бо продуктъ сего бровару, истинного одъ повъ столѣтѣ, есть знаный ажъ надто Впов. П. Т. Пу-блици.

Зъ поважаньемъ

Генеральна репрезентація

бровару мѣщанского въ Пильзнѣ.

Львовѣ, ул. Краковска ч. 1.

3217 (1—3)

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признанія и дипломъ гоноровый на всемирной выставѣ въ Антверпенѣ за незрѣваній

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерный.

Пилиптонъ волосю скывому и сполотвѣдому по кѣлькоразовѣмъ ужитю привертѣ красну барву. Пилиптонъ не фарбує, лише одмолоджує волосю, котре подъ впливомъ сего одличного средства одыскує первѣстну барву, мягкѣсть и блдыскъ. — Цѣна флякону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпаданье волоса въдержує, цибульки волосей взмѣняє и до вытворю вѣчна та поросту волоса побуждає. Лисины покрываються краснымъ волосемъ. — Цѣный фляконъ 3 зр. Пѣвъ флякону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖИЙ

Знамените поведѣжене и покушъ сего пудру суть найтѣпшимъ доказомъ его незрѣванной добротности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ буть першымъ, а численній медалѣвъ заслуги, акими его одзначили, найтѣпше его поручають. — Пудръ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшкѣвъ, есть се найчистѣйша и найтѣпшійша мучка рѣстнина, приеменно прилагає до лица, надає красну, природну блдысть и есть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедкомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый для блѣднѣющихъ и кремовый для шатинокъ и брутетокъ, мале пуделко по 70 кр., больше зр. 1-20 зъ пуделкомъ зр. 1-60.

Вода флякова. Усуває зъ лица прищѣ, лишѣ, угрики, попаданья и лущенье шкѣры, выгладжує морщинки и долики бѣсовъ. Лице одсвѣжує, выбѣлює и вытѣжнює до той степени, що яко средство тоалетного-гигиєниче збѣстало одзначене медалѣвъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, плѣцъ Маріацкій и ул. Галицка, рѣгъ Вавовъ. ВЪ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

Ц. к. придворна лїярия звонѣвъ
П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручає до замовленъ звонѣвъ и гармонійныхъ складѣвъ всякою величинѣ и голосу. Гарантія за певный голосъ каждого звона, чистый гармонійный акордъ складу и за найтѣпшій металл. Монтованье звонѣвъ головами зъ нованого желѣза, червѣт що можа звонами дуже легко звонити. Припорученія спонимѣють якъ наскоро, точно и дуже дешево при найвыгоднѣйшихъ условіяхъ заплаы.

Одзначеня: Золотый арестъ заслуги зъ короноу за новы заслуги одъяне. Выставка вѣдѣнска 1873 р., два медалѣ за поступъ за складъ звонѣвъ для вѣдѣнскаго Hofkirche 260 сотмарбѣ вѣси. Выставка промысловѣ у Вьени 1880 р. золотый медалъ.

Заложена 1838. Доставила 4640 звонѣвъ, 1,232,800 кильбѣгъ. ваги. Зъ сего до Вѣдѣна для 32 церквей 89 штукъ звонѣвъ 81,270 кильбѣгъ, ваги разомъ и 2 звонѣвъ до тодиннѣкъ для нового ратуша 3345 клр. ваги.

Гармонійный складѣ до закрѣстїи зъ 4 вѣдѣсами по 25 зр.

Гармонійный складѣ до престѣловъ зъ сильными и голосными вѣдѣсками. 2736 11—12

Зъ аляки: 1 складъ зъ 4 вѣдѣ. по 14 зр., зъ 3 вѣ. по 11 зр.

Зъ мѣсяку: 1 складъ „4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

Основаный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, ул. Краковска число 9.

поручає:

Старі вина угорскі лѣтничі и натуральні вина столові одъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житняки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50 з лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальный вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛІА БѢЛА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр.

МАЛІА БѢЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначеный на выставѣ гигиєнической сребнымъ медалемъ за старіи вина.

Реставрація у власномъ закладѣ.

НОВО УСТРОЕНЕ

3149 (5—12)

ЗАВЕДЕНЬЕ ПОХОРОННЕ БРАТѢВЪ КУРКОВСКИХЪ

у Львовѣ при улицѣ Собѣского ч. 10.

Устроено похороны почавши одъ найприступивѣйшихъ до найбѣднѣйшихъ для всѣхъ становѣвъ, а полагаючи зъ вѣдѣстною совѣстностію якъ найбѣднѣйшій порученіа, одличеномъ вѣс заходы оставшій родни.

Всякакі приборы похоронный суть все въ якъ наибѣднѣйшій выборѣ на складѣ.

Головний складъ ДОМОВИНИХЪ МЕТАЛЕВЫХЪ (герметичныхъ) ц. к. упр. фабрики Леопольда Вольфа у Вѣдн.

Домовины деревляны, пастѣдуваны металевыхъ, дубовы, политурованы, обиты оксамитомъ и атласомъ, матерцы, подушки и каны атласовы, сатиновы, органзинны, муловы и т. п.

СКЛАДЪ ВѢЩЕВЪ ГРОВОВЫХЪ зъ штучныхъ и робленыхъ цвѣтѣвъ въ великомъ выборѣ, такожъ ленты до вѣщевъ шовковъ, атласовъ, моровъ зъ павильми або безъ нихъ.

Вѣщѣ зъ свѣжихъ цвѣтѣвъ выготовлюємо безъ розницѣ поры року якъ найскороше.

Зъ высокымъ поважаньемъ **Братя Курковскі.**

Повѣдомленье

Ново отворена робѣтня суконъ жѣночыхъ у Львовѣ при улицѣ Доминиканской ч. 3 противъ реставраціи п. Федоровича

Людвики Лунашевичеви

приймає всякі работы суконъ жѣночыхъ въ мѣсци и на провинціи посли найновѣйшой моды въ означенѣмъ речини и по приступныхъ цѣнахъ. 3110 (8—10)

1/10 зъ чистого доходу назначеный на будову руского театру!

Повѣдомленье

Гебрина (2—?)

знамените средство на одморозенье рукъ.

Цѣна 40 копейцѣвъ.

Выключно лишь можна купити въ Лѣбораторіи химичной

Адольфа Покорного
Львовѣ, ул. Валова 15.

ВЪ КНИГАРНІИ
Старошпѣтского Института

можно купити:

Всѣ творы музичный, до спѣву и на фортепьянъ, якъ галицкихъ такъ и украинскыхъ музикѣвъ, пр. повный комплектъ творѣвъ Лисенка.

Взоры украинско-русскі до вышиванъ.

Всѣ выдана повѣстей и творѣвъ науковыхъ якъ галицкихъ такъ и украинскыхъ. 3127 (12—?)

рочки, маншеты, коврички, калесоны, скарпички, хустки, краватки, шпильки, ружнички и т. п.

кавички и т. п.

поручає найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Цѣники на жаданье даромъ.

Маріацельскій каплѣ жолудковій.

знаменито дѣлають у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣваній при браку апетиту, слабѣмъ жолудку, воячѣмъ оддыху, кивасѣмъ одгикано, кохльцѣ, катаръ жолудка, газѣвъ, жовтацѣвъ, одкинѣно и блувано, болѣу головы (если походить зъ жолудка), корчакъ жолудка, заднѣно, перетяженю жолудка стравами и напоями. Цѣна фляшочки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Центр-розетка черезъ антикара Carl Brady, Kremsier (Моравѣ). 3135 (6—43)

Осторога! Правдивый Маріацельскій каплѣ жолудковій рѣзно фальшуютъ и пастѣдуютъ. — На вѣнцѣ правдивѣстности мусѣтъ кожда фляшка буть завієнена въ червѣно запечатанье, засмотрѣне въ повѣстну марку охоронну и при кождѣй фляшочкѣ на прищѣвъ мусѣтъ находитися, ще сей прищѣвъ друкованый въ печатни Г. Гуска въ Крамержу.

Маріацельскій пигулки розвѣдѣляющі.

Одъ лѣтъ уживаній зъ найтѣпшимъ успѣхомъ при заднѣно и запорѣ пигулки подрабляються теперь многѣмъ, кратно. Треба тому уважати на повѣстну марку и на подѣст антикара С. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделка 20 кр., рѣзка зъ 6 пуделокъ зр. 1. — Если грошъ пришлѣсь наперъ до зъ приеминою вѣдѣно одъ оплати коштує 1 рѣзка зр. 1-20, 2 рѣзки зр. 2-20.

Маріацельскій каплѣ жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣдѣляющі не суть потайнымъ лѣкомъ. Приписъ есть поданый при кождѣй фляшочкѣ и пуделку на способъ ужити.

Маріацельскій каплѣ жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣдѣляющі можна купити: у Львовѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Вломенфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Кривановского, д-ра Петра Миколая, Якова Писеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепникового, І. Вевюрского, Арн. Раппапорта; — въ Вѣдѣзѣ у ап. Гросса; — въ Вѣдѣзѣ у ап. Вальбимы Мендикон; — въ Бережаняхъ у ап. Ад. Дурста, Іос. В. Лобоса; — въ Бучачѣ у антикара Корнѣя Левичко; — въ Чортковѣ у ап. Людвика Носса; — въ Дѣлѣ у ап. С. М. Траунфельнера; — въ Дрогобичѣ у ап. Айхмилера, П. Партикевича; — въ Галичинахъ у ап. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ап. Черского, Цекарского; — въ Овѣрній у ап. І. Чемеринского, М. Заградника; — въ Озернахъ у ап. А. Крапиво; — въ Краковѣ у ап. Фел. Вальчака; — въ Камѣцѣ Струмиловѣ у ап. Кар. Писеса, Карола Пилевского; — въ Коничинцахъ у ап. Редера; — въ Мостяхъ Великихъ у ап. І. Жолинского; — въ Мельницѣ у ап. Кроковского; — въ Немирѣ у ап. Предри-мировского; — въ Олеску у ап. А. Кофлера; — въ Перемишлянахъ у ап. Омѣла Барановского; — въ Радехѣ у ап. Яскевича; — въ Роздѣлѣ у ап. Людв. Мервинского; — въ Самборѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша; — въ Скольцѣ у ап. С. А. Лещковского; — въ Сокалі у ап. Евг. Высочанского; — въ Старѣмъ Мѣстѣ у ап. Ад. Писеса; — въ Стрию у ап. Чалбаваного, В. Коморовского; — въ Скалѣ у ап. Адабѣ. Ротальского; — въ Турѣ у ап. Жиг. Ковачко; — въ Тернополѣ у ап. Леона Флайшмана и Фр. Ямругевича; — въ Золочевѣ у ап. Франца Петеша, А. Раппапорта; — въ Журавнѣ у ап. Іос. Л. Томашевского; въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; — въ Збаражѣ у ап. І. Крута — а такожъ по всѣхъ антикахъ въ Галичинѣ.

Для фабрикъ целюлозы!

поручаєся патентованый аппаратъ, котрый не только что нищить шкѣдливый выпары и очищує нечистый блдпны, але служить такожъ до того, чтобы назадъ выдѣбуть сѣркову кислоту.

Розвѣдѣтисъ можна въ **Schwarzburger Cellulose-Fabrik von Richard Wolff in Schwarza** 3218 (Saalbach). (1—3)

Яко учителька

въ приватномъ домѣ на провинціи глядитъ мѣсца молода образована особа, граюча хорошо на фортепьянѣ и говора-рача плавню по французскі и по нѣмецки. Оддаєсь першешество рускому домови.

Влизий вѣсти въ администраціи „Дѣла“. 3192 (3—3)

Торговля основана Цѣлкомъ въ р. 1789.

свѣжій транспортъ

ГЕРБАТЫ ХИНЬСКОЙ

одержала и поручає торговля

Фридриха Шубута

у Львовѣ

Ринокъ ч. 45

Цѣники докладий безплатный и оплатно.

3182 (7—20)

ВЫСТАВА

образѣвъ фотопластичныхъ въ готели Европейскѣмъ

Въ томъ тыждни

ЖИТЕ СПАСИТЕЛЯ въ СВЯТА ЗЕМЛЯ.

Вступъ одъ особы 20 кр., дѣтн 10 кр. Выставка отворена щодня одъ 10-тои до 9-тои години вечеромъ. 3214 (1—10)

При закупяѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выдаєць и одѣлательный редакторъ Иванъ Белей.

Печатъ въ фабр. Черкашской.

Зъ друкарѣвъ тов. им. Шевченка, кодъ зар. К. Водяраког.

Предплата на „Дзвіо“ и належитость за инсераты платит
у Львовъ.

Подлинн числяться по 10 кр. одъ стѣшка.

И ця можна дивуватися, що при наведе-
них недостатках проявляєш у наших се-
лянх недовіря до школи й учителів; що
збільшаєш апатія родителів до посилан-
ня дітей до таких шкіл; що громади лиш
неохотно йш до розв'язування, а иногді
навіть нечесним, бо підступним способом,
якого уживають інспектори округи при у-
кладі фондацийних грамот, а котрі то слу-
чає в мови виборчим оружж менш звес-
ний, приступають до організації шкіл на-
родних? Інспектор вводить в блуд і оба-
мучує наших селян при організації на-
родних шкіл. Всім відомо, як сумий єсть
матеріальний відношення в краю і в пооди-
нокх громадах. То само вже неволею
громади бути небажаними при організації шкіл.
Щоб усунути неохоту, представляє ін-
спектор, що будуча престація не буде о мно-
го більша, як тевершя, що найбільше о яких
20 зр. на оплату шкільного сторожа. На той

основі нерозумний селянин підписав акт фундаційний, на обсяг показує з того акту, що преставля та виносить 200, 190 або 180 ар. в рбк, т. е. сума, якою громада поносила не в сіль в сіль. Такий випадок дивиться не лише в одній окрузі, но також в другій окрузі, і сума навіть предметом дослідів судово-карних і дослідів розпоряджених радами повітовими. Чи дивуватися, що устатки пресвітерії під виглядом менторичних не одягають величезні і так тяжко і гірко доставляють розходам на шкоду народній?

Вказавши похвалу і недосконалих в наших школах народних, хочу порушити ще одне питання, котре, думаю, зблизьку на наш край, елементарних нещасть навчання, а зблизьку на його загальну бідність не бдє рбк буде піднести, не вставляючи при том на докор несприхальності народній пресвітерії. Хотіли мені йменно о здержанні теперішнього процесу в організації школи, який ч. к. краєва рада школьна в послідніх літах заманивала.

Само справозданне виділу краєвого уважав той процес неумісним, а ж з того додаю примітку, осправдану досвідом, що не горячка пресвітерії, лише ложна амбіція молодих, недосвідчених інспекторів являлася причиною того процесу. Та ложна амбіція не позавляла інспекторам перебарати в средствах в ови уживави тих средств, о котрих я тільки що говорив. Уже в мой інтерпретація до Гого Есеп. начальника краєвого правительств вказав в надужити інспектора в виді самовільно переміни вказового руского языка на польскій в селі Черниці. Таких випадків в нашій благоденстві краю велика многа. Таке поведіння кривдять наш природний, законами основними заперечувати права!

Ківаю свою рбк з тим пересвідчеваем, що висока палата, руководячиш принципом, о котрім я з початку задавав: „Люби свое, а почтай право другого“, признає справедливым мое жаданіе, чтобы выс. правительством административными мѣрами поправило вказаний похвалу і заповило недосконалих і з тою скромною просьбою звертаюсь до Гого Есеп. п. намістника.

НОВИНКИ.

— Дирекція руско-народного театру повідомляє. Ви. публіку львівську, що починає од дня 26 жовтня (7 листопада) с. р. устроєне у Львові в сали товариства Egoisinn (в готелі Жоржа) неперемінно лише 12 представлєн драматичних. Репертуар зложений з самих найновіших і у Львові досі не представлюваних творів наших найлучших писателів і композиторів. Декорації нові пензля О. Діля, декоратора театру гр. Скарба у Львові. Оркестра товариства „Гармонія“. Представлєн будуть відбуватись кожного вівторка, четверга, суботи і неділі. Абонамент на 12 представлєн коштує 10 зр. Карт абонаментових достати можна в Торговлі Димета і в магазинах товариства „Руска Бесѣда“ при ул. Орменської ч. 27. На перше представлєн дає наш театр драму Карпенка „Хто винен“.

— Загальні збори філії „Просвіти“ в Тернополі відбулися д. 1 н. ст. листопада при численній участі членів в присутності ч. к. комісара п. Студзівського. Явилось вбх 72 і приступило багато нових членів. Дискусія була велика оживлена. Головою філії обраний адвокат д-р Іван Лопишев, секретарем п. Стахура кандидат адвокатів, касиром п. Ю. Гейдів. До виділу увійшов крім того о. Петро Вилньскій, нарх Должанки. Справозданне зборів подано небагом.

— В рускій духовній семінарії львівській устроили питомці минулого неділі вечерок музикальний при нагоді отворєня читальні. Промову держав п. Левинскій, питомец IV року, а відтак наступили хоры, сольо-сінглы і гра на цитрі п. Купчинського.

— Повтово Торговлю в Бродях переняла львівська Народна Торговля під свій заряд і на свій рахунок, назначивши управителем сего складу п. Романа Шкириана.

— Як старостам снітинським доручує статуту читальні? Село Ганьківці подало статуту читальні до ч. к. намістництва, а коли оно потвердивши одослало до ч. к. старостам снітинського, то старостам не оддало статутів членам по давному звичаю, лише жандармові, котрий прийшовши до села Ганьківці, пошов до коршми, до арендари Шумиля Гішера, тай розказав членів читальні закликати до коршми. Там сидів на трибуні жидівскій п. жандарм надутий мов индик, а побіж него арендар Шумиль Гішера. Люде довѣдавшис о том, поутѣкали з села, тай покрилися по закутках, думаючи, що жандарм хоче их увязнити як до піддас і по виборах часто лучалося, а особливо в наведеной громаді. Доперва по довмш переговорах удалося священникові і мудрішим з села им се вытолковать і до села сировадити перед трибуну можних панів. Жандарм ставущи з карабином в руцѣ, перешиваючи присутних своим острим поглядом, пытаєся: „Хто властиво з вас закладає читальню, чи ваш дѣти, розволочені паробки, чи може хто з вас? На одповід: „Мы“, одозвался з гѣлвом до них жандарм: „Бли вы, то мусите знати, що такими бунтовниками з цѣлого свѣта, як вы, не позволится, вас варто би переиде на якійсь час до арешту замкнуті“ (з Ред.). Так отже настраивши их, повернувшись до Снітина, забрав з собою статуты і ще до сего часу не оддав их. (Батьківщина).

— Батьківщина помістила в послідньому (42) числі удачній портрет о. Лонгина Рожанковського, совѣтника судового в Золочеві і посла на сейм краєвий, та его коротку біографію.

— Писарь громадскій за доброти народу. Кітєг Droh. подає такий примѣръ обманства писаря громадского: В новѣтѣх дорожництвѣх, коли будовано залѣзницю, закуплено много грунтоу під шлях залѣзничий. В селѣ Г., куды переходив шлях, закупило товариство грунту спадкоємцѣв Олексы К. за 172 зр. а ти гроші зложено в депозитъ судовому для малолѣтних наслѣдников. Писарь громадскій будучи в томъ часѣ писарем в сѣм селѣ Г. і в сусѣднѣм селѣ Д. дознав, що в томъ другім селѣ Д. померъ передъ кількоццати лѣтами селянин, що завѣяв так само Олекса К., як і сей з сѣла Г., але не лишив нѣякого маєтку а лише много наслѣдников. Писарь громадскій, руководячиш милосердьем і гуманностю і вже з давна збѣтний з свого нахлону до добродѣтели, порѣшивъ передати сей депонований маєток по Олексы К. з Г. тимъ наслѣдникам Олексы К. з Г. Подѣлавъ отже в ихъ имени просьбу до суду о переведеніи пертрактація судового, зголошуючи яко спадок по Олексы К. з Г. депозитъ, зложеный для спадкоємцѣв Олексы К. з Г. в сумѣ 172 зр. Але хотиячи тимъ своимъ думанямъ прийти скорше зъ помощю купивъ одъ нихъ цѣлу претензію 172 зр. за 48 зр. в дорожѣх цѣсѣх, та дав имъ рѣшечасно лише задатокъ в сумѣ 1 зр. Судъ на подѣставѣ цѣсѣх поручивъ выдати депозитъ 172 зр. писареві і сей добравъ ти гроші в р. 1883 в урядѣ податковомъ. В р. 1889 опѣкунъ малолѣтних в Г., коли дойшли до повнолѣтності, хотѣвъ одобрати для нихъ гроші з депозиту, бо знавъ, що они тамъ зложени, і в той цѣли пошловъ по пораду до сего писаря громадского а бѣт выслушавши заявивъ, що выдѣбати той депозитъ дуже трудно і кошты за захѣдъ перевысать цѣлу суму депозиту, але бѣт готовъ бѣт готовъ одкупити за готовку сей депозитъ. Якося не погодилися і опѣкунъ малолѣтних пошловъ порадитися до иншого писаря та тамъ що вно дознавъ, що цѣлый депозитъ выдано ще в р. 1883 сему проворному писареві на подѣставѣ цѣсѣх. Розумѣєсь, що цѣла справа теперь в судѣ і судъ дастъ на якійсь часъ безплатне помѣщаніе сему добродѣлю народу сѣльскому. А треба додати, що сѣ фальшивый спадкоємцѣх крѣмъ того 1 зр. не одержали болше нѣ шлюга зъ умовленыхъ грошей в цѣсѣх.

— Фальшивикъ 5-гульденовыхъ нѣтъ. Зъ Дорогичкоу пишуть: Молодой жидокъ Вольфъ Зіеманъ зъ Медичинъ, выслуженный волкъ 77 полку пѣхоты, говоривъ публично въ околицѣ, що бѣт стане вскорѣ богатый мовъ Ротшильдъ. Ще передъ тимъ бѣдичъ кудысь на три тиждѣх (говорять що до Лондону) а вернувши привѣзъ зъ собою одну 5-гульденову нѣту, на одной сторонѣ зручно подроблену а на другой чисту. На се мало хто звертавъ увагу, а Вольфъ пынвивъ і допытывавъ вже за будничнимъ, котрый бы выготовивъ для него пѣять пѣлаты пѣлы его волѣ. Розвѣдавъ про цѣлу справу командантъ жандармеріи Бекметковъ зъ Медичинъ і бѣт взявъ подъ свою опѣку Вольфа разомъ зъ сою пѣткою та одставивъ до Самбора подѣ млынѣ. Здаєсь, що Вольфъ не буде потребувати будувати собѣ пѣлату, бо для него вже готове примѣщеніе в Самборѣ або Станиславѣ. В той самой справѣ увязнено в Бориславѣ жидъ Лейбу Нуту Гринбаву.

— Огнь в Слободѣ коло Тысьменицѣх погорѣли овогды будинки господарскіх Скорутѣх, Ів. Мелниченка і Пйонтовского. Неубезпечена шкода выносить 550 зр. Яко підозрѣлого о підпалѣ увязнено Гриня Склопового зъ Піддѣчарѣх.

— Николай Гаврилович Чернишевскій, російскій писатель, померъ, якъ подає Berliner Tagbl., днѣ 29 н. ст. жовтня в мѣстѣ Саратовѣ на выбухъ крови. Чернишевскій родився в р. 1828 в Саратовѣ, учився сразу в духовной семинаріи а відтакъ переїшовъ на философичный выдѣлъ петербургского университета. Университетъ скѣнчивъ в р. 1850, і оддавъ праціямъ литературнымъ, котры розпочавъ диссертацию „Естетичне одношеніе штуки до дѣйствости“. Одъ р. 1853 ставъ Чернишевскій головнымъ членомъ редакціи часописи „Современникъ“ а відтакъ і властивымъ еи редакторомъ. „Современникъ“, редагований людьми учеными, мѣжъ иншимъ і Ник. Добролюбовымъ, збѣдавъ собѣ в цѣлѣй Россіи велику популярность. Писья Чернишевского були сразу збѣту литературно-историчною критики, а відтакъ розбѣрались в нихъ пытанія зъ политичною економіи і сусѣльного житя. В р. 1862 увязнено Чернишевского і заслано в р. 1864 в Иркутскъ губернію. Въ вѣзницѣ написавъ Чернишевскій романъ „Что дѣлать?“, новинъ гадѣкъ що до реформы сусѣльного житя. На заслано переживъ бѣт 20 лѣтъ, бо ажъ в р. 1883 его амнистовано та дозволено поселитися в Архангельску а відтакъ в Саратовѣ. Тутъ займався Чернишевскій перекадомъ научныхъ творѣв, мѣжъ пшимъ перекадомъ „Всемирной Исторіи“ Вебера.

— Ревизія антик. Протомедикъ д-р Іос. Меруновичъ предпринявъ минулого тиждня разомъ зъ мѣскимъ физикомъ д-ромъ А. Павловичемъ визитацію вѣхъ антикъ львовскихъ. Въ томъ тиждѣхъ выѣздитъ д-р Меруновичъ до Кракова, чтобы перевести подобній визитаціи і рѣшечасно подѣ его проводомъ одбудутся испыты лѣкарствъ на физикѣхъ повѣтовыхъ.

— Подяка. Выдѣлъ филін товариства „Просвѣта“ в Тернополі складає подяку Ви. Отцямъ, що взяли участь в поминальнѣхъ богослуженіяхъ за упокой душѣ бл. п. Стефана Качалы днѣ 1 н. ст. листопада а то Вир. о. крилошанину В. Фортунѣ, депапу і пароху Тернополі, Вир. о. Игнатію Левинскому, А. Зарихѣ, Як. Вацку, Т. Стаднику, О. Навроцкому і В. Цѣрковскому, а такожъ ч. м. о. лѣдежи, що своимъ трогачимъ свѣтомъ причинила до звѣлчаня сего торжества.

— Архій вѣсти. Громада Кривичѣх, пов. львівского, одержала одъ цѣсаря 100 зр. підпомогы на

будову школы. — На жидѣвскѣхъ кладовищахъ в Розавдовѣ, пов. тарнобжеского, замѣчено, що два гробы, в котрыхъ похоронено тѣла дѣтей, помершихъ в сѣрпни і вересні, були одкопані. Тѣло одной дитини найдено одтакъ на сусѣднѣмъ пасовищу. — До суду в Ланцутѣ вломился вѣхъ стѣлы урядникѣхъ, де надѣбався найти гробѣхъ. Забрали лишь 30 зр. і одгѣи, полишенъ урядниками в судѣ. На разѣ не замѣчено, чи не пропали і дѣлкі акты. — В Ісидинѣ було днѣ 29 н. ст. жовтня досытъ сильне трясеніе землѣхъ. — Наглоу смертю померъ днѣ 30 н. ст. жовтня в Старуи, пов. богородчаньского, Левъ Грибовичъ, властитель реальности; заряжено судовѣ слѣдство. — В Ярославѣ святкували тамшій урядники судовый юбилей 40-лѣтню службу своего начальника п. Мих. Добосиньского.

Конкуренция, именования, перенесения и пр.

— Именования. Краєва рада школьна именувала дѣйствителы учателями народными: Володимира Марковского в Вѣдѣжѣхъ і Вол. Криничкоу в Юрѣдѣхъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Пештъ 5 листопада. Незадовго мають розпочатися мѣжъ обома правительствами переговоры в справѣ управлѣнія валюты. Два елбореты вже выготовлено і незадовго розбѣчнутъ комисіи свои работы.

Берлинъ 5 листопада. Вчера велася в парламентѣ дебата надъ закономъ противъ со-

циалистѣхъ, в котрой социалистичный послы Фроперъ і Зипгеръ а зъ вольнодумныхъ пос. Бартъ выступали дуже остро противъ правительства. Беттихеръ одповѣвъ имъ, що правительство не одступитъ одъ своего і коли не поможе малый станѣхъ облоги, то оно буде заводити великій.

Римъ 5 листопада. Пѣмекка пара цѣсарска приѣде 12 с. м. до Италіи; цѣсарева останєся в Венеціи а цѣсаръ поѣде до Монцы.

Фридрихсруге 5 листопада. Гр. Кальпоки выѣхавъ вчера вѣ ночи назадъ до Вѣдны.

Берлинъ 5 листопада. Nat. Ztg. вносить зъ престольноу бесѣды болгарской, що вже недалекий часъ признає независимости Болгаріи.

Пригадуюся Всечестному Духовенству, що такъ якъ кожного року при надходящихъ свѣтахъ принимаю старій Євангелія до переплету по найдешевшихъ цѣнахъ. Принимаю такожъ замовленя на новій, маючи прекрасный текстъ на складѣ. Позаякъ вже часъ короткій, дѣлтого прошу зъ замовленіемъ поспѣшитися.

32(9) Зъ поважаніемъ (7—20)

Михайль Спозарскій

у Львовѣ, Подвалье ч. 9.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ

во Львовѣ, ул. Коперника ч. 10 або ул. Майахѣхъ ч. 1.

має честь поручити Ви. ПТ. Публіци і Веч. Духовенству свою одъ року 1873 нестичую

РОБѢТНЮ МУЖЕСКОЮ ОДЕЖИ

послѣ найновѣйшой моды, зъ найлучшихъ товаровъ і по пѣнахъ якъ найдешевшихъ, управлѣючи яко Русинъ о ласкавіхъ вѣзлѣхъ Влов. П. Т. Публіци і Веч. Духовенства, поручає ласкавому покровительству. Вѣхъ ласкавіхъ замовленя выконуютьсѣ вѣхъ найкоротѣйшѣмъ часѣхъ. 2808 10—11

НАЙДЕШЕВШЕ! SHIFFON-Ы! SHIFFETTING-И! Ивана Рѣдла Пробѣна на желѣзѣхъ посылать

Складъ кавы

АРТУРА РОСЦИЦКОГО

підъ знаменемъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

оручає добру і выдатну каву спрощену безпосередно одъ продуцентѣхъ зъ Америки полудневою.

Коштує у Львовѣ:

1 кильо 1.70 зр.

кава палена 1/2 кильо 1.20 зр.

на провинціи:

4 1/2 кильо 8.70 зр. франке.

Обираємалъ надѣ 50 кильо оплутъ.

Не маю зовсѣмъ тихъ родѣвъ кавы, котры оглошуютъ инші подѣ назвою моего знамени. Спроставжую каву просто одъ продуцентѣхъ, що могу доказати, і продаю еи наменьше о 20%, дешевше якъ хто небудъ. Вѣхъ Гамбургѣхъ і Триестѣхъ можна достати каву вже лишь зъ етвертой руки, а то дѣл того, що продуцентъ спростав гуртовники на мѣсци, той знову гуртовники вѣхъ Европѣхъ, одъ тихъ купує комисіонеры, а одъ него ажъ купецъ і то звичайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожничого. Впрочѣмъ може кождей самъ переконатися, чи достане де наде по той цѣлѣхъ тиску каву лѣхъ моя що до якості і смаку. 2827 (45—?)

На зиму!!!

Влов. Духовенству, Ви. пп. лѣкаримъ, лѣсничимъ, урядникамъ фабричнимъ, економѣхъ і кождому, чтобы охоронитися передъ простудоу

поручаєся

1 трикотовый кафтанъхъ фланелевый і 1 такий погачѣхъ разомъ зр. 2.75

те саме для жѣнщинъ . . . 3—

кафтаны для дѣтей зр. 1—1.50

Посередничать при замовленіи

I. oest, Handelsaunkunfts-Bureau

3175 in Brünn. (10—30)

ВЫСТАВА

образѣхъ фотопластичныхъ вѣхъ готелі Европѣйскѣхъ

Въ томъ тиждѣхъ

ЖИТЕ СПАСИТЕЛЯ в СВЯТА ЗЕМЛЯ.

Вступъ одъ особы 20 кр., дѣти 10 кр. Вистава отворєна щодня одъ 10-тои до 9-тои години вечеромъ. 321(2—10)

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

выпробованіи и невній средства косметичный,

одназначенъ 9-ма медалями заслуги і 2-ма дипломами признає.

Олѣйокъ таниновый, взмѣшчанъ і підпомагає волосоу роси. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣшчанъ корѣньхъ волосъ і запобѣгає выпадати волосю. — Слонгъ 80 кр.

Вода атеньска, до змываня волосъ, запобѣгає творитися паразитѣхъ, одѣвѣжує, робить трѣвальми барву і помысь. — Фляконъ 50 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлає знаменито на корѣньхъ волосъ і на порѣстѣ волосъ. Вѣхъ случаяхъ де вѣхъ пѣсѣдѣхъ недуга выпало волосѣхъ, выказавъ велимъ цѣлюще дѣланіе. Вѣхъ по ужитію одной фляшки можна добачати порѣстѣ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устѣхъ, крѣмъ приємного, скріплѣющего смаку і запаха, дуже користо дѣлає на аєла і зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ ростино-алкаличный, до чищеня зубѣхъ. Надає перлову бѣлѣсть, оддалєа камѣнь і квасы, котры наводять боль і порохнаніє зубѣхъ. Пуделко 30 і 60 кр.

Виолінгъ средство противъ прѣти рукъ і пахѣхъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львѣска. Приємный, ябжний і доитогрѣвальный запахъ той воды здымає се, що вѣхъ Антверпенѣхъ на выставѣхъ всемирной оддала публично проявленою і одзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., болшого 150 кр.

Нигрѣтина. Выборное средство до фарбованя вѣхъ сейчасъ волосъ на трѣвалу і красну барву черну і темну; єсть цѣлымъ нешкодливѣ а вѣхъ ужитію цѣлымъ поєдинче. Цѣна 1 зр.

Бѣлы і гарный руки. Найболше червоны і поладанъ руки выбѣлєны і выпѣжнєны по колькаразовѣхъ патеру Крѣмомъ ростинонѣхъ. Слонгъ 80 кр. 259 48—?

Смаровило литовскѣ до обуви і шкѣрѣхъ, мычить шкѣру, робить еи непрѣмоачною і трѣвалою. Пуделко по 50 кр. і 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѣ вѣхъ власныхъ торѣвалѣхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣзъ Валовоу. Вѣхъ филиалѣхъ: вѣхъ КРАКОВѣхъ Суконницѣхъ ч. 20, и вѣхъ ЧЕРНОВЦѣхъхъ Ринокъ ч. 2.

Пудръ гигиеничный

безъ примѣшѣхъ металличныхъ.

Цѣна 70 кр.

Выключно купити можна вѣхъ

Лабораторіи химичной Адольфа

Покорного Львовѣхъ ул. Ва-

лова 15.

Новій турецкій сливки

найлѣпшой якості вѣхъ паккахъ почтовѣхъ по 5 кильо оплатно і зъ доставоу до дому за присылкою 2 зр. безъ послѣдплати можна одержати у

J. L. Radwaner Budapest.

При закупкѣхъ товаровъ просимо покликуватися на нашу часописъ.

Выдавецъ і одѣлальный редакторъ Иванъ Белей.

Печатъ вѣхъ сѣбр. Червилькоу.

Вѣхъ друкарѣхъ тѣхъ. м. Шеремѣхъ, подѣхъ зр. К. Вѣхъ зр. мого.

Але що то значило, коли він чувъ въ собі, що она имила его за серце, хочъ була сама низького роду а на рукахъ ви були слѣды бѣгъ голки. Навѣть тогды, коли Фелисіянъ такъ взяъ всен силы его благовъ, видѣвъ вінъ поза ви головою обѣ женщины, и ту, що передъ нямъ плакала, и ту, що за свою дятину житье бѣдала. Обѣ любивъ вінъ зъ цѣлон силы и самъ не знавъ, зъ бѣдкя въ нѣмъ бравъ такій опѣръ, хочъ такъ его дуже до нихъ потягало. Вінъ зарядавъ гѣрками слѣзами и самъ вже не знавъ, де шукати спокою. Просивъ Бога, щобы давъ ему силу вырвати серце зъ грудей, бо оно вже бѣвернулося бѣгъ Бога.

Владика молився ажъ до вечера. Коли выйшовъ зъ комнаты, було его лице жовте якъ вѣскъ. Его серце було розранене, але мимо того стоявъ вінъ крѣико при своѣмъ рѣшеню. Не мѣгъ нѣчого зроби́ти и лишъ заедно повторявъ собі то страшне слово: „Нѣколи!“ Богъ лишъ самъ має право увѣльняти его бѣгъ того слова, а Богъ, до котрого вінъ молився, мовчавъ.

Минули два днѣ. Фелисіянъ ходивъ якъ строеный попѣдъ хату Губертѣвъ, щобы довѣдатись щось нового. Кѣлько разѣвъ выйшовъ хто зъ хаты, то его бравъ такій страхъ, що вінъ мало ажъ не омѣлавъ. Такъ було и того дня въ ранцѣ, коли Губертина побѣгла до церкви, щобы покликати священника зъ святымъ елеємъ. Ажъ теперъ вінъ змѣркувавъ, що Ангелика не пережива вже сего дня. Отця Корниела не було дома, вінъ бѣгавъ по мѣстѣ за нимъ, бо мавъ надѣю, що черезъ него ще Господь Богъ поможе. Коли-жъ не знайшовъ отца Корниела, стративъ надѣю и не знавъ вже, що робити; его взяла злѣсть. Що-жъ тутъ було дѣяти, щобы ще упросити ласки Божой? Побѣгъ ще до батька и силомѣць добулся до его комнаты. Батько зъ разу налякався, бо

не мѡгъ зъ его уриваныхъ слѡвъ нѣчого дорозумѣтися. На конецъ дорозумѣвся, що Ангелика вже умирає та просить ще елеопомазанія. Ще лишъ Господь Богъ може єи спасти. Молодый мужичина, вѡйшовши до комнаты, хотѣвъ бувъ зъ разу представити батькови всю вину за его муки, хотѣвъ зъ нимъ на вѣки розбѣйтися и назвати его таки єму въ очи убійникомъ, але Преосвященный выслушавъ его безъ найменшого гнѣву, спокѡйно и поважно; его очи якось наразъ заяснѣли, якъ коли-бъ теперь въ его груди ѡдозвався якійсь голосъ. Онъ велѣвъ Фелисіянови ити напередъ а самъ пустився за нимъ сказавши :

— Коли така Божа воля, то и моя.

Фелисіянови пѡшовъ зъ разу морозъ по тѣлѣ а ѡдтакъ зробилося горячо. Его батько приставъ на его добрій намѣреня и пѡддавъ свою волю пѡдъ волю Всевышного. Тутъ вже не о людей розходилося, тутъ була ще лишъ надѣя на Бога. Коли Преосвященный бравъ въ церквѣ св. єлей ѡдъ отца Корнила, то ѡнъ крѡзъ слѡзы не мѡгъ вже нѣчого видѣти. На силу лишъ поволѣкся ѡйтъ за священниками, але до комнаты, де лежала умираюча, не важився зайти ; приклякъ лишъ на оба колѣна на сходахъ передъ отвореными дверми.

— Мнрѣ сему дому.

— И всѣмъ живущимъ въ немъ.

Преосвященный поставивъ святой єлей на стѡлѣ межи ѡбѣ свѣчи, зробивши насампередъ сребною посудиною знакъ святого хреста. ідтакъ принявъ хрестъ зъ рукъ отца Корнила и пѡдѡйшовъ зъ нимъ до недужои, щобы ѣй дати поцѣлувати. Ангелика лежала все ще безъ памяти; єи повѣки були запалися, губы були затисненей а руки зложеней разомъ; она выглядала лишъ якъ яка прозора, мертва фигура, зроблена зъ каменя,

подбѣна до тыхъ, що то ихъ ставлять на могилахъ. Преосвященный споглядавъ на ню черезъ хвилю, а коли побачивъ, що ще слабо бѣдыхає и що ще въ нѣй єсть крѣхѣтка житя, приложивъ ѣй хрестъ до устъ. Онъ подождавъ хвилю а его лице прибрало за той часъ маєстатичный видъ судѣя и анѣ слѣду не було въ нѣмъ видко людского чувства доки ажъ не побачивъ, що анѣ той нѣжный профиль анѣ окружающе его волосєе не задрожало. Видко, що она ще жєє и можна ще ѣй грѣхи одпустити.

Преосвященный взявъ бѣтакъ бѣдъ отцѣ Корнила кѣтлихъ зъ свяченою водою та кропило, и пѣдчасъ коли той державъ передъ нимъ отвертый требникъ, кропивъ умирающу свяченою водою и прочитавъ слова:

„Покропиши мя исопомѣ и очищуся; умыеши мя и паче снѣга убѣлюся“.

Вода брызнула и якъ бы легенькою росοю покрѣла цѣлу постѣль та освѣжила єє. Каплѣ упали и на єє руки и на єє лице, але одна капля по другѣй силывали по нихъ якъ коли-бъ по холоднѣмъ мраморѣ. Епископъ звернуєся и до свѣдкѣвъ сего чина та и ихъ кропивъ. Губертъ и Губертина, що стояли таки заразѣ побѣчь себе на колѣнахъ, схиляли въ глѣбокѣй вѣрѣ ще нѣше свои головы. Епископъ поблагословивъ и комнату и мебѣль та бѣлѣ стѣны и все, що тамъ лишъ було. Коли переходивъ по при дверѣ, станувъ якъ разѣ противъ своего сына, що стоявъ за порогомъ на колѣнахъ и гѣрко плававъ закрѣвши лице руками. Онъ пѣдѣсь позволи три разы кропило въ гору и кропивъ и его свяченою водою. Такъ отже кропивъ всюды свяченою водою, що мала прогнати тысячѣ а тысячѣ невидимыхъ злыхъ духѣвъ. Въ сѣй хвили пѣдобрався бувъ блѣдный промѣнь зимового сонця ажъ до самой постѣлѣ; цѣла хмара

безчисленнихъ атомѣвъ дробного пороху уносилася мовъ жива въ свѣтлѣ, що спадало ѳдъ ѳкна и окружала ступеней руки умирающей.

Коли Преосвященный вернувъ до стола, почавъ читати молитву.

— „Услыши насъ Господи...“

Онъ не спѣшився. Онъ знавъ, що смерть засѣла вже була поза рожевою заслоною, але онъ перечувавъ, що ѳй ще не дуже спѣшно и що она ще почекає. А хочъ дѣвча лежало безъ памяти и нѣчого не чуло, онъ ей все таки попытавъ:

— Чи не маєте нѣчого на совѣсти, що васъ мучить? Моя довечко, сповѣдайся своихъ грѣхѣвъ, злекши свою душу!

Ангелика все ще мовчала. Онъ зачекавъ хвильку, щобы она ѳдповѣла, а ѳдтакъ ставъ ей ще голоснѣйше упоминати. Здавалося, що онъ не зважає на то, що она его не чує.

— Зберѣть свои силы, просѣть зъ цѣлого сердца прощєня у Господа Бога. Свята Тайна може васъ очистити, може вамъ додати новыхъ силъ. Отворяться вамъ очи, уши стануть непорочнѣй, нѳздря освѣжаться, уста стануть чистыми а руки невинными...

Такъ говоривъ онъ и заедно дивився лишъ на Ангелику, доки всего не выговоривъ а ѳдтакъ сказавъ:

— Говорѣть за мною „Вѣрую“ :

— „Вѣрую во единого Господа...“

— „Амѣнь“, — докѳнчивъ отецъ Корниль.

За дверми все ще було чути, якъ Фелисіянъ плакавъ, бо его надѣя таки вже зовсѣмъ щезала. Губертъ и Губертина все ще молилися, похиливши головы въ страху Господнѣмъ, а имъ здавалося, що чують, якъ спускаються на землю всѣ невидимѣй силы. ѳдтакъ ѳд-

мовили зъ книги литавію, молитву до всѣхъ святыхъ а напоследокъ ще и Киріе Елейсонъ и завоzwали небеса на помѣчь для чоловіка, сего безсильного и нужденного сотворѣня на свѣтѣ.

Наразъ урвалнея голоса и въ комнатѣ настала глубока тишина. Преосвященный обмывъ собѣ пальцѣ водою, котру наливъ ему зъ коновочки отецъ Корнилъ. Теперъ взявъ ѡнъ посудину зъ святымъ елеємъ, отворивъ вѣчко и станувъ коло постелѣ. Надходила торжественна хвиля елеопомазанія, котре змазуе непрощеній ще смертельнѣ грѣхи, що остались на души по святѣмъ причастію, якъ ось грѣхи, про котрыхъ забулося, грѣхи, котрыхъ допустилося безъ свѣдомости, грѣхи слабости людской, котра не допускае укрѣпитися въ ласцѣ Божій. Але зъ ѡдки мали тутъ набратися грѣхи? Они приходили хѣба зъ надворку на промѣняхъ сонця зъ тыми лѣтаючими зеренцями пороху, що несли зародки житя на бѣле и холодне ложе смерти дѣвицѣ.

Преосвященный постоявъ хвильку а вдивившись ѡдтакъ въ Ангелику переконався, що она ще слабо дыхає. Въ нѣмъ все ще анѣ трошки не ѡдзывалося людске чувство, хочъ ему здавалося, що тутъ передъ нимъ лежить якесь надприродне сотворѣнне, красне якъ ангелъ. Ёго великій палець не задрожавъ, коли ѡнъ вмачавъ его въ святой елей, не задрожавъ, коли нимъ помазувавъ пять частей тѣла, въ котрыхъ мѣстяться пять змыслѣвъ нѣбы тѣ оконця, котрыми злый духъ добираєся до самой душѣ.

Ѣнъ намастивъ насампередъ очи на повѣкахъ, впередъ праве а ѡдтакъ лѣве; дотыкаючись ихъ легенько великимъ пальцемъ зробивъ на нихъ знакъ святого хреста.

„Симъ святымъ помазаніємъ и своимъ превеликимъ.

милосердіємъ да простить тобѣ Господь всѣ прогрѣшенія взору.“

И були їй ѡдпущені грѣхи якъ : несоромный поглядѣ, нечестна цѣкавѡсть, марнѡсть свѣтовой забавы злі книжки, пролиті сльозы смутку, котрому мы самі винні. А прецѣ Ангелика не знала иншой книжки, якъ лишь ту зъ побожными оповѣданями, єи овидѣ засланяла апсида катедры, котра замыкала передѣ нею цѣлый свѣтъ. Она проливала сльозы лишь въ борбѣ послушности противъ пристрасти.

Отець Корниль взявъ трошки ваты обтеръ нею обѣ повѣки и завянувъ ѡдтакъ вату въ паперець.

Теперь намастивъ єпископъ уши на самыхъ кончикахъ, що бѣлѣлися якъ перламутра, насампередъ праве а ѡдтакъ лѣве; ѡнъ ледви ихъ дотыкався, коли робивъ на нихъ знакъ святого хреста.

„Симъ святымъ помазаніємъ и своимъ превеликимъ милосердіємъ да простить тобѣ Господь всѣ прогрѣшенія слуху.“

И зновъ були їй ѡдпущені грѣхи слуху якъ : заманливі слова и музика, хула, клевета, смѣлі предложєня, роблені нѣбы то зъ любви, погані спѣвы и розбуджаюча пристрасти музика, що пѡдъ свѣчниками розкошѣ нѣбы то жалѡбно грає. Ангелика, що жила якъ въ монастири, не чула навіть безконечныхъ сплетєнь и простацкихъ бесѣдъ сусѣдокъ, не чула навіть якъ погоничъ проклинає коня, котрого батогомъ зѡ всѣхъ бокѡвъ пражить. Єи уши не чули вышой музики, якъ лишь святі пѣсєнѣ и гудьбу органѡвъ та шептанье молитвы, ѡдъ чого всего дрожала и холодна затиная, всунєна пѡдъ самъ бѡкъ церкви.

Отець Корниль обтеръ зновъ такъ само уши кускомъ ваты и завянувъ єи въ другій паперець.

Теперь приступивъ епископъ до нѣздрей, бѣленькихъ якъ два листочки рождѣ, насампередъ до правого а ѡдтакъ до лѣвого: ѡнъ очистивъ ихъ такожь знакомъ хреста.

„Симъ святымъ помазаніемъ и своимъ превеликимъ милосердіемъ, да проститъ тобѣ Господь все прогрѣшенію твоему.“

И змысль твою вернувъ назадъ въ своѣй первѣстной невинности. Всякій порокъ уступивъ зъ него, не лишь той, що походить зъ запаху плотской похоти, якій розсѣвають въ воздухъ такъ мило и соладко пахучі цвѣты, що ажъ зводятъ на злу дорогу усыпляючи душу, але такожь и грѣхи внутрѣшного твою, що походятъ ѡдъ злого примѣру даного другимъ и ѡдъ заразливой пошести скандалѡвъ. Ангелика же була честна и непорочна якъ та лилія межі лиліями, прекрасна лилія, котрой запахъ скрѣплявъ немѡчныхъ и розвеселявъ дужихъ. То якъ разъ она була такъ дуже вражлива, що не могла навѣтъ знести сильного запаху лилій а гіацинты такъ кидали ѡи въ горячку. Она любилася лишь въ барвѣнку и горіцвѣтѣ.

Отець Корнилъ обтеръ ѣи нѣздра и такъ само завивъ вату въ паперецъ.

Теперь приступивъ Преосвященный до стуленькихъ губъ, помежи котрі ледви ще добувався слабый ѡддыхъ; тутъ зробивъ ѡнъ знакъ хреста на долѣшній губѣ.

„Симъ святымъ помазаніемъ и своимъ превеликимъ милосердіемъ да проститъ тобѣ Господь все прогрѣшенію твоему.“

Цѣлый ротъ стався теперь лишь посудиною невинности. Теперь простялся ѣи грѣхи, що походятъ ѡдъ безмежного вдовольованія змысловни смаку, ѡдъ пристрасти до ласощѣвъ и вина; ѣи простялся все провинны

языка, того наибольшого грѣшника на свѣтѣ, его зѣдливѣсть и плюгавѣсть, бо онъ то пускае въ свѣтъ всѣ жалѣ, споры, вѣйны и всякого рода сплетнѣ та не лишася навѣтъ на самыхъ небесахъ чистого мѣсяца. Ангелика не пристращалася нѣколи до ласощѣвъ; она живилася якъ Елисавета не разбираючи стравъ. А коли може жила въ якомъ блудѣ, то лишь мрѣя доводила ея до того, та надѣя на тамтѣй свѣтѣ, та потѣха невидомого, въ котрой она думала, що загорне весь той свѣтъ розкоши, котрый въ своѣй несвѣдомости сама собѣ сотворила, а котрый зробивъ зъ нею якусь святу.

Отець Корнилъ обтеръ губу и завивъ вату въ четвертый паперецъ.

Наконецъ намастивъ Преосвященный и долонѣ, на-сампередъ праву а ѡдтакъ лѣву, и знакомъ хреста святого здоймивъ зъ нѣхъ грѣхи.

„Симъ святымъ помазаніємъ и своимъ превеликимъ милосердіємъ да проститъ тебѣ Господь всѣ прогрѣшенія дотыку“.

Теперь вже було цѣле ея тѣло очищене ѡдъ всѣхъ пороковъ, ѡдъ всеи погани, ѡдъ рабунку, бійки и убійства а заразомъ и ѡдъ всѣхъ грѣховъ другихъ частей тѣла, якъ грудей, нѣгъ и т. д., все що розпалюе нашу кровь, що зъ насъ ба весь голосъ ѡдзывается, наша лютѣсть, нашѣ бажаня и всѣ инші безмежнѣй пристрасти та розкошѣ тѣла, за котрыми такъ уганяемо, заказанѣ увеселеня, за котрыми нашѣ члены тѣла такъ напираются, все то теперь щезло. Ангелика умираючи въ наслѣдокъ своен побѣды поборола передъ тымъ въ собѣ всю свою палкѣсть, свою гордѣсть и всѣ свои пристрасти; здавалося, що первородный грѣхъ лишь на то на ню перейшовъ, щобы довести ея до тымъ большой славы и тріумфу. Она не знала навѣтъ, що колись чо-

гось бажала, що єи тѣло колись бажало любви, що той ляхъ, якій бравъ єи по ночахъ, бувъ грѣшнйй, такъ була чиста єи душа, такъ несвѣдома нѣчого злого.

Отець Корнилъ обтеръ вполѣднє ватою єи руки, завивъ вату въ паперецъ и ѡдтакъ вкинувъ всѣ скрутки въ огонь въ кафлевѡй печи.

Обрядъ елеопомазанія скѡнчився, Преосвященный обмывъ собѣ руки и приступавъ до послѣднѡй молитвы. Ѡнъ мавъ ще лишъ дати умираючѡй свѣчу въ руки и завозвати єи, щобы она ѡдреклася злого духа, и показала, що єсть чиста и невинна якъ новонароджене дитя. Ангелика лежала все ще якъ задеревѣла зъ замкненими очима и стуленими губами. Святой єлей очистивъ єи тѣло, знакъ святого хреста лишивъ по собѣ слѣды на тыхъ пятохъ ѡконцяхъ єи душѣ, але анѣ дробку житя не выѣликавъ на єи поблѣдлѡмъ лачку. Чудо, на котре всѣ такъ чекали, не приходило. Губертъ и Губертѡна, що ще стояли на колѣнахъ коло неѣ, перестали вже були молитися, ихъ почервонѣлѣ очѣ встромилися були въ одно мѣсце такъ, що здавалося, мовъ бы они на вѣки стали стовпомъ; они подобали на фігуры основателѣвъ вѣковъ церковныхъ, що стояли коло нихъ въ кутикахъ а котрыхъ мощѣ ждали воскресенія. Фелисіанъ пѡдсунувся бувъ на колѣнахъ ажъ пѡдъ самѣй дверѣ. Ѡнъ переставъ бувъ вже плакати и пѡднѣсъ голову, щобы лѣпше видѣти.

Преосвященный приступивъ послѣднйй разъ до постелѣ а за нимъ станувъ отецъ Корнилъ зъ свѣчкою, котру мали дати недужѡй въ руки. Єпископъ постановивъ бувъ довершити обрядъ въ повнѡмъ єго обѣмѣ и дати тымъ Всевишньому часъ сповнати своє дѣло. Для того ставъ Преосвященный говорити молитву:

„Прійми горѣючу свѣчу, стережи твого пома-

занія, щоби могла еси, коли Господь прийде судити, вийти ему на стрѣчу со святыми и жити на вѣки вѣковъ“.

— Амѣнь! — докѣнчивъ отець Корниль.

Коли они стали теперъ розгинати Ангелицѣ пальцѣ, щоби ѣй вложити свѣчку, упала рука якъ мертва зновъ на груди.

Теперъ бо и Преосвященного взяла сильна дрожь. Онъ довго тавивъ въ собѣ своє зворушенье, але теперъ вже не мѣгъ, и жертвуючи себе самого одкинувъ одъ себе и послѣдню черту своєї строгости. Онъ полюбовивъ бувъ то дитя ще зъ того дня, коли оно въ своѣй свѣжѣй молодости припало було ему до нѣгъ. Яке-жъ оно бѣдне та нещасливе було теперъ! Въ своѣй смертельнѣй блѣдості выдавалася ему Ангелика такъ красною, що онъ ажъ не мѣгъ споглядати на постѣль, щоби въ нѣмъ зъ жажю мало ажъ не краялося серце. Теперъ вже и онъ стративъ давний спокѣй а двѣ великѣ слѣзы покотилися ему зъ очей долѣ лицемъ. Годъ ѣй було такъ марно пропадати, умираючи мусѣла ще его побѣдити своєю красою.

Онъ пригадавъ собѣ на то чудо, яке доказували зъ Божої ласки его предки, що уздоровлювали недужихъ. Ему прийшло на гадеку, що то такъ самъ Богъ такъ хоче, щоби онъ яко батько давъ своє призволенье. Онъ призвавъ святу Агнію, передъ котрою цѣлый его рѣдъ припадавъ на колѣна, и якъ Іоанъ V., зъ Готкера, що приступавъ до умираючихъ одъ пошести, и цѣлувавъ ихъ, такъ помолився и онъ та поцѣлувавъ Ангелику въ уста.

— Коли така воля Божа, то и моя!

Ангелика отворила наразъ очі. Пробудившись зъ довгого омѣня споглядала на него безъ страху; губы ен, ще вохкѣ одъ поцѣлуя, усмѣхалися весело. Такъ то

мало все сповниться; ей здавалось, що то зновъ давный сонъ, давнй мръѣ, и думала, що то такъ и мусить вже бути, щобы Преосвященный самъ повѣнчавъ ея зъ Фелисіаномъ. Дятого піднялася она и сѣла на свойъ широчезной, нѣбы королевскій постели.

Преосвященный ажъ яснѣвъ ѿ радости, а зъ его очей било свѣтло чуда. Онъ ще разъ повторивъ молитву :

— Приими свѣчу...

— Аминь! — докѣчивъ отецъ Корниль.

Ангелика взяла запалену свѣчку въ руку и держала ея цѣлко. Житѣ вернуло въ ню назадъ, свѣчка горѣла ясно и проганяла духѣвъ тьмы.

По комнатѣ понѣсея грѣмкѣй голосъ радости. Фелисіанъ якъ бы якимсь чудомъ несеный схопився зъ землѣ а Губерты, якъ бы зновъ тымъ самымъ чудомъ прикованй, стояли на колѣнахъ и не могли рушитись та лишь выдвигилися на то, що сталося. Имъ здавалось, якъ бы постѣль облило такъ ясне свѣтло, що ажъ за очи ловило, а въ промѣняхъ сонця лѣтало щось бѣлого нѣбы якійсь пухъ. Бѣлы стѣны и цѣла комната свѣтились якъ бѣленькій снѣгъ; середъ того сидѣла Ангелика мовъ та лилія, що піднялася и зновъ ѿджила. Ея мягеньке ясне волосье окружало ея личко мовъ бы лучй сонця а синй ея очи яснѣли якъ у якои святой; на бѣле ея лице выступили зновъ слѣды повного житя. Коли Фелисіанъ побачивъ, що она ѿджила, ажъ не знавъ, що дѣяти, що така велика ласка Божя; онъ приступивъ до постелѣ и упавъ на колѣна.

— Моя душечко, вы насъ зновъ спѣзнали, вы живете... Я вже вашъ на вѣки, мой батько на то згодився, бо така воля Божя.

Она усмѣхаючись весело схладила головку.

— О я знала, що такъ буде, я того сподѣвалась... Все, що я собѣ думала, такъ и станесея.

Преосвященный, котрый теперь ставъ зновъ вельми поважный, приложивъ ѣй хрестъ до устъ. Яко покѣрна рабиня Божя поцѣлювала она се знамя. Преосвященный пѣднравъ ѡдтакъ руку высоко понавдъ головы всѣхъ и поблагословивъ всѣхъ и вся а Губерты и отецъ Корниль ажъ розплакались.

Фелисіянъ взявъ Ангелику за руку. Въ другѣй еи руцѣ горѣла ярко свѣча невинности.

XIV.

Весѣлье мало ѡдбутися въ першихъ дняхъ марта. Але Ангелика все таки не могла прийти до силъ, хочъ и яка въ нѣй настала радѣсть. Ледви що трохи подужала, таки заразъ першого тыждня прийшла ѣй на гадку барельефова вышивка до крѣсла, що було назначенье до робѣтнѣ Преосвященного: усмѣхаючись весело говорила она, що то вже еи послѣднє вышиванье, не годитьея лишати недокѣнченой работы. Она взялася отже до работы але заразъ таки такъ ослабла, що не могла и зъ комнаты выходить. Тутъ жила она щасливо и весело, але давне еи здорověе вже не вернулося. По влопомазанію выглядала она все таки блѣда и така ажъ нѣбы прозора, а коли ходила по хатѣ, то дробонькими кроками и такъ якось, мовъ бы хотѣла злетѣти; перейшовши такъ далеко, якъ ѡдъ стола до ѡкна, сидѣла она ѡдтакъ цѣлыми годинами на крѣслѣ та думала. По тѣй причинѣ ѡдложили весѣлье на пѣзнѣйше и постановили

чекати ажъ она зовеѣмъ подужае, що и повинно було не задовго наступити, бо ен дуже доглядали.

Фелисіянъ навѣдувався до неї що дня по полудни. Тогдѣ були тамъ Губертъ и Губертина и були то веселі та милі години, що имъ тамъ минали; нѣчого бувало не говорити, лишъ якъ то они колись будуть собѣ жити. Ангелака вправдѣ сидѣла, але була найвеселѣйша зѣ всѣхъ; она була перша, що бувало укладае собѣ, якъ то она буде жити, куды буде ѣздити, якъ они ѡдбудують собѣ наново замокъ Готкерѡвъ, словомъ не могла наговоритися о тѡмъ щастю, яке ен чекае. Можна було безусловно думати, що зовеѣмъ подужае, бо она очевидно силъ набирала, а до того ще и весна була сего року ранна и зъ кождымъ днемъ заходивъ до комнаты черезъ ѡкно чимъ разъ теплѣйшій воздухъ. Зловѣщі мрѣѣ нападали ен лишъ тогдѣ, коли була сама въ хатѣ и коли ен нѣхто не видѣвъ. Въ ночи розвеселяли ен якійсь надземній голосъ, але и заразъ кликавъ ен якійсь голосъ зъ землѣ; ѣй ставало чимъ разъ яснѣйше, бо видѣла, що то якесь чудо, коли ен мрѣѣ такъ сповняються. Властиво — думала она собѣ — она вже умерла, а коли ще живе, то лишъ зъ ласки невидимого. Середъ такихъ гадокъ проживала она години самоты въ безконечній розкоши, навѣтъ анѣ трошки не ставало ѣй жалѣ, коли подумала, що буде мусѣла колись покинути всѣ земскій розкошѣ; та и не диво, она была сильно переконана, що буде мусѣла выпити чашу щастя ажъ до самого дна. Навѣтъ и ен недуга буде мусѣла зачекати. Але ен безсилъность таки неразъ застрашувала ен, бо були иногдѣ хвилѣ, коли она не могла рушити нѣ ногами, нѣ руками; ледви ще чула на собѣ тѣло и таки цѣла розпливалася въ якѡйсь небесній розкоши. Треба ажъ було, щобы щось сталося, щобы н. пр. она почула,

що Губерты отвирають дверѣ, або щоби побачила, що иде Фелисіянъ, аби зновъ сѣла просто та удавала, що здорова. Тогдѣ смѣялася весело та балакала о тѣмъ, якъ то она буде жити, коли ѡддасться.

Пѡдъ конецъ марта була Ангелика ще веселѣйша, хочъ ажъ два разы була збмлѣла, коли була сама въ своѣй комнатѣ. Одного дня рано, коли Губертъ нѣсь ѣй молока, она таки випала була зъ постелѣ; але щоби ѡнъ нѣчого не догадався, удала она, що сама злѣзла на землю, щоби нѣбы то пошукати голки. На другій день була зновъ спокѡйна и все лишъ говорила о тѣмъ, що хоче, щоби весѣлье ѡдбулося якъ найскорше, не пѡзнѣйше, якъ въ половинѣ цвѣтня. Ъй ѡдраджували того и казали, що она все ще нездужає, та пытали, чому не хоче пѡдождати. Але она все стояла при своѣмъ и хотѣла, щоби єи таки заразъ повѣнчали, коли то лишъ можна. Губертинѣ стало то якось дивно, она почала пильно придивлятися доньцѣ и таки дуже налякала, коли побачила, що єи ѡддыхъ якійсь такий студений.

Але недужа зновъ стала спокѡйна; знала она дуже добре, яка доля єи чекає, а все лишъ удавала, щоби другимъ незадавати жалю. Губертъ и Фелисіянъ такъ обожали Ангелику, що нѣчого не вадѣли и не чули. Ангелика ходила и теперъ такимъ самымъ легкимъ ходомъ по хатѣ якъ давнѣйше, а коли говорила, що на весѣлю зовесѣмъ подужає и вже тѣшитися напередѣ, то виглядала такъ красно, що ажъ радѡсть брала на ню дивитися. Впрочѡмъ мавъ о всѣмъ рѣшити Преосвященный. Коли ѡнъ одного вечера самъ явився, розповѣла она єму, яке єи бажанье. Єи очи при тѣмъ такъ и впилися въ него, а єи голосъ бувъ такъ солодкій та милый, що ѡнъ добре зрозумѣвъ, якъ невысказано горячу просьбу она єму предкладає. Преосвященный бувъ чоловѣкомъ зъ

серцемъ и зрозумѣвъ. Онъ назначивъ весѣлье на половину цвѣтня.

Теперь вже наставъ бувъ великій неспокѣй, бо треба було чимъ скорше ладитися. Губертъ, хочъ бувъ законнымъ опѣкуномъ, мусѣвъ постаратися о призволеніи директора дому убогихъ, котрый все ще належавъ нѣби то до родинной рады, бо Ангелика не була ще повнолѣтна; панъ Гранзиръ, мировой судья, піднявся залагодити все тѣ дробниці, щоби тымъ заощадити Фелисіянови и дѣвчинѣ всѣлякихъ неприятностей. Ангелика знала дуже добре, що передъ нею таять, и для того казала собѣ принести одного дня свою книжку зъ дому убогихъ, щоби ей ѡдати свому женихови. Ѳдъ теперъ була она завжди дуже покѣрна и хотѣла, щоби онъ знавъ, зъ якъ низького роду підиѣсь ей до такои славы, даючи ѣй свое старе имя и мастокъ. Та урядова печать, тѣ записки о ей поведенію зъ датою и числомъ, то була ей шляхотска грамота. Ще разъ переглянула она книжку и дала ей ему не змѣшавшися авѣ трошки, она тѣшилася що навѣтъ нѣчого не значить и що доперва онъ щось зъ нею зробивъ. Фелисіяна тронуло то дуже глубоко, коли онъ то побачивъ; онъ упавъ передъ нею на колѣна и зъ слѣзами въ очахъ цѣлувавъ ей по рукахъ, якъ коли-бъ она Богъ знае якій дала ему подарунокъ.

Черезъ чотирнацять днѣвъ бувъ цѣлый Бомонъ занятый приготвленіями до весѣля, долѣшнее и горѣшнее мѣсто мало повнѣи руки работы. Въ мѣстѣ говорили, що двацять робѣтницъ день и нѣчь лагодять выправу. Саму вѣнчальну сукню шили три кравчихи, а придане, такъ розказували собѣ, мало вартѣсть одного миліона; молода мала убраться въ коровки, оксамитъ сатинъ и шовкъ, мала прикраситися дорогимъ камѣнемъ та діамантами,

які мають хіба лишь король. А вже найбільше було бесѣды о тѣмъ, кѣлько то грошей роздано бѣднымъ лю-
дямъ въ мѣстѣ. Молода просила, щоби бѣднымъ роздали
стѣлько, скѣлько выдано и для неї самої, отже зновъ
цѣлый миліонъ; грошѣ посыпались дощемъ на мѣсто.
Прецѣ разъ могла она такъ, якъ хотѣла, сыпати грѣш-
ми на добродѣйній цѣли. Такъ якъ собѣ выдумала въ
своихъ мрѣяхъ, такъ могла теперъ повными руками
роздавати убогимъ. Зъ малой, простон комнаты, зъ ста-
рого крѣсла, на котрѣмъ Ангелика сидѣла раздався го-
лосный смѣхъ радости, коли отець Корниль ѳдчитувавъ
списъ тыхъ, котрымъ роздано милостиню. Роздавано
чимъ разъ бѣльше, словомъ сыпано грѣшми безъ лѣку.
Тожъ то бы радо була Ангелика хотѣла подивитися, якъ
дѣдусь Маскартъ пирувавъ якъ який князь, якъ Шуты
строили собѣ нѣбы якусь пышну палату и якъ бабуса
Габе, дѣставши грошѣ, наразъ подужала та якъ то Лям-
балезы, мати и доньки умѣли дѣбрати собѣ сукнѣ и въ
нихъ пышались! Якъ въ тѣй казцѣ сыпалося золото на
мѣсто; не то вже що було досытъ на щоденній потреби
але и выставало ще и на приятности та забавы. Въ
блеску славы сыпалося золото на улицѣ и свѣтилося
тамъ въ свѣтлѣ все обнимающон милосердности.

День передъ весѣльемъ було вже все готове. Фе-
лиціанъ закупивъ при улици Магльоаръ поза епископ-
скою палатою старый дѣмъ и устроивъ его пышно и ве-
личаво. Просторіи комнаты выложено прекрасными та-
петами и заставлено дорогими меблями; бувъ тамъ са-
льонъ зъ старосвѣтскими гобелінами, синій якъ небо
будуаръ а передовѣймъ спальня, що выглядала якъ
гнѣздочко, увите зъ бѣлого шовку и бѣлыхъ коронокъ.
Тутъ бѣлѣлося все и заносило чуднымъ запахомъ, на-
вѣтъ поломѣнъ свѣтла була якась бѣла. Ангелика мала

ДѢЛО

Выходить у Львові щодня (крім неділі і релігійних свят) о 5-й годині по полудні. Литературний додаток. Библиотека найзнаменитіших повістей. Выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на промежутокъ разомъ въ Діалогъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львові Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Копацька ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. Въ Перемышлі Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern, I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфурті и Гамбурзі М. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ у Львові.

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрію:

а цілий рікъ . . . 18 шр. на цілий рікъ . . . 24 шр.
на пів рікъ . . . 9 шр. на пів рікъ . . . 12 шр.
на чверть року . . . 4 шр. на чверть року . . . 6 шр.
на місяць . . . 1 шр. 50 кр.

у Львові:

на цілий рікъ . . . 16 шр. на пів рікъ . . . 8 шр.
на чверть року . . . 4 шр. на місяць . . . 1 шр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пош. ч. 24 ул. Баторія. — Гужиків ввертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані вільні бдѣ порта

Поодинокі члени коншту 8 шр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 шр. бдѣ однимъ строкомъ печаткомъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 шр. а в.

Подписи числяться по 10 шр. бдѣ стипенді.

До нашихъ П. Т. Читателей!

Зъ днемъ 1 (13) жовтня почався IV-тый чвертьрокъ видавництва „Дѣла“. Просимо о скорѣ надсылань передплати и залеглостей!

Програма станчичковъ супротивъ Руси.

I.

Мы згадували вже, що въ краківекѣмъ Czas-ѣ появилась нова серія статей підъ звичайнымъ заголовкомъ Z obzoru ruskiego, повна найкрайнішою злобою клеветъ, підозрѣвань и — болота. Зъ пѣною на ротѣ кидався авторъ тыхъ статей (К), корреспондентъ львівскій, на все, що руске. Головна порція досталася, розумѣвся само собою, „Дѣлу“ и выдавництвамъ народовцѣмъ. Авторъ пашкилю не забувъ и на давнѣйшихъ патріотѣвъ русскихъ, такъ званихъ „святоюрцѣвъ“, и на теперѣшнихъ заступникѣвъ интересовъ народу руского въ соймѣ, котрыхъ называе „проводирами“. Всѣхъ обмаловавъ онъ грубою верстовою своего болота, на всѣхъ кинулся голоснымъ ласмъ, всѣхъ обезчестивъ, не вынимаючи Шевченка, не забувши на першихъ нашихъ дѣятелѣвъ на У-краинѣ, и на патріотичный кларъ нашъ, и на интеллигенцію свѣтску въ Галичинѣ. Що лаше змалова выдумати найкрайніша злоба и підлота, все то удостоилося видкого умѣщеня въ органѣ наибѣльшихъ нашихъ „пріятели“, краківекскихъ станчичковъ. Якъ у кого була по нинѣ хоч слабка илюзія на мирне поладженне справы руской въ соймѣ станчичковекѣмъ въ дорожѣ законодавчій; якъ хто надѣявся на якесь зближенне обохъ народѣвъ до себе, або на якесь бодай половичне осущенне звѣстной програмы гр. Таафого; якъ хто вѣривъ, въ ширѣть тыхъ нашихъ „найсердечнѣйшихъ братѣвъ“ и думавъ простягнути руку до „згоды“ або до зложеня якогонебудь modus vivendi, — той най возьме собѣ згаданій статей Czas-у, най лишь зъ-легка розгорне то багню инсинуацій, клеветъ, лжи и вѣд, а певно скаже собѣ разъ на все, що jak świat światem tak jeden drugiemu nie będzie bratem...

За надто голосно, за надто явно высѣивавъ Czas свою пѣсию, за надто щиро выказавъ свою задуману и звычайно зручно скрывану програму супротивъ Русинѣмъ. Корона и центральне правительство могли-бы теперъ виробити собѣ ясне и вѣрне понятіе о зматаныхъ краківекскихъ станчичковѣхъ, о ихъ плянахъ инвеляційныхъ супротивъ Руси, о ихъ сльбѣмъ а завѣмъ шовинизмѣ, ихъ нетерпимости и о ихъ, що набоговѣйше, цѣлковатѣй неспособности до кермованя справы краю нашего. Наколи фракція та коли-небудь умѣла предста-

вити себе рѣшающимъ сферамъ въ Австріи сторонництвомъ умѣренности, разуму политичного и патриотизму австрійского; наколи коли-небудь представляла себе сторонництвомъ ладу и тымъ стовпомъ, на котрымъ мали опертись интересы державы въ Галичинѣ, — то нинѣ, по тыхъ статьяхъ, повинні згадані сфери набрати якъ найкрѣпшого пересвѣдченя, що сторонництво то пережилоса такъ само, якъ колѣсѣ иѣмецкѣй централи, и що усунути его въ арену жгтя конституційного wymagaie интересъ краю и державы, а немѣче и ихъ будущиѣсть.

Франція та зотчайдушѣла, здѣчала вже, и то на видѣ, що сама въ собѣ разлетѣлася и разбѣлалася, що частіа шляхты польскон обдернула уже бдѣ ней, що другій веретвы народу польского плюнули давно на ви мутну и кастову програму, и що мнѣ доволѣтныхъ ен заходѣвъ инвеляційныхъ, мамѣ славнои Гожуванцы та не лучшей еры Потоцкогѣ е tutti quanti народѣ рускій, свѣдомій своихъ правъ національныхъ, ростѣ въ силу, крѣпнѣть ся и твердою ногою, безпощадно, такъ якъ треба, ломить тѣ заборы, які ему при помощи интригъ и подступу, штучными альянсами ставила фракція станчичковъ на поли розвою интересѣвъ его духовныхъ и матеріальныхъ.

Згаданій статей Czas-у мусимо навести бодай уступами. Хотѣмо, чтобы въ каждой рускій хатѣ докладно пѣзнано, кимъ и чѣмъ всѣмъ мы Русинѣмъ въ очѣхъ той фракціи; того, якого доброго добра желаю намъ сердечнѣй, бдѣвній другъ зъ-пѣдъ Вавеля, зъ якими плянами носяться они супротивъ насъ въ хвилѣ теперѣшній и на будущиѣсть, и чого намъ бдѣ нихъ надѣяться яко бдѣ чинника, котрый дивнымъ дивомъ на шкоду всѣхъ стоить нинѣ при кермѣ. Спѣсиваши то, спѣсиваемо и интѣнціи тыхъ сферъ супротивъ насъ, що въ Галичинѣ мали зацѣпыватися такъ звану „нову еру“, о котрій недавно дуже широко згадувано, але котрой сльбѣвъ позитивныхъ по нинѣ не видко.

Рахунокъ, зроблений зъ сею фракцією підъ теперѣшну хвилю, буде дуже на часѣ. Бѣ треба знати, що статей Czas-у писаній не безъ цѣли. Въ нихъ сказано якъ найвыразнѣйше, що Русинѣмъ, поставившимъ въ новѣмъ соймѣ новѣ жадаія на поли школьництва, не треба нѣчого дати яко элементѣвъ на скрѣзь невольному а навѣтъ анархичному. Статьи тѣ суть неважѣ инсинуацій для большости соймѣвой и поученьемъ, якъ треба обѣщавъ зъ внесеніями послѣвъ русскихъ въ теперѣшній сесіи соймѣвой. Зъ другой стороны мають тѣ статьи оправдати станчичковъ передъ правительствомъ, що ози Русинѣмъ галицкимъ теперъ нѣчо не дають, але готовѣ будѣ-то дати колѣсѣ пѣзвѣйше, якъ Русинѣмъ зацѣпывъ сепаратизмъ свой супротивъ народу польского, якъ „ерархію сполечну“ узнають своимъ одинакомъ управленіемъ заступникомъ, якъ зрѣкутъ своихъ идеалѣвъ національныхъ и узнають себе плебейцами супротивъ славного

populus-a, якимъ есть выключно элементъ польскій.

Такъ есть, — статьи тѣ писаніи не безъ цѣли. Свѣтѣмъ треба замазати очѣ, правительство треба надохвати марами, котрыхъ нема; для системы польонизаційной задержати ще свободный теренъ, — коротко кажучи, треба ще за всяку цѣну зволѣчи справу, доки — якъ каже Czas — „реформы, початѣ въ рѣшѣныхъ надрамѣхъ, реформы въ выхѣваню духовности (Гужаи) и молодежи руской (Змартышевскіи) не выдадутъ своихъ плодѣвъ“. О, тогдѣ вже зробить соймѣ великій уступѣвъ Русинѣмъ галицкимъ, бо тогдѣ, — надѣются станчички, — Русинѣмъ нового краю не будутъ уже нѣчого домогаться въ соймѣ краєвѣмъ, скупать и стануть — паріасами историчной Польщѣ...

Бесѣда посла д-ра Д. Савчака

выложена на XIII. засѣданю сойму при мотивуваню внесеня о юдикатурѣ въ справѣхъ заразъ на худѣ.

Высокій соймѣ!

Внесеніе, котре теперъ маю умотивувати, выдаеся на першій поглядѣ маловажне, але то тѣмъ такъ адаеся, бѣ коли ему ближе придивимъсѣ, тѣ переконаемъсѣ, що справа аминѣ компетенціи судовѣхъ, покликанныхъ до юдикатуры въ справѣхъ о чины карыдостойнѣйшѣ закона зъ 29 лютого 1880 р. есть дуже важна, а для жителей нашего краю дуже угажива. Въ роцѣ 1880 выдаа рада державна два законы чч. 34 и 35 В. з. д. о нищено и запобѣганю противъ хорѣвъ заразыныхъ у звѣрѣхъ и о средствахъ заразыныхъ противъ инго-сушу.

Юдикатуру чинѣвъ посла тыхъ законѣвъ карыдостойныхъ бдано тѣмъ законами трибуналамъ I. инстанціи, судамъ повѣтовымъ, а деякіи справы властямъ политичнымъ т. е. старостамъ. Однакожъ уже въ короткѣмъ часѣ показалося, що роздѣлъ той компетенціи есть непрактичный и длѣтого вже само правительство по несповня двѣхъ рокахъ було спонукано не выдати до тыхъ законѣвъ новѣлоу зъ 24 мая 1882 ч. 51, посла котрой то новѣлъ деякіи справѣхъ, котры черезъ два рока подѣлягали компетенціи судовѣхъ окружныхъ и краєвыхъ, придѣлено судамъ повѣтовымъ. Мое внесеніе стремитъ до обмеженя взглядно розширеня той компетенціи т. е. о бдѣравне деякихъ справъ, посла тыхъ законѣвъ карыдостойныхъ, судамъ I-он инстанціи т. е. краєвымъ и окружнымъ и бдданю ихъ судамъ повѣтовымъ.

До того внесеня спонукали мене два факты. Насампередъ, что посла правдивого выказа львовскон надпрокураторіи державной юдикатура т. е. нѣмѣръ каръ въ судахъ повѣтовыхъ и въ судахъ I-он инстанціи есть майже одинакъ и той самѣ. И такъ: преступитѣль, належахъ до судовъ окружныхъ а взглядно

краєвыхъ було въ 1888 роцѣ 1586: зъ тыхъ було 88 случаѣвъ увольненя, въ 1427 случаѣхъ наложено кару грошеву, въ 58 случаѣхъ кару выше 8 дѣвъ, въ 9 случаѣхъ выносила кара арешту 8 дѣвъ до одного мѣсяца, а лишѣ въ 4 случаѣхъ наложено кару бдѣ одного до трехъ мѣсяцѣвъ. Юдикатура зновѣ въ тыхъ самыхъ справѣхъ въ судахъ повѣтовыхъ представляе такъ: На 14.440 справъ було 2.123 случаѣвъ увольненя, 10.769 засудженъ на кару грошеву, 1.538 було засудженъ на кару арешту бдѣ 8 дѣвъ и выше, а въ 10 случаѣхъ бдѣ 8 дѣвъ до одного мѣсяца. Отже рѣзница есть только въ чотирохъ случаѣхъ, де трибуналы I-он инстанціи вымѣрили кару арешту бдѣ 1 до 3 мѣсяцѣвъ.

То есть одна причина, котра спонукала мене и моихъ товаришѣвъ политичныхъ поставити се внесеніе, именно, что юдикатура въ тыхъ справѣхъ въ судахъ повѣтовыхъ а въ трибуналахъ I-он инстанціи майже цѣлкомъ не рѣзняеся, бо есть только 4 случая, де трибуналы I-он инстанціи вымѣрили кару выше т. е. бдѣ 1—3 мѣсяцѣвъ.

Справа аминѣ той компетенціи въ нашѣмъ краю есть дальше зъ той причины важною, бо у насъ трибуналы I-он инстанціи есть за мало. Просторѣмъ поодинокыхъ мешканцѣвъ, котры мусѣтъ удаватися до розправъ головныхъ при судахъ краєвыхъ и окружныхъ есть дуже велика, такъ что пересѣчно можна приняти до 15 милѣ, коли тѣмъчасомъ въ нѣчѣхъ краєхъ бдѣлѣдѣсть тѣя выноситъ мѣри 5 милѣ; а у насъ суть и такіи громады, примѣромъ въ округѣ суду краєвого львовского або окружного тернопольского, котрыхъ бдѣлѣдѣсть бдѣ судовъ окружныхъ и краєвыхъ выноситъ дуже часто по-надъ 20 милѣ або 150 килѣметровъ.

Кождый, хто трохи познакомленъ зъ манипуляцією судовою, знае, что доходженя перевозити суды повѣтѣвъ, а доперва обѣсѣла бдѣдають тѣ готовѣ доходженя прокураторіи державной, котра выговляе акты обжалованя и передае ихъ трибуналамъ I-он инстанціи, котры вызывае стороны до головной розправы, до котрой стороны велику дорогу, бо якъ я сказавъ, дуже часто надъ 20 милѣ бдѣбывати мусѣтъ. То есть очевидна краѣва для мешканцѣвъ нашего краю, а нѣчого выходу на зараженне тому лиху нема, якъ только компетенцію до розсуджуваня тыхъ справъ, т. е. компетенцію трибуналы I-он инстанціи обмежити, и деякіи справы бдѣдати подѣ юдикатуру судовъ повѣтовыхъ. Небезпечности нѣякой не буде, бѣ бдѣ рѣшенѣ судовъ повѣтовыхъ есть бдѣлѣкъ до трибуналу I-он инстанціи яко апелліційного, и длѣтого, что мы въ нашѣмъ внесеніе не жадаемо, чтобы всѣ справы бдѣданіи були трибуналамъ I-он инстанціи, але полясаемо при трибуналахъ тѣ справы, де выйшла бдѣйство матеріальна шкода.

Длѣтого надѣюсь, что тѣя справа дуже легко дастѣся перевести въ радѣ державной и что делегация послѣвъ галицкихъ схоже нею

БОРЬБА ЗЪ БЫКОМЪ

Спомины изъ Испаніи Генрика Ойкевичча.

Недѣля!

Великій оповѣстѣкъ, поразѣвшуваний бдѣ колѣкѣхъ дѣвъ на рогахъ Пуерта дель Соль, Калле Алькала и на всѣхъ важнѣйшихъ улицахъ, повѣдомляють мѣсто, что si el tiempo lo permite, то нинѣ бдѣбудеся XVI corrida (борьба зъ быкомъ), въ котрой возмуть удѣлѣ espadas Кара-Анча, Лияртихо и славный Фраскуельо.

Погода сурьяна. Равномъ ишовъ дощѣ, але около десяти вѣтеръ порозывавъ хмары, позбивавъ ихъ въ клубы и пбгнавъ гетѣ, въ сторону Ескориало. Теперъ утихъ и вѣтеръ. Небо, якъ далеко сягнеши окомъ, синѣ, а надъ Пуерта дель Соль свѣтитъ ясне сонце, такѣ мадритскѣ сонце, что не лишѣ грѣе та палитъ, але мало-что не кусаѣ. Метущія въ мѣстѣ бѣльшѣе, а на лицахъ видѣеся довольенне. Годна друга. Майданъ Пуерта дель Соль пустѣе, за те люди топляются въ сторону Прао. Серединою пляне рѣка однокѣноу и колѣеся. Все то движѣсь дуже поволя, бѣ хѣдѣи не можуть помѣстити пѣхотѣнцѣвъ, мажѣество иде боками улицѣ и коло поѣздѣвъ. Жандармы на бѣльшихъ коняхъ, одѣгненѣ въ свѣтѣчій уборѣ и службовій капелюхи, шильнують порядку.

Побанѣи пѣдѣла въ пообѣданю пору: убѣры стараннѣ, настроѣи празничны; знати, что товы рипуть на якѣхъ цѣкае видѣище. На жалѣ, това зовѣмъ не разобованя. Не видно народныхъ стрѣвъ, короткихъ кафтанѣвъ, жовтыхъ хустѣхъ зъ бѣлѣмъ суцѣнымъ на плѣчѣ, анѣ круглыхъ баскѣйскихъ капелюхѣвъ, иѣ поѣздѣвъ, иѣ катальонскихъ поѣвъ за поясомъ. Се можна ще побачити въ сторонахъ Гренады, Севильи и Кордовы, але въ Мадридѣ, особливо въ дѣвъ празничнѣй, переважае космополитичный сурдѣтъ. Тѣмъ часомъ промайне чорна загортка, перевѣшена черезъ высѣиѣй

хребетъ, а зъ-пѣдъ той загортки выглядѣють ще чорнѣйшіи очѣ.

Лица всѣзатѣ темнѣ, погляды быстрѣ, бесѣда голосна, вѣдѣа хочѣ жѣва, але умѣрена, не така огниста якъ въ Италиі, де чоловікѣ коли сѣбѣе, то всѣя якъ вузь, а коли гнѣваеся то зѣбѣае дашокъ свои шапки. На лицахъ черты острѣ и выглядѣ смѣлѣ. Въ звѣчайномъ дни мають то бути люди повнѣй супокѣю, ажъ по-лѣннѣй, скупѣ на слова и замкненѣ въ собѣ. Недѣля и надѣя побачити кроваве видѣище — оживѣае ихъ.

Минаемо Прао и входимо на дорогу, що веде до цѣрку. Люди топляются ще бѣльше. Декуды поѣдѣются клики. То народѣ витѣа поодинокихъ членѣвъ корриды, котры по-окремо сѣмѣають до цѣрку.

Отъ вѣде омнѣибуѣтѣ наповненнѣй „капеодорами“, то-бѣ то участниками борьбы. Цѣла обѣвѣа ихъ — то червонѣй плахты, котрыма будутъ увѣдѣати вола. Черезъ бѣна видно чорнѣй головы зъ гарцѣоами, прибранны въ трикутнѣй капелюхи. Рѣзноварнѣй кафтаны капеодорѣвъ вышуваний сѣрѣбными и золотыми блясками. Ыдутъ омнѣибуѣомъ. бо мала плата, яку бдѣстають за свою небезпѣчну службу, не позволяѣа имъ на пышнѣйшій поѣздъ.

Трохи дальше проголѣчуѣсь черезъ тову трѣйку кѣннѣхъ пѣкадорѣвъ. Сонце грѣа на ихъ бѣльшихъ, широкихъ кресаняхъ. То мужичны сѣльнѣон будѣвы, але при тѣмъ худѣй и костѣиѣй. Головѣй лица мають стрѣгий и немѣ-бы скрѣпѣиѣй выглядѣ. Сидѣа на дуже высокѣхъ, деревняныхъ сѣдлахъ, а за для того видѣа ихъ добре зъ-мѣжѣ товы. Кождый зъ нихъ держѣа въ руцѣхъ сѣисѣу, зааѣбчену деревляною галкою, въ котрой стрѣмитъ зѣлѣане бѣтре не довше пѣвъ цѣля. Такимъ оружіемъ пѣкадорѣ не въ силѣ убити вола: може его только вколѣти або задержати часинку на мѣсѣци, але тогдѣ мусѣтъ мати въ рамена величезну силу.

Дѣвлячѣсь на тыхъ пѣкадорѣвъ, мамѣ вола пригадѣются малюнки Доре до Донъ Кихота. Бо и кождый зъ тыхъ вѣдѣвъ мѣгъ-бы

послужѣти за модель до лица „сумѣон статьи“. Тѣта худѣа статья, вынесѣна высоко по-надъ головы товы, тѣта сторѣча до горы сѣисѣа и той кѣнѣ пѣдъ вѣдѣцѣмъ, — все то зѣвѣмъ бдѣповѣдаѣе понятію, якѣ виробѣеемо собѣ о лицарю зѣ Маачи, читаючи безсмертнѣй тѣврѣ Сервантеса.

Але пѣкадоры минають насъ и, розсѣихаючи зѣлегѣа тову, посуваютьсѣ значѣно на передѣ. Виднѣють уже лишѣ три сѣисѣы, три капелюхи и три мережанѣ на плѣчѣхъ кафтаны. Надѣвѣдають новѣй, такѣ подобнѣй до попереднихъ, немѣ-бы пѣкадорѣвъ бдѣдѣвала посла той самѣон формѣ якасѣ одна фабрика на цѣлу Испанію. Рознѣются только красѣа коней, котры впрѣчѣмъ однаково худѣй.

Очи нашѣ вѣртаються теперѣ на довѣиѣй радѣ поѣздѣвъ. Декуды запряженѣ въ мулы, але такѣ великѣй, краснѣй и лихѣаѣ, що упряжѣ, мамѣ довиѣтъ ухѣ, не выглядѣа сѣишѣо. Мѣсѣцѣмъ побачиѣа и андалузіѣйскѣй коѣвъ зѣ крѣпкими ногами, лебѣдѣными шѣвами и гѣковатыми головами. Подобнѣй коѣвъ аустрѣйчатѣсь на малюнкахъ баталистѣвъ зѣ XVII. столѣтѣя.

Въ поѣздахъ розсѣвъа цѣвътѣ мадритского товариства. Уборы чорнѣй, много чорныхъ мерѣежѣкъ на парасолькахъ, валярахъ та жѣновѣныхъ головахъ; чорне волосѣе попростригѣанѣ въ гравки, а зъ-пѣдъ нихъ спѣглядають очѣ, немѣ-бы зѣ лѣвы Везува. Жѣлѣбнѣй барвы, повага и пудрѣ — отъ знама того товариства.

Лица женщинѣ, чи старѣшихъ чи молодѣшихъ, однаково натѣрѣй пудромъ, однаково бѣлѣй и стѣуденѣй. Шаѣда! Кѣбы не та гѣдѣа поведѣннѣа, лица ихъ мали-бы той чудеснѣй горѣннѣй выглядѣ, на котрой складаѣся полуднѣа кровь и полуднѣе сонце, а котрымъ можна чудуватѣсь на лицахъ мальованыхъ Фортуніемъ.

На передѣхъ поѣздѣвъ сидѣа мужичны, одѣгненѣй трохи пересѣдно; сидѣа штивно и за свѣтѣчно, — внакнѣе сказавши, въ тыхъ чудесныхъ убѣрахъ не вѣмѣють поводитѣсь зѣ

тою свободною бѣдѣужностью, якою вызначѣуѣсь примѣромъ французскѣе выше товариство.

Муры царѣвой видѣются чимъ-разѣ близѣше. Въ ихъ будѣвъ нема нѣчого замѣтѣно. Величезна будѣва, обѣсѣлена на то, чтобы помѣстити кѣбѣацѣа тысячѣвъ зрѣтелѣвъ, — отъ и все.

Цѣвакѣй рухъ пануѣе пѣдъ мурами. Дѣвѣола ажъ чорно однокѣноуѣ, колѣеся и людскихъ головѣвъ. По-надъ тою чорною товѣною сторѣчитъ ту и тамъ вѣдѣцѣ на конѣ, жандармѣ, або пѣстрѣаѣсь немѣ-бы розѣвилѣй маѣвъ — пѣкадорѣ.

Тѣваа фѣлюа, розсѣчуѣсь и зновѣ збѣваеся; вѣбники кричатѣ, ще голоснѣйше кричатѣ малѣ хлопѣвъ, що продають программы: они выхѣаються всѣюда, межѣ пѣхотѣнцѣвъ и кѣннѣхъ, на стѣпѣхъ и межѣ колѣса поѣздѣвъ, дѣяѣй стають на камѣннѣхъ стѣпѣвахъ, що показѣють дорогу поѣздѣамъ. Ихъ кучѣраѣй головы, бѣнѣщѣи очѣ, выразнѣиѣй черты, темнѣй лица и розѣстѣгнутѣй, подѣртѣй на грудѣхъ сорѣчки пригадѣють нашихъ цѣганѣвъ, а такожѣ хлопѣвъ на образахъ Мурѣіаля. Деяѣй зѣ нихъ продають крѣмъ программъ свѣтаѣвка. Дальше межѣ товѣами видно продавѣцѣвъ помаранѣчъ. Ту продають цѣвты, тамъ чуѣа брѣньѣбѣтѣ гѣтары, на котрой грѣа стара, сѣлѣна женщина, вѣдена дѣвѣчиною.

Метущія, крикѣи, сѣйхѣа; валярѣй фуѣрѣкѣтѣ, якѣ-бы тысячѣй пѣашихъ крылѣ, а на те муравѣлико людѣае зѣваѣае сонце зѣ синѣого неба потоки свѣтѣла.

Нарѣзъ рознѣсѣаѣсь зѣ всѣхъ сторѣвъ окликѣа: Míra! míra! (даѣа! даѣа!) а по хвилѣ перѣмѣняються въ громѣ опѣсѣкѣвъ, що немѣ-бы правнѣйшихъ грѣмѣй перѣлѣбѣтѣ зѣ одного кѣнѣа товы въ другѣй, то тѣхнѣуть, то голо-сѣиѣють и розѣочѣются докѣругѣ цѣлого цѣрку.

Щѣо дѣлуѣло? Мабуѣтъ вѣде королева зѣ дворѣмъ?

Нѣ! Недалѣко чуѣи: Eviva Frascuello!

То наѣславнѣйшѣй espada сѣпѣтитѣ по лѣвѣры и опѣсѣи.

Подъ взглядомъ формальнымъ прошу
внесене се передати комисіи правничой.

По дѣлоробчій мандрівцѣ по рускій землѣ вѣтає зновѣ у горѣ Льва наша рѣдна драматична свѣтаня, наш рускій народній театр. Нинѣ пробудує до Льва на весь артистичый персонал а зѣвря рѣпошчынає цѣль драматичныхъ представлень зѣзначеню драмо Карпенка Карого „Хто виненъ?“

Гостина руского театру въ столица галицкая Русь коротка, бы обмещена всего на двенадцать драматическихъ выставъ, однакъ въ огляду на наше народное житіе має она свое великое значеніе. Однако руска драматичная институтъ дѣловатъ щербатъ передъ очима столицаево публичнае незначе поименъ, въ котрыхъ дае нагоду оцѣнитъ поступъ, явля въ дѣлѣхъ періодъ проявивше на полѣ русско драматичнае литературы и родниа штукы. Столица публична и руска преса мають тутъ нагоду оцѣнитъ, о сколькою обогащеніе черезъ тѣ часъ наша драматична литература и о сколькою поступили нашѣ артистическія силы въ своѣмъ трудѣхъ а многоважѣебѣ заводѣ.

Въ томъ роцѣ представится лѣвовскій публицѣ наше драматичное товариство въ аббѣншмъ числѣ, въ скрѣпленѣмъ складѣ. Давный персональ нашей сцены повѣсть въ томъ роцѣ лишь, одну страту, а именно убули въ него п. Пѣдвысоцкій, котрій теперь гостять на сценѣ украинскаго театру М. Кропивнацкаго. За то прѣбула нашому театрува новѣй зѣвѣстѣ не маловажный силы. Передовѣсѣмъ повѣстѣ наша публика своего давнего добраго знакомого и любимица п. Тита Гембицкаго, способнаго и заслуженнаго ветерана рускон сцены, зѣ его жену, ѳтакъ прѣбавъ нашъ театръ вѣлыми способиу силу въ особѣ п. Ольшанскаго, артиста ругинаванаго, про котораго сценничѣй устѣхъ доходила насъ вже вѣста зѣ провинціа. Зѣ силъ молодшахъ, який прѣбавѣ въ томъ роцѣ наша сцена, годиться згадати пп. Новичкаго, Ольховаго и Курмановича, яко добрыхъ и надѣйныхъ сѣвѣакѣвъ, котрій въ мѣру своихъ молодыхъ силъ дали вже доказы старинности и широн працѣ для нашего театру.

Репертоар, котрымз обогатився въ томъ роцѣ завдяки старанности Русской Беседы и дерзкая нашъ театръ, заслугу таково на увагу. Кромѣ драмы „Хто виненъ“ посбачимо въ томъ сезони зъ оригинальныхъ творбъ нашихъ писателѣвъ драму Мирного, Ламеровна (Дѣти недолѣ) и „Черниговку“, драматичный образъ пок. Юсефа Барвињского, а що най-важнѣйше, выставитъ тутъ у перше нашъ театръ знамениту оперу славного нашего композитора М. Лисенка „Рѣздвяна вѣчѣ“. Приготовленя до сей оперы представляють дуже великѣ трудности и треба подвѣляти енергію и патриотизмъ нашихъ артистовъ, що поднялись такъ величезною и майже переходячою нѣзлы працѣ. Выстава „Рѣздвяна Ноча“ буде безперечно становити эпоху въ исторіи нашего театру, позаякѣ есть то перша опера руска на велику сцену, котроу Музикальня вѣрность

Оча всёх звертаются на него, а женщины тснутыся до поўзду. Вь воздухах мыгаты цвѣты киданй ихь руками подь ноги того любимца, того героя всёхь сабьх и мрйх, того „жемчуга Испанй“. А витють его тымь горьчйше, що днь вертае зь прогульки до Барцельоны, де вь часѣ выставки орудуваньемь шпалою чудувавч цѣлу варварску Европу, а тецерь прѣбхавъ зновѣ до улюбленого Мадриду, ще славнйшйшй, ще болъшйшй, справдывшйшй новыи Садѣ ель Кампеадорѣ.

Проглочуемся через толпы, чтобы побачить героя. Насамперед, що за поєзд і коні! Красних нема в цалейкій Касталі. На б'єлых, шовкових подушках сидять а радше лежать чоловічі; в'язку его не можна легко благодати, бо лице его выголене як найстарайшше. Одягнений в каштан з б'єлолилийного атласу і в такий панталон, сягаючий до колін, обшити мережками. Каштан і б'єлий швы панталонів біляться і м'яняться. Его груди украшай найделькатйшшми мережками. Ноги, прибрані в шовкові панчохи, аджияв недбало навхрест на передній сидженю, а лугом позанидував-бы ему найпершій гимнастикъ париского гаподруму. Мадрыт славиться тими лытками а справд' має чым.

Великий чоловік опарався одією рукою на червонім держальді своєї толеданської шапди, другою витав ласкаво початателів и почитателів. Їго чорне волосся, зачесане до гори, лучиться зъ заду головы въ невеликій гребіть, зъ підъ котрого висувається коротенька коса. То зачесанье и выголене лице робить его подібнимъ до женщини, нагадує такожъ переїздного актора, а взагалі его лице не означує интелігенцію, котра впрочтѣмъ не шодила-бы его професію, але такожъ не багато придалася бы.

Товиы входять до цырку — идемо зъ
ними.

Бъемо въ срединѣ цирку. Рѣзняца ѡдъ
нишихъ църкѡвъ лише та, що сей бѡльшій и
що сиджена камънній. Найвыше въ округъ
вдуть дьожѣ, въ котрыхъ одна прибрана въ

добрѣе вартости найзнаменитших творѣвъ
перворднѣх оперовых мѣстрѣвъ Европы. Зѣ
переводѣх, якѣ выставятъ въ тѣмъ сезонѣ нашъ
театръ, годѣтся передѣлѣть нѣкѣхъ драму
М. Ясевича „Лѣну“ преміювану на драма-
тичнѣмъ конкурсѣ варшавскѣмъ, въ перекладѣ
д-ра Евг. Оленичкова.

Супротив того, здаець, злишняя было бы захоўваць нашу публіку до грамадзянога пошанаўнага нашага тэатру. Патрыістычны той абавязок будзе тым разам лёгкай, бо вывагародзіць яго старанна вартасць прадставляемых твораў і тая роўнасць, яна мусіць наповняць серце кожнага Русяна на відь так знаменаванага поступу рэдачнай штука і рэдачна драматычнай рэча.

Думаемо отже, що сая нашого театру буде на кождьмъ представленіи биткомъ наповнена и въ тѣй надѣѣ вѣтаемо Васъ, любіи нашій Гостѣ, въ мурахъ старов рускои столицѣ и бажаемо щиро, чтобы короткій часъ, который прійдетъ Вамъ прожвати зъ нами, бувъ для Васъ часомъ сирѣдѣвшихъ аргистичныхъ триумфовъ, хвалено многою вдоволенія и патриотичного одушевленія, которе одбѣе безсмерчно середъ нашої львовскои громады, стрѣчаючи явнѣ разомъ зъ нами щиримъ чувствомъ нашу любовь руску Мельхиому!

Рада державна має бути скликана
дня 3 н. ст. грудня. Консерватисти мають все
ще надію, що бувший клуб Лихтенштайна
удастися сполучити з клубом Гогенварта, а
тогди правниця буде складатися з клубів
чеського, польського и Гогенварта.

Въ чешскѣмъ соймаѣ мавъ завтра станутъ на порадку дневамъ справа адресы до короны Промавляти будуть послы Ратеръ и Юр. Грегъръ яко справоздаецъ бѣльшости и меншости комисіи адресовонъ Беаъ бурлявыхъ оценъ при сѣхъ нагодѣ мабутъ не обидѣеся. — Чешскій выдѣль краевый выговинивъ справозданье о чешскій академіи наукъ и подае до вѣдомости, що фондъ збѣранный на заснованье сего академіи выосать 255 000 зр. Фондомъ сѣмъ буде заведувати выдѣль краевый а коли академіи одержитъ статути, то буде умѣщена въ новѣмъ будынку музаклыбѣ.

Въ долѣнно-австрійскѣмъ соймѣ поставивъ пос. Фарикранцъ внесеніе, чтобы знести правыборы а завести безпосредный выборы до сойму зъ громадъ сельскихъ.

Въ угорскомъ парламентѣ поставилъ пос. Угронъ подчасъ дебаты бюджетовъ внесенные, чтобы завести окремый дворъ угорскій въ самостоятельныя надарскими достоинствами дворянами. Внесенные се, казать днѣ, бдѣющае зовемъ конституція въ 1867 р. а теперѣшный станъ двору есть неконституціонный, бо при нѣмъ есть богато достоинство въ неприхильныхъ Угорчанъ. При сѣй нагодѣ выступилъ же Угронъ противъ Тиссы, але коли прийшовъ до голосованя, то внесенные его унало а позицію „дворъ цѣсарскій“ принято безъ змѣны.

Зъ гостини нѣмецкого цѣсря въ Константинополя треба занотувати ще отси вѣста: Цѣсареву нѣмцекы сподобався Константинополь такъ дуже, що они постановили перебути тамъ ще одинъ день и вертають зъ бѣдтамъ дочерва нинѣ. Цѣсаревъ ѣздила на султаньскѣмъ яхтѣ до Терапи а цѣсаръ бувъ въ нѣмцекѣмъ посольствѣ, оглянувъ тамъ царствъ

окасамы в золотистій вѣшалцѣ, — то лѣжа корольска. Коли нѣкто зъ двору не прайде на выдѣвцѣ, то займае ен президентѣ мѣста Довкла застѣае аристократіа в высшій уряд- ники — наиротивъ лѣожъ корольскон азъ другой стороны царку помѣщена орхестра. Рядъ крѣселъ азъ поручѣе находится въ половинѣ высоты царку рѣшта сидѣнъ — то камѣный сходы. Въ долинь, довкла арены тягнѣса до высоты раменъ чоловіка деревяный царканъ. Межи тямъ царканомъ а першымъ рядомъ крѣселъ, который за дѣя обозначи арѣ- тельнѣе находится о много выше, тягнѣса вузкій коридоръ, до котрого ховаються участ- ники борѣбы тогда, коли имъ бытъ надѣо загрожуе.

Половина цирку находится в тьме, другая половина залита солнечным светлом. На каждом билете напечатано коло номеру мѣсяца: *sombra* або *sol* ("тьма" — "солнце"). Разумѣется, что мѣсяц *sombra* коштує багато больше. Трудно подумати, якъ на мѣсяц *sol* можна выдержати въ такую сядачи черезъ кѣльба годины на розжареныхъ камѣнныхъ столахъ и маючи надъ головою таке солнце. Однакожъ всѣ мѣсяца заповнені. Очевидно замилуваньє до кривавого видвища перемагає лякъ, щобы не учепиши живцемъ.

Въ вѣрхѣхъ пѣвѣчныхъ не така велика
розница между свѣтломъ а тѣнью, якъ тутъ.
Тамъ есть якъсь пѣвѣ-тѣни, пѣвѣ-блески, якъсь
переходы, а тутъ бдрѣзуся гравица чорною,
твердою линією безъ нѣякихъ переходовъ. Въ
освѣтѣной половинѣ здаеся, що пѣсовѣ па-
латься а людскѣ лица и уборы горять, очи
жмуряться бѣдъ надмѣру блеску, однимиъ сло-
вами, то огнята тоуль, въ котрой все ве-
ратресе а лицытѣ, кожда краска стае силь-
нѣйшою десятикратно. Половина въ тѣни вы-
глядѣе гей-бы была окрыта прозрагою заслоною,
утканую зъ сумерекъвъ ночи. Кожда людина,
що переходить збъ свѣтла до тѣни, выглядѣе
якъ погашена свѣчка.

(Дальше буде.)

а бдтакъ ходивъ дивитися на памятникъ Мольткого. Коли цѣсарска пара вертала вечеромъ до Илльзъ-віоку, бувъ цѣлый Босфоръ алюминований а такъ само и цѣла Пера. Въ поведѣлкахъ водивъ султанъ цѣсареву и вѣлька дамо зъ вѣи ожурана до свого гарему. Цѣсарева перебула тамъ три чверти години и слухала продукцій на фортепьянъ двоохъ доньохъ султана.

Цесарь нѣмецкій розговорювавъ нѣлька разбѣ съ султаномъ а при сѣхъ розговорахъ бувъ лишь турецкій министръ дѣлъ заграничныхъ Савидъ-паша. Гр. Гербертъ Басмаркъ конференувавъ зновъ съ великимъ везиромъ Кіахиллемъ-пашою и съ Саидумъ-пашою а одтакъ те и съ англійскимъ амбасадоромъ. Вертаючи додѣвъ має гр. Гербертъ задержатись одинъ день въ Пештѣ, де теперъ австрійскій цѣсарь перебуває.

Доперва теперь маємо докладніші вѣсти о поворотѣ кн. Фердинанда до Сосія. Показується, що давнѣшні хвляні змінивъ руку і не похѣхавъ Дунаємъ до Ломъ-Палаки лишь черезъ Сербію до Царьброду. Въ Сосія не знали о той зміні нічого (а може удавали, що не знаютъ, *Red.*), бо декотрі міністри і достойники виѣхали буди противъ князя до Ломъ-Палакя. Лашъ Муткуровъ і Салабашевъ похѣли бути до Царьброду. Причиною до сєи зміни руки було то, що на Дунаю стояли пѣдъ той часъ густа мрака і для того небезпечно було вѣхати кораблемъ. Князь прѣхавъ до Сосія не въ суботу але въ недѣлю, отже виѣхавъ зъ Вѣдыя очевидно не въ четвертъ але въ пятницю. Зъ того всего видно, що все таки подорожъ князя треба було танти і не подавати до вѣдомости часу і напряду подорожя князя.

Въ недѣлю по полуночи о 3¼ год. бд
крывъ князь зъ великимъ торжествомъ собра-
ние и одчатавъ престольную бесѣду, до котору
вступитъ выгословитъ на память. Озъ промовявъ:
„И панове посыл! Чуюся щасливымъ, що
першій актъ суверенной власти, котору прихо-
дится менѣ словянни по мойй короткѣй
подорожи за границею, — по подоро-
жи, котора дала свѣтлый доказъ укрѣплена до-
верженного народомъ дѣла и репрезентованыхъ
вами основъ моеи бгичны — есть той, зойтися
зъ вами въ сѣмъ святымъ мѣсца и поватати
васъ въ мойй столицы.“⁴

Дальше читавъ князь: „Моя панове по-
слы! Одеругъте тепервшиноя сесія маа для васъ
и для цѣлаго народу велике и важне значѣ-
нїе, бо єсть то першій разъ бдѣ коли Болга-
рія вступяє яко независима держава, що третю
сесію звичайного народного собранія бдкρυ-
ває верховникъ державы. Сей самъ фактъ
єсть неоспоримымъ доказомъ порядку и спо-
кою, якї панують въ нашої отчизнѣ, и посту-
поу та доволеннїю народу. И въ самѣмъ дѣлѣ,
бдѣ часу мого вступленя на престолъ зробивъ
край тайїй поступокъ и такїй успѣхъ въ всѣля-
вѣхъ напрямкахъ, що нардѣ болгарскій зыс-
кавъ собі не лишъ симпатію цѣлого цивили-
зованого свѣта, але удостоився такожъ
почхалы зъ устъ одного зъ наймуд-
рѣйшыхъ и найхоробрѣйшыхъ мо-
нарховъ, а такожъ и бдѣ найзнаменатшыхъ
мужѣвъ державныхъ въ Европѣ. Тѣ прхаль-
ныя высказы доведуть наше справедливє дѣло
до остаточной побѣды.

Моя панове посты! Констатую зь вдово-
леньемъ, що край стоить въ найближшихъ
дносинкахъ до всѣхъ сусѣднихъ народѣвъ якъ
и другихъ намъ дружнихъ державъ и я пе-
реувѣдчаный, що ти дносныи будуть пра по-
мочи мого правительства зь каждыи днємъ
що разъ тѣшиш и укрьпляетесь де бѣльше.

Моя панове посли! Сего року залогово багато робіть, котрі в значай мѣрѣ приносяться до розвою сѣль и богатства народу. Такъ и пр. розпочато будову зельзницѣ Ямбола-Бургасъ, ухвалено ще тамтои сесія, и предпріято мѣры, щоби въ скоро увѣнчати. Далше розпочато вступай роботи до будовы пристаней въ Бургасъ и Варвѣ и до зельзницѣ Каспичанъ-Тирнова-Софіа-Кистендилъ. Затягнуто позичку въ сумѣ 30 миліонѣвъ франкѣвъ и предпріято мѣры для задоволення потребъ нашої армії.

Моя панове послы! Моя правительство предложить взят до вашого розсуду савзуючія проекты законьяв: проект закона поляційного, проект закона выборного, проекты законьяв о наслѣдствѣ и о ошѣунахъ, проектъ судовництва войскового и справу почтъ и телеграфы.

Моя панове послы! Въ пересвѣдѣніе, що вы присылате дѣлу свою увагу наведеннымъ тутъ проектамъ законовъ а такожъ и тымъ справамъ, котры вамъ правительство пошлѣше предложить, призываю благословенства Всевышняго для вашихъ робѣтъ и odkрываю снѣзь гнѣто сесію пятого звичайного собранія нашего.⁴

Берлінська праса підносить справедливо до сей бесіди ту замітку, що з неї виходить, що вже не далекій час, коли самостійність і незалежність Болгарії буде признана. Бесіда ця єсть дійство дуже сміла і держа на вѣтъ князя незалежним держави. Самъ же князь називає вже сю сесію собранія першою, бѣж коли Болгарія стала „незалежною державою“⁴. Оні вказує на то, що Болгарія завдужила собі на то, чтобы Европа признала єя незалежною, покликуює на свѣдѣтва монархів и мужей державнихъ, робити на вѣтъ надбѣ на побѣду, а що найважѣйше подає до вѣдомости, що Болгарія вже теперъ поступає якъ незалежна держава и затягає покаян.

Факт затыгнення позички єсть великою ваги. Дося вальори болгарскій мали лишъ приватну вартість и лондонска биржа ихъ не хотувала; теперъ же, по затыгненню новою позичкою, котра єсть очевидно доказомъ, що межинародне становище Болгаріи укрѣплялося,

задоволюються вже і баржи внакиш на справу болгарську а лондонська біржа почала навіть нутувати болгарські вальери. Ба, що більше, Болгарія буде тепер могла лише подбати о узброєні зводи армій. Правителство болгарське замовило вже в Штатері 100.000 карабинів Майнхера і они мають бути доставлені в слѣдуючі році. Бєть то отже найдішій доказ, якъ сильнє єсть нинѣ становище Болгаріи, і що дійсноє признание єи незалежності державою єсть вже недалеке, коли она вже тепер поступає якъ держава зовсѣмъ незалежна, ватаєє позичку та ще і позичку на зброєнє, а противъ того не важиться ніхто запротестувати!

— На загальних Зборах товариства „Академічне Братство“ дня 3 н. ст. падалиста с. р. вибрано выдѣлѣ и порѣшено дейя справы. До выдѣлу дойшли: Евгений Девичій, голова; Николай Ганкевич, заступникъ головы; Иванъ Франчукъ, контролёръ; Александръ Колесса, бібліотекаръ; Чайковскій, касієръ; выдѣлові: Вол. Козакевичъ, Вол. Охримовичъ, Андрей Шаховичъ, Каз. Тиховскій и Копачъ. — Зъ порѣшенихъ справъ важнѣйшій отъ: Выслати просѣбу до властей університетскихъ, чтобы въ урядовѣхъ зношено зъ товариствомъ уважали языка руского, а выдѣлѣ має взяти инициативу въ скликаніе вѣча Русинѣхъ академикѣхъ, чтобы нарядитиєхъ надѣ справою уважати руского языка въ урядовѣхъ зношено поодинокіихъ Русинѣхъ академикѣхъ зъ університетскими властями.

— Зъ министерства рѣшицтва заговѣсть мѣнувшого мѣсяца одинъ высшій урядникъ до Галичяны, щобы розслѣдитъ добра солотвѣнскѣй и якѣсь мѣщѣй добра коло Яворника, котрой камера мае на мѣрѣне закупити зъ тыхъ фондѣвъ, якѣ прагнали бы зъ выкупа права пропѣнаціи въ Галичяны. Высланикъ министерства гостѣвъ и въ митрополѣичихъ добрахъ въ Перегѣнску, котрой лежатъ межѣ зъ камеральныхъ добрами въ Ясени. Митрополѣтъ Сильвестеръ Сембратовичъ предложѣвъ министерству, чи бы добра митрополѣичѣ въ Перегѣнску не могли бути зятѣй въ зарѣдъ камеральный за пашвалъноу рѣчуу оплату митрополѣитѣ. Отожъ высланикъ министерства розслѣдивъ станѣъ перегѣнскихъ добръ митрополѣичихъ и задесть у Вѣднѣ справѣу министерству.

— **Конкуры стипендій.** Выдѣль краевый оголо-
шущее конкурсы на стипендія: им. Илія и Роз. Го-
родскихъ, рѣчно по 110 зр., першешество мають
сироты по священникахъ а въ бракѣ такихъ учени-
ки убогихъ родичей греко кат. обряду; — на
пять стипендій им. дра Ант. Качковского, по 40
зр. рѣчно для учениковъ школы народныхъ, пер-
шешество мають своики фондатора а ѡдѣакъ дѣти
убогихъ мѣщанъ въ Кутахъ; — на стипендія
фондація Завадского, Руссина, Матичинского и
Потоцкого для шляхты и им. Гловиньского для
шляхты и вѣщляхы; — до для 25 подоліста
можно вносити подана до к. к. General-Direction
der A. h. Fonds, k. k. Hofburg у Вѣдніи ѡ стипендію
им. Францъ-Іосифа 300 зр. въ золотѣ для
студентовъ въ академіи горничей въ Леобенѣ.

— Кто буде выготавляти новы мундуры для урядни-
ковъ? Коли справу нового умундурованія опові-
щено въ газетахъ урядовыхъ, а при томъ и до-
дано, що мабутъ цѣлу доставу тыхъ мундурѣвъ
ѡддадути въ руки вѣденскихъ кравцѣвъ, удале-
ся одиоручники львовского товариства кравцѣвъ
до намѣстника гр. Баденія и въ своѣмъ имени и
иныхъ товариствъ кравецкихъ въ Галичинѣ про-
сили, чтобы доставу ѡддати кравцѣмъ кравцямъ.
П. намѣстникъ заявивъ, що не буде брати робо-
ты ѡдъ вѣденскихъ фірмъ, але каже выготавляти
ундуры у власномъ зарядѣ, с. е. закупивши по-
требный матеріалъ и давши его прикрито, ѡд-
дати все шитье кравцямъ галицкимъ въ дорожъ
лицитаціи Розумѣсь, що таке заявленіе занепо-
коїло кравцѣвъ, бо само шитье не подаетъ зарѡбку
кравцямъ, коли сукно и его прикроеные ѡбиме
въ свой зарядъ львовске намѣстництво. Сеи не-
дѣль порѣшили кравцѣ на зборахъ, выслати двѣ
петиціи, одну до министерства а другу до сойму,
въ котрыхъ домагаються ѡддати въ ихъ выключ-
ный зарядъ цѣлу доставу новыхъ мундурѣвъ.

— Розправа судовъ въ спрахъ агентѣвъ эмиграційныхъ зачисе для 14 н. ст. падолиста въ Вадовичахъ въ сали выбудованой для тамошного товариства гимнастическаго. За каждый день розправы буде платати правительство товариству за саялю по 15 зр. а за послѣдній день розправы 500 зр. Велика саяла будынку буде пристроена у всѣхъ поконфискованій оповѣщенія и обѣзники корабельныхъ, портреты и малюнки, якы були порозвѣшуваны въ канцеляріяхъ агенційныхъ, а такожъ буде устроена въ минятурѣ головна канцелярія освѣщеникъ, такъ чтобы судѣ присяжны могли выробити собѣ докладне понятіе о цѣлой агентурѣ освѣщеницкой. Судѣ вышешій въ Краковѣ рѣшавъ сими днями одклаки колькохъ обжалованныхъ, внесеней противъ акту обжалованя. Судѣ не уваглядивавъ одклаковъ а такожъ и просѣбъ, чтобы колькохъ обжалованныхъ выпустити за кавценю на волю. Уваглядено лишь одклакъ Льва Сроковского, начальника мытового въ Освѣщѣмъ, и вынато его зъ акту обжалованя. Акты сего справы перевозжено сими днями въ 10 великихъ скриняхъ при супроводѣ войсковѣмъ зъ Кракова до Вадовичъ.

— Перемышль въ ближайшюю околицю, числячи 40.000 мешканцівъ, передплачуе лише 500 примѣрниковъ газетъ. Въ числа передплачуваныхъ газетъ припадае 265 примѣрниковъ на газеты нѣмекій, 195 на польскій, а лише 40 на рускій газетъ. Велике число газетъ нѣмекіяхъ можна вытолковать великимъ числомъ войска въ Перемышль и околицы а мале число газетъ рускіяхъ лишь байдужностію самыхъ Русинівъ. Взагалѣ въ перемышльскій околицы припадае одинъ примѣрникъ газетъ ажъ на 80 людей !

— Монополия التبаченная въ Австріи приноситъ по
разъ меньше доходу, якъ се выказуе министерство
статистическими данными, а причину, здась, нео-
хота противъ подвышенныхъ цѣнъ тютюну. Въ

першомъ четвертку 1889 р. продано сигаръ, папирозовъ и тютюну за 17,445.276 зр., се значить о 7,350 зр. менше якъ въ томъ часъ минушого року. Вправдъ тыхъ колька тысячъ есть дробняццо въ порівнянню зъ загальнымъ числомъ, але за то деякі роды сигаръ выказуютъ аркій недоборъ. И такъ у всѣхъ краяхъ австрійскихъ консулцій сигаръ постійно меншае а замѣсть того збільшилась консумція тютюну и папирозовъ. Число проданныхъ сигаръ Куба, котрыхъ цѣну подвышено зъ 5 на 6 кр., зменшилось зъ 12 на 4 миліоны штукъ, отже зменшилось о 65 прцт.; Куба по 5 кр. (давнѣйше по 4 кр.) продано 42 мил. штукъ, с. е. менше о 17 мил. якъ минушого року; продажа т. зв. „короткихъ“ зменшилась зъ 109 на 55 мил. штукъ, порториковъ продано о 15 прцт. менше, лишь консумція сигаръ Виржиніи не зменшилась. Що до папирозовъ, то консумція збільшилась о 49 миліонівъ. Здаєсь, що зъ той причини розголошено, що бдъ нового року має залишитись продажа тютюну, а замѣсть того будуть лишь готові папирозы. Побачимо!

— О крижвацкій епархіи унійской подае угорскій „Листокъ“ такі историчні дати: Зъ початкомъ XVII вѣку, коли Славонія була вызволена зъ неволѣ турокъ, въ земли славянскій, спустошеній Турками, почали поселятись Сербы и Хорваты, пришедші зъ Воены. Одна часть ихъ осталась въ православіи подъ управою епископа карловацкаго, а друга часть подъ проводомъ Симеона Врачанскаго, архимандрита чина св. Василия В., приняла унію Симеонъ архимандритъ одержавъ за се бдъ папы Павла V въ 1611 році титулъ стариннаго грецкого епископа свидницкаго, буть именованій греккимъ викаріемъ латинского епископа въ Загребѣ и проживавъ въ монастырѣ архангела Михаила на горѣ Марча. Коли обидѣ мѣжъ епископамъ свидницкимъ и ихъ викаріями вызвався довгий споръ о юрисдикцію, то папа Венедиктъ XIV уоуновъ заимовыхъ епископовъ свидницкихъ и поставивъ замѣсть ихъ апостольскихъ викаріевъ, першимъ такимъ буть Теофилъ Пашичъ, котораго самъ папа посвятилъ на епископа свидницкаго Вѣднця папа Пій VI въ р. 1777 на просьбу Маріи Терезы основатъ старинне епископство свидницке для греко-кат. Сербовъ и Хорватовъ въ Славоніи а до монастыря на горѣ Марча, въ котромъ проживали епископы свидницкі, буть зруйнованій православными вже въ р. 1737., то Марія Тереза выставила для монаховъ Василия новій монастырь въ 1769 р. въ мѣстѣ Крижеваци (Kreuzitz) зъ церковю въ честь св. Пульхеріи и признала его на проживанье новоканонизованыхъ епископовъ свидницкихъ; зъ той причини отже и назва епископовъ свидницкихъ замѣнилась бдъ того часу на епископовъ крижевацкихъ, котрі сразу були подчинені митрополитамъ острожскимъ а обидѣ архіепископамъ загребскимъ. Епископы крижевацкі були доси отей: Василій Воичковичъ (1777—1787); Иосафатъ Васташичъ (1787—1793); Сильвестеръ Бубановичъ (1793—1815); Константинъ Станчичъ (1815—1830); Иосифъ Конячъ (1833); Гавриилъ Смицкалъ (1834—1856); Юрій Смицкалъ (1857—1881) и Илія Гранлиовичъ (1883—1889).

— Дрбній вѣсти. Громада Полоначна, пов. камиенечко, одержала бдъ цѣсаря 50 зр. подпомогти на будову школы — Въ Закопанѣ померъ вчера д-ръ Титъ Халубинскій, професоръ варшавского выдѣлу медициннаго.

Надѣслано. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що выдѣлялась простымъ средствомъ бдъ 23-лѣтній глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того средства по немецки переслати даромъ всѣмъ балаючимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Вѣсти зъ Авг. Львовской.

Презенту на Борожницю одержавъ о. Корн. Сивакъ.

Въ пропозицію приняті оо.: на Ольховецъ Юл. Яряновичъ; на Збоньска Петро Гавриловъ.

Увѣдѣній бдъ завѣдательства въ Вѣдомъ о. Мих. Горбачевскій а введеній тамъ о. Левъ Бачинскій.

Грамоту похвалы и право носити крылошанскій ордена одержавъ о. Вол. Мартинковъ въ Скольмѣ.

Консисторія однеслась до президіи намѣстничества о згоду на кан. институцію о. Теод. Гутковского на Ясеновцѣ.

Правительство высигнувало платню для прив. сотрудника въ Винникахъ по 300 зр. рѣчно.

До львовского семинаріи духовной принятый на I рѣкъ Алекс. Пристай.

Наука, штука и литература.

— На выставу львовского Товариства штукъ красныхъ надѣлавъ маляръ-артистъ Качоръ-Батовскій образъ „Князь Юрій I, князь русскій, навѣдуся до маляріи иконъ р. 1300“.

— Бюро статистичне мѣста Львова подъ управою совѣтника магистрату Кароля Видмана выдало рѣшенье: „Вѣдомости администрацій, статистичній и архивальній мѣста Львова за рокъ 1885 и 1886“. Сей рѣшенье мѣстныя докладный поглядъ на складъ и чинности репрезентацій мѣской и магистрату въ бдѣлѣхъ концевыхъ, рахунковыхъ, техничныхъ и экономичныхъ; о зарпдѣ мѣстковомъ мѣста, о администрацій нестойныхъ доходовъ, о мѣскихъ работахъ публичныхъ, о справкахъ войсковыхъ, промысловыхъ, просвѣты и агроисновѣданія, добродѣйности и санитарныхъ. Въ части статистичной есть табеллярныя справозданье о руху людности въ рокахъ 1885 и 1886 та статистика школьна за рокъ 1885/6, статистика справъ полиційныхъ, шпитальныхъ и податковыхъ, выказъ змѣнъ власности и кредиту ипотечного за р. 1881 до 1886, выказъ будовель выготовленыхъ у Львовѣ за р. 1881 до 1886, выказъ шкоды огневой за р. 1886, статистику добродѣйности и санитарну, вѣднці справозданье фи-

зика и хеміка мѣского за лѣта 1885 и 1886. — Въ части архивальній подано: Списекъ радныхъ мѣста Львова зъ роковъ 1353 до року 1407, зъ додаткомъ facsimile зъ книги рахунковъ мѣскихъ зъ р. 1405.

Господарство, торговля и промыслы.

— Ильяны слобѣ о цѣнахъ збѣжа. Коли въ часъ сегорѣчныхъ живя такъ значно подскочили цѣны збѣжа а передовѣмъ жита и пшеницъ, въ свѣтѣ торговельномъ а ще болѣе мѣжъ рѣльниками удержувалась гадка, що цѣны ті будуть до яконей мѣры ити що разъ выше. Подставою до такой гадки мали бути отей два факты: по перше, майже цѣлковитый неурожай въ Россіи, Румуніи и Угорщинѣ, въ Индіяхъ, Австраліи и другихъ заморскихъ краяхъ, а по друге, вѣсти зъ Америки о дуже незначныхъ запасахъ по зсыпахъ збѣжовыхъ и непервѣсть результатѣвъ живя въ Америкѣ.

Що-до першой точки гадка рѣльничковъ зовѣмъ оправдана. Сегорѣчній живя пшеницъ въ прирѣвноню до торѣчныхъ суть меншій о миліонѣхъ гектолітровъ: въ Россіи о 26, въ Угорщинѣ о 13, въ Румуніи о 3, въ Пѣмечинѣ о 3, въ Индіяхъ всѣхѣхъ о 6½, въ Аргентинѣ, Австраліи и въ Чили о 8½ миліонѣхъ гектолітровъ. Разомъ недобору пшеницъ во всѣхъ сихъ краяхъ въ порівнянню до торѣчныхъ живя оцѣнюють ма 60 мил. гектолітровъ.

Але що-до другою точки, а. е. що-до урожаю въ Сполученыхъ Державкахъ, то оно есть значно инакше, якъ зъ-разу думано. Мимо того, що ще и теперь запасы по магазинахъ торговельныхъ суть меншій, якъ були того часу въ лѣтахъ минувшихъ, а передовѣмъ року минушого, то все таки урожай буть лучшій, якъ року минушого, а живя сегорѣчне оцѣнюють на 82 мил. бушлѣвъ (29½ мил. гектолітровъ) выше, якъ року минушого. Торѣкъ збѣрано пшеницъ за 415,868,000 бушлѣвъ, а сего року обчислюють збѣръ въ приблизженно на 498 мил. бушлѣвъ.

Отже загальній дефицитъ въ оборотѣ свѣтовѣмъ на пшеницѣ выносиль-бы лишь 4,3 миліонѣхъ гектолітровъ а и той дефицитъ можемо много заважити и выплунути на тенденцію звыжкы зъ причини, що въ деякихъ краяхъ прим. въ Угорщинѣ суть запасы старон пшеницъ. Впроцѣмъ будущѣсть ще покаже, чи обилежия ті зовѣмъ одповѣдають дѣйствому положенню, чи суть лишь приближеній до правды, але фактомъ есть, що на всѣхъ ринкахъ европейскыхъ цѣны озимого збѣжа удержуются на одній мѣрѣ, а рѣльнички держаться такожъ въ резервѣ и дожидають подвышенія цѣны и точишого выясненія положенія.

Тымчасомъ яре збѣже, на котораго цѣну американы конкуренція такого впливу не має, платиться, и цѣна его все поволѣ подходить. Що-жъ зъ того, коли его нема! Овесъ, примѣромъ, есть дорожшій якъ жито, то само и ячмѣнь.

На дальшу цѣну збѣжа не мало выплунути може и станъ сегорѣчній озимины. Не маємо ще выравдѣ точныхъ вѣстей о станѣ озимины зъ цѣлого краю, але о сколько намъ звѣсто, озимина всюды красна. Зложилась на то не лише вчасный засѣвъ (по принятіи дуже вчасныхъ живяъ легко було скоро обрѣтисья) але и прекрасна погода падолиста. Погода така, посѣла прогнозы метеорологичной, має тревати ще до половины сего мѣсяця, а друга половина має поволѣ переступати въ характеръ грудневый. Коли надѣтъ ити оправдаются, то озимина сего року може заповѣдаться дуже добре.

— Сегорѣчна конюшина — есть надѣя — троха поправиться. Мокра зъ разу а теперь погбдлава осывъ сиріи розростови и окрыленю конюшныи. Лишь не треба ей теперь спасати. Опашъ або кошенъ конюшныи рѣдкою або слабой въ роцѣ си засѣву есть йи дуже шкідной. Она не скрѣпляе своего кореня и была, зъ котораго вырастають бѣчній была. Она высылелась беззастанно на выпусканье новыхъ лѣтѣхъ, при чѣмъ жуваються животній соки такі, котрі бы могла ростины обернути на розрѣстъ быть въ цѣлѣхъ корчи, на розрѣстъ кореня, на скрѣпленье кореня головному и вузла, зъ котораго вырастають была. Впроцѣмъ конюшина безъ былъ и лѣтѣхъ вымерзаетъ и не выпускаетъ на веснѣ зъ той причини, що голловый узелъ была, зъ котораго вырастають былъця, змерзаетъ не обтупленный лѣтками и былъцами. Для того то бдъ 15 го вересня не годиться конюшныи въ спасати въ косити, чтобы она ще скрѣпилась достаточно и приладилась до сну зимового.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Конкурсы. Оporожнені: мѣсце учителя филологій класичной зъ языкомъ выкаловымъ и немецкимъ въ гимназій реальній въ Бродкахъ; реченье до 15 падолиста с. р.; — мѣсце адъюнкта суду окружного въ Коломыи; реченье до 20 падолиста с. р.; мѣста старшихъ завѣдательствъ урядѣвъ почтовыхъ въ Перемишлѣ и Станиславѣ; реченье до 17 падолиста с. р.; — мѣста ревизента а взглядою оціална, ассистента и практиканта рахункового при высѣмъ судѣ краевомъ у Львовѣ; реченье до 20 падолиста с. р.

— Именованія. Директоръ въ Манастирскихъ Мартинъ Циприанъ именованій инспекторомъ головною фабрики тютюну у Вѣднѣ. — Дѣйствимъ учителемъ народнымъ въ Ладиговичахъ именованій Фр. Мамакъ.

Соймъ краевый.

XIII-те засѣданье сойму зъ дня 6 и. ст. падолиста 1889.

По бдѣтваню петицій бдповѣвъ правительственный комисаръ Лозинскій на двѣ интерпеляціи: пос. Р. Потоцкого въ справѣ основанія выдѣлу рѣльничковъ при университетѣ въ Краковѣ и на интерпеляцію посла Мидовича въ справѣ подѣлу политичного и администраційного декотрыхъ громадъ въ за-

хѣднѣй Галичинѣ. На першу интерпеляцію сказавъ комисаръ, що цѣсарь розпорядженемъ зъ дня 18 серпня с. р. приволилъ, чтобы зъ початкомъ слѣдующаго року буть при университетѣ краковскомъ бдвѣртый выдѣлъ рѣльничій а министеръ просвѣты одержавъ приказъ, чтобы выдѣлъ сей ввести въ жите въ ухваленю въ конститучійной дорожѣ потребныхъ на то фондѣвъ. Министеръ просвѣты выдалъ вже зъ своей стороны дня 29 жовтня с. р. бдповѣдье розпорядженье. Що-до другою интерпеляціи, то комисаръ заявивъ, що министерство справедливости не пристало на выдѣленье декотрыхъ громадъ зъ округа суду повѣтового въ Дембича и прѣдлѣна ихъ до Пильзана а цѣла справа лишь длитого обѣзавляея що треба було ажъ два разы переводити доходяея. Впроцѣмъ декотрі громады и обшары двѣрскы ваяли обѣзавляея назадъ свое прошенье въ сей справѣ.

Пос. Герасимовичъ поставивъ нагле внесенье, чтобы погорѣльцямъ громады Дембича, пов. жидачевского, дата запомогу въ сумѣ 200 зр. Внесенье се передано до комисіи бюджетовой.

Зъ порядку дневного передано справозданье выдѣлу краевому зъ проэктомъ закона о полиціи огневой для мѣстъ и мѣстечковъ комисіи администраційной — Громадѣ мѣста Самбора приволено побѣратъ оплату бдъ напѣлѣвъ спаритусовыхъ и бдъ пива а громадѣ Буска чѣвцѣ приваено право побѣру оплаты за мѣсце бдъ пригнанныхъ на ярмарокъ звырѣть дѣмѣхъ.

Пос. В. Козебродскій мотивувавъ свое внесенье о розслѣдженю жереловищъ краевыхъ. Внесенье се бдослоно до комисіи санитарной. — Пос. Рей мотивувавъ свое внесенье въ справѣ основанія въ мѣлѣцкомъ повѣтѣ низшой школы рѣльничой и коньякарской.

По сѣмъ мало наступити справозданье комисіи бюджетовой о внесеню пос. Рожанковского въ справѣ удѣленія погорѣльцямъ въ Стѣнцѣ, пов. золотчевского, запомога, но показалося, що комисія не залагодила ще сего внесенія и не вызначила референца. Пос. Рожанковский поставивъ длитого внесенье, чтобы сю справу предложити на слѣдующѣмъ засѣданю. Маршалокъ краевый заявивъ тогда, что обѣла жаданя внесоковца поставити сю справу на порядокъ дневный слѣдующаго засѣданя.

Обѣла мало прийти на порядокъ дневный справозданье комисіи громадской о предлѣженю выдѣлу краевому въ справѣ бдосеанъ службовыхъ писарѣвъ громадскихъ въ громадахъ сѣльскихъ. Пос. ка. Сангушко (зъ правницѣ) поставивъ внесенье, чтобы сю справу бдложити до одного зъ найблизшихъ засѣданъ, бо предложенье се роздано посламъ за пѣзю и они не мали часу порозумѣтисья въ сей такъ великій важной справѣ. — Пос. Романовичъ (зъ лѣвицѣ): Рѣчь то зовѣмъ природна, что коли такъ велика часть послѣвъ якъ та, въ котрой имени промавляея мой перѣдбѣсѣданнѣ, жадае бдложена сѣя справы, то вже сама товарищество наказыуе на то годятисья. Але дивуе мене то, что якъ разъ то сторонництво, котре толькѣ говорить о позитивной работѣ, не мало часу приготавитисья до сѣя справы. — Романовичевъ бдповѣвъ Абрагамовичъ, что то не парламентарно давати въ соймъ науку. Романовичъ сказавъ на то, что не дававъ нѣкому науки а выказавъ лишь здивованье, котре подѣляють многі его товарищи. — По сѣмъ интермеццо ухвалено внесенье пос. Сангушка и предложенье выдѣлу краевому о писаряхъ упало зъ порядку дневного.

По сѣмъ слѣдувала верификація выбору послѣвъ Збисневского зъ Равева, д-ра Адама Чижевича зъ Самбора и Клем. Дѣдушницкого о бдблшой посѣлости въ Стрыйшнѣ. Веѣ три выборы одобрено безъ дебаты. Пѣсаве лѣтъ було справозданье въ выборъ п. Клем. Дѣдушницкаго зъ бдблшихъ посѣлѣстей въ Стрыйшнѣ, де — якъ звѣстно — перепавъ п. Коморницкій лишь однимъ голосомъ Русина, властителя бдблшихъ посѣлѣстей п. Тимовницкаго. Выдѣлъ краевый наводнѣвъ въ своѣмъ справозданю множество неважныхъ голосѣвъ, котрі упали на п. Клема Дѣдушницкаго и доказувавъ, что комисія выбора не мала права доустити до выбору тыхъ, что не могли доказати своего права. Въ надѣсланѣмъ протестѣ робитьсѣя закиды комисія выборчѣй, что она не поступала такъ энергично зъ тими, что бддавали свои голоса на п. Дѣдушницкаго якъ зъ тими, что бддавали голоса на Коморницкаго. Выдѣлъ прийшовъ одинакожъ до того перекованія, что всѣ три кандидаты зъ Стрыйшны одержали абсолютну бдблшность а зъ нихъ п. Дѣдушницкій наибѣльше число голосѣвъ и предладалъ длитого выборъ п. Дѣдушницкаго одобрѣти. Принято.

Соймъ удѣлявъ концесію на побѣръ оплату мытовыхъ: Радѣ повѣтовѣй въ Ждачевѣ бдъ мѣста на рѣцѣ Стрыгу подѣ Ждачевомъ а Иванѣвцямъ; радѣ пов. въ Борщевѣ на дорожѣ Иванѣвѣ-Браковѣ; радѣ пов. въ Дрогобича на дорожѣ Дрогобичъ-Бориславѣ; выдѣловъ повѣтовому въ Перемишлянахъ на дорожѣ Глявныи-Яхторѣвъ; выдѣлова пов. въ Золочевѣ на дорожѣ Красне-Гологоры; выдѣлова повѣтовому въ Чортковѣ бдъ мѣста на Серетѣ и на дорожѣ Чортковѣ-Выгнавка; выдѣлови пов. въ Скалатѣ на дорожѣ Пѣвлово-Чисна-Гришальовъ; громадѣ мѣста Бродѣвъ признано побѣръ мыта коптыковского; громадѣ Мизувъ бдъ мѣстѣвъ на Мишувцѣ; обшарѣ двѣрскому въ Щурвичнахъ бдъ перевозу на Стырѣ; радѣ повѣтовѣй въ Ждачевѣ на дорожѣ Березина-Роздѣвъ Розавѣдѣвъ.

По вычерпаню порядку дневного бдчитаво ще: интерпеляцію посла Яворского и говорившѣвъ до намѣстника въ справѣ обѣзавляея посадѣ судейскихъ, бо по мѣстѣ роздѣшлась поголовка, что збъ Львова мали вже выслати дотычній пропозиціи до Вѣднѣ, коли тымчасомъ министерство наказало въ телегра-

фичной дорожѣ здержатисья зъ тими пропозиціями; интерпеляцію пос. Гольдманна до правительственного комисаря въ справѣ завазу уважати въ приватныхъ школахъ львовскихъ подручничковъ польскихъ неодобреныхъ властями школьными, и внесенье Козловского экономичной натуры.

Слѣдующе засѣданье назначено на пятницу о 11 годѣ, передѣ полуднемъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣднѣ 6 падолиста. При вечерашнихъ выборахъ до радѣ окружныхъ въ Найбавѣ и на Альбергундѣ выбрано либералѣвъ; анти-семитскій кандидаты перепали. — Гр. Кальноки поѣде до Пешту до цѣсаря и зѣѣдѣся тутъ зъ гр. Гербертомъ Бисмаркомъ.

Загребѣ 6 падолиста. Вчера веласѣ дебѣта надѣ внесенемъ Барича въ справѣ прилученія Далматіи до Хорватіи. Справоздавѣ Мискатовичъ предладалъ перейти надѣ сею справою до порядку дневного. По довнѣй дебѣтѣ надѣ сею справою перервано засѣданье.

Берлинѣ 6 падолиста. Въ дебѣтѣ надѣ закономъ о социалистахъ промовляея социалистъ Либкнехтъ доказуючи, что лишь борба робѣтничковъ зъ капиталомъ есть причиною выимковыхъ законовъ а не выкликали ихъ анѣ Гедель анѣ Нобилингъ. Партія социальна есть нинѣ такъ сильна, что коли-бъ хотѣла, то не стало-бы анѣ одного зъ тыхъ, что завели выимковій законы. Бѣсѣду тую закончивъ онѣ словами: Вы не здержите катастрофы! Немезисъ досягне виноватыхъ!

Прага 6 падолиста. Соймъ ухваливъ ввести въ жите банкъ краевый и именовавъ Матуша директоромъ банку.

Константинополь 6 падолиста. Цѣсарь надавъ султанови и колькамъ достойникамъ турецкимъ высокій ордеры.

Занзибарѣ 5 листогада. Д-ра Петерса и цѣлу его экспедицію вырѣзали Африканцѣ, лишь одинъ Европеецъ остався при житю.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. Чичи. въ Брод. До кѣнца року прийдѣ ще намъ 1,50 зр. — Воч. о. Купч. въ Бер. До кѣнца року прийдѣ намъ 2 зр. — Воч. о. Добр. въ Бѣл. До кѣнца року прийдѣ намъ 6 зр. — Впр. о. Тор. въ Дрог. 3 зр. одержали, буде заплачено до 1 падолиста. — Воч. о. Чич. въ Ож. До кѣнца року прийдѣ намъ ще 1 зр.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктѣвъ.

5. л. листопада 1889.

Львовѣ: Пшеница 7-40 до 8-40, жито 6-60 до 7-20, ячмѣнь 6-50 до 8-—, овесъ 6-80 до 7-50, горохъ 6-— до 8-50, вика 5-15 до 5-50, рѣпакъ 15-— до 15-70, льнянка — до —, конюшина червона 45-— до 65-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —, хмѣль бдъ 20-— до 40-— зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 11.25 до 11.75 зр.

Тернополь: Пшеница 7-20 до 8-—, жито 6-50 до 7-—, ячмѣнь 6-50 до 7-75, овесъ 6-— до 7-10, горохъ 6-— до 8-—, вика 4-80 до 5-25, рѣпакъ — до 15-25, льнянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —.

Пѣвлово-Чисна: Пшеница 7-— до 7-70, жито 6-40 до 6-80, ячмѣнь 6-50 до 8-00, овесъ 6-00 до 6-65, горохъ 6-— до 8-—, вика — до —, рѣпакъ 15-— до 16-—, льнянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведка — до —.

Ярославъ: Пшеница 7-40 до 8-40, жито 6-65 до 7-25, ячмѣнь 6-50 до 8-—, овесъ 6-50 до 7-50, горохъ 6-— до 8-50, вика — до —, рѣпакъ 15-50 до 16-—, льнянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

Въ сали товариства „Frosion“ въ готелю Жоржа.

РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

подѣ зарядомъ И. Виберевича.

Въ Четверть дня 7 н. ст. падолиста 1889.

По разѣ першій:

ХТО ВИНЕНЪ

Драма зъ жита украинского люду въ 4 актахъ Карпенка-Карого.

ОСОБЫ:

Павелъ Паславскій, старій чоловікъ Т. Гембицкій Зофія, его дѣвка И. Виберевичева Петро, шведъ А. Кляшевскій Ганна, вдова Е. Гембицка Гнатъ ен сынъ, молодой паробѣкъ С. Яновичъ Варка, дѣвчина, потомъ вдова А. Осиповичева Омелько В. Плошевскій Демянъ } паробѣкъ П. Парядюкъ Микита } паробѣкъ С. Курмановичъ Степанъ } С. Новичкій Параска, дѣвчина К. Радкевичъ Явдохѣ, хозяйка на вечеринкахъ М. Романовска Микола, старій богатый дѣдъ М. Курицкій Ониско, бурлака А. Ольшавскій Хлопецъ М. Радкевичъ Паробѣки, дѣвчѣта, музыки. — Дѣсѣ въ Херсонщинѣ.

Цѣны мѣсць: Крѣсло въ першихъ 6-ти рядахъ 1 зр., Крѣсло въ дальшихъ рядахъ 80 кр., Паркетъ 50 кр., Партеръ 25 кр.

Цѣна абонаменту за крѣсло перворядне на 12 представлень 10 зр., за крѣсло другорядне 8 зр.

Початокъ точно о годинѣ 7 вечеромъ.

Надослане.

Найдавніша у Львові фірма складу фортепиано Ю. Балько.

Ю. Балько Муссіль

продає фортепиано під найкращими умовами. 3195 (3—10)

Львів, ул. Кароля Людвіка 7.

Д-р Здислав Ляхович

мешкає у Львові пляц Галицій ч. 14.

3205 ординує одь год. 3—5 пополудни. (5—6)

Ц. к. упр. гал. акційний

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продає по курсу деннихъ

5% Листы гипотечный

якъ такожъ

5% преміованъ и исты гипотечный

Поручена зъ провинція выповняє одворотною почтою безъ провизіи.

2220 118—0

наибольший выборъ Ляхтарень

стасинныхъ, ручныхъ, кипенныхъ и т. п. до освѣтляющаго оливами, нафтою и свѣчками (5—12) поручає

АЛОЙСІЙ ГИБНЕРЪ

у Львові

улиця Кароля Людвіка ч. 13.

ВРИ-

твы правдивый швейцарский английский, мыльнички, ремѣнь и мраморки до острона, мыла 2537 пензль и т. п.

поручає найдешевше

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлы мужского, товаровъ галантерейныхъ, вырѣбъ рукавичныхъ пареумеріи и т. п.

БРАТОВЪ ЯНГНЕРОВЪ

у Львові ул. Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

Складъ и робѣтя футеръ

Михаила Бенера

Львові Коперника 8

3190 поручає (3—5)

Всѣляй роды найлѣпшихъ шкуръ на футра, мужескыи дамскыи, а такожъ готовыи футра; поручає выборъ гарнитуръ дамскихъ, зарукавки, кофты, найновѣйшихъ фасоновъ, шапки мужескыи и дамскыи, шапочки. Приймає замовленія на верху мужескыи и дамскыи. Всѣляй замовленія и перерѣбки старыхъ футеръ выготовляются по умѣреннымъ цѣнахъ.

Львові, ул. Коперника ч. 8.

На зиму!!!

Внов. Духовенству, Вп. пп. лѣкарямъ, лѣсничимъ, урядникамъ фабричнымъ, економамъ и каждому, щобы охоронитись передъ простудою поручаєсь

1 трикотажный кафтанъ фланелевый и 1 тапъ погачиць разомъ зр. 2-75

те саме для женщинъ . . . " 3-

кафтаники для дѣтей зр. 1—1-50

Посередничать при замовленіи

I. oestr. Handelsaunkunfts - Bureau

3175 in Brunn. (11—30)

Пригадуясь Всечестному Духовенству, що такъ якъ каждого року при надходящихъ свѣтахъ принимаю старіи Евангелія до переплету по найдешевшихъ цѣнахъ. Принимаю такожъ замовленія на новыи, маючи прекрасный текстъ на складѣ. Позаякъ вже часъ короткій, длатого прошу зъ замовленьемъ поспѣшитися.

32(9)

Зъ поважаньемъ

(8—20)

Михаилъ Спозарскій

у Львові, Подвалье ч. 9.

въ Институтѣ Ставропигійскомъ.

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львові, Станиславові, Перемышли, Тернополи, Дрогобичи, Коломыи, Стрию, Снятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ

продолся:

Косы по 40 и 50 кр. (найлѣпшии).

Зъ фабрики братѣвъ Шулякеничѣвъ:

Паути Нр. I зр. 7-60, Нр. II зр. 11; Ко-

лѣсники зр. 6.

Паужки-обгортачѣ до булыбѣ въ двохъ

частяхъ 18 зр.

Сѣчкари по 24 зр. 2948

Складъ фабричный

хиньского сръбла

зъ п. к. уприв. фабрики надворной, вырѣбъ звѣстныхъ зъ доброты и тревалоости. Пожѣ, вилки, ложечки, хохлы, подкладки подъ ножѣ (тузинъ зр. 3-50), корки до фляшкѣ, етажеры, кошѣ на тѣста, кошѣ на овочѣ, на бидеты, пукорнички замыкающыи, сръбныи и у внутри золоченыи, лѣхтарѣ, канделябры и т. п. ларинтуры на одѣть и олиню по еталыхъ цѣнахъ фабричныхъ.

одержавъ въ великомъ выборѣ и поручає

Казимаръ Левицкій, Львові.

Головный складъ для Галичины порцеляны, скла и хиньского сръб-3218 бла. ул. Трибунальска. (2—3)

Для фабрикъ целюлозы!

поручаєсь патентованный аппаратъ, котрый не только что нищить шкуръ, ливы выпары и ошущу нечистыи одпавы, абы служить такожъ до того, щобы назады выдобути сѣркову кислоту.

Розвѣдаться можна въ Schwarzbürger Cellulose-Fabrik von Richard Wolff in Schwarza 3218 (Saalbach). (2—3)

Мыло фіалкове

знаменито дѣлає на шкуру, вельми деликатне. (2—2)

Цѣна 40 кр.

Вьялючно купити можна въ Лябораторіи хемичной Адольфа Покорного ул. Валоу 15.

При наблжающомъ-ся сезонѣ зимовомъ, пригадуємо нашимъ П. Т. консу-ментамъ нашѣ

КОКСЪ.

Найлѣпшамъ и найдешевшимъ матеріаломъ опаловымъ до топлени печи и кухни, та до сѣи цѣли лозаннимъ естѣ нашѣ

КОКСЪ.

Такъжѣ до робѣтъ ковалескихъ вельми придалымъ и знаменитымъ естѣ нашѣ

КОКСЪ.

Продаємо зъ безплатною доставою (въ мѣсци) до мешканъ кождоу скѣль-кѣсть нашего

КОКСУ,

за зр. 1-60 за 100 кгр. и перероблена печей и кухни до топлени нашимъ

КОКСОМЪ

выготовляємо безплатно.

Зарядъ

Заведенія газового

у Львові.

3221 (1—20)

Змѣна лѣокало

САДЛОВСКИЙ и МАРКЕВИЧЪ

перенесли свою

торговлю корѣнну, вина и деликатесѣвъ

3222

зъ рогу ринку ч. 23

(1—5)

до сѣи самой каменицѣ зъ фронтомъ до катедры.

Заосмотрѣши еи свѣжо и обильно, поручаються якъ доси приклонности и взглядамъ П. Т. Публики.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає

знаменитыи МЫЛА до мытыи лица, рукъ и купедей, бдзначеніи 10 медалями заслуги и двома дипломами признанія.

зр. кр.

МЫЛО найдобѣйшее до го-25

МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дужѣ25

МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣлѣ до25

МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6,25

МЫЛО ГРИСИНОВЕ, знаменито25

МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робить25

МЫЛО ЗЕЛОВОЕ, одержуєсь че-25

МЫЛО ПИЖМОВЕ, має дужѣ25

МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, приемного25

МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣйшее25

МЫЛО зъ ШИПЫЛОКЪ СОСНО-25

МЫЛО БИЛСАМИЧНЕ, чи-25

МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває25

МЫЛО ГИГИЕНИЧНЕ, бдзнача-25

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь,25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,25

МЫЛО МЕДОВОЕ до вымыванія25

МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме-25

МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%25

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь,25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,25

МЫЛО МЕДОВОЕ до вымыванія25

МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме-25

МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%25

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь,25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,25

МЫЛО МЕДОВОЕ до вымыванія25

МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме-25

МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%25

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь,25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,25

МЫЛО МЕДОВОЕ до вымыванія25

МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме-25

МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%25

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь,25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,25

МЫЛО МЕДОВОЕ до вымыванія25

МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме-25

МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%25

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь,25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,25

МЫЛО МЕДОВОЕ до вымыванія25

МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме-25

МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%25

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь,25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,25

МЫЛО МЕДОВОЕ до вымыванія25

МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме-25

МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%25

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь,25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,25

МЫЛО МЕДОВОЕ до вымыванія25

МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме-25

МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%25

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь,25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,25

МЫЛО МЕДОВОЕ до вымыванія25

МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме-25

МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%25

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь,25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,25

МЫЛО МЕДОВОЕ до вымыванія25

МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме-25

МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%25

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь,25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,25

МЫЛО МЕДОВОЕ до вымыванія25

МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме-25

МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%25

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь,25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,25

МЫЛО МЕДОВОЕ до вымыванія25

МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме-25

МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%25

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєсь,25

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,25

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитших повестей“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у Коперника ч. 11, і Бюро газет у Кароля Давида 9. В Перемислі Бюро газет у Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкофурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Границю: а цілий рік . . . 18 кр. на цілий рік . . . 24 кр. на пів року . . . 9 кр. на пів року . . . 12 кр. на чверть року . . . 4 кр. 50 кр. на чверть року . . . 6 кр. на місяць . . . 1 кр. 50 кр.

у Львові: а цілий рік . . . 16 кр. на пів року . . . 8 кр. на чверть року . . . 4 кр. на місяць . . . 1 кр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні б'є порта Подляноке чесько контуа 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б'є одним стрічка печатною, в рубр. „Надобляне“ по 20 кр. а. в. Подляки числяться по 10 кр. б'є стрічка.

До наших П. Т. Читателів!

Зь днемь 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрокь видавництва „Діла“. Просимо о скорі надсиланні передплати і залогостей!

Програма ставячків супротив Русі.

II.

Для ставячків нема слова більше ненавистного над: *Русь, народь рускій, Русь-Україна*. Поняті ті суть для него зовсім незрозумілі і він любить їх заступати словом *narod polski*, в котрім містяться вже, по его гадці, і поняття *ludku ruskiego*, поняття колишнього крпака-селянина руского, невільника шляхти. Отж що пише на тій тематі кореспондент Сзас-у вь згаданих ствях:

Naród i lud, два зовсім окремі поняття, мають вь языкѣ рускомь лиш одну назву: „народъ“. Назва та вь вѣрбѣх перекладає означє лиш *lud*, а на вираженє поняття *narod* нема вь языкѣ рускомь слова. Понятє то і не могло вьтворити, бо оно вьтворилось лиш вь такихь суспільностях, котрі становили окремі, самостійні, державні органи, де бувь підля на класи суспільні, де була свѣя евархія суспільна. Вь часѣ цѣлыхь вѣдѣх *lud* рускій бувь оддѣлений крпникомь заправо бѣ того, що становило *narod*. Пѣсля Сзас-у нема про-то і вѣнѣ *народу руского*, а то що єсть, єсть лиш проста чернь, маса абі товза, котра, якь самъ каже, служить дѣламъ, понамъ, російскому правительству и несоветнымъ жидамъ за средство до суспільныхь переворотѣхъ.

Само собою розумѣєся, що Сзас, щоби оправдати таку дѣку и дурну теорію о *народѣ рускомь*, мусѣвъ заперечити и историчне вѣствованє Русі. Пѣсля него вь давнѣйшихь часахъ не було Русі, а понятє то вьросло доперна меланно, вь нашѣхь вѣцѣх. Вправдѣ Сзас лакавши на насъ, якъ котрий-небудь другій полтавчанъ, бо „вынайдєнє“ Русі не класе на 1848 рокь и „вынайдєнє“ того не приписує гр. Стадіонову, а класе его на роки 1830—1863. Тодѣ — каже бѣ — уродились вѣстї руска надѣ Дѣлпромъ, вь загнануш *provinciis*, именно на Украинѣ, Подбѣ и Волинѣ. Деспотизмъ російскій давѣвъ всѣмъ либеральнѣмъ понятію, а жаль, що могло проявити, проявлялось лиш тихимъ сѣванємъ думокъ и шумокъ рускихъ. Молодѣжь польска, образуюча-ся на университетѣ кѣвскомь, подхопила ті думки, розлюбилися вь нихъ, одушевилися „любовю“, вь котрого устѣ они плыли, вѣдѣли межѣ него, убрались вь его одѣж, наблизилась до него и отж — вьтворилась

такъ звана „хлопоманія“. Але вь хлопоманіѣ тої не було вѣякомь прирасѣ національнѣмъ, а якъ була яка, то не виключно руска. Роходилось о занесєнє крпацтва, але прѣз вѣдѣсь сепаратизмъ національнѣмъ, т. є. про Русь вь противоположеню до Польщѣ не було и бѣсѣдѣ. И Сзас страшно соблазняєся тѣмъ, що нинѣшній „хлопоманія“, „украинофилия“, чи „народовѣцѣ“ — бо ті понятя суть ідеїтичнѣ — посѣбли зъ того руху вьтворити понятє про якѣсь народъ рускій, управлений до самостѣйного, національного, ба навѣть политичного житя, коли то все, що аробила *poliska młodzież* на Украинѣ, була лиш хвилевою забавочкою и — якъ знаємо — мало послужила до реставраційныхь цѣлей Польщѣ. Сзас соблазняєся, що рухъ той хвилевий и тенденційнѣмъ на Украинѣ, рухъ, котрий хлюпа руского мавъ повести до бою противъ царату, вьрѣзъ на рѣзъ вь сепаратизмъ національнѣмъ рускій, що єсть ідеїтичнѣмъ зъ четвертымъ и радикальнѣмъ розборомъ Польщѣ.

Щожь сказати намъ до тихъ вьводѣхъ кореспондента Сзас-у? Чи маємо спорити зъ нимъ, чи єсть Русь, чи нема Русі? Здавалосьъ бы, що вь другѣй половинѣ XIX вѣку, по широкѣхъ роздѣлахъ историчныхъ не то давню Польщѣ и Русь, а народѣвъ старинного Вавилоу, Ассиріи та Индіи, таке пытанє повстати не повинно. Но, и дѣйстви, пытаня такого вь свѣтѣ ученѣхъ нема, але, на соромъ свѣта, пытанє се не рѣшенє доси вь черепицѣ такихъ недоварковъ и калѣвъ мозковихъ, одѣ якихъ вьлаборѣ стѣнчѣхъ и ихъ органѣхъ политичнѣмъ ажъ кнѣшѣ. Тамъ о вѣствованю Русі яко народу и доси нема понятя. Тамъ слухаєсь лиш пѣсьє руска, казочка руска, тамъ говорѣть о *ludku* рускомь, о *roszeiwym chłopku* вь противоположеню до нелюбого Мазура; дѣвчѣта польскіе костюмуются навѣть бѣ часу до часу по украински, по гуцульски, але — *bis hieher und nicht weiter!*

Но, и не дѣво!

Хто вѣдомости свои историчнѣ бере лиш зъ *Wieszczyng pod lipą*, у кого историчномъ зєсєлѣ лиш той, хто пише пѣанѣ и мѣны похвалнѣ вь честь браминѣвъ польскахъ, у кого кидѣсь анатема на Моравскахъ та Шайнохѣхъ — бѣдѣ того и не можѣ жадати, щоби бѣдѣ знавъ про давнє историчне вѣствованє Русі. Зъ другої стороны годѣ жадати бѣдѣ переѣчного стѣнчѣка зєнаня вѣдѣшномъ Русі, управненомъ всесторонно до національного та политичного житя, коли сей стѣнчѣкъ а *prigoi* не хѣчє Русі. На мѣлованьє — каже пословцѣ — нема силувана. Тажѣ сей стѣнчѣкъ и бѣдѣ Польщѣ не розумѣє нѣ польского селянина нѣ мѣщанина, а лиш на першѣмъ и послѣднѣмъ мѣсцѣ себе. Проче, то *warcholstwo*, масовнѣ, анархистѣ и т. д., що не розумѣє „традицій народовѣхъ“, а традицій ті такъ хоршѣ, такъ солодѣнѣхъ, що на саму згадку бѣжить слѣзка на языкѣ. Дарма, що

исторична Русь цѣлымъ вѣкомъ старша бѣдѣ исторично Польщѣ (862 прѣтѣ 965); дарма, що Русь простерлась вже вь X вѣцѣ бѣдѣ Ильменѣ по Карпаты и Чорнє море, коли Пѣстовичѣ якъ вѣзалѣ императорѣвъ нѣмѣцкахъ душились надѣ Вартою, не посѣдаючи навѣть Кракова нѣ Варшавѣ; дарма, що вь Русѣ першихъ Рюриковичѣвъ сялою и могучествомъ стояла на рѣвнѣ зъ свѣтовыми имперіями, нѣмѣцкою и византийскою, та що по княгинѣ вѣ слѣди свѣтовѣ не то польскѣ князѣ а навѣть далекий Каролинѣ; дарма, що на Русі розцѣлилась широко и буйно висока культура грецка, що Русь та яко выше культурна безъ опоры аручала лѣнцѣй племена Радимичѣвъ и Вѣдѣчѣвъ тамъ, де нинѣ єсть центрѣ Москвы; дарма, що мимо страшного погрому могольского, бѣдѣ Даниломъ и Юріємъ Русь та двинулась такъ смѣло вь гору, що поля вѣ ходили на Дунай и чеській Шлескѣ; дарма, що за Гедиминичѣвъ Русь повнесла культуру свою вь поганьску Литву и бѣдну „полотняну“ Польщу; дарма, що бѣдѣ Ягайла шляхта польска найшла для себе вѣперѣ широкѣй займѣща на богатѣхъ рускомъ Волинѣ и Подбѣю, що руске боярство и рускѣ магнаты дали Польщѣ першихъ героѣвъ и вождѣвъ на далекихъ бовнищахъ, найбѣльшихъ мыслѣтѣльцѣвъ и ученѣхъ, найзручѣйшихъ политикѣвъ и дипломатѣвъ; дарма, що Русь и тѣмъ Русь спасла культуру и христѣянство передѣ дикарѣскими ордами Татарѣвъ та Туркѣвъ, що головы козацѣхъ лагали бѣдѣ Хотимѣмъ та Вѣдѣмъ якъ передѣ тѣмъ вь оборѣнѣ Польщѣ передѣ тевтонизмомъ бѣдѣ Грунвальдомъ; дарма, що вѣя нинѣшня Москва, отжѣ цѣлє славыѣство пѣвѣчанѣе и захѣднє одержала зъ рукъ Русі столько добра и силы, о сколько богата єсть нѣхъ литература и штука...

Ein altes Culturvolk sind die Ruthenen, сказавъ пок. наслѣдникъ престола Габсбургѣвъ на видѣ миніатурнои выставкѣ етнографичнои вь Тернополѣ. А вже-жѣ не заперечѣтѣ нѣхто, що и для Австрій вѣрнѣй „Тирольскѣ Выходу“ поклада заслугѣ, котрыхъ легковажѣти не ялось.

Мала Русь и своихъ вѣлможѣхъ и богате мѣщаньство, сяла зъ богатѣства и штуки свои оригинальнѣ, вьтворила найбогатшу вь свѣтѣ славянскѣмъ литературу усну, литературу церковну, иконографію и свой промыслѣ. А єсть вь неї по нинѣ и своя шляхта патріотична на Украинѣ и свои люде ученѣ и свой гуманнѣй людѣ той самы, котрого и гордый стѣнчѣкъ мусѣвъ назвати *roszeiwym*.

И чимъ-жѣ вь видѣ всего того єсть пытанє Сзас-у, чи була коли Русь и чи Русь нинѣшня, той 20-миліонный вѣлатѣ, має подѣставѣ до житя національного и политичного? Мабуть, вь одновѣдѣ на ту хлюпчу и безглузду теорію Сзас-у досѣть буде розбѣратѣ широко все нає сказанє и надѣ вѣсѣмъ — сердечнѣ зємѣтѣсь. Чи Сзас и его слѣдѣи асекѣ такъ абі нѣкакѣ мудрѣмъ собѣ про Русь-Украину, чи уважають вѣ народѣмъ, чи *lud-*

kiem; чи бѣдѣмѣють вѣ значєня національно-го абі нѣ — все то вь очѣхъ свѣта буде вѣ-вѣнемъ пустѣи половы прѣтѣвъ вѣтру дѣйстви-ности.

Справы соймовѣ.

Якъ довго потребає сегодѣшня сесія сой-му, докладно не знати. Зъ причинѣ, що рада державна зберєє зъ початкомъ слѣдуючого мѣсяца, соймѣ мѣгъ-бы радѣти до кѣнцѣ падо-листа.

Д-рѣ Фр. Смольска, членѣ выдѣлу кра-вѣного, надбѣлавъ вѣчера маршалковѣ гр. Тарновскому письмѣ, заявляючи, що заразѣ того дня складає мандатѣ члена выдѣлу кравѣного, и зєвѣртаючи частѣ пенсіи (250-20 ар.), яку вѣзѣвъ дня 1 н. ст. листопада на сей мѣсяцѣ (326-58 ар.). Вь письмѣ подаєъ д-рѣ Смольска и мотивѣ, дляого складає мандатѣ. „Уже бѣдѣ 9 лѣтъ — пише — єсмь безѣ перерывѣ президентомъ пѣлаты послѣдѣ рады державнои, а вѣрѣтѣ того що другій рокѣ президентомъ делегаций, отжѣ 6 мѣсяцѣвъ нема мене вь крѣю и не можѣ урядувати; по другѣ, по тяжѣмъ трудѣ вь радѣ державнои я, 80-лѣт-нѣй чѣловѣкъ, хотѣвъ-бы бѣдѣчѣи бѣдѣи вѣдѣка тѣждѣвѣвъ, а о бѣдѣчѣи проситѣ не смѣю.“ — По одержаню сего письма маршалока удаєся зъ сов. Екземпльнѣмъ до д-ра Смольска и просили его, щоби провадѣвъ де-партаментѣ громадскѣй до выбору нового выдѣлу кравѣного. Д-рѣ Смольска згодѣвся на то.

Выборѣ до выдѣлу кравѣного бѣдѣдѣуться мабуть ажѣ при самѣмъ кѣнцѣ сен сесіи. Бѣль-шѣсть соймова зѣвѣлкає — „розгладѣєся“. Вь складѣ выдѣлу зайдѣтъ значѣйшѣи змѣнѣ. Д-рѣ Смольска, хочѣ-бы и не бувъ зложѣвъ мандатѣ, не бувъ-бы выбранѣмъ на члена выдѣлу кра-вѣного. Такъ само має поїти вже вь „добре за-служену отставку“ вѣтхѣй Петрусій. На одно мѣсѣе шляхта форсѣе Полянковского, котрый тепѣрь потребує якоєсь пенсіи. Хѣ зъ Русі-вѣвъ буде выбранѣмъ членомъ выдѣлу кра-вѣного, — бо одѣтъ на мѣсѣе сов. Бережницкого має бути выбранѣмъ, — годѣ вѣдѣати. Нинѣ ще навѣть не знати, чи той Русинѣ буде вѣзѣтъ зъ мѣжѣ членѣвъ клубѣ руского, чи зъ по-за клубѣ. Говорѣтъ навѣть о кандидатурѣ п. Кри-ницкого, посла зъ мѣста Тернополя.

Польске „коло соймовѣ“ ухвалило оногды програму праць сойму вь сѣй сесіи, уложену выбранѣмъ „коломѣ“ комісією абі нос. Вь програму вѣдѣтъ три категоріи справъ: а) справѣзданя выдѣлу кравѣного, б) предложєня правительствѣ и в) внесенєя самѣстѣйнои. До першихъ зачислено: бюджетѣ кравѣный и справѣ, котрі мають полатѣтити зъ бюджетомъ, потѣмъ выбѣръ выдѣлу кравѣного, проекты за-конѣвъ о писарѣхъ громадскихъ и о оподат-

2)

БОРОТБѢ ЗЪ БЫКОМЪ

Спомины зъ Испаніи Генрика Сѣнєкєвичѣ.

(Дальше.)

Вь хвѣли, коли вѣхидѣмо, вь арену тов-пѣтьє людѣ. Мадридскѣй мѣщанинѣ, мѣщанка мусѣвъ передѣ вѣдѣвищемъ дѣторкнути тѣго пѣску, на котрѣмъ та хвѣлю бѣдѣравѣ сумна драма; амъ здаєсь, немѣвъ-бы черѣзъ то брали вь борѣтѣбѣ якѣсь бѣдѣосереднѣй удѣлъ. Муж-чѣны кружками пѣлаты напѣросѣ та балакають о добрыхъ прикметѣхъ бѣкѣвъ вѣзъ рѣзѣныхъ стадѣ. Малѣ хлюпцѣ дѣрѣчатѣсь и уганяють одѣнѣхъ за другѣмъ. Отѣ бачѣмо, якъ одѣнѣхъ подѣсуєае другому передѣ очѣ шматѣкѣ чер-вонои ткавинѣ, зѣвѣсѣмъ такъ, якъ капеадѣръ бѣковѣи. Хлюпѣцѣ зносѣтъ се терпѣливо, вѣбѣщи починає зъ гѣнѣву зєвѣртѣти очѣма и гѣй-жѣ вь погоню за прѣтивникомъ. А той, вѣкѣрѣчу-ючыєся зручно, зѣводитѣ ворога вѣрушєнємъ плахѣтъ, зѣвѣсѣмъ такъ, якъ капеадѣръ быка. Хлюпцѣ находятѣ арѣтелѣвъ, котрѣй ще и подѣ-ушуютѣ нѣхъ осликами.

Побѣтъ паркану проходѣжуютѣся зѣвѣльна продавѣцѣ помаранѣвъ, славлячи добротѣ своего товарѣ. Продажѣ вѣдѣєся дорогою воздушною. Продавѣцѣ кидѣє помаранѣвъ зъ вѣхѣбною зручностію навѣтъ вь найдалѣйшѣ рядѣ и тою самою дорогою дѣстаєе залпѣту, ловѣтъ грѣшь рукою, не дає ему упасти на землю.

Тѣ голоснѣ розмовѣ, регѣты, накликува-ня, гамѣръ, фурѣкѣтъ вѣхлѣрѣвъ, рухъ напы-ваючѣхъ зѣрѣтелѣвъ, все то разомъ складаєся на образѣ такъ повнѣй житя, що нѣяке ничѣ вѣдѣвище не даєтъ о нѣмъ понятя.

Наразѣ бѣдѣзѣвѣются бѣдѣ стороны оркѣстры трубы и бубны. На той знаєкъ людѣ, що на-ходѣтъся на аренѣ, сѣпѣшать на свои мѣсѣца зъ такимъ посѣщѣкомъ, немѣвъ-бы вѣхъ житѣ гро-вала бѣдѣзѣпѣчѣнѣсть. Робѣтьєя глѣта Зѣ хвѣли-ну вѣсѣ сидѣтъ. Дѣвѣкола ажѣ черно: рамя при рамени, голова при головѣ! Вь сѣрединѣ лишаєсь порожня, залѣта сонѣцѣмъ, арѣна.

Тепѣрь бѣдѣвѣются дѣверѣ вь парканѣ, умѣщѣнѣй напѣрѣвъ лѣжѣтъ корѣльскѣи, и на арену вѣвѣзѣжѣють два алыгуазілы. Конѣ вѣхъ бѣлий, пышнѣй, немѣвъ вѣтѣтъ зъ образѣвъ; грѣны нѣхъ вь хвѣсты заплетѣнѣ. Самѣй бѣдѣцѣ, одѣгнѣнѣй вь чѣрнѣ оксамитнѣй плащѣ и вь чѣр-нѣй кастѣны вь корѣновѣхъ ковиѣрами, зъ бѣлыми перѣамъ, нагадѣють неарѣвнѣи образѣ Вѣалєкеза, котрѣй можѣна подѣвѣляти вь Музеѣ дѣль Праѣ. Намъ бачѣтьєся, що жѣмѣ вь дав-ныхъ героѣвскихъ часахъ. Оба бѣдѣцѣхъ краснѣй, вѣлѣчѣнои статѣ. Бѣдѣучи поплѣвъ себе, обѣвѣзѣжѣють поволи цѣлу арену, щоби пересѣдѣчѣтѣсь, чи часѣмъ не пошѣшѣєся хѣтѣ неостѣрѣжѣнѣй зъ публикѣ. Вѣбѣдѣнѣ задержѣуться передѣ корѣ-льскѣю лѣжѣкою и зъ рухомъ повнѣмъ поче-стѣ, бѣдѣрѣвѣють зъ поважанємъ головы.

Хѣтѣ вѣ-перѣе вь цѣрку, того подѣвѣмъ наповнѣя той свѣтѣчѣнѣй, мало-чи не сѣрединѣ-вѣчѣнѣй зѣмѣцѣй, тотѣй стрѣфѣ и повага бѣдѣцѣвъ. Тѣ алыгуазілы подабѣють на двѣхъ героѣдѣвъ, що передѣ почѣномъ борѣбѣ складають чѣстѣ вѣдѣдѣрѣви. И справдѣ, єсть то прѣсѣба о пра-зѣбѣлѣ почѣну зѣрѣлица, а заразомъ о кѣлючѣ до стѣнѣ, до стѣнѣ быка.

По хвѣли спускаєся зъ лѣжѣтъ кѣлючѣ на золѣтѣмъ шнурѣ. Алыгуазілы клѣвѣютьє ще разѣ и бѣдѣвѣзѣжѣють. Розумѣтьєся, що то лише вѣзѣчѣй, бо зѣрѣлицѣ порѣшенѣ бѣдѣ давѣа, а бѣкѣи замкнѣнѣи на прѣстѣй зѣлѣзѣнѣй засувѣ. Але такѣй єсть краснѣй зѣмѣчѣй, то его не пропу-скають нѣхѣли.

Зѣ вѣлѣка хвѣлѣвъ по вѣходѣ алыгуазі-лѣвъ бѣдѣчѣнѣєся вѣйшѣрѣа брама и вѣхѣдѣтъ цѣла „corrida“. На передѣ бѣдѣтъ тотѣй двѣ алыгуазілы, що ставѣли передѣ корѣльскѣю лѣжѣкою; за нѣмѣ ступѣа рядѣ „капеадѣрѣвъ“, а капеадѣрами ступѣають *banderilleros*, а на кѣонецъ походу цѣкадѣры. Цѣла та громада мѣ-нѣнѣєся вѣсѣмъ красѣма дугѣ, лицѣнѣєся бѣдѣ гѣлѣтѣвъ, золѣта, сѣрѣбла, рѣзнобарвнѣхъ атла-сѣвъ. Вѣхѣдѣтьє зъ сумѣрѣвъ на освѣчену а-рену, купѣютьєся вь свѣтѣлѣхъ и розѣвѣтѣають мѣвъ цѣвѣтъ. Око не можѣ надѣбѣувѣтѣсь тѣмѣи чудеснѣмъ красѣма на золѣтѣмъ пѣску.

Прийшли на сѣредину и розсыпѣлись зѣ-рѣй мѣтѣлѣвъ. Цѣкадѣры устѣвѣлиєся подѣ пар-

канѣмъ, и кожѣдѣй, вѣтѣгнувши списѣ, дер-жѣтъ вѣи крѣпѣко вь правѣцѣ; пѣхѣтѣнѣцѣ тѣв-рѣтъ краснѣй кружѣки и вь поставѣхъ повнѣхъ бѣдѣдѣжѣнѣстѣ жѣдѣтъ на вола.

То можѣе найкрасѣа хвѣла вѣдѣвища, повѣна испаньскѣи оригинальнѣстѣ. Чѣловѣковѣ жалѣ, чѣму не єсть малѣрѣмъ: кѣлько красѣ-и кѣлько сонѣца можѣа-бы перенѣсти на полотнѣ!

За часѣкѣ поплѣвъ на аренѣ кровѣ. Вь цѣрку стѣа тихѣ, хочѣ маѣтъ сѣй; лѣдѣнѣ даєсь чути шѣлѣстѣ вѣхлѣрѣвъ, котрѣй порушѣютьєся абѣ стѣлѣкою, о сколько зъ истѣрѣнѣнѣй дѣрѣжатѣ руцѣ, що вѣхъ трѣмають. Очѣ вѣсѣхъ зѣвѣрнѣи на дѣверѣ, котрѣмѣи має вѣбѣгѣти бѣкъ. Чѣсѣ рѣхѣуєсь тепѣрь на секундѣ.

Наразѣ бѣдѣзѣвѣєся вь оркѣстрѣ перѣразлѣ-вѣй, а заразомъ жалѣбнѣй голѣсъ трубѣи. Дѣверѣ бѣдѣ стѣнѣй бѣдѣчѣнѣются зъ стѣукомѣи, и на сѣцену громѣмъ вѣдѣає бѣкъ.

Се вѣлѣчѣвѣй вѣзѣрѣ, зъ краснѣмъ, зѣ-ровѣзѣнѣмъ карѣкомъ, зъ коротѣмъ разѣмѣрно голоѣю и вѣлѣчѣзѣнѣмъ, зѣвѣрнѣнѣмъ на передѣ рѣгамѣи. Намѣ по-тѣжѣй бѣкъ не вѣмѣєся до него, бо хочѣ испаньскѣй бѣкъ можѣе не дѣрѣвѣа ему вѣлѣчѣнои тѣла, одѣнакѣ перѣвѣсѣає его сѣлою, а особливо гнѣчѣстѣю.

На першѣй поглядѣ бѣзнати, що то вѣзѣрѣ-дѣкѣй, вѣхѣванѣй на ширѣкѣхъ простѣрахъ, и за-дѣа того має рухъ такѣй скорѣй, якъ олѣвъ и се чѣнѣтъ его вѣзѣвѣчѣнои небѣзѣзѣнѣмъ. Его передѣй ногѣ трѣи вѣсѣйшѣ бѣдѣ зѣдѣнѣхъ, зѣ-чѣнѣно якъ у гѣрѣкон худѣбѣ. Во цѣрку вѣ-кѣи берѣутьєся нѣє стадѣ годовѣванѣхъ зъ Сѣра Морѣна. Ихъ маєтъ найвѣчѣстѣйше чѣрна, рѣдѣо чѣрѣвна абѣ сѣрокѣта. Шѣрѣстѣ коротѣа, ли-пѣча, якъ атласѣ, тѣлько карѣтъ зарѣсѣлѣй трѣ-хѣ довшѣмъ, кучѣрѣвѣмъ волосѣмъ.

Вѣпѣавѣи на арену, бѣкъ зѣдержѣе бѣгѣ-кѣ сѣрединѣ — поглядѣае красѣмѣи очѣма зъ право, зъ лѣво, але се трѣває лишѣ хвѣлку, заразѣ побачѣтъ кружѣкѣ капеадѣрѣвъ, зѣнѣжає голову до землѣи и кидѣаєся на-слѣно.

Капеадѣры розбѣгаютьєся, якъ вѣробѣцѣ, до котрыхъ стрѣлѣмо шротѣмъ. Тепѣрь они вѣрѣ-тѣтьєся по аренѣ, тѣянуть за собою чѣрѣвои плахѣтъ зъ такою скорѣстію, що ажѣ крутѣтьєся

вѣзѣ гѣловѣ; всѣдѣи ихъ повно, мѣгѣють вь пра-во, мѣгѣють вь лѣво, сѣуть на сѣрединѣ арѣ-ны, при парканѣ, передѣ очѣма быка, зъ пе-редѣ, зъ задѣ. Плахѣтъ фурѣкѣтѣтъ вь воздухѣхъ якъ хоругѣвъ, свѣланѣй вѣхѣромъ.

Бѣкъ мѣвъ блѣскавка розганѣє капеадѣ-рѣвъ на чѣтѣри вѣтѣры; жѣне за одѣнимъ, на-разѣ другѣй подѣсуєає ему плахѣту передѣ самѣй очѣи; бѣкъ кидѣає першѣу жѣртѣву, а жѣне за другѣю, але закѣмѣи зѣвѣрѣуєся, подѣсуєаєся хѣосѣ третѣй. Бѣкъ на него! Одѣдалѣна що разѣ менѣає, здаєсь, що роги вола сягають плѣча капеадѣра, — цѣ хвѣлѣнка, а капеа-дѣръ бѣдѣе пригѣвѣжѣнѣй до паркана; на-разѣ чѣловѣкъ дѣтѣкає рукою верѣху паркана — и пѣзає мѣвъ подѣ землю запѣаъ.

Щѣ стѣалоєся? Ото капеадѣръ перѣскѣчѣвъ на корѣдорѣ, що тѣяєся межѣ парканѣмъ а першѣмъ рядѣмъ крѣсѣлѣ.

Бѣкъ углѣдѣвъ ничѣго капеадѣра, але закѣмѣи рушѣвъ зъ мѣсѣца, першѣй вѣхлѣає го-лоѣу зъ-за паркана, якъ чѣрѣвокожѣй Индѣ-нѣнѣцѣ, що заградаєа до осѣтѣ бѣлого, и перѣ-скакує зновѣ на арену. Бѣкъ що-разѣ завѣзѣ-тѣйше жѣне тѣхъ недѣговѣмѣхъ вѣробѣвъ, що шѣзають ему зъ подѣ самыхъ рѣгѣвъ; вѣбѣдѣнѣи бѣзнѣає, де они хѣваютьєся, зѣбрає силѣ, гѣнѣвъ подѣає ему розѣону, и мѣвъ кѣнѣ на пѣрегонахъ перѣскакує чѣрѣзъ парканѣ, пѣв-нѣй того, що тамъ побѣре вѣробѣвъ.

Але капеадѣры зъ зручності

ты походить зъ звычайной буденщины, зъ дійст-
ныхъ суспільныхъ народныхъ відносинъ народа,
а писатель зъображаючи ті відносини, стараються
покласти публіці передъ очи вѣрне зеркало на-
родной душі.

Зъ творівъ нової школи представлявано
дося на рускій сцені драми Кропивницького „Гли-
тай“ и „Дай серцю волю“, а бідакъ Карпенка-
Карого „Наймичку“. Въ сегогоднімъ сезоні збо-
гатився репертуаръ нашого театру о двѣ драми
той категоріи, а именно Мирного „Липерівна“ и
Карпенка-Карого „Хто виненъ“. Загалъ руской
публіки не зъ одинокимъ чувствомъ стрѣчає ті
драми. Одъ часу до часу підносять особливо
на провинціи замѣты, що то драми неморальні и
що ихъ не годиться показувати особливо просто-
му народови. Замѣтомъ тымъ мы не чудуємось,
бо знаємо, що публіка наша навикала черезъ дов-
гі лѣта до зовсѣмъ иншого, лекшого и менше
серйозного напруму руской драматичной лите-
ратури, навикала зъ одной стороны до карикатур-
ныхъ типівъ виведенихъ за длі смѣху и фарсы,
а зъ другой до бомбастики дидактичнихъ сентен-
цій, котрі мали робити штуку „моральною“. То-
му-жъ и тяжко може де кому бѣ рази розсмаку-
вати въ рѣчахъ прямо противного характеру, въ
творѣхъ безъ фарсы и бомбастики и трагичныхъ
серйозній а часто важній и многоважній цытати.
Певна одна рѣчь, що публіка наша, особливо
правдиво интеллигентна часть ея, розбѣдлає, въ
чѣмъ рѣчь, а позбудеь пересудівъ и упередженъ,
котрі часомъ навѣть, на жалъ, выкористуютьсѣ
людьми злои воли на шкоду самой институціи.
Що до народу самого, то мы певні, що творы
ті не можуть мати на него злыи, а противно,
мусѣть мати додатный впливъ. У нашого народа
єсть змысль бистрый и глубоке чувство — а вѣр-
ній картини зъ его злиднѣнь скорше зрѣбати на
него враженъ, якъ штука дидактика и бѣража-
ючій карикатуры. Не все и вьсоды можна тракту-
вати нардѣт лишь зъ висока, педагогично, бо —
якъ каже Т. Шевченко — „и не вчене око“ —
загляне у серце далеко-глубоко!...

До творівъ драматичныхъ реального напру-
му належить представлена вѣра на сценѣ нашо-
го театру яко преміера драма Карпенка-Карого
„Хто виненъ“?

Змѣсть той драмы єсть слѣдуючій:
Рѣчь дѣєсь въ Херсонщинѣ. Гнатъ, моло-
дый паробокъ, любить дѣвчину Варку, але довѣ-
дусѣ бѣ паробка Демиана, що она ему невѣрна,
Гната-жъ любить тихонько Софію, дочка старого
шеви, Ивана Шапливого, и отъ, на вечерницѣхъ
у Ядохю той паробокъ прихились до неї сер-
цемъ, дармъ що Варка дивиться заздро на ті лю-
бощі. Невагомъ батько Софіи перебралъ сѣ
сѣла въ городъ, де купивъ собѣ хатку. Сюды зай-
шла Варка, щобъ попразнити Софію, мабуть-то
Гнатъ уже забувъ про неї. Тутъ же довідусѣ
она, що Софію полюбить молодой швецъ Петро.
Вертаєсь одже швидко домѡвъ, щобъ розказати се
Гнатови, сподѣваючись, що бѣ одкинеє бѣ Со-
фію. Опѣсля заявляє Петро Иванови Шапливому,
що радъ-бы зъ его дочкою одружитисѣ. Бѣдний
швецъ радъше, що такий гарный паробокъ и до-
брый майстеръ сватає его дочку, и каже Петро-
ви: „Кращо зѣти я-бѣ и не хотѣвъ. Побалакай
зъ Софією! Коли она згодиться, то, Боже, васѣ
благодарю!“ Ажъ ось вертаєсь Софія зъ базару
и просить батька, щобъ пустивъ ея въ село на
роботу, позаякъ она въ городѣ не може при-
выкнути. Добратъ-батько вволю волю дочкѣ и бѣ-
такъ заявляє бѣ, що Петро ея сватає; одначе Со-
фія каже, що за Петра за-мужъ не поїде, — ба,
она просить батька, щобъ бѣдавъ ея за Гната.
И не противиться дочкѣ добрый батько. „Не хо-
чешъ ити за Петра“, — каже бѣ — „ади за Гна-
та!“ И оддаласъ Софія за Гната, а батько ея про-
давши свою хату, перейшовъ въ село та ставъ
сидѣти вразѣ зъ дочкою въ хатѣ Гната. Тутъ не
було гараздъ нѣ ему, нѣ его дочкѣ: лиха свекру-
ха не давала имъ супокою, зовучи ихъ погани-
ми дармѡбѣди. Гнатъ боронивъ зъ-першу Софію
супроти напастьей своей матери, але невагомъ
не стало ему терпѣти, та сказавъ жѣнцѣ, що вже
їму наболѣли ея слезы... Бѣдна Софія плакала,
що Гнатъ бѣдувавъ хаты, що жѣнка стала е-
му озоружна. Невагомъ довѣдаласъ она, що Гнатъ
ходить до Варки. Коли-жъ батько Софіи кинувъ
хату Гната, щобъ не слухати докорѡвъ свари-
лого его матери, то нещасна Софія лягла на полу
безъ силы. Та отъ, злюща свекруха сказала Гна-
товѣ, що его жѣнка пероба, що лише выжезусѣ,
и бѣи кинувъ на Софію зъ палицею. Мѣжъ-тымъ
Гнатъ зѣвся нѣ-на-що: нѣ волика, нѣ коровы,
— а его жѣнка ослѣбла въ той день, коли роди-
ла дитину. — Ажъ ось приходить до Софіи Пе-
тро и каже, що ея батько дуже слабый, — що
радъ-бы ще побачити свою дочку. Софія хоче се-
йчасъ ѣхати до батька, бо сердце ея чує, що вже
завтра не застане его живого. Просить отже Пе-
тра, щобъ поїшовъ шукати поѡдои. Коли жъ Пе-
тро выйшовъ за поѡдою, а Софія збѣраласъ въ
дорогу, наблизивъ до хаты Гнатъ паний. Онъ
говорить самъ до себе, що Варка его й нагоду-
вала, и напѡила, и наголубила, а однакѡ душа
болить; хвилинку ему наче жалъ Софіи, другу —
себе, а третю — вся душа, вѡя дума у Варки,
и про-те радъ бѣи Софію прогнати, а Варку
взяти... Опѣсля павши на призѣбу сказавъ, що
у хату не поїде, бо вѣзвѣ-бѣ слѣбу жѣнку. Вер-
таєсь Софія и вѣдрѣвши Гната пытаєсь его: „Де
се ты бувъ, серденько?“ Гнатъ труситьсѣ, хва-
тає Софію за горло и давить ея. Довершивши
злочинства Гнатъ однихѣхъ одъ себе трупѣ —
стоить якъ божѡвѣльный. Входить Петро и не
замѣчаючи мертвой Софіи каже: „А я поѡдоу
знайшовъ!“... И одзѡвѣаєсь до него Гнатъ:
„Цытѣ! Дивись, она умерла! — Я не виненъ,
я не виненъ! Такъ... ѣй... на роду... написано!“

Литературна критика уважає драму „Хто
виненъ?“ найзнаменитѣйшымъ творѡмъ Карпенка-
Карого. Мы прихилиємось такожѣ до той гадки и
уважаємо тую драму справдѣною окрасѡю на-
шого сценичного репертуару, а то головно за-
дѣл той великой правды и живѡсти, зъ якою змѡло-
ванъ въ нѣй дѣвий лица, за-дѣл вѣрнооти, зъ
якою схопленіи сценѣ зъ гѡркихъ дѣвъ и жѣтѣ.
Бѡть то умѣло иллюстрована истѡрія серця и
пристрастей, котрій подѣ мужичѡю свитиною,

подѣ впливомъ вѣншнихъ обставинъ переходять
цѣлу окаяню одъ нѣжного чувства до демонизму,
одъ благородности до злочину. При тѡмъ подѣ
єсть належитъ, що акція драмы розвиваєсь складно
и правильно, головній характеры выкѡнченъ уда-
тно, а побѡчній эпизоды вплетены зручно и силы-
ваютьсѣ зъ головною суетѡю драмы въ гармонѣй-
ну цѣлѡсть. Для того, думаємо, що драма тѣя бу-
де довго держатисѣ въ репертуарѣ нашої сценѣ.

Одѡгрѡна була драма дуже добре — цѣлѡсть
вийшла зъ кожного погляду коректно и робила
належитый эффектъ. На кожѡй точкѣ слѣдна була
праця и стараннѡсть. Ансамблѣ були зовсѣмъ бѡ-
повѣдній, режисерія зрѡбила свое и заслуге на
повне признаннѣ. Кромѣ п. Стечнянского и п-ѣ
Клѣшевской, котрі не грѡли того вечера, пред-
ставились намъ вѣра всѣ драматичній силы на-
шої сценѣ.

Въ жѣнѡчѡмъ персоналѣ припали головній
ролѣ панямъ Вибѡровичевѡй (Софія) и Оси-
повичевѡй (Варка). Обѣ ролѣ одѡгранѣ були
дуже удачно и старанно. П-ѣ Вибѡровичева,
котрій довѣий оддыхъ повернувъ давнѣйшій свѣ-
жѡсть и такъ пожаданѣ для нашої сценѣ здо-
ровьѣ, представила тиху и добрячу Софію зъ всею
властивою собѣ нѣжнѡстю и стараннѡстю —
особливо удачними були сценѣ акту третѡго и
четвертого, бѡданий зъ великимъ чувствомъ и
правдою. П-ѣ Осиповичева грѡла прегарно, въ
сценѣхъ залицѡна до Гната и въ передѡслѣдній
сценѣ акту четвертого выкликала повный эффектъ
и вдовѡлила навѣть найстрогѣйшѣ вымогы. П-ѣ
Гемблицка одѡгрѡла рѡлю Ганны поправно и
що найважнѣйше безъ пересѡды (можѣ бы хибѣ
закинути трѡхи пересѡду характеристику лица).

Пальма першѣнства въ цѣлѡй штудѣ на-
лежить безперечно п-ну Яновичевѣ. Головну
ролю Гната одѡгравъ бѣи такъ гарно, живо, зъ
силою и зъ такимъ артизмѡмъ, що справдѣ по-
желати можемо ему той кравѣи, котра лишь
скрѣпила въ насъ давнѣйше вже пересѣдѣннѣ,
що въ п. Яновичу має нашъ театръ дуже спо-
собну и дуже надѣйну драматичну силу, котра
бѡдѣсть певно знаменатѣй услуги рѡдѡй сценѣ.

Симпатичный ветеранъ руской сценѣ п.
Гемблицкій одѡгравъ дуже гарно и зъ вели-
кимъ чувствомъ рѡлю старика. Батька Софіи. По
другѡмъ актѣ выкликала его публіка дѣвичѣ и вы-
ступѣ его зрѡбивъ загалѣй враженъ дуже милѣ.
И прочій меншій рѡлѣ були одѡгранѣ зовсѣмъ до-
бре. П. Олѣшанскій въ малѡй эпизодичнѡй
ролѣ Овѣнка представивъ намъ дуже симпатич-
но. Сценѣ громадній выйшли живѡ и зъ властѣ-
вымъ колѡритѡмъ.

Публіка выключно руска заповнила бѣтѡмъ
сѡлю и витала симпатично штуду и артистѡвъ.
Мѣжъ актами грѡла оркѡстра „Гармонѣи“,
котра наперѡкѡръ своей назвѣ страшно мѣсяцѣи
дистонувала и немилѡсердно атакувала слухи го-
стей, помѣщеныхъ близѣ сценѣ. Та се вже зѡве-
сь традиційна прѣятнѡсть антрактѡвъ въ рускій
театрѣ.

— „Иллюстрованъ Житѣ Святыхъ на кожѡй день
въ роцѣ. Зѡбравъ и уложивъ свѣщ. Евгений Гу-
заръ. Впорѡдкувавъ и выдавъ Василь Левченко.“
Сими днями появилѣсь выпускъ III-й згаданѡго
твору и мѣститъ житѣ святыхъ одъ 15-ого лѣтня
(Св. рѡвноапѡстѡлѣхъ великій князь Володимѣръ) до
14-ого вересѣя (Всемирне Воздѣженнѣе Чесного
Хрѣста). Сторѡтъ 225 — 336 въ велику 8-ку.
Сей третій выпускъ украинскій якъ и попередній
многими гарными иллюстраціями. Цѣна за выпускъ
80 кр. а зъ рекомендаціною пересылкою 1 зр. —
Выдаючи выпускъ III-й, издавничтво оповѣщає:
Остатній IV-ый иллюстрованый выпускъ „Житѣ
Святыхъ“ появиться около нашего нового 1890
року. До 4-го выпуска будутъ долученъ: заго-
ловѡвъ, переднѣе слово и прѣсѡвѣта Передѣлата на
цѣлѣ дѣло безъ пересылки выносѣть 3 зр., зъ
рекомендаціною пересылкою наразѣ 3 зр. 20 кр.,
— зъ рекомендаціною пересылкою поодинокѡ 4
зр. — За поодинокій выпускъ безъ пересылки
80 кр. а зъ рекомендаціною пересылкою 1 зр. а. в.
в. Тыхъ II Т. передѣлатникѡвъ, що зложили пе-
редѣлату, на цѣлѣ дѣло, се е на всѣхъ чѡтери вы-
пуски зъ пересылкою наразѣ, просимо выждати
поки не появиться остатній (четвертый) выпускъ
— отже до сѣчня 1890 року. Сей выпускъ якъ
и четвертый вышлемѡ только тымъ, котрій зѡ-
ложили передѣлату; на кредитъ не можемо давати.
Просимо отже тыхъ, котрій замѡвили „Житѣ
Святыхъ“, чтобы прислѡли грошѣ, а зарѡзъ вышлемѡ.
По причинѣ, що друкъ и придѡанѣ иллюстрацій
вымагають невызычайно богѡто кошѡтѡвъ, просимо
поспѣшити зъ присылкою передѣлаты. Письма и
поѡдаки (переважно бѣдъ сельѣхъ), дѡтѣкаючій
выдавничства, номѡбитѡ мы IV-омъ выпуску. Хѡ
зѣдѣнає десять передѣлатникѡвъ, або за 10 при-
мѣрникѡвъ гѡтѡвѡку заплѡтитѣ, дѡстає однацѣи-
цій примѣрникъ за дарѡмѡ. Тыхъ, що понаѡдѡла-
ли передѣлату только на першій три выпуски,
просимо о присылку ея на выпускъ IV-тый. По-
одинокій выпускъ „Житѣ Святыхъ“ можна ку-
пити по книгарѡкѡй цѣнѣ: У Львовѣ въ книгарни
Стѡропѣнигѡвѡй. Въ Стѡпанѡлавѣ въ склѣпѣ п.
Теодѡра Стѡпанѣича. Въ Стрыѡ въ „Рускомъ
Касинѣ“. Въ Зѡлочевѣ у Вп. о. И. Гурѣла. Въ
Тернополѣ у Вп. о. Игн. Левѣничѡго кѡхѡтѣхѣ.
Въ Бережанахъ у Вп. о. Юл. Войтовѣича. Въ Ко-
ломыѣ у Вп. о. Николаѣ Лѣпѡго. Въ Токахъ у
Вп. о. Ив. Хавакѣи. Въ Подѣгайцѣхъ у Вп. о.
Корнила Дудѣевича. Въ Черѡвѣцѣхъ у Вп. о.
Вѡлодим. Карѡтѣничѡго. Хѡ въ тыхъ згадѡныхъ
що пѣи мѣстахъ, або у самого выдавѣи купѡу,
зысѡку на портѣ почѡвѡмъ, а окрѣмъ сѡго за-
купленыхъ за гѡтѡвку 10 прим. дѡстає 11-ый
за дарѡмѡ. Всѣхъ передѣлатникѡвъ просимо вы-
вити можливѣй похибки прямо на адресу автора.
При кѡнцѣ 4-го выпуска бѡде замѣченъ: „По-
азѡбучный показчикъ именъ Святыхъ уживѡныхъ
въ грецѣиѡмъ обрѣдѣ и ихъ выговѡръ народныхъ,
якъ такожѣ прикѡзки та поѣвѣры народній про по-
одинокѣхъ Святыхъ“. — Бѡде се перша у насъ
того роду праця, — а вже томо важна, що якъ
зъ одного боку не повинѡ бы ся уживати именъ,
котрій не приходѣть въ тѡмъ списѡ, такъ такожѣ
знать зъ другого боку може чѡтѣть въ кожѡмъ
хѡлѣ вынайги собѣ грецѣиѡе имя и его выговѡръ
народный. Передѣлату якъ и всѣи письма про-
симо высылати до рускихъ часѡписѡвъ, або прямо

на адресу свѣщ. Евгѣния Гузара въ Зѡлочевѣ (поч-
та въ мѡци).

Соймъ краєвий.

XIV-те засѣданнѣ сойму зъ дня 8 н. ст. падолиста 1889.

Передъ приступленнѣмъ до порядку дне-
ного подѡвъ маршалѡкъ краєвий до вѣдомо-
сти пѡлатѣ, що д-ръ Смѡльска, дѡтѣсѣрѣш-
ный члѣвъ выдѣлу краєвого и шефъ дѣпарта-
менту громадѡго, зрѣзгнѡувавъ зъ своеѣ по-
сады. При тѡмъ заявивъ маршалѡкъ, що самъ
хѡдѣвъ до д-ра Смѡльска и просивъ его, чтобы
бѣи зѡставъ ше бѡдай досѣ въ выдѣлѣ крає-
вомъ, доки не бѡбудѣся новый выбѡръ члѣновъ
и д-ръ Смѡльска на то пристѡвъ. При тѡмъ
зѡложивъ маршалѡкъ именѡмъ выдѣлу краєвого
и именѡмъ пѡлаты подѡжу д-рова Смѡльска. —
Пос. Яворскій зѡложивъ д-рова Смѡльска
именѡмъ своихъ товаришѣвъ въ соймѣ подѡжу
и жѣлаѣтъ ему многихъ лѣтъ. — Пос. Рома-
нѡвичъ промовѣвъ именѡмъ руского клѡбу и
именѡмъ Русѣновъ и навазуючи до слѡвъ по-
передѣникѡвъ, зазначѣвъ, що и Русѣны праца-
ють ширѣи словами чѡловѣка, котрій середѣ
борѣи національной умѣвъ завѣсѣдѣ заняты
становѣще бѡзѡстороннѣ, и жѣлаѣтъ ему много
лѣтъ. (Браво!) — Д-ръ Смѡльска подѡжувавъ
такъ маршалѡку якъ и члѣнамъ выдѣлу крає-
вого за ихъ прѣхильнѡсть для себе а вѡдѣтакъ
зѡложивъ подѡжу и цѣлѡй пѡлатѣ, въ котрой
имѣна промавляѣи послѣ Яворскій и Ро-
манѡвичъ.

Правѣтельственный комисѣрь бѡдѡвѣвъ
на интерѡелѡцію пос. Гѡльдмана въ справѣ
заказу уживати неапрѡбѡваныхъ краєвою
школѡю школьных поѡручникѡвъ въ привѣтныхъ
школахъ народныхъ у Львовѣ. Комисѣрь ска-
зѡвъ, що рада школьна краєва має до того
право на подѡставѣ своего статута организаці-
ного признѡного законами.

Зъ порядѡу дневного мотивувавъ пос. В.
Кѡзловскій свое внесеннѣ въ справѣ барѣи
абѡжеѡвъ.

По сѣмъ мало стѣдѡвати справѡзѡданнѣ о
внесенѡ пос. Рожѡнѡвского въ справѣ
запоѡги для поѡрѡльцѣвъ въ Стѣвѣ и о
внесенѡ пос. Герѡсимѡвича въ справѣ за-
поѡги для поѡрѡльцѣвъ въ Дѣмѣ; але по-
зѡже справѡзѡдавѣвъ пос. Ст. Бѡдегѣ не явивъ
на часѣ въ сѡлѣ, бѡложивъ маршалѡкъ сю
справу на поѡзѣйшій часѣ нынѣшного засѣ-
данѣя.

Опѣсля розпѡчаласѣ широка деѡбата надѣ
справѡзѡданнѣмъ комисѣи громадѡскоѣ зъ пред-
ложѣна выдѣлу краєвого въ справѣ бѡдѡнѣи
служѡбѡвыхъ писѣрѣвъ громадѣхъ въ грома-
дахъ сѣльскихъ. Характеристичнымъ єсть, що
правѣтельство далѡ спѡзнѡти своимъ прѣхиль-
никамъ въ соймѣ, що не хотѣло бы мати та-
кого закона, а воѡлѡ-бы, чтобы справу писѣ-
рѣвъ загалѡжувавъ выдѣлъ краєвий въ порѡ-
умѣно зъ нѣзѣвѣстнѡчѡмъ. Зрѡбаласѣ отже
въ пѡлатѣ оѡзѡціѡ прѡтивъ закона о писѣрѣхъ
и партѣи правѣтельственѣа, гѡтѡва заѡвѣсѣдѣ на
услугѣи правѣтельству, вышлѣкала шарѡву де-
бѡту. Рускѣи послѣи порѡзумѣлись зъ маѡур-
скимъ и постановѣли гѡлѡсувати за закономъ.

При загалѣній дебѣтѣ забрѣвъ гѡлѡсъ
пос. Л. Вѡдѡнѣиѣи и жѡдавъ, чтобы предѡже-
нѣ выдѣлу краєвого бѡдѡнуѣи а самъ постѣ-
вѣвъ таке внесеннѣ: „Въ цѣлѣ улѣкшенѣя гра-
мадаѣи выбѡру пасѣрѣвъ громадѣхъ и за-
бѣзѡпѣченѣя громадѣ о належитѡй ихъ квали-
фикаціи, порѡчаєсь выдѣловѣи краєву: 1) чтобы
въ дорожѣ разпѡрядѣженѣи установѣвъ комисѣю
екѡзамѣнаціѡну, передѣ котрую кандидѡты на
писѣрѣвъ громадѣхъ могли-бы робѣти всѣ-
ты и выказувѣти свое знѡвѣе уставѣи и мѡна-
циѡлѡи и въ тѡй цѣлѣ постѡравѣи о участѣ
нѣмѣстѣнѣица; 2) чтобы въ дорожѣ оѡружѣна
зѡвѣзѡвавъ выдѣлы повѣтѡвъ о выѡзѡванѣ на
громадѣ въ тѡмъ напѣрѡмѣ, абы кандидѡтѡмъ
такъ квалификѡваннымъ даѡвавъ першѣнѣство.“

Прѡтивъ внесенѣя Вѡдѡнѣиѣи выстѡпѡвъ
насамѣпередъ пос. Зѡвѣшевскій а бѡдѡтакъ
пос. Пѡлянѡвскій, котрій зазначѣвъ, що
хѡчѣ бѣи належитъ до консерватѣвного таѡбору,
то все таѣи зѣ засѡды мусѣть борѡнитѣ авто-
номѣи, и бѡде гѡлѡсувати за прѡѡзѡмъ комисѣи
а прѡтивъ внесенѣя Вѡдѡнѣиѣи. Выхѡдячи
зъ сѣи точки хѡвалѣвъ Пѡлянѡвскій лѣвѣнѡю,
доказуѡючи, що и она часѡми ставѣти позѣитѣи
внесенѣи; вѡказуѡвавъ далѣше на важнѡсть радѣ
повѣтѡвыхъ въ краѡу граничѡнѡмъ, якимъ єсть
Галичина; що у Вѡдѣи повѣиѡй добре знѡти,
якъ великой ваѣи єсть въ таѡмъ краѡу авто-
номѣи, въ краѡу, „де сѣуть элементѣи, що пѡдъ
покрѣвою націонализму глѡдѣть на поѡвѣбѣ“. У
Вѡдѣи повѣиѡй то зрѡзумѣти и не бѡдѡмѡвити
санѡціѡи законоѡи о писѣрѣхъ.

Пос. Окуневскій прѡтивѣвѣвъ такожѣ
внесенѡ Вѡдѡнѣиѣи, доказуѡючи, що старѡсты
уже и теѡерѣ о сѡкѡлько лишь могутъ, пѡхѡть
на посады писѣрѣвъ свои креѡатуры. Нѣнѣи за-
мѣвъ автономѣи слѣдно лишь всѡды руку
старѡсты; пѡвѣтъ радѣ повѣтѡвъ сѣуть лишь
екѡспѡзитурѡи старѡстыѣ. Внесенѣе Вѡдѡнѣиѣи
ослаѡило бы зѡвѣсѣмъ впливъ и значѣннѣе про-
мадѣ а писѣрѣвъ бѡдалѡ-бы въ руки старѡ-
стѡвъ, котрій могли бы ажъ зѡвѣсѣмъ сокрушѣти.

Пос. Романѡвичъ опѡвѣдавъ генѡзу
прѡѡету закона громадѡскоѡ, розказуѡвавъ, якъ
анкетѣа всѣет-рѡнно розѡбарѡла сѡ справу и що
опѣсля въ комисѣи бѡдѡнѣиѣи лишь деѡкѣй по-
правѣи и дѡдатѣи выдѣлу краєвого якъ н. пр.
той, чтобы соѡлучѣти кѡлька громадѣвъ въ одѣнъ
оѡкруг писѣрѣвъ. Гѡверѣно опѣсля, що про-
екѣтъ закона о писѣрѣхъ ухѡвалѣно безъ добѡро
розѡва, бо всѣ були занятѣи справѡю проѡпи-
націи. Але-жѣ, мои панѡве! — каже бѡдѣнѣиѣи
— бѡдѣнѣиѣи теѡерѣ всѣ ухѡвалѣи досѣ
законы и скажѣмъ, що мы були занятѣи про-
пиѡнаціѡю! И сѣго року була въ комисѣи повѣна
зѡда, всѣи одѡдушно прѡняли сѣи проѡекѣтъ,
дѣперѡа коли правѣтельство выстѡпѡило прѡ-
тивъ проѡекту, настѡла и оѡпозиціѡ въ пѡлатѣ,

Вѡдѡнѣиѣи каже, що єсть ворогомъ законѡвъ,
котрій бѡдѣла не выѡконуѣтьсѣ. На жалъ му-
сѣлѡ-бы мы бутѣи ворогами богѡто законѡвъ,
котрій або зѡвѣсѣмъ не выѡконуѣтьсѣ, або на
100 случѡвѣвъ лишь разѣ.

Далѣше доказуѡвавъ Романѡ, що зъ зако-
номъ о писѣрѣхъ маєсь рѣчь таѣи, якъ своего
часу зъ закономъ о учѣтеляхъ. Зъ разѣи певно
не бѡде достѡточного чѣсла испѡваныхъ пи-
сѣрѣвъ, але зъ часѡмъ бѡде можѣи бѡсадѣи
ними всѣ громады. Нѡпѡслѣдѡкъ предѣлаѡвъ
Романѡвичъ, чтобы хѡсѣи поѡхѡвъ до Вѡдѣи
и предѣставѣи тамъ, що рѣчь таѣи а таѣи сто-
итѣ, що край уважає для себе то а то хѡсен-
нымъ а правѣтельство найѡпѣсля робѣти, якъ
хѡчѣ, най санѡціѡнує сѣи законъ або и нѣ, а
нашимъ бѡвѡязѡмъ єсть его ухѡвалѣи.

Правѣтельственный комисѣрь п. Лѡзѣнѣиѣи
скѣи зазначѣвъ становѣще правѣтельства въ
сѣй справѣ и сказѡвъ, що оно не хѡчѣ зѡбу-
вати собѣ новыхъ правъ до инѡренѣиѣи, але
пѡзѡжѣи черезъ инстѡцію испѡваныхъ пи-
сѣрѣвъ творѣтьсѣ новый рѡдъ функѡиѡнѡрѡвъ,
то правѣтельство на подѡставѣ основныхъ за-
конѡвъ має право мѣшатѣся до сѣи справѣи.
Далѣше полѣмѣизуѡвавъ комисѣрь якъ зъ мѡти-
вами комисѣи такъ зъ поѡдѡиѡними бѡдѣнѣиѣи
вами. Правѣтельство не хѡчѣ сокрушѣти пи-
сѣрѣвъ а хѡчѣ лишь, чтобы старѡста маѡвъ пра-
во усѡувѣти неѡдѡвѣдѣного пасѣря и чтобы не
потребуѡвавъ бѡдѡнѣиѣи въ сѣй справѣ до на-
чѡлынѣиѣи громады.

Далѣше промовѣвъ ще пос. Абраѡмо-
вичъ за внесеннѣмъ комисѣи а опѣсля зѡголѡ-
силъсѣе до гѡлѡсу послѣи: Тѣлѣшевскій, По-
лянѡвскій, Кѡзѡбрѡдскій и Краѡарѣиѣи за вне-
сеннѣмъ комисѣи а Лѡсѡцкѣи и Мѣнѣиѣиѣи
прѡтивъ внесенѣя комисѣи а за внесеннѣмъ Л.
Вѡдѡнѣиѣиѣи.

По замѡкнѣнѡу двѡесѣиѣи мали выбѣратѣи
генѡралѣиѣи бѡдѣнѣиѣи. Тымъчасѡмъ пос. В. Дѣ-
душѣиѣиѣи поставѣвъ внесеннѣе на закрѣтѣе за-
сѣданѣа за для спѡзнѡеноѣи поры (2 1/2 год.). Го-
лѡвѣаскѣи спрѡтивѣвъсѣи тому. Мѣнѣиѣиѣиѣи заѡ-
вѣвъ, що бѣи має гѡворѣти лишь за себе и за
Лѡсѡцѡго и що не бѡде довѡ гѡворѣти. По-
лянѡвскѣи казѡвъ зѡвѣвъ, що его стѡрѡва не
мѡла ще часу выбѣрати ген. бѡдѣнѣиѣиѣи. Мар-
шалѡкъ зарѡдѣвъ отже гѡлѡсѡваннѣе надѣ вне-
сеннѣмъ Дѣдушѣиѣиѣиѣи и оно перейшло а тогѡды
закрѣто засѣданнѣе; завтра отже бѡдутъ про-
мовѣяти генѡралѣиѣи бѡдѣнѣиѣиѣи.

Телеграммы „Дѣла“.

Пѣштѣ 8 падолиста. Нѣнѣи спѡдѣвѡютьсѣ
тутъ прѣвѣзду гр. Герѡберѣа Бѣсмарѡка.

Бѣрлинѣ 8 падолиста. Деѡбата надѣ за-
кономъ о соѡциѡлистахъ вже законѣиѣиѣи; про-
екѣтъ закона бѡдѡслѡно до комисѣи зъ 28 чѣ-
новъ. — Посѣла Nat. Zig. стоѣтъ новый
зѣвѣзѣдъ цѣсѣря Вѣльѣгѣлѣиѣиѣи и цѣсѣремъ Франѣцъ
Гѡсѣѡмъ въ звѣзи зъ гѡстиѡною гр. Кальѡноко-
го въ Фридрихсѡргѣ.

Бѣлградѣ 8 падолиста. Меѣи Сѣрѣбіѡу
а Бѡлгаріѡу настѡвъ конфлѣктъ зъ тоѣи при-
чины, що бѡлгарѣска стѡрѡжа пограничѣиѣи за-
стрѣлила одного Сѣрѣба. Правѣтельство сѣрѣ-
ске заѡдалѡ сѡтѣсѡфѡкѣиѣи.

Буѡварѣштѣ 8 падолиста. Президентъ
минѣстрѡвъ заѡдавѣвъ бѡдѣ короля упѡважѣнѣиѣи
до розѡзѣиѣи пѡлаты. Корѡль вымѡвивъ собѣ
ще чаєѣ до розѡваги.</

Franz Effenberger
Wien, IV, Margarethenstrasse 8
доставецъ
для ц. к. почтовыхъ и телеграфическихъ урядовъ.
Рѣчь основана 1839
Фабрика издѣльныхъ пенуловыхъ
годинниковъ и таковыхъ, що накручаются
разъ въ рѣчь або мѣсяцъ, домовъ и фа-
бричныхъ годинниковъ всякого рода.
Складъ всѣхъ родовъ золотыхъ и
серебряныхъ часовыхъ годинниковъ, па-
рижскихъ бронзовыхъ годинниковъ,
марморовыхъ годинниковъ и ин.
Ремонтъ выго-
таются скоро и деше-
во, при чѣмъ за каждую
ремонтную работу гаран-
тія на одинъ рѣчь.
3171 (5-12)
Замовленія въ провинціи выполняются обо-
ротной почтой.

J. Lenhart & Wögerbauer
Фабрика ремейвъ машиновыхъ
Выготвляють ремейвъ до машинъ зъ най-
лѣпшого сарѣца а именно сѣ ремейвъ велими
придають при электричѣмъ устроено; одтакъ
порувають знаменитыя приады, котры не дають
зсуваться ремеймъ на колеса; а кѣмъ выго-
товляють всѣхъ луденыя ремеймъ. 3186 4-12
Wien, VI Bez. Mariahilferstrasse 45.

Ученикъ высшои гимназіи
глядитъ лекціи на село за мѣрнымъ
вынагородженьемъ. Ласкавъ зго-
шеня подѣ буквами В. К. до ре-
3220 дакціи „Дѣла“. (1-8)
ПОТРЕБУЮ
доброто рисовника,
котрый есть такожь вправнымъ
въ зѣствованіи кошторисѣвъ на
3225 руской мовѣ. (1-3)
В. Нагорный
у Львовѣ при ул. Хоружинъ ч. 5
Глядѣся писаря громадского,
котрый бы мѣгъ провадити ко-
респонденціи въ языкѣ рускомъ,
польскомъ и нѣмецкомъ и выка-
заться добрыми свѣдѣтельствами.
Платя 170 зр., помещанье, опалъ
3224 и иншій ремунаціи. (1-2)
Зголошена пріймае Урядъ
громадскій въ Дунаевѣ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. газикого
Акціонного Банку Гипотечного
3222 170-7 купув и продае
всѣ ефекты и монеты
подѣ найприступнѣйшими условіями.
5% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованый,
котрыхъ пося закона зъ для 2 лѣшня 1868 (Днев. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвысшои постановы зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умищуваня капіталѣвъ фон-
довыхъ, ариаларныхъ, кавцій суружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадіи
можно одержати въ сѣи Конторѣ.
(до выльсования зъ 10% премію т. е. по 110 за 100)
Всѣ припорученія зъ провинціи залагоджуються безъ
приволоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякой преміи.

3203 (2-18) **ДОСИ НЕПЕРЕВЫШЕННЫЙ!**
В. МААГЕРА
правдиво чиненый
ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ
Вильгельмомъ Маагеромъ зъ Вѣдны.
Першими знаменитостями медицинскими розсѣджуваный и яко легкій до
стравленя, такожь дѣтямъ именно поручаный и ординованый, яко найчи-
стѣйше, пайлѣйше и за найприроднѣйше средство признае на ледуги гру-
дей и легкыхъ, золотуху, остуды, чираки, выкиды пашкѣрній, ледуги
золзвой, ослабленія и т. д.
Фляшка по 1 зр. въ мѣхъ складѣ фабричнѣмъ: Wien Neumarkt
Nr. 3., такожь у всѣхъ аптекахъ и торговляхъ корѣннихъ монархіи
австро-угорской. Тамже складъ приборѣвъ до перевязаня зъ першої міжнародной фа-
брики въ Шатгаузенѣ.
У Львовѣ у пп.: Петра Миколая, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Кри-
жановского антикарѣвъ, Ст. Маркевича, К. Балабана кувцѣвъ.

Пудръ княжескій
безъ примѣшокъ металличныхъ
з 07 Цѣна 50 кр.
Виключно купити можна въ
Лябораторіи хемичной Адоль-
фа Покорного ул. Валоуа 15.

На теперѣшный сезонъ
сировадивъ я до мѣси бѣдъ понадѣ 30 лѣтъ П. Т. Публикѣ
звѣстной Торговлѣ выбѣръ наймодѣйшихъ товаровъ
блатныхъ, полотняныхъ, суконныхъ, шовковыхъ,
матеріи на костюмы, плащѣ и верхи футеръ, такожь
диваны перскій и бѣлыя столовые, зъ першорядныхъ
жерель и продаю ихъ по пайдешевшихъ цѣнахъ.
ТОРГОВЛЯ моя находится
подѣ числомъ 13, ул. Жовновска,
противъ снагоги нѣмецкой, входъ черезъ сѣны.
Зъ высокими поважаньемъ
3223 (2-6) **Маеръ Видрихъ.**

И. ИГНАТОВИЧЪ
порукае:
певній и выпробованый средства до выбрана всякихъ
пьянъ.
Кр. Кр.
АМАНДИНА усуває плямы зъ
сокобъ цукровыхъ, бѣла, мо-
роженого и т. п. флаконъ . . . 25
АПСЕИНА вытѣае плямы тов-
стѣ зъ матеріи шовковыхъ
барвнхъ . . . 25
АЦЕТИНА нищитъ плямы аль-
каличей и мочовъ, флаконъ . . . 25
БЕНЗОЛИНА выбирае плямы
товстѣ и зъ прѣты, зъ мази и
покоству, флаконъ малый 20
кр. цѣлый . . . 30
БРАЗИЛИНА, выпранъ въ бра-
зилійскій матеріи черной, сподо-
вѣй и попламленій одыску-
ють первѣстну барву, стають
лыскучими и твердыми, пакетъ
08
ЕТИЛИНА усуває плямы на по-
мѣстѣ зъ фарбъ анилинныхъ,
травы, лавровъ, и смолы фа-
25
ЯНИНА розпускае плямы чор-
ной повставшій на шкѣрѣ при
фарбованю волосъ, флаконъ . . . 30
ЯВЕЛИНА уживае до выбра-
ня зъ бѣлы барвнхъ плямъ,
а именно зъ пива, вина чер-
воного, оловѣвъ, конфитуръ,
аграменту и т. п. флаконъ . . . 20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ ужива-
е до чищеня пидѣвъ зъ
аграменту, лѣсочка . . . 05
КОРѢНЬ МЫЛЫННЫЙ бѣлый,
служитъ до праны матеріи шов-
ковыхъ, потовщеныхъ и за-
марганныхъ, пакетики по 2 кр. и
25
МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживае до
выбирания плямъ старыхъ зъ
матеріи вонныхъ, бавоня-
ныхъ и шовковыхъ, куснѣтъ
04
ОДАЛИНА найлѣйше средство
до чищеня мужеской одежи,
усуває плямы повставшій зъ
пороху, прѣты, тютюну, моло-
ка, пива, кавы, шоколады,
пѣсны, вохкости, сметанки,
росолу и т. п. флаконъ . . . 35
ОКСАЛИНА выбирае плямы зъ
аграменту, прѣты и крови, зъ
паперу и бѣлы, флашка . . . 25
КВИЛІЯ, матеріи вонной и
шовой, выпранъ въ бѣлавъ
Квиліи тратитъ плямы и оды-
скують свѣжѣсть, прѣчѣмъ
барва матеріи пѣно не тратитъ,
пакетъ . . . 06
СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-
ВЫЙ усуває плямы зъ поко-
сту, оловѣ и живицѣ, флаконъ . . . 25
ЗЕМЕЛЬНИКЪ чиститъ матеріи
бѣлы вонной зъ замаганя и
пороху, пакетъ . . . 20
Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул.
Коперника ч. 3, и улича Галицка рѣчь Валоуа. Въ филиахъ:
въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦАХЪ Ри-
нохъ ч. 2. 2529

3198 Одь р. 1878. (2-5)
Carl F. Fasching
Wien, VI, Mollardgasse 21
порукае свои 17 одзначенныя пре-
мійованый фабрикаты смазнила до
шкѣвъ, шварцу, моментального шварцу
и иншій хемично-технической вырѣбы.
Цѣнники для поодинокихъ
осѣбъ лежать въ головныхъ скла-
дахъ Народной Торговлѣ.
Складъ фабричный
хиньского сребла
зъ ц. к. уприв. фабрики надворной
вырѣбы звѣстной зъ доброты и тре-
валости. Пожѣ, вилки, ложочки,
хотѣ, подѣкладки подѣ ножѣ (ту-
зинъ зр. 35), корки до зѣяшокъ,
стакеры, кошѣ на тѣста, кошѣ на
овочѣ, на билеты, цукорнички за-
мыканіи, сребній и у внутріи золо-
чений, лѣхтарѣ, канделябры и т. п.
гарнитуры на оцѣть и олову по
стальнымъ цѣнамъ фабричнымъ.
одержавъ въ великомъ выборѣ
и порукае
Казимаръ Левицкій, Львовѣ.
Головний складъ для Галичины
порцеланы, скла и хиньского среб-
3218 бла, ул. Трибунальска. (3-3)

КОКСЪ.
Найлѣйшимъ и найдешев-
шимъ матеріаломъ опало-
вымъ до топлѣня печи и
кухнѣ, та до сѣи цѣли
ломанымъ есть нашъ
КОКСЪ.
Такожь до робѣтъ коваль-
скихъ вельми придадимъ
и знаменитымъ есть нашъ
КОКСЪ.
Продаемо зъ безплатною
доставкою (въ мѣсцѣ) до
мѣшканъ кожду скѣль-
кѣсть нашего
КОКСУ,
за зр. 1-60 за 100 кгр.
и переробленія печей и
кухнѣ до топлѣня нашимъ
КОКСОМЪ
выготвляемо безплатно.
Зарядъ
Заведеня газового
у Львовѣ.
3221 (2-20)

Змѣна льокалю
САДЛОВСКІЙ и МАРКЕВИЧЪ
перенесли свою
торговлю корѣнну, вина и деликатесѣвъ
зъ рогу ринку ч. 23 (3-5)
до сѣи самой каменнѣ зъ фронтомъ до катедръ.
Заосмотрѣвши еи свѣжо и обильно, порукаются якъ
доси приклонности и взглядамъ П. Т. Публики.

Рѣчь заложена 1867
C. ROLLAK
Miederfabrik
Wien, VI., Mariahilferstrasse 117
порукае свои якъ звычайный такъ и выбагливъ горсеты пѣ-
сла вѣденского и париского фасону въ солиднѣмъ выкѣнче-
ню пося стальнымъ цѣнѣ фабричнымъ.
При замовленяхъ проситѣся брати мѣру поверхъ су-
хнѣ, и выстѣае подати обѣмъ грудей, стану и бедрѣ.
Рѣвно-жь треба подати краску матеріи. Що не подобаеся,
одѣняеся безъ опоры. 3214 (2-11)

Екенстенція
за зр. 60.
Цѣлковитъ десенарій ручній устро-
енъ за зр. 60 разомъ зъ вѣлыми
приборами друкарскими и подати
женщинамъ певну екенстенцію.
А. V. Völkl
3215 к. к. priv. Atelier
Wien, Neubaugasse Nr. 36.

Зарядъ
Заведеня газового
у Львовѣ.
3221 (2-20)

ВЫСТАВА
образѣвъ фотоплястичныхъ
въ готели Европейскѣхъ
Въ томъ тыждни
ВЫСТАВА ПАРИСКА
и
мѣсто Парижъ.
Серія II.
Вступъ бѣдъ особы 20 кр., дѣти
10 кр. Выстава отворена подля
бѣдъ 10-той до 9-той години ве-
черомъ. 3145 (4-10)

JOHANN RYSAVY
(передѣ тымъ Францъ Ришави)
ФАБРИКА МѢРИЛЪ
выготвляе всякого рода
мѣрила метричній и мѣ-
ры пшну въ бочкахъ.
Wien IX Bez. Währingerstrasse Nr. 48.
3183 (4-6)

Одь р. 1879
ц. к. прив.
Фабрика фортепьяновъ
J. Werhel
Wien, 7 Bez. Burggasse 58
порукае свой обильный
складъ фортепьяновъ
одъ 300 до 800 зр. Та-
кожь есть на складѣ
подѣойный фортепьянъ
величавый цѣдо ро-
боты и тонѣвъ. Всѣ фортепьяны зъ
подѣосячимъ помѣстомъ одомон-
нымъ. 3202 (3-6)

Gebrüder TRUHLARSKY
Patent Truhlar'ský WIEN.
ц. к. вкл. прив. фабрика билардѣвъ
3201 Wien, V. Bez. Hofgasse Nr. 4. (3-11)
вырѣбляе всякого рода биларды, а такожь має великій складъ
новыхъ и перераныхъ билардѣвъ, та кѣвъ, кулѣвъ, взагалѣ всѣхъ
приборѣвъ до игры билардѣвомъ.
Уряджув и одновляе цѣлы каварѣвъ по найнижшымъ цѣнамъ

ПОМПЫ
всякого рода до домовыхъ и публичныхъ цѣлей.
Господарскій будовы и промыслѣ.
Нѣобѣсть:
Посля Бовера-Барффи патентованого способу
неоксидационного.
неоксидованый помпы
суть обезпеченъ передѣ ризою.
ВАГИ найновѣйшои по-
правленои кон-
струкціи.
Децимальный, центезимальный ваги
зъ дерева и зѣлѣза, для торговлѣ, фабригѣ, господарства и всѣхъ
иншихъ цѣлей промысловыхъ. Ваги для осѣбъ, ваги до ужитку домового,
ваги на худобу.
Commandit-Gesellschaft f. Pumpen u. Maschinen-Fabrication
W. Garvens, Wien, I., Wallfischgasse 14.
Можна купити за посредствомъ всѣхъ (resp. торговлѣ, машинами и зѣ-
лѣзомъ) торговлѣ, техничныхъ и водопроводныхъ заводѣвъ, предпри-
мѣвъ будовы кернѣвъ и т. п. Треба выразно жадаѣти
Gravens' inoxydirte Pumpen, resp. Garvens' Waagen.
Каталоги даромъ и оплатно. 3157 6-12

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзвичайніших повістей“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату на півроку приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у Коперника ч. 11, і Бюро газет у Кароля Діляка 9. В Перемислі Бюро газет у Л. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelik I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за півроком платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком за Границю:

а цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар.
на пів рік . . . 9 ар. на пів рік . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 ар. на пів рік . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаній вільній бр. порта

Подинокі чило копій 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бр. однок. стрічки писаною, в рубр. „Надскає“ по 20 кр. а. в.

Подати числяться по 10 кр. бр. стрічки.

До наших П. Т. Читателів!

Зь днем 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрок видавництва „Діла“. Просимо о скорі надсиланні передплати і заборгованостей!

Програма станицьків супротив Русі.

III.

Одказавши народови рускому національному та політичному значінню, кореспонденту Сзас-у видаєсь б'єсом і на Шевченка. Оні поставили собі задачею безсестити всіх в іся, понизити все в очей своєї читаючої публіки, знити все до основи. Хто-ж в той Шевченко? Сяз простого вренца, неперобаний чоловік, невольник пана Егелльгарда. А о чомь мбгь онь сіввати? О мрячий бувальщик рускій, о бунтах хлопських пртив Ляха-пана, о ненависти до всякої влади і ерархії суспільної, о помісті і т. д. А яку-ж стбнність мають его темати? Розумієся, що н'яков. Шевченко чи то на поди релігійності, чи моральності, чи суспільності єсть чисте: nihil, безь в'єри, любови і над'єв'є.

Чи не добре упорався кореспонденту Сзас-у зь нашим в св'єтовим поетом? Коротко, достойно і по мисли свого табору. Крепак, дотамі образований, долею битий, мовка в шинелях, заточник, — як-ж другі чувства мбгь онь виплекати в груди свої, як не м'єсть, з'єбт, ненависть, богоульство і бунт? А в'є ти чувства — то знамено низьшого нигілізму, а обожателі Шевченкових поезій, нинішні Русини, то — нигілісти. Заключення готове і одповідне тепершнім нтенціям станицьків краківських.

Читаючи пашевиль сей, признаємося, не могли ми р'єшитися, чи чулуватися більше глупоті кореспондента Сзас-у, чи той змивний їд до гнилий жовчи, що трясав зь кожного слова. Але остаточно не можемо в'є одного н'є другого б'єззати тому славному кореспонденту, що варт Сзас-у а Сзас его. Тому і оправдають нас оба, наколи не станемо зь ними на той темат спорити і н'є одного слівця не стратимо на оборону поета нашого. Се було-б в'єне достоинство, а не мало б'є в'є якого успіху. Горбатого в могилу не виправити, — каже пословиця наша, — а спорити зь глупотою і крайною, переходячою всякій гравець з'єбкою, се значило-б одно, що б'єгнати зь собак. Най лають, най лають на всі застави! Тимь скорі просянється гор-

зонт, затемнюваний облестнимь кошачимь зіг, тимь ясн'єше стане у нас в тимь виразн'єше побачити Русь той широкій провал, що д'єлати в'є б'є „щирих братів“.

Збесчестивши Шевченка, кореспонденту Сзас-у не находить слів похвальних для поетів Тамка Падурі. Падурі смачний ему тимь, що уродився в виховався в'є с'єсах висших. І онь вправд'є сумує часомь, слухаючи козацьких думок, але в'є груди его нема в'є якого жалю, н'є якого м'єсти. Падурі в'єрити, що колись загн'єт'є равн'є суспільний, що chłopek ruski полюбить пана польського і т. д. — dulce in infinitum. Тільки шкода, що Русини не читають і не знають Тамка і его не називають кобзаремь своимь. А пред'єв той Падурі — по гадц'є кореспондента — с'єзав'є також про Україну і любов'є в'є, а Русь каже, що Падурі був'є Полякомь.

На ті жал'є Сзас-у скажемо коротко. Не наша вина в'є тимь, що поезією Тамка Падурі о настрою романтизмь, его п'єсн'є о хороших д'євчатах українських, о в'єрц'є при Яхтарц'є, о під'єбках, о Ляшху і чарц'є, не порушили душ'є народу руского. Такі п'єсн'є могли с'єватися придворними бандуристами на широких дворах Сангушав'є, могли слухатися за в'єдгуп-омь, але щоб в'є них хто-небудь, не то народ'є рускій, мбгь дослухатися висших людських правд, того коначного замяна поезіи в'є дійств'ємь слова значено, до того — признає нам'є і сам'є Сзас — Падурі не дор'єб. Ми в'єдний Сзас-ови, що б'є як раз на Падурі показав'є Русинамь яко на ідеал'є поета, бо виходить на нас, що Русинамь вольно с'євати невинний п'єсн'є о любові д'євчот'є, хоч'є б'є нав'єт'є нин'є на салонах краківських, але з'є далека б'є сепаратизму парогового, з'є далека б'є в'єдн'є національної і політичної Русі-України.

Поручивши Русинамь Падурі зам'єст Шевченка, Сзас звертаєсь зь своєю ідеєю пртив'є поточив'є. Се для него елемент найб'єльше невинний і головна причина сепаратизму руского.

„Єсть се окрема а численна в'єся в'є давних краинах польських підь заборомь російськимь“ — цимь его кореспонденту львівськ'є, даючи підь однимь зрозум'єти, що і попович'є галицьк'є не лучший б'єд українських. „См'єш попа, образований в'є гимназіях і університетах російських, горд'єти уже станомь батька свого. З'є ироничнимь пр'єзв'єцем „хапошніш“, якимь дразнили его товариш'є на лавках шкільних, вселялися в'є душу его погорда для стану духовного. Прим'єри, як'є бачив'є дома, не могли одушевити его і виплекати в'є н'ємь амісл'є морального. Зависимість робака духовности б'єд влади св'єтської не причиняєсь зовсімь до піднесення достоинства ризи священничої. Зависимість

та не соблазняла его доті, доки не виглянув'є з'є-п'єд стр'єх батьківскон і з'є атмосфери православного поповства. Найшовиш'є на лавках шкільних, б'єд зразу соблазняв'є „вольнодумствомь“ товариш'єв, але в'єдци, руган'є нимь, ставав'є сороматися своєї короткості і небавомь перейшов'є вс'єх в'є „либерализмь“. На університет'є повертаєсь вже як'є скбчений „либераль“, кин'є з'є в'єри, не признавав'є н'єяких принцип'єв н'є авторитету, а лише в'є страху клонив'єся низько передь урядниками царскими. Але ум'єв на пам'єть всякій революційний п'єсн'є і одушевляєсь поезією — згадайте ч'єво? — Шевченка, не тимь, що в'є н'єй красне (?), але тимь, що говорило до его душ'є, свобідної б'єд всяких моральних припис'єв; одушевляєсь в'є не в'єрствомь, в'є горкимь песимизмомь, в'є затроючою розпущею. Д'євчата д'єл'єня „поповича“ догад'єт'єся легко. На всякій становищі, як'є займе, буде б'єд ширити тую г'єль моральну, якою напов'єв'є душу. Яко урядник'є станеє строгимь, беззгляднимь і продайнимь десепотомь; яко професор'є скористає зь кожного недостатку регуляци і програми шкільної, щоб'є ширити межи молодежью свои засади, а радше свою беззасадність; в'єдци, як'є не найде кар'єри, то стає явнимь ворогомь суспільности. Росія єсть для тих'є „попович'єв“ найб'єгб'єйшимь полемь. Всякій оклик'є либеральний має приступити до „попович'єв“. Безь основного образования, безь любови своєї суспільности, зь головою, набитою енциклопедичними в'єдомостями, зь душею повною скептицизму а цулымь серцемь, соромлячись походження свого і охотний закрити его якимсь героїчнимь д'єломь, молодець такий хатаєсь всяких теорій, котріх'є результатомь єсть жажда позалати істауючий порядок. В'є либеральних'є тих'є теорійх'є єсть багато б'єдн'єй, а посередь них'є блукаєсь мутне і неясне понят'є — українськимь.

А в'є ч'ємь лежить се українськість? Б'єт'є то стремлен'є: витворити якусь ідеальну республіку, радше комуну, в'є котрій хлоп'є не мав'є-б'є н'єякого пана, н'є попа, н'є дака, н'є урядника. То основа — проче то додати. Тимь стремлен'ємь треба було надати якусь виразн'єшу форму, треба було тую комуну хлопську унати в'є державні рами і от'є б'єдновлено з'є давномь хлопчанімь маяченимь о „св'єтій Русі“ і князств'єв к'євськомь. А що правительствомь російськимь здавна давати систематично все, що лиш'є має прикрасу руску, д'єл'єно підь тимь гнетомь витворив'єся як'єсь р'єд'є любови до языка руского, строю і обычаю, — бо се все має тамь принаду зворованого овочу.

Такимь єсть українськість к'євське і такий елемент становить сей табір'є. К'єся „попович'єв“, як'єсь число студент'єв, к'єль-

кох'є писател'єв, учител'єв і професор'єв гимназіальних, — отсе головні іспов'єдники сей теорії — к'єнчить Сзас свои выводы про українськість.

Чого-ж так широко і мов'є то основно розписався Сзас про рух українськ'єй на Україні? Яка в'є тимь тенденція? Єсть тенденція, дуже виразна, як'є не менше благородна. Се все написано in usum правительства російського. Станьчикь краківськ'є робить благородний донос до правительства російського на вс'єх патріот'єв українських. Он'є мов'є то перестер'єгає Росію передь жереломь нигілізму, а з'є другої сторони рекомендує шляху польську на Україні яко елемент консервативний, на котрий чим'є скоріше треба-б'є правительству російськомь оперт'єся. Шлях'є та, т. є. станицьки російськ'є, поможе вже губернаторамь Малоросії витростити тих'є „попович'єв“ і професор'єв, котрі стремлять до заснован'є „св'єтної Русі“ або „к'євського королевства“. Як'є-б'є „попович'єв“ і их'є товариш'є с'єхот'єли на Україну ширити ідею реставрації Польщ'є, о, тогд'є Сзас не найшов'є-б'є ним'єв славолюбивих'є для руху українського, тогд'є і Шевченко був'є-б'є ему добрий, а так'є треба все знити нитригою і доносами, а як'є не знити, то бодай опоганити.

Україна пережила вже такі с'єзи денунціаторства, першій раз в'є 1840-их'є, другій раз в'є 1860-их'є роках'є. Першій раз упало жертвою денунціаторства „Карло-Методієвське товариство“; Шевченко, Костомаров'є, Кулиш'є, Б'єлозерск'є; другій раз довели станицьки російськ'є до того, що правительство російське синало розвій літератури рускої, зам'єнуло вс'є школи українськ'є, а напослед'є видадо і зв'єстний указь языковий в'є 1876 р. Сзас ставить Русинамь в'єзак'є альтернативу: або труд'єт'єся для Польщ'є або сезайте! Ему не треба н'є української літератури, н'є руского народу яко окремішню індивідуальности, ему треба лиш'є — chłopa.

Розумієся, що за однимь помахомь денунцій Сзас в'є сей спосіб'є і вс'єх „українськ'єв“ галицьких. Таж'є і тут'є суть „попович'єв“, академіки, учител'є і професори гимназіальні тимь елементомь, що ширить сепаратизмь рускій в'є Галичин'є, б'єжає по д'єду територіального, підь „єрархію сполечну“ не хоче піддатися, а фантазує о національній і політичній рівноз'є народу руского. І их'є треба ославити нигілістами і комунардами, і протав'є них'є треба ужити всяких репресалій.

Тільки-ж скажемо по ширості, — вс'є ті заходи не доведуть станицьків краківських до ц'єли. П'єсн'єка про нигілізм'є стала вже над'єо трив'єльною. Се страхи на Ляхи. Факт'єв нема, а в'є тимь найбільша б'єда. Як'є б'є зробити математичний рахунокь, то показалося-б'є, що в'є Кракові і Познані

БОРОТББА ЗЬ БЫКОМЬ

Спомины зь Испаніи Генрика Снйкевича

(Дальше.)

Наступав страшна хв'єля для тих'є, що не привикли до таких видоцих'є. Кождий знав, що за часнику мусить полизати кров'є.

Бык з'єзав голову і повертаєсь трохі азадь, немов'є щоб'є набрати розгову. Пікадорь з'єртає незначно коня правимь бокомь до ворога, щоб'є к'єни, що має праве око переважане хустиною, не ут'єк'є в'є хв'єли напад'є. С'єса з'є короткимь б'єтрємь ав'єзуєсь з'є сторону быка, — той же повертаєсь азадь, азав'єся, що б'єд'є ут'єче г'єть, і твоя ст'єсена груди починає лекше б'єдыхати.

Нараз'є бык'є жене на пр'єд'єт, мов'є ск'єля, що точить з'є горы у пер'єсть. Через'є часнику видно вигн'єну с'єсу, а в'є острій кол'єсь застромлений в'є карц'є быка — б'єд'єк'є д'єся р'єз — г'єдка. Здоров'єна голова і карц'є роздроченого быка ховаються підь коб'єснимь жавотомь, роги аж'є по насладу застромлюються у внутр'єнності коня. Часомь бык'є під'єскає в'є гору в'є ф'єдци і коня, ніколи видно тільки під'єснений зад'є коня, як'є б'є судорожно по воздух'єх'є. Потімь ф'єдц'є паде на землю а конь валить'єся на него. Чуті тр'єск'є с'єдла. З'є коня і ф'єдця робить'єся одна маса, котру скажений бык'є доп'єче і пригвозд'є рогами.

Лица не правильних'є до видоцих'є б'єд'єд'єт'є. Я бачив'є в'є Барц'єльоні і в'є Мадрид'є Англичан'є, котрих'є лица ставали б'єд'єд'єд'єд'єд'є. Хто першій раз в'є цирку, того пер'єймає як'є катастрофа.

Коли бачимо ф'єдця ав'єтого в'є клубок'є, пригн'єтеного татаромь с'єдла і коня, і в'єд'є тимь вс'ємь скаженого з'єв'єра, що мачає роги в'є т'єм'є мас'є мяса, що здаєсь, що для того чоловіка нема спасен'є і що, с'єд'єжа під'єскає з'є п'єску кровавого мерця.

Але оно не так'є! Все, що д'єся, пор'єшене програмою.

Підь одягомь має ф'єдц'є з'єру і та

хорош'є его б'єд'єд'єд'єд'є, а уваж'є підь коня в'єрокомь, щоб'є той своємь т'єломь заслонив'є его передь рогами. І бык'є, маючи передь собою т'єло коня, виконує на н'ємь свою скаже-в'єсть. А треба знати, що час'є катастрофи ч'єслить'єся на удари живничка.

Кап'єадорі обступают'є быка з'є вс'єх'є стор'єн. Той хоче их'є б'єд'єд'єд'єд'є, мусить покинути першу жертву. Покадає в'є і жене з'єнов'є за кап'єадорами. Здаєсь, що проточений кровію роги дотикають уже их'є плечей. Они потягають быка на другу сторону арени, а другі добувають з'є підь коня пікадора, котрий підь тягаромь з'єру ф'єдця рухаєсь і перекидають его через'є паркан'є.

К'єни пробує також'є під'єскаєсь, часто нав'єт'є під'єскаєсь ще на часнику, але тогд'є представляєсь страшний вид'є. З'є розореного живота з'єскає ц'єлий м'єз'є б'єб'єб'є, разом з'є рожевою утробою, с'євою селез'єнкою і з'єж'єннимь жолудкомь. Нец'єд'єлива з'єв'єрна стараєсь поступити к'єльма кроків'є, але дрожачі ноги замотуються у власній к'єн'є, к'єни паде, б'єе копитами землю, дрожить. Приб'єгає с'єд'єжа, з'єд'єймає с'єдло і уздечку, а мукамь коня робить'є конець ударомь ножа там'є, де голова лущить'єся з'є шп'єю.

На арені лягаєсь неподвижно стерво, лежить на боц'є і видаєсь давню плоскимь. Внутр'єнності в'єносать скоро з'є коши, під'єб'єн'ємь до ц'єбрика. А публіка плеще в'є долон'є, в'є опановує розгар'є: Bravo el toro! Bravo picador! Очи неск'єт'єся, на лиц'є выступають рум'єнц'є, к'єлька капелюх'єв летить'є в'є честь пікадора на арену.

А el toro почувши кров'є, заб'єває ще к'єлька коней. Коли его роги заперуються не в'є жив'єт'є, але підь лопатку коня, тогд'є струя чорної крові рине на арену, конь став дуба і паде разом з'є ф'єдц'ємь на в'єдц'є. Чолов'єки грозять тогд'є под'єб'єна небезпеч-ність: роги быка або скручен'є в'єзб'єв'є. Але сказано, т'єло коня — т'є охорона ф'єдця. Для того кождий пікадорь стараєсь з'євести боротьбу на краю арени, щоб'є в'є так'ємь случаю укритися м'єз'є конемь а парканомь. Боги бык'є вертаєсь, пікадорь постає за нимь, але лиш'є к'єлька кроків'є, так'є що м'єсцемь боротьби не єсть н'єколи осередок'є арени.

Однако вс'є ті острожности не прида-лись-б'є на н'єщо і в'єдци бык'є убив'є-б'є ф'єдця, коби не кап'єадоры. Они д'єрж'єть быка і б'єд'єрж'єють его увагу; накидуються его скаже-ности, і так'є що-хв'єля спасають'єся якомусь участиникови жит'є. Я бачив'є як'є один'є шу-кар'є, ут'єкаючи передь быкомь, зачепив'єся о голову убитого коня і упав'є; смерть була нем'єв'єла, роги вола мали вже проколоти его груди, коли неждано м'єз'є тими грудьми а рогами быка промайнула червона плахта — і бык'є почваляв'єся за плахтою. Можна сказа-ти, коли-б'є не ті шматан'єс'є пов'єзачий чер-воними плахтами, то рем'єло пікадор'єв'є було-б'є нем'єв'єльне і на кожд'ємь видоцих'є гин'єло-б'є их'є тільки, к'єлька коней.

Р'єдко лучаєсь, щоб'є пікадорь був'є в'є с'єд'є з'єд'єрж'єт'є быка на б'єстро с'єпис'є. Приго-д'єт'єся се тільки тогд'є, коли або бык'є напад'є слабо, або коли пікадорь має особлив'є силу з'є рамен'є. Я бачив'є два такі случа'є, а по них'є сл'єд'євали справд'єд'єний бур'є оплес-ків'є для ф'єдця.

Але найч'єст'єйше бык'є убиває коней як'є мухи — і страшний б'єд'є тогд'є, коли освіче-ний лучами сонця гонить'є по арені з'є закро-вавленимь б'єд'є с'єпис'є каркомь і червоними б'єд'є крові рогами. З'є его здоров'єнних'є гру-дей добуваєсь глухий рев'єт'є — часомь розга-няє б'єд'є кап'єадор'єв'є, часомь неждано задер-жуєсь над'є стервомь коня і знущаєсь над'є нимь, хапає на роги, обносить доволка арени, об'єдає ар'єтел'єв'є з'є першого ряду з'єгуще-выми каплями крові, то знов'є к'єдає его на п'єсок'є і коле на ново. Ему мабуть здаєсь, що видоцих'є уже пов'єчене его тріумфомь.

Але то доч'єра половина видоцих'є. Пі-кадоры, котрих'є кон'є в'єшли ц'єло з'є бороть-би, в'єз'єд'єжають з'є арени, а на их'є м'єсц'є в'єз'єд'єжають з'є під'єб'єками і з'є крикомь з'євний banderilleros. Кождий з'є них'є д'єрж'єть в'є руках'є під'єсєнних'є до горы по дв'є стр'єлы, дов'єй на локоть, пр'єбравий б'єд'єд'єд'є до на-ф'єт'єна бандеріллера в'є св'єй, в'єд'єв'є, або черво-ний б'єнди. Тоті стр'єлы заб'єн'єні карлюкова-тимь б'єтрємь; оно в'єб'єте підь шк'єру, уже з'є неч'є не в'єпадає.

Бандеріллери починають кружити доволка быка, потрясають стр'єлами, витягають з'є не-

му б'єстра, грозять і під'єкакують. Бык'є водить кровавийми очима, повертає голову з'є право, з'є л'єво, — і м'єркує, що се як'єсь нов'є вороги: „Ах'є! — очевидячки каже до себе, — за мало нам'є було крові, хочете б'єльше? добре!“ — і в'єбравши соб'є одного чоло-в'єка, жене на него.

Але що-ж д'єся? Бандеріллери не ут'є-нає, але жене з'є сторону быка, переб'єгає в'єм'є поперед'є голову, немов'є-б'є хот'єв'є его по-манити, але р'євночасно замигот'єло щось у воздух'є: чоловік'є з'є порожними руками б'є-ж'єть що-силы до паркану, а в'є карц'є быка стромить пара барвистих'є стр'єл'є.

По часниц'єх'є в'єстромлена вже друга пара, б'єд'єк'є трет'є — разом ш'єть, тр'єх'є бар'єв. Карц'є з'єв'єра подобає тепер'є на ц'єв'єтну кити-цю, але тоті ц'єв'єти мають страшний кол'єч-ня ан'єж'є вс'є рож'є на св'єт'є. При кожд'ємь руху быка, при кожд'ємь в'єрженю головы, стр'єлы ворухуються, тр'єаються, перел'єт'єють з'є одного боку карву на другій, а кожде б'є-стр'єе верт'єть в'є ран'є. З'єв'єрна з'є болю по-падає з'є скаже-ности, а чим'є б'єльше к'єдаєсь, тимь б'єд'єйш'є б'єд'є. До тепер'є к'єв'єд'єв'є бык'є, — тепер'є к'єв'єд'єв'є его, і то страшенно. Хоч'є з'єбут'єся кол'єч'єних'є стр'єл'є, але не має на то рад'є.

Бык'є каж'єт'єся з'є муки і мучить'єся до посл'єднього. П'єна покрыває его н'єд'єра, яз'єв'єт'є висоплюєся з'є рота, — вже не реве, але в'є коротких'є перервах'є межи дикими окликами, оплесками і криками публіки, чути его трохі не людськ'єй стог'єн'є. Кап'єадоры з'ємучили его, кождий пікадорь скальчив'є, тепер'є верт'єт'єся з'є ранах'є стр'єлы а до того над'єд'єдає сп'єна і сп'єра.

Ще щаст'єе его, що не д'єстав'є нин'єш'є бандерілл'є. Бо если — але то лучаєсь р'єдко — бык'є не хоче нападати на кон'є і не заб'є а-н'є одного, тогд'є публіка під'єскаєсь з'єб'єстна — і в'є цирку починаєсь справд'єд'єна револю-ція. Мужч'єни з'є палицами, ж'єнщини з'є па-расольками і в'єх'єд'єрами з'євертають'єся до кар-лювскон м'єж'є, і чути лише х'єп'єлив'є голоси кавалер'єв'є і перер'єзлив'єй крики с'єн'єорит'є: Fuego! fuego! fuego!

Представител'є властей довго не годяться — а fuego звучить що-раз'є г'єр'єн'єйше і за-

Тажь мы добре розумѣмо, що тѣ накли-
куванія властей виходять зъ грудей, повныхъ
роспику и жалю ва видѣ, що Русь двигавсь,
живе и росте..

„Коло“ польске мало вчера нараду надъ одною дуже важною для краю справою. Именно правница хоче ввести въ соймъ и пересадити провѣтъ, щобы члены выдѣлу кравого по 3 ваденцяхъ сойму мали право до повной емеритурѣ, т. е. 4000 зр. а взагладно 5000 зр. (бо рѣвночасно записуется середъ правницъ тенденціи, щобы пенсію членовъ выдѣлу кравого поднести зъ 4000 на 5000 зр. рѣвно). Правница не страхается обидѣсти тыхъ провѣтѣвъ навѣтъ зъ огляду на нѣшній тяжкій часъ, де зъ кождымъ крейцаромъ треба числитися, бо той грѣшь тяженко приходить податникова, той грѣшь злитый слезами, потомъ и кровію, стяганный екзекутами.

Мы рѣшучо мусямо будзѣм протывнй такому обтяжуваню будзѣту кравого, емеритурамъ для членѣвъ видѣлу кравого. Остмпацѣть лѣтъ урядованя — то такій часъ короткѣй, що кѣльсѣ по-прн шѣстохъ дѣйснхъ членавъ видѣлу кравого, може край мати до годованя шѣстохъ членѣвъ емеритѣвъ (30.000 + 30.000 = 60.000 зр. рѣчно)

Нияйна тенденція більшости соймовои єсть: творити якъ найбільше пенсій и емеритуръ, не пытаючи: чи потрібно чи не потрібно, чи єсть рація чи нема рація, и чи шкѣра податниківъ все то выдержитъ! А то то и єсть, що шкѣра кожного податника, а особливо хлѣпца шкѣра уже того, що єсть до нинѣ, не може выдержати! — а що вже й казати про рѣзні нові тугары — выдатка непродуктивна и неоправданна!

глушые начй гомосы, — грбзба доходить до
такого напружена, що здаєсь, публяка перейде
зъ кривавъ до янхъ страшныхъ учинавъ.
Проминнае пбвъ годаны: fuego! fuego! Нема
рады. Дають знакъ и огъ нещасливый быкъ
дбстане бандерилъ, котрй рбзночасно въ за-
строилемъ въ каркъ — западуються.

Лише въ Іспаніі можна видѣти такі рѣчи. Бать въ тѣмъ щось истеричного, а пригадує фенікійскій містерія, виконуваній передъ жертвенникомъ Мелитты.

на него, а не в мигъ позвѣише поочаиѣ я бандеріѣ, затнѣи въ карѣ быка, котрый скаженными ударами головы разбивавъ на трѣски — столецъ. Явивъ чиномъ бандеріѣръ ушовъ роговъ, не знаю; се вже тайна его зручнѣи. На томъ-же представленю въ хвѣи нападу быка хопавъ ичѣи бандеріѣръ сѣису пикадора, сѣиса в перескочивъ черезъ цѣлу довготу быка, котрый ставъ остовѣиый, не могуи арозумѣти, де подѣиса его жертва. Такой чудеса двѣаи в зручнѣи можна видѣти на кожѣмъ представленю.

Одинъ бытъ не достава больше бандериль, якъ три. Коли то станесе, въ оркестры дѣнаеся протяжный и сумный звукъ трубки — наступае хвиля найбольше трогача, найтрагачайша. Все, що робилося до теперъ, було лише приготовленьемъ до нея. Теперь розбгравсе четверта дѣя драмы.

Зъ Калуша.

До многихъ селъ калускаго повѣту розславъ урядникъ податковый Левъ Шаманскій на руки начальнико́въ громадъ таке письмо:

Na rektyfikacyę domów przyjadę we czwartek t. j. 5 Września 1889 rano, proszę o tym wszystkich uwiadomić. Jako kosztą będzie musiał każdy Nr. domu złożyć 25 kr.

Дня 5 н. ст. ве есня дійстно прайхавъ п. Шаманскій до Кропівника на ректификацію домбівъ, а що єи не сьбавивъ дня 6 вересня, то прайхавъ ше 7 вересня — и за тую чинабсть побярвав по 25 кр. бдъ нумера, що зробавъ суму 43 ар. 3 кр., а 8 ар. и вьлькядесяте крейцаршъ громадяне остальные доажай. П. Шаманскій загрозавъ, що коли добровольно не поплатать, то кождый буде мусть бдъ нумеру дому зложити вь Калущи уже не 25 але 50 кр.

На якій основі все то двіся, — годъ вгадати. За два дні урядованя стягнати зъ одної громади 43 зр. 3 кр. + 8 зр. и кількадесять кр. (дожнихъ) — сего чей за багато! — а то тымъ больше, що ректификацію до-мбъ — якъ кажуть всѣ законознавцѣ — по-винній власти переводити за урядъ.

А що-ж на то все каже начальник у-
ряду податкового, п'борець и. Варанецкий? Ничо!
Ось рівнодушно глядять на то, як п.
Шлямський об'їздить села: Кропивнякь, Ка-
добу, Сваку калуску, Мостяцк, Верхню, Ме-
диуну и т. д. — и всюди каже складати гро-
шѣ. Колька то бнѣ побравъ грошей бѣ всѣхъ
громадъ, коля зъ одного Кропивняка при-
шлося заплатити до 52 зр!

Але що десьа дальше? То дуже оригінальне! Касієръ зъ Кропивняка, Василь Бреславскій, который стагавъ для адьюнкта по датковому п. Шиманьского по тыхъ 25 кр. бдѣ номеру дому, доставъ опѣсая зъ валуского выдѣлу повтового рѣшенъе зъ дая 27 вересня 1889 ч. 1910, що рада громадска має зложити его зъ уряду касієра за безправне стягненъе бдѣ податникѣвъ по 25 кр., а въ додатку касієръ має ще зложити кошты комасія въ квѣтѣ 2 ар. 26 кр. Ходъ сѣвъ за плѣкъ!

Подается сей необычайно оригинальный факт до ведомости сеймового влюбю руского и просимо его — зробиати аь того факту бдповѣдний ужитоукъ.

За однимъ заходомъ розкажемо и другу оригинальну справу.

Громада Пойло закъвчила передъ клѣ-
канацѣи лѣтима свой сервитутовый довѣй
процѣдъ азъ камерую о лѣсъ угодоу (азъ во-
нечности, язъ то звычайно бувадо): замѣсть
вусина лѣса громада Пойло достала право
брати азъ лѣса на опалъ збранину лѣтнюю по-
рою разъ, а зимовую два разъ мѣ тыжня. А-
ле горька тая ихъ збранина! Громадине му-
сѣли всеякимъ зарядѣмъ оплачуватися р
ботианю, пѣшю и таскою, — отже неодавъ
господарь волѣвъ уже купити собѣ де-небудѣ
топлива, язъ брати тую несчастливу збранину
за пашину. Только жъ не всѣ и не каждый
може топливо купити, то таки мусѣтъ навер-
татися до той збранины, — впрочѣмъ такожъ

длатого, щобы в права до неа не утратити. Але що двє зарядь камеральный? Немов щобы зовсімь відгнати громаду од лѣса, заведемо одь кѣлькихь лѣтъ, що громада має волати зъ Пойла до лѣса, двѣ милѣ, камѣньє, шутерь в пѣсокъ. Сего року народѣ бѣдный, худоба голодна, вода поспувала дороги — але люде мамо того двигаютъ той тгарь. На фѣру збиранийы тратять два двѣ: въ одномѣ дни мусять набрати тгару (камѣня, рѣви або пѣску) в кѣти до лѣса, тамъ заночувати, а другого дня збирати въ лѣсѣ сухарнув. Але ще в того труду за мало здѣйсному въ Кадобѣ: ще чинить людямъ рѣзкій пакости. Привезе хто в. пр. камѣньє замѣсть пѣску або шутру — то завертає, до лѣса не пускає, кричить на цѣле горло, одсылаючи нещастного газду до посла Романчука, щобы той пустивъ его до лѣса и давъ ему сухон падяны... знушаєся надъ людьми, ять може.

Громады поблизко Калуша — Пойло, Довга, Сьвяка, Кропивникъ и Кадобна, належачі до ревіру кадобняньского, остають въ дуже прикрѣмъ положеню! А рады яѣ зъ бдѣи!

Въ чesкомъ соймѣ велася вчера даль-
ше дебата надъ адресою. Молодо-Чехъ Шинд-
длеръ промawлявъ за адресою и доказувавъ,
что то не бдповѣдно лашати цѣсаревн до члѣ-
выбрати бдповѣдау твилью до залагодження
сен сиравы. Представитель народу не повинн
мати то передъ очима, чого собѣ бажавъ ко-
рона, але то, що нарбдъ потребуе. Намъ ка-
жутъ чекати, ажъ сама корона дастъ намъ
державне право; але предъ послы въ консти-
туційнай державѣ сугъ посередниками межъ
королемъ а народомъ. Нашимъ обовязкомъ
есть заступати не интересы короны, але инте-
ресы народу. Соймъ повиненъ въ интересѣ

народу выступити въ самѣмъ початку нової каденціи зъ своими жалобами передъ короноу. Станъ середній у насъ упадеа, правительство германизуетъ, Нѣмцы германизуютъ при помощи Пруссакѣвъ черезъ субвенціонованій шультрейсовъ нѣмцѣвъ, а правительство давится на то равнодушно. Ческій грошъ вдутъ на удержанье неогрѣбѣвшихъ школъ нѣмецкихъ. Ровное управленіе нема; ческіи студентѣвъ караютъ за то, що онѣ заявляютъ свою симпатію для Франціи. Часъ вже, чтобы Австрія черезъ наданье Чехамъ державнаго права, сотворила сильную крѣпость въ Чехахъ противъ Пруссѣ, чтобы совнѣила свою місію яко защитница поменшихъ народѣвъ.

Обселя промывая въ Виндигрецъ по-
нѣмецки и сказавъ, що дѣла акція молодод-
Чеховъ есть лишь выборнымъ маневромъ, а
способъ, въ якой они порушали чешке право
державне въ соймѣ, може лишь обурати; они
промысляютъ такъ, явъ коли бъ вже не було
династїи Габсбургѣвъ. Промывали же старо-
Чехи Тонеръ и Брасъ та молодод-Чехъ Дво-
жакъ, а обдѣкъ выбрано генеральныхъ бесѣд-
никовъ Вашатого и Матуга.

Въ додѣшно-австрійскѣмъ сойзѣ велася оводго широко дебата на тематѣ школы конвенсионныхъ. Пос. о. Кааба поставявъ бую вънесенне, щобы духовенству признати болшій права до школы. Противъ того внесення выступявъ пос. Едвардъ Застъ и полемизуявъ зъ Каабомъ на тематѣ выдавництва внижочъкъ религиознаго змбству, котрій абселя его по-гляду не годятся зъ наукою Христовою. Подовный дебатъ удало внесенне Кааба, бо за нимъ господувати лишь пять послѣдѣ.

Комісія тирозького сойму для справи відділення італійської частини краю ухвалила пропозиції соймової резолюції посилаючи контроль для італійської частини населення, мають бути утворені окремі органи автономні. Висхід краєвий має також приймати внесення італійських послідів и здавати їх нині справу.

Зачувати, що правительство думає установа институцію инспекторів санитарныхъ, на взоръ инспекторівъ промысловыхъ, котрыхъ обовязкомъ буде доглядати односиль санитарныхъ по мѣстамъ и селамъ.

Гр. Гербертъ Бисмаркъ приѣхавъ вчера въ 40 людими цесарескою свитою до Будапешту и зловивъ заравъ визиту президентова кабинету Тассъ, министрови гонзедѣвъ Ферварому, гр. Юл. Андассому и Пенчевачеви. Приѣздъ его до Будапешту має бути великою вагою и стоить въ визияхъ не лишь въ справахъ политичныхъ, але такожъ и экономичныхъ натурѣ. Вже теперъ роздѣлился поголосокъ, що гр. Гербертъ має вѣсти дальше переговоры въ справѣ заключеня нѣмецко-австрійскою угодою торговельною, котрой гр. Кальнока розпочавъ въ Фвдрихсруге. Кажуть такожъ, що гр. Гербертъ не поѣде заравъ просто до Берлина, а зѣдѣся ще зъ нѣмцѣямъ цесаремъ и то имовѣрно въ Инсбруку подѣлать стрѣчу нѣмецкого цесаря зъ цесаремъ австрійскимъ.

О стрѣча нѣмецкаго цѣсаря зъ цѣсаремъ австрійскимъ наше Pol. Corr. такъ: Пѣсля нашихъ информаций подтверждѣе ся вѣсть, що цѣсарь Вальгельмъ II. и цѣсарь Францъ Юзефъ при нагодѣ повороту нѣмецкаго цѣсаря збъ Востоку, стрѣтятся въ Австрій. Причина сего вѣзду есть мабуть та, що цѣсарь Вальгельмъ не мѣгъ взяти участи въ ловахъ въ Сирій, на котрій бувъ запрошенный Звѣздъ наступити ямовѣрно въ Инсбруку, позаякѣ есть певна рѣчь, що цѣсарь буде повертати черезъ Бреннеръ. День стрѣчи ще не означеный, бо буде зависѣти дѣль того, коли цѣсарь прійде до Венецїи и якъ довго задержаться въ Монци у короля Гуаберта. Pol. Corr. каже, що стрѣча ся буде мати зовсѣмъ приватный характеръ безъ всякаго значѣня политичнаго. Противно доказуе праса берлинская котра каже, що стрѣча ся стоить въ звязи зъ политичными подѣями зъ послѣднихъ часѣвъ.

О гостини гр. Кальногого въ Фридрихсруге пише Fremdenblatt такъ: Въ добре сформованныхъ кругахъ завѣдомо, что звѣздъ гр. Кальногого въ кн. Бисмаркомъ ма въ безвзглядно сердечный и дружный характеръ, который давъ вновь доказъ тѣсныхъ отношенъ обохъ мужъ въ державныхъ и репрезентативныхъ ими державъ до себе. Резултаты послѣднихъ гостины дара въ Берлинъ котрой можна уважати скрѣпленъ надѣвъ на удержанье мира въ Европѣ, сталиа ще цѣннѣйшій въ наслѣдокъ звѣзду въ Фридрихсруге. Въ звѣздѣ сѣмъ можна смѣло добавувати по руку для мирныхъ выглядывъ въ ближайшій будущности.

Берлинска и лондонска праса доносятъ, що цесарь Вильгельмъ стараясь подчасъ своимъ гостини въ Константинополѣ переконати султана о мирныхъ намѣреняхъ тридержавнаго союза и то ему удалось. Гр. Бисмаркъ разговаривая вправдѣ въ вѣд. вѣзиромъ о болгарскій и крестенскій справѣ, але не ставивъ нѣякихъ пропозицій. Теперь має гр. Бисмаркъ дати австрійскому цесарю поздравленія о результатахъ гостини нѣмецкаго цесаря въ Константинополѣ.

— На VI (по загальных зборах) а XXXII (год нового року) засіданню центрального выдѣлу тов: „Просвѣта“ зъ дня 8 н. ст. шалости с. р. полагоджено оти важайшій справы: 1) Принято до вѣдомости сираповоданье бдпоручника проф. Олеко. Барвѣньского зъ загальных зборовъ филія тов. „Просвѣта“ въ Тернополи. Ухвалы сихъ загальных зборовъ були такі: а) шобы дивлялят

настѣйше погослуженя по помершихъ членяхъ; б) чтобы при укладаню нового статута товарищества узгладнено и дозволѣ на устройство забавъ; в) чтобы всѣ читальныя звучити въ одну цѣлостъ подѣ однимъ зарядомъ; г) чтобы постанорося, абы зборы читаленъ могли обдѣваться въ школьныхъ саяихъ; д) чтобы выдруковать на родною мовою акатысты до всѣхъ Святыхъ. — До нового выдѣлу выбрано: д-ра Ивана Лошнева, адвоката въ Тернополи, на голову; проф. семінаріи учительской Ивана Матѣева на заступнику головы, кандидата адвокатского Данила Стахуру на секретаря, учителя народнои школы Юрія Гецца на касіера и о. Петра Вѣлянского, парохъ въ Довжанки, на заступникѣ выбрано: Матѣя Вацика, мѣщанина въ Тернополи, и Теодора Сенника, учителя въ Тернополи. Филія тернопольская має учатѣ 120 членѣвъ. — 2) Рѣшено оголосити конкурсъ на всѣ книжочки, обнятія пляномъ издавничества, ухваленымъ загальнымъ зборамъ товариства въ Станиславѣ, и удатъ въ той справѣ письменню до видѣйшихъ писатѣльвъ популярныхъ якъ до оо. Кирила Селецкого, Василя Черногоцка, Данила Тяличкевича, М. Михалевица, Порыра Божаньского. Данила Лепкого, Богдара Кирчова, Ивана Негребецкого и иныхъ, а такожъ до пп. Ивана Франка, Андрия Чайковского, Тита Заячковского, д-ра Олеськова и иныхъ. — 3) Книжочку о. К. Селецкого „Житє св. Василия Великого“ передано до другои рецензії о. К. Куницкому. — 4) П. Ант. Барті признано ремунерацию за книжочку „О управѣ житя и швеняцѣ“. — 5) Кобзаря Тараса Шевченка рѣшено выдати разомъ зъ тов. им. Шевченка въ формахъ: 1) повне издање на великовѣмъ паперѣ для интеллигенції; 2) скорочене на горшомъ паперѣ для простолодина. До уложеня изданя урешено д-ра Омеляна Огоноского. — 6) Принято до вѣдомости подяка за дарованье книжокъ одѣ читальнѣ въ Павловѣ а п. Микляндѣ зъ Рыбницѣ. — 7) Даровано книжки давѣйшого изданя читальнымъ въ Тысьменици, Завадцѣ, Залужѣ, Германовѣ, Глубочку и братству при церквѣ св. Петра и Павла у Львовѣ. — 8) Принято до вѣдомости, що о. Евг. Гузарь приславъ до бібліотеки товариства одну книжку и Српскы Матица въ Загребѣ одну книжку. — Принято новыхъ членѣвъ: читальнѣ въ 1) Залужѣ коло Рогатина, 2) Германовѣ, 3) Завадцѣ, 4) Тысьменицѣ; 5) Братство церковне при церквѣ св. Петра и Павла у Львовѣ; 6) Ивана Строньского въ Зарайска, 7) Антона Бурковского въ Путилова, 8) Михаила Андрухова зъ Боршева, 9) о. Омеляна Абрисовского зъ Тысьменицѣ.

— Зъ буквйньском Русм. „Руска Рада“, буквйньское политичное товариство руске, устроюа загалный зборы своихъ членѡвъ на 30 падолиста (12 грудня) с. р. о 3-й годнѣ въ полудня въ черновецкомъ Народномъ Домѣ. О. Сег. Андрейчукъ, голова сего товариства, запроше до численнмъ участи всеѣхъ членѡвъ и тыхъ патріотѡвъ, що хотятъ вынестися, але зъ тымъ, що о томъ треба повѣдомити выдѣлъ на три днѣ передъ загалнымъ зборомъ. — Руска читальна мѣщаньска въ Черновцѣхъ устроуе въ недѣлю 10 н. ст. падолиста о 7 ой год. вечеромъ въ братской сали свѣвно-декламаторскій вечерокъ зъ танцами, зъ которо доходѣ призначеный на закупку одежи для бѣдныхъ школярѣковъ рускихъ. — Вечерокъ зъ танцами академичного товариства „Сокюзъ“ вышавъ знаменитомъ, бо принѣвъ 40 ар чистого доходу. — Черновецкій мѣщанскій корпусъ стрѣльцѣвъ выбравъ своимъ командантомъ Русина, п. Ант. Гелечинского. — На новомъ будынку почтовомъ въ Черновцѣхъ суть вєсєды напысы рускы; а на нашомъ львовскомъ лѣк!?

— Громадскій крaмницѣ. Заходомъ начальника громады п. Семена Ковальскаго, члена рады школьной мѣсцевой та комитету церковного п. Стефана Лапушка и учителя п. Осипа Кокуревича завѣдено въ Потурорахъ коло Вережанъ крaмницю, до котрой товары опроваджують изъ Народнои Торговлѣ. За порадою п. учителя поставила громада на ту цѣль хорошій мурованый будынокъ межъ школоу а церковю, купила потрѣбный до торговлѣ наряды такъ, що крaмниця представляея якъ-бы мѣска. — Въ Гарасимовѣ коло Незвискѣ отивають громадяне за понукою ихъ доброго душпастиря о. В. Хойнацкаго, крaмницю. Слава Боже доброму и хосенному дѣлу!

— Зъ Сараява пишуць намъ: Неумолима смертъ
зменшила и такъ мале число тушеныхъ Руси-
ниновъ. Похоронили мы управителя окружного
суду, придѣленнаго высшему суду въ Саравѣ,
бл. п. Корнила Козака. Похороны обдбулися при
хорошей погодѣ и при участи всеи генерализаціи,
судовыхъ урядниковъ саравскихъ и великого
здвигу народу. А що въ Босніи нема нѣ одного
русского священника, то обрядъ похоронный обдба-
вляеть тушеный парохъ латинской, тай не було
кому заспѣвати покойному „Вѣчная память!“ До-
мовину покойного красивы мѣжь иншими прегар-
ный вѣнецъ зъ сино-жвотными лентами одѣ сарав-
скихъ Русинувъ зъ напiseю: „Вѣчная память
водѣ Твоихъ родимцѣвъ“. Всѣ зобраніи чудава-
лися надѣ гармонією и красою русскихъ красокъ
народныхъ.

— Справа пп. Погорецьких. Якъ мы вже подали, командантъ постерунку жандармеріа въ Подбужі, Сѣрко, обжалувавъ передъ підбужимимъ судомъ управителя общару двірського, п. Матеєца, за слова висказані нимъ до другого жандарма, Зволинського: Sie brauchen ihn (Сѣрко) nicht zu wecken, er ist so ein Russe wie die (пп. Погорецькі) dort. При розправі д. 28 (30) жовтня засуджено п. Матеєца за обиду, нанесену повисшими словами, на 100 зр. кари. П. Матеєць зголосивъ бджикъ до вишого суду.

— Загальні збори членів Повітового Торговельно-Промислових Бродів відбулися дня 14 (26) надоліста о 11-тій годині передь полуднемъ зъ такою програмою: 1) предложенье биліансу за минулий рікъ; 2) справозданье контрольной комисіи; 3) предложенье о ликвидаціи товариства; 4) выбѣръ ликвидаторѣвъ; 5) внесеня членѣвъ.

— Новое умундирование урядниковъ. Министерство справъ внутреннихъ выдало обѣщаніе, въ которомъ поданъ подробнѣйшій постановы что-до уживанія мундировъ урядниками, подчиненными сему министерству, и взагалѣ политическихъ властями.

Эт урядниківъ министерства обовязанъ носити мундуръ, подчасъ службъ лишь тѣ, що суть въ протоколѣ подача; шо-до ишихъ урядниківъ, именнo техничныхъ, рѣшають въ поодинокихъ случаяхъ ихъ секційнѣ шефы. Представитель правительства въ радѣ державной и комисіяхъ не носить мундуровъ. При намістництвахъ мають носити мундуръ кромѣ урядниківъ въ протоколѣ, ще тѣ, що суть одиоручниками на зборахъ товариствъ и взагалѣ на якихъ публичныхъ зборахъ. Комисарѣ правительственихъ въ соймѣ не носятъ мундуровъ. За то всѣ урядники старостъ и полиціи мусять уживати мундуровъ якъ у внутрѣшній такъ и внѣшній службѣ, а звольнити одъ того, въ надзвичайнихъ случаяхъ, може лишь министръ або намістникъ. Не носить мундуровъ всѣ урядники рахункові и канцелярійні почавши одъ IX. ранги въ долѣ. Галевого мундуровъ уживають при торжествахъ и на аудієнціяхъ у цѣсаря або у членівъ цѣсарской родины. Въ ишихъ случаяхъ, передъ министрами, намістниками, являються урядники въ мундурахъ, але не сказано, чи галевыхъ чи службовыхъ. Въ внутрѣшній службѣ мѣжъ собою не носятъ урядники мундуровъ.

— Огнѣ. Эъ подѣ Коростенка пишуть намъ: Дня 4 н. ст. падолиста о 3 й год. въ полудни погорѣла хата Ілька Барича, селянина въ Лѣсковатомъ, въ неосторожности при сушеню коча. На щастье не було вѣтру, а коли люди на огдомонѣ звона збѣглися зъ поля, то де що вырвали, бо огонь займився зъ середины. Шкода неубезпечена 600 зр.

— Лѣвобокъ компната нотаріальна завывае всѣхъ, що хотять заступати помершого въ Коломыи нотаря Ант. Нѣментовского, чтобы внесли поданія до трехъ днѣвъ.

— Надпоручикъ Шубертъ, на котромъ dokonano аттестатъ въ Ярославѣ, одѣхавъ 4 н. ст. падолиста на клинику до Вѣднѣ, бо рана въ задѣ головы не хоче загоитися. Треба було за-для того навѣтъ заложити канулу. Разомъ зъ Шубертомъ поѣхавъ полковий лѣкарь д-ръ Раблѣ. Взагалѣ стантъ здоровья Шуберта есть удовлетворитель.

— Сиротубоуство. Дня 27 лютого с. р. убивъ хтось въ Холовѣ Парашку Дичковскую, 70-лѣтну бабу, котра продавала овожѣ; убійства dokonano въ цѣлѣ рабунку, бо злочинецъ забравъ готівкою 100 зр. Дичковска мешкала въ коморѣмъ у чужихъ людей, Романа Остапича, его жѣнки Химы и еи матери Парашки Котѣ, зарѣбничкой холоушскихъ, и ихъ трое обжаловала прокураторія въ Золочевѣ. Присяжні при розправѣ въ вересни с. р. одноголосно подтвердили пытанье о злочинствѣ розбийничого убійства шо-до всѣхъ трехъ обжалованныхъ. Але трибуналъ посяла §. 332 п. к. одложивъ справу до слѣдующей каденціи судѣвъ присяжныхъ и дня 5 падолиста с. р. одбулася вдруге розправа, котра тревала три днѣ. Проводивъ совѣтникъ Стшелецкій. Самъ разомъ присяжні затвердили одноголосно пытанье шо-до злочинства Романа Остапича и заперечили такі пытання шо-до Химы Остапичны и Парашки Котѣ Трибуналъ засудивъ Романа на кару смерти а у-вольнявъ Химу и Парашку. Романъ выслушавъ спокойно засудъ и зголосивъ одкликъ неважности. Хима и Парашка залилися слезами. Присяжні були виключено лишь интеллигентный люди.

— Завѣщанье въ користъ папы. Мадарскій кардиналъ-примасъ Симорѣ, старецъ, чуючи себя близкимъ смерти, приликавъ дѣ себе нунція Галимбертія зъ Вѣднѣ и зробивъ завѣщанье, въ котромъ записавъ весь свой миллионный маєтокъ въ користъ папы.

— При маринарцѣ войсковойъ суть теперь опорожненіи мѣсяца учениковъ корабельныхъ, о котри можуть старатися молодѣцѣ одъ 15 до 17 лѣтъ, принадлежні до Австро-Угорщины, цѣлкомъ здорові и одповѣдно до своего вѣку розвиненіи а при томъ одзначачюч-оя бездоганнымъ поведѣньемъ. Ученики корабельні кромѣ цѣлого мундуровъ и удержанія достаютъ 14 кр. денно платяи а по одповѣдай науцѣ легко можуть дослужитися степеню подѣофицеровъ. Поданія вносити треба безъ стѣмпля до Militär-Nahele Comand in Pola черезъ доновняючї команды повѣтовъ. Кошты по дорожжю до Поль а евинтуально и назадъ, на случай нездобности, покрывае-скарбъ войсковый.

— Дарѣ султанскій. Выходяча въ Константинополь газета „Неологосъ“ въ языкѣ новогреческомъ подае, шо султанъ порѣшилъ дати въ дарѣ цѣсарени Вилгелмюви дѣвъ чудово гарній одалиски. Але коли о томъ дознався нѣмецкій амбасадоръ Радовичъ, чимъ скорѣйше посѣпшивъ до падишаха и сказавъ, шо такой дарѣ для цѣсаря мусѣвъ-бы обидити цѣсареву и не бувъ-бы ѣй великимъ приемнымъ... Султанъ порозумѣвъ вѣднѣи о шо ходитъ и порѣшилъ подати цѣсаревѣ инший дарунокъ.

— Дрббій вѣсти. Въ Крассинѣ занедужала велими небезпечно кн. Леонова Салѣжнина; зѣ Лѣвова покликано знатнѣйшихъ лѣкарѣвъ. — П. Генр. Влѣшттайнъ, родомъ зъ Станиславова, одержавъ степенъ доктора правъ въ лѣвобокѣ университетѣ. — Въ Либхорцѣ коло Сколяго померъ Климъ Крупка, учитель народный, котрый бувъ учителемъ 36 лѣтъ а таки не дождался стабилизаци.

Помертний — 5 — оновѣстки.

О. Левъ Имичевичъ, приходникъ въ Малиновскій воли, дек. мостиского, еп. перемыцкого, упокоився въ 72 роцѣ житя а 47 р. свѣченства. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Выдавицтво Библиотекы музикальной повѣдомляе Впов. Публику, шо сими днями выйдѣ вже зъ литографіи XV-ый выпускъ. Мѣститъ онъ въ собѣ три соля про середнѣй голосъ женскій або мужскій зъ акомп. фортепиано, звѣстного уже нашой Публицѣ композитора и диригента Евг. Купчиньского. Одушевляюще, зъ jakimъ Впов. Публика все приймаля творы сего композитора про цитру, приневоляло выдавицѣ подати еи соля ширшимъ кругамъ въ выданю Библиотекы музикальной и для того, шо пѣсни тѣ суть легкіи до выко-

наня, — шо въ нихъ послугувався компонистъ питомыми темами, а зъ того приняты, якого дознавали на кѣлькохъ концертахъ, — треба одѣлватися, шо теперь знайдуть шире принятые у Вп. Публики. Цѣна поодинокого примѣрника 25 кр. — При концѣ сего мѣсяця появляться XVI-ый выпускъ и буде мѣстити въ собѣ хорошу композицію про самъ фортепьянъ.

При сѣй нагодѣ уважаемо нашимъ милымъ обовязкомъ подклавати всѣмъ тымъ Вп. Добродѣльмъ Патриотамъ, шо були ласкави вписатися на постѣйныхъ абонентѣвъ выдавництва. Тымъ оказали они конечиность и потребу сего выдавництва, а надбавши абонаментъ, помогли выдавництву въ великой потребѣ.

За выдавцѣвъ Вол. Садовскій, администраторъ.

[Прим. Ред. Радо дѣлимся зъ нашою Публикою сею вѣстою и надѣмся, шо за добрымъ примѣромъ охотно послѣдуютъ ще многіи Впв. Патриоты, а при ихъ помочи зможуть выдавцѣ поднести выдавництво такъ, шо не лише свои але и чужі познають красоту и богатство руской пѣсни.]

Конкурсы, именованя, перенесения и пр.

— Одзначеня. Презесъ суду окружного въ Станиславѣ д-ръ Исидоръ Паславскій одержавъ титулъ и характеръ совѣтника двору.

Соймъ красевый.

XV-те засѣданье сойму зъ дня 9 н. ст. падолиста 1889.

На самѣмъ початку дѣятаню интерпеляцію Козебродского до комисаря правительствениго, длячого заказано уживати въ школахъ и библиотеккахъ школьныхъ такнхъ подручникѣвъ якъ явлюстрована „Исторія Польщѣ“ Хоцишевского, „Географія Галичины“ Татомара и т. д.

Комисарѣ правительственихъ одповѣдай Яворскому на интерпеляцію въ справѣ обсады новосистемизованныхъ посядѣ судейскихъ, котри мають бутя активнованіи въ 1890 р. и заявивъ, шо министръ справедливости поступивъ собѣ лишь послѣ розпорядженія цѣсарского. — Пос. Герасимовичевъ одповѣдай комисарю правительственихъ по рускѣ въ справѣ языка выкладового въ школѣ въ Черницѣ и сказавъ, шо школа та мала и має языкъ выкладовый рускій, хочъ того не ухвалила анѣ рада школьна о-еужна анѣ громада. Поручено отже радѣ школьной, чтобы она ухвалила, який має бутя языкъ выкладовый. Въ конкурсѣ сталася о-шавка, и Черницю зачислено хибно до школъ зъ языкомъ выкладовымъ польскимъ. Противъ инспектора Новакоского нема потреби переводити слѣдства, бо то есть чоловікъ, котрый ревню сповняе свои обовязки и дбае о школахъ а интерпеланты не навели нѣякого факту противъ него.

Зъ порядку дневного ухвалено позвалити громадѣ мѣста Бѣча побарати оплату одъ синитусовыхъ напѣтѣвъ. Ту справу резерувавъ д-ръ Смолякъ. Заразъ отже по ухваленю сен справы выступивъ пос. Яворскій и поставивъ вносене наглаго, чтобы соймъ ухваливъ д-рова Смоляцѣ, выступившему зъ выдѣлу кравого, доживаневу пенсію въ сумѣ 4.000 зр. Мотивуваня сего вносеня — казавъ Яворскій — не потребу, бо мотивы мѣстатися въ вчерашнихъ заявленяхъ палаты. — Пос. Гаванеръ зажадавъ, чтобы вносене се трактувати яко найдалше яко наглаго, о скѣлко на то лишь регуляризмъ дозволяє, чтобы отже перервать засѣданье, абы комисія надъ самъ вносеньемъ заразъ могла нарядитися. — Гаванера подѣржъ также и Бѣлинскій и засѣданье перервано.

По перервѣ вноситъ Гаванеръ именемъ комисіи бюджетовой, чтобы соймъ ухваливъ д-рова Смоляцѣ 4.000 зр. доживаневоню пенсію зъ фонду кравого, платной въ мѣсячныхъ ратахъ зъ горы одъ дня его выступленя зъ выдѣлу кравого. — Пос. Романчукъ заявивъ, шо бы и его товаришѣ годятися зъ снѣмъ вносеньемъ и будутъ за нимъ голосувати, але зъ засады противляться тому, чтобы уступающимъ членамъ выдѣлу кравого вызначувати пенсію, бо то противляться и законамъ и дотепершнему язычаеву. Коли нинѣ готовѣ голосувати за вносеньемъ комисіи, то роблять се лишь выключно для д-ра Смоляка и хотять, чтобы нинѣшне ихъ заявленье было уважане за директиву на будущее. — По сѣмъ ухвалено одноголосно вносене комисіи.

Погорѣльцямъ въ Станцѣ пов. золочѣвского ухвалено 160 зр. а погорѣльцамъ въ Демни пов. жидачѣвского 100 зр.

Теперь розпочалася далша дебата надъ закономъ о писаряхъ громадскихъ. Насампередъ промовѣвъ намістникъ гр. Бадені: Я прислухувався вчера яко посолъ дебатѣмъ и не могу надивуватися, шо настало аясне непорозумѣнье, шо велася борба, въ котрой одній боролися автономія а другій правительство и длятого то забравъ я голосъ, чтобы рѣчь пояснити. Последноя сесія ухвалено уставу а правительство одмовило санкціи. Подѣ тымъ правительствомъ розумѣю я п. министра Залеского а намістника. Вчера же одозвалися голоса въ палатѣ, чтобы боролися автономія; то значить подѣржвати правительство, шо оно хоче ту автономію обмежити. Мущу отже заявляти, шо правительство того зовсѣмъ не хоче и о томъ не думаѣ. Не хочу розбирати причинъ, за-для котрыхъ правительство одмовило санкціи торчачому проекту, але мущу етанализувати вчерашній бесѣдъ. Мущу зазначати, шо правительство не мало намістника сотворити щось нового, оно не вносило сего закона; нема отже причинъ думати, шо правительство хоче стѣснати автономію. Правительство не хоче ані на волость одбирати тыхъ свободѣ, який надавъ краймъ короннымъ С. Вол. цѣсарь. Можете вѣрнати моимъ словамъ, за котрѣи одповѣдаю передъ краймъ и моею совѣстою. Хотите завести щось нового, то добре; але

днѣваться, чтобы одновсны черезъ то не були схваленіи. Кожнъ вы пѣйдѣте о однихъ крокъ далше, а правительство останеся на той самѣй точцѣ, то одновсны черезъ то стануть хибніи. Моя пром-ва не має на цѣли, чтобы ухвалювати уставу таку, яку хоче правительство, але чтобы одверти тѣ закиды, яки тутъ зроблено правительству.

По промовѣ намістника розпочалася на н-во дебата. Насампередъ пр-мовлявъ пос. Лясосцкій и голо но полемизувавъ зъ пос. Романовичемъ и д-ромъ Окуневскимъ. По нѣмъ промовѣвъ пос. Телишевскій и выголосивъ довшу бесѣду, котра подѣ кожымъ взглядомъ была знаменита и зробила въ палатѣ глибоке вражѣнье. Давус мене — казавъ бесѣдникъ — шо мы надѣ сею справою такъ довго дебатували, шо вже два днѣ тратимо надъ тымъ, чи писарь має здавати испытъ, чи нѣ, чи одъ має щось умѣти, чи нѣ; мы, шо маємо важнѣйшій справу, марнуемо часы. Последноя сесія соймова арозумѣла добре значѣнье сен справы, коли ухвалила законъ; край не змѣнивъ своихъ поглядѣвъ и я иду за ними. Всѣ, шо тутъ промовляли, признають, шо станѣ есть злыи и подають двоякѣ спосѣбы до поправленя его. Однѣ хотять ухвалити законъ, другіи кажутъ, шо сему злему можна зарадяти въ дорожѣ розпорядженя. Агрѣцъ мы чули вчера одъ правительствениго комисаря, шо выдѣвъ краевый не має права выдавати розпорядженя; коли отже пѣйдѣмо тою дорожю, то лѣшамъ ту справу на томъ становищи, на якѣмъ она стоить. Бесѣдникъ каже оубѣдѣ, шо годятися зовсѣмъ зъ пос. Абрагамовичемъ, шо послѣ повннѣи зробити, шо въ ихъ силѣ а одѣлчальность най той бере на себе, ато не хоче слухати ихъ рады. Онѣ не видѣтъ, длячого бы проэктованный законъ не одержавъ санкціи, коли быт опирався зовсѣмъ на законѣхъ основныхъ. Далше выступивъ бесѣдникъ дуже остро противъ правительства, к-тре хоче свой вилыкъ розшарати, и доказувавъ, шо интерпретація комисаря правительствениго была натягнута и суперечна зъ законами. Правительство — казавъ бесѣдникъ — не потерпитъ нѣчого, коли писарь буде интеллигентный и оно повинно бутя раде зъ того, шо буде мати чоловікъ, котрый ще лѣпше буде сповняти свой обовязокъ. Але очевидно не розходяться тутъ правительству о саму суть рѣчи; оно боиться, шо той органъ, котрый буде знати право, не буде ему такъ податливый, треба отже наложить на него пуга. То есть отже причиною, длячого не хочемо, чтобы писарѣ були звѣсивши одъ старостѣвъ. Лѣпше вже най протѣда цѣла справа, най буде, якъ бывало! Для насъ — кѣнчитъ бесѣдникъ — перше есть доб-бро громады и еи интересъ и длятого хочемо мати органы для громады а не для правительства! (Браво!)

Промовляиъ ще Менцянскій за резолюцію Водзницкого и Козебродскій за проектомъ комисіи. Сей послѣдній одповѣвъ ще намістникъ-ви, шо правительство власне тымъ прогрѣшилося, шо не взяло иниціативы въ сѣй такъ важной справѣ.

На конецъ по заманеню дискусіи промовляиъ ще генеральнѣй бесѣдникъ Мадѣйскій протѣвъ а Романовичъ за предложеньемъ комисіи. Романовичъ выступивъ головно противъ правительства и доказувавъ, шо вже зъ промовы намістника выходить, шо суть якѣсь стремленя, чтобы обмежити автономію. Выходить то также и пр. и зъ закона санитариного, котрого проектъ одерто на менше автономичномъ законѣ санитарномъ для Моравы. Одповѣдаючи Лясосцкому сказавъ, шо той подѣ торѣвъ въ комисіи за мотивы, длячого есть противный сему законовѣ, таку рѣчь: „Бѣсмо въ передодни выборовъ, не хочемо отже мати всѣхъ писарѣвъ противъ себе!“

НА ЗИМОВЫЙ СЕЗОНЪ
Магазинъ и рукодѣльная футеръ
Бронислава и Станислава Вронскихъ
у Львовѣ, улица Театральна ч. 5 „подѣ Бобрѣмъ“
домъ капитальный коло костела Катедрального
поручають всякѣ сорты футеръ мужскихъ и дамскихъ посяла найновѣйшихъ фасонѣвъ, астраханой плащѣ, сердики дамскіи и дѣточї, каштанники, ротонды, куртки для господарства и ловѣвъ, кофты и зарукавки дамскіи новѣйшого фасону въ рѣзныхъ сортахъ, шапочки дамскіи и мужскіи, колпаки баранковѣ, зарукавки мужскіи для ловѣвъ, баранковѣ кофры до снѣгѣи, баранковѣ кофры передъ постѣдѣ, готѣвъ верхи до футеръ, шкѣры на футра и ин. и про дають по возможно найдѣшевѣйшихъ цѣнахъ.
3176 (4-8)
Всякій замовленя якъ мѣсцевъ такъ въ провинціи выповняються скоро, и ручимо за доброту и дешѣвѣтъ товаровъ.
Доставникъ футеръ для П. Т. Урядникѣвъ державныхъ зѣлѣзныхъ дорогъ. — Цѣнникъ на желѣзѣе франко.

ВЫСТАВА
образѣвъ фотопластичныхъ
въ готели Европейскомъ
Въ томъ тыждни
ВЫСТАВА ПАРИСКА
и
мѣсто Парижѣ.
Серія II.
Вступъ одъ особы 20 кр., дѣти 10 кр. Выстава отворена подѣ одъ 10-тои до 9-тои години вечера. 321 (5-10)

По промовѣ пос. Романовича и по кѣлькохъ фактичныхъ спростованяхъ промовлявъ ще справоздавецъ д-ръ Фрухтманъ.
Година 3¼ засѣданье треваетъ далше.

Проектъ комисіи перейшовъ бѣльшостію двайцѣть кѣлькома голосами.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 9 падолиста. Наспѣла тутъ вѣсть, шо Россія збѣльшае зновъ свою кавалерію на границѣ Галичины.

Вѣдѣнь 9 падолиста. Вѣсть, будто-бы кн. Бисмаркъ жадавъ одъ гр. Кальнокого зѣтнѣи австрійской политики на Балканѣ, есть неправдива. Потверджуеся, шо гр. Кальноки конферувать зъ кн. Бисмаркомъ также въ справахъ торговельныхъ.

Пештъ 9 падолиста. Гр. Гербертъ Бисмаркъ конферувать зъ Тиссою въ справахъ торговельно-экономичныхъ. — Правительство займаетъ справою знесеня малои лотеріи.

Загребѣ 9 падолиста. Вносене Барича въ справѣ прилученя Далмации до Хорватіи одкинено.

Парижѣ 6 падолиста. Министрѣ маринарки Кранцъ подався до димисіи.

Римѣ 9 падолиста. Цѣсарь нѣмецкій выйдѣ зъ Итали доперва дня 14 с. р.

Переписка Редакціи и Администрации.

Воч. о. Лоп. въ Долнѣ. До конца року ще 450 зр. — Вп. П. Горб. въ Мудр. До конца року ще 3 зр. — Воч. о. Дѣд. въ Нар. До конца року ще 3 зр. — Вп. Шул. въ Засѣвѣ. До конца року ще 75 кр.

РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

подѣ зарядомъ И. Виберовича.

Въ Недѣлю дня 10 н. ст. падолиста 1889.

Дай сердце волю, заведе въ неволю

Найновѣйшій образъ зъ житя люду на Украинѣ въ 6 одслонахъ М. Д. Кропивницкого.

ОСОБЫ:

Семенъ Меличенко, паробокъ	А. Кѣшевскій
Микита Гальчукъ, сынъ старшины	А. Стечиный
Иванъ Непокрытый, свирота	С. Янович
Омелько Вертецкий, паробокъ	М. Ольшанскій
Одарка Степаненковна, дѣвчина	
Семеновъ	Д. Кирицка
Стефанъ	П. Парадюкъ
Олеся	С. Курмановичъ
Петро	О. Осповичъ
Грицько	М. Ольховскій
Кондратъ	В. Плошевскій
Морозиха, вдова	Е. Романовска
Маруся	А. Осповичева
Горпина	М. Радкевичъ
Христя	К. Радкевичъ
Староста I.	Т. Гембицкій
Староста II.	М. Кирицкій
Зачепиха, баба Одарчиня	Е. Гембицка
Писаръ Скоубо	Н. Новичій
Селяне, народъ, музыки.	Дѣвѣя въ Херсонщинѣ.

Початокъ точно о годинѣ 7 вечеромъ.

— Преміюванье. На сегорѣчій межинародной выставѣ гигиенично-медицинной въ Гентѣ въ Бельгіи одзначено надзвичайнымъ признаньемъ и сѣрбнымъ медалемъ зѣлѣтне средство на пѣдуги нервовъ и ударъ Рои. Вайсманна зъ Вильгофенъ. Комисія складалася зъ пп.: д-ра Врисе, профессора и члена бѣльг. комисіи испытанюи; д-ра van Kamel-Ross, директора заведѣнія до розсѣдѣу чѣлшованой похвыи; профессора Гилье, заст. прѣдѣдателя бѣльг. академіи; van Pelt, члена комисіи медицинной; van de Vyvere директоръ хемичной лабораторіи.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хорущина ч. 22

оручае добру и выдатну каву спрощажену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полудневою.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1.70 зр.

кава палена 1/2 кильо 1.20 зр.

на провинціи:

4 1/2 кильо 8.70 зр. франко.

Одбирателямъ надѣ 50 кильо опустъ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котрой оголошуютъ инші подѣ назвою моего заименя. Спрощажену каву просто одъ продуцентѣвъ, шо можно доказати, и продаю еи найменше о 20% дешѣвше якъ хто небудъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна достати каву выше лишь зъ чѣ твердой руки, а то для того, шо продуцентъ спрощае гуртовникова на мѣсцѣ, той знову гуртовникова въ Европѣ, одъ тыхъ купце комисіонеры, а одъ него ажь купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожничого. Впрочѣмъ може кождей самъ переконатися, чи достане де инде по той цѣнѣ таку каву якъ моя шо до якостѣи и смаку. 327 (49-?)

Одзначеня

на многіхъ выставахъ

R. KRAFT & A. KARASEK

Maschinen - Ledertreibriemen Fabrik, Wien, V. Bez. Franzensgasse 4.

Выготовляють шкѣрняи ремѣнъ розгонный всякого рода, а также всякіи направи въ томъ фаху, солидно и дешѣво. Знѣшній и виный ремѣнъ, а также для машинъ до шити всякого рода суть все на складѣ. 3169 (4-12)

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших новітніх“ виходить вівторок, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, і Бюро газет у. Карла Ладника 9. В Перемишлі Бюро газет у. Дова 77 (стара пошта). У Відні М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбургі М. Naassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і наслідок нисерати платні у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком за Границю:

на цілий рік 18 зр.	на цілий рік 24 зр.
на пів року 9 зр.	на пів року 12 зр.
на чверть року 4 зр. 50 кр.	на чверть року 6 зр.
на місяць 1 зр. 50 кр.	

у Львові:

на цілий рік 16 зр.	на пів року 8 зр.
на чверть року 4 зр.	на місяць 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Баторія. — Рукописи вертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані вільні бр. порта. Поодинокі члени коштують 8 зр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бр. одним строком печаткою, з рубр. „Надсилане“ по 20 кр. а. в. Подяки числяться по 10 кр. бр. стишка.

До наших П. Т. Читателів!

Зь днем 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрок видавництва „Діла“. Просимо о скорі надсилання передплати і залеглостей!

Програма станьчиків супротив Русі.

IV.

Русь не має значіння національного, ні політичного; Шевченко нигіліст; український рух на Україні, се комуна хлопська, приващена любовію до язика руського і обичаю — ті три ісеєвнїкї висказавъ Сзас, не закінчивши навіть. Коштували вони его трохи терпеливого пацери і пера, умоченого в чорний ненависти, їди і десперації, на вид, що Русь вь правильнім розвою своімь вступила на дорогу такъ недоброго для забаванокъ і мрїй станьчиків сепаратизму національного. Але тихъ ісеєвнїкї було, видимо, Сзас-ови за мало. Ов розправився дотерва зь українськимъ вь Росію, а тутъ же і вь Галичині суть Русини-сепаратисти. І про нихъ треба було де-що сказати, треба було і ихъ опоганити всесторонно і засьпати підозріннями. На то Сзас посвятив окрему статью вь ч. 250 зь 30 н. ст. жовтня.

Такъ звана *kwestya ruska* єсть по его думцї, якъ звичайно, недавна. Їа викликали „деякі впливи і деякі цілі“. Сзас удаючи дїяльного, боявся повторити утерту вь его таборі теорію, що мов-то правительство австрійське вь 1848 р. викликало рухъ руській для спаралізованя революційнихъ змагань польських. Рухъ сей — каже Сзас — вразу не находивъ для себе прагдїного ґрунту, бо старшій вїкомъ і досвідомъ а любий край свїй Русини (?) не могли освоєтися зь гадкою національного сепаратизму. Але мисль кивена вь цілі розвою (Руси зь Польщею), не высасла. Підняла єя амбїтїи люде, що черезъ то розводненя могли выплыти на верхъ яко проводирѣ, або яко розвїсники чи компромисарѣ. Прїмѣрѣ першихъ зродивъ друґихъ. І настала борба, котра змоґлася же зь житємъ конституційнимъ. Борба та приносила одай сторонї (руській) той хосенъ, що высує на арену люде, що не бдзачаються нї способностями, нї становищемъ суспільнимъ, нї ширши на дїла поглядомъ, що на нїмшїхъ поляхъ бдзачаються нїякомъ видкомъ рожѣ. Взагалѣ були Русини першою генераці (natione Poloni) способнійшій бдѣ теперїшого поколїня сепаратистівъ руськихъ. Вправдѣ трохи підїсся рівень образования (?), але знаменитїхъ талантівъ нема. Не достаеть

нїмъ ширшого погляду на рїчи і тихъ формъ, що знаменують культуру высю. Суть се умїтїенї, недоступні для оргїнальнихъ поантї, замірлї вь доктринахъ. Вправдѣ суть межї ними урядники, трудящі і пильні, суть правники, знаючі кодексъ, суть люде навѣть краснорїчївї — але краснорїчївостѣ та обертаєся мовѣ вь заклатїхъ кружѣ, вь тїснїхъ границїхъ доктрини, вь фразїхъ і соєєматїхъ. Давнїйша генерація була нїшого духа, бо вьобразувалася на вишнїхъ взирахъ. Молодїжїхъ їхъ кормилася нїшими ідеалами. Не говорено нїмъ ще тогдї про „гладу цивїлізацію Заходу“, анї ихъ чувствѣ не бовїано вь византїйськїхъ формъ, не ставлено нїмъ передъ очї такихъ героївъ, якъ Павлюкъ і Хмєльницькій, а серця ихъ не поєво їдїю недовѣрїя, підозрїваня і зависти... А нївнїшї сепаратисти чїмъ кормляться зь-малку і чїмъ живуть? Негація виникає вь ихъ кровї, підозрїлїсть натурї руської крїшася зь кожнимъ днемъ, завистѣ до всего, що выше на всїхъ поляхъ, ставсє для нихъ заповідомъ народнимъ. Перевертїемъ єсть той священствѣ, що жив зь дворомъ, що бере участь вь обходахъ церковнихъ обрядѣ латївського; зрадїнкомъ, наколи пише або говорить по польськи. Дїятого нове поколїняє выдає лише люде середної мїры, котрі могли-бї бути добримї робїтниками, але они не способні знати яке-небудь выше становище. І такого становища не занаї-бї они вїколи, наколи-бї не політика, не парламентарна борба, вь котрій можуть выступити по сторонї опозиція, вь роли гнетеної меншости. То толкує намъ (Сзас-ови) тую завязїтїсть опозиція руської. Жадати безнастанно, опонувати всему, критикувати все, зь всего бути невдоволенимъ, то значить давати знань істованя свого. То пояснє намъ, що Русини вїколи і нїчимъ не можуть бути вдоволенї, бо на се не приваєає ихъ амбїція, глядаюча для себе поля на дорожї негаци. Іке значїть мавъ-бї сей або другїй „проводирѣ“, що засїдає нїмъ вь соїмъ, підносить грїмко голосъ, піддаючи все критицї, — яке значїть мавъ-бї бдѣ, якъ бї наразѣ мусївъ покінити опозиційне становище? Зь проводира збїшовъ-бї на рядового і переставъ-бї істнувати. Але опозиція, а ще закрашена тенденцією національною, кїлько-жъ виглядѣ дає єму, щобъ зайати бдубїе і видкє становище!

До тої категорїи Русинівъ належать і русоєфали, що хочъ панславїсти, таже не зрїкаються ідеї національної; належать і другї (розумїй народовцї), що головнїо стремлять до „суспільнихъ реформъ“. Тї другї чїпаються ідеї окремішности України, сепаратизму, що зайшовъ зь-надъ Дїпра, зь Києва. А ідеї та вїшїда на яву тогдї, якъ старшїй — Головацькій, Наумовичъ, Площанський, Мазявський за надто виразно зрадили свої дївїтїї тенденції, коли „Слово“ Площанського стало мостити дорогу панславїзму. Тогдї молодшїй, зляканї такими змаганями, упо-

ваючи на свої сили, збїрались вь окремішї таборѣ „молодїхъ“ і агромадїлись около пок. Барвїньського яко редактора „Дїла“. Поки живъ Барвїньський — а живъ, на жалѣ, коротко — то умївъ бдѣ же здержувати за смїлї ромахи. Вправдѣ і бдѣ уже бувъ трохи сепаратистомъ національнымъ, і бдѣ фантазавъ о якїхсь окремішности політичній руській, але своїмї фантазіямъ умївъ надати лїкусъ форму, свободну бдѣ всякої пестротї. Чувъ бдѣ вимовнїю потребу, опертїсь о народїсть сильну, вироблену і уформовану, якою єсть народїсть польська, котра для щїрїхъ (?) Русинівъ єсть валою охороннимъ супротивъ панславїзму. По Барвїньськомъ піддаєся пошоромъ національнихъ інтерєєвъ руськихъ. Почались вїча, пропаґанда межї народомъ черезъ читальнї, книжочки „Прєєвїтї“, черезъ „Народнїй Торговлѣ“ і т. д. Почалася борба протївъ всего, що польське, борба звазата, часто несовїсна і не обчислює наслідкїв. Почахосъ апостолство ненависти підъ мїнемъ Шевченка — а самї апостолї не знають, куди ихъ робота заведе...

Мы нарочно одау частину статїи Сзас-у подали майже вь повній основї, щобъ читателямъ нашимъ дати вїрнїй образъ крайного шовїнізму табору станьчиківъ супротивъ Русі і щобъ всю справу вивести вже разъ на чїсту воду. Най знає загаль Руся, якого доброго сусїда маємо підъ бокомъ і якимъ окомъ дивити бдѣ на насъ. Русиномъ добримъ єсть лише той для Сзас-у, хто або розплїсє вь элементї польськомъ, або єсть лише gente Ruthenus, а natione Polonus. Сзас соромиєся лише указати на Савиньськихъ, Черкаєвїхъ і Збїлиженецївъ яко на прїмѣрї такихъ добрыхъ Русинівъ старшої генерації, що вьховались на взирахъ консєрація польської, і котрыхъ бї можна ужити до такихъ консервативнихъ дїлъ, якими були рухавкї зь 1831 і 1863 року. Соромився Сзас указати на тихъ бдїныхъ люде, котрыхъ сили бдѣ жузївъ для себе, а котрыхъ нїмъ яко жузїтїхъ вивувъ заплїтѣ органичїеї праєу. Намъ чїе-жъ звѣстїю, якими средствами деморалїзовано тихъ мужївъ, якъ послугуєаєся нимъ хочъ-бї і протївъ Русинівъ і якъ щедро винагороджено ихъ за ихъ трудї. Пок. Збїлиженця вьведено на бурмїстра краєвїского, бдїтакъ на маршалка соїмового. На тїмъ становицї давъ бдѣ поруку станьчикамъ, що вь часѣ трїхъ лїтъ упорасє зь ненавистїю „справою руською“. Маршалкувавъ вправдѣ ажъ шїстѣ лїтъ, а коли „справа руська“ таки не упала, то Збїлиженецї дали станьчїкїмъ бдїуєтїю. Не помогла єму навѣть і та обстановка, що вь часѣ, коли вь соїмъ ходило о парламентарїйськїхъ вь Перемишлї, пок. Збїлиженецъ зжѣ умисно прїїхавъ зь Кракова до кої-а, щобъ тїлькѣ справу тую убїти. Дєг

Mohr hat seine Schuldigkeit geihan — сказано єму мимо всего, і кивено нїмъ, якъ вьдушєною цїтриною. Не лучшїй долѣ заживъ і Черкаєвський. Доки бувъ неаторомъ Русі всею душею, дотї держано его досѣть високо, а вь дальшїй перспективї указуєає єму навѣть портфєль министерства просвѣтї. Коли-жъ вь часѣ послїднихъ двохъ сесїй соїмовыхъ Черкаєвський ставъ трохи толєрантїйшимъ для шкїблїництва руського, то і тому „поповичевї“ сказано: vale, amice! — і кивено его при послїднихъ соїмовыхъ виборахъ зь Львова. Та-кої долѣ може певно і Савиньський, і молодшїй до Мєруновича, хочъ люде тї дїятого, що не знали і не знають Русі, вартїй були вь таборї станьчиківъ нїшого пошанованя. Сзас дїятого і соромився поимєнувати тихъ люде старшої генерації, перенятїхъ ще звїтїмї ідеалами, бо на нихъ дуже наглядно оправдалася стара казка руська підъ напїсєю: „Тавъ свѣтъ платїть!“

Що для Польцї часи творєня перевертївъ давнїхъ і безповоротнїхъ минули, то може Сзас прїняти до немалого вїдомости. А прїчина не лежить нї вь амбїцїи люде, бо та-кї все і всюдї найдуться; нї вь вїнї правительства австрїйського, що мов-то вїнаїшло Русинівъ; нї вь житїю конституційнимъ, нї вь якїхсь нерозумїмїхъ опозицїи. Все, що довершасє на очєхъ Сзас-у і Европї, має глїбшїу прїчину. А єсть нею загальне змаганьє народівъ до консолидованя себе, до збїраня силъ для труда національного, до підготуєаєня ґрунту політичного. І Русь має свої свѣтї традиції, котрыхъ она не вь силѣ зрєчєся, хочъ-бї хотїла. Їа житїє мусїть плїсти тїмъ русломъ, котрымъ плїсти радї-бї і Полькї, вїймаючи хїба таборѣ станьчиківъ. А що дороги нашї розбїглись уже теперѣ, — то выплїло зь konieczности самого розвою і єсть такъ прїродне, що не можна на то гївѣтїєся. Русь тїмъ часи своєї незалежности політичній такъ добре, якъ і нарбдѣ польскїй. Русь знає, що она сущєствованьє своє вь середнїхъ вїнахъ бдїкуєає струями крови, а зь богато моголѣ стортати на поляхъ єи, щобъ она могла забути о своїхъ ідеалахъ. Що тї ідеалї выдаютьсє Сзас-ови дуже грїзнимї, мы тому не вїноватї. Щобъ справу руську зрєбати ідеальною зь комуною Домбровського або зь тероризмомъ Марославського, вь тїмъ вїновата буйна і дурна фантазія Сзас-у, котра бачить страшенїй марї тамъ, де переводїтєся прїстїй і звичайнїй процесъ одродженя національного. Може то і болєсно трохи, що зь тїмъ бдїродженємъ усуєаєся озамаъ польськимъ на Русі ґрунтъ підъ ногами. Може то і грїбно дивитиєся, якъ „поповичѣ“ заходѣєся коло добра народу свого а не польського; може то і страшно прїмѣчати, якъ лопїтєся той порядокъ суспільнїй, за котрымъ цїнове станьчїкї такъ тужать. Але мы надїєаєся, що у станьчиківъ, яко керманїчївъ долѣ народу польського, будуть крїшїй нерви,

4)

БОРОТБѦ ЗЪ БЫКОМЪ

Спомины зь Испанїи Генрика Сїкевичи.

(Конєцѣ.)

Отъ входить на арену справдїшний espada.

Онъ одягнений такъ само, якъ нїчїй участникъ гриша, лише богатше і красне. Каєтанъ цїлий золотий і гасїтєваний, на грудихъ дорогїхъ мережкї. Пїаната єго і по тїмъ, що бдѣ безъ капєлюха. Єго зорне волоє, зачесане вь задѣ, кїнчитьєся на плечї малю коєєю. Вь лївїй рудѣ держатъ червону суковну хоругву, вь правїй доугу толедавську шпаду. Каєадоры окружають его, якъ воєкї вождя, готовї все вь хвїли небезпечєности скопити на ратунокъ, а бдѣ наблїзуєсь до быка холоднїй, але грїзний і бдїважнїй.

Серця починають тїохсати сильнїйше і настає хвїля тишнї.

Вь Барцєльонѣ і Мадридѣ бачивъ я чотїрохъ найславнїйшїхъ вь цїлїй Испанїи espadas, і допусєаю, що крїмъ студеної кровї, зручности і вправы мають они вь собї лїкусъ силу гипнотичну, котра впливає на авїрану і наповняє єи тайнїмъ страхомъ. Быкъ поведетьєся коло него зовсїмъ нїкакѣ, якъ коло вїшнїхъ участниківъ грища. Не то, щобъ утїкавъ передъ нїмъ, нї! — нападає его може нїмъ же бїльшою силою, але вь его попереднїхъ нападахъ пробивалася крїмъ скажености якась охота. Гонивъ, розганивъ і убивавъ такъ, якъ-бї думавъ, що цїлѣ грище єсть для него і що їде лише о то, щобъ бдѣ убивавъ. Теперѣ, на видѣ того холодного, страшного чоловіка нїмъ шпадою вь рукахъ, мїркує, що тутъ надъ нїмъ смерть, мусїть звнїтути, тутъ, на отєсїмъ кровавїмъ пїєску ставєєся за хвїлину та страшна рїчє.

Тая психологїя звїрати така ясна, що вождї єи бдїдає. Може буги, що она то за-для своєї трагїчности зачїєаєся до найкраснїйшїхъ хвїлї видовища. Зь того здоровєсного

отворїня ажъ бѣ жатїє, весєлїсть, сила; о-но не хоче гнїти! — а тутъ вїде немнуча смерть — і несказанїй жалѣ пробивасє зь всїхъ поворотівъ звїратї. На каєадорівъ, котрыхъ передѣ такъ пересїдїдуєає, теперѣ лєдєи звертає увагу, — напїрає лише на само-го espada, але напїрає зь вїдимомъ рос-пїкує.

Тїлькѣ-жъ espada не забивасє бдѣ разу, бо се пїєла правлїть грища недоволєно. Овъ зводить быка поворотами хоругви, самъ усуєаєся зь-передъ ротѣвъ легкими і незначнїми зворотами, шукає хвїлї, то бдїскакує, то постуєає на передѣ, — вїдимѣ хоче наситити публїку. Вже, вже підносить шпаду — і зновъ спускає.

Боротбѣ переходить цїлу арену, розсївуєся на сонцї, праґасє вь тїни. Вь цїрку зрїваюютьсє оклики, то спбїлнї, то поодинокї зь грудей якоїсь сєнторїи, котра не може прїдушити свого одушевлєня. Часомъ дїнають оплески, часомъ, коли espada зрєбить не-зручнїй рухъ, свїєтѣ роздїрає уха.

Быкъ ударивъ уже кїлькадєсѣть разівъ рогами — все по хоруговцѣ. Публїкѣ вже накучїлось, вже чути голоси: Mata el toro! mata el toro! (забий быка!).

Наразъ наступає вь млѣ ока лїсєкъ, шукарѣ розбїгаютьсє — і вь карку быка, надъ краснїми бандерїлами вїднѣ червона рукоятъ шпады. Острѣ перейшло крївѣ каркѣ і двї третїны шпады заруєає вь грудихъ звїратї.

Espada линаєсь безъ оружя, быкъ же напїрає на него, ає бдѣ зводити его хоругвою по давному, а самъ зворотами хоронїєсь бдѣ ударівъ. А ту вь цїрку зь всїхъ усюдївъ вїде не крїни, а вїгнє і ревѣтї, люде мовъ побожєводїли. На арену летять кїнцї зь цївѣтївъ, цїгарнїчкї, капєлюхи, вахларѣ... Боротбѣ кїнчитьєся.

Очи быка заходѣть бїльшомъ, зь морды хїзе кровава слїна, єго стогнѣ стає храплївїй. Нбѣчє оповивасє его голову. Нїчимъ єму блєскѣ і сїєка. Ще напїрає, але вже немовъ крївѣ сонѣ. Вїбнцї збїрає останки силъ — тягнєсь підъ парканъ — часнїку гойдаєсь на

ногахъ і кляєє переднїми ногами, потїмъ заднїми — і починає гнїти.

Espada вже не дивитьєся на него; бдѣ глядїть на публїку, зь бдїкї летять мовѣ градъ капєлюхї і цїгарнїчкї. Овъ кляєєсь, а каєадоры бдїкїдують зрїтелямъ капєлюхи.

Тїмчасомъ перєлазитъ черезъ парканъ чорно одягнений чоловікъ, прикладає бїковнї бѣжѣ тамъ, де круги шпї сходятєся зь черепомъ, запорює легкою по рукоятѣ і закручує.

Се ударъ милосердїя, по котрїмъ голова опадає на бѣкѣ.

Участникї боротьбы виходять. Черезъ часнїку линаєсь арена порожня — на нїй лише тїло быка і застїлї, роспоренї стєрва чотїрохъ або пѣтьохъ конєй.

По хвїли впадають розгономъ люде зь мудами, прїоздоблєними вь краснїй жовтї і червонї кулїкї, запрягають до стєрвѣ і заточуєтї колеса такъ, щобъ публїка ще натїшїлася вїдомъ стєрва, і такъ само розгономъ выбїгають за сєну.

Не треба думати, що вїдовище скїнчїлосє смертїю одаго быка. По першїмъ наступає другїй, по другїмъ третїй, і т. д. Вь Мадридѣ гнє на представлєню шїстѣ бѣвѣтѣ, а вь Барцєльонѣ убиває по всїмъ.

Тажежє прошу не думати, щобъ публїку мучила одностайнѣсть боротьбы. Бо по перше, боротьба перемїшуєся рїзнїми случаями, котрыхъ причиною буває нововъ быка, менша або бїльша скаженїсть, бїльше або менше знаньє ремєсла у люде і т. д. По другє, то-та публїка нїколи не наскучить собї вадѣ крови і смертї.

Тореадоры, завдяки своїй зручности, гнїнуть рїдко. Але коли то думитьєся, то вїднїєсь уважєєся за величївїше, і быкъ дбї-стає такї самї оплески, якъ espada. А що лїзачьєсь прїгоди і зь людями, докаєамъ сєго єсть то, що крїмъ лїкаря буває на кожѣмъ представлєню і священнїкъ зь свѣтїми дарамї. Очевїдно, бдѣ не находїтьєся межї зрїтєлями, але ждє вь особнїй комнатѣ, до котрон, на случай нещастїя, вноєаєся ранєнихъ.

Не можна сказати — чи вїгоднѣмъ, зь по-ступомъ цивїлізація, покінити вь Испанїи

боротьбу зь быкомъ. Звичай такихъ грищѣ дуже вкорїнений вь природѣ народу испань-ського. На тої боротьбї идуть радо і вышнї, вїтелегїтївї верствы суспільности. Оборонцѣ тихъ грищѣ кажуть, що се газардїй ловнї, бдїповїдаючї лицарскому норовови народу. Але ловнї — то забава, — на ловахъ нема зрїтєльствѣ, тїлькѣ акторы, нема товпѣ жєн-шинъ, котрї майже омїтєвають зь роскошї на вїдѣ мукї і смертї. Впрѣчїмъ на ловахъ не наражує нїхто свого життя за грѣшѣ.

Коли-бї мене запїтали, чи то красне вїдовище, то я бдїповѣвъ-бї: такъ. Особливо красна єго оправа: то сонцє, тїя тїня, тысячѣ вахларѣвъ, що давлячїєся на нихъ, здаєсь мовъ-бї рїй обєвѣтѣ цїркѣвї мїєца, тїя очї, тї коралєвї уста. Красне то множєство то-нївъ теплїхъ а мїцнїхъ, то множєство кра-сокъ, золота, гасїтѣвъ, той розжарєннїй пїєсокъ, бдѣ котрого паїять огнемъ — вїбнцї тїи до-казы зухвалїи бдїваги і та гроза, що висїє надъ грищемъ. То все красне бдѣ струї крови і порозриванїхъ кїньскїхъ животївъ.

Хто знаєть тї грища лише зь оповїдань а бдїтакъ побачить ихъ власними очима, той подумасє вимовлѣтѣ: Якїє є давнїй народѣ, для котрого найбільшою роскошїю і забавою єсть вїдѣ такъ страшнїй, беззгладнїй і не-поворотнїй рїчи, якъ смертѣ? Зь бдїкї той норовъ? Чи се паматникъ середнївѣчної жо-стокости, чи може той потягъ, якїй будитьєся у декотрыхъ людеї прїмѣромъ на вадѣ прї-пастї? Прїйти якъ найблїжє, до самого краю, доторкнутиєся занавѣсь, за котрою тайна — ото давнє бажаньє, котрє вь деякихъ душахъ ставєєся нешорнимъ.

О Испанїяхъ можна сказати, що они вь цїлїмъ переглядѣ своєї исторїи показували потягъ до тої беззгладности. Мало котрїй народѣ бувъ такъ жостокїй вь борбї, нїко-трїй не змїнявъ вїри і любовя вь такїй сум-нїй і кровавїй культѣ, — вїбнцї нїкотрїй не бавитьєся, дрозачїєсь зь смертїю.

Переклавъ Василь Тойсалъ.

що нмъ заразъ не збереться на плачъ, а тымъ менше на збѣгъ до насъ.

Для того неспотрѣбно завдавъ собі Счас такъ багато трудъ въ квалифікаціи молодшого поколѣня Русь. Люде, котрі заходились в аходяться коло двигуна Русь, будуть намъ все дорогами, хочъ-бы у нихъ не було такъ широкого погляду, щобъ ажъ бачили всь рѣч од тогза до тогза, хочъ-бы они нмъ не квалифікувались на министрѣвъ справедливости, а знали лишъ основно кодексъ. Мы явля вдовольнѣи такихъ людей можемо смѣло пожелати в народова польскому. Муравленый трудъ не ганьбить нѣкого. Культура Заходу не естъ для насъ ганюло, а вянатиэмомъ не одушевлялись мы нѣколи, а Хмельницкій в Павлюкъ — то люде, котрыхъ вы самі выкликає колышную полатаючы в ладимъ сусѣднимъ. А хто заручить, чи зъ тыхъ часѣвъ не настало то стремленіе до сепаратизму, котрымъ вы нмъ такъ страшно соблазняєтесь. Счас в его таворь могли-бы вь вѣднѣхъ бѣдъ фанатизму и пристрастий хвилѣхъ роздѣлѣти основно тезису сепаратизму руского. Русь в Польща яко державы жили воишь вь лучшей гармоніи, якъ нмъ. Болеславъ Хорообрый ходивъ у помѣчь Святополковъ, Ярославъ Мудрый спасає Польщу передъ революціою антихристіанскою и антимонархичною. Пѣдъ Грунвальдомъ били мы разомъ Тевтонѣвъ, пѣдъ Хотимъ вь Цедорою Турѣвъ, ходили разомъ пѣдъ Москву, на Молдаву. Але интересы нашъ скоро розбѣшли вь пѣдъ вилывомъ права польского и работы Еуатѣвъ. Тамъ мабуть и треба шувати жерела стремленъ сепаратистичныхъ. А де оно нмъ лежить, мы це розкажемо sine ira et studio.

Бесѣда посла о. Н. Сѣчиньского

выголошена на X засѣданню сойму при дебатѣ надъ справозданьемъ комисіи бюджетовою вь справѣ помочи голодова.

Справа акціи ратунковою занимає якъ найширшіи круги селянства. Не только вь дневникарствѣ и на зборахъ людей интеллигентныхъ, але и вь найтѣнѣйшихъ кругахъ селянскихъ, на засѣданьхъ радъ громадскихъ и по читальняхъ справу тую розбѣрано збѣвѣхъ бѣдѣвъ, а найбільше изъ становища конечной потребности ратунку и зъ становища пожитку. Селяне застановлялися: яка форма помочи бѣдъ краю була бы найбѣдѣвѣйша, коли має выйти не только на заспокоєнне голоду але и на здоровьє селянства.

Вь збараской радѣ повѣтвѣи селяне забирали слово вь той справѣ — и не нуждуюсь, коли о томъ розкажу. бо се, думаю, такожъ послужить до выясненя справы, а для выдѣлу краєвого буде немовъ информатіою, якъ селяне гадали-бы устроити способъ удѣлюваня позичокъ, абы тѣ не лишали по собѣ такой сумной памяти, якъ послѣднѣ голодова запомога.

Рѣчь замѣтна, що селяне загально заявлялися противъ удѣлюваня запомогъ, бо розумѣють, що беззворотна запомога, милостина, може хвилево заспокоити голодъ, але голодный не буде здоровъ бѣдъ нев.

Я гдавѣ, що буду мусѣвъ выступити зъ цѣлою рѣшучістю противъ деякихъ слѣвъ першого уступу проєкту комисійного, бо я первѣсно зрозумѣвъ, що тѣ беззворотнѣ запомогѣ, котрі комисія предлагала дати до диспозиціи выдѣламъ повѣтвѣямъ, будуть средствами деморализующими не только збѣвѣгляду на экономичну засаду, але такожъ збѣвѣгляду на людскій слабощъ, котрі зовуться: протекція. Однакѣ по поясненю п. Стадницкого вь той справѣ я бы вже бувъ трохи заспокоєный.

Тоту нову гадку, що пѣдѣвѣи ви бесѣднѣвъ передо мною, чтобы заснѣвувати мѣсцевѣи институціи, котрі бы приходили вь помѣчь селянамъ, — тую гадку першій разъ порушену ту вь соймѣ, чувъ я такожъ вь-перше зъ устъ селянина. Селяне не такъ дуже лякаються зими, якъ весны, что приде; бояться, что не будѣ мати чимъ обѣяти поля, а тогды слѣдуючій рѣкъ, хто знає, чи не буде голодѣйшимъ.

У насъ на Подѣлю суть ще позбѣгальности давнихъ помѣщичьхъ институціи — шинхлѣръ громадскій. До сего часу мало интересувался загаль сею сировою, але вь повѣтахъ, де тѣ шинхлѣръ суть и де вь репрезентациі повѣтвѣи засѣдають люде, котрі не только добавляються гонорѣвъ и титулѣвъ, але бажають служати зъ пожиткомъ повѣтвѣи, — тамъ тѣ шинхлѣръ громадскій знаходять велику опѣку. Тѣ шинхлѣръ черезъ зиму выпорожняються, отже було-бы рационально и разумно, суму, назначену на беззворотнѣ запомогѣ, назначити вь части на засиленіе выпорожняющихся черезъ голодѣу зиму шинхлѣръвъ. Я бы бувъ навѣтъ за тымъ, чтобы беззворотнѣ запомогѣ цѣломъ не йшли на будову и на консервацию дорогѣ, — титулѣ на тую потребу естъ вь бюджетѣ тѣи сумы не треба вычеркувати зъ бюджету дорожного, — а цѣлу тую суму 100.000 зр., а навѣтъ значну часть зъ державной помочи беззворотной, ужити на скрѣпленіе вычерпанныхъ засобѣвъ мѣсцевыхъ касъ позичковыхъ, а особливо громадскихъ шинхлѣръвъ.

Досѣдѣ, якій полишай по собѣ послѣднѣа голодова запомога краєва и державна, естъ поучаючій, прікрый, а наслѣдка естъ лишившись до нинѣ. Селяне бояться, чтобы и теперь такъ само не сталося зъ тою помѣчю — именно щобы значной части вь той позичкѣ не забрали тѣ, котрі не конче потребуютъ ея, а чтобы не поманено тыхъ, котрі потребуютъ. Надѣ тымъ вѣрта застановляється. Вѣдомо, что сума придѣлена для повѣту на позичку зворотну будѣ дана пѣдъ гарантією повѣту. Ясна рѣчь, что и репрезентациі повѣту мусить звать супротивъ громадѣ и господарѣвъ, затягаючыхъ позичку, забезпечившись вь якійсь способѣ. Таке забезпеченіе не може бути гипотечное, але на основѣ кредиту личного, — значить: госпо-

даръ позичаючій будѣ мусѣвъ дати ручительствѣ. Но ручительствѣ (кажу се зъ досѣдѣу послѣднѣи позички голодовой) знайде лише той, хто мае ще щось вь шинхлѣри, а тому, хто не мае, дуже тяжко знайти ручителя. Зъ того пошло, что зъ послѣднѣи позички голодовой все забрали тѣ, кто не потребовали. ба де-хто бравъ на то, чтобы за 25 зр. купити на Подѣлю моргѣ поля бѣдъ сусѣда, котрій не доставѣ позички, бо не доставѣ ручителя.

Щобы тому теперь запобѣгти, селяне радѣли, что треба бы при роздѣлѣ запомогѣ триматися троха нмѣхъ нормъ якъ тогды. До роздѣлу запомогѣ мають бути комитеты, зложенъ зъ людей, котрі бы не лише вь загальныхъ начеркахъ знали долю селянина, але знали ставъ маєтвѣи и потреби каждого яко свого найбѣшого сусѣда — значить: комитеты мѣсцевѣи. Тѣ-жѣ комитеты мусить етати пѣдъ чинамъ окомъ, але такимъ, котрѣ бы зъ рѣвною любовію обіймало всѣхъ мешканцѣвъ. Такимъ може бути только око душпастиря. Душпастирь повиненъ ухвалѣи комитету, зложеного зъ селянъ, контролювати и поясняти, ба навѣтъ було-бы добре, чтобы на его veto интересуючій делегатъ выдѣлу повѣтвѣи мѣгъ ухвалѣи мѣсцевого комитету що-до роздѣленя позички стримати. Якъ протекція яко слабѣсть естъ приметою сферѣ, котрій аросла вь независимости, такъ зновѣ користанье зъ тѣсного положеня сусѣда естъ слабѣстю тыхъ сферѣ и тыхъ единцѣ, котрі добившись, уважають за найбѣвѣйше скрѣпленіе своего становиска, чтобы что року шувъ морга або моргѣ поля купити хотѣ-бы бѣдъ рѣдного брата. Наслѣдкомъ тѣи слабѣсти естъ вадужитѣ — и я дуже боюсь, чтобы и прісѣи позичкѣ не було того надужитѣ. Заерхностѣи громадскѣи складаються вь каждой громадѣ майже безъ выимки зъ людей вилывовыхъ, с. в. людей, что часть громады мають вь свойѣи кашени, бо пѣдѣла того числяться вилывѣи. Отже есла-бы нмъ бѣдано роздѣлюванье позичокъ, але есла-бы выдѣлы повѣтвѣи роздѣлювали пѣдѣла ихъ информаций, — то такой прѣдѣдѣр мѣгъ-бы довести до невѣдѣвѣдного роздѣленя позичокъ. И тутъ нѣхто не може алого вилыву такъ спарализувати, дати такъ докладнѣи и беззстороннѣи выясненя, якъ той, хто має обовязокъ морально вести громаду и бѣднѣхъ братѣи вь оборону передъ выискуваньемъ того, хто бѣльше може вь громадѣ.

Отже, сформуловавши тѣ гадки, мы гдѣлись-бы на то, что до роздѣлу позичокъ треба покликати чинники мѣсцевѣи, якъ найлучше ознакомленъ зъ потребамъ, але треба конче додати нмъ корректуру, не только зъ голосомъ дорадчимъ, але и зъ становищемъ, котрѣ бы могло стримати актуованье позички, — додати мѣсцевого человека, котрій самъ о позичку не убігавъ, а становившемъ и обовязками своимъ надаєсь до того, чтобы давъ выясненя справедливѣи, дѣйствию становѣи бѣдѣвѣи. Таке урядженье богато бы причинилося до того, что помѣчь выйшла-бы зъ пожиткомъ для людности.

Якъ всѣ годяться на се, что помѣчь потрібна, такъ всѣ годяться и на то, что та потрібна помѣчь выйде на шкоду, коли не буде добре ужита, коли не сотка, але хотѣ-бы десятица и одинъ гульденъ будѣ зверненъ не тамъ, не до тѣи особы, котра безъ нихъ може обійтись, — а то на бѣльше експлуатированье бѣдѣвѣи вь слабѣхъ. Тогды бы и ся помѣчь лишила по собѣ тѣи самѣи наслѣдки, якъ позичка голодова, а бѣдай чи и не шкодливѣи вь нмѣншихъ обставинахъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Завѣся, что соймы краєвъ будутъ радѣти ажѣ до 24 с. м., бо засѣданѣи постійной комисіи для закона карного, котра первѣсно мала зѣбратися 10 а бѣдѣвъ 16 с. м., бѣдѣжѣ на часъ неозначеный. Правительство хотѣе дати соймѣмъ часть покѣнчати свои работы, зъ котрыми они суть вь великій рѣстанціи. Здаєсь, что на ту постанову вилывуло гдѣдѣе залагодженѣе справы адресованъ вь чеськомъ соймѣи и правительство не вѣдѣть теперь охоты скликувати чеській соймѣ на додаткову сесію. Чеській соймѣ будѣ отже радѣти ажѣ до дня 24 с. м. а мабуть до того часу будѣ радѣти такожѣ и нашъ соймѣ.

Вь чеськомъ соймѣ закінчилися вь суботу дебата надѣ адресою. Яко генеральнѣи бесѣдникъ меншости промавлявъ Вшпатый Полемазуючи зъ старо-Чехами сказавъ бѣдъ: Бѣльшѣсть голосѣу противъ адресы не зъ переконанъ, але зъ припорученя правительствѣ; старо Чехи звѣжають на нѣмѣцѣи вь тымъ заохочують правительство не шпанувати чеського права державного. Перейшовши бѣдѣвъ на поле заграничной политики сказавъ бѣдъ: Односно мусить бути дуже поважнѣи, коли цѣсаръ входить вь звязъ зъ бѣдѣвѣи ворогами державы. Войско австрійске, котрѣ помашерувало-бы противъ Россіи, стрѣла-бы така сама судѣба, якъ своего часу Наполеона I. Збѣвѣдѣду на тѣ звязи и сюзы мусить Чехи стояти крѣпко при своѣмъ правѣ державнѣи.

По промовѣ генерального бесѣдника бѣльшости и по кѣлькохъ фактичныхъ спростованъхъ приступлено до голосованя и ухвалено 113 голосами противъ 37 перейти надѣ адресою до порядку дневного. Скоро результатъ голосованя ставъ звѣстнѣи, зробивъсь вь палатѣи и на галеріяхъ страшний крикъ; роздались голоса: Ганьба Ригерови! Ганьба соймѣи! Крикъ бувъ такъ великій, что президентъ палаты велѣвъ ажѣ опорожнити галерію.

И вь хорватскѣмъ соймѣ закінчилися такожѣ нѣчамъ справа прилученя Далматіи до Хорватіи. Партія національна поставила тамъ внесенье на поименне голосованье

и показалося, что противъ прилученя Далматіи було 59 голосѣвъ а за прилученьемъ лишъ 10; партія Старчевача выйшла передѣ голосованьемъ зъ салѣ.

Завтра має цѣсаръ выѣхати зъ Пешту до Инсбрука и тутъ наступитъ вь среду або вь четверъ стрѣча зъ нѣмецкимъ цѣсаремъ, котрій нмѣвѣрно вь тыхъ двахъ будѣ вертати зъ Італіи до Нѣмеччыны.

Пѣдѣла вѣдѣнскихъ газетъ вернувъ гр. Кальноки вь пятницѣу зъ Фридрихсруе до Вѣднѣи и анѣ не задержувався вь Чехахъ у графа Кляймъ-Галласа, анѣ не вѣдѣвъ до Будапешту. Чтобы тамъ конферувати зъ гр. Гербертомъ Басмаркомъ. За то пріѣхавъ гр. Гербертъ вь суботу до Вѣднѣи и бувъ тамъ у нѣмецкого амбасадора кн. Райса а бѣдѣвъ конферувавъ зъ гр. Кальнокимъ. Того же дня вѣчеромъ бѣдѣвъ гр. Басмаркъ до Берлина.

Вь европейскій прѣсѣ починають зновѣ чинѣи разъ частѣйше повтарятися вѣстѣи о збѣровѣнѣхъ Россіи, о посуваню войска на захѣднѣи границѣи. Такъ доносять зъ Варшавы, что вь послѣдѣмъ часѣ посуюно зновѣ значнѣи бѣдѣвъ російской кавалеріи на захѣднѣи границу и роздѣленю ихъ тамъ такъ, что помѣннѣи бѣдѣвъ розставленъ на австрійскій границѣи бѣдѣвъ значну помѣчь. Рѣвночасно доносять и „Гражданинъ“, что 22 и 24 дивизіи пѣхоты перенесено до Царства польского. Перша зъ тыхъ дивизій стояла досѣ вь Новгородѣи и належала до першого ливнѣиного корпуса, котрого команда була вь Петербургѣи а котрій складався зъ трохъ дивизій; друга зъ сихъ дивизій стояла зновѣ вь Гельсингфорсѣи вь Финляндіи и не належала до нѣмецкого корпуса. Накола-бѣ ся вѣстѣи „Гражданинъ“ дѣйствию подтвердилѣе, что вышло-бы зъ сего, что Россія утворила вь Царствѣ польскомъ новый бѣдѣвѣи корпусъ. Була-бы то бѣдѣвъ Нѣмеччинѣи, котра постановила утворити вь вѣсходнѣхъ Прусахъ одинъ, бѣдѣвѣи корпусъ.

Зъ того якъ російска прѣса бѣдѣвѣеся о межинароднѣи ситуаціи, можна вивести, что надѣя на добрѣи наслѣднѣи звѣзду монархѣи вь Берлинѣи зновѣ ослабла. Гостина нѣмецкого цѣсаря вь Константинополѣи выкликала недѣвѣи вь Россіи, котрѣе ще тымъ бѣльшимъ стало, коли пасѣла вѣстѣи, что цѣсаръ вертаючи домѣвъ має поступити до Монархѣи до короля Гумберта а вь Инсбруку має звѣхатися зъ цѣсаремъ австрійскимъ. Такожѣ и тѣи фактѣи, что ситуація вь Болгаріи може и дальше позбѣтати така сама, якъ естъ досѣ, выливають вь Россіи невдоволенье. Зъ Константинополя доносять до „Нов. Временѣи“, что Порта признала-бы радо Кобурга и приступила-бы до тридержавного союза, бо надѣ Босфорѣи знають дуже добре, что скрѣпленье російского вилыву вь Болгаріи було-бы для Константинополя дуже небезпечнымъ. Другіи газетѣи зновѣ бѣдѣжуются и жмуть, что то кн. Бисмарковѣи не богато помѣже, коли ситуація вь Болгаріи ажѣ до весны не змѣнѣи. Невдоволенье вь политичныхъ кругахъ російскихъ стало же тымъ бѣльшимъ, коли министрѣи финанѣвъ розписавъ для дворянского банка на невѣстнѣи цѣли премію позичку и тымъ бѣдѣвъ вѣванѣи партіи надѣи, что министрѣи финанѣвъ естъ приготовленѣи на всякѣи етентуальности.

Російске министерство войны постановило завести вь арміи репетіровскій и карабинѣи системы Лебля, якій уживався вь Франціи и вызначило на ту цѣль 100.000 рублѣвъ.

Завтра має зѣбратися французска палата послѣвъ а буляжистѣи лагодяться вже, чтобы вь Парижѣи выдѣкати демонстраціи. На островѣ Джеранѣи бѣдѣвѣи вь четверъ нарада буляжистѣи, вь котрій однакѣи взяло участь лишъ малѣ число прихильникѣи Буляжера. Мимо того что работало 60 запрошенъ и что естъ 38 буляжистѣи послѣвъ, явилосѣ у свого проводирѣи всего лишъ 23 буляжистѣи. Результатъ нарадѣи держитѣся вь тайнѣи; зачувати лишъ, что вь програмѣи пороблено значнѣи змѣны. Здаєсь, что буляжистѣи хотѣи выдѣкати вь Парижѣи демонстраціи на великій розмѣры, бо агитація ведѣеся вже бѣдъ кѣлькохъ дѣвъ и постановлено выкликати демонстраціи ажѣ вь пятѣохъ мѣсѣяхъ нарадѣи. Полиція робить зъ свои стороны такожѣ великій приготѣвленѣи а навѣтъ стягався войско до Парижа.

Король Миланъ выѣхавъ вѣчерѣ до Бѣлградѣи вь перебѣдѣ тамъ три дѣи. Яка естъ цѣль его пріѣзѣу, не знати. Характеристичнымъ естъ то, что ескѣ-короля не витавъ нѣхто офіціально.

Зъ Софіи доносять, что кн. Фердинандъ постановивъ выставити собѣи хорошіи замѣкѣи вь Софіи и заложити нову часть мѣста. Вь тѣи цѣли покликавъ бѣдъ знатѣи зъ Вѣднѣи и вже зъ ними умовився. Роботѣи мають вести вѣдѣнскій артисты и промысловѣи. Одинъ вѣдѣнскій архитектъ выѣхавъ вже вь тѣи цѣли до Софіи.

Рухъ вь рускихъ товариствахъ.

— На Загальныхъ Зборахъ товариства „Академичне Братство у Львовѣ“, котрі бѣдѣвѣи 3 листопада с. р., здавъ уступачній выдѣлъ справу зъ дѣльностѣи за рѣкъ 1888/89, зъ котрого подаємо до вѣдомости загалу слѣдуюче:

Товариство числяло вь день зборѣвъ 73 дѣйствнѣи членѣи, по бѣдѣвѣи 3 вступившихъ до служѣи войсковѣи. Переважна часть членѣи, бо 43, посвячуєся студіямъ правничимъ.

Зъ початкомъ минушого року шкѣльного було товариство приготовлено выступити вь обо-

ронѣи своихъ правъ на дорогу рекурсу до краєвой власти политической. Коли бо ц. к. дирекція полиціи вѣзвала товариство, чтобы повѣдомовало еи о бѣдѣвахъ державныхъ на засѣданьхъ кружка научного, заложило товариство разомъ зъ другими товариствами академичнымъ рекурсу до ц. к. наместничства, котрій что-до бѣдѣвъ бувъ погодженъ користо. Позаякѣи ц. к. наместничство вь своихъ рѣшеніи приказало реуляминѣи завязуючихъ-ся вь товариствахъ кружковѣи научныхъ предлагати ц. к. дирекціи полиціи до оцѣнки, чи они не выхѣдѣи по-за статутѣи дѣтчного товариства, товариство внесло рекурсу противъ того рѣшеня до ц. к. министерства дѣлъ внутрѣшнихъ — и досѣ выжидає бѣдѣвъ. — Вь роцѣи скликувано такожѣ загальнѣи зборѣи для пріятнѣи рѣзигнаціи выбраного главы товариства а выбѣру нового. — Вь вѣчу академикѣи, что бѣдѣвѣи етъ марта 1889 р., товариство яко таке участѣи не брало. — Сего року не устроювано вандрѣвѣи зъ хорѣи якъ вь лѣтахъ попереднихъ, бо пересѣдѣченосѣи, что тѣи вандрѣвѣи не бѣдѣвѣи дѣли. Замѣсть сего бѣдѣу сего лѣта кѣлькохъ членѣи товариства уопѣишну вандрѣвку етнографичну вь околицѣи Долины, Скольного и Мункача. — Пѣдъ конѣцѣи мѣсяца вересня 1889 була вь товариствѣи судовѣи ревизіи, котру перевѣи ц. к. совѣтникѣи суду п. Маевскій вь цѣли надѣи якихъ предметѣи належалихъ до прирѣштованъхъ академикѣи кѣлькихъ Маршиньского, Кастаковского и Дебѣна, зъ котрыми декотріи членѣи товариства були знакомѣи. Ревизія осталасѣи безъ результатѣи. — Зъ другими товариствами академичнымъ удержувало товариство дружнѣи зносинѣи, було однакѣи пригеноленѣи зѣбрати зъ товариствомъ польскихъ академикѣи у Львовѣи Czełtelnia Akademicka по причинѣи оскорбляющего Русинѣи тону вь писмѣи п. Лашовского, прѣсеа згаданого товариства, „List otwarty“, выданѣи до членѣи его, котрій то поступокѣи п. Лашовского загальнѣи зборѣи Czełtelnia Akademickiej одобрили.

Рухъ науковѣи розвивався вь товариствѣи вь роцѣи минушѣи досѣи користо. Членѣи традиовали сполученъ вь два кружки: правничій и научный. Кружокъ правничій розпоряджає окремою бібліотекою и занимается розпозичуваньемъ межѣи своихъ членѣи факховѣи дѣлъ и бѣдѣручнѣихъ скриптовѣи. Членѣи кружка научного выговляли розпарѣи и читали ихъ на зборѣи кружка, почѣмъ слѣдѣвали дискусіи. Такихъ праць читано вь прѣтлѣу року 9 именѣи: 1. Про Запорожѣи вѣи зрубиованю Сѣчи (т. Величкий). 2. Про Русалки вь словесности народнѣи (т. Колеса). 3. Критика праць Шенановского Nędza w Galicji (т. Будзиновскій). 4. Про реализмъ вь повѣстяхъ И. Франка (т. Е. Левицкій). 5. Мужичкѣи типы вь „Запискахъ Охотника“ Тургенѣи (т. Калитовскій). 6. Жѣночій рухъ вь Галичинѣи и на Украинѣи (т. Колеса). 7. Про порѣвнаня и символическіи образѣи вь пѣсняхъ народныхъ (т. Маковей). 8. Про долю жѣнокъ на Вѣходѣи (т. Галкевич). 9. Справозданье зъ твору Красть-Еббінга: Нашъ вѣкъ нервовий (т. Колеса). Тѣи бѣдѣи бѣдѣвѣи значною участію членѣи и причинялися богато до розбудѣи охоты до читаня и праць науковѣи.

Змагана вь тѣмъ напрямѣи улѣкшує членѣи бібліотека числяча 1524 томѣвъ. Сего року збѣльшилася она о 110 томѣвъ по бѣльшой части подарованныхъ. Рухъ вь бібліотѣи бувъ досѣи значный, бо вызичено 770 томѣвъ, при чѣмъ замѣчаєся, что вь великій мѣрѣ користають товаришѣи зъ поважнѣихъ російскихъ журналѣи „Русская Мысль“, „Кіевская Старина“, „Вѣстникъ Европы“ и др. — Вь читальни товариства помѣщенѣи вь 2 комнатахъ находяться отѣи часѣи: а) рускѣи: Дѣло, Зорѣи, Правда, Червоная Рука, Часѣи правничѣи, Вѣстникъ Буковина, Учитель, Зеркало; б) російскѣи: Вѣстникъ Европы, Русская Мысль, Кіевская Старина, Газета Гатцука, Новости, Русскія Вѣдомости; в) польскѣи: Ateneum, Głos, Ognisko, Kurjer Warszawski, Kurjer Lwowski, Gazeta Lwowska, Gazeta Polska, Iskra, Goniec, Djabel, г) чеськѣи: Zlata Praha, Welehrad; д) нѣмецкѣи: Kölnische Zeitung, die Woche, Arbeiterstimme.

Для розпарѣи занималися членѣи товариства грою вь шахи або варцабы. Такожѣ заявлялося бувъ хоръ спѣвакѣи, вь котрѣмъ жавѣишу участь брало кѣлькохъ членѣи знаныхъ изъ своихъ композицій. Хоръ товариства продуковався зъ добрымъ успѣхомъ на вечернѣяхъ устроюваныхъ товариствомъ „Руска Бѣсѣда“ у Львовѣи вь часѣи мѣсяцѣи и посту, на котрій Бѣсѣда запросила до участѣи членѣи товариства „Академичне Братство“ и призначила дохѣдъ зъ тыхъ вечернѣи зъ его користѣи. На вечернѣяхъ вь постѣи выступали членѣи товариства зъ бѣдѣи популярными, декламациями, спѣвомъ, продукціями на фортепѣи и цитрѣи, а особливо проводили товарискимъ забавамъ. Чистий зыскъ виваѣвъ бувъ невеличкій, але бѣльшу вагу має обставина, что членѣи товариства причинялись тымъ до розбудѣи житѣи товариского. Балѣи сего року не устроювало товариство по причинѣи смерти архикѣи Рудольфа.

Мастокъ товариства выписотѣи зъ концѣи 1888/89 року 1059 зр. 84 кр., а по порѣвнаню зъ рокомъ попереднымъ (976 зр. 44 кр.) о 83 зр. 40 кр. бѣльше. Фондъ корѣннѣи естъ вложѣи вь 5 лѣтѣи довжнѣи державныхъ по 100 зр., вь галицкѣи щадницѣи у Львовѣи 432 зр. 98 кр., вь щадницѣи Народной Торговлѣи 61 зр. 4 кр. и вь удѣлахъ Народной Торговлѣи 30 зр. До активѣи товариства належить такожѣ сума довѣи зъ титулу позичокъ зъ давнѣишихъ лѣтъ 730 зр. 58 кр. и вартѣи книжокъ признаныхъ на продажѣи (по части выдѣиштва товариства) кругло 900 зр. Зъ фондѣи товариства одержали потребуючѣи помѣи членѣи позичокъ безпроцентовыхъ на суму 78 зр. При тѣмъ товариство упрѣсило пн. лѣкарѣи д-ра Сельского и д-ра Лебедовича, чтобы безплатно лѣчили убогихъ членѣи товариства, за що высказує нмъ на бѣмъ мѣсѣи горачу подяку, и постаралосѣи для товаришѣи зъ зниженѣи цѣнъ бѣдъ білетѣи до театру, до купѣи лѣи бѣдъ асигнацѣи на нафту.

По удѣленю уступачному выдѣловѣи повного вотумъ довѣри, выбрали загальнѣи зборѣи новѣи выдѣлъ, котрого складѣи уже бувъ поданѣи вь „Дѣль“, и ухвалили;

Розкладъ вѣды на зѣлѣзницѣхъ державныхъ.
важный 606 1 подолства 1889.

Послѣ львовскаго годичника.

бѣхотать зѣ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зѣ рана. — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи о 10 год. 20 м. передъ полудн. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.
Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновецъ, Сучавы, Яссы, Букарешту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полуднемъ. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова, Черновецъ, Яссы и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновецъ и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.
Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белца и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ зѣ Стрыя: 1) Поѣздъ особый зѣ Буда Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя. о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зѣ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зѣ БудаПешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ нощи.
Въ напрямъ зѣ Станиславова: 1) Поѣздъ особый зѣ Сучавы, Черновецъ и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зѣ Букарешту, Яссы, Черновецъ, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Поѣздъ поспѣшный зѣ Букарешту, Яссы, Черновецъ, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.
Въ напрямъ зѣ Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный зѣ Сокала и Белца о 5 год. 21 мин. по полудни.
Плякаты розкладу вѣды на шляхахъ зѣлѣзницъ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кождой стаци по цѣнѣ 6 кр.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручае прямо зѣ фабрики

СВѢТЛО

1-а по 75 зр., 11-а по 67 зр., за 100 кил.; при замовляньхъ 50 кильогр. 3⁰/₁₀, а при 100 кил. 5⁰/₁₀ опушту.

Упрашаея подавати точно величину свѣчокъ и послѣдню стацию зѣлѣзницѣ, до котрой мае свѣтло выслатися.

2998 **ДИРЕКЦІЯ.**

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купуе и продае

всякій вартостный паперы и монеты по курсѣ дневнымъ.

Поручея зѣ провинціи вышнвие бѣворотного почтою безъ провизіи. 2223 123—0

При приближающѣмъ-ся сезонѣ зимовѣмъ, пригадусьмо нашимъ П. Т. консулентамъ нашѣ

КОКСЪ.

Найбѣшимъ и найдешевшимъ матеріаломъ оналовымъ до топлени печи и кухни, та до сеп цѣли ломанимъ есть нашѣ

КОКСЪ.

Такожѣ до робѣтъ ковалскихъ вѣлыми придальмъ и знаменитымъ есть нашѣ

КОКСЪ.

Продаемо зѣ безплатною доставою (въ мѣсцѣ) до мешканъ кожду скѣлькѣсть нашого

КОКСУ,

за зр. 1-60 за 100 килгр. и перероблена печей и кухни до топлени нашимъ

КОКСОМЪ

выготовляемо бвзплатно.

Зарядъ

Заведеня газowego у Львовѣ.

3221 (3—20)

Змѣна льокало

САДЛОВСКІЙ и МАРКЕВИЧЪ

перенесли свою

торговлю корѣнну, вина и деликатесѣвъ

3222 зѣ рогу ринку ч. 23 (3—5)

до сеп самой каменицѣ зѣ фронтомъ до катедрѣ.

Заосмотривши еи свѣжо и обильно, поручаються якъ доси приклонности и взглядамъ П. Т. Публики.

На пляцу Каструмъ

Щоденно отвореный бѣдъ 10 год. рано до 9 год. вечеромъ

КАРОЛЯ І. ЛЮФКИ

великій исторично-драматичный

МУЗЕЙ

Выстава плястично-механичныхъ фигуръ восковыхъ природной величины зѣ митологій и исторій мѣжъ иншимъ: Величава группа Клеопатра, якъ плыве по Нилу на стрѣчу Антонія; австрійска родина цѣсарска; архикнязь Рудольфъ на катафалкѣ; король Иванъ III. Собѣкій; генералъ Булиже; цѣсаръ: Вильгельмъ І. и Вильгельмъ II; князь Бисмаркъ; послѣдній хвѣлъ житя царя Александра II; Аморъ и Венусъ; прорѣзъ гортани и ракъ въ гортанѣ у цѣсаря Фридриха III; и многіи инші.

Вступъ бѣдъ особы 20 кр. Войсковій низше фельд-вебля и дѣти платять 10 кр. 3227 (1—5)

ПОТРЕБУЮ

доброго рисовника,

котрый есть такожѣ вправнымъ въ зѣоставленю кошторисѣвъ на 3225 руской мѣвѣ. (2—3)

В. Нагѣрный

Львовѣ при ул. Хоружины ч. 5.

Вода сосново-колоньска

выдаюча приемный запахъ лѣсовъ четинястыхъ, до розприскуваня въ комнатѣ.

Цѣна 40 и 75 кр.

Выключно купати можна въ Лябораторіи хемичной Адольфа Покорного Львовѣ ул. Валола 15.

КОКСОМЪ

выготовляемо бвзплатно.

Зарядъ

Заведеня газowego у Львовѣ.

3221 (3—20)

На теперѣшний сезонъ

сировадѣвъ я до мѣси бѣдъ понадъ 30 лѣтъ П. Т. Публицѣ зѣвѣстной Торговлѣ выбѣръ наймѣдѣйшихъ товарѣвъ блаватныхъ, полотняныхъ, суконныхъ, шовковыхъ, матерій на костюмы, плащѣ и верхи футерѣ, такожѣ диваны перекъ и бѣлье столове, зѣ першорядныхъ жерелѣ и продаю ихъ по найдешевшихъ цѣмахъ.

ТОРГОВЛЯ моя находится

пѣдъ числомъ 13, ул. Жовковска,

противъ синагоги нѣмецкой, входъ черезъ сѣны.

Зѣ высокимъ поважаньемъ

3223 (3—6) **Маеръ Видрихъ.**

Десять медальтѣвъ заслуги, дипломъ признания и дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпѣ

за незрѣваніи

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.

Пилиптонъ волосѣ сивому и споловѣдому по колькоразовѣмъ ужито привертѣе красну барву. Пилиптонъ не фарбуе, лише бѣмолоджуе волосѣ, котрѣ пѣдъ вышвомъ сего бѣдичного средства бѣдыскуе первѣству барву, плѣкѣсть и бѣдыскуе. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсилѣйшѣе выпадѣние волосѣ вздержуе, цѣбульки волосѣи зѣмѣняе и до вытворѣваня та поросту волосѣ побуждае. Лисины покрываються краснымъ волосѣемъ. — Цѣлы флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поводженіе и покупъ сего пудру суть найбѣшимъ доказомъ его незрѣванной добрѣности. — Пудрѣ княжій на всѣхъ выставѣхъ бѣвъ першимъ, а численнѣ медальтѣвъ заслуги, якими его бѣдначили, найбѣше его поручають. — Пудрѣ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшѣвъ, есть се найчистѣйша и найбѣжѣйша мучка ростинна, приемно прилягае до лица, надае красну, природну бѣдысть и есть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко малѣ бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зѣ лебедкомъ 1 зр. 50 кр. Рожевый для блѣднѣи и кремовый для шатинокъ и брутѣтокъ, малѣ пуделко по 70 кр., бѣльше зр. 1.20 зѣ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усувае зѣ лица прищѣ, лишѣвъ, угрики, пощадѣние и дѣшеніе шѣрокѣ, выгладжуе морщинки и долки бѣсовъ. Лице бѣдѣжѣе, выбѣловѣ и выбѣжѣе до той степени, що яко средство тоалетово-гигиеничне зѣстало бѣдначене медальтѣвъ заслуги на выставѣ природничо-ликарской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, пляцъ Маріадкѣй и уліця Галицка, рѣгъ Валола въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринѣкъ ч. 2.

ПИЛЬЗЕНСКОЕ ЗИМОВЕ ПИВО.

Симъ подаемо до вѣдомости, що зѣ днемъ 21 жовтня с. р. выдаемо до ужитку зимове пиво. Пиво лежакъ можна одержати якъ доси.

Пильзно (Чехія) въ жовтні 1889.

Броваръ мѣщанскій въ Пильзнѣ основанный въ р. 1842.

Одповѣдно до повѣсного апонсу, генеральна репрезентація для Галичины и Буковины мае честь повѣдомити, що оба роды пива можна одержати въ бочкахъ по 1, 1¹/₂ и 1¹/₄ гектол., такожѣ въ бутелькахъ по 1¹/₂ літра, по цѣнахъ оригинальныхъ. Пива ті суть найзнаменитшіи и найздоровшіи въ свѣтѣ, вѣкѣнци не робѣться пѣдъ тымъ взглядомъ реклямы, бо продуктъ сего бровару, истпуючого бѣдъ повѣ столѣтя, есть знанный ажъ надто Впов. П. Т. Публицѣ.

Зѣ поважаньемъ

Генеральна репрезентація

бровару мѣщанского въ Пильзнѣ.

Львовѣ, ул. Краковска ч. 1.

3217 (3—3)

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, уліця Краковска число 9.

поручае:

Старѣ вина угорскій лѣвинчій и натуральнѣ вина столовой бѣдъ 42 кр. бут.

Знаменитѣ Старки, Житныцки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50

з лѣтъ. 8 лѣтъ. 15 лѣтъ.

Оригинальнѣ вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00 и 7.50 зр. 2847 93—2

МАЛЯГЪ БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

бѣдначенный на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медальтѣвъ за старѣ вино.

Торговля основана Цѣлкомъ въ р. 1789.

свѣжій транспортъ

ГЕРБАТЫ ХИНЬСКОЙ

одержала и поручае торговля

Фридриха Шубута

у Львовѣ Ринѣкъ ч. 45

Цѣнники докладий бѣзплатнѣи оплатно.

3183 (3—20)

ВЫСТАВА

образѣвъ фотоплястичныхъ

въ готели Европейскѣмъ

Въ томъ тыждни

ВЫСТАВА ПАРИСКА

и

мѣсто Парижѣ.

Серія II.

Вступъ бѣдъ особы 20 кр., дѣти 10 кр. Выстава отворена щодня бѣдъ 10-той до 9-той години вечеромъ. 321 (6—10)

ПРОШУ ЧИТАТИ!!!

Симъ маю честь повѣдомити Вп. П. Т. Публику, що я отворивъ при ул. Словацкого ч. 6., противъ нового будинку почтового 3203 (3—3)

комнату до снѣданъ.

Будучи довѣий частъ властителемъ подобного интересу и набравши факховою практикою, мило моѣи подати до публичной вѣдомости, що за низку цѣну можна дѣ-тати въ мойй ново отворенѣй Комнатѣ до снѣданъ смачный и здоровый перекуски горячий и зимний, и такожѣ напоѣвъ найбѣшихъ родахъ.

Стараньемъ моимъ буде вдоволити въ кождѣмъ напрямѣ Вп. П. Т. Публику и надѣюсь, що найду у неи щирѣ подпомогу.

Зѣ поважаньемъ

Вильгельмъ КАЦЕНЕЛЬЕНБОГЕНЪ.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

Убезпечайте будынки и зѣбѣжа!

Мало такихъ лѣтъ, щобы рѣльничѣ безъ всякихъ ударѣвъ элементарныхъ мѣгъ дочекатися живѣвъ; а дождѣе ихъ, якъ великимъ зпиченьемъ для него есть огонь, котрый не лишѣ его будынки но и всю его нацѣю, зѣбраный хлѣбъ ему въ бѣлькахъ хвѣлихъ забирае и обертѣе въ пощѣлъ.

Такимъ нещастьемъ пригнетеный рѣльничѣ цѣлкомъ зѣбѣдѣе, пакѣли бѣтъ не постарѣея завчасу еще о належитѣ охорону для своего майна заасекурованьемъ въ рѣльничѣмъ заведеніи.

Небезпеченство огня, яке именѣ въ осени въ тѣсно забудованныхъ сѣлахъ и будынкахъ переповненыхъ всякими запасами есть велике и наклады на кождого правого господара, бѣбочего о добро свои и своѣи родины, цѣльный обовязокъ, не лишѣти своего майна безъ асекураціи.

Для господарѣвъ подае добру охорону осеянно банкъ взаимныхъ обезпечень „Славія“, котрый совѣстно и варазъ ликвидуе шкѣды при помѣчи двоухъ мужѣвъ довѣрѣи, зѣ котрыхъ одного самѣ пошкѣдованный выбѣирае, при чѣмъ „Славія“ шкѣды въ цѣлости и варазъ вынагорѣжуе.

Въ загалѣ „Славія“ стараея подавати своимъ членамъ що разѣ бѣльше користей и зѣобязаня свои напротивъ членѣвъ якъ найбѣвѣстѣйшѣе сповнити.

За дуже умѣрковану оплату обезпечѣе „Славія“ не лише будынки, знаряды господарскіи, худѣбу и т. д., але на часѣ доволѣный, уже бѣдъ 3 мѣсѣцѣвъ початнѣи такожѣ запасы зѣбѣжа и пашу въ забудованныхъ, оборѣгахъ и сѣгртахъ.

Не повиненъ бы проте нѣхто позѣстѣти безъ обезпечѣе, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при такъ грѣзномъ небезпеченствѣи и такъ пѣдупалѣмъ станѣи економичномъ цѣлого краю, пѣдѣ вѣлыми користными условиями асекураційными, якъ дае „Славія“.

!! Убезпечайте-жь будынки безъ перервы и зѣбѣжа хочѣ на часѣ мѣлѣтѣбѣи !!

Внесени до обезпечѣи приймае Головна репрезентація банку „Славія“ у Львовѣ, уліця Коперника ч. 5 и кождѣ мѣсѣце Заступницѣ того банку. 3074 (9—7)

Головне заступництво бан. „Славія“ у Львовѣ.

Предплата на „Дело“ и налѣжитѣсть за инсераты платитъ
г. Львовъ.

— Русский народный театр. Оперета „Цаганский Баронъ“ вырывается тѣмъ користно одъ другихъ продуктовъ оперетковой музыки, що потягае великихъ богатствомъ правдиво гарныхъ и принадлежныхъ мелодій, свѣжостю и красю музыки. Для того, хочъ Львовянамъ ажъ надо добре звѣстна та опера ать зъ руской, такъ зъ польской а навѣтъ и вѣмецкой сцены — суботѣшныя представления заповнило салю. Притягаючою новостою представления буть такожъ выступъ тенора п. Я-

миньского, тенора правдивого, отже рідкої і незвичайної появи як в загальній, так спеціально в руській театральній публіці. Публіка цікава на той виступ не завелась в своїх надіях. П. Яминський і представив нам як тенор в повном значенні того слова, з високою скалою силного, світлого і металічного голосу, котрим умів володіти зручно і вправно. Яко актор єсть п. Яминський майже дебютантом, бо суботній його виступ був перший перед львівською публікою, тож в першій акції мав було додати у нього звичайну і в таких случаях необхідну трем, однак вже в другій акції опустив її і він грав з життям і свободою. На кождий спосіб був-би п. Яминський цінним добутокм для нашої сцени, котра по уступленю п. Кариньського отже бд трохи вже їсть не мала правдивого тенора. З новобудованих партій зазначати належить партію Гомона, котру доповняв п. Ольшанський. В п. Ольшанському пізнали ми не лише рутинного актора, але і доброго вправного співака, володіючого гарним симпатичним баритоном і бажаючого бачити його найчастіше на нашій сцені хоч-би в більших його талантах і голосових обов'язках ролях і партіях. Зато голос п. Пашевського не надає рідко до партії конте-Карнера і пожаданим бы було, щоб режисеріа обсадила ким іншим тую партію.

Інші партії обсажені були, як давнійше, і випали всі дуже добре. П-я Кляшевська як Саша чарувала красою голосу і прегарною грою а в певних майже не уступала їй п. Радкевич (Арсена), котрої гарний і сильний голос набрав в протигу сего року великої гнучкості і вправы, чого наглядним доказом була вже вступна арія в першій акції з сміло і удатно атакованими трільєрами. Заменито так що до гри, як і характеристики була п-я Осиповичева (Чіпра), незрівняним Жулаком п. Стечинський, а старанним і симпатичним Оттокарком п. Кляшевський.

Хори, як-небудь досить сильні не вступили нас вдовольняти. В другій акції в хорі „Гей-зельце“ вже нам'якне не співали всі учасники мужеского хору котрий випав для того не зовсім добре, що дається сказати також о слухачам по ним жіночій хорі „брені і брені“. В третій акції було в хорі за мало жити. Початок другого акту скорочено без потреби, квітеть першого акту в першій половині був лише квартетом. В прозі замінили ми у деяких артистів і артисток похибки в акценті. На то повинна звернути режисеріа особливу увагу. Музика Гармонії сповняла дальше немилосердно свою задачу супротив слухових органів Публіки і їй, здаєсь, належить головне приписати заслугу деяких неодадностей в хорі.

В неділю представив наш театр драмат М. Кроповицького „Дай серцю волю, заведе в неволю“. Штука та була перший раз торжественно на нашій сцені і ми вже тоді подали зміст її і оцінку літературної її естетичності. Тож тепер обмежимося тільки на рецензію гри артистів. Загалом штука вынала дуже добре в інтерпретації наших артистів. Публіка приймала з признаньем ефектнийшій мейсди гри артистів, чого доказом двократне викликування п. Яновича (в ролі Івана Непокротова) по четвертій оделоні. П. Янович може зачислити ролі Івана Непокротова до найліпших своїх ролей. З артисткою головну ролі Одарки віддала пані Киринька з повним зрозумінням і велим удачною грою. Хори мужеский удалісь добре; в першій оделоні „Ой закувала та сива зозула“ повторено на жадає публіки; хори дівчат випали менше добре.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Львівский высшій судъ краевый именував практикантовъ судовыхъ: І. Хлямача, Март. Чеховича и Ад. Шнайдера авскултантами судовыми. — Дійстнимъ учителемъ в Поладі сибірской именованъ Матвій Строкъ. — Дійстными учителями именованъ: Максим Крушельницький в Городенці, Ант. Конотъ в Охматі, Вол. Склеповичъ в Карові, Едв. Новотный при школѣ вправъ семинарии учительской в Рашеві. — Краева рада школьна именовала дійстными учителя и учителями: Як. Рудинського в Жуковичахъ, Меч. Поповича при 4-кл. школѣ мужеской в Калуші, Ант. Голянского в Городенці. — Старшій совѣтникъ при департаментѣ рахунковомъ окарбовой дирекції, п. Ант. Черня, именованый директоромъ департаменту окарбового а совѣтникъ окарбовый Ів. Каспичишакъ старшимъ совѣтникомъ окарбовымъ. — Дійстнымъ учителемъ и управителемъ именованый Вол. Бега в Динові при 4-кл. школѣ а Ів. Доминьска дійсною учителькою при тій самой школѣ.

— Перенесенія. Дирекція почт и телеграфовъ перенесла ассистентомъ почтовыхъ: Мар. Фонтану и Петра Бушиньского з Кракова, Стан. Остафиньского з Тернополя и Шаст. Кольмера з Бродовъ до Львова.

Соймъ краевый.

Підъ конецъ XVI-го засѣданія сойму зъ понедѣла признано выбѣр послѣ Пальха, антикара зъ Ясѣа, важнымъ.

Потѣмъ зъ порядку дневного посѣ Аснѣкъ въ имени комисіи школьной виѣст, чтобы справозданье выдѣлу кравого зъ департаменту просвѣты соймъ принявъ до вѣдомости, и поставивъ рѣшительно резолюцію, чтобы выдѣлъ краевый предложивъ соймови справозданье зъ досихчасной дѣльности „Мацѣржа польской“; кѣлько выдае дружба,

якій, и загальний плянъ ви выдавничствъ. — По короткій дебатъ принято внесенье Петруского, чтобы справозданя „Мацѣржа“ булі долучуванъ до справозданя выдѣлу кравого.

Пос. Мидовичъ промовлявъ в справѣ основанія 8-класовой школы женской в Ясѣ; просивъ, чтобы при переговорахъ зъ мѣстоми рада школьна мала взгляды на то, что Ясѣа остатными часами мало богато выдѣлкомъ на будову гимназіи, суду и т. д.

Пос. Жардецкий поставивъ внесенье; в справѣ украденыхъ передъ двома роками депозитовъ в судѣ в Кутахъ. Судъ бере таксу за депозиты спротнавшихъ, то для чего не авернуть досѣ депозитовъ?

Пос. Крамарчикъ забравши голосъ по удѣленію ему маршалкомъ ваганъ за выказъ, что богато маршалкомъ повѣстовъ єсть „пѣросеісѣувъ“, заявивъ, что онъ не мавъ на мѣру выказуваема роздору сусѣльного, а въ удѣленіи ему ваганъ бачитъ тенденцію „указанія убого послѣдъ селѣнимъ“. На то відповѣвъ маршалокъ, что зовсімъ не гадае обмежати послѣдъ свободу слова.

На тѣмъ свѣчилось засѣданье.

XVII-те засѣданье сойму зъ дня 12 н. ст. падолиста 1889.

Передъ приступленьемъ до порядку дневного відповѣвъ комисаръ правительственный на интерpellацию пос. Жардецкого и товаришѣвъ в справѣ крадѣжа депозитовъ в Кутахъ. Що-до першомъ точи о бдшкодованю потерѣвшихъ черезъ крадѣжъ, то заявивъ комисаръ, что Сруль Рагелъ подавъ вже жалобу о бдшкодованье а ще скорше заложенъ бувъ якийсь Якубовичъ, але бдтакъ бдступивъ дорогою цесіа Табакаровичевъ. Обѣ сѣ справы сѣтеперъ на дорожѣ залагодженя. Що-до другой точи интерpellации, якъ правительство думаетъ забезпечати депозиты, то сказавъ комисаръ, что крадѣжъ в Кутахъ була одинокъ вѣ своимъ родѣ безъ всякихъ слѣдовъ влому и разбаваня; противъ всякихъ иныхъ крадѣжей, котрі дадуться предвидѣти, сѣтеперъ заводятся новѣ уряды податковѣ тамъ и депозиты до нихъ переносаються.

Зъ порядку дневного ухвалено на внесенье д-ра Савчака перейти надъ петиціею громады Петруговъ о выключеніи ѣи зъ суду повѣтового в Ропчицахъ тымчасово до порядку дневного. — Громады и обшары двѣрскій Домажиръ, Зелѣвъ, и Жориньска ухвалено выключити зъ округа суду повѣтового в Яновѣ в старостѣ въ Городку а прилучити ихъ до Львова. — Петицію громады Кристинополь и др. о утвореніи въ сокальскомъ староствѣ нового суду повѣтового зъ оцѣдкомъ в Кристинополі передано выдѣлову кравому до нового розсѣду и заданя справы на слѣдующій сѣсѣ. — Принято внесенье выдѣлу кравого, чтобы в Поморѣнахъ утворити судѣ повѣтовый.

Довша дискусія вызвалася надъ справозданьемъ комисіи административной о справозданяхъ выдѣлу кравого в справѣ заряду фондомъ позичковымъ на будову касаренъ для войска и о петиціи вѣча мѣст в справѣ квартирочковѣ. Промавляя дуже широко пос. Дворскій, Ромащевъ и Гольдманъ выступающа в оборонѣ мѣст и доказуя, что фондъ сей треба к-чѣ збѣлшити. Пос. Дворскій поставивъ кѣлько внесенъ маютахъ на цѣли поправити предложена комисіи. Соймъ однакожъ ухваливъ предложена комисіи а именно, чтобы на случай браку фондовъ мѣст выдѣлъ кравий предлагавъ соймови свои предложена что-до продолженя сѣлати. Надъ петиціею вѣча мѣст и громады мѣста Станиславова передѣла палата до порядку дневного а петицію мѣста Яворова передала выдѣлову кравому до узглядѣнѣя.

Пос. Поляновскій мотивувавъ наглядное внесенье о Сѣянського внесенне в кѣлобъ сѣлянськомъ: „Вызавъсь правительствомъ, что бы вымѣново на рѣкъ 1890 зволюло призната збѣлшенне бдъ податку консумційного зъ рѣзанье рогатомъ худобы, бѣтосъ сильно черезъ гдѣ-вельничковъ а не черезъ факховыхъ рѣзничковъ, не на продажѣ але на власну консумцію“. Бесѣдникъ жадавъ, чтобы сѣ внесенне передати комисіи податковѣ. З. Козловскій жадавъ, чтобы внесенне сѣ бдслати до комисіи административной. Тому спротивились Поль и Гаванеръ, котрі доказували, что справа сѣ була вже трактована в комисіи податковѣ. Ввиду того передано сѣ внесенье комисіи податковѣ.

При справозданю комисіи административной зъ петиціи краковского товариства рѣбничого и громады мѣста Рогатина о пѣльгу в принсѣхъ о заразѣ пысковой и ратичѣй промавлявъ В. Козловскій а домагався замѣненя границъ бдъ Угорщины и выказувавъ, что правительство наибѣльше провинилосъ в тѣмъ, что у насъ бѣда. Подъ правительствомъ разумѣе онъ шефовъ секція, секціи вѣратѣвъ. Звертавъ также увагу на то, что правительство не хотѣло прѣдати на мѣстнацтву троихъ урядничковъ для контролѣ ветеринарской и не хоче збѣлшити ветеринарѣвъ. — Пос. Струшевичъ доказувавъ, что рѣдѣ домагаться замѣненя бдъ Угорщины и наводивъ примѣры, зъ котрыхъ выходило, что власти ветеринарѣвно-полиційный просто сѣкують людей.

Правительственный комисаръ бдповѣдаючи на замѣты обоихъ попереднихъ бесѣдничковъ, котрі то замѣты могли-бы кинути иде светло на ветеринарѣвно-полиційный органы, сказавъ, что такъ але не єсть, якъ она представляють в правительству робиться несправедливо докѣрѣ. Властитель самѣ не вважають на небезпечность заразы, скоро она де проявиться, не

дають о тѣмъ знати зверхности громадской а громады о тѣмъ также не довосятъ. Бесѣдники не навели пѣякого факту, не подали и мѣнѣя а говорятъ лишь загально. Правительство знае дуже добре, что розпорядженне о заразѣ пысковой и ратичѣй приноситъ велику шкоду господарямъ, але она мусѣло ѣи выдати, чтобы не допустити до бѣльшой школы, бо тогда всѣ краѣ замѣнулись-бы бдъ Галичина и вывѣзъ худобы и безрогъ бувъ-бы зовсімъ немѣжливый а такъ бѣдай вѣ части можная вывозити. Правительство не змодѣфисувъ розпорядженя, доки одиновы ветеринарѣйный не поправлятьсѣ, бо треба знати, что зараза єсть в 67 повѣтахъ а вѣ нихъ вѣ 629 мѣсцевостяхъ.

Пос. Козловскій бдповѣвъ комисаревъ, что ѣи не хотѣвъ оспорѣбляти ветеринарѣвъ а именно наводивъ бо не єсть денунціантомъ; коли комисаръ хоче, то може вышукати собѣ именовъ зѣ актовъ вѣ на мѣстнацтвѣ.

Пос. Крамарчикъ подавъ комисаревъ факты: Вѣ Освѣдамъ — казавъ бесѣдникъ — видѣвъ онъ, якъ одиновъ вагонъ зѣ безрогами бддѣлено и сказано, что безроги бездорозѣ, але коли властитель помагавъ за „кѣсѣ“, було все добре. Вѣ краю не такъ дѣвѣя, якъ то сѣбѣ правительство представляе. Може бути, что паспортъ на худобу вѣ одиновъ громады выдѣются вѣ другѣй, але ветеринарѣ допускаясьеся богато надѣжжати, для того добре-бы було, чтобы бѣдай дозволено було выставляти одиновъ паспортъ на кѣлька безрогъ зѣ того самого гнѣзда.

Пос. Мадейскій и товаришѣ поставили внесенье: Вызавъсь правительствомъ, чтобы: 1) для уцѣпѣнѣйшого забезпеченя свободы и чести горожанъ державы порѣбало бдповѣдній зарядженя, котрі могли-бы зарадити неправильностямъ, якѣ приключаются часто при выконуваню закона карного а вѣ особливости давали поруку, что сновнованье урядѣвъ публичныхъ обжаловатѣльствъ, судѣвъ слѣдчого и прѣсѣдателя розправъ карныхъ буде повѣряться завѣсѣды урядничкамъ до того занята особливѣ збѣбнымъ; 2) чтобы зяло подѣ розвагу, чи не выпадало-бы обовязуючу процедуру карную вѣ тѣмъ напрѣмъ змѣнѣти, чтобы въ пригрозѣяющѣмъ періодѣ процесу карного властѣ прокуратора и судѣвъ слѣдчого була обмежена, за то атрибуція палаты радной трибуналу була розширена.

Год. 3¹/₂ засѣданье треваетъ дальше.

— Громада Сѣмѣцъ, пойма станиславѣвского, взяла за порождо и стараньемъ пос. Гурика вѣ прѣприметомъ бдъ выдѣлу кравого будову одиновъ части (2¹/₂ кѣльомъ) краевой дороги за суму 11 тысячѣвъ и кѣлька сотѣ зр. и то безъ всякой кавціи и контракту! Вчера була депутация зѣ Сѣмѣца вѣ выдѣлѣ кравомъ и залагодила остаточню сѣю справу. До Сѣмѣца выѣхавъ вже ижжирѣ выдѣлу кравого, котрый має вызначити роботу. За примѣромъ Сѣмѣца повиннѣ пойти и инші громады!

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 12 падолиста. Намѣстникъ Кильмансеігъ заявивъ въ соймѣ, что министерство торговѣ займается вже справою полосовой тарифы. — Corr. de l'Est довѣдуєсь, что кн. Караджоржевичъ виѣстѣ петицію до скупштинѣ, чтобы ему дозволено вернути до Сербіи; онъ обѣцаяъ дати 500.000 фр. на заложенье медицинѣго факультету и 150.000 фр. на фондъ для инвалидовъ.

СТАЛУ ПЛАТНЮ
и провазію плачу за посередничество вѣ продажѣ па раты законно дозволеныхъ львовѣ.
Wechselhaus H. Fuchs,
Budapest, Franz Denkasse 12.
3232 (1—10)

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подъ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хоружина ч. 22

оручае добру и выдѣтну каву опрѣдѣжену безпосередно бдъ продуцентѣвъ зъ Америки полудневомъ.
Каштукъ у Львовѣ;
І кѣльо 1.70 зр.
нава палена 1¹/₂ кѣльо 1.20 зр.
на приваціи:
4¹/₂ кѣльо 3.70 зр. франно.

Обѣдѣвателямъ надѣ 30 кѣльо опустѣ.
Не маю зовсімъ тѣхъ родовъ кавы, котрі оголошуютъ кѣшъ подѣ назвою моего апамена. Спрѣваждую каву просто бдъ продуцентѣвъ, что можю доказати, и продую ѣи найменше о 20%, дешевѣе якъ хто небудѣ. Вѣ Гамбургѣ и Триѣстѣ можна бддѣтати каву вже лишь зѣ чѣ твертой руки, а то для того, что продуцентъ спрѣвае гуртовничковъ на мѣсто, той знову гуртовничковъ вѣ Европѣ, бдъ тѣхъ купувъ комисіонеръ, а бдъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожничого. Впрѣчьмъ може кождый самъ переконатися, якъ добѣтате де иде по тѣй цѣвѣ такъ каву язь моя что до якостѣ и смаку. 2.27 (50—2)

Парижъ 12 падолиста. При пробѣмъ голосованю на зборахъ республиканскихъ посѣловъ на президента палаты одержавъ Фльоке 174 голосѣвъ а Бриссонъ 76.

Римъ 12 падолиста. Итальянскій парламентъ скликапо на день 25 с. м.

Берлинъ 12 падолиста. Кн. Бисмаркъ має сего тыждня приѣхати и буде мати вѣ парламентѣ бесѣду о вѣсходно-африканской политикѣ колоніальной.

Бѣлградъ 12 падолиста. Кор. Милана витали въ недѣлю молодой король и регенты. Вчера зробивъ кор. Миланъ визиту всѣмъ регентамъ и конфѣрувавъ зѣ Ристичемъ.

Перелісна Редакція и Администрація.

Вл. Наєр. зѣ Чайн. 5 зр. одержали. — Вѣч. о. Горн. зѣ Гоз. Рахунки сходятьсѣ; заплачено до 10 грудня с. р. — Вѣч. о. Зар. вѣ Розг. 4.25 зр. одержали. — Вѣч. о. Д. Лоп. вѣ Розг. За сѣй рѣкъ приѣде намъ що 2.50 зр. — Вл. Рыб. зѣ Мукул. За сѣй рѣкъ приѣде намъ ще 1.70 зр.

Вѣ сѣли товариства „Frohsinn“ вѣ готелю Жоржа.
РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ
подѣ зарядомъ И. Биберевича.

Вѣ Второкъ дня 13 н. ст. падолиста 1889.

Вѣ послѣдѣй хѣдлѣ рѣшила дирекція за-для независимыхъ бдъ неѣя причинѣ выставити драму вѣ 5-охъ актѣхъ Карпенка Карого

Наймичка.

Орхестра 55 полку подѣ управѣю п. Вахѣ.

Початокъ точно о годниѣ 7 вечеромъ.

Конкурсъ 2383 (1—3)

на книжочки 1¹/₂—2-аркушевѣ, уложенѣй популярно а писанѣй правописѣю книжочекъ товар. „Просвѣта“ и чистымъ народнымъ языкомъ, а то на:

- 1) Повѣстки зѣ жита сусѣльно-народного и оповѣданя морально-религійный;
- 2) оповѣданя историчный;
- 3) розвѣдкѣй экономичный, господарскій и обрѣзки зѣ исторіи промыслу и торговѣ;
- 4) на працѣ зѣ гитѣены;
- 5) короткѣй правотаръ народный;
- 6) образки этнографичный и географичный;
- 7) образки природы;
- 8) календаръ на рѣкъ 1891 або поодинокі части того-жѣ.

Ремунерация 15—25 зр. бдъ печатного аркуша.

Зголошуватисѣ треба до центрального выдѣлу тов. „Просвѣта“ ул. Орменська ч. 27.

Д-ръ Ом. Озюновскій Костъ Памьковскій голова. секретарѣ.

Пригадуюсѣ Всечестному Духовенству, что такъ якъ кождого року при надходячѣхъ свѣтахъ принимаю старѣ Євангелія до переплету по найдешевѣйшѣ цѣнахъ. Принимаю также замовленя на новѣ, маючи прекрасный текетъ на складѣ. Позаякъ вже часъ короткѣй, для того прошу зѣ замовленьемъ поспѣшитися.

3299 Зѣ поважаньемъ (9—20)

Михаилъ Спжарскій
у Львовѣ, Подвалѣ ч. 9.
вѣ Институтѣ Ставропѣйскѣмъ.

Перфума конвалія
власной дестилляції знаменита и бѣдначуючѣя приятнымъ и трѣвалымъ запахомъ.
Цѣна флякону 50 кр.
1 зр. 1.50 кр. 3507
Виключно купити можна вѣ Лѣбораторіи хѣмичной Адольфа Покорного ул. Валова 15.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
порукае
найперѣдѣйшій перфумы, тоалѣтовѣй воды, бѣдначенѣй медальми заслуги и двома дѣтломами узнаня,
ИМЕННО:
Перфумы: яничова, фѣлкова, рѣжана, рѣзедова, конвалія, Ylang-Ylang, Оропелѣхъ, Jockey-Club, гѣлгрознова, Ess Bouquet, пѣжнова, Millefleurs, и т. п. Фляконки по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.
Вода варшавска, бѣдначается дуже приемнымъ, прѣтовымъ запахомъ. Фляконикъ меншій 95 кр., бѣльшій 1 зр. 80 кр.
Вода левандова подѣбѣна и вода левандово-аморѣва, сѣтъ загально уживанѣй до розприскуваня вѣ салѣонахъ за-для своего приемного, милого и лагѣдного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.
Воды кольоньскій вѣ кѣльохѣхъ бѣльшихъ и рѣдѣхъ, передѣй и найперѣдѣйшій. Фляконки по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.
Дѣстѣти можна у Львовѣ у власныхъ склѣпахъ: улицѣ Коперника ч. 3 и улицѣ Галицка, рѣгѣ Валовой Вѣ Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Вѣ Черновѣдахъ рынокъ ч. 2; зразомъ у вѣхъ перворядныхъ склѣпахъ и антикахъ.

поїхати екипажемъ, щобы то все оглянути, але она не хотїла. Она лишь слухала, якъ їй о всїхъ тыхъ чудесахъ оповїдали, и лишь весело усмїхалася, але сама не розпоряджала, бо не хотїла до нїчого мїшатися. Все то, що їй розповїдали, було далекимъ одъ неї, бо належало до того незнаного свїта, що бувъ для неї зовсїмъ чужимъ. Досить, що тї, що єї любили, лагодили щастє для неї; якъ та княгиня зъ зачарованого краю хотїла она прийти до своєї правдивої держави, въ котрій мала панувати. Впрочомъ не ялося, щобы она вже теперъ оглядала своє придане, що стояло розложене въ новомъ помешканю. Тамъ було всїляке бїлье зъ буквами єї шляхотского имени, святочна одїжъ вышита богато золотомъ, старосвїтскї и моднї прикрасы и бижутерїи дуже деликатной работы и высадженї брїлянтами найчистїйшої воды. Ангелицѣ було досить, що єї мрѣї стали дїйностїю, що то правда, що єї чекає таке богатство, що незадовго все такъ красно сповниться, якъ она то собѣ выдумала. Лишь вїначальну сукню казала собѣ привести рано передъ вїначаньємъ.

Коли Ангелика того дня рано на своїй широкїй постели отворила очі, мало що не минулася зъ розпукки; она налякалася, що не може удержатись на ногахъ. Хотїла встати, але ноги пїдъ нею западалися. Одъ того страшного переляку щезла десь и та веселїсть зъ тамтого тыждня. Коли одтакъ побачила, якъ Губертина вїйшла весело до комнати, то здивувалася не мало, що и она була въ силѣ зъ нею ходити; але она мѣркувала то добре, що то не єї власна сила держати на ногахъ, лишь що то їй помагала сила невидимого и що якїсь прихильнї руки єї носили. Єї убрали; она була якъ перо легка, майже вже нїчого не важила. Коли мати тому здивувалася, то она одповїла на то жартуючи,

щобы борони Боже не дмухнула, бо ще готовъ еи вѣтеръ вхопити. А коли еи убввали, то холодна хатына пѣды бокомъ катедры задрожала ѡды могучого ѡддыху великана, бо въ катедрѣ гудѣло вже ѡды приготовлень до торжества. Духовенство поралось вже дуже поквально а безустаннїй голосы дзвонѡвъ розносили таку радѡсть по мѣстѣ, що ѡды нен ажъ старїи муры дрожали.

Вже цѣлу годину дзвонили дзвоны, якъ коли-бъ въ горѣшнѡмъ мѣстѣ було якесь велике свято. Бувъ теплый цвѣтневый день а сонце свѣтило ясно и грѣло мовъ бы на зазывѣ голосного звуку дзвонѡвъ; улицями сновалося множество людей. Цѣлый Бомонъ спѣшивъ на весѣлье малои вышивачки, що позыскала собѣ була любовь всѣхъ жителѣвъ. Сонце такъ якось чудно обливало своимъ свѣтломъ улицы мѣста, що здавалося, що то нѣбы якїсь чародѣйнїи руки сыплють золотомъ на землю, а середѣ сего веселого свѣтла сунулася величезна товпа людей до катедры и незадовго наповнила еи биткомъ. Навѣтъ цѣлый пляцъ ді Кльоатръ бувъ повенъ людей. Тутъ пѣднималася головна фасада церкви якъ цвѣтиста китиця въ гору и переходила зъ снѣднои будовы въ чисто романьскѡмъ стилю въ горѣшну будову въ стилю готицкѡмъ. Здавалося, що ажъ сама та фасада радуется зъ сего весѣлья, бо все, що на нѣй ясенѣло, все, що разомъ зъ нею въ гору пѣднималося, всѣ камѣннїи острокаблуки, всѣ стовпики, балюстрады и склеплѣня, всѣ низькїи, що скрывали въ собѣ статуи святыхъ, всѣ хрестяки и прикрасы на причѡлку, всѣ розеты, словомъ все, що лишъ тамъ було, супроводжало бѣдну дѣвчину по дорожѣ еи житя, котре для неи було лишъ однимъ непонятнымъ чудомъ.

О 10 годинѣ загудѣли органы, Ангелика и Фелісіянь вѡйшли въ тѡй хвили до церкви и повѣльнымъ крокомъ

поступали середъ густои товпы цѣкавыхъ до великого престола. По церквѣ пѣйшовъ шепѣтъ подиву, люде вытягали головы та ставали на пальцахъ, щобы лишъ побачити молоду пару. Фелисіянъ, хочъ бувъ дуже зворушений, поступавъ все таки гордо и поважно. Въ чорнѣмъ одѣвнѣю выглядавъ онъ ще красшій, якъ бувъ. А Ангелика вже такъ такъ була красна якъ ангелъ, такъ миленька и такъ якоюсь таємничою силою потягала идъ собѣ, що хто лишъ на ню споглянувъ, то ему ажъ серце забилося въ грудехъ. Она мала на собѣ бѣлу морову сукню, прибрану бѣлыми брабантскими коронками, посчѣплюваними зъ собою перлами а бдѣ пояса и волянтѣвъ сукнѣ звисали рядки прекрасныхъ перелъ. На головѣ мала вельонъ зъ старыхъ англійскихъ короннокъ, прикрѣпленный до волоса потрѣйнымъ вѣнчкомъ перелъ. Онъ закрывавъ еи цѣлу и звисавъ ажъ до нѣгъ. Бѣльше не мала нѣчого на собѣ, анѣ одной цвѣтки анѣ одной прикрасы. Въ тѣмъ пречуднѣмъ бѣлѣмъ строю выглядала она зъ своими синими якъ фѣялочки очима и яснымъ волосемъ якъ яка свята и не ишла а нѣбы крыльми пѣднималася помежи товпою а за нею лишъ легенько шумѣла сукня.

Передъ престоломъ уставленіи були для молодять два крѣсла, выбитіи кармазиновымъ оксамитомъ. За ними стояли на колѣнахъ Губертъ и Губертина на подушкахъ назначеныхъ для членѣвъ родины, а органы кѣнчили вже выгравати привѣтній акорды. День передъ тымъ дожили они несподѣванои радости; саміи не знали, що на то сказати и зъ цѣлои душѣ дякували Всевышнему, що давъ и имъ дожити такого щастя якъ ихъ дитинѣ. Губертина, якъ звычайно пѣйшла була и теперь на кладовище помолитися на могилѣ своєї покійной матери, бо еи бравъ дуже великій смутокъ, що буде теперь му-

сѣла жити сама самѣсенька, коли ѡддасть доньку. Довго, довго молилася она на могилѣ покѡйницѣ. Наразѣ задрожала, зѡрвалася и станула на рѡвнѣ ноги. Покѡйниця далася переблагати; по трицяти довгихъ лѣтахъ простила она їй и зѣ пѡдѣ глухой могилы на знакъ прощенья подала їй то щастье, котрого Губертина такъ дуже бажала, щастье, котрого може зазнати лишѣ та женщина, що стане матерію. Не вже-жѣ покѡйниця выслухала ен въ заплату за ен милосерднѡсть, за то, що она пѡдняла колись въ зимѣ зѣ-пѡдѣ порога церкви бѣдне, нужденне сотворѣнне, пригорнула его до себе а теперь зѣ великою парадѡю ѡддавала за князя? Тому то обоє Губерты стояли теперь на колѣнахъ передъ престоломъ Всевышного и вже ажѣ не могли молитися, бо не знали якъ Ёму дякувати за ту ласку, котру Їмъ зѡславъ. А передъ ними на тронѣ сидѣвъ епископъ, що такожѣ належавъ до родины. Їмъ выглядавъ въ своихъ ризахъ церковныхъ зовсѣмъ якъ правдивый заступникъ Божій: на его поважнѡмъ лиці натхненѡмъ духомъ Божиимъ не було анѣ слѣду людской пристрасти. Понадъ его головою видко було вышитый гербъ Готкерѡвъ, котрый держали два ангелы.

Теперь розпочалось торжество. Явилося все духовенство, прийшли були навѣть сусѣднѣ священники, щобы почитити свого епископа. Зѣ-помежи бѣлыхъ ризъ священничихъ выглядали тутъ а тамъ золотавѣ ризы спѣвакѡвъ и червонѣ ризы министрантѡвъ. Навѣть вѣчну темряву въ глухой романьской каплиці освѣтило було того дня веселе свѣтло цвѣтневого сонця и пробивалося черезъ ѡкна та нѣбы жаромъ обсыпало ихъ примурки. Въ серединѣ церкви горѣло цѣле море свѣчокъ; тамъ ихъ було тѡлько якъ звѣздъ на небѣ. Великій престолъ стоявъ цѣлый въ свѣтлѣ; позапалювано всѣ пауки и

пѣдсвѣчники на стѣнахъ. Передъ молодыми уставлено два великѣ канделябры зъ величезными раменами, ѡдъ котрыхъ, якъ нѣбы ѡдъ сонця, розходилося свѣтло. Дальше уставлено цѣлый лѣсъ вселякихъ ростинъ и цвѣтѡвъ, розцвилѣ корчки бѣлыхъ азалѣй, бѣлыхъ камелѣй и лилѣй. Ажъ далеко въ глубину апсиды заходило золотаве та срѣблавѣ свѣтло а тутъ и тамъ промакнувъ кѡнчикъ шовку або оксамиту, коротко сказавши, зъ-поза розставленыхъ цвѣтѡвъ пробивалосѣ якъ ѡдъ монстранціи такъ ясне свѣтло, що ажъ за очи ловило. Понадъ то все пѡднималасѣ баня церкви, що спочивала на чотирохъ величезныхъ стовпахъ. Ѳдъ якогосѣ невидимого подуву дрожала поломѣвъ тысячѣвъ свѣчокъ и клониласѣ передъ свѣтломъ сонця, що заходило до церкви черезъ готицкѣ ѡкна.

Ангелика просила, щобѣ еѣ вѣнчавъ отецъ Корнилъ. Коли отже побачила, що ѡнъ вже иде а зъ нимъ и два сослужителѣ, то ажъ усмѣхнулася до него. Таки сповняються еѣ мрѣѣ, она ѡддаєсѣ и то такъ, якъ того навѣтъ и не спѡдѣваласѣ, за богача, хорошего и знатного чоловѣка. Въ церквѣ спѣвають вже вѣнчальный нмѣъ, горять тысячѣ свѣчокъ, а людей въ нѣй, а духовенства безъ лѣку. Стара сѣ церковь ще не видѣла такого вѣнчання; середъ сего щастѣ ажъ нѣбы стѣны еѣ розступилисѣ и она стала ширша. Ангелика лишь усмѣхнулася, она почувала вже смерть въ собѣ; она почувала, якъ середъ сеѣ загальноѣ радости смерть вже тѣшиться зъ своѣѣ побѣды. Коли вѡйшла до церкви, звернула свои очи на каплицю Готкерѡвъ, де спочивали Льоретта и Бальбина, тѣ щасливиѣ покійницѣ, що погибли въ повнѡй силѣ молодости, въ хвилѣ найбѡльшого щастѣ въ своѣмъ житію. Въ сѣй хвилѣ здавалосѣ ѣй, що она вже совершенна, що перемогла саму себе, що она такъ ѡдмѣнилася, якъ

коли-бъ на ново на свѣтъ народилася; уважалася щасливою, що уноситися якъ то надприродне сотворѣнє и ддятого въ чистотѣ свого сердца величала Всевышного разомъ зъ своєю старою подругою, катедральною церквою. Коли прилякла, то такъ, якъ покѣрна рабня Божя, що пѣзбулася зовсѣмъ грѣха первородного. Одрѣкаючись всего чулася щасливою.

Отець Корниль зѣйшовъ ѡдъ престола и выголосивъ науку словами пріятеля. Онъ вказавъ на примѣръ Христа и говоривъ о тѣмъ, що треба жити въ вѣрѣ и виховувати свои дѣти по христіянськи. И зновъ усмѣхнулося лице Ангелики а Фелісіянъ згадавши на се щастье, котре вже здавалося бути майже певнымъ, ажъ затрясся. Одатъ слѣдували приписані пытаня и ѡдповѣди, що вяжуть на цѣле житье, и рѣшаюче слово „Такъ“, котре она выповѣла зъ цѣлои глубины своего зворушенного сердца а онъ голоснѣйше и зъ лагѣдною повагою. Такъ злучилися они на вѣки, священникъ звязавъ имъ руки и выголосивъ приписану формулу. Опѣсля поблагословивъ священникъ обручку, символъ ненарушимой вѣрности и нероздѣльности звязи, що треває на вѣки, и покронивъ єи свяченою водою зробивши кропиломъ знакъ святого хреста надъ золотою обручкою на сѣрѣбной тарѣлцѣ: „Благослови Господя обручку сію...“ Онъ давъ єи мужеві на доказъ, що церковь запечатала и замкнула єго сердце, чтобы тамъ не закралася нѣяка друга женщина. А мужъ вложивъ єи на палець женѣ, чтобы тѣ дати тымъ доказъ, що зѣ всѣхъ мужчинъ лишь онъ одинъ на вѣки до неї належати буде. Такъ настало сполученье безъ кѣнца и цѣли; она носила знакъ, що мавъ єму безустанно нагадувати зложену присягу. Бувъ то такожь ѡбѣтъ на довгій рядъ лѣтъ, що мали прожити зъ собою, не мовъ бы то та мала золота обручка мала ихъ

вязати ще и поза гробомъ. Коли священникъ по молитвъ при концѣ ще разъ имъ давъ науку, проявився на лицѣ Ангелики зновъ якийсь усмѣхъ одреченя. Она-жь прецѣ знала, що то буде.

И зновъ загудѣли органы а отець Корниль одойшовъ зъ министрантами одъ престола. Преосвященный мимо своєї строгаго поваги споглянувъ лагодно своими орлиными очима на повнчану пару. Губерты, що все ще стояли на колѣнахъ подняли головы а очѣ ихъ такъ имъ зайшли були слезама, що они ледве ще могли що бачити. А органы гудѣли все дальше и дальше въ безконечныхъ ритмахъ переходячи въ тоненькѣ голоса, що якъ той равный свѣвъ жайворонка роздавалися зъ подъ склепня. По церквѣ рознѣся протяглий оддыхъ и зробився рухъ а люде стали товнятися коло головныхъ дверей и бочныхъ выходѣвъ. Украшена цвѣтами церковь ажъ заяснѣла одъ радости зъ довершеного святого обряду.

Проминули ще двѣ годины, бо була парада, якъ при внчаню якого короля. Ще одправилась велика служба Божа. Служитель выйшовъ въ бѣломъ фелонѣ а зъ нимъ и сослужитель, и кадилоносцѣ зъ кадильницами та свяченою водою, а два министранты несли великѣ золотѣ подсвѣчники зъ запалеными свѣчами. Задля присутности Преосвященного правилаь служба Божа довше и зъ бѣлою церемонією. Що хвиля лопотѣли ризы мовъ тѣ крыла птицѣ, коли тѣлько поклонялися або приклякали священники. Зъ старыхъ богато рѣзбленыхъ сталь поднялася цѣла капитула. Отакъ зновъ, якъ бы на подувъ зъ неба, припали всѣ священники до землѣ. Служитель свѣвавъ одъ престола; коли бнѣ утихъ и свѣвъ, почавъ свѣвати цѣлый хоръ торжественнымъ голосомъ а до сего голосу мѣшався и тоненькѣй голосъ

дѣтей мовь той голосъ ангелѣвъ въ небѣ. Особливо красно ѡдбывавъ чистый голосъ яконсь молодой дѣвичинь и дивувавъ всѣхъ немало. Оповѣдали собѣ, що то була панночка Кляра Воанкуртѣвна, котра конче була наперлася спѣвати на сѣмь чудяѣмъ весѣлю. До того ще пригравали органы такъ солодко, такъ нѣжно, якъ коли-бъ то радувалася якась добра, щаслива душа. Часомъ робилося тихо а ѡдтакъ загудѣли зновъ органы, мовь бы то попѣдъ самубаню церкви котилися громы, а тогдѣ приступали министранты и ихъ помѣчники зъ кадильницями та свѣчками до священокслужителя и давали ему благословити кадило. Дѣвѣнкымъ голосомъ брѣнѣли тогдѣ сѣрѣбнѣй ланцушки ѡдъ кадильницъ а благовонный дымъ пѣдносився зъ нихъ высоко въ гору. Въ воздухѣ повисла пахуча синява хмара. Три разы покадивъ священникъ, насампередъ на правѣй сторонѣ, ѡдтакъ на лѣвѣй а наконецъ по серединѣ передъ епископомъ, передъ священниками, передъ евангеліемъ и передъ густыми рядами зѣбранныхъ въ церквѣ людей.

Ангелика и Фелісіанъ стояли цѣлый часъ на колѣнахъ и слухали въ покорѣ службы Божѣ. Коже зъ нихъ держало запалену свѣчку въ руцѣ яко символъ чистоты береженои ѡдъ самого хрещеня. Ще по „Отче нашъ“ стояли они пѣдъ вельѣномъ, тымъ знакомъ покоры, соромливости и скромности, а священникъ стоячи ѡдчитувавъ приписанѣ молитвы. Въ ихъ рукахъ все ще горѣли свѣчки, а то мало значити, що навѣтъ и середъ такой радости якъ весѣлье треба на смерть памятати. Служба Бога скѣнчилася; священокслужитель, министранты, кадилоносцѣ и ихъ помѣчники вышли помолившись Богови, щобы поблагословивъ супругѣвъ, абы давъ имъ дѣждатисъ и выховати дѣтей та доховатисъ зъ нихъ третого и четвертого поколѣня.

Теперь раздався веселый голосъ по цѣлѣй катедрѣ. Органы такъ гучно заграли до весѣльного походу, що ажъ стѣны затряслися. Середѣ церкви зробився шумъ и люде почали тиснутися, щобы лѣпше побачити молодыхъ. Жѣнки ставали на лавки и ажъ попѣдъ самѣ стѣны не було бѣльше нѣчого видко якъ лишь розцѣкавленѣй лица. Свѣчка нѣбы якъ на пращанье ажъ якоесь яенѣйше горѣли а поломѣнь ихъ розтягалася и выглядала якъ якѣсь огнистѣй языки, що пѣдоймаються въ гору ажъ пѣдъ само склеплѣнье. Зъ помѣжъ цвѣтѣвъ и зъ посередъ блеску святыхъ прикрасъ и дорогоценностей заспѣвало духовенство впослѣдне „Осанна во вышнихъ“. Наразъ розскочились обѣ половины дверей головного порталю пѣдъ органами а чорнѣй муры освѣнивъ ясныи блескъ денного свѣтла. Показався ясныи цвѣтневый день и оживляюще весеняне сонце; на пляцу дѣ Клоатрѣ показались веселѣ бѣлѣй дома. А на дворѣ ждала ще бѣльша товпа людей на молодыхъ и не могла вже ихъ дочекатися; гомѣвъ бувъ такѣй, що и слова не можна було зрозумѣти а люде потручувалися на всѣ стороны. Свѣчки потахли а органы загудѣли ще сильнѣйше и приглушили гомѣвъ на дворѣ.

Повѣльнымъ ходомъ ступали Ангелика и Фелисіянь помѣжъ рядами весѣльныхъ гостей ажъ до порталю. Ангелика звеличала торжественно свою побѣду а теперь входила зъ своихъ давныхъ мрѣй въ звычайну дѣйстнѣсть. Сей присѣнокъ повенъ яскравого свѣтла отвиравъ передъ нею не знаныи ѣй ще доси свѣтъ. Она ступала ще поволѣйше и дивилася то на дома передъ нею, то на людей, що еи весело витали. Она такъ була вже ослабла, що мужъ муѣвъ еи майже нести, а мимо того она усмѣхалася весело. Ъй прийшла на гадку княжа палата зъ всѣми дороженностями та королевскими

сукнями, въ котрѣй дождала еи бѣла весѣльна комната. Щось въ нѣй ѡддыхъ заперло и она муѣла пристати, але ѡдтакъ на силу поступилася ще кѡлька крокъ на передъ. Она добачила на своѣмъ пальци золоту обручку и усмѣхнулася весело на видъ сего знаку вѣчной звязи. На порозѣ головного порталю, на найвысшѣмъ ступени, зъ которого вже выходилося на двѡръ, она заточилася. Хиба-жъ не выпила она чашу щастя ажъ до самого дна? Хиба-жъ не тутъ бувъ конецъ еи радости? Ще послѣдними силами кинулася на своего мужа и зложила горячій поцѣлуй на его устахъ. А зъ тымъ поцѣлуемъ понеслася и еи душа.

Але не була то сумна смерть. Преосвященный допомѡгъ самъ духовнымъ благословенствомъ спочити въ Бозѣ тѣй бѣдной души, що сама въ собѣ вже успокоилася и улетѣла ѡдтакъ до Бога. Губерты вернувши до щоденного житя и дѣзнавши ласки, були щасливѣ, що тутъ закѡнчилася мрѣя. Катедральна церковь и цѣле мѣсто розпливалось въ радѡстнѣмъ торжествѣ. Органы загудѣли ще голоснѣйше, дзвоны задзвонили а нарѡдъ величавъ звязъ любви, що оѣтена весняннымъ свѣтломъ сонця проявилася передъ еи очима на порозѣ таємничой церкви. Ангелика пѡднялася щаслива и въ непорочнѣй чистотѣ зъ темрявы романьскон каплицѣ въ гору до вершечка готицкон будовы; еи мрѣя сповнилася и она перейшла зъ останкѡвъ поблѣдлого золота и мертвыхъ малюнкѡвъ до живого раю побожныхъ оповѣданъ.

Фелисіанъ державъ ще лишъ въ своихъ рукахъ якусь милу и нѣжну постать въ весѣльной сукни зъ коронками и перлами, горетку легенького и ще теплого пуху. Онъ давно вже знавъ, що то лишъ сама

тѣнь, котру ѓнъ до себе пригортає. Якъ не знати зъ ѓдки взялася, такъ и не знати де подѣлася. Бувъ то лишь ясный образъ, що померкнувъ розбудивши лишь фантазію. Все то лишь мрѣя. Станувши на самѣмъ верху щастя, улетѣла Ангелика легенькимъ подувомъ поцѣлуетъ.

К О Н Е Ц Ъ.

„Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“

вышло доси:

- Томъ I—III. **Въ оборонѣ чести** — повѣсть зъ нѣмецкого *Г. Раймунда*.
Цѣна 2 зр. 50 кр. (Цѣна знижена 1'25).
- Томъ IV. **Дымъ** — повѣсть зъ російскаго *Ивана Тургенева*. Цѣна 1 зр. 50 кр. (Цѣна знижена 75 кр.)
- Томъ V—VI. **Стефанъ Лаврентій** — повѣсть зъ англійскаго *Ендварса*.
Цѣна 2 зр. 70 кр. (Цѣна знижена 1'35).
- Томъ VII. **Любовь убогого молсца** — повѣсть зъ французскаго *Октава Фейлста*. Цѣна 1 зр. 20 кр. (Цѣна знижена 60 кр.).
- Томъ VIII. **Новорѣдчій дзвонъ** — повѣстка зъ англійскаго *Кароля Дікенса*. Цѣна 60 кр. (Цѣна знижена 30 кр.).
- Томъ IX—XI. **Грошъ а праця** — повѣсть зъ шведскаго *Дядька Адама*.
Цѣна 3 зр. 20 кр. (Цѣна знижена 1'60 зр.).
- Томъ XII. **Мѣщанське племя** повѣсть зъ нѣмецкаго *Г. Раймунда*. Цѣна 1 зр. 20 кр. (Цѣна знижена 60 кр.).
- Томъ XIII. **Зъ великаго свѣта** повѣсть зъ французскаго *Октава Фейлста*.
Цѣна 80 кр. (Цѣна знижена 40 кр.).
- Томъ XIV. **Фромонтъ молодшій и Ріслеръ старшій** повѣсть зъ французскаго. Цѣна 1 зр. 80 кр. (Цѣна знижена 90 кр.).
- Томъ XV. **Золотый чоловікъ**, повѣсть *Мавра Йокаля*, зъ угорскаго. Цѣна 1 зр. 80 кр. (Цѣна знижена 90 кр.).
- Томъ XVI. **Два мѣста**, повѣсть *Кароля Дікенса*, зъ англійскаго. Цѣна 2 зр. (Цѣна знижена 1 зр.).
- Томъ XVII. **Батько Горію**, повѣсть *Бальзака*, зъ французскаго. Цѣна 2 зр. (Цѣна знижена 1 зр.).
- Томъ XVIII. **Князь Серебряный**, повѣсть *гр. А. К. Толстого*, зъ російскаго. Цѣна 2 зр. (Цѣна знижена 1 зр.).
- Томъ XIX. **Зъ чужихъ зѣльниківъ**. I. Збѣорникъ повѣстоукъ и оповѣданъ. Цѣна 1 зр. 40 кр. (Цѣна знижена 70 кр.).
- Томъ XX. **Набобъ**, повѣсть *Альфронса Додета* зъ франц. Цѣна 2 зр. 70 кр. (Цѣна знижена 1 зр. 35 кр.).

Томъ XXI. **Батьки и дѣти** *И. Тургенева* (зъ велико-русского). Цѣна 1 зр. 20 кр.

Томъ XXII. **Власными силами** *Вильгельмина Гилернъ* (зъ нѣмецкого). Цѣна 1 зр. 20 кр.

Томъ XXIII. **Великій лѣмъ**, повѣсть *Юрія Онега* (зъ французского). Цѣна 2 зр.

Томъ XXIV. и XXV. **Вина и кара** повѣсть *Федора Достоевского* (зъ велико-русского). Цѣна 4 зр.

Томъ XXVI. **Родина Бухгольцовъ**, образокъ зъ народнаго житя Нѣмцевъ *Ю. Стиндога*. Цѣна 1 зр.

Томъ XXVII и XXVIII. **Обломовъ**, романъ *И. А. Гончарова* (зъ велико-русского). Цѣна 1 зр. 80 кр.

Томъ XXIX. **Низины** повѣсть *Елизъ Оржешко*, Цѣна 75 кр.

Томъ и XXX XXXI. **Новый дѣдичъ**, романъ *Магара Йокаля*. Цѣна 1 50 зр.

Томъ XXXII. **Причепя** — повѣсть *Ивана Нечуя*. Цѣна 1 зр. 50 кр.

Томъ XXXIII. **Мрѣя** — романъ *Емиля Золя* зъ французского.

Кромѣ того вышли накладомъ редакціи „Дѣла“:

1. **Безталанне сватанье** образокъ зъ галицкаго житя, написавъ *Василь Барвилько*. Цѣна 80 кр.
2. **Мертвѣй душѣ** зъ російскаго *М. Гоголя* (зъ портретомъ автора.) Цѣна 1 зр. 80 кр.
3. **Похѣдъ Собескаго пѣдъ Вѣденъ р. 1683.** Написавъ *Стефанъ Качала*. Цѣна 20 кр.
4. **Оповѣданя О. Я. Кониськаго.** Передрукъ зъ „Дѣла“. Цѣна 30 кр.

Пересылка почтова числится окремо.

Предплата на „Дело“ и належитостъ за инсераты платенъ
у Львовъ.

ДЪЛО

на цілний рік 16 кр. на пів рік 8 кр.
на чверть року 4 кр. на місяць 1 кр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. ч. 24 ул. Ватерія. — Рукописи звертають лише на поштові застереження. — Редіація неоплачена! Вільні від порта

Подорожні чекі доштують 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бда одним строком п'ятидню, зя рубр. "Надсказане" по 20 кр. а в.

Подвійні числяться по 10 кр. бда штиха.

До нашихъ П. Т. Читателѣвъ!

Зъ днѣмъ 1 (13) жовтня почався ІV-
тый чвертьрѣкъ видавництва „Дѣла“. Проси-
мо о скорѣ надсыланнѣ передплати и залегло-
стей!

Програма станьчикѡвъ супротивъ Руси.

V.

По гадцѣ Сзас-у деморализують селянина руского въ Галичинѣ не арендарѣ, не лхварѣ на корммахъ, не несовѣстныхъ писарѣ, не цѣла товпа факторѣвъ выборчихъ въ аппаратѣ горькѣ и дрегльнѣ — а деморализують его якъ-разъ тѣ, що одною рукою подають ему по змозѣ бодай елементарне образованье а другою двигаютъ его въ забутя вѣкового и нужды матеріальной, т. е. праса руска безъ вымыка и товариства просвѣтлѣй. Пѣсяла Сзас-у деморализув селянина руского такъ добре „Червоная Русь“ въ „Науку“, якъ и „Дѣло“ въ „Батьківщиню“, такъ само „общество пм. Качковського“, якъ и издавництва „Просвѣты“. Овъ голосать тому селянинову ненависть до Поляківъ (!), указують на всякій крайды, що дѣються селянству, а по-за тымъ одні показуютъ ему спасенье въ „даринистѣ“, другі въ „реформѣхъ сусѣльныхъ“ и въ украиннофильствѣ. То украиннофильство есть, по гадцѣ Сзас-у, випадѣ что незрозумѣле для селянина руского, але наколи ему праса руска одно и то саме безнастанно товче на ухо, розказуе про давній княжества рускѣй и якъ Поляки загарбували землю руску; якъ ему правиться зазвдо про „вѣкову неволю“, — то и въ умѣ того „хлопа“ вироблюеся звѣдѣна понятье о національности, о одрубности народу руского до польского, о такъ ненавистахъ для Сзас-у сепаратизмѣ національнѣхъ. Выробити се понятье — плаче Сзас — то головна задача нинѣшнихъ демократѣвъ украиннофильскѣхъ, а додае заразы, що давнѣйшими часами то украиннофильство було же трохѣ честивѣйшымъ и олядѣйшымъ въ дѣяню та не посѣдало въ нѣдрѣхъ своихъ того деструкційного элементу, який на Украинѣ внесла въ него „попозичѣ“. Але нинѣ теорія „попозичѣвъ“ виникають чимъ-разъ глубше въ варѣбъ рускѣй въ Галичинѣ и тутъ підготовляеся пѣдъ покрывкѣмъ націонализму великій переворотъ сусѣбный. Щобъ при томъ дати доказы правды, Сзас кричить: „Хто бувъ свѣдкомъ вѣхъ рускѣхъ и то слѣдѣвъ уважно за рѣчима, выголомѣяными проводарима украиннофильскими; хто бувъ свѣдкомъ агитацій въ часѣ послѣднихъ выборовъ соймовыхъ; хто звернувъ увагу на сердечный зносыны межѣ украиннофилами а интернациональнѣмъ, що проявляеся послѣдними часами въ Kurjer-ѣ Lwowski-мъ; хто вкѣнды замѣтивъ прокысты якоишъ мѣямон згоды польско-рускою на спѣльнѣхъ грунтьхъ засадъ еціальныхъ, — той не стане себе туманити, того не одурить нѣ національна привраска украиннофильска, нѣ мнимый патриотизмъ польскѣхъ либералѣвъ того крою.“

Якже-жь, чи не гарна вязанка кампанійства для руского народу и его интеллигенції? По суду Сзас-у, вся галицка Русь зв'язана своєю справою, товариствами просвітними, торговлями, читальнями, зб'єсьми своїми патріотичними д'їяльностями и найчестивішими а до того всімъ явними змаганнями — єсть однимъ великимъ багатомъ, зъ которого зв' одну сторону плыве пропаганда ненависти, зв' другу теорію соціальной и анархичей. Нь однакъ сухонитки не полишивъ Сзас на Русинахъ обохъ таборівъ, нї одного доброго слова не найшовъ для ихъ роботи патріотичнои на поли просвітї и движєния матеріального.

Только при всѣмъ томъ забывъ себя бѣдный Сзас на одну кардинальную рѣчь, занимъ выливать чѣду рѣку клеветъ и подбѣриванъ на Русь. Именно, не здавъ себя старый подвѣвельскій шовинистъ сираы зъ того, чи найдется не то въ Галичѣ, а въ члѣдѣ Австрін хочъ-бы одинъ такіи круглый душень, который бы давъ вѣру всѣмъ тымъ ивентуицизмъ и пугавкамъ. Та-же слѣвнй арозумѣе, що у всѣхъ тыхъ елюзубраціяхъ Сзас-у стѣлько простои и подлои ложѣ, скѣлько несовѣстности и шовинизму. Якъ бы въ Галичѣ дѣйствіи такъ було, якъ старый Сзас лепече, то чудуватись, що тутъ уже не прійшло до умаи-скихъ кєрвавадѣ, до бомбѣ в петардѣ, до борби на житѣ и смєртѣ. Якъ бы такъ дѣйствіи було, то Галичина подавала-бы вже на грѣбн-ный вулканъ, которого лави могла-бы затопити не тѣлько Австрія, але и всю Европу.

Но, на счастье, так лихо не стоять же Галичина, а всюдю царствувэ спокый в явкому наветь у сѣи не ситяея нѣ робота интернационалу, нѣ робота сѣянэ вражды. Селяннѣ рускѣй надто гуманнѣй, надто честнѣй и правѣй, щобѣ думавѣ о якыхъ-небудь переворотахъ. Та-жѣ вѣдѣ шляхтичѣ польскѣй, хочѣ бы въ табору Сзас-у, не сидѣть спокойнѣше на

свои земли, какъ въ руской части Галичины, а сотворили въ нѣмъ тую гуманность и то ясное и здоровое понятие права якъ-разъ не „свята кормиха“, дреглы та горѣвка, а товариства просвѣтны и праса руска.

Счас грубо промахнувся, а хочияи дока-
зати все наразѣ, бѣднѣи не доказавъ нѣчого.
Его давнѣйша система войнованія противъ Ру-
си была далеко практичнѣйша. Она полагала
на частковѣмъ безчестью и пѣдозрѣванію и
наводила Руси наразѣ досыть шкоды. И теперѣ
мѣгъ Счасъ взятисѣ за такую систему. Онъ мѣгъ
нигѣ опоганити „Дѣло“, завтра „Просвѣту“,
позавтра котрусѣ конеситорію, и т. д. Есте-
ственно, и все мѣгъ найти одного або другого
такого дурня, шѣ повѣрять-бы ему на слово.
Але бити такъ въ гуртѣ всѣхъ и вѣя, то
значить по нашому „пересадити въ сакра-
ментахъ“

Тому не чуємо ніяких потреби одипрати поодинокі напасти Czaz-y, а скажемо ему лиш одго, що наколи в 1860-хх роках найшовся в Галиччѣ якійсь пригдбний грунтъ для пропаганды панславистичнои, то грунтъ сей підготвоила славна Голуховщина зъ своєю нетерпимістю для всего, що руске. Czaz-y н его полтиказа загнали малодуховъ рускыхъ тамъ, де они опинялись. Бувъ се крокъ дезсперациѣ въ виду, що до краю нашого примѣнено систему екстерпациѣ елементу руского. Панслависти, наколи єсть нѣхъ якась приворогъ посередъ нителгенціѣ рускои, то дѣти Czaz-y н его слѣпного табору. И совѣстно сказавши, Czaz-y повиненъ-бы нѣхъ голубити яко свѣой по-рѣдъ нещасливый.

Але не въ тѣмъ дѣло, що Сзас такъ на-
разъ сказався. Онъ самъ добре знае, що въ
русской части Галичины нема нѣ комуны, нѣ
любви царату російскаго. Але Сзас-ови хо-
дило о що инше. Онъ соуде, чи не далась-бы
до Руси примѣнати та система нивелиціи, яку
практикують Мадяры на Угорщинѣ противъ
всего що не-мадьярске. Ему такъ хотѣлось-бы
„*pralnię w łeb maczuga*“ пбѣла теоріи звѣстнаго
Явлинскаго. А тѣ всѣ подозрѣванія и strachu
на Lachy — то лишь незаручно обдуманыи по-
вѣрь, то лишь покрывка до навелиціиои ро-
боты, въ котрой Сзас и его таборъ давао роз-
смакували. Бити Русинѣвъ и мати до того
вѣльни руки — якось не ялося въ констату-
ціиои державѣ. Тому треба було уоудѣръ
пострашити анархію и пансладизмомъ, а бѣ-
дѣакъ ажъ закотити руки. Туоу тактику Сзас-у
замѣтили мы заразъ по переведенныхъ выбо-
рахъ до сойму. До сойму того раджево азъ горы
увести болѣше чилоо русскихъ послѣвъ.
До акціи wyborной стацали всѣ Русины
солидарно. То вже не подо базось Сзас-ови, а
ще болѣше не подобало ему той дѣи нась
бѣдраний бѣвъ, що 16 русскихъ послѣвъ азъ
своимъ княземъ церкви поступають у всѣхъ
справахъ зъ похвалюемою одномышленностію и
що межи ними а лѣвцею польского выво-
ржеса прародный союзъ. Порядокъ старѣ ло-
мѣлся на очехъ бѣдныхъ станьзвѣковъ. Они
повисають въ воздухѣ и бояться, чи случайно
не найдется въ соймѣ теверъшномъ болѣшность,
котра була бы готова, дати Русинамъ хочъ то,
о що они на разѣ упоминаються: гимназію
руску въ Чортковѣ и бѣдай одну семинарію
галицкую въ Львовѣ. Тамъ-же еще сѣдѣла

учительську руску. Тимь бо зновъ скривився елементъ рускій въ Галичинѣ, тымь бы ще больше зрѣст на силахъ сепаратизмъ національный. Тожь треба було ударили на Русь галицкую цѣлымъ великимъ апаратомъ лжи и клеветы. Треба було сказати: „Вы Русины станули до выборовъ разномъ, не розблизли на таборы, украинофилы стали поручъ панскавство, тожь теперь не можемъ вамъ нѣчого дати.“⁴ И Счасъ пише въ загаданій статьи якъ найвыразниѣше:

„Наколи бы мы (станьчѣсь) могли вѣр-
ти въ чисто національнй змачацян украиновѣ-
ства, накопи-бы могли згодитѣся на всѣ его
постулаты и перенятѣсь навѣтъ фантазіямъ
о княжествѣ кѣвскѣмъ въ будущности, то въ
трактованю зъ Русинами о якій-небудь дальшій
уступствъ важній мызвѣсѣдъ тямати, що тутъ
справа не зъ самими украинцями. Побѣвъ
сващеника-увѣята стѣять выхаванецъ школы
Наумовича; побѣвъ учителя-украиновѣла сто-
итъ учителя, приклонникъ „Черв. Русъ“; по-
бѣвъ „проводира“ молодѣ-Русина стѣять „рус-
скій члавекъ“, а всѣ они лучились неразъ въ
одно и дѣляли разомъ, отъ язъ при послѣд-
ныхъ выборахъ. Отже-жъ сей оклякъ окре-
мѣшности, въ ния которого борѣсь „Дѣло“, не
етъ, видимо, такъ сильней, щобъ не могли
украиновѣлы въ данѣмъ случаю еполучитѣся
зъ „обединителями“ яко ворогами такой окре-
мѣшности. Отже-жъ той оклякъ може въ данѣ-
мъ случаю притяхнути и не спиняе такихъ
компромитуюнхъ соизвѣдъ. А по тѣмъ всѣмъ
— каже Сзас — приходите до насъ и жада-
ете гимназій и класъ паралельныхъ рускихъ,
жадаете правъ для вашого языка, щобъ виби-
чѣны вытесати насъ, бо вы автохтоны, а мы
„чужіе люде“? А для якого языка хочете тыхъ
правъ? — чи для того, котрымъ пише „Дѣло“,
чи для того, котрымъ пише „Черв. Русъ“?
Яку даѣте намъ поруку, що въ данѣмъ слу-
чаю вы всѣ не сполучитѣсь противъ насъ „чу-“

жних"? Тажж назва та вийшла з обох таборів ваших, тажж вибрано представлєнь до союму з обох стороництв, спільних заходами, тажж в соймї єсть одинє клюб русей, идучї солидарно там, де розходяться о борбу противь бєльшости польськє, навєть в справах загального добра." А кончить Сзас тиради свои такою резолюцією: „Доки трєває такїй союз, доти мы (станьчїки) мусимо стояти на становищі негатиї и не можемо туманити себе національними змаганнями українофїлства.“

Отъ тутъ доперва вышло цѣле шило въ
мѣшка. Станчяки не хотять пристати на нѣ-
якій уступства въ користь духовного розвою на-
роду рускоу, — то есенція справы, а все,
що по-за тѣмъ говорилось, то лишь маска и
покрывъ, котрымъ треба було покрыта дальшу
негацію Руси и ви правъ національных на
власной земли. И ва що було тыхъ крутыхъ
и довгихъ заходѣвъ, — пытаемо, — на що тои
гипокризи и тыхъ подворвань, коли головна
ваша мысль лежала такъ близько? Тажъ, ко-
ли становите бѣдѣмѣсть, рѣшаючи въ оимѣ,
то вѣдно вамъ и безъ всего вытравати въ ва-
шѣй политикѣ негаціи и одкинути всѣ жа-
дана Руси галцкои безъ оправдуваня. Вы-жъ
нѣволя не оправдувались передъ нами и въ
историчной Польщи. Оправдуванье таке кидас-
навѣтъ на васъ самыхъ тынъ якогося нечесто-
го дѣла. Скажѣтъ ясно и безъ короводѣвъ: не
дамо вамъ нѣчого, бо не хочемо, бо не може-
мо зречися ексклизивной политикѣ нашоу, бо
надѣяемся сполнити васъ при помочи тыхъ
„реформъ“, якѣ удалосъ намъ завести, и тыхъ
„реформъ“, якѣ ще заведемо, накола лише че-
резъ подворванья и клеветы зможемо васъ въ
горѣ представити елементомъ, грѣбнымъ для
сусѣбного порядку и добра державы. Отъ
се буть-бы честивѣйшій способъ и ясный ра-
хунокъ!

Только вы вже звывчались до закули-
совых интриг таке дуже, що годі вам з
ними розстатися. Давнійше казали ви, що
наш язык не розвий, повнійше пред-
ставляли, що нічого не можете нам дати,
бо самі нічого не маєте; бодак плыли по
воді, котру пустило на ваш мизнь „Слово“
своим: „адіть народі“; жила „святосто-
рством“, процесом Ольги Грабарь, пидфе-
рентизмом релігійным и т. д., а тепер му-
дро выгадали: кидате нам в очи союзом
з табором мниных панславистів, наче-б
вы не знали, що розвій рускости есть най-
кращим табором против панславизму.
Чи се не эле обдумана гипокризія?...

Дописи „Дѣла“.

ЗЪ Щирецкого.

[Нужда між народами: недостача пашь, секвестрацій
и жидівскій здирства.]

Дуже сумний гороскоп представлявся по наших селах уже в ближайшей будущности. Попередний рік багатий вь мышн збравшався зь сегодичнимъ посушнымъ лѣтомъ навесели нашому малому хлѣпскому го сподарству такъ великій ударъ, що по тѣй язвѣ годъ буде декотрому нашому хлѣбороби вь отямиста.

Кричали люди по часописяхъ, по ярмар-
кахъ та господарскихъ збранихъ на шкоду,
яку зробили мыши тамтого року въ поли, але
се вѣдомо еще въ порбваню зъ тымъ, що оро-
била посуха сего року. Въ роцѣ 1888 въ се-
реднѣмъ господарствѣ, на поляхъ середного
выдатку коло Щирца, Николаева та Наварія
збрано зъ морга все ще 5 копѣ жита, котре
выдавало по 1 корцвя а навѣтъ по 5 четверть
зъ копы, а въ надднѣстрвской ровнинѣ коло
Комарна, Медвигъ та у вхсѣднѣй сторонѣ
Самбора выдавъ моргъ 10 до 14 копѣ жита,
однѣ овецъ дописавъ слабше, бо въ першихъ
сторонахъ выдавъ 3 копы зъ морга въ дру-
гихъ зновъ 7 до 8 копѣ. Сего-жъ року страш-
но завелися хлѣборобы. Я знаю одного свя-
щенника, котрый на роцѣ 1889 высѣявъ 9 кор-
цѣвъ жита а збравъ всего 9 копѣ. Въ на-
ближайшихъ сторонахъ Львова однесъ моргъ поля
засѣянный вѣсоемъ выдавъ персѣчно 2 копы,
въ дѣшій земли 4 до 5 копѣ. Одна гречка,
просо та бубля дописала троха лѣше, але
позаякъ тѣ плоды, особливо гречка и просо,
дуже часто заводять и за-дѣя свои выдатно-
сти не поплачуютъ, дѣятого нашѣ селяне ма-
ло ихъ управляютъ.

Уже теперь въ первыхъ дняхъ осени, когда въ давнѣйшими часами по нашихъ селамъ было наивсесильнѣе та найгамбринѣе, бо и набѣдѣннѣйшій мавъ колѣба кобъ якъ не въ сто долѣ то бодай на подѣ, то темерка розпочалося вже бѣдканье, чимъ прйде черезъ цѣлу довгу зиму выкорнати челядь и худобу.

До всего того долучилась и легкомысленность наших селян. Тамтого року въ осени винулося множество жидовскихъ агентовъ по нашихъ селахъ богатшихъ въ пашу; проворный жиды сировадиди до ближайшихъ сельничихъ стаций величезный прасы на сѣно, позав-

купували майже $\frac{3}{4}$ сiна по селах, спакую-
вали до вагонiв и повезли наше хороше за-
пов'я-дармо куплене сiно свiтими. Селяне ла-
комилися на грiбнi, не подумавши про бу-
дучисть; сего-ж року розширiлася зараза-
на пшени и ратищ пожежи худобу, котору
треба було що-найменше через 14 днiв три-
мати дома та кормити скошеным сiном аби
призначено на сiно травою, худоба збiла-
то в лiтвi, чимь було-бы годувалося в зи-
мi; до того на посухi и в найбогатших вiд-
сiно сторонах вирiлася трава, а послiдню
слота затопила и послiдню надбю, бо вилитi
рiвни занесли отаву грубым намудомъ. Для-
того бере селянин послiдну штуку худоби
и виводить на ярмарок зб слезами в очахъ
щоби би продати за безцiнъ якому спекуля-
тови. Взагалi дався вже теперка чути такi
велика недостача пашъ, що господарi радо-
дають за перевезоване грубу штуку за шту-
ку, а на отворенихъ вкiнцi ярмаркахъ мож-
достати за 20 ар. добру корову, за котору на-
веснi платчено 70 до 80 ар. Хлопскихъ коней
котрi упали до 10 а найвыше 15 ар., вихо-
навiтъ купувати не хоче, а безроги такъ по-
танiля, що вiрнiся не хоче, щоби за такiхъ
безцiнъ iддавати живий артикулъ, становля-
чий у нашего селянина найважнiйше жерело
доходу. Безъ найменного сумнiвъ, замiне-
ные торговъ та ярмаркiв вiд декотрихъ сто-
ронахъ нашего краю зiстенувало тому нуж-
ду межн нашими селянами, яку зб собою при-
нiсь неурожай. Декотри селяне змущенi бу-
ли черезъ дiле лiто передержати 20 штукъ
свиней, кормили ихъ чимъ могли, а теперi
продають за то, що дають, щоби тiльки не
зимувати.

А предѣнь рядъ нашъ, навѣтъ нашъ радѣ повѣтовъ та выдѣлы, котрѣ подѣ часть послѣднихъ выборѣвъ до сойму заявляи были столѣ ко житя, мають затканѣ уха на той голоствѣ роспуки, якѣй выдѣтае зъ хаты селянина. Нѣхто навѣтъ не пожелочеся нуждоу хлѣборо-ба. ба шо болѣше. навѣтъ гдѣтае зъ нея.

Въ році 1888 въ липни въ часѣ самыхъ живнѣ, коли въ сторонахъ Щирца, Комарина та Николаева появились мыши, подало кобыкъ громадѣ повѣту лѣвбеского, якъ Дмитрьє, Пѣоки, Горбачѣ, Черкасы та другі до ц. е. старости прошенне о оуцѣхъ въ податкахъ за-дѣробленои шкоды въ зббжу. Прошенне лежало довго, ажъ въ жовтня зѣвахъ до згаданихъ селъ урядникъ до ликвидаціи шкоды. Селянскій такаторъ разомъ зъ згаданимъ урядникомъ ходили по поляхъ, копали мышачі дѣры выгортали зъ нихъ нагромаджене зерно, такъ сушили школу на поодинокихъ парцеляхъ, урядникъ писавъ а селяне острани зубы на оуцѣхъ въ податкахъ. Та ба! Ц. к. старостѣ въ році 1889 въ маю vyslalo другого урядника на оцѣненне той самой шкоды, але толькѣ тыхъ плодѣвъ, котрі підчасъ попереднои ликвидаціи въ жовтня 1888 р. були ще на пняхъ на полі, се значить нишими словами: выхопы, коли хотѣли мати оуцѣхъ въ податкахъ то було лишати все зббже на пня, най бы его були мыша зѣбли до рѣшты, ажъ мы по двоухъ мѣсяцахъ були-бы его ликвидували. Въ маѣ с. р. оцѣнивъ урядникъ школу толькѣ въ бульбахъ, бо она одна була тогды ще на полі, зновѣ списавъ протоколъ тай все того побшло до Вѣдня. Тымъ часомъ селяне позатыгали податки, бо не було ихъ зъ бѣди заплатити а теперъ уряды податкові безпощадно тягнутъ все, що толькѣ дастся зъ підъ селянскои стрѣхи: просо, сушені гриби, лѣсниці, дѣпы, косы, серпы и т. д.

Жиды-жь затирають руки, глядятся по бородахъ, регочутъ та тѣшатся, бо се вода на ихній млынъ. Они на хлопскій бѣдъ роблять якъ найбѣишій „гешефтъ“. Недалеко мѣстечка ІІІ. лежить обльварокъ, власность хадатиникъ Л. Коля рокъ 1888 не дописавъ, а въ хлопскіхъ хатахъ заглянувъ недостатокъ та нужда, тогда Л. отворивъ свои магазаны зб збжемъ та бублюко для хлопвъ. А голодный селяне въ десятого села шила до обльварку 36., записувався та брали на весну до нового хлѣба бублю, ячмѣвъ, пшеницу та овесъ на насѣнь, общинци н. пр. за корецъ бараболъ въ осени заплатати 6 ар. 50 кр., коли тымъ часомъ на торгахъ стоявъ сей продуктъ найвыше 2 ар. за 100 кѣлю. За ячмѣвъ, овесъ та пшеницу казали собѣ проворный жиды писатъ ве до увѣренія высокой сумы, а легководный, голыдотъ та бѣдою притисней селяне свою кровю записуваши свою кровь, покладючи надѣю на то, що може зародитъ богато нива и въ небуде можна все заплатати. А тымчасомъ посуха спалила засѣвы а зъ ними згорѣла и вся надѣя. Хто жия на селѣ, хто знае невѣдрядне положѣнне нашихъ селянь, ихній характеръ, непорядность въ нещастю, легководность а почасты и недбалость про свою власну долю, той прийдѣ до непохитного переконанія, що безъ доброго проводника, безъ институцій вповнѣ одданныхъ на услуги и моральны и матеріальны нашому хлѣборобови, селянина нашъ животѣи не може. У насъ жежь по селамъ якъ наибольшѣ дався чути недостача ассоціаціи селянь та товариствъ маючихъ нацѣлы матеріальне подвѣреные селянь, до то

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитішихъ повѣстей“ виходить вівторокъ, і вівторокъ і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплата і нисератъ приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. В Перемислі Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Uppelik I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисератъ платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ зъ литер. додаткомъ за Границею:

на цілий рікъ 18 гр.	на цілий рікъ 24 гр.
на пів року 9 гр.	на пів року 12 гр.
на чверть року 4 гр. 50 кр.	на чверть року 6 гр.
на місяць 1 гр. 50 кр.	

у Львові:

на цілий рікъ 16 гр.	на пів року 8 гр.
на чверть року 4 гр.	на місяць 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламі на поштові відкритки поодинокі члени коштують 8 кр. а в. — Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бід одним строкомъ печаткою, въ рубр. „Надсудне“ по 20 кр. а в. Подати числяться по 10 кр. бід стрічки.

До нашихъ П. Т. Читателівъ!

Зъ днемъ 1 (13) жовтня почався IV-тий чвертьрокъ видавництва „Діла“. Просимо о скорі надсиланні передплати і залегностей!

Програма станьчиківъ супротивъ Руси.

VI.

Розгорячившись въ полеміці супротивъ Руси галицкою, для котрої Сзас не має ніякихъ уступствъ, поки она не здалася на ласку „арархія сполечной“ і не дала поруки, що яко lud podlegaе pogodowi польскому і традиційному порядку колишньої Польщі, — старий гринникъ солбазяється тымъ, що „Діло“ поступає консеквенціо у всьхъ напрямкахъ, а именню, що оно веде опозицію супротивъ роботы станьчиківъ на Руси. Ему дуже не до смаку критичні статті „Діла“ о законахъ соймовыхъ, отъ хочъ-бы о законі дороговдъ або конкуренційнмъ шкільнмъ, де хлопска кривда виходить дуже явно наверхъ. Критики такі намык Сзас називають опозицією або негациєю, мовъ-бы дівчане станьчиківъ на шкоду другийхъ верствъ населення можна називати роботою позитивною. Чудний се поглядъ на справу краєв! Жадає, щобъ всь мовчали і вдоволялись положеннямъ, наколи панамъ станьчикамъ добре живеть і наколи вольно имъ скидати зъ себе тягарь на то, щобъ другі ихъ носили. Але Сзас тямить, що таке було колись, illo tempore, і ему тужно за тими добрыми часами, за тымъ „profesum potzadkiem“. Рівно-жъ гнѣває Сзас, що „Діло“ офіційно дѣлятьбѣ правительства центрального і парламенту вѣдѣньского, стоить на становищі беззаставної опозиції і „еру примиренія“ гр. Тафого дуже часто піддає дуже острій критиці. Отъ — каже бѣ — недавно читали мы въ тѣмъ органі українцѣмъ статью підъ заголовкомъ: „Не повелось“, де выражена радѣсть по причині, що правці въ радѣ державній, по уступленю кн. Лихтенштейна, розпадаєся.

Навий собі той старенькій Сзас! Онъ жадає бѣ Русинівъ, щобъ они сѣвляли имъ похвалы въ честь такъ званой „еры примиренія“ народівъ австрійскихъ въ тѣмъ самѣмъ часі, коли та „ера“ якъ-разъ найосновнѣше зигнорувала права національнѣ і политичнѣ народу руского, коли мы зъ тѣмъ „еро“ затаили усуненнѣ матрополита Іосифа, реформу Василіявъ Святихъ, введеннѣ Смартихъ-станьчиківъ польскихъ до твореня кадръ реставраційныхъ, всьлякъ надужити выборовъ, турецкѣ рады повитовѣ і радикальнѣ переходѣ до порядку дневного надѣ шкільництвомъ рускамъ. Жадати бѣ всьхъ словесловѣ для тѣхъ „еро“ — значило-бы то само, що казати Сзасу-ви писати неавны для кн. Бисмарка за его политику супротивъ Полькѣвъ въ Познаньщѣ. Но, то вже виходить по-за границѣ навиности і на той тематѣ годѣ тратити багато слѣвъ.

Але мы розумѣемо добре интенцію Сзасу-въ тѣмъ, що бѣ такъ щиро уступає за гр. Тафого. Тажъ та „ера примиренія“ народѣвъ єсть пустою фразою, за котрою криється геґемонія станьчикѣвъ і елементу польского на Руси. За таку цѣну і варту всунутися за президентомъ кабінету та ще за ту оборону мѣже Сзас для своихъ сторонникѣвъ надѣяться витратити становщи і бодай кобѣля рдинѣ счастья бѣ банкротства. Тажъ свѣтъ знає, де асєклъ Сзасу, побасувавши якійсь часъ на коні политичнѣ „примиренія“, опиняються остаточно і якъ розживаються. Єсть то дуже делікатный способъ пойти тою самою дорогою, якою шли деякі роди въ часѣхъ розборѣвъ Польщі.

Зъ другой стороны безъ потреби лемать Сзас старе своє ратище въ оборонѣ гр. Тафого. Гр. Тафѣ зовѣмъ не винувати въ тѣмъ, що въ нашімъ краю робѣться. А не винувати бѣ, бо і не знає національнѣхъ блонснѣхъ Галичанъ, а коли знає де-що, то лише въ тѣмъ скривленѣмъ видѣ, въ якѣмъ Сзас і его товаришѣ представили ему Галичану і спеціально народѣ рускій. Ein Theil der Ruthenen gravitirt nach Russland, der andere ist anarchisch gesinnt — таку пѣню проспѣвано гр. Тафѣмъ заразъ на початку „еры примиренія“ і та пѣню говоривъ по навишній дѣвъ въ мурахъ министерства. Та й найновѣйшій статті Сзасу ударили въ ту саму струну і она забрѣла старю пѣню лише въ тѣй цѣли, щобъ гр. Тафѣ случийно не виробивъ собі аншого погляду о Русинахъ.

Але досѣть того! Признаємося, що мы научились приваждати малу вагу до того, якъ про насъ предсѣдатель кабінетѣвъ судати і думають. Мы пересвѣдчені, що намъ вѣхто не прийдѣ въ помѣчь, наколи самі не дамо собі рады. Въ кошахъ министерства споняває кобѣлкацятѣ пропаганднѣхъ пѣсньмъ

бѣдъ галицнѣхъ Русинѣвъ зъ тѣхъ лѣтъ, коли они ще уловали на чужу помѣчь. Але бѣдъ часѣвъ гр. Байста мы залишили топтати безъ потреби пороги панѣвъ министрѣвъ долитавскаѣхъ, а честь тую лишаємо радо сусѣдамъ нашимъ. Недаска зъ горы крѣпитъ нашѣ силы лучше, якъ колишасе хвилево форитованнѣ. На нѣмъ знаємо тѣмъ, що, идучи о власнѣхъ силахъ, не вѣжѣмоєсь для нѣкого до вѣдѣности. И якъ Сзас не арозумѣвъ, зъ-бѣди взявѣсь рускій сепаратизмъ національнѣ, то най глядѣть за нимъ въ тѣхъ ненормальнѣхъ обставинахъ.

Такъ єсть, панове станьчики! Дороги нашѣ розходѣться чимъ разъ дальше і мабуть нѣколи не збѣдуться. Alea jacta est зъ вашої стороны, а мы осталиєсь по другой сторонѣ Рубикона. Дарма, що вы ще нѣмъ чванѣтѣсь якоюсь мнѣймою симпатією у селянина руского; дарма, що покѣйний вашъ адвокатъ яко маршалоєсь соймовѣй цуствѣвъ бѣлау въ свѣтъ ширѣй, мовъ-то чѣлорекъ рускій набравъ до васъ якогось довірѣя. Отъ і показалоєсь при послѣднѣхъ выборахъ, що не то селянинъ рускій, але близшій вамъ селянинъ маѣурскій не кѣпче вамъ справѣ. Се самодурство, котре вамъ въ першій лѣній приносить найбільшу шкоду, бо васъ изолоє бѣ прочийхъ верствъ.

Вы вправдѣ хвилями дуже зручнѣй политикѣ і умѣѣѣ ратуванѣсь навѣтъ зъ болота. Отъ і въ аґаданѣхъ статѣхъ, по всьхъ инвенуаціяхъ і по рѣшучѣмъ сказанню, що Русинамъ нѣмъ не можна зробити ніякихъ уступствъ, Сзас вашъ пише: „Вѣрнѣй традиція нашѣй, не будемъ і теперѣ перечити племѣннѣйшій окремѣшности Русинѣвъ“. Але чи думаєте, що найдеєсь хочъ одна душа руска, котра бы дала вѣру тому бомбастовѣ? Тажъ кобѣля стрѣлочѣ дальше каже той самъ Сзас, що будѣте ждати, ажъ реформи, заведѣні въ богато кардинальнѣхъ напрямкахъ, реформи въ вихованю духовенства і молодежи, не принесуть спѣдѣвнѣхъ оочѣвъ. Тодѣ ажъ хочѣте приступити до rojednania, зѣвасѣ такого самого роду, о якѣмъ думає зелѣзный канцлеръ въ Познаньщѣ. На теперѣ хочѣте же зъ Русинами поступати „рѣшучо“, то значить: бѣдѣнете всьхъ внесенѣхъ послѣвъ рускихъ, поставленѣхъ нѣмъ въ имѣни мовъ-то покривденного народу руского. На теперѣ не хочѣте бавитиєсь въ „сепаратизмъ“ зъ тѣми, котрі васъ назвала „чужаками“.

Згода! Най буде і такъ! Очікайте, тажъ на то поєдѣєте більшѣсть въ соймѣ галицкѣмъ, але тямѣте, що ажъ тогдѣ оправдаєте слова рускоє вѣчѣвоє блѣзвы, що вы не тѣмъ „чужѣй“, але що вы крайнѣй шовинисты, котрыхъ для добра обоєхъ народѣвъ, спокѣю краю і мироєго розвоєю державѣ яко зовѣмъ неспѣдѣбнѣхъ і безглуздыхъ треба кинути до коша, наколи конститущія австрійска не має бути фарєсою.

Сзас каже при тѣмъ, що его фракція не думає теперѣ творити „новѣхъ Русинѣвъ“, якъ се колись було, бо той експериментъ не удаєся. Бувъ часъ — каже бѣ — і то не давнѣй, коли думано, що удаєся вытворити сторонницѣвъ посредѣ, котрѣ дѣлало-бы спѣдѣбно, на дорожѣ лѣтальнѣй, въ дуєхъ народѣмъ рускѣмъ, а щиро католицѣмъ. Поставлено навѣтъ органъ въ тѣй цѣли: „Мирѣ“, на котрый покладаю ширѣкѣ надѣѣ. И що-жъ сталоєсь? — плаче Сзас. Злуда тревала коротко і показалоєсь небагомъ, що „Мирѣ“ бѣдѣ покровѣю великоє лѣальности пачувавъ бѣдѣ часу до часу тенденціи Марковѣвъ та Плоцаньскихъ; показалоєсь, що тѣ самѣ люди, що були сотрудниками „Нового Пролома“, навишнѣй „Черв. Русѣ“, писали въ „Мирѣ“. Бувъ то ще одинъ доказъ бѣльше, що нѣмъ на пробы того рода ще зачынаєсь. А мы доламо, що може вже за пѣвно. Бѣдѣ часѣвъ „еры примиренія“ притянуласъ вамъ Русѣ галицка зѣ всьхъ кобѣвъ такъ добре, що станьчика вашого і сѣрко на сѣлѣ спѣнає. Дѣлѣта Русѣ на сторонницѣвъ, рускає Rusina на Rusina — se tempore passati! Отъ наилучшій доказъ въ тѣмъ, що послѣ рускій, котрыхъ радѣ бы вы подѣлили бодай на два таборѣ, идучѣ въ добре понятѣмъ интересѣ народу своего солидарно, а всьлякъ подѣлшуваня і подмоцуваня зъ вашої стороны розумѣють яко хитрый маневрѣ. Выборѣмъ нового члена до выдѣлу краєвоєго кнѣзю вы нѣмъ вправдѣ кобѣтъ незгоди, але і тѣмъ не докажете бѣльше, якъ колись Голуховскій своего „Русею“, якъ вамѣ medium, о. Бобровнѣч, своею „Русею“ і якъ асирѣнты на престолѣ владѣчѣхъ своимъ „Мирѣмъ“.

Въ виду вашѣхъ хитрыхъ плянѣвъ золидаризуєся вся галицка Русѣ підѣ найнѣмшу пору ще бѣльше, якъ коли-небудѣ. Русѣ нѣмъшна — се не дитинка въ цѣленкаѣхъ. Єа вышколаєла обѣстѣй центрѣлы нѣмѣцѣй, запродавши єа въ вашѣ руки за цѣну панованя въ Чехахъ, тожъ розумѣючи положеннѣ своеє она сѣбѣлыми силами будѣ стремѣти до освобождѣня себе зъ-пѣдѣ Фараонѣвъ станьчикѣвъскихъ...

Письма зъ Болгаріи.

Софія, 28 ст. ст. жовтня.

[Новѣй поголоски о оголошеню политичноєй независимости Болгаріи. — Опозиційна печать о теперѣшній ситуациі.]

Гадка оголосити Болгарію независимѣю политично державѣю датуєсь менше-бѣльше бѣдѣ одного року. Бували хвилѣ, коли про оголошеннѣ Болгаріи независимѣю державѣю забули всь, якъ въ Европѣ, такъ і въ Болгаріи, но була й такѣ хвилѣ, коли на той тематѣ писалоєсь і говорѣлось дуже богато, немѣ-бы бѣдѣ саме навечерѣ маючого наступити fait accompli.

Передѣ двома мѣсяцями, власнѣ въ тѣмъ часѣ, коли кн. Фердинандъ обѣхнувъ другу рѣчницѣю своего вступленя на болгарскій престолѣ, филіппопольска газета „Пловдивъ“, органъ министра правосудія Тончева, писавъ о потребѣ оголошеня независимости Болгаріи бѣдѣ Туреччинѣ въ тѣмъ тонѣ, наче-бѣ актъ оголошеня мавъ справдѣ наступити при нагодѣ святкованя аґадавоє рѣчницѣ. Тодѣ читали мы въ „Пловдивѣ“, що вже прийшовъ найвѣсшій часъ позбутися опѣки Туреччинѣ, бо та опѣка не приносить ніякого хѣсна і скорше шкѣдитъ народній болгарскій справѣ, нѣжъ їй помагѣе. Торжество обѣдѣженѣ зъ великимъ шумѣмъ і розголосѣмъ минуло, а о якѣмъ оголошеню независимости не було і бѣсѣдѣ.

Теперѣ же по поворотѣ князя изъ першоєй подорожѣ по Европѣ высунуєся гадка оголошеня независимости завоє на перше мѣсѣце. Порухнѣвъ єн органъ Стамболова „Свобѣда“. Тага газета доказує, що Болгарѣ дали вже ажъ надѣ доказѣвъ, що любѣють своего князя, що умѣють самѣ управлятѣсь і удержати у себе ладъ і тишину. Бѣли-бѣ отже Европа же і теперѣ зигнорувала бажаня Болгарѣ, то Болгарѣ найдуть способѣ, щобъ самѣмъ выдѣбѣтѣсь зъ неспрѣмного положеня, а тѣмъчасѣмъ европейскій державѣ „нехай собі“ — сѣли не задоволенѣ — выколѣють одна другой очѣ.

Намъ однакѣмъ зѣвасѣ, що якъ давнѣйшими разами, такъ і теперѣ грѣзѣбы болгарскихъ газетѣ останутѣсь безплодными грѣзѣбами, а справа болгарскоєй кризѣ протѣкає же на довѣй часѣ. Що такъ будѣ, за тѣмъ промѣняєся богато рѣчей. И такъ по перше, не треба забувати, що опозиція хотѣй мовѣти, но она все таки розпорѣджує значными силами і поважными та способными людьми. О болгарскій опозиціи не можна сказати, що їй бракъ патриотизма, для того, що она потѣгає за Россією. Вѣсѣ тотѣ, що потѣгають за Россією, єсть такъ само добрыми патриотами, а часами ї лѣпшѣми, якъ тотѣ, що гравитують до Австріи. По друге: теперѣшній ставъ рѣчей подѣтрѣмѣю головно не наробѣтъ, — котрый на цѣлу справу глядѣть по бѣльшѣй части рѣвнодушно, — але войско, котрѣ въ тѣй справѣ єсть силѣю заинтересованѣ. Болгарскій офицѣры боятѣсь до нѣмѣшного дня, щобъ до Болгаріи не завѣтали зновѣ Россієтанѣ та щобъ разомъ зъ ними не прибули русскій офицѣры та не позабірали Болгарамъ добре платѣныхъ офицѣрскихъ посадѣ. Якъ отже болгарскій офицѣры перестають бути заинтересованными, тогдѣ цѣла справа може взѣти неспѣдѣбанный оборѣтъ. Само собою розумѣєся, що найдѣєсь богато і такнѣхъ офицѣрѣвъ, котрымъ не тѣмъко будѣ ити о посадѣ, але въ рѣвѣній мѣрѣ і о принципі. Но дуже добре знаємо, що такнѣхъ офицѣрѣвъ єсть вѣзгалѣ ще мало. Кто бувавъ въ Болгаріи і хотѣвъ стѣкѣтѣсь трохи близше зъ болгарскою интеллигенцією, офицѣрами і вѣзгалѣ зъ народѣмъ, той нѣмѣтъ не стане намъ перечитѣ, що головною чертою болгарскоєго характеру єсть: опадѣбѣтъ і надѣмѣрна правѣзанѣсть до гроша. Єа черта болгарскоєго характеру єсть вырѣчѣмъ зовѣмъ природна; она лишѣлася въ спадѣннѣ по Туркамъ, коли то Болгарѣ, иєвѣснѣй своего гроша нѣ житѣя, мусѣли єа конѣчѣности хоронити свой грѣбѣ въ недостѣпнѣй мѣсѣцѣ і пристѣгѣтѣсь до него ажъ до пересѣды.

Вся опозиційна печать починає зъ еще бѣльшою завѣзѣстѣю выстѣпати противъ правительства, нѣжъ се було давнѣйше. Деякі газетѣ, котрі трималиєсь до недавнѣа умѣренѣой политикѣ, заявляють теперѣ свои желѣны зовѣмъ недвѣзѣчаннымъ способомъ, а всь они годѣтѣсь менше-бѣльше на те, що dokonчѣе треба якоє порозумѣтѣсь за Россією, бо въ противѣмъ случаю вѣчно будѣ Болгаріи переживати часѣ кризѣ. Они не вѣрѣтъ, щобъ кн. Фердинандъ бувъ коли-небудѣ подтвержде-ній европейскими державами, а тѣмъ бѣльше, щобъ Болгаріа могла собі въ короткѣмъ часѣ выборѣти политичну независимѣсть. Особливо-жъ выстѣпають они противъ позачѣя затѣгнѣноєй правительствѣ въ Laenderbank-y і его финансовѣхъ группахъ. „Народній Права“ кажуєтъ, що тѣмъко той хѣтаєся того банку, котроє оудѣтила вже послѣднѣя надѣля. Laenderbankъ выдѣєся до рѣзныхъ интересѣвъ, бѣа часами навѣтъ тратѣтъ, але якъ кого обмотѣе пасѣвно своими сѣтѣями, то не выпустѣтъ его скорше, ажъ якъ высѣє зъ него всьхъ жизнѣннѣй соєвъ. Такою жертвою упала мѣжѣ иншими

Сербія і тѣмъко перемѣна правительства могла выдѣбѣти сей край изъ кобѣтѣвъ Laenderbank-y.

Араганъ.

Справы соймовѣ.

Справа закона о писарѣхъ громадскихъ дала нагоду до першоєго зѣткѣнѣя мѣжѣ елѣментами автономичными сойму а правительствомъ і подѣирающею его правнѣцею. Черезъ то набрѣла справа ширшого значеня, якъ мавъ-бы самѣ єн впрѣчѣмъ зовѣмъ не маловажнѣй предметъ. Резултатъ субботнѣшної борѣбы вѣстѣнѣй — стѣснѣнокъ 70 : 44 давъ образъ бѣдѣношеня силѣ, котрѣ въ имѣя интересу автономіи станули супротивъ себе.

Сторонницѣмъ станьчикѣвъ показалоєсь при сѣбѣ нагодѣ не лишѣ резѣстрованнымъ і незорганѣзованнымъ у своѣй середѣнѣ, але до того ще дуже слабымъ на полѣ консеквенціи. Оно голѣсувало теперѣ противъ того самого закона, за котрымъ бѣдало свои голоєбы въ мѣнує-шѣмъ роцѣ — значить, що одно наєє слово правительства було достатѣчно, щобъ захѣтѣти і змѣнѣти его пересвѣдченя і поглядѣ. Фактъ той вѣлюструє досѣдно моральну вѣртѣсть того табору, характернаєу досѣдно его политичну, стрѣмѣячу до того, щобъ за всяку цѣну удержатѣсь при управѣ і кермѣ въ краю!

До борѣбы зъ автономичнымъ елѣментомъ вытѣгнѣно всь тяжѣй кѣлибры. Коли вымова поодинокѣхъ рѣчѣнѣвъ правнѣцѣ а то навѣтъ того рода, якъ пос. Маѣейскій, не конѣе допѣсѣвала, зѣвасѣ въ дискусію самѣ наѣмѣстѣнѣкѣ і то не яко посолѣ, а яко представѣтель правительства, промѣняючи въ его имѣни. И то средство не бѣдѣло однакѣ пожаданѣхъ насѣлѣдѣвъ, не приѣдѣло бѣльшѣности для внесеня пос. Вѣднѣцкоєго. Станьчѣны потерѣли програу въ цѣлѣмъ значеню того слова, котра для нихъ, а ще бѣльше для опѣрающеєа на нихъ правительства повинна стати добрымъ memoire, а рѣвночасно повинна навѣчити декого, що прѣстѣраєне і беззѣгляднѣе ангажѣваннѣ енергіи въ хоєствѣ одной хочъ-бы і на поглядѣ неодолимоєй партіи не всѣє скрѣпѣєєа станѣвноєко і повагу а дѣлає якъ-разъ противно! Коли-бѣ та перша наука принесла пожаданѣй насѣлѣдѣвъ, було-бѣ то дуже користнымъ і пожаданымъ не лишѣ въ интересѣ краю, але і правительства і цѣлоєй державѣ!

Органъ станьчикѣвскій Сзас старавѣсь супротивъ програнѣю зѣробѣти gute Miene zum bösen Spiel і вмовити въ своихъ читатѣлѣхъ зъ одной стороны, що то була справа зовѣмъ не засаднѣча, въ котрѣй не йшло зовѣмъ о нарушеннѣ автономіи, а зъ другой, що до побѣды закона о писарѣхъ громадскихъ причѣнѣлиєсь самѣ члѣны правнѣцѣ, котрі за нимъ бѣдали свои голоєбы.

И одно і друге неправдѣно. Передѣсьмъ безперѣчна рѣчь, що правительству ишло і нѣде дуже о те, щобъ автономичный органѣзмъ-громаду розбѣити выхѣлаючи въ него ненаєє кѣлибѣмъ завѣснѣмъ бѣдѣ себе орудія, котрі могли-бы богато справѣ повѣсти по его думѣмъ і въ всьхъ важнѣйшихъ моментахъ стоѣти на его услугѣ — а що писарѣ громадскій має очеєвѣдно задачу помагати зѣрѣхѣности громадскѣй повнѣти єн автономичну задачу, одже по-ставленнѣе его підѣ властѣ і въ завѣснѣмѣсть державнѣхъ урядѣвъ админѣстраційныхъ грубо нарушило-бы автономію громадѣ. Зъ другой стороны неправдою єсть такожѣ, щобъ члѣны правнѣцѣ перехилили выграву въ сторону закона о писарѣхъ. Правда, що деякі консерватѣсты голѣсували за закономъ, однакѣ голѣсѣвъ тѣхъ було то найбільше 10 такѣ, що хочъ бы тѣ голѣсы поїшли були солидарно зъ станьчѣнками, то все такѣ мали-бы зацѣпѣтѣні засѣдѣ автономіи 60 голѣсѣвъ супротивъ 54, зъ чѣго видѣѣ, що не силѣю станьчѣнѣвскихъ розѣбитѣвъ перейшло внесеннѣе комисіи. За то однакѣ не подѣпадає нѣякому сумѣнѣвоєу, що побѣду свою завѣдѣлає тутѣ принципъ автономичный головно голѣсамъ рускихъ послѣвъ. Русскі послѣы заважили тутѣ своими голоєсами дуже много і они безперѣчно рѣшили ту справу, котрѣй безъ нихъ польска лѣвнѣця нѣякимъ способомъ не могла-бѣ була дѣти рады. Тоє выстѣпленнѣе рускихъ послѣвъ мало безперѣчно на цѣлѣ лишь оборону самого принципу, бо при тѣмъ всьмъ годѣ не сѣзѣтѣти отѣрѣто, що законъ о писарѣхъ громадскихъ принѣтый комисією не єсть зновѣ ані зъ національнѣою точкѣю, ані зъ огляду на сѣльскѣй людѣвъ бѣдѣноснѣи для Русинѣвъ такъ великимъ добромъ, щобъ опѣталѣлось въ его оборѣвъ вѣстѣ тяжку борѣбу. Властѣ автономичнѣй неприхѣлѣнѣй переважно Русинамъ такъ, що бѣдѣ нихъ не можна надѣяться много лучшѣго, якъ бѣдѣ органѣвъ правительства а противно учѣтъ насъ досѣвъ, що зъ органѣвъ властѣй автономичныхъ творѣться у насъ якъ-разъ тѣ рядѣ, зъ котрыхъ иде неприхѣлѣна Русинамъ аґѣтѣция і котрыхъ дѣ-ляльнѣсть некористно зазначѣєсь супротивъ нашихъ народныхъ интересѣвъ.

Супротивъ того русскі послѣы голѣсуючи

з польскою лівницею за законом не мали і не могли мати на одній власності, а лише виключно на одній власності, коли виключно принцип автономний, коли виключно дають доказ великої політичної консеквенції і ревності в обороні основних прав автономії. Своє погляди на цю справу зазначили руські послы в основних і горючих промовах пп. Телишевського і Окуневського, виступаючи при тій нагоді вже другий раз в тій каденції в обороні згаданих прав сміло і рішучо супротив правительству.

Руські послы не зважали тут лиш на свій виключно національний інтерес і факт той повинен бути для польських автономістів приміром, щоб так само поступали, коли справа подібна видвинута буде з табору Русинів. Довідь учить, що доса так не було і що коли прим. руські послы на другий сегорбачий засідання виступили против комисаря правительства за знягнорвання прав сойму, голос їх не був попертий з польської сторони, хоч не шло тут о інтерес чисто руський, а загально-автономний, о повагу і значення сойму і його членів. По послідньому голосованню над законом о писарях, думаємо, що ті польські послы, котрі не запрягли ще в станчаківське ярмо, побачили і зрозуміли значення руських послів і в їх голосів в справах основної ваги і що їх поступованье супротив руських внесень і жагдань буде бдть тепер инше, відповідніше їх власному і загально-краєвому інтересови. Чи та наша надія осушитися — покаже може і недалека вже будучність!

Внесення посла дра Мадейського поставлене на вівторковий засідання сойму звучить як поважний основ:

„Высокий соймъ zvoliti uhlaviti: Соймъ вызывае ц. к. правительство:

1) чтобы за-для устпшайшоны охороны свободы и чести обывательств державы поинило одповдний зарядження, котри бы успшли запобгти несправильностям, якй часто лучаются при виконуваню законбв карныхъ, а въ особенности котри бы давали поруку, що виконуванье урядбв обвинателя публичного, судбв слдчого и предсдателя розправъ карныхъ повррюване буде завсгды урядникамъ, до занятя того рода особливо адбнимъ;

2) чтобы взяло подъ розвагу, чи не выпадало бы змнвити обовязуючу процедуру карну въ томъ напрямъ, чтобы въ подготавлючбмъ перюдбв слдства карного власти прокуратора и судбв слдчого була обмежена, а натовмь атрибуци палаты радной трабуналу були розширенй.

Высокий соймъ zvoliti подъ взглядомъ формальнымъ ршати: Повысье внесенне одсылается до комисии правичовъ“.

Внесенне се підписало 86 послбв, мжъ тими и члени руского клубу.

Посолъ д-ръ Н. Антоневичъ — якъ видно зъ поступованя его въ сій сесіи — почавъ по-за клубомъ руськимъ вести якусь полтику на власну руку, не зовсѣмъ збдну зъ інтересами руского народу и своихъ вбборцѣвъ.

Недавно д-ръ Антоневичъ підписавъ внесенне п. Станислава Поляновского, чтобы соймъ вызывалъ зъ фонду краєвого 20,000 ар. субвенци на заложенне чотирохъ фабрикъ ткацкі картофаней для властителей болшихъ посѣдостей, котри не могутъ зужити своихъ бараболъ въ горальняхъ. Коли о підписъ того внесення д-ромъ Антоневичемъ довіддалися послы клубу руского, всѣ, безъ выимки, зазудувалися, що се такого дѣся зъ ихъ колегою, котрий давнѣйшими лѣтами въ соймѣ (хочъ правда, кожної слдуючої каденци поразъ менче) виступавъ противъ того рода марнованя гроша публичного. Позабарала паны мнзюны за проинацію — мають зъ чого будувати собѣ фабрики ткацкі! Зъ бдкн край приходять давати имъ 20,000 ар. задопомги, и то въ такій тяжкій рбкъ якъ сей, де селянамъ — такожъ и вбборцамъ д-ра Антоневича зъ стрыйского повѣту — придется зъ голоду мерти!

Здаєсь въ наслѣдокъ того сумного факту зъ д-ромъ Антоневичемъ ухвалѣть клубъ руській (и оголошенъ въ часописяхъ), що членъ клубу руского не смѣ безъ вѣдомства и згоды клубу підписувати чужихъ внесеннъ.

Тымчасомъ д-ръ Н. Антоневичъ онгоды зновъ підписавъ одно чуже внесенне, — именнъ внесенне посла Лявго въ справѣ установленя krajowej komisji dla spraw rolniczych — внесенне, на котромъ межи 41 підписами нема авѣ одного болше підпису руского або селяньского посла, а за то суть підписи пп. Поляновского, Бобжиньского, З Козловского, Томислава Розаводского, В. Козьбродского и т. п. павбв. Щобы д-ръ Антоневичъ бувъ такій наивный, що не догадувався бы значѣня тои новои краєвои комисии, — въ то не хочѣсь намъ вѣрити; очевидно, буди у него якъсь иный мотивъ, безперечно тй самй, котри казали ему підписати внесенне Поляновского и котри такожъ підбѣає и голосованя надъ закономъ о писаряхъ громадскихъ каза-ли ему спастися абстинеацією передъ тою для него видко „дразливую“ справою.

Прикро намъ о томъ писати, але-жъ се святий обовязокъ часописи: стояти на сторожѣ интересбв народныхъ и убивати кождо-го, хто интересъ народный легковажить за-для якихъсь цѣлей поббчныхъ або и личныхъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Богородчаньского.

[Въ справѣ фасій священничихъ.]

Якъ вѣдомо, ц. к. намѣстничество зажадало въ своѣмъ часѣ бдть священникбв предло-

жена фасій на рбкъ 1889, чтобы взяти, если только что дастся, а яке буде положенне священника, чи бдть зможе гбдно выжити, одагнути себе и родину, образувати дѣти и т. п., — о те яже не пытають.

Чи въ кожбмъ повѣтѣ власти администраційнй слдбать такъ gorliwie за доходами священничими, якъ въ повѣтѣ богородчаньскомъ, — того не знаю; але у насъ уживаєсь всѣхъ ередствъ, чтобы только удалосъ якъ найболше ергессен, не памятаючи на слова монарха: Nur drücken Sie die Leute nicht!

Священники повѣту богородчаньского на вбзванне предложили фасію якъ найточнѣйше; выказали, колько мають доходу певного, яка пенсія и ничй законами означенй поборы, бо очевидно, що не певне и случайне, якъ jura stolae, т го и не можна обчислити; впрочымъ хабѣ пббля Іосифиньского патенту.

Ц. к. староство въ Богородчаняхъ не вдоволилося предложенымъ фасіямъ, а зажадало своимъ рескриптомъ ось чого:

L. 9222. Do Wielebnego ks. N. N. proboszcza w N.

Dodatkowo do przedłożonej fasyi dochodowej na r. 1889, wzywа się W. ks. prob., abyś w myśl postanowien §. 27 pat. z 29/10 1849 Dz. p. N. 439 i §. 14 przepisu wykonawczego z d. 11/1 1850 Dz. p. N. 10/850 do 8 dni przedłożył:

2) wyciąg z księgi zapowiedzi gloszonych od 1/1—31/8 889;

2) wyciąg z księgi co do zawartych małżeństw od 1/1—31/8 889;

3) wyciąg z księgi śmierci — a dalej zechcesz ks. proboszcz donieść —

4) czyli i ile rocznie w parafii odbywa się odpustów?

5) czyli istnieje zwyczaj odprawiania nabożeństw żałobnych za dusze zmarłych i ile tychże do roku przypada, przyczem podać należy kwotę przeciętną pobieranego za czynności ad 1, 2, 3 i 5 wynagrodzenia.

W końcu podać należy, czyli grunta erekcyonalne w roku 1889 są wydzierżawiane i za jaki czynsz.

C. k. Starosta Strasser.

На тй рескриптъ ц. к. староства одповѣли священники, що перестѣна квота доходбв зъ наведенихъ въ рескриптъ чинностей — то Іосифиньскій патентъ, бо лише бдть може бути певный.

Тая одповѣдь не сподобалася ц. к. староству и оно звернуло священникамъ вхъ писъма для доповненя датъ:

„Zwraca się Wielebnemu ks. prob. N. N. z uwaga, że c. k. Starostwo nie żądało podania kwot za czynności duszpasterskie według patentu o jura stolae, bowiem takowe są c. k. Starostwu znane, lecz chodzilo o podanie kwot, jakie ks. proboszcz od strony rzeczywiście pobiera, gdyż tylko te kwoty służą mogą za podstawę do ustanowienia dochodu. Odwołując się na postan. §. 33 pat. z 29/10 849, wzywа się W. ks. proboszcza, abyś doniesienie to w tym kierunku sprostował i do 8 dni przedłożył. Bohorodeczany 18/10 889. C. k. Starosta Strasser.“

На маєшь! Ого цѣкавѣть! Господи дай вытримати!

Зъ Товмацького.

[Зъ банковою господарни видѣлу повѣтового.]

Въ ч. 31 часописи „Батьківщина“ находимо сиротоваване видѣлу повѣтового зъ Товмача на дописъ въ ч. 27, котрою мовѣ-бы то славетный видѣлъ товмацького рады повѣтвон оскорбился и просить о наведење примѣрбвв ааракховуваня довжникамъ банку рустякаль-ного процентбв ляхварскихъ. Коли-жъ такъ, то будемо старатися позволи показувати господарку згаданого видѣлу повѣтового и то подѣ всякимъ взглядомъ.

Товмацькій видѣлъ повѣтвонй хвалѣться и наводитъ нагй цифры своего бюджета що ось-то побравъ далеко менше додаткбв, якъ станиславбвскій. Та се по правдѣ штука тай „добро по саме ребро“ (якъ люди приповѣдають), але то велика заслуга була-бы для видѣлу повѣтвонго, коли бы мбгъ выказати и похвалитися, що на всѣ повѣты нашего краю въ Товмачи найменшій бюджетъ повѣтвонй, що бо-дай лише 3000 ар. додаткбв въ року побравъ и такъ далше прелиманує, а ту ось выказує, що 1884 року побрали 5 968 ар. а 1889 року ще болше, бо 6 435 ар. 87 кр.

Рѣчь безперечна, що выкупно селянъ зъ ляхварского банку рустякального було-бы великимъ добродѣствомъ, сля-бы видѣлъ повѣтвонй до ликвидаци того довгу въ банку рустякальномъ бувъ выславъ выншихъ людей и накопи бъ запроваджено практичнѣйшу мануляцію, якъ дотеперъ. П. Витославскій, натаръ зъ Тысьмениць, и кс. маршалокъ Сава прийали цѣлый довгъ выказаний черезъ рустякальный банкъ, — не вглядаючи въ акты судовй кожної сторони, — за половину, думаючи, що великій интересъ зробили для довжниковъ. А се власне було уже великою поббжкою, бо показуєсь нагй, що бдть многихъ довжниковъ, котрыхъ банкъ выказавъ, нема що стягати, бо грунты давно же передъ заведенемъ табулѣ продали, а другй довжники помимо того, що видѣлъ повѣтвонй опустивъ 40%, чуютьсѣ ще покривджеными. Ого факты.

Прокблѣ Марчакъ и Алексей Болехбвскій зъ Воронъ рѣшенемъ тысьменицкого суду повѣтвонго до ч. 2418 зъ 1884 р. довжнй банк-ови 157 ар. 62 кр. и 6% бдтъ 1881 р. Тымчасомъ кс. Сава такъ побравъ на тотъ довгъ: „Na kwotę 5260 składają się Marczak 20 złr., Bolechowski 3260, razem 5260“. Далше на томъ самбмъ квітѣ: „L. W. 3346 art. 2169. Na dniu 29/12 1888 złożył Bolechowski za siebie 3438, Marczak 20 złr., razem 5438 na poczet pożyczki n 256. Dnia 15 Lutego 1889 doniesia 13 złr. wówczas umarza się kapitał 50 złr. 8% od pozostałego długu 200 złr. do 1. Grudnia

1889. ks. Sawa.“ — отже заплатитъ 319 ар. 98 кр. тай ще бдтаетъ бдтъ 1. грудня 1889.

А отсей фактъ господарки кс. Сава зъ довжниками: Въ Воронъ господаръ небббжикъ Иванъ Романюкъ-Гуралѣвъ виненъ до банку зъ бдтосакми до 1000 ар.; не платати и до рады повѣтвонй. Кс. Сава et consortes продають Мауурамъ щось за 700 ар. цѣлый грунтъ около 22 моргбв зъ вбльнои руки, полинаючи вдовѣ зъ дитиною стару хатчину и кавалокъ огорода. Судъ въ Тысьмениць случайно довѣдуєсь о томъ, вглядає въ цѣлу справу и знаходить, що то грунтъ сиротиньскій, забороняє продажъ, и ратуючи тотъ грунтъ для сирѣтѣ, хотючи заспокоїти банкъ и постаравшись у высшой власти о позволенне, продає около 7 моргбв поля за 610 ар. а сиротамъ лишає звыжъ 13 моргбв! Той-же судъ понути въ видѣлу повѣтвонй о претенсію, а тотъ выказує бдтъ двемъ 264 1889 ч. 986 квоту жагану 710 ар. 55 кр., пббвѣйше аменчує на 608 ар. а коли и той судъ прийати не хоче, то бдтъ ч. 5373 зинжує на 538 ар. — и тотъ справа до нинѣ ще не рѣшена.

А що дѣся зъ довгомъ гипотекованымъ на грунтъ Василя Филичука въ Товмачи? Правда, що пропавъ черезъ Вашъ недоглядъ, кс. Сава! бо продала на користъ иншого банку, а до оставшого-ся хоть троха гроша на користъ Вашего довгу не було кому зголо-ситься.

И не конецъ на томъ. Селяне, чуючысь покривджеными, не платати ратъ до рады повѣтвонй, а тая хотючи дотримувати речинця силати въ банку краєвомъ, а тымъ самымъ показати супротивъ высшой власти добру господарку, позыває сама грошей на сплату ратъ, и то у кого? — у фонда убогихъ повѣтвоныхъ.

Въ интересъ повѣтбв и цѣлого краю нехай-бы видѣлъ краєвий за кожній разъ шкон-труванъ господарку банку, не оминаючи и администраційнои видѣлу повѣтвонго въ Товмачи, бо-жъ то предѣль цѣлый повѣтъ ручивъ ся за тую позичку затагану въ банку крає-вомъ, и коласъ будуть всѣ платати. Кс. Сава, о. Шепаровачевъ, п. Целеховъ и п. Орехому байдуже, имъ однако, бо якъ то кажуть: голый рублю не боиться, — але рблѣникамъ може колѣсь такій ладъ добре датися въ зна-ки, то мусимо и на задній колеса оглядатися. Одакъ людѣ будѣ нарѣкати та плакати на „ойца людѣ“, якимъ заименуваєсь кс. Сава. Хто словми лише раду въ бдтъ дає, а дѣломъ помочи не несе, — подобный бдтъ тому, хто только паугину змѣтає, а наука не у-быває.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Нинѣ въ полудне має бдтутися въ Инс-бруку стрѣча нѣмецкого цѣсаря зъ цѣсаремъ австрійскимъ. Стрѣча ся буде лишь коротка, бо буде тревати всего лишь двѣ години, и буде мати довѣрочный характеръ, бо при нѣй не буде авѣ гр. Бисмарка авѣ гр. Каль-нокого, а все-жъ таки значѣные ви буде ве-ликою вага.

Вѣдѣньскй газеты подали були недавно тому вѣсть, що гр. Гогенвартъ скликає всѣхъ проводбввъ клуббввъ правѣцъ на наряду, чтобы на нѣй залагодити всѣ тѣ непорозумѣня, якй проявились межѣ поодинокими клубами. Politik каже отже, що вѣсть та вѣсть неправ-дыва, бо проводбввъ правѣцъ, якъ що року такъ и теперъ, передъ самымъ бдкрытемъ рады державной мають зббратися на наряду, чтобы порозумѣтися що-до сидьного дѣланя.

Moravska Orlice а за нею и N. fr. Presse подають вѣсть, походячу нѣбъ то бдтъ якогось добре поинформованого мужа державного, що становяще гр. Тафого має бути такъ захи-тане, що дамисѣя его готова наступити ще пер-едъ скликаемъ рады державной. Найваж-нѣйшимъ доказомъ того має бути той фактъ, що гр. Гербертъ Бисмаркъ будучи у Вѣднѣ не зробивъ визиты гр. Тафому. Характер-нымъ єсть такожъ, що Nation. Zig. обго-ворючи въ вступной статѣ внутрѣшню ситу-ацию въ Австрій заповѣдає такожъ недалекий упадокъ теперѣшного кабинету. Вѣсти сй суть очевидно тенденційны, выплываючи зъ надмѣр-ныхъ жагданъ централистичной партіи и ви-ворожого поступованя супротивъ Славянъ. Намъ видѣтьсѣ, що на упадокъ кабинету гр. Тафого ще не заноситься, хочъ певно нѣхто бы того не жалувавъ, а навѣть може и не од-иць бы собѣ подумавъ: Чымъ скорше тымъ льше!

Зъ Петербурга доносять до Berlin. Tageblatt, що російскій наслѣдникъ престола побѣде зъ Атинъ просто до Петербурга, хрестя-ны наймолодшого сына князя черногорского. Такожъ говорятъ въ Петербурзѣ досѣть го-лосно, що царевичъ має заручитися зъ най-молодшою донькою князя Черногорского.

Пббля Daily News наслѣди до російского министерства дѣлъ заграичныхъ вѣсти о си-туация на Кретѣ и о настрою умбв въ Гре-циі, котри звучать не конче успокоючою. Въ кругахъ компетентныхъ предвиджуютъ, що въ цѣлѣй Грециі розбѣднѣе рухъ, котрый вы-кличе зновъ на порядокъ дневной справу кре-тенъску и буде въ силѣ довести до новыхъ запутаннѣй межинародныхъ.

Гостану нѣмецкого цѣсаря въ Констан-тинополи толкує собѣ кожній по своему и ро-зумѣсь, въ свою корысть; не диво, що и Ма-дары такъ собѣ вѣ толкують. Ось якъ поясняє Людвикъ Чернатоній заграичну ситуацию въ Nemzet-ѣ: Можна прийати за рѣчь певну — каже бдтъ — що гостана нѣмецкого цѣса-

ря въ Константинополи буде мати тревалый впливъ на цѣлу ситуацию на Выходѣ. Полити-ку сповизраня на всѣ боки, котрой часомъ при-держувалася и Румунія, усунує мабуть по-води зъ Балкану, бо бдтъ теперъ будуть ува-жати за рѣчь користѣйшущу спозирати на Бер-линъ. Що-до султана, то певно нѣхто не ста-рается о то, чтобы его намовити держати зъ тридержавнымъ союзомъ, бо до того нема нѣ-якой потреби. Кождый знає дуже до-бре, зъ кимъ буде Туреччина держа-ти, скоро бы разъ тридержавный со-юзъ бувъ змущеный виступити до вбйны. Овъ прийме такъ само гостаню и царевича, але то не змѣнить доносимости го-стини нѣмецкого цѣсаря, такъ само якъ го-стиня царя не змѣнила рѣшучости нѣмецкой политикѣ. Интересно впрочбмъ, що нагдѣ „найбѣйше поинформованъ“ депешѣ не могли царевича спровадити до Берлина. Може удасть-ся спровадити его до Петербурга. И то значить щось въ очахъ російско-французского братер-ства, хочъ все же нѣчого такъ великого якъ вежа Айфеля. Молодой цѣсарь нѣмецкй кбн-чати свою подорожъ тымъ, що сходиться зновъ зъ могучими чинниками тридержавного союза. Та стрѣча вистає, чтобы тѣ, що ши-рять байки о якихъсь змѣнахъ, зновъ собѣ го-ловы ломали.

На понедѣлковбмъ засѣданню грецкой палаты послбвъ поставивъ бувъ Деліа-ни єсь интерпеляцію до правительства въ спра-вѣ Креты. Овъ критикувавъ ноту выславу до державъ европейскихъ такъ, якъ она своего часу була оголошена въ газетѣхъ, зазначивъ суперечности въ нѣй и сказавъ, що Порта не въ силѣ завести порядокъ на Кре-тѣ. Бесѣду свою закінчивъ бдтъ тымъ, що Трикуписъ заказавъ вывозити зъ Грециі ору-жѣя и що опозиція змущена забирати голосъ, бо правительство але боронить интересбв ге-лѣньскихъ. Министеръ Трикуписъ бдпо-вѣвъ на то, що правительство бере на себе отвѣчалѣвость. Неправдою єсть, що бдтъ за-казавъ вывозити оружѣ; бдтъ заказавъ лишь вывозити амунацію валежачу до державы а Кретенцямъ радѣть, чтобы она умирнѣно по-ступали, бо середъ теперѣшныхъ обставинъ не можна никакъ поступати. Грецѣ прав-ительство єсть одинокимъ судѣкъ въ сій спра-вѣ, котра на Выходѣ интересує Грекбввъ. Три-куписъ натякнувъ бдтакъ и то, що Порта зай-має завсѣгды не конче прахильне становище, колько разбѣвъ справа ся вельми обходжа Грецію буває порушена. Далше сказавъ Три-куписъ, що правительство ласодить и реорга-низує финансы, чтобы мати вѣрнѣй грунтъ подѣ ногами, коли прииде часъ дѣлати. На конецъ зазначивъ Трикуписъ, що кабинетъ не думає предложити акты въ кретенъской спра-вѣ и зажадавъ вотумъ довѣри.

НОВИНКИ.

— Въ руско-народнбмъ театрѣ представлена буде завтра комична опера Милекера „Гаспароне“ при участі оркестры 55 полку подѣ управою п. Вахо.

— Зъ Рогатина пишуть намъ: Одъ часу, якъ по-вѣтова Народна Торговля въ Рогатинѣ переймѣ-лася на фалию льббвской „Народной Торговлѣ“, интересы ея идуть значно лучше: публика бол-ше вдоволеза зъ обслуги, видко ладъ, точность и каридѣть. Передъ двома мѣсяцами внесла наша Народна Торговля поданье до ц. к. староства о конвенсі на продажъ книжокъ шкбльных, бо, якъ мы вже писали, жиды здирають людей, про-даючи книжки шкбльный дорожше, анѣжъ припи-сано. И характеристична рѣчь, ц. к. староство рогатиньске уже два мѣсяцѣ квасить то поданье у себе — не дає одповѣди! Охъ, тѣ галицкй уряды!

— Въ мѣсточку Войниловѣ, повѣту калуского, за-вѣзалосъ товариство читальнй „Свѣтъ“. До това-риства приступило наиббльше молодыхъ господа-рѣвъ, хотай вписалися такожъ и деякй старшй та женщины. На початокъ вписалосъ 60 членбв, а побѣйше певно буде болше. Статуты вже выслано ц. к. намѣстничеству до затвердження. Основанемъ читальнй займалися молоді патриоты мѣщане, а помагавъ имъ и начальникъ громады и. Стефанъ Лаврѣй. Щастѣ Боже!

— Въ мѣстѣ Станиславоѣ — якъ намъ зъ бд-тамъ доносять — виступає зновъ бѣпа и дѣтѣ-рѣя, особливо межѣ дѣтворою.

— Для яворбвского монастыря Василиянокъ жертву-вавъ управляючій совѣтъ льббвского Народного Дому 50 ар. подпомогти, на докбиченне будовы монастыря.

— О. Слюсарчукъ просить о умѣщенє слѣдую-чого заявленя въ справѣ своей Розширеной Псалтири: „На запросныи до переиздѣлѣ, о-голошенй своего часу якъ въ „Дѣлѣ“ такъ и въ У. числѣ Станиславбвского Вѣстника, на-дбсало до теперъ такъ мало особбъ передилату, що зъ тою узбраною квотою годѣ приступити до печатаня дѣла. Авторви удалосъ однакжъ при-помчи прихильныхъ сему дѣлу мужѣвъ спонукати до печатаня одного властителя друкарнѣ подѣ условіемъ, если выкажѣсь напередъ до-статочноымъ числомъ замовленѣй. Будучи отже певнымъ, що такъ Воч. отцѣ духовнй якъ и вселкй тямучій дѣлать его глубоке пересвѣдченє о важности сєи книги збъ взгляду на розбудженє правдивои, бо не на механичнбмъ бдчитуваню але на разумнбмъ опертѣи поббжности, норовственно-и и любви до своего прѣддѣльного обряду, упрѣ-шає сямъ о скорѣ ласкаве надсыланє на его а-дресу (Радзвѣцъ, Radzawit-Bukowina) замовленъ корреспондѣаційною картою, чтобы можна почати печатанє тои, якъ для церковного такъ и для домашнегоъ ужитку такъ важной книги“.

— Засѣданне стрыймонъ рады повѣтвонй бдбулось онгоды подѣ проводомъ маршалка бар. Ромашка-на. Важнѣйшй справы полагадженй на томъ засѣданню, суть отей: внесенне повѣтвонго видѣ-

ду, якъ користати въ фондѣхъ, назначенныхъ на подмогу людности, потерпѣвшей отъ сегогодняго неурожаю; признаніе дороги Стрысько-Журавецкой за дорогу повѣтову; замѣненіе ракунокъ за р. 1888; одобреніе на квестіонарь, что до реформы закона дорожного. Надъ сего справкою вывѣзавшаяся оживленіе дискусіи; референтъ п. Адамъ Ошкеничъ и радий гр. Кар. Дѣдушичъ, Евг. Абрагамовичъ и д-ръ Сев. Попель промавлили за внесеніемъ выдѣлу повѣтового, который въ многими застереженіями заявивъ за збѣно престацій дороговъхъ на додатки до податковъ. О. Давидъ промавлилъ, чтобы цѣлкомъ залишити систему престаційну яко несправедливу и безвзглядно завести систему оподаткованія на цѣли дороговъ. Подчасъ сего дебати вышло нѣсколько радныхъ въ засѣданіи и не можна було полагодити остаточно сего справы, а выдѣлу повѣтовый рѣшивъ подати свое внесеніе красвому выдѣлову разомъ въ описомъ, якъ переводились наряды надъ сего справою на сѣмъ засѣданіи повѣтовой рады.

— Процесъ агентѣвъ эмиграціонныхъ затався нинѣ въ Вадовичахъ. Розправа має тревати ажъ до кѣнця сѣчня 1890 р. с. е. по вѣрѣтѣ мѣсяця.

— Войсковая служба Божя. Кн. Виндштретцъ, командантъ XI корпусу, зарядивъ, чтобы на надѣлѣній службѣ Божій войсковой въ костелѣ Бзутичъ бувъ присутнымъ одинъ генералъ офицеръ штабной, который має въ томъ дни инспекцію гарнизону. По скѣнченій службѣ Божій одѣлѣ войска мають дефилювати передъ генераломъ. — Таке розпорядженіе выдано для войковъ латиникѣвъ, а о Русинахъ, что ходять до церкви св. Николая навѣтъ и згадки нема. Русинамъ-войкамъ не пригравая навѣтъ музика войска и она придумується до одѣлу войска, который иде до костела Бзутичѣвъ. И не даво, что въ того шириться деморализація мѣжъ войскамъ: что майже кожда шаржа въ погородѣ одзываетъ и дивиться на все что руске и якъ може такъ пхався мѣжъ латиникѣвъ, бо видать, что для нихъ всякій одзнаки и почести. А прецѣ гарнизонъ львовскій складаєсь въ большій части зъ войковъ-Русинѣвъ.

— Въ станиславѣвскій округъ шкѣльнѣмъ одбулаєсь въ днѣ 2 и 3 падолиста конференція учительска въ мѣстѣ Станиславѣвъ. По службѣ Божій въ церкви и костелѣ одбулися наряды першого дня, а потомъ и другого, до поѣздки нощи. Межи темами бувъ одинъ рускій („Збѣже“ зъ Іон Чиванки). До сего поры на такихъ конференціяхъ въ Станиславѣвъ при обговорѣ тематѣвъ нѣколи не було чути руского слова, ажъ сего року першій разъ. По руски промавлили зъ великою радостію учитель Русины, а зъ Поляковъ одинъ лише учитель (п. Свѣтлицкичъ).

— Въ новѣмъ будинку почтовѣмъ заведено годинникъ, который вказує, коли будуть выиматися листы зъ скринки почтовой, помѣщенной въ будинку. За кождымъ разомъ, коли выймають листы зъ скринки, годинникъ вказує, о котрой годинѣ наступить слѣдующее выпорожненіе скринки. Тому нема чого жалуватися, что годинникъ почтовый зле иде.

— Испыты писемий подъ наглядомъ (клявузурѣ) для кандидатѣвъ звания учительскаго шкѣль гим. канцляныхъ и реальныхъ зачнутъсь 6 н. ст. грудня 1889 р. а одтакъ послѣдуютъ испыты устный.

— Оббѣрали церковь въ Ланахъ, пов. ставиславѣвскаго, дня 31 н. ст. жовтня. Злодѣи разбили церковну скарбонку и забрали зъ неѣ 30 зр. готѣвкою та винкульовану облигацію громады Ланы на 900 зр. Жандармерія слѣдитъ за злочинцами.

— Часомъ и Бзутичамъ шутка не удається. Бзутичи въ своемъ заведеніи въ Хировѣ мають, якъ вѣдомо, два одѣлы: одинъ для богачикѣвъ на 500 зр. за 10 мѣсяцѣвъ, а другой для бѣднѣйшихъ на 250 зр. Въ дорожнѣмъ одѣлѣ мали Бзутичи торѣкъ мало молодежи, бо навѣтъ гр. Замойскій вдоволился одѣломъ на 250 зр.; торѣкъ на дорожшѣмъ одѣлѣ мали Бзутичи всего около 50 учениковъ. Що-жъ они роблять? Ото задалегѣдъ розписуютъ до навѣтъ письма зъ повѣдомленіемъ, что дешевѣйшій одѣлъ въ Хировѣ на сей рѣкъ уже заповненъ, отже зможутъ приймати хлопцѣвъ только на одѣлѣ дорожшій. Але перечислялись! Резултатъ тыхъ писемъ бувъ такий, что на дорожній одѣлѣ вписалось всего цѣль 15 хлопцѣвъ, а число хлопцѣвъ въ заведеніи ввагалъ упало, хотяи прибула одна кляса! Додати треба и то, что Бзутичи зъ сѣмъ рокомъ шкѣльнѣмъ заведи въ своемъ заведеніи дидактрумъ по 10 зр. на курсѣ.

— Зараза пыкова и ратична появилася мѣжъ худобою въ Угорщинѣ. Въ Штайнбрухъ убили пердѣчера 1500 штукъ худобы, заведено кордонъ полиційный а людмѣ, что находяться въ томъ кордонѣ, податѣть поживу зъ захованіемъ всякой осторожности, чтобы тымъ способомъ винити ширеніе заразы. — Зъ Буковины доносятъ, что тамошня управа краєва замкнула границу одъ стороны Угорщины за-для заразы худобы.

— Божеволѣный п. Г., проживающій одъ довшого часу въ кульчарѣвскѣмъ заведеніи, утѣкъ онотды зъ заведенія и кинулся подъ колеса локомотивы поѣзду, идущаго збъ Львова до Стры.

— Осторожно зъ 25-рублевыми банкнотами. Сими дѣлами украли въ Петербургѣ въ банку державнѣмъ цѣлымъ пакетъ 25-рублевыхъ банкнотѣвъ на цѣлову 10 миллионѣвъ рублевѣвъ. Банкноты были майже готовы, бо хибувало на нихъ лишь подпису касіера. На другой день мали тѣ банкноты ити чѣе разъ на цѣлу типографичну, на котрой бувъ подписъ касіера, коли въ нощи украли цѣлый пакетъ банкнотѣвъ. Теперь злодѣи фальшуютъ подписъ и банкноты пускають мѣжъ людѣвъ. За-для того всѣ русскій каси державный одержали наказъ не мѣняти цѣлкомъ 25-рублевыхъ банкнотѣвъ, лишь кождый банкнотѣ одсылать до Петербурга, чтобы справдяти, чи подписъ не есть подѣробленый. Такожъ и львовскій конторы вымысли не приймають цѣлкомъ 25-рублевыхъ банкнотѣвъ.

— Спадщина патріарха Ангелича. Коли передъ нѣколько мѣсяцями померъ въ Карловицахъ, въ Славоніи, православный патріархъ сербскій Ангеличъ, надѣялся все, что лишиться по нѣмъ значна спадщина, бо знаи, что бувъ богатымъ человекомъ. Тымчасомъ не найдено готовыхъ грошей и коли почали слѣдити, мусѣли увязити найперше локан помершого Ангелича, Савича, который забравъ до 16.000 зр. а одтакъ послѣдовали дальшій увязненія досытъ знатныхъ особѣвъ, якъ крылошанинъ Лемачи, управителя добръ патриаршихъ Стояновича, профессора гимназіальнаго д-ра Димитріевича и редактора газеты „Српски Народ“ д-ра Груича, бо вывѣдано, что они всѣ розгарбали помѣжъ себе спадщину Ангелича Розумѣсь, что цѣла сирова выликала великій заколотъ помѣжъ Сербами въ Угорщинѣ а газета „Застава“, выходяща въ Новѣмъ Садѣ, такъ пише о томъ: Взагалѣ рѣдко коли лучаєсь мѣжъ Сербами, чтобы не розгарбано спадщину помершого „калугера“ (православнаго монаха). Се дѣбесъ сейчасъ по смерти монаха або навѣтъ же коли онъ лежить на смертной постели. Докажемъ того можуть послужити случаи, якъ лучились при смерти поперелыхъ сербскихъ патриархѣвъ и епископѣвъ. Въ нощи, коли померъ патриархъ Рачичъ, вынесено зъ его дому шѣсть скринъ повныхъ предметѣвъ зъ золота и сѣрѣбла; спадкоємцѣ темешварского епископа Войновича не нашли нѣкихъ грошей, хочъ знаи, что епископъ зашилъ въ свою шапку 12.000 зр., тому крадѣжъ мусѣла наступити въ цѣль годины по смерти. Такожъ въ шапцѣ (камиллава) епископа Гранислава були зашиты дукаты, але по смерти не нашли нѣчого, бо хтось скорше зъ ними справился. Калугеры забирають всю свою готѣвку зъ собою, коли де выѣзжаютъ; звичайно зашивають грошѣ въ шапку, и нѣколи не выпускають еѣ зъ рукъ и на нѣчь замыкають въ желѣзній скринки. О спадщинѣ Ангелича збѣнавъ локан Савичъ такъ: О 2-ой годинѣ въ нощи, коли померъ Ангеличъ, „протосинякъ“ Лемачи и управитель Стояновичъ отворили касу и забравши 6000 зр. роздѣлили мѣжъ себе, а ему, Савичеву, за мовчанье дали 1400 зр. Увѣзненій профессоръ гимназіальный и директоръ шкѣльнѣвъ д-ръ Димитріевичъ явились въ палатѣ въ годину по смерти патриарха и забравъ золотой годинникъ та золотой хрестъ выложенный діамантами. Вина д-ра Груича, редактора, въ томъ, что поставилъ черезъ крыл. Лемачи о два бляжеты зъ подписомъ Ангелича, назначеный на диспензы вѣнчанья, и выповнявъ ихъ мовѣ-бы скрипты довѣжий Ангелича на 12.000 и 25.000 зр. Одтакъ выстаравъ д-ръ Груичъ въ судѣ о ексекуюцїю спадщины Ангелича за тѣ 37.000 зр. Се обманство выкрылось тому, что увѣзнено свѣдѣковъ подписанныхъ на скриптахъ довѣжныхъ и они признались до вини.

— Романтична пригода. Въ Целовацѣ оженился молодой 30-лѣтній графъ Шандоръ Вай зъ донькою львовскаго инспектора, панною Е. Вѣнчавъ молодцу пару якѣсь монахъ-редемптористъ на Угорщинѣ. Але коли по вѣнчанію дѣсь счезъ молодой графъ, почали родичѣ молодого за нимъ розыскаватися, а вѣдчи оддали цѣлу справу въ руки полиціи, котра выкрыла, что нѣгде нема нѣкого графа Шандора Вай, а есть лишь графиня Шаролѣта Вай, котра одбогала еѣ цѣлу комедію. Розумѣсь, что графиню увязнили и теперь ведеєсь судове слѣдство. Графиня має 30 лѣтъ и родичѣ выховали еѣ цѣлкомъ по мужескѣй, бо не мали сыновѣвъ. Тому то графиня Шаролѣта знає пяти и курити мовѣ правдивый мадартъ. Передъ двома лѣтими одержала она 20.000 зр. въ спадщинѣ и прогайнувала сей мастокъ проживаючи лишь въ мужескѣмъ товариствѣ. Послѣднимъ еѣ дивогляднымъ чиномъ була романтична любовь зъ донькою инспектора и вѣнчанье. Газеты угорскіе податѣть листъ гр. Шаролѣты до адвоката, въ котромъ просить, чтобы выстаравъ для неѣ грошей, бо не має въ что одагнутися а еѣ мужескій одѣтъ зборонили носити въ визитницѣ. — И чи-жъ не гото во либретто, взяте зъ житя, до якої оперетки!

— Навѣрненый на юдаизмъ. Сими днями увѣзнено въ Гусятинѣ якогось человека, который подавалъ себе за австрійскаго подданнаго, жидъ Гринбергъ; але по розысѣденію виявилось, что онъ звесъ Ильявъ Савеліевъ, подданный русскій, числится 25 лѣтъ и что перейшовъ на жидовску вѣру, до чего намовили еѣ жиды, обѣщавши ему за се 600 рублевѣвъ готѣвкою и нѣколько домовъ въ австрійскѣмъ Гусятинѣ. Савеліевъ взявши 15 рублевѣвъ задатку, давъ заветисю до Чернятина, де мѣсяцѣвъ гусятинъ дожила на нѣмъ обрядѣ переходу на юдаизмъ и онъ опѣсѣл вернувъ до Гусятина, выжидавши обѣщаной нагороды. Судове слѣдство ведеєсь въ той справѣ и мабуть много жидѣвъ буде покаранныхъ.

— Дрѣбній, вѣсти. Цѣсаръ жертвовавъ громадѣ Борки львовскій, пов. львовскаго, 100 зр. подпомогли. — Командантъ XI корпусу кн. Людвикъ Виндштретцъ бувъ сими днями въ Станиславѣвъ на инспекцію тамошняго гарнизону. — Морозы вже на добре тиснутъ въ краяхъ надъ Волгою; на Камѣ и Волзѣ замерзла вода, такъ что вже закънчалася плавбы и много пароходѣвъ завернуло назадъ въ половинѣ дороги до Нижняго Новгорода; морозы досягають до 10 степенѣвъ але сѣвѣжѣе нема. — Людвикъ Готфманъ, совѣтникъ министерствійный въ министерствѣ скарбу и асessorъ найвысшого трибуналу, померъ нагло въ своемъ борѣ у Вѣднѣ.

Надѣслано.

ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, что выдѣлилась простымъ средствомъ одъ 23-лѣтняго глухоты и шуму въ ухахъ, готова описъ тогосредства по имени переслати даромъ всѣмъ балагочить. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kofingasse 4.

Вѣсти зъ Авр. Львовскѣй.

На конкурзъ розписанный приходѣ Церковна, дек. болоховскаго, зъ рѣчинѣмъ до 31 грудня с. р.

Именованій заступниками деканатѣвъ оо.: Г. Купчинскій для холѣвскаго деканату а Иларій Пачовскій для львовскаго-загородскаго деканату.

Одержали оо.: завѣдательства: Левъ Бачинскій въ Иловѣ, дек. роздѣлскаго, и Іос. Лѣщинскій въ Вѣлѣмѣ, дек. паравскаго; — сотру-

дничества: Евг. Чубатый въ Долѣмѣ и Ник. Кмидичевичъ въ Гиличакѣхъ.

Декретъ увольненія одъ конкурсовою испыту на шѣсть лѣтъ одержавъ о. Петро Радзкевичъ зъ Чижикова.

Увѣзненій одъ завѣдательства Высны о. Симеонъ Винявскій.

Консисторія однеслась до намѣстничества о. згоду на кап. институцію о. Корн. Сеника на Бережницю корольовку.

Соймъ краєвый.

XVIII. Засѣданье сойму зъ дня 14 падолиста 1889.

Передъ приступленіемъ до порядку дневнаго поставивъ пос. Гаванеръ внесеніемъ комисіи бюджетовой внесеніе, чтобы одъ нѣмъ всѣхъ петицій, въ которыхъ розходяться о справы грошей не передавати комисіи бюджетовой, але одсылати до выдѣлу краєвого. Комисія бюджетова закънчила вже свои работы и уложила цѣфры бюджетовой. Ухвала тава лежить не лишь въ интересѣ комисіи, але такожъ и въ интересѣ сойму, который вже давнѣйше ухвалявъ, что петиціи можуть бути лишь до пяти недѣль подаванъ до сойму. Внесеніе Гаванера признано.

Зъ порядку дневнаго однесено справозданіе выдѣлу краєвого о школахъ рѣчныхъ въ Гюльницѣ, Гироденцѣ и Дубланахъ до комисіи господарства краєвого.

Пос. Мадейскій мотивувавъ свое внесеніе въ справѣ прокураторѣвъ и судѣвъ стѣдчыхъ. Бесѣдникъ зазначивъ насампередъ, что въ нашѣмъ соймѣ першій разъ порушѣсь сирова вымѣру справедливости и что ему не ходить о самъ кодексъ карный, бо въ томъ напрямѣ дѣлає вже спеціальна комисія, але ему ходить о процедуру карну. Треба мати на увазѣ — каже бесѣдникъ, — что цѣлею процедуры карной має бути зъ одной стороны скорѣе въ перевѣденіи справы, а зъ другой гарантіи свободы и чести кождою горожаняна. Рѣчь природна, что можуть дѣятися похибки, что хтось може бути невинно засудженный, бо то выплыває зъ несовершенности людской натуры. Але коли такъ похибки дѣются часто, коли ихъ доускаєсь власть, что повинна стерегти тонъ свободы и чести, и потягає невинный одинацѣ до бѣднѣльности, то провинна тонъ власти есть велика. Коли такъ похибки дѣются часто, то они заепокоюють цѣле населеніе краю.

Коли отже средства охоронны тонъ свободы и чести подпоножкахъ людѣвъ суть такъ важны, то треба имъ ближе приглянутися. Треба розважити два моменты: приготовленія до процедуры и сѣмъ процесъ передъ судомъ присяжныхъ. Противъ инстиутію судѣвъ присяжныхъ подноситься теперь у насъ голоса, але тѣ голоса суть не на часѣ. Коли поглядѣ судѣвъ присяжныхъ и розходяться въ дѣлѣмъ зъ законами, то причина сего лежить може и въ томъ, что сусѣбность не стоитъ на мѣсці а постукає. На саму инстиутію не можна жалуватися, она досытъ забезпечує обжалованныхъ бо противъ прокуратора ставить защитника. Але у насъ есть хибѣ въ проводѣ при розправахъ, бо не досытъ знати лишь право; треба ще мати талантъ, треба мати выроумѣлѣсть, деликатность, треба бути психологомъ, треба бути человекомъ. Всюды заграицею стараються о то, чтобы тѣ, что мають вести проводѣ въ розправахъ були якъ найдѣбнѣйшими людми. Тамъ стараються вже зъ молодыхъ кандидатѣвъ вышукати здѣбныхъ людѣвъ. У насъ дѣбесъ противно; у насъ такъ знаиъ желѣзній секретарѣ, что за-для слабого таланту не можуть авансувати, назначуются на предѣдательствѣ при трибуналахъ, чтобы одтакъ профанувати розправу и вытягати тайны роданы на посѣдѣньскѣй галеріи (Очевидный натаявъ на кукизѣвскій процесъ. — Ред.)

Дальше перейшовъ бесѣдникъ до роздѣленія передпроцессовою функціи межи судію слѣдчаго а прокуратора и сказавъ, что въ Франціи и Англіи есть засадою, что коли хтось не дѣбтане вырозу, что онъ есть виненъ, то до того часу свобода еѣ особы належить до него, а у насъ дѣбесъ противно. Бесѣдникъ плюструвавъ одтакъ нашу процедуру судову статистициными дѣлами и примѣрами. Невинно арештованныхъ було у насъ въ 1874 р. 48%, въ 1884 р. 68% а въ 1889 р. ажъ 74%. Бесѣдникъ зазначивъ двѣ годовныя черты легкости арештованія у насъ. У насъ арештуютъ дуже часто на само доношеніе, не разбираючи еѣ правдивости, не заважаючи, что оно часто походить одъ самого пошкодованаго. Донесенія походятъ такожъ дуже часто одъ полиціи и жандармеріи. Коли полиція або жандармы хотять похвалитися своєю дѣльностью, то дѣются неучазный рѣчи: Недалеко бѣльшого мѣста въ Галичинѣ померъ священникъ нагло; коли тамъ прѣйшовъ жандармъ и заставъ при помершѣмъ мѣсцевѣго учителя, заразъ закувавъ еѣ и бѣвѣзъ до арешту до мѣста. Зѣхала одтакъ комисія и сизнатовано, что священникъ померъ на апоплексію. Але мимо того бѣднѣвъ учитель три днѣ въ арештѣ зъ засудженными злодѣями, котры еѣ поштуркували и казаи, что бы не удавалъ передъ нами пана, бо онъ старшій злодѣй одъ него.

Якъ легко у насъ замкнути до арешту свѣдка най послужить слѣдующій фактъ за доказъ: Въ Сокальскѣмъ давъ лѣсничій побережникови ялицю въ депутатѣ. Незадовго по томъ той лѣсничій перенѣсь въ винѣ стороны а его наслѣдникъ забавзавъ побережника передъ судѣмъ что бѣвъ укравъ сѣмъ кльоцѣвъ. Побережникъ казавъ, что тѣ кльоцы давъ ему попередный лѣсничій. Въ судѣвѣй дорожѣ переселухавъ давнаго лѣсничаго, але онъ заявивъ, что нѣвѣжыхъ кльоцѣвъ не дававъ. Приѣхавши опѣла въ Сокальщину стрѣтисъ зъ побережникомъ и той ему все розказавъ и оповѣвъ, что зъ даномъ ему ялицѣ вырѣзавъ собѣ сѣмъ кльоцѣвъ. Лѣсничій ѣде тогдѣ зъ нимъ до мѣста,

чтобы посвѣдчити правду але его замыкають до арешту и держатъ три мѣсяцѣ!

Переходячи на прокураторѣвъ доказувавъ бесѣдникъ, что у насъ оддаєсь слѣдство молодымъ людмѣ, адъюнктамъ, котры бояться спротивлятися прокураторамъ; прокураторы скорше аванзуютъ и дѣлято все молодой урядники стараються повелѣчатися великою дѣльностью, чтобы такожъ стати прокураторами. Прокураторы звичайно не постукають зъ духомъ часу, не знаютъ постуку и дѣлято конфекскують якусь часописъ за статью, въ котрой нема нѣчого противъ закона а перепускають другу, въ котрой статья вымѣрена противъ порядку сусѣбнаго.

Може бути кѣнчивъ бесѣдникъ, что прокураторъ буде жалуватися на мою критику, але най еѣ зъ бѣси почує, бо коли така критика появляється въ газетѣ, то бѣвъ еѣ конфекує. Нашимъ обовязкомъ есть дѣбати про свободу и еѣ боронити. (Громкій оплески; послѣ гратулюють бесѣдникови)

Зъ порядку дневнаго ухвалено передати петиціи мѣстѣ Войнилова и Товстого о заведеніи тамъ урядѣвъ податковыхъ правительству до увагленія.

Внесеніе пос. Телишевскаго зъ увагленіемъ внесенія пос. Абрагамовича въ справѣ реформы о наложитостяхъ зъ 1850 р. залагоджено такъ, что ухвалено: 1) Вызався правительство предложить проектъ закона о наложитостяхъ, маючи при томъ на оцѣ пользу для бѣднѣйшихъ верствъ населенія, а особливо властителей меншихъ реальностей. — 2) Соймъ домагався, чтобы закымъ буде ухваленый законъ, выдано новелю до теперѣшного закона. — 3) Вызався правительство, чтобы оно вымѣръ наложитостей поручало укваліфикованнымъ органамъ. Сю послѣдую точку признано нинѣ яко поправку пос. Телишевскаго до внесенія комисіи податковов.

Внесеніе пос. Сѣчынскаго въ справѣ невыплаченыхъ наложитостей зъ титулу будовы дорожѣ конкуренціонныхъ залагоджено такъ что ухвалено: 1) Вызався правительство чтобы оно предложило выдѣловъ краєвому подѣробный обзорочномъ претенсій и наложитостей за дорожѣ конкуренціонны до кѣнця 1889 р. 2) Чтобы выдѣлъ краєвый предложивъ сойму ни слѣдующій сессіи справозданіе о станіи цѣловъ справы дорожѣ конкуренціонныхъ (поправку о. Сѣчынскаго); евенуально внесенія въ цѣли уможливленія громадамъ наложитостей.

Законъ о писаряхъ громадскихъ ухвалено въ третѣмъ читаніи.

По сѣмъ слѣдовала верификація выбору пос. Ник. Волянскаго зъ чортковскаго округа выборного. Референтъ Петрускій предлагавъ, чтобы выбѣръ сей признали важнымъ. Пос. Кулачковскій противався тому и доназувавъ, якъ при сѣхъ выборахъ дѣялися надужитя, перекупства и пресія правительственныхъ органѣвъ.

Година 3¼, засѣданье треває дальше; говорить пос. Кулачковскій.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 14 падолиста. Цѣсаръ поверне завтра зъ Инсбруку. — Полиція вѣдѣнска розѣгнала страйкуючихъ робѣтничѣвъ токарскихъ, что збѣрались були числомъ 300 на горѣ Леопольдбергѣ на наряду.

Берлинъ 14 падолиста. Межи Нѣмеччиною а Ватиканомъ односины погѣрились а то зъ той причины, что Ватиканови не сподобалось, что правительство нѣмечке разъ-уразъ одзначеъ Криспино.

Монахиѣмъ 14 падолиста. Парляментъ баварскій ухваливъ 81 голосами противъ 74 покликати назадъ до краю редемптористѣвъ.

Бѣлградъ 14 падолиста. Коняликъ зъ Болгарією редукуєсь до того, что пострѣбный болгарскою стороною Сербъ есть пачкаремъ. Справа ся буде мирно залагоджена. Межи Болгарією а Сербією розпочались теперь переговоры въ справѣ угоды торговельной.

Въ сали товариства „Frohsinn“ въ готелю Жоржа.

РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

подъ зарядомъ И. Баберинова.

Въ Пятницю дня 15 н. ст. падолиста 1889.

Гаспароне

Опера комична въ 3 актахъ К. Мілекера, перевѣдъ А. Кичмана.

ОСОБЫ:

Карльота, вдова по граиъ Санта Кроче	К. Кльшевска
Баболонѣ Насонѣ, подеста Сиракузы	А. Стеинскій
Синдѣлло, его сынъ	В. Платовскій
Конте Ермїно	М. Ольшанскій
Людѣжѣ его другъ	М. Киричскій
Бенюцѣ, влаетитель гостиници	А. Кльшевскій
Сора, его жѣнка	К. Радкевичъ
Зенобія, товаришка	А. Осиповичева
Маріета, покровка	Д. Киричка
Массацио, вуйко Бенюцѣ	П. Парядюкъ
Еуперто Гиротеллі полковникъ	О. Осиповичъ
Гваринѣ, поручникъ	Н. Новичицъ
Памеліо	М. Киричскій
Петро	М. Ольшанскій
Джозеппо пачкарѣ	С. Курмановичъ
Доминіко	К. Подвигоцскій
Вянка	Е. Стеинска
Марсерита	М. Романовска
Ізабелла	М. Радкевичъ
Фіамета	Е. Гембица
Сибіла	молодчарки
Бевѣла	П. Ружицка
Елеонора	С. Ольшанска
Рената	В. Яновичева
	П. Мариньска

Судовый слуга, Панове и Панѣ Сиракузѣ, жандармы, карабинеры, стражники, пачкарѣ, моряки, селяне и селянки. — Дѣсѣ въ Сиракузѣ и окрестности въ р. 1880.

Оркестра 55 полку подъ управою п. Бахѣ.

Початокъ точно о годинѣ 7 вечеромъ.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ по дня (кроме праздников и русских святых) о 5-ой годички по полудню. Литературный отделъ „Библиотека знаменитѣйшихъ новѣстей“ выходитъ въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на перемѣну разовъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимають: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карола Людвига 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (старая почта). У Вѣдн М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 зр. на цѣлый рокъ . . . 24 зр. на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на мѣсяцъ . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяцъ . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лишь на попереднее застереженіе. — Редакція неоплачиваетъ вѣрный бѣгъ порта.

Подписное число копій 8 зр. а. в.

Оголошенія принимаются по цѣлѣ 6 зр. бѣгъ однимъ стрѣжкомъ печатнымъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 зр. а. в.

Подписки числятся по 10 зр. бѣгъ стрѣжкомъ.

— Вчерашнее число „Дѣла“ сконфисковала ц. к. прокуратура державна за двѣ статьи: „Програма станицьковъ супротивъ Руси. VI.“ и за статью о законѣ о писаряхъ громадскихъ въ соймѣ.

Письма зъ Болгаріи.

Софія, 28 ст. ст. жовтня.

[Новый поголоски о оголошеніи политичной независимости Болгаріи. — Опозиційна печать о теперѣшней ситуаціи.]

Гадка оголосити Болгарію независимой политично державою датуюся менше-больше бѣдъ одного року. Бували хвалѣ, коли про оголошеніе Болгаріи независимой державою забули въ Европѣ, такъ и въ Болгаріи, но булы й такъ хвалѣ, коли на той тематѣ писалося и говорилося дуже богато, немов-бы подѣ саме навечеріе маючого наступити fait accompli.

Передъ двома мѣсяцями, власне въ томъ часѣ, коли кн. Фердинандъ обходивъ другую рѣчицу своего вступленія на болгарскій престолъ, филлопольска газета „Пловдивъ“, органъ министра правосудія Тончева, писавъ о потребѣ оголошенія независимости Болгаріи бѣдъ Туреччины въ такій тонъ, наче-бъ актъ оголошенія мавъ справдѣ наступити при нагодѣ святкованія згаданой рѣчицы. Тогда читали мы въ „Пловдивѣ“, що вже прийшовъ вѣнчанный часть побудитися опѣки Туреччины, бо та опѣка не приноситъ нѣякого хѣба и скорше сходять народной болгарскій справѣ, а въ й помагавъ. Торжество обходжене въ великомъ шумомъ и розголосомъ минуло, а о якѣмъ оголошеніи независимости не было й бесѣды.

Теперь же по поворотѣ князя изъ первой подорожи по Европѣ высунулася гадка оголошенія независимости звать на перше мѣсце. Поручивъ ей органъ Стамбулова „Свобода“. Тая газета доказуе, що Болгаре дали вже ажъ надто доказовъ, что любятъ своего князя, что умѣютъ сами управлять и удержати у себе ладъ и тишину. Если-бъ отже Европа ще и теперь згадувала бажаня Болгарѣ, то Болгаре найдутъ способъ, чтобы самими выдубити изъ непрямого положенія, а тимчасомъ европейскій державы „нехай собѣ — если не задоволенъ — выколютъ одна другой очи“.

Намъ однакожь здается, что якъ давнѣйшими разами, такъ и теперь грѣзбы болгарскихъ газетъ останутъ безплодными грѣзбами, а справа болгарской кризиса протягнется на довгій часъ. Що такъ буде, за тымъ промавлєе богато рѣчей. И такъ по перше, не треба забувати, что оппозиція хотѣла мовчати, но она все таки розпоряджуе значными силами и поважными та способными людьми. О болгарскій оппозиціи не можна сказать, что йй бракъ патриотизму, длатого, что она потягавъ за Россією. Въ той, что потягавъ за Россією, суть такъ само добрыми патриотами, а часами и лѣпшими, якъ той, что гравитують до Австріи. По друге: теперѣшній ставъ рѣчей подтримуе головно не народъ, — котрый на цѣлу справу глядѣть по большій части рѣвнодушно, — але войско, котре въ той справѣ есть сильно заинтересоване. Болгарскій офицеры болясь до нынѣшного дня, чтобы до Болгаріи не завталя зновъ Россіянє та чтобы разомъ съ ними не прибулы російскій офицеры та не позабирали Болгарамъ добре платныхъ офицерскихъ посады. Якъ отже болгарскій офицеры переставу бути заинтересованными, тогда цѣла справа може взяти несподѣванный оборотъ. Само собою розумѣется, что найдеться богато и такихъ офицерѣвъ, котрымъ не только бѣда ити о посады, але въ рѣвній мѣрѣ и о принципахъ. Но дуже добре знаемо, что такихъ офицерѣвъ есть всагалъ бѣ мало. Кто бувае въ Болгаріи и хотѣвъ стѣкаться трохи ближе въ болгарское интеллигенцію, офицерами и всагалъ зъ народомъ, той нѣякъ не стане намъ перечити, что головною чертою болгарского характера есть: оцаднѣсть и надѣрна привязанбѣ до гроша. Ся черта болгарского характера есть впрочѣмъ зовѣмъ природна; она лизилася въ спадщину по Туркахъ, коли то Болгаре, нецвѣный своего гроша и жита, мусѣли зъ конечности хоронати свой грѣбъ въ недоступный мѣсяцъ и пристращатися до него ажъ до пересады.

Вся оппозиційна печать починае зъ еще болѣшнюю завязистою выступати противъ правительства, нѣжъ се было давнѣйше. Деякій газеты, котры тримались до недавня умѣренной политикѣ, заявляютъ теперь свои желанія зовѣмъ недовольнымъ способомъ, а всѣ они годяться менше-больше на те, что доконче треба якось порозумѣтися зъ Россією, бо въ противнѣмъ случаю вѣчно буде Болгаріи пережидати часы кризиса. Они не вѣрятъ, чтобы Фердинандъ бувъ коли-небудь подтвержденъ въ европейскими державами, а тымъ болѣше, чтобы Болгаріи могла собѣ въ короткомъ часѣ выворотити политичну независимость. Особливо-жъ выступаютъ они противъ позички затыг-

неной правительствомъ въ Laenderbank-у и его финансовыхъ группахъ. „Народный Права“ кажутъ, что только той хватаетъ того банку, котрого одустила вже послѣдняя надѣя. Laenderbank кидаетъ до рѣзныхъ интересовъ, бѣгъ часами навѣтъ тратитъ, але якъ кого обмотавъ паславъ своими сѣтями, то не выпуститъ его скорше, ажъ якъ выше зъ него всѣ жизненный соки. Такою жертвою упала мѣжъ нынѣшнимъ Сербією и толькою перемѣна правительства могла выдубити сей край изъ когтовъ Laenderbank-у.

Литературно-научный рухъ Болгаріи зачинае зъ-легая чимъ разъ болѣше оживлятися. Крѣмъ научного издавництва „Периодическое Списание“, издаваного ще за часѣвъ турецкихъ, и крѣмъ деякихъ новѣйшихъ литературно-научныхъ журналовъ, якъ: „Трудъ“, „Искра“, „Промышленность“, „Военный Журналъ“, „Медицинский Прѣгледъ“ и другихъ, почало издавати министерство просвѣты новый журналъ, посвященный переважно этнографіи, п. з. „Сборникъ на Министерството на Народното Просвѣщеніе“. Издавництво якъ на теперь заповѣдаеся дуже красно и буде що до высту дже цѣкаве. Межи нынѣшними має бути въ вѣмъ помѣщена цѣкава статья М. Драгоманова о болгарскихъ легендахъ въ порѣвнаніи зъ легендами украинскими. Одно только можна бы закнути „Сборникъ“, а се: что его издавництвомъ буде займаться министерство. Кругъ читателей въ Болгаріи не есть ще такъ широкій, якъ и пр. въ Россіи, де нѣкому нѣчого не завадитъ, если министерство выдае своимъ коштомъ и заходомъ „Журналъ Народного Просвѣщенія“. Мѣжъ тымъ для Болгаріи се має велику вагу. Издавництво министерства по перше робить непотребно конкуренцію частнымъ издавництвамъ, далеко старшимъ и не такъ дуже алымъ. Лѣпше отже было-бы дати помѣчь старшимъ издавництвамъ, а нѣжъ сотворити безъ потребности издавництва новы. Но есть ще другая не менше важная причина, длатого уважаемо основаніе правительственного журнала за непотребно. Се недогдѣется, что мѣстѣсь власте въ урядовѣмъ характерѣ такъ го издавництва. Звѣстна рѣчь, что при каждѣмъ урядовѣмъ издавництвѣ цѣлымъ аппаратъ есть дуже сомпликованный: особны коректоры, особны переписувачи и т. д., а вѣмъ треба добре заплатити. Крѣмъ того есть ще и то зло, что такъ издавництво ставѣтъ звыднѣя монополемъ колыкохъ урядовѣвъ, побарачиныхъ и безъ того значной заплатѣ. Въ своемъ власномъ интересѣ умѣншуютъ они переважно свои угоры, самѣ наймаются опѣка за коректорѣвъ, бо — якъ сказано — все те треба добре одлатити.

Великою несподѣванкою въ болгарскій письменности есть нова болгарска Хрестоматія. Перша Хрестоматія выдана передъ колыкома роками заходами двоухъ болгарскихъ писателей Вазова и Величкова (оба цанковисты) выглядала досытъ скромно, во все-таки въ нѣй молодой болгарскій литература могла приглянутися по першій разъ своему обличью. Нова Хрестоматія, выдана учителями Костовъ и Машевъ (также цанковисты), превзымае все ожданя и можна сказать по правдѣ, что мы, Русины, подобно Хрестоматіи не маємо досѣ. Цѣлымъ матеріалъ упорядкованный бѣлыя родѣвъ поезіи. До всѣхъ важѣйшихъ (своихъ и чужихъ) писателей доданъ докладный біографіи и змѣстъ важѣйшихъ творѣвъ. Для насъ особливо цѣкавы другій томъ (поезія), въ котрыхъ болгарска молодѣжь має нагоду бѣдѣ до-що познакомитися съ Шевченкомъ. Біографію (дуже коротку) Шевченка подаеъ Хр. Кесляковъ, бывшій правитель львовского университета. Также зъ-подъ его пера вышлы переклады деякихъ Шевченковыхъ творѣвъ: „Тополя“, „Початокъ „Послѣдній“, „Що дѣяти? и Величиръ на Украинѣ“. Переклады Кеслякова бѣдѣзаконны, а переклады Шевченковыхъ творѣвъ: „Тополя“, „Початокъ „Послѣдній“, „Що дѣяти? и Величиръ на Украинѣ“. Переклады Кеслякова бѣдѣзаконны, а переклады Шевченковыхъ творѣвъ: „Тополя“, „Початокъ „Послѣдній“, „Що дѣяти? и Величиръ на Украинѣ“.

Драганъ.

Справы соймовъ.

При законѣ о писаряхъ громадскихъ першій разъ зѣгнулися въ соймѣ автономный элементъ зъ станицьками. За-для того справъ тая набрала ширшого значенія, а нѣжъ бы на то заслужувавъ самъ, впрочѣмъ не маловажный предметъ. Результатъ голосованія звыднѣй: станицька поставили 44 голосы, а автономисты 70. Клубъ правящихъ показавъ прѣ сѣй нагодѣ дуже незорганізованнымъ и розрозненымъ. Мимо промовъ послѣвъ зъ партіи станицьковской, мимо промовъ самого намѣстника не яко посла але яко представителя правительства, внесеніе гр. Воданцова упало такою значною менчостою голосѣвъ. Станицьки потерпѣли велике поражение.

Станицьковскій Czas хоче робити, якъ то кажутъ, gute Miene zum bösen Spiel и вмовити

въ своихъ читателей, что тутъ не ходило о засаду, о нарушеніе автономіи, а по друге, что за закономъ голосунали также члены правящихъ и они переважили своими голосами. И одно и друге — неправда. Що-до первого, то вже-жъ автономія на томъ не зыскала-бы, коли-бъ писарѣ громадскі, удержуванъ громадско, были зависаимъ бѣдъ ц. в. старостѣвъ, — а що-до другого, то правда, что деякі члены у нѣмъ консервативной голосунали за закономъ, одважъ голосѣвъ тыхъ не было такъ мало, что хочъ-бы упала булы на сторону станицьковѣвъ, все-таки оборонцѣвъ принципъ автономического булы-бы малы болѣшность: 60 противъ 54. Не подпадае сумнѣзвы, что побѣду перехилили на сторону автономистѣвъ русскій послы: ихъ голоса рѣшили справу, бо безъ ихъ голосѣвъ лѣвѣца польска не могла-бы була побѣдѣти.

Выступленіе русскихъ послѣвъ въ сѣй справѣ мало безперечно на цѣли болѣше оборону принципъ, гѣтъ спеціально русскій интересъ. Свои поглядѣ на тую справу зазначили русскій послы устами послѣвъ Телишенского и Окуневского. Фактъ той пованенъ бути примѣромъ для польскихъ автономистѣвъ, чтобы такъ само поступали, коли подобна справа выйде зъ табору руского. Доси бувало инакше, голосъ русскихъ послѣвъ не находивъ поддержки у автономистѣвъ польскихъ, хотѣй при томъ не шло о интересѣ чисто русскій, але о права загально-автономическы. Будучность покаже, чи подѣ тымъ взглядомъ наступитъ змѣна на лучше.

Внесеніе посла дра Мадейского поставлене на вѣторѣковѣмъ засѣданю сойму авучитъ въ повѣй основѣ:

„Высокій соймъ звать ухвалити:

Соймъ зываетъ ц. к. правительство:

1) чтобы за-для усиленія охраны свободы и чести обывателей державы почини додѣвѣй заряженія, котры бы усиленъ запобѣгги несправильностямъ, якъ часто случаются при выконуваніи законѣвъ карныхъ, а въ особенности котры бы давали поруку, что выконуваніе урядѣвъ обывателя публичаго, судѣвъ сѣдшого и предѣдателя розправъ карныхъ повѣрюване буде завѣдгы урядниками, до занятъ того рода особливо зѣдбаннымъ;

2) чтобы взяло подѣ розвагу, чи не выпало-бы змѣнѣти обязательную процедуру карна въ томъ напрямѣ, чтобы въ подготвляющѣмъ періодѣ слѣдства карной власти прокуратора и судѣвъ слѣдшого була обмежена, а ватомѣтъ атрибуціи палаты радной трибуналу булы розширенъ.

Высокій соймъ звать подѣ взглядомъ формальнымъ рѣшити: Повѣсье внесеніе одсылаетъ до комисіи правничей.

Внесеніе се подписало 86 послѣвъ, мѣжъ тыми и члены руского клубу.

Посоль д-ръ Н. Антоневичъ — якъ видко зъ поступованія его въ сѣй сесіи — почавъ по-за клубомъ русскимъ вести якусь полтику на власну руку, не зовѣмъ зѣдбу въ интересахъ руского народа и своихъ выборѣвъ.

Недавно д-ръ Антоневичъ подписавъ внесеніе п. Станислава Полянского, чтобы соймъ выначивъ зъ фонду карного 20,000 зр. субвенціи на заложеніе чотирохъ фабрикъ мѣзкѣ картоналей для влательствѣвъ болѣшихъ посѣлостей, котры не можутъ зужати своихъ барабѣвъ въ горальняхъ. Коли о поднѣвъ того внесенія д-ромъ Антоневичемъ додѣвѣлся послы клубу руского, всѣ, безъ выимки, зазудували, что се такого дѣся въ ихъ колею, котры давнѣйшими лѣтами въ соймѣ (хочъ правда, кождо слѣдуючій каденція щоразъ менче) выступавъ противъ того рода маршванія гроша публичаго. Позабарала пазы милионы за проинацію — мають зъ чого будувати собѣ фабрики мѣзкѣ! Зъ бѣдъ край приходится давати имъ 20,000 зр. запомогѣ, и то въ такій тяжкій рокъ якъ сей, де селянамъ — также и выборѣмъ д-ра Антоневича зъ стрѣйского повѣтъ — придетъ зъ голоду мѣртъ.

Здаеъ въ наслѣдокъ того сумного факту зъ д-ромъ Антоневичемъ ухвалѣвъ клубъ русскій (и оголосивъ въ часописѣхъ), что члены клубу руского не смѣ безъ вѣдомости и згоды клубу подписувати чужихъ внесеніе.

Тымчасомъ д-ръ Н. Антоневичъ оногоды зновъ подписавъ одно чуже внесеніе, — именнѣ внесеніе посла Лянго въ справѣ установленія краевой комисіи для справъ ролнечныхъ — внесеніе, за котрымъ межи 41 подписеми не-ма аны одного болѣше подписеу руского або селянского посла, а за то суть подписеми пп. Полянского, Божьинского, З. Колоневского, Томислава Розаводского, В. Козьбродского и т. п. павѣвъ. Чтобы д-ръ Антоневичъ бувъ такой наивный, что не догадуваеъ-бы значѣнія той новою каровой комисіи, — въ то не хочѣе намъ вѣрѣти; очевидно, булы у него якъ-сь инѣй мотивы, безперечно тѣ самы, котры казали ему подписати внесеніе Полянского и котры также подчаеъ голосованія надѣ закономъ о писаряхъ громадскихъ каза-

ли ему спастися абстиненцію передъ тою для него видко „дразливую“ справку.

Прикро намъ о томъ писати, але-жъ се святой обовязокъ часописа: стояти на сторожѣ интересѣвъ народныхъ и убѣднати кождого, кто интересъ народный легковажитъ за-для янкихъ цѣлей побѣчныхъ або и личныхъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Богородчаньского.

[Въ справѣ фасіи священничей.]

Якъ вѣдомо, ц. к. намѣстничество зажадало въ своемъ часѣ бѣгъ священничѣвъ предложенія фасіи на рокъ 1889, чтобы взяти, если только что дастся, а яке буде положеженіе священника, чи бѣгъ зможе гѣдно выжати, одягнути себе и родину, образувати дѣти и т. п., — о те вже не пытають.

Чи въ кождѣмъ повѣтъ власти администраціи слѣдѣтъ такъ горлиwie за доходами священничей, якъ въ повѣтъ богородчаньскѣмъ, — того не знаю; але у насъ ужьнаеся всѣхъ средѣтъ, чтобы только удалосъ якъ наиболѣше erpressen, не памятаючи на слова монарха: Nur drücken Sie die Leute nicht!

Священничей повѣтъ богородчаньского на вѣзваніе предложили фасіи якъ найточнѣйше; выказали, колыко мають доходу певного, яка пенсія и инѣй законами означенъ поборы, бо очевидно, что непевне и случаине, якъ jura stolae, тогъ и не можна обяслити; впрочѣмъ хѣба побля Іосифиньского патенту.

Ц. к. староство въ Богородчанѣхъ не вдовольнось предложенными фасіями, а зажадало своимъ рескриптомъ ось чого:

L. 9222. Do Wielebnego ks. N. N. proboszcza w N.

Dodatkowo do przedłożonej fasji dochodowej na r. 1889, wzywa się W. ks. prob., abyś w myśl postanowień §. 27 pat. z 29/10 1849 Dz. p. N. 439 i §. 14 przepisu wykonawczego z d. 11/1 1850 Dz. p. N. 10/850 do 8 dni przedłożył:

2) wyciąg z księgi zapowiedzi ogłoszonych od 1/1—31/8 889;

2) wyciąg z księgi co do zawartych małżeństw od 1/1—31/8 889;

3) wyciąg z księgi śmierci — a dalej zechcesz ks. proboszcz donieść —

4) czyli i ile rocznie w parafii odbywa się odpustów?

5) czyli istnieje zwyczaj odprawiania nabożeństw żałobnych za dusze zmarłych i ile tychże do roku przypada, przyczem podać należy kwotę przeciętną pobieranego za czynność ad 1, 2, 3 i 5 wynagrodzenia.

W końcu podać należy, czyli grunta erekcyonalne w roku 1889 są wydzielawiane i za jaki czynsz.

C. k. Starosta Strasser.

На той рескриптъ ц. к. староства одповѣль священничей, что пересякна квота доходѣвъ зъ наведѣныхъ въ рескриптъ чинностей — то Іосифиньскій патентъ, бо лише бѣгъ може бути певный.

Тая одповѣдь не сподобалася ц. к. старосту и оно звернуло священничамъ ихъ писѣма для доповненія дати:

„Zwraca się Wielebnemu ks. prob. N. N. z uwaga, że c. k. Starostwo nie żądało podania kwot za czynności duszpasterskie według patentu o jura stolae, bowiem takowe są c. k. Starostwu znane, lecz chodziło o podanie kwot, jakie ks. proboszcz od strony rzeczywiste pobiera, gdyż tylko te kwoty służą mogą za podstawę do ustanowienia dochodu. Odwołując się na postan. §. 33 pat. z 29/10 1849, wzywa się W. ks. proboszcza, abyś doniesienie to w tym kierunku sprostował i do 8 dni przedłożył.“

Bohorodczany 18/10 889. C. k. Starosta Strasser.

На маешъ! Ого цѣкавое! Господи дай вытримати!

Зъ Товмацкого.

[Зъ банковомъ господарни выдѣлу повѣтового.]

Въ ч. 31 часописа „Батьківщина“ находимо спростованіе выдѣлу повѣтового зъ Товмача на дописъ въ ч. 27, котрою мовѣ-бы то славетный выдѣлъ товмацкомъ рады повѣтовон оскорбился и просить о наведеніе примѣровъ зараховуванія движимымъ банку рустиньского процентѣвъ ляхварскихъ. Коли-жъ такъ, то будемо старатися позволи показувати господарку згаданого выдѣлу повѣтового и то подѣ всѣмъ взглядомъ.

Товмацкій выдѣлъ повѣтовый хвалѣться и наводитъ наѣдъ цѣфры своего бюджета що ось-то побравъ далеко менше додатковъ, якъ ставиславѣвскій. Та се по правдѣ шука тай „добро по саме ребро“ (якъ люде приповѣдаютъ), але то велика заслуга була-бы для выдѣлу повѣтового, коли бѣ мѣгъ выказати и похвалитися, что на всѣ повѣты нашего краю въ Товмачѣ найменшій бюджетъ повѣтовый, що бодай лише 3000 зр. додатковъ що року побравъ

и так дальше прелиминае, а ту отъ выказуе, що 1884 року побрали 5.968 ар. а 1889 року ще больше, бо 6.435 ар. 87 кр.

Ръчъ безперечна, що выкупно селянъ въ ляхварского банку рустикального було-бы великимъ добродѣйствомъ, сли-бы выдѣлъ повѣтвой до ликвидациі того довгу въ банку рустикальнымъ было выслать нынѣшнихъ людей и накопи бы запроваджено прагматичнѣйшу манпуляцію, якъ дотеперь. П. Витославскій, нотаръ въ Тысменицѣ, и кс. маршалокъ Сава привали цѣлый довгъ выказаныи черезъ рустикальный банкъ, — не вглядючи въ акты судовъ каждой стороны, — за половину, думючи, що великій интересъ зробили для довжниковъ. А се власне було уже великою похибкою, бо показується нинѣ, що бѣ многохъ довжниковъ, котрыхъ банкъ выказавъ, нема що стягати, бо грунты давно же передъ заведеніемъ табулы продали, а другі довжники помимо того, що выдѣлъ повѣтвой опустивъ 40%, чують, что покривдженными. Ото факты.

Пробѣвъ Марчакъ и Алексей Болеховскій въ Воронѣ рѣшеніемъ тысменицкаго суда повѣтвой до ч. 2418 въ 1884 р. довший банкъ 157 ар. 62 кр. и 6% бѣдъ 1881 р. Тысчасомъ кс. Сава такъ побаравъ на тотъ довгъ: „Na kwotę 52-60 składają się Marczak 20 złr., Boleschowski 32-60, razem 52-60“. Далше на томъ самѣмъ квітѣ: „L. W. 3346 art. 2169. Na dniu 29/12 1888 złożył Boleschowski za siebie 34-38, Marczak 20 złr., razem 54-38 na poczet pożyczki p. 256. Dnia 15 Lutego 1889 doniesł 13 złr. wówczas umarza się kapitał 50 złr. 8% od pozostałego długu 200 złr. do 1. Grudnia 1889. ks. Sawa.“ — отже заплатитъ 319 ар. 98 кр. тай же бѣдоты бѣдъ 1. грудня 1889.

А отсей фактъ господарки кс. Сава въ довжникахъ: Въ Воронѣ господаръ небѣдникъ Иванъ Романюкъ-Гуралѣвъ виненъ до банку въ бѣдоты до 1000 ар.; не платитъ и до рады повѣтвой. Кс. Сава et consortes продають Мазурамъ цѣсь за 700 ар. цѣлый грунтъ около 22 морговъ въ вѣднѣй руки, полишаючи вдовѣ въ дѣтиною стару хатчану и кавалокъ огорода. Судъ въ Тысменицѣ случайно довѣдусъ о томъ, вглядѣвъ въ цѣлу справу и знаходитъ, что то грунтъ сиротинскій, забороняе продажъ, и ратуючи тотъ грунтъ для сирѣтъ, хотячи заспокоити банкъ и постаравшись у высшю власти о позволеніи, продае около 7 морговъ поля за 610 ар. а сиротамъ лишае звыжъ 13 морговъ! Той-же судъ попытуе выдѣлъ повѣтвой о претенсію, а тотъ выказуе нѣдъ даемъ 26/4 1889 ч. 986 квоту жадачу 710 ар. 55 кр., пбавѣше зменчуе на 608 ар. а коли и той судъ приняи не хоче, то нѣдъ ч. 5373 звыжуе на 538 ар. — и та та справа до нинѣ же не рѣшена.

А що дѣвса въ довгѣмъ гипотекѣваннымъ на грунтъ Василья Филичука въ Товмачи? Правда, что пропавъ черезъ Вашъ недоглядъ, кс. Сава! бо продали на користъ иншого банку, а до оставшого-ся хотъ троха гроша на користъ Вашего довгу не було кому зголо-ситься.

И не конецъ на томъ. Селяне, чуючись покривдженными, не платятъ рать до рады повѣтвой, а тая хотячи допримувати речаницы платитъ въ банку кравѣмъ, а тымъ самымъ показати супротивъ высшю власти добру господарку, позывае сама грошей на сплату рать, и то у кого? — у фонда убогихъ повѣтвыхъ.

Въ интересѣ повѣтвъ и цѣлого краю нехай-бы выдѣлъ краевый за каждый разъ шконтрувавъ господарку банку, не омичаючи и администратіонной выдѣлу повѣтвой въ Товмачи, бо-жъ то прецѣвъ цѣлый повѣтъ ручився за тую позичку затягнуу въ банку кравѣмъ, и колиасъ будутъ бѣ платити. Кс. Савѣ, о. Шенаровичеві, п. Целехови и п. Орскому байдуже, имъ однако, бо якъ то кажуть: голый розбѣю не боится, — але рѣшникамъ може колиасъ такий ладъ добре датися въ знаки, то мусимо и на задній колеса оглядатися. Одакъ людъ буде нарѣвати та плакати на „ойца людю“, якимъ замѣнувалася кс. Сава. Хто словомъ лише раду въ бѣдѣ дае, а дѣломъ помочи не несе, — подобный бѣдъ тому, хто только паутину змѣтае, и наука не убивае.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вчера въ полудне бѣбулася въ Инсбруку стрѣча нѣмецкаго цѣсаря зъ цѣсаремъ австрійскимъ. Стрѣча ся была лишь коротка, бо тревала всего лишь двѣ години, и мала довѣрочный характеръ, бо при нѣй не было анъ гр. Бисмарка анъ гр. Кальнокого, а все-жъ таки значѣныи бы буде великой ваги.

О стрѣчи монарховъ доносятъ въ Инсбрука: Цѣсаръ Францъ Іосифъ въ супроводѣ ген.-адъютанта гр. Пара и адъютантовъ Гіеля и Сара приѣхавъ вчера рано о 10 год. до Инсбрука. Разомъ зъ цѣсаремъ приѣхавъ также нѣмецкій посолъ вл. Райсъ. Незадовго по приѣздѣ вышшювъ цѣсарь въ мундурѣ полковника полку тарольскихъ стрѣльцевъ своего имени на перонъ и дожидавъ тамъ приѣзду нѣмецкаго цѣсаря. Въ хвилі коли повѣдъ зъ цѣсаремъ нѣмецкимъ вѣздѣжавъ на дворецѣ, стоявъ нѣмецкій цѣсарь въ бѣнѣ своего вагона. Цѣсаръ австрійскій цѣшовъ заравъ до вагона и повитавъ своего гостя дуже сердечно. Оба монархи поцѣлувались кілька разѣвъ и устинули собѣ руку; цѣсареву нѣмецку поцѣлувавъ цѣсаръ въ руку и бѣгавъ зайшли въ до вагона. По хвилі выйшла цѣсарева до своего салону а оба монархи оставили самі и розговорювали зъ собою довгий часъ. Оцѣбля бѣбулося свѣдѣаніе. До цѣсарского етсла бувъ запрошений лишь гр. Паръ

а для прочои свиты бувъ заставлений окремый етслъ. О 11½ год. выѣхали нѣмецкій цѣсарство въ дальшу дорогу а цѣсаръ австрійскій бѣдѣвъ ихъ ажъ до Розенгаймъ а оцѣбля вернувся и поѣхавъ до Геделя.

Вѣднскій газеты подали була недавно тому вѣсть, что гр. Гогенвартъ скликавъ всѣхъ проводирѣвъ клябѣвъ правидѣ на нараду, чтобы на нѣй залагодити вѣсѣ тѣ непорозумѣныи, якѣ проявились межѣ подвоинными клябѣми. Политикъ каже отже, что вѣсѣ та есть неправдѣ, бо проводирѣвъ правидѣ, якъ що року такъ и теперъ, передъ самымъ открытиемъ рады державной мають зобрѣтисѣ на нараду, чтобы порозумѣтисѣ що-до собѣльного дѣлѣаня.

Moravska Orlice а за нѣмъ и N. fr. Presse подаютъ вѣсѣ, походячу нѣбы то бѣдъ якогось добре поинформованого мужа державного, что становиче гр. Тафогого мае бути такъ захи-тане, что дамисія его готова наступити же передъ скликаніемъ рады державной. Найважнѣйшимъ доказомъ того мае бути той фактъ, что гр. Гербертъ Бисмаркъ будучи у Вѣднѣ не зробивъ визиты гр. Тафому. Характеристичнымъ есть также, что Nation. Ztg. обговорючи въ вступній статьи внутрѣшню ситуацію въ Австрій заповѣдае также недалекій упадокъ теперѣшного кабинету. Вѣсѣ сѣи суть очевидно тенденціи, выспылаючи зъ надѣрныхъ жадачъ централистичной партіи и еи ворожого поступованя супротивъ Славянъ. Намъ видѣтисѣ, что на упадокъ кабинету гр. Тафогого ще не заносѣтисѣ, хочъ певно нѣхто бы того не жалувалъ, а навѣтъ може и не одианъ бы собѣ подумавъ: Чамъ скорѣе тымъ льшше!

Зъ Петербурга доносятъ до Berlin. Tageblatt, что російскій наследникъ престола поѣде зъ Атинъ просто до Цетинѣ на хрестыи наймолодшого сына князя черногорского. Также говорятъ въ Петербургѣ досѣть голосно, что царевичъ мае заручитисѣ зъ наймолодшою донькою князя Черногорского.

Пѣсля Daily News написали до російского министерства дѣлѣ заграничныхъ вѣсѣи о ситуація на Кретѣ и о настрою умѣвъ въ Греціи, котрѣ звучать не конче успокоюще. Въ кругахъ компетентныхъ предвиджуютъ, что въ цѣлѣй Греціи розпѣчнѣе рухъ, котрый выкличе зновъ на порядѣхъ дневний справу крѣтенскую и буде въ силѣ довести до новыхъ запутаннѣвъ межѣнародныхъ.

Неудовольне Россіи въ причины гостяны нѣмецкаго цѣсаря въ Константинополѣ росте зъ кождымъ днемъ и не диво, что такъ російскѣ якъ и прихильна Россіи загранична праса старѣея теперъ кинути зновъ подозрѣныи на нѣмеччану, что она ворогуе противъ Россіи. Зъ дѣси мабуть походить и та вѣсѣтъ, котру подала онѣгоды константинополскій Politiken. Згадава газета доносить именнѣ, что вѣсѣ хиньскій войска взводжъ російскими границѣи одержали теперъ нѣмецкій караины репетирѣвъ а нѣмечкѣи пѣдофидиры яко инструкторы управляютъ хиньскѣ войско въ уживаню сего караина.

Гостяну нѣмецкаго цѣсаря въ Константинополѣ толкуе собѣ кождый по своему и розумѣсь, въ свою користъ; не диво, что и Мадарѣ такъ собѣи не толкуютъ. Осѣ якъ поясняе Людвигъ Чернатоній заграничну ситуацію въ Nemzet-ѣ: Можна приняи за рѣчь певну — каже бѣдъ — что гостина нѣмецкаго цѣсаря въ Константинополѣ буде мати тревалый впливъ на цѣлу ситуацію на Выходѣ. Политикъ спозирава на вѣсѣ боки, котры часомъ прѣдержувалася в Румуніи, усунѣея мабуть поволи зъ Балкану, бо бѣдъ теперъ будутъ уважати за рѣчь користѣйшу спозирати на Берлинъ. Що до султана, то певно нѣхто не старався о то, чтобы его намовити держати зъ трѣдержавнымъ союзомъ, бо до того нема нѣякой потреби. Кождый знае дуже добре, зъ камъ буде Туреччина держати, скоро бы разъ трѣдержавный союзъ бувъ змущеный выстѣпнѣи до войны. Овъ прѣйме такъ само гостянно и царевича, але то не змѣнитъ доносимости гостяны нѣмецкаго цѣсаря, такъ само якъ гостяны царя не змѣнила рѣшчюсѣи нѣмечковъ политики. Интересно впрѣчѣмъ, что навѣтъ „найбѣльшѣ поинформованъ“ депешѣ не могли царевича спровадити до Берлина. Може удасться спровадити его до Цетинѣ. И то значить цѣсь въ очахъ російско-французского братерства, хочъ все же нѣчого такъ великого якъ вежа Аѣлы. Молодой цѣсаръ нѣмецкій кнѣтитъ свою подорожъ тымъ, что сходѣтисѣ зновъ зъ могучими чинниками трѣдержавного союза. Та стрѣча выстане, чтобы тѣ, що ширѣть байки о якѣхъ змѣнахъ, зновъ собѣ головы ломали.

Константинопольскій корреспондентъ лондонской Times подае змѣтѣ розговору гр. Герберта Бисмарка зъ вел. везирѣмъ Кіямѣмъ-пашою. Гр. Бисмаркъ похваливши вѣсѣ великій державы за ихъ мирный змаганя сказавъ, что Туреччина зѣ самой конечности, чтобы удержати свое существованіе, муситъ прилучитисѣ до тыхъ, что бажають мара, бо лишь они хотѣтъ спокую и порядку. На то бѣдѣвъ вел. везиръ, что султанъ бѣдъ часу заключѣния берлинской угоды жертвовалъ дуже богато въ интересѣ той политики, котрой держатисѣ великій державы европейскѣи. Полтавчій змаганя Туреччины опиранѣтисѣ абсолютно лишь на засадѣ удержаня неаарушимости державы и стоять въ згодѣ зъ такими самими змаганіи великий державъ, котрѣи сѣи засаду признали. Бѣтъ отже зовѣтъ природна рѣчь, что Порта вже по самѣй природѣ чувѣе сполученою зъ миролюбивыми державами. Коли Кіямѣ-паша ставъ говорити о бѣдѣсѣнахъ въ Болгаріи, заявивъ гр. Бисмаркѣ, что державы европейскѣи не згодѣтисѣ нѣякъ на якусь змѣну въ дотеперѣшномъ станѣ рѣчей. Болгарію не буде нѣхто непокоити безъ провокаціи и она може консолидуватися безъ шкоды для

интересѣвъ и новати Парты. Одакъ гратулювавъ гр. Бисмаркѣ Порта до еи мудрого поступованя супротивъ Болгаріи, котре звышло признаніе у вѣсѣхъ дружнѣхъ тѣй державѣ. Прашаючи сказавъ же гр. Бисмаркѣ: Жѣлаю вамъ бѣдѣи и счастья, бо Туреччина мае ще недостаткомъ средствъ, чтобы удержувати велику будову.

На понедѣлковѣмъ засѣданю грецкой палаты послѣвъ поставивъ бувъ Дѣліяни сѣи интерпелляцію до правительства въ справѣ Креты. Овъ критиковалъ ноту выслану до державъ европейскѣхъ такъ, якъ она своего часу була оголошена въ газетахъ, значаючи суперечности въ нѣй и сказавъ, что Порта не въ силѣ завести порядокъ на Кретѣ. Бѣсѣду свою закончивъ бѣдъ тымъ, что Трикуписъ заказавъ вывозити зъ Греціи оружіе и что оппозиціи змущена забирати голосъ, бо правительство але боронитъ интересѣвъ гѣлленекскихъ. Министеръ Тракуписъ бѣдѣо-поставивъ на то, что правительство бере на себе отвѣчалность. Неправдою есть, что бѣдъ заказавъ вывозити оружіе; бѣдъ заказавъ лишь вывозити амуницію валежачу до державы а Кретенцѣмъ радивъ, чтобы они умѣтрѣно поступали, бо середѣ теперѣшныхъ обѣтаннѣвъ не можна инѣше поступати. Грецкѣи правительству есть одинокимъ судѣи въ сѣи справѣ, котра на Выходѣ интересѣ Грековъ. Трикуписъ натякнувъ бѣгавъ и то, что Порта займае засѣдѣи не конче прихильне становиче, кѣльке разѣвъ сѣрава ся велими обѣдѣвача Грецію бувае порушена. Далше сказавъ Трикуписъ, что правительство лѣгодитъ и реорганизуе финансы, чтобы мати крѣпнѣй грунтъ пѣдъ ногами, коли приѣде часъ дѣлати. На конецъ заявивъ Трикуписъ, что кабинетъ не думѣе предложити алы въ крѣтенской справѣ и жадавъ вѣсѣтъ до вѣрѣи.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Справозданіе уступающего выдѣлу товариства „Сѣчь“ у Вѣднѣ за рѣчь администратіонній 1888/9.

Двадцѣи и третій разъ стававъ выдѣлъ Сѣчи передъ загалнымъ зборѣмъ, двадцѣи и три лѣтъ якъ-разъ минѣе, коли на заходѣ бѣдъ отчины оснувала вѣднѣска колонія руска наше товариство! Чи и о скѣлькѣ бѣдѣвъ нашѣ попередники вымогамъ и обѣзвѣжѣи вложеннымъ на нихъ основателями, — не наша справа осуждѣвати, только-жъ коли розвернемо книгу исторіи нашего національного бѣдѣженя, видѣтисѣ тамъ сильный и поважный заступъ колѣшнѣхъ Сѣчовикѣвъ... Справдѣ, зъ гордостію и вдоволеніемъ сконстатувати можемо сѣи бѣдѣранный фактъ, что наше товариство выразувало за часъ своего истиняныи велике число робѣтничѣвъ народныхъ, людей свѣдѣлыхъ та правого характеру.

Нашому народовѣи якъ-разъ бракъ свѣтской интеллигенціи и то независимомъ, а головнѣи наше товариство мае задачу выразувати такихъ людей. Мы за часъ своего урядованя розумѣли се дуже добре и то було головнѣи дерективною въ нашихъ дѣлахъ. Мы ставали товариство пѣсля вымогъ статуту на грунтъ чисто национальнѣмъ, стараючи бѣдъ другѣхъ перенятии те, что можна бы выкористати колиасъ въ хоесѣи нашего народу и отчины. Товариство наше пильно слѣдило за всякими, чи-то радѣстными, чи печальными проявами въ краю. Товаришѣ Сѣчовики збираліи вечерами въ хатѣ товариства та застанавалялися надъ справами національними. Хто коли-небудѣ зачитавъ въ нашу „Сѣчь“, хто середѣ моря чужеземщины почувъ рѣдне слово и рѣдну пѣсню, сѣму не окорѣ затрудѣи въ души вражбѣи тутъ пережитыхъ хвилѣи. А головнѣи задача нашего товариства: пѣдтримувати духа рускости середѣ украинско-русского молодежи у Вѣднѣи и не дозволити нѣдѣти народнымъ свѣтлымъ идеаламъ той молодежи а только пѣдтримувати ихъ и утверждѣати. Сѣи задачѣи выдѣлъ нѣколи не спускавъ зъ ока. На вѣсѣ товариства манифестувалися мы въ зноспѣлахъ зъ иншими Славянами все яко Русины-Украинцѣи, сини вольного колѣсѣи 21-миліонного украинского народу. Мы понимали вагу задачѣи, яку колиасъ теперѣшной молодежи доведѣея сповнѣати, мы и приготѣвлялися до неи; намъ до-рогимъ було все свое, пѣтѣме-рѣдне; насъ не порвала алы уютѣи и блеску, намъ не занимовала нѣяка великаньска брутальна сила!

Науку и знанѣе уважали мы факторомъ, котрый одианъ въ силѣ завести нашъ народъ до меты. Тому вчитувалися члены нашего товариства въ творы новыхъ литературъ, въ дѣла мыслѣтелѣвъ та философѣвъ сѣчасныхъ тай и собѣи глѣдали розвѣзати горячихъ пытанъ часу. Сѣмъ приспѣсѣбляли они собѣи вѣдомости загално-европейского образованя.

Членѣвъ числоло товариство въ мин. роцѣ 36. Головнымъ чинникомъ и моторомъ товариства була бібліотека, коло котрой групувалося цѣле духове житѣе товариства. Мы добалии недоста-чу книжкѣи именнѣи по дѣламъ нѣтѣмого письменства, тому то уважали мы своимъ обовязкомъ окомплетувати въ томъ напрямѣ бібліотеку, что справдѣ удалося намъ. Зъ радостію можемо днесъ сказати, что наша бібліотека славѣтисѣи у Вѣднѣи найдѣбѣрнѣйшою изъ бібліотекъ всѣхъ тутѣшнѣхъ товариствъ славянскихѣи. Она чѣлитъ нѣнѣи 1503 дѣлѣ въ звыжѣ 3500 томѣхъ. Въ минувшѣмъ роцѣ администратіоннѣмъ вызначено 435 дѣлѣ, новыхъ книжкѣи пришло 121. Се наглядный до-казъ користей, які подае бібліотека членамъ.

Рѣвно-жъ важнымъ чинникомъ въ товариствѣ уважали мы читальню; мы старалися устроити еи якъ найкрасѣе. Упорядкувалися сѣго року о основно бібліотеку въ одѣи коматѣ, мы жертвѣвали цѣлу другу для выгоды чѣтаючихъ. Въ читальни було часѣписѣи 21, а то политичнѣхъ 17: Дѣло, Черв. Русѣ, Буковина, Наука, Русская Правда, Лѣстѣкъ, Вѣтъковщина, Америка, Газ. Nadiestradzka (зъ початку року), Гласа, Край, Газ. Polska, Русскіи Вѣдомости, Свободная Россія, N. fr. Presse, Presse, Köln. Zeitung; литературно-научныхъ и популярныхъ 21: Правда, Зоря, Ве-

сѣда, Нов. Галичанинъ, Часѣписъ Правнича, До-бры Радѣ, Руска Школа, Выданіи „Просвѣтъ“, Библіотека исторична, Библіотека литературно-наукова, Библіотека музыкальна, Niwa, Przegląd lekarski, Przegląd literacki, Киевская Старина, Вѣстникъ Европы, Jaristen Ztg., Medicinische Ztg., Учитель, Русская Библіотека и Часѣписъ českého studentstva; вѣсѣи гумористичнѣхъ 4: Зеркало, Страхонудъ, Jdabel i Smigas. Пѣдъ конецъ року прибули Kurjer Lwowski и Czas. Богато изъ подѣлѣхъ часѣписѣи одержувало товариство за-вѣдѣи благосклонности Хв. Редакцій чи-то даромъ, чи-то по зниженнѣхъ цѣнахъ.

Выдѣлъ удержувалъ далше зносинѣи зъ вѣдѣнскими академичными товариствами славянскими: Zora, Slovenija, Zvonimir, Akad. Spolek, Кружокъ студѣнтовъ изъ Россіи, далше зъ товариствомъ польскихъ ремѣснѣикѣвъ Zgoda, Славянскимъ пѣвчѣскимъ обществомъ, и розвѣзаннымъ уже тов. Akad. čten. Spolek въ Празѣ а также изъ товариствами „Академ. Громада“ въ Краковѣ, „Акад. Братство“ у Львовѣи „Союзъ“ въ Чернівцѣхъ. Коли основувала „Акад. Громада“ свою бібліотеку, выдѣлъ переславъ тѣи въ дарѣ 112 дѣлѣ — дупликатѣвъ бібліотечныхъ.

Товариство устроило публично вечерѣи музыкально-декламаторскѣи въ честь памяти великого народного генія Тараса Шевченка, котрый пѣсля газетныхъ справозданѣвъ выпавъ дуже свѣтло. По вечерѣи слѣдувавъ комѣсѣи, на котромъ братѣ-Славяне устами своихъ бѣсѣдничѣвъ заявили горячіи симпатіи нашему народовѣи. Три разы устроивъ выдѣлъ меншѣи вечернѣи выключно для своихъ членѣвъ. Выдѣлъ устроивъ также въ черни руску прогулку въ околицію Вѣднѣи до Лякѣзѣбургѣи. Богато причинилося до розбѣдѣи внутрѣшного житѣи хоръ товариства стоявший пѣдъ проводомъ головы тов. Зарицкого. Выдѣлъ бравъ удѣлъ въ нарадахъ всѣхъ Славянъ вѣдѣнскихъ до тѣи устроѣи великого балу славянского у Вѣднѣи, котрый бѣдѣжено по причинѣ смерти члена родины Габсбургѣи на слѣдѣующій роцъ. Также порѣшивъ бувъ выдѣлъ уладити спѣльный льокаль изъ иншими чѣтѣири славянскими товариствами, однакъ некѣрѣстѣе порѣшѣныи справы загалнымъ зборѣмъ товариства Zvonimir спарализувало цѣлу дѣлѣнѣсть спѣльного коматѣи.

За весь часъ своего урядованя бѣдѣувъ выдѣлъ 16 звычайныхъ и надѣвчѣйныхъ засѣданѣи, а два разы скликувавъ надѣвчѣйный загалный зборѣи. Въ ходѣ року зовѣмъ упорядковано дѣловѣдѣство и администратію товариства. Выдѣлъ бѣдѣбравъ 137 писѣмъ, а выслѣвъ 180 въ роцѣ администратіоннѣмъ. На народній обѣдѣи и торжѣства въ краю (якъ прим. музык.-деклам. вечера въ честь Шевченка у Львовѣи Краковѣи Чернівцѣхъ, юбилей руского театру, вѣсѣи львовскихъ академичѣвъ, торжѣство прѣсского товариства Akad. čten. Spolek, смерть директора руского театру И. Гриневецкого и т. д.) выслѣвъ выдѣлъ все бѣдъ товариства телеграмѣи.

Дѣаючи про добрый матеріалый станъ товариства запровадивъ выдѣлъ реформу также въ кѣсовѣмъ дѣловѣдѣствѣ. Цѣлѣрѣчный оборѣтъ финансовый выказуе доходѣи въ 386-18 ар., а то: а) зъ вкладѣвъ членѣвъ 218-07 ар.; б) зъ дрѣбнѣхъ доходѣвъ 42-66½ ар.; в) зъ бѣдѣрѣнѣмъ-ратѣи часѣписѣи 16-43 ар.; г) зъ добровѣльныхъ датѣкѣвъ 102-10¼ ар.; д) зъ крѣйцарѣвыхъ доходѣвъ бібліотечныхъ 6-91 ар.; — розхѣдѣвъ 380-73 ар., именнѣи: а) хата, услуга, опѣлъ и свѣтло 239-57 ар.; б) удержаніе бібліотеки и читальнѣи 54-92 ар.; в) удержаніе и направи явѣнтарѣи 12-20 ар.; г) выдатѣи канцѣларіи, почтой, телеграмѣи и т. п. 43-63 ар.; д) додано до коштѣвъ устроѣи вечернѣи 30-43 ар. — Остѣе отже на слѣдѣующій роцъ надѣвѣжка 5-45 ар. — Въ явѣнтарѣи товариства зайшла незначна змѣна, а то головнѣи за-дѣи браку бѣдѣвѣдѣныхъ фондѣвъ.

Фондъ выдавнѣицѣи товариства выносивъ 93-04 ар., улыкованныхъ черезъ половину въ чадинѣи, — сѣма же за мала, чтобы предприняти поважне выдавнѣицѣи стояче въ програмѣ товариства. Длѣятого передемо сѣи справу слѣдѣующѣи выдѣлѣи до успѣшного перевѣденя въ дѣло.

Сѣмъ и кѣнчию намѣе справозданѣе. Нехай намъ вѣльно буде на сѣмъ мѣсѣи подѣкувати всѣмъ, котрѣи чи то морально, чи матеріально пѣд-помагали наше товариство, та прѣсѣити ихъ, чтобы и на будучѣе не позабували на нашу надунайку „Сѣчь“!

У Вѣднѣи, въ листопадѣ 1889.

Уступающий выдѣлу товариства „Сѣчь“ у Вѣднѣи (VII. Landungasse 49. 17.): Орѣстъ Зѣрицкѣи, голова; Ив. Гриневецкѣи, заст. головы; Иосѣфъ Партѣицкѣи, секретаръ и касіеръ; Ом. К., бібліотѣкаръ; Левъ Чаплинскѣи, господарѣи.

НОВИНКИ.

— Зъ Рогатина пишуть намъ: Одъ часу, якъ повѣтова Народна Торговля въ Рогатинѣ перемѣнилася на філію львовской „Народной Торговлѣ“, интересѣи еи идуть значно лучше: публика бѣльше вдоволенѣи зъ обѣдѣи, видѣи ладъ, точнѣи и кѣрнѣи. Передѣи двома мѣсѣицами внесла наша Народна Торговля поданѣи до ц. к. старѣства о конвѣсѣи на продажъ книжкѣи шкѣльныхъ, бо, якъ мы вже писали, жидѣи здирають людей, продаючи книжки шкѣльной дорожнѣе, анѣжъ приносѣи. И характеристична рѣчь, ц. к. старѣство рогатиньскѣе уже два мѣсѣицѣи квѣсѣи то поданѣи у себѣ — не дае бѣдѣвѣдѣи! Охъ, тѣи галицѣи урядѣи!

— Въ мѣстоу Вѣиновѣи, повѣту калуского, завѣзалѣи товариство читальнѣи „Сѣвь“. До товариства приступило наибѣльшѣи молодыхъ господарѣвъ, хотѣи вписалися также и дѣлѣи старѣи та жѣнщины. На початѣкъ вписалося 60 членѣвъ, а пѣзѣнѣше певно буде бѣльше. Статутѣи вже выслѣано ц. к. намѣстницѣи до затверждѣи. Основанѣемъ читальнѣи займалися молоді патриѣты мѣщанѣи, а помагавъ имъ и начальникъ громады и. Стефанъ Лаврѣи. Щастѣи Боже!

— **Въ свѣтъ Небыловъ** (коло Перегінського) заспо-
нуєся зъ днемъ нинѣшнимъ склепъ рускій захо-
дими тамошного священника о. Залужного, мѣ-
сто-цего очителя и 20 господарѣвъ. Щастя Боже!

— **О. Сисарушичъ** проситъ о умѣщеніи слѣдую-
щего заявленія въ справѣ своей Розширеной
Псалтири: „На записки до передаточна, о-
голоженіи своего часу какъ въ „Дѣлѣ“ такъ и въ
У. числѣ Станиславского Внарх. Вѣтника, на-
дѣлало до теперь такъ мало особъ передаточ-
но, что въ тою узбраную квятою годъ приступити
до печатанія дѣла. Автору удалось однакожь при
помощи прихильныхъ сему дѣлу мужей спонукати
до печатанія одного властителя друкярѣй подѣ-
условіемъ, если выкажеся напередѣ до-
статочнымъ числомъ замовленъ. Будучи
отже певнымъ, что такъ Веч. отцѣ духовній якъ и
волей тямучій дѣлать его глубоко перевѣдѣнне
о важности сей книги збъ взгляду на разбудженне
правдивости, бо не на механичнѣмъ одичтуваню але
на разумнѣю опертю побожности, норовитвенно
си и любви до своего прадѣдного обряду, упра-
шаєся сими о скорѣ ласкаєе надсыланне на его а-
дресу (Радзвѣцъ, Radau-Bukowina) замовленъ
кореспонденційною картою, щобы можна почати
печатанне тои, якъ для церковного такъ и для
домашного ужитку такъ важной книги“.

— **Дмитра Гладуна**, селянина зъ Журавникъ,
пов. львовского, уволнено передѣчера зъ арешту,
въ котромъ днѣ перебувавъ сѣмъ днѣвъ, засудже-
ный на таку кару въ дисциплинарній дорожъ се-
кретарѣмъ львовского староства, п. Завитовскимъ.
П. Завитовскій перевѣвъ ревизию, домову и осо-
бисту, у Дмитра Гладуна, забравъ біблію и ка-
тихизмъ, а одтакъ засудивъ его въ дорожъ дис-
циплинарній на сѣмъ днѣвъ арешту, а треба
знати, що противъ такого засуду нема одяку
а навѣтъ одложено кары. Теперь муситъ Дмитро
Гладунъ глядѣти въ судѣ покаранія клеветниковъ,
котрі фальшивыми доносами нанесли ему только
неприятностей. — Вчерашній газеты доносятъ, что
секретарь львовского староства п. Завитовскій
однакожь: одержавъ золотый хрестъ заслуги.

— **Справа ярославска.** Чудными и тенденційными
суть вѣстои вѣдѣнскіе газеты войсковой Reichs
wehr, котра, якъ вѣстно, перша оповѣстила пуб-
лично, що въ справѣ убійства офицерѣвъ въ Я-
рослави треба добачати агитацій панславистич-
ныхъ, а теперь зновъ подала, что дезертиры, во-
яки Алексѣй Кишчакъ и Іосифъ Швенекъ, придер-
жанъ въ Люблинѣ и сильно підозрѣнъ о ои убій-
ства, выказали наглядно свое алібі и тымъ са-
мымъ, треба догадатися, набраве справа политич-
ной закраски. По першѣмъ оповѣщеню Reichs
wehr у здементували злобну вѣсть воі газеты вѣ-
дѣнскій, войсковій и политичній, а теперь по дру-
гомъ оповѣщеню такъ пише Gazeta Przemyśka:
Вѣстои сѣ есть неправдива, бо доси не могло бу-
ти справджене все то, якъ толкувалось подробно
оба підозрѣнъ воиакъ, та ще не переслухано воіхъ
особѣ, котрыхъ збзнанія можуть причинитися до
дальшого слѣдства.

— **Въ мѣстѣ Станиславовѣ** — якъ намъ зъ од-
тамъ доносить — выступавъ зновъ бѣса и диче-
рія, особливо межѣ дѣтворю.

— **Для вѣрбского монастыря** Василіанцѣвъ жертву-
вавъ управляющій совѣтъ львовского Народного
Дому 50 зр. підпомогли, на докѣченне будовы
монастыря.

— **Процессъ агентѣвъ эмиграційныхъ** зачався вчера
въ Вадовицѣхъ Розправа має тривати ажъ до
кѣнця сѣчня 1890 р. с. а повтрѣта мѣсяца. — Въ
сѣмъ розправѣ збѣралося велике число интеллиген-
ціи и много корреспондентѣвъ газетъ галицкихъ и
вѣдѣнскихъ. Зъ 65 обжалованныхъ ставилось
до розправы лишь 60, бо чотирѣхъ жидѣвъ утек-
ло до Америки а кондукторъ державныхъ зѣлѣзницъ
І. Дудзинскій занедажувавъ. Зъ обжалованныхъ бу-
ло 29 особѣ увязненыхъ а воі иншіи оставали на
воли. Складъ трибуналу такий: проводить совѣт-
никъ Липка, ассистенты: совѣтникъ Сайхтеръ зъ
Вадовицъ, и адьюнты: краківскій Зборовскій и
Хшонщинскій; прокураторъ Огневскій; протоко-
лянтъ: Яблонскій и Радванскій. Лава присяж-
ныхъ зложена въ большій половинѣ зѣ селянъ и
менше интеллигентныхъ людей. Обжалованныхъ бо-
ролять адвокаты: д-ръ Лазарскій Клявзнеръ а
Наймана, д-ръ Корвѣ Герца, профессоръ Розен-
блатъ Левенберга и кондукторѣвъ, д-ръ Иванъ-
скій Ляндзла, д-ръ Гольдгаммеръ Ляндерера, д-ръ
Даниѣль Маркила Ивановича, котролаго митово-
го уряду въ Овѣвцѣмъ, д-ръ Цѣшинскій Ци-
липа и прочихъ обжалованныхъ. Одчитанне акту
обжалованія потрѣвавъ збъ два днѣ.

— **Теодоръ гр. Ляницоронскій** зъ Тартакова въ
Сокальщицѣхъ купивъ збъ гр. Адама Коморовского
село Лучицѣ зъ Анновскою. Кобы то ще тому
можному панови удалось выкупити сусѣдній села
Лещатинъ и Вобятинъ зъ рукъ жидѣвскихъ!

— **Засѣданне стрѣльницъ** рады повѣтового одбулось
оногды подѣ проводомъ маршалка бар. Ромашка-
на. Важнѣйшій справы полагадѣній на томъ
засѣданю, суть отой: внесенне повѣтового выдѣ-
лу, якъ користати зъ фондѣвъ, назначеныхъ на
підпомогу людности, потерпѣвшей одъ сегорѣ-
чного неврожаю; признанне дороги Стрыльско-Жу-
равецкой за дорогу повѣтову; замѣненне рахун-
ковъ за р. 1888; одповѣдь на квестіонаръ що до
реформы закона дорожного. Надѣ сею справою
выявлялась оживлена дискусія; референтъ п. А-
дамъ Опишкѣвичъ и радій гр. Кар. Дѣхушинскій,
Евг. Абрагамовичъ и д-ръ Сев. Понель промыва-
ли за внесеннемъ выдѣлу повѣтового, котрый зъ
многими застереженіями заявилъ до змѣною пре-
стаціи дороговихъ на додатки до податковъ. О.
Давидякъ промывавъ, щобы цѣлкомъ залишити
систему prestaціи яко неоправдану и без-
взглядно завести систему оподаткованія на цѣли
дорогов. Подѣ сѣмъ дебаты вышло кѣлькохъ
раднхъ зъ засѣданія и не можна було полагади-
ти остаточно сѣмъ справы, а выдѣлъ повѣтовый
рѣшивъ подати свое внесенне краєвому выдѣлову
разомъ зъ описомъ, якъ переводились наряды
надѣ сею справою на сѣмъ засѣданю повѣтовомъ
рады.

— **Войскова служба Божа.** Кн. Виндишгрецъ, ко-
мандантъ XI корпусу, зарядивъ, щобы на недѣль-
ной службѣ Божѣй войсковій въ костелѣ Бзу-
товъ бувъ присутнымъ одинъ генералъ и офицеръ
штабовый, котрый має въ томъ днѣ инспекцію
гарнизону. По скѣнченій службѣ Божѣй одѣхъ

войска мають дефилювати передѣ генераломъ. —
Таке розпорядженне выдане для войковъ латини-
ковъ, а о Русинахъ, що ходять до церкви св.
Николая навѣтъ и згадки нема. Русинамъ-воикамъ
не пригрававъ навѣтъ музыка войскова и они при-
лучуются до одѣлу войска, котрый иде до ко-
стела Бзутовъ. И не диво, що зъ того ширитися
деморализація мѣжъ войскамъ: що майже кожда
шаржа зъ погородою одзываетъ и давить на все
що руске и якъ може такъ пхавсь мѣжъ латини-
ковъ, бо видѣти, що для нихъ всякій одзнаки и
почести. А прецѣ гарнизонъ львовскій складаєсь
въ большій части зъ войковъ-Русинѣвъ.

— **Въ станиславовѣмъ** оруцѣ шибельнымъ одбулася
въ днѣ 2 и 3 паходиста конференція учительска
въ мѣстѣ Станиславовѣ. По службѣ Божѣй въ
церкви и костелѣ одбулися наряды першого дня,
а потѣмъ и другого, до пѣзной ночи. Межѣ те-
матами бувъ одинъ рускій („Збѣже“ зъ І-ои Чи-
танки). До сѣмъ поры на такихъ конференціяхъ
въ Станиславовѣ при обговорѣннѣ тематѣвъ нѣколи
не було чути руского слова, ажъ сего року пер-
шій разъ. По руска промовлявъ зъ великою ра-
достію учитель Русинъ, а зъ Поляковъ одинъ
лице учитель (п. Свойтинкевичъ).

— **Въ новѣмъ будинку** почтовѣмъ заведено годи-
нникъ, котрый вказує, коли будуть вынимати ли-
сты зъ скринки почтовой, помѣщеной въ буди-
нку. За кождымъ разомъ, коли вынимають листы зъ
скринки, годинникъ вказує, о котрой годинѣ на-
ступитъ слѣдуюче выпоронженне скринки. Тому
нема чого жалуватися, що годинникъ почтовый
зле иде.

— **Божевольный Тадей** Прусь Гловацкій 19-лѣт-
ный сынъ властителя добръ, проживающій одѣ
23 червня с. р. въ кульпарѣвскѣмъ заведеню,
утѣкъ дня 12 паходиста о 5-ой год. рано зъ за-
ведѣна и кинулся подѣ колеса локомотивы поѣ-
зду, идущего збъ Львова до Черновца, мѣжъ Сѣ-
ховомъ а старымъ селомъ.

— **Розправа судовая** передѣ звичайнымъ трибу-
наломъ судовымъ въ справѣ крѣды „Товариства
торговѣль шкѣрами“ одбулася дня 6 н. ст. грудня
с. р. Обжалованье о сиреневѣренне противъ був-
шого директора товариства п. Адольфа Алексан-
дровича и противъ бухгалтера и магазинера п.
Жабки вносили буде заступникъ прокуратора гр.
Дѣдушинскій. Першого зъ обжалованныхъ бороляти
буде д-ръ Левенштайнъ а другого д-ръ Горювичъ.

— **Знову самоубійство воиакъ.** Зъ Краківца пи-
шуть: Дня 26 н. ст. жовтня с. р. повѣсився въ
лѣсѣ уланъ рекрутъ 6 полку, стоячого въ Кра-
ковѣ, Симеонъ Гиццянъ. Причину самоубій-
ства мало бути строго постунованне старшины
войскавомъ.

— **Обжареніи церковъ** въ Ланакъ, пов. стависла-
вского, дня 31 н. ст. жовтня. Злодѣи розбили
церковну скарбоню и забрали зъ неи 30 зр. го-
товкою та винкуловану облигацію громады Ла-
ны на 900 зр. Жандармерія слѣдитъ за злочин-
цами.

— **Часомъ и Бзунтамъ** штука не удаеться. Бзунты
въ сѣмѣмъ заведеню въ Хировѣ мають, якъ вѣсто-
но, два одѣлы: одинъ для богатчиковъ на 500 зр.
за 10 мѣсяцѣвъ, а другой для бѣднѣйшихъ на
250 зр. Въ дорожѣмъ одѣлѣ мали Бзунты то-
рѣкъ мало молодежи, бо навѣтъ гр. Замойскій до-
волился одѣломъ на 250 зр.; торѣкъ на дорож-
шѣмъ одѣлѣ мали Бзунты всего около 50 учени-
ковъ. Що-жъ они роблять? Ого заздалегѣдъ роз-
писуютъ до панѣвъ письма зъ повѣдомленемъ,
что дешевѣй одѣлѣ въ Хировѣ на сѣмъ рѣкъ уже
заповненъ, отже зможутъ приимати хлопцѣвъ
только на одѣлѣ дорожшій. Але перечислился!
Результатъ тыхъ писемъ бувъ такий, що на до-
рожшій одѣлѣ вписалось всего щось 15 хлоп-
цѣвъ, а число хлопцѣвъ въ заведеню взагалѣ
упало, хотѣя прибула одна класа! Додати треба
и то, что Бзунты зъ сѣмъ рокомъ шибельнымъ за-
вели въ сѣмѣмъ заведеню дидактрумъ по 10 зр.
на курсъ.

— **Зараза пысовая и ратичнѣ** появилась мѣжъ ху-
добю въ Угорщицѣхъ. Въ Штайнбрухъ убили пе-
редѣчера 1500 штукъ худобы, заведено кордонъ
полицейный а людями, что находящися въ томъ
кордонѣ, подаютъ поживу зъ захованемъ всакомъ
осторожности, щобы тымъ способомъ винити шире-
ныє заразы. — Зъ Вуковины доносить, что тамошна
управа краєва замкнула границу одѣ стороны У-
горщицъ з-для заразы худобы.

— **Осторожно** зъ 25-рублевыхъ банкнотами. Сими
днями украли въ Петербургѣ въ банку держав-
ной цѣлый пакетъ 25-рублевыхъ банкнотѣвъ на
квоту 10 миліонѣвъ рублѣвъ. Банкноты были
майже готовы, бо хибувало на нихъ лишь подѣ-
си касіера. На другій день мали тѣ банкноты
ити же разъ на правсу литографичну, на котрой
бывъ подѣписъ касіера, коли въ ночи украли цѣ-
лый пакетъ банкнотѣвъ. Теперь злодѣи фальшу-
ють подѣписъ и банкноты прокуаютъ мѣжъ людей.
За-для того воі російскій касы державній одер-
жали наказъ не мѣняти цѣлкомъ 25-рублевыхъ
банкнотѣвъ, лишь кождый банкнотъ бѣдылати до
Петербурга, щобы справдити, чи подѣписъ не
есть подѣробленый. Такожъ и львовскій конторы
вымысли не приймають цѣлкомъ 25-рублевыхъ
банкнотѣвъ.

— **Спадщина патриарха Ангелича.** Коли передѣ
кѣлькома мѣсяцями померъ въ Карловицѣхъ, въ
Славоніи, православный патриархъ сербскій Ангел-
ичъ, надѣлился воі, що лишиться по нѣмъ зна-
чка спадщина, бо знали, что бувъ богатымъ чо-
лѣкомъ. Тымчасомъ не найдено готовыхъ грошей
и коли почали слѣдити, мусѣли увязнити найпер-
ше локая помершого Ангелича, Савича, котрый
забравъ до 16.000 зр. а одтакъ послѣдовали даль-
шій увязненія доосытѣ знатныхъ особѣ, якъ крило-
шанина Леманча, управителя добръ патриаршихъ
Стояновича, профессора гимназіальнаго д-ра Ди-
митріевича и редактора газеты „Српски Народъ“
д-ра Груича, бо выявлялось, что они воі розгар-
бали помѣжъ себе спадщину Ангелича Розумѣсь,
что цѣла справа выликала великій заколотъ по-
мѣжъ Сербима въ Угорщицѣхъ а газета „Застава“,
выходяча въ Новѣмъ Садѣ, такъ пише о томъ:
Взагалѣ рѣдко коли лучася мѣжъ Сербима, щобы не
розгарбано спадщину помершого „калугера“ (пра-
вославного монаха). Се дѣєся сейчасъ по смерти
монаха або навѣтъ ще коли днѣ лежить на смерт-
ной постели. Докажемъ того можутъ послужити
случаи, якъ лучалися при смерти попереднихъ

сербскихъ патриархѣвъ и епископѣвъ. Въ ночи,
коли померъ патриархъ Раяичичъ, вынесено зъ его
дому шѣсть скринь повныхъ предметѣвъ зъ золо-
та и сѣрѣла; спадкомѣмъ темешварского епископа
Войновича не нашлы нѣякихъ грошей, хочъ зна-
ли, что епископъ зашивъ въ свою шапку 12.000
зр., тому крадѣжъ мусѣла наступити въ повѣ го-
дины по смерти. Такожъ въ шанцѣ (камилавка)
епископа Гранислава були зашиты дукаты, але
по смерти не нашлы нѣчого, бо хтось скорше
зъ ними справився. Калугеры забирають всю
свою готовку зъ собою, коли де выѣзжаютъ;
звычайно зашивають грошѣ въ шапку, и нѣколи
не выпускають еи зъ рукъ и на ночь замыкають
въ зѣлѣній скринки. О спадщинѣ Ангелича збъ-
знавъ локай Савичъ такъ: О 2-ой годинѣ въ
ночи, коли померъ Ангеличъ, „протосинкаль“ Ле-
манчъ и управитель Стояновичъ отворили касу и
забравши 6000 зр. роздѣлили мѣжъ себе, а ему,
Савичеву, за мовчанье дали 1400 зр. Увязненый
профессоръ гимназіальный и директоръ шадницѣ
д-ръ Димитріевичъ лився въ палатѣ въ годину
по смерти патриарха и забравъ золотой годин-
никъ та золотой хрестъ выложенный діамантами.
Вина д-ра Груича, редактора, въ томъ, что поста-
рався черезъ крил. Леманча о два блякеты зъ
подѣписомъ Ангелича, назначенъ на диспензы
вѣнчанія, и выпонявъ ихъ мовъ-бы скрыты дов-
жнй Ангелича на 12000 и 25000 зр. Одтакъ вы-
старався д-ръ Груичъ въ судѣ о екзекуцію спад-
щинъ Ангелича за тѣ 37.000 зр. Се обманство
выкрылось тому, что увязнено свѣдѣковъ подѣпи-
санныхъ на скринѣхъ дожныхъ и они призна-
лись до вины. — Последній телеграммы доносятъ,
что локай Савичъ збзнавъ въ протоколѣ, мовъ-бы
крил. Леманчъ и профессоръ д-ръ Димитріевичъ
задушили патриарха Ангелича, бо не могли дожда-
тиса его смерти.

— **Романтична пригода.** Въ Целовацѣ оженился
молодой 30-лѣтний графъ Шандоръ Вай зъ донь-
кою лѣсового инспектора, паниною Е. Вѣнчавъ мо-
лоду пару кѣйсь монахъ редемитористъ на Угор-
щицѣхъ. Але коли по вѣнчаню дѣсь очезъ молодой
графъ, почали родичѣ молодой за нимъ розысдува-
тиса, а вѣнчѣмъ оддали цѣлу справу въ руки по-
лиціи, котра выкрыла, что нѣгде нема нѣякого
графа Шандора Вай, а есть лишь графиня Ша-
рольта Вай, котра одграла сю цѣлу комедію. Ро-
зумѣсь, что графиню увязнили и теперь ведѣсь
судовое слѣдство. Графиня має 30 лѣтъ и родичѣ
выховали еи цѣлкомъ по мужески, бо не мали
сыновѣ. Тому то графиня Шарольта знає пяти и
куртит мовъ правдивый мадаръ. Передѣ двома
лѣтами одержала она 20.000 зр. въ спадщинѣ и
прогнѣйвала сѣмъ маєтокъ проживаючи лишь въ
мужескомъ товариствѣ. Последнимъ еи дивогляд-
нымъ чиномъ була романтична любовь зъ донькою
инспектора и вѣнчанье. Газеты угорскій подаютъ
листь гр. Шарольты до адвоката, въ котромъ
проситъ, щобы выстарався для неи грошей, бо не
має въ що одягнутися а еи мужескій одѣгъ збо-
ронили носити въ визитци. — И чп-жъ не гото-
ве либретто, взятѣ зъ житя, до якои оперетки!
Графиня Шарольта за-для своихъ двоглядныхъ
промахѣвъ була поставлена вже передѣ кѣлькома
лѣтами подѣ курателю, але уволнено еи захода-
ми еи родины. Такожъ и сѣ любовна пригода зъ
паниною Енгельгардтъ не есть першою въ еи жи-
ттю, бо передѣ кѣлькома роками одружилась она
зъ одною ученицею Листа и выликала тымъ го-
лосный своего часу скандаль.

— **Наверненый на юдаизмъ.** Сими днями увязнено
въ Гусятинѣ якогось чоловіка, котрый подававъ
себе за австрійского подданого, жидъ Гринберга;
але по розслѣдженю виявилось, что онъ знесъ Іи-
ванъ Савеліевъ, подданный російскій, числитъ 25
лѣтъ и что перейшовъ на жидѣвску вѣру, до чо-
го намовили его жиды, обѣщючи ему за сѣ 600
рублѣвъ готовкою и кѣлько домѣвъ въ австрій-
скомъ Гусятинѣ. Савеліевъ взявши 15 рублѣвъ
завѣтку, давъ завестися до Чернятина, де мѣ-
сцевѣ гуситы доказали на нѣмъ обрядъ переходу
на юдаизмъ и онъ одѣлся вернувъ до Гусятина,
выжидючи обѣщаной нагороды. Судовое слѣдство
ведѣсь въ той справѣ и мабутъ много жидѣвъ бу-
де покаранныхъ.

— **Дробнѣ вѣсти.** Цѣсаръ жертвовавъ громадѣ
Бѣрки яновскій, пов. львовского, 100 зр. підпомо-
ги. — Командантъ XI корпусу кн. Людвикъ
Виндишгрецъ бувъ сими днями въ Станиславовѣ
на инспекціи тамошного гарнизону. — Морозы
уже на добре тиснуть въ краяхъ надѣ Волаго;
на Камѣ и Волзѣ замерзла вода, такъ що вже за-
кѣнчилась плаваба и много парохѣдовъ завернуло
назадъ зъ половины дороги до Нижного Новгоро-
ду; морозы досягають до 10 степенѣвъ але снѣ-
гу ще нема. — Людвикъ Готъманъ, совѣтникъ
министеріальный въ министерствѣ скарбу и асе-
соръ найвысшого трибуналу, померъ нагло въ
своѣмъ бюрѣ въ Вѣднѣ. — Громада Витушинцѣ,
пов. перемыского, одержала 100 зр. на будову
школы. — Докторагы правъ злочинъ: п. Лехъ
Маевскій, родомъ зъ Комарна, въ краківскомъ у-
ниверситетѣ, и п. Саламонъ Бундъ, родомъ збъ
Львова, въ львовскомъ университетѣ. — Въ Роп-
чицѣхъ застрѣлился Александръ Гайбахъ, рит-
майстеръ 5 швадроны 2 полку уланѣвъ. — Въ
Сгрижевѣ померъ Иполитъ Русило-Волковскій,
властитель добръ, походящій зъ старинной ро-
дины руской, шуринъ намѣстника гр. Ваденіого,
въ 47 роцѣ жатя. — Дня 24 паходиста одбу-
дѣсь вѣнчанье п. Мих. Маритчака, цѣ к. инспек-
тора податкового, зъ паниною Антоніею Нѣмѣн-
ною, довьюкою париха въ Летан пов. дрогобиц-
кого.

Вѣсти зъ Авѣ. Львовскомъ.

На конкурсъ розписаный приходѣ Церков-
на, дек. болохѣвского, зъ речинцѣмъ до 31 грудня
с. р.

Именованъ заступникыма деканатѣвъ оо.:
І. Купчавскій для холѣбского деканату а Иля-
рій Пачовскій для львовско-загородского дека-
нату.

Одержали оо.: завѣдательства: Левъ Вачин-
скій въ Иловѣ, дек. роздѣльского, и Іос. Лѣщин-
скій въ Бѣломѣ, дек. нараѣвского; — сотру-
дництва: Евг. Чубатый въ Долѣмѣ и Ник. Кмицке-
вичъ въ Гнилицѣхъ.

Декретъ уволненія бдѣ конкурсового испы-
ту на пѣтѣхъ лѣтъ одержавъ о. Петро Радзике-
вичъ зъ Чижикова.

Уволненый бдѣ завѣдательства Высны о.
Симеонъ Винавскій.

Консисторія однеслась до намѣстництва о
згоду на кан. институцію о. Корн. Сеника на
Бережницю корѣльску.

Наука, штука и литература.

— **Рускій народный театр.** Вчера представлено на
сценѣ нашего театру драму М. Ясичника „Дѣ-
е-а“ въ переводѣ Евг. Олесницкаго. Сюжетъ тои
драмы взятый зъ житя польской шляхты и пред-
ставляєе односныи мѣжъ недобытками шляхтичѣвъ-
селюхѣвъ убогихъ вправдѣ духомъ, але все ще
честныхъ а очайдухуа великого свѣта, марно-
тратниками-князими та пасожитами збанкротова-
ныхъ графами. Однѣмъ зъ такихъ графѣвъ Августъ
Нароля протративши все майно гуляющимъ и рос-
пустнымъ житѣмъ хоче ратуватися женитьбою
и звертає око на гарну, молоденьку Лѣну, доньку
шляхтича на одномъ селѣ, Збродовского. Пережи-
того графа не манитъ анѣ краса Лѣны, анѣ не
надѣсь онъ безпосередной користи зъ еи вѣна, о
котромъ знає зъ горы, что не буде значне. Спе-
куляція его иде ще дальше — онъ має далекого
своика, дуже богатого князя Юрія, славного рос-
пустника, котрый усѣмъхи своихъ любовныхъ пла-
тять тысячами. Онъ бачитъ, что молоденька Лѣна
дуже подразила своего молодечю красую нервы
старого грѣшника и надѣсьа на томъ зробити до-
брыи интересъ. Зъ ласкъ и любви Лѣны рези-
гнує онъ зъ горы, знає навѣтъ, что Лѣну вже
сердечна звязъ зъ товаришемъ еи молодыхъ лѣтъ
Янушемъ Рогоцкимъ, честнымъ и роботачимъ чо-
ловѣкомъ, котра однакъ доси не мала ще часу
розвинутиса въ свѣдомѣ себе чувство любви —
помимо того однакъ одобуває вышнимъ блескомъ,
подарунками и манерами сальонного льва при-
клонности Лѣны, котра мимо безперечныхъ чест-
нотъ а навѣтъ и доволѣ сильного характеру, все
таки має въ собѣ богато типовыхъ прикметъ сель-
ской шляхтоцкой гусочки, подбѣвая амбицію старо-
го Збродовского, чоловіка доброго але не дуже
сильного въ головѣ и якъ кождый шляхтичъ
велими гонорного и жениться зъ Лѣною. По не-
сѣлѣ їде молода пара до столицѣ, Янушь усту-
павсь нмѣ зъ очей, щобы не завдати серцю жа-
лю, Теперь наступає пора осущенія планѣвъ. За
вѣдомостею и згодою графа починає князь напе-
стувати Лѣну своими чувствами, тутъ однакъ и
показуєсь, что зъ Лѣною не легка справа и що
не легко буде еи вести зъ дороги обовязку.
Графъ и помагающій ему при той операціи това-
ришъ Клоньскій, печеняръ и скѣнченый шибеникъ,
берутся на хитрошѣ; они спроваджують молодого
Януша въ той надѣй, что теперь вже напевно му-
ситъ прийти мѣжъ нимъ а Лѣною до выявленія
и тѣсного навязанія любовныхъ односинъ, а коли
тѣ выкрыются, не буде смѣла Лѣна грати ролю
моралистки и графови буде легко прихилити еи
до князя и довершити свой интересъ. Янушь при-
буває дѣйстно, однакъ Лѣна умѣе панувати надѣ
собою и якъ зъ одной стороны въ односинахъ до
Януша не дає найменшого позору підозрѣнія, такъ
зъ другой стороны анѣ крихты не стаєе прихил-
нѣйшою до князя. Нетерпливый союзники приопѣ-
шанють рѣшучу хвилю, князь выявляє Лѣнѣ
своею любовь, котру она одкидає рѣшучо и
зъ достоинствомъ, а тогдѣ выявляє їй по-
драженный до крайности князь, что дѣлає въ
порозумѣню зъ графомъ. Збѣдѣжена тымъ
торгомъ Лѣна покидає домъ графа, шукаючи
пріюту въ домѣ мужа, однакъ старый Збродов-
скій яко правдивый шляхтичъ не узнаючи нѣ-
якихъ правъ женщины не приймає еи и одсылає
до мужа. Лѣна знаходить вѣнчѣмъ убоге примѣ-
щенье у своей давнѣйшой служницѣ и тамъ по-
еднавшись вѣнчѣмъ зъ родичами при помощи Януша
розпочинає противъ мужени процессъ о розвѣдѣ.
Тымчасомъ графъ утративши всео надѣю ратунку
зъ безвыхѣдного матеріального положенія попадає
въ роспукъ а глядѣти лишь помѣсты. Зустрѣвши
Януша збѣдѣжає его прилюдно именемъ любов-
ника Лѣны и приневолено вызываетъ его на поеди-
нокъ. Янушь стає зъ именемъ Лѣны на устахъ
и не додержує мѣща холодно кравному и цинич-
ному графови. Куля графа убиває на мѣщи Яну-
ша, а Лѣна божеводѣсь надѣ его трупомъ. На
томъ и кѣнчиться драма, въ котрой авторъ дер-
житъ зрѣтеля черезъ шѣсть одосытѣ въ гнилой
атмосферѣ свѣта польской аристократіи, пересува-
ючи передѣ его очі майже самы тѣны равновѣ-
сныхъ негоднѣковъ зъ графскими королями и кня-
жими митрами, словомъ самы цвѣтъ теперѣшной
сусѣбной ерархіи и открыває мистеріи ихъ при-
ватного житя, злочинній пристрасти ихъ аристо-
кратичной крови, дикъ похоты гнилого организму.
Старый спорокнѣивалъ а все еще горѣющій одѣ
пристрасти князь, пережитый марнотратникъ, про-
дающій зъ цинизмомъ найвышнѣйшій чувства своей
жѣнки графъ, его достойный другъ Клоньскій пе-
ченяръ зъ вытертымъ чоломъ а вѣнчѣмъ подлый
польскій фагасъ Колкевичъ — отсе галерія, ко-
трою авторъ Полякъ зылиструвавъ якъ-разъ
тую класу своей сусѣбности, котра и доси ще
уважає керму публичного житя належною собою
по божимъ и людскимъ правамъ — побѣчу тои
галеріи стоить добродушный, але туный и ре-
троградный шляхтичъ Збродовскій, его пасивна и
выхована въ шляхтоцкѣй карности жѣнка, на по-
ловину здитнянѣла тѣтка Олеся — а дальше два до-
датни и честны характеры Лѣны и Януша. Не
диво отже, что характеры тѣ марнѣють и пропа-
дають въ такомъ окруженю, — жалъ лишь, что
авторъ послугуєсь взглядомъ нихъ простымъ слу-
чаємъ а именю смертю въ поединку. На томъ
безперечно тратить богато сама драма, котра по за-
тымъ вызначаєсь правильною будовою и вдатнымъ
этиображенемъ характерѣвъ и становитъ въ не-
вероятномъ репертоар

народный. Титуловую роль гнала п-ф Биберо-
чева и представила публици креацию зб кождо-
го погляду выключену и аж до подробиць опра-
цьовану зб найбільшою старанністю. В роли
той показався п-ф Бибероичева справдішного
знаменитого артисткою, якою могла бы гордиться
кожда найбільша сцена — в грб еи були мбсця,
а до тихх належить передовісьм друга одсолона
третого акту, вь котрых глубока драматичность
гры нашої артистки прямо порывала и мы сумні-
ваемось, чи мала Лена коли буди и на польській
сцені лучшу інтерпретаторку, а як знайшла еи
вь особі нашої артистки. То-ж до численних
оплесків публики долучаемо йи и наш ширый
оплеск и повне признание, на котре заслужала
своім талантом и ширимь совістнимь тру-
дом. П-ф Осиповичева вь роли тётки Олеси
зрозуміла и відчула свою роль, як не можь
красше а гра еи не полишала и крихты до жа-
даня. П-ф Романовска (Збродовска) гнала старанно,
хочь вь драматичних мбсцях бракъ у
неи належитой силы, а одновідно вь своей роли
(служка) була також п-на К. Радкевич.

Зь роль мужеских передовісьм належить
піднести п. Кішневського (граф Август
Нароль). Артист той есть безперечно дуже уж-
тройний и стараний вь народных ролях, од-
нак доперва вь саленовій штучі показуєсь его
талант вь цілій повноті. Роль грава була до-
грана дуже добре и п. Кішневскій буде еи мбть
зачислити до найлучших вь своимь репертоарі.
То само треба оказати о п. Плошевскомь
(князь Юрій), котрый сотворив зь своих ролей
выключеный и вёрный типъ спорохнявлого ста-
рого расутильника-аристократа, а эффект гры до-
повнив знаменитою характеристикою. П. Яно-
вич (Януш Рогоцкій) гравь добре, старанно и
зь чувством, належало бы однак деякі мбсця
выголошувати менше скоро, що зробило бы лучшій
эффект. На кождый способь однак держався п.
Янович зовсімь добре, що тымь бльше на-
лежит піднести, позаякь артист той, котрого
спеціально суть геройскі роля вь народных
штучках, немало мусьть поборовати перешкодъ
вь роли саленовій. П. Рембицкій гравь
Збродовского гарно и зь чувством, радимо од-
нак ему, щобь заховувать бльше належитой
мбры вь голосі, а то зь огляду на дуже малу
сцену и невеличку салу. Другорядній роль до-
строились гарно до цілости, особливо-жь вына-
чилися п. Ольшанскій вь роли Колкевича.
П. Кирицкій (Матвійко) гравь якь все, до-
бре, однак повинень вытерпѣтись пересадъ вь
рукахъ.

Вѣщина выставка штуки була дуже гарна,
що підносило зь признаньемъ. Публика майже
выключко руска, явилась тымь разом численнѣй-
ше, якь на двох попереднихъ представленьхъ
и выйшла зь театру вповні вдоволенна штукаю и
грою артистів.

Соймъ красвый.

XVIII. Засѣданье сойму зь дня 14 падолиста 1889.

Передъ приступленьемъ до порядку дне-
вого поставивъ пос. Гаванеръ именемъ
комисіи бюджетной внесенне, щобь бдѣ нинѣ
всѣхъ петицій, вь котрыхъ розходяться о справы
грошей не передавати комисіи бюджетной,
але одсылати до выдѣлу краєвого. Комисія
бюджетная закінчала вже сѣи работы и уло-
жила цифры бюджетной. Ухвала така лежить
не лишь вь интересі комисіи, але також вь
вь интересі сойму, котрый вже давѣйше у-
хвалявъ, що петиціи можуть бути лишь до
пять вѣдѣль подавані до сойму. Внесенне Га-
ванера принято.

Зь порядку дневного одсолона справозна-
ня выдѣлу краєвого о школахъ рблннчыхъ вь
Ягольниця, Городецьк и Дублянкахъ до коми-
сін господарства краєвого.

П-с. Мадейскій мотивувавъ свое внесе-
нне вь справѣ прокураторовъ и судѣв
слѣднихъ. Бесѣдникъ зазначивъ насампередъ,
що вь нашбмъ соймѣ першій разъ порушувєсь
справа вымѣру справедливости и щѣ ему не
ходить о самѣ кодексѣ карный, бо вь томѣ
напрямѣ дѣлає вже спеціальна комисія,
але ему ходит о процедуру карну. Тре-
ба мати на увазѣ — кажє бесѣдникъ, — що
цѣлю процедуру каранъ має бути зь одной
стороны скорѣе вь переведеню справы, а зь
другой гарантія свободы и чести кождого го-
рожанина. Рѣчь природна, що можуть дѣятись
похибки, що хтось може бути невинно засу-
джений, бо то выплыває зь несовершенствою
людской натуры. Але коли такі похибки дѣ-
ються часто, коли ихъ допускаєсь власть, що
повинна стерегти тои свободу и чести, и потя-
гає невинній одиницѣ до дѣвѣальности, то
провина тои власти есть велика. Коли такі
похибки дѣються часто, то они заповокоють
цѣле населенне краю.

Коли одже средства охоронити тои свободу
и чести поодинокыхъ людей суть такъ важны,
то треба имъ близше приглянутись. Треба роз-
важити два моменти: приготовления до про-
цесу и самѣ процесѣ передъ судомъ пресе-
жныхъ. Противъ институту судѣв присяжныхъ
підноситься теперъ у насъ голосъ, але тѣ го-
лосы суть не на часѣ. Коли погляди судѣв
присяжныхъ и рвходяться вь дѣлѣ зь за-
конами, то причина сего лежить може и вь
томѣ, що сусѣдильность не стоить на мѣсця а
поступає. На саму институту не можна жа-
луватися, она досыть забезпечує обжалова-
ныхъ до противъ прокуратора ставити зашчи-
тника. Але у насъ есть хибѣ вь проводѣ при
розправахъ, бо не досыть знати лишь право;
треба зь мати талантъ, треба мати вырозу-
мѣльность, делкатность, треба бути психоло-
гомъ, треба бути чоловікомъ. Всюды загра-
ницею стараються о то, щобь тѣ, що мають
вести процессъ вь розправахъ были якъ най-
здѣбнѣйшими людьми. Тамъ стараються вже
вь молодыхъ кандидатѣхъ вышукати здѣбныхъ
людей. У насъ дѣлєсь противно; у насъ такъ
аванъ здѣбный секретарѣ, що за-дѣла слабого
таланту не можуть авансувати, назначується

на предсѣдательствѣ при трибуналахъ, щобь
бдѣть профанувати розправу и вытягати тай-
ны роденны на посмѣховиско галеріи (Оче-
видній натякъ на кукизѣвскій процесѣ.
— Ред.)

Дальше перейшовъ бесѣдникъ до роздѣ-
леня передпроцессовой функціи межю судію
слѣдчого а прокуратора и сказавъ, що вь
Франціи и Англіи есть засадою, що коли хтось
не дѣстане вырочу, що бнѣ есть вынєнъ, то до
того часу свобода его особы належить до не-
го, а у насъ дѣлєсь противно. Бесѣдникъ влю-
струвавъ бдѣть вашу процедуру судову ста-
новивъ бдѣть дати вь примѣрахъ. Невинно а-
рештованыхъ було у насъ вь 1874 р. 48%,
вь 1884 р. 68%, а вь 1889 р. ажъ 74%. Бе-
сѣдникъ зазначивъ двѣ головныя черты легкости
арештованія у насъ. У насъ арештують дуже
часто на само донесенне, не розбираючи его
правдивости, не аважаючи, що оно часто похо-
дитъ бдѣть самого пошкодженого. Донесеня по-
ходятъ такъ же дуже часто бдѣть полиціи и жан-
дармеріи. Коли полиція або жандармы хотять
похвалитись своєю дѣвѣальностю, то дѣються
нечуваній рѣчи: Недалеко бльшого мѣста вь
Галичинѣ померъ священникъ наго; коли тамъ
прійшовъ жандармъ и заставъ при помершомъ
мѣсцевому учителю, заравъ закувавъ его и бдѣ-
вѣвъ до арешту до мѣста. Зѣхала бдѣть ко-
мисія вь сѣнѣатованю, що священникъ померъ
на апоплексію. Але мимо того бдѣсьдѣвъ учи-
тель три днѣ вь арештѣ зь засужденными зло-
дѣями, котрый его поштургували и казали, що
бы не удававъ передъ ними пана, бо она стар-
шій злѣдѣць бдѣть него.

Якъ легко у насъ заманути до арешту
свѣдка най п служить слѣдуючій фактъ за до-
казъ: Вь Сокальскомъ давъ лѣсничій побере-
жнникъ язицю зь депутатѣ. Незадовго по томѣ
той лѣсничій перенѣсь вь яншій стороны а
его наслѣдникъ заповѣвъ побережника передъ
судъ, що бнѣ укравъ сѣмь вѣлоцѣвъ. Побере-
жникъ казавъ, що тѣ вѣлоцы давъ ему поперед-
ній лѣсничій. Вь судовой дорожѣ переслухо-
вано давного лѣсничого, але бнѣ заявивъ, що
вѣтнчыхъ вѣлоцѣвъ не дававъ. Приѣхавши опѣ-
сля вь Сокальщину стрѣтились зь побереж-
никомъ и той ему все розказавъ и повѣвъ, що
зъ даномъ ему язицѣ вырѣзавъ собѣ сѣмь вѣло-
цѣвъ. Лѣсничій вѣде тогда зь нимъ до мѣста,
щобы посвѣдчати правду але его замыкають
до арешту и держатъ три мѣсця!

Переходячи на прокураторовъ доказувавъ
бесѣдникъ, що у насъ бдѣсьдѣвъ слѣдство мо-
лодымъ людямъ, адвюкатамъ, котры болясь
спротивитись прокураторамъ; прокураторы
скорѣе аванзують и длятого всѣ молодой у-
рядники стараються повелѣчатись великою дѣ-
вѣальностю, щобы такожъ стати прокураторами.
Прокураторы звычайно не поступаютъ зь ду-
хомъ часу, не знаютъ постулу и длятого кон-
фускають якусь часописъ за статью, вь котрой
нема нѣчого противъ закона а переукають
другу, вь котрой статья вымѣрена противъ по-
рядку сусѣдильного.

Можє бути кѣнчивъ бесѣдникъ, що про-
кураторъ буде жалуватись на мою критику,
але най еи зь бдѣе поуче, бо коли така кри-
тика появляеться вь газетѣ, то бнѣ еи конфис-
кує. Нашимъ обовязкомъ есть дѣбати про сво-
боду и еи вронити. (Громкія оплески; послѣ
грають бдѣть бесѣдники.)

Зь порядку дневного ухвалено передати
петиціи мѣстѣ Войнилова и Товстоого о заве-
денне тамъ урядѣвъ податковыхъ правитель-
ству до увагленія.

Внесенне пос. Телишевского зь у-
вагленіемъ внесення пос. Абрагамовича вь
справѣ реформы о належитостяхъ зь 1850 р.
залагоджено такъ, що ухвалено: 1) Вызвася
правительство предложити провѣсть закона о
належитостяхъ, мзючи при томѣ на оцѣ поль-
гу для бдѣднѣйшихъ верствъ населеня, а осо-
бливо властителей меншихъ реальностей. —
2) Соймъ домагася, щобы закнмъ буде ухва-
лений законъ, выданю новело до теперѣшного
закона. — 3) Вызвася правительство, щобы
оно вымѣръ належитостей поручало уквалі-
фикованнымъ органамъ. Сю послѣдню точку
принято нанѣ якъ поправку пос. Телишевского
до внесенія комисіи податковой.

Внесенне пос. Сѣчиньского вь спра-
вѣ невыплаченыхъ належитостей зь титулу
будовы дорожѣ конкуренційныхъ залагоджено
такъ, що ухвалено: 1) Вызвася правительство
щобы оно предложило выдѣловъ краєвому по-
добный обрахунокъ претенцій и належитос-
тей за дорожы конкуренційныхъ до кѣнця 1889 р.
2) Щобы выдѣлъ краєвой предложивъ соймѣ
ни слѣдуючій сѣсін справознаенне о ставѣ
цѣлоу справы дорожѣ конкуренційныхъ (до-
правку о. Сѣчиньского) евентуально внесеня
вь цѣли уможливленія громадамъ належи-
тостей.

Законъ о писаряхъ громадскихъ ухва-
ленъ вь третій читаню.

По сѣмъ читаню верниваціи выбору
пос. Ник. Волянського зь чортѣвского о-
круга выборного. Референтъ Петрускій пред-
лагаєть, щобы выбѣр сей привѣтъ важнымъ.
Пос. Кулачковскій протививъ тому и до-
казувавъ, якъ при сѣхъ выборахъ дѣлєсь над-
ужитя, перекупства и пресія правительствен-
ныхъ органѣвъ.

Закнмъ будемъ могли подати бесѣду по-
сля Кулачковского вь повній основѣ, скажемо
лишь то, що бнѣ забѣчивъ бесѣду свою тымъ,
що звернувъ увагу правительства на то, що
край нашъ есть пограничный и що постанове-
ныя органѣвъ правительственныхъ не есть того
рода, щобы могло вь рѣшучій хвилѣ скрѣпити
вь народѣ довѣріе до правительства. — Про-
тивъ словѣвъ пос. Кулачковского выступивъ пра-
вительственный комисаръ, доказуючи, що на-
родъ есть льовильный а лишь поодинокіи люде
старались его подѣурити. На то бдѣтовѣвъ ко-
мисарь пос. Кул. что народу нѣчто не подѣ-
бурює, але поступованье органѣвъ правитель-
ства не есть того рода, щобы не выкликувало
вь нашбмъ народѣ недоволеня.

XIX-те засѣданье сойму зь дня 15 н. ст. падолиста 1889.
На початку засѣданя бдѣчано писмо
бдѣть суду повѣтового збраского, вь котромъ
прокураторія тернопольска просить соймъ о
позволенне выточити противъ пос. о. Сѣчинь-
ского слѣдство за провину зь §. 3, закона зь
1870 р. (назва робѣтнѣвъ до страйку).

Пос. Сѣчиньскій, забравъшъ голосъ, що-
до формального травтованя сѣи справы, ка-
завъ, що годиться, щобы справу сѣю бдѣслати
до комисіи правничою, але просить, щобы ко-
мисія та вдала заравъ справу на слѣдуючымъ
засѣданю а може она кнѣе свѣтло на ту спра-
ву, котра лежала черезъ 4 мѣсця вь репѣ-
стратѣ и ажъ теперъ еи порушено, коли за-
тѣдѣнь має вже соймъ кѣнчитись. Можє по-
кажеся такъожь, хто ту справу зновъ выкла-
завъ.

Пос. Цоль якъ предсѣдатель комисіи
правничою заявивъ, що не може дати абсолют-
ного прирєченя, що справознаенне комисіи бу-
де вже на слѣдующее засѣданье готове, але бу-
де старатись, щобы его якъ найскорѣе выго-
товити. — Писмо староства бдѣслано отже
до комисіи правничою.

Зь порядку дневного приступлено до
справознаенія комисіи правничою зь петиціи то
варства галицкихъ кандидатѣвъ выторѣль-
ныхъ у Львовѣ о признанье имъ атьвного и
пасивного права выбѣру до сойму. Справа сѣ
потребувала $\frac{2}{3}$ голосѣвъ, отже 114, вь падаѣ
було подаєсь лишь 95 послѣвъ и справа сѣ
ушла такъ самъ якъ и вчера зь порядку днев-
ного за-дѣла брачу комисію.

Громада Вербова, повѣтъ подгаецкого, впе-
сла була петицію о внесенне радѣ повѣтовыхъ
и о переданне ихъ чанностей ц. к. стар-
ствамъ.

О. Гаморакъ забравъшъ голосъ до сѣи
справы. Бесѣдникъ каже, що суть декотрі ра-
ды повѣтѣвъ, котры причалялись до добра
краю позаволяли кѣсь задатковъ, шикствы,
удержують шпиталѣ а декотрі зь нихъ выку-
пляютъ громады зь довѣтъ банковыхъ. О-
бливо заслугу вь томѣ взгляды має сокальска
рада повѣтова. Бесѣдникъ просить отже, щобы
послы сѣлянскій и рады повѣтѣвъ зналися
помочю для задовжєныхъ сѣлянъ. Вертаючи
до самой петиціи каже, що петиція грома-
ды Вербова не есть выборкомъ доброго гу-
мору. Якъ есть тутъ 16 рускихъ послѣвъ вь
соймѣ, такъ всѣ они знаютъ, що выбѣрцѣ
ихъ домагаться внесення радѣ повѣтовыхъ.
Дѣжъ лежить зло? По перше есть хибѣ ма-
буть вь томѣ, що они здаються за дорогі
Однакъ поклоняються урядники до нихъ зь
инихъ повѣтѣвъ, котры бдѣтъ не знаютъ бдѣ-
носеня. Тѣ урядники уважають такъожь за
свою задачу понижати все что руске. Даль-
шимъ зломъ есть мала ревность членѣвъ тыхъ
радѣ. Властитель бльшихъ посѣдлостей дуже
ревно стараються достатись до выдѣловъ, але
коли разъ дѣстануться то нѣчого не роблять.
Я переглядавъ справознаеня выдѣлу краєвого
а тамъ стоять, що рады повѣтѣвъ не надѣсь-
лають своихъ справознаенъ, декотрі зь нихъ
суть якъ той кѣвъ норовистый и упорно не
надѣсьлають своихъ справознаенъ. Важна та-
кожь роль грають они при правыборахъ, а по
выборахъ, якъ то сказавъ вже пос. Крамар-
чикъ метаться на немилыхъ имъ выборцахъ.
Бесѣдникъ высказує обаву, щобы теперъ не
сталось такъожь такъ и зь голодовою повинною,
щобы еи не ужали рады повѣтѣвъ противъ гро-
мадѣ. Петиція громады Вербова есть осто-
рожно на будущее. Рады повѣтѣвъ повинны теперъ
тымъ бльше заявити свою прихильность, що-
бы бльше такихъ петицій не явилось.

Пос. Полянскій бдѣповѣдаючи пос.
Гаморакѣвъ сказавъ, що бнѣ вже разъ выка-
завъ вь одаѣхъ газетѣ львовской, що сокальска
рада повѣтова менше о половину коштувала
якъ то, що она зрѣблила. Полянскій признає
важность голосу пос. Гаморакѣ.

По замѣчаню дискусіи промовлявъ пос.
Гурикъ. Онъ каже, что есть зь автономію.
Але не все золото что ея свѣтитъ. Суть мар-
шалки честны и правды, але урядники тыхъ
радѣ секретарѣ и т. д. Тотіи люде допуска-
ются всего. Я обмѣсуся на радѣ повѣтѣвъ
станицлавской. Я маю повне довѣріе до мар-
шалка п. Бриянського, маю довѣріе и до
членѣвъ выдѣлу, але тѣ оціальности, то лю-
де котры допускаются дефавдаціи. Вь ста-
нцлавской радѣ повѣтѣвъ секретарѣ, збан-
крутованный шляхтичъ, котрый не маєвъ де по-
дѣтись и его ухалы до рады повѣтѣвъ; тамъ
бнѣ допускаєсь одна дефавдація по другій.
Коли-бъ я хотѣвъ дальше сѣгнута, то мбъ-бъ
щѣ вказати на раду повѣтѣвъ багородчанскоу
де такъожь показались дефавдаціи секретаря.
Отже звертаюсь тутъ до п. маршалка: не
принимайте на урядникѣвъ збанкрутованныхъ
шляхтичѣвъ але выбирайте людей честныхъ
и факховыхъ!

Пос. е. Сава хоче щобы не генерализу-
вати справы, бо надѣжжия дѣються всюды а
дефавдаціи бувають и вь правительственныхъ
институтѣхъ.

По промовѣ справознаенця пос. Тели-
шевского перейшовъ соймъ надѣ петицію
Вербова до порядку дневного.

При справознаеню комисіи промышленной
зъ предложеня выдѣлу краєвого о дѣвѣальности
вь кружѣ промыслу краєвого вызвасяся двѣ
дѣла, вь котрой промовляли послѣ: Цоль, Телишевскій, Бѣжинскій и другі. Пос.
Телишевскій домагася рѣвногѣрного
бдѣднѣшя промыслу вь краю, звернувъ ува-
гу на то, що вь горахъ бдѣть Законопавого ажъ
до Коломыи не робиться нѣчого вь дѣлѣ про-
мыслу и жадавъ, щобы школы низшій не были
лишь ередѣтнмъ образованя до высшихъ
шкѣлъ, але щобы они приготовляли просто до
ремѣсла. При спеціальній дебатѣ ухвалено
отже: 1) Справознаенне выдѣлу краєвого при-
нимає соймъ до вѣдомости; 2) соймъ визнає
правительство, щобы оно зь фондѣвъ держав-
ныхъ выдѣдало бльшю запомогу для шкѣлъ
промысловыхъ вь нашбмъ краю; 3) соймъ по-

ручає выдѣловъ краєвому, щобы вь порозумѣ-
нню зь комисію промышленною завѣтъ надѣбѣръ
надѣ школами факховыми и вартстами; 4)
соймъ вь порозумѣнню зь комисію промысло-
вою зажадавъ бдѣть правительства щобы оно за-
вело вь Коломыи або Косовѣ другу школу
промыслову деревъ на взѣръ школы вь Зако-
панѣмъ. (До сѣи точки ставивъ пос. Телишев-
скій, щобы було сказано: „зѣложеня вѣлка
факховыхъ шкѣлъ“ и щобы пропушено слова
„вѣ Коломыи и Косовѣ“. Поправка пос. Те-
лишевского унала). — 5 и 6 точка дотыкають
плянѣвъ будуваню шкѣльного и дорожы вь
Свѣднѣвахъ.

Пос. д-ръ Король и товарищъ поста-
влявй интерпретацию: Дня 12 жовтня 1889 р.
справознавъ властитель бльшой посѣлости вь
Прѣстани жѣвковского округа приватного ин-
женира вь цѣли оправдѣния, границѣ межю
грунтами двѣрскими а сусѣдними посѣлостя-
ми поодинокыхъ сѣлянъ. Коли той инженеръ
почавъ свое дѣло сѣрпавдѣльсь тому сѣляне,
вѣ наслѣдокъ чого бнѣ бдѣ дальшого помѣру
бувъ примушений бдѣсупати. Властитель
бльшой посѣлости вынѣвъ вь томѣ дѣлѣ жа-
лобу до староства вь Жѣвковѣ. Староста Ла-
нѣвскій признавъ на день 21 жовтня с. р.
начальника громады Прѣстанѣ, Василя Кѣду-
стѣи и его заступника Луця Булика до своего
бѣра и забравши первого до окремой комна-
ты, ставъ его безчестити за то, що сѣляне не
позволяли робити помѣру на своихъ грунтахъ,
ударивши же его вь лице такъ сильно, що
ударъ той чувъ Буликъ вь сусѣдній комнатѣ,
крикувъ поднесеннымъ голосомъ: Ты бѣуѣв-
нику, не будешь бдѣть нинѣ вѣйтъ! По сѣмъ
фактѣ выславъ староста дня 28 жовтня повѣ-
тового комисаря п. Розвадильского вь асистен-
ціи трѣхъ жандармѣвъ до Прѣстани, де при-
ватный инженеръ властителя бльшой посѣлос-
ти при участіи политичою комисіи почавъ
робити помѣры и хотѣвъ значну часть
землѣ Дацька Предпримирского причлѣтити
до двѣрского жану, чѣму однакожь
той сѣлянскій рѣшучо спротививъ. Вь виду
того, що вь дѣлахъ приватно-правныхъ, якимъ
есть безъ сумнѣвъ справдѣжене границѣ, оди-
ноюю компетентною властею есть дѣтѣный
судья; що староста вь Жѣвковѣ поступавъ со-
бѣ зовѣсьмъ незаконно, а навѣтъ надѣжжия
своєю властью и наконецъ, что того рода пове-
денне поодинокыхъ органѣвъ правительствен-
ныхъ не скрѣпитъ довѣрія сѣлянъ до властей,
занытують підписавъ: 1) Чи звѣстне прави-
тельство то поступованье старосты? 2) Якимъ
принесомъ закона оправдає оно выслање ста-
росты зь Жѣвковѣ комисіи вь асистенціи
жандармѣвъ до Прѣстани вь приватній спра-
вѣ властителя бльшой посѣлости? 3) Чи ду-
має оно и якимъ способомъ потягнути старо-
сту до отвѣчальности и зробити конецъ того
рода надѣжжиямъ зѣ стороны подѣвластныхъ
собѣ органѣвъ на будущность?

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 14 падолиста. Цѣсарь поверне
завтра зь Инсбруку. — Полиція вѣдѣньска
розѣгнала страйкующихъ робѣтнѣковъ токар-
скихъ, що зѣбрались були числомъ 300 на
горѣ Леопольдбергѣ на нараду.

Берлинъ 14 падолиста. Межи Нѣмеччи-
ною а Ватиканомъ односны погѣрились а
то зь тои причины, що Ватиканови не спо-
добалось, що правительство нѣмецке разъ-у-
разъ одначує Криспіоно.

Монахѣмъ 14 падолиста. Парламентъ
баварскій ухваливъ 81 голосами противъ 74
покликати назадъ до краю редемитористѣвъ.

Бѣлградъ 14 падолиста. Конфликтъ зь
Болгарією редукуєсь до того, що пострѣль-
ный болгарскою стороною Сербъ есть пачка-
ремъ. Справа сѣя буде мирно залагоджена. Ме-
жи Болгарією а Сербією розпочались теперъ
переговоры вь справѣ угоды торговельной.

Константинополь 15 падолиста. Пра-
вительство турецке мало достати доказъ, що
зъ Россіи довозять оружїе на Крету и для-
того постановило выслати на кретенскій во-
ды чотири кораблѣ военны, щобы той довозъ
перервати.

Прага 15 падолиста. Мандаты нѣмец-
кихъ послѣвъ уневажнено.

Цѣна зѣбна и другихъ продуктѣвъ.

15. н. листопада 1889.

Львовъ: Пшеница 7-80 до 8-40, жито 6-80
до 7-15, лѣмѣнь 6-50 до 7-50, овесъ 6-90 до 7-75,
горохъ 6-— до 8-50, вѣка 5-15 до 5-50, рѣпакъ
15-25 до 16-—, лѣнянка — до —, конюшина чер-
вона 45-— до 65-—, конюшина бѣла — до —,
— до —, конюшина шведска — до —, хмѣль бдѣ
2-5 до 4-5. — зр. за 56 кильо вь Львовѣ, оковита
за 10,000 литрѣвъ 11.25 до 11.75 зр.

Тернопѣль: Пшеница 7-60 до 8-20, жито 6-50
до 7-—, лѣмѣнь 6-— до 7-25, овесъ 6-— до 7-10,
горохъ 6-— до 8-—, вѣка 4-80 до 5-25, рѣпакъ
— до 15-—, лѣнянка — до —, конюшина черво-
на — до —, конюшина бѣла — до —,
конюшина шведска — до —.

Пѣдволичина: Пшеница 7-40 до 8-—, жито
6-40 до 6-80, лѣмѣнь 6-50 до 8-—, овесъ 6-00 до
6-65, горохъ 6-— до 8-—, вѣка — до —,
рѣпакъ 15-— до 16-—, лѣнянка — до —, коню-
шина червона — до —, конюшина бѣла — до —,
— до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 7-90 до 8-50, жито 6-65
до 7-25, лѣмѣнь 6-50 до 8-—, овесъ 6-50 до 7-50
горохъ 6-— до 8-50, вѣка — до —, рѣпакъ
15-50 до 16-—, лѣнянка — до —, конюшина черво-
на — до —, конюшина бѣла — до —,
конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

Надбелане.

Д-ръ Здиславъ Ляховичъ

мешкае у Львовѣ пляцъ Галицій ч. 14.

3205 ординуе бдѣ год. 3—5 пополуночи. (6—6)

Найдавніша у Львовѣ фирма складъ фортепьяноу Ю. Балько.

Ю. Балько Муссиль

продаетъ фортепьяны поѣдъ найкористнѣйшими условіями. 3195 (4—10)

Львовѣ, ул. Кароля Людвика 7.

Оповѣщення.

Маємо честь симъ повѣдомити, що зъ днемъ 1 (н. с.) надолѣста с. р. отворили мы въ Бродяхъ на мѣсте тамошній „Окружній Народной Торговлѣ“ филиальный складъ нашего товариства въ томъ самѣмъ мѣстѣ, де попередно була „Окружній Народной Торговлѣ“. Поручаючи сей новоотворенный нашъ складъ ласкавыми взглядами и оцѣнѣ П. Т. Публики, заявляемо, що стараньемъ нашимъ буде добрымъ товаромъ, охочою услугою и по возможности якъ найдешевшими цѣнами купующихъ у насъ услужити.

Справозданье за рѣкъ адм. 1888/9 зволѣть П. Т. Члены, замѣшканы въ тыхъ мѣсцевостяхъ, де знаходяться нашъ филиальный складъ и принадлежні до тыхъ округѣвъ почтовыхъ, одобрити себѣ въ найближшій до нихъ складъ филиальный нашого товариства.

У Львовѣ, 5 н. с. надолѣста 1889. 3223 (3—3)

Зарядъ Народной Торговлѣ.

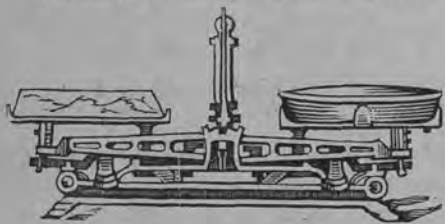
Основана 1860 року

ФАБРИКА ВАГЪ

AUGUST MATEJKA

улиця IV. Gumpendorferstrasse 143

поручає свои ваги децимальный, центезимальный, мостовый, а именно ваги балансировый

по приступныхъ цѣнахъ.

ВЪ СКЛАДАХЪ
Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславѣ, Перемишлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломиѣ, Стрыѣ, Спитинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ

продается:

Косы по 40 и 50 кр. (найлучшій).

Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:

Пауки Нр. I зр. 7-60, Нр. II зр. 11; Ко-

лѣсники зр. 6.

Пауки-оборотахъ до бульбѣ въ двохъ

частяхъ 18 зр.

Сѣчкари по 24 зр.

2948

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

I-а по 75 зр., II-а по 67 зр., за 100 кил.; при замовленяхъ 50 кильотр 3%, а при 100 кил. 5% опушту.

Упрашася подавати точно величину свѣточкѣ и послѣдню стацию желѣзницѣ, до котрой має свѣтло выслатися.

2998

ДИРЕКЦІЯ.

Головна wygrana зр. 150.000

Тягнене вже 1. грудня 1889.

Льосы державный зъ року 1869.

продаетъ по курсѣ денному таковыя промыслы зъ тыхъ льосѣвъ до сего тягненя

на цѣль льосы по зр. 5.—

на повѣ льосы по зр. 3.—

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

у Львовѣ

домъ банковый и контора вымѣны.

Выдаивниці газеты льосованъ „НА-

ДБЯ“; передплата рѣчна на провинцію

зр. 1-80.

При приближающѣмъ сезонѣ зимовѣмъ, пригадусьмо нашимъ П. Т. консу-
ментамъ нашъ

КОКСЪ.

Наиблишимъ и найдешевшимъ матеріаломъ опаловымъ до топленя печи и кухнѣ, та до сѣи цѣли домашнимъ есть нашъ

КОКСЪ.

Такожъ до робѣтъ ковал-скихъ вѣлми придалимъ и знаменитымъ есть нашъ

КОКСЪ.

Продаемо зъ безплатною доставкою (въ мѣсци) до меншаль кождо скѣль-кѣсть нашего

КОКСУ,

за зр. 1-60 за 100 килгр. и переробленя печей и кухнѣ до топленя нашимъ

КОКСОМЪ

выготовляемо безплатно.

Зарядъ

Заведеня газового

у Львовѣ.

3221 (—20)

Рѣкъ заложения 1867

C. POLLAK

Miederfabrik

Wien, VI., Mariahilferstrasse 117

поручає свои якъ звычайный такъ и выбагливы горсеты по-сля вѣденского и париского фасону въ солидномъ вышнеч-но посли стальныхъ цѣнѣ фабричныхъ.

При замовленяхъ проситъ брати мѣру поверхъ су-кнѣ, и выстаетъ подати обѣмъ грудей, стану и бедръ. Рѣвно-жъ треба подати краску матеріи. Що не подобаетъ, бдѣняея безъ опоры. 3214 (3—11)

ПОМПЫ

всякого рода до домовыхъ и публичныхъ цѣлей. Господарскій будовы и промыслѣ.

Новѣсть: Пѣсли Бовера-Барффи патентованого способу неокисляющаго.

неокисляющаго помпы суть обезпеченъ передъ рѣкою.

ВАГИ

Децимальный, центезимальный ваги въ деревѣ и желѣзѣ, для торговлѣ, фабричѣ, господарства и вѣсѣхъ пшнхъ цѣлей промысловыхъ. Ваги для обѣсъ, ваги до ужитку домового, ваги на худобу.

Commandit-Gesellschaft f. Pumpen u. Maschinen-Fabrication

W. Garvens, Wien, I., Wallfischgasse 14.

Можна купити за посредствомъ вѣсѣхъ (госп. торговель машинами и желѣзкомъ) торговель, техническихъ и водопроводныхъ заводовъ, предпри-мѣвъ будовы верниці и т. п. Треба выравно ждати

Gravens' inoxydirt Pumpen, resp. Garvens' Waagen.

Каталоги паромъ и оплатно. 3157 7—12

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стациа желѣзницѣ тамже.

Получивши на власнѣсть по старой фирмѣ „Ивана и сына Серафина“ „ЛяРНю дзвонѢвъ“ въ Калуши, бдѣначену сѣбѣнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломиѣ (якъ о томъ своего часу газеты доносили) — маю и теперь на складѣ готовы дзвонѣ, выконую окорѣ замовленя и приймаю старѣ або ушко-дженѣ дзвонѣ до передиваня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи вѣсѣмъ Вп. праходникамъ и фундаторымъ за вѣсѣ дотеперѣшній замовленя въ давнѣйшій сѣбѣльной а теперь мой власной ляРНю дзвонѢвъ прошу о ласкави замовленя такъ на поодинокій новѣ дзвонѣ якъ и на цѣль группы. За треба-дѣть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѢвъ ручѣ и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публици.

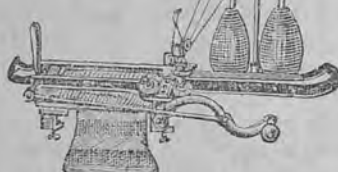
2756 21—24

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

Основана 1879 р.

Перша австр.-угор. ц. к. прив. фабрика до выробѣвъ панчоховыхъ

МАШИНЫ
Carl Fried. Popp(передѣлѣтъ Popp & Comp.)
Wien V Luftgasse Nr. 3. (Hundertthürmerlinie)

На такихъ машинахъ выроблѣ-ея панчохы, камашѣ, рукавички, хустки, покрывала и т. п. зъ всякого матеріалу. Для роднѣ добрый зарѣбокъ а легко управляетъ тыми машинами. 3242 (1—4)

Машины до шитья.

Добрий и тревалѣ ма-шины до шитья, всѣ-кихъ родѣвъ, цѣлкомъ новѣ и уживанѣ, бдѣ 15 зр. въ гору у

A. GIZICKI
Mechaniker für
Nähmaschinen-Industrie

7 Bezirk, Siebensterngasse 54.

Складовъ часты и направи за-дѣлѣ урядженого добре вѣрстатѣ дешевѣ и тревалѣ. — Основана 1863 р. 3170 (5—6)

JOHANN RYSAVY

(передѣлѣтъ Францъ Ришави)

ФАБРИКА МѢРИЛЬ

выготовляея всякого рода

мѢрила метричній и мѢ-

ры плыну въ бочкахъ.

Wien IX Bez. Währingerstrasse Nr. 48.

3183 (5—6)

Johann Edler

выроблѣе

бибулястѣ рѣлки и притискачѣ, приборы до писаня якъ звычайный 3243 такъ и величавѣ. (1—4)

Фабричный складъ

приборѣвъ до писаня, листо-выхъ паперѣвъ и кувертѣ.

Wien IX, Hahngasse Nr. 15.

Одзначеня

на многихъ выставахъ

R. KRAFT & A. KARASEK

Maschinen - Ledertreibriemen Fabrik.
Wien, V. Bez. Franzensgasse 4.

Выготовляють шѣбѣрий ремѣнь раз-ношій всякого рода, а такожъ всякія на-правы въ томъ фаху, солидно и дешево. Зшиванѣ и вышиванѣ ремѣнь, а такожъ для машинѣ до шитья всякого рода суть все на складѣ. 3169 (5—12)

ALOIS WOHLMUTH

Wien, Hernals, Kirchengasse N. 41.

фабрикантъ скрипокъ,

гитарѣ и цитрѣ; — такожъ

поручає струны власного

выробу до тыхъ згаданныхъ

инструментѣвъ. 3200 (4—11)

Фабрика перѣ оздобныхъ

и

складѣ правдивыхъ перѣ струсиныхъ

фирмы 3185 (5—6)

B. Weiner

поручає

свои выробы П. Т. Публици

Wien, VII., Siebensterngasse 46

VI. Stiege 1. Stock, Thür 57.

Gebrüder TRUHLARSKY

ц. к. викл. прив. фабрика бильярдѣвъ
3201 Wien, V. Bez. Hofgasse Nr. 4. (4—11)
выроблѣе всякого рода бильярдѣ, а такожъ має великій складъ новыхъ и переправныхъ бильярдѣвъ, та кѣвъ, кулѣвъ, вазгалѣвъ вѣсѣ приборы до гры бильярдѣвъ.
Уряджує и одновляє цѣль каварѣвъ по найнижшѣмъ цѣнахъ.

1893 (10—3)

На теперѣшній сезонъ

спровадивъ я до моеи бдѣ понадѣ 30 лѣтъ П. Т. Публици звѣстной Торговлѣ выбѣрѣ наймодѣйшихъ товарѣвъ блатныхъ, полотняныхъ, суконныхъ, шовковыхъ, матеріи на костюмы, плащѣ и верхи футеръ, такожъ диваны перекъ и бѣлье столове, зъ першорядныхъ жерель и продаю ихъ по найдешевшихъ цѣнахъ.

ТОРГОВЛЯ моя находится

пѣдѣ числомъ 13, ул. Жовкѣвска,

противъ синагоги нѣмецкой, входѣ черезъ сѣны.

Зъ высокимъ поважаньемъ

3223 (5—6)

Маєръ Видрихъ.

Вже выйшовъ

Иллюстрованный Календаръ Просвѣты

на рѣкъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна въ канцеляриѣ „Просвѣты“ и въ вѣсѣхъ бѣль-шихъ складахъ.

МУЗЕЙ

Выстава плаетично-меха члнхъ фигуръ воєсковыхъ при-родной величны зъ митологій и исторій. мѣжъ иншимъ: Вели-чана группа Клеопатра, якъ плыве по Нилу на стрѣху Антонія; австрійска родина цѣсарска; архикнязь Рудольфъ на катафалкѣ; король Иванъ III. Собѣский; генералъ Булянке; цѣсарѣ: Виль-гельмъ I. и Вильгельмъ II.; князь Бисмаркъ; послѣдній хвѣлъ житя царя Александра II.; Амюръ и Венуе; прорѣзъ гортанки и ракъ въ гортанцѣ у цѣсари Фридриха III.; и много иншѣ.

Вѣступѣ бдѣ особы 20 кр. Войсковѣ низше фельд-вебля и дѣти платять 10 кр. 3227 (5—5)

VI.

А може хто цѣкавы знати, за-для яков
причины Русинамъ галицкимъ не можна нинѣ
аробати являхъ уступити? Причина, — ка-
же Сзас, — лежитъ въ томъ, что оба таборы
русей злилися при послѣднихъ выборахъ сой-
мовыхъ; що тебѣршій послы русей стано-
влять одинъ клубъ рускій и що уасѣхъ спра-
вахъ вдутъ солидарно. То головний грѣхъ ихъ
и дятого сойма не може и не повиненъ у-
ступити Русинамъ нѣ на одинъ крокъ. Руска
молодьжь и руске учительство мають ще и

Не буду розтягати свої погляди на інших ради повітвѣ, я ogranicуся лише на раду повітву въ Станиславѣ. Въ той радѣ бѣдъ довшого часу єсть маршалкомъ п. Брычанскій, чоловікъ честный, приятель народу и посолъ на сеймъ вравей, и народъ має до него довѣрїє; таке довѣрїє має народъ и до іншихъ членѣвъ рады повітвовой, — однакомъ не має довѣрїя до тихъ, якъ я назвавъ, оціялиствѣ, а то зъ сєи причини, що тї, що їдуть на ревизїю по громадахъ, самї допускаються дефравдацій. То єсть фактъ мій панове! Секретарь рады повітвовой допустить дефравдація на 6000 зр. Той секретарь бувъ колись паномъ, шляхтичемъ, мавъ свої маєтки, а коли его протравивъ, треба було десь подїти сего доброго пана и дали его до рады повітвовой, а якъ зробивъ дефравдацію, годъ було всадити его до арешту, бо то панъ, отже милосердный п. маршалокъ и

Очевидно, навѣтъ при наилучшомъ законѣ мусать лучшаться, що хтось черезъ похибку буде невнино укараный; се лежить въ несовершенствѣ духа людского — а опинія загаласть на то вырозумѣла. Але если случаѣ такихъ похибокъ повтаряються надто часто, жерело того очевидячки лежить въ недостаточности средствъ гарантійныхъ або въ недобрѣмъ выконуваню добрыхъ институцій — тогдѣ не даю, що опинія стаєсь незвычайно драматичною. Кажу: не даю, бо злочинство, сповнене на одиници суспільности, нарушує одно зъ тыхъ добръ тои одиниць, котры разомъ взяті становлять условія щасливости земной: волю, честь, житє або здоровльє и майно. Дѣйстно, суспільность чувєсь тогдѣ занепокоєною о безпечность тыхъ добръ своихъ. Але-жє, панове, если власть, покликана до береженя безпечности и покою тыхъ добръ, сама надто часто сповняє похибки и потягає до одвѣчальности одиниць невниной — то она чинить такой одиници кривду, часомъ навѣтъ тяжшу одъ кривды, яку злочинець зробивъ своѣй жертвѣ, а на всакій способъ она оскорбляє тѣ добра земскѣ, для охороны котрыхъ она поставлена, т. е. свободу, честь, неразъ житє и здоровльє, найцѣннѣе майно, а въ dodatку завдає чодовѣвямъ горюгъ, котры мусать бути у того, хто страдає невнино. Розумѣєсь, що коли такой случаѣ повтаряються часто, то суспіль-

на цілій роки 16 р. на півся року 8 р.
на чверть року 4 р. на місяць 1 р. 35 кр.
Редакція, Адміністрація та Експедиція п. 24
у. Ватерія. — Рукописи зворотять лише на попереднє
застереження. — Редакція неопознаний військ. офі порт
Поодинокі члени коштують 8 р. а. в.
Оголошення приймаються по ціній 6 кр. офі одним
строком печатно, в руб. "Надславне" по 20 кр. а. в.
Подати числяться по 10 кр. офі стипенді.

(Дальше буде).

Тая-жъ комісія бюджетова ухвалила для Масієгу 3000 зр. зъ порождою знаніямъ предплату Niedzieli на 2 зр. річно, а для kółek rolniczych 3000 зр. в поручує видѣловъ краєвому розгладѣтти, чи бы не було добра устроєня для kółek постійный фондъ въ сумѣ 15.000 зр. На памятникъ для пок. Зыбликевича на цвинтари въ Кракові призначила комісія 1500 зр. Для товариства oświaty 1000 зр. Зъ рувъхъ институцій призначила комісія 300 зр. для института св. о. Николая у Львовѣ. Бур самъ на провинціи комісія не визначала за поможъ, а только визначала 1200 зр. до розпорядимости видѣлу краєвого на бурсы, до умѣщеніи ученика польскіи а рускій разомъ.

Громадська комісія ухвалила поручити видділові кравею видати підручників для писарствів та виплатити на видділ повствів, щоби они старались о устроєньє науки для писарствів громадських. Далше ухвалила виплачувати містоу Львову через 50 лѣтъ по 5.000 ар. на будову школы кадетской у Львовѣ. (Місто жертвує бѣдѣ себе місьце на будову вѣ цѣнѣ 70.000 ар.)

Дописи „Дѣла“.

Зъ околицѣ Перемысли.

[Потреба складу народно-рускихъ выданъ въ Перемысли]

Помимо вже давно черезъ „Дѣло“ заявлено голосу о потребѣ въ мѣстѣ Перемысли складу народныхъ русскихъ книжокъ — досе не можна въ Перемысли достати анъ народныхъ выданъ товариства „Просвѣта“ анъ ничьихъ книжокъ, выданныхъ въ жавой народнѣй рускѣй мовѣ.

Попередна допись въ тѣй справѣ, еще на веснѣ въ „Дѣлѣ“ оголошена, була подана на выразне домагаче русскихъ селянъ околицѣ Перемысли, котры жадали набути молитвенныя выданья народныхъ и ничьихъ книжокъ, выданныхъ „Просвѣтою“ особливо жъ о господарствѣ селянскѣмъ. И теперь, коли селяне околицѣ перемысли дозналися въ оголошенѣ въ „Дѣлѣ“, що выдаються въ народнѣй мовѣ „Илюстрованъ житя Святыхъ на всѣ дѣвѣ въ роцѣ“ и що вже третій выпускъ того выданъ выйшовъ, хотѣли-бы тую книжку купувати и для церквей, и до библіотекъ школьныхъ, и для селянъ, пытають за нею въ Перемысли, — а тутъ еи не можна достати. Се дуже дивно, дячего въ мѣстѣ такѣмъ, де сидятъ епископы рускы, де есть руска катедръ, де священны рускы и досыть народу руского збѣдаться въ цѣломъ епархіи, — таковъ книжки, якъ „Житя Святыхъ“, першій разъ у насъ въ народнѣй мовѣ выданы, достати не можна. А прецѣмъ така книжка була-бы найпривѣтнѣйшою читанкою для нашего народу, котрый досе же голловну вагу просвѣты покладаетъ въ читаню побожныхъ книжокъ. Що така книжка „Илюстрованъ житя Святыхъ“ не есть на складѣ въ Перемысли, то здасться, въ той причинѣ, що о на выданъ въ народнѣй мовѣ; въ той самой здасться причинѣ и народныхъ выданъ товариства „Просвѣта“ нѣгде въ Перемысли на складѣ нема.

Часъ бы вже бувъ, абы просвѣта живую народною мовою уже разъ и въ околицѣ Перемысли добалася. Русъ околицѣ перемысликы же майже нѣчого не знае о народныхъ выданныхъ товариства „Просвѣта“ анъ о выданныхъ творцахъ народнѣй. Интеллигенція перемыслика и священны перемысликы околицѣ досе же жыва себе и народѣ сѣльскѣй т. зв. твердою ручиною або и церковниною, а справа руска на томъ терпѣть. Черезъ школы, що разъ густѣйше по нашихъ сѣлахъ повстають, будуться межъ нашимъ народомъ сѣльскѣмъ что-разъ больша цѣкавость до читаня книжокъ. По вродженѣйшому нашему народови природѣ въ двоухъ напругахъ тая цѣкавость обявляеся намъ. Намъ народѣ переважно господарскѣмъ хотѣть-бы щось вычитати о господарствѣ сѣльскѣмъ, а яко привязанный до своей церкви любить и побожны книжки. Безперечно въ обоухъ тѣхъ напругахъ суть уже у насъ дуже добры выданья въ поточнѣй зрозумѣлѣй мовѣ, котры бы нашъ селяне зъ великою превѣрностію читали, а не могли такихъ книжокъ въ найблизшѣмъ мѣстѣ достати и не разумѣючи церковныхъ и твердорусскихъ, якъ въ Перемысли достане, купують або достаютъ зъ библіотекъ школьныхъ польскѣй книжки и тѣмъ способомъ одвертаються одъ рускои справы.

Часъ бы вже бувъ, абы въ мѣстѣ Перемысли, де навѣтъ друга на цѣлый край руска гимназія повстаетъ, завзялася кружокъ интеллигентныхъ Русинѣвъ, яко „Фалія Просвѣта“ зъ цѣлою шареною просвѣтѣй народною въ околицѣ Перемысли. Часъ бы вже бувъ, абы и духовнѣй власти рускои перемысликы епархіи перенялися потребою и духомъ просвѣты народно и черезъ выдающиеся теперь „Вѣстникъ Епархіальный“ одвѣтно выливали на подвѣданный клиръ и на вѣрныя епархіанъ. Головною рубрикою „Вѣстника Епархіального“ повнаго бути подаванье вѣстей о такихъ выданныхъ народныхъ котры могли-бы причаститися до просвѣты религіозно верныхъ епархіанъ. Такихъ выданъ народныхъ есть у насъ уже досыть, але народѣ о нихъ не знае. Передовѣмъ повнаго бути народнѣй молитвенникъ прирочный и укладанъ, бо молитва только въ той часъ може бути привидимъ поднесенемъ мысли до Бога, коли есть зрозумѣла. Пѣсня побожай и молитвы случайнѣй (аболіканъ), якъ тепершнѣя молитва до св. Іосифа повнаго бы впроваджуватися въ народнѣй мовѣ, бо самъ до свѣдѣ учить, що въ котрымъ мѣстечку або селѣ по-при руску церковь есть латинскѣй костелъ, много нашихъ людей горнее неразъ до костела, только до того, що тамъ сѣвѣмъ пѣсни побожай и вниш части богослуженья въ народнѣй польскѣй мовѣ, котра есть зрозумѣла для нашихъ селянъ, якъ наша церковно-славянскѣя.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Нашъ односны парламентарій починають яко на добре поводитися. Недавно тому рознесли були газеты чутку о димасіи гр. Таафого, а теперь надходить зъ Вѣдъ вѣсть о розвязаню рады державно. Въ добре повнформованныхъ кругахъ вѣдѣнскихъ ходять именно погослода, що рада державна буде зъ початкомъ грудня скликана нмѣвно на послѣдню свою сесію сѣн кадѣнці. По ухваленю бюджету, а може такожъ и проектованого закона карного, буде рада державна розвязана, а то головное дѣляго, що двѣсны партійны и взагалѣ односны парламентарій стали въ нѣй дуже неспѣвнѣй. О сколько мѣстъ та есть правдива, годѣ знати, але то рѣчь певна, що система гр. Таафого доводитъ до чимъ разъ горшого стану а его парламентарна латинина доходить до крайности и ставея вже дальше невозможною. Куды не поглянути, всюды роз-

ладъ и недоволенье, всюды борба партійна и національна зъ причинахъ нерѣшительного трактатива интересѣвъ экономичныхъ и національных при системѣ гр. Таафого. Въ Чехахъ ведутъ Нѣмцѣ беззастѣдливу борбу противъ чешского народу, а посередно и противъ гр. Таафого. Нѣмцѣ въ Чехахъ держатся упорно абстиненціи а мавдаты ихъ треба було зновъ увѣнчати. Въ австрійскѣмъ соймѣ были словенскѣй послы змушенъ выступити въ палаты, бо италянскѣя большѣсть выступила при верификаціи безпощадно противъ елементу славянского. Въ тирольскѣмъ соймѣ пришло зновъ за-для экономичныхъ справъ до острон сѣнсіи межъ соймѣмъ а правительствомъ, котре не лишъ въ самѣмъ Тироли але и всюды протегуетъ теперъ властительствѣ большѣмъ послѣдствѣмъ противъ интересъ селянъ и властительствѣ меньшихъ послѣдствѣмъ. Въ Тироли почала була пана розширять свое право лопаче зъ некористею для селянъ; почали прилучати пасованска до лѣсовъ и не давати селянамъ свободно выпасати худобы. Зъ сѣн причины якъ и зъ причины шкѣдъ робленыхъ дикими звѣрями, засыпувано соймѣ петиціями, а комисія правого господарства тирольского соймѣ выдѣлаетъ змушенъ выступити зъ острѣю критикою поступованя правительства. Критика мусѣла бути дуже остра (змість еи же досе не вѣдѣний) коли намѣстникъ бар Вадманъ добачавъ въ нѣй пониженье и оскорбу правительства и загрозивъ, що правительство не буде брати участя въ нарадахъ соймѣ. Наконецъ въ стирійскѣмъ соймѣ потерпѣло правительство таки сильный ударъ зъ причины прокуту закона о лѣсахъ громадскихъ. По загальной дебатѣ одкинено цѣлый сей проектъ. Ото кѣлька найновѣйшихъ чертъ зъ парламентарного житя за системѣ гр. Таафого. Не даво отже, що чимъ разъ больше дасть одчувати потреба зміны сѣн системы.

Нѣмецка праса не перестаетъ все ще розказувати подробности зъ гостини нѣмецкого цѣсаря въ Константинополи, чтобы тѣмъ д-казати велику вагу сѣн гостини. Такъ розказуе Magdeb. Ztg., що цѣсарь мавъ сказати до вел. везира: „Тяжко менѣ въ вамъ розставитися. Вамъ монархъ замѣнить титулъ уживанный въ писмахъ монархѣвъ: mon frère на дѣйству правду. Самъ не знаю, якъ маю вамъ одвѣтитися.“ Султанъ бувъ такожъ вельми урадованъ, коли цѣсарь хваливъ его войско. Цѣсарь сказавъ: вояки суть дуже добре вымуштрованъ а турецкѣй офицеры sind sehr schnelle und tüchtige Leute. Зъ такимъ войскомъ можна все зробити. Особливо бднзачавъ цѣсарь Османа-пашу, котрый своего часу боронивъ Плевны. Дальше доказуе Magdeb. Ztg., що гостина нѣмецкого цѣсаря въ Константинополи поднесе значныя султана дуже высоко въ очахъ магометанского свѣта а майже цѣсаря о турецкѣмъ войску представитъ Туреччану здбною до власной обороны и важнымъ чинникомъ для Европы; зъ нею будуть теперъ далеко больше числитися якъ доса.

Цѣсарство нѣмецкѣй приѣхали були въ четверть до Монахѣмъ, де ихъ дожидавъ вже князь регентъ баварскѣй. Цѣсарство не сподѣвалось того и длатого почитанье було дуже сердечне. Въ Монахѣмъ задержався цѣсарь всего лишъ четверть години и поѣхавъ въ дальшу дорогу.

Nat. Ztg., обговорюючи стрічу монархѣвъ въ Исабруку каже: Безъ сумнѣву одграла тутъ политика свою ролю. Нѣмчыва перняла въ тѣй сплѣтѣ, яка еи вже зъ Австрією, такожъ и клѣлоты на Веходѣ. Для цѣсаря Францъ-Іосифа було вельми важнымъ довѣдѣтисъ це за свѣжа о всѣхъ вражбныхъ нѣмецкого цѣсаря зъ его гостини въ Константинополи. Велика пытаня не м-жуть рѣшатися самими звѣдами монархѣвъ; але тепершнѣя ситуація на Веходѣ не есть того рода, чтобы вымалала якого великого залогодженя и длатого вже само порозумѣнье пануючихъ въ Европѣ династѣй и ихъ мужѣвъ державныхъ есть великою заслугою дипломатѣмъ. Стрѣча цѣсаря Вильгельма зъ австрійскѣмъ цѣсаремъ въ Исабруку не постане безъ впливу и на порозумѣнье цѣсаря Францъ-Іосифа зъ царемъ Александрѣмъ.

„Мале Новине“ доносятъ, що кор. Миланъ приѣхавъ до Вѣнграду лишъ длатого, щ бы залагодити зъ регентією сразу своея апанажъ, позаякъ бнзъ въ тепершнихъ своихъ доходахъ не може выѣти. Такожъ неправдою есть, будто-бы королева Наталія передъ прѣѣздомъ Милана выѣхала до Нишу. Королева есть въ Вѣнградѣ а найлѣпшѣмъ доказомъ того есть, що молодой король Александръ х-дѣвъ въ сѣреду до своей матери и король Миланъ тому не прѣставея. Кажуть такожъ, що кор. Миланъ готовъ прѣстати на то, чтобы королева Наталія жала въ королевскѣй палатѣ а за то має королева поплатити за него довга въ левдербану.

Прѣставъ митрополита Михаила поднимаетъ въ радикальнѣйшій партіи сѣнныя оппозиція, позаякъ бнзъ, дѣляюча все на власну руку, допускатеся надѣжнѣ. Овъ залагоджуе богато сразу въ административнѣй дорожъ и противъ постановѣ закона. Въ радикальнѣмъ клѣбѣ постановлено навѣтъ поставити въ сѣй сразу евергачу интересацію до правительства.

НОВИНКИ.

— Зъ Сокальскаго пишутъ намъ: Доношу Вамъ о смерти бл. п. Андрей Олѣярника, учителя народногъ въ Переслѣ, пов. сокальскаго. Умеръ бнзъ въ 57-омъ роцѣ житя дѣля 8 н. ст. падолиста, лишивши вдову зъ тремя незаосмотренными сиротами, а дочекавши лѣды передъ кѣлькома мѣсяцами стабилизациі на учителя въ Переслѣ. То-

го ревного руского патриота гонено по рѣзкихъ повѣтахъ: лѣвѣнскѣмъ, городѣнскѣмъ а наконецъ сокальскѣмъ. Воюды, де лишъ бувъ провизоричнымъ учителемъ, лишивъ дѣть школу въ взорчѣнѣмъ порядку, и глубокий жалъ у дѣтей, що цѣлою душою до него прилагали. Учнѣвъ бнзъ дѣтей не о Kazimierzach, Wandach i Jadwigach, але учнѣвъ любить свое, родне гнѣздо, край, свою бѣдную матѣрь Русъ. Науку школьную переплѣтавъ бнзъ рѣзкими займачивыми розрѣзками, а найбольшъ сѣвѣями, и де лишъ бувъ, полишавъ по собѣ краснѣйшій сѣвѣвъ церковный. Во-жъ то бл. п. Олѣярникъ бувъ добрымъ музыкомъ, выслуживши давными часами при войсковѣй музыці повныхъ вѣсѣмъ лѣтъ. Треба було видѣти того слабойшого худощавого учителя, зъ якою энергією и житемъ диригувавъ бнзъ своимъ сильнымъ селянскимъ хоромъ, давшише въ Коньотовѣ а потому въ Переслѣ, — якъ аматорскѣй представленя аранжувавъ бнзъ въ школахъмъ въ Коньотовѣ, або розвеселявъ чудовыми пѣснями вѣ черкѣ въ читальни. Въ Коньотовѣ лишивъ бнзъ ще одну добру память по собѣ тѣмъ, що его заходами побудовала громада здвожъ цѣлого села хѣдники-кладки, чтобы дѣти выдѣдно могли яти до школы, а де давѣйше идучи болотнистою улицею черезъ село треба було чоботы зъ болота вытигати, нѣмѣ идуть школярѣ и господарѣ сухою ногою по кладкахъ. Будучи 1882 р. въ Коньотовѣ учителемъ, стративъ бл. п. Олѣярникъ при великомъ пожарѣ, якъ половину села, церковь и школу зничивъ, цѣле свое невеличке майно, выхопивъ лѣды цѣлымъ зъ лѣжка середъ зимовою ноцѣ. А що редакция „Школьной Часописи“ приимала таковы жертвы на погорѣльця Олѣярника, то лихъ люди окричали его лѣвѣнскѣмъ Kazimierzem. Бѣ-долаха лѣды въ 57-омъ роцѣ житя — передъ своею смертію дождався стабилизациі, о котру такъ давно и довго старався. Праця въ школѣ и хорѣ стерла передъ часомъ его здоровье — такъ потрібне для трехъ сирѣтъ, полишенныхъ зъ крайнѣйшѣй нуждѣ. Одпочивай спокойно по Твоихъ трудахъ, ревнѣй борче и просвѣтителю руского молодежи!

— П. А. Марущакъ, хемикъ, отворивъ зъ днемъ 1 н. ст. падолиста с. р. въ мѣстечку Яблоновѣ коло Коломыѣ фабрику мыла, швару и мази до чобѣтъ. Товары, выробленъ на хемичныхъ основахъ безъ нѣякихъ шкѣдливыхъ домѣшковъ, повинны яйти широкѣй обѣгутъ у нашої Публичкѣ. Такожъ и цѣна товаровъ умѣрена н. пр. 5 кг. мыла коштуе 1 зр. 60 кр. разомъ зъ оплатою порта. Товары можна одержати въ Яблоновѣ, почта въ мѣсцѣ, у п. А. Марущака подѣ назвою „Карпатскѣй выробы“. Щастѣ Воже паному промысловцев!

— Довѣдуемось зъ достовѣрного жерела, що красне правительское сукротивнѣе предложено еп. Ступницкого что-до именования о. Матюка, декана ярославского, крѣпашанномъ перемысликомъ пѣтулы и зажадало розписати новый конкурсъ.

— Жертва безвинного засуду. Передъ кѣлькома лѣтами, якъ пишуть въ Золочева, бувъ засуджѣный тамошнимъ судомъ Иванъ Цупъ зъ Ярославичъ на 6 тыждневу взыщю за обманство. Цупъ одсидѣвъ кару и ажъ недавно тому показало, що его засудженье безвинно. Въ виду того Цупъ выѣвъ просьбу до министерства о вынагороду за то, що потерпѣвъ безвинно, и одержавъ вынагороду въ высѣтѣ 100 зр. та кромѣ того зъ приватныхъ фондѣвъ цѣсаря ще 200 зр.

— Зъ Стрыйского пишутъ намъ: Въ Побуцѣ, селѣ повѣту стрыйского, почато копати нафту. Переѣзжаючи черезъ то село въ скольскѣй горы, а бувъ свѣдомъ водосватѣ и благословеня мѣсца розпочато дѣла. Дѣлялось се 8 н. ст. падолиста. По близшихъ розвѣдахъ довѣдався я, що цѣлый простѣръ, на котрымъ буде копатися нафта, то власнѣсть побуцкаго пароха о. М. Лопатаньского. Чимало мавъ бнзъ трудѣвъ, заки грунтъ набувъ и доповнавъ множество административныхъ приписѣвъ. Справа тягнулася черезъ цѣлу чергу лѣтъ але о. Лопатаньскѣй не знеохотивъ а таки достоявъ и забезпечивъ за собою т. зв. Schurfrecht, мѣмо невольныхъ интригъ свѣрѣвъ, котры звычайно при такихъ предпріятыяхъ являються якъ вороны до падлинъ. Такимъ способомъ о. Лопатаньскѣй положивъ запоръ противъ експлоатациі сѣлянъ жидами. Назвы компаніи експлоатациіной не знаю. Розсѣды одного знаменитого геолога, Нѣмца, професора зъ Льебежѣ, показали, що на томъ мѣсцѣ суть щедрѣй жерела нафты, и то добры, судячи по тѣй „княпцѣ“, що находится въ крѣпичѣ близько того мѣсца, де почали копати, и котроу то „княпцю“ люди зъ давнѣй давна подмащуютъ возы. Зъ великими надѣями и широкими желаніями глядямо мы на нове Баку руского священника, хочъ тихого але широго дѣятеля руского.

— Красна рада тѣлѣна на засѣданю зъ 4 н. ст. падолиста поагодила отсей важѣйшій справы: Удѣлено Теоф. Ербанови, суплентови гимназіи въ Коломыѣ, чотиротыждневу одпуску; организоваано филиальны школы въ Протескахъ, пов. жидѣтѣвского, въ Горожанѣхъ малѣй, пов. русецкого, и въ Скопѣхъ, пов. перемысликого; поручено науку гимнастики въ гимназіи въ Самборѣ, професорови Фр. Новосельскому; затверджено регуляциі дѣловодства окружной рады школьной въ Косовѣ; унормовано обчисленье цѣнъ книжокъ школьныхъ, выданныхъ завѣсѣнемъ им. Осоловскихъ и тѣ цѣны мають обовязувати одъ 1 сѣчня 1890 р; въ насѣлѣдокъ справозданъ зъ одбутыхъ испѣтѣвъ зрѣлости, порѣшено пригатади учителямъ обовязуючій что-до тѣхъ испѣтѣвъ приписы, а такожъ выдати у власнѣмъ зарѣдѣ новы за портрѣбнй признаиш приписы, односячѣ-ся именно до контролѣ и способу складаня испѣтѣвъ зрѣлости, а кромѣ того рѣшено предложити министерству просвѣты внесеня что-до зміны деякихъ приписѣвъ односячихъ-ся до испѣтѣвъ зрѣлости.

— Два разы утѣтъ зъ Кульпаріова Ігнатій Шарварскѣй, бо мабутъ не дуже добре и приемно було ему въ заведеню божевольныхъ. — Дѣля 8 н. ст. утѣтъ Шарварскѣй зъ заведеня лишъ въ сорѣцѣ, але хотѣли его и правѣти назадъ та не на довго, бо вже 10 н. ст. утѣтъ вѣдуче вже въ сурдѣтъ и еще досе его не выкрыто.

— Новѣй мундурѣ урядникѣвъ набрѣли богато клопоту въ министерствѣ просвѣты и одъ довшого

часу ведуться тамъ нарады въ тѣй справѣ. Мабуть поагоджено справу мундурѣвъ въ сей способѣ, що лишъ директоры середнихъ школъ и крайней инспекторы мусѣть ходити въ мундурѣхъ.

— Въ Голубичѣхъ подѣ Борщевѣмъ на св. Дмитра тамошній господарѣ ввели въ житѣ читальню. По выборѣ выдѣлу, котрого головою ставъ зъ односторонного выбору многослуженый, вельми дѣяльнѣй патриотъ, мѣстодеканъ о. П. Лобода, наступивъ вечерѣмъ декламаторско-музыкальнѣй. Вступне слово выголосивъ о. Лобода дуже красиво на тематѣ правъ конституціонныхъ, котрыми народъ нашъ повиненъ користуватися, чтобы поступати въ просвѣтѣ и добитися гараздѣ-добѣ. По одѣсѣваню многолѣтства цѣсаревѣ приступлено до точокъ программы вечера. 1. Пѣснь „Щастѣ намъ Боже“ одсидѣвавъ хоръ. 2. Декламацию „Просвѣта“ оддавъ Антонъ Косаръ зъ зрозумѣлымъ рѣчи. 3. Декламацию „6 на свѣтѣ доля“ выголосивъ Онуфрій Рудый зъ тѣлымъ чувствомъ. 4. „Ще не умерла Украина“ одсидѣвавъ красиво и зъ жаромъ хоръ молодежи. 5. Стихъ Юліи Шнайдеръ „Я ваша“ оддекламувала мала Гануся Гринька Васильковича такъ миленько, що и на дошкахъ театральныхъ була-бы собѣ заслужила грѣмкѣй оплески. 6. „Дѣвча въ сѣняхъ стояло“ хоръ. 7. Стихъ Юліи Шнайдеръ „Голодна я и жити не годна“ оддекламувала дуже сердечно Олеся Василькова. 8. „Зъ той горы высокою“ хоръ. 9. Стихъ „Ниво наша золотая“ оддекламувала Параня Реманда. 10. „Кобы менѣ Господѣ дасть не дѣлѣ дождати“ хоръ. — По вычерпаню программы промовивъ ще разъ о. Лобода, заохочуючи читальникѣвъ вытратити въ просвѣтѣ. Потѣмъ наступила спѣльна вечера и середъ тоастѣвъ та жаркихъ промовъ протягнулася до години 10-ой въ ноцѣ. — Стороньскихъ людей загостило на се торжество мало, а зъ священникѣвъ только одинъ о. Омелянъ Глѣбовичъ зъ Добрукута. Поляки одтягнулися остенативно одъ участя въ вечерницахъ. П. Церковникъ, котрый (де то поплачу) величае себе „другѣмъ народѣ“, пожалувать ходу на се народне свято. — Не можемо зализитишъ подати до прилюдной вѣдомости именъ чч Гринька Васильковича и б. пѣвца церковного Петра Заганяча, котры по-при о. Лободу наибольше заслужились при введеню читальнѣ въ житѣ. П. Гринько Васильковъ одступивъ безплатно свою гарну хату на читальню на три роки, а п. П. Заганячъ выучивъ молодѣжъ декламациі п зложивъ въ короткѣмъ часѣ милозвучный хоръ. Честь Вамъ щирѣй робитники на нѣвъ просвѣты народнои! — Маланчинъ.

— Зъ Сивалату пишуть намъ: Смирный нашъ народъ вдоволяеся чимъ небудъ и не легко выкликати его недоволенье, а прецѣ доказавъ тои штуку скарѣвъ Раѣства Скалат. Бо ото сей скарѣвъ соткамъ родинѣ, що копали у него бульбу за 12 літру (а було сѣи бульбы засадженою кѣльконацѣть ризъ, зъ того два роды здали лишъ на сивуху а одинъ лишъ на поживу), выдае за зарѣботокъ только бульбу, здаду до вареня сивухи, горку, котрой и безрога не хоче ѣсти, не то чоловѣкъ. Люди домагались сразу иншою бульбой, адало на поживу, бо така була умова, но теперъ одсылае панъ людей до пана гѣдоу, а сѣи и слухати не хоче, и коли люди згодились и на сумѣшъ, трѣхи такой а трѣхи иншой, то панъ гѣдо-ва каже, що мусѣть брати бульбу, яку дають. Справдѣ вѣстѣ, для такъ великого скарѣву якъ скалатскѣй, выкористувати въ сѣй способѣ людей, а его представителѣ, засѣдаючій и въ соймѣ и въ радѣ державнѣй, повиненъ знати о нуждѣ народу.

— Сторожъ огневѣ рѣшивъ тернопольскѣй выдѣлѣ повѣтѣмъ заводити по сѣлахъ въ своихъ округахъ. Досе заведено сѣльскѣй сторожѣ въ Плотичѣ, Настасѣвъ и Купчинцахъ, а організацію и наукою займаеся п. Шатилинскѣй, инспекторъ мѣскои сторожи огневѣ въ Тернополи.

— Новый промыселъ красивый. Сегодѣшний невротѣй и бракъ нашъ выкликали въ Галичѣйшій промыселъ нового рода. И такъ окупуютъ жиды великими сколькостями конѣ одъ нашихъ селянъ, убивають ихъ и забирають шкурѣ, а стерво лишаютъ по поляхъ. Именю въ Подѣля доносѣтъ, що тамъ практикуеся сѣй промыселъ на великѣй шибрѣ. Звычайно выбираютъ собѣ жиды икѣе поле и тамъ убивають конѣ, купленъ въ околицѣ. И такъ мѣжъ Звиничѣмъ а Вербѣвцѣмъ заведено минувшого тыждня таке побоевище коней, а теперъ зновъ на поляхъ будзандовскихъ, власности гр. Базаровского, убилѣ парусѣ коней. При тѣмъ зазначити треба бракъ у насъ всякомъ полиціи санитарнои, бо стерво гниае на отвергѣтѣхъ поли цѣлыми тыжднями, принажде до себе пѣхѣвъ и пѣсѣвъ, а такожъ и безрогѣ, котры выпасаються на стервѣ. А що буде на весну, якъ прийдѣ робѣта въ поли, коли нестане коней?

— Подпалникъ Илько Галынтый, зъ Лышѣкъ, слуга Рубина Грина, одставленый до полиціи за крадѣжъ, зѣзнавъ, що бнзъ дѣля 7 лютого с. р. подпалѣвъ шону Грина при ул. Корытѣй. О подпалѣнѣе обжаловано тогдѣ другого парѣбка Грина Федька Неборака, що курячи сигара подпалѣвъ шону, и засуджено на 24 годѣвъ взыщѣ. При тѣмъ зѣзнавъ Галынтый, що въ лишѣи мѣн. року одбувши 8 мѣсяцѣвъ взыщѣ при войску, пойшовъ до своего брата Кирѣла, сѣлянина въ Лышѣкахъ мурованыхъ и просивъ о притулокѣ, а коли братова почала робити ему закиды, подпалѣвъ дѣля 4 лютия столѣду Кирѣлового сусѣда Юрка Савки, знаючи, що огонь перекинѣся и на хату его брата. Въ огни потерпѣли шкѣду Савка на 200 зр. а его братъ Кирѣло на 400 зр. Подпалника Илька одставлено до суда.

— Въ Крайвѣхъ одбувались звычайно рѣчнѣй ярмаркѣ въ день св. Дмитрія, але вже сего року перенесены они на четвергѣ по тѣмъ торжественнѣмъ дни. Головно заслужився коло того пошанованя святы мѣсѣвѣй приходникъ о. Лисковакѣй, котрый по довгахъ перепискахъ зъ властями довѣвъ до того, що министерство торговлѣ заказало одбувати ярмаркѣ въ руске свято торжественнѣе. Якъ зъ одной стороны бачимо похвальне амаганье пошановати торжественнѣй святы, такъ зъ другой стороны треба зазначити яркѣй случай непошанованя святы властями. Яворѣвскѣй староста вѣзавъ 23 начальникѣвъ громадскихъ зъ краковецкого повѣту судового на такъ зв. сесію, на котру самъ приѣхавъ и выдержавъ людей до

позного вечера на парадах. А начальники громады замечать выслухати одрава церковники мусять брати форшпаны, їхати на сесію а по сесію вти на пропинацію. И отъ нові спеціальні факты!

— Справа Дегенба, Маршиньского и Икстакского покинута; нияв по полудни покликано ихъ до позиции и заявлено, що създство судове застановлено у всякомъ напрямъ и що они можуть выбратъ домъ, до Россіи. Сими днями якъ разъ минуло три мѣсяцъ одъ увязанія.

— Регуляція Сану. Російське министерство коммунаціи, независимо одъ управлѣнія береговъ Вислы, має занятія управлѣніемъ Сану на границѣмъ протокъ въ Австрію. Управлѣніе одбуваея на основѣ окремого договору мѣжъ Россією и Австрією а планъ работы вказала комісія межнародна, выбрана ad hoc. На основѣ сего плану зажадало російське министерство коммунаціи 3,040 000 рублѣвъ кредиту на допильную работу и въ той сумѣ має выдатися ще сего року 150 000 рублѣвъ.

— Огні. Дня 31 н. ст. жовтня погорѣло въ ночи въ Рыбинку, пов. дрогобицко, 9 хатъ, по большій части селянськихъ. Причиною огню дѣти. Згорѣло все до тла, бо горѣли люди не умиють зъ огню ратувати. Въ огни згорѣли одинъ 9-лѣтній жидокъ а одинъ жидъ страшенно попарився и лежить въ дрогобицкомъ шпиталю.

— Для бѣдныхъ ученикъ школы м. М. Шашкевича у Львовѣ зложили гостѣ на весѣлю п. Илар. Герасимовича въ домѣ о. Кобриньского въ Мышинѣ 9 ар. 60 кр. — за що въ имени бѣдныхъ дѣтей сердечно дякуе — о. Ив. Чапельскій, катихизъ школы М. Шашкевича.

— Советъ управлѣній Народного Дома въ Коломыи складае подяку гостямъ весѣльнымъ въ Мышинѣ, котрі за починають п. Юл. Кисѣлевского зложили 6 ар. 10 кр. въ користь коломыйского Народного Дома.

— Музей п. Кароля І. Мѣни, помѣщенный на пляцу Каструмъ, заосмотрѣный въ гарій и въ вѣрною докладностю выготовленъ изображеніемъ важѣйшихъ особъ, якъ цѣсарѣвъ нѣмецкихъ Вильгельма І и Фридриха ІІІ, генерала Буланже, и много иншихъ. Давно не було у Львовѣ такъ знаменитого музею, тому кождый, що загляне до музею, вынесе зъ-одтамъ повне удовлетворѣніе. Цѣна вступу мала, бо лишъ 20 кр.

— Дрѣбні вѣсти. Громада Волчківъ, пов. станиславского, одержала одъ цѣсаря 50 ар. подпомогі на устроєніе нововыбудованої школы. — Передвѣчера одбулось въ Волеховѣ вѣнчанье докторада филозофіи п. Величка зъ панною Брономъ Озаркевичѣною, донькою о. І. Озаркевича, посла до рады державной. — Командантъ ХІ корпусу кн. Виндштретцъ перевѣвъ оглядъ войсковыхъ залогъ въ Станиславовѣ, Коломыи и Черновцѣхъ. — О. Яновій Понель, протоерей холмского собора, послѣдній сынъ о. Маркиа Понеля, померъ сими днями въ 40 роцѣ житя.

— Зъ симъ числомъ розсылаемо въ додатку першій аркушъ новой повѣсти „Панѣ Тереса“ Еркмана-Шатриана.

Посмертний — 5 — оповѣсти.

О. Теодоръ Шихъ, парохъ въ Долбѣмъ, дек. дрогобицко, упокоився дня 30 жовтня с. р. въ 80-мъ роцѣ житя. Покійный одзначався горькою любовію до народу и до послѣдній хвилѣ бравъ живу участь въ житію народу. За порадою покійного и его заходами удалося громадѣ Долге закупити пасовиска зъ лѣсами и орымиъ полемъ одъ камеры. Бувъ се тихій патріотъ и невтомимый труженникъ въ винограді Христовѣмъ. Вѣчна ему память.

Наука, штука и литература.

— Рускій народный театр. Представленіе оперы ком. „Гаспароне“ выпало вчера зъ кождого погляду удатно. Одзначились особливо ш. Кляшевскій прегарнымъ свѣтомъ и знаменитою певною житя грою, п-ѣ Олиповичева и п. Стечинскій гуморомъ и дуже доброю грою. П-на Радкевичъ свѣтала дуже гарно и въ першій актѣ мусѣла повторити „тарантелю“, п. Ольшанскій вывѣзався такожъ зъ соеи роля такъ що-до гри якъ и свѣту зовсѣмъ одновѣдно и лишъ въ высшихъ тонахъ лоявляе декуды его голоса, чого причиною, здаея була хвилева недиспозиція и высшій одъ авчайныхъ оркестръ стрѣй войсковой музыки. На кождый однакъ случай интерпретація партія Контъ-Ерминія выпала дуже приличнѣ и скрѣпила въ очи перевѣдѣніе о ужиточности п. Ольшанского для нашої сцены. Хоры держались добре — знаменита оркестра 55 полку подносила загальний ефектъ. Була то перша опера выставлена въ нашімъ театрѣ при одновѣдній оркестрѣ. Публика зобралась досить численно и бавилась дуже добре.

— „Три цѣтты“, хоръ мужескій одзначеный на сегоднѣшнѣмъ конкурсѣ „Лютя“, композиціи п. Кароля Кратохвилѣ, появився въ розпродажѣ книгарекѣ. Композиція основана на мотивахъ рускихъ пѣсень народныхъ. П. Кратохвила есть авторомъ композицій „Останъ“ и „Сенаторъ малого мѣстотчка“, оперетки выставленной провинціальными труппами театральными.

Соймъ краевый.

XX-те засѣданье сойму зъ дня 16 н. ст. падолиста 1889.

По одчитаню петицій пос. Герасимовичъ поставивъ внесеніе, чтобы комісія шкѣльна ше сесію здала справу зъ петиціи гром. Войнова о перемѣну тамошней школы народной на егатову. Внесеніе се принято.

Передъ приступленіемъ до порядку дневного одповѣтъ комисаръ правительственный на интерпеляцію пос. Жардецкого въ справѣ войсковой екакуція въ колькохъ громадахъ ланцетского повѣта. Комисаръ заявивъ, що войскова екакуція не управленю до одшкодованя, бо войско було выслае въ наслѣдковъ опору громадъ противъ закона дорогового.

Зъ порядку дневного одслано внесеніе пос. Ляного въ справѣ пестійной комисіи для справъ рѣшничихъ до выдѣлу краєвого тѣмъ чтобы на найблизшій сесіи соймовѣй предложивъ свое внесеніе.

Пра справозданю комисіи господарства краєвого, котра предлагала, чтобы завѣзати правительстве абы оно заказало привѣзъ бараболъ въ Россію забравъ голоса пос. о. Сѣчинскій и сказавъ, что таке жаданье можна ставати правительству але жадати одъ сойму, жадати одъ селянскихъ послѣдъ абы они подперли се внесеніе, се вже за богато. Въ виду процесу, котрый розпочався теперъ въ Вадовичахъ, селяннѣвъ зъ заходивъ Галачины, котрый переважно жеватье бараболями скаже справедливо: держимъ мене въ краю, не дозволяеши вывѣзжати а рѣвночасно односимъ цѣну того продукту, котрый мене жеватье, котрый не дае згинути зъ голоду. Сегоднѣшній голодъ выже не больше людей зѣмре якъ нишій роки а на насъ спадѣ той закидъ, що мы до того причинилися. Бѣднѣмъ дивуея, що комитетъ господарства краєвого посмѣвъ внести таку петицію до сойму, коли було сказано, що въ виду неурожавъ одна бараболя буде ще ратувати бѣдныхъ людей, коли стало зѣвѣсно, що бараболя гниа и цуея и ледки чѣ выстане на насѣне. Петиція товариства господарского не одповѣдае интересамъ краю, загроженого голодомъ и недостаткомъ пащъ; она просто противна интересамъ одной части нашого населенія и не одповѣдае интересамъ властителей большѣхъ посѣлостей, котрі будуть мусѣло уживати въ на весну на пащу для худобы. Въ концѣ заявляе бѣднѣмъ, що бѣвъ и его товаришъ будутъ голосувати противъ внесенія, котре остерѣгае передъ ухваленіемъ сего внесенія, котре буде могло выкликати недовольство въ селянствѣ.

Пос. Абрагамовичъ доказувавъ що петиція товариства господарского мала на цѣли абы до фабрикъ моравскихъ и чешскихъ нешла бараболя російска але галицка. Онъ ставати внесеніе, чтобы справу се одслати ше разъ до выдѣлу краєвого для розрѣшенія о шкѣдливости. — Пос. Гросъ доказуе, что въ петиціи товариства господарского не розходилоя о импорту російской бараболѣ, бо у насъ нема на торгахъ нѣгде російской бараболѣ; розходилоя лишь о то, чтобы перевозу бараболѣ въ Россію черезъ нашъ край не допустити; має то бути рѣдъ одилаты за то, что Россія замыкае границу передъ нашими продуктами.

Пос. Телишевскій думае, что само справозданье комисіи причинилося до неясности сев справы. Коли розходитъ лашъ о то, чтобы бараболѣ въ Россію не була лишѣе трагованъ якъ нашъ, коли то розходиться о импортъ безъ конкуренціи, то мы не маємо нѣчого противъ; але зъ другой стороны не можна згодитися, чтобы черезъ жаданье товариства господарского найбѣднѣйшій люди мали потерѣти. Бѣднѣмъ заявляе отже, что бѣвъ и его товаришъ будутъ голосувати за внесеніемъ пос. Абрагамовича. — Пос. Сѣчинскій одповѣдавъ Гросови и сказавъ, что коли же нинѣ на абаракѣмъ торѣ нема російскихъ бараболъ, то хто знае, чи ихъ на передовку не буде. Справоздаецъ пос. В. Козебродскій одловѣдаючи попереднихъ бѣднѣмъ, заявивъ, что петиція товариства господарского мала головно на одѣ репресію за то, что Россія не доволяе привозу ротативъ худбы до себе, доказуючи, что у насъ есть зарѣза, хочъ есть фактомъ сконстатованымъ — вправдѣ не урядово — что въ Россіи а не у насъ зараза пащу.

При голосованю внесеніе пос. Абрагамовича упало. Лѣвица зажадала тогды поданія чѣсла голосѣвъ и показалося, что въ було комплету: за внесеніемъ Абрагамовича було 34 голоса, противъ 36. При другѣмъ голосованю упало внесеніе пос. Абрагамовича 33 голосами противъ 48. Цѣле внесеніе комисіи господарства краєвого принято.

Въ справѣ перемѣны 6-класовой женской школы въ Коломыи на 8-класову школу выдѣлову поручено выдѣлову краєвому, чтобы бѣвъ ше разъ перевѣвъ переговоры зъ громадою и зажадавъ одвысненя жертвованого

громадою фонду на сю цѣль въ сумѣ 500 ар. на 700 ар.

Петицію учителя І. Кокуревича въ Потуторахъ и учительки Юл. Магійшовой одступлено радѣ шкѣльной до узгладненя и признаня нѣмъ ремунерациі зъ фондѣвъ признаныхъ на 1890 р.

Петицію учительѣвъ въ Наску о 10% додатку на помещанье передаю радѣ шкѣльной до розрѣдъ. Такъ само петицію учителя Доманника въ Белзѣ о ремунерациі за 12 лѣтъ безплатной управы.

Въ справѣ внесеня пос. Козебродского о жереловицахъ краєвыхъ предлагала комисія санитарна, чтобы выдѣлъ розрѣдѣвъ сю справу и выготовивъ статутъ, котрый обіймавъ-бы все жереловища. Тому внесеню спротивились пос. В. Козебродскій а д-ръ Корчаньскій поставивъ поправку до внесеня комисіи, чтобы предложивъ вже готовый проектъ статута тѣхъ жереловищъ, де вже суть заведеня купелей а до внесеня пос. Козебродского додае: поручаея выдѣлову краєвому провѣтъ въ якій соймъ має прийти въ помѣчь жереловищамъ въ той мѣрѣ, въ якій то лежать въ компетенціи сойму. Справоздаецъ комисіи санитарной пос. Тшецьскій каже, что аго дивуе, что председатель сев комисіи ректоръ Корчаньскій выступае теперъ зъ внесеніемъ, о котрыхъ въ комисіи нѣчого не говоривъ и о котрыхъ комисія доперва въ повній палатѣ доведѣуея. Комисія може и мала рѣцію, что не приняла внесеня пос. Козебродского бо оно обѣжае бюджетъ. Пос. д-ръ Корчаньскій для фактичного спростованя каже, что бѣвъ 10 дѣвъ не бувъ въ Львовѣ а коли прѣхавъ, заставъ вже справозданье готове; не хотѣвъ мовчати, бо въ справѣвъ загального значеня выступае за-всѣгда отверто. При голосованю удержалося перше внесеніе д-ра Корчаньского.

Вѣчѣрне засѣданье о 8-мѣй.

По ухваленю бюджету школы лѣсовой у Львовѣ и высшій школы рѣшничой въ Дублянѣхъ закрывъ маршалокъ засѣданье назначаячи слѣдующе засѣданье на 8 год. вечеромъ.

На нинѣшнѣмъ вѣчѣрнѣмъ засѣданю мають рускыя послы поставити интерпеляцію до правительства въ справѣ всякихъ надбужитъ властей и органѣвъ правительственныхъ якихъ они допускаются супротивъ Русинѣвъ. Интерпеляція есть дуже обширна и обнимае два аркушѣ битого письма. Она дѣлится на одѣмъ точокъ, около котрыхъ группируются рѣзного рода кривды руского народу.

Комисія правнича рада въ нинѣ вадѣ справою венарушности посольской пос. о. Сѣчиньского и якъ зачуваемо, ухвалила одмовити жадаю абараского суду повѣтового, взглядно тернопольской прокураторіи.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 16 падолиста. Король Миланъ має нинѣ вернути зъ Бѣлграду. — Зачувати, что архикн. Іоанъ Сальваторъ, котрый поставивъ зречися всѣхъ титуловъ и достоинствъ та приняты назвище Ортъ, стараея о баварское горожанство.

Парижъ 16 падолиста. На понедѣлковѣмъ засѣданю парламенту має кабинетъ заявити, что не думае порушувати справы ревизіи конституціи и роздѣлу церкви одъ державы та жадае одъ парламенту вѣтумъ довѣрія.

Атины 16 падолиста. По дебать надѣ интерпеляціою въ справѣ кретенской ухвалила палата кабинетови 72 голосами противъ 54 вѣтумъ довѣрія.

Букарешъ 16 падолиста. Справа розвязаня парламенту ше не порѣшена, але за то криза въ кабинетѣ нехѣтна.

Цетинье 16 падолиста. На завтра сподѣваються тутъ привѣду російского наслѣдника престола.

Брукселя 16 падолиста. Шесть секціи въ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ, Нитеръ, котрый выдавае тайны акты и має за то судитися, утѣкъ; арештовано колькохъ высшихъ урядниковъ.

Переписка Редакціи и Администрации.

Воч. о. Сух. въ Воли олев. До конца року ще 4 ар. — Воч. о. А. Грин. въ Чолг. Такъ. — Воч. о. Рад. въ Мере. Рахунки годятся. — Впр. о. Лис. въ Василь. До конца року прийдѣ намъ ще 80 кр.

Въ сали товариства „Frohsinn“ въ готелю Жоржа.

РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ
подъ зарядомъ П. Биберовича.

Въ Недѣлю дня 17 н. ст. падолиста 1889.

Шельменко Наймитъ
комедія Григорія Квѣтки Основаненка въ 5. актахъ.

Оркестра 55 полку подѣ управою п. Бахѣ.

Початокъ точно о годинѣ 7 вечеромъ.

На дѣлане.
Спѣльника до будовы готелю
першорядного у Львовѣ глядитъ
Емилій Бертемилианъ Браеръ, Львовѣ.
2234 (1—?)

Д-ръ Володимиръ Айхмилльеръ
3325 отворивъ канцелярію адвокатску (1—3)
въ Стрию, Ринокъ ч. 53.

ДРОГЕРІЯ
Вырѣбъ и складъ матеріалѣвъ алтичныхъ
Николая Карчевского
у Львовѣ, при улици Городецкой число 75
удержуе такожъ на складѣ
звѣстныя вырѣбы лѣвничий
Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстныя они вже въ нашімъ краю загально что-до своей успѣшности, тому роблять они завязу и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вырѣбамъ лѣвничимъ, спеціальнымъ, котры не разъ обманули недужого. Численныя же признанія и подки за лѣвничий вырѣбы навѣтъ одъ особъ высоко поставленныхъ, а дуже легко розсѣдѣти, бо суть въ нашімъ краю. 3101 (11—?)
Цѣники и проспекты пересылае на желанье даромъ.
Замовленя на провинцію выготовлюються одворотною почтою.

J. Lenhart & Wägerbauer
Фабрика ремѣновъ машиновыхъ

Выготовляють ремѣны до машинъ зъ найлѣпшого сырѣвца а именю сѣ ремѣны вѣлыми приладѣи при электричнѣмъ устроєнію; одѣмъ поручають знаменитыя прилады, котры не дають зсуваться ремѣнамъ на колеса; вѣконци выготовлюють всякій луденя ремѣновъ. 3186 5—12
Wion, VI Bez. Mariahilferstrasse 45.

О П О ВѢ Щ Е Н Ь Е.			
Складъ фабр. сукна. Якъ довго стане принаеу! Берненьскій останки сукна 3-10 мтр. на цѣле убрание зимовое мужеское ар. 3-75. Правильн пѣвоты англійскіе 3-10 мтр. на цѣле убрание мужеское І ар. 8.50, ІІ ар. 7.50, ІІІ ар. 6.— Зимові матеріи доброй якості, новіи краски 2-10 мтр. ар. 10.—, ІІ 6.—. Правдива гуня стирійска на ловчий убрание, несходима, 1 метеръ ар. 2.85. Матеріи на иберцигеры найновѣйшійи краски модны, на лѣтнійи якості, 2-10 мтр. на 1 цѣлымъ иберцигеръ ар. 6.— Муж. товары модны. Сорочки мужескыя зъ шифону, кретону, оксфорду, найвысшого вырѣбу І ар. 1.80, ІІ ар. 1.20. Робѣтничіи сорочки зъ оксф. модны, доброй якості, 3 шт. ІІ ар. 1.40, І ар. 2.—. Погавицѣ зъ модного полотна, бархану, І ар. 2.50, ІІ ар. 1.80 за 3 шт. Нормальне бѣлье системы Бѣра, чисто новинны, для мужичи и дамъ І сорочка ар. 3.50, ІІ погавицѣ ар. 3, зъ ба-вовны І 1 штука ар. 1.50. Скарпетки мужескыя на зиму, бѣлы або въ краскахъ, роблены 6 паръ ар. 1.10.	Шанки плюшевы для мужичи и хлоп. 6 шт. ар. 1.50. Пальмидо до порожи 3-50 мтр. довг., 1-60 мтр. широкі ар. 4.50. 12 шт. хустокъ до носа обрубленныхъ, зъ барвнымъ краемъ, для мужичи ар. 1.20, для женцицъ ар. 1.—. Заслоны, покр. ковры. Джутовый заслоны найновѣйшійи взоры, цѣлы, въ 2 краскахъ ар. 2.30, 4 крас. ар. 3.50. Джутовый гарнитуръ 2 покрывала на лѣжку и 1 на столѣ, найновѣйшійи взоры турецкы, въ 2 краск. ар. 3.50, 4 крас. ар. 6.—. Пикой зимовіи кофдры рожевы доволъ довгійи широкі, 1 шт. ар. 3.—. Жаккардъ, Маніліа коверъ 10 мтр. довгійи, модны, ар. 3.50. Рисовый гарнитуръ 2 покрывала на лѣжку и на столѣ, уложени посли найновѣйшійи краскѣ, ар. 4.50. Простирала 1 шт. безъ пѣва, 2 мтр. довгійи, ар. 1.50. Сѣнникъ шитый, 2 мтр. довгійи І ар. 1.40, ІІ 90 кр. Покрывала на конѣ тѣжкі, зъ бергями въ краскахъ, 190 сантим. довг., 130 сантим. широкі, І жовтійи ар. 2.50, ІІ сѣдрийи ар. 1.50. Фланелевы хустки на голову для женцицъ, дуже теплы, 3 шт. І ар. 2, ІІ 75 кр.	Скертти у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 8/4 ар. 2.— 3 шт. 8/4 ар. 1.—. Серветы лнійи, 4/4 въ квадрати, 6 шт. ар. 1.20. Бѣлье дамске. 6 шт. сорочокъ жѣвничихъ зъ модного полотна, зъ обичного зубчатого, ар. 3.25, зъ гафтованьемъ ар. 5.—. 3 шт. корсетѣвъ модныхъ зъ доброго шифону, гарно гафтованій І ар. 4.—, ІІ ар. 1.80. Занаски зъ оксфорду, кретону, полотна сѣрого и шифону, 6 шт. ар. 1.60. Повѣтнийи сѣдничѣ обильно прикрашенны, червоніи, сѣрийи або лапасты, 3 шт. ар. 3.—. Намѣтка въ ангоры на зиму, 10/4 вел. ар. 2.80. Юбка зъ волны овецой (Jersey), у всѣхъ краскахъ, гарно принашована І ар. 2, ІІ ар. 1.20. Панчохи жѣвничіи на зиму, бѣлы або въ краскахъ, 6 паръ робленыхъ ар. 1.50. Рушники зъ лнійного дамасту, 6 шт. зъ торо-вази, ар. 1.80, зъ бордюрою ар. 1.20. Товары лнійи и вебы. 1 штука — 29 лѣтѣвъ. Довное полотно. мѣнце (29 лѣтѣвъ) 1 штука 8/4 ар. 5.50, 4/4 ар. 4.20. Оксфордъ найнов. вѣзрѣвъ, 1 шт. (29 л.) ар. 4.50.	Шифонъ на бѣлье мужеское и жѣвниче. 1 шт. (30 лѣт.) І ар. 5.50, ІІ ар. 4.50. Преснирничій барханъ 1 штука (29 лѣт.) бѣлы або черв. ар. 6, голубій або бурій ар. 5.—. Каневасть на покрывала до постелѣ (1 шт. 30 лѣт.) І ар. 5.50, ІІ ар. 5.20. Атласовый Градъ на покрывала до постелѣ (1 шт. 30 лѣтѣвъ лѣтѣвъ) І ар. 7.50, ІІ ар. 5.50. Дамскій моднй товар. !! Купно при нагодѣ !! Зимовя гуня нѣгѣрѣ на убрания жѣвничіи, найлѣпшойи якості, 10 метр. ар. 3.20. Моднй матеріи въ краты 60 см. широкіи на шифонки и дѣточійи суконки, 10 метр. ар. 2.50. Jouron и Dreidraht матеріи у всѣхъ модныхъ краскахъ І ар. 3.50, ІІ ар. 2.80. Фланель Валеріи найновѣйшійи взоры, 10 мтр. ар. 4.—. Калмукъ найновѣйшійи взоры, 10 мтр. ар. 2.70. Барханъ на сукнѣ найновѣйшійи взоры, правдиво крашенны, 10 мтр. ар. 3.—. Кашмиръ, подвойный, чорный и въ краскахъ, 10 мтр. ар. 4.—. Вовнян. атласъ, подв. чорный и въ краскахъ, 10 мтр. ар. 6.50.

Литературный додатокъ „Дѣла“

БИБЛІОТЕКА НАЙЗНАМЕНИТШИХЪ ПОВѢСТЕЙ

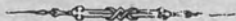
пѣдъ редакціею И. Белея

Томъ XXXV.

ПАНЪ ТЕРЕСА

ПОВѢСТЬ

ЕРКМАНА-ШАТРИЯНА

У ЛЬВОВѢ

Накладомъ редакціи „Дѣла“

Зъ друкарнѣ „Товариства имени Шевченка“ пѣдъ зар. К. Беднарского

1889.

I.

Мой дядько докторъ Яковъ Вагнеръ, стара слуга его Лизбета и я — жили въ глубокой затиши въ селѣ Анштатъ въ нѣмецкихъ Вогезахъ.

Дядько Яковъ по смерти своей сестры Христины взявъ мене до себе.

Я мавъ около десять лѣтъ, бувъ яноволосый, румяный и свѣжій якъ херувимъ. Одѣжь на менѣ була: шапочка, короткій кафтанъ зъ темного оксамиту, перероблений изъ дядькового, штанцѣ зъ сѣрого полотна и черевики зъ пришвами вовняными. Въ селѣ звали мене малымъ Фріцомъ. Дядько Яковъ що вечера, вернувшись до дому, бравъ мене на колѣна и учивъ читати по французски на Исторіи натуральной Біфона.

Менѣ здається, що я все ще въ тій нашій комнатѣ зъ низькою стелею зъ придимленими сволоками. Лѣворучъ бачу невеличкій дверѣ до сѣней и шафу дубову; праворучъ алькиръ заслоненый зеленою занавѣсою; въ стѣнѣ одъ свѣтла дверѣ до кухнѣ побѣчь зелѣзної печи прикрашенои грубыми ѳтисками зображень дванацятьохъ мѣсяцѣвъ року — Быка, Рыбы, Козорога и т. д. — а одъ улицѣ два ѳконця, що зъ мѣжъ листья винограду визирають на майданъ зъ кирпичею.

Бачу и дядька Якова: высокого росту, чоло у него высоке, ясне красне волосѣ мило выначуе широкій его скранѣ, нѣсь трохи орлиный, очи синій, пѳдборѳдокъ

круглавий, уста виявляють чутливість и доброту. На вѣмъ чорнѣй вовнянѣй панталюны, сурдуть ясно синій зъ мосяжними гузиками, и чоботы зъ ясно-жовтими штильпами вѣзъ звисаючими зъ переду шовковими кутасками. Свидѣть вѣ своѣмъ шкѣрянобѣмъ фотели, руки сперѣ на столѣ, и читає, а на лице его подовгаєте и опалене падєтѣнь виноградногo лєстєя дрожачого вѣ сонєчєнбѣмъ свѣтлѣ.

Бувъ се чоловікъ чутливый и великій прихильникъ спокою. Мавъ близько сорокъ лѣтъ. Ёго величали найлучшимъ лѣкарємъ вѣ околицѣ. Опѣсєя вжє довѣдавсь я, що бнѣ любивъ творити теоріи про загальне братєрство и що паки книжокъ, якѣ єму бѣдѣ часєу до часєу приносивъ пѣсланєць Фріцъ, дотыкали тои важнои рѣчи.

Всє се я бачу, не забуваючи и нашої Лізєты, уємѣхненон, зъ морщинами на лицѣ, доброи старухи, вѣ кафтаніку и спѣдницѣ зъ синьогo полотна; она прїєдє тамъ у кутѣ. На забуваю и кота Роллєра, що сидить на хвостѣ за печєю и думає зъ широко отворєними золотавыми мовѣ у совы очєма, що поблыскують вѣ темрявѣ.

Здаєсь мєнѣ, що тѣлько перейду сѣни, а вжє опинюся вѣ садѣ запахущѣмъ, а вийшовши на-деревяній сходы вѣ кухнѣ, побачусєя вѣ своѣй комнатѣ, де були синички, що то мы ихъ вкупѣ зъ малымъ Гансомъ Адєномъ, сыномъ шєвцєя, наловили на сєльцєя. Мала Елїза Масєрѣвна, дочка бурмїстра, частєнько забѣгала подивитись на пташки и просїла, дати їй, а коли Гансъ Адєнъ, Людвикъ и Францъ Сєпєлѣ, Кароль Штєнєрѣ тай я разомъ выганєли коровы и козы на пашу, на край берєзника, Елїза всє хапаласєя мого кафтана и говорила до мєнє:

— Фріцель! позволь менѣ вести корову!... не проганяй мене!

И я дававъ їй свѣй батѣгъ. Мы розкладали огонь на муравѣ и пекли въ попелѣ бараболѣ.

О, добрі то були часы! Довкруги насъ бувъ такіи спокѣй, така тишина! Усешло такъ въ порядку, такъ звичайно! Нїколи нїякого заколоту. Понедѣлокъ, вѣторокъ, середа—всѣ днѣ тыждня плыли по собѣ, кождый одинъ якъ другій.

Що дня встававъ я о тѣй самѣй годинѣ, одягався и сѣдавъ до смачной затирочки, що зварила Лізбета. Дядько выѣздивъ на кони, а я порався зъ сильцями и лапками на дрозды, воробѣ або синицѣ, якъ до поры року.

Въ полудне мы вже були дома. Ъли капусту зъ шкварками, клюски або галушки. Потѣмъ я ишовъ до худобы, навѣдувався до сѣлецъ, а коли було горячо, купався въ рѣчцѣ Квайхъ.

Вечеромъ всѣ мы, я, дядько и Лізбета ѣли дуже смачно и при столѣ дякували Господеві за Ёго ласку.

Що вечера, пѣдъ конецъ вечерѣ, якъ сумеркѣ почавъ стелитись по комнатѣ, давалася чути тяжка хода, дверѣ ѣдчинялись и на порозѣ являвся чоловікъ плечистый, присадкуватый, въ великѣмъ повстанѣмъ капелюсѣ.

— Добрый вечеръ, пане докторе!

— Сѣдайте, кертинолове! — ѣдповѣдавъ дядько. — Лізбето, вѣдчини но кухоннѣ дверѣ!

Лізбета вѣдчиняла, а червона поломѣнь зъ печи освѣчувала противъ нашего стола червоне лице кертинолова, якъ малыи сивыми очима споглядавъ на нашѣ стравы. Зъ виду ѣнъ цѣлкомъ подававъ на польну мышь: нѣсъ довгій, уста невеличкѣ, пѣдбородокъ плос-

кій, уха сторчачі, рідкі розтріпані жовті вуса. Капота его зъ сѣрого полотна досягала ледви кінця спини, велика червона камизоля зъ глибокими кишенями вільно звисала на бедрахъ, а на величезныхъ черевикахъ, усе заболоченихъ, блищали здорові цвяхи, що мовъ кѣгль виставали зъ грубыхъ пѣдшовъ.

Кертиноловъ мѣгъ мати около пятьдесять лѣтъ. Волосъ его починавъ сивѣти, великі морщини поорали червонаве чоло, а бѣло-жовтаві брови спадали ему трохи не на самі очі.

Его все можна було бачити въ полі, якъ наставлявъ лапки, або въ дверехъ пасѣки, на збочі коло березника. На лиці мавъ дротяну маску, а въ рукахъ убранныхъ въ грубі полотняні рукавицѣ тримавъ здорову остру ложку, що нею пѣдбравъ мѣдъ зъ трехъ своихъ уливъ.

Пѣдъ koniecъ осени покидавъ онъ село на цѣлий мѣсяць, перевѣсивши на плечѣ мѣшки: въ однімъ бувъ горнець меду, въ другімъ жовтий вѣскъ въ кружкахъ, призначений на продажъ доокрестнымъ священникамъ на свѣчи церковні.

Такій то бувъ нашъ кертиноловъ.

Поглядѣвши довго на нашъ стѣлъ, промовивъ:

— То сыръ... то горѣхи...

— Такъ — бѣповѣдавъ дядько, — просимо!

— Дякувати вамъ! радше закурю люльку.

Сказавши се, выймавъ зъ кишені чорну люльку зъ мосяжною накрывкою на малімъ ланцюшку. Въ задумѣ набивавъ си тютюномъ, усе ще поглядаючи докруги, потому выходивъ до кухнѣ, бравъ розжарений вуголь въ мозолисту руку и клавъ на тютюнъ. Менѣ здаєсь, немовъ ось бачу его, передъ собою, якъ задерши нѣсъ въ гору цускавъ передъ червоною поломанною великій

клубы дыму а потѣмъ вертався и зновъ сѣдавъ у темнѣмъ кутѣ, заложивши ногу на ногу.

Кромѣ кертинъ и пчѣль, меду и воску, кертиноловъ мавъ ще одно, важнѣйше занятѣ: ѡнъ вѣщувавъ будущину зъ лету птицъ, изъ скѣлькости саранчѣ та гусеницѣ, и зъ деякихъ нареказѣвъ записаныхъ у великѣй книзѣ въ деревяныхъ окладинахъ. Сю книгу дѣставъ ѡнъ въ спадщинѣ по старѣй тѣтцѣ Гемінговѣй и та книга поучала его про будущіи пригоды.

Тѣлькожь щобы ѡнъ зѣйшовъ на свои вѣщованя, конче мусѣвъ бути зъ нимъ приятель его Кофель — столяръ, токарь, годинникарь, фризієръ собакъ, ветаринарь — коротко кажучи: найбѣльшій теній Анштату и околаць.

Кофель займався усячиною: дротувавъ потовчену посудину кухонну, побѣлювавъ циною ринки, направлявъ старіи поломаніи меблѣ, направлявъ и орґаны, коли попувався мѣхъ або пищавки, ба дядько Яковъ мусѣвъ навѣтъ заборонити ему простувати поломаніи ноги и руки, бо Кофель почувавъ въ собѣ талантъ такожь до хирургіи. Кертиноловъ дуже високо его клавъ и бувало мовивъ:

— Яка се шкода, що Кофель не ходивъ до шкѣль... справдѣ велика шкода!

А всѣ кумоньки зъ села глядѣли на Кофеля якъ на чоловіка всезнавця.

Тѣлькожь все те не було-бъ выгодувало его, а найпевнѣйшимъ жереломъ его зарѣбку було шаткованье капусты въ осени. Взявши на плечѣ шаткѣвницю, мовъ кѣшь якій, ходивъ ѡдѣ дверей до дверей и кликавъ:

— Чи є капуста? є капуста?

Такій то гараздъ великихъ розумѣвъ...

Кофель бувъ низького росту, худощавый, бороду и волосѣ мавъ чорне, нѣсъ тонкій, рѣвний, кѣнчастый,

мовъ дяюбъ у качки. Руки тримавъ у кишеньяхъ малого круглого кафтана, на головѣ мавъ зсуену на потылицу шапку, грубѣ штаны и сивѣ попачканѣ клеѣмъ панчохи тѣлѣпались ему на ногахъ тонкихъ мовъ веретена, а черевѣки мавъ у кѣлькахъ мѣсяхъ порозтнанѣ, щобы догѣдно було нагнѣтамъ.

По приходѣ до насъ кертинолова, Кофель зъявлявся за кѣлька хвиль и дроботячи невеличкими кроками, промовлявъ поважнымъ тономъ:

— Доброго вкусу, пане докторе!

— Просимо, коли воля! — ѣдповѣдавъ дядько.

— Красно дякую. Мы ѣли сегодня салату. То моя найсмачнѣйша страва.

По тыхъ словахъ Кофель сѣдавъ коло печи и анѣ не порушився, доки дядько не сказавъ:

— Лѣзбето, засвѣти но свѣчку и здойми скатертку!

Тогдѣ вже и дядько накладавъ люльку и прису-
вався ближе до печи. Починалася розмова ѣдъ дощу,
ѣдъ погоды, ѣдъ жнивъ и т. п.

Кертиноловъ за день уставивъ тѣлько а тѣлько лапокъ пѣдчасъ зливы ѣдвернувъ зъ якогось сѣножати воду або тѣлько а тѣлько меду пѣдобравъ зѣ своихъ уливъ; его пчолы мали небавомъ роитися, вылягали вже на улиѣ а кертиноловъ лагодивъ заздалегѣдъ новѣ улиѣ на молодѣ пчолы.

А Кофель разъ-у-разъ мавъ голову заняту якимсь вынаходомъ: говоривъ про свѣй годинникъ безъ важокъ, що то на нѣмъ якъ-разъ зъ ударомъ дванацятю години, въ полудни, мало показуватись дванацять апостоловъ, а рѣвночасно когутъ мавъ пѣяти, а смерть косити; або розказувавъ про свѣй плугъ, що то натягнений мовъ годинникъ мавъ орати самъ изъ себе; або про инчѣй пѣдѣбно нечуваний вынахѣдъ.

Дядько слухавъ зъ поважною міною и потакувавъ головою, але при тѣмъ думавъ про своихъ недужныхъ.

Лѣтомъ сусѣдки засѣдали на кам'яній лавцѣ передъ нашими ѳдчинеными ѳкнами и балакали зъ Лізбетою о справахъ господарскихъ: одна за остатну зиму выткала тѣлько а тѣлько лѣктѣвъ полотна; друга оповѣдала, кѣлько яецъ несуть на день еи кури.

Я тѣлько дожидавъ наручної хвилѣ, щобы побѣгти до кузнь Кліпфеля, зъ вѣдки, ажъ изъ кѣнца села, блищала поломѣнь далеко крѣзь темряву ночи. Гансъ Адень, Франць Сепель и богато другихъ уже тамъ були. Мы приглядалися, якъ искры мовъ блискавки вылѣтали зъ пѣдъ ударѣвъ молота, и мы посвистували при гаморѣ наковала. Коли мали пѣдковувати якого старого коня, мы помагали тримати за ногу. Найстаршій мѣжь нами пробовали курити горѣхове листье и зъ того млоило ихъ; деякій другій хвалилися, що они каждой недѣлѣ идуть уже на танцѣ — то були паробчаки по пятнацять до шѣснацять лѣтъ. Зъ капелюхами на бакирь, зъ руками въ кашени, они курили, вычвняючись передъ нами.

Наконецъ о десятѣй годинѣ вся громадка розсыпалася, кождый спѣшивъ до дому.

Такъ минали будній днѣ въ тыждни. Тѣлько въ понедѣлки и пятницѣ дядько дѣстававъ „Франкфуртску Часопись“ и въ такій днѣ въ нашѣмъ домѣ бывало гостей бѣльше. Кромѣ картинолова и Кофля приходили: нашъ бурмистръ Христіянъ Маеръ и панъ Карольюсъ Ріхтеръ, звукъ старого слуги у графа Сальмъ-Сальма. Нѣ одинъ нѣ другій не мавъ охоты самъ передплатити часопись, але дуже було имъ мило послухати зъ нею за дармо.

Якъ же часто бѣдъ того часу я пригадавъ собѣ нашого товстого бурмистра зъ червоными ухами, въ вовнянѣй камизолѣ и въ вовнянѣй бѣлѣй шапцѣ, якъ вѣгодно розсѣвся въ крѣселѣ, на любимѣмъ дядьковѣмъ мѣсци! Здавалося, що бѣдъ роздумує надъ глубокими загадами, але бѣдъ о тѣмъ тѣлько думавъ, щоби новини добре затамити и потому розповѣсти своѣй жѣнцѣ, честнѣй Варварѣ, котра въ его имени порядкувала и вела всѣ справи громадскѣй.

А потѣмъ великій Кароліусъ, нѣбѣ хортъ въ ловецкѣмъ одязѣ и въ шапочцѣ зъ выправленою шкѣры, найбѣльшій лихваръ въ краинѣ, що на всѣхъ селянъ глядѣвъ легковажучо зъ горы, бо его дѣдъ бувъ локаемъ у Сальмъ-Сальма! Той Кароліусъ уявивъ собѣ, що бѣдъ показує вамъ особливу ласку, коли выкорує вашъ тютюнъ и о вѣчѣмъ инчѣмъ не говорить, якъ тѣлько о паркахъ, фазанахъ, ловахъ, правахъ и привилеяхъ пана von Сальмъ-Сальма. Кѣлько-жѣ то разбѣдъ бѣдъ того часу зъявився менѣ у снѣ его образъ! Бачу его, якъ входить до нашої низької комнаты и якъ зъ неѣ выходитъ; бачу, якъ насупивши бровы уважно наслухує, наразъ сягає рукою до великої кишенѣ дядькового сурдута, выймає капчукъ зъ тютюномъ, накладає собѣ люльку и зъ словами: „Позвольте!“ закурює бѣдъ свѣчки.

Такъ, все те живо ще стоять менѣ передъ очима.

Бѣдний дядько Яковъ! Добряга дававъ собѣ скурювати тютюнъ, навѣть не замѣчаючи нѣчого, бо зъ надто великою увагою читавъ новини дня: Републикане заняли Палатинатъ и вшли долѣ Реву, бѣдважились до боротьбы зъ трема електорами, зъ Вильгельмомъ королемъ Прусь и зъ цѣсаремъ Іосифомъ.

Всѣ чудувались тѣй зухвалости.

Панъ Ріхтеръ казавъ, що не довго прийдеться ждати, а вся тота голота буде вынищена до одного.

Дядько кѣнчивъ своє читанье усе якимись быстроумными замѣтами, то й теперъ, складаючи часопись, почавъ казати:

— Славѣмъ Бога, що мы живемо въ лѣсахъ а не посередъ винниць, въ пустыхъ горахъ а не на врожайнѣй рѣвиннѣ. Републикане мѣркують, що у насъ не мали бы що загарбати, и въ тѣмъ то наша безпечнѣсть, можемо въ спокою лягати и хропѣти. Але кѣлько то другихъ дрожать передъ ихъ розбишацтвомъ! Тѣ люде хотять переперти усе насильствомъ, але насильство нѣколи ще не довело до якогось добра. Говорять намъ о любви, рѣвности, воли, а самѣ не послугують ся тими засадами; покладають на силу своєї арміи а не на справедливѣсть своєї справы. Передъ ними, и то давно передъ ними, явился ивчѣ — свѣтови дати волю. Тѣ не били и не вбивали, они гинули тысячами и цѣлыми столѣтями представляли образъ ягняти роздира-ного вовками. Хтось бы гадавъ, що по тыхъ людяхъ навѣтъ слухъ загине, — адже нѣ! они здобули свѣтъ — здобули, правда, не тѣло, але душу людского роду, а душа — то все! Чому републикане не берутъ собѣ зъ нихъ примѣру?

На то Карольосъ Ріхтеръ почавъ згѣрдно:

— Чому? Бо они въ вѣяку душу не вѣрують и завидують володарямъ землѣ. А потому, всѣ тѣ републикане — то безбожники, ѡдъ першого до послѣднего, не поважають нѣ трона нѣ престола, перевернули рѣчи, що стояли ѡдъ нащадку свѣта, не хотять знати нѣякои шляхты, якъ коли-бъ шляхта не була сутью рѣчей на земли, якъ коли-бъ не було певно, що одній сотвореній до послуху а другій до розказу, якъ коли-бъ той уста-

новы не було видко навѣть въ природѣ. Мохъ росте пѣдъ травою, трава пѣдъ корчами, корчѣ пѣдъ деревами, а дерева пѣдъ небозводомъ. Такъ само хлопы стоять пѣдъ мѣщанами, мѣщане пѣдъ шляхтою, шляхта пѣдъ лицарствомъ, лицарство пѣдъ королемъ, а король нѣдъ папою, котрого представляють его кардиналы, епископы и архіепископы. То природный свѣтови ладъ. Нехай собѣ говорить, що хто хоче, нѣколи будякъ не вырасте такъ высоко, якъ дубъ, и нѣколи хлопъ не буде орудувати мечемъ такъ, якъ потомокъ славного войскового роду. Тымъ республиканамъ декуды на коротку хвилю пощастилося, а се длятого, що они своєю дѣйствию неимовѣрною ѡдвагою и своимъ безголовьемъ ошоломили свѣтъ. Розумный люде зовѣмъ потратили головы, бачучи, якъ они нехтують всѣ правила науки и нинѣшней засады. Се одинока причина тыхъ перевертѣвъ. Вы може бачили часомъ, якъ на поли нагле выльзе шуръ зъ норы и бѣжитъ противъ вола, а вѣль, побачивши наразъ шура, стае або й утѣкае, — такъ само отсе бачимо напихъ вояковъ, якъ ихъ та отчайдушность ошоломила а навѣть збила зъ толку. Тѣлькожь все те не може тревати довго, а нехай лишъ промне перше ошоломленье, то нашѣ генералы зъ семилѣтней вѣйны зовѣмъ певно вытовчуть тоту збиранину обѣрванцѣвъ до ноги и анѣ одинъ зъ нихъ не верне до свого несчастного краю!

Выповѣвши свое, панъ Карольюсъ зновъ запаливъ люльки и заложивши руки назадъ ходивъ вздовжь по комнатѣ зъ видомъ великон самосвѣдомости.

Всѣ прочѣ роздумували надъ тымъ, що ось почувли. Наконецъ забравъ слово кертиноловъ.

— Все, що має статися, станесь, — почавъ бнѣ.— Що тѣ республикане прогнали свою шляхту, то такъ уже було бѣдъ правѣку суджено: така вже була воля Бога!

А чи она порозумнішає и зверне на праву путь, того вгадати годѣ, се вже якъ Господь Богъ дасть, — Бго воля, чи схоче мерцѣвъ воскресити. Але торбкѣ я приглядаючись роботѣ моихъ пчѣль, запримѣтивъ, якъ тѣ мушки, такѣ любї и красенькї, нагле кинулись на трутѣвъ, стали колоти ихъ и зъ ули выкидати. И такъ кожного року. Тѣ труты плодятъ молодыхъ, а пчолы удержують ихъ, доки они въ улию потрѣбнї, — потѣмъ убивають. То огидне, а однакожъ такъ уже суджено. Коли я приглядався пчоламъ, мысливъ о республикахъ: они на дорожѣ—выбивати своихъ трутѣвъ. Але-жъ дарма! Безъ тяхъ не обійдеться, придуть другї и ихъ зновъ треба буде запомагати тай кормити. Очевидно, опѣсля пчолы стануть зновъ сердитись и на сотки убивати. Хтось бы думавъ, що вже тому конець. Зовсѣмъ нѣ! по тяхъ придуть инчі. Такъ уже мусить бути! мусить бути!

Кертиноловъ разъ-у-разъ кивавъ головою, а панъ Каролюсъ, приставувши середъ комнаты, кликнувъ:

— Якихъ то вы трутѣвъ маєте на гадцѣ? Справдѣшнї труты — то зарозумѣла голота, що уважає себе за способну до всего...

— Даруйте, пане Рїхтеръ — ѳдповѣвъ кертиноловъ — труты то тѣ, що не роблять, а хотять усе споживати; тѣ, що хотять въ роскошахъ жити, а нѣякои инчої служби не робити, якъ тѣлько безъ упину вертѣтися коло королевон. Имъ позволяють жити, але наконець, такъ уже призначено, выкидають ихъ. Такъ сталося вже тысячу и тысячу разѣвъ и буде усе повтарятися зовсѣмъ певно. Запападнї роботящї пчолы, що такъ дуже люблять ладъ и ощаднїсть, не можуть кормити неробѣвъ, нездарныхъ. То є нещастье, то прикро,

але оно вже такъ е. Робить хто мѣдъ, то радъ бы мати его для себе самого.

— Вы якобинець! — крикнувъ Каролюсъ страшно обуреный.

— Нѣ, зовѣмъ нѣ. Я обыватель зъ Анштату, кертиноловъ и пасѣчникъ. Люблю свѣй край такъ само горячо, якъ вы, и радо пожертвувавъ-бы себе за него, може й охѣтнѣйше, анѣжь вы. Але я мушу заявити, що справдѣшнїй труты то тѣ, що нѣчого не роблять, а пчолы — тѣ, що роблять, бо я се сто разѣвъ бачивъ.

— Ну, — крикнувъ Каролюсъ Рїхтеръ — я бы заложився, що Кофель має тї самї погляды, що вы!

На то низькій столяръ, що доси зовѣмъ не бдзавався, бдповѣвъ, клѣпаючи очима:

— Пане Каролюсъ! Коли-бъ я мавъ щастье бути внукомъ слуги Ері-Петера або Сальмъ-Сальма и коли-бъ менѣ въ спадщинѣ припали великїй маєтокъ, що давали-бы менѣ змогу жити въ роскошахъ и лѣнощахъ, тогдѣ я бы сказавъ, що труты — трудящїй а пчолы — лѣнохн. Але я, въ своѣмъ станѣ, потребуу всѣхъ людей, щобы жити, то й не кажу нѣчого. Мовчу, а тѣлько гадаю, що кождый повиненъ тѣлько мати, кѣлько заслужить своимъ трудомъ.

— Моя любїй приятелъ, — заговоривъ потѣмъ дядько поважно, — не говорѣмъ бѣльше о тыхъ рѣчахъ, бо мы таки не вырозумѣмося. Спокою! спокою! ось чого намъ треба. Спокой приноситъ людямъ щастье и добробытъ и вказуе кождѣй людинѣ властиве мѣсце. У войнѣ, бачимо, мають перевагу злїй наклонь: убїйства, рабунокъ и инча погань. И всѣ люде лихонь вдачѣ любятъ войну; она для нихъ єдиный способъ, щобы чимсь показатися. Въ часахъ спокою они були-бъ нѣчимъ и можна бы дуже легко пѣзнати, що ихъ гадки, вынаходы

и бажаня зовсімъ не можуть уважатись геніяльними. Богъ сотворивъ чоловіка для спокою, працѣ та любови своєї родини и ближніхъ. А що війна суперечить усе-му тому, то она — правдива язва. Але отъ бѣ десяти година. Мы могли-бы спорити и до ранку, а згоды таки бы не було. Длятого я внощу: идѣмъ спати!

На то всѣ встали, а бурмистръ, кладучи свои великі руки на бѣчній поруча крѣсла, говорить:

— Дай то Боже, щоби анѣ республикане, анѣ Прусаки, анѣ цѣсарске войско сюды не переходили, бо то все люде голодні и жаждущі. И якъ чоловікови далеко любѣйше самому выпити своє вино, анѣжь бачити, якъ его другій цѣдять, — такъ менѣ милѣйше довѣдуватись о тыхъ рѣчахъ изъ часописи, анѣжь бачити ихъ на власній очи. То моя гадка.

По тѣй замѣтцѣ бурмистръ выходивъ зъ хаты, а всѣ прочі за нимъ.

— Добра нѣчъ! — кликавъ за ними дядько.

— Добра нѣчъ! — ѡдповѣдавъ кртиноловъ, вийшовши на темну улицю.

Дверѣ замыкалися и дядько казавъ до мене:

— Ну, Фріцель, скоренько спати. Доброго тобѣ сну!

— И вамъ дядьку! — ѡдказувавъ я.

Лізбета и я выходили сходами на гору.

За чверть години глуха тишина панувала въ цѣлѣмъ домѣ.

II.

Однои пятницѣ вечеромъ въ мѣсяци падолистѣ 1793 року Лізбета по вечери, якъ звичайно, мѣсила тѣсто на

хлѣбъ. А що мали бути такожъ паляницѣ зъ яблоками, то я сидѣвъ коло неї въ кухні и радо приглядався єї пораню.

Підмѣсивши тѣсто, додала дрѣжджей, обскоблила корыто доокола и накрыва грубою периною, щобы тѣсто выросло. Потѣмъ розкинула вугльє въ печи, кочергою всунула въ глѣбъ три великій вязанки сухого хворосту и тѣ заразъ займилися полонѣнью. Якъ огонь добре розгорѣвся, Лізбета поставила бляшану затулу передъ челюсть и вповѣла до мене :

— Теперъ, Фріцель, ходѣмъ уже спати. Завтра рано, скоро встанешъ, будуть паляницѣ.

И мы вилѣзли до нашихъ комнатоукъ. Дядько Яковъ уже зъ годину хронѣвъ въ своимъ алькири. Я укладся въ лѣжку, трохи помисливъ о застрѣшнихъ ласощахъ, а незабавки заснувъ сномъ праведныхъ.

Я спавъ довго, але була ще нѣчь и мѣсяць зазиравъ цѣкаво у мое ѣконце, коли мене збудивъ якійсь особливый, менѣ зовсѣмъ незнакомый гамѣръ. Здавалося, мовъ-бы цѣле село було зачароване: десь далеко ѣдмыкалися и замыкалися дверѣ, безлѣчь крокѣвъ чалапало по болотѣ на улици, и въ нашѣмъ домѣ то входивъ хтось то выходивъ, а на шибкахъ мого ѣкна блищали червоної ѣдблиски.

Можете собѣ подумати, якъ я счудувався!

Наслухуючи якусь часину, вставъ я тихенько и ѣдчинивъ ѣкно. На цѣлѣй улици було повно людей, ба не тѣлько на улици, але и въ огородцяхъ и по уличкахъ довкруги : самѣ великій хлопы въ широкихъ кѣнчастыхъ капелюхахъ, въ довгихъ синнихъ сурдутахъ зъ червоними вылогами, зъ широкими бѣлыми ременями черезъ плечѣ и зъ товстими косами на плечахъ ; не кажу вже про шаблю и патронташъ при бедрахъ, — я се першій

Выходит у Львові що дня (крім неділі і рушійних свят) о 5-й годі по полудні. Литературный додаток "Библиотека наименитных повестей" выходит в вторник, и в вторник и пятницу на перемену разомъ в Діло.

Предплату и нисераты принимают: у Львові Адм. нисерация "Діло" ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошеній, ул. Коперника ч. II, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара почта), у Вдана М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ в Гамбургѣ M. Naassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діло" и нисераты за нисераты платитъ у Львові.

ДІЛО

Предплату на "Діло" зъ литер. додаткомъ за Границей:

а цілий рікъ . . . 18 зр. на цілий рікъ . . . 24 зр.
на півъ року . . . 9 зр. на півъ року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 зр. на півъ року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція побѣ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляются лишь на поперекъ застереженіе. — Рекламная попечатанная роль бѣ порта

Поодинокое чіско копій 8 зр. а. в.

Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 зр. бѣ одною стрічкою печатною, въ рубр. "Надбавка" по 20 зр. а. в.

Подати чісляютъ по 10 зр. бѣ стрічки.

Интерпеляція

внесена на XX-мъ засѣданію сойму зъ 16 п. ст. падолиста.

Хотя Русины бѣ самого пралучена Галичини до Австріи непрерывный давали доказъ своей вѣрности для династии и державы; хотя неустанно доказывали, що свои интересы и цѣли уважають за авіязаніи зъ интересами и цѣлями монархія; хотя весь ихъ загаль въ стремленію до своего національного, культурного и экономичного розвою завсѣгда держався строго границъ означенныхъ законами, — однакожь бѣ довшого часу стрѣчаються они зъ явными ознаками підозрѣванія и неприязни зъ правительственныхъ властей и органовъ, котрі трактуютъ ихъ якъ-бы якіи элементъ неевный а ихъ розбій якъ-бы небезпечный для державы. Майже всяка акція Русинівъ въ напрямѣ до забезпеченія и сирѣпленія ихъ національной есизистенціи, до ихъ культурного и экономичного розвою знаходять у тыхъ-же властей и органовъ найтяжшій и найрозвѣдчѣйшій перепони, и ті перепони кладуться не тільки въ тыхъ широкыхъ границахъ, які намъ уставъ конституційный лишае ексекутивной власти, але дуже часто и по-за тими границами. Зігарантована всімъ народамъ Австріи грудневою конституцією зъ 1867 р., на котрой основѣ Русины все стояли и стоятъ, національна и языкова рівноправність не має для Русинівъ въ практицѣ приложенія, а в запорученіи основными законами державными права особистон свободы, право домове, право агромаджування и закладати товариства, свобода прасы, свобода вѣры и совѣсти супротивъ Русинівъ властями и органами правительственными дуже часто нарушуются, вглядно не выковуются. И таке Русинамъ прямо неприязне поступованье обявляе не тільки спорядичными фактами: оно, о сѣбѣ охрываетъ въ правій формѣ, очевидно вымагаея верховными властями кравными бѣ властей и органовъ назнати, а о сѣбѣ охрываетъ переступае границы права, знаходитъ коли не одобрѣніе то выразне и видимо зъ горы запевнене толерованье. Зъ такового на певну систему усазуючого поступованія пробываея тенденція: зъ одной стороны адшувати всій національній, культурный и экономичный розвій Русинівъ, зъ другой стороны всѣхъ Русинівъ, заходячихъ ся коло того розвою, представляти будъ яко іравитуючихъ до православія и Росіи панелавствѣ, будъ яко полатичныхъ революціонеровъ, будъ яко соціалестичныхъ ворохобанковъ. Въ той цѣли поодинокіи зовсѣмъ дробній и бдорваніи факты, не маючи анія для загального розвою Русинівъ, вышрбуются до кольосальномъ мѣры и укладаються штурно зъ собою въ являе, а нати підстає възбуджуется и удержуется недовѣрье до Русинівъ урѣшачихъ сѣрь и утверджуея погуба для Русинівъ система, даюча одному имъ найнеприязнѣйшому сторонництву въ краю панованье надъ ними.

Поступованье противъ Русинівъ и тенденцію того поступованія выказуютъ преимой давнійшій факты, а зъ фактовъ въ остальныхъ часахъ между ними слѣдующіи:

I. Ц. к. правительственный власти и органы нарушаютъ права руского языка. Н. пр.:

1) Ц. к. староста долиньскій Цышка вызвавъ кѣльократно рускихъ душастарѣвъ своего повѣта, чтобы ставилася въ кнѣжамъ метричальными въ ц. к. старостѣ въ Долинь за-дѣя констатованія, чи они не ведутъ тыхъ кнѣжъ въ рускомъ языкѣ.

2) Той-же ц. к. староста звернувъ руске письмо шебной рады мѣщевон въ Струтинѣ въ замѣтку, що она тільки въ польскомъ языкѣ яко урядовимъ зъ ц. к. шебной радою окружною має корреспондувати. — Жалоба на поступованье ц. к. старосты Цышки до ц. к. намѣстництва не мала успіху.

3) Ц. к. шебной инспекторъ окружній у Львові Керекярто на учительскихъ конференціяхъ не позволяея предладати темъ въ рускомъ языкѣ, а коли одинъ учитель дня 24 сѣрпня о руску тему убабмывася, той-же инспекторъ бѣдѣвъ: "Досытъ, що по руски позволяея тутъ говорити, а темъ писати не вѣльно; нехай Русины упоминаються о свѣй языкъ черезъ своихъ посѣдовъ въ соймѣ!"

4) Сама ц. к. президія намѣстництва въ маю с. р. на руску рекламацию Кндрата Захарчука зъ Ляцкого (въ золочѣвскомъ повѣтѣ) и товариштвъ противъ оголошеніи въ Gazet-ѣ Lwowsk-бѣ листы вирлисебѣ дажа бѣдѣвъ въ языкѣ польскомъ.

II. Ц. к. уряды и суды не респектуютъ урѣшачихъ свѣтъ рускихъ и нарушаютъ свободу вѣры. Н. пр.:

1) Урядъ податковый въ Сяноцѣ возавъ на день Трѣхъ Святитѣль (11 лютого) всѣхъ начальниковъ громадъ.

2) Старостѣ въ Станиславовѣ бѣвало на третій день Великоднихъ свѣтъ господаря зъ Острова по поводу, що его пѣсь кинувся на жандарма.

3) Судъ богородчанскій возавъ на свѣто Богоявленія Петра Гадзика, Петра Галыча, Гаврила Балабана. Судъ въ Залбцахъ возавъ на свѣто Ч-стного Креста 13 селянъ зъ Батькова.

4) Ц. к. старостѣ золочѣвске засудило кѣльканати селянъ и селянокъ зъ Ляцкого на кары грошей по 30 до 50 зр. за то, що они, ибѣлы удержавшого-я бѣ непамятныхъ часѣвъ авічаю, поїшли на бѣцуетъ за границу до Почава безъ паспорту на одѣвъ день. Той засудъ мотивувазо старостѣ § омъ 25 патенту зъ 24-ого марта 1832 р., хотя не перевезло поступованія тымъ патентомъ приписаного, хотя поворотъ селянъ передъ оголошеніемъ едниту побѣла §§. 32 и 36 того-же патенту повиненъ бѣвъ споводувати застановлене цѣлон справы, и хотя впрочѣмъ приписы патенту знесеніи сѣтъ арткумомъ 4 основныхъ законѣвъ зъ 21 грудня 1867 р. Ц. к. намѣстництво засудъ той що-до винѣ потвердало (3 сѣрпня 1889 ч. 9407).

III. Ц. к. власти и органы правительственный нарушаютъ законъ о стоваршенихъ зъ 15 падолиста 1867 р. и выступаютъ ворожо противъ закладана просвѣтныхъ товариштвъ — чѣтаєнь. Н. пр.

1) Однацѣть господарѣвъ зъ Залужа въ рогатинскій повѣтъ внесли поданіе зъ статутами на зазыанье чѣталѣвъ. Ц. к. староста Райхельтъ приказавъ начальникамъ громадъ сировадити всѣхъ підписавшихъ на статутѣ до старостѣ, а тамъ піддаю ихъ стрѣгой индѣгація на тему: хто ихъ намовляе до застанованія чѣталѣвъ? хто имъ давъ статутъ? чи власноручно підписали? Притѣмъ ц. к. комисаръ старостѣ Мильнеръ бѣдраджувавъ селянамъ закладати чѣталѣво, а вконецъ казавъ имъ поодинокѣ бѣдѣтувати статутѣ.

2) Ц. к. староста въ Сянтинѣ передавъ потверджений ц. к. намѣстництвомъ статутѣ для чѣталѣвъ въ Ганковцѣхъ жандармови, а той, явившися въ сѣль, приказавъ підписавшихъ статутѣ заклады до канцелярии громадской и запытавъ ихъ: "Хто властиво закладае чѣталѣво: чи вашъ дѣти, чи може хто зъ васъ?" На бѣдѣвъ "мы", крикнувъ жандармъ: "Гѣла вы, то такимъ бунтѣвникамъ зъ цѣлого свѣта, якъ вы, не позволяея; васъ варто бы перше на якіе-бъ частъ до арешту замкнуты". Жандармъ бѣдѣшовъ, забравши зъ собою статутѣ.

IV. Ц. к. власти и органы правительственный зовсѣмъ безпідставными ревизіями и арештованіями (и то звычайно не судовыми, але административными) нарушаютъ самовольно право домове и право особистон свободы и терроризуютъ спокойна людѣсть. Н. пр.:

1) Для 5 липня явився ненадѣбно жандармъ зъ Мостѣвъ-волинскихъ Геръ въ домѣ Теодора Михайлы въ Бунинахъ въ жовѣвскій повѣтъ и почавъ у него переводати стрѣго ревизію, при чѣмъ тракувавъ въ брутальныи способѣ яко господаря тѣвъ и его родину. На настѣйчѣве домаганье Микхилты показавъ жандармъ приказъ ц. к. старостѣ въ Жовки, поручаючий перевести стрѣго ревизію за podbitajacemi pismami, котрыхъ не було, а ревизія сѣбѣчалася забраніемъ "Псалтири" и "Воскресного Канона".

2) Для 5 падолиста прибулъ секретарь львовского старостѣ Завистовскій и чотири жандармы до Журавникъ и робили стрѣго, бо навѣтъ тѣлесну ревизію у господаря Дмитра Гладуна, не выказавшися, помямо жадаю господаря, нѣякимъ уповаженіемъ до переведенія ревизіи ані не подавши причины въ тѣмъ, що у Олесеы Гладуна и у Федька Мешинного; при нисультатѣ жандарма забрано Дмитрови Гладунову евангеліе, катихизмъ и одинъ приватный листъ.

3) На безосновный доносъ приказало ц. к. старостѣ въ Збаражѣ арештувати 4 господарѣвъ въ Черняхѣвахъ Якова и Ивана Скалецкихъ, Гринька Копута и Никола Подѣбного въ мѣсяці червня. Жандармъ выволѣвъ ихъ въ ночи зъ постѣль и закованныхъ повѣвъ до Збаража, де ихъ вкывано до арештѣвъ судовыхъ. На другій день по списанію протоколу около полудня выпущено ихъ на волю. Староста звиняея, що не казавъ ихъ заковувати.

4) На дивоглядну денуціацию обшару дѣбского о "московскихъ шпітунахъ" приказавъ ц. к. староста дрогбынскій Свѣтальскій жандармеріи приставити двоухъ академикѣвъ, братѣвъ Погорецькихъ, зъ дому ихъ дѣдыка, парохѣ о. Ильницкого въ Залбѣтѣ, бѣдаленого лише 3 милѣ бѣдѣ мѣця ихъ принадлежності въ тѣмъ самѣмъ повѣтѣ. Жандармъ забравъ ихъ дня 19 вересня о 6 годѣвъ рано, помямо представлѣвъ парохѣ и начальника громадѣ, и бѣставлѣвъ въ дощ и студѣвъ на полудне до Дрогобыча, де старостѣ на поясненіе ц. к. секретаря повѣтвого, що браты Погорецькы сѣтъ авіаи ему особисто спокойный людѣе, казавъ ихъ выпустити.

V. При сѣгорбчныхъ выборахъ до сойму кравового въ наибѣльшій части рускихъ повѣтѣвъ ц. к. политичный власти и органы не тільки стояли явно и рѣшучо по сторонѣ противныхъ Русинамъ кандидатѣвъ и старалася

переперти ихъ выбѣръ всѣми средствами своєю урядовой власти, але уживали такожъ пресіи и терроризму и нарушали законы и права. Н. пр.:

1) Ц. к. старостѣ рогатинскѣе нарушило законъ о агромаджуваніяхъ зъ 15 падолиста 1867 р., зажадавши донесенія собѣ о маючѣмъ бѣдѣтѣ агромаджуванію выбѣрѣвъ и выславши на то агромаджуванье своего бѣдѣручника и жандарма, котрый нѣтувавъ надбѣдачѣхъ выбѣрѣвъ.

2) Ц. к. старостѣ калуске нарушило законъ прасовый, скованискувавши друковану у Львові и тамшними властями безпеченства зовсѣмъ не квестіовану біографію руского кандидата зъ портретомъ.

3) Ц. к. старостѣ и жандармы допускали безправныхъ арештованъ рускихъ выбѣрѣвъ и правыбѣрѣвъ. Старостѣ въ Городѣнцѣ приарештувазо начальника громадѣ Степѣвы Теодора Курілюка, коли появився въ Городѣнцѣ въ день переводженія тамъ правыбѣрѣвъ. Курілюкъ прибувъ въ приватѣмъ интересѣ, але о нѣтъ говорено, що бѣвъ хоче кандидувати на посла до сойму; въ арештѣ пересидѣвъ кѣлька годѣвъ. — Старостѣ въ Рудкахъ возвало на день выбѣру выбѣрѣвъ-виришѣта Николая Василышного зъ Горожанъ-великон и приарештувазо его подѣ позоромъ, що бѣвъ допустився шкѣды пожевой, дѣбѣто-жъ въ той очевидѣ цѣли, чтобы выклѣкати переполохъ между выбѣрѣвами, у котрыхъ Василышнѣвъ мѣвъ велике довѣрье. Того-жъ дня вечеромъ, ажъ по переведенію выбѣру посла, дѣбѣто Василышного на волю. При выбѣрѣ въ Равѣ руской въ дверяхъ выбѣрѣвъ салѣ агитаторы неруского кандидата выдѣрали въ очѣхъ жандарма рускимъ выбѣрѣмъ карты легитимаций. На приказъ практиканта старостѣ Вѣнцковскаго арештувавъ полиціи руского выбѣрѣва Петра Пѣзюра. Ажъ на интервенцію и агрожене выпущено арештованого на волю. — При правыбѣрахъ въ Кобакѣхъ въ ко-бѣвскѣмъ повѣтѣ жандармы не только агитували, але одѣвъ зъ нихъ арештувавъ, не подаюча причины, господаря Григорія Семанюка, жалувашшого-я на неправильне переведеніе правыбѣрѣвъ, и осадѣвъ его въ громадскѣмъ арештѣ, де Семанюкъ пересидѣвъ 24 годѣвъ.

4) Въ Тернополіи допустили жандармы грубого насильства. Въ ночи передъ выбѣромъ навали зъ пѣною тополью полиціантѣвъ подѣ проводомъ постѣнѣра Яскерского на приватну хату въ готѣли, де збѣрѣній були рускыи выбѣрѣвъ, вѣрлиси на подѣбѣе, и выклѣкавши подѣтучно зъ комнаты Павла Думку зъ Купчанѣвъ, кинули на него и на нѣшихъ выбѣрѣвъ и бѣли ихъ, а протѣстующего противъ такого насильства правника Гарасимова жандармъ кѣлька разѣвъ ударѣвъ въ лице и въ голову. Другіи жандармы побѣли Василь Бутрѣна зъ Стегнѣковѣвъ, Антона Калужа зъ Купчанѣвъ, Стефана Гарматѣвъ, потручѣвали и чѣвно оскорбляли выбѣрѣвъ священникѣвъ Теодора Стадѣна и Евстахія Цурковскаго. Выбѣрѣвъ выскакували окнами, бояея о жѣтѣе, и около 20 поутѣкала же въ ночи домѣвъ. На другій день 57 рускихъ выбѣрѣвъ зложали руску Стефана Гарматѣвъ 57 картъ легитимацийныхъ на столѣ комисіи выбѣрѣвъ, бѣдѣтѣвѣвъ бѣдѣ голосованія. Постѣнѣрѣвъ Яскерскій рѣтѣмъ своимъ на запытаніе: Wer hat Sie dorthin geschickt? бѣдѣвъ: Ich habe einen Auftrag gehabt.

5) Въ часѣ выбѣрѣвъ и по выбѣрахъ рускыи газеты не могли нѣчого писати, навѣтъ цѣлѣмъ объективно нѣтъ факты подавати, о незаконностяхъ ц. к. правительственныхъ властей и органовъ въ цѣлѣй акціи выбѣрѣвъ, бо улягали сейчасъ конфескѣтъ. Письменный донесеніи выбѣрѣвъ о незаконностяхъ до ц. к. на мѣстництва, а навѣтъ устѣй представлѣна депутаций не мѣли успѣху.

VI. Ц. к. правительственный власти выводятъ тенденційный процесъ политичный противъ Русинѣвъ.

Въ мѣсяці сѣрпня арештовано у Львові литератѣвъ Ивана Франка и Михайла Павлика, а бѣдѣтъ вытѣчено ще слѣдѣсто противъ кѣлькохъ Русинѣвъ. Пытанье что до винѣ тѣхъ людей лишаемо зовсѣмъ на бѣдѣ; однакъ спо-сѣтъ, въ якѣй ся справѣ политичными властями була зааницирована а судовыми переводжѣна, безпідставне втяганье до неа людей спѣкѣйныхъ и льовальныхъ у Львові и на провинціи, ревизіи по рускихъ редакціяхъ и товариштвахъ вѣзаютъ наглядно, що заходять тутъ або грубе лѣдѣи допускае незыанье рускихъ бѣдѣснѣвъ и людей, або радше, якъ се и при давнійшихъ процесѣхъ политичныхъ противъ Русинѣвъ показалося, тенденція, чтобы широкіи круги Русинѣвъ представити цѣнайменше яко перенатѣ политично-чи соціалѣстично-революційными вѣдѣями и тѣмъ способомъ поочередно всѣхъ Русинѣвъ що-до ихъ усопѣбленія для державного и еусѣбного ладу и что-до ихъ льовальности здѣскредитувати.

VII. Ц. к. власти правительственный стараются взагалѣ всяку органичну працю Ру-

синѣвъ, навѣтъ ведену въ згодѣ и спѣбности зъ толерантными Поляками, и навѣтъ на економичнѣмъ поли утруднѣти або и уневозмож-вляти. И такъ:

1) Въ мѣстѣ Коломыи спѣбными законами Русинѣвъ и Поляковъ мѣла заложитися 4-класова руска школа народна. Потрѣбна на то ухвала рады мѣсѣон будѣ вже запыненна, коли тамшнѣе ц. к. старостѣ выступило неприязно противъ того дѣла, радныхъ мѣсѣихъ бѣдѣ сего бѣдѣвало и заложене школы перешкодило, хотя въ Коломыи естѣ до 5.000 Русинѣвъ а нема аніи одной руской школы.

2) Въ тѣмъ-же мѣстѣ добре мыслящій людѣе, Русины и Поляки, котрі бѣдѣбно а спѣбною акцію передъ чѣтирма роками мѣсто бѣдѣ руины черезъ лиху господарку уратували и до ладу привели, хотѣли перевѣдѣти спѣбно и настѣйчѣ теперѣ выборы до новой рады. Однакъже въ мѣсяці жѣтѣви одного зъ тѣхъ Поляковъ, высшего урядника, и одного зъ Русинѣвъ, профессора гимназіи Грошкѣвича нагло перенесено. Перенесеніе проф. Грошкѣвича мотивоване було "взглядами служебными", хотя бѣвъ въ коломѣйскій гимназіи, яко едѣный до руского языка квалификованныи учитель, конче бѣвъ потрѣбный, а въ IV-бѣ гимназіи польской у Львові, кудѣ его приѣдѣно, зовсѣмъ естѣ непотрѣбный. Вывадѣ на него бѣвъ доносъ, що бѣвъ мѣвъ участъ въ якѣй-бѣ демонстраціи при гоноу русскаго консула зъ Черновѣвъ въ Коломыи, однакъже фактично аніякомъ такой демонстраціи не було, а его и не переслѣдувано. Се перенесеніе вышло на шкѣду шѣблѣнства, тѣмъ бѣльше, що на мѣ-сѣ Грошкѣвича даво заступника, котрый руского языка навѣтъ добре не знае; оновышло дажѣ на шкѣду доповняючого школы промыш-словон въ Коломыи, котрой Грошкѣвичъ бѣвъ управителемъ, на шкѣду мѣста и Русинѣвъ коломѣйскихъ, котрыхъ интересы Грошкѣвичъ заступавъ въ радѣ мѣсѣой, а впрочѣмъ и на бѣдѣтѣлѣ шкѣду матеріялну Грошкѣвича, чѣго бѣвъ аніи своимъ поведѣніемъ яко бѣдѣватель державы аніи яко учитель зовсѣмъ не заслуживъ.

3) За-дѣя економичного розвою Русинѣвъ, именно за-дѣя бѣдѣвженія домашнаго промы-слу спеціально гуцулского, зазыалося въ Коломыи торговельне товариство подѣ назвою "Гуцулска Сѣбѣла". Саму пожиточному и бѣдѣ добре мыслящихъ обыватѣлѣвъ краю безъ рѣзѣнцѣ народности подѣбраному дѣлу, коломѣйске ц. к. старостѣ ставитъ всѣлякы перепони. Досѣ же не выдало Сѣбѣлѣ промысловой карты, хотя о нѣю подаѣла же 1 сѣчня, а бѣдѣ еѣ директорѣ Иларіона Гарасимовича зажадала доказу квалификаційного до веденія торговлѣ, хотя законъ промысловый бѣдѣ купцѣвъ того не вымагае, жадало выказанія, що має право власновѣльно управлять своимъ маѣствомъ, жадало навѣтъ паспортѣ, хотя знаѣло, що Гарасимовичъ естѣ австрійскимъ обывателемъ и властителемъ реальности въ Старуни въ повѣтѣ богородчанскѣмъ.

VIII. Урядова праса выступаетъ сторонничо и тенденційно противъ Русинѣвъ, даючи тѣмъ новымъ доказъ, що всякы поодинокы факты неприязного и незаконного поступованія ц. к. правительственныхъ властей и органовъ противъ Русинѣвъ не суть только фактами бѣдѣр-ванными, але обявомъ системы.

И такъ Gazeta Lwowska въ справѣхъ о-бохъ народностей нашего краю стоитъ завсѣгда на становищи одностороннѣмъ; только польскыи справы, а именно справы одного сторонництва польского, представляе яко справы кравны, а о Русинахъ и рускихъ справѣхъ або зовсѣмъ не задуе або представляе тѣ справы яко партикулярны. Особливо при сѣгорбчныхъ выборахъ до сойму писала о польскѣй акціи выбѣрѣвъ мѣвъ-бы о едѣно управленіи, а о кандидатурахъ посѣльскихъ бѣдѣывалася сторон-ничо и тенденційно (н. пр. въ Калужинѣ, въ Жовѣвщинѣ). Въ н-рѣ 246 зъ 25 жѣтѣвъ по-мѣстѣла статью подѣ надписомъ Lwów 24 października, въ котрой навѣзуючи до бѣдѣвъ въ соймѣ д-ра Окуневского о выборахъ посла въ кобѣвскѣмъ повѣтѣ, згадуе, що въ тѣмъ-же повѣтѣ ведѣея якась акція, маюча cele zbrojne подѣ вглядѣмъ еусѣбного ладу, а згадуе въ тѣмъ способѣ, мѣвъ-бы, чи то противъ д-ра Окуневского, чи противъ якои части Русинѣвъ, чи противъ Русинѣвъ взагалѣ, хотѣла възбудити підозрѣнье о якусь таку акцію.

Звѣдѣвши, що таке поступованье ц. к. правительственныхъ властей и органовъ прав-дѣтъ Русинѣвъ и шкѣдитъ ихъ управленіемъ интересамъ, признаннымъ и загарантованнымъ конституціою;

звѣдѣвши, що оно стоитъ въ яркѣй супе-речности зъ загальными основами правными, якъ и нарушае обовязуючы законы;

звѣдѣвши, що оно въ Русинахъ ослабѣя одну зъ найсильнѣйшихъ и найневиѣйшихъ підѣоръ державы, підрывае взаимне довѣрье между Русинами а державою, и Русинѣвъ навѣтъ провокуе, —

пѣдѣсанѣй, веденіи не менше интересами державы якъ и интересами руского народу, запытують ц. к. правительство;

— Для вѣдучихъ зѣ Львова до Бережанъ заводиться
одъ 1 грудня с. р. велика полекша, бо буде кур-
сувати въ Золочева до Бережанъ що дня постова

каретка, въ которой одно мѣсто у внутри коштувати буде 1 зр. 92 кр а на передѣ 1 зр. 47 кр. На почтѣ есть такожъ безплатна выжидальня 36. Львова треба виѣздити поѣздами вѣчними по 10-тій година, бо зъ иншими поѣздами нема доброго подучена.

— Въ справѣ позичокъ зъ кумулятивныхъ касъ сирѣчьхъ выдано свѣдѣнн законъ въ 11 падолиста 1889 ч. 179 В. з. д., котрый змѣняе деякія постановы закона зъ 18 марта 1886 ч. 51. В. з. д. Пѣсля того нового закона мають позички зъ кумулятивныхъ касъ сирѣчьхъ давати лишь на 5%, а лишь выемково може вышій судъ краевой въ поодинокихъ случаяхъ змѣнити тую стопу проценту. Позички тѣ можна удѣляти лишь въ цифрѣ подѣльной черезъ 10, обѣ стороны можуть ихъ вышлѣдати на пѣть року, одсотки платити суть що пѣть року на передѣ каждого 1 сѣчня и 1 липня. Тѣ должники, котрі мають позички зъ давнѣйшого часу опротестованіи ниже якъ 5%, мусять теперь актами правными, способными до интитуляції, зложити заявленнє, що подысмають одсотки до высоты приписаной новымъ закономъ. Въ акты правні, протоколы и документа, які зъ причини того нового закона мусять бути споряджені, суть увѣдненіи одъ стемпльнѣхъ и належностей скарбовыхъ а то о стѣльнѣ, о скѣлькѣ переводитисѣ мають въ дорожѣ неспѣрній.

— Справа выборовъ до львовской рады мѣстою буде рѣшати передѣ трибуналомъ администраціоннымъ у Вѣднѣ дня 29 н. ст. падолиста. Львовскій будовничій, п. Дабусъ, и товаришѣ внесли протестъ противъ доконаныхъ выборовъ до мѣстою рады и въ той справѣ обудеся публична розправа. Репрезентацию мѣста Львова заступати буде адвокатъ д-ръ Понельа протестующій ставлятьсѣ або особито або черезъ адвоката.

— Босна есть заграницею — такъ орѣкъ найвышій трибуналъ. Комната адвоката одмовила одному конципиенту вписати его на листу адвоката, бо якусѣ частину своєї практики обдубувъ въ Боснѣ. Справа прийшла передѣ найвышій трибуналъ и сей признавъ такую одмову оправданною, бо конципиентъ адвокатскій мусить выказати 7-лѣтнюю практикою въ краю. Въ такѣмъ случаю треба уважати Босну заграницею.

— На вѣстою п. Величина въ Болеховѣ зѣбрано на наше товариство 20 зр. и 20 кр., за що складаемо вѣсѣмъ Впов. Добродѣямъ и Добродѣйкамъ нашу щирю подаку. — Одъ выдѣлу тов. „Академичне Братство“. *Бог. Левицкій*, голова; *Вол. Козакевич*, секретарь.

— Дрѣбні вѣсти. Громада Сморже, пов. стрыйского, одержала одъ цѣсара 50 зр. подмоги на реставрацію церкви. — Въ Березовицѣ великой, пов. тернопольского, украли злодѣи Иванови Майбѣ, вломившись до коморы, 12 шнурѣвъ коралѣвъ въ дукатомъ, вартости 600 зр., два нови кожухи, вартости 100 зр., штуку грубого полотна, 12 мѣтѣвъ сѣрыхъ нитокъ и бѣлье. — Викторъ Гаммерскій, родомъ зѣ Львова, одержавъ въ краковѣскѣмъ университетѣ степенъ доктора правъ. — Поминальне богослуженнє за упокой душѣ бл. п. Мих. Качковского и членѣвъ общества его имени обдубеся дня 10 (22) падолиста с. р. о 9-тій год. рано въ Волоской церкви.

Посмертний — 5 — оповѣсти.

Александръ Гординосій, нотаръ и заступникъ маршалка повѣстовой рады въ Борщевѣ, померъ нагло, на апоплексію, дня 16 н. ст. падолиста. Бувъ се чоловікъ честный, якъ въ приватномъ такъ и публичномъ житію, вельми дѣяльный чоловікъ. Вѣчна ему память!

Жена о. Михала Свѣтенького, сотрудника въ Ладичинѣ, усопѣлася дня 10 падолиста, полишаючи трое сирѣтъ. Вѣчна їй память!

Александръ Степановичъ Лашевичъ, редакторъ „Кіевской Старины“, упокоився въ среду въ Кіевѣ на апоплексію въ 47 роцѣ жити. Покойный обдначався великою печальностью въ суобщной дѣяльности, именни въ тыхъ справахъ, котрі мали причинитисѣ для добра украинскихъ селянъ. Передѣ двома роками перейнявъ бѣгъ издавничества „Кіевская Старина“ одъ основателя пок. Т. Лебеденчика и зъ жаромъ та знаньемъ поевнявъ весь свой часъ и трудъ для сего издавничества. Около него згромадились наилучшіи знатоки минувшости Руси-Украины, издавничество, повне цѣнныхъ развѣдокъ научныхъ, розширилось и нашло загальне признание и популярность. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Рускій народный театр. Одъ часу смерти талантливой артиста Стефурака не бачила руска публика на сценѣ народного театру комедіи Квѣтки-Основаенка „Шельменко каймайтъ“, а то для того, що по знаменитой креації, яку творивъ зъ той ролю пок. Стефуракъ, не було артиста, котрый бы пробовавъ играть въ той роли. Враженнє гры попередника було мѣжъ публикою ще надто свѣжѣ, можливість порѣвнаниа надто небезпечна, а вкѣнци и роля сама собою надто тяжка, чтобы можна было скоро спокоеити кого зъ артистѣвъ до подобной пробы. Одважился на неї п. Кирницкій артистъ молодой, которого способностями подносила не-разъ вже критика, кладучи въ нѣмъ надѣю на доброго труженика для руской сцены и завдяки тому побачили мы вчера „Шельменка“ възновленого на руской сценѣ.

П. Кирницкій вышловъ зъ тяжелой пробы — скажемо смѣло — полнымъ вытѣземъ. Его гру бачила та сама публіка, котра видѣла и подивляла знамениту гру п. Стефурака и помимо того гра п. Кирницкого приняла їй до вподобы, выкликала громкіи оплески и загальне довольеннє. Бѣтъ то наилучшимъ доказомъ, що артистъ добре и похвално выразивъ зъ своей задачей. И дѣйствѣ належитъ признати, що п. Кирницкій выступивъ вчера зъ ролюю выстудіованого и сотворивъ удачный типъ, котрый обдновивъ вѣсѣмъ ятенціямъ автора. Способъ трактованія ролю пригадувавъ въ дѣчѣмъ гру пок. Стефурака, котрый очевидно и п. Кирницкому въ той роли мусить сто-

яти въ памяти — а на похвалу п. Кирницкого сказати треба, що устерѣгся пересадѣ, въ котору такъ легко попасть въ той роли. Лише гестуляція могла бы бутъ, думаемо, мѣстами спокойнѣйша, бо надто велика живѣсть еи надто зраджуе характеръ Шельменка супротивъ Шпака, коли противно, похервовый спокой и повага его зъ одной стороны робить ситуацию болѣе правдоподобными, а зъ другой подноситъ силою контрасту комизмъ гры. На каждый способъ радѣмъ, що въ персоналѣ нашего театру знайшовся артистъ способный зовсѣмъ прилично обдтворити ролю Шельменка и що завдяки тому гарна тал комедія незабутаго нашего Основаенка и на дальше може держатисѣ въ репертоарѣ.

Характеристичну и въ той штудѣ многоважну ролю Шпака довелось намъ бачити такожъ въ новой обсадѣ. По незабутѣмъ и въ той роли знаменитѣмъ Ив. Гриневецкомъ обявъ еи п. Гембицкій. П. Гембицкій зрозумѣвъ характеръ Шпака трохи одмѣнно одъ пок. Гриневецкого, Шпакъ п. Гембицкого бувъ трохи болѣе рѣшучий и энергичный — однакъ цѣлѣсть ролю не страшила въ тѣмъ нѣчѣмъ. Креація п. Гембицкого була такъ выкѣнчена и обдана зъ такимъ гуморомъ, що при порѣвнаніи зъ грою пок. Гриневецкого не може стратити нѣ крихты — особливо въ актѣ четвертомъ була гра п. Гембицкого майстерска.

Надъ грою панъ Осиповичеви (Шпачика) и Биберевичеви (Евженіи Опецковска) не потребуемо долго розписуватисѣ — обѣ артистки придали собѣ въ тыхъ роляхъ давно найзагальнѣйше признание и гра ихъ мусить довольити и наострогий вымоги. Зовсѣмъ добре и безъ пересадѣ обдала невелику свою ролю п-ѣ Гембицка (Опецковска) и п. Плѣшевскій (Опецковскій). П. Клѣшевскій (Допушковскій) гравъ першій разъ тую ролю и представивъ еи явнише якъ его попередникъ. Въ интерпретаціи п. Клѣшевского вышловъ Допушковскій вже старшимъ чоловікомъ та придурковатымъ ловеласомъ — гра п. Клѣшевского была дуже добра и будила велику веселѣсть середѣ публики. П-а Радкевичѣвна (Приса) доказала, що талантъ еи не лишь въ опереттѣ але и въ комедіи може бутъ короткосно снотжикованый для сцены — ролю свою обдграла она зовсѣмъ добре и лишь въ четвертомъ актѣ въ сценѣ, коли Шельменко угонюва Шпака була надто пассивною, коли тымчасомъ характеръ селяшки Присѣ вымагавъ бы тутъ болѣе чувства. П. Яновичъ (Скворцовъ) державъ въ своей ролю трохи за штивно, а такожъ и характеристика его яко капитана была не вѣсѣмъ добра — Въ деякихъ мѣсцяхъ надто рѣзко выстунавъ голосъ — суелера...

Во второкъ, не буде представления, натѣмѣтъ въ среду представитъ театръ комедію Абрагавича и Рушковского „Мужъ зъ чѣмности“ въ 3 актахъ, въ перекладѣ Ив. Гриневецкого.

— Въ ч. 21 Зеркала помѣщено деякія вызовеніи зъ подѣ ойки прокураторіи стихи зъ давнѣйшихъ чиселъ и кольканицѣхъ новыхъ удачныхъ и новыхъ гумору стиликовъ и статейкъ политичной заправки. На послѣдней сторонѣ розмѣщеніи портреты нашихъ 16-ти послѣвъ соймовыхъ. Въ додатку розпочався друкъ гумористично-сатиричныхъ образковъ, взыахъ зъ нашего житя галицко-русского, подѣ заг. „Кѣстяки Гольбайна“.

— На засѣданіи товариства природознавцѣвъ им. Коперника у Львовѣ, во второкъ 19 н. ст. падолиста, о год. 6-тій вечеромъ, въ XV залѣ университета, читати будутъ: Р. Гутвинскій: О глынахъ въ солодахъ водахъ и д-ръ І. Олескѣвъ: Будова и способъ росту галузей у деревъ овочевыхъ.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Конкурсы. Краева рада школьна розписуе конкурсы: на мѣсто катихита для учениковъ греко-кат. обряду въ львовской гимназіи академичной, або на таке мѣсто, могуче опорожнитисѣ въ лѣншій школѣ середній зъ речинцѣмъ до 20 грудня с. р.: — на мѣсто учителя въ гимназіи въ Новѣмъ Санѣ до науки языка нѣмецкого яко головного предмету а языковъ класичныхъ яко побѣчныхъ предметѣвъ, зъ речинцѣмъ до 15 н. ст. грудня с. р. — Прокураторія скаргу у Львовѣ розписуе конкурсы на мѣсто старшого совѣтника при галицкой прокураторіи скаргу въ VI рангѣ або евентуально на мѣсто совѣтника въ VII рангѣ; речинцѣ до 9 н. ст. грудня с. р. — Опорожнене мѣсто експедіента при урядѣ почтовѣмъ въ Хотимири пов. городеньского; речинцѣ до 26 н. ст. падолиста с. р. (Gaz. Lw. ч. 265 зъ 17 падолиста с. р.)

— Именования. Намѣстникъ именувавъ фирера 89 полку въ Ярославѣ, Фр. Вечерка, и подѣвѣцера рахункового 15 полку пѣхоты у Львовѣ, Юл. Венглицкого провизоричными канцелярскими намѣстникства, признаючи Венглицкого до староства въ Калуща. — Краева рада школьна именовала дѣйствыми учителями: І. Крупу въ Хохоловѣ, Іос. Думалика въ Тихомѣ.

Соймъ краевый.

XX-те засѣданнє сойму зъ дня 16 н. ст. падолиста 1889. (Консѣ. Засѣданнє вѣчѣрнє.)

На початку засѣданія обдчитано интерпретацию рускаыхъ послѣвъ, котору подаемо на яншѣмъ мѣсцѣ. — Пос. Гольдманъ поставивъ внесеннє въ справѣ амѣны § 9 етату учительского при женьской школѣ выдѣловѣй у Львовѣ.

Зъ порядку дневного приступлено до бюджету взыахъ школѣ рѣбнячыхъ. Для школы рѣбнячон въ Городеацѣ ухвалено въ доходахъ 3.520 зр., въ розходахъ 10.655 зр., недобѣръ выносивъ отже 7.135 зр., котрі мають бутъ покрытѣ зъ фондѣвъ краевыхъ. Для Ягольницѣ ухвалено въ доходахъ 2.780 зр., въ розходахъ 9.642 зр., недобѣръ выносивъ 6.862 зр.

Ухвалено обдѣляти привѣловъ Летѣвъ бѣгъ громады Тѣбѣа въ повѣтъ бродѣвѣмъ а прилучити до Тѣпорога.

Обдѣля слѣдувала справа складѣвъ на абже и оконити у Львовѣ. Ухвалено обдѣляти складѣ сѣй подѣ зарядѣ яко финансовой институціи, накола бѣ громада мѣста Львова не хотѣла его обяты и резолюцію Менциньского, взыаючи правительствѣ, чтобы оно постаралосѣ о то, абы на зельвницяхъ державныхъ и на зельвницѣ Кароля-Людвика были ватыны цистерновѣ.

На школу кадетскую у Львовѣ ухвалено двати громады мѣста Львова на будову тон школы по 5.000 зр. рѣчно черезъ 50 лѣтъ. (Мимо волѣ насувався тутъ пытаннє, зъ чего мавъ-бы край болѣе користи, ча зъ школы кадетской чи въ факультету медицинѣго при львовѣскѣмъ университетѣ? — Ред.)

Наконецъ ухвалено ще выдѣати на регуляцію рѣкъ переважно въ заходной Галичанѣ, мѣжъ яншѣмъ: на регуляцію Сяну подѣ Яблоничею рускою 1.861 зр., подѣ Селискама 700 зр., подѣ Дявовомъ и Бахоремъ 1.665 зр., подѣ Павскомою 2.850 зр. и т. д. а 10.000 зр. до розпорядимости выдѣлу краевому.

XXI. Засѣданнє сойму зъ дня 18 н. ст. падолиста 1889.

На початку засѣданія обдповѣвъ правительственный комисаръ на интерпретацию рускаыхъ послѣвъ, поставлену въ субботу на вѣчѣрѣмъ засѣданію. Комисаръ сказавъ: Позаякъ интерпретанты, наводячи въ интерпретацию множество фактовъ не зажадали ихъ справдженія а справдженнє тыхъ фактовъ протяжѣ-бы далеко по-за сѣею сойму, то бѣгъ обдновѣдъ лишь загальнѣмъ на поставленіи въ интерпретацию пытанія: Правительство застерѣгався рѣшучи противъ того, будѣ-бы была якась ворожа Русинамъ система. — 2) Тымъ самымъ обдновѣдъ же обдновѣдъ на другѣ пытаннє въ интерпретации. — 3) Обдновѣдъ интерпретаций до основныхъ законѣвъ державныхъ.

Пос. Гавзнеръ поставивъ именемъ комисіи бюджетовой прошеннє до вѣсѣхъ комисіи оймовыхъ и вѣсѣхъ послѣвъ, чтобы они старались вѣсѣма силами не збѣльшати вже выдѣловѣ въ бюджетѣ, хочѣ-бы то навѣтъ розходѣ-лося и о жнзненній справѣ, бо въ противнѣмъ случаю треба буде конче подысшити дадатокъ до подѣату о 1 кр.

Пос. Скалковскій мотивувавъ свое внесеннє въ справѣ регуляції горѣшного Дѣвѣстра. Онъ домагався въ своѣмъ внесеніи, чтобы правительство приступило якъ найскорше до регуляції Дѣвѣстра межъ Журавномъ а Розвадовомъ и чтобы выдѣлъ выгодовѣвъ проѣктъ той регуляції и здѣвъ справу на найблѣзшій сѣсѣ. — Внесеннє се обдновѣдъ до комисіи господарства краевого.

Пос. Гольдманъ мотивувавъ свое внесеннє въ справѣ амѣны статута женьской школы выдѣловѣ у Львовѣ. Онъ домагався, чтобы управитель сен школы мавъ университетское образованнє.

Наступила перерва, подѣчасъ котрой посылъ зъ болѣешихъ послѣловъ порозумѣвался надѣ выборомъ члена выдѣлу краевому и его заступника зѣ класѣхъ елѣстѣлѣвъ болѣешихъ цѣлѣствѣ. Въ поименомѣмъ голосованіи картками выбравъ членомъ выдѣлу краевому пос. Петрускій Октавъ, его заступникомъ пос. Ромѣръ Густавъ.

Послѣмъ слѣдувало справозданнє комисіи бюджетовой о замѣненіи рахункѣвъ фондѣвъ видѣмизаційныхъ зъ 1888 р. Комисія предлагѣе внесеннє: Соймъ адержуеся одъ рѣшучого залагодженія предложенного ему замѣненія рахункѣвъ фондѣвъ видѣмизаційныхъ вѣсѣдѣлон и заходной Галичанѣ а приймае ихъ до вѣдомости зѣ застерѣженіями ухвалеными на попереднихъ сѣсѣяхъ соймовыхъ. — Принято.

Комисія господарства краевого предлагѣа: поставити въ Дублянахъ домъ для профессора высшой школы коштомъ 6.100 зр. и припрѣчае выдѣловъ краевому дати кредитъ на ту цѣль въ высотѣ 3.000 зр. на 1890 р.; ставити въ Дублянахъ горальню для школы горальничон коштомъ 28.000, коли правительствѣ дастъ апомогу на будову горальнѣхъ въ сумѣ 12.000 и 1.500 на дотацию школы горальничон; накла-бѣ правительствѣ пристае на го, то выдѣлъ краевый мавъ право зятягнути на мѣстохъ дублянскѣй понычку гипотечну въ сумѣ 16.000 зр. и за тѣ грошѣ будѣ ставити — горальню! — Принято.

Справозданнє комисіи администраціонной о зельвницѣ Кароля Людвика предлагѣа, обднести до правительства, чтобы оно спонувало сѣю зельвницю обятыи тарѣамъ. Кѣмъ-бѣ сѣ зельвница не хотѣла того зробити, то чтобы правительствѣ въ свой зарядѣ вѣсѣ лѣвн сѣн зельвницѣ або бодѣи линію Львѣвъ-Бродѣ-Пѣдволовичка. Пос. кн. Сангушко заявивъ, что бѣтъ вѣтъ за тымъ, чтобы правительствѣ взяло сѣю зельвницю подѣ свой зарядѣ. Ему ходятъ о дешевѣйшѣмъ экспортѣ въ виду теѣшѣршнѣмъ нужды въ краю. Промавлявъ дальше пос. Струшкевичъ и поставивъ внесеннє: 1) Взыае сѣя правительствѣ, чтобы оно перенѣло цѣлу зельвницю або бодѣи линію Львѣвъ-Пѣдволовичка; 2) зякимъ то наступитъ, чтобы правительствѣ вышнуло на зельвницю Кароля Людвика въ напратѣ змѣненія тарѣамъ. Внесеннє подѣрѣвъ пос. В. Козловскій и выступивъ противъ директора зельвницѣ Кароля Людвика, посла до рады державной бар. Сѣхора. Бѣсѣдникъ мавъ ту надѣю, что зельвница сѣя перейде найдальше въ 1891 р. подѣ зарядѣ державы. Козловскій поставивъ поправку до внесеня пос. Струшкевича, пѣсля котрой въ первой точѣ внесеннє того мавъ стѣати: „такъ чтобы найдальше до сѣчня 1891 цѣла сѣя зельвница прийшла подѣ зарядѣ державы“. Козловскій кже, что яко приятель теѣшѣршнѣмъ системы и яко такой, котрый-бы бажавъ якъ найдовше удержати теѣшѣршнѣе правительствѣ,

звертае его увагу, чтобы оно не робило похѣбокъ экономичныхъ и не ставило консервативныхъ перешкодъ. Пос. Щепановскій промавлявъ за внесеннємъ Струшкевича и доказувавъ якъ тарѣамъ зельвницѣ Кароля Людвика тяжати на нашѣмъ рѣбнячѣмъ. Тарѣамъ на наше абже суть на сѣй зельвницѣ майже о 50 кр. одъ метричного сотнара вышій якъ тарѣамъ для руской сѣбѣи и доходѣтъ до такой высоты при доходѣ зъ одного морга, что рѣвняются всему податковѣ бѣгъ того-жѣ морга. Дальше доказувавъ бѣсѣдникъ что галицѣе Подѣлье не може нѣякъ добутисѣ до торговѣ европѣйскихъ, бо одъ Чорного моря обдѣляють его границѣ рѣмуньска и рускойска, одъ Балійского — граница рускойска и пруска. Найблѣзша дорога будѣ-бы ще черезъ Угорщину до Рѣкѣи (Фіюме), але на Угорщинѣ суть тарѣамъ на галицкій продукты такъ высокіи, что рѣвняются мытовѣ. Позѣбѣае отже ще найдальша дорога транспортова зельвницю Кароля Людвика на Вѣденѣ. Дорога сѣя есть такъ далека, що жаднѣ мѣсто глубоко-кон Россія европѣйской не есть такъ одъ моря обдаленѣ якъ наше Подѣлье; треба-бы хѣ-ба пѣйти ажъ дѣсѣ въ Сибирѣ, чтобы знайти таке обдаленнє. Въ тѣмъ обдаленіи нашего краю одъ торговѣ европѣйскихъ лежитъ причина нужды въ краю. Взыаючи высоту тарѣамъ кже бѣсѣдникъ, что переводъ зѣбжа зѣ полудневон Австраліи до Лондону, т. е. 20.000 кѣльометровъ коштуе только, что переводъ зѣбжа зѣ Галичанѣ до Вѣднѣ, а переводъ нафты зѣ Слободѣ Рувгурекон до Кѣломѣхъ коштуе только, что переводъ зѣ Америки до Европы. Бѣсѣда пос. Щепановского стала сѣ формальнымъ обдчитомъ о тарѣамъ перевозныхъ; палата приняла ея громкими оплесками а поодинокіи посла складали ему свои гратуляції.

При спеціальной дебѣтъ принято внесеннє пос. Струшкевича зѣ поправкою пос. В. Козловского, котрый ставивъ ще додатковий артикулъ постановляющій звернути увагу выдѣлу краевому на рефакції и слѣдѣвъ за еи впливомъ на продукцію краеву. Внесеннє сѣ упало.

Година 3¹/₂, конецъ засѣданія, вечеромъ новѣ засѣданнє.

Записки библиографичной (В. Лукича):

— Г. О. Квитка. Сочиненіи. Повѣсти и рассказы Грицька Основаенка. Томъ III. Подъ редакціей А. Потебни. Харьковъ 1889. Цѣна 1 руб. — И. Манджура. Степови думы та списы. — Петербургъ 1889. Стр. 37 въ 8 ку. — Г. А. Ашкаренко. Конотопська видѣма. Хвантастична кумедія у 5 дѣлахъ и 8 одинахъ (зѣ оповиданія Квитки). Кременчугъ 1889. — Стр. 90 въ 8 ку. — Т. Левый. Малюнки справжнѣго життя. У Петербурѣ 1889. — Стр. 59 въ 12-ку.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 17 падолиста. Вѣсть, что Австрія згодила не признавати кн. Фердинанда княземъ болгарскимъ, уважають тутъ за неправдиву. Зъ другой зновѣ стороны доказують, что гадку признана независимости Болгаріи поднесено въ послѣднихъ часахъ лишь дѣлаго, чтобы опѣсла можна було зробити Россіи концесію.

Лондинъ 18 падолиста. Вѣсть о смерти бразильского министра маринарки есть неправдива.

Петербургъ 18 падолиста. Межи Россією а Австрією станула угода въ справѣ регуляції Сяну, до котрой Россія має причинитисѣ сумою 4 миліонѣвъ рублѣвъ. — Розѣшлася тутъ поголовка, что Пѣдвоносцевъ попалъ въ неласку у царя и доставъ тримѣсячну одпустку, по котрой мабутъ вже не поверне на свое давнѣе становище.

Бруселя 18 падолиста. Шефъ секціи въ министерствѣ дѣлъ заграничныхъ, Нитеръ, котрый мавъ бутъ арештованный за кражу тайныхъ актовъ, утѣкъ зъ краю.

Парижъ 18 падолиста. Министръ маринарки выдавъ приказъ, чтобы вѣсѣ кораблѣ, які теперь будутъся, были якъ найскорше скѣнченіи.

Ріо-Янейро 18 падолиста. Цѣсаръ и цѣла его родина выѣхали вчера до Европы. Президента министровъ арештовано.

Конкурсъ 2333 (1—3)

на книжечки 1¹/₂—2-аркушевы, уложенъ популярно а писанъ правоисѣно книжечокъ товар. „Прѣсвѣта“ и чистымъ народнымъ языкомъ, а то на:

- 1) Повѣстки зѣ житя суобщно-народного и оповѣданя морально-религійнѣ;
- 2) оповѣданя историчнѣ;
- 3) развѣдки экономичнѣ, господарскіи и обрѣзки зѣ исторіи промысловъ и торговлѣ;
- 4) на працѣ зѣ гигиѣны;
- 5) короткіи правотарѣ народный;
- 6) образки этнографичнѣ и географичнѣ;
- 7) образки природѣ;
- 8) калѣндарѣ на рѣкъ 1891 або поодинокіи части того-жѣ.

Ремунѣрация 15—25 зр. одъ печатного аркуша.

Зголошуватисѣ треба до центрального выдѣлу тов. „Прѣсвѣта“ ул. Орменьска ч. 27. Д-ръ О. Огоновскій Костъ Паньковский голова. секретарь.

говоривъ и о Турціи, а сучасно звернувъ ува-
гу комисіи, що для такихъ сторони, якъ Тур-
ка, щобъ зробити доконче треба.

Такъ въ турчанськихъ сторонахъ най-
близша школа середна бдлана о якихъ 10
до 18 миль. На 246.000 людности припадає
одна-одинока 4-класова школа, а на 76.000
людности єсть всего 26 шкіль народныхъ.
Отже зъ тыхъ важливъхъ потреба, щобъ упра-
ва краєва занялася и тими сторонами и щобъ
трактувала ихъ рівномірно зъ другими. По-
мий гадць, стороны горькій найлучше нада-
ються до закладаня факховихъ шкіль проми-
словихъ.

Що-до бдновіснє факховихъ шкіль ви-
шихъ до вишихъ, то дійсно, вели будемо
мати самі тільки виші школи безъ вступ-
нихъ шкіль промисловихъ, то думаю, що ті
виші школи не осягають, не будуть въ си-
лѣ сповнити свои задачи. Але я бы низшихъ
шкіль не концентрувавъ тамъ, де вже єсть
виші школи, але щобъ и для краю до
ставляли середнихъ факховихъ силъ проми-
словихъ. Всѣмъ се вѣдомо, що по мѣстоцяхъ
повѣтовыхъ ремесленникъ добрыхъ нема, а пе-
реважно єсть то люде, котрі зъ шоденной
практики побдучивши де-що, напередѣ нѣ-
чо а нѣчо не поступають. Нашѣ свѣтъ ремѣ-
ничій єсть дотеперъ повнише критики. Въ томъ
взглядѣ, думаю, управа краєва дуже прислу-
жалась-бы интересамъ нашего краю, если-бы
взяла собі за задачу вытворити сильнѣйшій
ремесленничій, котрий бы умѣвъ заняти мѣсце
теперѣшнихъ неводповіднихъ робітниківъ, а
ще до того людей не-нашихъ!

То мои гадки и ддятого ставлю поправ-
ку: щобъ видѣль краєвий розсѣдлає край
и поодинокій его части побдъ взглядомъ про-
мыслу и уложивъ планъ, абы оибєла можна
было поступати консеквентно, а не прихви-
лемъ. Дальше ставлю поправку: щобъ виші
школы промисловій закладати не у Львовѣ и
Кривовѣ, але на провинціи, бо Львовъ и Кра-
ковъ мають уже школы виші; щобъ бѣ
правительства жадати дотаций на той рѣдъ
шкіль далеко вышє, якъ дотеперъ жадано,
а вкбдє на на одну школу, але на больше
шкіль промисловихъ, маючихъ заложитися
въ краю нашомъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Засѣданиа рады державной розбѣ-
нуться вже на певно дня 3 в. ст. грудня.

Въ чеськѣмъ соймѣ мѣнувавъ вчера
млодо-Чехъ Кучера свои внесенные въ спра-
вѣ змѣны ординаціи выборной и аянаєтъ, що
млодо-Чехи не можуть нѣкакъ згодитися на
таку констатуюцію, котра не признає чеськимъ
селѣнамъ права непосредственнаго выбору сво-
ихъ послѣдовъ до сойму. Таку констатую-
цію могла хбѣла лѣшь ворога накануне чесько-
му народови. Внесенне его бдослано до спе-
ціальнєй комисіи. — Пос. Вашатый мавъ
довшу бесѣду въ справѣ закона о ужизнаню о-
бохъ языковъ правыхъ, въ котрій выступивъ
такожъ противъ гр. Туна за то, що бѣтъ ужи-
нає нѣмецкого языка, бдзвѣдаючи посламъ
на интерпретацию. Найбольше выступавъ Вашатый
противъ того, що правительство сотвори-
ло собі параграфъ, котрый дає ему власть у-
становляти въ дорозѣ розпорядженя, якого
языка краєвого має ужизняти въ урядованю.

Конференція єпископѣвъ у Вѣднѣ
потягнєє ще цѣлый тиждець. Vaterland за-
перечує тому, будѣто-бы дотеперѣшнѣй рядъ є-
пископѣвъ дѣтѣла выключѣно вѣроисповѣданно
школы и будѣто-бы славянскій єпископы вы-
ступали зъ крайними жаданями залагодженя
справы шкѣльной въ дусѣ конкордатѣвъ.

Недавно тому розбѣдѣлась була поголо-
ска, що бувшій архієпископъ Іоанъ Сальваторъ
теперъ Іоанъ Ортъ, задумавъ женитися зъ в-
спавєскою королевою ре-ѣнткою. Въ той спра-
вѣ одержавъ отже Fremdenblatt очевидно на-
спировану інформацію и пише такъ: «Вже
кѣльє разѣвъ доносили ма о безосновности
поголовоскѣ о намѣненю испанскєй королевы-
регентки Маріи Христіанъ зовѣтъ выйти за
мужа. Теперь появилась вновь така сама по-
головоска, котру берутъ навѣтъ въ зяєзъ въ го-
стиноу архієпископа Альбрехта въ Мадридѣ. Кажѣ-
мо отже се разѣвъ, що вѣсѣє єє єсть зъ вѣсѣмъ
безосновна.

Nordd. Allg. Ztg. обговорюєча результать
подорожа цѣсаря нѣмецкого, каже: «Цѣ-
саръ старается неутомимо о то, щобъ повнѣмъ
своимъ влиятельнымъ особностямъ забезпечити дѣ-
лѣ въ згду, яка настала теперь межѣ Нѣ-
мечниною а єи союзниками та другими наро-
дами и щобъ скрѣпити єи повѣгою и значѣ-
нємъ своего высокаго становлєня. Вертаючи до
своего столицѣ, стрѣтивъ цѣсаръ зновъ зъ сво-
ими достойными союзниками, щѣ треба ува-
жати за нову гарантію однодушности и згдѣ,
зъ якою союзный монархъ стремлѣєтъ до одної
цѣли, до удержаня мира.» Сю євуацію орга-
ну нѣмецкого канцлера уважають загальнѣ
за доказъ, що становлєє Австрію въ справѣ
болгарскѣй не змѣнилось въ нѣчѣмъ и що го-
стиєа гр. Калыкокого въ Фридрихерге не бу-
ла нато признаєча, щѣбы наклонити Австрію
до змѣны єи становлєня якъ въ болгарскѣй
справѣ такъ и супротивъ Россіи.

Политична ситуація въ Франціи розви-
вається користоно для республики. Въ пѣдѣтъ по-
слѣвъ зверненовано вже майже всѣ выборы.
Сими днями мѣють бдѣтисѣ зборы членѣвъ
правѣвъ, котра рѣшилася утворити окрему

группу въ парламентѣ. Зъ 170 членѣвъ прави-
цѣ зголосилось всего лишь 100 а и межѣ тѣ-
ми єсть такі, котрі промовляю ь за тѣмъ,
щѣбы утворити конституційну опозицію. Деко-
трѣ монархисты голосѣєтъ навѣтъ зовѣсѣмъ о-
тверто, що теперь треба станути на грунтѣ
конституційнѣмъ и займатися щиро интереса-
ма єроу.

Недѣвна криза въ румунскѣмъ
кабинетѣ єсть теперь предметомъ широкой
дискусіи въ прасѣ. Криза — якъ теперь пока-
зусѣя, выбухла зъ того, що Катарджу и Вер-
неску, не мѣ гучи дати собі рады зъ юнѣми-
стами, хотѣли роззавѣти валату и приступати
до новыхъ выборовъ а Лаговарій и Ману будѣ
противъ тому и доказували, що юнѣмѣстѣвъ
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до заграєєє
будѣ можна повѣстити малыми змѣнами въ
кабинетѣ. Вернеску, котрого юнѣмѣстѣвъ хотѣли
конче побзѣтити, намовивъ Катарджу, щѣбы
бѣтъ подавая до дѣлѣєи а король не покличе
опѣєя певно нѣкого ишого до утѣ рєєя но-
вого кабинету, якъ лишь єго. Тимчасовѣ ста-
ловѣєя инакше, бо король покличавъ гєє. Ману,
звѣстнаго прѣхильнаго укѣєєєє Румуніи на
вєєєєє єєєєєєєєєєєє, чѣго такожѣ и король
бѣжавъ. Ману утѣєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєєє
до котрого удѣєєє

довгий час перед 1887 р., фонд срібної, бони державної і паперової монети; ті позиції виносять 850 мільйонів фр. Законно вступив до р. 1849 золота валюта, але властиво в обігу не видно ні золотих ні срібних монет, а замість того єсть паперова монета з примусовим курсом. Торговлю виїзну обчислено: в р. 1887 на 523,515,000 фр. импорту, а експорту на 658,377,000 фр.; торгівля внутрішня обчислена на 415,522,500 фр. Маринарка торговельна числить 112 вітрильних кораблів а 83 пароходів. Залізниця в 1888 р. обіймала 8,486 кілометрів і з того 2013 км. належало до держави.

— Деякі роди папірусів завозили з Америки до Європи і робили тут велику шкоду; інші знов завезли ясків бід нас до Америки і там розмножились. Учений Скудер оголосив недавно свої розсліди про появу і розмноження в Америці нашого білого мотила, що наклеює капустинні листя (Pieris garae, Kohlweissling). Появився він в новім світі доперва перед кількадесяти літами, а до нині здобув вже собі цілу вохдну половину Уніи. Як звичайно буває, що нові поселенці нищать туземний подібного рода, так сталося і в тому случаю, бо наш капустянник нищить або випає тамшній подібні роди мотилів американських, котрі суть менше шкодливий, як він.

— Про славне змієве дерево (Drachenbaum) на Teneriffi пише одна англійська часопис: В давніх часах почитали тамшній туземці тое дерево за бога і молилися в його вишолобленім пні, а червоний сок, що з него тече, уживали до баласювання трупів. Альонзо де Люто, котрий здобув Teneriffu, замінив його внутро в католицку каплицю і там відправлявано правильно службу Богу. Алекс. Гумбольдт подає в р. 1799. его високость на 60 стобів, обєм при корені на 45 а промєр в високости 10 стобів над землею еще на 12 стобів. Вск его оцінив той учений на 10,000 літ. Его порожне внутро могло помістити в собі стоб і 14 осіб, а на гору провадили сходж аж до того місця, де починались галузи. Гумбольдт розширив славу того дерева так дужо, що Teneriffu обиджувало що року дужо много туристів. В р. 1819 відімкнула буря з него дужо грубу галузь, а в р. 1867 звалив вихор цілу горішчу часть дерева, так що лишився з него лише пені. Доколка него була земля на велику простору вкрито трісками і галузями, з котрих деякі були грубі на 18 стобів. Місцевості прийшла в посідання маркиза del Souzal, котрий поміж великих старань не мог того велита дерева охоронити. Посаджений ним зразок, у давня добре і виглядає як велика морковь. Крім сего дерева єсть на острові еще кілька подібних дерев, котрих вкв подають на 700—800 літ.

— Чаюник в латинській мові, одинока на світ, появилася в Італії, в місті Aquila degli Abruzzi. Що 14 днів виходить одно невеличке число. Ім'я чаюника Alaudae (жайворонки).

— Найбільший шлофований діамант на світ знаходиться на виставі парижській. Князь Уельскі надав йому ім'я Імперіаль. Его найшли в полуднедній Африці; з-бдтам привезено его до Амстердаму і шлофовано півтора року. Вартість его еще не означена. Найбільший до сих часів діамант звався „регентом“, вазить 136 каратів а має вартости 12 мільйонів франків, тож вартість Імперіалю, котрий в вазі переващує регента о 44 каратів, буде еще о кілька мільйонів вища.

— Наймишійшою місцевостю на нашій землі єсть Верхоянок в Сибірі (в губ. иркутській). Середня температура зимового місяця виносить там — 50°C, але часом доходять мороз там до — 60°C. і нисше. Місцевість тал числить понад 100 душ.

— Грбь корольовскій коло Спарги, неоподаль старинного міста Аміке, відкопав грецький учений Туунтас і знайшов в нм дві золоті чарки з горорбязкою (реліефом), около 30 шлофованих аметистів, 3 золоті перстені, меч, ніж, сокирку і деякі інші дробні предмети. Сам золоті тарбики вазить 400 грамів.

— Другий вст. Дня 24 н. ст. падолиста відбувся вшчанье п. Петра Погорецкого, укіяченого богослова, з панною Стефанією Лавровскою. долькою о. Антона Лавровскою, пароха в Одрехові і властителя добрих Сияяв. — Громада Надби, пов. самборского, одержала од цесаря 100 ар. підмоги на будову школи. — Придержано у Львові Макара Бутека, дезертера з 11 полку драгунів в Городку. — Іспектор промисловий, п. Навратил, разом з новоименованим асистентом, п. Кремером, оглядає заведення промислові в західній Галичині. — В Дрогобиці починаються дня 7 (19) падолиста вибори членів мської ради; кандидатів на бурмистра єсть двоє: п. Вишневикий, директор копалень львівского банку кредитового, і по соль п. Ксен. Охримович.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Краева дирекція скарбу именовала старшого офіціала мытового Юл. Бутковского завѣдателямъ магазину мытового; офіціала мытового Фр. Гавдника старшимъ офіціаломъ мытовымъ; асистентомъ мытовыхъ: Леонарда Дильца и Юс. Пидцера офіціалами мытовыми; асистента Ем. Куровского поборцемъ мытовыми; практикантовъ мытовыхъ Альфреда Колюшка и Ник. Худика та провизоричного асистента Авг. Сохора асистентами мытовыми. — Министерство торговлі именовало п. Жигм. Кремера, родомъ з Кракова, инжинира виробів залізничних в Витковицах на Мораві асистентомъ инспектора промислового, п. Навратила, у Львові — Секретарь львівской дирекції скарбу, Юс. Кендзерский, именованій совѣтникомъ скарбовымъ у Львові.

Соймъ краєвий.

XXI. Засѣданье сойму з дня 18 н. ст. падолиста 1889.

(Конєць Засѣданья вечирне.)

Пис. Ленартовичъ поставивъ интерпеляцію до выдѣлу краєвого в справѣ піднесенія продукція тютюну, котру то справу выдѣл краєвий має розслѣдати і предложити о ній сойму свои справоздає. — Обясля одчитано писмо г. Д. Водяничкого, в котрѣмъ він повѣдомляє соймъ имевшій комитету, котрий закупивъ замокъ в Олесью, що комитетъ той блетупає замокъ разомъ зъ грунтами и готьюкою в сумѣ 975 ар. на власність краю. — Пос. В. Дѣдушакій поставивъ нагласе внесенє, чтобы справу сю передати выдѣлов краєвому, абы він именемъ краю взыскъ сей замокъ в посѣданє и предложивъ сойму свои внесенє, якъ замокъ сей має бути ужитый.

В справѣ школы господарства лѣсного у Львові ухвалено установити другу посаду учителя-адюнкта до выкладу наукъ елементарной математики и филозофическихъ в рѣчно платеню 800 ар. и вставити сю суму в бюджет, а такожъ завѣзано выдѣл краєвий, чтобы він перевѣль реорганизацию сен школы и завѣль в нѣе же передъ 1890/91 рокомъ трилѣтній курсъ науки.

Петицію громады міста Косова в справѣ засаждения лѣсомъ мѣской горы вносила комисиѣ господарства краєвого передати выдѣлов краєвому до урядованя в порозумѣню зъ правительствомъ. Пос. Окуневскій ставивъ поправку, чтобы передати выдѣлов краєвому, абы той, розслѣдивши справу на мѣстѣ, вложивъ вже до бюджету на 1891 р. одновѣдну суму. Поправка ся упала а принята внесенє комисиѣ.

Комисиѣ банкова предлагала, чтобы соймъ удѣлявъ дирекціи банку краєвого абсолютую зъ рѣшувѣ за часъ одъ 1 сѣчня 1888 до 31 грудня 1888 р. П. е. Козебродскій высказувавъ, что банкъ сего року не то что не розвивався, але деякі агенды его навѣвъ злишались. За то збѣлилися кошты администраційны. По промовѣ справоздаєця принята внесенє комисиѣ.

При справѣданю о внесеню пос. Меруновича в справѣ насъ задатковъхъ системы Райфайзена забравъ голосъ пос. Рутковский, чтобы — якъ сказавъ — ослабити строгій вырокъ, який выдала комисиѣ. Система ся, казавъ бесѣдникъ, розвивулася мѣмо сильной борбѣ в Швайцаріи, розвивулася дужо сильно в Італіи и зискала собі признанье в Австріи. У насъ єсть справа заводженя сибловъ селянскихъ системы Райфайзена на порядку двенномъ; скорше чѣ познѣше зачнуть такий сибловъ повставати а в виду того буде вырокъ выданный комисиєю дужо строгій. Комисиѣ вносить, чтобы надъ внесенємъ пос. Меруновича, котре домагався, абы на закладанье кастъ системы Райфайзена вынѣзати 1,000 ар., передати до порядку двенного. Рутковский вносилъ отже, чтобы се внесенє комисиѣ банковой проустати а приняти лишь друге внесенє комисиѣ.

Пос. Телишевскій промовлявъ такожъ в интересѣ кастъ системы Райфайзена. Наші селяне — казавъ бесѣдникъ — блдгаються одъ позичкѣ в касахъ повѣтовыхъ, бо тамъ треба допованти много формальностей и дѣляго они шукать правтатого кредиту, котрий лѣкше нимъ роздобути. Лишь касы Райфайзена можуть станути в помочи нашимъ селянамъ. Тыхъ касъ однакжъ не можна такъ брати, якъ они суть єсть надъ Реномъ устроєні, або хочъ-бы в західній части нашихъ монархій. Бесѣдникъ не годиться такожъ зъ першою частею внесенє комисиѣ, бо лѣкше єсть взяти зъ готовою системою то, что для насъ єсть одновѣдає. Пос. Телишевскій ставивъ отже поправку, чтобы в другій внесеню комисиѣ, котре звучить: „Поручався выдѣлов краєвому, абы по засаженю мѣня особъ зъ тымъ предметомъ ознакомленыхъ а такожъ по выслуханю мѣня банку краєвого, предложивъ сойму свои одновѣдні внесенє в цѣли розповсюденя и запомоганя таковыхъ институтѣ кредитовыхъ, котрі потребамъ и интересамъ населеня людности рѣвничой найлѣкше одновѣдають“ — додати по словахъ: „институтѣ кредитовыхъ“ слова: „что опараються на систему Райфайзена“.

Пос. Поляновскій спротивлявся сѣй поправкѣ, бо система Райфайзена безъ потреби лишь заєрталъ-бы головы селянамъ. Пос. Меруновичъ высказувавъ неконсеквенцію въ внесенєхъ комисиѣ, котра в першій внесеню выдає вже судъ о томъ, что в другій внесеню велѣть выдѣлов краєвому осуджувати. Бесѣдникъ ставивъ резолюцію взымающу правительство, чтобы оно дало пользу податкову товариствамъ задатковымъ зъ неограниченою поручкою.

Пос. Телишевскій одновѣдавъ Поляновскому и сказавъ: Посоль сокальскій сказавъ, что знає повѣтъ сокальскій а я ему скажу, что знаю повѣтъ турчанскій, де нѣчого нема. Коли я тутъ промовляю, то дѣляго, чтобы звернути увагу выдѣлу краєвого на то, чтобы завести цѣль такого, что мало-бы вносили значѣнне. Касы повѣтовой розвиваються лишь тамъ, де суть блдвѣдй люди до того. Бесѣдникъ обѣтає при своїй поправкѣ. — Пос. З. Козловскій спротивлялся тому, чтобы вже теперъ ставити въ внесеню жадавя запомогти; жадає отже, чтобы при голосованю опустити слово „запомагавъ“. — Горайскій вносилъ первѣи до порядку двенного надъ справою системою Райфайзена.

При голосованю упала поправка пос. Рутковского что-до першого внесенє а удержалось внесенє комисиѣ. При другій точкѣ удержалась поправка пос. Козловского. Резолюцію пос. Меруновича принята яко додаткову точку.

XXII-те засѣданье сойму з дня 19 н. ст. падолиста 1889.

На початку засѣданя блдвѣвъ комисарь правительственный на интерпеляцію пос. Бараньского в справѣ перекупоу на Диботрѣ блдъ Чайковичами въ Самборскѣмъ и заявивъ, что правительство займается тымъ, чтобы громады тыхъ сторбѣ забезпечити одъ повеня, а коли досѣ сяку справою не займалось, то лишь дѣляго, что нѣкто того не домагався.

Комисиѣ асекураційна предложала в справѣ оподаткованя товариствъ асекураційныхъ на користъ сторожей огневыхъ слѣдующе внесенє: Залагодженє справы оподаткованя товариствъ убезпеченъ блдъ огню, дѣляго чинитъ в Галичинѣ, блдладалася на такъ довго, докѣ срава закона, запроваждающого примусово убезпеченє блдъ огню в краю в дорожъ законодавчій не буде переведена. Меншбѣи поставила окреме внесенє.

Правительственный комисарь заявивъ, что правительство зовѣмъ годиться на то, что у насъ треба поправити блдосины в виду частыхъ пожаровъ и годиться зъ тымъ, чтобы сторожѣ огневѣ мали якусь помощь. Правительство высказує за внесенємъ меншбѣи и єсть того погляду, что нема потреби лучати сен справы зъ переведенємъ примусовою асекурацій, якъ то робить блдшбѣи комисиѣ.

Пос. Рутковский каже, что внесенє выдѣлу краєвого вже по третій разъ вертає до комисиѣ. Комисиѣ сподобалось сказати, что предложенє выдѣлу єсть за чорно намальованє. А прецѣ огнѣ прибораютъ такий розмѣры, что годѣ ажъ увѣрять. Одъ 1864 р. ажъ досѣ згорѣло в Галичинѣ будынокѣ вартости 60 мильйонѣв. Провѣтъ выдѣлу дає оданой фондъ, зъ котрого можна-бы запомагати громады. Бесѣдникъ высказує блдгає, что у насъ блдъ залладомъ огневой полиціи єсть горше якъ в Туреччинѣ. Блдшбѣи комисиѣ каже, что великі сивакви суть для сѣльскихъ хатъ небезпечны, бо зрывають стрѣхы. Выходить то на тѣе, что комисиѣ бѣнѣше блдше сивакви якъ огню. Мы переводимо реформы, ажъ коли насъ кончатъ до того змушувъ: доперва пожаръ Стрыи змушувъ насъ до примусовою асекурацій; регулюемо рѣкы, коли воды заливаетъ села. А реформа новина вєстися в спокойнѣи часѣ. Дальше звернує пос. Рутковский увагу на то, что кола появилася гадка оподаткуваня товариства асекураційны, то товариства тѣ вступили в опозицію а передовѣмъ высту пазо краковске товариство. Коли-бъ хтось думавъ, что прѣкѣть теерѣшній єсть вымѣрєный прѣтѣвъ асекураційного товариства краковского, то бы ошибувєся. Товариство се має свои заслуги и оно дає хочъ маленьку помощь, але у насъ єсть ще 12 нышихъ товариствъ асекураційныхъ, котрі нѣчого не дають на удержанє службы пожарной; нема отже иного способу якъ взятися до примусу. Бесѣдникъ прєситъ на послѣдокъ, чтобы палата приняла провѣтъ наложени податку на товариства асекураційны и высказуєся такожъ прѣтѣвъ сполучуєвя сен справы зъ справою примусовою асекурацій.

Пос. Савчакъ сю справу уважавъ за дужо важну, и дѣляго промовляє в нѣй яко заступникъ селянства. Бесѣдникъ не признає ваги поглядовъ комисиѣ, что у насъ єсть блдшбѣи сивакви, позаякъ єсть богато сивакви ручныхъ и тачковыхъ а тѣ не мають нѣякого значѣня.

Дальше зголосився ще до голосу послы: Менцаевскій, Воданцкій А. и Абрагамовичъ за внесенємъ; пос. Телишевскій прѣтѣвъ внесенєя блдшбѣи.

Пос. Менцаевскій яко генеральный бесѣдникъ, звертає насампередъ увагу на то, что комисарь правительственный напередъ вже, закимъ ще переведена була дискусія, заявивъ поглядъ правительства — практика, яко досѣ не бывало. Менцаевскій тѣмѣнѣє зъ того, что правительство такъ ревно занялось справою сторожей огневыхъ; кобы оно лишь такъ ревно занялось и перевело справу примусовою асекурацій. Бесѣдникъ полемизуєвъ зъ внесенємъ меншбѣи и казавъ, что негодиться представляти за надто страшно наше положенє, казати, что у насъ лишь нужда, блда, нема просвѣты и т. д. Треба высказувати причины и жадати тамъ, де до того маємо право. На самыхъ цифрахъ статистическихъ не можна такожъ всего опирати, бо послѣ статистики мы вѣь тутъ послы не повинны вже жати, бо блдѣи статистики переисѣвній вѣкъ чловѣка трєває 30 лѣтъ. Справоздаєця меншбѣи каже, что коли у насъ згорѣло 58% будынокѣвъ крытыхъ соломою, то в Чехѣхъ згорѣло лишь 14%, а не каже того, что в Чехѣхъ дужо мало будынокѣвъ крытыхъ соломѣю. В тѣй способѣ полемизуєвъ пос. Менцаевскій зъ Рутковскимъ и казавъ, что Рутковский хотѣвъ конче заявити вину на блдшбѣи, что для сторожей пожарныхъ нѣякого не робится. Пслѣ его погляду блдшбѣи комисиѣ єсть лишь тому прѣтивна оподаткованю товариствъ, что цѣлый татаръ слѣдає на людей середной клѣсы, котрі мають платити за блднихъ и за великихъ богатѣвъ, котрі зовѣмъ не асекуруються а не чтобы цѣлый 30% заасекурованыхъ оплачуєвъ сторожу огневу за цѣлый край.

Пос. Телишевскій розбавъ критикъ, но то, что предлагає комисиѣ блдшбѣи. В справѣданю блдшбѣи сказано, что комисиѣ не уважавъ за вѣливєе блддѣвати подрѣдѣи критикѣ справозданє выдѣлу. Прѣтѣвъ такогъ высказаня вступивъ пос. Телишевскій и доказуєвъ блдгає, что сторожѣ огневѣ стоятъ блдше помочю громады и праєню приватныхъ людей. Товариства асекураційны не повинны бы прѣтивляться прѣтѣвовѣ меншбѣи, бо прецѣ они не будутъ платити податку зъ власной кашевѣ, лишь ихъ вѣланты. Бесѣдникъ робивъ заклады комисиѣ блдшбѣи, что она полкѣуєся в своїмъ справозданю на примѣры таковыхъ державъ якъ Райс-Швайцъ и т. н., что свои даты брала зъ справозданє асекура-

ційныхъ. Онъ звернує такожъ увагу и на то, что комисиѣ лишь не мала смѣлости поставити блд-разу внесенє о переходѣ до порядку двенного а поставила лишь внесенє блдочаюче. При кѣнцѣ свои бесѣды блдвѣвъ ще пос. Телишевскій Менцаевскому на его аргументъ, что годѣ, чтобы тѣ, что асекуруються, платили за тѣхъ, что не асекуруються. Таке сказанье — казавъ бесѣдникъ — котре має на оцѣ лишь власну користь, єсть супрѣтивъ людей в краю, котрі не платѣть асекурацій, бо може не суть в силѣ, что-найменше нехѣлянымъ.

По сѣмъ промовлявъ справоздаєця меншбѣи пос. Рутковский а по нѣмъ справоздаєця блдшбѣи комисиѣ асекураційной пос. Телишевскій. По довгихъ спростованяхъ фактовъ Рутковского середѣ голосныхъ прѣтѣвъ прѣтѣвъ прѣтѣвлено до голосованя и ухвалено внесенє блдшбѣи.

Комисиѣ господарства краєвого, залагоджувачи внесенє пос. Гурика, предложала: заавѣвати правительство, чтобы оно вѣ сторопахъ, потерѣвшихъ блдъ вѣщаєть елементарныхъ, де єсть недостача пашѣ для худобы, выдавало при одновѣдѣи контроля вѣ порозумѣню зъ выдѣлами повѣтовыми одновѣдну потребѣ скѣльбѣи соли по цѣнахъ продукційныхъ.

Година 3, засѣданье трєває дальше.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 19 падолиста. На вчерашнѣмъ засѣданю должно-австрійского сойму вказуєвъ пос. Гардѣль на потребу утворєня великой австрійско-нѣмецкой партіи патриотичной. До его выводовъ прилучився такожъ и пос. Зисъ, котрий однакжъ доказуєвъ, что насампередъ треба усунути правительство г. Таф-фого.

Берлинъ 19 падолиста. Роздѣлилася тутъ чутка, что король Гумбертъ має прѣѣхати лѣтомъ в гостину до нѣмецкой цесаря. Рио-Янейро 19 падолиста. Провинціи Багіа станула по сторонѣ республиканѣвъ. Зъ цѣлю Бразиліи мають бути утворєні „Сполученій державы бразилійскій“. Шеюмъ провизоричного правительства єсть Теодоро да Фонсека. В цѣломъ краю панує покой.

Брукселя 19 падолиста. Наспѣла тутъ вѣсть, что правительство республиканське вызначило цесарєви Домѣ-Недрови 450,000 долларѣвъ рѣчною пенсіи и 2 1/2 мильйона одноразовой блдправы готьюкою. Рѣвночасно доносятъ зъ Мадригу и Лисбонѣ, что тамъ запанувѣвъ такожъ рухъ революційный.

Парижъ 19 падолиста. В насѣдокъ вѣстей зъ Бразиліи була тутъ биржа дужо занепокоєна а паперы державъ середной Америки значно поспадали.

Записки библиографичны (В. Лукча):

— И. Левицкій. Чортъ я спокуса. Оповѣданье. — Кієвъ 1889. Стор. 52 вѣ 8-ку. Цѣна 12 коп.

— И. Силка. На Кубани. Оповѣданья. — Харьковъ 1889. Стор. 27 вѣ 16-ку.

— И. Силка. На півночѣ. Оповѣданья. — Харьковъ 1889. Стор. 30 вѣ 16-ку.

— И. Тарасенко. На Украинѣ. Варши, писни и пересѣваня. — Кієвъ 1889. Стор. IV+79 вѣ 16-ку. Цѣна 40 коп.

НА ДОСЛАНО.

В интересѣ недужихъ на нервы. Взагалъ мы велимъ скептический что-до подаваемыхъ средствъ помочѣныхъ и личничихъ на всякі недуги загалый и сей скепсисъ имѣє свое оправданє в блдшій части случѣивъ. Зъ другой стороны же уважѣмо власне своимъ обявѣи, звернути увагу нашего круга читателей на такий препративній вырѣвъ, котрыхъ вартѣсть мабуть абсолютну ствердженя. Дучалась намъ нагода, уважно перелѣгати писмо бундѣвскаго войскового Романа Вайсмана зъ Вильсгофенъ: „Ueber Nervenkrankheiten und Schlaflosigkeit“ вѣ 21 выданю и тамъ подѣлалъ мы такъ логично лєє, зрозумѣли и для профана а мѣмо того на основахъ науки оперте представлєємо о способѣ ужитыхъ найперше п. Вайсманомъ что-до поборова недугѣ нервовыхъ, причѣтующихъ людскѣи, что мы поручаємо якъ найшлѣйшѣе всѣмъ такъ недужимъ позачаєтисѣ зъ тымъ значѣиымъ лѣченємъ, котре може выказатисѣ чудовыми и безомыслиными успѣхами. В тѣмъ письмѣ задуєсь про высѣвъ славного ученого Бака зъ Берлину, котрий пише: „Каждый фактъ, хочъ бы на око и не замѣтній, вартъ сего, чтобы его познати и розслѣдати, вѣє зъ той причины, что блдъ истинѣ, и мы прилучуємо до того высѣву зъ повинѣи переисѣченємъ зъ сѣдлу на лѣченє Вайсмана, котрого идея мабуть прѣбирѣвъ значєнє сенациійного факту.“

Писмо можна одержати безплатно вѣ аптѣцѣ К. Крижановского у Львові.

Дрѣ Володимиръ Айхмиллеръ
3335 отворивъ канцелярію адвокатуку (1—3)
вѣ Стрию, Ринокъ ч. 53.

Вѣ сали товариства „Frohsinn“ в готєлю Жоржа.
РУСКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ
блдъ зарядомъ Н. Биберовича.
Вѣ среду дня 20 н. ст. падолиста 1889.

Мунѣ зъ чємнѣи.

Комедія вѣ 3 актѣхъ Абрагамовича и Рушковского.

Вѣ четвертъ дня 21 н. ст. падолиста 1889.

Павло Полуботокъ.

Оригинальная трагедія вѣ 5 актѣхъ Ос. Барѣвского.
Оркестра 55 полку блдъ управою п. Бахѣ.

Початокъ точно о годинѣ 7 вечеромъ.

Купую и продаю всякий краевй и заграничній паперы державній, акції, пріоритеты, листы заставній, льосы, монеты и т. п. по найприступнѣйшимъ условіямъ.
Поручена для ц. к. биржи вѣденскою выповняю подъ користовными условіями безплатно и совѣстно. 3144
Промесы до вѣсѣхъ тягненъ. Льосы такожъ на малѣ сплати мѣсячній. (10—52)
АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ
у Львовѣ
домъ банковый и контора вымѣны.
Выдавательство газеты львовскаго „НАДІЯ“; передплата рѣчна на провинцію зр. 1-80.

ВЪ СКЛАДАХЪ
Народная Торговль
у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломыи, Стрыю, Святишѣ, Самборѣ и Рогатинѣ
продаетъ:
Косы по 40 и 50 кр. (наилѣпшій).
Зъ фабрики братовъ Шулякевичевъ:
Плуги Нр. I. зр. 7-60, Нр. II. зр. 11; Колѣсничій зр. 6.
Плужникъ-оборота до бульбы въ двухъ частяхъ 18 зр.
Сѣякарь по 24 зр. 2948

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае
наипредѣльнѣйшій перфумы, тоалетовый воды, бдзаченій медалями заслуги и двома дипломами узнаня.
и менно:
Перфумы: изминова, филкова, рожава, резедова, монвалова, Ylang-Ylang, Oropenax, Jockey-Club, геліотропова, Ess Bouquet, пшкова, Millefleurs, и т. п.
Фляконки по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1-50 и т. д.
Перфумы королевон Марисенки, 2 зр.
Вода варшавска, бдзачаеся дуже приємнымъ, прѣтовымъ запахомъ. Фляконикъ меншій 95 кр., болѣшій 1 зр. 80 кр. 2529
Вода левандова подвойна и вода левандова-аморова, суть загално уживави до розприскуваня въ салюнахъ за-для свого приємного, милого и агодного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.
Воды КОЛЬОНСКІЙ въ кольохъ однихъ и ро. дахъ, передній и наипредѣльнѣйшій. Фляконки по кр. 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1-50.

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ склепахъ: улицы Коперника ч. 3 и улицы Галицка, рѣгъ Валова въ Краковѣ Сукошницъ ч. 20. Въ Черновцахъ рынокъ ч. 2; заразомъ у вѣхъ перворадныхъ склепахъ и антикахъ.

КУ-

фры, торбы, торбикны до перекрѣпленія и па цигара, футералы на пиландры, калелюхи, налицы и парасоль, манерки, ремѣнь до пакунокъ, подушки, шапки и всякія 2573 приборы до подорожи поручае найдешевше

ТОРГОЛЯ

Братовъ Лянгеровъ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
Цѣники на жданье даромъ.

Гебрина

знамените средство на одморозенье рукъ.
Цѣна 40 кнейцаровъ.
Выключно лишь можна купити въ Лябораторіи хемікой Адольфа Покорного
Львовѣ, ул. Валова 15.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подъ знаменемъ
„СИРІОСЪ“
у Львовѣ, Хоружина ч. 22
оручае добру и выдатну каву спродажу безплатно одъ продуцентовъ въ Америка полудневою.
Кштуе у Львовѣ,
1 кильо 190 зр.
кава палена 1/2 кильо 1-20 зр.
на провинцію:
4 1/4 кильо 960 зр. франко.

Обдирателямъ надъ 50 кильо опустъ.
Не маю зовсѣмъ тыхъ родоу кавы, котрой отоголошуютъ иши подъ назвою много знаменія. Спродажу каву просто одъ продуцентовъ, що маю доказати, и продаю ея найменше о 20% дешевше якъ хто побудъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ маю дѣстати каву вѣсе для чъ четвертой руки, а то для того, що продуцентъ спродажу гуртовниково на мѣсяцъ, той знову гуртовниково въ Европѣ, одъ тыхъ купуе комисіонеры, а одъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсячного або подорожничого. Впрочѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дѣстати де ниде по той цѣнѣ такъ каву якъ моя що до якости и смаку. 2-27 (52—?)

Складъ и робѣтня футеръ

Михаила Бекера

Львовѣ Коперника 8
3190 поручае (5—5)
Всякий роды найлѣпшихъ шкуръ на футра, мужескій и дамскій, а такожъ готовый футра; поручае выборъ гарнитуровъ дамскихъ, зарукавки, кофты, найновѣйшихъ фасоновъ шапки мужескій и дамскій шапочки. Приймае замовленія на верхи мужескій и дамскій. Всякий замовленія и перерѣбки старыхъ футеръ выговляються по умѣренныхъ цѣнахъ.
Львовѣ, ул. Коперника ч. 8.

ВЪ КНИГАРНІ

Ставропигийского Института

можно купити:
Вѣсѣ творы музичный, до спѣву и на фортепьянъ, якъ галицкихъ такъ и украинскыхъ музиковъ, пр. полный комплектъ творовъ Лисенка
Взоры украинско-русскій до вышиванъ.
Вѣсѣ выданія повѣстей и творовъ науковыхъ якъ галицкихъ такъ и украинскыхъ. 3127 (14—20)

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провинцію плачу за посередничтво въ продажѣ на раты законно дозволенныхъ льосовъ.
Wechselhaus H. Fuchs,
Budapest, Franz Deakgasse 12.
3232 (3—10)

„КОБЗАРЬ“

ЗВѢРНИКЪ КВАРТЕТОВЪ.
Цѣна 60 кр.
Дѣстати можна въ тов. „Провѣста“

На зиму!!!

Внов. Духовенству, Ва. пл. льяврямъ, левичамъ, урядникамъ фабричнымъ, экономамъ и кождому, щобы охоронити передъ простудою поручае
1 трикотый кафтаникъ фланелевый и 1 такий ногавицъ разомъ зр. 275 те саме для жевщизнъ 3-кафтаникъ для дѣтей зр. 1-150
Посередничать при замовленю
I. oester. Handelsaunkunfts-Bureau
3175 in Brunn. (16—30)

НАЙДЕШЕВШЕ!
CHIFFON-ы, SHIRTING-ы, Ивана Ріала
продаю торгую у Львовѣ.
Цѣники на жданье даромъ.

Schutzmarke.

Маріацельскій капль жолудковій

знаменито дѣлаючи у вѣсѣхъ недугахъ жолудка.
Незрѣнний при браку апетиту, слабѣмъ жолудку, вонячѣмъ оддыху, краснѣмъ однянню, кольцѣ, ватарѣ жолудка, газѣ, жонтицѣ, однянню и блюваню, болѣу головы (если походить въ жолудка), коркахъ жолудка, задненю, перетяженю жолудка стравами и напоями. Цѣна фляшочки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.
Центр-розсылка черезъ антикаря Carl Brady, Kremsier 3135 (8—43)
Осторога! Правдливый Маріацельскій капль жолудковій рѣдно фальшуютъ и наслѣдуютъ. — На знакъ правдливости муситъ кожда фляшка бути завѣнена въ червоне запакованье, заосмотрѣне въ повысшу марку охоронну и при кождой фляшочкѣ на приписѣ муситъ находитися, ще сей приписъ друкований въ печатни Г. Гуса въ Кромержау.

Маріацельскій

пигулки розвѣльняючи.
Одъ лѣтъ уживанъ въ найлѣпшихъ успѣхахъ при задненю и запорѣ пигулки подрабляються теперь многократно. Треба тому уважати на повысшу марку и на подѣсни антикаря C. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделка 20 кр., ролька зъ 6 пуделковъ зр. 1. — Если грошъ приписѣе напер дѣ то зъ присылкою вольно одъ оплати коштуе 1 ролька зр. 1-20, 2 рольки зр. 2-20.
Маріацельскій капль жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣльняючи не суть потайнымъ лѣкомъ. Приписъ есть поданный при кождой фляшочкѣ и пуделку на способъ ужити.

Маріацельскій капль жолудковій и маріацельскій пигулки розвѣльняючи можна купити: у Львовѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Кржановского, д-ра Петра Николыша, Якова Писеса, Жиг. Рукера, Кар. Склепичского, I. Векурского, Ари. Раппапорта; — въ Бѣлаѣ у ап. Гросса; — въ Бѣбрѣ у ап. Бальбины Мендикон; — въ Березанѣхъ у ап. Ад. Дурста, Юс. В. Лобоса; — въ Бучачѣ у антикаря Корвиль Левинского; — въ Чортковѣ у ап. Людвика Поеса; — въ Долинѣ у ап. С. М. Трауфельнера; — въ Дрогобичѣ у ап. Айхмилера, П. Партикевича; — въ Глиничахъ у ап. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ап. Черского, Пенарского; — въ Озерной у ап. I. Череминского, М. Заградника; — въ Озерянахъ у ап. А. Крапнського; — въ Краковѣ у ап. Фед. Вальчака; — въ Камѣнцѣ Струмиловѣ у ап. Кар. Писеса, Кароля Пилевского; — въ Кошичинѣхъ у ап. Редера; — въ Мостахъ Великихъ у ап. I. Жолнйского; — въ Мельницѣ у ап. Кроковского; — въ Немировѣ у ап. Предпримирского; — въ Олеску у ап. А. Кофлера; — въ Перемышлянахъ у ап. Омеа. Барановского; — въ Самборѣ у ап. I. Алексевича, К. Мареша; — въ Сколѣхъ у ап. О. А. Ленковского; — въ Сокалі у ап. Евг. Высочаньского; — въ Старилѣ Мѣстѣ у ап. Ад. Палецкого; — въ Стрыю у ап. Чальбааніого, В. Коморовского; — въ Скалѣ у ап. Адальб. Ротальского; — въ Турцѣ: ап. М. Пйонка наслѣд. — въ Тернополѣ у ап. Леона Фляйшманна и Фр. Ямруевича; — въ Золочевѣ у ап. Франца Петеша, А. Раппапорта; — въ Журавнѣ у ап. Юс. Д. Томашевского; — въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; — въ Збаражѣ у ап. I. Круга; Варяжъ: ап. Жиг. Козидий; Лопатинъ: ап. Ст. Гринфельдъ — а такожъ по вѣсѣхъ антикахъ въ Галичинѣ.

Одяги зимові

по зр. 13— Одяги для хлопцѣвъ по зр. 5; сурдутъ и камизолька по зр. 18 зъ камтарну, шифроки 8 зр.
HEILMANN KONN у Вѣднѣ.
Склады: у Львовѣ ул. Театральна 1., въ Краковѣ ул. Гродска 9., въ Черновцахъ Рынокъ 11., Опава Горышній Рынокъ, Бѣльскъ ул. Головна, Перемышль, Тарновъ, 3172
Пильзно ул. Паньска 17. (11—12)

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опрочентовуе ихъ по

4 1/2% на рѣкъ.

2219 41—?

ПАВЛО ЛЕВИЦКІЙ

въ Добрачинѣ (почта Кристинополь)

предпріимаетъ всякого рода будовы: церквей, будынкѣвъ конкуренційныхъ, парохіальныхъ и шкѣльных, горалепъ въ загаль всякихъ будынкѣвъ, и выконуе солидно и дешево.

Вѣсѣ выконанъ нимъ будѣвъ зыскали загальне признаенье, чого доказомъ кѣлька наведенихъ свѣдоцтвъ:

„Въ р. 1886, повѣривъ комитетъ церковный въ РОЗДЖАЛОВѣ, нов. со-кальскаго, п. Левинскому зъ Добрачина будованье мурованой церкви въ Розджаловѣ. Можемо заручити кождому, що церковь уже на уклѣчено, а п. Левинский вдовольнитъ вѣсѣмъ вымогамъ правнымъ и вѣсѣмъ жаданымъ майстерскимъ, тому его яко предпріимца до болѣшихъ будѣвъ рекомендовать можемо.
Розджаловъ д. 14 лютого 1888.

Мих. Фомисъ, приходникъ, Стефанъ Покимброда членъ комитету, Фед Жеребевский нач. громады.“

„Громада СУПНО, пов. каменскаго, повѣрила мин. року п. Левинскому зъ Добрачина будову мурованой двохъсклонной школы зъ одповѣднымъ помешпаньемъ для учителя. Тую будову провадитъ онъ точно посли поданныхъ ему планѣвъ и указомъ зъ повнымъ вдовольненемъ мѣсяцовой рѣды шк. и начальства громадскаго. Можемо отже сѣбно сего поважного предпріимца, яко честного, совѣстного и порядного человека якъ найдалше и найдирше поручити.
Сушно дня 8 лютого 1888.

Мих. Кордуба, преде, рады шкѣльной. Доско Барана, начальникъ громады. I. Brensthal Gen. Vorst.“

„Павл. П. Левинский зъ Добрачина принявъ предпріимство нового мурованого прихода въ КОРЧМНѣ. Ту будову, вже на уклѣчено, веде онъ зъ повнымъ вдовольненемъ комитету парохіального, который его може яко честного, совѣстного и дуже порядного предпріимца вдовольночого-ся малымъ доходомъ, кождому интересованому припоручити.
Корчмнѣ, дня 18 лютого 1888. 2364 2—?

I. Череско, предсѣдатель комитету парохіального.“

На всяке возванье прѣзидитъ заразъ на мѣсць.

Торговля основана Цѣлкомъ въ р. 1789.
свѣжій транспортъ
ГЕРБАТЫ ХИНЬСКОЙ
одержала и поручае торговля
Фридриха Шубута
у Львовѣ
Рынокъ ч. 45
Цѣники докладий
1182 (11—20)
безплатный и оплатно.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТААТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:
Старіи вина угорскіи лѣчиничіи и натуральній вина столовой одъ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житильски, Румъ и Аракъ de Goa.

Старіи Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальній вина шампанскіи и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГЪ бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 2847 97—?

МАЛЯГЪ БЪЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣники на жданье даромъ и оплатно.

Обдзаченый на выставѣ гигиеничидой сѣбнымъ медалемъ за старіи вина.

Реставрація у власномъ зарядѣ.

НОВО УСТРОЕНЕ 3149 (7—12)

ЗАВЕДЕНЬЕ ПОХОРОННЕ БРАТОВЪ КУРКОВСКИХЪ

у Львовѣ при улицы Собѣского ч. 10.

Устроено похороны почавши одъ найпростѣйшихъ до найвеличавшихъ для вѣсѣхъ становъ, а полагоджуючи зъ аветною совѣстностью якъ наибѣльшій порученя, обдзачено вѣсѣ заходы оставшой роднѣ.

Всякий приборъ похоронный суть все въ якъ наибѣльшомъ выборѣ на складѣ.

Головний складъ ДОМОВИНИХЪ МЕТАЛЛЕВЫХЪ (герметичныхъ) ц. к. упр. фабрики Леопольда Вольфа у Вѣднѣ.

Домовины деревяный, наслѣдуючыя металевыхъ, дубовы, полгитурованъ, обиты оксамитомъ и атласомъ, матерцы, подушки и каны атласовы, сатиновы, орантиновы, мушовы и т. п.

СКЛАДЪ ВЪЩЕВЪ ГРОВОВЫХЪ зъ шгучныхъ и робленыхъ цѣтѣвъ въ великомъ выборѣ, такожъ ленты до вѣнцѣвъ шовковы, атласовы, моровы зъ написаніи або безъ нихъ.

Вѣнцѣ зъ свѣжихъ цѣтѣвъ выговляються безъ розницѣ поры року якъ найкортше.

Зъ высѣкимъ повжаньемъ **Братя Курковскіи.**

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Выходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходить въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львові Администратія „Дѣла“ у. Ваторія 24, Центральное бюро ogłoszeń, у. Коперника 9. II. и Бюро газетъ у. Кароли Людвига 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ у. Кароли Людвига 9. F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern 1. Wollzeile 24, H. Schalek 1. Wollzeile 8, Oppelik 1. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты за нисераты платны у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ въ Австрію:

а полный рокъ . . . 18 ар. на полный рокъ . . . 24 ар.
на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар.
на четверть року . . . 4 ар. 50 кр. на четверть року . . . 6 ар.
на мѣсяцъ . . . 1 ар. 50 кр.

у Львові:

на полный рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар.
на четверть року . . . 4 ар. на мѣсяцъ . . . 1 ар. 35 кр.

Редакция, Администрация и Експедиція подъ ч. 24

у. Ваторія. — Рукописи вѣрствуются лично на поперекъ застереженію. — Рекламация неопечатанъ въ нѣмъ порта

Поодинокое членское контуе 88 р. а. н.

Отозвоненія приймаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ стрѣлю печатномъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. н.

Подъязы считаются по 10 кр. бѣдъ стрѣлю.

Революція въ Бразиліи.

Новый свѣтъ, новый ладъ. Америка, видко, призначена на то, чтобы ступати зовсѣмъ иншою, зовсѣмъ окремою, своею власною дорогою и затѣри хочѣ бы и наименѣй слѣдъ того, что занеслося туды въ старон Европы. Америка, видко, не може бути инакшою якъ лишь республиканскою. Духъ свободы и змаганье народивъ рѣшати самими о своей судьбѣ и бѣдѣ самими про свое добро, бдзачавъ вже бѣдъ самого початку новочасныхъ Американцѣвъ и бѣдъ то стався теперь причиною того, что послѣднѣ монархія въ Америцѣ, велика и богата Бразиліа, якъ бы однимъ подумомъ вѣтру щезла въ лица землѣ, а на мѣсто ея выступила федеративная республика: „Слодученъ державы Бразиліа“ — така есть офіціальная назва новою республикою американскою.

Якъ то сталося такъ нагло и несподѣвано, годъ ще теперь всего основно розказати, бо вѣсти въ Бразиліи надходять лише дуже скупо, позаякъ телеграфъ есть въ рукахъ республиканцѣвъ, котры перепускають до Европы лишь то, что имъ догоднѣ; але то есть рѣчь певна, что цѣлый переворотъ наставъ такъ скоро и бѣдъ такъ зручно зааранжованъ, что обійшовся безъ великаго потрясенія краю и майже зовсѣмъ безъ проливу крови, якъ коли-бъ мавъ стати взрѣдомъ свѣтлою, якъ належить переводити основныи змѣны въ устрою державы.

Причины тоя наглою змѣны, яка настала въ Бразиліи дня 15 с. м. а котрой загално сподѣвалася доверна по смерти Домъ Педра, дадуться збрати коротко въ слѣдуючій точкѣ: загалный и великій наклѣвъ Американцѣвъ до республиканскою системы державнои; впуцѣнье Гаутиовъ до Бразиліи, котры черезъ доньку и наслѣдницю цѣсаря, княгиню Изабелю, добилися скоро впливу на цѣсарскій двѣръ и на державу та забиралися вже по своему господарувати; нагле знесеніе невольничества, котре выкидало велике недовольство консервативныхъ плантаторѣвъ и загално ихъ въ рады республиканцѣвъ, а наконецъ загалне недовольство республиканскою настроеною интеллигенціи, котра переважно складалася изъ учителей, адвокатѣвъ, журналистѣвъ и урядникѣвъ, котрыхъ лихо плачено а дуже часто перепошено або усувано. Урядники и учителя булы тыма, что намовили плантаторѣвъ станути по сторонѣ республиканцѣвъ. До сего всего причинилося ще и велике недовольство въ арміи и маринарцѣ, котре мало свою причину въ несправности до двухъ найвысшихъ достоянствъ войсковыхъ, до графа д' Е, зятя цѣсаря Домъ Петра а мужа кн. Изабелѣ, орылевнети, а до министра маринарки бар. да Лядаріо. Найзавзятѣйшамъ ворогомъ першого бувъ теперѣшній шефъ краю до Фонсека, а другій мавъ непримиримого врага въ особѣ адмирала (теперь министра маринарки) Ванъ денъ Кука.

Повышій причины выкидали отже переворотъ въ Бразиліи дня 15 с. м. а прискорили его та обстановка, что ген. Фонсеку, котро го подозрѣвано о тайну агитацию, мали перенести на провинцію. Довѣда дня 15 с. м. было отже войско розставлене по цѣлой столицѣ, а першій рухъ проявился бунтомъ противъ министра маринарки бар. Лядаріо, до котрого кѣисъ войскъ три разы стрѣлявъ и тяжко ранивъ. Заразъ арештовано президента министровъ, обсажено войскомъ все правительство будинки и оголошено республику. Цѣсарь перебувавъ подъ ту пору въ Петрополисѣ, чотари миль бѣдъ Рио-Янейро. Туды отже похѣвъ ген. Фонсека и заявивъ цѣсарю, что народъ прокламувавъ республику. Фонсека арештувавъ цѣсаря и его родану, правѣвъ до столицѣ, до двухъ давъ выправивъ до Европы. Теперь приступлено до организации республики. Знесено сенатъ, розвязано палату послѣвъ, установлено провизоричне правительство и роздѣлено роль, именовано губернаторѣвъ для поодинокихъ провинцій, — самыхъ людей войсковыхъ — и выдано прокламацію до народу. Въ прокламаціи сѣй сказано: 1) Осолошуся республика. 2) Бразилійскіи провинція творять бѣдъ теперь федерацию сполученыхъ державъ Бразиліи. 3) Каждая державъ буде мати свое мѣсцеве правительство. 4) Каждая державъ має выслати на маючій всезадового скликается конгрессъ одного своего представителя, а провизоричне правительство же на остаточній постановы сего конгрессу. Тымчасомъ мають поодинокіи губернаторы старатися о то, чтобы въ краю удержати порядокъ и забезпечати права горожанъ. 5) Провизоричне правительство заступае тымчасомъ все внутрѣшній и заграничній дѣла и гарантуе всякій умовы заключенъ за контрактомъ съ попереднимъ правительствомъ.

Не бѣдъ рѣчь буде тутъ познакомитися коротковѣмъ съ личностями нового правительства. Шефъ правительства и тымчасовый президентъ республики ген. Деодоро да Фонсека есть чоловікъ вѣдлыи адбанныи, але при томъ и амбитныи. Онъ бѣдъ давна вже носивъ въ тѣдую прокламувати республику. Онъ не терпѣвъ цѣсарского зятя, гр. д' Е, котрый

вѣвъ розпусне житѣ, а въ арміи мавъ найвысше становнѣ, подчасъ коли его жена стояла зовсѣмъ подъ влияньемъ зненавидѣнныхъ и въ Бразиліи Гаутиовъ. Для самого цѣсаря мавъ бѣдъ повне поважанье и обійшовся съ нимъ и теперь зовсѣмъ честно и людно. Министръ войнъ Бенѣаманъ Констанъ мавъ походити въ французской родины и есть майоромъ; досѣ бывъ учителемъ ботаники и математики и директоромъ заведенія слѣпыхъ. Министръ дѣлъ внутрѣшнихъ Аристидъ Лѣобо есть адвокатомъ и публицистомъ. Министръ дѣлъ заграничныхъ Бокаюва есть редакторомъ газеты о Раиз. Министръ справедливости Кампосъ Саллясъ есть плантаторомъ а министръ рѣльничества есть такъ мало знавномъ личностю, что заграничній газеты не знаютъ про него нѣмого розказати.

На вручену цѣсарю адресу съ повѣдомленіемъ, что въ Бразиліи заведено республику, бѣдѣвъ Домъ Педро: 36 взгляду на вручену менѣ дня 17 с. м. адресу я рѣшивъя уступити насорони обставинъ и выѣзжаю завтра въ цѣлою родиною до Европы, оцускаючи той ублюбленый край, котрому я яко владѣтель старався черезъ болѣе якъ полъ вѣку давати доказы мочи щирою любови и посвященія. Задержу о Бразиліи заведѣды милоу згадку и буду заведѣды бажати йи щастя.

Наслѣдшій въ Нью-Йорку вѣсти доносить, что бразилійскій совѣтникъ державный Альонцо Ровей розказувавъ тамъ, что знесеніе невольничества зовсѣмъ не причинилося до выкиданія революціи. Найголовнѣйшою причиною ея буда интрига Гаутиовъ, котру они вели при помочи кн. Изабелѣ и розпусне та марнотратне житѣе ви мужа гр. д' Е.

Соймъ краевый.

XXII-те засѣданье сойму съ дня 19 н. ст. падолиста 1889.

(Конецъ.)

Въ доповненію до ранѣшного засѣданья вѣрковому мусимо ще додати:

При справозданіи комисіи господарства краевому о знесеніи пос. Гурика въ справѣ удрѣлюваня семянамъ сировицѣ и соли камѣнной промовлявъ пос. Гурикъ и дакувавъ комисіи за ея прихильне справозданье и высказавъ надѣю, что правительство схоче уважити ея такъ важну для селянъ справу.

На петицію стрѣйского бѣдѣлу товариства рыбацкого ухвалено резолюцію до правительства, чтобы оно якъ найскорше ввело въ житѣе законъ рыбацкій съ 31 жовтня 1887 р.

На петицію созальского выдѣлу повѣтового о увѣльненіи бѣдъ податковъ будинковъ, что суть власностю репрезентации повѣтовой, ухвалено резолюцію, вызваючи правительство, чтобы оно въ дорожѣ розпорядженія або въ дорожѣ законодательной признало увѣльненіе бѣдъ податку домового будинковъ, назначенныхъ на канцеляріи выдѣловъ радъ повѣтовыхъ, на безплатіе помешканья урядникѣвъ и будинковъ, назначенныхъ на дома мытовъ.

Комисія громадская, здаючи справу съ дѣльностью департаменту I. выдѣлу краевому, предложала знесеніе, чтобы выдѣлъ краевый какъ наибольшій сесія предложивъ сойму проектъ закона громадского для другорядныхъ мѣстъ и мѣстечокъ. — Пос. Поляновскій поставивъ резолюцію, вызваючи выдѣлъ краевый, чтобы фактовый урядникъ выдѣлу краевому люструвавъ про року дѣльность выдѣловъ повѣтовыхъ и издавалъ сойму справу. Пос. Романовичъ ставивъ поправку, чтобы слова „фактовый урядникъ“ пропустити, бо може и членъ выдѣлу краевому схоче повѣтъ люструвати. Д-ръ Смолякъ яко дотеперѣшній членъ выдѣлу краевому заявивъ, что выдѣлъ краевый по возможности выслае на прошеніе выдѣловъ повѣтовыхъ урядникѣвъ, але чтобы про року все повѣты люструвати, то рѣчь возможна за-для недостатчѣ урядникѣвъ. Теперѣшну дискусію буде выдѣлъ краевый уважати яко инструкцію для себе. По сѣмъ заявленію взявъ пос. Поляновскій назадъ свою резолюцію. Промовлявъ же пос. Сѣчинскій за тымъ, чтобы выдѣлъ краевый арозумѣвъ интвенціи сойму и выслаивъ люстраторѣвъ въ повѣты, бо люстраціи повѣты есть велика вага и дуже пожиточна. По сѣмъ ухвалено знесеніе комисіи и закрыто засѣданье.

(Засѣданье вечернее.)

На початку засѣданья бѣдѣвъ комисаръ правительственный на интерпелляцію пос. д-ра Короля въ справѣ поступованія жовѣвского старосты Лавиновича супротивъ вѣдѣта и громады въ Пристаніи. Комисаръ заявивъ, что староста не вдариавъ вѣдѣта въ лице, лишь тупувъ (I) ногою а людемъ, что буди въ сусѣдній компаніи, адавалосъ, что то староста вѣдѣта въ лице ударивъ и въ-оденъ мабуть побѣдѣла та поголовка. До Пристаніи вызвалъ староста лишь дѣлятого комисаря въ асетенціи жан-дармѣвъ, бо пришло донесеніе, что вѣдѣта намовляе громаду ставити перешкоды въ выконуваніи права власности.

Комисія громадская, залагоджуючи петицію выборѣвъ и жатѣвъ повѣту турчаньского въ справѣ процесѣвъ и оскорбѣ чести, предложала знесеніе: 1) Поручаеся выдѣловъ краевому повѣто, чтобы взявъ подъ розвагу реформу судѣбничества въ справѣ, въ котрыхъ побѣдѣ до теперь обовязующихъ законѣвъ прислугуе органамъ громадскимъ право выконуванія власти карной сторѣвъ будучихъ въ спорѣ; 2) вызваеся правительство, чтобы въ властныхъ дорожѣ постаралосъ о таку змѣну процедуры судовою, чтобы жалобы о оскорбѣ чести, а взглядно и о иншій дробній провинны выключено въ-подѣ юрисдикціи ц. в. судѣвъ. При сѣмъ справѣ говоривъ пос. д-ръ Савчакъ и сконстатувавъ, что процесы о оскорбѣ чести зачинають страшно ширатися и пѣтягають за собою величезній кошты. Каждый жалоба вношена сторонами коштуе вже найменше 30 ар., але платати и 1, 2 и 3 ар.; люде тягаються по судѣвъ и марують часъ; повутый писарѣ корпѣстають съ того рода процесѣвъ, намовляють люде до процесу та вызвокують ихъ бѣдѣтъ а противъ такихъ писарѣвъ покнутыхъ нема рады, бо законъ уважае лишь того повугнымъ писарѣмъ, котрый пише жалобы въ цивильныхъ справѣхъ спорныхъ. Найлѣпше — каже бѣдѣдѣтъ — було бы ще наложити на того рода жалобы оплату стемплеву а дѣхъ въ немъ можна-бы ужити на адѣты для аскулѣтантѣвъ. Шѣдливый впливъ покнутыхъ писарѣвъ склѣчивъ-бы тогда, коли-бъ въ дорожѣ розпорядженія можна було перевести, чтобы несправедливый люде могли въ означенныхъ дѣлахъ ставити передъ судомъ и устно вносити свои жалобы. — По промовѣ д-ра Савчака принято знесеніе комисіи.

Въ порядку дневного передано петиція громады Богородчанъ старій, Монастирчанъ, Солотвинъ, Журака, въ повѣтъ богородчаньскій и петиція громады Тяпча, Гогова, Гогова и Подбережа въ повѣтъ долиньскій въ справѣ шкѣдъ робленыхъ имъ черезъ сплавлюванье дерева, выдѣловъ краевому до розслѣду и удѣленія фактовъ рады а коли потреба и запомога грошевон. Ухвалено также завѣзвати правительство, чтобы оно розслѣдало, о сколько заряды дѣбѣ бар. Лабига въ Солотвинѣ и Попперѣ въ Выгодѣ держатся условій поставленыхъ имъ въ концесіяхъ и чтобы зло, яке знайде, усунуло. — Прислѣловъ Хатки выключено въ громады Истрѣбковѣ а прилучено до Сорокъ коло Щарцѣ. — Петиціи: громады приѣлѣка Погравице о выключеніи въ громады Бѣлка шляхотска а предѣленіе до Сухарѣва; инѣмцонъ колонія въ Борнинѣ о утвореніи въ ней окремой громады и осадѣ Тростянка, Пилицы и Волова о выключеніи въ громады Перерѣвъ а утвореніи въ нихъ одной окремой громады — передано выдѣловъ краевому до розслѣду и справозданія на слѣдуючій сесія.

По сѣмъ слѣдующе выборы члена выдѣлу краевому и его заступника въ куріи мѣстъ и палатъ промышленно-торговельныхъ; выбрано пос. Тадея Романовича а его заступникомъ пос. Дворского.

Комисія правнича, котрій припоручено залагодити пѣсьмо збарского суду, повѣтового, что домагаеся знесенія ненарушимости посольской о. Николая Сѣчинского поставила знесеніе: „Соймъ не прихилься до жадаия ц. в. суду повѣтового въ Збаржѣ о знесеніи ненарушимости посольской о. Николая Сѣчинского и позволеніе на перевѣденіе противъ него головонъ розправы въ наирѣмъ провинны въ §. 3 закона съ цѣвтя 1870 р. (Намова робѣтничѣвъ, чтобы не шли до работы). Въ мотивахъ комисіи сказано, что провинна, за котору судъ хоче потягнути о. Сѣчинского до одвѣчальности не есть таковыи карыдостойнымъ чинѣмъ, въ наслѣдокъ котрого о. Сѣчинскій трагѣ-бы право засѣдати въ соймѣ. Вирочѣмъ судъ самъ заявивъ, коли досѣ не перевѣвъ сен справы маючи достаточно часу бѣдъ 15 липня до 10 жовтня с. р. Знесеніе комисіи ухвалено безъ дебѣты.

Знесеніе комисіи административной о дѣльности V. департаменту выдѣлу краевому въ справѣхъ дѣляющихся публичногомъ адоровля бѣдѣнула палата по немилосердѣи критикѣ пос. Гавзерѣ. Пос. Гавзеръ высказавъ на-сампередъ свой жалъ, что справы сен не передано комисіи бюджетовой, котра дѣльностью занимаеся, або комисіи санитарной, де засѣдають фактовый люде а бѣдѣтъ вытѣкавъ справоздѣлае пос. Живницкому отъ хочѣ-бы такій рѣчь, якъ что бѣдъ хоче, чтобы недужамъ по шпнталѣхъ не давано доброго харчу, бо оны выздорѣвѣши не можуть бѣдѣтъ привыкнути до лихаго, або чтобы на лѣки не выдавано богато грошей!

Комисія горнична предложала знесеніе: I) чтобы до бюджета на 1890 р. вставити: 1) на геологичній атласъ Галичины въ текстомъ 1000 ар. 2) на розслѣды и описъ пожиточныхъ минералѣвъ 1000 ар.; 3) на студіи передѣлѣхъ наеты а вѣску земного 300; 4) на запомогу для школы верченя и горничнаго нафтового 1.800 ар.; 5) на дозвѣдову стѣцію продукѣвъ нафтовыхъ 900 ар.; на стипендіи горничній 2000 ар. — II. Вызваеся правительство, чтобы оно взялось якъ найскорше до експлуатации потаховон

соли въ Калуши, чтобы доставляло ея змелену рѣльничамъ по преступной цѣнѣ, побудовало желѣзницю въ стѣцію въ Калуши до копаньнъ и знизило тарифу для перевозу сен соли по цѣлымъ краю. (При сѣмъ точѣвъ заявивъ комисаръ правительственный, что правительство постановило вже взятися до продукціи канниту на велику скалю и высладо старшого управителя калушской салны на практику до Штрасфурта и Шенебекъ; бѣдъ выѣхавъ 2 падолиста а коли поверне, розбѣчнѣе продукція и буде доставлятися канниту рѣльничамъ по дешевыхъ цѣнахъ.) III. Вызваеся правительство, чтобы коштомъ скарбу державного заведло при лѣвѣвской техницѣ курсы нафтовъ. Все тѣ знесенія ухвалено.

По сѣмъ слѣдующе справозданье комисіи господарства краевому дѣе знесенія пос. Гросѣ въ справѣ горальничѣй. Комисія предложала резолюцію: Вызваеся правительство, чтобы: 1) склѣкало яко найскорше анкету въ людеи факховыхъ и на подставѣ знесенъ той анкеты змѣнило приписъ выконавчѣ до закона о оподаткованіи горальнѣвъ; 2) чтобы для унормованія продажи оковиты усунувъ все перешкоды, котры продажѣ утрудняють або роблять невозможливо. Надъ сѣю справою вызваеся дуже дова дебѣта, котра потягнулася ажъ до 12 годъ въ ночи. Промовляи послѣ, В. Дѣдушицкій, Поляновскій, Ф. Бѣдѣйовичъ, Рутковскій и Шѣпановскій. Пос. Рутковскій поставивъ вѣлька знесенъ, въ котрыхъ комисія господарства краевому має здати справу на слѣдуючѣмъ засѣданію. Опѣсла ухвалено резолюцію комисіи господарства краевому въ поправкою пос. Бѣдѣйовича, котрый предлагавъ, чтобы анкета складалася изъ людеи, что займаються горальничествомъ рѣльничамъ.

Бѣсѣда посла о. Гаморака

выголошена на XIX засѣданію сойму въ справѣ петиціи громады Вербова о знесеніи радъ повѣтовыхъ.

Высокій соймѣ!

Вѣловъ посолъ въ Турки, яко справоздавецъ комисіи административной, вѣсѣ: надъ петицію громады Вербова, чтобы „рады повѣтовой звести а чинастыа тымъ радѣмъ застереженій передати ц. в. старостамъ“, — перейти до порядку дневного.

Я знаю, что п. справоздавецъ, якъ ставивъ таке знесеніе, добре тамивъ, что не выражае мѣвня своихъ выборѣвъ (Голосъ: Ого!), але бѣдъ власне такъ учинивъ, якъ то учинити мусѣвъ, бо петиція була толькѣ бѣдъ одной громады. Я самъ, якъ бымы бувъ справоздавцемъ въ сен петицію, бувъ-бымы змушений поставити знесеніе переходу до порядку дневного, а то въ тон причины, что голосъ одной громады въ-мѣжѣ тысячей громады, чтобы рады повѣтовой звести, трудно уважати за бажанье загалу. Дальше справоздавецъ, може такъ якъ и я, противъ мѣвня своихъ выборѣвъ уважае, что рады повѣтовой, яко органы самоуправы, суть пожиточны, а бѣдай можуть бути пожиточныи.

И дѣйстно, годъ заперечити, что поодинокій рады повѣтовой до нинѣ таки де-що доброго зробили. Суть рады повѣтовой, котры касы пожитковъ звели и ти касы удержують въ добричѣмъ порядку. Суть рады повѣтовой, котры шпихлѣръ громадскій заложили, а ти шпихлѣръ могли-бы сего року немалу услугу бѣдѣти своимъ громадамъ. Але чи тотѣ чинишь заведенія касъ и шпихлѣръвъ безъ радъ повѣтовыхъ була возможна або невозможна, не хочу розсуждѣвати. Много радъ повѣтовыхъ запровадило шпѣтѣвъ взрѣдово утримуванъ, де люде бѣдѣи а хоружий и помѣбѣ лѣварску и помѣщеніе знаходять. Не можна также поминати, что и ти дорожѣ автономичны, на котры загално варѣвано, теперь трѣхи лѣпше выглядѣють и что въ тѣмъ взглядѣ рады повѣтовой де-що доброго зробили. Але что яко наибольшу похвалу деаеихъ радъ повѣтовыхъ бѣдѣношу, есть се, что они завалили сплатою дову до ливѣвского Банку рустикального. Черезъ се бѣдѣли она велику прислугу селянамъ и суть великон похвалы достойнѣ. А именно мущу бѣдѣтиа тутъ раду омыслѣску, де нема довжнѣвъ Банку рустикального. Я переглядавъ справозданье сего Банку и тамъ вычитавъ я, что селяне сплатили 100% дову, то значить, что тамъ нема того дову. Такъ само повѣтъ товмацкій сплативъ 100% дову Банку рустикального. Такъ само бѣдѣчнѣвъ повѣтъ борѣвскій. Отже я имъ то почиту за наибольшу заслугу и прошу, чтобы и сего року рады повѣтовой при загалній нуждѣ и невружаю взяли тѣхъ довжнѣвъ въ свою омылку.

Есть же 15 тысячъ довжнѣвъ Банку рустикального въ довомѣ до двухъ миллионѣвъ безъ проценти, а коли-бы Банкъ рустикальный хотѣвъ сего року стягнути той дову, то тѣхъ 15 тысячъ родивъ, а навѣтъ болѣе, — бо на одного довжнѣва складалася болѣе родинѣ, може бути три або хочѣ дѣвъ, але я прииму загалѣ дѣвъ, то буде 30 тысячъ довжнѣвъ въ краю, а приймаючи, что каждая родина складалася изъ 5 членѣвъ, то маемо задов-

женных 150 тысяч душ, а то есть людность болыше, нѣже неодного княжества нѣмецкого и могла-бы бути не малою провинціею, — отже людность та, если Банкъ съезе лянцувати за дови, мусит пропасти; она признана на погибел и остатну нужду. Дятого я бы просивъ, чтобы рады повѣтвой занялись нею сего року и не позволили людей лянцувати. До лянцувати нема навѣтъ кому ставати за-для загальнаго браку гроша, став самъ Банкъ и бере господарство майже за дармо. Знаю фактъ, що стався въ мѣстѣ селѣ: сен осени Банкъ господарство, оцѣнене на колькасотъ зр., за 200 ар. дову, взявъ на лянцувати за 27 ар. Такихъ лянцуватій може сего року бути ще болыше. Дятого прошу рады повѣтвой и пановъ пославъ селянскихъ, чтобы на всякій спосѣбъ ще сего року занялись тою справою и не дали тымъ должникамъ погибнути. Тыхъ 150 тысячъ людей мусѣли-бы пѣйти на жербы и стали-бы тягаромъ для краю; а коли-бъ не пѣйшли на жербы, то могла-бъ перемѣнитися въ злѣдѣвъ и влѣдичѣвъ, а тогда тебе бы вхъ въ криминалахъ утримувати, або наконецъ сталесъ-бы тыма элементами здохнути, о которыхъ сказавъ староста кѣсѣбскій (якъ се стояло въ газетѣ урядовѣй), що муситъ за нами слѣдѣти навѣтъ подчасъ аціи выборовъ.

Теперь переходжу до предмету, до петиціи громады Вербова. Тая петиція здавалася-бы може бути якимъ-то вырѣзкомъ шаленымъ въ прѣступѣ доброго гумору и внесеною до сейму, чтобы чимъ поплатилася. Однакожъ, панове, то не есть такой вырѣзъ; тая петиція есть менше-болыше голосомъ цѣлаго краю (Голосъ Охо!). Насъ русскихъ пославъ есть 16 — и каждый муситъ зазначити, что выборѣцъ передовѣсь казали намъ: „Памятите, старейтеся, чтобы рады повѣтвой знесла!“ Те саме казали менѣ, в Гурковѣ, и каждому з насъ. Отже заходитъ пытанье: що выборѣцъ мають противъ тыхъ радъ повѣтвыхъ, коли, якъ се я зазначивъ, тѣ рады могли-бы бути позитивными и складаются, чи повинны-бы складатися зъ самыхъ найближшихъ силъ повѣтвыхъ. Тамъ мають мата своихъ заступниковъ и властителей болышихъ посѣлостей, и мѣщанство, и селяне. Чому-жъ такой загальный голосъ противъ радъ повѣтвыхъ?

Отже насампередъ здаются они законотворчій въ одночасно до того пожитку, який приносятъ. Урядники не берутъ изъ силъ повѣтвыхъ, але записуютъ ихъ зъ иныхъ, а тѣ не знаютъ потребы повѣту; зъ того выходитъ, что тѣ урядники не могутъ собѣ у людности здобути довѣрія. Урядникамъ тымъ у вѣдѣній Галичинѣ особливо, здаеся, что они попливаѣли лишь на то, чтобы все, что есть руске, понизити. А то сильно оскорбляе чувства народный. Зъ тыхъ причинъ рады повѣтвой не суть любленъ и дятого не могу сказать, что та петиція не есть голосомъ загальнымъ; я уважаю ея за ту ластѣвку, що одна весною прѣлѣтае: та петиція громады Вербова, хотѣя теперь одна, може заповѣдати, что такихъ петицій появляеся болыше.

Давна рѣчь! Законъ дороговый, такъ прикрий и такъ неприязно приймѣнный, що декуда навѣтъ бунтувалися противъ него, а прѣцѣмъ здаеся, что зъ тымъ закономъ, якъ-бы вже 20 рокѣвъ тревать, були-бы люди освоилися скорше, якъ зъ радами повѣтвыми до теперь, хотѣя тѣ рады уже 20 лѣтъ у насъ истнууть, — а то дятого, що користь зъ закона дорогового впадае въ очи лѣпше, якъ користь зъ радъ повѣтвыхъ. А користь сихъ радъ не видно дятого, бо чинность переважнѣе болышости тыхъ радъ есть дуже мала. Ихъ чинность бѣжалася менше-болыше два разы энергичнѣйшою, а навѣтъ дуже энергичною на цѣлый періодъ выборовъ.

Першій разъ тогда, якъ обдубуваются выборы до рады повѣтвой. Тогда властители болышны посѣлости, маючи болыше гроша и болышій впливъ въ повѣтѣ, всякими способами стараются убѣдитъ до рады повѣтвой, а особливо мало имъ убѣдити зъ груды селянскихъ, хотъ своихъ мѣсцъ не дають, а охотно заступаютъ и мѣщанъ. Поступаютъ такъ, якъ то сказавъ тутъ одинъ посолъ: якъ тотъ хора жѣнка, котра казала: „Дайте менѣ особно щось доброго поповети, а в зъ вами поповети и на побѣйше менѣ сховате“. Отже такъ и они всѣ мѣсца хотѣтъ забрати: заступити и себе, и селянъ и мѣщанъ. Дальше стараются дуже ревно достатись и до Выдѣлу, а якъ уже достанутся, тогда всяка ревность, рухливость и чинность перестаетъ. И тутъ приходятъ менѣ на гадку епиграмъ нѣмецкій, зробленый на службу, что дуже бувъ пильный въ ѣдженю и швиденько ѣвъ, але за те лѣнно обертанся и поволенько рухався. На него такъ написали: Im Essen bist du flink, im Gehen aber faul — Freund ich rathe dir, nimm zum Essen die Füße, zum Gehen das Maul. (Веселѣсть). Отже-же было бы дуже добре, щ бы тѣ, котры до репрезентации повѣтвой, а потѣмъ до выдѣлу такъ ревно стараются достатись, и потѣмъ, якъ достанутся, такую саму ревну дѣлывались дальше развивали, а тогда выдѣлъ краевый не потребувъ-бы на каждой картѣ справозданъ своихъ жалуватися, що справы не може полагатися, бо справозданье выдѣлу повѣтвого ще не надѣйшло. Де-отри выдѣлы повѣтвой суть такъ ушерѣтъ, якъ той конъ норовистый: робя ему що хочъ, — зъ мѣсца его не рушавъ (Веселѣсть), якъ упресъ, жадного справозданья не прише и справы найважнѣйшій не могутъ бути полагодженъ.

Дальше велику дѣяльність развиваютъ рады повѣтвой, якъ придуть выборы до сейму краевому або до рады державной. Она мають такой напады, якъ той чоловікъ въ пропасти: якійсь часть не то хорый не то здоровъ, а потѣмъ въ горячку впадае. Отже-же такъ и рады повѣтвой: нѣ то роблятъ нѣ то не роблятъ, ажъ придетъ часъ горячковый згаданныхъ выборовъ — тогда въ то анемаче, безкровне тѣло вливается якась сила молодеца — и той урядникъ, котрый роками збавъ,

теперь развиваетъ неувѣрчиву чинность: сѣдае на возокъ, ѣде по всѣхъ сторонахъ повѣту, шукае за якими-то разухами касовыми, о которыхъ черезъ цѣлыхъ шѣсть лѣтъ мало-что журвася и старася вѣйти, малотретьючю его всѣми способами, а черезъ него и громаду наклонити на свою сторону.

Ще на одну дѣяльність, сягающую по-за выборы, хотѣвъ-бы я увагу звернути, — на нѣ и посолъ Крамарчакъ увагу звертавъ, — т. е. на дѣяльність мѣсти за выборы: ото своѣхъ прихильниковъ протѣгуютъ а своихъ противниковъ пересѣдуютъ. Дятого-то и посолъ Сичинскій, памятаючи, что теперь-же-разъ по выборахъ, дуже разумно вносивъ, чтобы пророздѣлюваню позички голодной не рѣшавъ тѣлько выдѣлъ, але цѣла рада повѣтвой. Надѣявся бы очевидно, что въ повѣтѣ радъ знайдѣ скорше безсторонныхъ людей и роздѣлъ буде справедливѣйшій. Инакше выдѣлы повѣтвой. Она могли бы мати претенсію до выборѣцѣвъ и тую позичку голодную, признану для голодныхъ, могла-бы ужити яко премію для выборѣцѣвъ, котры були по ахъ сторонѣ, метаясь на тыхъ, котры имъ были противны. Цѣ, таке поступованье было бы неблагородне, то анае кожый; але люде суть людми, то могло-бы и таке случитися. Я бы хотѣвъ, чтобы такъ не сталося, и думаю, что теерѣшняя петиція громады Вербова, котра прийшла зъ прошеньемъ о знесенѣ радъ повѣтвыхъ, такъ повинна была хочъ малою осторожною — таковыми: „Mane, tekel, fares“, чтобы теперь зъ всѣмъ безсторонно тую позичку роздѣляла тымъ, котры ея потребуютъ. Читавъ я въ газетѣ перемысли, що выдѣлъ повѣтвой въ Перемысли просивъ бѣ выдѣлу краевому, чтобы ему давъ на повѣтъ 12 тысячъ беззастѣной заимоги для селянъ, 13 тысячъ безпроцентовой позички, котра має бути ужита на заствѣ веснянъ, а зновъ ажъ 25 тысячъ для дѣлѣгатовъ и властителей болышихъ посѣлостей, бо и тѣ таковы утерѣли. Здаеся менѣ, что та позичка не была признана на то, чтобы „убутти маетковъ“ нею заповѣдати, але лише для тыхъ, котры не мають что ѣсти, и котрыхъ треба спасати бѣ смерти голодной. Для тыхъ, котрыхъ доходы лише зменшались, тая позичка не есть! А что въ тыхъ сферахъ не така велика бѣда, а що-найменче не голодъ, — указе внесенне тутъ поставлене, що зародило надто богато бараболъ (Д-ръ Земляковский: Do gieszy!) и не знаютъ, что зъ ними робити, дятого предлагать, чтобы соймъ призвали 20 тысячъ зр. на то, перероблювати тѣ булыбы на крохмалъ. Не знаю, чи Выс. соймъ вызначитъ тыхъ 20 тысячъ на тую фабрикку. Здаеся, можна надѣятися бѣднѣния, бо теперь мы побачили друге внесенне, котре говоритъ о заказѣ довозу бараболъ зъ Россіи. Отоже теперь пануе голодъ, нема что ѣсти, а тутъ появилось внесенне, что треба заказати довозъ бараболъ до краю! (Голосъ: Ależ tam w Rosyji jest zaraza!) Яка зараза? (Веселѣсть) то гѣрша зараза, якъ нема вѣяковъ бараболъ. Хотѣя она трохи заражена, голодный чоловікъ буде ѣсти. Отоже давусъ мене внесенне, якъ-разъ въ часъ голоду, де нема что ѣсти, заказувати довозъ бараболъ. Тутъ хотѣвъ селянинъ одинъ поставити высе внесенне, именно, чтобы заказати вывозити зъ краю грисъ, але мы сказали, чтобы того высе не ставлявъ, бо не выпадае нѣчѣе вѣдѣности укорочувати, — ажъ тутъ поставлено внесенне цѣлкомъ противное, чтобы до голодной краю не спроваждувати бараболъ. Не знаю, якъ Выс. палата рѣшитъ, але я на то внесенне не могу згодитися.

Отоже, якъ я вже згадувавъ, роздѣлюванье позички голодной буде каменемъ пробнымъ, чи рады повѣтвой могутъ мати у людности довѣрія, чи нѣ. Я бы просивъ, чтобы они теперь показались благородными, то значить, чтобы забули на то, что мають якійсь „ансы“ до выборѣцѣвъ и чтобы мали лише добро повѣту на увазѣ и тую позичку роздѣляли побѣла справедливости, а тымъ могутъ собѣ болыше довѣрія здобути, якъ до теперь мають — и петиція громады Вербова буде однокую. Во якъ и теперь заливашъ нагроду показати, что имъ добро повѣту лежить на сердца, то може такихъ петицій появляеся сотками, якъ тыхъ ластѣвокъ, — а тогда буде тяжко перейти надъ ними до порядку дневного! (Браво!)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Патентъ цѣсарскій зъ дня 18 с. м. сѣлкуе раду державну на день 3 л. грудня с. р. На першѣмъ засѣданю рады державной будутъ поставленъ на порядокъ дневный лишь поменшій справы, межъ иншими также и тарифа адвоката.

Вчера закрыто долѣшно-австрійскій соймъ. На вчерашнѣмъ засѣданю мавъ же пос. Думба велику бесѣду политичну, въ которой промовлявъ за однокѣлостею державы и конституцію а головно выступавъ противъ чешского права державного. — Въ чешескомъ соймѣ розпочалася вниѣ дебата бюджетовъ. Говорятъ, что высока шляхта выступитъ противъ удѣлюванъ заимога чешскому товариству школьному Matice skolska. Она-ды обдубалася въ чешскѣмъ соймѣ дебата надъ закономъ о языцѣхъ урядовѣй. Подчасъ дискусіи заявивъ навѣтъ тѣмъ, что новый законъ може вдвоиняти обѣ народности и дятого одержити санкцію, але что-дъ §. 11 то правительство не може згодитися на его амѣну, бо муситъ задержати для себе право установляти въ дорожъ розпорядженъ, який має бути языкъ урядовый межъ нымъ а властями яравыми. За поправкою намѣстника промовлявъ также референтъ Матушъ и законъ узавдено. Комисія школьна чешского сойму выговорила провѣтъ меншости о школахъ, посла которого, наводи въ громадѣ

найдеся 40 дѣтей въ вѣцѣ школьнѣмъ, котрыхъ языкъ есть нѣшамъ бѣдъ языка выкладового въ школѣ, має бути для тыхъ дѣтей заведена школа зъ фѣндѣвъ краевыхъ. По 5 лѣтахъ стане та школа сталою, скоро число дѣтей не спаде нѣше 50.

Зъ Россіи надхотѣтъ зновъ явѣсь глухѣ вѣсти о якѣмъ-то руху революційномъ. Нѣмецкѣ газеты поднютъ вѣсти о атентатѣ на вел. князѣвъ Михаила и Сергія, але дося нема о тѣмъ фактѣ нѣякихъ блазнихъ даныхъ. Въ Zig робить лишь такой коментаръ до сѣи вѣсти: Надѣя Россія здушити нѣгизмъ чешскъ. Коли Россія хоче поборова нѣгизмъ, то муситъ оглянутися за нѣшими сѣдствами якъ тѣ, котрыхъ дося уживала. Вѣсько, поляци, Сибиря и шабенія не усунуть ея, бо причина лежить глубше, треба отже шукати нѣшихъ средствъ. Рѣвночасно доносѣтъ зъ Петербурга, что зъ тымъ-то академіи войсковой включено 16 студентѣвъ, котры хотѣли устроити поминальнѣе богослуженье за помершого недавно Чернышевского. Овѣцарѣвъ сѣа академіи арештовано. Крѣвъ того арештовано въ Петербурѣ и Осеѣвъ колькѣнацѣтъ людей за провѣны политичны.

Нѣмецкѣ газеты доказуютъ, что становитъ Побѣдоносцева есть захитане а дѣй его вже почасленъ. Причину того має бути брошура пастора Дальтона противъ Побѣдоносцева, котра дѣсталася царевъ въ руки подчасъ его гостини въ Фреденсборгу. Царъ давъ Побѣдоносцеву двоимѣсячу бѣдугу, чтобы бы написавъ бѣдовѣ Дальтоновѣ, але прѣ тѣмъ всѣмъ змѣнивъ свои погляды на справу вѣровѣсповѣданъ.

Россійска праса приходѣтъ теперь до переконанья, что такъ гостина царя въ Берлинѣ якъ и гостина гр. Калыноговъ въ Фреденсборгѣ не амѣняли въ нѣчѣмъ болгарскою справою. Де-отри газеты доказуютъ навѣтъ, что Россія не повинна теперь зъ вѣсьмъ зѣмѣтася болгарскою справою а звернути цѣлу свою увагу на забезпеченье побережа Чорного м. я. Россійске правительство муситъ въ тѣй цѣли вѣзтисъ до энергичныхъ средствъ и звернути цѣлу свою увагу на скрѣплене черноморской флоты.

Француска палата послѣвъ выбрала своимъ президентомъ Фльомета 384 голосами. Характеристичнымъ есть, что коли Фльоме при выборѣ на провизорного президента одержавъ лишь 346 голосѣвъ, при выборѣ на дѣйствителънаго президента доставъ значно болыше. Выходѣтъ зъ сѣго, что републикае консолидуются чимъ разъ болыше. Фльоме, обнимаючи прѣзидію, заявивъ, что буде старатися забезпечити всѣмъ право трибуны и зѣбѣзавъ всѣхъ демократѣвъ до силъной работы зъ правительствомъ.

Змѣстѣ заявлена французского правительства, яке обдчитавъ министеръ Тираръ въ палатѣ послѣвъ, есть слѣдуючій: Франція черезъ само прѣмѣненне законѣвъ обезсиляла заходы факційны а коли наставъ слѣдѣтъ, могла Франція статися осередкомъ чудесъ штуки и промислу и вѣтати та гостини у себе малѣоны чужинацѣвъ. Загальне право голосованья забезпечило краевы свободны высказанье своєю волѣ и побѣду демократіи, котру увѣчала выборы, зѣбѣзавъ всѣхъ Французѣвъ до згоды побѣдъ прапоромъ републики. Франція хоче удержати вѣституду введенъ републикою, хоче мати тревале, поступове и сильное правительство. Правительство не перестане бороться противъ тыхъ, что не хотѣтъ поддѣтисъ воли краю. Послѣдними выборами дала Франція доказъ, что хоче стояти въ оборонѣмъ становяща и розпочати еру мирной працѣ. Дальше заповѣдае правительство рѣбнѣ работы парламентарной и кончатъ свое заявленье такъ: „По выставѣ не може нѣхто підозрѣвати мирныхъ змѣганъ Франція. Пристуваючи до доповненя организаціи арміи, можемо голосно заявити, что Франція бажаетъ мира, бѣдовѣдающего великому народову, котрый есть свидѣмъ своєю силы и права.“ По обдчитаню сѣго заявлена поставивъ радикалъ Монжъавъ внесенне на ревзію конституціи, але палата на промову Тирарда обдканула его 345 голосами противъ 123.

НОВИНКИ.

Засѣданье анкеты, занимающей-ся зложенемъ и редакціею статутѣвъ для товариства закупки земель подѣ фирмою: „Помощь для русского земледѣльческаго народу въ Галичинѣ и Буковинѣ при покупцѣ земель въ болышихъ и меншихъ пространствахъ, Общество зарегистрированное съ ограниченою порукою“, обдбулось въ суботу минувшого тѣжня въ сѣли засѣданъ управляющего соѣта львовского Народного Дому. На тѣмъ засѣданю обговорено и зредоговано 14 параграфѣвъ выговореного вже проекту статутѣвъ, зложеныхъ зъ 78 параграфѣвъ. Въ нарадахъ брали участь д-ръ Король, д-ръ Литинскій, д-ръ Добрянскій, о. Ив. Костецкій и п. Левъ Ропицкій. Слѣдуючѣе засѣданье сѣи анкеты обдбулось во второкъ 7 (19) падоліста о 6-той год. вечеромъ.

Зъ Подгаецъ пишутъ намъ: Сѣми днями оупитъ Подгаецъ п. Володаславъ Вариводе, адъюнктъ к. к. суду повѣтвого, удаючійся на ново призначе собѣ мѣсце до Стры, а оставляючи по собѣ загальный жалъ въ Подгаецѣхъ, яко симпатичный товарищъ, справедливый гуманый судѣя и добрый Русинъ, що чуже шанувавъ а свое любивъ и яко Русинъ все и всюды выступавъ. Дня 12 н. ст. листопада обдбуеся тутъ правдѣный вечеръ даный въ его честь. Такого вечера правдѣного въ Подгаецѣхъ не памятають. Надѣ 40 особѣ всѣхъхъ становѣ и народностей зобралися по 8 годѣвъ вечеромъ въ просторѣй сѣли касина и засѣли до силъной вечерѣ. При гоастахъ выголошено 19 промовъ русскихъ и польскихъ, а п. Вариводе бѣдовѣтъ на подѣку въ о-

бохъ языкахъ, зѣбѣрнуочи, що зъ великимъ жалемъ опускае Подгаецъ, де має только другѣвъ. Попрощавши п. Вариводе, всѣ завидуютъ Стры, что доставъ такого справедливому судѣю и милого та щирого товарища.

Справа горлицкой рады повѣтвой вже полагоджена. Министерство внутрѣшнихъ справъ обдклнуло рекурсъ бушовой рады повѣтвой въ Горлицѣхъ противъ рескрипту намѣстника гр. Бѣденіого, розвивавшого сю раду повѣтвой. Въ насѣдѣ до горлицкой рады повѣтвой, вызначивши день выборовъ для громадѣ сѣльскихъ 10 н. ст. грудня, для мѣской группы 12 грудня, для найвысше оподаткованныхъ зъ категоріи промыслу и торговлѣ 16 грудня а для болышихъ посѣлостей 19 грудня с. р.

Товариство Школьна Помѣч у Львовѣ закупило для убогихъ дѣтей на зиму 68 паръ чобѣтъ у кулябѣнскихъ шевцѣвъ, заплативши 65 зр. 82 кр. Ще потребуютъ дѣти одежи, а товариство грошей вже не має, бо мало хто прислѣае теперь вклады, тожъ проситъ о вкладки и дары — Выдѣлъ.

Справы греко-лат. черни въ Америцѣ. Зъ епархіи прѣлѣвской на Угорщинѣ доносятъ, что о. Алекс. Товтъ, професоръ богословіи и директоръ прѣлѣвского институту для бѣдныхъ учениковъ (малѣи семинаріи), одержавъ бѣдъ своего епископа порученье, бути епископскимъ посланникомъ для америкѣнскихъ греко-католикѣвъ въ мѣстахъ Вашингтонѣ и Новѣмъ Йорку.

Законъ прасовый. До Киргѣ-а Лв. доносятъ зъ Кракова: Комисаръ туземной полиціи п. Иттеръ воззавъ сѣми днями властителя друкарнѣ п. Корнецкого, у которого друкаеся органъ университетскихъ студентѣвъ, часописъ Ognisko, и повѣдомивъ его, что посла поручения высшой власти заряджуе противъ Ogniska-а выимкове поступованье прасове, а именно, что выркуваного числѣе часописи на 24 годѣвъ передъ выдачею редакціи накладу має вылатисъ по одному примѣрнику до полиціи и прокураторіи. Пѣсла §. 17-ого закона прасового выслае друкарня примѣрникъ часописи до цензуры рѣвночасно зъ выдачею накладу редакціи и поодинокимъ особамъ. Таке выимкове поступованье зъ часописею можна бы оправдати, коли-бъ заведено выимковый станъ, але дося о тѣмъ ще нѣчого не чувати.

Про убійство въ насарин доносятъ зъ Золочева, что фратра Квятковского убивъ воиокъ Ганкевичъ, чоловікъ напастливый и каравый вже за крадѣжъ. Причину злочинства не було лише обходженье, лишь лична помста, бо Квятковскій служивъ въ иншій компаніи анѣжъ Ганкевичъ.

На будувъ руского театру зѣбрано дня 12 н. ст. паделиста въ Ланахъ коло Камѣнки на весѣлю укѣченого богослова, п. Володимира Яцковского зъ панною Марією Кобриновичъ, донкою тамошного пароха, 13-47 зр.

Выдѣлъ товариства „Сѣчъ“ у Вѣднѣ складае прилюдно подѣку Впов. о. Андр. Качалѣ и д-ру Ио. Шухевичеву, що зволяи жертвувати на цѣли нашего товариства по 5 зр.; дальше Хв. выдѣлюе тов. „Прѣсвѣта“ у Львовѣ за даръ 23 книжокъ не своего выдѣла и администраціи „Дѣла“ за подарованье портрету бл. п. Вол. Барѣвского. — За выдѣлъ товариства: Ор. Зарицкій, голова; Ио. Партицкий, секретаръ.

Дялъ тов. „Академіи Братство“ зложили на на весѣлю п. Величка въ Болевѣхъ: Панство молодой 5 зр.; д-ръ Подлукій зъ Болевѣхъ 5 зр.; д-ръ Т. Окуневскій 2 зр.; п. К. Окуневскій 2 зр.; пп. В. Озаркевичъ, Олеся Озаркевичева, Л. Окуневскій зъ Кампюльона, М. Рощкевичева, М. Окуневска, Сельскій зъ Болевѣхъ, М. Ганущъ, Кирчова, оо. Кирѣвъ зъ Лилятичъ, Озаркевичъ зъ Черемхова, брата Кобринскій и д-ръ Л. Озаркевичъ по 1 зр.; о. Кобринскій зъ Цѣвены 20 кр.; додатково зложивъ о. посолъ Озаркевичъ 4 зр. — разомъ отже 31 зр. 20 кр.

Изъ Стрѣлѣмѣ новыхъ одержали мы слѣдуючу дописъ: Въ 197 ч. „Червонѣи Руси“ въ статьи „По мадѣрскому фасону“ якійсь дописуватель подавъ цѣлкомъ несправдливѣе вѣсти о мойѣ особѣ и о школѣ, котрой я бѣдъ колькохъ лѣтъ емъ управителемъ. Именно написавъ бѣдъ, мовѣ-то школа въ Стрѣлѣскахъ, едина зѣ школѣ по мѣстѣхъ въ Галичинѣ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ, полчитисъ подѣ моєю управою, а то дятого, что кромѣ одного учителя п. Онуеріи Влаѣйчука — я и всѣ прочіи учителя — то Поляки не знають руского языка. Вѣсти тѣ были въ скороченомъ повторѣн въ новинцѣ „Дѣла“. Я выславъ до „Червонѣи Руси“ спровѣтанье зъ просѣбою, чтобы его умѣстили, а коли редакція того до нѣнѣ не учинила, то удаюся до Вп. редакціи „Дѣла“ и прошу приняти отос мое заявленье: Дописъ въ „Черв. Руси“ мѣняеся зъ правдою. Я зъ родиною бувъ, емъ и остану Русиномъ; могутъ се посѣдѣити громады Чехи въ брѣдѣкомъ повѣтѣ, Ладичинѣ въ тернопольскомъ, де я бувъ учителемъ а теперь громада Стрѣлѣска новѣ. Черезъ 29 лѣтъ мои службы учительской вѣвѣся и такъ, что не только громады але и мои власти нѣколи нѣчого не могли менѣ закинути. Противно, могу выказатисъ похвальными декретами не лишь теерѣшнихъ, но и давнѣйшихъ властей моихъ, не только теерѣшнихъ радъ школьныхъ але и митрополитичъ консисторіи. И въ Стрѣлѣскахъ, будучи черезъ шѣсть лѣтъ управителемъ, емъ Русиномъ, люблю и дуже поважаю рускій языкъ не только яко свой родной, але и яко выкладовый въ повѣренѣй менѣ школѣ, надто повныхъ шѣсть лѣтъ учивъ я въ заступствѣ мѣсцового душпастиря у всѣхъ классахъ науки религіи и удостоився за то признаніи бѣдъ митроп. консисторіи (зъ 16 лѣтня 1885 ч. 28) и подѣяки нѣсьменѣн (зъ 3 жовтня 1889 ч. 3562). И другій учитель школы п. Бельчикъ умѣе по руски и учить по руски всѣхъ предметѣвъ въ своей школѣ. Коротко сказавши: кожый учитель старася принацѣ поступати совѣстно, кожый за себе есть одѣлчальный передъ властями, а рускому языку яко выкладовому въ школѣ не дѣеся нѣяка кривда. Посѣдѣити се могутъ не только мешканцѣ мѣстечка, але и цѣла окрестность. А хто есть той гадки, что такъ не есть, нехай выступитъ зъ повнымъ подѣисомъ, а не цѣлѣтъ въ мене и въ школу безименно. — Ф. Издѣбоній.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручає прямо з фабрики

СВѢТЛО

І-а по 75 зр., II-а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленнях 50 кильогр. 3%, а при
100 кил. 5% оустугу.

Упрашаєся подавати точно величину
свѣточк и послѣдню стацію зельзницѣ, до
котрой має свѣтло выслатися.

2998 **ДИРЕКЦІЯ.**

Головна выграна зр. 150.000
Тягненне вже 1. грудня 1889.
ЛЬОСЫ ДЕРЖАВНІЙ ЗЪ РОКУ 1869.
продает по курсѣ денномъ
такожъ **промесы зъ тыхъ льосовъ до**
сего тягненя
на цѣлй льосы по зр. 5.—
на пѣвъ льосы по зр. 3.—
АВГУСТЪ ШЕЛЕНБЕРГЪ
у Львовѣ
дѣмъ банковый и контора вымѣны.
Выдавництво газеты льосованъ „НА-
ДБЯ“; передплата рѣчна на провинцію
зр. 1.80.

Пудръ гигиеничный
безъ примѣшокъ металлическихъ.
Цѣна 70 кр.
Цѣна 40 и 75 кр.
Выключно купити можна въ
Лабораторіи хемичной Адоль-
фа Покорного Львовѣ ул. Ва-
лова 15.

На зиму!!!
Впов. Духовенству, Вп. пп. лѣка-
рямъ, лѣсничимъ, урядникамъ фа-
бричнымъ, економамъ и кождому,
щобы охоронитися передъ простудою
поручаєся
І трикотый кафтаникъ фланелевый
и І такий потавицъ разомъ зр. 2-75
те саме для женщинъ . . . 3—
кафтаники для дѣтей зр. 1—1.50
Посередничать при замовленю
I. oestr. Handelsaunskunfts - Bureau
3175 in Brünn. (17—30)

БАШ-
дажъ руптуровый, суспензорія
такожъ
французскій спеціальности
въ добромъ родѣ
съ магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлыя му-
жеского, товаровъ салитерійныхъ, евро-
пейскіе рукавички, парфумерія и т. п.
найдедешевше въ торговлі
БРАТЕЙ ЛЯНГНЕРЪ
Львовѣ, Галицка ч. 1.
Цѣнники на жадање даромъ!

НАЙБОЛЬШІЙ ВЫБОРЪ
ЛѢХТАРЕНЬ
стасинныхъ, ручныхъ, кше-
невыхъ и т. п. до освѣтлю-
ваня оливами, нафтою и
3161 свѣчками (7—12)
поручає
АЛОЙСІЙ ГИБНЕРЪ
у Львовѣ
улиця Кароля Людвика ч. 13

ОТВОРЕНІЕ ГОТЕЛЮ.
Маю честь повѣдомити Выважаю Публичку, що мой бѣдъ
20 лѣтъ у Львовѣ истинуючій, найлѣпшою репутаціею тѣша-
чійся 3236 (3—6)

ГОТЕЛЬ ГУТМАНА
перенесенный теперь до моего власного дому, пляцъ Голухо-
вского ч. 4. и устроенный цѣлдомъ на ново и элегантно, одпо-
вѣдно до вымогъ теперѣшного часу. — Реставрація въ домѣ,
найомачиѣша все свѣжа кухня, вѣлѣпше пиво пильзеньское,
такожъ иный добрый пива, найлѣпши вина и всякій напоѣ най-
лѣпшого роду. Ретельна обслуга, умѣренны цѣны.
Зъ поважаньемъ
Ц. Г. ГУТМАННЪ,
властитель готелю.

ИВАНЪ ЯРЖИНА
ювелирь 3162 (8—12)
у Львовѣ, пляцъ Маріацій
(Готель Европейскій)
МАГАЗИНЪ
Выробѣвъ ювелирскихъ, золотыхъ и сѣрныхъ,
поручає
значный засѣбъ выробѣвъ, бѣдзначающихъ-ся
тривалостію и добрымъ вкусомъ, якъ власныхъ
такъ и въ перворядныхъ фабрикахъ краевыхъ.
Выготовлює всякій замовленя, репараціи
и замѣны.
Купує старе золото, сѣрѣбо и дороге камѣньє
по найвысшихъ цѣнахъ.
Всякій замовленя замѣщевъ выготовлює въ
якъ найкоротшомъ часѣ.

Ц. к. упр. гал. акційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
продает по курсѣ дневномъ
5% Листы гипотечный
якъ такожъ
5% прѣмѣзачій исты ги потечный
Поручена зъ провинціи выповняє
бѣворотною почтою безъ провизіи.
2220 119—0

Пороги дубові
240 мтр. довгій, 16
горѣшна, 28 см. до-
лѣшна поверхня, 15
см. грубости, потре-
3249 бугъ закупити
Simeon Semler, Pilsen.

Одно зъ знаменитѣйшихъ ав-
стрійскихъ товариствъ обезпе-
ченъ на житѣ глядає за спо-
собными агентами у Львовѣ и
за заступниками въ мѣстахъ
повѣтовыхъ. Першенство на
заступникѣвъ повѣтовыхъ ма-
ють особы, котрі можуть змо-
жати кавцію або поруку.
Зголошена подъ знакомъ:
„Убезпеченне на житѣ“,
poste restante. Львовѣ.
3245 (2—5)

СТАЛУ ПЛАТНЮ
и провизію плачу за посеред-
ничтво въ продажѣ на рату
законно дозволенныхъ льосѣвъ.
Wechselhaus H. Fuchs,
Budapest, Franz Deakgasse 12.
3232 (4—10)

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручає:
певный и выпробованый средства до выбрана всякихъ
плать.

АМАНДИНА усуває плямы зъ соковъ пукровыхъ, бѣлка, мо- роженого и т. п. флаконъ . . .	КРѢНЬ МЫЛЫННЫЙ бѣлый, служить до праня матерій шов- ковыхъ, потовицныхъ и за- марганыхъ, пакетики по 2 кр. и	пр.
АПЕИНА вытирає плямы гов- стѣ зъ матерій шовковыхъ барвнихъ . . .	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаєся до выбрана плямы старыхъ зъ матерій шовковыхъ, бавовня- ныхъ и шовковыхъ, кусникъ	04
АПЕИНА нищить плямы аль- каличей и мочовы, флаконикъ БЕНЗОЛИНА выбирає плямы товстѣ и зъ прѣты, зъ мазы и покоству, флаконикъ малый 20	ОДАЛИНА найлѣпше средство до чищеня мужеской одежи, усуває плямы повставшій зъ пороху, прѣты, тютюну, моло- ка, пива, кавы, шоколадъ, пѣсны, вожкости, сметани, росолу и т. п. флаконъ . . .	25
БРАЗИЛИНА, выпраный въ бра- валий матерій чорный, споло- вѣл и полимлей одыскую- ють первѣстну барву, стають лысучими и твердыми, пакети	ОКСАДИНА выбирає плямы зъ атраменту, брѣты и крови, зъ палеру и бѣлы, флаконъ . . .	30
ЕТИЛИНА усуває плямы на по- мѣстѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, лякерѣвъ, и смолы фл.	КВИЛИЯ, матерій вонный и шовковый, выпраный въ бѣварѣ Квилия тратѣтъ плямы и бѣ- зискують свѣжѣсть, прѣчѣтъ барва матерій пѣчо не тратѣтъ, пакети . . .	08
ЯНИНА розсуває плямы чор- ный повставшій на шибѣ при фарбованю волосъ, флаконъ . .	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО- ВЫЙ усуває плямы зъ посто- сту, олію и живицѣ, флаконъ . .	25
ЯВЕЛИНА уживаєся до выбра- ния зъ бѣлы барвныхъ плямы, а именно зъ цѣна, вина чер- воного, оочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. флаконъ . . .	ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистѣтъ матерій бѣлы вонный зъ замаргана и пороху, пакети . . .	20
КВАСОКЪ въ льосочкахъ ужи- ваєся до чищеня пальцѣвъ зъ атраменту, льосочка . . .		05

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул.
Коперника ч. 3. и улиця Галицка рѣгъ Валовъ. Въ филияхъ:
въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 29, и въ ЧЕРНОВЦАХъ Ри-
нокъ ч. 2. 2529

ВАЖНЕ
для Пп. урядникѣвъ державныхъ
Перше галицке Заведенне мундуровап
Пп. Офицерѣвъ и Урядникѣвъ
у Львовѣ, при улиці Коперника ч. 9.
поручає
нові мундуры галеві и до службы
для Пп. Урядникѣвъ державныхъ, выготовленый велики
складно и зъ найлѣпшой матеріи по сталыхъ цѣнахъ умѣ-
ренныхъ. 3237 (3—12)
Цѣнники и взоры на жадање даромъ и оплатно.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ
ВПр. 00. БЕНЕДИКТИНѢВЪ
въ монастырѣ von Soulas (43—?)
Dom MAGUELONNE, Prior.
2 304077 МЕДАЛЬ: Бруссель 1880 — Лондонъ 1884.
найболѣею бѣдзначеніи

Выпавало въ роцѣ 1373, пріоромъ
въ роцѣ 1807, Петровъ Бурсо
„Щоденно уживаючи Елик-
сиръ до зубѣвъ ВПр. 00 Бе-
недиктинѣвъ въ сколькости
колькохъ капель въ склянцѣ
воды, тамуєся и лѣчиться по-
рохнавынне зубѣвъ, бо черевъ
те надаєся имъ бѣлого полне-
те и твердости та възможнєся
ясна и удержуєся ихъ здоровіи.
Тому то робило елихъ, чистѣшею прѣдсказанію прѣ-
суду, звертаючи увагу на сей даровый и прѣчѣтний зѣлъ, по
єсть найлѣпшимъ средствомъ цѣлющимъ
и однокую охороню на бѣвъ зубѣвъ.
Занъ 1807. 106 в. 108. г. Croix-de-Segner
Генер. агентъ **Seguin Bordenaux**
Дѣстата домно у всѣхъ добрыхъ торговляхъ переусть,
двѣрунцѣхъ и аптекахъ.

„СЛАВІЯ“
банкъ взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.
Убезпечайте будынки и збѣжа!
Мало такихъ лѣтъ, щобы рѣшникъ безъ всякихъ ударѣвъ еде-
ментарныхъ могъ дочекатися живнѣ; а дождѣсь ихъ, якъ великимъ
звѣщеніємъ для него єсть огонь, котрый не лишъ его будынки по
и всю его надію, збѣранный хлѣбъ ему въ колькохъ хвилѣхъ забирає и
обертає въ попылъ.
Такимъ нещастіємъ прѣгнетый рѣшникъ цѣлкомъ збѣдѣє, па-
коли бѣгъ не постараясь зачынує еще о надежнѣ охоронѣ для своего
майна заасекурованьемъ въ ретельноє заведеню.
Небезпеченство огню, яке именно въ осени въ тѣсно забудова-
ныхъ сѣлахъ и будынкахъ переносныхъ всякими запасами єсть вели-
кѣ и нацѣдає на кождого правого господара, дѣбачого о добро свои
и свои родины, пыльный обвизокъ, не дѣшати своего майна безъ
асекураціи.
Для господарѣвъ подѣла добру охоронѣ осолонно банкъ взаим-
ныхъ обезпечень „Славія“, котрый совѣстно и зарѣвъ ликвидиє
шкѣды при помочи двохъ мужѣвъ довѣрѣ, въ котрыхъ одного
самъ пошкодованый выбирає, при чѣмъ „Славія“ шкѣды въ цѣ-
лости и зарѣвъ вынагороджує.
Въ загалъ „Славія“ старается подавати своимъ членамъ що разъ
бѣльше користей и зобованія свои напротивъ членѣвъ якъ найсо-
вѣстѣйше сповняти.
За дуже умѣрковану оплату обезпечая „Славія“ не лише будынки,
знаряды господарскіе, худобу и т. д., але на часъ доволный, уже
бѣдъ 3 мѣсѣцѣвъ почавши такожъ запасы збѣжа и пашу въ забудо-
ваныхъ, оборѣгахъ и стѣртахъ.
Не повиненъ бы прѣте пѣхто позѣстати безъ ubez-
печеня, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при
такъ грѣзномъ небезпеченствѣ и такъ подупаломъ станѣ
економичномъ цѣлого краю, подѣвъ велими користными
условіями асекураційными, які дає „Славія“.
!! Убезпечайте-жъ будынки безъ перерыву и збѣжа хочъ
на часъ млотѣбы !!
Внесєня до обезпеченя прѣймає Головна репрезентація банку
„Славія“ у Львовѣ, улиця Коперника ч. 5 и кожде мѣсѣце Заступни-
цтво того банку. 3074 (10—?)
Головне заступництво бан. „Славія“ у Львовѣ.

Оснѣванный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улиця Краковска число 9.
поручає:
Старй вина угорскій лѣвичный и натуральнй вина
столовй бѣдъ 42 кр. бут.
Знаменитый Старки, Житныкы, Румъ и Аракъ de Goa.
Старй Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
зъ лѣтъ. 8 лѣтъ. 15 лѣтъ.
Оригинальнй вина шампанскій и правдивый Конякъ
французскій першорядныхъ домѣвъ.
МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 2847 98—?
МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2.00 зр.
Цѣнники на жадање даромъ и оплатно.
Бѣдзначеный на выставѣ гигиеничнѣй сѣрбнымъ медалемъ за старй вина

Торговля основана въ р. 1789.
Цѣлкомъ свѣжій транспортъ
ГЕРБАТЫ ХИНЬСКОЙ
ѣ одержала и поручає торговля
Фридриха Шубута
у Львовѣ
Ринокъ ч. 45
Цѣнники докладный бѣсплатный и оплатно.
182 (12—20)

На пляцу Каструмъ
Щоденно отвореный бѣдъ 10 год. рано
до 9 год. вечеромъ
КАРОЛЯ І. ЛЮККИ
великий
исторично-
драматичный
МУЗЕЙ
Выстава плястично-механичныхъ фигуръ восковыхъ при-
родной величины зъ митологій и исторій мѣжъ иншимъ: Вели-
чавъ группа Клеопатра, якъ плыве по Нилу на стрѣбу Антонія;
австрійска родина цѣсарска; архикнязь Рудольфъ на катѣжѣ;
король Иванъ III. Собѣскій; генералъ Буланже; цѣсарѣ: Виль-
гельмъ І. и Вильгельмъ II.; князь Бисмаркъ; послѣдній хвѣдъ
житя царя Александра II; Аморъ и Венусъ; прѣрѣзъ торганти
и ракъ въ гортанцѣ у цѣсара Фридриха III; и многіи инші.
Вступъ бѣдъ особы 20 кр. Войсковй низше фельд-
вебля и дѣти платять 10 кр. 2227 (6—5)

САНКИ
J. WEIGL
Wagenfabrik,
Fretau, Mähren.
Wien,
I. Schillerhof.
Цѣнники на жадање даромъ и оплатно. — Санки зъ однимъ сидѣньемъ най-
лѣпшой работы зр. 32. Для горѣскихъ сколицъ заасекурованъ санки въ по-
добає стальє окутѣ. 3229

(Дальше въ соѣмовои бесѣды посла Мадейскаго.)

Справедливость того замѣту, поднесенного въ досадный способъ въ протестъ, выказуютъ

точно выборы акты. Из актов тех известно, что м. с. е. м. выборы посла в Чортковъ бывъ будыновъ рады повѣтовъ, оружейный штате-тара, въ котрыхъ находяться двѣ входы въ ярыбѣ, ведучихъ на подѣбѣе того будынку. Коли днѣ 2 лѣтъ с. р., сейчасъ по 9-й год-днѣ передъ полуднемъ, на котру то годину выбѣръ бывъ назначеный, прибывъ до салъ ра-ды повѣтовъ ц. к. староста, одѣй зъ тыхъ во-рѣтъ буи не звѣстно кимъ на ключъ зачине-нѣ, а при друтихъ поставленый бывъ жан-дармъ, постенѣрѣ зъ Бѣлого Потока, Го-лембѣвскій, котрого задачею было, уважать, чтобы на подѣбѣе рады повѣтовъ кромѣ вы-борѣтъ хтѣ другій не дѣстався. Въ сѣняхъ, передъ входомъ до салъ рады повѣтовъ, де-мывъ обдуваться выбѣрѣ, стоявъ другій жан-дармъ, комендантъ постерунку, Бурьеръ.

Примѣтитъ треба, что на день выборы спроважено до Чорткова — якъ говоряться въ выборчихъ актахъ — „для охораны поряд-ку в спокойнѣ“ нѣ болше нѣ менше лѣше 8 жандармѣвъ, хотѣ нѣ тыхъ актовъ не видно, чтобы прочиѣхъ 6 жандармѣвъ уважано для охораны порядку.

На жалѣ, я мущу однако сконстатувати, что пѣдъ окомъ в боюмъ жандармѣвъ жиды-агенты гр. Ник. Волянського допускаясь без-карно насилій супротивъ словѣнскихъ и не давшихъ-ся перекупити селянъ-выборѣтъ и що жандармы не лѣше тѣ насилія то-лерували, но и самѣ противъ сторо-нниковѣвъ руского кандидата явно выступали.

Що-жъ бо тамъ не дѣлалось?

(Конецъ буде.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

На першѣмъ засѣданнѣ рады держав-ной мае мѣнстеръ Дунаѣвскій — якъ доно-ситъ Fremdenblatt — предложити бюджетъ на 1890 р.

Соймы краевѣ, котры мають ще об-щарный матерьялъ до залогодженя, будутъ мо-гли радати ажъ до 26 с. м. N. fr. Presse до-вѣдуеся, что галицкѣй соймѣ, коли до завтра не уорасе въ своимъ роботами (на що не за-носятся Ред.), буде мѣгъ радати навѣтъ ажъ до середи.

Комисія для закона карного ухвалѣла вже 60 параграфѣвъ. Внесенне Па-нявского, чтобы внести темницю яко застрѣ-нѣе кары, одкинено. Такъ само одкинено та-кожъ и внесенне Розера, котрый хотѣвъ, чтобы тѣварѣвъ за похибки въ сновнованнѣ ихъ звани лѣше тогда потягати передъ судѣ, коли колегія медична сконстатуетъ такую похибку.

До Вѣднѣ насѣла зъ Парижа вѣсть, что правительство французское заказало ввезати до Франціи або хочъ бы лѣше перевозити черезъ Францію рогату худобу, овцѣ и безроги зъ Австріи и Нѣмеччины. Вѣсть та вывѣкала въ вѣднѣвскихъ кругахъ торговель-ныхъ страшный перешолохъ.

При дебѣтъ бюджетовѣй въ чешскѣмъ соймѣ заявивъ м. л. до-Чехъ Тума, что онъ в его товаришѣ будутъ голосуванъ противъ бюджету, бо не можуть внакше поступити зъ болышествомъ, котра одкидъ е чешске право державяе. Противъ молодѣ-Чехѣвъ выступавъ ду-же остро Палъ-Ф., котрый доказувавъ, что чешка шляхта любить свой народъ и бажаетъ коронаціи короля, але то все мусѣтъ статися законно и зъ уваженнѣемъ нѣшихъ краѣвъ монархіи. Вѣгѣль выступавъ зновъ противъ шляхты и доказувавъ, что она держаться тои засады: „папа есть духовнымъ верховникомъ а цѣсаръ мае лѣше сповняти его приказъ“. Гр. Ледебуръ, консервѣтъ, заявивъ, что консервѣтъсѣ будутъ такъ само выступати противъ одностороннихъ змаганъ національ-ныхъ якъ и противъ германизма, але передо-вѣсмъ противъ фальшивого либерализма. — Ед. Грегръ заявивъ, что молодѣ-Чехи дѣляго одлучились одъ старо-Чехѣвъ, что ой по-слѣдѣй не стоять на власныхъ ногахъ але да-ются вести такимъ Ледебурѣмъ, Шварцен-бертамъ и Вандишгредамъ, а зъ тѣми чешскѣ либералы не можуть разомъ поступати. Моло-до-Чехи будутъ выступати противъ всего, что заносить реакцію, а особливо противъ тои шляхты, котра есть разъ нѣмечкою, разъ чеш-кою а одѣтъ зновъ австрійскою.

Зъ Петербурга доносятъ до заграничныхъ газетъ, что вел. в. Михаилъ, стрѣй царъ и предѣдѣтель госуд. совѣта, та вел. в. Сер-гій лѣше великамъ щастѣемъ спаслися одъ страшного катастрофы. Коли оны вѣхали сѣль-вѣнцією въ волудневой Россіи до Петербурга, становуъ наравѣ побѣдѣ межѣ еціями Сева-стополи и Лозово, бо спостережено, что пѣны на шляху буи вырваи. Заразъ заряжено слѣдѣство, котре мало вырвати, что то буѣтъ агента въ вырваннѣ на житѣе обѣхъ князѣвъ.

Въ 500-тѣ роковины заведеня въ Россіи артилеріи одбулося въ Петербургѣ въ артилерійскѣмъ музею торжество, въ котрымъ взяли участь царъ и его родина, генералиція и офицеры одъ артилеріи. При сѣй нагодѣ сказаъ царъ: Не дай Боже, чтобы артилерія мущла вже незадолго дати доказы своимъ вѣб-ности. Най насъ Господѣ стокреже одъ того тяжкого нещастя, але коли-бъ потреба було, то думаю, что она стане на высотѣ свое и за-дѣтъ.

Россійскій наслѣдникъ престо-ла прѣвѣхъ онгоды въ язъ наиболышѣмъ ин-когнато до Венеціи и пѣхавъ зъ одѣи дѣльше до Петербурга.

Пѣсля Voss. Ztg. заявивъ Трикуписъ въ палатѣ пословъ, что становяще грецкого пра-

вительства есть слѣдующе: Въ виду становяща великихъ державъ, не можуть Кретенцѣ спо-дѣватися нѣякой помочи и дѣляго Греціи до-мѣгалася лѣше удерживая status quo на остро-вѣ, выдана амнести и забезпеченя реформъ экономичныхъ и административныхъ. Теперѣш-ный станъ на Кретѣ стоитъ въ суперечности зъ берлинскою угодою и дѣляго Греціи ува-жасъ за потребе дѣлати Кретенцамъ помѣбѣ, особливо, коли Порты не сповнятъ повышихъ условій. Порты сама вывѣкала ворохобню, чтобы скрѣпити на островѣ свое милитарне становяще, а Греція есть переконана, что бу-дучность Креты лежить лѣше въ сполученнѣ зъ Грецію. Борба рѣшуча Грековъ противъ Порты мусѣтъ бути ще одложена, але коли-бъ выбухла неспѣждано, то цѣлый народъ стане до неи.

НОВИНКИ.

— Паниство Дегены — мати, сынъ и обѣ дочки — выѣхали вчера въ нощи до Россіи. Академикъ Маршинскій выѣхавъ туды уже колыка дѣвъ-тому. Остався у Львовѣ ще лѣше академикъ Ки-стакоскій. Подавъ онъ буѣтъ до намѣстничества ре-курсъ противъ рѣшеня дирекціи полиціи, что не вѣдно ему тутъ пробовать, але намѣстничество ре-курсъ одкинуло, отже и онъ мусѣтъ въ короткомъ часѣ выѣздити. Обжалованъ Галичане такожъ уже дѣстали повѣдомленнѣ, что слѣдѣство карне заста-новляеся зъ причины, что нема нѣякихъ причинъ до судженя ихъ за закиненне имъ злочинство.

— Процѣсъ завоанчикъ поступѣе дуже поволи на-передъ: Доси переслухано доперва трѣхъ голов-ныхъ обжалованныхъ: Клязенера, Левенберга и Герца. Зъ причинъ, что справы соймовѣй забира-ють намъ такъ много мѣсца, мы не могли доси посвятити тому процесови столько уваги, на скѣль-ко онъ заслугуе. Въ заврѣшномъ числѣ подамо основы обжалованнѣи рокажемѣ дотеперѣшний хѣдъ розправы. Теперѣ зазначимо лѣше то, что велику сензацию будить участь бѣвшого старосты въ Вѣдѣй Федриха въ цѣлѣй справѣ. Федрихъ по-магавъ тѣмъ жидамъ, а за то дѣстававъ одъ нихъ процентъ, буѣвъ ихъ ангеломъ-хранителемъ, оны называли его въ своихъ перепискахъ: „нашъ па-дикъ“. Зъ наперѣвъ видко, что жиды б. старостѣ Федрихови справляли всякій увеселеніи и на суть окремѣ рахунки Розумѣея, староста Федрихъ не-есть теперѣ старостою, але и не обжалованный раз-омъ зъ жидами, урядниками вѣднѣнцѣ, кондук-торами и жандармами, — въ списѣ обжалованныхъ имя его не подыбуеся.

— Дирекція руско-народного театру прибывши сего року на представленіи до Львова внесла до управ-ляющаго совѣта „Народного Дому“ просьбу о у-дѣленнѣ ей субвенціи на представленіи у Львовѣ — а се на той основѣ, что передъ колыка лѣ-тами, коли совѣтъ ухвалѣвъ выкинути рускій те-атръ зъ салѣ „Народного Дому“ (збудованъ на-шими батьками для продукціи руско-народного те-атру), то рѣвночасно ухвалѣвъ, что на покрьтѣе коштовъ вынайму салѣ на представленіи театру у Львовѣ каждого року нѣбы-то удѣлять театрови субвенціи (говорено тогдѣ навѣтъ о высотѣ сумы: 300 зр.). Тою ухвалою покрьывавъ совѣтъ „Наро-дного Дому“ передъ свѣтомъ свой непатріотич-ный крокъ, чтобы спарализувати обуренне межѣ Русинами безъ огляду на сторонничества. Дирекція руского театру постановила скористати першій разъ сего року зъ той ухвалы и внесла, якъ ска-зано, просьбу до совѣта „Народного Дому“ о у-дѣленнѣе приреченой субвенціи, — внесла просьбу мимо остороги людей, котры добре розумѣли, что ухвала совѣту мала лѣше тую цѣль, чтобы передъ Русинами-патріотами якѣсь замазати свое не-патріотичне дѣло. И що-жъ зрѣбывъ совѣтъ „Наро-дного Дому“ зъ просьбою дирекціи руско-народно-го театру? Просьбу одкинувъ, не удѣлявъ те-атрови анѣ шельога. Показалося, что ухвала совѣта передъ колыка лѣтами, коли онъ выкинувъ те-атръ зъ салѣ „Народного Дому“, буѣа простѣмъ швѣндлемъ, буѣа обчислена только на забламуче-ннѣе патріотичного галзу руского. И якъ давѣй-ше, коли Русины протестували противъ выкиненя театру руского зъ „Народного Дому“, „Проломъ“ усе одкинуваеся на ухвалу совѣта, что театрови буѣе давати запомогу, такъ теперѣ зновъ „Чер-воная Русь“, чтобы покрьти одмоу субвенціи, вчепилася, якъ слѣпый плѣтъ, „Аргонавтовъ“, ко-медіи Грегоріевича, одграной на пробу въ Пе-ремышлѣ, и въ кождѣмъ майже числѣ воюе ду-же неблагоугодно на темѣтъ тои комедіи. А тѣмча-сомъ выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ поступивъ совѣтъ въ справѣ „Аргонавтовъ“ такъ коректно, якъ только може бути. Якъ у каждого народу, такъ и у Русинѣвъ кождый болше знанный писатель драматичный повиненъ мати право, чтобыего шу-тка буѣа представлена на пробу, до оцѣненя пу-блики: чи она годиться займити мѣсце въ репер-туарѣ, чи нѣ. „Аргонавты“ буи першій разъ представлений въ Перемышлѣ. Оцѣнка вышла не-выразно: одиъ узнали шутку зъ деками потріб-ными змѣнами пригодною до репертуару, другіъ узнали ей зовѣсмъ непригодною, мотивуючы тѣмъ, что она оскорбляе чувства духовенства. Зъ Пе-ремышля театръ прибывъ до Львова. Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ постановивъ спровести ширшій кружокъ Русинѣвъ на приватне представленне „Аргонавтовъ“ при замкненыхъ дверехъ, чтобы осудити шутку. И справдѣ онгоды вечеромъ яви-лися въ салѣ Frohsinn-у члены выдѣлу „Рускои Бесѣды“, послы соймовѣй о. Овчинскій и д-ръ Король, крилошанинъ Вѣленцкій, настоятель руско-го духовнои семинарія зъ ректоромъ о. Бачин-скимъ, проф. д-ръ Омельян Огоновскій, проф. Вахнянинъ, представителѣ рускои прѣсы и деяки писателѣ. Представленнѣ одбувалося зовѣсмъ такъ, якъ бы передъ публикою. По сконченнѣмъ пред-ставленнѣ одбулося обговоренне комедіи: кождый высказувавъ отверго свою гадку. Майжезасальна гадка вышла така, что комедіи не надѣеся на сце-ну. Впрочемъ и самѣ члены выдѣлу „Рускои Бе-сѣды“ набрали того пересѣвѣдчѣи и збравшись на засѣданнѣе ухвалѣли въ томъ дусѣ директиву для дирекціи театру. Чи мѣгъ выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ поступити коректнѣйше, нехай судати

нашѣ читателѣ. Розумѣеся, на злу волю нема ра-ды — тожъ „Червоная Русь“ и въ томъ пред-ставленнѣ при замкненыхъ дверехъ добачила scimen — и то дирекціи театру — очевидно дирекціи, бо дирекція подаѣла до совѣта „Народного Дому“ просьбу о субвенцію — якъ наже „Червоная Русь“: „даже державѣ просити Нар. Домъ о суб-венцію“! На побѣдѣи неблагоугоднои напасти „Чер-воной Русь“, безъ котрыхъ она не може и од-ного дня передыхати, не варто и одвоѣдѣти. Намъ ишло только о выказаннѣ звѣзи благородныхъ напастей „Червоной Русь“ зъ рѣвно благоугодно-го одмоу субвенціи руско-народному театрови со-вѣтомъ „Народного Дому“.

— Друге засѣданнѣе анкеты, маючей зложити ста-туты для товариства закупна землѣ, одбулось во-второкъ сего тыждня въ Народномъ Домѣ и об-говорено на нѣмъ все прочіи параграфы проекту статутѣвъ та рѣшено прикликати всеѣхъ членѣвъ повного комитета на засѣданнѣе во второкъ слѣду-ючого тыждня, чтобы покѣнчити остаточно ре-дакцію проекту статутѣвъ.

— Зъ Рогатина пишуть намъ: Застановило мене ду-же, что siostroy milosierdzia въ Рогатинѣ вне-сли до сойму петицію о запомогу на obrobnkѣ sieroi. Сестры тѣ мають въ Рогатинѣи двѣ села, ду-же красныи одноповерховыи шпиталь въ Рогатинѣ, въ котрымъ лѣше часами передежу-якѣбъ слабыи, трампають совѣтъ немаю службѣ, краснѣй войсковой конѣ и кариты, котрыми бѣдять навѣтъ до костела, оддаленого одъ шпиталью на-якихъ 150 кроковѣвъ. Теперѣ предѣлаи совѣтъ уже и власного капеляна, и суть, коротко оказавши, пѣнями на цѣлу губу. И такъ моральнѣй людѣ простягають руку о запомогу! Але намъ не чу-жѣй планы сестеръ милосердныхъ. Оны богато выплывають на религіинѣе выхованнѣе дѣтей мѣс-цевыхъ грецкого обряду, особливо дѣвчатъ. Въ томъ буѣвъ имъ своего часу ду-же помѣбный мѣсцевый сотрудникъ латинскій кс. Барцѣ. Буѣвъ навѣтъ такій часъ, — а именѣи коли катихизатура руска поручена буѣа въ народныхъ школахъ рогатинь-скихъ чужимъ священникамъ, не мѣсцевому па-рохови, — что учительскѣи женской школы воляи свои ученицѣ разъ або и болше разѣвъ на ты-ждѣе парамѣ до шпиталью сестеръ и тамъ поучу-вали ихъ сестры, розумѣеся, на лѣдѣ латинскій. Одъ того то часу стали въ Рогатинѣ ружанцу-вати и пацѣркувати болше, якъ коли иногдѣ.

— Зъ львовскихъ судѣвъ. Голоса буѣа своего ча-су справѣ громады Ставчанъ коло Львова. Се бу-ла одна зъ тыхъ громадъ, что то ду-же завѣято и односторонно опиралися минувшого року введено-му въ житѣе нового закона дорожного. Справа та оперлася и о судѣ.

Жандармъ Лотоцкій зрѣбывъ дня 17 листо-пада 1888 р. до ц. к. суду повѣтового въ Город-ку донесенне, что господарѣ зѣ Ставчанъ Олекса Дацѣковъ, повернувши зъ руского вѣча у Льво-вѣ, мавъ голосити въ кормѣхъ громадской передъ своимѣи спѣвгромадѣями, что „тогѣи громады, що уставы дороговѣи и лѣндштурму не подписали и до того часу не робили, суть щасливѣи и Господѣ Богъ ихъ за того позолотитъ, бо о тѣхъ уста-вахъ цѣсаръ не знавъ, а выдумали ихъ и выдали Ляхи“, а нагдо той-же „бунтовникъ“ роздававъ въ своимѣи сѣлѣ „резолуцію народнаго вѣча“.

Судѣи городецкѣи одославъ новыишій доно-съ до львовской прокураторіи, а тѣя зрѣбѣла зъ того величезный процесъ о нарушеннѣе публичного су-покою. Буѣа розумѣеся и конкуренціи зъ §§. 65, 305 з. к. и 23 закона прѣс. Для выговѣленя акту обжалованѣа переслухано въ ц. к. судѣ въ Городку 13 особѣ, а зъ того же половину при-головной розправѣ въ ц. к. судѣ краевѣмъ у Льво-вѣ на днѣ 4 чѣвтія 1889. При томъ записано точно 81 побаркушѣвъ паперу. Вороги Олексовѣи ладѣли его вже на шибеницію. Та не такъ сѣмъ разомъ склалося. Дацѣкова убѣловыишѣи трибуналъ цѣлкомъ одъ закиду зъ §§. 65 и 305 з. к., а только засудивъ его за розширюваннѣе „резолуціи народнаго вѣча у Львовѣ“ на кару 3 зр. Така то буѣа злѣва по такихъ громѣтахъ и злыскавѣняхъ! Прокураторіи зголосила при розправѣ одкилькѣ, але позѣйше злѣла назадъ свою погрозу.

Але справы на томъ же не закончѣно, про-дѣженнѣе мало ще наступити. Мы умысно повто-рили цѣлу попередну справу, чтобы лекше поро-зумѣти тоту, о котру намъ теперѣ ходитъ. При переслуханнѣхъ подѣасъ попереднои розправы по-казалося, что Олекса Дацѣковъ не самъ буѣвъ тогдѣ на рускомъ вѣчу у Львовѣ, але въ товариствѣ господарѣ зѣ Ставчанъ Николай Котовского. По-тѣнѣно до протоколу и Котовского! Жандармъ зрѣбывъ ревизію у Дацѣкова и у Котовского, за-бравъ книжничку Провѣтѣи и им. Качковского, але заявивъ такожъ въ протоколѣ, что мимо воесто-роннои запѣдливости не удалося ему знайти въ цѣлѣмъ сѣлѣ анѣи одиоу людинѣ, котра-бы мала хотѣ одну картку „резолуціи народнаго вѣча“ одъ Котовского, а все походили одъ Дацѣкова. Але прокураторіи такѣи поручила ц. к. мѣско-делого-вѣаному судуи у Львовѣ перевести головну роз-праву противъ Николаи Котовского въ напрямѣ провины зъ §. 23 закона прѣсого. Розпрапа од-булася въ секціи III. днѣ 16 жовтня с. р.

Судивъ ц. к. адъюнкты д-ръ Гекъ Свѣд-ковъ не можна було прикликати нѣякихъ обме-жѣнъ дѣляго на зѣзнаня свѣдѣковъ зъ попереднои справы (котрой о Котовскѣмъ зовѣсмъ нѣчого не зѣзнали) и самого обжалованого. Той признавъ, что давъ три картки „резолуціи“ трѣмъ школярѣмъ, кождоу зъ особѣи и въ неприясутно-сти другого, чтобы совѣтъ оправдѣи школьнѣй книжки, абы не маргалися. Судѣи п. Гекъ засу-дѣвъ Николау Котовского на кару 1 зр. Никола однекулючися всякою тѣгнѣи и стрѣты часу, за-разъ зложивъ на столѣ судѣи 1 зр.

— Гарный примѣръ. На весѣлю въ Пѣдѣрковѣ коло Воьрки у чѣи господарѣвъ Яцка Сѣнтого и Ивана Хомы зѣбранѣи мѣжѣ гостѣми весѣльными 1 зр. 61 кр. на памятникъ Вол. Барвѣнського Дай Боже, чтобы найшлось у насъ якъ наиболше-такихъ патріотичныхъ селянъ господарѣвъ!

— Новый полкъ навалеріи. Пѣсла Reichswehr чи-сло полковъ кавалеріи въ австрійской арміи мае побольшатися на 42, бо вже въ сѣчѣи слѣдуючо-го року утвориться новый полкъ драгонѣвъ. До сего пояку будутъ братися воики зъ Моравы,

Въ Стебнику коло Нановы, деканату устрицкого, погорѣла передъ колыка лѣтами дочерня цер-ковѣ. Стебничане взялися щиро до складѣи и выбудовали нову церковѣ, котру днѣ 18 (30) жовтня с. р. посвятятъ деканъ о. Теод. Карпакъ въ сослуженнѣе оо.: І. Яворского та Л. Масляника при великой участи народу.

— Червоная Русь въ ч. 233 умѣстила въ новин-цѣи китичку замѣтовъ „Дѣлу“, котры не можемо полишити безъ одвоѣдѣи. Именѣи закинула намъ: 1) Що „Дѣло“ скритикувало деяки поступки по-сла д-ра Антоновича дѣляго, бо онъ убѣгавъ о достоинствѣ члена выдѣлу краевского, а „Дѣло“ само се признало. — Сѣтъ се неправда. Противно, д-ръ Антоновичъ кѣнувъ въ „Червоной Русь“ подѣзрѣннѣе, что „Дѣло“ хоче перешкодити ему стати членомъ выдѣлу краевского, а мы власне рѣ-шучо тому заперечали, а не „признавали“. „Чер-воная Русь“ безъ потребы бере д-ра Антоновича въ свою выключну опѣку, бо д-ръ Антоновичъ есть посломъ не „Червоной Русь“, але стрѣйско-го округа, а мы якъ мали право вказати на дея-кий его похибокъ, такъ певно и за кождый разъ зъ признаннѣемъ поднесемо всѣеко добре его дѣло въ соймѣ. — 2) Дальше закидае намъ „Черв. Русь“, что мовѣи „Дѣло“ о спорахъ пословъ Кулачковского и Овчинского зъ правительствен-нымъ комисарѣмъ въ дѣлѣ вѣрности и предѣно-сти руского народа для Австріи майже совер-шенно замолчало. — Се такожъ не правда. Той собѣръ буѣвъ у насъ розказанныи и въ оправданнѣе зѣ сойму и бесѣду посла Овчинского мы помѣ-стили о колыка дѣвъ въ скорѣе, якъ „Червоная Русь“. — 3) Що вѣбѣи-то „Дѣло“, нападеа на руского каноника Матковского. — Тутъ иде-рѣчь о томъ, что дописувателѣ зъ Перемышля на-писавъ въ „Дѣлѣ“, мовѣи-то крѣмъ Матковскій вый-шовъ изъ представлѣния „Аргонавтовъ“ дѣляго, бо буѣо ду-же душно въ салѣ. Допустѣмъ, что крѣмъ Матковскій выйшовъ и зъ инчи причины, то все такѣи акѣ тутъ „нападеннѣе“ на крѣмъ Мат-ковского? — 4) Що „Дѣло“ печатало злоби и тенденційнѣи дописы зъ Станиславова и Коломыѣи о „Акад. Кружку“ зъ „ошорверженнѣи“ тѣхъ же до-писѣи со стороны мѣстныхъ достѣпѣиныхъ людей напечатати не хочѣтъ. — И се неправда. Коли выдѣлъ рускои Бурсы въ Коломыѣи приславъ намъ свое заявленнѣе, что грошей назначеныхъ для Бурсы не дѣставѣтъ (отже не „ошорверженнѣе“ але потвержденнѣе), то мы того донесеня не кѣнули до коша. Коли „Червоная Русь“ знае, якъ то буѣо зъ тѣми чистыми доходами въ Станиславо-вѣи и Коломыѣи, чому-жъ не розкаже? чому досѣ авѣ слова о томъ не буѣо въ еи стовѣнцѣхъ?! Такѣи то тѣ замѣты „Червоной Русь“ зрѣбывъ „Дѣлу“! Мы ду-же неадо одвоѣдаемо „Черво-ной Русь“, але достаточно годиться бодай одъ ча-су до часу показати публицѣ, читающѣи рускѣи дневники, чѣмъ то противъ насъ воюе той чест-ный органъ?!

— Въ справѣ непошанованя рускихъ святѣи судами и властями правительственными вызывае львовска конесіторія митрополича всеѣи уряды деканальнѣи, чтобы до 1 марта 1890 р. предложѣи справозда-нѣе, чи, коли и де исповѣдники греко-католицко-го обряду буи завѣзваныи текучого року въ гре-ко-кат. свѣта до судѣвъ або правительственныхъ властей. Въ справозданнѣе мають навѣстѣи именѣи покликанныхъ въ свѣта до судѣвъ. Душпастирѣи мають доносити о кождѣмъ непошанованнѣи свѣтѣ въ своихъ приходахъ до урядѣвъ деканаль-ныхъ.

— Вечерѣи въ читальни въ Павловѣ, устроенный днѣ 14 н. ст. падолиста въ честь Маркіяна Шаш-кевича, удалося знаменито. На вечерку по при-велике числѣ селянѣи явилось понадѣи 30 особѣи зъ интеллигенціи. Пѣсонѣи и декламациѣи а такожѣи днѣи одчитѣи сельскихъ учителей: „О дробнѣмъ про-мыслѣ“ та „Прѣсвѣтѣи до славы и добра“ подо-балосъ загальнои и выкликали опѣски зъ стороны участниковъ.

— Семѣты униаерситѣтавъ у Вѣднѣи Инсбруку выговѣтали меморіалы до министерства прѣсѣвъ-ты, въ котрыхъ заявлялися противъ ношеня уни-формѣвъ профессорами униаерситѣтовъ и прѣсѣи о дозволѣи носити тоги подобно якъ въ Краковѣ.

— Кардиналъ Гайнальдъ — якъ доносить зъ Пеш-ту — занедужавъ; есть се мозкова недуга. Кар-диналъ есть притомный и полагодуе всеѣи свои справы, але призабувъ писати и читати, та мо-же лѣше подписати свои прозвище.

— Невѣстѣи. Донька арендари зъ Колоденця, пов. жовковского, Натана Шкидера, 19-лѣтѣи жи-дѣвка, приняла сими днѣи въ архикатедральной церкви св. Юрія хрещеннѣе въ греко-кат. обрядѣи и одержала имя Ольги. Незадолго выдѣе Ольга Шкидеръ за-мужъ за одного громадского пи-сѣря.

— Стенлей вертѣе. Reichsanzeiger оповѣщуе листъ капитана Виссманъ зъ Минава, въ ко-трѣмъ поданъ такѣи вѣсти: До Минава прибыло пять войковѣвъ, чотирохъ одъ Стенлея а одиъ одъ Емина пѣши, котрыхъ Стенлей выславъ днѣ 10 серпѣя зъ Неунуны. Оны оповѣдали, что до Минаваи придуть Еминъ и Касатѣи зъ 700 су-данскими войками, многими людьми и великою скѣлькѣею кисти слоновѣи, а такожѣи Стенлей зъ шести Европейцами Нельсеномъ, Яссономъ, Стеромъ, Паркомъ, Винѣи и Вилліамомъ та зъ 240 Занзибарцами. Еминъ и Стенлей мусѣли по-дорожѣ борѣтисѣи зъ Магдѣидами и въ одѣи битѣи одоули велику хоругѣи Магдѣи. — До Богомай-мае прибыти Стенлей днѣ 1 грудня с. р.

— Въ справѣ слова und, заведенного теперѣ въ титулѣ австро-угорской арміи, выдало министр-ство войны рескрипты, дѣтчию поправки таблицъ, напѣовѣвъ на буднѣнцѣхъ войсковыхъ, книжкахъ, друкахъ, печѣткахъ и т. п. На буднѣнцѣхъ зѣ стороны вѣишней треба зрѣбѣи сѣи поправку без-прѣволочно, але о скѣлько можна якъ наименшѣи коштѣи и то лѣше бранѣи зѣ дѣтѣи пѣнѣи-ныхъ. За се у внутрі буднѣнцѣи и на предме-тахъ войсковыхъ, якъ оружье, возы, хорухѣи и т. п. треба заводити сѣи змѣну поволи и етѣпе-ново, чтобы не падо обѣжати войсковѣи окарѣи.

— Коронованъ головы не мають щастя въ Аме-рицѣ. Одъ часу одкрыты Америки сѣмѣи людей дѣвѣгало короны сѣи або тои державы америкѣи-

ской, и никто из них не закончил мирно своего жития на престолах. Першим був Жак Десалейн, який перебував з Африки яко невольник, укоронувався в р. 1804 як Ювель І цесар Гайті (Сант Домінго); він помер за два роки від загрозливості. За його приміром пішов мурин Христос і управляв як цесар Генріх І аж до р. 1820, а коли побачив, що його окупили вже порогом, застрелився з пистолету. Третім з ряду був Сулюк, який як цесар Фавстін І управляв державою Гайті від р. 1849 через десять літ. Вкінці вивели сего жестокого цесаря на Ямаїку. На престолі мексиканським сиділо двоє цесарів: Августин І і Максиміліан І; оба померли від ворохобництва. Шестим і сьомим цесарем американським були бразильські цесарі Домітйєро І і Домітйєро ІІ. Перший зривав корону в р. 1831, коли відбулася революція, а другого сими днями зложила з престолу сама революція.

— Дробний висті. Громада Дубь, пов. бродського, одержала від цесаря 100 зр. підмоги на будову школи. — Париска выставка принесла 8 мільйонів франків чистого зиску; сума та збільшилася ще із продажі будинків выставлених на площу выстави. Сими днями вніс в парламент французьке правительство проект, як ужити згаданий чистий зиск. — Дня 12 (24) падолиста одбудеться в Самборі вшнєченє п. Антона Чайковського, убоженого богослова, з панною Галкою Гординою. — В Пдгайцях обірали дня 14 н. ст. падолиста костел; згоді забрав з окарбони 10 зр. готівкою, чашу вартости 200 зр. і коралі з образу Матері Божої вартости 50 зр. — Зв. Хинт доносить о величезній повені: Дня 11 жовтня прибрала річка Янтоскія і залила стомилевий обшир; 1000 людей померло в філах річки а 15.000 людей лишилося без хліба; також кілька портів понижали філ річки. — В Новосілах коло Нарави померла Целина з Добрянських Кулячка, співдиректорка львівського театру, донька пок. Івана Добрянського, редактора; покійну поховано на кладовищі личаківському.

Вісті з Авст. Львівської.

Презенту на Ольховець одержав о. Юл. Яримович.

Удільнений від іспиту конкурсового на шість літ о. Мих. Шведицький, приходник в Мшані.

Декрет на катихита школи ім. Конарского одержав о. Андр. Обрзков.

Введення в співдружство в Долгомі о. Евг. Чубатий.

Похвалні грамоти архієрейські за труды около будови нових церков одержали оо.: Іларій Святий і Сим. Березовський.

Президія намістництва годиться на каноничну інституцію о. Теоф. Гутковського на Ясенівці.

Одустку одержав о. Мих. Федевич, префект львівської семінарії духовної, аж до подужаня.

До рукополагання пресвітерів визначений речник 2 грудня с. р. і в той день всі кандидати стану священнического мають явитися в пресвітеріальний домі. До дня 29 падолиста с. р. мають всі кандидати через уряди деканальні предложити свої подання, залучивши: 1) свідоцтво поведінки, выставлене дотичним урядом деканальним, в запечатаній куверті; 2) свідоцтво убоженства, выставлене старостою; 3) ожививши-ся свідоцтво віничаня; 4) урядове потвердження староства, що просіть не належить до звязи військової або що ему прислугує право з §. 25 зак. войск. що-до служби в краєвій обороні.

Наука, штука і література.

— Збість ч. 21 Зорь: За правдою (дальше). — Сонет, Олени Пчолки. — Співець, Лесь Українки. — Життя-буття гірського народу (конець). — Історія літератури рукою. — Два приятелі (конець). — Всячина: Наукові розговори. Здобуте Львова Шведами в р. 1704. — Замітки критичні.

Конкурси, іменованя, перенесеня і пр

— Коиуру. Окружна рада шкільна мбока у Львові розписує конкурс з речинцем до 15 січня 1890 р. на місце директора женьської школи видьбової у Львові з платнею 900 зр., додатком за управу 200 зр. і додатком за помешкань 400 зр. Компетенти мають посідати університетське образование і выказатися учительським патентом на цілу школу середню.

— Іменованя. Міністер просвіты іменував професора ІV гімназії у Львові Володимира Франца, окружним інспектором шкільним для округів Мильць і Тарноберег. — Краєва рада шкільна іменовала дійсними учителями і учителями: Фр. Озгевича в Небылові, Іос. Пяталю в Стрижі, Адольфа Бомболя в Товчани, Сев. Доманського в Шляхтові, Каз. Стровську в Радочі.

Господарство, торговля і промисль.

— Австрійський залізничний повідомляють: Рух на шляху буковинської локальної залізничної Гадяківка-Радочі в перестанках Пльові, Радочі-Ринку і вб стадію Радочі віддає з дня 17 падолиста 1889 до загального ужитку. На том-же шляху буде відданий перестанок Пльові тільки для руху особового, перестанок Радочі-Ринку для руху особового і пачукового, а стадію Радочі для руху загального. — Дня 21 падолиста с. р. отвориться рух на шляху Табор Пісек Рацісе залізничний чешко-моравської з сльвдуючими стадіями і пристанками.

ми, виглядно выминками (Betiebs Ausweichung) Табор, Wejretz, Padagów (пристанок), Buzejowic, Istebnic, Sepakan (пристанок), Mühlhausen, Wselicko, Istetio Wlastec, Zahori, Wicowitz (пристанок) і Пісек мбока (пристанок і выминки). Выше наведені стадії будуть отворені для цілого руху, а пристанки, виглядно выминки, для руху особі і пакунків.

Выказ складаних жертв.

Через Редакцію „Діла“ зложили:

На будову руского театру: П. Лев Стахов в Кракові 50 кр.; Комитет вечерковий дванадцяти в Бродях 30 зр.; о. Мих. Соневицький в Бережані 1 зр.; п. Андрій Лукашевич у Львові 30 кр.; на весілю у о. Боднара в Свистівниках 44-72 зр.; п. І. Ванько в Пшецлава 50 кр.; п. В. Яворський в Нового Санча 12-50 зр.; учитель бобречкого повіту 4 зр.; о. Андр. Тимус в Гумніс 10 зр.; на весілю п. Іл. Гарасимовича в Мшані на руки п-б Кислевської 12-10 зр.; панство Янковських на весілю в Ланях королівських 13-47 зр.; панство Филипович на весілю своїм в Гринівцях 18 зр.

На церкові Вацлавській о. Кс. Сосенко в Солонки 1-74 зр.

Дня Шкільної Помочи п. Волод. Струтинський в Босни 5 зр.

Для бідних учеників руской гімназії: п. Вол. Струтинський в Босни 7 зр.; о. Ем. Левицький в Майдану 1 зр.; о. Чачковський в Товстого 3 зр.; панство Филипович на весілю в о. Бородайкевича 6-45 зр. — Для бідних учеників паралельнох перемиських: панство Филипович 6-45 зр.

На пам'ятник Вол. Баранського: тов. „Союз“ в Чернівцях 3 зр.; панство Филипович на весілю в о. Бородайкевича в Гринівцях 5-05 зр.; п. Перегинець в Калуща 2 зр.

Сойм краєвий.

XXIV. Засідання сойму в дня 22 н. ст. падолиста 1889.

На початку засідання поставив пос. Вайтєль нагале внесенє в справі помноженя сил судових, котрі сойм вже признав потрібними. Внесенє се прийнято.

Комісія податкова, залагоджуючи внесенє послів о. Свчиченського і Поляновського в справі убулєня годівельних худоб, що рвуть худобу до сільного ужитку, від податку консумційного, предложила справозданє, в котрому каже, що правительство, мимом найсильнішого завбаваня сойму не буде могло предложити рад державній провсту закону, якого в той цілі потреба, бо мусить числитися з правами, набутиими через арендаторів оплат консумційних. А навть в такому случаю, коли б правительство и хотіло выдати яку новелу в дусь внескодавств, то парламентарне ви трактованє забрало-б тільки часу, що она не могла-б стати скорше правосильною аж в весню. Однакж комісія єсть того погляду, що недостача пащ для худоб можна в той спосіб зарадити, що войско могло-б в виду новітньої мирної ситуації одступити свои запаси сьна и овса господарям під условієм, що ти звернуть войску ті запаси в натур. Для того предкладає комісія такий внесенє: Поручає виділу краєвому: 1) чтобы порозумітися з ц. и в. властями войсковыми, аби ті одступили збуваючі для войска запаси сьна и овса повнтам, дотиненным недостачю пащ для худоб, з застереженєм звороту в натур по новій збірці або залачення готівкою по цінах тогочасных; 2) чтобы на случай успішного результату тих переговорів порозумітися з видлами повнтам, дотиненных недостачю пащ, що-до сьна и овса, котру хотять выпозичити, що-до роздавання громадськ и общарм дворянськ, наконець що-до звороту выпозиченных запасов властям войсковым в владивити час.

Пос. Поляновський заявив, що буде за сими внесеніями голосувати. Внесеня ухвалено.

Петіцію товариства галицьких кандидатів нотаріальних у Львові в справі признаня имь активного и пассивного выбору до сойму залагодив сойм в той спосіб, що ухвалив відповідний закон, ставляючий условия, під котрими ті кандидати можуть мати право выбору. Комісарь правительственный ставив поправку в том дусі, чтобы в ній помилкатися на закон з 20 жовтня 1867 р. Таке само залагоджено и петіцію техавків.

По сім сльвдував выбір трох членів видлу краєвого и их заступників. Пос. Сангушко поставив внесенє, чтобы маршалок означив порядок, в яком ма голосуватися. — Пос. Романчук забрав голос и заявив, что позаяк при вчерашнім выбірі з менших посльостей кандидата руского клубу не уважливо, то рускі послы будут теперь голосувати на першого кандидата руского д-ра Даміана Савчака.

Обісля наступила перерва засідання, а коли по перерві послы знов збралися и маршалок розпорядив голосованє, забрав голос пос. Менчинський и сказав: Коли перед хвилею пос. Сангушко зажадав, чтобы маршалок краєвий зарядив, в яком порядку має відбуватися засіданє, сказав пос. Романчук, що він и его товариші будут зараз на першій мбсці голосувати на пос. д-ра Савчака. Заявляю отже именем моих товаришів политичных, что тым дн-ято намь можеть порозумітися и для того мы будемо на першій и на другій мбсці голосувати на бувших членів видлу краєвого, а на третій мбсці на д-ра Савчака. — Пос. Романчук одіовів на то: Мы по-

ступили так в наслідок того, що вчєра сталося. — Пос. Голышевський каже, что коли вже в палаті настала така мода, что на передь говориться до кого будєся голосувати, то мы дакі будемо голосувати на всіх трох бувших членів видлу краєвого. По сих заявленях приступлено до голосованя.

Перше голосованє выказало; на 128 голосуючих при абсолютній більшості 65 одержали: д-р Верещинський 68; д-р Савчак 54, д-р Гомард 6 голосів. Выбранный отже членом видлу д-р Верещинський.

При другім голосованю було голосуючих 128, абсолютна більшост 65; д-р Гомард одержав 70, Хшановський 57, одна картка була. Выбранный отже членом видлу д-р Франц Гомард.

При третім голосованю було голосуючих 127, абсолютна більшост 64; д-р Савчак одержав 101, Хшановський 24 голосів, были картки дві — выбрано отже д-ра Савчака членом видлу.

Заступниками членів видлу краєвого з повной палаты выбрані: за д-ра Верещинського — Авт. Водичий; за д-ра Гомарда — Володимиір Коаебродский; за д-ра Савчака — Гюаньський Вякентій (пос. Романчук достає 35 голосів).

Телеграмы „Діла“.

Берлін 22 падолиста. На вєсть Висмана, що Стенли и Еминь-паша прибули вже до країв стаячих під протекторатом Нмечини, заименував цесарь его зараз майором.

Вєдєнь 22 падолиста. Після наспівших тут вєстей з Берліна, Парижа и Лондону ситуація в Бразиліи має бути не конче добра. Партия републиканска розпадаєся на дві часті на централистичну и федерацинну; проявляєся навть слабій рух монархичний. Тутешний посол бразилійскй нотував вже офіційно змьну системи державной в Берлін.

Париж 22 падолиста. Палата послів одкинула проект знесеня монополі сьрников.

Ріо-Янейро 22 падолиста. Провизоричне правительство оголосило загальне право голосованя. Сподьваються тут приїзду военных кораблів держав європейских.

Софія 22 падолиста. Войскова комісія противиться заведеню корабина Манлихера в в болгарськом войску.

Переписка Редакції и Администраціи.

Воч. о. Войт. в Береж. До кінця року ще 3 зр. — Воч. о. Мидл. в Лськ. До кінця року ще 1-50 зр. — Воч. о. Бал. в Товстоб. До кінця року ще 7 зр. — Воч. о. Селез. в Янч. Залачено до кінця року. — Воч. о. Сос. в Галог. Добре. — Воч. о. Ич. в Замоч. До кінця року ще 4-50 зр. — Воч. о. Ступ. в Кудр. До кінця року ще 4 зр. — Воч. о. Гальк. в Стрѣл. Так.

О. Т. Винклер у Львові

поручає:

3174 (7-2)

Масу на помосты найзаметнішу з всіх, як загально коли булі, в р. 1857 найперше в Австрії закладену з чистого воску підлітного а досі ще не сфальшовану бодай вь приближеню миме всяких заходів; має перевагу тому, що надає помостови з мягкого и твердого дерева по тоненьким наможеню (рознушено в киплячій олії після припусу) блискучу поверхню подобну до лакированной; дуже дешево коштує попри свої тривалости и елегантии та робить злишним приєре и для здоровя шкідливе мильне чистило, особливо в зимі, тым більше, що порох можна зібрати з запущеного сего масою помосту мокрою шматом на щітці, коли комната мала а чищення wymagaє великого заходу. Краєва маса на подобу дерева дубового, жовта мов ясень, орехово-бура, темно-бура и безбарвна, від котрої гарні напечети набирати лиш польску, а масу можна уживати до політирования дерева и меблів. Пощ кили вистає на малу комнату и дешево можна одержати почтою, бо 5 кильо лиш 30 кр. коштує. — Маса єсть лиш правдива ндською патентованою етикетю а тому подроблена у Львові, Вєдін и Празі (так зовим Fasten-Massa) сьт то до нїього краси до мальованя, котрі не варт роботи накладаня. — Шітки до фротерования по 1 1/2 и 2 зр. за пар.

Ляк до лакирования помостов, що сьне в кількох мінутах, дає великі гарні, безбарвний полскы, особливо на паркетах. Если маси помбєт лякувати в красках, то треба его передь тым запустити легкою масою до помостов, по высушено добре вышкітывать а обісля потягати лаком. Успіх єсть знаменитий и великі тривалі. Помбєт можна безь ушкодження ляку вычистити мокрою шматом. — Кильо сего ляку коштує 1 зр. 25 кр.

Ляк до політуры чтобы полилировать всій предметы из дерева, обновлять всій политированный мебель потягивши их пензлем. Высыхает все в кількох мінутах а успіх величавий. — Кильо коштує 2 зр. 20 кр.

Водній и олійній краски для малювєнь, лякирнєв, — олійні краски розтерті ляк най-так и розпуцієні на мальованє — у всіх красках по найдешевших цінах. Особливо задовольняє ті краски в провинцію, бо кождий звичайний робітник може ними накладати. До того потрібний пензль, а то всі роды пензлів и щіток сьт на складі. Замоваля виготовляються як найскорше почтою, зальванцею и возами а поущєна о накладаню подаються як нахотітїше; але примьчу: всі краски подаю п правдиві и чисті стає и тому они великі тривалі, а се не дотичить красок, котрі сьт змшані чи в твердім чи плиннім стає и крейдю або шматом и фунт таких красок коштує лиш кілька крейцарів, а тым самим не можна одержати помосту змшаного на половину з живичным ольєм (суррогатом). Особливо поручаю до мальованя обонь, дверей, дахів и т. п. мой блискучо білий ліквєль, а також жовтї, бурї, червонї и зеленї правдивї краски та и всі роды ляку до лакирования возів и предметів з дерева або зельєв.

Коріозотовий товщ кавчуковий єсть найзаметнішим з всіх сьмарив до шкідли, робить шкуру непроникаемою, мягкою и гнучкою, на що маю багато посльдовств, а тривалість шкідли поблядаєть многократно та тому уживають его загально до смарованя упряжжя возової и конської, ремєнів при колесах, чоботів и черевників з як найбільш успіхом. Сьмаруєть малою щіткою, пензлем або губкою, якої уживаєть до шкідли табличок до шкідли; Васелина єсть обманством, бо се фабрикаєть з нафты и воску земного, что нищит шкуру.

Средства до выгубления моли вь палатах и вь шкафах, чтобы мати его блескучим и мовь-бы ползраваным, вь кувертах по 10 кр. Порошок на комахі найнепцишій з цвєт дельматійского растиня (За морем не ростє нїяка растина такого рода и тому нїхто по такім порошок заморскй не знає!) на основне выгубленє всяких комах, именно блох, блощиц и швєбєв; вь флащинах по 25 кр.; кильо 4 зр. — Гумов сикавочки до розкидуваня порошку вь шпирі, штука по 30 кр.

Средство на выгубленє блощиц уживаєть з таким самым успіхом там, де не держиться порошок, або чтобы выгубити личка и молодой блощиц. Вь флащинах по 20 кр.

Порошок до чищення всякого металю чтобы мати его блескучим и мовь-бы ползраваным, вь кувертах по 10 кр. (Помада до чищення єсть то выдумане обманство з нафты, воску и тринь).

Олива правдива, нефальшована до смарованя деликатных частей машинных за 100 кильо 68 зр. Олива машинна до смарованя локомотив, живаврок, косарок и молотков 46 зр. Не треба брати за одно з тером з оливою нафтовою, котрі о 50%, дешєвї и нїчого не варт а продаються за оливу до машин.

Анілінові краски приладжені, что лиш розпускати их вь горячій воді и уживати их після пода-и при бори до оздоб, білий або барвн, за годну після свои волі, а то безь огляду чи се шовк, новна або бавовна. Краска вь кувертах коштує після краси що найбільше 20 кр., а тым вже выдруковано, на кілько вистає еи фарбы при закрашеню.

Ціна збїжа и других продунтов.

21. л. листопада 1889.

Львів: Пшеница 7-80 до 8-40, жито 6-80 до 7-15, ячмінь 6-50 до 7-50, овес 6-90 до 7-75, горох 6- до 8-50, вика 5-15 до 5-50, рпак 15-25 до 16- , льянка — до —, конюшина червона 45- до 65- , конюшина біла — до —, конюшина шведка — до —, хміль від 25- до 45- зр. за 56 кильо в Львові, овита за 10.000 литрів 11.25 до 11.75 зр.

Тернопіль: Пшеница 7-60 до 8-20, жито 6-50 до 7- , ячмінь 6- до 7-25, овес 6- до 7-10, горох 6- до 8- , вика 4-80 до 5-25, рпак — до 15- , льянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина біла — до —, конюшина шведка — до —.

Пдвалочиска: Пшеница 7-40 до 8- , жито 6-40 до 6-80, ячмінь 6-50 до 8- , овес 6-00 до 6-65, горох 6- до 8- , вика — до —, рпак 15- до 16- , льянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина біла — до —, конюшина шведка — до —.

Ярослав: Пшеница 7-90 до 8-50, жито 6-65 до 7-25, ячмінь 6-50 до 8- , овес 6-50 до 7-50, горох 6- до 8-50, вика — до —, рпак 15-50 до 16- , льянка — до —, конюшина червона — до —, конюшина біла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

В сали товариства „Frohsinn“ в готелю Жоржа.

РУСКИЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ

під зарядом І. Бибєровича.

В суботу дня 23 н. ст. падолиста 1889.

Ревизоръ зъ Петербурга

комедія в 5 актахъ М. В. Гоголя, переводъ П. Скобельского.

Орхестра 55 полку під управою п. Бах6.

Початокъ точно о годинѣ 7 вечеромъ.

НА Д О С Л А Н Е.

Д-ръ Володимиръ Айхмилльєръ

3235 отворив канцелярію адвокатску (2-3)

в Стрыю, Ринокъ ч. 53.

Рокъ основаня 1857.

многочратнй бдзначєня

A. Masek

Eisenmöbel-Fabrik

Wien VI. Gumpendorferstrasse 114.

поручає свои меблї, выготовленї солидно, 3254 по приступныхъ цѣнахъ. (1-10)

Цѣнники можна переглянути вь головныхъ складахъ Народної Торговлѣ.

3203 (1-18)

ДОСИ НЕПЕРЕВЫШЕННЫЙ!

В. МААГЕРА

правдиво чистеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧЪНКИ

Вильгельмомъ Маагеромъ зъ Вѣднѣ.

Першими знаменитостями медицинскими розслѣдзуваны и яко легкій до стравленя, такожъ дѣтямъ именно поручаеи и ординованыи, яко найчистѣйше, найлѣпше и за найприроднѣйше средство признане на недуги грудей и легкыхъ, золотуху, остуду, чираки, выкиды нашкобрыи, недуги золотой, ослабленя и т. д.

Флишка по 1 злр. въ мѣсѣ складѣ фабричнѣмъ: Wien Neumarkt Nr. 3., такожъ у вѣсѣхъ антикахъ и торговляхъ корбннхъ монархїи аветро-угорской. Тамже складъ приборѣвъ до перевезаня зъ першои межинародной фабрики въ Шваггауент.

У Львовѣ у пп.: Петра Миколая. Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского антикарѣвъ, Ст. Маркевича, К. Балабана купцѣвъ.

Franz Effenberger

Wien, IV, Margarethenstrasse 8

доставецъ

для ц. к. почтовыхъ и телеграфическихъ урядѣвъ.

Рѣкъ основана 1839.

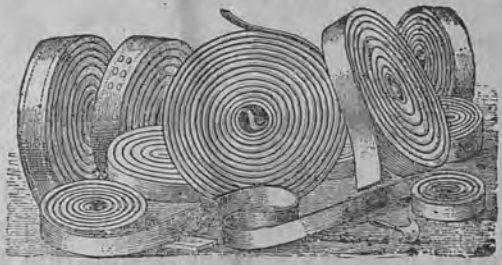
Фабрика вѣднскихъ пендуловыхъ годинниковъ и такихъ, що накручуются разъ въ рѣкъ або мѣсяцъ, домовъ и фабричныхъ годинниковъ всякого рода.

Складъ вѣсѣхъ родовъ золотыхъ и сѣребныхъ часовыхъ годинниковъ, парискихъ бронзовыхъ и марморовыхъ годинниковъ и т. п.

Ремонтация выгнотується скоро и дешево, при чѣмъ за кождо ремонтацию даеи гарантія на одинъ рѣкъ.

3171 (7-12)

Замовленя зъ провинциі выговнюються обогротною почтою.

J. Lenhart & Wögerbauer

Фабрика ремѣнѣвъ машиновыѣхъ

Выговнюють ремѣнѣ до машинъ зъ найлѣпшого сыровца а именно сѣ ремѣнѣ вѣднскїи приладїи при електричнѣмъ устроєнїи; одтакъ поручають знаменитїи приладїи, котры не дають зсуваться ремѣнямъ на колеса, вѣднскїи выговнюють всякїи лучшия ремѣнѣвъ. 3186 6 12

Wien, VI, Bez. Mariahilferstrasse 45.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гаицкаго

Акційного Банку Гипотечного

3222 172-7

купе и продае

всѣ эффекты и монеты

пѣдѣ найприступнѣйшими условїями.

5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованїи,

котрыхъ пѣдѣла законъ зъ дня 2 лїпня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышшѣмъ постановѣ зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до ульщуваня капиталѣвъ фондowychъ, пушларныхъ, кацїи супружескихъ вѣсковыхъ, на кацїю и вадїя

можно одержати въ сѣй Конторѣ.

(до выльсованя зъ 10% премїєю т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинциі залагоджуються безъ роволоки по курсѣ дневнѣмъ, не числячи нѣякой провизїи.

Приватистъ 8 класы

глядѣть лекцїи до учениковъ низшѣи гимназїи або школѣ народныхъ на провинциі, найрадше въ домѣ священика Адреса: Миронъ въ Товмачи, poste restante. 3251

3198 Одъ р. 1878. (3-5)

Carl F. Fasching

Wien, VI, Mollardgasse 21

перучае свои 17 одзначенїи премїованїи фабрикатъ смазочна до шкѣры, шварцу, моментального шварцу и вышїи хемично-техничїи вырѣбы

Цѣнники для поодинокыхъ особѣ лежать въ головныхъ складахъ Народной Торговлѣ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

выпробованїи и певїи средства косметичнїи,

одзначенїи 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признаня.

Олѣйокъ таниновый, взмѣшанїи и пѣдпомагае волосю рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣшанїи корнїцѣ волосю и запѣбѣе выпадати волосю. — Слоиѣ 80 кр.

Вода атенска, до змыванїи волосю, запѣбѣе творити парлїмѣ, одѣвѣе, робити тревальми барву и полыскѣ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлае знаменито на корнїцѣ волосю и на порѣбѣ волосю. Въ случаяхъ до вѣ настѣдокъ недуга выпало волосю, выказавъ вѣднїи пѣлюще дѣлаше. Вѣе по ужитїи одной флишки можна добавити порѣбѣ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятѣва до полоканя устѣ, кромѣ приємного, скрѣплѣного смаку и запаха, дуже корїстно дѣлае на ясла и зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ рѣстинно-алькаличнїи, до чищеня зубовъ. Надае перлову бѣлѣсть, оддалае камѣнь и квасы, котры наводѣт бѣль и порохнѣвнѣе зубѣвъ. Пуделко 30 и 60 кр.

Виолїнѣ средство противъ прѣты рукѣ и пахѣ. Фляконъ 50 кр.

Вода льѣвѣска. Приємный, нѣжный и доводтревальнїи запахъ тои воды здѣвѣе се, що въ Антверпїи на выставѣ всемирной зѣстала публично проклїмована и одзначена. Цѣна флякону меншїего 80 кр., большїего 1.50 кр.

Нигретина. Выборне средство до фарбованя въ сейчасѣ волосю на тревалу и красну барву черну и темну; естѣ цѣлѣмъ нешкѣдливѣ а въ ужитїи цѣлѣмъ поеднѣе. Цѣна 1 зр.

Бѣлїи и гарнїи руки. Найбольшѣ черной и по паданїи руки выбѣлѣеи и вышѣеи по кольчаровѣмъ натерїю Кремль рѣстиннѣмъ. Слоиѣ 80 кр. 259 48-7

Смазочило литѣвскѣ до обуви и шкѣры, мѣнѣеи пѣлю, робити еи непромакающе и тревалою. Пуделко по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВѢВѣ въ власныхъ тѣрѣвѣлахъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣвъ Валѣвои. Въ филиалѣ: въ КРАКѢВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНѢВЦѢХЪ Рынокъ ч. 2.

ALOIS WOHLMUTH

Wien, Hernal, Kirchengasse N. 41.

фабрикантъ скрипокъ, гитаръ и цитръ; — такожъ поручае струны власного вырѣбу до тыхъ зѣданныхъ инструментѣвъ.

3200

(5-11)

При приближающѣмъ-ся сезонѣ зимовѣмъ, пригадуемо нашимъ П. Т. консулентамъ нашѣ

КОКСЪ.

Найлѣпшимъ и найдешевшимъ матерїаломъ опѣловымъ до топленя печи и кухни, та до сѣи цѣли лѣганимъ естѣ нашѣ

КОКСЪ.

Таскожъ до робѣтъ ковалескихъ вѣднїи приладїи и знаменитѣмъ естѣ нашѣ

КОКСЪ.

Продаемо зъ безплатною доставою (въ мѣсѣ) до мешканъ кождо скѣлькѣсть нашого

КОКСУ,

за злр. 1.60 за 100 кгр. и переробленя печей и кухни до топленя нашимъ

КОКСОМЪ

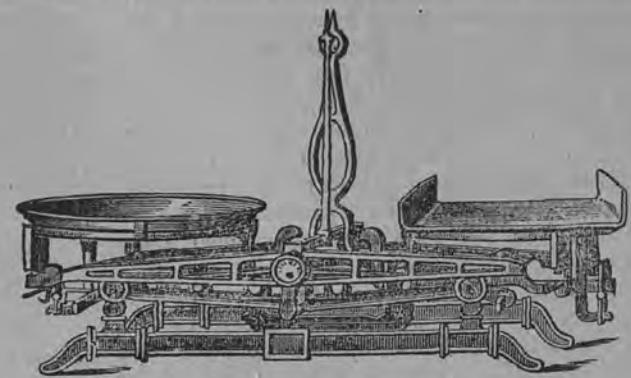
выговнюеиемо безплатно.

Зарядъ

Заведеня газового

у Львовѣ.

3221 (8-20)

Ц. к.

прив.

фабрика вагъ децимальныхъ, центимальныхъ и мостовыхъ

Paul Hoffmann

Wien II, Taborstrasse Nr. 39.

поручае

децимальный ваги въ 3 и 4-гранной формѣ, ваги центимальный зъ дерева и желѣза постоиный и до транспорту ваги мостовїи и аппараты региструющїи. (1-11)

Рѣкъ заложеня 1867

C. POLLAK

Miederfabrik

Wien, VI., Mariahilferstrasse 117

поручае свои якѣ змѣчавїи такѣ и выбагнѣи горсетѣ по сѣи вѣднѣского и париского фасону въ солиднѣмъ выконченїи пѣсля сталыхъ цѣнѣ фабричныхъ.

При замовленяхъ проситѣся брати мѣру поверхъ сукнѣ, и выстѣе подати обѣмъ грудей, стану и бедрѣ. Рѣвно жѣ треба подати краску матерїи. Що не подобаеи, одѣвѣеиасѣ безъ опоры. 3214 (4-11)

Gebrüder TRUHLARSKY

ц. к. вкл. прив. фабрика бильрдѣвъ

3201

Wien, V, Bez. Hofgasse Nr. 4.

(5-11)

вырѣбѣе всякого рода бильрды, а такожъ мая великїи складъ новыхъ и перегранныхъ бильрдѣвъ, та кїѣ, кулѣ, вѣзгалѣ всѣхъ приборѣ до гры бильрдовѣи.

Уряджуе и одновѣеи цѣлїи каварїѣ по найнишнїи цѣнахъ.

Основана 1879 р.

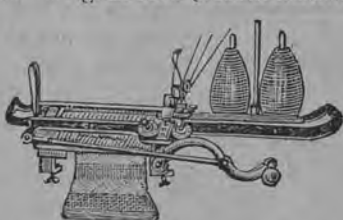
Перша австр.-прив. угор. ц. к. фабрика

МАШИНЫ до вырѣбовъ панчѣвыхъ

Carl Fried. Popp

(передѣтѣмъ Popp & Comp.)

Wien V, Luftgasse Nr. 3. (Handstuhmerlinie)

На такихъ машинахъ вырѣбѣеи панчѣхъ, камашѣ, рукавички хустки, покрывала и т. п. зъ всякого матерїалу. Для роднѣи добрый зарѣбокъ а легко управлѣеиасѣ тѣми машинами. 3242 (2-4)

Johann Edler

вырѣбѣеи

бибулястїи рольки и притискачѣ, приборѣ до писаня якѣ змѣчавїи 3243 такѣ и величавїи. (2-4)

Фабричнїи складъ

приборѣвъ до писаня, листовыхъ паперѣвъ и кувертѣ. Wien IX, Hahngasse Nr. 15.

JOHANN RYSAVY

(передѣтѣмъ Францѣ Ришавїи)

ФАБРИКА МѢРИЛЬ

выговнюеиасѣ великого рода

мѣрила метричнїи и мѣры плыну въ бѣчкахъ. Wien IX, Bez. Währingerstrasse Nr. 48. 3183 (6-6)

Мыло фїалковѣ

знаменито дѣлае на шкѣру, вѣднїи деликатнѣе. (3-7)

Цѣна 40 кр.

Выключно купити можна въ Лѣбораторїи хемичной Адѣлфа Покорного Львѣвъ ул. Валѣва 15.

Машины до шитя.

Добры и треваль машины до шитя, всякихъ родовъ, цѣлѣмъ поны и ужиналѣ, бѣль 15 зр. въ гору у

A. GLIZICKI Mechaniker für Nähmaschinen-Industrie

7 Bezirk, Siebensterngasse 54.

Складѣи частїи и направила за-дѣи уряджуеио добре вѣрстату дешѣи и треваль. — Основана 1863 р. 3170 (6-6)

C. Polzer & Comp.

ливеранты ц. к. скарѣу

Wien V, Luftgasse 3.

ц. к. выкл. прив. фабрика желѣзныхъ

огнетрѣвалыхъ касѣ, панцирныхъ

касѣ, касѣтъ, приборѣвъ до

копїованя, замковъ безпечѣнства.

Найдешевїи цѣны, солиднїи вырѣбѣ. 3244 (2-10)

На желанье цѣнники даромѣ.

ПОМЪНЪ

всякого рода до домовыхъ и публичныхъ цѣлѣи.

Господарскїи будѣвы и промыслѣ.

Пѣсли Бовѣра-Барфїи патентованого способу

неокисдованїи помпы

суть обезпечѣи передѣ рѣжою.

ВАГИ

Децимальный, центезимальный ваги

зъ дерева и желѣза, для торговлѣ, фабричѣ, господарствѣ и всѣхъ

нишихъ цѣлѣи промысловыхъ. Ваги для особѣ, ваги до ужитку домового,

ваги на худѣбу.

Commandit-Gesellschaft f. Pumpen u. Maschinen-Fabrication

W. Garvens, Wien, I., Wallfischgasse 14.

Можна купити за посредствѣмъ всѣхъ (геср. торговѣи) машинѣи и желѣзѣи) торговѣи, техничнхъ и водопроводныхъ заводѣи, предприемѣи

цѣи будѣи вернїи и т. п. Треба выразно жадаѣи

Garvens' inoxidirte Pumpen, resp. Garvens' Waagen.

Каталоги даромѣ и охотно. 3157 8-12

При закуплѣ товаровъ просїмо покликуватисѣ на нашу часописѣ.

Выдавецъ и одѣлчавлїи редакторъ Иванъ Бѣлѣи.

Печатѣи въ фабр. Чарлїи-Бѣлѣи.

Зъ друкарїи тов. хм. Шенкенка, пѣдѣи злр. К. Бѣи-Бѣлѣи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Постійна комісія для закона карного, котра розпочала вже свои роботи буде радити ще чотири ведѣль і мабути закінчити свои роботи до того часу, коли в радѣ державній розпочнеться дебата бюджетова.

Въ угорскій палатѣ послѣднѣ виступила при дебатѣ надъ бюджетомъ борба партійна въ повній силѣ. Опозиція виступає тажъ завзято противъ Тиссы, що починають вже загально говорити, що биз не буде мѣг довог удержатися на дотепершнѣмъ становищі. Вчера виступивъ Іраній зновъ зъ закладами противъ Тиссы за законъ о приналежности, котрий побѣда его думки єсть на то, щоби Кошута не допустити до краю. Іраній домагався отже зміны сего закона. Тисса одповѣвъ на то, що законъ, котрий постановляє, що десть лѣтъ несприятности потягає за собою утрату громадянства, одповѣдає угорскій традиці; впрочнѣмъ виставъ то улегшення, що коли хто черезъ довгий часъ не перебуває въ краю а хоче бути в дальше громадяниномъ, щоби повѣдомивъ о тѣмъ правительству. (Голосъ: Кошута того не зробить!) Для поодинокихъ людей, хочъ бы и якъ они були великі, не зміняєся закона. Вѣднѣ треба ще и то додати — сказавъ Тисса, що коли хтось прийме почетне громадянство якогось мѣста, то вже тѣмъ забезпечуєсь бѣ утраты громадянства державного. Ся одповѣдь Тиссы не вдовольня Іранію и бѣ поставивъ внесенє въ користь Кошута.

Говорять голосно, що одповѣдь Тиссы въ справѣ Кошута, котру опозиція вже давно постановила була порушити а зъ котрою багато успѣху собі обѣщала, наступила за виразною згодою самого цѣсаря. Опозиція стратила теперъ найважѣйше средство агитаціе.

Въ нѣмецкѣмъ парламентѣ при дебатѣ бюджетовій порушивъ пос. Рихтеръ вѣстий вѣсти, будто бы ген. Вальдерзе бувъ противный политикѣ кн. Бисмарка и наиправѣ до войны. Министръ войны одповѣвъ на то, що вѣ вѣсти того рода суть лишъ безвѣстною выдумкою и оскорбляють лишъ найвысшихъ офіцеровъ, котрыхъ въ очѣхъ публичны хотѣть дискредитувати. То образая навѣтъ цѣлу армію, коли говориться, що офіцеры можуть виступати въ опозиціи противъ цѣсарского правительства. При сѣй нагодѣ заявивъ и гр. Гербертъ Бисмаркъ, що бѣ годѣтєся зовсѣмъ въ поглядахъ министра войны, бо вѣ вѣсти въ сѣй справѣ суть зовсѣмъ безосновны, позаякъ заграничною политикою займаєся самъ цѣсаръ и она спочиває въ его рукахъ. Рихтеръ одповѣвъ на то, що заявленє министра войны и гр. Бисмарка его зовсѣмъ вдовольня, але при сѣй нагодѣ мусить бѣ сказати, що вѣсти тѣ шариѣ повѣрудова праса.

Французскіе газеты одержали деякій новій вѣсти о революціи въ Бразиліи. Такъ доводять до Gaulois: Коли республиканамъ удалося дѣстати въ свои руки столицю, удалеся члену провизоричного правительства зъ сильною ескортою до Петрополисъ, де перебувавъ цѣсаръ Домъ Педро. Войско окружало палату а члену правительства побѣдили до цѣсаря и сказали ему: „Абдикацію даєте послѣдній доказъ прихильности для Бразиліи. Нове правительство забезпечить не лишъ вамъ и цѣлѣй вашѣй роднѣй особисту безпечность, але лишитъ вамъ на власнѣсть вашу землю, буде вамъ и дальше выплачувати цивильну лѣсту, а крѣмъ того дасть вамъ ще 13 мил. на подорожъ до Европы, коли схочете заравъ туды виѣхати.“ Цѣсаръ не хотѣвъ на то згодитися и сказавъ, що уступитъ лишъ передъ силою. Тогда войско забрало цѣсаря до столицѣ, а тамъ же разъ постановило ему то предложєне. Коли цѣсаръ все таки не хотѣвъ на то пристати, велѣло ему правительству до 24 годнѣвъ зладитися до дороги и давъ 17 с. м. въ ведѣлю всаджено его зъ цѣлою родиною на приватный корабель и повезено по дѣ ескортою одного корабля военного до Европы.

Гамбургскіе фюрмы одержали въ Рио-Янейро вѣсти, побѣда котрыхъ мавъ въ Бразиліи настати свѣтлый рухъ въ користь монархіи, а въ столицѣ мало вже навѣтъ прийти до ервоваго бѣйки межѣ республиканами а монархистами. Подѣбнѣй вѣсти насѣбли такожъ до Парижа и Лондону а цѣлый свѣтъ торговельный єсть ними вельми затревоженный. Вѣс державы европейскій, котрий мають свои интересы въ Бразиліи, постановили выстати туды свои кораблѣ военны для забезпеченя жати и май-на своихъ подданныхъ. Такъ само зробила такожъ и Сполученій державы побѣдичино Амери-кы. Французска рада министрѣвъ повѣдомила вчера палату, що на приказъ министра войны выслано до Бразиліи одинъ корабель военный. Итали и Сполученій державы выслали по два кораблѣ военны.

НОВИНКИ

— Пробы зъ оперы „Рѣзавини ночи“ Лисенка почались вже вчера при оркестрѣ 55 полку нѣхотѣ. Бѣтъ надѣя, що за десѣть днѣвъ оперу тую побачать Львовляне вже на оцѣхъ.

— Рукой театръ представитъ въ понедѣлокъ на оцѣхъ гр. Скарба штучку „Дай серцю волю заведе въ неволю“ Кропивницкого.

— Проектъ основати бурсу для оирѣтъ по священни-кахъ подадо було священство унѣвского декана-ту, а митрополита консисторіи курендою зъ мал. с. р. задовѣла уряды деканальны, щоби обгово-ривати сю справу на соборникахъ а бѣтакъ пред-ложити оной гадки консисторіи. До сегодня, с. е. за пѣвъ року заявили свою гадку лишъ два уряды деканальны, а вѣ прочіи мовчки поминули

сю справу. Консисторія завыває теперъ вдруте, щоби уряды деканальны выйшли зъ дотепершнѣмъ равнодушиемъ и обговорили се важне пытанье для духовности.

— Красаа рада шкѣльна на засѣданю 12 н. ст. падолиста порѣшила мѣжъ иншими отсе: Потвер-джено выборѣ Ник. Соболевского на одпоручника повѣтвой рады въ Тернополи до тамошнѣмъ окру-жной рады шкѣльной; — уважливо просѣбу громады Перватичѣ, пов. сокальскаго, о численнє одсотокъ бѣтъ шкѣльныхъ облигацій до престациі тои громады, вызначеной на дотацию учителя мѣ-сцевой школы народной; — зьорганізовано я-ляльну школу въ Бережанцѣ, пов. борщѣвского; принято справозданє краєвого инспектора зъ лю-страціи гимназиі въ Дрогобичи; признано прото-сорови гимназиі въ Золочевѣ, Ивану Сяночку, першій пѣтилѣтній додатокъ; — рѣшено выдати польско-рускій и руско-польскій словарь, назначен-ный до ужитку учителямъ въ народныхъ школахъ, а такожъ методичну инстукцію для подаваня науки руского языка якъ предмету въ народныхъ школахъ зъ польскимъ языкомъ выкладаемымъ и выдано по-тѣбнѣй въ той справѣ розпорядженя.

— Курсы для урядничѣвъ почтъ и телеграфу. На рескриптѣ министерства торговлѣ отворено 15 н. ст. падолиста въ Чернівцѣхъ науковій курсы для урядничѣвъ почтъ и телеграфу. Першій курсъ тревати буде до 15 ютого 1890, а другій курсъ бѣтъ того часу до 15 мая 1890 р. Першій курсъ обймає факховій студіи телеграфичнѣй а другій службу почтовую. Науку подають: совѣтникъ почтовый Кунцельманъ, старшій инжиръ Ру-шилъ, комисаръ почтъ Лихтендорфъ, старшій за-вѣдатель почтовый Чунгулисъ, адъютантъ будѣ-ництва Олешкевичъ и асистентъ почтовый Чей-кель.

— Комната нотаріальна у Львовѣ завыває канди-датовъ на посады нотарѣвъ въ Борщевѣ и Коло-миѣ, опорожнений по бл. н. Гординовскѣмъ и Нѣ-ментовскѣмъ, щоби вносила подани до 10 груд-ня с. р.

— Дробнѣй вѣсти. Дня 14 (26) падолиста бѣдбу-дєся въ Лозинѣ по дѣ Львовомъ вѣнчанє укрѣ-ного богослова п. Иларія Дулѣта зъ панною Евгєнією Гуглевичѣвною, донькою бывшого при-ходника мѣсцевого. — Поминальне богослужєнє за упокой душѣ бл. н. Мих. Качковскаго и члє-новъ товариства его имени бѣдуживъ дня 10 (22) падолиста крилошанинъ о. Пакижъ зъ оо: Кн. Литинскимъ, Ворсевичемъ, д-ромъ Мыш-ковскимъ и Курдикомъ. — Оспа появиласъ въ кѣльохѣ мѣстахъ Галичины а найбільше въ Пе-ремышлѣ. — Адвокатъ Пастелі, що застрѣливъ въ поединку посла Литератого, засуджений бу-дѣштєнскимъ судомъ по перевѣдѣній розправѣ на три роки вѣзничѣ. — Въ Перемышлѣ лучилася дивна пригода: минулою суботы служившия жидѣвска хотѣла розжарити вуглѣ и тому налива на нихъ нафту. При тѣмъ займився на нѣй одѣгъ а коли люде збѣглися на еи крикъ, въ глотѣ у-пала она зъ першого поверку на подвѣрье, або може еи хто скинувъ, та погибла на мѣсцѣ. За-ряджено сѣдство судове, щоби выкрыти, чи дѣ-чина померла бѣтъ попарєня чи бѣтъ упадку, та чи при тѣмъ була неосторожность чи може зло-чинство.

— Зъ сѣмъ числомъ розсылаєся 2-гій аркушъ по-вѣсти „Панѣ Тереса“ Еркмана-Шатриана.

Посмертнѣй — 5 — оповѣстки.

О. Мелетій Романовскій, ювилатъ, приходникъ въ Живачевѣ, жуковскаго дек., станиславской епархіи, тит. консисторскій совѣтникъ зъ крило-шанскимъ бѣдзаканомъ, членъ многихъ товариствъ, фондаторъ стипендіи, упокоився дня 7 (19) падо-листа въ 76 роцѣ жати а 52 роцѣ священства. Вѣчна ему памяти!

Соймъ краєвый.

XXIV-те засѣданє сойму зъ д. 22 н. ст. падолиста 1889. (Засѣданє вѣчернє.)

На вѣчерашнѣмъ вѣчѣрнѣмъ засѣданю ве-лася дальша генеральна дебата надъ бюджетомъ.

Пос. Козловскій признавъ, що надѣтъ краю на автономію не оправдалеся. Тѣгарѣ страшний на армію и бюрократію. Правительство вѣдѣвское спинає экономичный развѣй краю. Рѣбняцтво упадає, на соля тяготѣть монополѣ и т. д. Выдѣлъ краєвый має високу задачу, але дѣальность его безпрограмна, а урядники дармуютъ и зраджують тайны урядовѣ. Упр-ва дорога повинна бути дешевша, а зъ суб-венціи на театръ польскій и для всякихъ ар-тистовъ не видко хѣсна.

Пос. Романчукъ въ ширшій бесѣдѣ опертѣй на фактахъ критикуєтъ политичну администрацію краю по дѣ управою гр. Бадє-ного зъ становища и загально-краєвого и руско-го. Общяковъ своихъ наметеніи не спов-няєтъ. Бесѣдникъ застрѣгєя противъ всякихъ вышлѣбѣ старѣстѣвъ на выборы; дѣтєуєтъ розвиваєя горлицковъ рады повѣтвой; показавъ на примѣрахъ, якъ старѣсты постунають (въ Долнѣй, Жовквѣ), яка самавола урядничѣвъ администраційныхъ; дальше показавъ, якъ най-высша власть политична перешкаджає миро-му полагожденю правъ Русинѣвъ (справа руско-го школы народнѣй въ Коломиѣ и клєсы підготовляющіи при паралелькахъ въ Пере-мышлѣ) и якъ Русинѣвъ пересѣдують (перє-несенє проф. Грушевска). Нѣнѣ за управы гр. Бадєного не получились але погѣрша-лось, запанувала система неприязни Русинамъ. Бесѣдникъ остерѣгъ правительство: Umkehren! бо можуть прийти часы небезпечнѣй для дер-жавы.

Бесѣда пос. Романчука зробила велико-вражнѣе, котрого зовсѣмъ не була въ силѣ ослабити дуже слаба одповѣдь правит. коми-сари Лозинского.

Пос. Вайтѣхъ Дѣдушицкій говоривъ ширше на тематъ нужды въ краю и великихъ тѣгарѣвъ и звернуєся до правительства зъ осторогою, що мусѣтъ щось радѣти.

XXV. Засѣданє сойму зъ дня 23 н. ст. падолиста 1889.

На початку засѣданя завывавъ маршалокъ послѣвъ, щоби вѣчаснѣйше сходились на засѣданя, бо въ противнѣмъ случаю засѣданя будуть мусѣти протягнутися.

Зъ порадку дневного ухвалено побѣръ мыта на дорожѣ громадскѣй Марѣбѣ-Камѣна и на повѣтвой дорожѣ Тернопѣль-Броды.

Внесенє пос. Хамца въ справѣ будовы зельзаницѣ въ Тернополи до Залѣчкѣ, Скалы и Мѣльницѣ залагодила комісія администра-ційна въ той способѣ, що предложила внесе-ня: 1. Соймъ признає на ту цѣль субвенцію въ сумѣ 25.000 зр. пятьдесятѣлѣтнѣй реаты. — 2. Соймъ признає ту субвенцію по дѣ слѣдую-чимъ условіямъ: 1) що правительство при-знаєтъ на будову тѣхъ лѣній зъ фонду державного 1 мил. зр.; 2) що зъ початкомъ бу-довы зельзаницѣ буде забезпечена выплата цѣ-лого капіталу, потѣбного до выѣхѣченя цѣ-лон сѣти; 3) що передъ початкомъ будовы буде зложена декларация, що зельзаниця буде о сѣбѣ можєа будуватися краєвыми силами; 4) що будова розбѣнєся найбѣльшє въ 1891 р. — 3. Скоро условія по дѣ II будутъ допов-ненѣ, вставитъ выдѣлъ краєвый признану въ I реату до бюджету фонду краєвого почавши бѣтъ року, въ котрѣмъ будова зельзаницѣ роз-почнєся, але не скорше якъ бѣтъ 1891 р. — 4. признає въ I рента буде выплачуватися выдѣломъ краєвымъ въ побѣрѣчныхъ ратахъ зъ долныи дня 30 червѣя и 31 грудня, що ро-ку до рукъ особы, котра выкажєся законнымъ заступникомъ предпріємства. — 5. Выдѣловъ краєвому поручаєся адѣти справу о сѣмъ про-ектѣ на найбѣльшій сѣснѣ.

Пос. 3. Козловскій казавъ, що го-диться на то, щоби приняты тѣгарѣ 25.000 зр на 50 лѣтъ але застанавляєся такожъ надѣ тѣмъ якъ будутъ користи зъ того. Въ спра-вѣ такахъ, де и правительство дає субвен-цію зъ фондовъ державныхъ инсирмуєся ми-нистерство въ выдѣлѣ краєвомъ. Онъ поста-вивъ отже дѣлато внесенє, щоби выдѣлъ краєвый ажъ тогда згодився на субвенцію, коли правительство додержитъ условій. Тѣм-часомъ сталося щось такогѣ, що нѣгдє въ па-рламентѣхъ не дѣєся. Предсѣдатель комисіи не каже комисіи нѣчого, иде до комисіи бѣд-жетовой, порозумѣваєся зъ нею и безъ вѣдомо-сти комисіи зміняє внесенє и то зъ шкодою для справы. Щоби отже не робити прецен-су бѣтъ по дѣноситъ сю справу передъ повною палатою и ставитъ то внесенє, котре буєтъ поставивъ въ комисію, а котрый маєна цѣль бѣ-дати выдѣловъ краєвому право контролѣ чи пра-вительство доновляє условія. Пос. Хамецъ дока-зує, що внесенє Козловскаго мало-бы лишъ то значѣєе, що проволѣло-бы дуже цѣлу спра-ву. Предсѣдатель комисіи (Земляковскому) не лишъ не можна робити закидѣвъ, але ува-жати за рѣчь великою практичною ваги. Онъ порозумѣєся зъ комисією бюджетовою а дѣ-ставши поясненє предложєны его комисіи ад-министраційной, котра збѣралася була въ бѣльшѣмъ числѣ якъ доси и первѣстнѣй вне-сенєя зрєасувано, що прецѣвъ не єсть нѣ-чимъ надвычайнымъ, бо дѣєся дуже часто въ парламентахъ. Бесѣдникъ каже, що буде голосувати противъ внесенєя Козловскаго. — Пос. Абрамовичъ промаываєъ такожъ противъ внесенєя Козловскаго доказуючи, що зельзаниця та въ нѣнѣшнихъ часахъ буда-бы великою ваги а внесенє Козловскаго стрѣ-мѣтъ до того, щоби справу сю одложити на побѣльшє. Въ тѣмъ нема нѣчого надвычайного, що комисія администраційна порозумѣва-лася зъ комисією бюджетовою, бо прецѣ такъ само було при ухвалюваню субвенціи на ка-детску школу у Львовѣ. Промавляєи ще по-слы Борковский и Нак. Волянскій а по зам-кненю дискусіи послы Козловскій и Хшанов-скій. Справоздаєць пос. Бѣлинскій пред-ставивъ цѣлу справу, якъ она буда въ ко-мисіи. Онъ (пос. Бѣлинскій) а не предсѣдатель комисіи администраційной ходивъ до комисіи бюджетовой, бо декотры члену комисіи ад-министраційной мали шеруцѣлы чи можна тѣ-гарѣ 25.000 зр. на край приняты. Допрєва коли комисія бюджетова сказала, що можна приняты, бѣтъ (справоздаєць) вернувши розпо-вѣвъ все въ комисію администраційной, де буєтъ такожъ и пос. Козловскій, котрый все чувъ и тамъ нѣчого не говоривъ а нѣ не ста-вивъ вѣнѣныхъ внесенєя, ажъ теперъ въ повнѣй палатѣ виступає.

При голосованю упала поправка пос. Козловскаго а принято вѣс внесенє комисіи. Комисія правнича, залагоджуючи внесе-нє пос. Окуневского въ справѣ по дѣвъ, признає, що ся справа єсть дуже важна, але каже, що вымагати зъ горы, абы край при-нявєся сумою по-найменше 7 зр. бѣтъ коня и кильометра, єсть передчасно, и дѣлато ста-вить внесенє: „Поручаєся выдѣловъ краєвому розслѣдати справу по дѣвъ и представити со-ймаю одповѣднѣхъ внесенє“ Пос. Окунев-скій высказавъ, що выдѣлъ краєвый черезъ 23 роки все помываєъ сю справу и частъ бы-же еи теперъ залагодити. Бесѣдникъ ставитъ отже поправку, щоби въ внесеню комисіи по-ставити замѣсть двѣхъ послѣднѣхъ словъ сло-ва: „проектъ дѣтѣчного закона“. — Сю попра-ву піддеръ такожъ и пос. Гурикъ, котрый ще разъ зазначивъ важность сєи справы, вы-казуючи, яка дѣєся нашимъ сѣлянѣмъ кривда, якъ нѣхъ гонять на форшаны для доставы бѣ-са и сѣна и якъ они, нѣтрудавшись, дѣстають бѣтакъ 15 або 20 зр. Мѣмо того при голосо-ваню упала поправка д-ра Окуневского а у-держалосѣя внесенє комисіи.

Ухвалено внесенє комисіи промышлено-:

„Соймъ зываєъ правительство, щоби оно ур-ядуючимъ въ нашѣмъ краю дирекціямъ руху зельзаницѣ державныхъ и зельзаницѣ, перєня-тѣхъ въ зарядѣ державы, дирекція почтъ и телеграфѣвъ, дирекціямъ фабрикъ тютюну и инѣмъ властямъ та вѣституціямъ держав-нымъ поручило, щоби вѣс въ кругъ краєвого

руководѣльництва входячѣй потреби заведєнѣ, по-вѣренѣхъ ихъ зарядамъ, заспокоювати у кра-євыхъ промышленѣвъ и руководѣльничѣвъ.

По сѣмъ розпочалася дальша генеральна дебата бюджетова. Промовляєъ насампередъ пос. Яворскій и сказавъ, що тѣшитєся зъ того, що загалѣйбѣ дебатѣ бюджетовѣй признаєно теперъ бѣльше часу, якъ то бувало давнѣйше. По тѣмъ сконстатувавъ бѣтъ, що коло польске у Вѣднѣ стояло завсѣгды въ контактѣ зъ сой-момъ. Дальше говоривъ о податку грунтовоѣмъ и казавъ, що коли при регуляціи сего подат-ку мы выйшли зъ збѣльшенѣмъ податкомъ, то все-жъ така не зъ такъ великимъ, якъ нѣмъ грозивъ. Обѣсѣя черевнѣмъ на податокъ бѣтъ горѣвки и пояснѣвъ широко сю справу. Про-водиръ кола польского сказавъ при сѣй наго-дѣ, що теперѣшня система податку бѣтъ горѣ-вки єсть для громадянѣвъ далеко лѣпша, якъ була давнѣйша. Тѣлько выконанє закона о оподаткованю горѣвки выдѣкало велико не-вѣдоволенє въ краю. Делегация у Вѣднѣ дѣ-лала зъ цѣлою силою, и всюды выказувала и вывазує, що выконуванє уставы не доведе до цѣли. Будѣтъ панове переконанѣй, що делегация нѣколи не забуде сего обовязку. Зъ сего мѣ-сѣца мусѣтъ сказати, що министр Дунавскій, коли буєъ у насъ, переконавєся, що нашѣ жа-лобы не суть несправедливѣй и бѣтъ обѣцаєъ, що все зробить, щоби зло усунути. Дальше черевнѣвъ бѣсѣдникъ на дѣальность польской делегации у Вѣднѣ и доказуєъ, якъ то она ревно и вѣсѣма сравами краєвыми займаєся. Але коли делегация такъ ревно тамъ працѣе, каже бесѣдникъ — то най-же край дасть їй помѣчь, щоби она могла щось зробити, най не обѣднує еи значєнє.

Згадавши бѣтакъ при бесѣду пос. о. Сѣ-чаньского о радѣхъ повѣтвыхъ и польскихъ бѣсѣрѣкахъ сказавъ Яворскій: Коли посолъ, священникъ, сказавъ що по дѣноєся такъ голо-сы, то посолъ и священникъ, котрый має лишъ одинъ парграфъ: Любы Бога и ближнего, по-виненъ поучити, що такъ не єсть;] нема бе-сѣрѣдѣвъ анѣ польскихъ анѣ рускихъ. По ко-роткѣмъ завываню до згоды послѣвъ закін-чавъ Яворскій свою бесѣду и по тѣмъ замкне-но генеральну дебатѣ.

Пос. Антоновичъ забравъ голосъ що-до формального трактованя и доказуєъ, що по замкненю дискусіи не треба конче виби-рати генеральныхъ бесѣдникѣвъ. Маршалокъ констатує, що въ регуляціи сказано, що „мо-жуть“ але не „мусѣтъ“ и занѣтує палату якъ ухвалити. Бѣльшѣсть ухвалѣла, що мають бути выбранѣй генеральнѣй бесѣдники.

До голосу зголосились: кн. Чарторыйскій, Рутоскій, Романовичъ, Бѣлинскій, Стадниц-кій и Цоль въ бюджетомъ; Антоновичъ, Голы-вскій, Полянскій, Телишевскій и Герасимо-вичъ, противъ бюджету. Бесѣдники, що зголо-сились промовляти противъ бюджету, выбрали ген. бесѣдникомъ д-ра Антоновича. Голывскій вѣривъ на то, що бѣтъ не выберавъ, бо єсть бѣльшѣсть бесѣдникѣвъ, зъ котрыми бѣтъ не го-дѣтєся. Полянскій каже, що такожъ не ви-беравъ, бо бѣльшѣсть бесѣдникѣвъ єсть зъ зо-всѣмъ противного табуру. На то заявляє мар-шалокъ, що хаба будутъ выбирати льосомъ. Пос. Антоновичъ заявляє, що регуляциѣй при-казує лишъ тогда выбирати льосомъ, коли єсть равнѣсть бесѣдникѣвъ. Въ сѣмъ робитєся на хвилю замѣшанє, маршалокъ по хвилѣ кон-статує, що д-ръ Антоновичъ выбранный ген. бесѣдникомъ и дає ему голосъ.

Година 2½; засѣданє трєває дальше, го-ворять пос. д-ръ Антоновичъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдєнь 23 падолиста. Рада мѣста Вѣ-дня рѣшила внести петицію до правительства о заведенє полосовыхъ тарифѣ на зельзани-цахъ въ Австріи. Антисемиты противились сему внесеню, бо бояться ще бѣльшого на-пѣыву жидѣвъ до Вѣднѣ.

Берлинѣ 23 падолиста. Розѣйшлєся тутъ вѣстѣ, що російскій наслѣдникъ престо-ла має заручитися зъ кн. Маргаритою, най-молодшою сестрою нѣмецкаго цѣсаря. Вѣстѣ та однакѣ здѣсь бути дуже неимѣвѣрна.

Парижѣ 23 падолиста. Министръ фи-нансовъ Рувѣ постановивъ остатися и дальше въ кабинетѣ, скоро палата выскаже ему во-тумъ довѣрїи.

Лондонѣ 23 падолиста. Насѣбла тутъ вѣстѣ зъ Берлина, що Россія и Австрія зго-дилися стояти въ болгарскѣй справѣ неутраль-но; Австрія не зробила нѣякою концесіи.

Рио-Янейро 23 падолиста. Яко контрѣ-кандидатъ ген. де Фонсеки до президентуры виступивъ загально любленый въ войску ген. Пельотасъ, вытѣзъ въ войнѣ зъ Парагваємъ.

Въ сѣмъ товариствѣ „Frohsinn“ въ готелю Жоржа. РУССКІЙ НАРОДНЫЙ ТЕАТРЪ по дѣ зарадомъ Н. Виберовича.

Въ недѣлю дня 24 н. ст. падолиста 1889.

Дѣти недолѣ (Лимерѣвна)

оригинальна украинська драма въ 5 актахъ а 6 бѣдѣлахъ П. Мирного.

Оркестра 55 полку по дѣ управою п. Бахѣ.

Початокъ точно о годнѣ 7 вѣчеромъ.

НАДОСЛАНЕ.

Спѣльника до будовы готелю першорядного у Львовѣ глядѣть Емилій Бертемилианъ Брасеръ, Львовѣ. 2234 (1—7)

ДРОГЕРІЯ

ВРЬОБЪ І СКЛАДЪ МАТЕРІАЛІВЪ АПТИЧНЫХЪ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улицѣ Городецкой число 75

удержуе такожъ на складѣ

звѣстныя вырѣбы лѣвничіи

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстныя они вже въ нашѣмъ краю загально що-до своєї успішности, тому роблять они завязку и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вырѣбамъ лѣвничимъ, спелілымъ, котрі перазъ обманули недужого. Численіи же принаи и подки за лѣвничіи вырѣбы навѣтъ одъ особъ высоко поставленыхъ, а дуже легко розсѣдати, бо суть въ нашѣмъ краю.

Цѣнники и проспекты пересылає на желаніє даромъ. Замовленіа на провинцію выготовлюються од-воротною почтою.

Вѣчне свѣтло.

Лямпки передъ Св. Тайнами горючі безъ перервы

7 днѣвъ и 7 ночей

3248 поручає (2—5)

Складъ приборѣвъ церковныхъ

Станисл. Ишибильского

въ Краковѣ, Рынокъ ч. 46.

J. & S. KESSLER

BRÜNN

Ferdinandsgasse

Nr. 7 DC.

найбѣльше и найдешевше жерело закупна на сезонъ зимовий.

Найбѣльшій выборъ одновѣднихъ дарункѣвъ роздѣвнхъ.

Цѣнники бѣлы мужского и дамского, товары галантерейныя, взорѣвъ полотна и сукна даромъ и оплатно. Розсылає за послѣдѣтѣю.

3075 (14—16)

ОПОВѢЩЕНІЕ.

Складъ фабр. сукна.

Якъ довго стане припасу! Бернесскыя останки сукна 3-10 мтр. на цѣлѣ убраніє мужское зр. 3-75.

Правдивыя шевіоты англійскыя 3-10 мтр. на цѣлѣ убраніє мужское I зр. 8.50, II зр. 7.50, III зр. 6.

Зимовыя матеріи доброй якості, новыя краски 2-10 мтр. зр. 10.—, II зр. 6.—.

Правдива гуна стирійска на ловецкыя убранія, песходима, I метеръ зр. 2.85.

Матеріи на иберцигеры найновѣйшій краски модныя, найлѣпшій якості, 2-10 мтр. на I цѣль и иберцигеръ зр. 6.

Муж. товары модныя. Сорочки мужскыя зр. шифону, крестову, оксфорду, найлѣпшій вырѣбу I зр. 1.80, II зр. 1.20.

Робѣтничіи сорочки зр. оксф. модныя, доброй якості, 3 шт. II зр. 1.40, I зр. 2.—.

Погачи зр. зр. модного полотна, бархану, I зр. 2.50, II зр. 1.80 за 3 шт.

Нормальныя бѣлыя системы 6-ра, чисто военныя, для мужчинъ и дамъ I сорочка зр. 3.50, I погачи зр. 3, зр. 3 ба-вовны I штука зр. 1.50.

Скаріеткы мужскыя на зиму, бѣлы або въ краскахъ, робленыя, 6 паръ зр. 1.10.

Шапки плюшевыя

для мужчинъ и хлоп. 6 шт. зр. 1.50. Пльеды до подорожжя 3-50 мтр. довгы, 1-60 мтр. широкы зр. 4.50.

12 шт. хустокъ до пося обрубленыхъ, зр. барванымъ кра-емъ, для мужчинъ зр. 1.20, для женщинъ зр. 1.—.

Заслоны, покр. ковры.

Джутовый заслоны найновѣйшій взоры, цѣль, въ 2 краскахъ зр. 2.30, 4 крас. зр. 3.50.

Джутовый гарнитуръ 2 покрывала на лѣжку и 1 на столѣ, найновѣйшій взоры турецкыя, въ 2 краск. зр. 3.50, 4 крас. зр. 6.—.

Пиковыя зимовыя ковры рожевыя доволы довгы и широкы, 1 шт. зр. 3.

Жакардъ, Манілла коверъ 10 мтр. довгы, модныя, зр. 3.50.

Рисовыя гарнитуръ 2 покрывала на лѣжку и на столѣ, уложеніи пося найновѣйшихъ красокъ, зр. 4.50.

Прострада 1 шт. безъ шва, 2 мтр. довгы, зр. 1.60.

Сѣпикъ 2 мтр. довгы I зр. 1.40, II 90 кр.

Покрывала на кофѣ тяжкы, зр. берегами въ краскахъ, 190 сантим. довгы, 130 сантим. широкы, I жовтѣ зр. 2.50, II сѣрѣ 1.50.

Фланелевы хустки на голову для женщинъ, дуже теплы, 3 шт. I зр. 2, II 75 кр.

Скаторти

липпы, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. зр. 2.—, 3 шт. зр. 1.—.

Серветы

липпы, 4/4 въ квадрати, 6 шт. зр. 1.20.

Бѣлыя дамеке.

6 шт. сорочекъ жіночыхъ зр. модного полотна, зр. обинкою зубчатою, зр. 3.25, зр. гафтова-ныя зр. 5.—.

3 шт. корсетѣвъ жіночыхъ зр. доброго шифону, гарно гафтова-ныя I зр. 4.—, II зр. 1.80.

Засапки

зр. оксфорду, крестову, полотна сирого и шифону, 6 шт. зр. 1.60.

Повстаній сидниці обильно принаи, червоны, сѣрѣ або лапастѣ, 3 шт. зр. 3.—.

Найтка зр. ангоры на зиму, 1/4 вел. зр. 2.80.

Юбка зр. воины овечон (Jersey), у всѣхъ краскахъ, гарно припасована I зр. 2, II зр. 1.20.

Панчохи жіночы на зиму, бѣлы або въ краскахъ, 6 паръ робленыхъ зр. 1.50.

Рупники зр. льняного дамасту, 6 шт. зр. 1.20, зр. бордюрою зр. 1.20.

Товары льняны и вебы.

1 штука — 29 лѣтѣвъ.

Домовое полотно модное (29 лѣтѣвъ) 1 штука 1/4 зр. 5.50, 1/4 зр. 4.20.

Оксфорды найнов. взорѣвъ, 1 шт. (29 лѣтѣвъ) зр. 4.50.

Шифонъ

на бѣлы мужские и жіночы 1 шт. (30 лѣтѣвъ) I зр. 5.50, II зр. 4.50.

Просицкыя барханѣ

1 штука (29 лѣтѣвъ) бѣлы або черв. зр. 6, голубы або бурѣ зр. 5.

Каневасы

на покрывала до постелѣ (1 шт. 30 лѣтѣвъ) I зр. 6, II зр. 5.20.

Атласовый грядль

на покрывала до постелѣ (1 шт. 30 лѣтѣвъ) I зр. 7.50, II зр. 5.50.

Дамскыя модныя товары.

!! Купно при нагодѣ !!

Зимовыя гуны пѣтеръ на убранія жіночы, найлѣпшій якості, 10 мтр. зр. 3.20.

Модныя матеріи въ краты 60 см. широкы на шифонѣ и дѣ-точій суконѣ, 10 мтр. зр. 2.50.

Jouron и Dreidath матеріи у всѣхъ модныхъ краскахъ I зр. 3.50, II зр. 2.80.

Фланель Валеріи найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 4.—.

Калмыкъ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукніи найновѣйшій взоры, правдиво кра-шенныя, 10 мтр. зр. 3.—.

Кашмиръ, подвойный, черныя и въ краскахъ, 10 мтр. зр. 4.—.

Вовныя, атласы, подв. черныя и въ краскахъ, 10 мтр. зр. 6.50.

EMERICH TRINKA

Instrumentenfabrik

Wien, X. Himbergerstrasse 8.

выготовляє знаменитыя цитры зр. абсолютно чистымъ гравіре-томъ (укосной пороги), смычковыя инструменты, ручныя гармо-ники, одъ звичайныхъ скрипокъ для науки до концертныхъ инструментовъ найлѣпшого вырѣбу, резонаторы (столѣка для цитры зр. воздушнымъ резонансомъ), дутыя инструменты зр. металю и дерева, и всѣхъ родѣвъ приборѣвъ, якъ: ко-3258 рѣбки, смычки и пѣ.

Въ роцѣ 1847 основана

ц. к. падр. фабрика вырѣбѣвъ зр. золота, сѣрѣбла и бронзу

BRUX & ANDERS,

одзначеныхъ золотымъ хрестомъ заслуги зр. короною, ливерантовъ С. Емпи. кардинала князя примаса угорского у Вѣднѣ (5—6)

7 Mariahilferstrasse Nr. 18.

вырѣбляють церковныя

предметы металевыя

пѣсля

греко-кат. и римо-кат. обряду,

якъ: чашѣ, лампы, кадильни-

цы, евангелія, диохранитель-

ниці, лѣхтарѣ, люстры и т. п.

за найлѣпшій цѣну фабричну.

Позолоченыя и посѣрѣбленыя

подъ гарантією Принимаетъ

до направи. Плату створеныя

цѣнники. Фотографія и ри-

сунки высылаются на жела-

ніє даромъ и оплатно.

Одзначеніи найлѣпшимъ пѣс-

момъ признає С. Вел. цѣсаря.

САМКИ

Цѣнники на желаніє даромъ и оплатно. — Самки зр. однымъ сидѣньемъ най-лѣпшій работы зр. 32. Для горѣщихъ околицъ заосмотрюються самки въ по-3229 двѣйне стальне окутѣ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручає

найбѣльшій кадила, одзначеніи численными меда-ми заслуги:

зр. кр.

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найлѣп-шійше въ пачкахъ по 50 кр. и 1—

КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада-ся зр. цѣтѣвъ, живиць и бѣль-самѣвъ выдающихся дуже при-емный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пуделко по 25 кр. и — 50

КАДИЛО СУЛТАНСКЕ пачки по 25 кр. и — 50

КАДИЛО САЛЬОНОВЕ уживає-ся за помощью присапки, для дуже приятный и здоровый за-пахъ, бѣльжує и очищає воз-духъ, флаконъ по 30 кр. и — 60

КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пачки, приятный и деликатный запахъ того кадила дуже надаєся до сальонѣвъ и будоарѣвъ, фл. 1/2 л. — 50

КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ лѣсьвъ и шпильковхъ въ комнатѣ, то розжарюючи соснове кадила може его достати, флаконъ — 60

КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ аєть неуровнянымъ средствомъ въ тыхъ всѣхъ запахахъ, де хо-дитъ о одсвѣженіє воздуха въ комнатахъ и о перешкоду щоби не развивались пошести; фла-конъ 25 кр. и — 50

Дѣстатъ можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника ч. 3 и ул. Галицка рѣгъ Валовой. Въ Краковѣ: Суконницѣ ч. 20. — 2529

Въ Червѣцяхъ рынокъ ч. 2.

Ц. к. уприв. фабрики кофѣвъ и гуны

(2—3)

ШАВМАННА и СПѢЛКИ.

ц. к. ливерантовъ Двору а такожъ и ливерантовъ ц. к. арміи и ц. к. маринарки

въ Корнайбурзѣ и Поттендорфѣ

основанъ въ р. 1828

Маємо честь повѣдомити Вов. П. Т. Публику а такожъ ц. к. Войсковыхъ, що устроили мы складъ комисовый нашихъ вырѣбѣвъ розного рода въ обильномъ выборѣ въ торговли

Сѣдлярско-Римарскѣй

Михайла Валихевича

при улицѣ Коперника ч. 2 у Львовѣ.

Нашы вырѣбы будутъ продаваться пѣсля цѣнъ фабричныхъ въ поодинокыхъ штукахъ або метрахъ, а при закупкѣ въ бѣль-шихъ количествахъ буде одчислятьсѣ одновѣдныи опустѣ.

Одяги зимовыя

по зр. 13— Одны для хлопѣвъ по зр. 5; сурдуть и ка-мизольна по зр. 18 зр. камару, шифроны 8 зр.

НЕЙМАНН КОНН у Вѣднѣ.

Склады: у Львовѣ ул. Театральна 1., въ Краковѣ ул. Гродска 9., въ Червѣцяхъ Рынокъ 11., Олава Горный Раныкъ, Бѣльскъ ул. Головна, Перемышль, Тарнабъ, 3172

Пильзно ул. Пальска 17. (12—14)

на зимовый сезонъ

Магазинъ и рукодѣльня футеръ

Бронислава и Станислава Вроньскихъ

у Львовѣ, улицѣ Театральна ч. 5, "подъ Бобрѣмъ"

домъ капитульный коло костела Катедральнаго поручають всѣхъ сорта футеръ мужескыи и дамскыи пѣсля найновѣйшихъ фасонѣвъ, астрахановыя плащѣ, сердаки дамскыи и дѣточій, каштанки, ретонды, куртки для господар-ства и лѣтѣвъ, кофѣры и зарукавки дамскыи кофѣры филосоу въ розныхъ сортахъ, шапочки дамскыи и мужескыи, колпаки ба-ранковы, зарукавки мужескыи для лѣтѣвъ, баранковы кофры до саны, баранковы кофры передъ постѣдѣ, готѣвъ верхи до фу-теръ, шкѣры на футра и ии. и про дѣють по возможно найде-шевшихъ цѣнахъ. 3176 (6—8)

Всѣхъ замовленія якъ мѣсцевы такъ зр. провинціи выпол-няются скоро, и ручно за доброту и дешевѣсть товаровъ. Дооставникъ футеръ для П. Т. Урядникѣвъ державныхъ зельныхъ дѣлѣвъ. — Цѣнники на желаніє франко.

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провизію плачу за посеред-ничество въ продажѣ на раты законно дозволеныхъ лѣсѣвъ.

Wechselhaus H. Fuchs,

Budapest, Franz Deakgasse 12.

3232 (5—10)

А. Кшиштофовичъ

у Львовѣ, плацѣ Галицкѣй, ч. 2.

поручає найновѣйшій

Танеты и декораціи,

Портіеры военныя и бавовняныя,

Фіранки коронковѣ,

Фабрасы и лангушны,

Скаторти на столы,

Каны на лѣжка,

Ковры литовскыя,

Кофичи и дерги,

Килимы красны и вѣходны

Матеріи на мебѣль

Оксамиты Velour d'Utrecht,

Кретоны на мебѣль,

Ходнички военныя, джутовый, ко-косовы, корковы, стрижены и до выставленія цѣныхъ комнатъ,

Линолеумъ на помысты,

Корковѣй подѣлки и килимы,

Рѣбѣжки кокосовыя,

Соломьяны японскыя,

Параваны японскыя,

Екраны японскыя,

Портіеры японскыя,

Сторы лѣтѣчкыи и полотняныя

та тымъ подобныя приборѣы для 3189 комнатного устроєня. (5—10)

Складъ кавы

АТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

"СИРІУСЪ"

у Львовѣ, Хоружья ч. 22

оручає добру и выдѣтну каву спр-падену безпосередно одъ проду-вентѣвъ зр. Америкѣ полудневою.

Каштѣ у Львовѣ;

1 кильо 190 зр.

кава палена 1/2 кильо 1-20 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 960 зр. франко.

Обдирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовѣсть тыхъ родѣвъ кавы, котры оного-моу знаменіи. Сировадую ка-ву просто одъ продуцентѣвъ, що можу доказати, и продаю ея най-менше о 20% дешевше якъ хто не-будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-на достати каву вже лишь зр. че-вертои руки, а то для того, що продуцентъ сировад гуртовникови на мѣсцѣ, той знову гуртовникови въ Европѣ, одъ тыхъ купѣвъ ком-сѣонеръ, а одъ него ажъ купѣвъ и то звичайно не просто, але черезъ атента мѣсцевого або подорожне-чого. Вирѣшѣмъ же кождый самъ переконатися, чи достане де нидѣ по той цѣнѣ такую каву якъ моя що до якості и смаку. 3227 (58—?)

Filip Ticho,

Brünn, Krautmarkt 21,

розсылає

СУКНА

зр. ц. к. прав. фабрикъ за послѣ-

дѣтѣю на сезоны осыный

або зимовый одѣвъ, а то:

1 купонъ мтр 3-10 матеріи, вы-

стаюча на мужескыи одѣвъ, до-

брои якості, лишь за зр. 5.—

1 купонъ м. 3-10

лѣппы, якості лишь за зр. 7.50

1 купонъ м. 3-10

найлѣпшій як. лишь за зр. 12.—

1 купонъ м. 2-10 матеріи на

разъ въ житю бачивъ. Карабины зложили они въ кѣзлы передъ нашою стодолюю и два вартові похажали коло нихъ, а прочі входили до домбъ, якъ коли-бъ то дѣлося у нихъ дома.

На розѣ стайнѣ трое коней тупало неспокойно ногами. Дальше, передъ рѣзницею Сепеля, по другімъ боцѣ майдану, висѣвъ при мурѣ на гаку, де звичайно здоймано шкѣру зъ телятъ, цѣлый вѣлъ. При свѣтлѣ розложеного великого огню, що палахкотѣвъ и освѣчувавъ цѣлый майданъ, видко було, якъ голова и хребетъ вола звисали на землю. Одинъ крепкій чоловікъ зъ підкочеными рукавами бѣдъ сорочки здоймавъ зъ него шкѣру: перерѣзавъ вола вздовжъ изъ горы въ долину, а синій внутренности выливалися вразъ изъ кровію на болото. Ажъ страшно робилося глядѣти на того чоловіка зъ голою шиєю и перукою на головѣ.

Я заразъ порозумѣвъ, що се республіканы впали до села, и одягаючись, почавъ я просити Бога, щобы цѣсарь Іосифъ, про котрого такъ часто говоривъ панъ Карольошъ Ріхтеръ, прибувъ намъ у помѣчѣ.

Французы прийшли якъ-разъ въ часѣ першого сну и певно вже передъ двома годинами, бо коли я хотѣвъ сходити въ долину, побачивъ трехъ, въ сорочкахъ подобно тому рѣзникови, якъ нашою лопатою вытягали хлѣбъ зъ нашої печи. Ті люди заощадили труда Лізбетѣ, такъ само, якъ другі не казали трудитися рѣзникови Сепелеви. Самі умѣли дати собѣ рады въ кождой потребѣ.

Лізбета сидѣла въ кутѣ, зложивши руки на подолокъ, и глядѣла на нихъ досыть мирно; першій перелякъ проминувъ. Побачивши мене въ горѣ на сходахъ, врякнула до мене :

— Фріцель, зійди сюда! Они тобѣ не зроблять нічого злого.

Я зійшовъ у долину а люде дальше робили своє, не звернувши на мене уваги. Дверѣ бѣ танку стояли отворомъ и я побачивъ у садѣ двохъ инчихъ республіканцѣвъ при роботѣ — готовили тѣсто до другого чи третього печива.

Наконецъ побачивъ я черезъ на-пѣвъ бѣчиненій дверѣ до комнаты дядька Якова, якъ сидѣвъ на крѣселѣ коло стола, а на фотели розсѣвся и дуже смачно заѣдавъ нашу шинку якійсь крѣпкій чоловѣкъ зъ густою рудавою бородою, зъ короткимъ круглымъ носомъ, зъ выдатными бровами, зъ ухами бѣстающими далеко бѣ головы, и зъ товстою звисающею на плечѣ сивавою перукою. Видко було, якъ великіи свои опалені кулаки, въ однімъ нѣжъ а въ другімъ вилки, то пѣдносивъ то спускавъ, а грубі его щоки разъ-у-разъ рухалися. Бѣ часу до часу бравъ склянку, пѣднівъ лѣкотъ, выпивъ, потѣмъ дальше ѣвъ.

Бѣ мавъ еполеты оловяной барвы, въ шкѣрянѣй похѣвъ довгу шаблю, котрой рукоятъ сягала до лѣктя, и такіи затапананіи чоботы, що видко було тѣлько жовту глину, вже трохи пѣдсыхающе. На его капелюсѣ, що стоявъ на комодѣ, була косиця зъ червоныхъ перъ; тѣ пера легко рухалися на продувъ, бо бѣкна стояли отворомъ, хочъ було холодно. Одинъ вартownikъ похожавъ попередъ бѣкна зъ карабиномъ на рамени, няколи пристанувъ и кинувъ окомъ на нашъ стѣлъ.

Чоловѣкъ зъ рудавою бородою, усе ще пораючись коло шинки, говоривъ шерстю до дядька:

— Отже ты лѣкаръ?

— Такъ, пане команданте!

— Называй мене коротко командантомъ або обы-

вателемъ командантомъ. Я вже тобѣ разъ сказавъ, що титулы „панъ“ и „панѣ“ уже не въ модѣ. Але вертаючи до рѣчи — ты мусишь край сей знати. Лѣкаръ знає околицю на всѣ боки. Якъ далеко зъ ѳдси до Кайзерслявтернъ?

— Сѣмъ миль, команданте.

— А до Пірмазенъ?

— Около вѣсѣмъ.

— А до Ляндавъ?

— Здавсь менѣ пять добрыхъ миль.

— Здавсь менѣ... около... Чи то такъ говорить чоловікъ замешкалый въ околиці? Слухай, ты, здавсь, боишься; певно думаєшь, що якъ опѣсля будуть переходити сюды бѣлокабатники, то повѣсятъ тебе за дані менѣ поясненя. Выбій собѣ такі гадки зъ головы! Ты стоишь пѣдъ охороною французской республики!

Остро прошивъ дядька своими сивыми очима и, пѣдносячи склянку, сказавъ:

— Выпиймо на добро единой и неподѣльной республики!

Цокнули склянками и дядько, дуже блѣдый, выпивъ за республику.

— Ну, — почавъ чужинець дальше, — а не бачено тутъ якихъ Австрійцѣвъ?

— Нѣ, команданте.

— И ты того певный? Подивись менѣ прямо въ очи!

— Я не бачивъ нѣякихъ.

— А ты не бувъ остатними днями въ Реталь?

Дядько бувъ тамъ передъ трема днями, а думаючи, чи може хто зъ селянъ не сказавъ того командантови, ѳдповѣвъ:

— Бувъ, команданте.

— Ну! И тамъ не було нѣкого зъ Австрійцѣвъ?

— Нѣ.

Республиканинъ допивъ изъ склянки до дна, и кинувши недовѣрчивый поглядъ на дядька, простягъ руку и зъ дивною міною хопивъ его за лѣкоты.

— Кажешь: нѣ?

— Нѣ, команданте!

— Добре! Ты брешешь!

И потѣмъ додавъ поволи, притискаючи кожде слово:

— Мы не вѣрнаємо, мы — республикане, але мы часомъ розстрѣлюємо такихъ, що насъ обманюють.

Лице дядька ще бѣльше поблѣдло. Однакожь бнѣ повторивъ довольъ певнымъ голосомъ и зъ пѣднесеною головою:

— Команданте, даю слово чести, що три днѣ тому назадъ не було въ Ретали анѣ одного цѣсарщика.

— А я — крикнувъ республиканинъ и маліи сивіи его очи заблыщали пѣдъ густыми жовтыми бровами, — кажу тобѣ, що деякі тамъ були. Говорю ясно?

Настала глибока мовчанка. Веѣ, хто тѣлько бувъ у кухни, заглянули до комнаты. Міна команданта була така, що годѣ було надѣятись добра. Я почавъ плакати, увійшовъ до комнаты, немовъ хотѣвъ оборонити дядька Якова, и ставъ собѣ за его плечима. Республиканинъ, наморщивши бровы, глядѣвъ на насъ обохъ, але се не перепиняло ему проковтнути ще спорый кусокъ шинки, якъ коли-бы хотѣвъ тымъ зыскати часу, щобы надуматись. Лізбета въ кухне хлипала въ голосъ.

— Команданте — ѡдозвався дядько зъ твердою певностію, — вы може не знаете, що есть два Реталѣ: одинъ въ напрямѣ до Кайзерслявтернѣ, а другій надъ рѣчкою Квайхъ, три милѣ ѡдъ Ляндавъ. Австрійцѣ могли бути хибѣ тамъ низше, але по сѣмъ боцѣ въ середу въ вечеръ не бачено ще анѣ на показъ.

— Можешь собѣ такъ говорити, — сказавъ командантъ лихою льотарингскою нѣмечиною, смѣючись. — Тѣлько-жь мы, що живемо межи Бічомъ а Сартеміндомъ, люде такъ само хитрѣ, якъ вы. Скоро ты менѣ не докажешь, що есть два Реталѣ, то говорю тобѣ: велю тебе увязнити и поставити передъ судъ военный.

— Команданте, — ѡдповѣвъ дядько, простягаючи руку, — доказъ, що есть два Реталѣ, дасть кожда мапа краю.

И показавъ на нашу стару мапу, що висѣла на стѣнѣ.

Тогдѣ командантъ обернувся въ фотели, подивився и вповѣвъ:

— А, то мапа сєи околицѣ? Ану подивимось!

— Дядько знявъ мапу, розстеливъ єи на столѣ и вказавъ пальцемъ на двѣ мѣсцевости.

— Дѣйстно, — сказавъ командантъ — твоя правда, позволь менѣ тѣлько докладно розглянутись.

Оперся лѣктями на столѣ, грубу голову взявъ мѣжь долонѣ и почавъ розглядати карту.

— Диви, диви! карта дуже добра. Зъ ѡдки ты єи добувъ?

— Мѡй отецъ нарєсувавъ єи, бувъ землемѣромъ.

Рєпубликанинъ усмѣхався.

— Такъ! лѣсы, потоки, дороги, все подано. Можу зовсѣмъ добре орієнтуватись. Отсюда мы переходили... Добра, справдѣ дуже добра.

И пѡднѣшися, сказавъ до дядька по нѣмецки:

— Ты, обывателю докторе, не потребуєшь сєи карты, а менѣ она потрѣбна и я забираю єи на услуги рєпублики. Ну, але тобѣ треба честь вернути. Отъ цокнемося ще разъ и выпьемо на перепросины.

Можете собі подумати, зъ якою охотою Лізбета збѣгла до пивницѣ, принести ще одну фляшку.

Дядько Яковъ зновъ прийшовъ до себе. Командантъ, вдивившись въ мене, запытавъ его:

— То твоій сынъ?

— Нѣ, сестрѣнець.

— Крепкій хлопака! Мене бавило, якъ ѡнъ ось тобѣ на помѣчъ прийшовъ... Ану, ходи до мене, — сказавъ командантъ и за рукавъ притягнувъ мене до себе.

Погладивъ мене по головѣ и заговоривъ трохи шерстко але добродушно:

— Выховуй сего хлопця въ любви до правъ людскихъ. Замѣсть коровы пасти, ѡнъ може стати якъ кождый инчий командантомъ або генераломъ. Теперь кождому вольна дорога, можна заняти кожду посаду, треба мати тѣлько таланъ и ѡдвагу, щобы выйти въ люде. Я, якъ ось мене бачишь, сынъ простого коваля зъ Сартеминдѣ. Коли-бъ не республика, я бувъ-бы й доси бивъ молотомъ о наковало. Нашъ высокій сухій графъ, що служитъ при бѣлокабатникахъ, бувъ-бы зъ „Божой ласки“, а я бувъ-бы осломъ. Та теперь „зъ ласки революцій“ оно на ѡдворѣтъ.

Выпивъ поспѣшно чарку и додавъ, прижмуривши очи:

— Ну, а се маленька рѣзниця.

Коло шинки лежала одна паляничка, що республикане насампередъ спекли зъ нашего тѣста. Командантъ укривъ кусокъ для мене:

— На и їджь, не бѣйся нѣчого! — сказавъ весело, — гляди тѣлько, щобы зъ тебе бувъ чоловікъ.

Опѣсля звернувся до кухнѣ.

— Сержантъ Ляфлешъ! — крикнувъ грѣмко.

Старый сержантъ зъ сивыми вусами, сухій якъ тыка, з'явився на порозѣ.

— Сержанте! Кѣлько бохонцѣвъ хлѣба?

— Сорокъ.

— За годину мусимо мати пятьдесять. Зѣ десяти нашихъ печей разомъ пятьсотъ. Три фунты на мужа!

Сержантъ вернулся до кухнѣ.

Дядько и я приглядалися всему и анѣ рухалися зѣ мѣся.

Командантъ зновѣ нахилився надѣ карту, взявши голову въ долонѣ.

Почало на день благословитися. Вартовикъ разѣ-у-разѣ похажавѣ передѣ нашими ѳкнами зѣ карабиномѣ на рамени. Стало якосѣ тихо. Значна частина републиканѳвъ спала певно доокола великихъ розложенихъ огнѣвъ, пѳдложивши плащѣ пѳдѣ головы; другѣ спали по хатахъ. Чути було тѳлько цоканье годинника и праскѳтъ огню въ кухни.

Тревало такѣ кѣлька хвиль, ажѣ наразѣ счинився на улици великѣй гамѳръ. Ѳкна десь повѳдрывались, дверѣ зѣ грохотомѣ отворилися, а нашѣ сусѣдѣ Іосифѣ Шпѣкъ, шинкарѣ, почавѣ кричати:

— Ратуйте! горить!

Але нѣхто въ селѣ не рушився, каждый бувѣ радѣ, що въ его хатѣ спокѳйно и тихо.

Командантъ наслухувавѣ.

— Сержантъ Ляфлешѣ! — закликавѣ.

Сержантъ упередѣ розвѣдався и прибувѣ ажѣ по хвили.

— Що тамѣ такого? — спытавѣ командантъ.

— Одинѣ аристократѣ шинкарѣ не хоче вволити волѣ панѣ Тересѣ, — ѳдповѣвѣ сержантъ поважно.

— Привести его сюды!

Сержантъ выйшовѣ.

За кілька хвиль нашій снін заповнялися людьми. Двері отворялись и на порозі з'явився Іосифъ Шікѣ въ короткомъ спенсери, въ полотняныхъ ногавицяхъ и въ вовняній шапцѣ. Его провадили чотири уоружені республіканскій жовніры зъ пожовклыми лицами; хочъ на жовнірахъ були старіі капелюхи, подертіі лѣктѣ, полатаніі панталюны и дѣравіі черевики, повязаніі мотузками, а все таки они держались гордо, мавстатично.

Іосифъ, зъ руками въ кишеняхъ, скулений, ввуривши голову, въ обвислыми товастыми щоками, ледви мѣгъ устоятись на довгихъ ногахъ и мовъ божевѣльний глядѣвъ въ землю.

Позаду въ тѣни вказалося лице блѣдой и худощавои панѣ. Она заразъ звернула на себе всю мою увагу. Чоло у неї було високе, нѣсь рѣвний, пѣдбородокъ подовгастый и чорне якъ галка волосє, що потрохи спадало на скранѣ а за ухами сплетене було въ товстіі косы; за-для того лице єї, коли мы дивились на неї зовємъ зъ переду, видалось дуже довгимъ. Очі у неї були великіі и чорніі. На головѣ мала повєстяный капелюхъ зъ трибарвною кокардою, а поверхъ капелюха червону хустку пѣдвязану пѣдъ бородою.

До сєго часу я бачивъ въ нашѣй сторонѣ жѣнки саміі бѣлявіі або шатинки, тому єя жѣнка, хочъ якій я бувъ ще молодый, збудила въ менѣ великій подивъ и я глядѣвъ на неї мовъ остовпѣлый. И дядька, бачилось, такъ само дуже здивувала, бо ѡдъ хвиль, якъ она надѣйшла, а за нею пѣтьохъ чи шѣстьохъ республіканѣвъ, такъ само убранныхъ якъ тамтѣ, мы за весь часъ не спустили зъ неї ока.

Коли пѣдѣйшла близьше, мы побачили, що она має на собѣ великій вовняный синій плащъ зъ потрѣйнымъ ковнѣромъ спадающимъ ажъ понизше лѣктѣвъ, бочѣлочку

перевѣшену на ремняхъ черезъ плече, а пѣдъ шиєю у неи широка шовкова чорна лента, певно военна добыча, ще додавала красы еи приязному а гордому лицу.

Командантъ ждавъ, доки всѣ не увѣйдуть до комнаты, а особливо придвлявся Іосифови Шпікови; той подававъ бѣльше на умерлого якъ на живого. Потѣмъ командантъ звернувся до панѣ, котра тѣлько-що пѣднесла собѣ капелюхъ.

— Ну, Тересо, — промовивъ ѣнъ, — що се такого лучилося?

— Вамъ, команданте, вѣдомо, — почала она певнымъ и звучнымъ голосомъ, — що на остатнѣмъ нашѣмъ ѣдпочивку у мене не осталось ані каплѣ горѣвки, тому то, скоро тѣлько мы прибула сюды, я першъ усею кинулась по цѣлѣмъ селѣ, щобъ еи де роздобути, розумѣесь, за заплату. Але тутъ люде ховають усе и ледви передъ пѣвъ години добачила я соснову галузу на дверехъ отсего чоловѣка. Капраль Мерльо, стрѣлецъ Цинцинать и старшій тамборъ Горацій Кокль супроводили мене за-для помочи. Мы увѣйшли до хаты и зажадали вина або горѣвки, щѣ було, — але у „цѣсарщика“ не було нѣчого, чинився, що нѣбы не розумѣ насъ и удававъ глухого. Мы почали шукати, бушувати по всѣхъ кутахъ, и вѣбаци знайшли на подвѣрѣ за стосомъ дерева вхѣдъ до пивницѣ закрытый купѣю вязанокъ хворосту. Насъ могло се розлютити, але мы нѣчого, тѣлько сходимѣ до пивницѣ, подыбуемо тамъ вино, солонину, квашену капусту и горѣвку, наливаемо свои бочѣлочки, беремо солонину и выходимо назадъ безъ нѣякого гнѣву. Отсей чоловѣкъ остався бувъ спокѣйно въ комнатѣ, але коли побачивъ насъ, що мы вертаѣмось не зъ порожними руками, почавъ кричати якъ навѣженный, подеръ аснѣнаты, що я ихъ ѣму подала, и вхопивши мене за

руку почавъ сѣпати зъ усей силы. Тогдѣ Цвинцинатъ поставивъ свѣй вузликъ на столѣ, а самъ пѣрвавъ отсего довгана за ковнѣръ и вергъ нимъ до бѣна его хаты. На се надѣйшовъ сержантъ Ляфлешъ. Отъ н все, команданте!

Выповѣвши свое, панѣ ѡдетупила и стала собѣ позаду а заразъ выступивъ низькій, худой, простаковатый чоловікъ, въ капелюсъ геть засуненѣмъ на ухо, зъ довгою пѣдъ пахою палицею зъ цибулястою головою мѣсяжною, и сказавъ :

— Команданте! Що обывателька Тереса теперь розповѣла, все те правда. Каждый мусить почувати обуреньє, маючи дѣло зъ такими злорадными цѣсарщиками безъ нѣякого обывательского чувства, готовыхъ...

— Добре, добре! — перебивъ командантъ, — для мене доволѣ вже того, що я чувъ ѡдъ обывательки Тересы.

И наморщивши бровы звернувся до Іосифа Шііка та й сказавъ до него по нѣмецки:

— Чувъ ты! Хочешъ, чтобы тебе розстрѣляти? На то не треба бѣльше труда, якъ лишъ вывести тебе до огорода. Ты не знавшъ, що папѣръ республики вартъ бѣльше, якъ золото тиранѣвъ? Сей разъ, зъ огляду на несвѣдомѣсть твою, прощаю тобѣ, але коли-бъ ты ще разъ загадавъ ховати поживу и не приймати асигнатъ въ заплату, — то велю тебе рострѣляти середъ села на майданѣ, на примѣръ и осторогу другимъ. Теперь забирайся, ты бовване!

Командантъ высказавъ тыхъ небогато слѣвъ дуже голосно и зъ притискомъ. Потому звернувся до маркетанки и мовивъ :

— Добре, Тересо! Можешъ бочѣлки укласти до воза,

той чоловікъ тобѣ вже суперечити не стане. А вы тамъ пустѣть его!

Всѣ вышли: панъ Тереса насампередъ, а Іосифъ Шпикъ напослѣдъ. Неборачище, здавалось, не мавъ уже нѣ каплѣ крови въ жилахъ. Пригода скѣнчалася для него ще добре.

Мѣжь тымъ розвиднювалося.

Командантъ вставъ, карту зложивъ и сховавъ до кишенѣ. Потому пѣдбйшовъ до одного ѣкна и дивився на село. Дядько и я приступили до другого ѣкна.

Могла бути тогдѣ пята година рано.

III.

До смерти не забуду той тихон, спячими людьми замкненой улицѣ. Однѣ спали простягнувшись, другѣ скулившись, головы зложивши на торвістрѣ.

Немовъ ось бачу: тѣ заталапанѣ ноги, тѣ подертѣ черевики, тую полатану одѣжь, тѣ опаленѣ лица молодыхъ и поморщенѣ старыхъ зъ прижмуреными очима. Рѣвножь зовсѣмъ ясно пригадую собѣ: тѣ великѣ капелюхи, поблеклѣ еполеты, дѣравѣ вовнянѣ коцы зъ червоными шляшками и тороками, сивѣ плащѣ и розкидану по болотистѣй улицѣ соломѣ, а такожъ той глубоко-тихѣй сонъ по тяжкѣмъ марши, спокѣй нагадуючѣй смерть, и досвѣтокъ, що непевнымъ свѣтломъ все те показувавъ тѣлько въ темныхъ начеркахъ. Такожъ немовъ бачу ще то блѣде, зъ-за хмаръ пѣдпливаюче сонце, домки зъ широкими соломяными стрѣхами и зъ невеличкими чорными ѣкнами, а не надто далеко по обѣхъ бокахъ села, на горбкахъ повыше садѣвъ зъ одного а коноплискѣ зъ другого боку, вартовикѣвъ зъ багнетами, що блищали

при послѣднѣмъ блеску звѣздъ. Нѣ, нѣколи не забуду всего того! Я бувъ тогдѣ ще молодой, дуже молодой, але такі вражѣня лишаються на вѣки.

Чимъ бѣльше розвиднювалось, тымъ бѣльше оживленимъ стававъ образъ. Отсе пѣднеслася одна голова, оперлася на лѣктяхъ и поглядала доверуги, позвнула, и зновъ лягла. На другѣмъ мѣсци нагле пѣднѣсея жовнѣръ, обтрѣпавъ собѣ соломѣ зъ одежи, наложивъ повстаный капелюхъ на голову и зложивъ свѣй лахавый коць; инчій звивавъ свѣй плащъ и привязувавъ его до торнѣстры; третій вытягъ зъ кишенѣ файчину и кресавъ огню. Тѣ, що встали насампередъ, зѣйшлися и балакали, другі приставали до нихъ, тупаючи ногами, бо о тѣй ранѣй годнѣ було холодно, а запалені огнѣ на улицѣ и на майданѣ вже выгасли.

Передъ нашимъ домомъ, на малѣмъ майданѣ, стояла кириця. Богато републиканѣвъ уставилося тамъ при двохъ мохомъ порослыхъ корытахъ и умывалися, смѣючись и жартуючи, хочъ бѣ студени звонили зубами; другі потягали зъ фляцинѣ.

Незабавомъ почали бѣдинятися дома одинъ по другѣмъ и видко було жовнѣрѣвъ, якъ мусѣли схилятися въ низькихъ одвѣркахъ за-для высокихъ своихъ капелюхѣвъ. Майже всѣ курили люльки.

Праворучъ бѣ нашой стодолы, передъ Шпѣковою господою, стоявъ вѣзъ маркетанки, покрытый широкимъ полотномъ, на двохъ колесахъ, подббный до тачокъ, зъ дишлями спертими о землю. Позаду мулъ, покрытый старою дергою въ синій и червоній кратки, вытягнувъ зъ-пѣдъ нашой шѣпки оберемоць сѣна и жувавъ собѣ поважно, прижмуривши очи.

Маркетанка, на противъ нашего бѣкна, латала ма-

лѣ штанцѣ и бѣдѣ часу до часу схилялася, щобы зырнути пѣдѣ шѣпку.

Тамѣ сидѣли старшій тамборѣ Гораціѣ Кокль, Цянцанатѣ, Мерльо и якійсь великій, худый а веселый жовнѣръ — сидѣли, розкрачивши ноги, на вязанкахъ сѣна, одинѣ за плечима другого, и чесали собѣ косы та гладили, силвуючи вѣ долонѣ. Гораціѣ Кокль сидѣвѣ зѣ самого переду и сѣввавѣ цѣснѣ, а его товаришѣ потягали грубыми голосами.

Коло нихѣ, при двохѣ старыхѣ бочкахѣ, спавѣ малый тамборѣ, мѣгѣ мати дванацять лѣтѣ, такіѣ бѣлявый якѣ я. Той хлопчина дуже зацѣкавивѣ мене. Се за нимѣ маркетанка назырала и безперечно его то штанцѣ латала. Дрѣбный червоный носикѣ задерѣ у гору, ротокѣ на половину отворивѣ, плечима сперся о обѣ бочки, одну руку положивѣ на барабанѣ, а палочки були застромленѣ вѣ дутки на ремени. На ногахѣ хлопчины, прикиданныхѣ стеблами соломы, лежавѣ великій заталанианый пудель — огрѣвавѣ хлопчину. Що хвиля пейско пѣдносивѣ голову и поглядавѣ на спячого, якѣ коли-бѣ хотѣвѣ промовити: „Якѣ радо бы я оббѣгѣ кухнѣ по селу!“ Але хлопчина не рухався, спавѣ солодкимѣ сномѣ. А коли десь подальше забрехало кѣлька собакѣ, пудель позѣхнувѣ: то-то бы бнѣ побѣгѣ тамтуды!

— Незабаромѣ выйшли зѣ сусѣдного дому два офицеры, оба жваві молодцѣ дуже тонкого стану. Коли переходили по-узѣ нашѣ дѣмѣ, кликнувѣ на нихѣ командантѣ:

— Дішенѣ! Рішерѣ!

— Добрый день, команданте! — поздоровили его обертаячись.

— Чи варты змѣненѣ?

— Змѣненій, команданте.

— Нѣчо нового?

— Нѣчо, команданте!

— За пѣвъ години рушимо въ дорогу. Ты Рішеръ кажи бубнити на збѣръ! А ты Дішенъ ходи сюды!

Одинъ офицеръ увѣйшовъ до хаты, а другій пѣйшовъ до шѣпки и вповѣвъ кѣлька слѣвъ до Горація Кокля. Я заглядѣвся на прихожого. Командантъ казавъ принести собѣ фляшку горѣвки и оба выпили.

Тымчасомъ почувъ я незнаний менѣ гамѣръ барабана на дворѣ. Я выбѣгъ, побачити, що се дѣється. Горацій Кокль попереду пятахѣхъ тамборѣвъ — малый стоявъ на лѣвѣмъ крылѣ — пѣднѣвши свою палицю въ гору, давъ знакъ и барабаны забубонили. Се тревало такъ довго, доки палиця була пѣднесена. Републикане збѣгалися зѣ всѣхъ уличокъ села, уставлялися передъ кириницею въ два ряды, а сержанты почали перечитувати. Дядько и я чудувалися порядкови середъ тыхъ людей: якъ викликано имя, то такъ швидко наступала ѣдповѣдь, що голосы зъ кѣлькохъ бокѣвъ зливалися въ гамѣръ. Жовнѣры мали карабины въ руцѣ и держали до вподобы або на плечи або при нозѣ.

По перечитаню настала глубока тишина. Частина людей зъ кождою компанію ѣдмашерувала пѣдъ проводомъ капралѣвъ по хлѣбѣ. Обывателька Тереса запрягла мула до воза. Необавки вернули жовнѣры зъ хлѣбомъ въ мѣшкахъ и кошахъ. Почали паювати. Теплу страву ѣли републикане заразъ, якъ прибули до села, то теперь хлѣбъ привязували ремнемъ одинъ другому до торністры.

— Рушаймо! — крикнувъ командантъ весело — въ дорогу!

Взявъ свій плащъ, закинувъ на плечѣ и бдойшовъ, навѣтъ не сказавши намъ: бувайте здоровѣ.

Мы думали, що вже разъ на все позбулися тыхъ людей. Якъ-разъ коли командантъ выходивъ бдѣ насъ, прибѣгъ бурмистръ просити дядька Якова навѣдатись якъ найскорше до него, бо его жѣнка, побачивши републикановъ, занедужала.

И поѣшли оба. Лізбета вже уставляла крѣсла на свои мѣсця и замѣтала комнату. Зъ надвору чути було, якъ офицеры командували:

— На передъ маршь!

Барабаны забуявили.

— Віо! — крикнула маркетанка.

Баталіонъ рушивъ.

Наразъ изъ кѣнца села дався чути страшный грѣхѣтъ. То була пальба зъ карабинѣвъ: стрѣлы падали то роями то по одному.

Републикане обсадили улицю.

— Стѣй! — крикнувъ командантъ и, ставши на стременахъ, озырався и наслухувавъ.

Я ставъ при бѣкѣ и бачивъ, якъ усѣ жовнѣры нильно наслухували, а офицеры окружили своего команданта и бѣтъ жваво розмовлявъ зъ ними.

Нагле появився на скрутѣ улицѣ жовнѣръ, зъ карабиномъ на рамени, бѣгъ зъ усей силы.

— Команданте! — кричавъ ще зъ далека зъ цѣлого горла — цѣсарщики! Гузары переступили уже линію переднихъ сторожѣ. Надходять!

Командантъ ледви почувъ сю звѣстку, обернувся, ререѣхавъ розгономъ вздовжъ своєї линіи и кричавъ:

— Творѣть карре!

Офицеры, тамборы и маркетанка подались назадъ до кверницѣ, а компаніи попересувались, мовъ талія

картъ, и за несповна мінуту утворили карре зъ трема рядами, взявши въ середину официрѣвъ, тамборѣвъ и маркетанку. Майже въ тѣй самѣй хвили счинився на улици страшный гамбръ... се надходили гузары. Земля задрожала ѡдъ тѣлько копытъ!

Немовъ ще бачу ихъ, якъ на розѣ улицѣ звертають: ихъ червонѣ футеркомъ облямованѣ долманы повѣвають за ними мовъ знамена, а они самѣ вытягнувши въ передъ шаблѣ, пригорѣлиси на сѣдлахъ такъ, що ледви було достерегти ихъ костистыхъ, обгорѣлыхъ лицъ зъ довгими вусами.

Дѣти мусять бути навѣдженѣ, бо я, замѣсть спастися, оставъ на мѣсци, вытрѣщивши очи, щобы бачити битву. Я страшно боявся, то правда, але цѣкавѣсть перемогла боязнь.

Мѣжъ тымъ, якъ я озырався и тремтѣвъ ѡдъ страху, гузары вже явились. Въ тѣй-же хвили почувъ я крикъ команданта:

— Паля!

Роздався грѣмъ а потѣмъ тѣлько шумъ въ ухахъ. Цѣлый до улицѣ звернений бѣкъ чотирокутника выстрѣливъ наразѣ. Нашѣ шибѣ посыпались зъ дзвенькотомъ на землю, а дымъ вдирався разомъ зъ ѡпадами патроновыми до комнаты и сопухомъ пороху згущувавъ воздухъ.

Я зъ навѣженнымъ волосѣемъ приглядався всему. Бачивъ, якъ гузары на легкихъ коняхъ векакували въ сивый дымъ, ѡдскакували и зновъ напирали, не мовъ-бы хотѣли выдрапатися на чотирокутникъ. Я бачивъ такожъ, якъ републикане изъ заднихъ рядѣвъ высувались усе дальше зъ крикомъ: „Напередъ! напередъ!“

— Другій рядъ пали! — кричавъ командантъ,

Предплат на „Дело“ и належитост за инсерваты плати
у Львовя.

ДЪЛО

Политики висятъ по 10 пр. ½ за страницу.

Я сказавъ, що ся институція потребує реформи. Върте менѣ, асла вытыкаю сѣи ин-
ституція тѣ вады, то стаю до неи на тѣмъ
становищи, якъ батько або матѣрь надѣ-
постелею хорош дитини, котра може не
рѣдна, але по котрѣи сподѣваєся, що зѣ нею
можуть бути люде. Того голосу домагаючого-
ся реформи шукайте, панове, въ тѣй петиціи,
котру соймъ полагодивъ; шукайте за тымъ
голосомъ и наделухуйте его мѣжь загаломи
селянства, и не кажѣть, чтобы ослабити по-
требу реформи, не кажѣть того, що въ одно-
шеню до коштовъ тая институція и такъ ду-
же богато дѣльного зробила, бо то значить вы-
сунута вѣстїю коштовъ на перше мѣсце. Ко-
ли рѣчь о институціи поклоняной ѡдати не-
обходимый услуги въ житю автономїи краю;
коли рѣчь о институціи, котра призвана, чтобы
теплымъ сердцемъ модерувала инициативу са-
моуправныхъ громадъ, — тогда вѣстїя ко-
штовъ повинна бути на остатѣмъ мѣсци. Але жѣ
ради Бога! сля не усунете тыхъ вадъ орга-
нizaцїйныхъ, котрѣ вже нинѣ суть въ тѣй ин-
ституціи, сля не повернете назадъ мѣсця, яке
устава признала радѣмъ повѣтовымъ, а не асу-
нете выдѣду повѣтового зъ того уаунованого
тѣлу, на якій выдѣлъ повѣтвый застыъ, —
то то невдоволенє, котре нинѣ вже свѣдомо
шириться межѣ народамъ, але не єсть ще

сформулюване так, щоб могло выступити як постулат загальний — невдоволення то-го правора більший і ширший розмах. Дові-рі! — оно тут єдине може щось зробити, но ціла мисля, котру устава признає радам-попівтовим, може бути сповнена лише за по-мощю і на основі довіря. Ол би то дові-ріє цеало, а вже і значна щезаа, то і ціле покоління не одобрить того в обороні ідеи самон і в обороні інтересів автономіи краю. Пора, крайній час приступити до ре-формы и направи злого.

Щоб узадавити и більше уявити за-сади, з котрих я при оціню тых дво-сінх виходів, мушу перед закінченням мого слова звернутися ще до радь повітових. Як то красна мисля тои уставы, яке то кра-оне и горожанське становище хоче устава признаи той нистації! Но и та нистація потребує людей, — обидеся без грошей, але не обидеся без людей з головою и сер-цем, що буди-бы способні до самого жер-тованя. Одна з найбільших причин, чому нистація та не просперує и длячого она ко-рня симпатія и довіря в народі не вичу-кає — то власне брак людей, трудящих го-рожань. Коли йде о выборы, то тогды всь ам-биди выступают на верх, кождий мешкан-чий в повіт — бод и жинка их хотять бу-ти маршалковими и райчаними, — але коли йде о працю, котра вимагає страти часу, на-пруження ума, нерва и жертвы з власних принципів политичных и економичных, — коли йде о працю, котра мусят бути спо-лучена з пожертвованьем, там, панове, тых амбидных не вадко. Більша часть наших радь повітових жин жиньєм таким, що засіданье радь повітових відбуваеся раз на чотири місяці, а суть и такі, де засіданье єсть раз на три лѣта (може лучише ии жиньє зѣхатисъ и два рази на місяці и пр. еси выдѣл краєвий закладає якосе диспо-зиція або горячійшов чинности выдѣлу). Лю-дей уставою не вытворимо и ели-бы не було надѣи, що и ту, такъ якъ я замѣтивъ при організації громадской, єсть надѣя на то мо-лоде покоління, — ели-бы не та назва, шти, котри въ найближшій часъ займуть тѣ мѣста маршалковъ, радныхъ, що они выйдуть изъ школы и огнищъ домовыхъ овѣяні якимъсь высшимъ мыслями — то лѣшалось-бы хибѣ толькѣ сказати такъ якъ нашъ селянинъ: „Скасувати рады повітові!“ А ели мимо того загального голосу мнѣхъ выборцівъ и селянъ, середь котрихъ жию и котрихъ, могу то смѣ-ло сказати, за пульсъ тримаю, котрихъ най-тайнѣйшій мысли, найтайнѣйшій зворушеня и чувства ихъ сердца відчуваю и знаю, — ели и мимо того не посуваю свои аргументації до того остаточного виснеса: „Прочь зъ нами! бо не пожиточай: замѣте направляти, пеують“ — ели не посуваюся до тои остаточности, то толькѣ за-дѣла тои вѣры, що Выс. соймъ зволить зъ теплымъ сердцемъ и арозумѣнемъ рѣши праступити до направы хибъ спичаю-чихъ въ самѣй організації, и що молоде по-коління, на котрого выступъ въ житю публич-нымъ не довго вже може чекати, встунуть на той постерунокъ зъ западомъ енергією и внесе на то надзвичайно почтене але тяжке становище запалъ, идею и сердце повне те-плой любви до людности середь котрой жинь. (Опѣски и брава до Русинѣв.)

Соймъ краєвий.

XXV-те засіданье сойму зъ д. 23 н. ст. падолиста 1889.

(Конєць.)

Яко першій генеральный бесѣдникъ при дебатѣ бюджетовій промовлявъ пос. д-ръ Ан-тоновичъ. Овъ зазначивъ насампередъ, що и Русины держаться тои засады, що *salus rei publicae suprema lex esto*; одтакъ покликав-шись на попереднихъ бесѣдникахъ, Козловско-го и Дѣдушницкого, доказувавъ, що въ краю єсть дійсно нужда и що не можна глядѣти таку оптимистично, якъ презеє польского ко-ла Яворскій. Дальше доказувавъ бесѣдникъ потребу зміны ординації выборов и высту-павъ противъ такого грудоваия въ соймѣ, яке єсть дотеперъ. Пѣсля погляду д-ра Антоневича угрупованье побѣла народностей: Русины и По-ляки, доведло-бы до згоды, було-бы знакомъ справедливости, підчасъ коли групуванье на консервативнѣ, либералѣв, демократѣв и т. д. доводитъ до незгоды и ненависти. Нена-висть партійна сталася причиною, що не до-пущено до выбору на члена выдѣлу краєвого одного Русина зъ куріи громадъ сѣльскихъ. Переходячи одтакъ до бюджету, заявивъ бесѣдникъ, що бюджетъ сей не уважляєся по-требу русиньхъ. Смартыхъстанцямъ платиться по року велику дань а институтамъ русиньхъ не достаетъ вѣчого. Въ выдѣлѣ краєвомъ па-нує система протекційна зъ шкодою интер-есамъ краю. Дальше критикувавъ бесѣдникъ немалосердце школы рѣльничъ, котри не при-носятъ селянамъ вѣяного хѣна, и виховують по більшій части людей, що уміють лишь па-мѣть кланяться. Въ рѣльничьхъ школахъ въ Ягольницѣ и Гуроденцѣ не уважляєся языка руского; то школы не для селянъ але для е-кономѣв.

По бесѣдѣ посла Антоневича закрыто за-сіданье.

(Засіданье вѣтряне.)

Другій генеральный бесѣдникъ, гр. Янъ Стадницкій промовлявъ за бюджетомъ. Якъ бесѣда Яворского була патетична и обя-слена, можна-бы сказати, на ефектъ, такъ зновъ бесѣда Стадницкого була мила и безъ змѣсту. Бесѣдникъ говоривъ насампередъ о песимизмѣ и, розумѣєся, заразъ полемизувавъ зъ рускими послѣдами, о котрихъ сказавъ, що нѣбы-то ихъ нѣчо не може задовляти. Дальше разоводивъ бесѣдникъ о автономіи и

высказавъ надѣю, що етатутъ краєвий и за-конъ громадскій та організація радь повіто-выхъ колѣсь амбляеся. Буги прихильникомъ автономіи а наравляти на выдѣлѣ, торѣчъ для него незрозумѣла. Черезъ то не думає ще бесѣдникъ, чтобы не бути опалымъ, але треба и то зважити, що край нашъ має багато та-кихъ выдѣлѣвъ, котри належать до державы. Дальше порушивъ бесѣдникъ справу индѣни-зація и вказавъ, що треба всьма силами до-магаться управлѣня сѣя справы. Звертаючись до пос. Щепановского и до лѣвицѣ, радивъ, чтобы були ще трохи терпѣливыми а може до-акъи 50 лѣтъ не буде на правѣ засѣдати авъ одѣзъ шляхтѣв, а коли знайдѣся ятій, то буде то таіи якъ той невоишкѣрый въ А-мерикѣ. Пока що найже ще той шляхтѣ вѣль-но буде плекати традиція нардѣи. Збравши все разомъ — конячь бесѣдникъ — видѣи выводы поступъ и нема причини до песимизму.

Справоздаєць пос. Божиньскій при-нявъ бувъ на вступѣ своия бесѣды ролю прав-ительственного комисаря и полемизуячи зъ пос. Романчукомъ, бравъ въ оборону намѣстни-ка. Партія стѣянчикѣска почула очевидно дуже добре, що комисаръ правительственный не мѣгъ збити засѣдѣвъ пос. Романчука и хо-тѣи хочъ въ части ратувати ситуацію. Пос. Божиньскій ставъ отже насампередъ доказу-вати, що нѣбы-то пос. Романчукъ не арозум-ѣвъ добре бесѣды намѣстника, высказавъ въ Краковѣ передъ выборами и длячого ажъ по-зволить собі бѣдити ен зъ урядовою газетѣ та хвалить поступованье правительства а бѣ-такъ боровавъ партію краковскую передъ закл-дами пос. Романчука, котрый сказавъ, що она найбільше ворожо выступавъ противъ Русинѣв. Одтакъ выступивъ противъ пос. Антоневича и доказувавъ, що посолъ сей не говоривъ лѣ-гачи въ своій бесѣдѣ, бо жадавъ, чтобы въ соймѣ не було авъ консервативнѣ, авъ ли-бералѣв, авъ демократѣв, лѣшь партія на-циональнѣ, Поляки и Русины, а бѣтакъ самъ ставъ доказувати, що лишь бѣи и его товари-шѣ мають право заступати меншу посѣдѣсть. Палата — каже бесѣдникъ — не позволить на то, доки соймъ соймѣмъ, чтобы одна фрак-ція въ нѣи уаурповала собі окреме право.

Дальше полемизувавъ Божиньскій ще зъ пос. о. Сѣянчикѣмъ, сказавши насампе-редъ, що его даву, що пос. Щепановскій по-хваливъ бесѣду того посла и сказавъ, що то не була краткая деструкційна. Стоячи на ста-новищі автономизма, треба ту автономію скрѣпляти, т. е. скрѣпляти элементъ власти, чого пос. Сѣянчикъ не хоче. На послѣдокъ выступивъ ще бесѣдникъ противъ пос. Щепановского за то, що той невоишкѣрно уживавъ данъ статистичныхъ и порѣвнувавъ Галичину зъ другими краями а переходячи бѣтакъ на поле податковѣ, сказавъ, що податковѣ годѣ вже підвишати, але за то треба судѣбництво аробати дешевѣмъ а тогды одержать знач-не жерело доходѣв.

По бесѣдѣ Божиньского наступили ще фактивнѣ сиростованя. Пос. З. Козловскій заявивъ, що бѣи не жадаєъ зміненя ордина-ції выборов и що длятого пос. Антоневичъ несправедливо приписавъ ему тѣ слова. — Пос. Романчукъ спростувавъ слова справозда-ця Божиньского и сказавъ: 1) Не я не арозум-ѣвъ бесѣды намѣстника, выголосеню въ Краковѣ, але справоздаєць не арозумѣвъ ме-не и помѣшавъ двѣ рѣчи: довіря до вла-стей и впливъ на выборы; що до першо-го то я годжуся на то такъ само якъ и спра-воздаєць, чтобы органы правительственный ста-риваєся виробити собі довіря, але що до впли-ву на выборы то я бувъ и сѣмъ тому против-ный. — 2) Я не говоривъ о „партіи краков-ской“, але о партіи, котра беззглядно подѣи-равъ правительство. Коли референтъ розумѣвъ підъ тою партією краковскую, до котрой бѣи належить, то бѣи очевидно знає лѣшь свою партію якъ я.

Потѣмъ приступлено до дебаты спе-ціально на дѣ бюджетомъ.

Рубрика I-у (выдѣлѣ на репрезентацію краю 108.426 ар.) и II-у (кошты зарѣду 255.669 ар.) реферувавъ пос. Скинський.

При I-ой рубрицѣ пос. Поляновскій высказавъ бажанье, чтобы выдѣлъ краєвий больше развивавъ инициативы и бувъ пильнѣй-шій якъ досѣ; одъ дѣальности выдѣлу зави-сить розвѣи автономіи. Розумѣєся пос. Поля-новскій мусѣвъ скончити на горѣцѣ, надѣю-чися, що правительстве змінить законъ о податку на горѣлѣ.

При рубрицѣ II-ой члєсъ выдѣлу Пе-трускій уняєся за урядниками выдѣлу кра-евого, котрихъ онгоды полавѣвъ пос. Козлов-скій. — П. Козловскій въ бѣповідѣ Пе-трускому обѣсавъ при своѣмъ словѣ: Въ вы-дѣлѣ краєвомъ — казавъ — єсть 8 урядни-ковъ, котри пишуть до дневниковъ и выносятъ тайны урядовѣ, а выдѣлъ краєвий глядає, якъ яка *Agence Havas* або *Politische Corres-pondenz*. — П. Окуневскій порушивъ справу совѣтника кодификатора въ выдѣлѣ краєвомъ Пекосенского, бывшего консулента банку для торговлѣ и промыслу, введенно-го до выдѣлу стѣянчикѣми, а зовѣмъ не спо-собного на ту посаду. Все, що сѣи сѣи при-шло ексдификаного, свѣдѣчи о тѣи неспо-собности кодификатора. Комисія жалувалѣся на неясность а навѣтъ на ясенѣицѣи. Н. прѣ проектъ о полиціи огневѣи єсть бесѣда „о чиненно компанѣвѣ и коминарѣвѣ“ (Смѣхъ). Бе-сѣдникъ радивъ, чтобы скасувати тую посаду, дорогу а злишню, бо годѣ, чтобы одиъ чо-лѣвъ бувъ збѣднѣи кодификувати рѣзнодорож-ныя законы. Впрѣчѣмъ при самѣмъ покликаню особы на тую посаду грала ролю протекція. — Въ оборонѣ Пекосенского выступили стѣянчи-ки Божиньскій и Авт. Волдницкій, а такожъ Петрускій, кажучи, що бѣи урядѣ доперва бѣи лицѣ, проваздорично, треба выждати бо-дай до року.

Потѣмъ обѣ позиціи ухвалено.

XXVI. Засѣданье сойму зъ дня 25 н. ст. падолиста 1889.

Зъ причины, що соймъ уже завтра, въ второкъ, мусѣтъ бути закрытымъ, відбулось засѣданье навѣтъ въ недѣлю вече-ромъ.

Дальшій хѣдъ дебаты бюджетовой.

Рубрика III-у (лѣчение убогихъ хорьхъ 710.000 ар.) и IV-ту (щепленье болы 63.000 и кошты санитарей 4.500 ар.) принято безъ дискусиа.

Рубрику IV-ту (субвенція для заведе-нъ добродѣнныхъ реферувавъ члєсъ комисія бу-джетовой пос. Романчукъ. При позиціяхъ 45 и 46 (субвенція для ветеранѣв польскихъ зъ 1831 р.: для комисія въ Краковѣ 2.700 а у Львовѣ 1800 ар.) забравъ голосъ пос. Король и заявивъ: Я и мои товаришѣ не есѣмо про-тивъ субвенціи на ветеранѣв, бо она уже бѣдъ давна стоить въ бюджетѣ, але противамосъ се-гобѣному подѣсвеню тои субвенціи. Я не розумѣю, длячого въ мотивахъ сказано, що члєсъ ветеранѣв збѣлшилось. коли оно все повинно зміенѣтися черезъ вымаранье ветеранѣв. (Въ сали зробилось зворушенье.) Д-ръ Гольдманъ (касієръ львовской комисія для ветеранѣв) бѣповідѣвъ, що ветераны, правда, вымарують, але за то прибувають такі, що черезъ старѣсть стають неспособными до ро-боты. Теперъ єсть ихъ въ Краковѣ и у Льво-вѣ до 100. Край має обовязокъ спомогати лю-дей, що заслужились бѣдѣи: (Брава до Гольдмана.) — Пос. Король заявивъ, що пос. Гольдманъ не арозумѣвъ его; бѣи не хотѣвъ оскорбляти національного чувства польского, а толькѣ спротививъ подѣсвеню субвенціи, якъ се наказує ему обовязокъ посольскій, о-собливо сего годовного року. — П. Войт. Дѣ-душницкій сказавъ: И я маю обовязокъ бѣдѣи о добро краю, але той край, що не спо-могавъ-бы своихъ борѣцѣв, бувъ-бы краємъ умерлыхъ. Прѣдѣи тѣ старѣи проливали кровь за *naszą i waszą wolność* и сѣтъ лицарями не лишь Польшѣ але и идеѣ свободы, котру, думаю я, д-ръ Король пошанує jako свяблене наше *sanctuarium*.

Дискусія скончилась а маршалокъ удѣ-ливъ голосъ референту.

Референтъ пос. Романчукъ (зъ трабу-ны) почавъ по руски: „Не маю причины вы-ступати...“ (Голосѣ: *Nie gosiemy!*)

Въ сали настѣе страшне зворушенье. Зб-вѣхъ бѣбѣвъ крики: *Proszę o głos!* Марша-локъ дає голосъ п. Жигм. Козловскому до формального трактованя.

Пос. Козловскій кричить: „Звертує увагу п. маршалка, що побѣла регуляминъ соймowego языкомъ урядовымъ соймѣ єсть языкъ польскій и справоздаєць обовязанъ реферувати по польски.“

Послы збѣлѣся на середину салѣ, на-мѣстникъ зворушеный, гамѣръ, крикъ.

Пос. Антоневичъ середь гамору бѣ-повідѣа Ж. Козловскому, що въ регуляминѣ нема такого принѣу.

Реф. Романчукъ (по руски): Прошу менѣ въ регуляминѣ вказати принѣе, що ре-ферентъ мусѣтъ реферувати по польски, а я поддамся. Я шукавъ, але не знайшовъ. Длятого позвольте панове, коли я хочу користати зъ моихъ правъ. (Въ сали чѣе бѣбѣвъ крики.)

Секретаръ Волод. Козловскій: Спра-воздаєць повиненъ говорити по польски, бо и соймъ такъ урядѣ и маршалокъ, и справо-зданя выговотляються польскій (Крики: Ко-трый то параграфъ?)

Пос. Романовичъ: Цѣла справа єсть сумнѣвна, въ регуляминѣ выразно постановы нема. Отже вношу, чтобы справу поручити комисіи правничѣи, абы завтра устно здала тутъ справу, и будемо мати регуляминъ уже на завѣсѣдѣ, а теперъ нехай п. Романчукъ говорить по руски.

По промовѣ п. Романовича настѣвъ страш-ный гамидеръ. Стѣянчики ругались до голосу, аб злости ажъ трясуться. Послы Вол. Козлов-скій, Жигм. Козловскій и Менциньскій не хо-тѣтъ чути руского слова. Менциньскій сказавъ, що и давнѣйше Русины Лавровскій, Коваль-скій и Паляковѣ, и ось недавно Тезишевскій реферували по польски, отже не годиться зъ внесенемъ Романовича.

Пос. Романчукъ (по руски): „Власне въ нагоды реферату п. Тезишевского.“ (Ле-ди зачавъ пос. Романчукъ по руски, робить естрашный гвалтъ межа Поляками: *Opiście trybunie! Z miejsca! z miejsca!*) Пос. Рома-нчукъ спокѣино, зъ усѣмъхѣмъ сожальна надъ *bratnią załatością* чи тамъ *miłośnią*, есхотѣи въ трибуны, ставъ въ лѣвицѣ и каже: „Власне въ нагоды реферату п. Тезишевского, Русины залязли до розелѣтъ регуляминѣ и мы тамъ не знайшли того, що референтъ мусѣтъ про-мовляти по польски. Я не гадавъ выкликати суперечия чи борьбы и ели мене переконаєте, що референтъ мусѣтъ говорить по польски, я поддамся. Пока що я годжуся на внесенье п. Романовича.“ (Высказавши то, п. Романчукъ вертає на трибуну.)

Пос. Сѣянчикъ: „Дивнымъ случаемъ вы панове выправили авантюру противъ руского мовы при позиціи субвенціи для ветеранѣв, котрый, якъ сказавъ пос. Дѣдушницкій, балѣся за *naszą i waszą wolność*. Бѣла то правда, що сказавъ п. Дѣдушницкій, т. е. ели ветера-ны справдѣ тадали, що балѣи и за нашу во-лю, а якъ бы могли теперъ у грѣбахъ довѣда-тѣся, якъ вы ось тутъ манифестуетѣся за на-шою волею, за волею нашей мѣвы, то въ грѣбахъ бы обернулись! А ще мушу сконста-тувати и то, що тѣ, що ось горлають: *Nie go-ziemy po ruski!* — дома говорить не по польски, але по французки. (Стѣянчикъ за-чавъ.) Що ничого справоздаєць, а що ничого дебата; справоздаєць п. Романчукъ було польске: а въ дебатѣ вѣлькѣмо говѣрати по руски. То вы хочете референта усунути зъ трибуны? (Крикъ таіи, що о. Сѣянського лѣдѣи чути.)

Пос. Волод. Козловскій, а потѣмъ

Людв. Водзницкій домагаються, чтобы спра-ву заразъ рѣшати. Пос. Абрагамовичъ вказує на то, що въ радѣ державной справо-здаєць Полякъ не посмѣвъ-бы реферувати по польски, а не по нѣмцѣи.

Пос. Барабашъ: Я засѣдаю тутъ уже 6 недѣль и нѣколи не забиривъ голосу, при-глядѣа, що тутъ дѣєся. Члѣвъ не могу вы-терпѣти. Ваджу, якъ вы обходитѣся зъ нами! кажете: „Мы даємо вамъ жити!“ Даете намъ жити — не даєте намъ навѣтъ говѣрати! Вы Русинѣвъ уважаете за нѣщо... (Крики.)

Пос. Божиньскій: Хорѣи регуля-минѣ належить до маршалка. Нехай бѣи по своѣй гадѣи интерпретѣе, а пос. Романчукъ, ели думаєе иначе, нехай бѣи себе поставити внесенье на автентичну интерпретацію регуля-минѣ. (Крики: Такъ! такъ! *To czysta demon-stracja! To są konsekwencje ustępstw Rusinom!*)

Маршалокъ: Ели бѣбѣи бѣбѣи палаты признає менѣ право интерпретаціи регуляминѣ, то я интерпретѣу такъ, що всѣе рефе-рованье повинно бути польске. Вываю п. Рома-нчука, чтобы реферувать по польски, бо иначе буду мусѣвъ замѣнѣти засѣданье, а од-вѣчалѣи за неуваженье бюджета упаде на него. (Межи шовнистами страшає радѣе.)

Пос. Романчукъ: Поддаюся вѣваню п. маршалка и буду говѣрати по польски. Пере-чу, мѣвъ-бы я хотѣвъ выкликати демонстрацію (Крики: То не належить до справоздаєця! Вы говорите зъ трибуны! Маршалокъ бере пос. Романчука въ оборону и бѣи говѣрати далѣ-ше.) Я зъ горы заявивъ, що поддамся, коли мене переосѣдѣи регуляминѣмъ. Поддаюся, але застерѣаю собі, что до интерпретаціи регуляминѣ поставити окреме внесенье.

Потѣмъ по бѣповідѣ пос. Романчука п. Королевъ, що бѣи въ комисіи бувъ противъ побѣлшеня субвенціи для ветеранѣв, але ко-мисія ухвалѣа, — принято обѣ позиціи.

При рубрицѣ VII-ой (выдѣлѣ на цѣли о-бразованя и просвѣты) промовляи въ дебатѣ генеральнѣи: П. Войт. Дѣдушницкій при-знавъ правду п. Сѣянськѣму, що теперѣишнѣ школа народна не дає вихованя. Тому зарѣдѣа могутъ учители. При школѣ повинна бу-ти библіотечка. И гимназій потребуєтъ рефор-мы: толькѣ збѣднѣишъ нехай еп сѣбляеся до ученыхъ знанъ, а другіи, навѣтъ шляхта, нехай выбирають станъ практичный. — Пос. Тели-шевскій бѣачѣе лахо въ тѣмъ, что учители въ рускахъ школахъ, особливо учительни, не знаютъ руского языка; зъ того рѣвнодушнѣе дѣтей и родичѣвъ до школы. — Пос. гр. Стаа. Тарновскій въ ширшій промовѣ боровавъ шѣблѣицтва. Що-до замѣту п. Телишевского сказавъ, що учителя адаютъ несытъ передъ проф. Партицкимъ и Дзедзичкимъ. Для серед-ныхъ школъ именовано 10 новыхъ директо-ровъ и 3 вѣспѣтровѣвъ, межа тѣми 2 Русинѣвъ. Найсумнѣйше рѣчь стоить зъ языкомъ польскимъ, упадає, неусѣа. Молодѣжъ зъ се-реднихъ школъ выходитъ слаба, мало мысля-ча. Министерство подѣсвенѣло оплату шѣблѣи, але то средство шѣблѣе: збѣднѣишъ а бѣднѣишъ усуває одъ школы. Рада шѣблѣи зарѣдѣа о-стрѣишу квалификацію и предложѣа мини-стерству, чтобы внести увольненье бѣдъ адова-ленкихъ испѣтѣвъ при мѣтурѣ. Наконецъ гр. Т. звернувъ увагу на то, что у галицкихъ По-ляковѣ єсть *książkowstęć*. — Пос. Рома-нчукъ бувъ за тѣмъ, чтобы острѣишъ несытъ заводѣи доперва бѣдъ V-ой клѣсы, бо скѣнче-ня IV-ой клѣсы потребуєъ молодѣжъ до заво-дѣвъ фабричныхъ. Книжки польскѣе дуже дорожѣ, то лѣде вѣдаються на нѣмцѣи — се рѣчь природы.

О д о з в а

Товаришѣ Академики-Русины!

Зъ кождымъ днемъ збѣлшаючѣе-ся число академикѣвъ-Русинѣвъ и что разъ больше зрѣ-стаете почтѣе своихъ национальныхъ правъ спонукало насъ покликати Васъ, Товаришѣ, на сѣблѣну наряду надъ сѣрвоу уживаня нашего языка на университетѣ. Помимо по-важного числа слухачѣвъ нашей народности, помимо самостоятельной катѣдры нашего языка и истѣриі литературы мы досѣ уважанъ за поль-скихъ студентѣвъ, аа слухачѣвъ польского университета, на котромъ урядованье зъ на-ми бѣбуваєся не бѣдовѣдно до нашихъ оче-видныхъ правъ на нашѣмъ языкѣ, але на язы-цѣ польскомъ. Правда, що нѣколи уживаєся такожъ и руского языка, але се не выходитъ зъ конечности права а зъ доброй воли Се-нату.

Такѣе неводрѣае положение, не бѣдовѣ-дающе намѣмъ правамъ, було причиною, что мы рѣшились справу нашего языка на уни-верситетѣ поставити ясо и отверто передъ Вами, значаю, что въ Васъ національные почу-тѣе развѣрило вже на стѣлькѣ, чтобы Вы змо-гли порозумѣти нашъ крикъ и побѣта разомъ зъ нами.

Мы жажѣмо поки-що лишь двѣ sprawy на-думѣи: домагаться урядованя на рускѣи писѣмѣ по руски и заведеня шѣблѣи польскихъ такожъ рускиныхъ друковѣвъ.

Мы бѣчуємо, якъ минимальнѣи, немы-старѣаючѣи сѣтъ нашѣ домаганя; але за те мы тѣмъ неважѣишѣи, что наше прошенье знайдѣе посѣдѣхъ у людей, котри вже зъ самого почу-тѣа справедливости мусѣтъ признати намъ те, о что мы просимо.

Вѣче, на котре Васъ скликаемъ и на-вотре Вы певно явитеся въ величѣишѣи члѣсъ, бѣбудѣе дѣи 1 го грудня с. р. на универси-тетѣ. Точнѣишѣи звѣстка подамо описѣа.

У Львовѣ дня 26 падолиста 1889

Гамѣкевичъ Р. слухачъ филосоіи, Гап-кевичъ Микола сл. филос., Левницкій Евгеній сл. филос., Ропицкій В. слух. правъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Завтра мабуть будуть закриті всі сойми краєвий, котрі ще до тепер радять, отже наші сойми галицькі і сейм чеський. В чеському соймі відбулася знов мала борба між старо-а молоді-Чехами, а причину до неї дало то, що сойми відкинули внесення комісії шкільної, котра пропонувала, щоб тільки чеському товариству шкільному дати 20.000 ар. запомоги. За відхищенням сего внесення пр. мовляв пос. Цедвиць, котрий доказував, що Німці на слухай ухвалені такої субвенції стали-б кричати на партійність сойму. Сойми відкинули отже се внесення, чим викликав між молоді-Чехами велике невдоволення.

В люблянському соймі заповів пос. Светець, що словенці будуть домагатися засновання словенського університету.

Вибори до чеського сойму в тих округах, звідки вийшли німцями послы, а котрих вибори уважалося, розписані на місяць грудень і січень. Зачувати, що чеський сойми збереться в січень на додаткову сесію.

В Росії ведеся тепер досить сильна агітація за інституцію мирових судів, котра обсягає прохату гр. Толстого о земствах має бути внесена а заступлена маршалками повітовими. Інституція мирових судів, котра походить з часів пановання Александра II. вжила досить сильно в російському народі і даятого мала мѣста домагання полісненія в даліше. «Петербург. Відом.» доносить отже, що в російському міністерстві справедливости угадено окрему комісію, котра ті петиції має розслідати.

Вість о наміренні одруженню російського наслідника престолу з наймолодшою сестрою німецького цесаря все ще удержується і навіть навіть, що цесарева Фридрихова єсть тому досить прихильна. Говорять навіть, що наслідник престолу має з весною приїхати до Берліна, де справа буде остаточно поладжена.

НОВИНКИ.

— На VII засіданні центрального видѣлу торариста «Пресвета» з дня 22 н. ст. падолиста 1889 поладжено отей важнійшій справі: 1) Принято до відомости, що книжочка за грудень під заголомком «Про каси пожичков» д-ра Костя Левицького вже вийшла. — 2) Принято до відомости справознавц. проф. Дам. Гладилевича з переглядання манускриптів, находящихся-ся в канцелярії і рішено поступити підля поданих ним вказань. — 3) Обговорювано видавництво етнографичної мапи Рус-України і рішено однести це до інших накладників; до того упрощено проф. Отоко. Варв'яського. — 4) Очитано письмо о. Теоф. Горникевича з Гозіева в справі календаря на р. 1890 і рішено его увагами покористуватися при укладі нового календаря. — 5) Книжочки давнійших видань подаровано: 1) Читальні в Котові; 2) Братству церковному в Прусанові; 3) Читальні в Раківчику; 4) Читальні в Оршівцях на Буковині; 5) Братству при церкві перенесення мощей св. о. Николая в Тысьмениці; — 6) Принято нових членів: 1) о. Павла Черв'яського в Помірцях; 2) Матія Голейчука в Довгополі галицькому; 3) о. Георгія Балашекула в Дактильцях на Буковині; 4) Петра Михаловського в Кукурі на Угорщині; 5) Івана Осадцу в Хомяківці; 6) Читальню в Раківчику; 7) Василя Гульчя в Гозієві; 8) Броніму в Озаркевичів в Величкову в Болахова; 9) Григорія Величка в Відні; 10) Братство церковне перенесення мощей св. о. Николая в Тысьмениці; 11) Читальню в Опачиньцях Рудницьку з Рава-рача, і богословів віденьських; 13) Лукицького, 14) Петрушевича, 15) Стисловського, 16) Терлецького.

— Напошанованье руского языка львівского прокураторію державною. Дня 4 н. ст. падолиста с. р. відбулось в львівському суді карнім опозиційній розправі в справі трьох конфесіат «Червонон Руса», і хоч ціла розправа велась в рускомъ языкѣ, заступник прокураторіи гр. Дѣдушицкий уживав в своихъ выводахъ польского языка. Заступник редакції п. Марковъ зажадавъ одъ трибуналу повторити прокураторскі выводы по руски і трибуналъ вдовольнив сему жаданю. Крім того виїздъ до львівської прокураторіи п. Марковъ жалобу на гр. Дѣдушицкого о нарушеніе правъ руского языка і на ту жалобу надіславъ п. Гиртлеръ таку відповідь: На жалобу, що при опозиційній розправі заступник прокураторіи на рускій выводы п. Маркова відповівъ не в языкѣ рускомъ а польскомъ — повідомляю, що се не криміналоване поступованье заступника прокураторіи подалося виключно на ошибочномъ розумінь розпоряджень міністеріальнихъ зъ 9 ливня 1880 ч. 10340 і зъ дня 5 червня 1869 ч. 2354, именн. о скільки они мають відноситися такожъ до ц. к. прокураторіи державной при опозиційнихъ розправахъ.

— Причинокъ до сегогрішчюи нужди. Зъ Вучача пишуть: За дла браку наші сегогрішчюи худоба така нуждена і нѣхто не хоче ея купувати, що пересѣчна ціна одної корови 7 ар., а одного вода 25 ар. А що на нуждену худобу нема купця, то селяне мусять рѣзати ея на власний ужитокъ і в тій цілі лущаться в сѣлки по двоє або трохъ бѣдків. Та нема при тій з-бѣдці оплатити арендаторови акцизы і коли селянинъ варѣзавъ одну штуку худоби дла браку наші, то другу мусить продавати за 6 ар., щобъ тымъ заплатити акцизу.

— Общество Рускихъ Дамъ устроєно в І-шу, ІІ-гу і ІІІ-тю пѣдлію посту в великій сали Народного Дому вечерницъ зъ товаришками забавами. Кождий хто хоче забавитися, а разомъ при-

спорити фондъ обществу на підпомогу бѣдныхъ ученицъ львівськихъ, явиться в тѣ днѣ в сали Народного Дому.

— Зельзницѣ державній — якъ говорятъ — мають обнизити о 30% ціну їзды на всіхъ своихъ шляхахъ.

— А-рѣ Кароль Кунцъ, совѣтникъ двору і прокураторъ скарбу, именованій рескриптомъ министерства просвѣты заступникомъ комисіи дла теоритичныхъ испытѣвъ правительственныхъ бѣдлу судового в львівскомъ университетѣ.

— В Чернівцяхъ ведеся розправа судово противъ Симеона Дѣйби Теллера, заступника войта в Станѣвцяхъ, котрий бравъ гроші одъ рѣзнихъ особъ, щобъ мов-то підкупити комісію асентерункову в Сторожинці. По цілѣ Буковинѣ говорено одъ кількохъ лѣтъ явно о томъ, що в Сторожинці дѣються великі надбужити при бранцѣ войсковій, а навѣть і в Галичинѣ старались деякі ставати до бранки в Сторожинці.

— Самоубійство. Прибувши тутъ передъ двома днями до Львова Аронъ Самуиловичъ Рубинштейнъ, лѣкарь зъ Кієва, подданий російскій, застрѣливъ вчорашньої ночи в варшавскомъ готелі. Куля зъ револьверу побила два вязы і смерть наступила сейчасъ. Тѣло бѣдали до трупарѣй головного шпиталю.

— На стаціи Наполеонѣвцяхъ бѣдъ дня 25 н. ст. падолиста с. р. будуть задержуватися вглядно по вѣды поспѣшій ч. І і ІІ зельзницѣ державныхъ.

— Дрѣбній вѣсти. Комитетъ церковный в Головецку. пов. старомѣского, одержавъ одъ цесаря 100 ар. підпомоги на будову церкви. — Нанѣ відбувася в Золочевѣ вѣчанье п. Юсефа Давидовича, ц. к. адъютанта податкового, зъ панною Бленю Циссероною. — Гора пѣскова коло Высокого Замку усунулася передвѣчера і засыпала четверо коней та побила два вязы. Люди, що приїхали набирати пѣсокъ, змогли ще завчасу утечи; трое коней добули зъ-підъ пѣску, але они тяжко покарѣнці, а одинъ конь задущений на мѣсці.

— Кн. Ардрѣй Любомарскій зъ Перевороска купивъ одъ бар. Поцингера зъ Баварій добра Корчинъ і Крушельниці в пов. стрѣльскомъ а кн. Адамъ Сапѣга купивъ одъ жидѣвъ добра Цинковъ в пов. чешанѣвскомъ. — Павло Терешко, пѣвче церковный в Кобыльницѣ волоскій, упокоився дня 7 (19) падолиста вѣ 50 бмъ роцѣ житя; покійный бувъ щирымъ патріотомъ рускимъ.

— В Петербургѣ померъ дня 6 (18) падолиста профессоръ тамошного университета Алекс. Дмитр. Градовскій. — Головный зарядъ кулокъ рѣзничихъ на засѣданні, в котромъ взяли участь одпорушники: видѣлу краєвого, консисторіи і товариствъ рѣзничихъ, уконституовася, выбравши: председателемъ Вол. Августиневича, его заступникомъ Теоф. Мандибуръ, выселуженого инспектора; касіеромъ каноника Заблоцкого а секретаремъ д-ра Дулембу; до видѣлу войшли: Д. Баранскій, Вол. Барановскій, Вѣлянскій, Визанцъ, Стан. Ольшевскій, Здисл. Омишквичъ, Порцери, Рильскій і Войт. Вильчинскій.

Вѣсти зъ Еп. Перемысской.

До кан. институтіи на Пяновичѣ, дек. самобрского, завозваній о. Ник. Колядажнѣ. Введеній в заведѣтельство Милькова, дек. олешицкого, о. Мих. Савурнѣ.

Завѣдѣтельство Малиновской Волѣ, дек. моетисского, одержавъ о. Юл. Дуркотѣ.

Сотрудничство при пароку о. Арсенію Гумецкомъ в Боднарцѣ, дек. бѣцкого, одержавъ о. Лука Мелникъ, сотрудникъ зъ Рѣчки, дек. угнѣвского.

Правительство призвало рѣчній дотация по 300 ар.: дла Дим. Бордуна, сотрудника в Хлѣвчанцяхъ, дек. угнѣвского, і дла маючого надатися сотруднику при пароку в Кривцѣ, дек. высочанского.

Ремунерацию за удѣляние науки религий одержали катихизы: в Равѣ рускій 40 ар., в Мостискахъ 50 ар. а в Судовѣ Вишні 65 ар.

Рѣшеницъ до рукополагания кандидатѣвъ назначеный на день 2 грудня с. р. і передъ тымъ днемъ треба внести подана заосмотреній свѣдѣтельства: рождества і крещенія; убоженыхъ наукъ богословскихъ; моральности; вдовольна войсковѣй службѣ; здоровья; вѣчанія і убоженства, бѣдъ дотычного староства.

Посмертій — 5 — оповѣстки.

Теофилъ Чичиловичъ, ц. к. аскултантъ судовый в Грималовѣ, упокоився дня 23 н. ст. падолиста вѣ 37 роцѣ житя в Львовѣ. Похоронъ відбулись дня 26 падолиста о 3-тѣй год. по полудни зъ головного шпиталю на Лычаковскѣ кладовище. Вѣчна ему память!

Наука, штука і литература.

— Рускій народный театр. Якъ за попередній представлення мали ми переважно лишъ слова похваля дла нашихъ артистѣвъ, такъ що-до выгаты «Павла Полуботка» і «Ревизора» мусимо сповнити прикрій нашъ обовязокъ і заявити, що выгаты ті зовсѣмъ насъ не вдовольня. Першимъ і головнымъ замѣтомъ, який мусимо тутъ піднести єсть то, що н. артисты в одній і другой штудіи не умѣли роль. Єсть то безперечно така хибя, що при нѣй навѣть найспособѣйшій актеръ не єсть в силѣ вывизтити одповѣдно зо своей роль, в наслѣдокъ того і сама штука мусить потерѣти і публика дѣзнає враженія, немѣв бы ея легковажено. Зъ одой походить такожъ розстаняне поодинокихъ речень; не разъ лучасѣ, що артистъ по кількохъ словахъ урываетъ і кончить реченье, тымчасомъ, сужельеръ подѣає ему дальшій слова того самого реченія, котрій бнѣ бѣдакъ нескладно мусить додѣлювати до словъ попереднихъ, а тымъ способомъ выводити сумѣшка, в котрій годѣ розбратити мысли автора. П. артисты выголоскують в наслѣдокъ невывченія роль поодинокій квестіи урыванными словами, коли тымчасомъ добре выконанье штуки wymagaє гладкой і плавной бесѣды. Похваляу выемку становлять артисты, котрій правильно

умѣють свои роль і дла того в жѣвчихъ роляхъ чумо пожадану плавность в бесѣдѣ і не бачимо тыхъ непотрѣбныхъ мимикъ і гестикауцій, якими мусять ратуватися мущины, щобы выповнити хвилѣ, в котрыхъ надслухують, що сужельеръ скаже.

Другую хибю, котру запримѣтали мы особливо в Полуботку, єсть невѣдповѣдне зложенье оценѣ гуртовыхъ. Прим. старшина козацка при боцѣ Полуботка разила бракомъ рухѣвъ і невѣдповѣднымъ характеризованьемъ поодинокихъ особъ. То не була старшина козацка, а громадка якихъ гайдукѣвъ, котрі не знали, що робити зъ собою і якъ заховатися «на радѣ гетьманьской». И такъ вѣ першѣмъ актѣ, якъ лишъ подѣаються заавѣа, має представити сцена раду козацку, в котрій, вѣбѣтно, всѣ старшина брала участь і кождый членъ ея мавъ важне слово. Тымчасомъ на оценѣ бачимо панѣвъ полковникѣвъ і другихъ старшинъ стоячихъ при дверяхъ в рѣдѣ, немаче прислуга, а на серединѣ стоятъ лишъ самѣ одинѣ Полуботокъ, на котрого слова бѣзвѣаєсь одъ часу до часу слабымъ голосомъ п. Парадикъ! Якъ-жъ то рада, де тутъ характеръ козацтва і его старшинъ? По нашѣй думцѣ належало-бы в першѣмъ актѣ угрупувати старшину вкруги стола, на котромъ повинны лежати грамоты і книги (тажъ і говоритися тамъ про указы і манифесты), при чѣмъ старшина повинна-бы презентуватися поважаю і цілюю своєю виѣшностю заявляти участь в нарядѣ. Черезъ то зыкаєсь-бы першій актъ дуже багато на ефектѣ і стративъ-бы монотонность выходячу зъ того, що черезъ довшій часъ цілу акцію двигаетъ одинѣ Полуботокъ. То саме даєсь-ся сказати о кѣнци другого акту. В хвилі, коли старшина дѣзнаєсь о томъ, що має вѣхати у Петербургъ, повинна она безперечно зворушитися тою вѣстою і не примати ея апатично і безъ враженія, якъ бачили мы то в грѣ дотычныхъ особъ на оценѣ. Не выпадаетъ такожъ, щобы передъ лицемъ царя (в третѣмъ актѣ), коли Полуботокъ говорить горячо а рѣдко, старшина тихо розмовляла зъ собою і в загалѣ тая сцена повинна трактуватися трохи зъ болѣшю повагою і интересомъ. Вкѣнци в четвертомъ актѣ сцена арештованія Полуботка і старшини повинна выкликати мѣжъ тою послѣднюю болѣше грозы і зворушенія або бодай резигнаціи а не трактуватися холодно і пасивно. По дотычныхъ дѣвѣхъ лицахъ повинно бути слѣднымъ, що они дѣуть вѣ тюрьму, а не отъ-такъ собѣ на проходѣ! Мала сцена не позволяла і такъ вже розвинути одповѣднѣй средства декорацийнѣ, не позволяла вывести прибочной гвардіи, свиты царя і одповѣдного числа козацѣвъ — нехай жежъ хочъ ті, котрі суть на оценѣ дають одповѣдніи знаки житя, бо инакше рѣчь исторична тратитъ значно на ефектѣ і навѣть добра гра головныхъ лицъ не в силѣ одолѣти загалного злого враженія. Одакъ переходимо до головныхъ дѣвѣхъ лицъ. П. Гембицкий гравъ Полуботка зъ чувствомъ і справедливымъ козацкимъ завязьемъ і мавъ в своей роли мѣсца дуже щасливый, а именн. цілый першій актъ, а одакъ оцену передъ Петромъ Великимъ, котру одогрававъ в зовсѣмъ належитому мѣрою, і оцену акту четвертого (прощанье зъ родиною при узвѣзненіи). Вѣ двоухъ мѣсцахъ за то не годились бы мы зъ п. Гембицкимъ що-до трактованія роль Полуботка — а именн. в оценѣ зъ Меншиковымъ в другѣмъ актѣ і що-до цілого послѣднего акту. Вѣ одномъ і другѣмъ мѣсці проявляє п. Гемб. за богато енергій и надто подѣаєть голосъ. Вѣ оценѣ зъ Меншиковымъ належало-бы особливо зъ початку трактувати рѣчь дуже оіокоійно такъ, щобы в грѣ слѣдне було степенованье ажъ до хвилѣ, коли пропозиціи Меншикова доводять Полуботка до выбуху; — в послѣднемъ же актѣ не належить забувати, що тутъ умирає чоловікъ зложеній недугѣю, котрою одъ довшого часу морять голодомъ. Сновѣдъ і смерть гетьмана Украины повинны носити на собѣ знамена жалю і резигнаціи, але жалъ не той повиненъ проявлятися вѣ выбухахъ плачу і до послѣдней хвилѣ не повинна опускати умирающаго гетьмана повага, бнѣ повиненъ зносити смерть зъ достоинствомъ і зъ достоинствомъ стрѣчати прибывшого до вѣзничѣй царя. А зовсѣмъ вже не годились бы мы на послѣдне раптовне движенье п. Гембицкого в самой хвилі смерти, котре богато мусить стояти здоровья і самого артиста а робити немиле враженье на публикѣ. Коли-бы п. Гембицкий хотѣвъ примѣнитися до тыхъ замѣтѣвъ, то мѣгъ-бы в Полуботку творити креацию, котра одушевляла бы зрѣтельщъ такъ, якъ одушевляла ихъ і теперъ вже гра его в першихъ актахъ, котра выликала частѣ зтолуеженій оплески. Ишій роль булі обсажденій такъ само якъ в минушѣмъ роцѣ зъ тою зміною, що Марусю граля п-нѣ Кирицка, котра вызналась зъ своей роль зовсѣмъ удачно; Улану Толстой п-нѣ Гембицка а Вѣляминона п. Биберовичъ, котрый малу тую роль бѣдавъ старанно і удачно.

Соймъ краєвий.

XXVII Засѣданье сойму зъ дня 25 падолиста.

Пос. Романчукъ і товаришъ поставили нагле внесенне, щобы вѣ регуляриаѣ соймовѣмъ була зроблена поправка, що сойми може урядувати в польскомъ і рускомъ языкѣ. Пос. Романчукъ, мотивуючи се внесенне, сказавъ: Внесенне то поставивъ я яко нагле, бо думаю, що треба, щобы мы, закимъ ще розвѣдемось, пояснили тую похибку, яка єсть в регуляриаѣ. Скажу тутъ лише, що не бувъ вчѣра першій случай, що справоздавецъ промавлявъ зъ трибуны по руски. Прееденесъ такий бувъ уже давнѣйше. (Звертаючисъ до Полякѣвъ:) Вѣ вашѣмъ интересѣ лежать поладити сию справу якъ найкраще, щобы не упала на васъ вина, що вы не хотѣли сен похибки залагодити! Скаже може хтось, що часъ уже за корткій, а передъ нами важна справа бюджетова. На то я скажу, що поладженье мого внесення не забере богато часу, чверть або пѣвъ години, а на тѣлько часу це знайдѣся. Маршалокъ подѣавъ нагльбѣ внесення бѣдѣ голосованье. За наглѣстою голосували лишъ рускій послы і внесенне нагльбѣ упало.

Приступлено до дебаты бюджетовой.

Пос. Н. Волянскій поставивъ при рубрицѣ «театръ» внесенне: Вывѣаєсь выдѣлъ краєвий, щобы дла розбѣзання бѣдоснѣа театральныхъ склянаєть аякету, котра розсѣдѣла-бы ті бѣдоснѣа а выдѣлъ щобы бѣдаєть здаєть справу соймову. — Пос. Крамарчикъ выступивъ противъ позиціи «театръ». На театръ, казавъ, даєсь 44.000, надто богато на теперѣшній часъ. Я бувъ в польскомъ театрѣ і видѣлъ, якъ і що тамъ грають. Театръ той деморализує молодѣжь а артисты грають лишъ якъ за зачасѣ. Ставлю отже внесенне, щобы суму назначену дла театръвъ зменшити на половину а 22.000 роздѣлити дла кружѣвъ рѣзничихъ і на запомоги.

При позиціи «субвенція дла руского театру» забравъ слово о. Татъ Ковальскій і обѣдѣа рускій театръ поставивъ резолюцію до выдѣлу краєвого, щобы вѣ порозумѣню зъ комисією выдѣлу Русоинъ Бѣсѣды розсѣдѣавъ, на скільки театръ рускій заслугує на підвишенье запомоги на 10.000.

При позиціи «Интернатъ Змартвѣхъстанѣвъ 4.500 зр.» забравъ голосъ пос. Король а сказавъ: Знаю напередъ, що голосъ мѣй проголосить тутъ марно, але я сповню свою задачу яко посолъ, коли подѣсу голосъ проти марнованія гроша, і то на цілі несправильный рускому народови, котрый вы тутъ панове уважаєсь за misera contribuens plebs. Не першій разъ приходѣть сѣ позиція вѣ бюджетѣ і не першій разъ подѣаються голоса противъ неѣ, промовляєть бл. п. Ст. Качала. Сказано вчѣра, що мы малѣконтенты. Мы не малѣконтенты, лише домагаємось того, до чого маємо право, що намъ належить. Вы навѣдѣте намъ Змартвѣхъстанѣвъ, котрі нагадують намъ давній сумій часъ, коли то у насъ господарили Бѣзуты. Бѣзуты бѣдорали намъ шляху а Змартвѣхъстанѣвъ мають намъ бѣдорати духовенство. Васъ то гаѣває, що наша молодѣжь остаєсь рускою, що руска интеллигенція росте зъ кождымъ днемъ і що Русь розвиваєсь. Вы намъ: аєте то, чого мы не хочемо, а впрѣчѣмъ що тутъ богато говорити? — преецѣвъ самѣ намѣстникъ сказавъ, що 15 рускимъ посламъ в того не треба дати. (Вѣ палатѣ робитѣсь страшный крикъ Правительственный комисаръ просить о голосѣ. Голосы: Одобрить голосъ! Маршалокъ краєвий зыває посла, щобы говорили спокойно, бо буде мусѣвъ одобрити ему голосъ.) Пос. Король говорилъ дальше и высказувалъ шѣдливѣсть Змартвѣхъстанѣвъ дла Русинѣвъ а скѣчивъ свою бесѣду заявленьемъ, що маршалокъ не дає ему договорити.

Бѣсѣда пос. Короля, выголошена зъ силою, выликала страшне розяренье мѣжъ шляхтою. Вѣ палатѣ зробився гамѣръ а крикъ; множество послѣвъ зажадало голосу. Насампередъ правит. комисаръ заявивъ, що намѣстникъ не говорилъ тыхъ словъ, про які згадавъ п. Король. Пос. Полянскій сказавъ, що Русинѣвъ не можна вѣчимъ вдовольнати і звертаючисъ до Русинѣвъ, нагадавъ онѣгдѣшній слова: Umkehren! umkehren! — Пос. Голытвскій ставъ жартами доказувати, що і бнѣ Русинѣвъ і богато иншихъ таякихъ яєвъ бнѣ мають право заступати рускій народъ. Рускій послы то узораторы. «Мы не можемо вамъ вѣчого дати!» (Пос. Сѣчанскій: Pan nie moze nic dać, bo nie nie masz!) Дальше ставъ Голытвскій доказувати, що коли Таффе сказавъ: 20 Ruthenen, то лишъ дла того, щобы мати вѣ соймі опозицію. Ту нема чого жалуватися на бракъ свободы, бо преецѣ рускимъ священникамъ вѣльно навѣть прошагувати православіе. (Пос. Сѣчанскій: То яснауація!)

По замкненіи дискусіи пос. Король сказавъ, що правит. комисаръ сказавъ будѣто-бы днѣ (посолъ) сказавъ несправду, коли навѣвъ слова намѣстника; бнѣ (посолъ) і его товаришъ чулі, якъ намѣстникъ то на сали говорилъ. — Пос. Сѣчанскій спростувалъ слова Голытвского, котрый наснаує рускому духовенству дѣла, котрі нарушають найсвятѣйшій его чувства, але вже еп. Пельшъ сказавъ, що в Римѣ знуються на тыхъ фарбованыхъ ласахъ. — Пос. Гуричъ запротестувалъ противъ словъ Полянского, мовъ-бы то рускій послы выбравъ була нечестнымъ спѣобомъ і бѣдѣавъ его до актѣвъ выборныхъ.

По сѣмъ ухвалено позицію «Змартвѣхъстанѣвъ».

Дальше велася дебата надъ петицією Общества Качковсого, надъ котрою сойми перейшовъ до порядку дневного.

Година 3. Засѣданье треваетъ дальше.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 25 падолиста. Правительство має предложити парламентови акты в справѣ колоній африканскихъ — Насѣгла тутъ вѣсть, що подорожникъ д-рѣ Петерсъ жие і єсть зовсѣмъ здоровъ.

Парижъ 25 падолиста. Министерство маринарки зарядило пробну мобилизацию флоты на велику скалю.

Мадридъ 25 падолиста. Революція вѣ Бразиліи влынула дуже сильно на тутешній круги республканскій, середъ котрыхъ слѣдно великій рухъ. Ситуация правительства ставъ зъ кождымъ днемъ прикрѣпша.

Лондонъ 25 падолиста. До Бразиліи выслано зъ-одси два кораблі военныхъ. — Скандалъ вѣ клубѣ аристократичномъ прибравъ такъ великій розміръ, що правительство буде змушено поставити сию справу передъ судѣ присяжныхъ. Арештовано богато аристократѣвъ і офицѣровъ, але найбільше скомпромитованій утекли до Европы.

Розкладъ тѣды на зѣльницяхъ державныхъ.
важнѣйшій до 1 падолиста 1889.

Пѣснь лѣтовскаго годинника.

Одходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поѣздъ особый о 5 год. 50 мин. зъ рана. — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи о 10 год. 20 м. передъ полудн. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи-Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поѣздный до Станиславова, Черновець, Сучавы, Яссы, Букарешту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полуднемъ. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова, Черновець, Яссы и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина, Черновець и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшаний до Белзца и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Поѣздъ особый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя. о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ особый зъ Сучавы, Черновець и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Букарешту, Яссы, Черновець, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Поѣздъ поѣздный зъ Букарешту, Яссы, Черновець, Гусятина и Станиславова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ зъ Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшаний зъ Сокала и Белзца о 5 год. 21 мин. по полудни.

Плякаты розкладу тѣды на шляхахъ зѣльниць державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кождой стациі по цѣнѣ 6 кр.

Основано 1880 р.

Götz, Merbs & Lennert
фабрика въденской бавовны
Wien, VII. Andreasgasse 8.

поручаютъ
Вн. господинамъ именно свои фабрики бавовны.

А що згадана фабрика заосмотрена въ найновѣйшій машины, то и фабрикатъ есть найзнаменитѣйшій.

якій лишъ доси выготовлено въ томъ напрямѣ. Цѣны солидны и умѣренны.

Цѣнники и взорѣ можъ оглядати по складахъ Народной Торговлѣ. 3352 (1—13)

Головна выграна зр. 150.000

Тягнене вже 1. грудня 1889.

ЛЬОСЫ ДЕРЖАВНІЙ ЗЪ РОКУ 1869.

продаетъ по курсѣ деннымъ

такожъ промѣсы зъ тѣхъ льосовъ до сего тягненя

на цѣль льосы по зр. 5.—

на повѣ льосы по зр. 3.—

АВГУСТЪ ШЕЛДЕНБЕРГЪ

у Львовѣ

домъ банковій и контора вымѣны.

Выдавшицтво газетъ льосованъ „НАДБЯ“; передплата рѣчна на провинцію зр. 1.80.

Просто одъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегелійскій и самородный за бочку въ 135 литрѣ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110, 120 зр. и выше окрѣмъ транспорту. Бочка не зачисляется.

Полуднево-угорскій почавши одъ 20 кр за литру и выше окрѣмъ транспорту. Бочка зачисляется.

2084 32—? Высладе:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймае Дирекція и филии.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

купе и продае

всякій вартостный паперы и монеты

по курсѣ дневнымъ.

Порученя зъ провинции выповняе одворотною почтою безъ провизіи. 2222 124—0

Случай!

За-для спбизеной поры змѣтъ я закупити цѣль припасъ одной великой фабрики намѣтѣтъ; тому можъ продать кождей пани велику, грубу-теплу намѣтку по дивно дешевой цѣнѣ за

зр. 1.35 а. в.

Сй вельми модный намѣтѣтъ выготовленъ въ сѣрой красѣ (три одѣтъ); „ясна, середна, и темносѣра“ зъ деликатными тороками и темною бордюрою та суть пѣтѣтѣ метра довгй а пѣтѣтѣ метра широкй. Есть се найбольша намѣтка. Розсылае за посылплатою

3.60 Exporthaus

(D. KLEKNER)

Wien, I. Postgasse 20.

Закладаюся

за конку цѣну, що нѣхто зъ моихъ конкурентѣвъ не въ силѣ продавати готову або робити одѣтъ для мужчинъ и хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и заграничныхъ такъ дешево, якъ я. Поручаю мой богатый складъ такъоу Вен. 3109 Духовенству. (17—2)

Замовленя въ мѣсци и зъ провинции выповняются точно и ретельно. На жаданье высылаю взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужской одѣжы гуртомъ и подрѣбно.

Львѣтъ, ул. Галицка ч. 8.

Заложенный 1848.

Для фабрикъ целюлозы!

поручаеся патентованный аппаратъ, котрый не только шо нищать шкѣдливый выпары и очищуетъ нечистыя одпливы, але служить такъожъ до того, чтобы назадъ выдобути сѣркуву кислоту.

Розвѣдаться можна въ Schwarzbürger Cellulose-Fabrik von Richard Wolff in Schwarza 3218 (Saalbahn). (3—3)

Найдешевше жерело

Покрывала на конѣ пѣтѣтѣ метра довгй и широкй	за штуку зр. 1.50
Покрывала на конѣ одинъ и три четверти метра довгй и широкй	„ „ „ 1.80
Покрывала на конѣ зъ жовтымъ волосѣмъ	„ „ „ 2.50
Покрывала на конѣ зъ жовтымъ волосѣмъ подвойный	„ „ „ 3.50
Покрывала палискй, вельми добрый	„ „ „ 8.—
Покрывала тигровый вельми добрый	„ „ „ 12.—
Покрывала шовковй буретовый	„ „ „ 3.50

За готулку або посылплату въ складъ фабричный

3261 (1—50)

Накладомъ редакціи Зеркала

вышла

литографична картина

зъображающа

вѣхъ 16 послѣвъ

членѣвъ руского клубу,

великости великого 4° — всего 200 экземпляровъ.

Достати можна въ редакціи „Зеркала“ по цѣнѣ 25 кр. (безъ пересылки почтовой).

Часть доходу въ розпродажѣ предназначена на памятникъ для Володимира Барвильского

Одно зъ знаменитѣйшихъ австрійскихъ товариствъ убѣдительно на житѣе глядае за способными агентами у Львовѣ и за заступниками въ мѣстахъ повѣтовыхъ. Першешество на заступниковъ повѣтовыхъ мають особы, котры можуть зложити кавцію або поруку.

Зголошеня подѣ знакомъ: „Убѣдительно на житѣе“, poste restante. Львовѣ.

3245 (3—5)

При приближающѣмъ-ся сезонѣ зимовѣмъ, пригадуемо нашимъ П. Т. консулентамъ нашъ

КОКСЪ.

Найліпшимъ и найдешевшимъ матеріаломъ отопляемъ до топленя печи и кухни, та до сѣи цѣли ломанымъ есть нашъ

КОКСЪ.

Такожъ до робѣтъ ковалскихъ вельми придалымъ и знаменитымъ есть нашъ

КОКСЪ.

Продаемо зъ безплатною доставкою (въ мѣсци) до мешканъ кождо сколько-нибудь нашего

КОКСУ,

за зр. 1.60 за 100 клгр. и переробленя печей и кухни до топленя нашимъ

КОКСОМЪ

выготовляемо безплатно.

Зарядъ

Заведеня газового

у Львовѣ.

3221 (9—20)

О.

рочки, маншеты, кофты, калесоны, скарпінки, хустки, краватки, шийки, ру-

кавички и т. п.

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгерѣвъ

Львѣтъ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

ПОВѢДОМЛЕНІЕ

Дня 1-го грудня 1889 буде отворена

Повѣтова Каса щаднича въ Долинѣ

на основѣ статутѣвъ затвержденныхъ Высокимъ ц. к. Намѣстництвомъ у Львовѣ.

Повѣтова Каса щаднича въ Долинѣ приймае вклады до высокости 1000 зр. на одну книжочку и опрощенуе по

5% одѣ ста

та удѣлае позички ипотечны на посылности громадскй, реальности мѣскй зъ пуніалнымъ безпеченствомъ, есконтуе векслѣ, дае задатки на заставы паперѣвъ вартостныхъ.

Прямѣтка. Пов. Каса щаднича остае подѣ контролею Рады повѣтовой, котра ручитъ за дозволомъ Выдѣлу кравого за безпечность вкладокъ и ихъ бдѣвольне опрощенуванье — а такъожъ подѣ безперерывною контролею ц. к. комисаря правительственного.

Долина дня 15-го падолиста 1889.

3257 (1—3) Дирекція.

Антонъ Кожелюжекъ

Львовѣ Рипокъ число 20.

Поручае на теперѣшній сезонъ найновѣйшій канелюхи повѣстныхъ, тверды и мягкы, въ наймодѣйшійхъ фасонахъ власной выработки. Удержуе на складѣ великій выборъ канелюхъ и цилиндрѣвъ Габіа, такъожъ поручае на зиму обувъ повѣстину непромакаему. Приймае цилиндры и канелюхи до бдѣвольне, шарбованя и прасованя. 3230 (2—2)

Цѣнники на жаданье высылае безплатно.

ЛІЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ КАЛУШІИ, почта и стациа желѣзницѣ тамже.

Плучивши на власность по старѣй фирмѣ „Ивана и сына Серафима“ „Ліярню дзвонѣвъ“ въ Калуші, бдѣначену орѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломиі (акъ о томъ своего часу газеты доносятъ) — маю и теперъ на складѣ готовый дзвонъ, выконую окоро замовленя и приймаю старѣ або ушкоджѣнй дзвонъ до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дакуючи воімъ Вн. приходникамъ и фундаторамъ за воѣ дотеперѣшій замовленя въ давнѣйшій сиѣльной а теперъ мой власной ліярни дзвонѣвъ прошу о ласкавой замовленя такъ на поодинокй новй дзвонъ якъ и на цѣль группы. За тревалѣсть матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осылаю припоруцати ихъ Вн. П. Т. публици.

2756 23—24 Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафимъ.

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАЛТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старй вина угорскй лѣтничй и натуральный вина

столовой одѣ 42 кр. бут.

Знаменитый Старки, Житиньскы, Румъ и Араха de Goa.

Старй Мѣды бут. по 1.00 1.50 2.50

зъ лѣтъ. 8 лѣтъ. 15 лѣтъ.

Оригинальный вина шампанскй и праздивый Конякъ

французскй першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГЪ А бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00

и 7.50 зр. 2847 99—?

МАЛЯГЪ БЪЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на жаданье даромъ и оплатно.

бдѣначеный на выставѣ гигиеничной сѣбнымъ медалемъ за старй вина.

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признаня и дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпѣи

за незрѣваный

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.

Пилиптонъ волосю оявому и споловѣлому по колькоразовѣмъ ужитю привертаетъ красну барву. Пилиптонъ не фарбуе. Лише одмолоджуе волосѣ, котре подѣ выплывомъ сѣро бдѣличного средства бдѣзискуе первѣстну барву, мягкость и блдыскъ. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣйше выпадающе волосю вздержуе, цибульки волосей взмѣцнае и до вытворюваня та поросту волосъ побуждае. Дисны покрываються краснымъ волосѣмъ. — Цѣльй флаконъ 3 зр. Повѣ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведженье и покупъ сего лудру суть найліпшимъ доказомъ его незрѣваномъ добротности. — Пудръ княжій на всѣхъ выставахъ бувъ першимъ, а численный медалѣ заслуги, якими его бдѣзначили, найліпше его поручають. — Пудръ княжій не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найнѣжнѣйша мучка рѣстниина, приемно прилятае до лица, надае красну, природну бдѣдость и есть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Роженый для блѣдинокъ и кремовый для шатинокъ и брутѣтокъ, мале пуделко по 70 кр., бдѣльше зр. 1.20 зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усувае зъ лица прищѣ, лишай, угрики, дажуе морщинки и долики основй. Лице одсвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнуетъ до той степени, що яко средство тоалетово-гигиеничне збѣстало бдѣзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговлахъ: ул. Коперника ч. 3, пляцъ Маріяцкй и улица Галицка рѣтъ Вадюва ВЪ КРАКОВѣ Суконицѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

При закупѣ товаровъ просимо покликыватисъ на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣличный редакторъ Ииовъ. Белей.

Печатъ въ фабр. Чернявской

Зъ друкарѣй тав. им. Шварцкоха, одѣ зр. К. Бе. и ч. 20.

Выходитъ у Львовѣ по дня (кроме педаль и рус-
скихъ свѣтъ) о 5-й годича по полудни. Литературный до-
датокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“
выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницу на
перемѣну разокъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Дю-
дзика 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара
почта). У Вѣдн М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mos-
se; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitz-
gasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8,
Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ М.
Naassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ
у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ
въ Границѣ:
а цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на полъ року . . . 9 ар. на полъ року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 ар. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на полъ року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 кр.
Редакция, Администрація и Експедиція поща ч. 24
ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лично на поперекъ
застереженіе. — Редакция неоплачиваетъ вѣстныхъ бѣдъ порта
Подорожне члену коштуе 8 кр. а в.
Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ
стрѣнкою печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 ар. а в.
Подписки числятся по 10 кр. бѣдъ стишка.

Наше судѣбничество карне.

(Далѣе съ соймовою бесѣдою посла Мадейского.)
(Конечъ.)

И то разитъ ошаню, накола въ якомъ
процѣсѣ прокураторъ дѣлаетъ, что обжалова-
ный есть чловѣкомъ въ силѣ вѣку и напе-
жить до кѣлькохъ товариствъ, вже въ той об-
ставинѣ добачае прослѣдъ, що се революціо-
ныстѣ и анархистѣ (Браво!). При томъ вели-
комъ натовпѣ працѣ легко може прайти хвѣ-
ля, де прокураторъ не только не арозумѣе су-
сѣбности, не арозумѣе свѣта, але забуде ро-
зумѣти и людей. Бо прому собѣ представити,
якъ бѣ найкращу пору житя свого прожа-
ве въ томъ зачаровавмъ кружѣ свѣта зло-
чынцѣвъ, якъ арозумѣемо, що больше число
злочынцѣвъ належитъ до найнижнихъ, найпро-
стѣйшихъ та найдакшихъ верствъ суспѣльнос-
ти, то може и дѣйстно часомъ не треба чу-
доватись, що найдсе прокураторъ, котрый,
генерализуючи все, виробить собѣ готовѣ ша-
блони, засновані на тыхъ найпростѣйшихъ
виставкахъ, та чловѣка хочъ-бы высоко о-
бразованого и добре выхованого мѣрнѣ пѣмѣ
свѣта шаблоновъ и побудуе ему найпоганѣй-
шій злочынецъ. Прокураторъ такий не розумѣе
навѣтъ, що симъ обиджае бѣду обжалов-
ваного. И отъ лужаеся недавно, що проку-
раторъ въ любви материнской до сына найшовъ
прослѣдъ, на котромъ основанъ пѣдозрѣнне,
що та мати въ корнѣ сына допустяла
злочынецъ (Голосъ: таке було!) Онъ вже такъ
завыкне односторонно и шаблонно дивитись
на все, что всюды будуче заразъ свѣдѣ
будуе обжалована и неразъ потяне на-
вѣтъ за собою недосвѣдченыхъ судѣвъ пре-
сѣжнѣхъ.

Наведу бодай одинъ прамѣръ. Передъ
кѣлькома лѣтами въ одномъ зъ нашихъ су-
дѣвъ лужаеся таке неимовѣрно, яке хронне
криминалистична одна-одиночѣ пѣзъ запаса-
ла и то у Франціи та же въ XVII. вѣщѣ, а
именно, що судъ одного виновника засудуе на
смерть, а другого на 10 лѣтъ тяжкою вѣзничѣ
за убійство дѣвчаны, котра въ добромъ вѣро-
влю жѣ по нынѣшній день. Дячего? Фактъ
сей голосный въ нынѣшнѣмъ свѣтѣ правни-
чѣмъ, описанный у всѣхъ языкахъ, въ цѣлѣй
литературѣ, а всюды кажутъ, что причиною
такого двоюродного засуду будуче прокураторъ,
котрый штучно будуче обжалована своего
звѣвъ прѣсѣжнѣхъ, а прѣсѣдатель суду не
мавъ на столько енергій, чтобы на ту недо-
стачу звернути увагу судѣвъ прѣсѣжнѣхъ, т. е.
чтобъ ихъ передовѣмъ сынати, чи можна
кого засудити на смерть, накола нема доказъ,
что хтось умеръ. Защитникъ вправдѣ пѣдѣвъ
се пытанье, але прокураторъ бѣдѣвъ, что въ
томъ якъ-разъ лежатъ доказъ великой провор-
ности виновника, что бѣ такъ зручно зумѣвъ
затерти слѣдъ своего збрѣдѣ, та грула такъ
добре заховавъ, что его бѣдѣтъ не можна.

Здаеся менѣ, что сказане мною доказа-
потребу, чтобы власти административной спра-
ву ту управивили. Семъ на се приготавный,
что по нынѣшній рѣчь мѣтъ стрѣвуть мене
замѣтъ. Але я нарочно пѣдвожу тѣ факты,
бо се велитъ менѣ мой обовязокъ, а на злу
волю людей нема средства гарантійного. Може
стрѣвье мене докорѣ, якѣ стрѣвуть мене то-
гда, коли я обговорювавъ судѣбничество ца-
вѣльне. Скажутъ, накола тамъ естѣ, то ты
яко посолъ пѣдвѣснѣ тѣхъ недостатѣвъ въ радѣ
державной, бо она має право зарадити етому
въ дорожѣ конституційной. На се одѣвчу: До-
свѣдѣвъ я самъ и другѣ послы въ парламентѣ
вѣдѣньскѣмъ, что кѣлько разѣвъ выведено
тѣ sprawy въ комисіи або въ повной пѣлатѣ
и домаганосѣ поправки, только разѣвъ уряд-
ники центрального правительства бѣдѣвъдали:
Але-жъ, якъ бы такъ було, то край прѣдѣвъ
уже давнѣйше будъ-бы о томъ высказався, бо
до сего має право на пѣдѣтѣвъ статусу кра-
евого.

Дятого я ту справу выпроваджу на нѣ
въ соймѣ, пересвѣдченый, что передовѣмъ
треба еи тутъ сконстатувати, закнѣмъ будѣ мож-
на еи розобрати у Вѣднѣ.

Имовѣрно дадутся въ кружкѣхъ уряд-
ничѣхъ вѣдѣньскихъ для краю але успѣблен-
ныхъ почути и такѣ голоса, что тому вино-
ватѣ урядники краевѣ, о котрыхъ мы домага-
лися. Не припускали вы до вашого краю у-
рядничѣвъ зъ лѣшихъ провинцій, то теперь
споживайте вашѣ овочѣ. Такий замѣтъ одна-
комъ будъ-бы несправедливый. Я вже указавъ
на то въ моихъ рѣчахъ, что такий несправед-
ливости дѣются и денде, не только у насъ.

Якъ бы сей аргументъ не выстарчавъ,
то скажу ще и то. Передъ пяти роками про-
фессоръ университета краевского, д-ръ Розен-
блатъ, на запрошеніе мавъ въ Товариствѣ
правничѣмъ вѣдѣньскѣмъ бѣдѣтъ на темѣ
гарантій справедливости въ процѣсѣ карнѣмъ.

Отже були тамъ правники выключно зъ
нашихъ краевѣ, головю вѣдѣньскѣмъ, жѣ нась
вѣдѣвъ профессора не було якого. Нѣхто не
сказавъ тогдѣ, что въ практицѣ таке не дѣ-
ветъ. Однѣтъ сей будѣ печатный и въ жадной

литературѣ правничѣй не опрокнѣено того, что
сей профессоръ выголосивъ. А напроваджувавъ
бѣтъ тѣ самы и богато пынѣхъ фактовѣ. Може
бути, что сей або другѣ судѣвъ, сей або дру-
гѣй прокураторъ будѣ мати до мене жалѣ за
критику его дѣланя. Овакожѣ се не бѣдѣе
мене бѣдѣ моего обовязку. Прокураторъ и такъ
зависѣвъ въ суспѣльности нашѣй тои выключ-
ной привилегіи, что нѣхто не смѣе его крити-
кувати. Бо якъ въ дѣвчанку появѣтся коли-
небудь яка критика на прокуратора, то бѣтъ
еи заразъ и конфискуе.

Найже бодай нинѣ дѣзнаеся о такѣй
критикѣ тутъ. А здаеся менѣ, что сею крити-
кою повинѣтъ бѣтъ бути навѣтъ доволеный, бо
на всѣхъ становску публичнѣмъ повинѣтъ
чловѣкъ умѣти знести критику, а навѣтъ о
неи просити. Критика моя була спокійна, не
лична, а часто объективна. Накола-бѣ маю то-
го хто-небудь симъ подражавшѣ, то то було-бѣ
лишь знаменѣмъ слабости, а на слабѣсть
таку мы уважати не можемъ.

Нашамъ обовязкомъ естѣ, стояти на сто-
рожи власныхъ правъ, бо сказано не безъ
причины, что въ суспѣльности цѣро конститу-
ційно управивий, суспѣльнѣсть заживае
стѣлько свободы, на скѣлько собѣ заслугуе и
о скѣлько сама о неѣ дбае.

Дбаймо про-то про вѣольнѣсть, а она
добаеся намъ въ участіи (Громкѣй оплескѣ).
(Бесѣдники гратулюють.)

Соймъ краевый.

XXVII. Засѣданье сойму зъ дня 25 и. от. падолиста 1889.

Се засѣданье, котрого половину подали
мы вчера, мусимо доповнити деякими харак-
теристичными чертами.

Пос. Крамарчикъ, промовляючи за
тымъ, чтобы для театровъ вызначити замѣстъ
44.000 ар. половину с. в. 22.000 ар., а зъ про-
чѣхъ 22.000 прѣдѣлѣти 4.000 ар. на кружнѣ
рѣльничѣхъ, а 18.000 ар. передѣти выдѣловъ кра-
евого на потрѣбѣвъ рѣчь, мотивуеъ свое пред-
ложеніе и лѣхотою пѣльского театру и вѣгля-
дами экономичными. „Молодѣжѣ — казавъ бе-
сѣдникъ — соблазняеся тамъ рѣзными коме-
діями и исторіями любовными. Коли-бѣ такий
театръ звѣхавъ до моего села, я бы поставѣвъ
полицію, чтобы не впускавъ молодежѣ. Нѣшь
экономичный ставъ невысказано сумный.
Пробуваючи у Львовѣ сѣхъ 6 недѣль, пригля-
давая я невѣроятной нуждѣ руского хлопа.
Конѣ его навѣтъ неподбѣй до коней. Якъ же
накаше выглядають другѣ краѣ! Я бувъ на
выставѣ у Вроцлавѣ. Тамъ за малѣ порокѣто
брали майже только, что у насъ за тѣ грошѣ
можно-бы купити пару быковѣ. Добротѣвъ ве-
личезный. Котальня коло копальнѣ. Денде
варѣдъ не дармуе. Кружкамъ рѣльничѣмъ
дала комисіи 5.000 ар., а на театры и музыка
девятѣ разѣвъ только. Коли цѣлый крѣй тер-
пѣтъ нужду, то нехай и „аматоры“ (веселѣтъ)
живаеся за половину цѣны.“

При позиціи „субвенціи для руского те-
атру“ забравъ слово-якъ мы вже вчера
коротко агадали — пос. о. Титъ Ковальскій.
На вступѣвъ заявивъ, что бѣ не хоче розвѣдну-
вати и дѣлѣто не мавъ двѣаги вступити до
руского клубу. „Мало — казавъ бесѣдникъ —
такихъ Русинѣвъ, котрѣ хотѣли-бы выступати
въ дѣвъ единѣсти и згоды, дѣлѣто я буду
промовѣти яко одинъ зъ тыхъ вечесленыхъ.“
По томъ заявленію пос. о. Ковальскій говоривъ
о значнѣ польского театру для польского
народу тогдѣ, коли для польского народу була
тажѣй часѣ а сцена польска мала такѣхъ
людей, якъ Бугуслевскій и Камѣвскій, убо-
гихъ матеріально але богатѣхъ духово. Якъ
передъ тремя роками, такъ и теперь бесѣд-
никъ промовѣвъ за украивѣтчимъ устроймѣ
театровѣ (руско-польскѣхъ), бо ажъ тогдѣ те-
атры зможуть добре вливати на суспѣль-
нѣсть. Потѣмъ о. Ковальскій завернуеъ до о-
дѣннѣ театру польского а руского и сказавъ,
звертаючисъ до Поляковѣ: „Даруйте, панове,
за прирѣ слово, але мушу тутъ сказати, что
вашъ театръ шкодливый — не для насъ, але
для васъ, — я зъ того мушу заключати, что
вашъ театръ рускѣй естѣ добрый. Для нашего
шкодливый естѣ только опереткѣ, але за то має
бѣтъ знаменитѣй штуку, якъ „Гальшка зъ Остро-
га“, „Федько Острожскій“, оперу „Рѣдѣвѣвъ
ночъ“, а незадовго побачитѣ свѣтъ и знамени-
ту оперу Н. Вахнянина „Куцало“. Дуже жа-
лѣю — казавъ далѣе о. Ковальскій, — что
нема тутъ гр. Стан. Баденского, котрый, коли
рускѣй театръ, выгнанный изъ „Народного Дому“
гостивъ въ Радеховѣ, ходивъ на кожѣ пред-
ставленіе а потѣмъ сказавъ до дирекціи: „Я
слѣдѣтъ за вами на сценѣ и по-за сценою и
пересвѣдѣвъ, что честно словняете свою за-
дачу.“ (Потѣмъ пос. Ковальскій поставѣвъ
звѣстѣвъ уже резолюцію.)

Палата ухвалила субвенцію для руского
театру въ квѣтъ 6000 и резолюцію пос. о.
Ковальского.

Сцену при выступленію посла Короля
при позиціи „субвенціи для Змартвѣхстан-

цѣвъ“ мы вже описали вчера, а нинѣ ще въ
дѣ-чѣмъ доповнимъ. Коли д-ръ Король пѣдѣ-
конѣеъ своеѣ промовѣ пѣдѣвъ, что намѣст-
никъ гр. Баденіи сказавъ: Dla tych 15 Rusinów
i tego nie warto dać! — то одинъ повоелѣ-
шляхтичъ середѣ страшного гармидеру кри-
кнувъ: On chyba rozbije sejm! Пос. Поля-
новскій сказавъ мѣжѣ ничѣмъ, что можна
собѣ представити страшну агитацію такѣхъ
Русинѣвъ на провинціи, коли они тутъ такъ
поступаютъ. И тѣ панове — клянуеъ п. По-
ляновскій патетично — называютъ себе пред-
ставителями росейского ludku ruskiego! — Пос.
Голышевскій такожѣ будѣ той гадѣ, что
русскѣ послы не репрезентуютъ Rusi katolickiej
такъ якъ бѣтъ, бо въ интерпелляціи своѣй вы-
ступили противъ того, что староство въ Золо-
чевѣ засудило богомольчѣхъ, что ходили до
Почаева, интерпелляцію пѣдѣлѣли навѣтъ по-
слѣ-священника. Со tam u nich za wyobrazenia
religijne! — Пос. о. Ковальскій заявивъ,
что бѣтъ такожѣ представитель руского народу,
а будѣ такожѣ голосувати за субвенцію для
Змартвѣхстанцѣхъ. — По звѣстѣхъ заявѣ-
ныхъ пп. Короля, о. Сѣчынського и Гу-
рика промовѣвъ же референтъ Явъ Стад-
ницкѣй. Онъ хвалѣвъ интернатъ, бѣдѣдѣвши
его въ товариствѣ одного епископа руского.
Интернатъ теперь уже не чисто рускѣй, але
мѣшанный, и межи молодежѣю тамъ згода. „Вы
Русины тутъ при конституціи маєте свободу.
Запятайте насъ; что то значить гнетъ? Подѣ-
вѣтъся на Россію! Интернатъ не влѣе на
змѣну чувства у патомцѣвъ Русинѣвъ, бо отъ
знаю, что я д-ръ Король, будучи ученикомъ
бравъ польску стипендію им. Гловинского,
а се, якъ бачимъ, зовсѣмъ не змѣняло его
чувствѣ. (Веселѣтъ.)“

При позиціи общества имени Качковского
забравъ слово пос. Скалковскій и ставъ
обширно мотивувати, дячего комисіи
петиціи не уваживши. Бесѣдникъ на усту-
пахъ зъ выдѣвъ общества старався представити,
что тенденцію его естѣ свѣта вражду въ краю.
— Пос. Антоновичъ выступивъ въ оборонѣ
петиціи и старався доказати, что общество не
мае цѣль политичныхъ, ворожѣхъ Полякамъ,
а только просвѣту народу. — Пос. о. Коваль-
скій выступивъ противъ общества Качков-
ского, бо оно сѣе вражду не только межи Ру-
синами и Поляками, але и межи Русинами
самыми, ворогуе на тѣхъ Русинѣвъ, котрѣ сто-
ятъ на основѣ народнои самостоятельности; одинъ
зъ членѣвъ того общества аранжѣвъ пѣломѣн-
ства до Почаева и т. д. Пѣдѣ конѣеъ пос. Ко-
вальскій завернуеъ до рускихъ послѣвъ зъ сло-
вами: „Аче зѣвъ глаголахъ, обличите, аче же
нѣтъ — что мы бѣте? — Пос. Войтъ. Дѣду-
шкѣй говоривъ на тему, якѣ пованный бути
выдѣны для народу, а въ чѣмъ выдѣны обще-
ства Качковского элі. — Пос. Хшановскій
закончавъ дебату заявѣвъ, что зъ п. Ан-
тоновичемъ не варто навѣтъ полемизувати, ко-
ли бѣтъ боронити такѣхъ выдѣвъ, зъ якихъ у-
ступѣ навѣвъ пос. Скалковскій. (Результатъ
дебаты вѣдомый: болѣшѣсть ухвалила перейти
надѣ петицію до порядку дневного; рускѣ
послы голосували за субвенцію.)

При позиціи „субвенціи для бурѣ 1200
ар.“ (я то гуртомъ, а выдѣвъ краевый має
розвѣднувати) забравъ слово пос. Гурикъ и
высѣвъ, чтобы тую субвенцію пѣдѣвѣшати на
1.600 ар. Внесеніе упало.

При позиціи „субвенціи для газеты По-
сланника о. Джульенского зъ Лашана 200
ар.“ промовѣвъ пос. Гурикъ и заявивъ, что
тую суму выпадало або признавати на бурѣ,
або скорше для „Батьовщины“. — За суб-
венцію для „Посланника“ промовѣвъ Впр.
митроп. Сембратовичъ и еи ухвалено.

Потѣмъ принято цѣлу рубрику VII-му
въ квѣтъ 1.006.713 ар.

(Засѣданье естѣри.)

На вечерѣмъ засѣданію, котре велѣся
завѣтъмъ спѣкойно, ухвалено безъ замѣтѣй-
шой дебѣты давший рубрику бюджету.

При рубрицѣ VIII-й (удержавѣе памя-
токъ историчныхъ 13.760 ар.) ухвалено додѣ-
ково ще 500 ар. для заведеня Оссолинскихъ
у Львовѣ, точѣ при томъ пѣдѣчѣе, что добра-
то заведеня майже зовсѣмъ зруйнованъ, а
вина за то паде на кураторію фундаціи и на
выдѣвъ краевый, бо не наглядѣли.

Потѣмъ ухвалено рубрику IX-ту (квѣте-
руекомъ жандармеріи 256.538 ар.), X-ту (доро-
ги краевѣ 793.184 ар.), XI-ту (шпиталь и Куль-
паркѣвъ), XII-ту (шупасы 20.000), XIII-ту (бу-
дѣвы водѣй и меліорации 207.538 ар.). При сѣй
рубрицѣ повѣдомѣвъ правительствѣ комисарѣ,
что правительство постановило арегулювати
рѣку Лѣмницію коштомъ миліона ар. — На
процентѣ бѣтъ позывокъ и на амортизацію дов-
говъ ухвалено 601.631 ар. — На рѣльничѣто
и гѣрничѣто 235.652 ар. — На пѣдѣпанье про-
мыслу краевого и на школы фаховѣ 109.726
ар. (при томъ вѣснано до протоколу соймового,
что въ томъ бѣдѣвъ богато заслуживаеъ бывшій
членъ выдѣвъ краевого Хшановскій). — Для
товариства дябѣвъ въ Станиславѣвъ 100 ар. и
для руского ремѣнничого тов. „Зоря“ у Льво-
въ 100 ар.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Яворова.

[Новѣ товариство „Гараздъ“ въ Яворовѣ. — Шпихлѣръ
громадскій на передѣтъю яворѣвскимъ].

Въ „Дѣлѣ“ була вже згадка, что дня 26
в. ст. версеня с. р. заложили мѣщане въ Яво-
ровѣ товариство „Гараздъ“ для пѣдѣ-
несеня ремесла, промыслу и торго-
влѣ въ мѣстѣ Яворовѣ. Того дня бѣдѣлися
першѣй загальнѣй зборѣ товариства въ сали
уряду громадского, де збрѣлося надѣ 50 май-
же самыхъ старшихъ мѣщанъ и передѣмѣ-
чанъ.

Першѣй промовѣвъ п. Исидоръ Бриттанъ,
котрый уложивъ статутъ сего товариства и
старався, чтобы его конче ввести въ житѣ.
Онъ указавъ на се, якъ пѣдѣвѣвали матеріалѣ-
но нашѣ мѣщане и селяне, и якъ бы тому
можно зарадити, пояснавъ статутъ товариства,
что має заложитися, и заохотѣвъ збрѣранныхъ,
чтобы численно вписувалися до сего товари-
ства, котре лишь добро мѣщанъ має на
гадѣ.

Товариство „Гараздъ“, потверженѣе ре-
скриптомъ ц. к. намѣстничѣства зъ 10. лѣня
1889 ч. 42.520, має на цѣлѣ (§. 2. статута):

Пѣдѣнесене ремесла, промыслу и торго-
влѣ помѣжѣ Русинами взагалѣ, а особливо
помѣжѣ рускими мѣщанѣствомъ и передѣмѣ-
чанѣствомъ въ мѣстѣ Яворовѣ, а то черезъ:
а) удерживанье часонисей и кнѣжѣвъ въ дѣ-
лѣ ремесла, промыслу и торговли; б) черезъ
зачѣтъмъ нашихъ пожиточныхъ часонисей
и кнѣжѣвъ; в) черезъ удерживанье хаты,
въ котрой члены могутъ збѣратися для чита-
ня и разговѣвъ про справѣ, котрыми това-
риство займаеся, и хаты, въ котрой мають
удѣлятися науки ремесла, промыслу и торго-
влѣ; г) черезъ уряджуванье бѣдѣтъ про ре-
месла, промыслѣ и торговлю; д) черезъ вы-
сыланье на коштъ товариства членѣвъ това-
риства або рускомъ молодежи на науку въ ре-
меслѣ, промыслѣ або торговлю до заведеня
краевыхъ або позарѣвнѣхъ, або до поодино-
чѣхъ особѣ, котрѣ занимаються ремесломъ,
промысломъ або купецтвомъ; е) черезъ ста-
ранье о умѣщенѣе на науку въ ремеслѣ, про-
мыслѣ або торговлю рускомъ молодежи, котра
о то згѣдѣлася до товариства; ж) черезъ
спроваджуванье и удерживанье статейхъ або
вандрующѣхъ учительхъ для удѣляваня науки
въ ремеслѣ, промыслѣ и торговлю; з) черезъ
обзнакомлюванье членѣвъ зъ законами, трак-
туемыми про ремесла, промыслѣ и торговлю;
а) черезъ заохочуванье членѣвъ и даванье и-
ниціативы до завязуваня окремыхъ товариствъ
на основѣ закону зъ 9. лѣня 1873 В. з. д.
ч. 70., однакожѣ само товариство не може
вступати въ члены такѣхъ товариствъ.

А найважнѣйшою цѣлю товариства естѣ:
в) Заснованье для Русинѣвъ въ мѣстѣ Яворовѣ
школы промысловѣй зъ выкладовымъ язы-
комъ рускимъ и избѣранье на тую цѣль
потрѣбныхъ фондѣвъ на умѣщенѣе и удержа-
ванье школы — и г) по возможности заснованье
и удержанье бурѣвъ промысловѣй для умѣщува-
ня въ нѣй бѣсплатно або за оплатою учени-
ковѣ народности рускомъ, побѣраючи науку въ
дѣлѣ ремесла, промыслу и торговли; и) заку-
пуванье вѣрстѣтъ, прѣладѣвъ и машинъ до
науки и удерживанье збрѣвъ рѣвнѣхъ вы-
робѣвъ; к) выдаванье творѣвъ научно-
выхъ, пѣдручникѣвъ и часонисей для ширѣня
помѣжѣ Русинами вѣдомостей про ремесла,
промыслѣ и торговлю.

Средствами до тои цѣли суть рѣчны
вклады, прѣходы зъ представлѣнѣ театраль-
но-аматорскихъ, концертѣвъ, бѣдѣтъ, музыкаль-
но-декламаторскихъ вечерѣвъ и завоѣвъ, да-
льше дары и записѣ, добровѣльнѣй складки, збрѣ-
ки за дозволомъ властей и вписове. Члены
можуть бути дѣйствѣй (вкладѣ 1 ар., знѣжена
50 кр.), основателѣ (датокъ 50 ар., котрый
можно складати и мѣсячными рѣтатами по 2
ар.), почетный и спѣмагачѣй. Якъ мѣщанъ за-
являло се товариство, видѣко зъ того, что сей-
часъ на зборѣхъ вписалося 40 членѣвъ. Голо-
вою выбрано п. Исидора Бриттана.

Якъ-разъ сен осени минуло три роки,
якъ въ Яворовѣ заложивъ о. Стефанъ Пе-
тричъ шпихлѣръ громадскій для пѣ-
редѣмѣчанъ яворѣвскихъ. Зъ недѣвъ-
ремѣтъ дѣлѣлися тогдѣ передѣмѣчанѣ за збѣра-
нѣе збѣжа, але теперь уже самы кажутъ, что
шпихлѣръ такий дуже пожиточный и може
стати неодному господаревѣ въ пригодѣ. Яво-
ровскій шпихлѣръ представляе теперь разомъ
зъ будынкомъ, въ котромъ мѣстѣся, вартѣтъ
до 700 ар. и чѣмъ разѣ краше розвиваеся.
Заслуга въ томъ о. Петрика.

Зъ Буска.

[Ярмарки и торги. — Дешевѣтъ коней. — Де жандармеріи.]

Для Буска и околнѣй зѣшла въ новѣй
ерѣ нова благодѣтъ: заведено новѣй ярма-
рки и вѣтрѣки, такъ что теперь черезъ цѣлый

ба тутъ піднести: Правильно покликують в той судъ стороны при карныхъ расправахъ во второкъ и пятницю, а того тиждѣя, коли припадало св. Димитрія, вѣдзавъ дотичный урядникъ людей въ четверть.

— Президентъ краєвого суду карного п. Поглієса, якъ довідуюсь Dziennik Pol., уступає зъ своєю дотеперішньої посади и переходить на становище совѣтника апеляційного. Кажуть, що и прокураторъ п. Гиртлеръ иде за примѣромъ п. Поглієса, лишъ зъ тою різницею, що переходить на совѣтника не до апеляції, але до звичайного ц. к. суду карного.

— Одъ Вн. Д. ра Савчана одержали мы слѣдуюче письмо: Вѣхъ П. Т. моихъ Знакомыхъ и Друговъ, котрі почтали мене Своими письмами, прошу о хвилину терпеливости що-до одповѣди, такъ якъ занята моя въ теперішній хвилі можуть си о кѣлька днівъ опознати. Д-ръ Савчакъ.

— Новый членъ выдѣлу краєвого д-ра Даміанъ Савчакъ родився 13 липня 1847. въ селѣ Новавесѣ на Лемковщинѣ въ повѣтѣ новосандецкомъ, де родичъ его були убогими хлѣборобами, отже числять теперъ 42 лѣтъ. Батько его Антонъ побачивши, що сыймъ має велику охоту до науки, оддавъ его въ 1858 р. до школы нормальной въ Новѣмъ Санчѣ, котру скінчивъ въ р. 1862 и перейшовъ до тамошньої гимназіи, де скінчивши вѣсьмъ класъ, здавъ испитъ зрѣлости зъ одличнымъ успѣхомъ 13 липня 1870 р. Того-жъ року записався на права у Львовѣ, а укінчивъ ихъ въ р. 1874. Позаякъ его родичъ, якъ сказано, були убогими селянами, то Савчакъ, почавши одъ третьої нормальной класъ, мусѣвъ самъ зъ лекцій удержуватися и всѣ школы покінчивъ о своихъ власныхъ силахъ. Крімъ того депомагавъ онъ ще своимъ молодшимъ братамъ въ школахъ, зъ котрыхъ старшій Іванъ ставъ священникомъ, а молодшій Юліанъ лишився по смерті батька на господарствѣ. Думачи стати адвокатомъ, Савчакъ д. 31 грудня 1875 ставъ докторомъ правъ, але одтакъ вступивъ до суду, при котромъ до теперъ служить яко адъюнктомъ. Въ роцѣ 1870 надъ сто рускихъ академиківъ рѣшили заснувати у Львовѣ товариство „Академичну Бесѣду“, для котрої вже управлюючий совѣтъ „Народного Дому“ давъ бувъ хату. Але коли одтакъ горстка академиківъ уступила зъ причини, що більшість рѣшила написати въ статутѣ „рускій“ замѣсть „русскій“, осунула „Академичскій Кружокъ“ и хату призначену для „Академичной Бесѣды“ достала одъ совѣта Народного Дому, Савчакъ зъ п. Каролемъ Пѣдлешенскимъ, Володимиромъ Гузаромъ, Петромъ Липинскимъ, Раф. Стеблецкимъ и зъ иншими рѣшили одступити одъ оснвання „Академичной Бесѣды“ а оснвати „Дружній Лихваръ“ (теперішнє „Академичне Братство“) въ той цѣли, щоби руску молодѣжь на партію не дѣлити, и въ той надѣи, що всѣ члены Кружка вступячи до Лихваря а члены Лихваря до Кружка, въ тѣмъ напрямѣ Савчакъ зъ своими другими трудився черезъ два роки, але на жалъ, безъ успѣху. Савчакъ уже яко академикъ займався горячо справами рускими. Вступивъ въ члены „Просвѣты“, „Руской Бесѣды“, „Товариства им. Шевченка“, котрыхъ членомъ єсть до нинѣ. Практику судову розпочавъ при судахъ львовскихъ, одтакъ перенесено его на провинцію и служивъ по два роки при судахъ повѣтовихъ въ Заліщицкахъ, Вишнѣвичку, Богородчанкахъ, Ходоровѣ и въ Гусятинѣ, а одъ р. 1884 остає при судѣ окружномъ въ Бережанахъ. Всюду, де бувъ, умѣвъ погодити обовязки судѣ зъ обовязками и правами обывателя-Русина, нарѣдъ всюды его за-дѣя его справедливости и приступности полюбили и въ нагороду за те предкаждому ему мандатъ до сойму въ р. 1883, зѣ округа выборного Гусятинъ-Копичинцѣ, котрого не принявъ, и де вставлявся за выборкомъ о. Николы Обичинского, а лише для форми въ послѣдній хвилі прийнявъ кандидатуру зѣ Теревовѣ и тамъ доставъ майже всѣ голоса зѣ округа судового въ Вишнѣвичку. Въ р. 1885 поставлено его кандидатомъ на посла до рады державной зѣ округа выборного Бережаны-Подгайцѣ-Рогатинѣ, але тамъ вѣдѣно, якими средствами перефорсовано Романа графа Потоцкого, котрого выборъ до найбѣшого дня не єсть завершеникований. На день 29 н. ст. вересня 1888 скликало окружне вѣче до Бережанъ, котре дуже гарно удалося а д-ръ Савчакъ зѣ д-ромъ Андрѣемъ Чайковскимъ були головными аранжерами того вѣча. При послѣднихъ выборахъ соймовыхъ поставлено д-ра Савчакъ кандидатомъ въ Бережаны и Подгайцяхъ. Въ Подгайцяхъ великою більшістю голосівъ выбрано его посломъ, а въ Бережанахъ доставъ рѣшность голосовъ зѣ польскимъ кандидатомъ Шелискимъ а жеребъ рѣшивъ въ користь Шелиского. Отсе коротка житєльнєя послѣ подгайцѣго п. члена выдѣлу краєвого. Часопись для народу „Батьківщина“ умѣстила въ ч. 39 зѣ д. 12 н. ст. жовтня с. р. портретъ д-ра Савчакъ.

— Гр. Романъ Потоцкій зложивъ сего дня мандатъ посольскій до рады державной.

— „Народна Торговля“ въ Чернівцяхъ. Черновецкій Русинъ заявля сѣ дуже ревню за отворенє руского складу въ Чернівцяхъ. Досяи узбрано на сию цѣль поважну суму, але она потребує ще колючно побольшеня. Длятого „Вуковина“ одзывается до всѣхъ щирыхъ Русинівъ патріотівъ, щоби внесувались до сего товариства. Одъ зложеної суми зависѣть-ме, чи отвориться черновецка „Народна Торговля“ ще сего року.

— До православної семинаріи духовной въ Чернівцяхъ пришло сего року о принаѣть 7 Волоховъ а 3 Русины. Свѣтла консисторія поступила ообъ сего разу зовсѣмъ справедливо, бо зѣ Волоховъ одного одкинула, а зѣ Русинівъ одного — приймала. Свѣтла-бы-сѣ равноправности!

— „Руска Правда“ Григорія Купчанка — якъ доносить „Вуковина“ — перестала виходити у Відні.

— Посоль Іосифъ Гурникъ зложивъ въ нашій редакції на добродѣйній цѣли: на будову руского театру у Львовѣ 1 зр. для руского „Народного Дому“ въ Чернівцяхъ 1 зр., для бѣдныхъ учениковъ руской гимназіи у Львовѣ 1 зр., для бѣдныхъ учениковъ рускихъ паралѣлокъ въ Перемишлѣ 1 зр. и для бѣдныхъ учениковъ школы лемки Маркіана Шашкевича у Львовѣ 1 зр.

— Выборы до рады мѣною въ Дрогобичи укінчили-

ся. Выборъ п. Охримовича на бурмиистра завершеный. До рады выбрано 20 христіанъ а 16 жидівъ; межѣ христіанами 8 Русинівъ. Въ першомъ кружѣ выбрано о. Тороньского и дир. Борковского, а въ третѣмъ кружѣ о. Нѣмлювца, посла Охримовича и чотирохъ передѣйчанъ. Выборы въ першомъ кружѣ були дуже оживлені, бо жиды форсували 5 жидівъ, а христіанъ 11 христіанъ а 1 жидъ; выбрано же 8 христіанъ, 4 жидівъ, а на заступниковъ самыхъ христіанъ.

— Въ кулуарахъ соймовыхъ оповѣдано собѣ передъ нинѣшнимъ засѣданьемъ велѣмъ сензацийну вѣсть о атерѣ, яка роздѣралася нинѣ рано мѣжъ однимъ рускимъ посломъ а однимъ посломъ станчичкомъ, а котра була епілогомъ вчерашныхъ сценъ въ соймѣ. Станчичковскій посолъ, доставъ памятку на цѣле житє.

— На зборѣ членівъ „Кружка учителей школы высшихъ“ одбудутъ въ Дрогобичи дня 19 с. м., въ котромъ взяли участь профессору гимназіальной зѣ Дрогобича, Стрыи и Самбора, выбрано о. Тороньского Александра председателемъ, а директора Борковского Александра заступникомъ председателя Кружка самборско-стрійско-дрогобичского.

— Выклады въ мужеской учит. семинаріи у Львовѣ застановленъ въ причини епидемичной слабости оцѣ мѣжъ учениками и на дальше, а именно до 2 л. грудня. Того дня записеся на певно школа зъ часовымъ усугубленіемъ тѣхъ учениковъ, котрі бы потребували еще леченя.

— Въ справѣ заразы пыла и ратицъ у худобы. Правительство завѣдало рескриптомъ ветеринарній власти, щоби, коли выгаєе зараза въ якій мѣсцевости, не удерживали тамъ контумаціи довше, анѣжъ вымагає того доконечна потреба, та щоби старались повдержати заразу въ сей способѣ, що примусово заражували-бы худобу.

— Найвышій трибуналъ орѣкъ, що конципіенты адвокаты мають уважати за сталыхъ урядниковъ приватныхъ и тому ихъ цѣборы понизше 800 зр. рѣчно не можуть поднадати кондиктамъ и взалгѣ цивильно-судовой экзекуції.

— Д-ръ Фердинандъ Зрудовскій, бывшій профессоръ львовского университета, котрого брошюру выдану минушого року сконфискувала львовска прокураторія за зневагу религіи, выдавъ зновъ книжочку підъ заг.: Sprüche der hervorragenden Denker der Neuzeit betreffend die Religion und die Kirche, Zurich und Schabelitz 1889.

— Найглубша яма мѣстова. Зѣ кональнѣ нафты въ Слободѣ рунгурекій доносѣтъ, що Американцѣ выкопали тамъ яму о глубинѣ 508 метрѣвъ и 70 сантиметрѣвъ. До такой глубины не докопались еще нѣколи въ Галичинѣ. Соймъ галицкій обѣцяє передъ кѣлькома роками 10.000 зр. субвенції за выкопанье ямы о глубинѣ 500 метрѣвъ и якъ говорятъ, гадають теперъ Американцѣ жадати одъ сойму выплаты сей субвенції.

— Про штунду на Украинѣ пише такъ „Кіевлянинъ“: „Въ Кіевѣ минушого недѣлѣ въ сали збору куницѣ въ присутности губернатора, кѣлькохъ профессоровъ кіевской академіи духовной и численной публики, котра заняла всѣ мѣста въ сали и на галеріи, одбулася конференція зѣвѣтного мисіонаря монаха о. Арсенія зѣ штундистами. Передъ конференціею бѣдѣвано молитву, а одтакъ кѣлпосла штундисты о дозволѣ одбѣвѣти молитву послѣ своего обряду и се имъ дозволено. Штундисты, числомъ 50 особѣ, припали на колѣна и одинъ зѣ ихъ проводирѣвъ, возникъ Семенъ выголосивъ импровизовану молитву а одтакъ по имѣмъ ще чотирѣ штундисты забирали голосъ. На початку конференції о. Арсеній зажадавъ одъ штундистѣвъ вытолковать ему, чому они одлучились одъ православія. Споры въ той квестіи были тематомъ конференції але не довели до нѣякого результату, бо штундисты ставились остро и не давали прямой одповѣди на пытанье. Конференція закончилась о 5-тѣй годинѣ вечеромъ при одбѣваню вечероной молитвы.

— Розправа судовоа о убійство веласѣ сими днями въ львовскомъ судѣ краєвомъ. Въ Рѣчкахъ, пов. равского, одбаласѣ за 30-лѣтнего Ів. Вывироцкого молода 14-лѣтна дѣвчана Текля Павловска. Жили они зѣ-разу въ згодѣ, але одбалѣ почались мѣжъ ними невогодины. Текля сварила сѣ чоловѣкомъ, била его, а мати ея Маріяна Павловска допомагала їй въ тѣмъ. Вывироцкій неразъ жалувался, що жѣнка варитъ пироги для любовниковъ, а его годѣе юнокю. Юнокѣ навѣрилося ему такѣ житє зѣ жѣнкою и онъ выбрався зѣ Рѣчокъ до Сѣдлицъ до своего брата, а жѣнка приймила до помощи въ господарствѣ Онушку Рикмаса, зѣ котрымъ мала любовніи зносины. По повторарѣчнѣмъ прожатию Вывироцкого въ Сѣдлицахъ пошла Текля до священника и вѣдѣта та просила ихъ намовити ея чоловѣка, щоби вернувъ до хаты. И такъ сталося; дня 9 серпня с. р. вернувъ Іванъ Вывироцкій до хаты, та на свое лихо, бо въ ночи зѣ 11 на 12 серпня, коли почувавъ въ полѣ коло выгаемого проса, убивъ его тохъ въ полѣ. Оубійство подозрѣвали Теклю и ея любовника Онушку Рикмаса. Прокураторія обжалувала Онушка Рикмаса яко убійника а Теклю Вывироцку и Сѣку Салитру за собѣвѣновныхъ. Сѣка Салитра, чуучи одъ Текль, що Іванъ не знає заходити коло господарства, дала їй таку раду, щоби Івана позбавити житя: „иди, наскребай порошокъ зѣ пяти фугурѣ святыхъ, змішай се зѣ конскимъ потомъ и завдай чоловѣкови а на певне умре“. Подчасъ розправы заступникъ прокураторіи п. Гайдереръ одступилъ одъ обжалованя противъ Сѣки Салитры, а поддержавъ обжалованье въ повѣдї основѣ противъ Рикмаса и Текль. Судѣ присяжній одповѣли такъ на пытанье що-до вины Текль 12 голосами. Трибуналъ одѣлъ проводомъ совѣтника Савчиньского засудивъ Онушка Рикмаса на кару смерти и Теклю Вывироцку на 10 лѣтъ тяжкой вѣзницѣ. Защитникъ Рикмаса зголосивъ одякѣ неважности. Обжалованныхъ бороили адвокаты д-ръ Ляленъ, Макъ и Мекхесъ.

— Стрѣжѣ робѣтниківъ при выробахъ зѣ перловыхъ матицъ у Відні триває вже кѣлька тиждѣвъ и не прийшло ще до згоды поміжъ майстрами а 4000 стрѣжкучама робѣтниками. На заявленье майстрѣвъ, що годѣ подѣвѣшати платню робѣтникамъ, бо не выдержали-бы конкуренції зѣ заграничними выробами, заявили робѣтники, що не довго такой станъ буде тревати, бо до 8 дѣвъ ихъ

товаришѣ у Франціи, Нѣмеччинѣ и Чехіи застрѣяють, то и товари зѣ-вѣдтамъ упроваджуваный значно подорожѣ.

— Ярмарокъ на дѣвчата одбувалъ недавно въ сербскомъ мѣстечку Сомборѣ. Послѣ старинного звичаю сербскі дѣвчата приходили до шинковъ при головной улицѣ, а хлопцѣ или при музичѣ и приходили оглядати дѣвчата. Звычайно дѣвчата цѣле свое придане носять въ золотыхъ монетахъ при своемъ уборѣ, але що сего року якъ разъ подчасъ ярмарку бувъ зливный дощ, то дѣвчата не прибралосѣ въ свои уборы, а тѣмъ самымъ и оборотъ на торзѣ супружескомъ бувъ дуже слабый.

— Дробній вѣсти. Громада Стубѣико, пов. перемыского, одержала одъ цѣсаря 50 зр. подпомогі на будову школы. — Село Нагоряны зѣ Поршню, Солонку великою и малою въ повѣтѣ львовскомъ купивъ кн. Юл. Пузина, влститель Наролѣ, одъ графинѣ Цитали. — Въ Косовѣ одбулось дня 21 н. ст. падолиста вѣнчанье п. Евг. Збударского зѣ панною Еленою Альсбюной. — Въ Станиславовѣ померла Кавера зѣ Осадѣвъ Копачева, мати совѣтника судового, въ 70 роцѣ житя. — Кн. Павло Сапѣга, вернувши зѣ своей цѣлѣбной подорожи по Востодѣ, зголосивъ до урядованя въ перемыскомъ староствѣ, де онъ єсть комисаремъ повѣтовымъ. — Въ Волыцкѣ на Буковинѣ погребъ до гла паровый тартакъ, власность греко-католического фонду религіиного. — Величезну де-стилярну нафты въ Печенижинѣ, власность акціонной спѣлки, Виденманъ Кляйнъ и Щепановскій, вынаймлено краєвой спѣлкѣ, котру завязавъ п. Щепановскій.

Соймъ краєвый.

XXVIII-те засѣданье сойму зѣ д. 26 н. ст. падолиста 1889.

Передъ приступленьемъ до порядку дневного дѣятаня слѣдуючу интерпретацию посла Романчука и товаришѣвъ до правительственного комисара:

Презесъ кураторія коломыйской школы жидѣвской, адвокат д-ръ Милыромъ, розголосивъ по мѣстѣ Коломыи, що ново именований ц. к. староста Мясновичъ, кола згадана кураторія ему представлялась, на запытанье, якъ мають жидѣвскій выборѣвъ поступати при выборахъ мѣсанхъ въ Коломыи, одповѣвъ ему, що лише имъ свободно, кобы только не выбрали вѣякихъ Русинівъ. Въ наслѣдокъ тон бесѣды всѣ тіа элементы, котрі до 1885 р. лихивъ зарядомъ руйновали мѣсто, докѣ выдѣлъ краєвой ихъ господарѣвъ не положивъ вѣнця, набрали зновъ духа и сполучились не только противъ Русинівъ але и противъ всѣхъ христіанъ. Взагалѣ тамошне староство, именно ц. к. комисаръ Вайдовичъ, подѣ плащикомъ побороуваня москальофильства, поступавъ такъ, якъ коли-бы хотѣло очевидно помогати згаданнымъ элементамъ, котрымъ проводятъ кліка покупныхъ писарѣвъ, напѣтнована колюче наивысшою властею автономичною краю, щоби зновъ прійшли до заряду мѣста. При такой помощи порядна людность мѣста на публичныхъ агромажєнахъ буває терроризована, до слова не додущена, репрезентация мѣста безвѣщена и т. д.

Зваживши, що такѣ поступованье ц. к. правительственной власти нарушає свободу автономіи, шкодѣтъ интересамъ мѣста, подопує повагу ц. к. правительства, негѣе рѣзкоправность народну:

одбѣсавій запытуютъ ц. к. правитель-

ство:

1) Чи знає оно о тѣмъ поступованю ц. к. староства коломыйского?

2) Що оно гадає зрѣбѣти, абы тому поступованю вѣсѣ положили конецъ и усторонили дѣло, абы яке черезъ то вже сталося?

3) Чи я якъ гатає оно постаратисѣ, щоби интересы мѣста Коломыи не були наруженъ на шкодѣ?

Ю. Романчукъ. Савчакъ, Король, Рожанковскій, Сѣрто, Оуневскій, Герасимовичъ, Мандичевскій, Гаморакъ, Гуракъ, Барабашъ, Кулачовскій, Олпінскій, Сѣвичскій, Антоневичъ, Телишевскій.

По сѣмъ промовѣвъ пос. Щепановскій и заявивъ, що на прошенье маршалка калуской рады повѣтвой Коморницкого простѣе фактъ, котрый подѣяє въ соймѣ пос. Романчукъ а именно, що выдѣлъ рады повѣтвой розсылавъ окружники до начальниковъ громадъ, въ котрыхъ вызыває ихъ до агатаціи за маршалкомъ. Пос. Щепановскій вѣзавъ отже на то, що въ тѣхъ окружникахъ подана була адреса до комитету выборного, котрый мавъ свой лѣкаль въ будучиу рады повѣтвой. — Пос. Романчукъ одповѣвъ на то, що коли вѣдѣ доказувать, що выдѣлъ повѣтвой въ Калущѣ мѣшався до агатаціи выборной, то опираєся на слѣдуючыхъ точкахъ: 1) на окружнику була печатка рады повѣтвой; 2) що бувъ на имѣмъ подписъ заступника маршалка; 3) що въ имѣмъ было сказано, щоби о акціи выборной подавати до вѣдомости выдѣлу повѣтвой; 4) що окружники высылалосѣ до начальниковъ громадъ, котрі ихъ фактично уважали за письма урядовъ.

По сѣмъ приступлено до порядку дневного и ухвалено на внесенье пос. Мадейского завѣдваня правительствомъ: 1) щоби оно для у-сѣтливѣшюной обороны свободѣ и чести горжавъ державы поробило одповѣдній заряженя, котрі не допустити-бы до несправильностей въ выконуваню закона карного; 2) щоби вѣзавъ подѣ розвагу, ян не треба-бы змѣняти процеду-ры карной; 3) щоби поробивъ одповѣдній страна, щоби §§. 183—189 буля якъ найточ-нѣйше выконуванъ. — При сѣмъ внесеню про-мывавъ пос. Криницкій я доказувать, що власть прокуратора єсть досѣ обмежена, у насъ не може такъ бути якъ въ Франціи — а зѣ Англією нашего краю не можна порѣвну-вати, бо тамъ суть зовсѣмъ инші одбасыны. Вже внесенне пос. Мадейского одбѣсавіи, що у насъ нема зѣбныхъ правникѣвъ. Тутъ не

дастьсѣ нѣчого зрѣбѣти, тому помогутъ хѣба школы. Послѣ погляду бесѣдника дѣеса такъ, що судія уздобненый въ цивильномъ оддѣлѣ, у-живаєся до справъ цивильныхъ а уздобненый въ оддѣлѣ карныхъ до справъ карныхъ. Бесѣдникъ каже, що не добавѣвъ того, щоби лише мо-жѣмъ судьямъ придѣлювано слѣдства и щоби они старались пересекучіею приподобатисѣ прокураторамъ. Суды не могутъ числѣти на загалѣне вдовольнє. Тому може зарадити лишь повага судейска. Що-до датъ, якѣ на-вѣвъ пос. Мадейскій, то они посла пос. Кри-ницкого не точны и бытъ ихъ простѣе а потѣмъ заявляє, що буде голосувати за внесенемъ комисіи.

Пос. Телишевскій доказувать, що прокураторія на простѣй донесеня анонимный вѣде заразы слѣдство и арештуя людей безъ повѣреня правдивости довоусъ. Пос. Криниц-кій каже, що мусѣтъ бути двѣ стороны не-вдовольнѣ прокураторъ и сторона противна. Розумѣю, що сторона противна може бути невдовольна, але зѣ бѣди приходитъ прокура-торъ до того, щоби бувъ невдовольный, кола процесъ не выпадѣ по его мысли. Бесѣдникъ заявляє, що буде голосувати за внесенемъ комисіи.

По ухваленю повышого внесеня, зала-гождено же внесеня пос. Телишевского и Ни-колая Торосевича въ справѣ впису до книгъ грунтовоыхъ и праступлено до дальшюй дебаты надъ бюджетомъ. Ухвалено доходы, а одтає и цѣлый бюджетъ. Потѣмъ промовѣвъ пос. Романчукъ: По скѣпичноу розправѣ бюджет-овой мущѣ спростувати кѣлька фактѣвъ: Пос. Голытѣвскій сказавъ, що Русины черезъ 20 лѣтъ не заявляи свои вѣрности для держа-вы и католической церкви. Я не хотѣвъ бы мо-ими словами ще збѣлшати то розразненье, яке запанувало тутъ одъ вчера въ наслѣдокъ деякихъ бесѣдъ и деякихъ киненыхъ слѣвъ. Скажу лишь, що Русины буля и суть завѣсѣ-ды лѣоальными, только-жѣ та лѣоальность не значить ще услугу для кождочасного прави-тельства. Русины суть таковы и вѣрны като-лической церкви, только противны системѣ, ко-тра хоче мата католическу церковь за средство до попятныхъ цѣлей. Другій фактъ такий: Пос. Менцинскій и другіи сказали, що зѣ три-буны не промовлявъ нѣколи рускій посолъ по руски; на одѣставѣ стенографическихъ записокъ констатую отже, що промовлявъ пос. Коваль-скій и цѣла палата выслушала его рускомъ промовы. При тѣмъ констатую и то, що од-носныи нашѣ теперъ такъ потѣрѣлися, що рускій послы не могутъ теперъ вже и зѣ три-буны промовляти.

По залагожденоу деякихъ помѣншихъ справѣ вычерпано порядокъ дневный а пос. Голытѣвскій поставивъ внесенье, щоби всѣ не залагожденныи петиціи внесеня передати вы-дѣлову краєвому до залагождения. Внесенье правято.

Одѣсля заявивъ маршалокъ, що одержавъ письмо одъ наѣбѣтника, въ котромъ цѣсарь зваливъ поручити, щоби соймъ галицкій нинѣ закрыто. Секретарь дѣлятивъ се письмо а мар-шалокъ тогда промовѣвъ: Кѣнчимо нинѣ пер-шу сесію соймову. Закрываютъ соймъ пере-ходжу въ мысляхъ тѣхъ кѣлька тиждѣвъ, въ котрыхъ мы тутъ радыли. Мимо нашихъ щирыхъ змаганъ и рѣзной работы въ коми-сіяхъ, виджу, що резултатъ не такъ добрый, якъ повиненъ бути. Думаю, що причиноу того було, що нововыбраныи послы мусѣли насампе-редъ познакомитисѣ зѣ собою и зѣ своими ро-ботами. Маю надѣю, що нь другій сесія ро-бота буде успѣшнѣйша и что выдѣлъ краєвой сповнитъ свою задачу. Лѣшь на другій сесія треба буде ще больше робѣти рѣзницю мѣжъ больше и меньше важными справами. Не буду тутъ вычѣсляти всѣхъ робѣтъ а зверну лишь на одну увагу т. е. на то, что соймъ зѣ своего убогого бюджета вынуживъ таковы частину для дѣтвеныхъ неурожаєвъ. Незабудаймо при тѣмъ, что велика помощь прійшла краєви таковы одъ того, котрый все по бѣдѣвѣи про-нашъ край промышленности, одъ нашего Найяснѣй-шого монарха, котрому тутъ поднесѣмъ за то трикратно: „Многая лѣта!“ (Послы повтара-ють: Многая лѣта! Niech żyje!)

Пос. Яворскій подѣкнуетъ одтакъ мар-шалкови и наѣбѣтникамъ, а маршалокъ дяку-ючи соймѣ за его щирѣсть и прихильность для себе, зложивъ таковы подѣку Виреосъ. митрополитови яко маршалкови сойму. На сѣмъ закончилась сегоднѣшня сесія и послы розѣхались домѣвъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 26 падолиста. Комисія для за-кона карного має ще сего тиждѣя закончить свои наряды. — Конференція епископѣвъ має зѣбратисѣ за два мѣсяцѣ.

Прага 26 падолиста. По бурливыхъ сценахъ зѣ причини памятника для Гуса за-крыто соймъ чешскій.

Римъ 26 падолиста. Вчера одкрывъ ко-роль парламентъ престольною бесѣдоу, въ котрой сказавъ, що въ наслѣдокъ змаганъ е-го и его союзниковъ удержанье мира єсть нинѣ певнѣйше якъ коли небудь инде и що нагромаженный матеріалъ военный ще довго не буде ужитый.

Берлинъ 26 падолиста. Nordd. Allg. Ztg. доказує, що нове правительство брази-лійске єсть досѣтъ сильне, щоби удержати порядокъ и длятого нема потребы высылати до Бразиліи кораблѣвъ военныхъ.

Каиръ 26 падолиста. Дервишъ збира-ють зновъ значній силы коло Омбурраманъ и въ Донголи.

КОНКУРСЪ.

Выдѣлъ Рады повѣтвон въ Дрогобичи розписуе конкурс на посаду надзирателя дорѣгъ зѣ мѣсяцемъ замѣшкани въ Дрогобичи, зѣ платнею 480 зр. в. а. и додаткомъ на обѣздъ 120 зр. рѣчно. Поданя осмотреній свѣдоцтвами и метрикою роджена вносити треба до Выдѣлу повѣтвон въ Дрогобичи до дня 20 грудня 1889.

Одъ Выдѣлу повѣтвон.

Дрогобичъ дня 16 падолиста 1889.

3258 1—2

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ обезпечень въ Празѣ.

Убезпечайте будынки и збѣжа!

Мало такихъ лѣтъ, чтобы рѣшиться безъ всякихъ ударовъ элементарныхъ мѣгъ дочекаться живнѣ; а дождѣсь ихъ, якъ великимъ знищеньемъ для него есть огонь, который не лишъ его будынки но и всю его надѣю, збѣранный хлѣбъ ему въ кѣльяхъ хвилѣхъ забирае и обертѣе въ пошты.

Такимъ несчастьемъ пригнетенный рѣшиться цѣлкомъ обездѣе, на-коли онъ не пострадалъ завчасу еще о належитой охоронѣ для своего майна заасекурованьемъ въ ретельномъ заведеніи.

Небезпечность огню, яке именно въ осени въ тѣло пабулованихъ осадѣхъ и будынкахъ переповненыхъ всякими запасами есть велике и наклады на каждого правого господара, дающаго о добро свое и своей родинѣ, пильный обовязокъ, не лишати своего майна безъ асекураціи.

Для господарѣвъ подае добру охорону осоеенно банкъ взаимныхъ обезпечень „Славія“, который совѣстно и заразъ ликвидуе шкody при помочи двохъ мужѣвъ довѣря, зѣ которыхъ одного самъ пошкодованный выбирае, при чѣмъ „Славія“ шкody въ цѣлости и заразъ вынагорджуе.

Въ загалъ „Славія“ стараетъ подавати своимъ членамъ що разѣ больше користей и зобовязани свои напротивъ членѣвъ якъ высшѣйшѣе сповини.

За думе умѣрковану оплату обезпечѣ „Славія“ не лише будынки, аныряды господарскіе, худобу и т. д., але на часъ довольный, уже одъ 3 мѣсяцѣвъ почавши такожъ запасы збѣжа и пашу въ забудованяхъ, оборогахъ и стѣртахъ.

Не повиненъ бы проте нѣхто позбѣстати безъ обезпечѣня, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при такъ грѣзномъ небезпечествѣ и такъ подупаломъ станѣ экономичномъ цѣлого краю, подѣ вельми користными условиями асекураційными, якъ дае „Славія“.

!! Убезпечайте-жъ будынки безъ перервы и збѣжа хочъ на часъ молотбы !!

Внесени до обезпечѣня приймае Головна репрезентация банку „Славія“ у Львовѣ, улица Коперника ч. 5 и кожде мѣсяце Заступни-тво того банку.

3074 (11—2)

Головне заступництво бан. „Славія“ у Львовѣ.

На зиму!!!

Внов. Духовенству, Ви. пп. дѣла-рямъ, лѣсничимъ, урядникамъ фа-бричнымъ, економамъ и кождому, чтобы охоронити передъ простудою

поручае 1 трикотажный кафтанъ флисовый и 1 тапъ погавицъ разомъ зр. 275 те саме для женщинъ . . . 3—

кафтаны для дѣтей зр. 1—150 Посередничать при заовленіи

I. oester. Handelsaunkunfts - Bureau

3175 in Brunn. (19—30)

ВРИ-

твы правдивый швейцарскій и ан-глискій, мыльнички, ремѣнь и мраморки до острѣня, мыла. 2537 пензль и т. п.

поручае найдешесше

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлы мужеского, товаровъ галантерей-ныхъ, вырѣбѣвъ рукавичныхъ, парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛЯНГНЕРѢВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

Подѣ гарантією!

Нема нѣчо лѣпшого

3100 паде 6—12

Француску Масу

помостову

до запусканя твердыхъ або

мягкихъ помостѣвъ

одинокій складъ:

Алоейсій Гиберъ Львовѣ

ул. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

у л. Кароля Любика 13.

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провизію плачу за посеред-ництво въ продажѣ на раты законно дозволенныхъ лѣсовъ.

Wechselhaus H. Fuchs,

Budapest, Franz Deakgasse 12.

3232 (6—10)

ВЪ КНИГАРНІ

Старопопийского Института

можно купити:

Всѣ творы музичні, до спѣву и на фортепіанѣ, якъ галицкихъ такъ и украин-скихъ музиковъ, пр. повный комплектъ творѣвъ Лисенка.

Взоры украинско-рускіе до вышиванъ.

Всѣ выдани повѣстей и творѣвъ науковыхъ якъ га-лицкихъ такъ и украин-скихъ.

3127 (15—20)

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

оручае добру и выдатну каву спро-паджену безпосередно одъ проду-вентѣвъ зѣ Америкъ полувною.

Комштуе у Львовѣ.

1 кильо 190 зр.

кава палена 1/2 кильо 120 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 960 зр. франко.

оббирателямъ надѣ 50 кильо опуст.

Не маю зовсѣмъ тѣхъ родѣвъ кавы, который оголо-шуютъ иншіе подѣ назвою мого знамени. Спродажую каву просто одъ продувентѣвъ, шъ можно доказати, и продаю ея най-мѣнше о 20%, дешевше якъ хто по-будъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-на достати каву вже лишь зѣ че-твертой руки, а то для того, що продувентъ спрдае гуртовниками на мѣсяцъ, той знову гуртовники въ Европѣ, одъ тѣхъ купце ком-сѣонеръ, а одъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсячного або подорожне-чого. Впрочемъ може кождый самъ переконается, чи достане до иде по той цѣнѣ такую каву якъ моя, що до якості и смаку. 3237 (54—2)

Найдешесше! SCHIFFON-BY, SHIRTING-И, Ивана Ріда у Львовѣ. Принимать жадање поспѣшно.

На пляцу Каструмъ

Щоденно отвореный одъ 10 год. рано до 9 год. вечеромъ

КАРОЛЯ І. ЛЮБКИ

великій

исторично-драматичный

МУЗЕЙ

Выставка пластично-механичныхъ фигуръ восковыхъ при-родной величини зѣ митологіи и исторіи мѣжь иншимъ: Вели-чая группа Клеопатра, якъ плыве по Нилу на стрѣчу Антонія; австрійска родина цѣсарекъ; архикнязь Рудольфъ на катявали; король Иванъ III. Собскій; генералъ Буланжъ; цѣсаръ: Виль-гельмъ І. и Вильгельмъ II.; князь Бисмаркъ; послѣдній хвилѣ житія царя Александра II.; Аморгъ и Венусъ; прорѣзъ гортанки и расъ въ гортанцѣ у цѣсаря Фридриха III.; и многіи инші.

Вступъ одъ особы 20 кр. Войсковій пинше фельд-вебли и дѣти платятъ 10 кр.

227 (7—5)

Приватистъ 8 клясы

глядѣть лекціи до ученіковъ нѣз-шой гимназіи або шкѣлъ народ-ныхъ на провинціи, найрадее въ домѣ священника. Адреса: Миронъ въ Товиачи, poste restante. 3251

СКЛАДЪ ФУТЕРЪ

С. Фішера

стѣ теперь при улицѣ Те-атральнѣй ч. 11 (де каварня 3142 вѣдѣнска). (10—10)

ПОВѢДОМЛЕНІЕ

Дня 1-го грудня 1889 буде отворена

Повѣтова Каса щадница въ Долинѣ

на основѣ статутѣвъ затвержденныхъ Высокимъ ц. к. Намѣстни-ствомъ у Львовѣ.

Повѣтова Каса щадница въ Долинѣ приймае вклады до вы-сокости 1000 зр. на одну книжочку и опроцентуе по

5% одъ ста

та удѣле позички ипотечной на поспѣлости громадскіе, реальности мѣскіе зѣ пупиларнымъ безпеченьствомъ, есконтуетъ векслѣ, дае задатки на заставы паперѣвъ вартѣстныхъ.

Примѣтка. Пов. Каса щадница оставъ подѣ контролею Ра-ды повѣтвон, котра рудитъ за дозволомъ Выдѣлу краевого за безпечность вкладокъ и ихъ одвоудѣе опроцентованье — а такожъ подѣ безперерывною контролею ц. к. комисаря правительственного.

Долина для 15-го падолиста 1889.

3257 (3—3)

Дирекція.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найпередиѣйшій перфумы, тоалетовой воды,

обзначенъ медалями заслуги и двома дипломами узнаня,

именно:

Перфумы: ламповая, рожана, резедова, монва-лѣва, Ylang-Ylang, Оропах, Jockey-Club, геліотропова, Ess Bouquet, пажмова, Millefleurs, и т. д. Фляконъ по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 150 и т. д.

Перфумы королевы Марисенки, 2 зр. флян. одзначаея дуже приимнымъ, цѣ-товымъ запахомъ. Фляконъ мен-шій 95 кр., большій 1 зр. 80 кр.

Вода варшавска, подвойна и вода левандово-амори-ва, суть загално уживани до роз-прискуваня въ салонахъ за-дѣн своего приемного, милого и лабѣдного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Вода левандова, въ кѣльяхъ оддыхахъ и ро-дахъ, передній и найпередиѣйшій. Фляконъ по 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 150.

Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ складахъ: улица Коперника ч. 3 и улица Галицка, рѣгъ Валовой Въ Краковѣ Сукопицъ ч. 20. Въ Чернівцѣхъ рынокъ ч. 2; заразомъ у вѣхъ перворядныхъ складахъ и антикахъ.

Маріяцелскій капль жолудковій.

знаменито дѣлающій у вѣсхъ недугахъ ложудка.

Незрѣванный при браку алегити, слабѣмъ жолудку, воспа-лѣмъ оддыху, квансѣмъ оддыху, колѣмъ, катаръ жолудка, вѣзъ, жовтачѣ, одхипно и блѣвно, болѣ головы (если по-ходить зѣ жолудка), корчакъ жолудка, заднено, перетяжено жолудка стравами и напоями. Цѣна фляшочки разомъ зѣ при-писомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Центр-розсылка черезъ антикаря Carl Brady, Kremsier (Моравя). 3135 (9—43)

Осторога! Правдивый Маріяцелскій капль жолудковій рѣзно фальшуютъ и наслѣдуютъ. — На знакъ правдивости муситъ кожда фляшка бути зави-лена въ червоне запакованье, заосмотрѣе въ понышю марку охоронну и при кождѣй фляшочкѣ на приписъ муситъ находити, ще сей приписъ друко-ванный въ печатни Г. Гуса въ Кромержу.

Маріяцелскій

пигулки розвѣльняющіе.

Одъ лѣтъ уживаніи зѣ найлѣпшимъ успѣ-хомъ при задненіи и заорѣ пи-гулки подрабляються теперь много-кратно. Треба тому уважати на поны-шю марку и на подписъ антикаря С. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделка 20 кр., ролѣка въ 6 пуделокъ зр. 1. — Если грошъ приписѣе наперъ дѣ то зѣ припис-кою волюно одъ оплати коштуе 1 ролѣка зр. 120, 2 ролѣки зр. 220.

Маріяцелскій капль жолудковій и маріяцелскій пигулки розвѣльняющіе не суть потайнымъ лѣкомъ. Приписъ есть поданный при кождѣй фляшочкѣ и пу-делку на способъ ужити.

Маріяцелскій капль жолудковій и маріяцелскій пигулки розвѣль-няющіе можна купити: у Львовѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюмен-фельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Якова Пипеса, Жиг. Рукера, Кар. Скленинского, І. Велюрского, Ари. Раппапорта; — въ Велѣзѣ у ап. Гросса; — въ Бѣбрѣ у ап. Бальбины Мендлицкой; — въ Березнахъ у ап. Ад. Дурста, Іос. В. Лобоса; — въ Бучачѣ у антикаря Корниа Лекницкого; — въ Чортковѣ у ап. Людвика Носса; — въ Долинѣ у ап. С. М. Траунфельнера; — въ Дрогобичѣ у ап. Айхмилера, П. Парти-кевича; — въ Глинянахъ у ап. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ап. Чер-ского, Пекарского; — въ Овѣрній у ап. І. Черемиского, М. Заградника; — въ Озерянахъ у ап. А. Браньского; — въ Краковѣ у ап. Фел. Вальчака; — въ Камѣницѣ Струмиловѣ у ап. Кар. Пипеса, Кароля Пипеского; — въ Коппичинахъ у ап. Редера; — въ Мостахъ Великихъ у ап. І. Жолин-ского; — въ Мельниці у ап. Кроковского; — въ Немпровѣ у ап. Предри-вирского; — въ Олеску у ап. А. Кофлера; — въ Перемышлянахъ у ап. Омеа. Барановского; — въ Радехѣ у ап. Яскевича; — въ Роздолѣ у ап. Людв. Мервиньского; — въ Самборѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша; — въ Сколѣмѣ у ап. С. А. Лещковского; — въ Сокалі у ап. Евг. Вальчан-ского; — въ Старѣмъ Мѣстѣ у ап. Ад. Палеского; — въ Стрыю у ап. Чалбазаного, В. Коморовского; — въ Скалѣ у ап. Адальб. Ропальского; — въ Турѣ у ап. М. Пшонга наслѣд. — въ Тернополѣ у ап. Леона Флишманна и Фр. Имругевича; — въ Золочевѣ у ап. Франца Петеша, А. Раппапорта; — въ Журавѣ у ап. Іос. Л. Томашевского; въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; — въ Збаражѣ у ап. І. Круга; Варяжъ: ап. Жиг. Кокацій; Лоцатинѣ: ап. Ст. Гринфельдъ — а такожъ по вѣсхъ антикахъ въ Галичинѣ.

НОВО УСТРОЕНЕ

3149 (8—12)

ЗАВЕДЕНІЕ ПОХОРОННЕ БРАТѢВЪ КУРКОВСКИХЪ

у Львовѣ при улицѣ Собѣекого ч. 10.

Устроено похоронъ почавши одъ найпростѣйшихъ до найвеличавшихъ для вѣсхъ становѣ, а полагоджуючи зѣ звысною совѣстностью якъ наибольшій поручень, одкованею всѣ заходы оставшій родитѣ.

Всѣлякыя приборы похоронныи суть все въ якъ наибольшомъ выборѣ на складѣ.

Головний складъ ДОМОВИНИХЪ МЕТАЛЛИЧНЫХЪ (герметичныхъ) ц. к. упр. фабрики Леопольда Вольфа у Вѣдн. Домовины деревляны, наслѣдуваніи металевыхъ, дубовы, политурованы, обиты оксамитомъ и атласомъ, матрацы, подушки и кавы атласовы, сатиновы, організовы, мушовы и т. п.

СКЛАДЪ ВЪЩЕВЪ ГРІВОВЫХЪ зѣ штучныхъ и робленыхъ цѣвѣвъ въ великомъ выборѣ, такожъ лѣнты до вѣнцѣвъ шовковы, атласовы, моровы зѣ написями або безъ нихъ.

Вѣнцѣ зѣ свѣжихъ цѣвѣвъ выготовляемо безъ рѣзниц

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток "Бібліотека найзнаменитіших поетів" виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на першій разі в Діло.

Предплату на нисераті приймають: у Львові Адміністрація "Діла" ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Інджана 9. В Перемислі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Molesse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8; M. Stern I. Wollzeile 24; H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Hansenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Діло" і на нисераті платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на "Діло" з літер. додатком

в Австрії: за Границю: а цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 гр. на пів року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані вільні для порта Поодинокі чиселю 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однією строкою печатано, в рубр. "Надбавка" по 20 кр. а. в. Подписи числяться по 10 кр. однією строкою.

Бесіда посла Ю. Романчука

оголошена в сомії дня 24 с. м. підчас дебати бюджетової.

Високий сойме! Розправа бюджетова повинна обернутися не тільки на тисненні політичних і цюру бюджету; вона повинна обійти не тільки обговорення економічного положення краю, його фінансової господарки, його заряду автономного, але повинна не оминути також і адміністрації політичної, бо ми ухвалюємо бюджет не тільки для виділу правого, в ньому знаходяться рубрики і позиції такі, як видатки на школярство, на жандармерію, котрі ухвалюємо для ц. к. правительств.

Дякую маю повне право застановитися над тим, в чий руки ми віддаємо суму на ті цілі і висказати наші бажання що до їх ужиткованя. Хочу отже кілька слів посвятити обговоренню політичної адміністрації нашого краю. Предмет той тим більше тепер на час, що власне бдй року зайшли значні зміни так в верхній управі краю як і в деяких менших посадах.

Коли передь роком тепершній верхній настоятель адміністрації краю обіймав своє високе становище, загаль краю приймав його по часті прахильно, по часті з певними надіями. Бо именно в нашій адміністрації політичній бдй якогось часу окупували значні хибки, певні слабості, певні нелади, брак енергії, брак сил, брак одностайності в поступованні. Надіялося отже, що новий управитель краю тим хибам положити кінець. Чи ті надії сповнилися, над тим хочу застановитися.

Тенденцію в поступованні управы адміністрації нашого краю схарактеризують особливо одна бесіда і одне діло. Бесіда і менно та, котра була висказана на передвборчій громадянській курії більшої послох в Кракові. Е. Експ. п. намістник сказав там, що він бажав, аби влада адміністрації була вплив на вибори, іменно на вибори з менших послох, вплив, правда, опертый на довір'я, і що бдй старатися там, де такий вплив єсть, його заховати, а до того впливу нема, його виділяти.

Та теорія конечно потребує одповіді від сторони краю, бо если ніяка відповіді не наступить, то се буде значить, що цілий край з тою теорією згоджується, отже если-б она бтак була введена в практику, не можна бы тогда против того нічо зам'ятити. Я однакже, так пзв'язавшись засадничий, як і зб'являю практичний з тою теорією ніяк згодитися не можу.

Звстає, що в конституційній державі вся влада ділиться між монархом і між народом. Монарх виконує свою власть через одвічних дорадників корони, міністрів, котрі знов до помочи собі мають свої підчинені влади і органи. Народ виконує свою власть через своїх репрезентантів.

Огож ті репрезентанти народу в парламенті тіль мають не тільки власть давати уставы, але мають також власть контролювати правительство; дятого у всіх конституційних державах екзистує право одвічальності міністрів. Если правительственный влади суть одвічальні і стоять під контролем парламентарних тіль, то ніяк не єсть збдно з тим їх становити, щоб ті самі влади мали вплив на вибори тих, котрі їх мають контролювати.

Скаже може хто, що тут ходять о певну оцінку; що для людей темних і недоарьких, якими суть именно так часто виборці з менших послох, оцінка така правительственных властей єсть потрібна.

Однакже і той вигляд єсть з поняттями конституційними невідповідний. Если конституція була надана, то сталося се власне дятого, що уважано народ до свободи уже доарьким і уважано можливість і потребу виняти его з-під оцінки; не треба отже ему тепер знов тую оцінку наводити. Если-ж візьмемо рід з практичного становища, то чи єсть можливо, щоб кождий урядник політичний, кождий староста потрапив заховати тую тонку, вузьку граніцу, аби вплив свій ограничав на чисте довір'я і аби не розширяв его і ніякими средствами. Если виразно вимагається вплив правительственных органів, основаного на довір'ю, чи не єсть кождий політичний урядник, кождий староста показати, що бдй до довір'я, той вплив має? А се може показати власне тим способом, що вибори переводять так, як собі бажав правительство, бо як бы того не зробишь, то в тій була-бы ознака, що бдй довір'я у народ не потрапляє собі виробити, і тогда підпасть-бы закидню, що не єсть добрим урядником адміністраційним.

Тільки що-до бесіди в намістника, тепер що-до діла. Ділом тим, характеризу-

ючим управу нашого краю, то — розв'язаніє ради повітової в Горлицях.

Не буду застановлятися над тою справою з становища правного, дятого що справа тепер пійшла до трибуналу адміністраційного, де єсть вимоги правних заходів; не буду застановлятися над тим, чи поступові той був політичний; не буду говорити, чи способ переведення був відповідний. Я хочу звернути увагу тільки на однієї вгляд.

Если горлиця рада була розв'язана за то, що переступала круг свого ділянка, що втягнула в него акцію виборчу, то так само з тим самим правом можна сказати, що було і багато інших рад повітових, котрі подбно поступали. Помню те, що у всіх округах виборчих з менших послох, маршалок повітовий з титулу того свого становища був основателем і председателем польського комітету виборчого, а зверну увагу на однієї тільки факт, т. є. на поступованіє ради повітової в Калуші. Огож, прошу, панове, яви окривий писемна видавала та рада повітова (цитат): Do Wielm. Pana Naczelnika gminy w X. Zaraz po świętach Zielonych rozpoczyna się wybory wyborców na posła do Sejmu krajowego. Upraszamy przeto, Wielm. Pan zechce wyborców w swoich gminach nie spuszczać z oka, przez pouczanie praw wyborców o ważności wyborów i ich doniosłości wpływać na pomyślny wynik tychże i w ten sposób starać się koniecznie zabezpieczyć kandydaturę pana Stanisława Komornickiego, marszałka katolickiej Rady powiatowej. O wyniku wyboru zechce Wielm. Wydział powiatowy (прошу уважати: Wydział не комітет!) natychmiast po dokonaniu wyborze zawiadomić. Правда, що маршалок сам того писемна не підписав, бо підписати не міг, бо ходило о его вибори. Але на тій писемі, висланої, як кажу, до начальника громади, єсть підпис заступника маршалка, підпис печатка виділу повітового, а наонець зазначені, щоб о результаті виборів повідомити виділ повітовий. Отже то явний доказ, що виділ повітовий сповняв тут акцію виборчу, і тому належало так само розв'язати раду повітову в Горлицях. Можу на то достати одповідь, що намістництво о тій не знало, що не мало урядового донесення. Але ж намістництво повинно було мати о тій відомість, бо ті рід ділялися явю. Донесення повинна була зробити повітова власть політична, а впрочім верхня влада краю могла була бодай з часописей про все дізнатися.

Наколи-ж тепер розглянемося по краю і в тій, що діялось, то не можемо сказати, щоб адміністрація політична пійшла значно на ліше. По деяких містках, як в Коломиї, бачимо виразно, що там загрожена добра господарка міста через змішаніє влади політичної; в нашій меншій містці влади політична засуспендила тамашного бурмистра, одного з на те посаду спосібного чоловіка за то, що бдй в листах виборчих справив похибки, пороблений делегатом старостів; се в нашій повіт, іменно в Жовківській, як се недавно вказала інтерпретація, влади політична мішлася в той круг ділянка, котрий належить до влади судової, бо відповідь комісара правительственного того замість зовсім не ослабила (Прав. комисар Лодзький: Proszę o głos). В других повітах знов позвляють собі надживати влади підрай урядника, як то сталося в Калуші. Там один урядник податковий написав до кількох громад писмо, що збде на реквізицію доміж і бдй кожного номеру домі належить ему 25 гр. І дійсно урядник сей збхав, а що одного дня роботи не повбачив, то ливався другий день і за то мусів громада вложати ему 52 гр., з котрих за-для бдноти своєї ще 8 гр. заплата.

Не конец на тій. Люде заплатили, але потому той, котрий ті гроші збрав в громаді, достав бдй виділу повітового нагаду за то, що гроші збрав. І се казано ему кошти комісії заплатити. Огож як у нас дієся по повітах, от як поступують урядники адміністраційні, от як лад по ц. к. адміністраційних урядах!

Наколи з того загального становища збду на спеціальне становище руске, то тут єсть більше маю до сказаня. Мшу зазначити передовсім, що нового управителя краю не приймали з горі неприхильно помімо деяких антидедцій, помімо того, що перед тим як належачий до найнеприхильнішої Русинам партії в соймі виступав і голосував против руских справ; помімо того, що навіть на становищі управителя староста в Жовкві одкидав руский писемна так, що буди против него жалоба і верхній влади потягала его до одвічальності. Однакже Русини надіялися, що на новій становищі виділу буде бдй пальнувати рівномірності і безсторонності, як сего на тій становищі очевидно треба надіятися. Зайшли однакже факти, котрих кілька дозволю собі навести.

Коли один староста, знаний п. Цьшка в Долині, кілька разів неприяно виступав против руских справ, то збстав обжалований до намістництва. А що против него вийшли ще інші жалоби і бдй в загаль неактовно поступав (межи іншими раз за обиду чести був засуджений на 24 годів арешту або 5 зр. кар), то ходила вستی, що або має бути усунений, або перенесений. Але надійшли вибори і представлено ему, що на коли вибори "добре" переведе, т. є. помысли правительства, то буде пардонований. Так і сталося і бдй до кінця там уряд. Може хто заперечить се, я і жду на заперечення. Але мшу сказати, що таке єсть в повіт загальне переведення. Однакже, если адміністрація краю має бути добра, если має бути довір'я до тей адміністрації, то не повинно бути і такого переведення. Повіт, край і народ повинні мати переведення, що у тих властей і органів, котрі ними управляют, найде завжди справедливості і безсторонності.

Другий факт такий. В Перемислі, як панове знаєте, єсть заложений руский паралельний. З причини, що ані в тій містці, ані в цілому повіт, ані в сусідних повітах нема ніякої 4-класової рускої школи народної, а 4-класову школу треба скбачити, щоб достатися до гімназії, дятого перемисль Русини подали просбу до міністерства о заложенні 4-класової рускої школи народної або приготування класу рускої при тих паралельках. Здалося, що та просба буде вислухана, тим більше, що і в рускій гімназії у Львові і в німецьких гімназіях у Львові і в Бродях єсть такий клас приготування. Міністерство одслало тую справу до краю ради школярів, а рада школярів хотіла поступити основно, зайняла о оцінці дирекції гімназії (польської) в Перемислі, далше інспектора школярів окружного, третє управителя руских паралельок, а четверте учителя в тих паралельках. І помімо того, що вей той чотирі сторони, а дві з них були польські, всі заявили збдно, що приготування класу єсть потрібна, — верхня влада краю орекла, що она не потрібна; отже в тій дусі пійшло представлення до міністерства і, розуміється, приготування класу рускої нема. Дивувалися ті, котрих пытаю, і кажут: "На що нас було питати, коли на нашу гадку цьком не уважано? Недогадливий они! Ршено було з горі, що приготування класу не буде, але ходило ото; знайти позбрі, щоб хоч один з тих чотарох факторів дав в тій дусі свою гадку, на котрій бы можна було опертися.

Третя справа то справа виборів. Ще на довший час передь виборами розійшлися вستی по краю, що центральне правительство бажав, щоб сими разом вийшло більше Русинів до сойму; були навіть в часописях статті на тему: Zwanzig Ruthenen will ich haben. Ся бы дійсно так мало бути сказано, то я не міг бы тих слів розуміти в тій змиселі, що Русинам має признати тільки певне ограничене число послох, бо се було-бы в високої мрті неконституційно. Ніяке правительство ані ніхто в світ не має права приписувати народом, кілька заступників вольно ему вибрати; вибори повинні бути виразом вольної волі народу. Ті слова, если они були сказані, я мусів бы інакше толкувати. Центральне правительство, чуючи часто жалоби Русинів на недостаточну репрезентацію, мусів засягати інформації від властей верхньої краю і безперечно мусів достати інформацію таку, що Русини самі собі ваний, що руский народ не має довір'я до своїх людей і дятого не вибирає их а вибирає польську шляху, до котрої має більше довір'я. Отже ршаючий сойму у Відні, щоб вибрати середню між представляними властями краю а жалобами Русинів, припоручили старатися, щоб що-найменше 20 Русинів увійшло до сойму, т. є. не сказала, щоб не було більше як двадцять Русинів, але щоб не було менше. Сталося, що не вийшло навіть 20; єсть нас тут трохи менше.

О тій, як ті вибори відбувалися, була вже нераз мова і буде віддай ще при верифікації виборів. Але одного не можу помінути. Ого п. правительственный комисар, віддаючи на замітти одного з моїх товаришів політичних при верифікації виборів, сказав, що если при виборах діялися перекупства, то було ршею тих, котрі не дали підкупити, обжалувати винних до прокураторів державних. Не так повинно діятися. Ся той, котрого підкупувало, в публичній містці, при комісії виборчій, де був комисар правительственный, складав гроші і казав: "То мені дано за голос!" — то ршею того правительства комисар було зроби донесення до прокураторів. (Голова: Так!)

Далше справа — се то, що діялося в Коломиї. Єсть то, на жаль, віддай одно, досі одієсь місце в краю, де між Русинами

і Поляками утворилися відносини зноснійші, де Русини в органічній праці своїй не тільки не дізнавали перепони, але дізнавали навіть братню підмогу з польської сторони. Однакже правительство, замість з радості дивитися на тую згоду, ставило тій спільній праці всякі перепони. І так, як я вже згадав, перешкодило заложеною рускої школи народної в Коломиї. Тепер зайшла ще інча, дразлива справа. Ого прийшло збдтам — очевидно не бдй кого іншого як бдй старостів донесення, що в місяці вересня відбулася в Коломиї демонстрація не тільки антиправительственная але і антидержавна: що прихав там консул російський з Черновців; що его гощено і при тій пито тоасти на побду російського оружя. Одного профессора гімназійного представлено яко такого, котрий в тих демонстраціях брав участь. Если-ж правительственный влади хоті троха знали руский відносини і людей, були-бы з горі мусів сказати собі: той чоловік не міг брати участі в такій демонстрації. Ба, що більше, я сам має честь бути представленим за участника в тій демонстрації і також ті тоасти спавати. А чейже-ж я, аде мене, повинен бути на тій зносній, щоб чогось подібного о мені не припускали! При тей цьковитій незнаню відносин і людей у правительственных властей очевидно не одні фальшиві вості зробилося мусити, ба: не одна несправедливість поповнилася може. Так і тут скбичалося на тій, що того профессора, котрому заважено участь в тій демонстрації, без вислухання і не переведення о правді, в сейчас перенесено. Если-бы дійсно щось такого було зайшло — а сконстатовано, що оно не зайшло, — если-бы дійсно і консул заграничний був звинувинув, то належало-бы правительству енергично виступити в інтерес поваги держави, належало-бы вь дорож дипломатичній постаратися о тов, щоб такого консула, котрий нарушив приязні відносини поміж державами, в сейчас відкаляти; — але не належало всю енергію звернути против безсильних, а найменше годилося карати невинних.

Ще одна справа, котра може видається кому дрібно, але єсть характерна. Коли має будуватися у Львові дім на поміщення пошти і телеграфів, одно руске товариство подало до міністерства, аби по при них написав, польськом і німецьком, був на ній поміщений також напис руский. Русини мали тим більше причини сподіватися уважання свого бажання, що недавно передь тим на будинку, де єсть дирекція залізничних доріг державних, уміщено також і руский напис. І дійсно центральне правительство мало такий намір, бо удалося, вправді під давню адресу — але менше о тов — до академії наук в Кракові, аби переложила напис польськ, згідно німецьк, на руский язык. Академія, здається, мусівла то зроби, бо пресе академія пытал мене що-до того перекладу; однакже чи по дорож з Відні до Львова, чи тут у Львові, той руский напис згубився і коли розглянувшись по тій будинку, виділи ми написи і польськ і німецьк, але руского мы там не нашли.

Отже так дієся у нас, так поступують правительственный влади против Русинів, почавши від властей верхніх, від правительства краю, аж до найнижчих урядів по містках і містечках. Всюди проявляється однака тенденція, Русинам неприхильна. Вагає опиня в краю єсть така, що против Русинів дозволено єсть багато, дуже багато. Кілько то скарг, кілько жалоб подавали Русини, а чи єсть на їх жалоби і скарги о поступованні органів і властей правительственных якіх додатний результат? Ба навіть если де найдеся прихильний Русинам урядник, то бдй боятися тую прихильність оказувати; бо если бдй Русинів, то буде відосланий до заходів Галичини, а навіть Полякам трафалося, що перенесено их на інше місце. Дятого діються такі надужитя і органи правительственный позвляють собі того, що не то в конституційній але в загаль в правній державі бути не повинно. Розкажу оден примір. В Калушк повіт єсть камеральний добра і ліси. Декотрі громади мають право до сервітутів в тих лісах, однакже завідателі лісів допускаються всяких секатур і роблять всякі перепони, котрі особливо зможли бдй часу остатніх виборів до сойму. Управлені до сервітуту господарі не легко достать того, що належиться им і мусят перше одробляти за ньску ціну, бо за 80 кр., з котрих 24 кр. іде на рогаки, возач рін і камінь на камеральну дорогу. Вбз з парма квіми і двоє людей через цілий день бдй рана до нощі за тих 56 кр. тяжко роблять. То щедрі винагороджені! І то в тепершній тяжкій, голодній час дієся таке выискування людей! А если чоловік проситься в жалудея, то дістане одповідь: "Иди пожалуйтеся до посла Романчука." Таке поступованіє в такій кини, то характер-

зєю въ Петербургѣ при нагодѣ 500-лѣтняго юбилея російской артилеріи. Бесѣду сю ува- жають отже всюгда за найбільшій доказъ ми- ролюбивости царя. „Нов. Время“ такъ отзы- вався: „Хто щиро бажає мира и глубоко єсть перенятий любовію мира, той промавляє такъ якъ царь промовляв“. Слова царя висказують повнѣ чувства не лишъ всѣхъ Россійянъ, але и цѣлою мирою настроеною людскости, котра приходять поволі до переконання, що війна хочъ-бы побѣдоносна и свѣтла наносить цѣло- му краєви величезну шкоду.“ Здаєся, що та миролюбивість царя вилнула такожъ и на то, що російскій наслѣдникъ престола, вер- таючи зъ Атіанъ, не поступивъ анъ до Кон- стантинополя до султана анъ до Черногори, лишъ побѣжавъ просто и въ якъ найбільшіймъ инкогнито до Петербурга.

До Рол. Согг. доносять зъ Варшавы, що російське министерство війны постановило піднести ставъ всѣхъ бригадъ польной арти- леріи, котрі теперъ числять по шість батерій зъ 48 пушками разомъ на осѣмъ батерій зъ 64 пушками. Се побывшенє переведено вже навѣть въ одной бригадѣ.

Змѣсть престольной бесѣды, котрою и- талійскій король дня 25 с.м. одкрывъ парламентъ, єсть слѣдуючій: „Я гордый зъ того — казавъ король — що дѣло єдности и свободы Італія тавъ сєрвировало, що мы не потребуємо боїтися анъ побѣдоу анъ небез- печности. Італія зробила за трицять лѣтъ то, на що другі народы потребують цѣлого сто- лѣтя. Мій отецъ давъ Італіи независимість, а я при вашій помочи мѣгъ дати їй рѣвнєсть всѣхъ горожанъ. Навѣть всѣ поклонили до того, щоби брати участь въ управѣ державы, бо всѣмъ веретнамъ сусѣльности признано и за- безпечено повну участь въ житію публичномъ. Зъ радостю можемо повитати новій репрезента- ціи громадской и провинціальной яко закон- ный выразъ народу. Занимайтесь цѣльно спра- вами соціальными. бо я хотѣвъ бы, щоби моя панованє славилось добробытомъ малыхъ людей.

Дальше обговорює бесѣда предложєня правительства а дальше говорить: Завдяки радямъ великихъ державъ якъ змагаємься мо- ямъ и моимъ союзникамъ єсть на нѣмъ миръ для Европы бѣльше забезпеченый. якъ коли небудъ. Справы, котрі мы о- гли- бы его нарушити ще не всѣ по- лаженны и мы будемо старатися зъ ба- чною пильностію, але не обтяжаючи за нашо- го бюджету, заспокоити потреби нашої арміи и маринари, котрі служать до обороны нашої єдности и независимости, а опараючи на на- шѣмъ правѣ будемо старатися всесторонно заступати наші інтерєсы въ свѣтѣ. Однакжъ я переконались, що завдяки мудрости прав- тельствъ и обачности народѣвъ зъ нагрѣм- аженного всѣми оружія не зробить ужитку. Мы зложили своє оружіє въ Аеріцѣ, де у- спѣхъ, який чекає тыхъ, що умѣють собі на него заслужити, бувъ для нашої политики дуже сприяючій; тамъ отверте нашому впли- вови широке поле дѣяльности.“

Бесѣда престольна зробила загально ду- же добре вражѣнє. Не подобалося лишъ то, що нема въ нѣй згадки про ті реформы, які заповѣдавъ Криси свого часу въ Палермѣ.

Межи Туреччиною а Сербією прийшло до по- важного конфлікту, котрий допреводитъ до най- менше до поважнихъ дипломатичныхъ пере- говорѣвъ мѣжъ обома сторонами. Зъ Бѣлградъ доносять аменю, що турецкій вице-консулъ въ Врані старався перекупити кількохъ серб- скихъ офіцерѣвъ и урядниківъ, щоби їмъ нихъ довідатися службовыхъ тайнъ військо- выхъ. На доносъ одного зъ тыхъ офіцерѣвъ арештували власти сербскі вице-консула мимо того, що вінъ сховався бувъ въ турецькій консулатъ. Турецкій консулъ запротестувавъ противъ такого поступованя, але доставъ од- повѣдь, що власти сербскі мали право ареш- тувати вице-консула, позаякъ вінъ не єсть турецькимъ підданымъ.

Великій напильвъ Черногорцѣвъ до Сербіи викликавъ тамъ головю въ ради- кальныхъ кругахъ поважній обавы позаякъ припускають загально, що єсть то лишъ аван- гарда, котра має зъ часомъ послужити до того, щоби скинути династію Обреновичѣвъ зъ престола и сполучити Сербію зъ Черногорією або бодай покликати на престолъ Караджор- джевичѣвъ. Замѣтний єсть то, що емигранці Черногорцѣвъ підпираютъ не лишъ сербскі либералы, але и правительство російське а посолъ російскій въ Бѣлградѣ опѣкуєсь ними особливо.

Зъ Букарешту доносять, що новий кабинетъ буде змущений розвизати парла- ментъ позаякъ въ дотепершіймъ его складѣ не знайдъ більшости, котра бы его могла успѣшно піддержати.

Ненависть Россіи звертаєся найбільше противъ президента нового кабинету румын- ского ген. Ману, котрому прагдують теперъ часъ въ російско-турецкой війни. Коли войска російскія знайшлися були підъ Плевною въ дуже припрѣй позиціи; телеграфувавъ вел. кн. Николай до ген. Ману, щоби вінъ зъ сей часъ яшовъ ему на помѣчъ. Ману не давъ за першимъ разомъ нѣякои одповѣди а на нове завоваєнє одповѣвъ, що вінъ може слухати лишъ свого короля. Одъ того часу не бувъ Ману нѣколи въ лавахъ Россіи.

НОВИНКИ.

— Видѣль Рускомъ Бєсѣды у Львовѣ порѣшивъ за- ключити зъ п. Иваномъ Виберовичомъ контрактъ

що-до ведєня руского театру на три роки т. є. одъ 1 сѣчня 1890 до послѣднього грудня 1892.

— Рѣзданію Нѣчи, оперу Мик. Лисенка, не пред- ставить нашъ народный театръ въ часъ свого те- першнього побуту у Львовѣ по причинѣ, що на- пробы зъ повною оркестрою вже за короткій часъ и представлєня не могло-бы выпасти такъ- удачно, якъ належало-бы. Однакжъ дирекція на- дѣєся, що въ часѣ якого поброку, по належитѣмъ підготовленю оркестральной части, театръ нашъ загостить нарочно до Львова и выставить тутъ Рѣзданію Нѣчи кілька разѣвъ.

— Рєвизіи въ Старомѣщинѣ. Въ ночи 17 сего мѣ- сяця приѣхавъ до села Старомѣщини зъ Скалата ч. к. староста Созанскій разомъ зъ двома ком- сарями и жандармами. Самъ староста удаєся въ гостину до пароха о. Шидловского холмцака а комсариѣвъ и жандармѣвъ роздѣлилъ на двѣ пар- тіи и тіи перевели якъ найострѣйшу рєвизію: у войта ч. Павла Ълика, у господаря Семка Ту- рина, у учителя Павла Глиньского и въ читаль- ни. Шукали за книжками, письмами и убраниями уриваньскими. Перетрєсано хаты, коморы, ба- нѣвъ стайнѣ. Що при тыхъ рєвизіяхъ ночныхъ дѣялося, о томъ писати годъ, бо прокураторія сконфискувала-бы; чей въ иній спосѣбъ дѣйде се- до ширшой вѣдомости. Въ читальни зажадавъ од- ний членъ легитимациі одъ жандарма, але за- мѣсть легитимациі доставъ погрозу. Мимо остроты рєвизіи кнѣде нѣчого не знайдено. Підчасъ рєвизіи въ читальни пытаню членѣвъ: чи не належить до неї медикъ зъ Вѣднѣ Якѣвъ Туринъ, а на потакууючю одповѣдь розпитувано дальше: чи не декламувавъ вінъ коли чого? чи не тримавъ якого одчиту, або не говоривъ що? На заявлєнє членѣвъ, що лише читавъ та обяс- нявъ їмъ читанє, сказавъ комсарь: „Ну, то до- бре!“ и похваливъ знаменитый порядокъ въ чи- тальни. Вкѣнци пытаню членѣвъ: чи не знають они, що то за панъ бувъ у медика Турина на вака- ціяхъ? На одповѣдь ч. Семка Турина, що той панъ назывався Микола Дикѣвъ зъ Вѣднѣ запи- сано то собі и зъ тымъ одѣхано до Скалата. Одъ кѣнци серіиє се вже друга така визита въ Старомѣщинѣ.

— Совѣтъ львовского Народного Дому удѣливъ зъ запомогового фонду учасю-ся молодежи Іос. Кру- шиньскому, студенту ІІІ р. правъ у Львовѣ, 20 зр.; Костеву Кульчицкому, студ. ІІ р. правъ у Львовѣ, 10 зр.; Мих. Яценю, студ. ІІ р. правъ у Львовѣ, 10 зр.; Вол. Костецкому, студ. ІІ р. правъ у Львовѣ, 10 зр. и Алекс. Соину, студ. медицины у Вѣднѣ 30 зр. — До бурсы Народ- ного Дому прийнятъ Сим. Яценъ, ученикъ І класу нѣмецкой гимназіи у Львовѣ. — Зъ фонду сти- пендіального бл. п. Тед. Дукашевского продолжено п. Льву Алексевичеву у Вѣднѣ побирати и въ р. 1889/90 рѣчно 100 зр., если выкажєся въ сѣмъ році школьнымъ дипломомъ доктора правъ. — Закончено на сей рѣкъ работы коло будовы Ару- гоу мѣской церкви при Народномъ Домѣ; робо- ты велись коло будовы двохъ фронтонныхъ вежъ, де будуть помѣщені дзвоны. — Въ Вѣлцѣ, вла- сти Народного Дому будутъ будуватися въ р. 1889 нові офіцины для двѣржнихъ офіціалистѣвъ и прислуги, зъ дерева на камѣняномъ підмурован- нѣ дахомъ покритымъ гонтами.

— Въ Иночинцахъ, пов. львовского, посвятивъ Впрєсє, митрополитъ Сильвестеръ нову мурова- ню о.о. крѣп. Комарницкого и Бѣльничкого. На богослужєніє сѣбѣвавъ хоръ питомцѣвъ львовской семинариі.

— Жидѣвка колыной рѣльничка має вже на певно основаніє, бо — якъ подає Köln. Ztg. — бар. Гаршъ и Ротшильдъ зъ Лондону зложили гроші и иде лишъ о выборѣ мѣсяца. Палестина не на- даєсь до того зъ практичныхъ взглядовъ и колы- нія буде основана мабуть въ Канадѣ.

— Убитіи воина. Зъ Кальновку въ Босні застрѣ- лено скрытою рукою двоихъ рядовыхъ воиновъ зъ 15 полку пѣхоты, коли стояли на вартѣ. Дога- дуються, що сего злочинства доконавъ якийсь сѣанатизованный Босанецъ.

— Памятникъ для поэта. Зъ Далмациі пишуть до Край-у: Передъ кількома лѣтами зложили ту- тешій патриотъ 16.000 зр., щоби поставити па- мятникъ для народного поэта Казича (1690 до 1760), котрого творы суть переходовій мѣжъ ду- бровнянскою литературою а реформою докананю Вукмомъ. Головна его заслуга въ томъ, що буду- чий профессоромъ философіи въ монастыри Мака- расцѣ въ Далматіи и подорожуючи яко папскій легатъ по оловєнскихъ земляхъ балканского пѣвострову, збиравъ тамъ народні пѣсни и вы- давъ въ р. 1756 „Розговоръ угонни народа сло- вянского, въ котромъ помѣстивъ свои пѣсни, на- писаніи въ дуѣхъ народной поезіи, въ которыхъ спѣ- вавсь про историчій подѣбъ Сербіи и Хорватѣвъ. Зборникъ сей такъ розповсюдженый, що по нинѣ появилсь вже въ 15 виданяхъ. Памятникъ Качи- ца выготовлявъ знаменитый артѣстъ Рєндичъ. По- етъ представленъ въ одягу католицкого свяще- ника, о тихомъ, погодѣмъ лица, въ правой ру- цѣ держитъ перо а въ лѣвой перы; на подста- вѣ памятника єсть 12 гербѣвъ тепершнихъ и давнихъ державъ славянскихъ, а въ середній получені гербы Хорватіи, Славоніи и Далматіи. Памятникъ мавъ стати въ Макарасцѣ а тор- жєство одкрыта мало одбутиєсь 19 вересня; та- тымчасомъ староста доглянувъ въ тыхъ гербахъ демонстрацію политичну и зборонивъ одкрыти па- мятникъ. Министерство въ одповѣди на дѣлникъ выдало розпорядженє, наказуюєе усунути зъ па- мятника гербы земель славянскихъ, що не на- лежать до Австріи, а гербы Хорватіи, Славоніи и Далматіи роздѣлити а ще додати помѣжъ нихъ двоголового орла австрійского. Комитетъ памятни- ковый не хоче приложити рукъ до сего зарядже- ня и поставлєнє памятника одложено до лѣпшихъ часѣвъ.

— Въ будапештенской дирекціи лѣтерий выкрыто значну дефравдацію. Бухгалтеръ Радлеръ заби- равъ гроші надсылавъ колектурами и не вта- гавъ ихъ до книгъ. При слѣдствѣ збывавъ, що адефравдувавъ 16.772 зр., а мѣжъ ще больше, бо контроля була все лишъ поверховна. Эдефравдова- ній гроші оддавъ вінъ державному скарбови, бо выдавъ ихъ на лѣтерійній ставки.

— Рєвєратъ о. Ал. Бачинского въ справѣ асеку- раціи церквей и будынкѣвъ ерекціональныхъ, вы- готовлений въ своѣмъ часѣ для консисторіи ми- трополитанной, набравивъ бувъ въ сѣтерахъ рускихъ и асекураціиныхъ великого гамору, а на- вѣть оперєся о судѣ въ формѣ процесу прасового о оскорбу чести. Епилюгомъ цѣлою тои справы єсть рѣшенє суду апелляціонного до ч. 19384 од- далюєе „Ацієнду“ зъ єи жалобою яко безпѣд- ставного.

— Дрѣбній вѣсти. Сими днями вручено въ Крако- вѣ п. Каролеви Естрайхероу, автору поль- ской бібліографіи, золотый медаль памятковый; устроєваемъ сего торжєства занятаєся львовєко- ло литературѣ. — Здоровлєе гр. Артура Потоц- кого, котрый перебувъ кілька операцій, мало значно погоршится. — Громада Плотича, пов- бєжаньского, одержала одъ цѣсари 50 зр. под- помоги на будову школы. — Вдова по о. Юсти- нѣ Залукомѣ, пароху въ Гологорахъ, п-ѣ Алексан- дра Залука одержала даръ ласки одъ цѣсари зъ религіиного фонду рѣчно по 80 зр. — Князь А- дамъ Сапѣга купивъ село Медни въ Збаражчинѣ одъ наслѣдниковъ жидѣ Мих. Гиньберта. — Зъ Дѣблєвова подѣвъ Яричевомъ доносять, що въ ночи зъ 23 на 24 н. ст. падолиста шѣсть сєлянъ на- пало на двѣржкого польового Яєска Кудзиньского, тяжко побилъ колами и подпалити; жандармерія взялась розслѣдити справу. — Въ Варшавѣ по- меръ Алойіей Жолковскій, звѣстный комикъ вар- шавского театру.

Наука, штука и литература.

— Рускій народный театр. Драма П. Мирного „Дѣти не долѣ“ (Лимерѣвна) представлена въ нѣдѣлю на сценѣ нашего театру належить до най- крашихъ творѣвъ нашої драматичной литерату- ры. Реальная правда и дѣйстєе житєе лучатся тутъ зъ повнѣй удатнымъ переведєнємъ дѣи и зъ цѣлковитымъ выкѣнченємъ характерѣвъ. Сюжєтъ драмы взятый зъ половины XVIII столѣтія зъ житія родияного сєлянъ правобережной Украины. Украина остаєе вже подѣ панованіємъ Москвы, але козацкі часы належать ще до близкой бу- вальщины, козацкі традиціи живутъ середъ на- рода, козацка кровь бєе живо въ его жилахъ. На правѣмъ берєзѣ Дѣнѣра єе сукопѣй, однакъ на лѣвомъ ворухитися народъ и иде у гайдамаки, щоби боротися противъ несправды и насильства. На тѣхъ тыхъ односійєхъ представлєєе драма родину старого козака, бывшего Запорожца Остапа. У него єсть лишъ одна дитина дочка Маруєя та го- довалыникъ Василь Безродный, котрого ще ма- ленькою дитиною привезли въ его хату Запорож- цѣ яко знайду и котрого выхуєвъ вінъ въ гадцѣ одружити его зъ Марусєю. У Василя вдача па- лка козацка, а людска неправда, особливожъ пано- ванєе можныхъ надъ бѣдными врожає его тяжко и дѣтливо и робить его натуру сурою, а его рѣчь непривѣтною та саркастичною. Та помимъ того Маруєя любить горячо Василя, однакъ его сердце клонитися не до неї, а до Наталѣ, дѣтки старой Лимерихи, котра єть чаркою прогайнувала усе майно и стоить передъ сумными выглѣдами нужды, одъ котрой хоче ратуватися намѣреннымъ подружємъ своєи дѣтки зъ Карпомъ Шкандибен- комъ, парубкомъ трохи приголошєннымъ на ро- зумѣ, але за то дуже богатимъ, Наталѣ любить Василя, а ненавидитъ Карпа и его злючу матѣрь Шкандибиху. Сильный интересъ лучитъ стару Лимериху зъ Остапомъ до сильной интриги. Приходять побѣры войсковый и Василя записують у пѣхнєрєы, а тогдѣ Остапъ радить ему, щоби укравъ якийсь часъ, а вінъ тымчасомъ буде ста- ратися піддержувати Наталю, щоби не подалась воли материнѣй и не шла за Шкандибєнцѣ. Ва- силь пристає на то, а тымчасомъ Остапъ и Шкан- дибиха вмовляють въ Наталю, що Василь побѣ- шовъ и не думаючи про неї и що вернувшись буде женитися зъ Марусєю и уладжують рѣчь такъ, щоби Наталѣ видѣла єе далека, якъ Василь цѣлує на прощанє Марусєю, супротивъ котрой вінъ поводитися, якъ супротивъ сєстры. Наталѣ зъ роспѣку попадає въ повну аніатию и въ томъ станѣ заумерного чувства и душевной рѣвнодуш- ности оддають єи за Шкандибєнцѣ. Теперъ почи- наєся для Маруєй новєе горе — борьба зъ лютою язєно-свєркухою, котра не може стерпѣти, що їй припала така убога нѣвѣстка и за те злучаєсь надъ нею нелюдскимъ спосѣбомъ и навѣть родну єи матѣрь выганяє зъ хаты, коли припшла до доньки въ гостины. Сердєе Наталѣ чимъ разъ бѣльше терпєе и дєрєвѣє, а тутъ же и давна по- друга Маруєя приносить їй милу звѣстку, що отъ-отъ поверне Василь и одружиться зъ нею, та що Остапъ и стара Лимериха неправду їй сказали, що вінъ одцуравъ Наталѣ, а зробили то лишъ тому, щоби его тымъ лєкше звести зъ нею (Марусєю). Вѣсть тая довершає дѣло. Пе- редъ очима прибитой горємъ Маруєй стаєе образъ невинной, бо лишъ черезъ злѣсть людску утра- чєного щастя а напасть злючион свєкрухи довер- шає контрастъ, котрый доводитъ єи до послѣдней розпѣки. Наталѣ божеволѣє и въ томъ станѣ стрѣчає єи повертаючій Василь; его розпѣка не має границъ — єе однакъ показуєся даремнымъ, бо Наталѣ въ приступѣ божевольности проколо- вєсь ножемъ вырванымъ зъ рукъ своего молодѣя Карпа. Надъ трупомъ єи признає стара Лимериха въ розпѣцѣ, „що припшла на меду — свою доню молоду“. — Драма перевєдена дуже правильно — сценѣи повий правды и житія, тины драмы немѣвъ живѣємъ знати зъ природы. Перша одсцена пято- го акту выкѣнчена по майстерски и може рѣвнати- ся перворѣднымъ драматичнымъ творамъ єв- ропейскимъ. Не дивно отже, що драма зробила дуже красєе вражѣнєе и що побѣры драмы Кар- пенка „Хто винєнъ?“ становить найцѣлнѣйшу окрасу тогорѣчного сезону. Гра артистѣвъ була дуже старанна. Въ роли Наталѣ станаула п-ѣ Вибєровичєва на цѣлої высотѣ драматичной артистки. Въ пятѣмъ актѣ (сцена смѣху подчасъ гостины Остаповѣ) була гра єи знаменита и ро- била глубоке вражѣнєе. П-ѣ Керницка (Мару- єя) грала дуже гарно и безъ найменшой переоса- ды, єи дѣялѣмъ въ другѣмъ актѣ зъ Василємъ вышовъ прєгарно. П-ѣ Осиповичєва була недорѣванною Лимерихою; злючицу Шкандибиху одограла удачно п-ѣ Гємбицка, а въ роли

жѣнки Остапа була зовѣмъ одповѣдною п-ѣ Ро- маковска. Зъ мужєскихъ роль найтяжєе єсть певно роль Карпа Шкандибєнцѣ. Бєть то харак- теръ зовѣмъ пассивный, Карпо єсть човѣкомъ упослѣдєнимъ физично и морально, однакъ не зовѣмъ безгладымъ. У него єсть и пристрасть любовна, єсть часомъ и проблєскъ дѣтєпє, а ино- дѣ и хитрѣсть. Онъ любить Наталю, але боїться метєри, подѣ котрой обухомъ вырѣсь и не може рѣшитися нѣ въ одну нѣ въ другу сторону. Само собою зрозумѣлє, що такой характеръ єсть дуже тяжко належито одтворити и представити и для того зъ повнѣмъ признаніємъ належить поднєсти гру п. Кѣлѣшевского, котрый очевидьки всѣхъ силъ доложивъ, щоби роль тая въ его ин- терпрєтациі выишла о сѣлько можливо найбли- ше мысли автора. Зъ жаромъ и чувствомъ оддавъ п. Яновичъ роль Василя Безродного, хочъ кре- ація та не була такъ выкѣнчена, якъ Гнатъ въ „Хто винєнъ“, або Иванъ Непокрытый въ „Дай сердце волю“. Роль Остапа дуже добре одогравъ п. Гємбицкій, котрый гравъ и поводитися на сценѣ якъ правый козарлюга запорожєць.

Въ понедѣлокъ одогравъ нашъ театръ въ сахи скарбѣвской драмат. образъ Кропивницкого „Дай сердце волю“. Цѣлѣсть представлєня була зовѣмъ удатна. П-ѣ Керницка и Осиповичєва, пп. Стечинскій, Кѣлѣшевскій а особливо Яновичъ одограли свои роли зъ кожного погляду корєктно, сѣбѣи и танцѣ вы- кликали бурю оплєскѣвъ. П. Яновича выкли- кано въ третѣмъ актѣ за знамениту гру при от- ворєной сценѣ.

— Новый руско-украиный драматъ написавъ ар- тистъ украинской труппы п. Касиненко. Драматъ має назву „Гайдамакъ Пугачъ“ а змѣсть взятый зъ исторіи украинскихъ козаковъ минувшого вѣку.

Конкурсы, именованія, перенесєнія и пр.

— Именованія. Члєнами комисіи испытующей для кандидатѣвъ на учительѣвъ школъ рѣльничихъ зъ выкладовымъ языкомъ польскимъ именуєвало ми- нистерство рѣльничтва, порозумѣвшись зъ ми- нистерствомъ просвѣты, пп.: директора школы ду- блянської Вол. Любоменского прєдсѣдатєлемъ, ди- ректора добѣрь фондациі гр. Скарба Тад. Лялѣ- го, посла до рады державной Вол. Струшкєвичѣ а профєсорѣвъ школы дублянської Каз. Паньков- ского та Жигм. Струєвичѣ. — Судя повѣтовий Едм. Вахгольцъ именованный совѣтникомъ окру- жного суду въ Тарновѣ. — Совѣтникъ рахуно- вый при львовской дирекціи скарбу Руд. Грацка именованный старшимъ совѣтникомъ рахуно- вымъ.

— Одзначєнє. Старшій ижиганьєръ галицкого на- мѣстничтва Іосифъ Саре за заслугу при будовѣ новой клинки хирургичной краковской универ- ситету одержавъ хрєстєе ордеру Францъ Іосифа.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 27 падолиста. При дебѣтъ надъ етатомъ министерства дѣлъ заграничныхъ при- йшло межи Рихтеромъ а гр. Г. Бисмаркомъ до конфликта. Рихтеръ домагався оповѣщеня ре- зультатѣвъ конференціи самосонской а Бис- маркъ одповѣвъ на то, що вінъ знає, що Рих- теръ лишъ дѣятого пытєе, що правительство не хоче дати нѣякихъ пояснєнъ. На то одпо- вѣвъ Рихтеръ, що лишъ министры безъ та- ланту и здѣбностей выкликують особисті споры.

Парижъ 27 падолиста. Наспѣли тутъ вѣсти, що жадна зъ державъ европейскихъ не признала ще Бразилію републикою.

Петербургъ 27 падолиста. Царъ увѣль- нивъ кн. Долгорукова на его власне прошє- нїє зъ посады посла въ Тегеранъ и надавъ ему ордеръ Володимира ІІ. класы.

Римъ 27 падолиста. Президентомъ па- латы выбрано зновъ Біанкиниго 267 голосо- ми противъ 26.

Ріо-Янейро 27 падолиста. Незгода въ краю стає зъ кождымъ днємъ що разъ бѣльше; выкрыто навѣть заговѣръ противъ републики. Правительство зажадає доперва по скликаню конституанты признаня одъ другихъ державъ бразилійской републики.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктѣвъ.

28. л. листопада 1889.

Львовѣ: Пшєница 7-80 до 8-40, жито 6-80 до 7-15, ячмѣнь 6-50 до 7-50, овєсь 6-90 до 7-75, горохъ 6-— до 8-50, вика 5-15 до 5-50, рѣпакъ 15-25 до 16-—, льянка — до —, конюшина чер- вѣна 45-— до 65-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль одъ 25-— до 45-— зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 11-25 до 11-75 зр.

Тернопѣль: Пшєница 7-60 до 8-20, жито 6-50 до 7-—, ячмѣнь 6-— до 7-25, овєсь 6-— до 7-10, горохъ 6-— до 8-—, вика 4-80 до 5-25, рѣпакъ — до 15-—, льянка — до —, конюшина черво- на — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Пѣдволочина: Пшєница 7-40 до 8-—, жито 6-40 до 6-80, ячмѣнь 6-50 до 8-—, овєсь 6-00 до 6-65, горохъ 6-— до 8-—, вика — до —, рѣпакъ 15-— до 16-—, льянка — до —, конюшина черво- на — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Яролавъ: Пшєница 7-90 до 8-50, жито 6-65 до 7-25, ячмѣнь 6-50 до 8-—, овєсь 6-50 до 7-50 горохъ 6-— до 8-50, вика — до —, рѣпакъ 15-50 до 16-—, льянка — до —, конюшина черво- на — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

ДѢЛО

Выходить у Львові щодня (крімъ неділі і рушнихъ світь) о 5-й годіні по полудні. Литературный додатокъ "Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей" выходить въ вторникъ, і въ вторникъ і пятницю на першій разъ въ Дѣло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація "Дѣла" ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Кароля Ладяна 9. Въ Перемислѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара пошта). у Вѣдн М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern 1, Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ і Гамбурзі М. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на "Дѣло" і на нисерати платитъ у Львові.

Предплата на "Дѣло" зъ литер. додаткомъ въ Австрію:

а цілий рікъ . . . 18 ар. на цілий рікъ . . . 24 ар.
на півъ року . . . 9 ар. на півъ року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 гр. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 ар. 50 гр.

у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 ар. на півъ року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 гр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція відъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрнуться лише на попереднє застереження. — Рекламыші неоплачені відъ порта Поштова нечею коштують 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. відъ одного стрічка печатною, въ рубр. "Надслано" по 20 кр. а. в. Подяки числяться по 10 кр. відъ стрічка.

Шкільне внесення посла Ю. Романчука.

Пос. Романчукъ, якъ вѣдомо, поставивъ сев сесія на одній зъ першихъ засѣданъ зовѣ внесення въ справѣ шкѣль рускихъ. Іменно домагався заложення одної нові гимназій зъ рускимъ языкомъ викладовымъ (въ Чортковѣ вглядно въ Бучачі) і паралельно рускихъ поки-що въ гимназіяхъ въ Коломи і Тернополі; далше основана одної мужескої семинаріі учительської зъ рускимъ языкомъ викладовымъ і переведенія утравкизму языкового въ пѣтиохъ учительскихъ мужескихъ і женскихъ семинаріяхъ у Львові, Станислав і Тернополі і Перемислѣ.

Соймъ прийдѣвши дня 10 жовтня с. р. внесення посла Романчука комісія шкѣльові.

Комісія вибрала на референта тои справы посла Палата і бѣзъ виготовитъ і більшѣ комісія ухвалила такі внесення:

I. Высочій соймъ зволитъ ухвалити:

1. Соймъ, поновляючи свою ухвалу зъ дня 16 сѣчня 1887 р. зыває ц. к. правительство, щобы побільшило число гимназій въ краю нашомъ, одвѣтно до его розлогости і населенія, і приступало до оснующа ихъ на самперѣдъ тамъ, де потреби і условия будуть за тымъ найбільше промавлати.

2. Соймъ зыває ц. к. правительство, щобы въ случаяхъ, въ котрыхъ бы заходили условия введенія викладѣвъ гимназіальнихъ въ языкѣ рускомъ, указані въ артикулѣ V б) закона о языкѣ викладѣвъ зъ д. 22 червня 1867, предложивъ справу сойму, абы соймъ повзявъ ухвалу передвиджену въ арт. VII того-жъ закона.

II. Соймъ зыває ц. к. правительство:

1. щобы побільшило число мужескихъ семинаріі учительскихъ въ нашомъ краю, а то черезъ основанье новои семинаріі зъ викладѣвъ предметѣвъ въ половинѣ польскомъ, въ пѣтиохъ рускомъ въ Бучачі або Чорткові а опѣсля въ Самборі;

2. щобы устрѣй утравкистичный подѣ взглядомъ языка викладѣвого, истнующій на курсахъ другомъ і третомъ мужескихъ семинаріі учительскихъ у Львові, Станислав і Тернополі, впровадило такожъ на першомъ курсѣ тыхъ-же семинаріі;

3. щобы въ семинаріяхъ для учительокъ у Львові і въ Перемислѣ зрѣвало на всѣхъ

курсахъ число годнівъ языка руского зъ числомъ годнівъ языка польского;

і завело курсъ приготавляющій, посвященный особливо приспособленю кандидатокъ щодо знанія языка руского.

Розглянувши въ точкахъ внесенъ комисіі шкѣльові, бачимо, що комісія не ухвалила ані одної точки внесеня посла Романчука такъ, якъ бѣзъ того домагався.

Пос. Романчукъ домагався рускою гимназіі въ полуднево-всходній части краю, по можности въ Чорткові, — а комісія ухвалила вѣзвати правительство, щобы побільшило число гимназій въ Галичинѣ взагалѣ, а о языкѣ викладѣвъ рѣшити буде соймъ потѣмъ — і, якъ можна вносити зъ нинѣшного складу сойму, не згодиться на викладѣвъ языкъ рускій, хѣба що правительство натисне дуже сильно.

Пос. Романчукъ домагався сталыхъ паралельно рускихъ при гимназіяхъ въ Коломи і Тернополі, — а комісія перейшла надѣ тою точкою прямо до порядку дневного.

Пос. Романчукъ домагався рускою мужескою учительскою семинаріі въ полуднево-всходній части краю, — а комісія ухвалила вѣзвати правительство, щобы оснующало руско-польскую семинарію въ Бучачі або Чорткові, а опѣсля въ Самборі (уже вѣдно не сказано яку).

Пос. Романчукъ домагався, щобы въ мужескихъ семинаріяхъ учительскихъ у Львові, Станислав і Тернополі і въ женской у Львові строго бувъ переведенный утравкизмъ урядовый, такъ щобы на науку въ рускомъ языкѣ не уживано менше годнівъ, якъ въ польскомъ, — а комісія поручає тільки розширити утравкизмъ на першій рікъ мужескихъ семинаріі, о рѣвноста годнівъ рускихъ і польскихъ викладѣвъ не згадує, а зъ додатку женескою семинарію у Львові виймає зъ подѣ утравкизму викладѣвого, а кладе на рѣвна зъ польскою семинарію въ Перемислѣ!

Пос. Романчукъ домагався, щобы женеска семинаріі въ Перемислѣ була перестроєна зъ чистю польскою на утравкистичну, — а комісія зыває правительство, щобы оно рѣвноало число годнівъ руского языка яко предмету въ женескихъ семинаріяхъ въ Перемислѣ і у Львові, — хочъ министеръ Гавчъ уже торѣкъ видавъ таке розпорядженіе, а тільки краєва рада шкѣльна не перевела его въ дѣло, — а навоцѣ комісія предлагає завести для семинаристокъ курсъ приготавляющій, де бы учились особливо руского языка (бо, сѣа-

жемо бѣзъ себе, нинѣ львовскихъ семинаристокъ на I-мъ році треба доперва учити читати, буквѣ рускихъ не знаючи, не чинивши по руски въ львовскихъ школахъ народныхъ і выдѣловыхъ!).

Отъ якъ зрѣсфурвала комісія шкѣльна внесення посла Романчука! А въ додатку — навѣтъ той рефератъ не бувъ взятий на порядокъ дневный въ сѣгортній сесіі! Польска більшѣсть такъ заманеврувала, що навѣтъ надѣ тими внесеніями комісія въ соймѣ зможе бути бесѣда — ажъ за рікъ!

Бесѣда посла Телишевского

выголошена въ соймѣ при справозданіи комисіі о внесеніи посла Мадейского.

Высочій соймъ!

Наибольшимъ скарбомъ каждого человека есть его честь і свобода, тожъ і пожаданъ суть всѣ можливѣ гарантіі, які тільки законъ може подати, щобы той скарбъ обезпечити.

Що у насъ не ведеся такъ добра, показавъ уже самъ внескодавецъ і выказавъ всѣ обставины нашѣ дуже докладно і цѣрво. І уявно повну рацію і цѣлу вагу тыхъ фактовъ і высказуваного зъ нихъ внесеня п. Мадейскимъ. Що у насъ суть хѣбы въ судѣвництвѣ, не дається заперечити. Що у насъ въ нашомъ судѣвництвѣ на першомъ планѣ стоять справы маестові, право-приватні, а на другомъ планѣ ставляться справы чести і свободы, се рѣчь всѣмъ намъ і цѣлої людности ажъ надто добре звѣстна. Се есть фактъ.

До судѣвъ цивильныхъ взагалѣ добрався людей зѣбныхъ, а до судѣвъ карныхъ прийдѣлось людей такихъ, котрыхъ годѣужити при судѣ цивильномъ. Хто есть въ судѣвництвѣ нашимъ познакомлений, хто знає внутрішній его справы, той абсолютно того заперечити не може, бо то есть фактъ дѣйствительный.

Що до цѣрѣ, котрій навѣтъ пос. Мадейскій, а котрій п. Кривницкій обѣщати стараєся, то я мушу сконстатувати, що п. Мадейскій не говоритъ о процентѣ засудженыхъ, але о цѣрѣ тахъ, противъ котрыхъ слѣдства і дохожденія були введені а опѣсля застановлені, або котры вырѣкомъ были увольнены. Та цѣфра, де слѣдства довели до аягу обжалованія і цѣфра засудженыхъ на подставѣ внесеныхъ актовъ обжалованія може бути, що есть большѣ, що есть такою, якъ ви представили п. Кривницкій, але шкода, що п. Кривницкій не аверификувавъ цѣфръ поданныхъ п. Мадейскимъ, бо мы прецѣмъ всѣмъ знаемъ, що у насъ дохожденія суть далеко численнѣйші, якъ акты обжалованія або зауды. Се есть правда неабѣтна! А і ті цѣфры подає остаточное центральное бюро, шкода только, що п. Кривницкій за нами не оглянувся. Але что то много гово-

рѣти, резонувати! Я, п. Кривницкій і мы всѣ зъ практики знаемъ, що у насъ на першій-жѣ доносъ анонимовый вводиться сейчасъ дохожденія і слѣдства.

Фактомъ есть, что при донесеніи хоть-бы найнеамовѣрнѣйшомъ власти судовой, а именно прокуратуріи зовѣмъ не застановляются, не входятъ въ то, чи суть хоть-бы ямовѣрніі даты і подставы до переводу процесу карного, — только сейчасъ вводиться дохожденіе і вводиться цѣлый аппаратъ судовой до розслѣдженія, а при многихъ случаяхъ, якъ цѣфры выказують, дохожденія ті займають зовѣмъ надармо безъ всякой потребности только часть і силы судовыхъ властей, котры бы далися ужити до иншой користѣйшой працѣ, займають безъ найменшого результату, щобы только выказати, які то они энергичны, що только слѣдства бую въ прокуратуріі, только бую работы... Справедлива була увага п. Кривницкого въ томъ взглядѣ, что при такѣмъ ходѣ дѣлъ мусѣтъ бути двѣ стороны недоволені, именно мусѣтъ бути недовольнымъ прокураторъ і обжалованный. Що обжалованный може бути недоволеный, сли ему дѣся кривда, то розумѣю; але прокураторъ, котрый заступає интересъ сусѣльный, дѣлячого то бѣтъ, сли за судъ выпадє не по его гадцѣ, мае бути недоволеный? — того я вже зовѣмъ не розумѣю і поняті не може. Онъ прецѣмъ не заступає личного интересу своего, свои справы, только интересъ державы. Въ засудѣ мае бачити руку і вымѣръ справедливости, — справедливѣсть его не вдоволяє! — а се дѣлячого? Знаємо-жѣ теперъ, дѣлячого прокураторъ недоволеный, дѣлячого, бо прокураторъ поступає въ той способѣ, що справу таку идентификує зъ собою, власне дѣлячого, що увольнение невинного человека уважає за прогнаніе. Въ той способѣ поступаючи, наразує людность і поодинокіі лица на непотрѣбный дохожденія, а-рештованія і конфискации.

І дѣлячого годжуєся зъ предложеннымъ внесеніемъ, а то тымъ большѣ, що мае въ томъ взглядѣ дуже добрый досвѣдъ і знаю что не внаше, только такъ якъ то представивъ п. Мадейскій, а може навѣтъ ще горше ведеся по нашихъ судахъ карныхъ.

Сли-бы мы хотѣли пойти же далше, мы могли-бъ дойти до того, що въ судахъ повѣтовыхъ бѣдѣль справъ карныхъ трактуюсь о многомъ горше. Просту взяти только на увагу: Дробніі справы, де розходиться о кілька або о 50 ар, може судити только самъ начальникъ судовой або адъютантъ, сли мае до того окреме упованіе; въ справахъ же карныхъ, де розходиться о честь, о свободу, де остаточное розпоряджуєся наибольшимъ майномъ каждого человека, бо свободою і честію каждого горожанина монархіі констатують, тамъ полугуєся державна найслабшими силами, людьми молодыми, не значущими житія, не значущими обставинъ, въ иншихъ случаяхъ поводячимися-ся пристрастю за-для тон простон причинъ, що яко молоді і палкими і недосвѣдчаными бути мусѣтъ; зъ дѣян походить і му-

Знамя мертвой руки.

ПРАВДИВА ПОВѢСТКА

Написано В. З. С.

Переглядаючи стародавній акти, переходивъ въ монастирскихъ архивахъ въ Кристинополі, я збравъ зъ нихъ деякі нотатки і она послужила менѣ за матеріалъ до написанія отсєи повѣстки.

Морозно розпочався першій сѣчень 1772 р. густи снѣги покрывали землю. Сей торжественный день не обходився такъ гучно і выставивъ въ кристинопольскѣмъ замку, якъ то бывало въ минувшихъ лѣтахъ, хочъ і сего року не обійшло безъ войсковой парады придворной гвардіі, при гарматныхъ выстрѣлахъ зъ замковыхъ мурѣвъ, не обійшло безъ оркестры, що переходячи равномъ по рынку мѣстечка выгравала веселі мелодіі, та й безъ выставного богослуженія въ бернардинскѣмъ костелѣ, на котре явився панъ воевода Салезій Потоцкій зъ своимъ численнымъ дворомъ, що складався зъ шляхотскихъ молодѣцѣвъ.

Зъ близшихъ і дальшихъ сторѣвъ зѣбхалася до Кристинополя шляхта зъ духовенствомъ, щобы зложити, по давному звичаю, можному і вѣдывому воеводѣ, прозваному „малымъ королемъ на Русі“, при языкихъ поклонахъ благожеланія зъ початымъ новымъ рокомъ. Панъ воевода Салезій Потоцкій — крѣпкою будовы тѣла, середного росту, округлого лица зъ подоловою головою, въ шовковомъ жупанѣ при коштованій поясѣ і карabelи высадженій дорожочными камѣнями — приймавъ благожелательныхъ гостей въ замку, въ обширній такъ званій „мармуровій“ сали, котра остоялась до теперъ мимо кѣлькоразовыхъ пожарѣвъ замковыхъ. Подякувавши за зложений благожеланія, навязувавъ воевода зъ декотрыми гостями коротку розмову, а опѣсля запрошивъ присутныхъ до притыкающей комнаты, де на довгихъ столахъ стояли ѣдла і на-

поѣ, подаваніі богато умундурованого службою. При оживленій розмовѣ, подѣрмуваной знаменитыми винами і медомъ изъ хорошо заосмотренныхъ замковыхъ цвинницъ, выпадавъ кождому зъ присутныхъ въ око сумѣ, що малювався на лиці гордого воеводы, хочъ бѣ старався его укрѣтити. Неменче дивувало присутныхъ і се, що помѣсть въ мармурѣй сали не бувъ покритый величавымъ турецкимъ диваномъ, а на галеріі салейной не бачено оркестры, далше, що двері у звѣхъ комнаты замковыхъ не були поотвѣраны, верхній покровѣцъ поздѣйманый зъ зерцалъ і мѣлѣвъ, було не такъ, якъ то звичко дѣятися при большыхъ фестинахъ і численнѣйшихъ зборахъ въ замку.

І не давота, що воевода бувъ сумный. Онъ не мѣгъ переболѣти, що его здынавъ сынъ Щасный, потомокъ славного роду і великого мѣстку, оженився тайно зъ месяце замочною шляхтянкою Христіною Коморовскою, а коли при вѣчѣмъ нападі узбѣрныхъ козаковъ зѣ службѣ воеводы на родану Коморовскихъ, удушено въ Новѣмъ селѣ Христіану, родина Коморовскихъ выдала судовой процесъ воеводѣ за-про смерть Христіаны і той процесъ не лише коштувавъ богато гроша, але і трудно было передвидѣти, чи бѣтъ щасливо скѣнчаться для воеводы. Може бути, воевода бувъ ще і для того сумный, що мовѣ бы перечувать, що сегодня гоститъ послѣдній разъ гостей у себе, що початый 1772 рікъ буде для него нещасный, бо смерть перетне въ томъ році пасмо житія не лише его жены, але і аму самому прииде скоро ибѣля смерти жены неренестися до подѣйманыхъ родныхъ крѣпче, — і оно по правдѣ такъ сталося. Сли процесъ зъ Коморовскими непоковъ воеводу Салезія Потоцкого, і вытискавъ сумъ на его чолѣ, то тымъ большѣ непоковъ бѣтъ его жену воеводину Анну Потоцку, подѣкопувавъ що дня вѣздорѣвѣе, поны не втручувъ ей до гробу. По выправѣ Щасного за границу Анна Потоцка, щобы межи Щаснымъ і Коморовскими перервати всякі зносины, перебувала по большій

части въ замку совальскѣмъ зъ своимъ женескимъ дворомъ, обдаючыся духовнымъ медитаціямъ і тримаючыся зъ далека бѣзъ веселыхъ свѣтловыхъ гаморѣвъ. Домъ, въ якомъ проживала Анна Потоцка въ Сокалі не заслужувавъ на назву замку. Замокъ сокальскій спалили булі давно Турки при нападѣ на Сокалі, — на его руинныхъ стенахъ стоять теперъ цеголыня. Побѣвъ руинныхъ замковыхъ, выставивъ Казимиръ Понятовскій кілька мурованыхъ домѣвъ, въ котрыхъ мешкали старосты сокальскій, і въ одабѣ зъ тыхъ домѣвъ, поблизько теперѣшного парового млына, проживала Анна Потоцка і тамъ она умерла.

Въ кілька дѣвъ по бѣдѣздѣ новобрѣнхъ гостей зъ кристинопольского замку явився у воеводу кѣпный поблавецъ зъ лѣгкомъ, повѣдомляющій его о небезпечный недугѣ жены. Поспѣшно бѣдѣхавъ воевода до Сокаля і заставъ жену дѣйстно безвѣдно недужу. Анна Потоцка занедужала дня 4. сѣчня і опѣсля тридцетной слабости розсталася зъ симъ свѣтомъ 7. сѣчня о 8 годнѣхъ вѣчеромъ, проживши 48 лѣтъ. Мертвѣ тѣло покойной зложено по набальсмованю на выскѣмъ катафалкѣ, при котромъ бѣтъ дня смерти до дня похорону были безперерывно оо. Василияне зъ Кристинополя зъ Бернардинами сокальскими. Оды дня 7. сѣчня до 15. лютого дѣлялися приготавлена до величавого похорону і черезъ весь той чать бѣдиривлялися заупокойній литургіі въ домовѣй каплицѣ при мошѣхъ покойной и въ церквахъ та костелахъ сокальскихъ.

Дня 15. лютого почали на похоронѣ зѣбѣдѣжати шляхта зъ духовенствомъ до Кристинополя. Прийдѣвши мѣстилися въ обширныхъ комнатахъ замковыхъ, въ монастирскихъ і по приватныхъ въ мѣстечку домѣхъ. Изъ духовенства прибули на похоронѣ: Вячеславъ графъ Свраковский лат. архіепископъ львовскій, і его суреганъ Самуилъ Гловинскій, Стефанъ Августиновичъ львовскій архіепископъ брѣньскій, Іосѣфъ Керскій лат. епископъ перемисльскій і его суреганъ Станиславъ Выговскій, Левъ Шенцкій рускій епископъ львов-

скій, Максимілианъ Рылко рускій епископъ холмскій, І. Турекій лат. епископъ лудцій, капитульныхъ крылошанъ обохъ обрядѣвъ 80, лат. свѣтского духовенства 150, руского свѣтского духовенства 200, Бернардинѣвъ 180, Доминиканѣвъ 150, Василиянь 77, монаховъ зъ другихъ чинѣвъ зъ настоятелями по кількадесятъ, — словомъ, всего свѣтского і монашого духовенства явилося до 2000 людей.

Въ рынку кристинопольскѣмъ була устроєна величава кухня, зъ котрой кождый чинъ побиравъ для себе харчъ і живився при окремыхъ столахъ. Высша ерархія зъ шляхтою живився по монастирскихъ і въ замку. Воевода С. Потоцкій, призвавши до себе о. Корнелія Сроциньского, свѣтлого игумена Василия кристинопольского, доручивъ ему кілька тысячѣвъ зол. польскихъ, щобы ті грошѣ роздавъ межи присутныхъ духовныхъ яко ремунацію за служений литургіі, платяи по 4 зол. п. Позаякъ декотрі крылошане та декана тою ремунацією не задовольнялися, то подѣшлено ей за литургіі по 8 зол. п., за парастасы та vigііе по 3 зол. п.

Дня 16. лютого рано выривши похѣдъ зъ Кристинополя до Сокаля по тѣло покойной зъ численными хоругвами і братствами при здывѣ народу і шляхты, подѣ проводомъ Стефана Августиновича брѣньского архіепископа въ соборѣ духовенства обохъ обрядѣвъ. Въ похѣдѣ зывъ участь воевода зъ своимъ дочама, зятими та родиною. При домѣ покойной застали численно зѣбранныхъ селянъ зъ сокальскою окрестности зъ своимъ духовенствомъ і церковными хоругвами. По заупокойныхъ молитвахъ, зяно изъ катѣфалы деревяну домовину, выложено червонымъ оксамитомъ, приукрашену золотыми гальонами та густо обуту сѣрбыными цѣпами, і въ саме полудне двинувся похѣдъ при сумныхъ похоронныхъ свѣцахъ і звукахъ зводѣвъ изъ Сокаля до Кристинополя. По причинѣ, що черезъ послѣдній чотыри дѣвъ була велика слота і земля, якъ то кажутъ, до ґрунту пустила, закутивъ князь Ксаверій Лисоварскій, зятѣ

сать походить то неважделене въ организаціи нашего судовавства.

Думаю, что внесенные п. Мадеевского есть на часъ тай оправдане, и внесеня комисіи правничон поставлен въ томъ взглядъ, сущъ въ напхъ обставинахъ, въ якихъ проживае мо, зовѣтъ оправданъ, хочъ може она болъше академичного значеня. Але добре бодай то на таѣй лѣхъ часъ нашъ!

Бесѣда посла о. Свѣчиньского.

при внесеню комисіи господарства красова въ справу довозу бульбы въ Россіи.

Высокій Сойма!

Комитетъ ц. к. галицкаго товариства господарского вывѣдъ до Выс. министерства торговль петицію, чтобы поддержати въвозъ до нашего краю бараболъ въ заграницѣ. Здаеся, что комитетъ той мавъ на оцѣ, чтобы цѣну то- го продукту сырого удержати на певной вы- сотѣ а бодай забезпечити, чтобы сей продуктъ не упавъ понизше коштовъ самой продукціи. Я розумѣю, панове, що при теперѣшнѣмъ ста- нѣ нашего господарства полевого, пра надмѣр- нѣмъ поднесеню податку бдѣ того продукту, на котрый сыра барабола виробляеся, вла- ститель большыхъ господарствъ мусѣтъ зажу- ряться: що мають робити въ тѣмъ продуктѣ, котрого продукція богато коштуе, накола до- лѣтна проба перековала вхъ, що ледво вы- плататся перераблать сей продуктъ на го- рѣвкѣ.

Я, панове, такожъ господарь, моя дохо- ды спочивають головню на доходахъ въ роцѣ. Я такожъ не разъ жалуюсь на то, що цѣна продуктовъ рольничихъ упала низше, аныжъ мене самого продукция коштуе, але я не осмѣ- ливсь-бы поднесати внесеня, котре бы мало на цѣлу штучне поднесенне цѣны ишеняцѣ ян- жата, а особливо въ роцѣ тѣмъ, въ котромъ наръвѣмо на неврожай, боимосе голоду, про- симо о помѣчь въ фондѣ державныхъ, ухва- леномъ самъ помѣчь въ фондѣ красныхъ. Не- розумно, якъ можна забувати, що навѣтъ въ добромъ роцѣ врожаю барабола стаеся въ го- ловный артакулъ поживы для найбѣднѣйшон части людности нашон; не забуваймо, що ба- раболею нашъ селянинъ годуеся майже вы- ключно черезъ живна, а толькѣ выключно въ часѣ передѣлку.

Сей передѣловъ, панове, котрый стоить передъ нами, буде, якъ всѣ кажемо, страш- ный, но бѣдъ буде ще страшнѣйшій, сля мы штучнымъ способомъ поднесемо цѣну того однокотого продукту, котрый зародился сего року, и бодай де може бдѣ смерти голодовон выругувати богато въ найбѣднѣйшон людности. Думаю, що не та а наша цѣль руководила ко- митетомъ господарского товариства красова, вѣли вносивъ сю петицію. Зъ становища, яке въ головной мѣрѣ заступае ц. к. агрономиче- ское товариство, може не годиться того его кроку обусудувати, о кѣлько бѣдъ односился толькѣ до упавы державной, але жадати бдѣ сойму, бдѣ выбравныхъ послѣдъ въ куріи селянскомъ, чтобы она тую петицію подпирала, — то, па- нове, жадане за смѣле и велике. Я не знаю, чи правительство услухае сен петицію, але всла-бъ я навѣтъ знаю, що услухае, а мнѣ то- го, хотѣ-бы цѣла палата заявляла противъ той петиціи, хотѣ-бы навѣтъ въ тѣмъ случаю, чтобы аны одинъ голосъ не одозвася за тою петицією.

Дальше, панове, мене дивуе, що власне въ сѣбѣ тыждни, коли розпочато великій про- цессъ въ Вадовичахъ, процессъ, котрый до- каже дуже болѣзнен стороны въ нашомъ жатио экономичномъ и сусѣбномъ, процессъ эмигра- ційный, — що власне теперь приходится до

покойнон, за 200 ар. чобѣтъ, позаятъ маюгъ възъ шляхты та духовенства присутій на по- хоронѣ, погубили свои чобѣты въ болѣгѣ. Въ часѣ похоронного походу выголошено чотвѣра прашальнѣй мовы, въ котрыхъ поднесено пря- кметы покойнон. Першу мову голошено при- домѣ, де покойна умерла; другу при костелѣ монаховъ Брандковъ, котрый въ позѣйшихъ часахъ перемѣнено на парохіальный, соваль- ский костелъ; третю побѣда переверны черезъ Бугъ при монастыри Бернардиновъ; четверту при брамѣ Островской, де дѣйшовъ похѣдъ о 7 годинъ вечеромъ. Тую послѣдну мову вы- голосивъ о. Мартинъ Драчакевичъ, знамени- тый проповѣдникъ Василіинъ, и тотъ мовѣ найлѣпше подобалася присутнымъ. Вечеромъ о 8 годинъ ставуъ похѣдъ при костелѣ Бер- нардиновъ въ Кристинѣ, а архіепископъ В. Свраковский окруженный епископами, су- фраганами та членскими свѣтскими и мона- шимъ духовенствомъ, вырвавши домовну до костела. Посередѣ костела стоить высокій тристенный катафалъ, що его справивъ во- вѣда на похоронѣ своѣй жены и незадово- самъ на нѣмъ спочиваеъ. На катафалѣ стояли чотвѣра великія позолоченъ лѣвы, на головахъ тыхъ лѣвовъ уставлено домовну и освѣтлен- ѣи раснымъ свѣтломъ. Два лѣвы у головы до- мовны держали табличъ въ гербахъ покой- нѣ, другі два лѣвы у ногъ держали табличъ въ напхемъ имени и прозвища покойнон дѣя и року въ рожденя та смерти. Була же вели- ка таблица оперта о катафалъ, а золоты на нѣй буквы высказували честноты умершѣи. Посля скѣпченыхъ обрядовъхъ спѣвъъ та мо- литвъ выголосивъ мѣсцевый проповѣдникъ Бернардинъ пѣту въ ряду мову, а потѣмъ по- гашено свѣтло и замкнено костелъ.

Въ дѣнь 17 и 18 лютого бдѣривляеся въ костелѣ бернардинскомъ при тѣлѣ покойнон та въ монастыри Василіинъ бдѣ 4 год. рано до 2 въ полудня безаперывно лѣтургіи; въ о- глядѣ на численне духовенство остаранѣся о болъше число на часѣ похорону престол- ѣвѣ.

Въ агаданыхъ дняхъ зайшли непорозумѣ-

сойму въ жаданіемъ, чтобы подпирати такую тенденцію, котра може въ остаточности сей прудъ эмиграційный толькѣ поддерживать. Не- знаю, чи Выс. правительству, котре въ той э- миграціи бачитъ велику утрату для себе. — розумѣеся въ войсковыхъ мотивахъ — чи ему удалосъ-бы, сля-бы министерство торговль хо- тѣло уважливѣе тую петицію, оправдыва- тѣй крокъ супротивъ опиніи публичной. Звѣсто- но вѣтъ панове, что тамъ въ заходной части Галичины по-при добробытъ декотрыхъ селянъ- сѣтъ уже пролетаріятъ селянскій; звѣстоно вѣтъ, что тамъ той пролетаріятъ кормиться по болѣйшій части бараболею. А сля навѣтъ въ розахъ, коли естъ врожай, голодъ выганяе его поза границѣ красъ, за далеке море; сля дотеперъ мы его поавдержували, кажучи ему: „Держися рѣднѣи скибы, не кидай тои пѣсон бараболѣ въ надѣ, что тамъ найдешъ мащен- ный хлѣбъ, вдоволься тою бараболею“, — то сля-бы мы вѣдѣ тую петицію подпирли, бѣтъ скаже намъ: „Кажешъ намъ лишиться въ краю, а въ другою стороны подносимъ в ста- раеся о поднесенне цѣны того артикулу живности, котрый ме е едно ратуе бдѣ голо- довои смерти.“

Тожъ здаеся мѣнѣ, що теперѣшня хвиля въ оглядѣ якъ на повсюдный неврожай, такъ и на розочатый той процессъ задовоцкій не бдѣвѣдна на насценъ заеъ политики аграрной. То впрѣчѣмъ не толькѣ врада нашего парла- менту, аны парламенты копійные и живцемъ берутъ то, що зрѣбавъ той великій нѣмецкій чловѣкъ, авторъ державной политики аграрной. Намъ выдаеся се яко неомыслимо добре и хо- чемо въ напхѣхъ бдѣоснахъ наслѣдувати его. Тамъ, може бути, цѣлы державный промавля- ютъ за его политикѣю, може бути, что се его интересъ, чтобы тую касту, котра мавъ силу, до себе привязати и преддати въ для себе, чтобы могъ нею оперувати. Але намъ тутъ въ соймѣ нашомъ нѣ о той великій политикѣ въ о тыхъ цѣнахъ не мѣсце розпривляти и хвататися средствъ, котры и тамъ не сущъ въ пробованъ, але выпробованъ де инде и въ не- добромъ загалыномъ. Заглянте до статистики, а переувѣдѣтеся, коли найбольше число Пр- ландцѣвъ покинуло свой рѣднѣй край, переко- наеся, что заходять оправдана обавѣ, что се- годнѣшній голодъ вынеше за море о много болъшу часть людей нѣжъ въ началѣ лѣтахъ.

Сля-бы то поблѣшенне числа эмигра- цій мало причину и въ ничѣхъ обставинахъ, то вже одно бы мене болѣло, что колѣсь могъ противъ насъ бѣти звернений закидъ, что мы причинились хотѣй посередю до того, чтобы сей рухъ эмиграційный скрѣпити. Товариство агрономиче ае властиво его комитетъ писавъ тую петицію 19 жовтня и здаеся, что до его вѣдомости не були ще дѣйшли тѣ справозданя въ провинціи, котры въ не такъ рожевомъ свѣтлѣ представляють согорбный абѣръ бара- болѣ. Коли мы тутъ ухвалювали помѣчь голо- ду, декотры давались уводити тою иллюзію, что не естъ такъ лихо, бо барабола зародала; але вѣнѣ, коли газеты приносятся вѣсть, что въ декотрыхъ околицяхъ барабола цуеся, — инѣи коли насъ тревожитъ обавѣ, что нѣтъ землѣ не выдобудемо на весну того, что мы закопали, что барабола гниѣ и цуеся в лѣвахъ яи стане у селянина въ насѣнь, — то навѣ комитетъ галицкаго товариства агрономичного повнаеъ тую петицію взяти назадъ. Зважте, панове, что сля нема жита, а его нема, то нашъ се- лянинъ, не маючи печеного хлѣба, буде дава- ти до кождѣи стравы бараболѣ и такъ дуже богато еи спотребляеся. Бѣли до того часть ба- раболѣ збѣгне, то почислѣтъ: чи стане селяни- новъ бараболѣ на насѣнь?

А може скажете, что на се естъ помѣчь краева и державна, чтобы ему черезъ заку- пенне насѣнь помѣгти. То зновъ выгладѣло-бы трохи дивно, сля-бы мы одною рукою давали

на по причинѣ celebrity може лат. архіепа- скопѣ В. Свраковскому, званымъ неурхаль- нѣкомъ Русеявѣ, а Львомъ Шенцицкимъ, рус- кимъ епископомъ. Тѣ непорозумѣны такъ за- стрѣлиа, что Левъ Шенцицкій хотѣвъ передъ абацѣмъ похорону въ своемъ духовенъ стоить выхати въ Кристинѣ и бѣвъ-бы певно вы- ѣхавъ, накли бѣ самъ возвода Салезій Пѣто- цкій не явѣся бѣ въ сѣбру сѣрау, ставуъ- шѣ по стороны Шенцицкого. Розсердженъ В. Свраковский казалъ въ оцѣхъ присутіи го- нѣроду вынести въ костелѣ епископскій трѣнъ въ балдахимѣ, а коли ставъ служати ли- тургію Левъ Шенцицкій, не заставъ уже трѣ- ну, тому примушенъ бѣвъ сидѣти на малѣмъ табѣрескѣ. Побѣла литургіи Шенцицкѣ го вѣне е- но на ново трѣнъ въ балдахимѣ, до косте- ла и уставлено на свѣтѣ мѣсца.

Дѣнь 19 лютого бдѣуеся послѣднѣй похѣ- рѣнъ. По бдѣужнѣй литургіи архіепископъ помѣ В. Свраковскому и по выголошеной проповѣ- ди Іаномъ Подгорелецкимъ, крѣлошанномъ в парохомъ въ Остръ, де принадлежавъ ще т гдѣ Крастанъ побѣ, зято домовну въ высо- кого катафала, шляхта зяла ея на рамена и занесла на вѣчній бдѣочникъ въ подзѣмну крѣшту бернардинского костела.

Дѣнь 20 лютого бдѣривляеся датный за- упокойный литургіи въ костелѣ а церкви. Дѣнь 21 лютого почало духовенство розвѣздати домы. Пра бдѣвѣ дано присутному духо- венству на похоронахъ Анны Пѣтоцкой слѣ- дуючѣ ремунераци: лат. свѣтскимъ духо- веннымъ и монахамъ обѣхъ обрядѣвъ по 6 тал- лѣвъ, свѣтскимъ русскимъ духовнымъ по 12 зол. п., деканамъ по 24 зол. п., крѣлошанамъ по 9 дукатѣвъ, латинскимъ и русскимъ епи- скопамъ та суфраганамъ по 300 дукатѣвъ, архіепископа браньскаго 400 дукатѣвъ, архіепископа латинского 15.000 зол. п. О- крѣмъ той ремунераци удалено кождѣму въ присутныхъ по 1 зол. п. бдѣ одного коня за малю дорожъ въ дому до Кристинѣ.

(Дальше буде).

а другою рукою брали; сля той, котрый бу- де мати бараболѣ на продажъ, скаже на ве- сѣи до того, котрый схоче собѣ купати въ на- насѣнь: „Заплати-жѣ дорожше, бо ты дѣставъ поизку на то чтобы мавъ собѣ за що насѣнь купати.“

То були мотивы, котры заразъ по пер- шѣмъ прочитаню того внесеня аробили мѣнѣ его несимпатичнымъ, и признаюся, что я дов- го вагася, чи маю справу такъ дробну, якъ барабола, преддати Выс. палатѣ яко пред- метъ до шаршѣи дискусіи. Я надумася и ска- залъ собѣ, что се естъ обовязкомъ кождѣго, хто дѣйстно мавъ бѣею цѣломо селянскѣмъ, хте почувася до обовязку обороны интере- совъ селянскихъ — запобѣгти побдыжѣ цѣ- ны бараболѣ, котра не выйдѣ на користъ се- ляннина, а при тѣмъ естъ рѣчею дуже непе- вѣною, чи выйдѣ и на користъ тѣмъ, котры о то стараються.

Сей рѣкъ принѣтъ такій неврожай, що паша не дописала нѣкому, аны властителямъ бѣльшамъ аны меншамъ, и я допускъ, что дуже богато въ бѣльшихъ властителяхъ охѣ- то кувилѣ-бы бараболѣ въ заграницѣ по та- нѣйшій цѣнѣ, якъ наша, хотѣй-бы на то, чтобы наивентаръ пере имувати або бѣдѣй лучше его переогодувати черезъ зиму. А якъ же погсдѣти той интересъ значающъ части самыхъ власте- лѣвъ бѣльшихъ послѣдствѣй въ тою тенденцію, котра пробивася въ петицію? Чи тѣ властите- лѣ не були-бы въ правѣ сказать: хте насъ о- го просѣвъ, чтобы въ цѣну бараболѣ подносе- ли або старались о поднесенне той цѣны?

Загаломъ сказавши, внесенѣ до прави- тельства петиція бдѣ комитету товариства а- агрономичного не бдѣвѣдѣтъ интересѣи краю, а не бдѣвѣдѣтъ дѣлатѣ, бо просто су- пртивляеся интересѣи найчисленнѣйшѣи людности, загроженои недостаткомъ пашѣ и голодѣмъ. Оаа супротивляеся и въ етъ збѣд- нѣи въ интересѣи краю, бо супротивляеся интересѣи значающъ части и властителей бѣль- шихъ поѣствѣй, котры въ причинѣ недоста- тку пашѣ спотребуютъ и сѣкутъ ще передъ у- кѣнчаеъмъ зимы цѣлый запасъ бараболѣ, а на весну будѣтъ мусѣли докупувати ея на на- сѣнь.

Дѣлатого я голосувати буду разомъ въ мѣ- нѣи товаришами противъ внесеня комисіи и було-бы добре, чтобы и вы, панове, на тую справу дивилися не яко на средство агитаціи, але яко на справу, котра заслугѣ, чтобы въ сѣрѣи трагувати, бо если-бы она неfortunно була полагоджена, то послужила-бы до роз- будженя великого розгоряченя межѣ найбѣль- шѣю частью убогъ и людности и межѣ селян- ствомъ, котре потребуе помѣчи и котре бѣтъ- ся голоду и то дѣйстно голоду на весну.

Процессъ въ Вадовичахъ.

Трибуналъ переслухувавъ Иваницкаго, котрольора мытового а заравомъ и комисаря по- лѣции въ Овѣинцѣ. Актѣ обжалованя закидуе Иваницкому, что надуживавъ свои власти, бѣвъ голѣнымъ помѣчникомъ агентѣи гамбургской и по- бравъ бдѣ неи мѣсечну платню, сразу по 1 зр. за одного переселенця, а бдѣтакъ по 70 кр. а въ- цѣи по 60 кр. Иваницкій при розпривѣ перечивъ, мѣво-бы бѣтъ умовляеся въ агентію о платню, нѣво-бы платѣи не бравъ и не помагавъ своєю властію урядовѣи агентѣи, — и хочъ всѣ шты головныхъ свѣдѣльничѣвъ агентѣи говорили ему въ- чѣ, что бѣтъ бравъ грошѣ, Иваницкій таки всему перечивъ. Онѣ мавъ наказъ бдѣ старостѣи слѣди- ти за побѣчными агентами а помагати концѣіо- ванѣи агентѣи Клявзѣра. Подававъ рапорты о де- вертирахъ, что переселялися до Америки, и тѣ рапорты подписувавъ его шефъ Сроковекій. Та- кожѣ не мѣтъ бѣти переселенцѣвъ, бо бѣтъ сла- бойшій и недужій бдѣ 16 лѣтъ на жолудковѣй катарѣ. Не признаваеся до назвы „Иеушъ“, ака подбѣуеся въ книжкахъ, лѣстахъ и перенѣцѣи агентѣи, хочъ агенты зѣзнали, что се означае Иваницкаго. Агенты называли Иваницкаго въ сво- ихъ лѣстахъ: ein erbärmlich frecher Egragger и радили Клявзѣрови, чтобы его позуеуе.

Портіеръ зѣльничій Цайтингеръ при- знавъ, что бравъ грошѣ, але за що, бѣтъ не знае, хѣба за се, чтобы гонити обѣи агенты, гамбург- ску и бременскую. Ему наказавъ зарѣдъ побѣч- нѣи зѣльничій, чтобы старася намавляти пере- селенцѣвъ ѣхати на Овѣинцѣ. Взагалѣ зѣзнаея его выклѣкуютъ загалну веселѣсть, бо дуже комично розказуе про обманства агентѣи.

Касіеръ зѣльничій Зопѣтъ признавъ, что бравъ по 60, 50, 40 зр., мѣво-бы вынагороду за се, что передъ тѣмъ самъ продававъ карты корабельный переселенцѣмъ, а обѣла, коли Кля- взѣръ одержавъ концѣію, вже не продававъ, а тѣмъ самымъ и хѣбѣуе ему мѣсечный дохѣдъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Зъ кругѣвъ парламентарнои правацѣ у Вѣдѣи доносятъ до Politik, что всѣ вѣсти о я- вѣннѣи фѣуаи и утворѣню новои партіи центра сущѣи зовѣмъ безосновной и хѣба- лѣишѣи выплывомъ янѣхъ бажанъ и комбинаціи, о котрыхъ ереализовано передъ зѣборами кон- ференціи проводирѣвъ не може бѣти и бѣтъ дѣ. Що-до Либавѣра и Цаллингера, то каже Politik, что тѣ панове якъ заеѣвѣды передъ по- чаткомъ засѣданъ рады державной такъ и те- перъ грають ту самую комедію, але они и те- перъ не мають консервативной бѣльшости за собою. То естъ рѣчь певна, что аны члены клубѣа центрумъ аны нѣхто въ клерикальных послѣбѣи не зрѣбѣи кроку, котрый-бы могъ ослабѣи правниці. Ча отже клубѣи центра буде стояти окремо, ча сподучатся въ клубѣомъ Гогенварта, то рѣчи не змѣнитѣ.

Ческій соймъ закѣнчивъ бурлявою

дебатѣю въ справѣ памятникѣ для Гуса, котра дала молодѣ-Чехамъ новѣи матеріялъ до аги- тации противъ старо-Чехѣвъ. Подѣаеъ тои де- баты скажеъ кн. Кироль Шварценбергъ: „Ро- жа, котру Шварценберга ще досѣ носѣтъ въ своихъ гербѣ, естъ ознакою борѣи противъ русѣствѣ. Я буду гордый въ того, коли нѣнѣ бѣло-сѣныя хоругѣи Шварценбергѣи стане зновъ знакомъ борѣи противъ новыхъ русѣ- стѣвъ.“ Розумѣеся, что въ такого сказаня скоро- стали молодѣ Чехи и задовѣла вже борѣу противъ тѣхъ, что важатся оскорбляти най- свѣтѣйшій чувства чѣскаго народу. Борѣа та розпочалася поѣн-що тѣмъ що молодѣ-Чехи почали збирати по цѣлѣмъ краю грошѣ на ве- лѣзавый памятникъ для Гуса, котрый мавъ бути поставленъ въ Празѣ.

На вѣчерашнѣмъ засѣданію угорского парламента прийшло було до велѣмъ бур- лѣвыхъ сценъ. Тѣсса бдѣвѣдѣвъ на напады оппозиціи и въ дѣвѣишій примѣвъ доказувавъ пристрасно, что хочъ-бы бѣи и уступивъ, то все-таки оппозиціи не дѣстане кермы державы въ свои руки, бо либеральна партія естъ до- сѣтъ сильна, чтобы и бѣтъ него могла угра- вляти. Головна часть бесѣды министра була вышѣрена противъ Апоиня, котрому Тѣсса до- казувавъ, что змѣнявъ вже не одѣи свои пере- конаніе, а то вызвало зновъ протестъ Апоиня. Дальше ставъ Тѣсса робѣти лѣвниці заеѣды, что она естъ нѣвожѣлима и невѣрною и зро- бѣла собѣ въ Коштуга идеалѣ, хочъ знае, что Коштутъ стремитѣ до дѣтронизаціи. Дѣлатого — пытавъ Тѣсса — не выступитѣ оппозиціи въ тѣмъ отверѣи передъ народомъ, котрый певно бдѣрѣксѣи такою политикѣи. Народъ мадар- ский хочѣи зновѣи користати въ благодати мира и не хочѣи нѣгои и знати о тѣхъ тайныхъ и- деалахъ оппозиціи. Слова тѣи выдѣлиа въ па- латѣи страшенну бурю. Лѣвниці почала страшно кричати а Ираний называвъ Тѣссу илѣветни- комъ. Угорнѣи выступивъ въ оборѣи лѣвниці и ставъ доказувати, что она дѣйстно стремитѣ до дѣтронизаціи, але до дѣтронизаціи Тѣссы. Онѣи повнаеъ, что кѣлѣка особѣи бдѣило вправѣи до Коштуга и хотѣи его намовити до того, чтобы бѣвъ вертавъ до краю, бо хотѣи тѣмъ спосо- бомъ выкликати агитацію, але Коштутъ не хо- тѣи на то пристати. На то бдѣвѣвъ Тѣсса, что бѣтъ не хѣче видѣти подѣрѣвѣи на лѣвниці, але Угорнѣи самъ прѣзвѣвъ, что сущѣи люде, кот- рѣи стремитѣ до нѣвожѣлимои агитаціи въ краю. Зачувати, что оппозиціи хѣче теперь вы- клѣкати демонстрацію противъ Тѣссы на ули- цѣи и дѣлатого постановило правительство вы- ступити въ цѣломо енергію противъ всякихъ демонстраціи.

Köln. Ztg. одержала цѣнаву вѣсть о ро- зѣговорѣи гр. Герберта Бисмарка въ вел. ве- зѣромъ подѣаеъ гостинѣи нѣмецкаго цѣсаря въ Константинополи. Разѣговоръ той — якъ каже агадана газета — трѣваеъ всего лишѣ десять минутъ и дѣтѣваеъ выключно лишѣ Греціи. Гр. Бисмаркѣи значащѣи зовѣмъ ясно становище нѣмецчѣи до Греціи и ска- залъ, что кола въ Константинополи бдѣвѣрѣва- ютъ нѣмецчѣиу що-до еи становища въ грец- кой справѣ, то похѣдѣи се хѣба въ того, что Пѣрта не повнаеъ ясно сего становища або хтѣеъ его умисно затемнюе. Онѣи, гр. Би- смаркѣи, повнаеъ въ ецѣи президентѣи ми- нистрѣвъ въ цѣломо увагою, что кола Греціи буде вѣсти авантюричну политикѣи, то нѣмец- чѣиа буде заеѣвѣдѣи еи рѣшучимъ противни- комъ. Тривнуеъ скажеъ ему тогды, что мо- жѣтъ настѣти бдѣзненіи, середѣ котрыхъ Гре- ціи була-бы змущена вѣсти войну за-для Кре- ты, бо она не може тысячѣи вѣтѣачѣвъ безъ невѣзѣченности для себе держати у себе, а впрѣчѣмъ хочъ-бы война и але заѣнѣчѣилася, то хѣстѣишѣи державы не дѣпустѣи въ до того, чтобы край, котрый высѣвѣдѣиъ въ-подѣи Ис- ламу, або хочъ-бы части его, прѣйшли зновѣи подѣи его именованѣи. На то бдѣвѣвъ гр. Би- смаркѣи, что Греціи на елѣуаи нещѣсливои бѣдѣи такой войны мусѣла-бы бѣти на то приго- тѣи ваза прѣйметѣи всѣ наслѣдѣи на себе, бо жатѣи державѣ, котра бы передъ тѣмъ у- сѣлаи бдѣвѣи жувала, не прѣйшла-бы на гадѣу зѣдержувати побѣдѣишѣи сторону забезпечитѣи на бдѣучѣи бдѣи того, чтобы така война ачѣвъ не повторѣилася. Впрѣчѣмъ Греціи дуже легкожѣи собѣ фактичну силу Турѣчѣи. Розумѣеся — важе агадана газета — что таке повнаеъ рѣчи нѣмецчѣи мѣжеи держав- нымъ выклѣало въ Константинополи велике вѣдозѣненне.

Зѣ Гамбурга доносятъ яко рѣчь певну, что россійскій наслѣдѣицъ прѣсто- ла мавъ женитѣися въ наймолодшою сестрою нѣмецкаго цѣсаря кн. Маргаритѣи. Зару- чѣи маюгъ бдѣуеся на саме Рѣздо. Посѣлъ Швайнцицъ обѣвѣорѣи теперь въ Фридрихсругѣ въ кн. Бисмаркомъ формальности сего одру- женя. Ча такъ дѣйстно естъ, чи нѣ, годѣи зна- та, бо англійскій газетѣи доносятъ зновѣи, что наслѣдѣицъ прѣстола мавъ заручитѣися въ дру- гою дѣнѣкою кн. Уельского.

Французскій сенатъ затвердивъ на одѣи бѣи своихъ послѣднихъ засѣданъ ухва- лѣиный послѣднюю палатѣиу посѣбѣи кредитѣи въ сумѣ 58 мил. франкѣвъ для маринарѣи. Той кредитѣи мавъ бути ужѣиный на бѣвѣи 3 кораблѣи пѣвѣирихъ, 4 лѣдѣи торпедѣихъ, 10 бѣльшихъ лѣдѣи торпедѣихъ призначѣиныхъ на отверѣи море и 30 лѣдѣи торпедѣихъ до портѣи.

Конфликтъ межѣи Сербією а Турѣч- чѣиною не естъ такъ грѣзливъ, якъ то могло на першу вѣсть здаватѣися, бо причина еи була така: Турѣцкій вице-консулъ въ Врани старася наклонити побѣдѣишѣи сербскихъ урядѣицѣи, чтобы они выдалѣи ему пѣлины най- вѣишѣишихъ войсковыхъ знимѣи кола Вранѣи а тамошнихъ укрѣпѣи. Той вице-консулъ ста- равася такожъ довѣдѣися тайны урядѣи въ

сербская администрация и наклонялась уряд-
никова подкупством до зрады. Однѣмъ зъ у-
рядниковъ доносъ о тѣмъ высшимъ властямъ.
Правительство разослало слѣдство, сконстату-
вало фактъ и усунуло зъ посады урядника,
который о всѣмъ доносилъ вице-консулу. Ко-
гда правительство приказало было арештовать
того урядника угнѣмъ днѣ до турецкого кон-
суляту а тамъ его сховали. Сербскѣ власти
зайшли однакже мамо протесту вице-консула
до турецкого консуляту и арештовали тамъ
того урядника, который — якъ они доказували
— не вѣст турецкамъ подданымъ и днѣ того
не має права тамъ ховатися. Вице-консулъ
ставъ одтакъ рѣшучъ заперечувати, будто-бы
днѣ подкуплювавъ урядниковъ и доказувавъ
що власти сербскѣ поступили собѣ самовольно.
Сербскѣ правительство высладо отже остро-
погу до Порты. Зъ другой стороны вѣстъ ви-
це-консулъ жалобу до сербского правительства
въ Бѣлградѣ и сирава та, котра мабутъ скоро
закончиться, естъ теперь на судовой дорогѣ.

Въ испанскихъ кругахъ по-
литическихъ звертають теперь дуже велику
увагу на то, що двѣся въ Бразиліи, болшу,
якъ того можна-бы было сподѣватися. Естѣ
рѣчь певна, що бразилійскѣ республикане ста-
ли вже одъ давна въ звязъ зъ республикана-
ми испанскими и що такъ мадритскѣ якъ и
лисонскѣ ихъ товаришѣ помагали имъ сло-
вомъ и дѣломъ; бо здаєся навѣтъ, що всѣ
нитки бразилійской революціи збѣгались въ
столицѣхъ Испаніи и Португаліи. Такъ само
такожъ не можна того заперечати, чтобы то,
що сталося въ Бразиліи не одбилося голо-
снмъ одгомону въ Испаніи и чтобы тамош-
ній республикане не набрали такожъ охоты до
дѣла. Вѣстъ о революціи въ Бразиліи не
пришла для нѣкого въ Мадридѣ несподѣван-
но; цѣлѣ мѣсяцѣ напередъ заповѣдали
уже республиканскѣ газеты, що цѣсарство
въ Бразиліи не потягне вже довго.
Ще колька недѣль тому назадъ подавъ бувъ
Globo статью, котру — якъ пѣзвѣсти показало-
ся — написавъ бувъ Кастеляръ, а въ ко-
торѣ зовсімъ отверто було сказано, що ко-
ли цѣсаръ Домъ Педро скоро не умре, то его ска-
нуть зъ престола мимо его популярности. Ко-
лька-жъ же днѣ померъ, то анъ гадки нема, что-
бы по нѣмъ засѣла на престолѣ его дочка а
въ нею си мужъ зъ роду Орлеановъ. Та сама
газета вже тогды заповѣдала, що подѣвъ въ
Бразиліи одбоятся на Испаніи и Португаліи.

Шахъ перскій вернувши зъ свое-
го подорожя забрався — якъ доносилъ зъ Теге-
рану до Pol. Corr. — дуже цѣльно до дѣла.
На его приказъ має теперь будуватися цѣла
сѣть мурованыхъ гостиниць, котра має улещи-
ти комунікацію межи Персїемъ и заловити
а доловую рѣку Карунъ. Далеко розпорядивъ
шахъ, чтобы регуляція згаданой рѣки була
якъ найкраще переведена и въ той цѣли
спроваджено вже колькохъ заграваныхъ ви-
живерѣвъ. Особливу увагу звернувъ шахъ на
асанацію Тегерану и наказавъ мѣсто въ бѣль-
кохъ частяхъ переставляти и повалати доте-
першій дома а ставити новіи. Шахъ мавъ
сказати до своихъ министровъ: «Пора вже,
чтобы и мы ступили на дорогу загального по-
ступу!» Въ наслѣдокъ того сподѣваютьсѣ всѣ
европейскѣ и поступовѣ перскѣ круги въ Те-
геранѣ великихъ змѣнъ.

НОВИНКИ.

— Въ справѣ конфекты 247 ч. «Дѣла» одержали
мы слѣдуючу дописъ: С. 20071. W imieniu Jeho
Wielczestwa Cesarza! C. k. Sud krajowyj w spra-
wach karnych wo Lwowi ryszyl na pidstwi. SS.
489 i 493 zak. o post. kar. i §. 37 zak. pras., że
soderzaniej artykulu umiszczono w cz. 247 cza-
sopysy Dilo z 2/14 padolysta 1889 pid napysom
„Polityka Stanczykiw suprotw Rusy VI“ wid poczatku
az do sliv „normalnych obstawynach“ obyma-
je znaznena zbrodni z §. 65 zak. karn. i proto uspra-
wedlywlena jest zariadzena czerez c. k. prokura-
tora derzawnoho konfiskata tej czasopysy, a w
slidztwie toho riszenia wzboronene jest dalsze
rozprostanienie powyższoj czasty nadminenoho
artykulu a zabranij naklad maje buty zyzscozenyj.
Odmowow je toje sud dalszomu wniesniu c. k.
prokuratora derzawnoho na wydanie ozeozenia, że
takoz i dalsza ozašt wyż nadminenoho artykulu
pid napysom „Polityka Stanczykiw suprotw Rusy
VI“ w cz. 247 powyższoj czasopysy umiszczono,
jakze i soderzanie w temże cзылі тоje cza-
sopysy pid napysom Sprawy sojmowoy obymajut
znaznena zbrodni i wystupki z §. a 300 i 302
zak. karn. Po wody. W artykulu „Polityka Sta-
ncykiw suprotw Rusy VI“ od poczatku az do sliv
„normalnych obstawynach“ omawiaje autor po-
lozenie Rusyniw i sosplyny obstawyny w Halyczu-
ni w sposib zdiluj pobudyty do pobordy i nepa-
wysty protw zariadowy derzawnomu, szczo sta-
nowyt znaznena zbrodni z §. 65 d. u. k. w dal-
szum že soderzanieje seho artykulu i w artykulu
sprawy sojmowoy nema suszczestwytelnich oznak
oznaka karyhidnoho z uriadu dochodyty sia maju-
ozoho. O tim riszeniu zawiadomaje sia redakcyju
czasopysy Dilo z tym prymiteniem, že c. k. pro-
kurator derzawnoy zholosow żazalenije protw toj
czasty powyższoj zholosija ktororoje jeho wyż
nadminenym wnieskam odmowlono. — C. k. Sud
krajowyj karnyj Lwiw, dnia 18 padolysta 1889.
Poglies.

— Товариство „Рускій Народный Домъ“ въ Чернів-
цяхъ розбѣлало по Галичинѣ и Буковинѣ такій за-
зывъ: „Товариство „Рускій Народный Домъ“ въ
Чернівцяхъ розвиває въ своемъ домѣ дѣятельность,
котрой цѣли и успѣхи знаній зъ справодливъ по-
мѣщуваныхъ въ рукахъ газетакъ. Важность на-
шон задачи лежить въ развитіи духовного житя
народа, въ поднесеніи его добробуту, а тымъ са-
мымъ въ интересѣ цѣлой руской оусобищности, а
задача наша ще важнѣйша особливо для того, що

Русь въ Буковинѣ стыкаєся зъ другими сильнѣй-
шими народами и ту становить передую сторожу
рукою идеи, маюча одперти напады противныхъ
намъ элементѣвъ. Наша руска оусобищность въ
Буковинѣ естѣ бѣдна и немного має одиначѣ, ко-
торѣ чуютъ и знаютъ свои оусобищныя повинности,
днѣтого опираючися на власныхъ силахъ мы до-
теперъ не могли увѣличитися одъ доугу, переня-
того въ сумѣ 15000 зр. при купнѣ дому. Доки
не умиротворимъ той довгъ, не можемъ приступити
до вышени найважнѣйшон нашон задачи, до о-
твореня бурсы для выхованя нашон молодѣжи, въ
котрой спочиває наша надѣя, будучность. При ма-
лої помощи нашон оусобищности мы ще на лѣта
були бы бѣдаленъ одъ нашон цѣли, если бы мы
не числили на помощь тыхъ свѣтлыхъ жертволю-
бияхъ патріотѣвъ, котрі суть подіорою посту-
повыхъ змаганъ и подвижниками народнои идеи.
До Васъ, Высокопозажаный Добродѣю, яко тако-
го патріота звертаємось нинѣ зъ оусобищно прозь-
бою о грошевий дотокъ на народный жертвен-
никъ, на нашъ „Народный Домъ“, надѣючися, що не
одкажете „Рускому Народному Дому“ въ
Чернівцяхъ Вашою ласковою помощью. — Предѣ-
датель: Исидоръ Винницкій, ц. к. совѣтникъ су-
ду краєвого; 1. мѣстопредѣдатель: Исидоръ Во-
робкевичъ, протерей и ц. к. профессоръ; 2. мѣ-
стопредѣдатель: Келестинъ Костецкій, кривола-
пникъ, деканъ и парохъ. — Всѣ посылки про-
сится присылати на руки предѣдателя сов. Ис.
Винницкого. Каждый наименшій дотокъ буде оповѣ-
щенъ въ „Буковинѣ“.

— Въ выдѣлѣ красавицъ по выборѣ новыхъ чле-
новъ зайшли отей змѣны: Департаментъ I (доси
управлявъ д-ръ Смолька) обймає д-ръ Верещан-
скій. Кромѣ справъ громадскихъ належати будутъ
до того бюра справы меліораций, вышій шко-
лы рѣльничѣ и справы складѣвъ збѣжовыхъ въ
Кракѣвѣ и у Львовѣ. — Департаментъ II. по п.
Хшановскимъ обймає п. Романовичъ. Бюро се
полагоджувати буде справы промысловы, справы
красаго господарства (бюджетъ), справы шко-
лы рѣльничѣ въ Ягольницѣ, Городенѣ и Кобѣ-
рницѣхъ, школы лѣснои и огородничѣ въ Тарно-
вѣ, а такожъ горничтво. — Департаментъ III. за-
держує и на далѣе п. Петрускій. Тамъ належати
справы личнѣ слугъ и урядниковъ краєвыхъ, сти-
пендіи и геральдія. — Департаментъ IV. вести
буде п. Адамъ Биджейовичъ. Кромѣ справъ доро-
говыхъ придѣлѣвъ маршалокъ до сего бюра та-
кожъ справы банку красаго. — Департаментъ V.
шпиталѣ, лишаєся подѣ управову д-ра Гошарда —
а департаментъ VI. (шупасы, кватерунокъ жан-
дармеріи) обймає по сов. Бережницкомъ д-ръ
Савчакъ. — Вчера почали урядувати ново-выбран-
ніи члены выдѣлу красаго: д-ръ Савчакъ, Рома-
новичъ и Биджейовичъ.

— Огнѣ. Зъ Збаража пишуть: Лѣдво мешчанцѣ
Збаража прочули по двохъ страшныхъ пожа-
рахъ, зъ котрыхъ першій займыва днѣ 9
червня с. р. и погорѣло понадъ 90 домѣвъ, а
другій въ два тѣждѣ одбѣла зничивъ понадъ
20 домѣвъ, коли днѣ 2 н. ст. падолста рано о
5-той годинѣ зновъ дала дзвонъ знати о новѣмъ
нещастіи. Въ першій хвилѣ переполюхъ бувъ ве-
ликій, бо горѣла стайня и два домѣ жидовскѣ на
горбѣ, тому и выдавалося, що передѣбѣти горять.
И хто знає чи бы се не сталося, если-бы не
дожъ, котрый ливъ цѣлу ночь, бо въ Збаражи
нема и гадки о ратунку мимо науки, яку одерж-
жали по першомъ пожарѣ. Вправдѣ на данный
знакъ прибѣгло колькохъ стражаковъ огневыхъ
а пара коней магистратскихъ притягла напередъ
синавку а одтакъ бочку зъ водою, але се нѣчого
не значило на такой пожаръ. Заки та пара коней
другій разъ вернула зъ бочкою, то майже вже бу-
ло по пожарѣ, бо для браку криницъ въ мѣстѣ и
на передѣбѣти треба воду доставляти зъ рѣки
або ставу. Пожаръ пригашено и при томъ погорѣ-
ли три конѣ и овця. Алярмовъ пожаровыхъ не
хизне въ Збаражи майже подня, а причиною се,
що зъ двацѣть лѣмъ н-фтовыхъ, котрі освѣтлю-
ють мѣсто, майже щоденно одна запаловѣла, а вла-
стиво нѣтъ въ нѣй займаєся. Огонь припашу-
ють въ себѣ оспособѣ, що першій лѣмшій жидокъ
кричить на цѣле горло „сі брентъ“, а на то збѣ-
гаються жидки зъ камѣнемъ и киями, та въ
страшнѣйшій способъ кричуи розбивають лѣмшу на
дрѣбнѣйшій кувники. — Въ Будиннѣ коло Белза по-
горѣли въ нѣчи 26 н. ст. падолста чотирѣ заго-
родѣ селянскыи. Погорѣло все сегорѣчне збѣже и
наша, а шкода була лишь въ малѣй части ubez-
печена.

— Вечеромъ общества Русскихъ Дамъ одбудеся сен
недѣль, днѣ 1. н. ст. грудня. Вступъ одъ особы
25 кр. Особныхъ запросинъ не розсылаєся.

— На будову руского театру у Львовѣ прислали:
Львовска Русинка 2 зр.; Комитетъ вечерковъ
дванацѣти въ Золочевѣ яко часть чистого доходу
зъ вечерку 70 зр.

— Змѣны въ судѣбницѣ. N. fr. Presse подає въ
телеграмѣ зъ Львова, що за инициативною прези-
дента апелліи Симоновича мають настати рѣшнѣ
змѣны и перенесенія управитѣльствъ судовъ въ востѣ-
нѣ Галичинѣ.

— Министерство просвѣты порозумѣвшись зъ ми-
нистерствомъ торговлѣ рѣшило отворити зъ бу-
дущимъ рокомъ школьникамъ на львовскій политех-
ничѣй катедру науки зельничон. Сю катедру має
обияти бар. Гостковскій, совѣтникъ державныхъ
зельничѣй.

— Назву уряду почтового въ Новѣмъ селѣ коло
Збаража змѣнено на „Новѣ село коло Подволоч-
ишкѣ“.

— На загальныхъ зборахъ „Лютѣ“ выбрано на
слѣдуючій рѣкъ выдѣлъ, до которого войшли пп.:
совѣтникъ магистрату Едм. Люкасъ презесомъ а
его заступники проф. Волод. Шухевичъ та Людв.
Гоме; директентъ: Стан. Петинскій и Стан.
Невидомскій а заступникъ д-ръ Богданскій; чле-
нами выдѣлу выбраны: Ананія Арданъ, И. Сто-
танчукъ, Іос. Кличарскій, Теоф. Розмаринвичъ,
Вол. Славичекъ, Стеф. Гжвинскій и панъ Фи-
липпа Баверова та Мар. Гжвинска. Мѣжъ дво-
ма павлями Тицовой и Ярославичевою прийдѣ до
тѣйснѣйшого голосованя.

— Въ справѣ новыхъ униформѣвъ для урядниковъ
удались сими днями высокопоставленъ и старшій
уридни въ дѣньскій, мѣжъ иншими Шмерлингъ
и гр. Белькреді до гр. Таффео и поспытали его,

чи новіи приписи мусять выконуватися точно и
безъ змѣны, та чи не можна дати якой полѣхши
въ кошеню униформѣвъ хочъ бы лишь для стар-
шихъ урядниковъ зъ огляду на ихъ здоровье,
бо примѣромъ дѣврейскѣ совѣтники найвысшого три-
буналу судового и администраціонного мають що
днѣ публичнѣ розпирати, на котрыхъ мусѣли-бы
появлятися въ униформѣхъ. Президентъ мини-
стрѣвъ гр. Таффе заявивъ, що приписи о ноше-
нн мундурѣвъ мусять перевестися точно и
строго. Въ наслѣдокъ того справляють собѣ вже
всѣ уридни новіи униформы. Важне пытанье
ще такожъ и въ томъ, чи уридни, що и-
дутъ за рѣкъ або два на пенсію, мають такожъ
справляти собѣ новіи униформы.

— Въ Станиславѣ здававъ вчера справу посолъ
Билинскій зъ своей дѣлѣности въ радѣ держав-
ной, делегаций и соймѣ. Выборцѣ зѣйшлись не-
численно и по деякихъ интерпрелацияхъ заявили
довѣрье своему послови.

— Користи убѣзпеченя робѣтничѣвъ одъ нещастѣ въ
територіальномъ заведеню, яке для Галичинѣ и
Буковинѣ подѣ контролю правительства почало
иснувати у Львовѣ одъ 1. падолста с. р., выка-
зує першій нещастливый случай. Челадникъ му-
лярскій, Игн. Малець, упавъ днѣ 9. падолста
зъ руштованя при будовѣ каменницѣ и погнѣвъ на
мѣсто. Львовскій магистратъ перепровадивъ дохо-
дження, котре подавъ днѣ 20. падолста до ди-
рекціи заведеня. Въ заведеню рѣшено выплатити
роднѣ по помершомъ такую ренту: позакъ по-
гнѣшій Малець зарабатывъ рѣчно 585 зр., то вдо-
ва по нѣмъ Анна одержитъ кромѣ коштовъ по-
хорону 25 зр., что рѣчну ренту 117 зр., а сынъ
его Францъ ажъ до скѣченяго 15 року житя
рѣчно по 87 зр. 75 кр., такъ, что родина буде
побирати разомъ 204 зр. 75 кр. рѣчно. А если
покажесъ, що кромѣ згаданыхъ двоухъ особѣ ще
мати погнѣшого має право до ренты, то тогдѣ
всѣ трое побирати будутъ 292 зр. 50 кр., с. е.
половину рѣчного зарѣбку погнѣшого робѣтника.

— Въ Тарновѣ увязнено жидѣ фактора Маркуса
Лавфера за обманство. Лавферъ фальшувавъ на
векселяхъ подписи знатныхъ личностей, якъ тар-
новскаго епископа, каноника зъ Нового Санча и
много иншихъ. Такожъ и тыхъ, що есконтували
сѣй векселѣ, мають потягнути до судовои одѣчал-
ности.

— Нова недуга. Россійскѣ газеты подають, що
въ Петербургѣ и Москвѣ появилась нова эпи-
демична недуга и ширится въ школахъ и фабри-
кахъ зъ такою силою, що позмакано навѣтъ де-
лякѣ фабрики. Недуга называєся та италийскаго
influenza. Въ Европѣ появилась та недуга эпи-
демично въ р. 1662, 1762, 1782, 1787, 1803, 1833,
1838 и 1840. Инфлюенца естъ заразлива а позна-
ки еи ось такіи: дрощѣ, сильный болѣ головы, ка-
таръ, ослабленъ и вохкій очи, болѣ горла, хрипка,
кашель, тяжкій оддыхъ, подвышена теплота тѣ-
ла до 40 ст., бранъ анетитъ, прѣтѣе тѣла, и вза-
галъ неправильные травленіе; часомъ ще и чер-
вѣнка та высыпка на лицѣ. Недуга треваетъ три до
сѣмъ днѣвъ, рѣдко коли на ню умраетъ, бо умирає
лишь 2% хорыхъ и то дѣтей. Инфлюенцу лѣчатъ
хиною, обильною поживою, зимными одеждами та
чистотою одежи и воздуха. Причину недуги має
бути нечиста вода до пити.

— Дрѣбнѣйшій. П. Еввардъ Удерскій, инжи-
ниръ и бувшій посолъ соймовой, переселился зъ
Самбора до Кракова. — Бюро инспектора про-
мыслового для Галичинѣ и Буковинѣ помѣщено
у Львовѣ при ул. Кляйновскѣй ч. 3. — У Вѣднѣ
кинува зъ четвертого поверху на подвѣрье учени-
къ гимназіи Кароль Рачковский, родомъ
зъ Галичинѣ и погнѣвъ на мѣсци; причиною са-
моубийства мала бути якась сварка Рачковского
зъ профессоромъ гимназіи.

НА ДОСЛАНИЕ. ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що выльчилась простымъ средствомъ одъ 23-
лѣтнѣй глухоты и шуму въ ухахъ, готова описъ тогосред-
ства по нѣмѣцки переслати даромъ всѣмъ бажаючимъ. адре-
са I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Наука, штука и литература.

— Число II „Учителѣ“ мѣститъ: Якъ вѣдомости
суть наибѣльше пожиточны? Герберта Спенсера.
— Гадки про выхованѣ. Школа середня высша.
Н. — Про задачи письменныи. Р. 3. — Опѣка
надъ ошущенными дѣтьми. — Критична оцѣнка.
Вправы нѣмѣцки на I. класу гимназіи д-ръ
Германа — Петеленца-Калитовского. — Новинки.
— Школьный вѣсти. — Переписка. — Анонсы.

— „Зелогли для вышнихъ класѣ школъ серед-
ныхъ д-ра Шмидта, перевѣвъ на рускій языкъ
М. Поляновскій, профессоръ ц. к. академичнои
гимназіи во Львовѣ. Львовѣ. Накладомъ автора.
1889.“ — Книжка має 221 сторѣвъ великою 8-ки.
Цѣна 1 зр.

Конкуренсы, именования перенесенія и пр.

— Именованія, дѣйствиными учителями и учитель-
ками народными именованъ: Валентій Янушкевичъ
въ Тарновѣ волоскѣй, Стан. Авдалѣ въ Могилѣ-
нахъ, Ел. Гляшова въ Хочинѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 28 падолста. Въ недѣлю и по-
недѣлюкъ одбудеся конференція проводирѣвъ
правиль. Клюбъ Лихтенштайна высылає на ту
конференцію своего вице-предѣдателя и одного
члена. — Станъ здоровья кард. Ганльбавера
естъ дуже небезпечный.

Букарештѣ 28 падолста. Престольна
бесѣда констатирує, что Румунія естъ въ до-
брыхъ односинахъ зъ всѣма державами, що
положеніе финансове естъ добре, заповѣдає

доповненіе арміи, давшу роботу около укрѣп-
ленъ и будову мосту на Дунаю, котра має
розпочатися зъ весною.

Антверпія 28 падолста. Властителя фа-
брики патронѣвъ, въ котрой въ вересню була
страшна експлозія, Корвилена, засуджено на
1½ року взынѣвъ и 12.000 фр. одшкдованя.

Парижъ 28 падолста. Палата послѣвъ
уневажнила выборѣ Диллона.

Переписка Редакціи и Администрации.

Всч. о. Черев. въ Корчм. До кѣнца року прий-
де намъ ще 1-50 зр. — Всч. о. Юрк. въ Герм. До
кѣнца року ще 2 зр. — Всч. о. Сав. въ Тер. Ра-
хунки сходяй.

Раскладъ вѣды на зельничныхъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 падолста 1889.

Пѣсля львовскаго годичника.

Одходить зъ Львова:

Въ напрямѣ до Стрѣля: 1) До Стрѣи, Хирова, Стружа,
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина поѣздъ особый о 5 год. 50 мин.
зъ рана. — 2) До Стрѣи, Хирова и Сухи о 10 год.
20 м. передъ полудн. — 3) До Стрѣи, Хирова, Сухи,
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшнѣйшій до
Станиславова, Черновѣвъ, Сучавы, Ясѣ, Бука-
решту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ по-
луднемъ. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова,
Черновѣвъ, Ясѣ и Букарешту о 4 год. 25 мин.
по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина,
Черновѣвъ и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белца
и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходить до Львова:

Въ напрямѣ зъ Стрѣля: 1) Поѣздъ особый зъ Буда-
Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрѣи.
о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ
Сухи, Хирова, Стрѣи, Гусятина и Станиславова
о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту, Мун-
кача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрѣи, Гусяти-
на и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ нѣчи.

Въ напрямѣ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ особый зъ
Сучавы, Черновѣвъ и Станиславова о 6 год. 55
мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Букарешту,
Ясѣ, Черновѣвъ, Гусятина и Станиславова о 2
год. по полудни. — 3) Поѣздъ поспѣшнѣйшій зъ Бу-
карешту, Ясѣ, Черновѣвъ, Гусятина и Станисла-
вова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямѣ зъ Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ
Сокала и Белца о 5 год. 21 мин. по полудни.

Плакаты раскладу вѣды на шляхахъ зельничѣй
державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кож-
дой стациі по цѣнѣ 6 кр.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

поручає прямо зъ фабрики

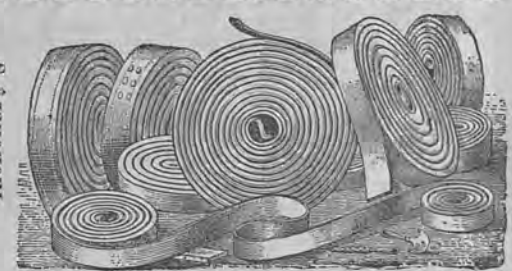
СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 кильогр. 3%, а при
100 кил. 5% опусту.

Упрашаєся подавати точно величину
свѣчокъ и послѣдую етацію зельничѣй, до
котрой має свѣтло выслатися.

2998

ДИРЕКЦІЯ.

J. Lenhart & Wögerbauer

Фабрика ременѣвъ машиновыхъ

Выготовляютъ ременѣ до машинъ зъ най-
дѣлшого сырѣца а именю сѣ ременѣ вельми
придѣли при электричнѣмъ устройствѣ; одтакъ
поручають знаменитѣ прилады, котрі не дають
зеуватися ременямъ на колеса; вкѣнци выго-
товляютъ всѣкѣ лучшая ременѣвъ. 3186 6-12
Wien. VI Bez. Mariahilferstrasse 45.

Рѣкъ основаня 1857.

МНОГОКРАТНѢЙ ОДЗНАЧЕНА

A. Macek

Eisenmöbel-Fabrik

Wien VI. Gumpendorferstrasse 114.

поручає свои мебѣль, выгтовленѣ солидно,
3254 по прѣступныхъ цѣнахъ. (1-10)

Цѣвники можна переглянути въ го-
ловныхъ складахъ Народной Торговлѣ.

Альбумъ заслуженныхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстоти можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Franz Effenberger

Wien, IV, Margarethenstrasse 8
доставка
для ц. к. почтовых и телеграфических урядов.
Рокъ основана 1839.
Фабрика вѣднскихъ пендуловыхъ
годинниковъ и такихъ, що пакрываются
разъ въ рокъ або мѣсяцъ, домовъ и фа-
бричныхъ годинники всякого рода.
Складъ всѣхъ родовъ золотыхъ и
сѣрныхъ кишневыхъ годинниковъ, па-
рискихъ бронзовыхъ и
мраморовыхъ годинни-
ковъ и ил.
Репарация выго-
товляется скоро и деше-
во, при чѣмъ за каждую
репарацию дается гаран-
тия на одинъ рокъ.
3171 (8—12)
Замовленія зъ провинціи выповняються обо-
ротною почтою.

ИВАНЪ ЯРЖИНА

ювелиръ 3142 (9—12)
у Львовѣ, пляцъ Маріацкій
(Готель Европейскій)
МАГАЗИНЪ
Выробовъ ювелирскихъ, золотыхъ и сѣрныхъ,
поручае
значный засобъ выробовъ, бдѣнающихся-ся
трвалостію и добрымъ вкусомъ, якъ власныхъ
такъ и зъ перворядныхъ фабрикъ краевыхъ.
Выготовлюе всякія замовленія, репарации
и замѣны.
Купуе старе золото, сѣрбло и дороге камѣне
по найвысшихъ цѣнахъ.
Всякія замовленія замѣщевъ выготовлюе въ
якъ пайкоротѣмъ часѣ.

Ексистенція

за зр. 60.
Пѣлковитъ десятирѣзъ ручнй устро-
юся за зр. 60 разомъ зъ вѣдми
приборами друкарскими и подають
женщинамъ певну ексистенцію.
A. V. Völkl
3215 k. k. priv. Atelier
Wien, Neubaugasse Nr. 36.

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провизію плачу за посеред-
ництво въ продажѣ на раты
законно дозволенныхъ лѣсобѣ.
Wechselhaus H. Fuchs,
Budapest, Franz Deakgasse 12.
3232 (7—10)

Основанъ въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старѣ вина угорскіе лѣтничіе и натуральніе вина
столовы бѣдъ 42 кр. бут.

Знамениты Стархи, Житняки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Меду бут. по 1.00 1.50 2.50
з лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнѣ вина шампанскіе и правдивыи Конякъ
французскіе першорядныхъ домовъ.

МАЛЯГ'А бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 ар. 234 101-7

МАЛЯГ'А ВЪЛА бут. по 2-00 ар.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Означенны на выставѣ гигиеничній сѣрнымъ медалемъ за старѣ вина.

3203 (5—18)

ДОСИ НЕПЕРЕВЫШЕННЫ!

В. МААГЕРА

правдиво чищенный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

Вильгельмомъ Маагеромъ зъ Вѣднѣ.

Першими знаменитостями медицинскими розсѣдуживанъ и яко легкій до
стравленія, такожъ дѣтямъ именно поручанъ и ординованъ, яко найчи-
стѣйше, найлѣпше и за найприроднѣйше средство признане на недуги гру-
дей и легкыхъ, золотуху, остуду, чираки, выкиды нашкобнѣи, недуги
золзвой, ослабленія и т. д.

Фляшка по 1 злр. въ моѣмъ складѣ фабричнѣмъ: Wien Neumarkt
Nr. 3. такожъ у всѣхъ антикахъ и торговляхъ корѣбныхъ монархіи
австро-угорской. Тамже складъ приборѣвъ до перевезанія зъ першою межинародною фа-
брики въ Швагавенѣ.

У Львовѣ у пп.: Петра Миколаша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Кри-
жановского антикарѣвъ, Ст. Марковича, К. Балабана купѣвъ.

На зиму!!!

Впов. Духовенству, Вп. пп. лѣка-
рямъ, алѣхимъ, урядникамъ фа-
бричнымъ, економамъ и каждому;
щобы охоронитись передъ простудою
поручае

1 трикотевый кафтанъ фланелевый
и 1 тапъ потавилъ разомъ зр. 2-75
то саме для женщинъ . . . 3-
кафтаники для дѣтей ар. 1-1-50
Посередничать при замовленіи

I. oestr. Handelsausrufs-Bureau
3175 in Brünn. (20—30)

— 1817 —

Carl Dörr

(передъ тымъ Вильгельмъ Дерръ)

Фабрика фортепьяновъ

3184 (7—12)

заведенье до выпозичанія

основана р. 1817

Медаль наградъ Медаль заслуги

Вѣднѣ 1845. Вѣднѣ 1873.

Wien VI Bez. Hofmühlgasse Nr. 3

nächst Pilgrambrücke.

Склады у Львовѣ и Краковѣ.

ALOIS WOHLMUTH

Wien, Hernals, Kirchengasse N. 41.

фабрикантъ скрипокъ,

гитаръ и цитръ; — такожъ

поручае струны власного

выробу до тыхъ згаданныхъ

инструментѣвъ.

3200 (5—11)

Накладомъ редакціи Зеркала

вышла

литографична картина

зъображающа

всѣхъ 16 послѣвъ

членѣвъ руского клубу,

великости великого 4° — всего

200 экземпляровъ.

Достати можна въ редак-
ціи „Зеркала“ по цѣнѣ 25 кр.

(безъ пересылки почтовою).

Часть доходу зъ ро-
зпродажи предназначена на

памятникъ для Володи-
мира Барвѣньского.

наибольший выборъ

Лѣхтарень

стасныхъ, ручныхъ, киш-
невыхъ и т. п. до освѣтля-
ванія оливою, нафтою и

3161 свѣчками (8—12)

поручае

АЛОЙСІЙ ГИБНЕРЪ

у Львовѣ

улицы Кароля Людвика ч. 13

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Рокъ заложения 1867

C. POLLAK

Miederfabrik

Wien, VI., Mariahilferstrasse 117

поручае свои якъ звычайный такъ и выбагивий горсеты по-
сля вѣднського и париского часону въ солиднѣмъ выконче-
ннѣмъ поѣла стальныхъ цѣвъ фабричныхъ.

При замовленіяхъ проситье брати мѣру поверхъ су-
кнѣ, и выстаетъ подати обѣмъ грудей, стану и бедръ.
Рѣвно-жь треба подати краску матеріи. Що не подобавсь,
одмѣняеь безъ опору. 3214 (5—11)

ПОМПЫ

всякого рода до домовыхъ и публичныхъ цѣлей.
Господарскіе будовы и промьслѣ.

Новѣсть: Пѣсла Бовера-Барффи патентованого способу
неокислованій помпы

суть обезпеченъ передъ ржею.

наибольший по-
правленой кон-
струкціи.

Децимальный, центезимальный ваги

зъ дерева и желѣза, для торговлѣ, фабрикѣ, господарства и всѣхъ
иныхъ цѣлей промьсловыхъ. Ваги для осбѣвъ, ваги до ужитку домового,
ваги да худобу.

Commandit-Gesellschaft f. Pumpen u. Maschinen-Fabrication

W. Garvens, Wien, I., Wallfischgasse 14.

Можна купити за посредствомъ всѣхъ (геср. торговлѣ машинами и желѣ-
зомъ) торговлѣ, техничныхъ и водопроводныхъ заводѣвъ, предпри-
мцѣвъ будовы верини и т. п. Треба выразно жадати

Garvens' inoxydirte Pumpen, resp. Garvens' Waagen.

Намалювати даромъ и оплатно. 3157 9—12

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскѣй ч. 3.

Почавши бѣдъ дня 7 падолиста 1885

2218 76—0

выдае

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выновѣдженіемъ

5% зъ 90-дневнымъ выновѣдженіемъ

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ

ВПр. 00. БЕНЕДИКТИНѢВЪ

зъ монастыря von Soulas (44—7)

Dom MAGUELONNE, Prior.

3 ЗОЛОТЫ МЕДАЛИ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.

наибольший обозначеніи

Выпущено въ роцѣ 1373 Петромъ Бурсо

Щоденно уживаючи Елик-
сиръ до зубѣвъ ВПр. 00 Бе-
недиктинѣвъ въ скорѣности
кодыкохъ капель въ сканнѣхъ
воды, тамусеи и лѣтнѣхъ по-
рохнѣхъ зубѣвъ, бо черезъ
те надаеь имъ бѣлого полме-
ну и твердості та вѣднѣхъ
иена и удержуеь ихъ здоровыми.

„Тому то робимо нашнмъ читателямъ справленню при-
суту, застерожену на сей дѣлный и практичный зѣкъ, що
есть наибѣлѣшимъ средствомъ цѣлющимъ
и однокорно охоронно на бѣлы зубѣвъ.“

3-й разъ 1807-88 100 v. 108, r. Croix-de-Seguar

Теперъ, згодъ 1807-88 100 v. 108, r. Croix-de-Seguar

Достати можна у всѣхъ добрыхъ торговляхъ переуи,
друзмеріяхъ и аптекахъ.

2765

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

При закупѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и охѣтальный редакторъ Иванъ Белей.

Пайтеръ въ габр. Чернышев.

Зъ друкарнѣ тов. пп. Шевченко, бѣдъ вар. К. Велѣченко.

Предплатя на „Дѣло“ и належитѣсть за минсераты платити
у Львовѣ.

Кореспондентъ парискаго газеты Temps давъ интервью въ угорскимъ президентомъ министровъ, Тяссоу, въ котромъ той такъ поясняя ему основныя Австрія до Нѣмечини и Россіи та до справы болгарскоя: Тисса сказавъ, що Угорщина признае и похвалая союзъ Австро-Угорщини съ Нѣмечиною, але готова бы и сама выступити до борбы, коли-бъ показалась потреба боронити цѣлости и интересы крѣпо. Границы тыхъ интересовъ суть все щей самѣ, якъ означилъ гр. Кальноки въ делегацияхъ а днѣ (Тисса) въ угорскимъ парламентѣ въ томъ часѣ, коли Кавльбарсъ ѣздилъ по Болгаріи. Австро-угорска монархія не притѣгане такъ само и нинѣ якъ три роки тому назадъ, щобы хтось мимо ея волѣ хотѣвъ збройно завяти Болгарію. Сила нашою арміи — кааавъ Тисса — забезпечуе намъ удержанье мира пѣдъ користныи условіями. Дружба межѣ царемъ а цѣсаремъ нѣмецкимъ бажае и Австро-Угорщина въ интересѣ мира;

Дня 27 с. м. відбулося торжественне відкриття румунського парламенту серед змінених обставин, бо керму державою обняло юнімістичне правительство, в котро́м ген. Ману обняв провід а міністер Розетти дѣла внутрішній. Самъ король відкривъ парламентъ престольною бесѣдою, въ котрій сказано: Край замучений борбами жадає бдѣ своихъ заступниківъ черон праці для консолидаціи користного положенія фанансового и забезпеченя переведеня задачъ публичной власти. Король заявивъ, що він переконаний о такімъ жаданю краю підчасъ своєї подорожи по краю и загадавъ въ черогу подякою про то, якъ его и наслідника престолоісюды величаво приймали. Дальше сконстатувавъ король, що Румунія стоить въ дружнихъ відносинахъ до всіхъ державъ, котрі мають довірѣ до неї за дѣла єя розважного поступованя, а бодакъ додавъ, що одиодушнимъ змаганнямъ державъ удалося удержати миръ въ Европі. Король сконстатувавъ такожъ вдоволюче положенне фанансове Румунія и заповѣвъ реформу системи податковои, реорганізацію рѣвничого институту кредитового, основанне домѣвъ складовихъ въ болѣшихъ мѣстахъ, заведенне жандармеріи, організацію судѣвництва а наконецъ заповѣвъ такожъ організацію арміи, веденне дальшихъ робѣтъ около укрѣпленя краю и будову мосту на Дунаю.

Англичанинъ негорджава чорнымъ, мовѣ
собакою, а Нѣмцѣ и тутъ дуються незбрѣше

Оголошения принимаются по цене 6 кр. бѣзъ одного
стрѣчка печатной, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. а. в.
Подати числятся по 10 кр. бѣзъ стишка.

— Ни заседанию основного комитета, занимающего с уложением статутахъ для будущаго товариства закупка земель, зредоговано всѣ параграфы проекта статутахъ и установлено для того товариства фирму, котра такъ звучить: „Защита земли, Общество имени В. Ружницкаго, зарегистрированно съ ограниченою порукою“. Въ тыхъ парадахъ взяли участь: о. д-ръ Делькевичъ яко председа- тель, о. Павлыковъ, проф. Ив. Костендикъ, д-ръ Литвинскій, Глинскій, Держко, Ничай и Ронни- кий.

— Перший дебют п. Льва Лопатинського в театрі „Хто вперше“ зробив на артефактах взагалі добре враження. Не кажемо тим, щоб гра п. Лопатинського була грою скінченого артиста, але можемо з чистого совісності признати молодому дебютантові прикмети, котрі его уособлюють до сцени, а нам дають поруку, що природний талант дебютанта при щирій праці і поспішено драматичної школи, сцені нашій зможе одати великі услуги і ентузіазм вилити на дивні ети під впливом вимог артистичних. Молодому дебютантові, котрого посвятили цінно, можемо вже нині сказати, що він поставою, елеганцією рухів і симпатією виступу (як на першій раз) має улову оцінки і драматичній. До того не маля услуги оддадут ему на будуче его образование академічне, его краспорівність і талант декламаторскій, котрий познати ми мали не раз нагоду. П. Лопатинський виступив на сцені рускої лише для спробованя своїх сил, а намір перед тим, закима бы вступив до трупи руского нашого театру, удасть до драматичної школи у Відні. Того серйозного наміреня можемо ему лиш пожелати, а думаемо, що оно вийде як на его хосен, так і на хосен нашого театру. Критикувати першій дебют п. Лопатинського не будемо, бо не маємо до того права, позаяк п. Лопатинський виступив тільки з аматорства. Скажемо лише, що дебютант врозумів свою роль, повертався на сцені (окрім в сценях любовних) досить сміливо, посідав досить чувства і в нбчом, що звичайно буває у початкуючих, не псував цілості. Але вже одну прикмету гри его можемо нині піднести, а то єсть, що п. Лопатинський свою роль — не декламував, не понадавав в нещорівній натосі старор драматичної школи, а говорив роль свою з природним чувством, метою реалистичної школи. Тим дав він нам ще більшу поруку на розвій свого таланту і длатого желанню ему щасливою дороги до Відня, як в своїм часі желали мы всяких успіхів нашому Гумалевичеві.

— Вице-маршалом повітових ради в Богородчанях вибраний для 29 жовтня 1889 при доповняючій виборі 17 голосами о. Кирило Пачовскій на місце зрештунуваного по причині тяжкої слабости о. Ал. Заклинського, бувшого заступника маршала.

— Міністерство рѣшило одлучити Зарѣче од парохій в Богородчанях старих в ґрунтах і заведемь метрику яко експонувану копературу — і тим закончилась довголітня боротьба сотрудників в парохомь Богородчань старих.

— Амнеція. Міністерство справедливости повѣдомлює вчера телеграфічно президію львівського суду кравого, що цѣсарь амнеціював д-ра Фелиціана Яцковского, одсиджующого тепер свою кару в львівській в'язниці.

— З Богородчанського пишуть нам: Честь кому честь! Дня 10 падолиста с. р. дала інтелігенція мѣстоцка Богородчань в честь суду і. Ю. Бушак працальний вечерок, на котрий згромадилася численно майже вся інтелігенція з мѣста і з поблизька Богородчань. Мотором був предсѣдатель касина староста п. Штразер. Хотѣло, бо на два днѣ наперед розбѣлено запрошення, то мимо того поспішили вѣс радо, щоб участію в вечерку дати вираз глибокого поважання і узнання для п. Бушак. Мы коротко скажемо, що правдѣ характеру, безсторонна справедливості, і крѣпкості зведнала тому панови загальну симпатію не тільки меж интелігенцією але і меж селянством. В час піру, до котрого засѣло до 70 осіб, першій зазорований тоасть вѣс презѣс касина п. Штразер. потѣм маршалок п. Шелинскій, п. Панцевич начальник суду, о. К. Пачовскій именемъ свящєства повѣту, і о. В. Паук именемъ народу руского повѣта богородчанського. На тематъ „vor rorrii vox Dei“ піднѣс бесѣдникъ в свой промовѣ рѣдкі прикмети п. Бушак яко судѣ. Так само перед кільканацять лѣтами сердечна працали людерускї повѣт богородчанського був начальник суду п. Павла Лисинького, котрого народъ называв „отцемъ і opiekunom“. Тамтой був Русиномъ, казав о. Паук — а то Поляк, але честна і права душа, а народъ наш знає вже оцінити і узнати безсторонності, справедливості і приязності і длатого не без причини виражався о тобѣ: „То наш панъ судѣ!“ (а не жидовскій!) Шира і сердечна подяка тобѣ од бѣдного нашого народу і многая лѣта! — Як по кожѣмъ тоасть, так по сѣмъ вѣс присутній громко засѣвали „многая лѣта!“ Так то Русини умѣють почитати і високо цїнувати тихъ людей другої народности, котрі руководять тою справедливою девизомъ: Sumus omnes! Честь, кому честь!

— Нѣмецка ученості. В Нѣмеччинѣ заживає до сѣть значно слава писатель Фр. Гельвальд, од значаючій-ся величезною плодотворності і пишучій о всякихъ можливихъ рѣчах і то звичайно обемисті книги (географія, подорожѣ, исторія культуры, антропологія, исторія рідины і т. п.). Та творы, обиліе на великій пошук, выдають звичайно зошитамъ зъ множествомъ досить лихихъ иллюстрацій, які бувають вѣ сензаційныхъ романахъ. Розумѣєсь, що Гельвальдѣ положивъ заслуги яко популяризатор науки, але що ся наука не все буває найліпша, се вже од давна вѣс знають. За яркій прикметою до характеристикати учености Гельвальда най послужитъ отъ хоч бы его найновѣйша книжка під заг.: Die menschliche Familie nach ihrer Entstehung und nach der tuerlichen Entwicklung, Leipzig 1889, де на стр. 256 можна такъ вычитати: Sehr wenig bekannt dürfte es sein, dass polyandrische Gepllogenheiten im Herzen Europas noch im Schwange gehen. Das Karpatevölken der Bojken ist trotz Christenthum und moderner Gesetzgebung heute noch der Vielmannerei ergeben. In dem Bewusstsein dieser Stammesangehörigen ist noch nicht das Gebot unserer Moral entstanden, eine Frau solle bloss einem Manne angehören. Im Gegentheil, die Vielmannerei herrscht dort in der Volkssitte so

sehr, dass der Ehemann selbst von der Richtigkeit dieser Moral ueberzeugt ist und er — verachtet das Weib einer Liebe, wenn sie nur seine Frau allein ist. „Schäme dich, dass du nur einen Mann hast!“ — diese Aeusserung eines Bojken aus der Nähe von Sambor ist kennzeichnend für die Anschauungsweise des Völkchens. — Розумѣєсь, п. Гельвальд не наводитъ жерела, зѣ одки добув се етнографічне чудовище. И що-ж вѣ виду сего говорити о критичности і вѣрностности чертъ поданихъ про якихъ Бескидів, Ботокудів і тимъ подобнихъ дикарѣв, коли авторъ мѣгъ такъ написати о народѣ живучѣмъ вѣ середній Европѣ і приналежѣмъ до цивілізованихъ народѣв? Се може бути острогою для людей, що купують псевдонауковій розвѣдкѣ такихъ нѣмецкихъ ученыхъ якъ п. Гельвальдѣ.

— Читальня в Тьсьменцѣ складає прикладну подяку Дхв. товариству „Прогрѣсѣ“ за 60 книжочекъ і товариству ім. Качковского за 40 книжочекъ присланихъ даромъ для бібліотеки читальнѣ Ем. Агросовскій, голова.

— Дѣти для судѣв присяжнихъ, які признало министерство вѣ вадовицѣмъ процесѣ, истнують од давна вѣ многихъ нѣмецкихъ княжествахъ але вѣ одній формѣ. Ого завязали тамъ товариства убѣзпечуючій судѣв присяжнихъ. Рѣчна вкладка не єсть висока, бо за оплату рѣчну 3 марокъ набирає судѣ присяжнихъ, на случай его выдѣсованія, щоденно підчасъ цѣлої каденції по 6 марокъ. Товариства убѣзпечень роблять не злий интересъ і судѣ присяжнихъ, именомъ бѣднѣйшій, мають велику підмогу, коли приходиться нимъ засѣсти при якій розпрѣвѣ.

— Министерствомъ торговлѣ надѣлало краковскій комитѣ торговельно-промысловій двѣ пробки сукна зъ якого мають виготовляти нові мундуры службовій урядників. Мундуръ службовій (Dienstrock) і цѣлый уніформъ галевий мають бути виготовлені зъ сукна такої самої краси, якъ до теперѣшній мундурѣ.

— Найвысшій трибуналъ орѣкс, що знаядѣв необходимо потрібныхъ до ремесла не можна екзекуційно заграти, навѣть тогдѣ, коли екзекуційно не має ще сѣбѣ цѣна уздобенія і не веде самостійного ремесла. Се ореченє єсть велимъ важнимъ для рукодѣльниківъ, бо така інтерпретація новѣхъ екзекуційно хоронитъ ихъ одъ утраты знаядѣв потрібныхъ до заробку.

— Боже деревце для бѣднѣи молодежи школьній, христїанського вѣроисповѣданія, безъ рѣзницѣ народности, загадали устроити вѣ Коломиї на свята Рождества. Вѣ той цѣли завязавъ комитѣ до надослання всякихъ предметѣв: одягу, ласощѣв і датѣв грошевыхъ на руки панѣ президентовой коломыської або до книгариѣ п. М. Михты.

— На засѣданні мѣскомъ рады львівської прийнято вереватъ секції що-до державної школи промысловой. Министерствомъ жадає одъ громады що разъ болѣшихъ жертвѣ на сю школу, і тому порѣшено, що громада крѣмъ будынку (маючого выставити коштомъ галицкой каси падяничой) дасть ще опалъ, освѣтленє і услугу (4 особи). Крѣмъ курєу артистично-промыслового і будѣвляного має бути вѣ той школѣ курєу механіки і языкъ викладовий польскій. — До рады надзѣраючої мѣскій музей промысловый вибрано такожъ двоухъ Русинѣв: д-ра Шараневича і Вол. Шухевича.

— Вѣ процесѣ о обманствѣ при войсковой бранцѣ вѣ Сторожницѣ уловивъ трибуналъ одъ вини обжалованого Симеона Теллера зъ Становецѣ.

— Нападъ розбійничій. Дня 24 н. ст. падолиста о побѣнці напало шѣсть людей, узброєныхъ вѣ револьверы, ножѣ і колы, на арендаря Мошка Ормьнера зъ Климовцяхъ, коло Багриновецѣ і грозили ему смертію вымусили на нѣмъ выдати нѣмъ 12 шкѣр лисичихъ та 88 зр. готѣвки. Жандармерія увязнила двоухъ селянъ підозрѣныхъ о сей нападѣ: Вао. Мотковського зъ Багриновецѣ і Іос. Климовського зъ Климовецѣ.

— Дѣбнѣи вѣсти. Громада Оливки, пов. калушского, одержала одъ цѣсари 100 зр. підмоги на внутрѣшнєе устроєнє церкви. — П. Александеръ Мишуга, першій теноръ варшавской оперы, приѣде вѣ половинѣ грудня до Кракова, чтобы дати концерты на дохѣдъ фонду будовы академичного дому. — Президентомъ центрального товариства нотарѣвъ у Відні вибраний д-ръ Стан. Мадейскій. — Станендію зъ фондаци громады Нико лаева, рѣчно 60 зр., надавъ намѣстникъ Ів. Квє циньскому, ученикови 4-той класѣ школы народної вѣ Николаєвѣ.

Конкурсы, именования, перенесения и пр.

— Перенесения. Асистѣнтъ почтовый Робертъ Гаттингеръ перенесенный зъ Подволочискѣ до округа дирекціи почты і телеграфѣв у Відні.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 29 падолиста. Дворъ цѣсарскій поверне сюды зъ недѣлѣ.

Букарештѣ 29 падолиста. Президентомъ палаты послѣвъ вибраний консерватистъ кн. Кантакузенъ.

Римѣ 29 падолиста. Имѣриани поставивъ вѣ парламентѣ интерпелляцію вѣ справѣ розвязанія комитетѣв для Триесту і Тренто.

Лондонѣ 29 падолиста. Вѣ Бристолѣ застрайкувало 4000 робѣтниківъ і не хотѣли робити разомъ зъ чужими робѣтниками.

ПОДЯКА.

Ще не втѣхомрилося сердце наше зъ туги і жалю за мужемъ і отцемъ а вже зновъ судѣба невмѣдома навѣстила насъ тяжкимъ горемъ — бо розлучила насъ зъ дорогимъ сыномъ і братомъ. Неперебрана смерть перервала нятку життя дорогому нашому Теофілеви сынови і братови вѣ самой силѣ вѣку. Та знайшлися люди, що подали

помѣч і пораду та потѣху вѣ той тяжкой та сумной хвилѣ матери покойного придавленой журбою та братови побояному-ся вѣ горю. Вѣмъ тимъ сердечне Спаси-Бѣгъ! Широ поляку складаємо такожъ і Впр. ректорови Вациньскому, що дозволить питомцямъ взяти участь вѣ похоронахъ покойного а вѣ питомцяхъ і ихъ дѣригѣтѣв і. О. Нижанковскому за величавый і трогачуї хорѣ. Рѣвножъ щиро і сердечне дякуємо Впр. оо. Ів. Чапельскому, Авм. Полиньскому і д-ру Мышковскому, що зволѣли ласкаво одпрѣвѣдати мощѣ покойного на мѣсто вѣчного спочинку. Дякуємо такожъ і вѣсй Вп. Публицѣ такъ позальвівскій якъ і мѣсцевѣи, що зволѣли взяти участь вѣ похоронахъ покойного. И вѣмъ взагалѣ, котрі якимъ небудь способомъ подали намъ помѣч вѣ той тяжкой годѣи складаємо щиро русеке Бѣгъ заплатѣ!

Петрося Чичиловича мати; Симеонъ і Анатоль Чичиловичъ братья.

Одно зъ знаменитѣхъ австрійскихъ товариствъ убѣзпечѣнѣ на житѣе гласѣ за спѣсѣбными агентами у Львовѣ і за заступниками вѣ мѣстахъ повѣтовыхъ. Первенство на заступникѣв повѣтовыхъ мають особы, котрі можуть зложити кавѣцію або поруку.

Зголошена подъ знакомъ: „Убѣзпеченє на житѣе“, poste restante. Львовѣ. 3245 (4—5)

Franz Angerer

Wien, Fünfhaus, Karolinenasse 26.

Фабрикантъ инструментѣвъ смѣчковыхъ, именомъ спеціалитѣ до гитарѣ на 6 і 14 струнъ зъ подвойною шнєю, одтакъ до мандолинъ і цитеръ; выговляе такожъ струны металевыѣ тротомъ обѣдєнѣ на цитры і гитары та має на складѣ великій запасъ всякого рода струнъ барабачныхъ.

Всякі направи выговляють ся докладно і по дешевыхъ цѣнахъ. 3155 (6—7)

Одзначеня

на многихъ выставахъ

R. KRAFT & A. KARASEK

Maschinen - Ledertreibriemen Fabrik.

Wien, V. Bez. Franzensasse 4.

Выговляють шкѣрній ремѣнь розвоинъ всякого рода, а такожъ всякі направи вѣ томъ фаху, солидно і дешево. Зипланий і визаний ремѣнь, а такожъ для машинъ до шитя всякого рода сукъ все на складѣ. 3169 (6—13)

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукає

выпробованъ и певий средства косметичный,

одзначенъ 3-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признания.

Олѣйокъ таниновый, взмѣцнєе і підмогаєе волосю рости. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова, взмѣцнєе корѣнѣи волоси і запобѣгає выпадати волосю. — Стоянкъ 80 кр.

Вода атеньска, до змыванія волосѣ, запобѣгає творѣтѣи парѣи, одсвѣжує, робить трѣвальными барву і полѣсьє. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Длає знаменитѣе на корѣнѣи волосѣ і на порѣстѣ волосѣ. Вѣ случаѣхъ де вѣ насѣдѣтѣ недуга выпало волосѣ, выказѣть велимъ цѣнѣе дѣланє. Вѣсе по ужитю одной флячки можна добавити порѣстѣ. — Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятова до полоканя устѣ, крѣмъ приязного, скрѣпляющого смаку і запаху, дуже корѣстно дѣлає на ясла і зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ рѣстинно-алкаличный, до чищеня зубовъ. Надає перлову бѣлѣстѣ, оддала камѣнь і квасы, котрі наводѣть бѣль і порошавѣея зубовъ. Пуделко 30 і 60 кр.

Виолінъ средство противъ прѣтѣ рукъ і пахъ. Фляконъ 50 кр.

Вода львівска. Приязный, вѣзанный і довготрѣвальний запахъ тои воды здѣлає се, що вѣ Аттерпѣи на выставѣ всемирной зѣстала публично прокламована і одзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., болшого 150 кр.

Нигрѣтина. Выборное средство до фарбованія вѣ сейчасъ волосѣ на трѣвалю і красну барву чорну і темну; єсть цѣкомъ нешкодливѣ а вѣ ужитю цѣкомъ поудивѣ. Цѣна 1 зр.

Бѣлѣи і гарній руки. Наиболѣе червоный і поудивѣнный по кѣльмарозѣмъ натертю Кремѣмъ рѣстиннымъ. Стоянкъ 80 кр. 259 48—7

Смаровило литовскѣ до обувѣи і шкѣрѣ, робить ея непрѣмокаючою і трѣвалою. Пуделко по 50 кр. і 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѣ вѣ власной торговлѣ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣдѣ Валовѣ. Вѣ фликлѣ: вѣ КРАКѢ Суконники ч. 20, и вѣ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринѣкъ ч. 2.

Основано 1880 р.

Götz, Merbs & Lenner

фабрика вѣдѣнской бавовны

Wien, VII. Andreasgasse 8.

порукають

Вп. господамъ именомъ своей фабрики бавовны.

А що згада на фабрика заосмотрѣна вѣ найновѣйшій машинѣ, то і фабрикатъ єсть найзнаменитѣшимъ

якій лиш досѣ выговляе вѣ томъ напрямѣ. Цѣны солиднѣи і умѣренѣи.

Цѣники і вѣзрѣцѣ можѣ оглядати по складахъ Народной Торговлѣ. 3352 (2—13)

Одъ р. 1879

ц. к. прив.

фабрика фортепьяновъ

J. Werhel

Wien, 7 Bez. Burgasse 58

порукає свой обильный складъ фортепьяновъ одъ 300 до 800 зр. Та-кожѣ єсть на складѣ

подвойный фортепьянъ величавый що-до работѣи і тонѣи. Вѣс фортепьянъ зъ подносѣчимъ помѣстѣмъ одгомѣнымъ. 3202 (6—6)

При наблѣжаючѣмъ-ся сезѣнѣ зимовѣи, пригадаємо нашимъ П. Т. консу-ментамъ нашѣ

КОКСЪ.

Найліпшимъ і найдешевшимъ матеріаломъ опалѣ-вымъ до топленя печи і кухнѣ, та до сѣи цѣли лѣманимъ єсть нашѣ

КОКСЪ.

Такожѣ до робѣтѣ коваль-скихъ велимъ придалымъ і знаменитымъ єсть нашѣ

КОКСЪ.

Продаємо зъ безплатною доставкою (вѣ мѣсцѣ) до меншѣи кожѣу скѣль-кѣстѣи нашого

КОКСУ,

за зр. 1-60 за 100 кгр. и перероблена печей и кухнѣ до топленя нашимъ

КОКСОМЪ

выготовлено безплатно.

Зарядъ

Заведѣна газового

у Львовѣ.

3321 (11—20)

Складъ товаровъ

полотняныхъ и бавовняныхъ

Meithner & Krätschner

Wien, Mariahilfs-Mittelgasse Nr. 16

порукають

свой обильно заосмотрѣнный складъ простирѣтъ всякой ширины, постѣль вѣ краскахъ, бѣлѣи градѣи, пѣчѣи, не бѣдену шкѣу, голубѣи і червоный бархантѣ, калѣмъ на жакѣтѣ, сѣднѣицѣ і сукнѣ; традѣ на матерѣи, бѣлѣе столовое, рушники, серветы до кавы і десертѣ, хустинѣ до пося, стѣрѣи і т. п. по цѣнахъ фабричныхъ. 3240 (2—3)

Вѣзрѣцѣ можѣ переглянути по складахъ Народной Торговлѣ. При замѣвлєнѣхъ просѣмо подавати цѣну товару бодѣи вѣ приближенѣи.

При закуплѣ товаровъ просѣмо покликуватѣсь на нашу часописѣ.

а голосъ его було чути середъ ирзання коней и безуцинныхъ крикѣвъ.

Онъ командувавъ зъ такимъ спокоємъ, якъ коли-бъ говоривъ въ нашій комнатѣ.

Зновъ ударило мовъ грѣмъ. Зб стѣнъ обсыпалась глина, цеглы почали котитися зъ крышъ, здавалося, настає конецъ свѣта. Лізбета въ кухні крикнула такъ проймаючи, що мимо страшного гамору той крикъ єи роздався мовъ свистъ сопѣлки.

По многихъ сальвахъ почалася пальба гуртами. Карабины другого ряду підносилися, стрѣляли, спускалися, и зновъ підносились, коли тымчасомъ першій рядъ, прилякнувши, настромлювавъ багнеты, а третій рядъ набивавъ карабины и подававъ другому.

Гузары роями увихалися докруги чотирокутника и здалека рубали здоровыми шаблями. Одъ часу до часу падавъ капелюхъ, часомъ чоловікъ. Одинъ гузаръ, натиснувши сильно коня, перескочивъ три ряды и опинився посередъ чотирокутника. Командантъ республіканѣвъ кинувся на него и скаженимъ розгономъ шаблѣ, такъ сказати-бъ, пригвоздивъ его до хребта коня. Я бачивъ, якъ онъ вытягавъ свою шаблю, закровавлену ажъ по саму рукоять. На сей видъ я задрожавъ, мовъ у пропасниці, и утѣкъ. Але заразъ гузары подались назадъ, и ѣдѣгли, полишаючи на мѣсці багато людей и коней.

Конѣ намагалися піднестися, але потѣмъ зновъ опадали. Пять чи шість ѣздцѣвъ, упавши підъ конѣ, хотѣли зъ усеи сили выдобути свои ноги зъ підъ тягару. Другі, геть покровавлені, совгались на ногахъ и рукахъ на передъ, и боячись, щобы ихъ не пошматовано, кричали жалѣбными голосами: „Пардонъ Французе!“

А деякі, що не могли стерпіти болівъ, молили, щоби ихъ добити. Найбільше-жъ лежало непорушно.

Тоді то въ-перше зрозумівъ я значіньє смерті. Ті люде, що я ихъ передъ кількома хвилями бачивъ молодечо-свѣжихъ и дужихъ, якъ завзято мовъ вовки скакали на ворога, — теперъ лежали они порозкидані, безъ чувствъ мовъ камніє на дорожѣ.

И въ рядахъ республиканцівъ поробились прогалины. Простягнені трупы лежали лицемъ до землі. Деякі ранені, зъ кровію на щокахъ и чолѣ, взявши карабинъ до ноги, таки въ рядахъ перевязували собі раны, товаришѣ помагали имъ завязати хустину и насадити капелюхъ.

Командантъ на кони при кирниці въ капелюсѣ зсуненімъ на плечѣ, зъ шаблею въ руцѣ наказавъ рядамъ стиснутися; близько коло него стояли тамбory, уставлені въ линію, а при жолобѣ стояла маркетанка зъ своимъ возомъ. Чути було, якъ трубачѣ гузарскі трубили до одвороту. На скрутѣ улицѣ задержались; одна зъ ихъ сторожей ждала тамъ, за угломъ громадского дому, виднѣлася тільки голова коня. Зъ обохъ боківъ унало ще кілька стрѣлѣвъ.

— Перестати стрѣлять! — крикнувъ командантъ.

И все мовчало, тільки въ дѣлечи чути було гамбръ трубачѣвъ.

Маркетанка обійшла ряды, почастиувати людей горѣвкою, а п'ятьохъ чи вѣсьмохъ жовнѣрѣвъ принесло зъ кирницѣ воды раненымъ, що ажъ благали, щоби имъ подати напиться.

Я выхилився зъ бѣкна, роздивлявъ улицю ажъ геть въ долину и самъ себе пытавъ, чи гузары поважаться вернутись. Такожъ командантъ глянувъ у той

бѣкъ и, опершись на сѣдлѣ, говоривъ зъ однимъ капитаномъ.

Нагле той капитанъ перейшовъ черезъ каррэ, розсунувши жовнірѣвъ, влетѣвъ до насъ и кликнувъ:

— Де господарь?

— Выйшовъ.

— Ну, то ты проводи мене на вашъ пѣдъ, але скоренько!

Я роззувъ черевики и якъ вивѣрка почавъ драпатись на сходы зъ сѣней. Капитанъ ступавъ за мною. На горѣ заразъ побачивъ онъ драбину до голубника, и першій вылѣзъ на нея. Въ голубнику оперся обома лѣктями на изимѣ низького ѡкна и выхилився, щобы видѣти. Я заглядавъ по надъ его плече. Цѣла улица, якъ далеко можна було сягнути окомъ, була заповнена: кѣннотою, пѣхотою, канонами, возами зъ муніцією; видко було червоній плащѣ, зеленій футерка, бѣлїи кабаты, шоломы, кирасы, ряды лянцѣ и багнетѣвъ, конѣ. Все те сунулося къ селу.

— Се армія, — шепнувъ капитанъ тихо.

Одвернувся быстро, щобы назадъ злазити, але нагле блынула ему вича гадка: показавъ менѣ рукою вздожь села въ далечинѣ зъ-на тысячъ кроківъ купу воякѣвъ въ червоныхъ плащахъ, що за садами укрывалися въ ярку.

— Бачишь онтамъ тѣ червонїи плащѣ? — спытавъ мене.

— Бачу.

— Чи туды веде дорога возова?

— Нѣ, тѣлько стежка.

— А тота яма, що перерѣзуе дорогу просто противъ насъ, глубока?

— О, глубока.

— Нѣколи не ѣздить туды возами?

— Нѣ, не можна.

По сѣй розмовѣ капитанъ, не пытаючи мене вже о нѣщо бѣльше, що духу злѣзъ по драбинѣ на долину и поспѣшивъ на сходы, а я за нимъ.

Але ще закимъ мы перейшли ганокъ, а вже надлетѣла кавалерія, ажъ тряслися дома. Капитанъ, не пытаючи на се, выйшовъ, перейшовъ майданъ, розсунувъ двоохъ жовнѣрѣвъ въ рядахъ — и зникъ.

Тысячѣ короткихъ чужихъ криковъ, подѣбныхъ до краканя стада круковъ: „Гурра! гурра!“ заповнило улицю зъ одного кѣнца села до другого, и майже заглушувало глухій тупѣтъ коней въ гальопѣ.

Я бувъ дуже згордѣвъ тымъ, що провадивъ капитана до голубника, и бувъ такіи нерозважный, що ставъ собѣ передъ дверима.

Уланы, бо на сей разъ були вже уланы, надлетѣли вихромъ, зъ лянцами сторчачими за плечима, въ великихъ косматыхъ шапкахъ засуненыхъ на уха, зъ вытрѣщеними очима, носы ихъ немовъ потонули въ вусахъ, за поясомъ великѣ пистолеты зъ мосяжными окладинами. Се було для мене мовъ привидъ. Вернутись менѣ назадъ — не стало вже часу. Здавалось, и каплѣ крови не було въ моихъ жилахъ. И ажъ якъ почалась пальба карабинова, я прокинувся немовъ зъ тяжкого сну въ нашѣй комнатѣ напротивъ потовченныхъ ѡконъ.

Воздухъ помрачився, карре стало цѣлкомъ бѣле ѡдъ дыму. Командантъ тѣлько видѣвся позаду при карици, самъ одинъ, неподвижный на кони. Въ тѣмъ синавѣмъ дымѣ, що зъ посередъ него бухали сотки червоныхъ поломеней, ѡнъ подававъ на статую зъ бронзу. Уланы снувалися доверуги мовъ роѣ саранчѣ, свои лянцы то кидали то назадъ притягали къ собѣ, а инчѣ

стрѣляли въ ряды зъ великихъ пісголетѣвъ на чотири кроки.

Менѣ здавалось, наче-бъ карре уступало. Оно дѣйство такъ було.

— Стиснутись! держѣться! — кричавъ командантъ спокойнымъ голосомъ.

— Стиснутись! стиснутись! — повтаряли офицеры кождый на своѣмъ мѣсци.

Але чотирукутникъ уступавъ. По серединѣ переднои лавы зробився півкругъ, а осередокъ дотыкавъ майже кирницѣ. Кождый розгнѣвъ лянцы блискавицею одпиравъ багнетъ, але ніколи не удавалось. Републикане не мали вже часу набивати карабинѣвъ, уже не стрѣляли, а уланы підходили разъ-у-разъ напередъ щоразъ численнѣйше и завзятше, окружили чотирукутникъ и мѣркуючи, що побѣдили, піднесли вже голосный крикъ тріумфу.

Я самъ бувъ тои гадки, що републикане пропали. Тымчасомъ командантъ въ рѣшучѣй хвили настромивъ свой капелюхъ на бистрыє шавлѣ и почавъ спѣвати пѣсню, бѣдъ котрой тебе ажъ дрожь проймала, а цѣлый баталіонъ въ одинъ голосъ за нимъ.

За хвилю зновъ vyrѣвнався передный бѣкъ чотирукутника и одогнавъ назадъ до улицѣ цѣлу масу кавалеріи, котрой лянцѣ було тѣлько, що колеся на поли.

Спѣвъ, бачилося, довѣвъ републиканѣвъ до крайнои скажености. Чогось такого страшного я ніколи не бачивъ! И неразъ опѣсля я те думавъ, що люде розъюшені въ бою стають давшими якъ хижі звѣры.

Але се ще страшнѣйше було: послѣдній ряды австрійскихъ колыонъ зъ самого кѣнца улицѣ летѣли напередъ зъ крикомъ „Гурра! гурра!“ не оглядаючи, що лучилося при входѣ на майданъ, а люде въ пер-

шихъ рядахъ, бдогнавъ багнетами республикановъ, але не могучи утечи, кидалися то сюдь то тудъ и пѣднесли страшный крикъ росдуки. Ихъ великй, колени въ нѣздря конѣ ставали дуба зъ наѣженою гривною, зъ очима мало не выскакуючими зъ лоба, пискляво вразли и страшно фиркали. Я бачивъ зъ далека, якъ тѣ нещасливй ѡдъ страху безпамятнй уланы вертались утѣкати, били своихъ власныхъ товаришѣвъ дручками ѡдъ лянцѣ, щобы собѣ зрѣбити мѣсце, и удирали мовъ заяцѣ.

За двѣ мѣнуы опѣсля улицы була порожна. Прилишвалося тѣлько ще двацять пять або трицять тыхъ небораковъ, що не могли протовнитися. Не спостерегля ѡдвороту и, здавалося, стали зовсѣмъ безъ памяти, не тямлючы, куды мають утѣкати. Але заразъ бувъ и конецъ тому: одна нова сальва повалила ихъ на землю, зъ выимкою двоухъ чи трехъ, що кинулися щасливо въ бѣчну уличку.

Потѣмъ було видко вже тѣлько купы мертвыхъ коней и людей; кровь выплывала зъ пѣдъ нихъ и смугами стѣкала до рова.

— Перестати стрѣлять! — крикнувъ командантъ въ-друге. — Стояти на готовѣ до нападу!

Въ сѣй хвили выбила девята година. Годѣ описати, якъ тогдѣ выглядало село. Въ домахъ були дѣры ѡдъ куль, ѡконницѣ повѣдыванй, ѡкна повывотканй, комны ушкодженй, на улицы скрѣзь цеглы, а до того тѣ купы трупѣвъ и тѣ конѣ, що металися въ крови. Того годѣ собѣ навѣтъ представити.

Республикане — а осталось ихъ може половина — стояли, зсунувши назадъ капелюхи, зъ страшнымъ грѣзнымъ лицемъ, и ждали зъ карабиномъ пѣдъ раменемъ.

Позаду, кѣлька кроковъ ѡдъ нашего дому, нара-

джувався командантъ зъ офицерами. Я докладно розумѣвъ ихъ бесѣду.

— Маємо передъ собою австрійску армію, — мовивъ командантъ твердымъ тономъ, — иде о те, щобы мы зъ ѳдси выдѣстались. За годану снаде на насъ двадцать або трицять тысячъ людей, пѣхота окружить село — и мы всѣ пропали. Я скажу бубнити до ѳдвороту. Чи має хто що противъ того?

— Нѣ, се буде добре, — ѳдповѣли офицеры и ѳдѣйшли.

За двѣ мінуты ѳдѣся побачивъ я, якъ богато жовнѣрѣвъ входило до домѳвъ, выносили столы, стѳльцѣ, шафы и метали на купу, другі жовнѣры выносили зъ стодоль солому и сѣно, а треті вытягали зъ шѳпокъ возы и колѣсницѣ. Не минуло и десять минутъ, а при входѣ улицѣ здвигнули барикаду високу мовъ хату, пѳдъ сподомъ и зъ верху були солома и сѣно. Пѳдчасъ тои роботы бубнили барабаны.

За хвилю почавъ огонь пѳдниматись червоними языками ѳдъ вязанки до вязанки геть до вершка барикады, кидавъ багровый блескъ на покрѳвлѣ домѳвъ а чорный дымъ розкочувався по-надъ селомъ.

Зъ далека доходили великій крики, роздалось кѳлька выстрѣлѳвъ, але не можна було нѣчого бачити — и командантъ давъ приказъ до повороту.

Я бачивъ, якъ попередъ нашъ дѳмъ перейшли републикане помалу але певнымъ крокомъ, зъ блищачими очима, зъ зачервѳнѣлыми багнетами, чорными руками и запалыми щоками. Два тамборы шли по-заду, не бубнили. Мѣжъ ними бувъ и той малый, щѳ я его бачивъ, коли спавъ пѳдъ нашою шѳпокою. Зъ барабаномъ перевѣшенимъ черезъ плече, ишовъ онъ пригѳрблений а великій слѳзы спливали ему по круглыхъ, закопче-

ныхъ бѣ пороку лицяхъ. Его товаришь промовлявъ до него :

— Тѣлько ѡдважно, Ивасю! ѡдважно!

Але малый, здавалось, и не слухавъ.

Горацій Кокль десь пропавъ, — маркетанка такожь.

Я провѣвъ очима войско ажъ до скруту улицъ. За нѣлька хвиль ударивъ дзвѣнъ на громадскѣмъ домѣ и зъ далека чути було крики рослуки :

— Горить! горить!

Я поглянувъ къ барикадѣ республиканѣвъ. Половинъ обхопила дома и бухала въ гору. А по тамтѣмъ боцѣ улицъ гомонѣвъ уже бренькѣтъ оружя и на дахахъ сусѣднихъ домѣвъ почали показуватись жовнѣры, стараючись огонь сивити.

IV.

По ѡдходѣ республиканѣвъ минула добра чверть години, закимъ хто зъ селянъ показався на улицѣ. Здавалось, що люде у всѣхъ хатахъ вымерли. За те по тамтѣмъ боцѣ барикады гамѣръ стававъ усе бѣльшій. Разъ-у-разъ повтарявся крикъ :

— Горить! горить!

Я изъ страху передъ огнемъ забѣгъ до шѣпки. Довкруги нѣякого руху. Чути було тѣлько трѣскѣтъ огню и болючій зѣтханя одного раненсго, що сидѣвъ пѣдъ стѣною нашої стайнѣ. Бувъ се гузарь. Куля влучила его въ бедро и бнъ опирався на обѣ руки, щобъ не перевернутись; на мене глядѣвъ очима страшными, повными розпуки. Трохи дальше кѣвъ, лежачи бокомъ, то пѣдносивъ голову на довгѣй шиѣ, то спускавъ, — якъ

маятникъ, годинника. Коли я такъ стоявъ и думавъ, яка то розбійнича голота тї Французы, коли такъ нѣ зъ сего нѣ зъ того задумали пустити усе зъ дымомъ, почувъ я легкій шелестъ за собою. Я обернувся и въ темрявѣ межі околотами добачивъ блѣде лице нашого сусѣда Шпіка зъ вытрѣщеними очима. Высунувъ голову легко напередъ и наслухувавъ, а коли пересвѣдчився, що републикане вже одійшли, выскочивъ зъ одтамъ и замахнувши скажено сокирою, крикнувъ:

— Де они, тї драбы? де они? Я ихъ всѣхъ ту порубаю!

— Уже поійшли собѣ, — одповѣвъ я, — але якъ побѣжите, то ихъ ще може догоните поконецъ села.

На те бнѣзъ поглянувъ на мене зизомъ, а примѣтивши мабутъ, що я говорю зовсѣмъ щиро, побѣгъ до огню.

Въ тѣй хвили повыходили люде на двѣръ и зъ другихъ домѣвъ. Чоловѣки и жѣнки розглядались довкола, здвигали руки до неба и кликали:

— А бодай же ихъ чорты побрали! тыхъ проклятихъ розбишакъ!

Потѣмъ заразъ кождый поспѣшавъ зъ коновкою до огню. Коло кирницѣ стало такъ глѣтно, що годѣ було доступити. Люде уставилися въ два ланцюхи ажъ до сѣней домѣвъ загроженихъ огнемъ. Кѣлькохъ жовнѣрѣвъ стояло на дахахъ и жбухали воду въ огонь, але вся работа змагала до того, щобы уратувати дома въ сусѣдствѣ.

Около оденацяти години выбухъ у гору снѣпъ синявою полумени. Пѣдъ возами наложенными пѣдъ барикаду бувъ вѣзъ маркетанки и отсе займалися двѣ боцѣлки горѣвки.

Дядько Яковъ бувъ такожъ, пѣдъ дозоромъ австрій-

скон сторожѣ, въ ланцюху ратунковѣмъ по тамтѣмъ боцѣ улицѣ, але ему удалось утечи и впоперекъ черезъ одно подвѣрье, потѣмъ черезъ огороды прибѣгъ до дому.

— Хвала Богу! — скликнувъ — Фріцлеви нѣчо не сталося!

При сѣй нагодѣ я побачивъ, що бнѣ мене дуже любивъ, бо обнявъ мене и спытавъ:

— Де ты бувъ, любчику?

— При ѡкнѣ.

Онѣ поблѣдъ и закликавъ:

— Лізбето! Лізбето!

Але она не ѡдповѣдала. Мы почали глядати ви и не могли знайти; перейшли всѣ комнаты и зазирали пѡдъ лѡжка, а потѣмъ думали, чи не заховалася де у котрой сусѣды.

Мѣжъ тымъ огонь угашено и нагле почули мы крикъ Австрійцѣвъ зъ надвору:

— Геть зъ дороги! геть! Назадъ!

Въ сѣй хвили перелетѣвъ блискавицею по-при насъ regimentъ гузарѡвъ. Они удалися въ погоню за республиканами, але, — якъ се мы довѣдалися другого дня — прибули за пѡзно. Республикане дѡсталися буля вже до лѣсѡвъ, що зъ Ротальгъ простягалися ажъ до Пірмазенъ.

Ажъ теперъ мы порозумѣли, длячого республикане забарикадували улицю и пѡдпалили барикаду: они хотѣли опѡзнити погоню кѡнноты — и се свѣдчило о ихъ великѡмъ досвѣдѣ въ военныхъ справахъ.

ідъ того першого переѣзду гузарѡвъ ажъ до пятой години вечера перейшли черезъ село попередъ нашѣ ѡкна двѣ австрійскѣ бригады: уланы, драѡны, гузары, потѣмъ артилерія, возы зъ пакунками и возы зъ амунициєю. Около третьей години переѣхавъ головный гене-

ралъ, въ супроводѣ своего штабу, высокій, достойный старецъ въ трикутнѣмъ капелюсѣ и въ довгѣмъ бѣломъ кабатѣ такъ золотомъ выгафтованѣмъ, що республиканскій командантъ въ своѣмъ вытертѣмъ капелюсѣ и униформѣ бувъ-бы побѣчъ него выглядавъ якъ простой капраль.

На майданѣ дожидали сего генерала бурмистръ и раднѣ громады Анштата въ вовняныхъ сурдутахъ зъ широкими рукавами, зъ ѳдкрытою головою. Онъ задержався двѣ минуты коло нихъ, роздивлявся по купахъ трунѣвъ, що лежали довкола кираицѣ, и запытався:

— Кѣлько тутъ було Французѣвъ?

— Одинъ баталіонъ, ексцеленціе, — ѳдповѣвъ бурмистръ, ѳддавши низькій поклѣнъ.

Генераль не сказавъ на те нѣчого. На прощанье знявъ капелюхъ и поѣхавъ далѣше.

Опѣсля надѣйшла друга бригада: попереду тирольскій стрѣльцѣ въ зеленыхъ кабатахъ, въ чорныхъ капелюхахъ и зъ малыми внебруцкими карабинами, а за стрѣльцями инчѣ пѣхотинцѣ въ бѣлыхъ кабатахъ, синихъ панталюнахъ и великихъ сягаючихъ ажъ по колѣна камашахъ; потому тяжка кѣннота, хлопъ въ хлопа шѣсть стѣпъ высокій, въ кирасахъ, видко було тѣлько пѣдбородокъ и довгѣй червонѣй вуса зъ-за шелома; напо-слѣдокъ великѣй возы амбулянсовѣ, покрытѣ сѣрымъ полотномъ на каблукахъ, а позаду штульгукали кулявѣ и йшли нездары.

Хирурги арміи ѳбѣйшли мѣсця битвы. Пѣдносили раненыхъ, складали на свои возы, а одинъ ихъ старшина, низькій, вѣковѣй уже панокъ зъ бѣлою перукою сказавъ до бурмистра, вказуючи на решту:

— А то все кажѣтъ якъ найскорше погребети!

— Такъ станесе! — ѳдповѣвъ бурмистръ поважно.

Наконецъ переѣхали вже остатній возы. Дѣялось се около шестой години вечера. Настала нѣчь. Дядько Яковъ стоявъ зо мною на порозѣ дому. Зъ на пятьдесятъ кроковъ передъ нами въ напрямѣ до кирилицъ лежали за покотомъ трупы горѣлицъ, зъ очима широко вытрѣщеними, жовтї якъ вѣскъ. Жѣнки и дѣти снувалися доокола тыхъ мерцѣвъ.

Надѣйшовъ грабаръ Ёфферъ зъ двома своими хлопцями, Каролемъ и Людвикою, зъ лопатами на плечи. Бурмистръ сказавъ до нихъ:

— Возьмѣть собѣ до помочи дванацять хлопѣвъ и на луцѣ въ Вовчѣй долини выкопайте здорову яму для всѣхъ отсїхъ трупѣвъ. Розумѣете? А кождый, у кого є возы, мусить ставитися зъ упряжею. Се служба громадска.

Ёфферъ потакнувъ и незабаромъ пустився зъ своими хлопцями и зъ дѣбраными дванацятьма хлопами до Вовчѣй долины.

— Але-жъ намъ треба конче ѡднати Лїзбету, — сказавъ до мене дядько Яковъ.

Мы почали зновъ глядати всюда, въ шинхлѣри, потѣмъ въ пивници, и ажъ наконецъ, коли вже хотѣли забиратися, достерегли мы за станвою зъ капустою въ темрявѣ якїйсъ великій клубъ полотняный и дядько Яковъ потрясъ нимъ.

— Не вбивайте мене! Ради Бога, змилосердѣться надо мною!

— Встань, — промовивъ дядько лагѣдно, — уже по всему!

Але Лїзбета все ще була така перелякана, що кроку не могла зробити и я мусѣвъ єи якъ малу дитину за руку провести зъ пивницѣ. Коли опинилася вже въ кухнї, сѣла коло припѣчка и почала ревно плакати, дя-

куючи Богу, що спасъ єи ѡдъ погибели. Я побачивъ тогдѣ, що старіі люде такъ само горячо люблять житє, якъ молодіі.

Нѣколи не зѡйдуть менѣ зъ памяти тѣ години суму и горя, якіі наступили опѣсля, и того труду, що мусѣвъ перенести дядько, абы стати въ помочи всѣмъ нещасливимъ. Що хвиля вѡвгавъ хтось, якась жѣнка або й дитина, и вzywавъ :

— Пане докторе... скоро, скоренько .. ходѣть ! Мѡй чоловѣкъ... мѡй братъ... моя сестра хора !

Одно було ранене, друге зъ перепуду втратило памать, третє лежало, простягнись, мовъ безъ духу.

Дядькови годѣ було бути всюды наразѣ.

— Знайдете дядька въ тѡмъ а въ тѡмъ домѣ, — казавъ я людямъ — спѣшѣть лишень !

И они поспѣшали.

Було вже дуже пѡзно, около десятон, якъ дядько нарештѣ вернувъ до дому. Лізбета трохи прийшла до себе, затопила въ нечи и накрыла стѡлъ, якъ звичайно, тѡлько куски ваина зъ стелѣ, шматки скла зъ шибокъ и трѣски дерева лежали ще скрѡзь на помостѣ. Середъ всего того мы засѣли до стола и ѣли мовчки.

Одѣ хвилѣ до хвилѣ дядько пѡдносивъ голову и приглядався смолоскипамъ, що на майданѣ снувалися то сюда то туду коло трупѡвъ и въ темравѣ кидали свѣтло на чорніі возы передъ кирицею, запряженіі малыми конятами, на грабарѣвъ и на цѣкавыхъ. Дивився на все те зъ великою повагою и наразѣ — вечера уже кѡнчилась — вытягнувъ до мене руку и мовивъ :

— Отсе, Фріцель, вѡйна ! Поглянь и спамятай собѣ на все ! Такъ, то вѡйна : смерть и руйнованье, скаженѡсть и ненависть, погорда єсякого людского чувства. Коли Господь карає насъ своимъ допустомъ, зсылає

на насъ чуму або голодь, то се бодай такі язвы, що бдѣ нихъ не утечешъ, бо такъ постановила его всемудрѣсть, — але тутъ самъ чоловікъ постановляє горе и нужду на свого ближнього и безмилосердно руйнує его до крайности. Вчора жили мы въ тишинѣ и спокою, бдѣ нікого нічого не правили, нікому ніякого лиха не вчинили — ажъ нагле приходять чужі люде, нападають на насъ, руйнують и пхають въ найбільше нещастє. Охъ, проклятьє на тыхъ, що спроваджують таке горе, — огида для будущихъ столѣть! Фріцель, вбій собѣ то добре въ память: се найбільша погань на цѣлѣй земли, абы люде, що анѣ не знаються анѣ не бачились, нагле кидались одинъ на другого, дерлись и рѣзалися! Сего одного вже доволѣ, щоби вѣрити въ Бога, бо мусить же бути местникъ за такі безправности!

Се выповѣвъ дядько зъ великою повагою и дуже зворушений, а я слухавъ, похиливши голову, кожде слово его глубоко вбиваючи собѣ въ память.

Могло минути такъ зъ цѣвъ години, якъ на дворѣ на майданѣ случилось якась суперечка. Мы чули, якъ якийсь пєсь заѣло гарчавъ, а нашъ сусѣдъ Шіікъ въ роздразненю кричавъ:

— Пожди... пожди... ты стерво... псе! Я тобѣ заѣду мотыкою по головѣ! Зовсѣмъ якъ паны его, платить асигнатами и кусає зубами, але я тебе научу!

Пєсь гарчавъ ще дужше.

А инші голосы гомонѣли середъ нѣчної тишины:

— Все таки оно чудне... Дивѣть... бнѣ анѣ рущѣ бдѣступити бдѣ тои жѣнки! Може она ще не зовсѣмъ мертва.

Зачувши ті слова, дядько вставъ скоренько и вийшовъ. Я за нимъ.

Нѣчо не може бути страшиѣшого, якъ були ті

трупы при червонѣмъ освѣтѣ смолоскнѣвъ. Вѣтру не було й слѣду, а поломени все таки маяли то сюды то туды, в здавалося, що всѣ тѣ блѣдї лица зъ вытрѣщеними очима зновъ рухаються.

— Не мертва? — крикнувъ Шпїкъ. — Чи ты, Ефферъ, здурѣвъ, чи що? Кладешъ себе за мудрѣйшого бѣдъ хирургѣвъ армії? Нѣ, нѣ, выбила ви година... и добре! Се та сама жѣнка, що менѣ за мою горѣвку платила наперомъ. Ну, забирайтеся! я мушу тому псови кѣнца доѣхати!

— Що тутъ такого? — запытавъ дядько голосно.

Всѣ звернувся до него.

Грабаръ знявъ шапку, кѣлькоро людей уступилося и мы побачили пѣдъ карницею лежачу маркетанку, бѣлу якъ снѣгъ; ея красне чорне волосѣ розкудлачене мачалося вѣ калюжи крови, бочѣлочка всѣ була ще у неї при боцѣ, а блѣдї руки звисали безвладно на лѣво и на право, на вохку землю, куды протѣкала вода. Довкола неї лежало бѣльше трупѣвъ, а пудель, що то я его раненько бачивъ при малѣмъ тамборѣ, гарчавъ при ея ногахъ, наѣживши шерсть и блискаючи очима.

Шпїкаръ мимо своєї великої бѣдаги и мотыки не осмѣлился приступити, бо не трудно було змѣркувати, що коли-бы бувъ змыливъ песъ, бувъ-бы певно схопивъ его за гортанку.

— Що тутъ такого? — запытавъ дядько вѣдруге.

— Тому́, що осей песъ не хоче вступитися, люде кажутъ, що та жѣнка не мертва, — бѣдповѣвъ Шпїкъ злѣсно.

— Правду кажутъ, — бѣдрубавъ дядько, — деяка

звѣрина має бѣльше душѣ и сердца, а нѣжь деякі люде. Уступися!

Лѣктемъ одсунувъ шинкаря на бѣкъ а самъ, пригорбившись, пѣдойшовъ прямо до жѣнки. Песѣ, замѣсть кинутись на него, очевидячки втихомирився и давъ ему спокѣй. Дядько прилякнувъ, розпѣнувъ жѣнцѣ одѣжь на грудехъ и приложивъ руку до сердца. Довкола стало тихо. Такъ тревало зъ мѣнуту, ажъ Шпѣкъ промовивъ :

— Го, го, го! Закопати, пане докторе! Не правда-жь?

Дядько вставъ, наморщивши брови, и змѣривши того чоловіка зъ нѣгъ до головы, одповѣвъ :

— Ты нужденнику! За кѣлька квартъ горѣвки, за котрѣ тобѣ та нещаслива жѣнка и заплачала, якъ могла, ты бы радо хотѣвъ бачити єи мертвою або и зажива погребаною?

— Пане докторе, — крикнувъ шинкаръ зухвало, — вы знаєте, що законы, и що ..

— Мовчи! — перебивъ дядько, — ты поступаєшь пѣдло!

А звертаючись до другихъ, сказавъ :

— Бѣферь! занеси сю павю до мого дому, она ще жие.

Кинувъ на Шпѣка остатный згѣрдный поглядъ, а тимчасомъ грабаръ зъ сынами зложили маркетанку на ношѣ. Похѣдъ рушивъ а песѣ ступавъ за дядкомъ при самыхъ его ногахъ. Шинкаръ, оставшись при кирици, говоривъ насмѣшливо :

— Жѣнка мертва! Сей докторъ розумѣся на тѣмъ тѣлько, що моя мотыка. Чи нинѣ чи завтра погребуть, все одно. Побачимо, чия правда : єго, чи моя?

ДѢЛО

Выходить у Львовъ по дня (кроме недѣль и русскихъ святыхъ) о 5-ой година по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, а въ четвертъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: у Львовъ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро ogłoszenia, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (старая почта). У Вѣдн М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платны у Львовъ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ въ Австрію:

а полный рокъ . . . 18 зр. на полный рокъ . . . 24 зр.
на полъ року . . . 9 зр. на полъ року . . . 12 зр.
на четверть року . . . 4 зр. 50 кр. на четверть року . . . 6 зр.
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовъ:

на полный рокъ . . . 16 зр. на полъ року . . . 8 зр.
на четверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакция, Администратія и Экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣщаются лишь на поперекъ настрѣженны. — Рекламация неопечатанъ въ день порта

Подорожне число копій 8 зр. а. в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 зр. бѣдъ однимъ стрѣжкомъ печатномъ, въ рубр. „Надбѣленіе“ по 20 зр. а. в. Подѣлки числятся по 10 зр. бѣдъ стрѣжкомъ.

По соймѣ.

I. Перша сесія новон каденціи соймовон покѣнена. Послы развѣхались домѣвъ, а теперь и наилучша порѣ, чтобы здати собі справу въ довершеной работѣ сен сесіи. Занымъ однакожь можна буде хочъ въ легка розбѣрати дѣяльність нового сойму, треба намъ передовѣсть розглянутись въ его еуставныхъ частяхъ.

Въ угрупованіи сойму нового зайшли дѣяль есепціональнѣйшій. Коли въ минувшій каденціи, а навѣтъ ще и давнѣйше, лѣвица соймова являлась дуже слабенькою, а рѣшеніе всякихъ справъ безъ вышнихъ лежало выключно въ рукахъ (крайнои правниці, зложенъ въ партіи краковскон, въ послѣдъ подѣлѣхъ, шлѣхъ сѣвѣхъ и людей, стоячихъ сервилитивно на услугахъ бѣлѣхъ соймовон, сполученъ въ досыть добре зорганізованымъ центромъ, — то въ новѣмъ соймѣ, завсѣгда же переважно шляхотскѣмъ, лѣвица скрѣпилась значно, правниці ослабла, а центра майже не было.

По лѣвѣмъ боцѣ въ новѣмъ соймѣ сидѣли: клубъ рускій, зложенъ въ 16 послѣдъ, и властива лѣвица або польске сторонництво демократичне, числяче 24 послѣдъ, выбранныхъ переважно зъ мѣстъ. На 151 послѣдъ цѣлого сойму була се вправдѣ фалаша не велика, але за то досыть добре зорганізована, карма въ собѣ, свѣдома цѣли, повна енергій и инициативы. Порѣдъ обохъ частей лѣвицъ бувъ дуже тяжкій. До вытворенія ей треба було зъ рускон стороны великого напруженія свѣль, сполученія обохъ партій рускыхъ до одноцѣльной аціи и вытравлѣности. Польска частина той лѣвицѣ выйшла зъ звѣстнаго вѣча мѣстъ галицкыхъ и зъ программы, яку се вѣче поставило, программы вправдѣ же досыть односторонной, але не конче ворожон змаганямъ Руси галицкой.

Правниці становили въ новѣмъ соймѣ станчины чистон крови, такъ званіи „краковскіи пань“, але число ихъ не было такъ значне, чтобы они могли що-небудь становити въ соймѣ саміи на свою руку. Якъ показалося при голосованіи надъ закономъ о нисеряхъ громадскихъ, то до сен фракціи призналось въ новѣмъ соймѣ широкую душею лѣви 44 людей. Предвиджучи свою слабѣсть, станчички кинулись заразъ на початку сесіи до скрѣпленія

себе рекрутѣмъ будь-то зъ-посередъ ново-выбранныхъ послѣдъ, будь-то зъ „Подольскѣмъ“ та „Сяновчанъ“, будь-то взагалѣ зъ недобитѣхъ и оставкѣхъ колѣшного центра. Значуче, що подѣ прѣпоръ станчичковскій мало хто схоче пойти, выдумавъ панове краковскіи новыи оклики, бѣлѣше популярныи на теперѣшній часъ, хотя въ сущности безъ значенія. Окликомъ сѣмъ ставея „консерватизмъ“, а влюбъ, що мавъ вытворити подѣ сѣмъ окликомъ, охрещено „унією консервативною“. И ось якій явився результатъ! До 44 станчичковъ чистон крови звербовано дипломатизованѣмъ закулисовымъ, прѣвѣю зъ дѣяльнѣхъ сферъ, обѣтничанъ на sine sig-и и помоханѣмъ сусѣдѣности марю якогось анархизму всего на все до 20 членѣвъ, такъ, що правниці соймова зъ концѣмъ сесіи могла похвалитись надъ 70 членами.

Счисливши 40 членѣвъ лѣвицѣ и 70 правницѣ, разомъ 110, показуваеся, що въ новѣмъ соймѣ лишилось близько 40 членѣвъ такъ званыхъ „дѣяльнѣхъ“, котріи въ досыть довѣгомъ часѣ, шести недѣль, не були въ силѣ рѣшити, чи пойти имъ въ право, чи въ лѣво, чи вытворити якійсь окремый центръ, або чи оставити „дѣяльнѣмъ“ до смерти. И дѣйствѣ, въ новѣмъ соймѣ не было давнѣйшого центра, а тѣмъ менше успѣли тѣ нерѣшѣныи послы поставити яку-небудь програму позитивну.

Причину такого угрупованія нового сойму не трудно бѣдгати. И такъ:

Рускій послы мусѣли вытворити окремый клубъ рускій и мусѣли станути близько лѣвицѣ. Се выйшло зъ подѣбной конечности, разъ, що послы рускій суть выключными прѣдставителями народу руского въ Галичинѣ и зъ того титулу мусѣли становити окремый національнѣй клубъ, стоячий на сторожи правъ и потребъ руского народу; друге, що они мусѣли стояти въ оппозиціи до правительства нѣмѣшного въ Долитавчинѣ, котре, названши себе автономистичнымъ, тѣмъ самымъ въ Галичинѣ оперлѣлось выключно на послѣхъ польскихъ и именно на станчичковскій правниці.

Демократы польскіи зложились въ окремый клубъ и засѣли на лѣвицѣ ровно-жъ зъ двоухъ причинъ, разъ, що они спеціально хотѣли боронити занедбанныхъ интересѣвъ мѣстъ и польского селянства, а бѣдгакъ и по причинѣ недовѣренія своего зъ егонетичнои, кастовой а навѣтъ, якъ кажутъ ихъ органы прѣсы,

сервилитичнои политики станчичковъ. Може бути, що и погляды демократѣвъ польскихъ на справу краевѣй взагалѣ а на справу руску въ подробности вѣдѣли имъ не солидаризуватись зъ тѣми, що досѣ дѣланѣмъ своимъ зложили явный доказъ политики дуже уступчивон супротивъ центрального правительства зъ шкодою интересѣвъ краю, а до справы рускон односилась крайно ворожѣ и зъ повною нетерпимостею. Станчички збѣрались въ окремый клубъ для звѣстныхъ цѣлей. Они будь-що-будь хотѣли верховодити въ краю, хотѣли панувати, неначе въ историчной Польшѣ. Консерватизмъ, подѣ окликомъ котрого збѣрались, естъ лишь пустою фразою и зручною маскою для егонетичныхъ и кастовыхъ цѣлей. Консерватизмъ лишь тамъ має рацію быту, де зъ другой стороны выявляеся якійсь крайно-либеральнѣй або деструктивнѣй стремлѣнїя, де индеферентизмъ національнѣй естъ супротивъ традицій народныхъ, де ломляеся основы національного существованія, до сусѣдѣности грозятъ якійсь страшнѣй перевороты. Але чи зъ рукою на сердца и зъ чистою совѣстею зможе хто-небудь сказати о Галичинѣ, що тутъ закроуеся на якійсь перевороты, противъ котрыхъ яко оружїя треба було ужити ажъ консерватизму? Де факты? А коли глядано нарочно за такими фактами, то, пытаемо, чи не на дармо глядано и чи не скомпромитовано себе? Станчички про-то ужили консерватизму лишь для замаскованія дѣйствительныхъ цѣлей своихъ, а въ сущности ходило имъ о рѣшѣнію якъ надѣ элементомъ демократичнымъ польскимъ, такъ же бѣлѣше о то, чтобы вытворити рѣшающую а Русинамъ неприхильну и интересъ народу руского негуючую бѣлѣшность, а радше жертву машину, котру бы можна порушати пружинами закулисовыми для своихъ цѣлей и потребъ, т. е. для заспокоенія самовласти и експанзивной политики польской на земли рускій.

Друге дѣло чи станчичкамъ сей маневръ прѣнесъ тревалѣй користи. Теперѣшнѣй ихъ асекль, въ числѣ зверхъ 20 маневринѣвъ, не стоятъ при „Уніи консервативной“, такъ крѣпко, чтобы на нихъ въ каждой хвилѣ и при всякой справѣ на цѣвно числѣти можна. Показалося се и въ часѣ теперѣшнѣй сесіи соймовон при законѣ о нисеряхъ. Але на одно належитъ звернути увагу, именно, що „Унія консервативна“ надѣсь на сильну помѣчь правитель-

ства центрального и краевого и що она зъ часомъ при зручнѣмъ дипломатизованѣмъ зможе прийти до значной силы. Обставины сен годѣ легковажнѣи, и наколи-бъ „Уніи консервативной“ удалось скрѣпитись въ вѣвѣмъ соймѣ, то тогдѣ дотеперѣшнѣе неясне и нетрѣвале угрупованѣе послѣдъ уступило-бъ мѣсецѣ давнему лѣдовѣ, т. е. выключному панованію станчичковъ. Тогдѣ „було-бъ такъ, якъ бывало.“ Зъ тою обставиною треба и числитись на будуче, бо нею рѣшити все, именно рѣшити важне пытаніе, якѣ становниче займе новыи соймъ супротивъ потребъ краевыхъ взагалѣ, а справы рускон въ подробности, чи будемо мати до дѣланія зъ давнѣйшою неацією всего, що руске, чи може переймѣе соймъ якоюсь розумнѣйшою политикою внутрѣшнюю, мающею на оцѣ хочъ-бы малѣ алагоженѣе антагонизму національного, котрый розрѣтити станчичкамъ въ новѣмъ соймѣ вповнѣ удалось. Зъ рѣшенѣмъ того пытанія порѣшити ся также, чи Галичина зможе успѣшнѣйше дѣбати про интересъ вѣсѣхъ верствъ, чи и на-дальше бѣлѣшность соймова буде мати на оцѣ такій спеціалнѣй интересъ, якою була справа пропѣнаційна.

Переглядъ часописей.

Галицко-польска журналистика о рускѣмъ клубѣ соймовѣмъ и рускѣхъ послѣхъ. Голосъ Czas-y Przegląd-y Dziennika polsk-ogo.

Вся галицко-польска журналистика, пишуща о минувшій сесіи соймовѣй, згадуе также, ширше чи коротше, о рускѣмъ клубѣ и рускѣхъ послѣхъ. Однако сякого-такого зрозумѣнія рѣчи и хочъ трохи безсторонного погляду мы досѣ дармо глядѣли.

Першій выхонивъ зъ „своимъ осудомъ“ Czas, а нѣше зовѣмъ въ томъ самѣмъ духѣ, якъ въ знаныхъ статяхъ „Z obozu ruskiego“.

„Одѣнь позитивнѣй результатъ сегодѣшнихъ розпрѣвъ соймовыхъ — кажѣ Czas — можна вже теперъ занотувати: се яснѣйшій и дѣйствительнѣй односиамъ бѣлѣше бѣдѣвѣющій поглядъ на руске пытаніе. Мы наконецъ пересвѣдчилися, що такъ званіи репрезентанъ Русинѣвъ нѣчимъ и нѣколи не можутъ бути задоволенѣ; бо не хотѣтъ бути задоволенѣ, бо они истнютъ толькѣ тою завѣлою оппозиціею. Се пересвѣдченѣе пробывалося выразно въ бесѣдахъ послѣдъ Стадницкого и Бѣлжницкого, въ бѣдѣравѣ, яку дали рускѣмъ послѣмъ на ихъ рекриминаціи.“

До якихъ размѣрѣвъ тая оппозиція выросла, якъ она затемнило духа и ушкоджуе

Знамя мертвой руки.

ПРАВДИВА ПОВѢСТКА

Написано В. З. С.

(Далѣе.)

Надъ лѣвымъ берегомъ Сяну стоитъ въ Перемышлѣ женскій мурованый монастырь Бенедиктинскъ, звязанный зъ мурованымъ гарно помальованымъ костеломъ зъ малою конулою. Монастырь зъ костеломъ окружаютъ мурѣ.

Я не згадувавъ-бы про монастырь Бенедиктинскъ, коли-бъ не стоялъ бы у звязи зъ моею повѣсткою.

Монахинѣ Бенедиктинки появились въ Перемышлѣ 1618 р. де сразу постаралось о малый деревянный костелъ и такій самый домѣкъ, въ котромъ проживали. Несе традиціи, що згаданный костелъ збудовано на мѣсці, де мала колѣсь стояти руска церковь, а по сѣй причинѣ бѣдѣравляеся разъ въ роцѣ у Бенедиктинскъ за Сяномъ руска служба Божѣ. Другій переказъ говоритъ, що Бенедиктинки набули се мѣсецѣ бѣдѣ перемьского Русина шевця, и то въ прѣмусовѣй дорожѣ та на томъ мѣсці поставили костелъ. Чи одиѣ чи другій переказъ вѣрный, чи они оба невѣрнѣи, се бѣдѣрѣдъ на рѣчь; то лише певне, що накопи въ часѣмъ число Бенедиктинскѣхъ побѣлѣшилось а деревяннѣй костелъ для старости похилился до упадку, они засадили муровати обширнѣйшій костелъ а межи покровителями, що причиналися до вымурованія нового костела, станувъ въ першѣмъ рядѣ Салезій Потѣцкій зъ Кристинополь, его шедрѣ рука при колѣсальнѣмъ мастку не бѣдѣгалася нѣколи бѣдѣ значныхъ грошевыхъ датѣвъ на будовѣ храмѣвъ, тому справедливо ему приналежитъ титулъ фундатора монастыря Бенедиктинского въ Перемышлѣ. Будова костела поступала на передъ, а все така хибувало грохи до укнѣченія его. Въ томъ часѣ умирае Анна Потѣцка жена Салезія, котру, якъ уже розказано, похоронено такъ величаво въ Кристинополь.

Ще передъ похоронами Анны Потѣцкон была розбѣдѣлася по людяхъ вѣсть, що душа

ей являеся одиѣй новицѣтѣ въ монастыри Бенедиктинскѣ въ Перемышлѣ. Та вѣсть розношена зъ хаты до хаты, розповсюднювана зъ фантазийными додатками, розцѣвѣла людѣй тѣмъ бѣлѣше що розказувано дальше, мѣвъ-то „душа покойнои не лише являеся новицѣтѣ въ Бенедиктинскѣ, але розмовляе зъ нею, ба навѣтъ полишила въ комнатѣ новицѣтки въ палене знамя своѣи мертвой руки на деревяннѣй дощѣнѣ“. Новицѣтка, котрой являеся душа Анны Потѣцкон, звалася Викторія Блѣйковска.

Була то 23-лѣтна панночка, сирѣта зъ незначного шляхотского роду. Остачи черезъ довшій часъ въ придѣбной службѣ у сестры покойнои Анны Потѣцкон, она бывала часто зъ своєю панею въ кристинопольскѣй замку, знала покойну Анну дуже добре лично, бо зъ нею зносивалася за житѣ. Викторія Блѣйковска, опустивши дѣвреску службу, вступила зъ почеткомъ 1769 р. въ новицѣтѣ Бенедиктинскѣхъ перемыскихъ, и въ день св. Бенедикта 1771 р. надѣла монашу рясу.

Бенедиктинки запытуванѣи про розѣвѣннѣй вѣсти, що мѣвъ-то въ ихъ монастыри „являеся душа Потѣцкон“ не толькѣ не заперечували тѣхъ вѣстей, але ще „на доказъ правды“ прѣдложили тогдѣшному латиньскому епископови перемыскому Иосифови Керскому деревню дощину, на котрой покойна Анна Потѣцка „выпѣлила знамя своѣи мертвой руки“ въ комнатѣ Викторіи Блѣйковской.

Позаякъ вѣсти про душу Анны Потѣцкон и про знамя ей мертвой руки, набрали широкѣго розголѣсу, то згаданный перемыскій епископъ выслѣвъ конесторску духовну комисію подѣ проводомъ Іоана Вишневецкого, вѣстѣе катедральнѣй, до монастыря Бенедиктинскѣхъ, чтобы та перевела протоколярнѣе сѣдѣство.

Покликана передъ комисію новицѣтка Блѣйковска, подама до протоколу ось такій (въ переказѣ зъ польского) абзаца, и онѣдѣла ихъ передъ комисіею запрягла:

„Коли я — оговѣдала Блѣйковска — по повнѣнчѣ около 3 години зъ недѣль на поне-дѣлокъ т. е. дня 20 сѣчня сего року (1772) прѣйшла до новицѣту, и положившия почала

заснипати, приходить та стае передо мною я-кась особа и починае мене будити словами:

— Чи спишь?

Я ѣй на то: — Сплю.

Она: — Встань но я тебе прощу!

Я ѣй кажу: я спляча.

Она: — Встань же змилосердѣсь надо мною! — тай стала бѣдѣрѣвати менѣ голову.

Я, збравшиися зъ сну, сѣла на постели, а поклавши на себе знакъ св. хрѣста, бѣдѣвала до неѣ: — Всякое дыханіе да хвалитъ Господа.

Она: — И я хвалю его. Господъ Богъ зъ нами, не бойся, але змилосердѣсь надо мною, бо остаю въ тяжкихъ мукахъ.

Я на се: — Кто ты?

Она: — Або ты не познаешь мене?

Я до неѣ: — Не познаю тебе, лишь менѣ бачить ся, що познаю по голосѣ. Чи ты не сестра мои давной панѣ, воеводина кѣвска, Анна Потѣцка?

Она: — Такъ, я та сама, що померла недавно.

Я на то: — Чого хочешь бѣдѣ мене? Я не въ силахъ тебе ратувати, я не гѣдна той ласки Божѣи, чтобы тобѣ подаа яку полѣкшу въ твоихъ мукахъ. Иди собѣ до кого другого, хто тебе зможе ратувати, бо я боюся тебе!

А що по тѣхъ словахъ она почала страшно стогнати, то я до неѣ промовѣла: — скажи чого бѣдѣ мене потребуешь? Кѣмъко буде въ мой свѣль, буду тебе ратувати, лишь боюся, чтобы я тобѣ гѣрше не пошкодила, бо хѣба споможуть тебе заслуги Иисуса Христа, але не я.

Она на се бѣдѣвала: — Прѣмѣ тебе, чтобы ты молилася день-въ-день за мене, та подѣ часъ службы Божѣи въ часѣ offertorium додавала Te Deum laudamus и De profundis clamavi, бо въ той часъ буду мати полѣкшу въ своихъ мукахъ.

— Я бѣдѣтъ запытала ен: — Коли-жѣ ты будешь вѣльна бѣдѣ тѣхъ мукъ?

Она также збѣдѣвала бѣдѣвала: — Дѣти буду въ частѣлицу, доки не бѣдѣравляеся въ свѣль костелъ за мене три службы Божѣи. Въ часѣ першѣй службы Божѣи будѣ менѣ звѣлѣна одна часть моихъ мукъ. Въ часѣ другой службы половина. Въ часѣ третьей службы

Божѣи, буду цѣлкомъ вызволенѣ бѣдѣ мукъ чѣстѣлѣща.

Я до неѣ: — Та се статѣсь може и завтра.

А она на то: — Охъ! не може статѣсь, бо не посвященный чѣстѣ сей костелъ.

Я до неѣ: Довго будешь ждати на вызволенѣе, бо сей костелъ може бути посвященный ажъ за десять лѣтъ.

Она-жѣ збѣдѣнувши тяжко сказала: — То бы могло наступити скоро, накопи-бъ мои дѣти вѣдѣли мою нужду и дивились на мои муки, якѣ я терплю, та терпѣти буду дѣти, доки въ свѣль костелъ не бѣдѣравляеся за мене богослуженія.

Я до неѣ: — И що-жѣ маю теперъ почати? Менѣ нѣтъ не повѣрити, что ты высказала. Иди собѣ до мои настоятельки або до кого другого, кому бы повѣрено.

Она на то: — Ахъ, я тамъ прѣйшла, де Богъ приказавъ!

Я до неѣ: — Коли така воля Божѣа, то прощу тебе о якійсь знакъ на подтвержденѣе правды.

По тѣхъ словахъ она хотѣла на менѣ положить свою руку, але я усунулась бѣдѣ неѣ та вскакала на деревяну дощину, лежачу въ мой комнатѣ на столѣку подѣ лѣхтаремъ. Покѣйна, ударивши такъ сильно въ указану дощину, що ударъ зачули и другіи монахинѣ, опустила комнату и бѣдѣшла зъ великимъ стогнанѣмъ.

Викторія Блѣйковска.

Я Викторія Блѣйковска, присягаю всемогущему Богу въ святѣй трѣйцѣ единому, що выпалѣе знамя руки на деревяннѣй дощѣнѣ, яку прѣдложено Прѣосвящ. епископови перемыскому, естъ вѣрно и справедливо учинѣе помершою бл. п. Анною Потѣцкою воеводиною кѣвскою, котру я бачила на явѣ власными очами, та що енъ слова до мене высказанѣи, списавъ въ зѣвѣннѣ, мною власноручно подписанѣмъ, были помершою воеводиною власными и правдыными на явѣ высказанными а не вымышленными словами. Такъ менѣ Божѣе допѣмѣи и невѣннѣй страсти Сына Бѣдѣ.

(Конѣцъ будѣ.)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

совѣсть, наилучшимъ хваб доказомъ есть зна-
на сажнева интерпелляция руска. Есть тамъ
уступъ заступающій властью правитель-
ственнымъ, что ставляютъ переносы ходжею
католическихъ селянъ на бдусты до православ-
ного Пончава! И закидъ той подпасаля три
священники греко-католичей: Сьрко, Гамо-
ракъ и Сьчинскій, подпасаля подъ окомъ
митрополита и русскихъ епископовъ! Чи-жъ
се не характеристичный обявъ, до якого за-
поморочена понатій и сумлѣня доводить фак-
ційна оппозиція и партійна заблѣсть? Като-
личей священникъ, замѣсь узанна, робить
закидъ властямъ, что стоять на сторожѣ ка-
толическихъ пересѣдченъ люду и стараются
забезпечити его передъ подтутуною пропа-
гандою православля! И та сама сьчинскій
и тѣ самы послы хотѣть податися за еди-
ныхъ репрезентантовъ руского люду, запе-
речуючи польскимъ посланцѣ, маючимъ ма-
нать того люду, что она мають до того рѣ-
не право.

По заповѣдженю Czas у, що набравъ
ясвѣдѣнню погляду на руску сьрачу, мы въ
цѣлковостю глядѣли, въ чѣмъ-то такъ ему про-
яснялося, что бѣнъ скаже нового? Однакожъ за-
ходимо самъ давній рѣш, котрѣ Czas вже въ
своихъ давнѣйшихъ рѣшкахъ знаѣде, т. е. що
Русинѣмъ нѣколи не можна нѣчимъ задово-
ляти. Гм! якъ-жъ то такій великій концесія ро-
били теперъ Поляки Русинамъ, а невѣдучий Ру-
синъ нѣма не задоволяється? Ань пп. Стадниц-
кѣй и Божинскѣй, на котрыхъ Czas покляку-
еся, того не оказали, ань Czas не каже, — бо
не можеть ань оденъ примѣръ на-
веста! А що-до денуцїонавнѣ грохъ пословъ
священниковъ, то нехай Czas не задае собѣ дар-
мо труда и нехай не подсеува нашимъ кня-
зямъ церквя такъ малою разумѣня рѣш, что-
бы не позвали, що интерпеллянтъ зовсѣмъ о
що нинѣ ходило, якъ о то, чтобы православной
пропагандѣ не ставити перепонъ.

На нашѣмъ мѣ ца той самой статьѣ паше
Czas о мнѣмъ союзѣ лѣвицѣ зъ Русинами.

„Аліансъ сей — каже — кѣлька разѣвъ
дався учути шобдливо, але бѣнъ, чимъ без-
глядѣйше и пристрастѣйше есть станови-
ще Русинѣвъ, станесе на будучность немо-
жливимъ.“

Молодшіи братъ Czas-у, львовскій Prze-
gląd, такъ пише о рускомъ клубѣ:

„Лѣвица повинна выльнитися зъ той
дивной иллюзіи, котра пхнула єи до нена-
родового союза зъ рускимъ клубомъ. Чи то
пѣдъ впливомъ того союза, чи завдяки тому,
что клубъ рускій бѣвъ сего року численнѣй-
шій, бѣнъ занявъ въ соймѣ становище таке,
яке могло-бы заняты толькѣ сторонницѣвъ въ
найвысшѣмъ степенѣ вороже всему, що
польске и католическѣ. Зѣдѣйствѣе, при-
страстѣйше и несправдливо не могли-бы
промовляти одѣвичъ нашіхъ ворогѣ. Оберте-
ствѣ историчномъ, о сѣбѣности племянной,
о единствѣ религїонной, о сѣбѣности праца тутъ
вже не було бесѣды, була толькѣ ненависть
сѣбѣнъ, не перебарюча въ средствахъ, вѣль-
на одъ всякомъ масѣ, а киданю бѣвъ часу
до часу грѣзбы не толькѣ намъ, але и цѣ-
лѣй державѣ. Ишло то crescendo, ажъ вѣр-
шесть остатній выступы рускихъ пословъ не-
перезаила навѣтъ членѣвъ лѣвицѣ. Усууналися
отже бѣвъ нѣмъ, бо зрозумѣли, що на жер-
твеннику либеральной доктринѣ не вѣльно-
имъ посвящувати бѣтны. Маємо отже право
уяслити на то, що въ будущемъ роцѣ
соймѣ вже не буде видѣти того союза, ко-
торого єдиною доброю стороною було на ра-
зѣ хваб то, что показавъ намъ, зъ якого то-
ну будуть промовляти ложній проводирѣ рус-
кого народу, колы поутюются на силѣхъ.“

Слова „ложній проводирѣ“ Przegląd подае
невъзможно выдатными буквами, видко отже,
что принадае до нѣмъ дуже велику вагу. За-
мѣтъ то старій, и мы зовсѣмъ не гадаемо на
него бдѣвѣдѣти. Що-до зѣдѣвѣтѣ и ворож-
го выступована рускихъ пословъ, то о томъ
еще поговоримо.

Найширше розписався о рускомъ клубѣ
Dziennik Polski. Въ вчерашній передѣвой ста-
тьѣ подъ надписомъ: Klub ruski a lewica такъ
пише:

„Характеристичну, хотя, що правда, не
найсѣсильшю стороною нашего сойму стано-
вить теперѣшній клубъ рускій. Теперѣш-
ній клубъ рускій то вже не такая безмыслен-
на товпа, зложена зъ темныхъ хлопцевъ и
священникѣвъ, сѣбѣно послушныхъ wink-амъ
Львовича, товпа численна, але неспо-бѣ-
на до вѣзанъ аціи програмовѣ, якъ се бу-
вало въ першихъ чашѣхъ сойму. То не сѣвъ
такъ слабый часлѣмъ клубъ рускій зъ
часѣвъ о. Качала, котрый свое вѣтнованье
назначавъ толькѣ бѣвъ часу до часу выху-
ми гбравъхъ рекреинаціи и безсѣльныхъ
грѣзѣвъ. Подъ спрытныи проводництвомъ
посла Романчука теперѣшній клубъ рускій
въ нашѣмъ соймѣ становить силу, зъ которою
не числится було-бы дуже нерозсудно. Зъ
подиленя годною зручнѣстю умѣя послѣ
Романчука удержувати въ кѣрнѣмъ зѣдѣ-
неню крайній элементъ и русовѣльскихъ
фанатикѣвъ, входящихъ въ складъ того клу-
бу, удержуючи те niesforne żywioły въ вар-
бахъ легальномъ дѣяльности парламентарной,
вотронъ каждый аѣтъ обнѣсненъ на сѣкѣтъ
въ народныхъ масѣхъ, котрой кожде
адресоване есть ins (!) Fenster hinaus! Нѣ-
коли еще, якъ соймѣ соймѣмъ и бѣвъ колы
засѣдае въ нѣмъ д-ръ Антоновичъ, не выска-
завъ бѣвъ такъ твердо, такъ выразно и до-
бѣтно, что цѣла т. е. „политика“ націона-
ла руска въ Галичанѣ то марна комедїа,
чи, якъ бѣвъ выразивъ „глухость“, а що о-
сновною идеею руского пытаня въ Галичанѣ
есть православля и національна єднѣсть Руса
зъ Россїєю, якъ се зрѣбавъ д-ръ Антоновичъ
на рѣшнѣмъ засѣданю зъ 25 с. м., бдѣпо-

вѣдаючи на выводы д-ра Скалковского, до-
казуючи русовѣльскихъ тенденцій Общества
Михайла Качковского. Нѣколи такъ прѣ-
страстѣна заблѣсть прѣтивъ Лѣвицѣ и като-
личизму не выбухла зъ лавъ, занятыхъ руска-
мъ клубомъ, зъ такою острою безвѣдливо-
ностю, якъ се сталося въ сѣмъ роцѣ въ
прѣмѣвъ д-ра Короля на недѣльнѣмъ засѣдѣ-
нѣмъ вѣчѣрнѣмъ и въ дискусїи надъ интерпа-
номъ Змартышкѣвѣнцѣвъ у Львовѣ. Покѣй-
ный о. Качала такъ же по-року (!) грозивъ
Полякамъ при той позиціи, что Русинамъ бу-
дуть „змушенъ“ кинутися въ обнѣта Россїи
и православля, если соймѣ не перестане за-
помагати интерпату Змартышкѣвѣнцѣвъ, а
послѣдъ Львовскій такъ же при той позиціи
грозивъ соймѣмъ бѣльшѣмъ новымъ Хмѣль-
ницкѣмъ; але то все, что наговорили на ту
тему Качала и Львовскій, бѣдѣны супро-
тивъ прѣстрастѣно, дикѣмъ заблѣсти д-ра Ко-
роля, якъ въ поэмѣ Шевченка сѣбѣвъ дѣдѣ-
лѣвнѣка супрѣтивъ огненыхъ клязѣвъ За-
лѣвнѣка... Варавдѣ разѣвъ на другій день
послѣдѣвъ посла Романчука, закурѣннѣмъ
тымъ трохи, что розправы по-надъ его ин-
тенціи и замѣры бѣделоний характеръ его
клубу, зъ заявленнѣмъ аѣстрийскѣмъ и като-
лическѣмъ лѣвѣности, аѣ не знаємо, чи така
голословна декларация може затѣрѣ вражѣ-
бѣе промовѣ д-ра Антоновича и Короля. вы-
сканнѣхъ зъ цѣлымъ огнемъ найглубшого
перевѣдченя.

Въ цѣлѣй той писанинѣ Dziennik-a есть
повно пересадѣ, перекручѣваня и баламутства.
Н пр. Dziennik зѣвѣмъ невѣрнѣмъ подавъ змыслъ
бесѣды д-ра Антоновича, котрый въ цѣломъ
нѣмѣмъ значѣноу податиску назывъ маринѣю.
Дальше такъ пише Dziennik:

„Посередѣ „борьбу“, котрыхъ позорѣмъ
бѣвъ соймѣ въ остатнихъ дѣяхъ сегодѣнѣш-
нѣмъ, заблѣзненъ до лавъ лѣвицѣ оденъ зъ
выбѣтнѣхъ консервативѣвъ, вѣсказавъ рукою
на членѣвъ руского клубу и клѣвѣющѣмъ
ирѣвѣнѣмъ заклѣвѣвъ: „Winstje rapot alian-
tów!“ Було се аліансѣю до той обставинѣ,
что случѣно лѣвицѣ при выборахъ на чле-
нѣвъ выдѣлу краєвого госуевала одинаково
зъ рускимъ клубомъ... Отже лѣвицѣ адрѣ-
вый, природный розвѣвъ руской народности
уважае пожаданнѣмъ не толькѣ для засады
справдливѣсти, але такъ же яко найбѣнѣй-
шій аѣтѣдѣтъ прѣтивъ павславизму, але она
нѣколи не буде союзниками своими почиту-
вати москальскѣмъ.“

Лѣвица радо допоможе кождѣму, хто ба-
жѣва добра народу, але зъ обурѣннѣмъ бѣ-
пыхъ всяку сѣбѣлѣнѣсть зъ агитациѣю, маю-
чою на цѣли ширѣе зѣвѣнѣти однихъ клѣсѣ
сусѣбныхъ прѣтивъ другихъ. Лѣвица есть
врѣштѣ поступова, але доктринамъ либера-
лизму не посвящѣтъ нѣколи интересу націо-
нального, и радше перестане истѣну-
вати, нѣмъ чтобы мала коли-небудѣ зрѣби-
ти який фальшивый крокъ зъ шѣкою для
націи вѣльного интересу, для вглядѣвъ на
популярнѣй охлѣви либеральнѣй.“

Процѣсъ въ Вадовицахъ.

Юліюсъ Найманъ, реставраторъ на
дворѣи зѣдѣннѣмъ въ Овѣнцѣмъ, не признаеся
до винѣ, закидѣванѣмъ ему въ аѣтъ обжалованъ.
До 1883 р. занимѣвъ продажою картъ корабель-
ныхъ и маѣвъ до 4 зр. зарѣбку на каждой про-
данѣй картѣ. Коли дирекція пѣвнѣнѣи зѣдѣннѣи
заказала продавати картѣ, переймѣвъ сей ин-
терѣсъ Герцъ, але бѣвъ (Найманъ) не належавъ до
его спѣлки. А що ему агентія Клявѣнера платила
по кѣлькадесятъ зр. мѣсячно, то се була вынаго-
рода за стрѣту, яку потерѣвъ зъ того, что пер-
селенѣвъ не задержувалися въ зѣдѣннѣи рѣ-
ставаціи, лишь въ готелѣ де Зѣторѣ, де була
агентія: давнѣйше варѣло по 1000 гулятивъ
ранѣ и вѣчѣромъ, а обѣдѣя продававъ денѣю ме-
нѣе о 20 вѣдѣръ пива. Хѣвъ головнѣй агѣнтіи зѣ-
знають Найманѣмъ до очей, что бравъ 1/3 часть
чѣстого зѣску, доки агентія не мала ще концесїи,
то бѣвъ такъ того не признае.

Другій реставраторъ въ Сухѣй Шенеръ
маѣвъ дуже важну позицію, бо мусѣвъ намаляти
и завертѣти переселенѣвъ, чтобы ѣхали на Овѣн-
цѣмъ, та за се бравъ рѣчно 1000 зр. Такъ же на
его руки приходили грошѣ до выплаты для уряд-
никѣвъ зѣдѣннѣи, кондукторѣвъ и жандармѣвъ.
Передъ трибуналомъ Шенеръ перечѣтъ все и бѣ-
кликѣе свои зѣзнѣния зложенъ въ слѣдѣствѣ. Коли
якій переселенѣвъ хотѣвъ доконче ѣхати до Жи-
внѣи, то Шенеръ казѣвъ его тогдѣ арѣштувати,
чтобы тѣмъ способомъ всѣ транспорты звертѣти
на Овѣнцѣмъ.

Переслѣдувано обѣдѣи головнѣи денуцїантѣ
Барѣша Вассербергъ, жидѣ, маючѣго
господрѣство подѣ Овѣнцѣмъ. Онъ денуцїо-
навъ покѣтнѣхъ агѣнтѣвъ до властей, чтобы тѣмъ
способомъ придѣбѣти для агѣнтѣи переселенѣвъ.
Оновѣдае бѣтѣкъ, якъ то стражники окарѣвой зъ
парѣбками запали переселенѣвъ по поляхъ. О-
динъ зъ тѣхъ стражниковъ, Костецкій зѣзнае, что
маѣвъ такій наказъ бѣвъ Иваннѣкомъ, котрому на-
казали прихѣпѣти якогѣмъ злочинѣмъ. Не признаеся,
мовѣ-бы намалявъ переселенѣвъ до дезерціи
войсковѣмъ або ихъ бѣвъ.

Переслѣдувано двоухъ т. з. контролѣрѣвъ, Ва-
рѣбера и Красѣуского, котрѣ ѣздили по шѣ-
лахъ зѣдѣннѣи и наглядѣли переселенѣвъ, чи они
не выскѣдаютъ на якѣй стѣціи передъ Овѣнцѣмъ
и чи не хотѣтъ ѣхати до Живнѣи. До помѣчи въ
соймѣмъ контролѣрованю мали жандармѣвъ.

Зъ зѣзнѣнъ Видѣуха, наѣра зъ Сухѣи,
котрый одинокій зѣзнае такъ само якъ въ слѣд-
ствѣ, показѣеся, что жандармы на зѣзывъ агѣнтѣвъ
приходили до вагонѣвъ и вытягѣли на силу бѣ-
тѣмъ переселенѣвъ. Бачивъ такъ же, якъ Ше-
неръ платѣвъ грошѣ кондукторѣмъ.

Постѣйна комисїя для закона
карного веде дуже скоро свои наряды. За-
сѣданя бѣдѣвѣваюць два разы на день, рано
и вѣчѣромъ и аѣдѣеся, что вѣже нѣмѣ вѣчѣромъ
закѣнѣчѣеся. Генеральнѣмъ справѣздавѣмъ
буде, зѣдѣеся, пос. Пукѣръ а справѣздавѣе маѣ
бути якъ найскѣрше выгѣтованѣе, такъ, чтобы
зарѣзъ по Рѣдѣвнѣмъ свѣтахъ могло прѣйти
на порядѣкъ дѣвѣннѣи пѣвнѣи палаты. Вѣчера
ухвалѣно въ комисїи по довѣтѣхъ дебѣтахъ 8
голѣсами прѣтивъ 6 слѣдѣюще внесѣе: Осо-
бы, что живѣтъ зъ собою неспѣлѣнѣи супрѣ-
жѣствомъ будѣтъ каранѣи вѣзаннѣю, колы за
вѣзѣннѣи полицїи не розѣчѣеся.

Въ угѣрскѣй палатѣ послѣвъ
ведѣея зѣвѣтѣ борѣ мѣжѣ оппозицію а пар-
тїю правѣтельствѣноу. Борѣта доведѣа до
того, что прѣзидентъ палаты Пѣча мусѣвъ
ажъ выступѣти зъ либеральной клубу, чтобы
не бѣвъ нѣчимъ зѣвѣннѣи и мѣгѣ безѣторѣвно
поступѣти въ палатѣ. Вѣчера закѣнѣчѣа за
галѣва дебѣта надъ бюджетомъ, сѣредѣ зѣтрѣи
промовѣли послѣ Гегѣдѣишѣ и Ирѣнѣи.
Подѣзѣа ихъ бесѣды вышѣла була цѣла прѣ-
внѣи такъ, что половина палаты була поро-
жна. Обѣдѣа промовѣвъ ще пос. Кѣсъ для
спрѣтовѣа факту и казѣвъ, что не полицїа
не допустѣла динамѣтовѣа агѣнтѣу на Тѣсеу,
але одѣвъ зъ членѣвъ лѣвицѣ. Напѣслѣдѣмъ
прѣмѣвѣли че министры Вѣскѣрлѣе и Аѣонѣи.
Першій зъ нихъ выступѣвъ въ оборѣвъ Тѣсеи
и дуже зручно а при томъ и дѣтѣнно зѣвѣвѣвъ
оппозицію.

Пѣвѣурѣдѣва Prag. Abendpost робѣтъ до-
брѣ выгѣдѣа маючѣй за кѣлькѣ давнѣй зѣб-
ратѣа радѣ держѣвнѣи и пише такъ: „Обѣта-
ванѣ, сѣредѣ котрыхъ рада держѣвѣна розѣбнѣе
зѣвѣвъ свои наряды, треба уважѣти за корѣстнѣй.
Вышнѣи марѣ зѣдѣеся бѣта тепѣрь пѣвѣннѣи
якъ давнѣйше, положѣеи фѣнансѣе аѣтъ
лѣтѣе, бѣльшѣхъ надѣвѣчѣаѣннѣи кредѣтѣвъ
на войско не можна спѣдѣвѣтѣи а дѣлѣтѣю
репрезѣнтѣаціи держѣвѣна може цѣлу свою у-
вагу звернѣти на внутрѣшнѣи рѣформы.“

Мѣмо того, что агѣнтѣа Гавѣаса розѣвѣстѣ-
ла зѣ Аѣтинѣ вѣствѣ, бѣдѣтѣ-бы княгинѣа Мар-
гарѣта, наймѣлодѣша сѣстра нѣмѣцкѣа цѣс-
арѣа, зарѣчѣлася зъ кн. Хрѣстїанѣмъ данѣ-
скимъ, сынѣмъ данѣскаго наслѣднѣка прѣсто-
ла, не вѣтѣають аѣствѣ, что сѣстра нѣмѣцкѣа
цѣсарѣа маѣвъ бѣдѣтѣи за русскѣйскѣмъ наслѣд-
нѣка прѣстола. Hamburg. Nachr., котрѣа маѣвъ
зѣвѣвъ якъ зѣ бернѣнскимъ такъ и пѣтербург-
скѣми пѣвѣурѣдѣвѣми кругѣми зѣвѣрѣють те-
пѣрь торжѣственѣо, что въ вѣду вѣзѣнокъ при-
хѣлѣности русскѣйскѣа наслѣднѣка прѣстола
для кн. Маргарѣты не можна вѣже зарѣчѣи
ихъ уважѣти за саму лишь якусѣ поголовѣку.
Тѣо самого поглыду — каже зѣдѣдѣа газѣта
— сѣтъ такъ кругѣ русскѣйскѣи якъ и нѣмѣцкѣи.
Коли зъ одѣной стороны въ Нѣмѣчѣнѣи зѣнають
дуже добре, якѣ трудности стрѣтѣти сѣ зарѣ-
чѣи а зъ другѣи стороны въ Россїи будѣтъ
старѣтѣи всѣми силами, чтобы сѣго одѣужѣна
не допустѣти, то все-жѣ такѣ аѣтъ загѣлѣна
гадка таѣа, что русскѣйскѣи наслѣднѣкѣ прѣсто-
ла не бѣдѣтѣи вѣже бѣвъ своего выѣбору.

Въ пѣтербургскѣхъ кругѣхъ офѣцѣарѣвѣхъ
выкѣвѣало одѣо именованье велику сенѣацію.
Пѣсля выданнѣхъ недавѣно постановѣвъ о аѣан-
сахъ, котрыхъ досѣ держѣлѣся дуже точно, не
можѣ вѣвнѣи командѣтѣа батѣлиѣну, безъ вѣзлѣ-
ду на то, чи маѣвъ ранѣу пѣдѣолѣвѣнѣа чи ма-
йѣра, одѣржѣти полѣкъ безѣосѣредѣю по имено-
ваню; бѣвъ мусѣтъ же кѣлькѣа лѣтъ оставѣти
командѣнтѣмъ батѣлиѣна. Въ послѣднѣхъ дѣнѣхъ
зрѣбѣно вынѣмѣу зъ сѣго правѣла, бо пѣдѣпол-
ковнѣка Кѣсѣякова, командѣнѣа одѣного зъ
батѣлиѣнѣвъ, стоячѣхъ аѣдѣлою въ Мѣсѣвъ, вѣ-
жѣновѣно командѣнтѣмъ полку ч. 109, стоячѣ-
го на прѣусскѣй гравнѣи. Тѣи Кѣсѣяковъ еѣтъ
Бѣлѣарѣновъ и одѣо-разѣ въ вѣрѣхѣнѣи прѣ-
тивъ кн. Александрѣа Бѣтѣнѣбергѣмъ дуже
важну рѣло. Онъ, повернѣвши зъ служѣбы въ
русскѣйскѣи войско, бѣвъ подѣ той часѣ вѣ-
стѣтелѣмъ гостѣннѣцѣвъ въ Сѣвѣи, у нѣго сѣхѣдѣ-
лѣся загѣвѣрѣнка и у нѣго уложѣно цѣлѣй
плѣнъ вѣрѣхѣбѣи. Пѣ неудѣачѣи мѣсѣи ген.
Кавѣлѣбергъ вернѣвъ бѣтъ до Россїи и вѣтѣуниъ
назадѣ до русскѣйскѣа войска. Тѣгда вѣже всѣ
дѣвуѣлися, что такому чѣловѣку вѣзѣзѣло
вѣсѣти царскѣи мундѣуръ а тепѣрь дѣнуѣтѣея
ще бѣльше, что его именовѣно полковнѣкомъ
мѣмо всѣнѣхъ постановѣвъ обовѣзѣвѣющихъ въ та-
кихъ случѣахъ.

Царѣ зъ родѣною перенѣсея снѣмъ дѣнѣи
на зѣмѣу до Гѣтчѣны и будѣ тамъ прожѣвѣати
ажъ до Рѣдѣва.

Нѣмѣцѣа и аѣнглїѣа прѣса зѣвѣтѣтъ те-
пѣрь дуже поворотѣмъ Стѣнлїѣи а Еѣмнѣа-
нѣмъ зъ Ваѣдѣлю. Пѣ тяжкѣхъ трудахъ и крѣ-
вѣвѣхъ борѣбахъ добѣлѣиѣа оба мужѣ до вѣраю,
что стоять вѣже подѣ прѣтѣкторѣмъ Нѣмѣчѣ-
ны. Зъ Баѣамѣю выѣбрѣаея тепѣрь подѣ про-
водѣмъ бар. Гравѣнѣрайѣа карѣвана, котра маѣвъ
дѣсѣтѣвѣти Стѣнлїѣи и его товаришѣмъ пожѣ-
вы. Кажѣтъ, что Стѣнлїѣа аѣтъ же лѣтъ 8 давнѣ
ходу, одѣдѣлѣнѣй бѣвъ Баѣамѣю. Аѣрѣканскѣи
газѣты розѣвѣстѣли всѣмъ, что нѣмѣцкѣи коми-
сарѣ держѣвѣннѣи для зѣвѣнѣбергѣа побережѣа,
майѣръ Вѣсманъ, маѣвъ бѣта бѣдѣлѣннѣй а на
его мѣсѣе будѣ именовѣннѣй бар. Гравѣнѣрайѣтъ;
але зѣ того, что въ нѣмѣцкѣмъ царѣлѣмѣнѣтъ
сѣа аѣвъ гр. Бѣсмарѣкъ, зѣдѣеся выхѣдѣти, что
зѣвѣна еѣтъ невѣмѣвѣрна.

На онѣгоднѣмъ засѣданнѣ нѣмѣцкѣи го-
парѣламенту ухвалѣно додѣтѣчѣи кредѣтъ на
експедицію Вѣсманѣа дуже значѣноу бѣльшѣ-
стюею голоѣвъ. Подѣзѣа дебѣты зѣвѣвѣвъ гр.
Бѣсмарѣкъ, что ексѣдѣнѣа майѣра Вѣсманѣа у-
нѣвѣчѣлася зѣвъ найкѣрѣшнѣмъ услѣхѣмъ, а на-
лѣвнѣмъ доказѣмъ того еѣтъ признѣанье цѣсарѣ-
ске. Онъ (Бѣсмарѣкъ) корѣстѣе зъ сѣи нагоды

такъ же, чтобы сѣму мужѣи высказѣти туѣ
похвалѣу за его бѣдѣвѣнѣсть, обѣвѣнѣсть и хо-
рѣбрѣсть. Дальше зѣвѣвѣвъ гр. Бѣсмарѣкъ, что
дирѣктѣва нѣмѣцкѣи полѣтѣвѣи въ Аѣрѣиѣ будѣ
така сама якъ досѣ, т. е., что Нѣмѣчѣна
будѣ ити рука въ руку зъ Аѣнглїѣю. Та полѣтика
показѣлася досѣ доброю; безъ
лѣонлѣиѣи помѣчи Аѣнглїѣи не можна-бы зрѣби-
ти бѣльшѣхъ услѣхѣвъ. Мы — казѣвъ гр. Бѣс-
марѣкъ — поступѣла вѣже значѣно на дѣровѣ нѣ-
щѣея торѣгѣлѣ нѣвѣблѣнѣаи въ сѣредѣиѣ А-
ѣрѣиѣ. Правѣтельство розѣбнѣе такъ же пере-
говѣры зъ вѣсѣдно-аѣрѣканскѣи товарѣ-
ствомъ, чтобы зъ нѣмъ порѣзумѣтѣи что-до
дѣльшѣго поступѣванѣа. Дальшѣмъ услѣхѣмъ
еѣтъ учѣствѣ нѣмѣцкѣа прѣвѣлѣства въ руху
прѣтивъ нѣвѣблѣнѣиѣа, якѣй тепѣрь прѣявѣея
найсѣлѣннѣе на конѣрѣаціи въ Брѣвѣселѣи.
Брѣвѣселѣска конѣрѣнѣа подѣстѣа богѣто ма-
терїалу, на подѣтѣвъ котрого удаѣеся маѣвѣтъ
уложѣти мѣжѣнародѣе право. Гр. Бѣсмарѣкъ
вернѣвъ ще разѣвъ до Вѣсманѣа и казѣвъ, что
мѣдѣеиѣй жѣтелѣ аѣрѣканскѣи вѣтѣла всѣюды
Вѣсманѣа яко освѣбѣдѣтѣи своѣго зъ незѣлѣтъ а-
рабѣскѣи. Дѣльшѣю задаѣю Вѣсманѣа будѣ за-
безѣпѣчѣти побережѣе положѣеи дальше на по-
дѣдѣе. Наѣвѣеъ казѣвъ гр. Бѣсмарѣкъ, что
Вѣсманѣъ спѣвѣнѣвъ свою задаѣу зѣ велику
зручѣнѣстю и зрѣбѣтъ трѣговѣзу нѣвѣблѣннѣи
на пѣвѣмъ простѣрѣи побережѣа нѣмѣ жѣвѣноу.

Вѣбѣрѣ прѣзидѣиѣ въ рѣмѣнѣскѣй па-
латѣ послѣвъ давѣ доказѣ повѣноу побѣды
правѣтельства. Прѣзидѣнтѣмъ палаты выѣбранѣо
кандѣдѣта консерватѣствѣи Юрїи Кѣнтѣауѣвѣна,
на кѣтѣрого зѣдѣлѣея такъ коѣмѣистѣи якѣи
минѣстерѣсто. При голоѣсовѣно одѣржѣвъ Кѣн-
тауѣуѣнѣъ 85 голоѣсовѣвъ, давнѣи прѣзидѣнтѣвъ мѣ-
настрѣвъ Кѣтарѣджу 54 а Дѣмѣтро Брѣадѣно 23
голѣсы. Вѣцѣпрѣзидѣнтѣмъ выѣбранѣи: Позѣоръ,
Трѣнѣдѣаѣлѣвъ, Прѣтѣопѣсѣку, Бѣварѣштѣвѣнскѣи
бѣурѣмѣстрѣи и Гѣлѣбѣнѣвъ, а правѣтельство на всѣхъ
нахъ зѣдѣлѣея. Сей вѣбѣрѣ прѣзидѣиѣ еѣтъ до-
казѣтъ, что мѣжѣ консерватѣстами а юѣмѣнѣ-
стѣаи наѣставъ компромѣсъ, котрый бѣдѣа въ
самѣмъ почѣтѣку заѣбезѣпѣчѣвъ кабинетѣи Мѣву
бѣльшѣствѣи. Але зѣдѣеяся, что той компромѣсъ
не довѣго потрѣвѣа и тепѣрѣшѣа бѣльшѣсть роз-
паѣдѣея зѣновѣ на фѣракѣи. Вѣже дебѣта надѣ
аѣдресѣю поѣжѣе, что будѣ можна спѣдѣвѣтѣи
сѣа. Кажѣтъ, что ген. Мѣву заѣдѣаа при сѣи
нагодѣ бѣвъ палаты вѣтѣмъ довѣрїѣа для кабѣ-
нѣту, а колы его не дѣстѣе, то парламѣнтъ
будѣ зарѣвъ розѣвѣаннѣй.

НОВИНКИ

— Заѣтрѣшнѣе прѣдѣставѣнѣе въ рускомъ театрѣ
будѣ непѣрѣбнѣно послѣднѣе въ томъ сѣзонѣ. Пр

Віденська Neue freie Presse, але крім Now-on Refosin-и, ніхто з них не подає причини поведінки. Коли б результат поведінки був інакшим, то певно станицьківські органи перші були б поспішили обвинити єврейство в тому, що вони підняли безперечно одного з найкращих дуелістів в галицько-польській нації. Gazeta Narodowa з боєм підносить, що, бдючи коли галицький союзна існує, се перший випадок, що „сбор“ початий в сали соймової скінчився кров'явими поведінками на палящі (власиво на шнадони). Тількиж, ми додамо бдчи себе, не Русини тому винуваті, не сторона руска дала причину. Вирочити, як се вже Kurjer Lwowicki сконстатувало, поведінкою відбувся випадок по річароки Так єсть. А нас се радує, що руський москаль, сторона вызвана, бдчи першою аж до останньої хвилі виступав з такою достойністю, що здобув собі узанье навить у противників.

— Зь Гороненки пишуть нам: Од шістьох місяців єсть в нашом мѣстѣ заступником бурмистра (барона Ромашкана) Петро Жибчинь. Той Жибчинь — єсть орудіе бар. Ромашкана и павѣ зь видѣлу повѣтового, индивидуму не перебираючи в средствах, як се показалося при сегоднѣшних выборах до союму, — за короткий час свого урядованя на становищи заступника бурмистра такъ опротивѣвъ додатнымъ елементамъ мѣщанства гороненцкаго, безъ огляду на народность, що для добра мѣста було бы найлучшимъ выходомъ зь неясной ситуації, коли бы автономична власть повѣтова якъ найскорше, зь власной инициативы, споводувала усуненье Жибчиня зь уряду, не тільки в интересѣ громады, але и у власномъ интересѣ Жибчиня. Тількиж в томъ и лихо, що Жибчинь у урядниковъ видѣлу повѣтового має протекцію, и тѣм беруть его в оборону не оглядаючи на дальшій консеквенції. Якъ в нашій Гороненці панують теперь длошеня, досить навести отсей одинъ фактъ: Кількохъ громадянъ ввело дня 30 жовтня с. р. до ц. к. прокуратури державной в Коломиї доношене на заступника бурмистра Жибчиня, що бдчи допускає рѣзного рода несправильностей вь господарствѣ громадской (и. пр., що забравъ для свого власного ужитку зь громадского казенного 50 метрѣвъ камѣня, вьломаного за грошѣ громадскі, шарварковимъ способомъ звѣзъ до свого дому, хотѣй той камѣнь повиненъ бувъ бути ужитий на публичной дорогѣ, и черезъ то громада потерѣла шкоду на 300 зр.; дальше, що не вписавъ вь книги громадскі 200—300 зр. зь доходѣвъ громадскихъ, — и т. д.) Прокуратури поручила судови повѣтовому вь Гороненці перевести слѣдство и судъ уже переслухувавъ свѣдѣнѣвъ. Хочъ деякі збѣзаны єсть для Жибчиня обжалуячима, то бдчи не журитися, надѣючися, що прокуратура одступитъ акты видѣлу повѣтовому. Сумно, дуже сумно вь автономіи нашого кута!

— Зь Тернополя пишуть: Дня 24 н. ст. падолиста одбувся передвыборчій зборъ до рады мѣскої, на котрій збѣлилось до 500 людей, по большій часті євѣвѣ. Заразъ на початку нарадѣ промовивъ д-ръ Ляндавѣ, адвокатъ и радный, що бдчи найдавѣйшихъ лѣтъ істнує вь Тернополѣмъ христїанами а жидами договорѣ, що до рады мѣскої вибираєсь по половинѣ христїанъ и жидѣвъ. „Але що теперь доходить вѣсти мене, — кѣнчивъ д-ръ Ляндавѣ — що христїане хочуть перевести выборы на свою руку и не допустити до рады тільки жидѣвъ, якъ доси, то, єсли се правда, жиды приймають сей вызывъ, стануть до выборовъ якъ одинъ мужъ, а тогдѣ покажеться, якъ буде результатъ.“ На згромадженыхъ выкликалахъ та грозила пригнетаетъ вражѣные. Опѣслю хотѣвъ промовити другій жидъ Ілля Авербахъ, и ажъ по довѣмъ неспокое и промовѣ комисаря правительственного дали ему говорить. Вь своѣй промовѣ обидивъ бдчи одного радного, Погощенкого, а коли по зборахъ вернувъсь домывъ, застрѣлился зь револьверу. Авербахъ числявъ 64 лѣтъ.

— Зь пѣдѣ Турни пишуть: Вь свято арх. Михаила одбувся вь Турцѣ ярмарокъ. Давѣйше не було вь Турцѣ вь томъ дни нѣякихъ ярмарковъ и ажъ вь сѣмъ роцѣ выгдала жидѣвска кліка надпрограмови торги, котрыхъ вже було кѣлька вь роцѣ. Жидамъ не ходитъ о купцѣвъ, лишъ щобы було много продаючихъ. Кристаючи зь теперѣшной нужды селянъ, примушенихъ выпорудити свою худобу, тутешній жиды покляли собѣ цѣну за худобу и держаться ей солидарно. А цѣна вельми низька. Одинъ газда купивъ пару быківъ, котрыми можна орати, за 32 зр. 20 кр. А треба знати, що вь цѣнѣ за быки нема теперь рѣзницѣ на гульденъ лишъ на крейцарѣ, такъ що хто паложить 10 або 20 кр., сей купує. Коровы найдорожшій по 5 зр., а пара звичайныхъ коней селянскихъ 10 зр. Безроги нѣхто навить не хоче купувати. Розумѣєсь, що при такѣмъ ставнѣ рѣчей заробляють жиды, купивши корову за 5 зр. а продаючи мясо по 15 кр. за фунтъ; заробляють бдтакъ пропанаціи, арендаторы конькового и рогаки. А вѣсѣ тѣ доходи вь Турцѣ вь однихъ рукахъ. Дивно, що власти не ошѣвѣщають вь газетахъ о такыхъ надпрограмовыхъ торгахъ, а може бы звѣхали и якъ чужесторонній купцѣ. — По горахъ вь Турчаньскѣмъ лежить вже снѣгъ и люди бѣдѣть вже саиками.

— Пѣсля зарядженя министерства справедливости єсть выдученій громады и общары двѣрѣк: Котѣвъ, Лабова, Латовичѣ, Матѣва, Нова весѣ, Розтока мала, Складистѣ, Угрянѣ нижній и вышній зь о кругу суду повѣтового вь Кричинѣ и прилученій до округу суду повѣтового вь Новѣмъ Санчи.

— Убийство. Сторожѣ каменнѣй Народного Дому при ул. Орменской ч. 3, Симеонъ Ковцѣ, побачивъ вчера передѣ 10-гого год. вечеромъ, що злодѣй Симеонъ Гуко вломлюєсь до пивницѣ. Ковцѣ хотѣвъ прихопити Гуку на томъ злочинствѣ, а Гуко ударивъ зѣлѣною штабѣю Ковца по головѣ зь такою силою, що сей упавъ неживий на землю. Люде збѣглися и полиція вытанула силою Гуку зь пивницѣ, де бдчи сховався, доконавши злочинства.

— Найлучша ама нафтова вь Галичинѣ не єсть вь Слободѣ рунгурской, але вь Пасовѣй коло Устрѣкѣ, де пивницарѣ Кментъ для англійского товариства вывертѣвъ нафтову яму, глубоко, пѣсля урловыхъ помѣрѣвъ, на 525'5 метрѣвъ. Това-

риство англійске старалося вь краєвомъ видѣлѣ о нагороду, вызначену за выверчену найлучшю яму нафтову, але тѣ стараня не принесли успѣху, бо єсли нагорода вызначена для краєвыхъ предприимцѣвъ.

— Зь зѣлѣзницѣ Кароля Людвика. За для хѣбно установленой зворотницѣ выхонивел передвѣчера на стациі Рудна вѣлка поѣздъ товарный зь машиною и 6 вѣзими. Крѣмъ ушкодженя машины и возѣвъ нѣхто зь службы зѣлѣзничной не потерпѣвъ при той пригодѣ. Поѣздъ поспѣшный задержався вь Рашевѣ и прибувъ до Кракова о 3 години пѣзѣйше.

— Розвѣдѣность. Дня 26. падолиста якась жидѣвка вѣсѣдаючи вь Медницѣ до поѣзду зѣлѣзничного забула на двѣрци свою дитину, для котрой купила вже и билетъ ѣзды. Догерва вь Перемышлѣ пригадала собѣ, що не має дитины и вернула вѣякромъ зь Перемышля до Медики, щобы одоброти дитину бдчи начальника стациі, котрый справдѣ не знавъ, що робити зь тѣмъ надзвычайнымъ дарункомъ.

— Небезпечный закладѣ. Вь селѣ Дусановѣ, пов. перемышлянского, заложився дня 26. падолиста Гринько Кухарѣ, 25-лѣтній, зь Фелькомъ Дорошемъ, що вышѣ на разѣ пѣвъ литра горѣвки. Кухарѣ выпивъ горѣвку, закусивъ булкою, але по 14 годинахъ померъ.

— Процѣсъ нѣмечскихъ социалѣстовъ. Передѣ судомъ карнымъ вь Эльберфельдѣ, вь ренской провинціи пруской, почалася розправа противъ нѣмечскихъ социалѣстовъ, котрі числомъ 91 засѣдають на лавѣ обжалованныхъ, а мѣжъ ними єсть и послы до парламенту: Вебелъ, Гармъ, Шумахеръ и Гирльенбергеръ. Прокуратура обжаловує вѣсѣхъ о се, що належали до тайной организации вь цѣляхъ социалѣстично-анархистичныхъ. Организация обймає цѣлу Нѣмеччину а проводить вѣй комитетъ зложеній зь послѣвъ и редакторѣвъ газетѣ Socialdemokrat. Сей центральный органъ єсть пѣдчиненый конгрессови, а має пѣдъ своимъ зарядомъ лѣкальный комитетъ. Вь актѣ обжалованя подана ось яка исторія сего процесу: Початокъ процесу припадає на рокъ 1881, коли одбувся тайный конгресъ социалѣстовъ на замку Виденѣ вь Швайцаріи. Увѣзенихъ тогдѣ мусѣли увѣзляти за-для браку доказѣвъ. Але прокуратура и полиція слѣдила, 7 лѣтъ збирала матеріялы и вь р. 1888 предприняла ревизію у 330 особѣ. А що у 202 особѣ не найдено нѣчого, тому почали слѣдство що-до оставшихъ 128, а зновъ зь того числа рѣшила комната рада подчасъ слѣдства выпустити 72, отже лишилось обжалованныхъ лишъ 56. Прокуратура внесла одкликъ до вышнего суду вь колѣнии, бдтакъ же розширено слѣдство на кѣлькохъ новыхъ особѣ и теперь ажъ 91 особѣ стає до розправы. По одчитаню акту обжалованя промовивъ посолъ Вебелъ и вь пѣдварожденій бесѣдѣ выказувавъ нестойбѣсть закладѣвъ, пѣднесеныхъ актомъ обжалованя. Процѣсъ буде тревати зь пять тыждѣнѣвъ.

— Газеты подаютъ, що передвѣчера рѣшивъ предсѣдатель трибуналу увѣзники Вебера, котрого социалѣсты зазначили за агента провокующаго. Вь домѣ Вебера одбувались социалѣстичній нарады. Рѣшеные се выкликало велику сензацию. — Дрѣбній вѣсти. Мѣжъ Збонесами а Грибовомъ на публичной дорогѣ найдено неживого селянина, маючого зь 25 лѣтъ, зь мотузкомъ на шиі и обрабованого; судъ слѣдитъ за виновникомъ. — Мѣстѣ зѣлѣзничній мѣжъ Ценжовицями а Бобою ушкодили два селяне, але ще завчасу завважано оу перешкоду и не лучилася нѣяка нещаєлива пригода. — Намѣстникъ гр. Вадепѣ зайшовъ вчера рано до IV-той гимназіи и прислухався наудѣ въ поодинокихъ класахъ. — Д-ръ Тадей Скалковскій, посолъ соймовый зь большыхъ поѣсѣстей самбѣрского округа, зложивъ 110 зр. вь товариствѣ людской просѣвѣ у Львовѣ, призначючи ихъ на основанье пяти сельскихъ библиотекъ вь повѣтѣ самбѣрскомъ, а шестю библиотекъ вь Лапахѣ пѣдѣ Шарцемъ. — Вь Поверговѣ коло Комарна вломлялися вь ноци дня 25. падолиста злодѣи до коморы господаря Ивана Маланчука и забрали 3 кожухи, полотна, кѣлька шнурѣвъ коралѣвъ и ланѣ предѣво; єсть слѣдѣ, що злодѣи выбралися вь сторону до Ширци. — Маєръ Вигельзенъ, арендарѣ зь Пралкова коло Перемышля, хотѣвъ перекупити возного намѣстничества, щобы сей декларацию на насѣмъ пропанаціи вь Плавовѣ пѣдложивъ на столѣ секретареви пропанаціонной комисіи; Вигельзенъ переслухано вь полиціи.

Вѣсти зь Авѣ. Львовскомъ.

Вь пропозицію на Струсовѣ, дек. теребовельского, принятіи оо.: І. Іларій Курбасъ зь Нового села, ІІ. Ігн. Левицкій, сотрудникъ вь Тернополѣ и ІІІ. Іларій Райтеревскій сотрудникъ успѣнской церкви у Львовѣ, а вь списѣ: Теодоръ Савинскій зь Фраги, Бронимъ Алексевичъ зь Заруды, Фрон. Кмичкевичъ, сотр. зь Могилыни, Алекс. Мароновичъ зь Петрикова и Теод. Цегельскій зь Струсова.

Введеній оо.: Ник. Левицкій вь завѣдательство вь Бродкахъ, Мих. Горбачевскій вь сотрудничество вь Товцевѣ.

Увѣдѣний о. Еман. Красицкій бдчи сотрудничавъ вь Добротворѣ.

Митр. Консидиотъ вѣтавилася до намѣстничества о платню зь религійного фодду для прив. сотрудника вь Вербовичку и о дарѣ ласки для вдовы по бл. п. о. Викторѣ Долыничѣмъ зь Малковичѣ.

Красива рада школьна удѣлила ремунерациі катихитамъ народныхъ школъ вь Тернополѣ, Калуші и Теребовлѣ по 50 зр., а вь Бродкахъ 25 зр.

Наука, штука и литература.

— Про касы позичковѣ разѣмъ зь статутомъ товариства нѣзы позичковѣ „Власна помѣчъ“ написавъ д-ръ Костъ Левицкій (книжочка товариства „Проектъ“ за мѣсяць грудень 1889). Питанье, якимъ займаєсь згадана брошура тов. Просвѣта, не нове и було вже неразѣ у насъ зь рѣзнодорожныхъ сторѣвъ трактоване, все однакъ має оно однаково велике практичне значѣнье и не повинно сходити зь дневного порядку. Касы позичковѣ по сѣлахъ

єсть ще на нѣмѣ одинокими раціональными формами сельского кредиту для нашего дѣрбного рѣльника и всѣ старанности правдивыхъ другѣвъ народу повинны звернутѣсь до того, щобы такі касы закладати якъ найуспѣйше та щобы ихъ администрація одповѣдала зь кожного погляду ихъ задачі. А до той цѣли єсть повнѣша книжочка найлучшимъ подручникомъ. Она розказує приступнымъ популярнымъ способомъ: що то єсть касы позичковѣ, якъ хосєнь зь нихъ, якъ роды касъ позичковѣ можна закладати пѣсля обовязуючихъ приписѣвъ законныхъ, якъ належитъ вѣсти касы позичковѣ а вѣдѣни доданы єсть взорѣцѣ статута и табѣлька обчисленя одсотокѣ. Вь оддѣлѣ про роды касъ позичковѣхъ выказаны єсть коротко а ясно рѣзницѣ мѣжъ касами позичк. заснованными на пѣдставѣ закона зь 15 падолиста 1867 В. з. д. 134 а товариства зарѣбково господарскими заснованными на пѣдставѣ закона зь 9 цѣвтія 1873 Вѣстникъ зак. державныхъ 70, а вѣдѣни згадано тутъ такожъ про касы позичковѣ громадскі. Тутъ поданы такожъ взорѣцѣ донесеня до намѣстничества о завязаню касъ а дальше взорѣцѣ записѣвъ кавціонной довжничѣвъ. Вь загалѣ книжочка та способна стати не лишъ практичнымъ подручникомъ, але бдзначаєсь и тѣмъ, що популярнымъ способомъ обговорює много важній питаня економичній и дає нагоду сельскимъ читателямъ призадуматѣсь надѣ тѣми понятями и тѣмъ способомъ розширити свой свѣтоглядъ на точцѣ питаня жизненныхъ и тѣсно звязанныхъ зь сучасными потребами. Зь тѣхъ причинъ не можемо не похвалити такъ выбору предмету якъ и обробленя его вь той книжочцѣ и щиро поручаємо ей вѣсѣмъ прїятелямъ народа до якъ наибольшого розширеня по нашихъ сѣлахъ и мѣстечкахъ. Цѣнѣ зовсѣмъ приступна бо выноситъ лишъ 10 кр. за 46 сторѣвъ.

— Вь 22 ч. „Зеркала“ зь 27 н. ст. падолиста (котрого ц. к. прокуратура державна выимково не сконфискувала) заслугу на увагу статейка „Послѣдній три дни галицкого союму“ (зъ нота-токъ репортера Зеркала). Мы позволимъ собѣ сю статейку повторити вь „Дѣлѣ“:

Недѣля (24 падолиста 1889.) Якъ лишъ при бюджетѣ прийшли „ветераны“ розбѣлає куртозаны панѣвъ зь Русинами; а якъ руске слово роздалось зь трибуны, скочили шляхетній мовѣ дикі табуны, и мовѣ божеволѣній — Seregi dzikich tonów witali kochany język Jaiellonów. Тожъ за сей доказъ рѣшкѣй uprzemości выскѣкъ нашъ Сѣчинскій guscerzy wolności, а навѣтъ Варрава одозвавалъ смѣло, — хочъ привыкъ мовчати, — бо мы вже доѣло! Понедѣлокъ (25 падолиста 1889.) На польску большѣсть, що такъ задумала, явила „кляска“ зновъ сегодня выла: Тыхъ, що зь нихъ кождый о królestwie marzy, нашъ рускій Король сѣкъ немѣвъ по twarzy. Тожъ крикъ поділяи: Ratujcie, kto żyje, bo ruski Korol polski sejm rozbije!

Король — król, więc bije a Sieczyński siecie, а вѣсѣ за ras nogi, kto przedzaj uciecie! Однѣкъ лишъ голый граць изъ Golejowa, збравъсь на бѣвагу, пѣрваєсь до слова, однакъ показалося, що хочъ граць сѣ сѣни, то tyle ma w głowie, ile ma w kieszeni...

Вѣдѣ второкъ (26 падолиста 1889.)

Думаєть панъ Т. Р.—скій, що уйдѣ му гарно, що жѣмъ зобиджати Русинѣвъ безкарно; не хтѣвъ неборака на те памятити, що и Русинъ вѣмѣ окунемъ ставати.

Тожъ хочъ славѣ сѣбайетъ зь далека и близька,

прѣцѣнь на Matyska przyszła ruska kreska, та щобы лишѣ креска, а то соѣ gorzszego: урвалосѣ ухѣ вь абанѣ, трагичъ на takiego, що шляхотску горду розжалатѣвъ — физиономію. Резултатъ зь того: (зъ промови маршалка три замкнено союму) Jednem słowem: kwitnie śliczna wspólna praca organiczna.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 30 падолиста. Вчера одбулася пѣдѣ проводомъ гр. Тафѣго парада министрѣ вь справѣ прокѣтѣвъ законѣвъ, якъ мають бути предмѣженій радѣ державной. — Комисія для закона карного реасумувала ухвалєне вже внесенє о конкубинатѣ.

Петербургъ 30 падолиста. Царѣ єсть вже одѣ кѣлькохъ днѣвъ недужій, але недуга не єсть небезпечна.

Ріо-Янейро 30 падолиста. Межъ республиканцами и монархистами прийшло до бѣйки, вь котрой убито двоєхъ людей а богато ранено. Бѣйка та єсть безъ значеня.

Парижъ 30 падолиста. Пѣсля насѣвѣвшихъ тутъ вѣстѣй зь Бразиліи всѣ провинціи признали вже республиканске правительство. Вь краю панує спокой.

Брукселя 30 падолиста. Католицкій газетѣ тугенній одержали вѣсѣ, що правительство бразилійске выганяє Бзуитѣвъ и замыкало вѣсѣ ихъ монастырѣ.

Константинополь 30 падолиста. Вѣсти, будѣ-бы межъ Россією а Туреччиною веліся переговоры вь справѣ одступленя Россіи Орменіи, суть безосновній.

НА ДОСЛАНИЕ.

Сущный поступъ вь новѣйшій техникѣ красокъ творять пыльный золотъ и сѣрбній фарбы, вышайдеи фирмою J. & S. Kessler вь Бернѣ, и они найшли правдивѣе признанье у вѣсѣхъ кругахъ фатовыхъ. Тѣ фарбы годяться до робѣтъ шити и декоративныхъ, до позолоченя и покрѣпленя вѣсѣляхъ предметѣвъ зь дерева, скла, порцѣляны, камѣня, металла, паперу, шкѣры и воску, до рамѣ до образовъ и зеркала, нешинокъ, рѣзбѣ зь дерева и кости, гипсовыхъ фигуръ, газетныхъ свѣчничѣвъ, божихъ деревецъ и т. п., ажъ можна цѣлкомъ легко накладати пѣсочно пензельма на кождый двѣданный предметъ, єсть незрѣвѣний вь блеску и чистости, не пугаютъ и тому можна одержати легкій, деликатный наклады мѣднѣй и тревалый.

Особливо треба пѣднести, що тѣ фарбы можна выставати на змѣну воздуха и мыти ихъ водою та щѣткою, безъ ихъ змѣны. Такожъ можна ихъ потерати каменемъ до полированя, черѣзъ що они одержуѣтъ величавый блескъ, а противно инші фарбы конкурентцій вже по короткомъ часѣ дадутъ стерѣсь мѣвъ порохъ.

А що тѣ фарбы продаются по вельми дешѣвымъ цѣнамъ а при томъ єсть дужѣ выдатній, такъ що можна ихъ ужикати вѣдѣма одиѣно и коржотно, то вже за-для самою дешѣвѣстью мають они перенѣство передѣ иншими фарбками. Противъ дѣтєперѣшого позолоченя и покрѣпленя подаетъ тѣ пыльный золотъ и сѣрбній фарбы неоцѣнену коржѣсть. Подѣдний способъ ужикати фарбы можливимъ жеждому власноручно позолотити або покрѣпити ушкодженій рамы образовъ и зеркала та вѣсѣ предметѣ, де поисовалося позолоченє.

Фирма J. & S. Kessler, Brünn (Mähren) розсылає згаданий фарбы золотѣ и сѣрбній по 1 зр. а вѣлашкѣ; — 6 фляшокъ коштує 5 зр.; — 12 фляшокъ 8 зр.; — цѣна за 1 кѣло зр. 3 вь 1/2, кѣловыхъ фляшкахъ).

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукає

найбѣльшійшій кадила, одначеній численными медалями заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найбѣльшійше вь пачкахъ по 50 кр. и 1—	КАДИЛО вь ПАПЕРЦЯХъ; черѣзъ огрѣтые одержуєсь дужѣ приятный запахъ, пачка по мѣстѣ тузѣтъ 12 кр. и . . . —24
КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ складаєсь зь цѣвѣтѣвъ, живицѣ и бальсамѣвъ выдаючихъ дужѣ приятный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пуделько по 25 кр. и . . . —50	КАДИЛО ИНДИЙСКЕ ТАСМОВАТЕ выдѣлаєсь дужѣ приятный догвотрѣватый и пошукѣванный запахъ, коробка . . . —50
КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пыльное полнѣе на розжарену бляху, выдѣа дужѣ приятный и дужѣ пошукѣванный запахъ фляжокъ —25	КАДИЛО САЛЬОНОВЕ ужикався за помощью прислани, дає дужѣ приятный и здоровый запахъ, бдѣвлює и очичає воздухъ, фляжокъ по 30 кр. и . . . —60
КАДИЛО ВАРШАВСКЕ пыльное, приятный и деликатный запахъ того кадила дужѣ надѣеся до сальѣонѣвъ и будѣровѣвъ, фл. —50	ЧЕРВОНІЙ ТРОТИЧКИ выдѣлюють при палєнии приятный запахъ, пачка по 5 и 10 кр. Пуделько по 25 кр. . . . —50
КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ вь комнатѣ, то розжарюючи соснове кадила може его достати, фляжокъ —60	ЧОРНІЙ ТРОТИЧКИ рѣвножъ выдѣлюють при спалєнии приятный запахъ по 2 и 4 кр., пуделько по 15 кр. и . . . —25
КАДИЛО АНТИМІЯЗМАТИЧНЕ єсть незрѣвѣаннымъ средствомъ вь тѣхъ вѣсѣхъ разѣвахъ, де ходитъ о бдѣвѣженє воздуха вь комнатахъ и о перешкоду щобы не розвивалася пошестѣ; фляжокъ 25 кр. и . . . —50	ДЕЗИНФЕКЦІОННІЙ ТРОТИЧКИ очищаютъ знаменито и радикально воздухъ якъ вь комнатахъ такъ и коритарахъ, коробка . . . —10

Дѣстати можна у Львовѣ вь власныхъ складахъ, ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицкаа рѣгъ Валовой. Вь Краковѣ: Суконницѣ ч. 20. Вь Черновцѣхъ рынокъ ч. 2.

Ц. к. уприв. фабрики коцѣвъ и гулѣ (3—3)

ШАВМАННА и СПѢЛКИ.

ц. к. ливерантовъ Двору а такожъ и ливерантовъ ц. к. арміи и ц. к. маринарки

въ Корнайбурѣ и Поттендорфѣ

оснований вь р. 1828

Маємо єсть повѣдомити вѣсѣмъ П. Т. Публику, а такожъ ц. к. Войсковыхъ, що устроили мы складъ комисѣовой нашихъ виробѣвъ рѣзного рода вь обильномъ выборѣ вь торговлѣ

Сѣдлярско-Римарекѣй

Михайла Валихевича

при улиці Коперника ч. 2 у Львовѣ.

Нашъ виробы будутъ продаватѣсь пѣсля цѣнѣ фабричныхъ вь поодинокихъ штукахъ або метрахъ, а при закупнѣ вь большыхъ количествахъ буде бдчислѣться одповѣдний оуєтъ.

На зиму!!!

Вѣсѣмъ. Духовенству, Вѣсѣмъ. Лѣкарямъ, лѣвѣнѣцамъ, урядникамъ фабричнымъ, економамъ и кождому, щобы охоронитѣсь передѣ простудою

порукаєсь

1 трикотѣвый кадилѣкъ фляжелевий и 1 таий новѣвицѣ разомъ зр. 2.75 те саме для меншицѣ . . . 3— зафланки для дѣтѣй зр. 1—1.50 Посередничѣ при замовленю

I. oestr. Handelsaunkunfts-Bureau 3175 in Brünn. (31—30)

А Кшиштофовичъ

у Львовѣ, плацѣ Галицкій, ч. 2.

порукаєсь найновѣйшій

Танетѣ и декорациі, Портѣры военный и бавовняны, Фіранки коронокѣвъ, Аборасы и ланцѣушки, Скатертѣ на столѣ, Калѣ на лѣжка, Ковдры литовскі, Коцики и дерги, Килимы краснѣй и вѣсѣднѣй Матеріи на мебѣлѣ Океанитѣ Velour d'Utrecht, Бретѣны на мебѣлѣ, Ходикѣ военный, джѣтовѣй, ко-косовѣй, корковѣй, стрѣженѣй и до выстѣленя цѣлыхъ комнатѣ, Лінолеумъ на помостѣ, Корковѣй пѣдѣлки и килимы, Рѣгожики кокосовѣй, Соломаки японскі, Параваны японскі, Екраны японскі, Портѣры японскі, Стѣры пѣтѣвичѣй и полотнянѣй та тѣмъ подобій приборы для 3189 комнатного устроєня. (6—10)

Приватистѣ 8 клясы

глядѣть лекціи до учениковъ изъшѣй гимназіи або школѣ народныхъ на провинціи, найрадне вь домѣ оваченика. Адреса: Муроцѣ вь Товмачи, poste restante.

Предплата на „Дѣло“ и налѣжитѣсть за инсераты платнѣи
у Львовѣ.

ДО

Строчки печатной, въ рубр. „Надѣслане“ по 20 кр. а. в.
Подлинн числятся по 10 кр. одъ стишка.

Що даліше сталося зъ Вікторією Блейковською: чи мала ще якъ другій видѣня, чи довго на сѣмъ свѣтѣ проживала та де и коли упокоїлася. — въ запискахъ нема згадки.

Сказ въ письмахъ зъ Влѣдья представляя такъ теперѣшну ситуацію: „За кілька днів збереся рада державна. Не можна сказати, чи бы тамтасомъ внутрішня ситуація змінилася, а теперѣшня сесія буде лишь продовжувать давнѣйшихъ. А однакжъ, коли-бъ такъ було, то мусѣла бы настати обавя, що продъ продовженнє мусѣло-бы довести до зміны ситуація на некористь дотеперѣшної автономічності більшовицъ, системи и правительствъ. Хѣд сесіѣй соймъвъ краєвыхъ давъ доказъ, що опозиція стала сяльнѣйшою, обставина, котра каже побоюватися будущій выборы до рады державной, що маютъ за рѣкъ здѣтисѣя. Уступленнє кя. Лхтенштайна, который умѣвъ держати въ рукахъ деякія стремленія свого клубу и числася зъ потребою соладарного поступованя правницъ - уступленнє то потягасъ за собою щось більшь змѣну особы предѣателя одного зъ клубѣвъ правницъ. Опозиція предсказує, що давны клубѣ Лхтенштайна зовсѣмъ ослабѣе, а внаслідокъ того утратятъ правниця свое становиче; становиче правительства стане дуж труднымъ и непевнымъ; нарады въ палатѣ пословъ въ послѣднѣмъ роцѣ каденціѣ будуть хаотичнѣй, а то все вынине некористно на будущій выборы. Зъ тымъ треба увѣлитися, а тымъ болшьше, що було и єсть потреба напрати односны правницъ рады державной таке

щобы теперішня сесія не була лиш простимъ продовженнямъ попередніх сесій, але щобы поставила здорові основи для будущности.

Вже з сихъ последнихъ сесій виходить ясно, до чого Сзас стремить. Онъ хоче перекопати Поляків, що правительство гр. Татфого треба кинь и за всяку ціну підняти, бо можуть настати часи для шляхти польской спеціально а для теперішньої більшости парламентарно взагалі дуже несприятливі. На той тематі пише отже Сзас далше и ставить проведарамъ права, що тепер радять у Відні, передь оча, що теперішня ситуація дається удержати до 1891 р., коли припадуть вибори до ради державної, а що найдалше до 1892 р., коли — якъ каже Сзас — виба година відозвети угодъ торговельнихъ, особливо же угодъ француско-німецькихъ.

Комісія для закона карного засада на внесенне гр. Канярта ухвалений парграфъ о конкубінаті. Рівночасно ухвалено резолюцію, визнаючи правительство, щобы оно занеало застаріле розпорядженне поліційне з 1854 р., на котре у насъ въ Галичині такъ часто власти поклякуются.

Російскій міністеръ війны, ген. Ванновскій видавъ приказъ, після которого въ Новочеркаску має бути устроений складъ амуніції и фабрика карабінів. Будова обохъ сихъ заведенъ, призначенихъ для доńskiego войска, має вже розпочатися зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1890 р.

Въ російскихъ кругахъ офицерскихъ выливалось дуже велике недовольство розпорядженне ген. Драгомирова головно-командующего генерала кіевского округа военнаго, въ котромъ былъ строго заказуе офицерамъ бати войсковъ. Розпорядженне се, котре впрямъ могло-бы служить за взорецъ для командантовъ и въ другихъ державахъ, звучать: „Я маю нагоду довідатися, що въ декотрыхъ корпусахъ офицеры звужаются надъ войсками. Вываю отже панівъ офицерівъ, щобы они ніколи не забували, що нашъ законъ о войсковыхъ карахъ дисциплинарныхъ постановляе зовсімъ ясно, якъ вартъ въ певныхъ обставинахъ мають накладатися на войсковъ. Тимъ, що любять бити войсковъ въ лице, припорукаю познакомитися съ ХХП. главою войскового закона дисциплинарного з 1869 р. §. 105. Та интересна глава поучать ихъ, якъ несприятности можуть стрѣтити тахъ, що хотять ставити свой власный законъ на мѣсто закона санкціонованого Г. Вел. царемъ.“ Причина, що розпорядженне се выливалось недовольство межъ офицерами была головно та, що Драгомировъ приказавъ се розпорядженне быдати всему войску публично, а офицеры суть того погляду, що бы повинны были роздѣлать се розпорядженне лишь самими офицерами и не нарушати ихъ повагу въ войску.

Республиканскій рухъ въ Испаніи росте зъ каждымъ днемъ. Предсѣдатель ексективного комитета республиканской партіи, маркизъ де Санта Марта, рѣшилъ одразу до всѣхъ республиканцевъ въ Испаніи и въ испанскихъ колоніяхъ, въ котромъ вызванъ ихъ, щобы они ажъ до 30 сѣчня 1890 р. старались утворити черезъ правыборы локальный комитеты. Выборы тѣ мають перевести або вже истающий въ декотрыхъ громадахъ юнты (союзы), або де юнты нема, найповажѣйші особы зъ республиканской партіи. Каждый повновѣщенный Испанецъ, котрый есть того погляду, що республика есть найвышшою формою державною, має на основѣ необмеженного права wyborczego право вписуватися до яхъ въ борняхъ и выбирать. Каждый локальный комитетъ, т. е. кожде мѣсто, кожде село въ краю вышле отдѣла дна 30 сѣчня одного посла до провинціальной столиці, а тамъ зновъ будутъ выбиратися по 3 посла зъ каждой провинціи до республиканскаго збору, котрый збереться въ Мадридъ дна 11 лютого 1890 року. Тимъ способомъ збереться отже зъ початкомъ лютого 1890 р. 147 республиканскихъ пословъ и утворять другій парламентъ, противный теперішньому.

Frankfurt. Ztg. одержала зъ Мадриду вѣсть, зъ котрой виходить, що выйдѣ бразиліской революціи на Испанію стае зъ каждымъ днемъ большій. Мадридскій корреспондентъ згаданой газеты выше подѣ датию 23 надоліста такъ: Вчера передъ полуднемъ роздавано на улицахъ въ мѣстѣ черезъ кілька годивъ одозвы, вызывающі нарѣдъ в войско пойти за правымъ героичныхъ Бразилійцевъ. Одозвы тѣ роздавано навѣтъ въ касарняхъ. Я самъ видѣлъ, якъ такі одозвы давано полиціянамъ, а тѣ ховали въ до кишені. Также и республиканскій газеты зачинають тамъ разъ острѣйше бѣднѣватися. По нарядѣ министровъ въ королевскій палацъ заавѣдала королева министра дѣлъ внутрѣшнихъ, щобы онъ старався забезпечити публичный порядокъ, бо она довідалася, що декотрі полки въ Мадридѣ и Барселонѣ хотять револютувати. Сказано было навѣтъ, що зъ самъ рухомъ стоять въ звязи и декотрі генералы. Министеръ дѣлъ внутрѣшнихъ и министеръ войны пристади на жадање королеви и заразъ того самого дня вечеромъ розпустили черезъ своихъ приятельствъ вѣсть, що нема чого боятися. Мамо того ходять по мѣстѣ безчисленні, часомъ навѣтъ зовсімъ дурній поголоски. А все-жъ таки хочъ тѣ поголоски суть може и переададъ, то есть рѣчь певна, що становище кабинету Сасагы есть захитане.

Одозва до Русинівъ Станиславівскихъ и мешкающихъ въ найблизшихъ повѣтахъ.

Земляки! Дня 2-ого н. ст. грудня с. р. прибуває до Станиславованашъ рускій народный театръ подѣ дирекцію Ив.

Виборовича, и буде, почавши бѣ въ вѣторка 3 н. ст. грудня давати черезъ цѣлый мѣсяць грудень въ сали товариства Gwiazda при ул. Седельмаєрской що вѣторка, четверга, суботы и недѣль рускыя выставки драматичныя.

Персональ театру зложенъ зъ 36 особъ. Репертуаръ складася зъ самыхъ найновѣйшихъ нашихъ писателѣвъ и зъ найдобрѣйшихъ перекладѣвъ. Театръ має добрый оперетковій силы и тому буде представляти такожъ комічній оперы и оперетки. Музыка власна. Декораціи новы — а костюмы выконані після вѣденскихъ и парижскихъ взорѣвъ.

Обовязкомъ патристичнымъ всѣхъ насъ Русинѣвъ е дорожити розвою нашого народного театру та по зможѣ підпирати его, и тымъ способомъ плекати наше рѣднє слово, ту основу нашого житя и будущины.

Зъ тою думкою витаємо мы Станиславівскій Русинъ бѣднѣющий насъ рускій народный театръ и уважаємо нашимъ народнымъ обовязкомъ повѣдомити всѣхъ Русинѣвъ-патриотѣвъ Станиславівскихъ и тутешной околиці зъ просьбою якъ наичастѣйше бѣднѣвати вразѣ зъ приятелями и знакомыми — выставы нашого театру.

Вповажаний! Зложѣть свою лепту на розвѣдъ нашої народної штуки, а добрый силы гарно звѣтного нашого товариства драматичного упримѣнять Вамъ вечера чарѣвнымъ звукомъ рѣдного слова и пѣснѣ, надто причинитесь до движеня нашого національного одродженя.

Абонаментъ на 12 выставъ коштує 10 зр. а. в. Въ Станиславѣ 1 н. ст. грудня 1889.

Адв. д-ръ Бухимскій. Адв. д-ръ Мандишевскій. Теодоръ Сташевскій. Климъ Волянскій. Володимиръ Левицкій. О. Иванъ Порайко. Остапъ Левицкій. Ром. Заричкій.

НОВИНКИ.

— На VIII днѣ засѣданю центрального выдѣлу товариства „Прогрѣтъ“ у Львовѣ дна 29 н. ст. надоліста с. р. полагоджено мѣжъ нимъ отой важѣйшій справы: 1) Повѣстку Ром. Заклинского „О Татарахъ“ передано до рецензіи п.н. Олесе. Барвиньскому и Вас. Вѣлєкому. 2) Книжочку Тарабана „Згода буде а незгода руйнує“ и книжочку Полянського „Въ злыи часъ“ взявъ до другой рецензіи д-ръ Омель. Огоновскій. 3) Упрощеню п. Петра Огоновского, щобы роздѣлявъ після записокъ зъ давнихъ лѣтъ датки на „Днѣмъ Прогрѣтъ“ и на „Рускій театръ“, такъ щобы зъ новымъ рокомъ можна було вести окремо оба фонды. 4) Книжочки зъ давнѣйшихъ выданъ подаровано: 1) читальни въ Ганковцяхъ, 2) читальни въ Задулѣхъ, 3) братству церковному въ Надѣтичахъ, 4) читальни въ Журавнѣ, 5) товариству взаимной помочи дѣловъ греко-кат. еп. станиславівской. 6) Принято до вѣдомствъ, що о. Ник. Кипичевскій зъ Галичюкъ дарувавъ до музею товариства кілька штукъ мѣднѣныхъ монетъ.

— Запомоги голодовъ. Выдѣлъ краєвий порозумѣвшись зъ намѣстництвомъ зарядивъ вже роздѣлъ позичокъ и подпомогъ для рѣднѣйшій людности, котрой грозить нужда и голодъ. Роздѣлъ наступивъ після точныхъ датъ, поданныхъ въ справозданяхъ всѣхъ выдѣловъ повѣтовыхъ и старостъ. Увѣдлѣнено 70 повѣтовъ, зъ котрыхъ кождому признано по 5—25.000 зр. позички и по кілька тысячъ зр. подпомогъ, та лишь чотири повѣты не потребували вѣякой помочи. Въ сей способъ выдано около 600.000 зр. на позички а майже 200.000 зр. на безворотный подпомогъ. Майже 400.000 зр. полишено на найприкрѣйшу пору передпоруку, на цѣтѣвъ и май будущо року. Выдѣлы повѣтовъ роздавати будутъ тѣ грошѣ помѣжъ поодинокъ громады навѣщенихъ неврожаємъ а выплата грошей одбыватися буде всюдѣ въ присутности маршалка и старосты повѣтового.

— Руско-народный театръ выставитъ во второкъ въ Станиславѣ вѣ, оригинальну драму Кропивницкого въ 5 актахъ: „Дай сердцу волю, заведе въ неволю“, — а въ четверъ 5 н. ст. грудня оперетку „Гаспаронъ“.

— Прокураторамъ у Львовѣ на мѣсце п. Гиртлера, призначеного до Бережана, — якъ подає Kurjer Lw. — має стати п. Генцель, дотеперѣшный прокураторъ у Львовѣ. Якъ зачувати, мають настати ще дальшій зміны въ судѣбницѣ.

— Красива дирекція скарбу оповѣщає, що після найвышшого рѣшеня зъ дна 18 сѣчня с. р. отворено новы уряды податковій и депозиты судовы въ мѣстечовыхъ: Радехѣвъ, Мосгы великій, Болѣховѣ, Монастирская, Гвоздецъ, Козова, Олесько, Мшана дѣльва, Висничъ и Старый Санчъ. Новы уряды розпочинають урядовати зъ днемъ 1 н. ст. грудня с. р.

— О поединку мѣжъ двома послами галичского оймю подала черновецка Gazeta Polska невѣрно причину поединку и тенденцію представленийъ результатовъ. Що-до результатовъ представляе Gazeta Polska такъ: „Поединокъ закончился оканченіемъ обохъ противниковъ: Полякъ доставъ креске на лица, а Русинъ гапѣ въ руку“. Се неправда. Противно: Русинъ доставъ „креску“ на руцѣ, а Полякъ рану на лица, бо иначе Русинъ бы вышшовъ зъ поединку стороны побѣжденною („неспособный до дальшого бою“), а тимчасомъ бы вышшовъ побѣжденкомъ, а противникъ побѣжденкомъ, доставши такую рану, що до дальшого ходу въ поединку бувъ уже неспособный.

— Про недавній ревиизъ въ Старомѣшнѣ подати вѣсти за „Дѣломъ“ майже всѣ австрійскій часописы. Видно, что чимъ разъ больше починають звертати увагу на одношеня въ тѣй несчастной Галичинѣ.

— Въ Чернівцяхъ говорятъ мѣжъ урядниками, що на мѣсте бар. Бег. Стирца, котрый подався на пенсію, має стати совѣтникомъ буковиньского правительства краєвого п. Дунаевскій, сынъ министра скарбу и теперѣшный староста въ Вадювицяхъ.

— У Вѣднѣ появились послѣдними часами въ великой сколѣности подробленій гульдены давной и нової емисіи та пятьгульденовой ноты. Полиціи догадуєсь, що сѣ гульдены подробляе добре zorganizована шайка.

— Въ справѣ новыхъ мундурѣвъ для профессорѣвъ университета рѣшило министерство, що при испи-тахъ и академическихъ торжествахъ мають являтися въ тогахъ и биретахъ, але при державныхъ репрезентаціяхъ въ приписанныхъ мундурахъ. Серозпорядженне не дотыкає профессорѣвъ политех-ники.

— На будову руского театру зложили на празнику на св. Дмитрія дна 7 надоліста въ Ракѣвъ въ домѣ Ви. декана городенецкого о. Кобриньского на руки Ви. панны Ольги Шухевичѣной: Ви. о. Хойнацкій зъ Гарасимова 1 зр., о. Савинъ Грегоровичъ зъ Копачиньцъ 2 зр. 30 кр., о. Симеонъ Бурнадъ зъ Дубокъ 1 зр. 50 кр., о. Алталь Кобринскій 50 кр., о. Мих. Навроцкій зъ Корнева 50 крейцарѣвъ, о. Татъ Бурачинскій зъ Олѣвы 10 кр., д-ръ медицины Ярославъ Бурачинскій 1 зр., панъ Мадгаліна Кобриньска 50 кр., панна Ольга Кисѣлевска зъ Незвищъ 1 зр., панна Ольга Шухевичѣна зъ Ташковецъ 1 зр. и п. Александръ Навроцкій 50 кр. — разомъ 10 зр.

— До посла Мадейского — якъ се мы доносили — выслали защитники въ процесѣ вадювицкомъ писмо такого змѣсту: Внесенне що-до реформы судѣбницѣ дотыкало справы займающей всѣхъ правникѣвъ бѣдъ хвалѣ, коли практика судовая выказала перевагу прокуратора въ карнѣмъ процесѣ. Ваше смѣло и статочне выступленне въ соймѣ, та докладне представленне хибъ въ тѣй справѣ найшло одомовъ въ цѣломъ краю. Тому и мы защитники, заняті теперъ въ эмиграціиномъ процесѣ вадювицкомъ, въ котромъ переведенне слѣдство ажъ надто подало доказѣвъ основности Вашихъ спостереженъ, высказуємо Вамъ признанье и подяку за опѣку интересовъ защиты обжалованого. За дальшій доказъ слушности и тратности Вашихъ выводовъ най послужать факты, наведені въ задушеномъ меморіалѣ подписанныхъ защитниковъ, внесенномъ до министерства справедливости, а користе полагодженне его може причинитися, щобы привернути занедбану на жалъ въ практицѣ рѣднѣйшій стороны въ карнѣмъ процесѣ. — Разумѣсь, что такѣ публичне писмо мусѣло въ кликати одповѣдь зъ стороны пос. Мадейского, въ котрой каже, что о сколько подписанье змаганъ что-до реформы судѣбницѣ зъ стороны адвокатскихъ и нотаріальныхъ комитатъ, правничихъ товариствъ и тымъ подобныхъ корпорацій уважавъ-бы зъ становища рѣднѣйшій акціи за велими пожадане, о столько защитники въ вадювицкомъ процесѣ выбачать, что ихъ признаня для предпринятій реформы не можна принять безъ певной примѣтки. Акція въ законодательныхъ тѣлахъ что-до реформы карной процедуры не повинна и не може мати вѣякого впливу на ведучи-ся карній процесъ. Тому лутчій згадану акцію зъ процесомъ есть дуже недовѣднѣе, бо можна бы гадати, что тымъ способомъ хоче вызыскатися еи въ користъ процесу, а тымъ самымъ и ослабляюся-бы саму акцію реформы.

— Самоубійство. Зъ Манева, пов. лѣського, пишуть: Якійсь Дуляймъ Манковичъ, родомъ зъ Гомонъ на Угорщинѣ, ходячи по свѣтѣ за заробкомъ, зайшовъ до повѣту лѣського и ходивъ бѣдъ села до села. Дня 24 н. ст. надоліста зайшовъ бѣдъ до Волѣ мѣгоровъ до дому лѣсничого п. Факша. Господарѣвъ не було дома. Наразъ слуги почули выстрѣлъ и коли прибѣгли до сѣней, пайшли Манковича лежяго на землі. Причиною самоубійства мабуть бракъ средствъ на прожитокъ.

— Дрѣбні вѣсти. Громада Подгѣрѣвъ, пов. бобрѣцкого, одержала бѣдъ цѣсаря 50 зр. подпомогъ на будову школы. — На дворѣи зѣлѣницѣ Кароля Людвика переѣхала машина резервова переуважача вагоны човѣка маючого зъ пятьдесять лѣтъ. Въ тѣй пригѣдѣ всѣ обставины складаються на то, что се самоубійство. При несчастіи не найдено вѣякихъ документовъ, а самъ бѣдъ маѣвъ на собѣ приличный одѣтъ.

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Презенту на Оровѣ, дек. дрогбынского, надало намѣстництво о. Анатолеви Вархолякови зъ Гибиницъ.

Кан. институтований на Пяновичѣ, дек. самбурского, о. Ник. Коляжичъ.

До кан. институтованъ на Войселавичѣ, дек. варяжского, завѣзванный о. Кар. Федоровичъ.

Завѣдѣтельство одержали оо: Ілія Макавей въ Солинѣ, дек. яслицкого; Мих. Добрянскій въ Коблянскій Воли, дек. самбурского.

Декретъ на катихита при 4-кл. школѣ мужской въ Яворѣвъ одержавъ о. І. Костекъ тамошный сотрудникъ.

Увѣдлѣний бѣдъ конкурсу о. Ник. Воберекій зъ Ваневичъ.

Ремунерацио за науку религія одержали катихиты: въ Комарѣ 56 зр., въ Сяноцѣ 40 зр., въ Ярославѣ 30 зр., въ Самборѣ 80 зр., въ Старѣмъ мѣстѣ 50 зр., въ Сокалі 30 зр., въ Белѣзѣ 56 зр., въ Перемышлѣ при 6-кл. школѣ мужской 75 зр. а при 4-кл. школѣ муж. 50 зр.

Наука, штука и литература.

— Рускій народный театр. Драматичный творѣ пок. Осипа Барвиньского „Черниговка“ за-снованный на сюжетѣ повѣсти а радше хроніки Н. Костомарова подѣ тымъ самымъ заголовкомъ, котру подало „Дѣло“ передъ двома роками въ цѣлости въ сѣльотѣ. Для того уважаємо злишнимъ застаюватися теперъ подробнѣ надъ змѣстомъ еи, згадаємо лишь, что авторъ драматичного твору опустивъ зъ повѣсти всю часть историчну а имено такожъ подѣдъ дотыкающій Дорошенка, а выбравъ яко головный осередокъ дѣѣ судьбу Ганны Кусѣвны, еи повѣрѣе Чоглоковимъ, а бѣдѣтъ судьбу и наказанье Чоглокова въ духовномъ приказѣ, поворотѣ Ганны, и вѣнчанье зъ сотникомъ Молявкою. Рѣчь цѣла розложена на 7 бѣдѣвъ. Въ первой бѣдѣ черниговского полковника Борковского приймающего въ свой домъ новоприбушого до Чернигова московского воеводу Чоглокова, тутъ и дае призовѣ Борковскій сотникъ Молявчѣ передъ походомъ звѣнчатися зъ Ганною Кусѣвною а рѣвночасно дѣнаєсь бѣдъ Вѣлобичихи, что Чоглоковъ розставляе сѣти на Ганну. Въ другой бѣдѣ бѣдѣ Чоглоковъ Ганну вже по вѣнчаню зъ Молявкою. Молявка одѣждѣтъ въ похѣдъ, а о-

ставшу Ганну выкрадають холопы Чоглокова Васка и Макара. Въ третей бѣдѣ Чоглоковъ стараетъ уговорити Ганну, щобы оддалася ему добровѣльно, а коли она не хоче, велитъ тайкомъ вывести еи въ свою вѣтчину на Пахрѣ и тамъ силою повѣнчати зъ холопомъ Васкомъ Оглоблею. Четверта бѣдѣна вводить насъ зновъ въ домъ Борковского Полковникъ черниговскій вываєе уочи Чоглокови, что подозрѣває его о выкраденне Ганны, чамъ доводитъ московского сатрапа до выбуху гнѣву, въ котромъ называє козацкого полковника мужикомъ и грозить ему доносомъ до цари. Отдѣтъ уговорѣе жѣнка Борковского сотника Молявку, щобы позавѣу пропавшу Кусѣвну и одружился зъ еи сестрѣнцѣмъ Катрѣю Бутримѣвною, донькою богатого хуторного козака бывшого осадца черниговского полку. Молявка поволи склонюєсь и ѣде на хуторъ Бутримѣвъ. Пята и шеста бѣдѣна представляють судъ надъ Чоглоковимъ найперше въ малороссійскомъ, а бѣдѣтъ духовномъ патриаршимъ приказѣ. Въ малороссійскомъ приказѣ бѣдѣ Чоглоковъ судимъ (дыкамъ) половину своихъ мастѣвъ и тымъ выкуплюєсь, але въ патриаршимъ одбирають ему другу половину та ще до того по свѣдоцтву Ганны и его власного холопа признають его виннымъ и засуджують на поканье. Ганна вертаєе домѣвъ. Въ семой бѣдѣ бѣдѣ Чоглоковъ Бутримѣвъ. Катрѣ Бутримѣвна упрощує родичѣвъ, щобы не оддавали еи за Молявку, бо она любитъ Ивана Кулика, осеницкого сотника. Родичѣ пристають на то и сѣйчасъ починаються веселі заручины Катрѣ зъ Куликомъ. Середъ заручинъ прибуваєе другой весѣльный похѣдъ — то Ганна повернула домѣвъ и Молявка вертає до своей первой любви. Настаєе загальна радѣсть; еи перебиваєе вѣсть о зловленю Чоглокова, котрый утративши все зъ роспуки убивъ Вѣлобичиху, та ще намѣривъ убити полковника Борковского и обобрасти войскову кассу. Чоглокова зловила сторожа войскова, а судъ козацкій присуджує его на смерть. Тымъ и кончѣтьсѣ дѣѣ. — Вже зъ того короткого представлення слѣдує, что рѣчь не одиновѣеае вымогамъ драмы — нема тутъ властивой идѣи драмы, анѣ властивыхъ героѣвъ, анѣ одповѣдного драматичного переведення акціи. Головна особа, о котру ходитъ т. е. Черниговка Ганна Кусѣвна есть лицомъ чисто пассивнымъ, характеръ Молявки зовсімъ не надаєсь до драмы, характеры полковникѣвъ и старшинъ козацкихъ нарисовані бѣдѣ, найбольше удачно зображенийъ ще характеръ Чоглокова, котрый и стає въ драматичномъ опрацюваню Черниговки головною особою цѣломъ дѣѣ. Цѣла родина Бутримѣвъ и еи односныи до Молявки злишній на сценѣ, коли-бъ авторъ бувъ опустивъ той эпизодъ, выйшовъ бы краше характеръ Молявки и рѣчь была-бы пожаданю коротшою. Та годѣ вѣдѣ прикладати тутъ вымоги драмы, бо самъ авторъ не намѣривъ еи писати, а назвавъ свой творѣ лишь драматичнымъ образомъ. И дѣйстно есть то лишь удраматизована повѣсть, а что перероблена повѣстей на сцену выхѣдѣтъ звычайно недалокими, тожъ не диво, что и тутъ авторъ не мѣгъ устереттисѣ надто великою розтягѣности и частого повтарюваня въ розмовахъ. Яко додатній стороны твору належить поднести патристичный духъ и чистый гарный языкъ, а бѣдѣтъ вѣрный колоритъ часу и мѣста. Въ кождѣмъ случаю рѣчь вымагаєе значного скороченя, а тогдѣ и сцены выйдутъ о много живѣйшими, на чѣмъ очевидно зыскаєе штука. Творѣ той бѣдѣграно стараню. Въ головной роли Чоглокова выступивъ п. Гембинскій и одгравъ еи зовѣмъ удачно а лишь мусимо зновъ зазначити, что въ деякихъ сценахъ особливо въ третей и четвертой бѣдѣ надто подносѣвъ голосъ; впрѣчѣмъ гра его была зовѣмъ безъ замѣту. Дуже добре выпали роль московскихъ холопѣвъ Васка и Макара (пп. Керницкій и Виборовичъ), якъ не меньше и думныхъ дѣловъ (пп. Клѣшевскій и Олѣшанскій). — Въ деякихъ мужескихъ роляхъ замѣтили мы, что дотычній пп. аргисты зновъ не умѣли роль, черезъ що розмова на сценѣ ишла мѣстами немѣвъ по грудѣ. Въ роли Кулика выступивъ новозаангажованный артистъ п. Курмановичъ и зробивъ своєю повою дуже користеєе враженне. Жѣночій роль не давали поля до попису. П. Виборовича, Осиповича, Кирицка, Романовска, Гембишка и др. граи стараню, а не жадна зъ нихъ не мала нагоды вызначитися. Выстава была одповѣдна, о сколько позволяли на то условия малой и тѣснои сцены. Додати мусимо лишь то, что фляшка зъ этикеткою Jalitsch et Comp. не есть одповѣдною на столѣ козацкого полковника зъ р. 1667.

— Die kleinrussischen Dichter — подѣ такимъ заголовкомъ написавъ К. Е. Францѣвъ обемасту розвѣдку, котру выпечатавъ берлинскій тыждневникъ Die Nation.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр

— Именованя. Дѣйстными учителями и учителями народными именованъ: Иполитъ Долинскій въ Панѣшѣвъ, Фастианъ Нарольскій въ Кошиловцяхъ, Ант. Валянська въ Плешѣвъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 2 грудня. На конференціи подѣ проводомъ гр. Татфого постановлено для управління галичской торговлѣ безрогами заложити въ Балѣй центральну стацию экспорту.

Лисбона 2 грудня. Цѣсаръ Домъ Педро запѣвъ вже телеграфично свой пригѣдъ. Тутешный республикане хотять зробити ему демонстрацію.

Берлинъ 2 грудня. Насѣгла тутъ вѣсть зъ Занзибару, что Стенли має вже въ сѣреду прийти до Багамои.

Ріо-Янейро 2 грудня. Правительство португальское одкидало своего посла и той одѣхавъ заразъ не повѣдомивши навѣтъ о томъ тутешне правительство.

На д ô с л а н е.

Д-ръ Омелянъ Задуоровичъ

повернувши зъ науковои подорожи

ординуе якъ давнѣйше
вѣ николаевѣ.

3235 (1-8)

Просто одъ продуцентѣвъ

Вина бочками

Гегелійскій и самороднѣ за бочку въ 135
литеръ по цѣнѣ: 40, 45, 50, 55, 60,
65, 70, 75, 80, 85, 90, 95, 100, 110,
120 зр. и выше окрѣмъ транспорту.Бочка не зачисляется.
Полуднево-угорскій почавши одъ 20 кр.
за литру и выше окрѣмъ транспорту.
Бочка зачисляется.

2084 33-?

Высылае:

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Замовленя приймае Дирекція и филии.

Купую и продаю всѣякія краеві и
заграничнѣ паперы державнѣ, акціи, при-
оритеты, листы заставнѣ, льосы, монеты
и т. п. по найприступнѣйшихъ условіяхъ.Поручена для ц. к. биржи вѣдѣн-
ской выповню подѣ користиными усло-
віями безпроволочно и совѣстно. 3144Промесы до всѣхъ тягнѣхъ. Льосы
такожъ на малѣ сплатѣ мѣсячнѣ. (13-52)

АВГУСТЪ ШЕЛЛЕНБЕРГЪ

у Львовѣ

дѣмъ банковъ и контора вымѣнѣ.

Выдавицтво газеты льосованъ „НА-
ДБЯ“; передплата рѣчна на провинцію
зр. 1-80.

Розкладъ фѣды на зѣлѣнницѣхъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 падолиста 1889.

Послѣ львовскаго годинника.

Одхѣдять одъ Львова:

Въ напрямѣ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа,
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина поѣздъ особовый о 5 год. 50 мин.
зъ рана — 2) До Стрыя, Хирова и Стружа о 10 год.
20 м. передъ полуднѣ. — 3) До Стрыя, Хирова, Стру-
жа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.Въ напрямѣ до Станиславова: 1) Поѣздъ послѣднѣйшій до
Станиславова, Черновець, Сучавы, Ясѣ, Бука-
решту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ по-
луднѣмъ. — 2) Поѣздъ особовый до Станиславова,
Черновець, Ясѣ и Букарешту о 4 год. 25 мин.
по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина,
Черновець и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.Въ напрямѣ до Равы рускои: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белца
и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Прихѣдять до Львова:

Въ напрямѣ зъ Стрыя: 1) Поѣздъ особовый зъ Буда-
Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова и Стрыя,
о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особовый зъ
Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова
о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту, Мун-
кача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гуса-
тина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.Въ напрямѣ зъ Станиславова: 1) Поѣздъ особовый зъ
Сучавы, Черновець и Станиславова о 6 год. 55
мин. рано. — 2) Поѣздъ особовый зъ Букарешту,
Ясѣ, Черновець, Гусятина и Станиславова о 2
год. по полудни. — 3) Поѣздъ послѣднѣйшій зъ Бу-
карешту, Ясѣ, Черновець, Гусятина и Станисла-
вова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.Въ напрямѣ зъ Равы рускои: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ
Сокала и Белца о 5 год. 21 мин. по полудни.
Плякаты розкладу фѣды на шляхахъ зѣлѣнницѣхъ
державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кождѣй
стаціи по цѣнѣ 6 кр.

* Новины на фортепьянъ *

KOMZAK-ALBUM

заключаючій 9 старанно выбранныхъ композицій,
мѣжъ тѣхъ сензаційный вальсъ „Phantome“, и при-
крашеный портретомъ композитора.

На дарунки Рѣздвяннѣ

поручается альбомъ Комзакъ зъ елегантнѣмъ пере-
плетѣмъ зъ вызолоченнѣми и дружокъ Микадо. Цѣна
лишь 2 зр. 20 кр. Розсылае за посылкою або
набѣснѣмъ грошѣй. 3269 (1-2)

Брошурованный зр. 1-50 нетто.

Великій складъ композицій вѣдѣнскихъ до
танцю и свѣту.Julius Chmel, k. s. Hof-Musikalienhan-
dlung, Wien, VII Mariahilferstrasse 36.

ОТВОРЕНЬЕ ГОТЕЛЮ.

Маю честь повѣдомити Вважаю Публичу, що мой одъ
20 лѣтъ у Львовѣ петнующій, найлѣпшою репутацію тѣша-
чийся 3236 (6-6)

ГОТЕЛЬ ГУТМАННА

перенесенный теперь до моего владѣнаго дому, плѣцъ Голухов-
скаго ч. 4. и устроены цѣлкомъ на ново и елегантно, одно-
вѣднѣ до вымогъ темернѣшого часу. — Реставрація въ дому,
найсмачнѣйша все свѣжа кухня, найлѣпше пиво пильзенское,
такожъ инші добріи пива, найлѣпшій винъ и всякіи нацѣи най-
лѣпшого роду. Ретельна обслуга, умѣреннѣ цѣны.

Зъ поважаньемъ

Ц. Г. ГУТМАННЪ,

властитель готелю.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлонской ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 77-0

в ы д а е

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

Передрукъ не буде плаченый

Дирекція.

Торговля основана

Цѣлкомъ

свѣжій транспортъ

въ р. 1789.

ГЕРБАТЫ ХИНЬСКОЙ

одержала и поручае торговля

Фридриха Шубута

у Львовѣ

Ринокъ ч. 45

Цѣнники докладный

бесплатный и оплатно.

3682 (15-20)

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старѣ вина угорскіи лѣтнѣйшій и натуральнѣ вина
столовы одъ 42 кр. бут.

Знаменитѣ Старки, Житилѣвки, Румъ и Аракъ de Goa.

Старѣ Меды бут. по

1.00 1.50 2.50

зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальнѣ вина шампанскіи и правдивѣйшій Конякъ
французскіи першорядныхъ домѣвъ.МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 зр. 284 102-?

МАЛЯГА ВЪЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Реставрація у власнѣмъ зарядѣ.

Случай!

За-для спѣшенои поры змѣгъ
я закупити цѣлѣй принасъ
одной великой фабрики наметъ-
токъ; тому можю продать
кождѣй пани велику, грубу-
тешу наметку по дивно де-
шевои цѣнѣ за

зр. 1.35 а. в.

Сй велѣмъ моднѣй наметки
выготовленъ въ свѣрѣй красцѣхъ
(три одѣтнѣ: „яена, середна,
и темносѣра“) зъ доликатыми
тороками и темною бордюрою
та суть пѣвтора метра долей а
пѣвтора метра широкі. Бѣсьсе
наибѣльша наметка. Розсылае
за посылкою (3-10)3260 Exporthaus
(D. KLEKNER)

Wien, I. Postgasse 20.

ВЪ КНИГАРНІ

Старопиттѣскаго Института

можно купити:

Всѣ творы музичнѣ, до
свѣту и на фортепьянѣ, якъ
галицкихъ такъ и украин-
скихъ музиковъ, пр. повный
комплетъ творѣвъ Люенка.Взоры украинско-рускіи
до вышиванъ.Всѣ выданя повѣстей и
творѣвъ науковѣхъ якъ га-
лицкихъ такъ и украин-
скихъ. 3127 (16-20)

рочки, маншеты, ковшѣрики,

калесоны, скарпѣтки, хуст-

ки, краватки, шлѣйки, ру-

2537 кавачки и т. п.

поручае найдешевше

ТОРГОВЛЯ

Братѣвъ Лянгнерѣвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жадање даромъ.

Накладомъ редакціи Зеркала

вышла

Литографична картина

зъображаюча

всѣхъ 16 послѣвъ

членѣвъ рускаго клубу,

великости великаго 4° — всего

200 экземпляровъ.

Дѣстати можна въ редак-
ціи „Зеркала“ по цѣнѣ 25 кр.
(безъ пересылки почтовой).Часть доходу зъ роз-
продажи призначена на
памятникъ для Володи-
мира Барвѣнського.При приближающѣмъ-ся се-
зонѣ зимовѣмъ, пригадуе-
мо нашимъ П. Т. консу-
ментамъ нашѣ

КОКСЪ.

Найлѣпшимъ и найдешев-
шимъ матеріаломъ опало-
вымъ до топления печи и
кухнѣ, та до сеи цѣли
домашнѣмъ есть нашѣ

КОКСЪ.

Такожъ до робѣтъ коваль-
скихъ велѣмъ привадымъ
и знаменитѣмъ есть нашѣ

КОКСЪ.

Продаемо зъ бесплатною
доставкою (въ мѣсцѣ) до
меншаль кождѣ сколь-
кѣсть нашего

КОКСУ,

за зр. 1-60 за 100 кгр.
и переробленя печей и
кухнѣ до топления нашимъ

КОКСОМЪ

выготовляемо безплатно.

Зарядѣ

Заведеня газового

у Львовѣ.

3221 (12-20)

Закладаюся

за всяку цѣну, що цѣхъ то монѣхъ
конкурентѣвъ не въ силѣ продавати го-
тову або робити одѣжъ для мужичнѣхъ и
хлопцѣвъ зъ матеріи красныхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатѣйшій складъ такожъ. Всѣ.
3169 Духовенству. (18-7)Замовленя въ мѣсцѣ и зъ провинціи
выконуются точно и ретельно. На жа-
данье высылаю цѣны даромъ и франкоДавидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.

созаложенъ 1848.

Найдешевше!
SHIFFON-ы,
проде торговля
Ивана Рѣдья
пробѣна на желанье почасу.

наибѣльшій выборъ

Лѣхтарень

стасныхъ, ручныхъ, ките-
невыхъ и т. п. до освѣтлю-
ваня оливами, нафтою и
3161 свѣчками (9-12)

поручае

АЛОИСІЙ ГИБНЕРЪ

у Львовѣ

улица Кароля Людвика ч. 13

При закупѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдаецъ и охайчѣйшѣ ректоръ Иванъ Бетей.

Печатъ въ „зр. Червѣнскѣмъ.

Зъ друкарнѣ тов. им. Шеремѣвъ, одѣ зр. К. Бѣлѣвскаго.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-й година по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека наименитѣйшихъ новостей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на переправу разомъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовъ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людина 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара пошта). У Вѣдья М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppellik I. Stubenbastei 2. Въ Франкоуртѣ и Гамбургѣ M. Haenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за инсераты платитъ у Львовъ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ за Границею:

а цѣлый рокъ . . . 18 ар. на цѣлый рокъ . . . 24 ар.
на пѣть рокъ . . . 9 ар. на пѣть рокъ . . . 12 ар.
на чверть рокъ . . . 4 ар. 50 кр. на чверть рокъ . . . 6 ар.
на мѣсяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львовъ:
на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на пѣть рокъ . . . 8 ар.
на чверть рокъ . . . 4 ар. на мѣсяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція почт. ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вѣрствуются лише на попереднє застереженіе. — Рекламация неопечатанъ въльній бѣт порта

Поодинокое число коштує 8 кр. а. в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 ар. бѣт одноп стрѣчки печатной, въ рубр. „Надобелане“ по 20 ар. а. в.

Подлики числятся по 10 ар. бѣт стрѣчки.

Остатій подѣвъ въ галицкомъ соймѣ.

Сцены, які въ остатныхъ дняхъ сего-рѣшю сесіи галицкого сойму и въ самѣмъ соймѣ и по-за соймѣмъ межъ послами обду-дѣся, заинтересовали въ высокомъ степені и все ще не перестаютъ интересовать майже всего загалу въ нашѣмъ краю. Овакожь доси они були або недовладно або невѣрно пред-ставлювані, або бодай не були достаточнѣ по-яснені, такъ що загаль не може ихъ вѣрно або вповни зрозумѣти. Отже мы постаралися позби-рати якъ найдокладнѣйші и найцѣвнѣйші ин-формаціи о нихъ и подаємо ихъ теперь въ можливѣй повнотѣ и въ звязи.

Интерпелация рускихъ послѣвъ, внесена 23 падолиста, зробила въ певныхъ сферахъ дуже немиле вражѣнне и була тымъ сферамъ дуже не на руку; они и объявляли свое край-не недовольство поодинокимъ посламъ. На-дѣйшли выборы до выдѣлу краевого. Рускій клубъ значный часть напередъ вызначивъ сво-ихъ кандидатуръ и донѣсь о томъ польскому колу зъ тымъ додаткомъ, що не опирается кон-че при нихъ а готовъ войти зъ коломъ въ переговоры, если-бы оно, згодившися на ва-саду выбрати члена выдѣлу и заступника зъ-помежи руского клуба, не подалося только на особы. Польске коло довго нѣчого не од-повѣдало, ажъ въ самъ день выбору члена вы-дѣлу зъ сельскихъ громад, на годину передъ засѣданіемъ сойму, поодинокі группы консер-вативной униі стали переговорюватися зъ рус-кимъ клубомъ, жадаючи, чтобы рускій клубъ згодився на выборъ п. Адама Баджейовича зъ сельской курии, а за те они зъ повного сойму помогутъ выбрати д-ра Савчака. Рускій клубъ въ засѣданіяхъ и утилитарныхъ взглядахъ не згодився на те, а на згромажденію послѣвъ сельскихъ, зъ той цѣлю скликались, д-ръ Савчакъ при пробнѣмъ голосованіи одбѣствъ 33 голосѣвъ; а п. Адамъ Баджейовичъ лише 26 голосѣвъ; зъ Русинами голосовала лѣвица, мазурскѣ селяне, котрі навѣтъ перші у-пѣшались о выборѣ Русина вълькѣ дѣ-каха и пару зъ консервативной униі. Овакожь въ соймѣ одбѣствъ 6 зъ тыхъ послѣвъ одступали Русинѣвъ, и выбрано таки п. Ба-джейовича. Се рускихъ послѣвъ прикро дѣтка-ло, що збѣрвано зъ традиціею: не выбрано Ру-сина зъ той курии, въ котрій Русины едино-суть заступлені. На другій день, коли були выборы трѣхъ членѣвъ выдѣлу зъ цѣлого сой-му, консервативная партія зновъ напирала на рускихъ послѣвъ, чтобы голосовала на п. Хша-новского, противъ котрого лѣвица и нашъ ста-влял д-ра Гошарда. Рускій послѣвъ черезъ п. Романчука заявили въ соймѣ, что они при пер-шѣмъ выборѣ голосовали будучи на д-ра Савчака; наступили довгі переговоры въ ча-сѣ самого засѣданія, рускій послѣвъ не далися одклонити бѣт того, що разъ заявили, пере-перли при другѣмъ выборѣ прихильного имъ Гошарда противъ неприяного Хшановского, а д-ръ Савчакъ выбраний бувъ за напоромъ пра-вительства на трѣтѣмъ мѣсці. Заступникомъ выдѣлового не выбрано Русина: на предло-женного рускимъ клубомъ п. Романчука упало лише 35 голосѣвъ.

Способъ трактования sprawy выбору вы-дѣлу, именно недавнее одповѣди бѣт польско-го кола, невыбрание Русина зъ сельской курии, торгованье при выборѣ д-ра Савчака за цѣну невыбранія д-ра Гошарда, уразивъ дуже рускихъ послѣвъ. Польскі же консер-ватисты и правительственный люде недоволь-ней були сильно, что до выдѣлу краевого вой-шли ажъ три либеральні мужі: пп. Рома-новичъ, д-ръ Гошардъ и д-ръ Савчакъ, замѣствъ чтобы выдѣлъ краевый пѣся ихъ бажанія и ожидаія рѣшучо консервативными элемен-тами бувъ одовѣженный.

Той жалъ Русинѣвъ и недовольство кон-серватистѣвъ одбалися въ бесѣдахъ при роз-правѣ бюджетовой, котра заразъ по выборѣ выдѣлу краевого наступала. Овакожь острій бесѣда о Сѣчиньского въ справѣ автономичной управы краю и п. Романчука о правитель-ственной администратіи, доповняючи въ-части интерпелации, выплывали зъ загальнѣй ситуа-ціи а не стояли въ звязи зъ выборами выдѣ-лу. Ажъ д-ръ Антоновичъ (въ суботу рано)

згадавъ о тыхъ выборахъ. Властивый же по-чатокъ до пѣзнѣйшихъ сценъ дали розправы торгожъ дня вечеромъ, коли оденъ зъ найза-вѣтнѣйшихъ ультрасѣвъ польскихъ, гр. Янъ Стадницкій, говоривъ о добродѣйствахъ, які Поляки все робили и роблятъ Русинамъ, и о вѣчныхъ нареканияхъ Русинѣвъ „малконтен-товъ“, котрыхъ нѣколи и нѣчимъ не можна задоволити, и коли въ часѣ той бесѣды упали слова: dla tych 15 (членѣвъ руского клуба) i tego nie warto! — На другій день въ полуд-не обдулося згромажденіе сельского кола, на котромъ були намѣстникъ и маршалокъ, чтобы нарядитися въ справѣ розгважѣ голо-дованъ запомогти. Рускій послѣвъ Сѣчиньскій и Телишевскій домогалися, чтобы за-дѣла нале-житого и справедливого роздѣлу запомогъ вы-дѣламъ повѣтовымъ бувъ доданный ще оденъ радный повѣтовый, выбраний сельскими радными зъ помежи нихъ, а въ громадахъ чтобы були комитеты, зложеніи зъ начальника громады, священника и ще одного члена, вы-браного на то цѣлою радою громадекою. Та-кую процедуру хотѣли рускій послѣвъ такожъ запобѣти можливѣй протекційности або и над-уживанію справы запомогон на цѣли поли-тичній. Овакожь п. Поляновскій и другій за-явилися противъ той процедуры, а вразъ до-дали, что коло сельскихъ маѣ только цѣль ин-формативну, а не ухвалѣнѣй. Тогда ска-завъ о. Сѣчиньскій: То шкода намъ сходитися и дармо часъ тратити; рускій послѣвъ мусѣтъ заставитися, чи мають и дальше належати до такого кола.

Доси овакожь все шло еще спокойно; выбухъ наступилъ ажъ въ недѣлю въ вечерѣ. Резерваты ставъ п. Романчукъ VI у рубрику бюджету о выдѣткахъ на добротный цѣли. При позиціи: запомогти для товариства опѣки ветеранѣвъ зъ 1831 р. промовивъ д-ръ Король. Онъ не противился запомогѣ, котра вже зъ давнѣйшихъ лѣтъ была давана, а противился только предложенію подвысешню тѣмъ запо-моги о 1.000 ар., котре ему здавалось неоправ-даннымъ зъ взгляду на тяжкій рокъ и на те, что число ветеранѣвъ повинно бы ще-разъ зме-ншиться. Промова д-ра Короля змѣстомъ сво-имъ отже не повинна была роздразнити, одна-кожь бѣтъ порушивъ драгливу сторону, а при-томъ тѣмъ его бесѣды есть въ природѣ острый, отже она выкликала вже малу бурю, хотъ д-ръ Король, другій разъ промовляючи, зазна-чивъ выразно, что бѣтъ не хотѣвъ вѣчныхъ па-триотичныхъ чувствъ дотыкати. Але ще не успокоилася палата, а п. Романчукъ ставъ яко справоздавецъ зъ трибуны въ той самѣй справѣ на робленіи замѣты одповѣдати по рус-ки. Се сталося зъ ухвалы руского клуба, кот-рый, переглядаючи регуляминъ соймовой, не знайшовъ въ нѣмъ нѣгде постановы, заборона-ючи справоздавцѣмъ одповѣдати по руски, только само справоздавецъ, служаще за подѣга-ву до обрадъ, мусѣтъ бути польске. Теперь овакожь выбухла вже таки велика буря. Консерватисты, попередними неудачами свои-ми, до котрыхъ именно рускій послѣвъ причина-лися, роздразненіи, подвизали страшны крики. Nie rozumiemy! po polsku mówić! proszę o głos! загуло зъ правнѣвъ, заглушаючи слова справо-здавца. Лѣвица молчала, а зъ центра чути бу-ло навѣтъ оденъ голосъ польскій: „Я розу-мѣю!“ Маршалокъ, котрый самъ не переры-вавъ п. Романчуковъ, теперь, замѣствъ або привернута спокій и казати справоздавцѣмъ дальше говорити або вѣзвати справоздавца до польского говоренія, давъ голосъ послови-Козловскому, хотя мавъ еще голосъ посоло-Романчукъ. Дальша сцена звѣстна. Зъ поль-скихъ послѣвъ только оденъ Романовичъ про-мовлявъ объективно, все инші лише домогали-ся уперто польсконъ промовы. Але нѣхто не потрапивъ вказати, что регуляминъ дѣйствѣ того wymagaє. П. Романчукъ середѣ цѣловъ той бурѣ заховавъ спокій и в студену кровь. Коли вѣдѣца и маршалокъ прилучився до ин-терпелации забороняющей руску бесѣду спра-виздавцѣмъ и вѣзвѣвъ до польской бесѣды, а притомъ — цѣлкомъ безъ причины и безъ по-требы — загрозивъ навѣтъ замкнѣннѣмъ сесіи и завлѣннѣмъ на п. Романчука одвѣчалности за неухваленіе бюджета, сей уступивъ, але заявивъ, что робитъ се только на-разѣ, бо правности того рѣшенія маршалка не узнає, и

застѣргѣас собѣ поставити одвѣтне внесенне що-до интерпелации регулямину.

На другій день, въ понедѣлокъ, п. Ро-манчукъ и поставивъ таке внесенне, жадаючи наглого трактованія его. Але нѣхто зъ поль-скихъ послѣвъ не подѣржавъ наглости, они радѣ були тую немилу для нихъ справу бо-дай на-разѣ усунути на бѣкъ.

Того-жъ дня выбухла нова буря при бе-сѣдѣ д-ра Короля противъ Змартышевца. Бесѣда тая, якъ небудь остра, однакъ не бу-ла ажъ вызывающею и вызвалъ навѣтъ не о-стрѣйшою бѣтъ давнѣйшихъ бесѣдъ соймowych въ той справѣ. Але въ соймѣ атмосфера была переповнена электричностью, а притомъ дра-знилъ острый тонъ промовы; притомъ же ду-же збѣлшала роздразненіе безтактности лю-дей, у котрыхъ власне найбільше татку по-винно бути. Того роду голосъ пѣвголосоный одозвався въ недѣлю въ вечерѣ въ часѣ рус-кой промовы п. Романчука, а теперь до лѣви-цѣвъ въ часѣ промовы д-ра Короля. Послѣдую-ча бесѣда гр. Гольмьского довершила вѣдѣ, такъ что вже не лишалося нѣчого, хибѣ только что кровь пролилась. Одъ коли соймѣ соймѣмъ, такого ще у Львовѣ не бувало.

Польска преса кидаєся теперь именно на д-ра Короля, а Nowa Reforma въ-части и на п. Романчука, за выкликаніе бурливыхъ сценъ. Овакожь въ души Поляки самі зъ немилымъ чувствомъ згадуютъ за тѣ подѣлы, котрымъ найбільше завинили загорѣлѣтъ консерватив-ныхъ ультрасѣвъ и безтактности ихъ верхо-водѣвъ. Остатного дня, во вторникъ, забли-чалася цѣла буря въ соймѣ спокойнымъ зая-вленнѣмъ п. Романчука и за соймѣмъ: и тутъ и тамъ рускій послѣвъ вышли побѣдителями.

По выдѣлѣ руского театру.

I.

По короткой гостинѣ опустѣвъ рускій те-атръ столицѣ галицкой Руси, удаючись на дальшу цѣлорѣчну вандрѣвку по Галичинѣ, Сѣптрѣчѣ его гостиня у Львовѣ была корот-ка, якъ все попередній: зъ одной стороны не-повинна театромъ перешкода що-до выставки „Рѣздвяно Ночь“ и выставляющей зъ того не-одобности что-до репертоару, зъ другой сто-роны велика и доси небувала чпѣти зъ сторо-ны львовской руской публики выгнала нашъ театръ скорее якъ звычайно глядѣти большо-го тепа и гостиннѣйшого приніу у провин-ціальныхъ патриотѣвъ. Зъ короткого того побуту руского театру мѣжъ нами хочемо зра-сумувати вражѣна и застановитися надъ по-ступкомъ нашего театру въ послѣднѣмъ роцѣ. Судячи зовсѣмъ объективно, можемъ сказа-ти, что поступъ той провинціи дѣйствѣ тѣмъ что-до репертоару, якъ и персоналу.

Въ репертоарѣ бачили мы передовѣствѣ новій драмы, а именно дѣвъ оригинальнѣй „Хто виненъ“ Карпенка-Карого и „Ламерьяна“ Мар-иго, дальше одѣу переводну „Лѣна“ Ясевича и одинъ драматичный образъ „Чернявца“ Осипа Барышского. Зъ давнѣйшихъ ори-гинальныхъ рускихъ творѣвъ повторено драмы Карпенка „Наймичку“, Кропивницкого „Дѣ-серцю волю“ и изволено Квѣтчинного „Шель-менку“, а зъ переводныхъ комедій Гоголевской „Ревизора“ и „Мужа зъ чѣмности“ Абрама-вичѣ и Румковской. Вѣдѣца для оживленія репертоару майже чисто драматичного повто-рено комедій оперы „Баронъ циганскій“ и „Гаспаръ“. Такимъ способомъ выставивъ те-атръ въ томъ сезонѣ всего чотирѣ новостѣ, три оригинальнѣй и одну переводну — было-бы то справедъ трѣхъ за мало на одинъ рокъ, коли-бы не заходила тугъ тая обставина, что въ пер-шѣхъ мѣсяцахъ року смерть режисера пок. Гриневской спроводила на тѣй тѣчѣ нема-лой застой въ репертоарѣ, а бѣдѣвъ бѣдѣвъ якъ три четверть части року працювавъ цѣ-льній театръ безперервно и выключно надъ о-перою Лисенка „Рѣздвяна Ночь“.

Персоналъ нашего театру побѣдѣвъ щѣ-сливо необычайный перешкоды и превѣльнѣй трудности, які представляла тая опера, такъ, что була-бы она безъ всякого сумнѣннѣ могла бути представленою у Львовѣ въ томъ сезонѣ, коли-бы не несподѣванѣ, а неперевидженѣ пер-ешкода зъ стороны войсковой оркестры 55. полку, котра по причинѣ наглои змѣны ка-пельмайстера спѣвнялась зъ вынужденнѣй труд-ной оркестровой части оперы и тымъ уве-можливила выставу ее въ томъ сезонѣ. Такъ персоналъ театру, якъ и публика приймили въ жалѣмъ до вѣдомости, что опера теперь у Львовѣ выставлена не буде — однакъ дирек-ція театру порѣшила выставити ее ще сего мѣсяца въ Станиславѣвъ. Такъ отже Станис-лавѣвъ доживе першій бачѣти у себе першу

руску оригинальну оперу, выведену на рѣднѣй сценѣ!

Колѣ „Рѣздвяна Ночь“ буде выведена щѣсливо и выконанье ее на нашѣй сценѣ буде вповнѣ обезпечено — радѣли-бы мы нашему театру опять звернути увагу на драматич-ный репертоаръ. Пожаданымъ было-бы теперь именно выставленіе деякихъ драмъ Бороков-ского и Старицкого (прим. Зъ житейского моря, Не судилось, Маруся Чурѣй и т. п.), рѣвночасно треба бы доконче постаратися въ браку оригинальныхъ о кѣльнѣ добротныхъ не-рекладанныхъ комедій, а то тѣмъ для оживленія репертоару, котрый при самыхъ драмахъ ставъ надто одностороннимъ, якъ и для вправы ар-тистѣвъ и артистовъ въ роляхъ штукъ сальо-новскихъ, котрі больше якъ инші виробляють сценный способности и рутину. А коли-бы въ вѣдѣцѣ зъ огляду на вымоги касы и публики треба було бѣдѣвъ поставити зъ одну оперету, то и то — думаемо — не зашкодило-бы, лишь належало-бы въ тѣмъ случаѣ выбрати рѣвъ зъ справѣ гарно и вартно музикою та зъ приличнымъ либреттомъ.

Персоналъ театру а именно мужескій скрѣпився такожъ значно въ порѣвнаніи зъ по-переднимъ рокомъ такъ, что театръ нашъ може теперь выставити всякій, навѣтъ большій штукъ якъ драматичный такъ и сѣвнѣй. Въ о-собѣ п. Гембицкого прибѣвъ нашѣй сценѣ ар-тистѣвъ способный грати не лише роль харак-теристичной (якъ прим. швѣвъ въ „Хто виненъ“, Збродовскій въ „Лѣнѣ“, Шпанъ въ „Шель-менку“, капитанъ въ „Мужу зъ чѣмности“, О-станъ въ „Ламерьянѣ“, але и геройскій, якъ прим. Павло Полуботокъ. Высталъ способный и рутинованный той артистѣвъ есть дуже пожа-даннымъ набуткомъ на нашѣй сценѣ и коли-бы лишь позбулося навички въ деякихъ сценахъ занедго подвѣсати голосъ, что на малѣй сценѣ разитъ, то все врація его не оставляли-бы нѣчого до жадава. Такъ само п-въ Гембиц-ка словная зовсѣмъ одповѣдно свой обовязокъ въ роляхъ характеристичныхъ жѣночыхъ, осо-бливо-жъ роляхъ злыхыхъ свекрухъ („Хто ви-ненъ“, „Ламерьяна“). П. Ольшанскій есть такожъ способною и дуже придатною силою. Въ сезонѣ томъ бачили мы его лише разъ въ большѣй роли (Дюаней въ „Мужу зъ чѣмности“) и поминувши хибѣае выголошеніе дея-ныхъ словъ, цѣлѣствъ роль вдоводила насъ зъ кожного погляду — такъ само якъ вдоводила насъ зовсѣмъ эпизодичной роль сего артиста въ „Хто виненъ“, „Лѣнѣ“ и „Чернявцѣ“. При томъ есть п. Ольшанскій дуже добрымъ сѣвнякомъ, его „Гомонавъ“ въ Барокѣ цѣпан-скѣмъ одповѣдавъ и найбільшимъ вымогамъ, які бы можна прикладати до той партіи. Коли звѣжжимо дальше, что п. Яновичъ въ ро-ляхъ любовниковъ въ штукахъ народныхъ (Гнатъ въ „Хто виненъ“, Иванъ въ „Дѣй-сѣую волю“, Василь въ „Ламерьянѣ“) а п. Квѣ-шевскій въ роляхъ сальоновыхъ (графъ въ „Лѣнѣ“, „Мужу зъ чѣмности“) выявляють все якъ найярѣше зъ своихъ задачъ; что п. Карницкій вышповъ побѣдно зъ такихъ пробѣ, якъ роль Шельменка — то признати мусимо, что въ мужескомъ персоналѣ нашего театру знаходѣтся д-брый артистичный силы, котрі могутъ при щирѣй и совѣстѣй праці интерпретувати успѣшно навѣтъ и творы зна-менитѣйшихъ драматурговъ. П. Карницкій гравъ кромѣ Шельменка дуже добре „Осипа“ въ Ре-визорѣ и холопа Васку въ Чернявцѣ, за то въ деякихъ иншихъ роляхъ, якъ прим. „Ма-тѣйко“ въ Лѣнѣ грѣшивъ пересадѣю въ ру-кахъ, чого повиненъ вытерѣбѣтатися. П. Пло-шевскій гравъ дуже добре инспектора шкѣлъ въ „Ревизорѣ“, зовсѣмъ добре князя въ „Лѣ-нѣ“ и Олѣксѣвского въ „Шельменку“, за то роль Петра Великого въ „Полуботку“ есть для него рѣшучо недовѣдѣнна и повинна бути кимъ иншимъ обѣдженѣа. П. Стечинскій въ кождѣй роли сконченый артистъ, однакъ декуды, якъ прим. въ „Ревизорѣ“ и „Черня-вцѣ“ а по части и въ „Полуботку“ можна было замѣтити, что роль не була докладно вы-явлена. Правда, что артистѣвъ тѣмъ рутинѣ, якъ п. Стечинскій, умѣвъ зручно покрывати таки хибѣ, але все-таки замѣтна въ подѣбныхъ слу-чаяхъ у него необычайна повѣдѣнѣсть въ вы-голошеніи поодинокыхъ речѣвъ тамъ, де пожа-даного бы була большѣа живѣсть бесѣды. П. Биберовичъ при своихъ административныхъ трудахъ и при режисеріи драмы выступаетъ рѣд-ко на сценѣ. Зъ сегорѣшнихъ его выступѣвъ вдоводила насъ зовсѣмъ роль Хлестанова въ „Ревизорѣ“ — прочій роль были эпизодичей и короткѣй, сѣвнѣй было; что п. Биберовичъ на-рочно бере тѣ роль для удатого заокругленія цѣлости. Зъ тыхъ роль вдоводѣвъ насъ зов-сѣмъ Великимъ въ „Полуботку“ и холопа Макара въ „Чернявцѣ“ — мѣшае Клоун-скій въ „Лѣнѣ“. Веѣдѣца п. Парадокъ не мавъ вѣдѣвъ нѣгде замѣтнѣйшій роль, але гра его вѣсѣды одначалася стараннѣстю; не-есть бѣвъ вправѣ перворядною, але за то ду-же пожаточною силою нашѣй сценѣ.

Зъ судової салѣ.

Процесъ правосой противъ редакторѣвъ „Червонои Руси“.

Въ ч. 80 „Червонои Руси“ зъ 26 н. ст. цѣтня с. р. появилась статья п. заг.: „Самоволя жандарма“, де наведена була допис Онуфрія Кухарского, господаря зъ Ляцкого малого коло Золочева, зъ подписе Кухарского. Кухарскій описувавъ такий фактъ:

Въ Велику пятницу сего року прийшовъ до него полиціянтъ Смолинскій зъ вѣзванемъ, що-бы сейчасъ ставився до войта Ив. Тренета. Кухарскій, хорый бѣ девяти дѣтвъ, ледви піднявся зъ постелѣ и опираючись на Кузьму Сарабана дѣйшовъ до хаты войта. Тутъ заставъ бѣ жандарма зъ голоборского стаци. Жандармъ заразъ вставъ, казавъ Сарабану и полиціянтowi выйти, замкнувъ за ними дверь и почавъ Кухарского бити. Що дальше сталося, Кухарскій не пам'ятає, бо страшивъ память и ажъ въ двѣ-три години опѣлся опам'ятався у себе дома на постелѣ, обложений студеними прикладками. Але Кухарскій то пригадує собі, що жандармъ ударивъ его два разы рукою въ лице, а третій разъ колыбою карабина въ груди, приговорюючи: „Ja ci dam „Naukę“! Очутаншися до середъ плачу жінки и дѣтей, Кухарскій примѣтивъ, що у него лице страшно опухло а зъ головы було вымкание волосе. О той пригодѣ Кухарскій дѣлѣвъ въ Свѣтлѣй вѣвторокъ до ц. к. суду въ Золочевѣ, домагачись покарання жандарма, а рѣвночасно описавъ си до „Черв. Русѣ“.

Редакція „Черв. Русѣ“ напечатала письмо Кухарского и дала бѣ себе въ примѣтъ, що голоборскій жандармъ за свѣй поступокъ не повиненъ уйти кары и повиненъ бути бѣдаленый изъ службы. „Для него мѣсе въ бѣдѣ болгарскихъ палочниковъ, а не въ конституційной Австрій, де же не изыскала справедливостъ...“

Ц. к. команда жандармеріи въ Бродяхъ, котрой золочевскій судъ одступивъ жалобу Кухарского, звернулася дня 16 мая с. р. до державной прокураторіи у Львовѣ, а тая выточила слѣдство и внесла до ч. 4346 актъ обжалованія передъ судіями присяжными противъ: 1) Он. Кухарского, 2) Ивана Пелеха, одвѣчальнаго редактора „Черв. Русѣ“, 3) Осипа Маркова, издавца-редактора „Черв. Русѣ“ и 4) Ивана Пухира, управителя друкарнѣй Ставровицкой.

Прокураторіа закинула обжалованымъ: Кухарскому, яко авторowi допису, Пелехови и Маркову яко редакторамъ, а Пухири яко друкареви „Черв. Русѣ“, що они, ложно обвинивши ц. к. жандарма Бернгарда Шмідта, оскорбили его честь и выставили на публичну поругу, бо если-бы описанный въ дописи фактъ бувъ вѣрный, то жандармъ бувъ-бы по войсковому закону каранный арештомъ бѣ 3 дѣтвъ до 1 мѣсяца або и ще тяжше. Въ мотивахъ акту обжалованія наведено мѣжъ инчимъ зѣзнанія жандарма Шмідта въ слѣдствѣ. Онъ довѣдался бѣ войта Тренета, що Кухарскій стоить въ близкыхъ зноснахъ зъ Наумовичемъ, сѣе роздоръ середъ народу, пропагує „москвитизмъ“ и бунтує войта противъ жандармеріи, отже казавъ Кухарского приставити до громадской канцеляріи. Кухарскій прийшовъ, але не поздоровивъ нѣкого и сѣвъ на лавку, підперши голову рукою. Жандармъ вѣзавъ его, чтобы вставъ, але онъ пхався до жандарма; той одохиувъ Кухарского рукою, а коли се не помагало, казавъ вывести его за дверь. Вѣйтъ, видко, не зрозумѣвъ, бо самъ выйшовъ. Тогда жандармъ казавъ Кухарскому выйти, той выйшовъ и на томъ конецъ.

На свѣдѣвъ покликано до розправы: жандарма Шмідта, вахмайстра жандармеріи въ Золочевѣ Матей Жижка, войта Ив. Тренета, полиціянта Казимира Смолинского и господаря Кузьму Сарабана зъ Ляцкого малого.

Рѣвночасно ц. к. судъ додавъ до сей справы другу, котра не належить до суду присяжныхъ. Въ той другій справѣ прокураторіа обжаловала пп. Маркова, Пелеха и Пухира за перепечатанье въ другѣмъ накладѣ сконфискованой статьи въ 121 ч. „Черв. Русѣ“, черезъ що допустилися переступленія правого, за котре кара грошева бѣ 50 до 500 зр.

Розправа почалася въ пятницу мин. тыждня, д. 29 н. ст. палатиста, и тревала два дѣт. Трибуналъ складали пп. сов. Яновскій яко председатель, сов. Голыньскій и адъюнктъ Адмеке яко вѣтаны и Вол. Литвинскій яко протоколянтъ. Прокураторіа заступавъ субститутъ Литвиновичъ, а вѣхъ чотирохъ обжалованныхъ боронивъ д-ръ Горювицъ. Яко судіи присяжніи засѣдали: Альфредъ Тайфертъ урядникъ касы щадничой, Альфр. Подольскій рѣзникъ, Влад. Зеньчукъ урядникъ выдѣлу кр., Ив. Назаревичъ вѣститель дому и швецъ, Себаст. Вендриховскій годинникъ, Войт. Лукавскій шинкаръ, Ери. Геллеръ инспекторъ асекुरаційный, Стан. Плятовскій кравецъ, Л. Кунишъ протоколистъ выдѣлу кр., Генр. Кайеръ нѣмецъ-колыонистъ зъ Вилинскі, Стан. Старжинскій дѣдичъ Скнилова и профессоръ университету и Ант. Печинскій касіеръ касы щадничой.

По прочитаню обохъ актѣвъ обжалованія и обохъ статей зъ „Черв. Русѣ“ почато переслухувати обжалованныхъ.

Обж. Пелехъ заявивъ, що доставши допис бѣ Кухарского, помѣтивъ я, бо вѣривъ въ правдивостъ факту, тымъ больше что знавъ Кухарского. Жандармъ не названный по имени, а институтъ жандармѣ не выставлена на поругу, якъ се закидує прокураторіа. (Судія присяжный Плятовскій и деяки другіи высказали жадање, чтобы обжалованныи говоривъ по польски, бо они по руски не розумѣють, але обжалованныи бѣдѣвъ, що зъ принципу буде говорити по руски, и такъ толкувалася дальше.) Слово „палочники болгарскі“ хибно переложене въ актѣ обжалованія на збѣжу; то властиво rakietze, т. е. у-зброєніи въ палки. Що-до другого обжалованія, т. е. за перепечатанье сконфискованой статьи, то одвѣчальностъ бере на себе п. Марковъ.

Обж. Марковъ заявивъ: Що-до оскорбы жандарма, то бѣ не почувался до вини, бо въ такихъ случаяхъ одповѣдає редакторъ одвѣчаль-

ный а тымъ бувъ п. Пелехъ. Примѣтку до дописи Кухарского написавъ одинъ сотрудникъ, не потягившій до одвѣчальности. Що-до обжалованія за перепечатанье сконфискованой статьи, то се обжалованье безосновне: повторена статья була зовсѣмъ инча, якъ перша, сконфискована; очевидно коли говорила о томъ самѣмъ предметѣ, то могла бути уступки подобій. Статьею тою була дописъ „Зъ Магерово“ и въ нѣй говорилось о надужитяхъ, якихъ допускався ц. к. комисаръ Вѣнцковскій при выборахъ до сейму. Прокураторіа закидає, що факты въ той дописи перекручені и черезъ то она може збудити ненавистъ и погорду до властей и ихъ органовъ; обжалованныи просить трибуналъ, чтобы на доказъ правды наведены въ статьи фактѣвъ покликати на свѣдѣвъ о. Ив. Решетяла и лат. сотрудника зъ Магерово. (Прокураторъ спротивився сему внесеню, а трибуналъ ухваливъ не взыскати тыхъ свѣдѣвъ.) Дальше обж. Марковъ предложивъ трибуналовѣ два нумеры Киргега на доказъ, що польскіи газетѣ повторяють уступки сконфискованныхъ статей; але прокураторъ спротивився тому, чтобы трибуналъ принявъ числа Киргега, а трибуналъ згодився зъ внесенемъ прокуратора.

Обж. Пухиръ не признавъ до вини: онъ не належить до редакціи „Черв. Русѣ“, за зѣмѣтъ часописи одповѣдають редакторы, а повторена сконфискованая статья була помѣщена подъ инакшимъ заголовкомъ, тожъ онъ не мѣгъ догадуватись, чи се повторенье статьи сконфискованой.

Обж. Кухарскій зѣзнавъ: Въ Велику пятницу я лежавъ дома, уже бѣдѣвъ колыкою дѣтвъ хорый на зубы. Коло полудня прийшовъ до мене полиціянтъ Казимиръ Смолинскій и вѣзавъ мене до войта. Я збѣрвася и зививши лице хусткою пойдшовъ зъ Смолинскимъ, а що подъ той часъ бувъ у мене Кузьма Сарабанъ, то я просивъ его, чтобы мене слабого піддержавъ на дорожѣ. Въ войтовѣй комнатѣ застали мы жандарма, що сидѣвъ на лавѣ, и войта. Я сказавъ: „Слава Богу!“ а що въ той комнатѣ мене забѣлѣли зубы, то я зѣгнувся и хотѣвъ сѣсти. Жандармъ побачивши Сарабана, крикнувъ: „Ты що за одинъ?“ А коли Сарабанъ сказавъ, что бѣ, жандармъ гукнувъ: „Марш!“ Коли Сарабанъ выйшовъ зъ хаты, жандармъ такъ само выгнавъ Смолинского, а потомъ схопивъ мене за груди, одохиувъ и крикнувши „Na trzy kroki stoj!“ — ударивъ мене кулакомъ подъ бороду. Я, почувши страшный боль, присѣвъ и закрывъ лице руками. Тогда жандармъ казавъ выйти и войтовѣ. Коли войтъ выйшовъ, жандармъ ударивъ мене два разы въ лице, разъ колыбою въ груди, а потомъ ухопивъ за гирю и почавъ волосати. Я втративъ память и вже не знаю, якъ я опинился дома. Люде говорили, що я выбѣгши зъ хаты, не йшовъ до дому правдою дорогою, але огородами, а прийшовши дѣ хатѣ, крутився безъ памяти по подѣбрю. Опам'ятавъ я уже въ постелѣ, коли жѣнка прикладала менѣ холоду воду. Въ колыка дѣтвъ я выѣлъ жалобу до золочевского суду и написавъ письмо до „Черв. Русѣ“, чтобы о томъ довѣдалася власть. До вини оскорбы жандарма я не признаюся, бо люде посвѣдчатъ. За що мене жандармъ побивъ, не знаю, бо бѣ мене першій разъ тогда видѣвъ и о нѣчо мене не пыталъ.

Потѣмъ почато переслухувати свѣдѣвъ.

Свѣдѣкъ Ив. Тренета, войтъ, взприсягившій, почавъ свои зѣзнанія бѣдѣ того, що мешкавъ Ляцкого высѣмьлѣи мѣси Свѣтѣтѣ въ Гологорахъ, що „бавилися въ политику“ и ходили до Почаева и Києва. Жандармы казали доносити собѣ, что хто говоритъ и куды ходитъ, то бѣ доносить, але рѣвночасно и упоминавъ мешканцѣвъ. Коли одного разу упоминавъ Кухарского, той одповѣвъ, що жандармы не мають права приказувати войтовѣ называть за гражданами Жандармъ — казавъ Кухарскій — має прийти до войта, попросити его, чтобы подписавъ книжку, и то має стоить на три кроки передъ войтомъ, а потомъ ити дальше. Коли въ Вел. пятницу жандармъ Шмідтъ прийшовъ до Ляцкого, войтъ оповѣвъ ему, що сказавъ Кухарскій. Жандармъ казавъ прикликати Кухарского и войтъ підсѣвъ Смолинского по него. Що дальше було, коли Кухарскій прийшовъ, войтъ Тренета розказувавъ уже не такъ певно, якъ доси, гугавъ. Председатель трибуналу сов. Яновскій и сов. Голыньскій строго упомнули его. Тогда бѣ признавъ, что жандармъ взявъ Кухарского за рука кричати: „Я тебе научу на три кроки стоить“ и „сидѣвъ“ его подъ бороду. По довгихъ допыткахъ, что се значить „сидѣвъ“, наконецъ пояснилъ Тренета, что се значить: не ударивъ розмахомъ, але „штуркнувъ“. Тогда председатель сконстатувавъ зъ актѣвъ, що въ слѣдствѣ Тренета того не зѣзнавъ, ажъ теперь подъ присягою; въ слѣдствѣ Тренета казавъ, что жандармъ анѣ словно анѣ чинно не оскорбивъ Кухарского. На то Тренета за мѣтивъ, что бѣ говоривъ судіи слѣдному о „штуркненю“, але той, видко, сего не записавъ.

Свѣдѣкъ Каз. Смолинскій („польскон“ религій, „сорокъ пенцѣ“ лѣтъ, отецъ семеро дѣтей, полиціянтъ за 12 зр. рѣчно) зѣзнавъ подъ присягою: Жандармъ побѣлавъ его за Кухарскимъ и бѣ его привѣвъ. Кухарскій, увидѣвши до хаты, сказавъ „Слава Богу!“ и хотѣвъ сѣсти, але жандармъ схопивъ его за рамена, бѣдруливъ на хату и сказавъ: „Середъ халупы стой!“ Потѣмъ жандармъ крикнувъ до Смолинского: Idź! (На допытѣ председателя трибуналу Смолинскій поправився, признавши, что жандармъ крикнувъ: „Марш!“ — але то каже, все одно: чи idź чи „маршъ“.) Свѣдѣкъ выйшовъ зъ хаты и не видѣвъ, чи жандармъ бивъ Кухарского. Въ пять минутъ опѣлся выйшовъ зъ хаты войтъ, а въ десять минутъ Кухарскій. Стоячи на дворѣ, свѣдѣкъ чувъ голосъ жандарма, але що бѣ говоривъ, трудно було розбрати.

Свѣдѣкъ Кузьма Сарабанъ зѣзнавъ подъ присягою: Онъ прийшовъ разомъ зъ Кухарскимъ до войта, але жандармъ крикнувъ до него: „Маршъ за дверь!“ Онъ выйшовъ, а стоячи на десѣти кроковъ бѣдѣ хаты чувъ, якъ жандармъ кричавъ: „Na trzy kroki! na trzy kroki! Познѣй же, коли свѣдѣкъ бувъ въ Золочевѣ на терниивъ справѣ жалобы Кухарского, чувъ, якъ войтъ сказавъ, что жандармъ ударивъ Кухарского.

Свѣдѣкъ Матей Жижка, Чехъ, вахмай-

стеръ жандармеріи въ Золочевѣ, зѣзнавъ, що бѣвъ порученъ своєю властью переводить слѣдство въ справѣ Кухарского, по Тренета, Сарабанъ и Смолинскій сказали ему, что нѣчого не видѣли.

Наконецъ явился свѣдѣкъ Бернгардъ Шмідтъ, жандармъ, родомъ зъ Сасова, 27-лѣтній, римъ-католикъ. Оборонецъ д-ръ Горювицъ спротивився, чтобы Шмідта записано, бо бѣвъ може мати жалъ до Кухарского за внесеню на него жалобу. Шмідтъ схоче себе боронити, а тутъ уже три свѣдѣки зѣзнали, что бѣвъ бивъ Кухарского. — Прокураторъ обставъ за тымъ, чтобы Шмідтъ присягъ. — Трибуналъ ухваливъ не записати Шмідта. Въ наслѣдокъ того прокураторъ зголосивъ жалобу неважности розправы. — Шмідтъ почавъ зѣзнавати по польски, перелѣтаючи нѣмецкимъ also: Будучи на стаци въ Золочевѣ, я бѣдѣвъ наказъ слѣдити за stowarzyszeniem, яке було въ Ляцкомъ великомъ и вело переписку зъ Наумовичемъ. Старство разъ-у-разъ домагалося, чтобы мы что робили, и дѣятого я зѣбривъ вѣсти о той зѣзѣ, що зѣбралася въ одной хатѣ и писала письма до Наумовича. Другіи люде доносили менѣ а я доносилъ старосту. А що менѣ доносили и на Кухарского, то я хотѣвъ познати его лично, тымъ больше что Тренета розказавъ менѣ, якъ Кухарскій говоривъ ему, что жандармъ не має права жадати бѣдѣ войта доносѣвъ а повиненъ стоить передъ войтомъ на три кроки. Я казавъ Кухарского прикликати, чтобы упомнути его. Але Кухарскій, увидѣвши до хаты, мавъ таку грѣзну мину, что я его одохиувавъ бѣдѣ себе, але не бивъ. Сарабанови я приказавъ выйти дѣятого, бо войтъ „моргнувъ“ менѣ, що Сарабанъ „руссофилъ“ и належить до „шайки“ Кухарского. А Смолинского я не видѣвъ въ хатѣ и не казавъ ему выхотити. Видячи, что Кухарскій зъ грѣзною миною приближусь къ менѣ, я казавъ войтовѣ вывести его зъ хаты. Я Кухарского не бивъ, навѣтъ боялся бити его, бо все „руссофилы“ въ сѣбѣ — мои вороги и могли обступити хату. Тренетъ я не казавъ выхотити зъ хаты, але казавъ ему вывести Кухарского и Кухарскій выйшовъ разомъ зъ Тренетомъ.

Позаякъ зѣзнанія жандарма Шмідта вышлѣи инакше, якъ попереднихъ свѣдѣвъ, то потрѣбно було поставити ихъ до ока. Ставши до ока, Смолинскій обставъ при собоѣ, что жандармъ велѣвъ ему выйти зъ хаты, а Тренета зновъ, что жандармъ „штуркнувъ“ Кухарского, а перечать, мовъ бы бѣвъ моргнувъ жандармови на „руссофилъ“ Сарабана; про Сарабана сказавъ бѣвъ жандармови обѣла. Наконецъ все свѣдѣки зѣзнали згѣдно, что войтъ выйшовъ зъ хаты на пять або и больше минутъ передъ Кухарскимъ. Кухарскій, не поздоровивши ихъ, пойдшовъ до дому.

На томъ скѣнчився першій день розправы. Другого дня разаръ на вѣстѣи заявивъ заступникъ прокураторіи п. Литвиновичъ, що бѣдѣстѣуе бѣдѣ обжалованія противъ Кухарского, Пелеха, Маркова и Пухира о оскорбу жандарма зъ §. 487 зак. кар. (т. е. за поданье самого факту въ дописи Кухарского), а піддержує только обжалованье зъ §§ 491 и 492 зак. кар. що-до Пелеха, Маркова и Пухира, котріи, напечатавши примѣтку до дописи Кухарского, выставили жандарма Шмідта на публичну поругу.

Председатель трибуналу одчитавъ одозвы команды жандармеріи въ Бродяхъ, въ котрыхъ домагася бѣдѣ прокураторіи внесеня жалобы противъ Кухарского и противъ Пелеха, одвѣчально го редактора, за обиду чести жандарма. (Тутъ обж. Марковъ сконстатувавъ, что команда жандармеріи не домагалася обжалованія его и Пухира, отже прокураторіа не мада повномочія обжаловувати также ихъ обохъ. Председатель трибуналу заявивъ, что та за мѣтка належить до остаточныхъ выводовъ.)

Дальше бѣдчитано жалобы Кухарского на жандарма внесеніи до прокураторіи въ Золочевѣ и до команды жандармеріи въ Бродяхъ.

Обѣла бѣдчитано сконфискованій статьи зъ 121 ч. „Черв. Русѣ“, зъ першого и другого выдѣла, и порѣвноано зъ собою. Обж. Марковъ доказувавъ при томъ, что одна статья рѣзнятъ бѣдѣ другою, а что трактуетъ одинъ и той самъ предметъ, то зъ самой природы рѣчи де-що муситъ бути однакове въ обохъ статьяхъ.

Наконецъ прочтано свѣдѣцтва моральности обжалованныхъ: Пелехъ и Пухиръ не були ще анѣ разу караніи, а Марковъ бувъ уже разъ каранный судово (за оскорбу чести пок. Юр. Федьковича).

Заступникъ прокураторіи п. Литвиновичъ звернувся до трибуналу, чтобы актъ обжалованія розширити въ томъ напрямѣ, что черезъ повторенье сконфискованой статьи оба редакторы сповнили переступленье зъ §. 300 з. карного, высѣмьляючи комисаря староства въ Разѣ.

Оборонецъ д-ръ Горювицъ спротивився тому. Прѣдѣвъ вчера обж. Марковъ хотѣвъ переводити доказъ правды що-до поступованія комисаря, а трибуналъ одкинувъ его внесенье, чтобы покликати свѣдѣвъ зъ Магерово. Дальше д-ръ Горювицъ предложивъ трибуналовѣ, чтобы въ справѣ выставленія жандарма на поругу не ставивъ присяжнымъ пытанъ дѣятого Маркова и Пухира, бо команда жандармеріи и до нинѣ не дала прокураторіи повномочія выступать противъ нихъ обохъ, отже что до нихъ наступило задавленье.

Трибуналъ рѣшивъ: а) что годиться на внесенье заступника прокураторіи, чтобы актъ обжалованія въ причинѣ повторенія сконфискованой статьи въ 121 ч. „Черв. Русѣ“ доповнати уступомъ, что черезъ то повторенье выставлено на поругу комисаря равского староства Вѣнцковского (уже небышка — Ред.); б) что не годиться на покликанье свѣдѣвъ для переведенія доказу правды записанныхъ комисаревѣ фактѣвъ, бо при §. 300, т. е. при выставленю на поругу, доказу правды нема.

По бѣдчитано ще просьбы жандарма Шмідта до своихъ командъ, чтобы Кухарского и редакцію обжаловано о оскорбу его чести, предложивъ трибуналъ пытаня судіямъ присяжнымъ:

1. Чи обжалованій винни, что яко редакторы и друкарь напечатаньемъ статьи п. заг. „Само-

воля жандарма“ въ 80 ч. „Черв. Русѣ“ выставили ц. к. жандарма Бернгарда Шмідта, по причинѣ повненія его службового обовязку, на публичну поругу?

2) Чи тѣ обжалованій винни, що въ ч. 121 „Черв. Русѣ“ свѣдомо розголосили печатно статью сконфисковану въ першѣмъ накладѣ того числа?

3. Чи винни редакторы „Черв. Русѣ“, що залишали тую осторожностъ, при котрой — якъ имъ се приказувавъ обовязокъ — не було-бы наступило напечатанье а въ дальшѣмъ наслѣдокъ розширенье статьи въ 121 ч. „Черв. Русѣ“, стараючися поругою збудити погору на делегата ц. к. староства що-до его урядованья?

Дѣяточно внесеня оборонцы, чтобы трибуналъ не ставивъ присяжнымъ пытанъ що-до Маркова и Пухира за выставленье жандарма на поругу, — рѣшивъ трибуналъ одкинути се внесенье, бо, хочъ команда жандармеріи не домагалася обжалованія ихъ, то державна прокураторіа, бѣдѣставши повномочіе обжалувати Пелеха, мада право розтагнути обжалованье также на другихъ двоухъ обжалованныхъ.

Наступили остаточній выводы.

Заступникъ прокураторіи п. Литвиновичъ старався доказати, что въ статьи „Самоволя жандарма“ редакція выставила противъ институту жандармеріи вѣзгалѣ, а жандарма В. Шмідта зѣ-окема, назвавши его болгарскимъ палочникомъ за то, что старався точно сповнати свои обовязки. И что-до другой статьи обжалованій провинилася: статья въ другѣмъ накладѣ есть повтореньемъ першю, сконфискованой; комисаря староства равского выставлено на публичну поругу.

Оборонецъ д-ръ Горювицъ звернувся до судѣвъ присяжныхъ, яко горожанъ конституційной державы, зъ вѣзванемъ, чтобы бачили на то, что тутъ обжалованій представителѣ печати, что мають стоить на сторожи публичныхъ интересовъ, мають вступатися за каждымъ горожаниномъ и подавати до вѣдомости вышнихъ властей кожде нарушенье закона. хочъ-бы то нарушенье вышло и бѣдѣ органѣвъ правительства. Тая задача прасы, если сповнилася совѣстно, заслугує на признанье и подяку бѣдѣ горожанъ. Въ сѣмъ случаю не видко навѣтъ подѣ микроскопомъ того, что обжалованнымъ закидує ц. к. прокураторіа. Чтобы обвинити кого, что повторивъ сконфискованую статью, треба доказати, что повторивъ ея слово въ слово. Тутъ изъ прочитанныхъ дописей, зъ Магерово и зъ Разы видко, что въ другій статьи нема многихъ уступѣвъ, котріи були въ першій. Параграфъ 24 закона правого говоритъ о повтореню повного зѣмѣсту сконфискованой статьи, а тутъ того нема, отже другу статью треба уважати за самостояну, нову. Въ першій статьи були все надужити присяжаніи комисаревѣ Вѣнцковскому, а въ другій говорится о надужитяхъ вѣзгалѣ, а о Вѣнцковскѣмъ згадуєсь лишь при концѣ. А вже навѣтъ коли-бъ статья була повтореньемъ сконфискованой, то нема въ нѣй переступленія закона, бо редакція подала только факты, звертаючи на нихъ увагу вышнихъ властей. Тутъ не може бути поруганія комисаря: той скорее сповняє поруганье, хто нарушає законы, анѣжъ той, хто выкрыває надужити. Обжалованій просили о переведенье доказу правды, але трибуналъ одмовивъ, отже вы, пп. присяжніи, не маєте причини думати, что факты, наведеніи въ дописи суть неправдиві. Если-жъ они правдиві, то нема причини засуджувати, бо за правду не саджають до криминалу. Впрочемъ о наружѣ не може бути бѣдѣдѣ: въ цѣлой статьи суть только факты безъ всякихъ комментариевъ. Що-до друкаря, то той уже зовсѣмъ не має за что бѣдѣчати: онъ не має права бути цензоромъ редакціи. Наконецъ другій накладъ той статьи не бувъ навѣтъ розширеній, бо були напечатаніи всего 3 примѣрники: для прокураторіи, дирекціи полиціи и намѣстництва, больше анѣ одного примѣрника не выпечатано. Се посвѣдчатъ делегатъ прокураторіи, котрый приходивъ конфискувати. — Дѣяточно выставленія жандарма Шмідта на поругу, подѣбитъ оборонецъ, что сама ц. к. прокураторіа одступила бѣдѣ повинны обжалованія, побачивши зъ зѣзнанія свѣдѣвъ, что жандармъ дѣйстно бивъ Кухарского. Если-жъ доказанныи есть факты, что жандармъ бивъ Кухарского, то зъ того выхотитъ также логичные заключенье, что жандармъ, побиваючи невинныхъ горожанъ, усуваючи при томъ свѣдѣвъ, не достойный бути въ австрійской жандармеріи, а до такихъ жандармѣвъ може бути мѣсе въ Болгаріи, межѣ тамошними палочниками, т. е. жандармами, что ходятъ въ палками. Саме то выраженье о жандармѣ Шмідтѣ було-бы лише тривіально, если-бы фактъ не бувъ правдивый. Фактъ, что жандармъ нарушаючи законы о домашнѣмъ правѣ и личной свободѣ, зыває Кухарского до дому войтъ, нѣбы-то для оглѣданія, коли Кухарскій приходитъ, выгнає зъ комнаты словами „марш!“ двоухъ сельян и войта а потому бѣе Кухарского, — може выставити того жандарма хибѣ на публичне сожалѣнье. До того въ статьи не було сказано, что то бувъ Шмідтъ, лише вѣзгалѣ жандармъ. Законъ wymagaє, чтобы выставленій на поругу бувъ такъ представлений, чтобы его разаръ можна познати. Тутъ того не було. Въ §. 491 з. к. сказано, что лише тогда можна обвиняти когось за выставленье на публичну поругу, если се сталося безъ наведенія фактѣвъ. Тутъ розправа выказала факты. Впрочемъ цѣла статья „Самоволя жандарма“ була написана не насѣмьливо, але поважно, и хто перечитавъ ея, не мѣгъ смѣятись, а только сожалѣти. Жандармъ, что має стерегти законѣвъ, не смѣе нарушати ихъ: болно ему переступникѣвъ арештувати, але бити ихъ не болно. П. прокураторъ сказавъ, что Кухарскій бѣдѣ жандармского „штуркнул“ не напущъ, але жъ законъ не позволяє жандармамъ навѣтъ „штуркати“. И той жандармъ приходитъ сюда спасати свою честь! Вы, пп. присяжніи, оправдаєте обжалованныхъ и тымъ дасте выражъ, что стоите въ оборѣнъ свободного горожанина.

Заступникъ прокураторіи не забиравъ голосу въ-друге, то жъ председатель трибуналу зреаумувавъ судіямъ присяжнымъ хѣдъ розправы — и они удалѣли на наряду.

По 1½ годинній нарадѣ бѣдчитавъ судіи присяжніи дѣдичъ Стан. Старжинскій вердиктъ:

Пелехъ (10 голосами противъ 2) виненъ въ оставленіи на поругу жандарма, а Марковъ (9 голосами противъ 3) виненъ въ повтореніи скончавшейся статьи. Пухиря признано виновнымъ.

На основѣ того несподѣянаго вердикту трибуналы засудили: Пелеху на три дѣя арешту або 15 ар. гривны, а Маркова на два дѣя арешту або 10 ар. гривны. Кромѣ того отягчено въ кавціи "Черв. Руси" 60 ар. на убогихъ мѣста Львова. Низкій вымѣръ кары умотивувавъ трибуналы тымъ, що Пелехъ не бувъ доси караний и що "дѣлавъ подѣ вражѣннємъ факту жандармскон самоволы", а Марковъ такожъ не бувъ доси ще караний за переступленіе закона прасового.

Засудженіи заявили, що до трехъ днѣвъ заявлять, чи внесуть жалобу неважності.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Вчера розпочалися засѣднія рады державной при досѣдѣ маломъ числѣ пословъ; особливо мало явилось пословъ изъ Галичины. Заразъ по открытіи засѣданія предложено правительствомъ: проектъ закона о закупкѣ земли въ Галичинѣ за гроши, який оно одержать за выкупно права пропанаціи въ доменахъ галицкихъ; законъ о есконтованіи вараанта въ публичныхъ складахъ абжевыхъ австро-угорскій банкомъ; провизорный бюджетъ на першій кварталъ 1890 р. и т. д. Министръ Дунаевскій предложивъ своею экспозе финансове, котре такъ представляется:

Загальніи потребности на 1890 р. выносятся 545,475,660 ар. а на то есть покрыты въ сумѣ 546,418,477 ар.; надвыжка выносятся отже: 942,817 ар. Загальніи потребности на 1890 р. въ поровняно въ сегоднѣшнихъ сумѣ вышій о 542,975 ар. На спольніи выдатки обохъ половинъ державы потреба 99,767,539 ар.; министерство дѣлъ внутреннихъ потребности о 313,443 ар. больше якъ сего року; министерство краевой обороны о 3,188,341 ар. а именно на нове устроенье, на покликуваніе и въправы резервистовъ запасныхъ, на абзбѣшеніи кошту амуниціи и т. д.; министерство просвѣты выказуе также болѣшій потребности о 367,851 ар.; министерство финансовъ о 549,763 ар. болѣше; министерство торговли о 7,767,150 ар. болѣше а то въ наслѣдокъ кредиту 2,300,000 ар. на будову желѣзницъ Ясело-Раштвъ и жадава 2,906,000 ар. для желѣзницъ котріи перейшли въ зарядъ державы. Збѣдѣшній потребности показуются же въ етатѣ министерства рѣшничества о 223,414 ар. въ министерствѣ справедливости о 112,810 ар. и въ етатѣ пенсійномъ о 370,905 ар. — Доходы въ податку бѣдъ горѣвни и цукру суть выставленъ въ бюджетѣ въ тѣмъ самыи высотѣ якъ въ минувшій роцѣ. Результатъ продажи тютюну за три першіи вѣртажи 1889 р. показуе, что доходы поволи обидосятся.

Замкненіе рахунковъ за 1888 р. выказуе въ выдаткахъ 546,927,974 ар. въ доходахъ 513,692,531 ар. Недоборъ выносятся отже ар. 33,235,443 а въ поровняно въ преиманованымъ ведомамъ о 8,738,727 ар. болѣше. Сю надвыжку въ недоборъ посягае министерство финансовъ часонымъ переставленіемъ доходовъ податку бѣдъ цукру а то въ наслѣдокъ новой системы податковъ консуційныхъ, котра почала обавязувати бѣдъ 1 сѣрнія 1888 р. Показаніи податки бѣдъ цукру въ преиманованіи за 1888 р. обясненіи обѣда давной системы, то показався въ фактичныхъ доходахъ зъ того податку недоборъ въ сумѣ 22,754,248 ар. За то ишій позиція въ бюджетѣ показався о 15,365,521 ар. користишійшамъ а недоборъ покрыто по болѣшій части запасами казовымъ, котріи выставили же на покрытие кредитовъ додатовыхъ, назначенныхъ назапомогу для краѣвъ потерпѣвшихъ бѣдъ неурожаивъ.

Министръ финансовъ доказувавъ бѣдакъ, что положеніе экономичне чымъ разъ болѣше польппашае а напоследокъ заповѣвъ численіи реформы финансовъ а именно на поли постѣйныхъ податковъ. Въ тѣмъ цѣли предложитъ правительствомъ незадовог проектъ закона, котрого задачей буде роздѣлѣти справедливѣше тягаръ податковъ и принести болѣшу тымъ, что доси були за надто оподаткованъ а передовѣшмъ бѣдѣшійшамъ контрибуентамъ. Въ тѣмъ цѣли мае бути заведенъ прогрессивный податокъ особово-доходовой въ звязи зъ частковымъ переобразованіемъ податку зарбкового.

По сѣмъ поясненію министра финансовъ наступили членскіи интерpellаціи. Пленеръ и товаришъ запытували, яке становище думае заняти правительство супротивъ державно-правныхъ жадавъ Чеховъ, який порушено въ чешскѣмъ соймѣ. Чи правительство не думае ставити тымъ жаданямъ олоду и чи оно все ще хоче ставити опѣръ жаданямъ Нѣмцѣвъ въ Чехахъ? Рихтеръ запытувавъ, що спонукало правительство до заведенія умундурованія урядникѣвъ и що зрѣбитъ правительство, чтобы сирава умундурованія не дѣталася въ руки спекулянтѣвъ, лишь чтобы вышла на користь дробнымъ промышленнымъ? Русъ запытувавъ правительство, чи оно не хотѣло бы урядникамъ ажъ до VIII. ранги признати навшалье на справленіе и за збужженіе мундурѣвъ? Шаршмидтъ интерpellовавъ въ справѣ полѣшениа судебъ въѣвъ и сирѣтъ по урядникахъ и слугахъ державныхъ; Менгеръ въ справѣ выконаваній принципѣвъ до закона о податку бѣдъ горѣвни; Магъ пытавъ, чи правительство знае о тѣмъ, что декотріи желѣзницѣ не даютъ своимъ урядникамъ готѣвки лишь кветы на артикулы консуційныхъ? — Слѣдующе засѣданіе назначено на пятницу.

Вѣсть о димисіи намѣстника гр. Баденіого есть поныи безосновна, але що становище его есть захитане, о тѣмъ, здаеся, нема и сумнѣву. Вѣсти о димисіи гр. Баденіого мусѣли въ Вѣднѣ нарѣбнѣти богато шуму, коли ажъ такіи повѣурядѣи газетъ, якъ Politische Correspondenz и Presse мусѣли ихъ дѣментувати. Вѣсти тѣ — каже Gaz. Narodowa — не були такъ смѣшными, якъ они выдалисѣ Сзас-ови, а на всякій случай не такъ смѣшными, якъ той судѣ въѣдѣнского корреспондента Сзас-у, котрый старався представити ихъ смѣшными читателямъ станычяковскаго органа. Що становище гр. Баденіого есть дѣйствително захитане, выходить также и зъ телеграмъ, яку одержавъ Dzien. Pol. изъ Вѣднѣ, котра не дѣментуе безпосередно димисіи гр. Баденіого, а каже лишь: "Вѣсть о змѣнѣхъ въ Галичинѣ въ тѣмъ формѣ, мовѣ-бы то Дунаевскій на случай димисіи мавъ стати намѣстникомъ Галичины, есть зовсѣмъ безосновна".

Въ конференціяхъ прозводирѣвъ правницъ, котріи обдѣлывались подѣ проводомъ гр. Гогенварта, брали участь: зъ чешской стороны Рихтеръ, гр. Киньскій и Цайтгаммеръ; зъ польской стороны Яворскій, Чарторыйскій и Бобжаньскій; зъ клубу Гогенварта кромѣ самого предѣдателя же и члѣны Клячъ, Катрайхъ и Найнеръ; зъ давного клубу Лихтенштайна гр. Брандисъ, Фуксъ, Карлонъ и Доблягаммеръ. Результатъ нарядѣ представляе урядове справозданіе въ Pol. Corr. такъ: "Проводирѣвъ правницъ зѣшлись були вчера и нынѣ (въ недѣлю и по недѣлю) на наряду и показалося, что межа всѣмъ фракціямъ правницъ есть поныи згода якъ что-до пониманія теерѣшней ситуаціи политичной, такъ и что-до дѣяльности обидѣхъ теерѣшней сѣси парламентарной." До Politik пишуть зновъ зъ Вѣднѣ такъ: "На подѣставѣ автентичныхъ информаціи доводимо, что стирійскій Нѣмцѣ-консерватисъ ставляе жадава, котріи выходить по-за объемъ того, что другіи группы правницъ могутъ дати. Стирійскій консерватисъ нѣмцѣдѣ будутъ отже мусѣли дѣступити бѣдъ деякихъ своихъ далеко идущихъ жадавъ, коли хотѣть, чтобы другіи партіи правницъ ихъ подѣирали. Въ вругахъ правницъ вкаують также на якус параллельность межи кривою въ Долитавчинѣ а кривою въ Угорщанѣ а мѣрѣдѣишій лица правницъ доказуютъ, что мисія Тиссы розбавляе. Наколи-бъ Тисса бувъ змущенъ уступити, то мѣрѣдѣишій сферы старались бы поставити на чолѣ угорскон державы такого мужа, котрый бы мавъ взгляды на обидосяны въ Долитавчинѣ и не выступавъ-бы противъ нихъ." До Reform-ы доносѣтъ зъ Вѣднѣ, что проводирѣвъ польского кола дѣмалгае на конференціи залагодженія справы наемизаційной послѣ бажанъ краю, але правительство ставитъ труднѣости.

Цѣсаръ вернувъ вже зъ Гедели до Вѣднѣ а зрѣбивъ заразъ визиту данскѣй парѣ королевскѣй, котра перебувае теерѣшнѣе никогавъ въ Пенцинѣ у княгинѣ Кумберландскѣй. Передъ своимъ выѣздомъ зъ Угорщины принимавъ цѣсаръ на довѣшій аудіенціи президента министерствъ Тассу.

Гр. Кальновъ бувъ онѣгоды на довѣшій аудіенціи у данского короля, котрый обѣда реизатувавъ министра и перебувъ у него довѣшій часъ.

Зъ Петербурга доносѣтъ, что тамъ занедужало на якус нову епидемичну недугу, звану "выношеніемъ" — обѣда другіхъ на корѣ ажъ 150,000 особѣвъ а мѣжъ тымъ также и царъ и кѣлька членѣвъ царской родины.

Вже бѣдъ двѣхъ лѣтъ занимаеся русіеке правительство проектомъ реорганизаціи русіекой флоты. Министръ маринарки предѣжывъ бувъ ще тамъ-то року проектъ, обѣда которого флота русіекая мала буги подѣлена на дивизіи, чило ескадръ мало буги збѣдѣшено, але за то мала буги зменшена задога. Проектъ сей — якъ теерѣшнѣе доносѣтъ "Петербург. Вѣдом." — бувъ зновъ предметомъ ро-сѣду; але чи проектъ сей савѣцціованѣо чи бѣдѣшено, згадана газета о тѣмъ нѣчого не каже. Загальну увагу звертае лишь то, что прася русіека стала бѣдъ якогось часу дуже голосно дѣмалгати того, чтобы правительство въ вѣду теерѣшней ситуаціи межнародной дѣла болѣше о забезпеченіи черноморского побережа; може отже буги, что новіи рѣшѣды сего проекта реорганизаціи флоты стоять въ звязи съ справѣо укрѣпленія черноморского побережа.

Нѣмцѣй газетѣ стали бѣдъ якогось часу доказувати, что становище Побѣдоносцевѣвъ а есть захитане а то нѣбы въ наслѣдокъ якойс брошюры, котру выдавъ курляндскій пасторъ Дальтонъ противъ Побѣдоносцевѣвъ, и что въ писемѣхъ Побѣдоносцевѣвъ, котріи лишався по адмиралѣ Хрестакѣвъ, найдено слова, оскорбляющіи дуже кѣлька члѣновъ царской родины. Всѣ тѣ вѣсти здаются буги безосновны, бо разъ була вже давнѣйше бесѣда о писемѣхъ Побѣдоносцевѣвъ до Хрестакѣвъ, а Побѣдоносцевъ мамо того бравъ участь въ ювѣлейномъ торжествѣ артилеріи въ Петербургѣ, а бѣдакъ подае "Гражданинъ" въ послѣднѣмъ частѣ информаціи, коли Побѣдоносцевъ давъ аудіенціи. Выходило-бы отже зъ того, что Побѣдоносцевъ не бравъ бѣдѣствити, але урядуе якъ и доси.

Причиною димисіи кн. Долгорукого, посла въ Тегеранъ, мало буги то, что онъ мимѣо своей энергіи не умѣвъ перевести въ Персію планѣвъ Россіи. "Новое Время" каже: По именованію кн. Долгорукого посломъ въ Тегеранъ обѣщано собѣ богато, але результатъ показався слабый. Причиною того було, что кн. Долгоруковъ замало знавъ вѣходнѣишій звѣчай а богато члѣствъ на свѣе имя та нахожѣишій шовъ же дуже небезпечного соперника въ особѣ англійского посла Дримонда Вольфа. Становище Россіи въ Персіи не сѣрѣнялося отже анъ трохи бѣдъ часу именованія кн. Долгоруко-

го посломъ въ Тегеранъ. На мѣсце его мае теерѣшнѣе прийти дуже вѣдобный дипломатъ Битцовъ, дотеперѣшній посолъ въ Атинахъ.

Италійскій министръ войны предложивъ палатѣ пословъ проектъ закона о надзвичайномъ кредитѣ въ высотѣ 17½ миліона лировъ на фабрикацію нового пороха до стрѣлянъ въ фабрицѣ Терніи и зажадавъ 10,6 мил. лиръ на потребности красной обороны. Министръ маринарки зажадавъ позволенія палаты переступить бюджетъ на 1890 о 3½ миліона а то на закупку угля камѣнного и подвѣшѣныа приназначен на закупку амуниціи сумы о 1½ миліона. Палатѣ пословъ мае буги предложена зелена книга въ справѣ болгарскій.

НОВИНКИ

— Вечерокъ общества Рускихъ Дамъ минувшій недѣлѣ удался дуже добре, бо гостѣ зѣшлись до-сыть численно. Однѣмъ предѣдательницѣ общества пѣ-ѣ Яновской о становищіи женщинъ въ сусѣбности и хорѣ "Академическаго Кружка" загаль-но подобались. Въ бѣдѣтѣ були господами мѣжъ иными панѣ: Сивулякова, Старомѣйска, Алексѣвичѣна и дохѣдъ зъ проданныхъ наштѣковъ при-болѣшнѣвъ также фонды товариства. Слѣдующій вечерокъ обдѣдуе дѣя 8 н. ст. грудня въ вели-кой сали Народного Дому.

— Зъ выѣзду краевого. Выѣдѣлъ краевый имену-вавъ краевымъ комисарѣмъ банку краевого Ад-Биджевича а его заступникомъ д-ра Савачка. До головного заряду товариства кружѣвъ рѣш-ничихъ именувавъ выѣдѣлъ краевый своими одпо-ручниками Тад. Романовича и Теоф. Меруновича. По обнятію бюра краевой комисіи промышленной п. Романовичемъ, наступила змѣна еи членѣвъ. Имено-вано членами: кн. Юріи Чарторыйского, гр. Вол. Дѣдушицкого, президента Львова Едм. Мохнацкого, совѣтника намѣстничества Каз. Ласковского, инспектора промышленнаго Навратила, посла Мих. Михалевского, директора касы казначейскаго Зиму, за-ступника директора державныхъ желѣзницъ Вер-бицкого и фабриканта машинъ Льва Зеленецкого. Тымъ способомъ — замѣчае Kurjer Lw. — по разъ першій бѣдъ початку именованія краевой комисіи промышленной будутъ засѣдати въ иѣй практичный руководѣнники и промышленцы, а о се надармо допомогались бѣдъ давна на зборахъ вы-борѣвъ и два разы высказано желаніе о потре-бѣ такой змѣны въ соймовыхъ справозданіяхъ про-мышленной комисіи.

— Подпомогіи голодовъ. Поодинокіи выѣдѣлы повѣ-товъ зажадали бѣдъ выѣдѣлу краевого подпомогіи и позики, чтобы помочь якоу нуждѣ въ своихъ повѣтахъ. И такъ выѣдѣлъ въ Дрогобичи зажа-давъ 40,000 ар. безпроцентовой позики а 12,000 ар. на подпомогіи; выѣдѣлъ въ Перемышлѣ зажа-давъ 12,000 ар. подпомогіи на выконанье публич-ныхъ робѣтъ, чтобы подати зарбѣкъ людямъ; 25,000 ар. на безпроцентовой позики для селянъ а 15,000 ар. для властителей болѣшнихъ посѣло-стей; выѣдѣлъ въ Тарновѣ зажадавъ 10,000 ар. на позику а 1,500 ар. на безвѣротноу подпо-могу.

— Выборы до радѣ громадскихъ въ 30 болѣшихъ мѣстахъ, посла нового закона, майже вже кѣн-чались. Въ Дрогобичи — якъ мы доносили — выборы выпали по гадѣцѣ п. Охримовича и его партіи. — Въ Коломыи, якъ пише Kurjer Lw. кишѣтъ. Голосованье обдѣдуе тамъ за кѣлька днѣвъ, а за той часъ агитувъ ажъ пять комитѣ-товъ, при чѣмъ и староство не дармуе, бо коми-саръ Вайдовичъ явлѣся въ мундурѣ на зборахъ, бере участь въ парадахъ, ставляе внесеныи и вилы-вае на рѣшеня. На одномъ зъ такихъ зборѣвъ адвокатъ д-ръ Циссеръ выступилъ зъ такъ о-строу критикоу мѣского заряду, что рада мѣска, помимо розажѣишнѣхъ увагъ, рѣшила обжалова-ти его о обиду чести.

— На будову руского театру зложили на праздни-ку въ Вѣдриковѣхъ на руки о. Ом. Глѣбовичко-го: панѣ Кадайскѣ зъ Грушки 1 ар. и еи дѣнька панна Ольга Кадайскѣ 1 ар.

— Львовскій выѣдѣлъ повѣтовъ удѣливъ 40 ар. на закупку одежи и обуви для бѣдныхъ школя-риковъ народнои школы въ Бродкахъ, на пред-ставленіе рады громадской, и за сей даръ дякуе мѣсцевый учитель публично на сѣмъ мѣсцѣ.

— Въ Серетѣ на Буковинѣ при выборахъ до ра-ды громадской вывѣзалася велика борѣа помѣжъ интеллигенціею а мѣщанствомъ. Интеллигенція сто-итъ за выборомъ п. Цогорекского, котрый вже 17 лѣтъ есть бурмистромъ, а мѣщане подѣирають кандидатуру пн. Вравбека, касіера повѣтового. Въ агитациі зняли участь также и женщины. Окли-комъ обохъ спорячихъ партій суть слова: гуляш и бриндѣа, перше слово означае сторонникѣвъ ин-теллигенціи а друге мѣщанства. Старостѣ Ортѣн-скій, бачучи, что мѣсцеве жандармерія въ числѣ 14 людей и трехъ стражниковъ скарбовыхъ не вѣснати надзвичайной агитациі, при котрой захо-дили случаи публичного насильства, телеграфично завазавъ до помочи зъ Черновѣцъ войско. До Се-рету прибыло 80 воакѣвъ и затагнуло по улицѣхъ варту. Чтобы перешкодити иниціаторамъ, котріи втыкали картки зъ именѣмъ радныхъ сторонни-камъ обохъ партій, ухвалила комисія голосувати устно и староство а навѣтъ черновѣцке правитель-ство краевѣ не уважалии сего рѣшенія. Тожъ агитаторы явлѣся на способъ и замѣстѣ именъ на карткахъ малюють бѣзнаки, посла котрыхъ мож-на пѣзнати радныхъ. И такъ ключъ означае сю-саря Вебера, колесо малынске мелника Денту, сѣрипка зъ грѣшми богача Ваха и т. п. Въ сѣмъ тыждни закончались выборы въ Серетѣ.

— До повѣтовомъ радѣ въ Золочевѣ выбранный при доповниющихъ выборахъ зъ сѣльскихъ громадъ Иванъ Босакъ, войтъ зъ Ремезовѣцъ.

— За насѣмъ пропанаціи платили въ деякихъ мѣ-стахъ болѣше, якъ въ попереднихъ рокахъ; и такъ въ Перемышлѣ вынаймила пропанаціи спѣл-ка Юновѣ на лицитаціи за 139,000 ар. рѣчно, а въ Дрогобичи вынаймивъ пропанаціи п. Вишнев-скій за 58,000 ар.

— Эмиграція зъ Черногоры. Въ Черногорѣ есть сего року такіи голоды, что правительство мусѣло заключити формальный договоръ зъ Сербіею, что-бы вѣльно буги Черногорцѣмъ проживати зиму въ Сербіи и чтобы не выгнали ихъ зъ-вѣдѣтамъ якъ въ зимѣ минувшого року. Доси за два по-слѣдніи мѣсяцѣ вышлѣли зъ Черногоры до Сербіи чотыри партіи, въ числѣ 6360 особѣвъ.

— Пригода на державныхъ желѣзницѣхъ. Зъ Коро-стенка пишуть подѣ днѣмъ 2 н. ст. грудня: Ни-тъ о год. 2½ въ ночи выѣхавъ поѣздъ товаро-вый зѣ стациі въ напрямѣ до Устрикѣ а подѣ ту хвилю надѣхавъ поѣздъ товаровый зъ У-стрикѣ до стациі Коростенко. Оба поѣзды наѣха-ли на себе при зворотниці, де шини перекрещу-ются, а въ наслѣдокъ того обѣмъ возѣвъ розбѣло-ся и погорѣло, бо въ одномъ була нафта. Такожъ и одна машина розбита. Наставъ великій перепѣ-лохъ, бо кожда бочка зъ нафтоу експлодувала зъ великимъ гукомъ. Домѣвъ на стациі повно, всѣ були-бы погорѣли, если-бъ не сибѣгъ на да-хахъ и енергична помѣжъ жандармеріи.

— Дробніи вѣсти. Цѣсаръ удѣливъ зъ своихъ фондѣвъ запомогіи: для погорѣльцѣвъ въ Ланахъ малыхъ, пов. бобрѣцкого, 200 ар. а громадѣ Олѣ-ша, пов. бучацкого, 100 ар. на будову школы. — Въ Подгеміомѣ, пов. бобрѣцкого, померъ нагле-Тосѣвъ Касѣлевскій, лѣвничій въ добрахъ гр. Ро-мана Потогского. — Въ Станиславѣвъ замкнула полиція посла рѣляціи инспектора промышленнаго три пекарѣвъ: Пайцера, Гесселя и Сайнфельда за-дѣа ихъ неоприятности. — Самоубійникъ, що ки-нувся подѣ колеса вагонѣвъ на дворѣи Кароля Людвика, звався Стан. Шибовскій и бувъ давнѣй-ше въ службѣ желѣзничной. — Въ Коломыи обѣ-кравъ д-ра Сисака, лѣкаря, его власной слуга Ах. Жаборовскій, забравши готѣвки до 700 ар. и вѣксель на 600 ар. — Коло Гайвъ пов. дрогѣ-бичского, убивъ хтось Матѣя Чайку зъ Угорщи-ны, торговельника кожухами, чтобы его обрабу-вати.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Именованія. Намѣстникъ именувавъ: официала рахункового Іос. Мильнера рахунковымъ ревизентомъ, ассистента Мар. Шимоновича рахунко-вымъ официаломъ, а практикантѣвъ рахунковыхъ Мар. Крушинского и Людѣ. Хмуровича ассистен-тами рахунковыми въ департаментѣ рахунковѣмъ галицкого намѣстничества.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдѣнь 3 грудня. Загальне товариство демократичне выбрало своимъ предѣдательмъ посла Кронаветтера а его заступникомъ проф. Бенедикта.

Берлинъ 3 грудня. Въ справѣ креди-товъ на потребности войсковыи дало правительство въ комисіи такіи довѣрочныи поясненія, что и оппозиція не могла противитись. — Посла Köln. Ztg. мавъ Гирсъ сказати Цанкову, что Болгарія есть теерѣшнѣе для Россіи рѣвнодушна и Цанковъ може собѣ вхати, бѣнѣхто его не буде подѣирати.

Вѣдѣнь 4 грудня. На вчерашнихъ збо-рахъ выборѣвъ скликанныхъ пос. Екснеромъ въ Германьскѣ явился антисемитъ такъ чи-сленно, что выбрали своего предѣдателя, кот-рый выступилъ бѣдакъ на трибуну и заявивъ именѣмъ болѣшности, что выборѣвъ не хотѣтъ слухати справозданія такого посла якъ Екс-неръ. Въ наслѣдокъ бурливыхъ сценъ, якіи по-томъ настали, розвизано зборы.

Ріо Янейро 4 грудня. Конституанта зберѣся дѣя 20 сѣчня 1890 р. Сполученій державы повнѣочной Америки обѣщали признати бразилійску републику, скоро болѣшность житѣльвъ за нею заявитьсѣя.

Берлинъ 4 грудня. Вѣсть о небезпеч-номъ занедужаніи кн. Бисмарка не подтвер-джуеся.

О ПОВѢСТКА.

III-тій Выпускъ „Июстрованныхъ Житій Святыхъ“ уже появився, а IV-тій и послѣдній уже въ по-ловинѣ друку.

Предлѣлата та сама, что передѣе була оголо-шена.

Головныи склады: у Львовѣ въ книгарни Ставропигійской; въ Тернополи у о. Игн. Лавицкого; въ Чернівцахъ у о. Волод. Ка-реницкого; въ Станиславѣвъ у п. Стахѣви-ча; въ Коломыи у о. А. Ленского; въ Золо-чевѣ у о. Ив. Гургаля; въ Стрыи въ Рускій Вѣсѣдѣ; въ Подгайцѣхъ у о. Кор. Дудакѣ-вича; въ Токахъ у о. Ив. Хавалка.

ПОДЯКА.

Коли мою жену сѣи весны навѣстила тяжка и скомпликована недуга, а помѣжъ двѣхъ завѣдѣва-ныхъ лѣкарьскихъ знаменитостей полѣзшихъ не при-носѣла, противно силы хорои чымъ разъ болѣше упали, удался я за породою прихильныхъ мѣ-нѣ особѣ о помѣжъ до Вп. д-ра О. Дрималика, лѣ-каря въ Жовкви. Завдяки глубокой учености, до-арѣблѣишій практичѣ, неутомимому старанію и пожерт-вованію удался Вп. д-ромъ Дрималикомъ мою же-ну зъ тяжкой недуги двигнути и въ недѣлѣмъ часѣ привести до повного здоровья. Уважаю про-те за свой обовязѣкъ зложити Вп. докторови при-людну сердечну подяку! Нехай Всевышній щедро нагородѣтъ Твои труды! Нехай слава Твоя ро-збѣдѣся далеко и широко! Жий Вп. Добрѣдѣишій много лѣтъ, чтобы нести помѣжъ страждущей люд-скости!

Чижикивъ, въ падолиствѣ 1889 року.
Петро Радзигевичъ, гр. к. парохъ.

Поручаю купувати по деньгому курсу
Льосы преміові угорскі
Тягнене найближе 15 грудня 1889.
Головна wygrana зр. 100.000.
Також промеси на цілі льосы по зр. 3-75
на половини льос. " " 2-50
до сего тягненя.

Льосы 3% ав. зав. кред. зем.
Тягнене найближе 15 грудня 1889 Головна
выгрana зр. 50.000. — Також промеси на льосы
до сего тягненя по зр. 1-50.

АВГУСТ ШЕЛЛЕНБЕРГ
у Львові
дѣлѣ банковій и контора вымѣны.
Выдавательство газеты львовской „НАДБЯ“;
передѣлата рѣчна на провинцію зр. 1-80.

Ц. к. упр. гал. акційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
продает по курсу деньгому

5% Листы гипотечный

якъ такоже

5% преміовані листы гипотечный

Поручена зъ провинцій выповняе
одворотною почтою безъ провизіи.

2220 120—0

ВЪ СКЛАДАХЪ
Народной Торговлѣ

у Львові, Станиславові, Перемышлѣ,
Тернополѣ, Дрогобычѣ, Коломыи, Стрию,
Скитинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ

продается:

Косы по 40 и 50 кр. (наилѣпшія).
Зъ фабрики братьевъ Шулявичевъ:
Плуги Нр. 1. зр. 7-60, Нр. 2. зр. 11; Ко-
лѣсница зр. 6.
Плужки-оборатки до бульбы въ двухъ
частяхъ 18 зр.
Сѣякари зр. 24 зр. 2948

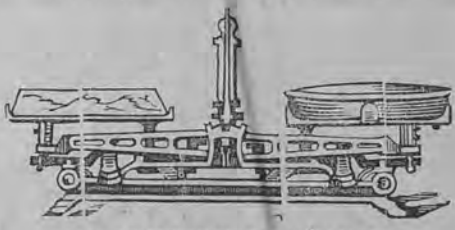
Основана 1860 року

ФАБРИКА ВАГЪ

AUGUST MATEJKA

улиця IV. Gumpendorferstrasse 143

поручае свои ваги децимальны, центезимальны
мостовы, а именно ваги баянсовы

по приступныхъ цѣнахъ.

Накладомъ редакціи Зеркала
вышла

Литографична картина

зъображающа

всѣхъ 16 послѣвъ

членѣвъ руского клубу,

великости великого 4° — всего
200 экземпляровъ.

Достати можна въ редак-
ціи „Зеркала“ по цѣнѣ 25 кр.

(безъ пересылки почтовой).

Часть доходу зъ роз-
продажи признана на

памятникъ для Володи-
мира Барвиньского.

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЪ

во Львові, ул. Коперника ч. 10 або
ул. Шайхохъ ч. 1.

мѣе честь поручити Вч. ПТ. Публ-
цѣ и Всч. Духовенству свою оѣ ро-
ку 1873 истиную

РОБѢТНЮ МУЖЕСКОЙ ОДЕЖИ

послѣ найновѣйшій моды, зъ най-
лучнѣйшихъ товаровъ и по цѣнахъ якъ
найдешевѣйшихъ, упрасляючи яко Ру-
сина, о ласкавій взгляды Впов. П. Т.
Публики и Всч. Духовенства, поруча-
ется ласкавому покровительству.

Всѣ ласкавіи замовленія выко-
нуються въ найкоротѣйшій
часѣ.

2808 11—11

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА

у Львові, улица Краковска число 9.

поручае:

Старіи вина угорскіи лѣпничи и натуральныи вина
столовыи бѣдъ 42 кр. бут.

Знаменитыи Старки, Житниевки, Румъ и Араксъ de Goa.

Старіи Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
зъ лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальныи вина шампанскіи и правдивыи Конякъ
французскіи перворядныхъ домовъ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 зр. 284 103—7

МАЛЯГА БЫЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Одзначенныи на выставѣ гигиеничній оръбнымъ медалемъ за старіи вина.

Маріяцельскіи капль жолудковіи.

знаменито дѣлающіи у всѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣнанныи при браку апетиту, слабѣмъ жолудку, вопи-
ющѣмъ оддыху, киванѣмъ оддыганю, колыбѣ, катаръ жолудка,
газѣ, жовтацѣ, оддыганю и блюваню, болѣу головѣ (если по-
ходить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю
жолудка стравами и напоями. Цѣна флашочки разомъ зъ при-
писомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Центр-розсылка черезъ антикаря Сягъ Brady, Kremsier
(Моравя). 3135 (10—43)

Осторога! Правдивыи Маріяцельскіи капль жолудковіи рѣзно фальшуютъ
и пасадууютъ. — На знанъ правдивости муситъ кожда флашка бутѣи завы-
нена въ червоне запакованье, заосмотрене въ повысшу марку охоронну и
при кождѣи флашочкѣ на приписъ муситъ находити, ще сей приписъ друко-
ванный въ печатни Г. Гуса въ Кромержиу.

Маріяцельскіи
пигулки розвѣдьяющіи.

Одъ лѣтъ уживаніи зъ найлѣпшимъ успѣ-
хомъ при задненю и запорѣ пи-
гулки оддырабляються теперь много-
кратно. Треба тому уважати на повыс-
шу марку и на подписъ антикаря С. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделка 20 кр.,
ролька зъ 6 пуделокъ зр. 1. — Если грошъ приписѣ наперъ до то зъ присыл-
кою вольно одъ оплаты контуе 1 ролька зр. 1-20, 2 рольки зр. 2-20.

Маріяцельскіи капль жолудковіи и маріяцельскіи пигулки розвѣдьяющіи не
суть потайнымъ лѣкомъ. Приписъ есть поданныи при кождѣи флашочкѣ и пу-
делку на способъ ужити.

Маріяцельскіи капль жолудковіи и маріяцельскіи пигулки розвѣдья-
ющіи можна купити: у Львові въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюмен-
фельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколая, Яко ва
Писеса, Ягъ. Рукера, Кар. Схляпникова, І. Венюрскаго, Ари. Раппапорта; —
въ Бѣлѣ у ап. Гросса; — въ Бѣлѣ у ап. Бальбана Мендлицки; — въ
Березанѣхъ у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лобова; — въ Бучачѣ у антикаря
Корина Леликовича; — въ Чортковѣ у ап. Людвика Носса; — въ Давидѣ
у ап. С. М. Траунфельдера; — въ Дрогобычѣ у ап. Айхмилера, П. Парти-
кевича; — въ Галицѣ у ап. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ап. Чер-
ского, Черкаского; — въ Овѣрийѣ у ап. І. Чермериньского, М. Заградника; —
въ Озернахъ у ап. А. Крайновского; — въ Краковѣ у ап. Фел. Вальмана; —
въ Каминѣ Струмиловѣ у ап. Кар. Писеса, Кароля Палевского; — въ
Копичинѣхъ у ап. Редера; — въ Мостѣхъ Великихъ у ап. І. Жолынь-
ского; — въ Мельницѣ у ап. Кроковского; — въ Немировѣ у ап. Предри-
мирского; — въ Олеску у ап. А. Кофера; — въ Перемислянахъ у ап.
Омел. Барановского; — въ Радеховѣ у ап. Ясьевича; — въ Роздолѣ у ап.
Людв. Мерзвиньского; — въ Самборѣ у ап. І. Алексевича, К. Мареша; —
въ Скольчѣ у ап. С. А. Лещковского; — въ Соколі у ап. Евг. Бисочан-
ского; — въ Старѣмъ Мѣстѣ у ап. Ад. Палевского; — въ Стрию у ап.:
Чальбановича, В. Коморовского; — въ Скаль у ап. Адабѣ. Ротальского; —
въ Турцѣ у ап. М. Шюнтна настрѣдѣ; — въ Тернополѣ у ап. Леона Файшмана
и Фр. Ямрутевича; — въ Золочевѣ у ап. Франца Петеша, А. Раппапорта; —
въ Журавѣ у ап. Іос. Л. Томашевского; въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; —
въ Заражѣ у ап. І. Круга; Варязѣ: ап. Ягъ. Кошицѣй; Лопатинѣ: ап.
Ст. Гринфельдъ — а такоже по всѣхъ антикахъ въ Галицѣи.

ВЪДЕНСКІИ МАГАЗИНЪ

„au Louvre“ у Львові

Е. М. Бергфельдъ

плянц Капитульній

ч. 3.

Чудово дешевіи

цѣны сталіи. Найболѣ-
пій выборъ станковъ
тряпковѣхъ кождого
рода по зр. 2-50, 3-20,
4, 5, 6, 8 до 12. Новостіи въ дамскихъ капелюхахъ,
коронкахъ, лентахъ, цѣпкахъ, запасахъ, хусточкахъ
и паньчохкахъ. Великій выборъ ручныхъ робѣтъ и бѣлыи для дамъ и дѣтей. Ве-
ликий складъ нитяныхъ коронковъ, мереканыхъ выкладокъ для дамъ и дѣтского бѣлыи.
Новостіи въ дѣтскихъ суконкахъ и запасахъ по 70 кр., 1-20, 1-80, 3
до 4 зр. Великій выборъ одновѣднихъ дарункѣвъ на Рождѣо и Новый роѣкъ,
доки лишь выставѣе припасѣ.

50 штукъ стѣбнованыхъ шовково-атласовѣхъ колдеръ въ рѣзныхъ крас-
кахъ штука 8-50, зъ атласового напшми 6-20, коняки одъ 1-95, 2-40 до 3 зр.
Всѣхъ дѣтскихъ-кошкѣи обшторонній першѣи величынѣи зр. 1-25, друтии вели-
чынѣи 2-60, найболѣпшій сорта 3-90 зр. Коняи фавиелѣи по зр. 2-20, 2-90, 3-50,
5, 6, 9 до 12 зр., дерки зр. 1-45, 1-80, 2-50, 4 до 6. Коняи до подорожѣи и са-
ней, имитация шкѣры тигра зр. 6-90, 8-50 до 12.

Правдивыи всѣхъ дѣтъи фавици и портѣры (все по парѣ) зр. 3-75,
Марокко-фавици зр. 4-20, Требизонда-фавици зр. 4-75, Вагдадѣ-фавици зр.
4-50. Джутѣи портѣры (2 половинѣи), 1 драперія, 1 амбрасса, все разомъ зр.
1-75, въ лѣпшѣмъ родѣ зр. 2-20 до 2-90, до того одновѣднихъ гарнитуръ скла-
дающѣи-ся зъ 2 капъ на дѣвка и скатерти зр. 4-40 до 6-50. Комяетній припа-
сованій бѣлыи серпанковѣи фавици (Brüssel) на цѣлѣи око зр. 1-90, 2-50, въ най-
лѣпшѣмъ родѣ зр. 3-50 до 6. Великій салыновѣи коври и дѣтскѣи коври зр.
4-10, 4-80, 6-50, 7-50; англійскіи стрижени одъ зр. 8-60 и выше. Останки ход-
ника 8—12 метр. цѣлыи останки 2 зр. до 4-50.

Оддытъ коври, кофѣи, колдеръ, ковриковѣи и показовѣхъ предметѣвъ
мѣстѣи на повѣрѣи. Экспедиція филиална у Влди при ул. Rothenthurm-
strasse Nr. 37. Замовленія зъ провинцій за поставкою або попереднимъ при-
сланѣмъ грошей. Иллюстрованныи цѣнники товарѣвъ выслаѣе на провинцію
даромъ и оплатно.

32653

Зъ глубокии повѣнѣнѣмъ

Магазинъ „au Louvre“, планц Капитульній у Львові.

Ц. к. придворна лярня звонѣвъ

П. ГИЛЬЦЕРА въ Винеръ-Найштадтѣ

поручае до замовленъ звонѣвъ и гармонійныхъ
складѣвъ всякои величынѣи и голосу. Гарантія за
певный голосъ кождого
звона, чистый гармонійный
акордъ складу и за най-
лѣпшій металл. Монтованъ
звонѣвъ головами зъ нова-
ного зѣлза, черезъ що мо-
жна звонами дуже легко
звонити. Припорученія спо-
вляються якъ надскорѣи,
точно и дуже дешево при
найвыгодѣйшихъ усло-
вѣяхъ заплати.

Одзначенія: Золо-
тый грѣтъ заслуги зъ ко-
роного за поене заслуги дѣланъе Выстава вѣдѣнскѣи 1873 р., два медалѣи
за поену за складъ звонѣвъ для вѣдѣнскѣи Volkskirche 260 сотиарѣвъ
ваги. Выстава промислова у Вѣнѣи 1880 р. золотыи медалѣи.

Заложена 1838. Доставила 4640 звонѣвъ, 1,232,800 кильогр. ваги.
Зъ сего до Вѣды для 22 церквей 89 штукъ звонѣвъ 81,270 кильогр.
ваги разомъ и 2 звонѣи до годишникѣвъ для нового ратушы 3345 кил. ваги.

Гармонійныи складѣи до закритѣи зъ 4 звѣнками по 25 зр.

Гармонійныи складѣи до престолѣвъ зъ оильными и голодонныи
звѣдочками. 2736 12—12

Зъ атыпки: 1 складъ зъ 4 звѣнъ по 14 зр., зъ 3 ав. по 11 зр.
Зъ мостѣи: 1 складъ „4 „ „ 10 „ „ 3 „ „ 8 „

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае

знаменитыи **МЫЛА** до мыты лица, рукъ и купелѣи,

одзначенныи 10 медалѣи заслуги и двома дипломами признанъи.

зр. кр.

МЫЛО найдобѣрѣйше до го-
лѣи бороды 25

МЫЛО МПДАЛОВЕ, дуже
пѣнѣе 10 кр. 20 и 25

МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣлѣ до
рукъ 10 кр. и 20

МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6,
12, 18 кр. 20

МЫЛО ГРИСКОВЕ, знамените
до лица и рукъ 40

МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робити
пѣншоу, гладкою и знаменито
чистити шкѣру 30

МЫЛО ЗЕЛѢОВЕ, одержуеся че-
резъ згуєсєнєе соку ростлѣи
ароматично-живичныхъ, зна-
мените 25

МЫЛО ПИЖМОВЕ, мѣе дуже
привыный пѣнжовый запахъ 30

МЫЛО ПАЧУЛОВЕ, привыного
запаху, мѣе великий покупъ 30

МЫЛО РОЖАНЕ, найдобѣрѣй-
ше 40 кр. и 80

МЫЛО зъ ШПИЛЬКОБЪ СОСНО-
ВЫХЪ, привыне въ ужитю,
успѣшно хоронити шкѣру одъ
лишавѣи и выкидѣи 30

МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чи-
стити шкѣру, робити ея бѣ-
лою и вѣжною 40

МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуваѣ
веснянки, осмалєни одъ сонци,
лицѣи робити свѣжымъ и бѣ-
лымъ 60

МЫЛО ГИГІЕНИЧНЕ, одзнача-
еся товстѣи, велми пѣнѣе
и выключно приладжене до лица 50

МЫЛО РИЖОВЕ, уживаєся,
щѣбъ зробити шкѣру на лицѣ
пѣншою и бѣлою 60

МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣлѣ,
легко пѣнѣи, знаменито чи-
стити шкѣру и хоронити одъ
прищѣвъ 30

2529

Набути можна у Львові въ алыныхъ торговляхъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улица Галицкѣи рѣвъ Валюи. Въ флякѣ: въ Краковѣ
Суконникѣи ч. 20 и въ Червоныихъ Ринокѣи ч. 2, а такоже у всѣхъ
перворядныхъ торговляхъ и антикахъ

ВРИ-

твы правдивыи швайцарскіи ан-
глійскіи, мыльнички, ремѣнцѣи и
мраморки до острєи, мыла,
2537 пензлѣи т. п.

поручае найдешевѣе

магазинъ товарѣвъ модныхъ, бѣлыи
мужеского, товарѣвъ галантерей-
ныхъ, выробѣвъ рукавичничихъ,
парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛЯНГЕРНѢВЪ

у Львові ул. Галицка ч. 10

Цѣнники на жаданье даромъ.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѣдъ знаменѣмъ

„СИРИУСЪ“

у Львові, Хоружина ч. 22

оручае добру и выдатну каву спро-
падену безпосередно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки полудневои.

Коштуе у Львові;

1 кильо 1-90 зр.

кава палєна 1/2 кильо 1-20 зр.

на провинціи:

4%, кильо 9-60 зр. Франко.

Оддырателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовѣи тѣхъ
родѣвъ кавы, котрой одо-
пують иншѣи пѣдъ назвою
мого знамени. Сироважную ка-
ву просто одъ продуцентѣвъ, що
може доказати, и продаю ея най-
менше о 20% дешевѣе якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣи Триѣстѣи мож-
на достати каву вѣже лишь зъ че-
твертои руки, а то для того, що
продуцентѣи спрѣдає гуртовникова
на мѣсцѣ, тои знову гуртовникова
въ Европѣ, одъ тѣхъ купуєе кома-
سیونеръ; а одъ него зѣе купѣи и
то звичайно не просто, але черезъ
агента вѣрѣвѣе або подорожню-
го. Впрѣчѣи може кождѣи самъ
переконатися, чи достанѣе до нѣде
до той цѣны таку каву якъ моя
до до якостѣи и смаку. 2227 (56—?)

поручае

1 трикотѣиый вафляникъ фляцелѣиый
и 1 такий потагачѣи разомъ зр. 2-75
те саме для женщинѣи 3—
кафляники для дѣтей зр. 1—1-50

Посередничати при замовленю

I. oestr. Handelsaunkunfts-Bureau

3175 in Brünn. (22—30)

Подѣ гарантією!

Нема пѣчо лѣпшого

Француску Масу

помосгову

до запусканя твердыхъ або
мѣккихъ помосѣвъ

одинокій складѣ:

Алоисіи Гибнеръ Львові

ул. Кароля Людвика 13.

СТАЛУ ПЛАТНЮ

и провизію плячу за посеред-
ничтво въ продажѣи на ратѣи
законно дозволеныхъ льосѣвъ.

Wechselhaus H. Fuchs,

Budapest, Franz Deakgasse 12.

3232 (9—10)

При закуплѣи товарѣвъ просимо покликуватися на нашу часосиць.

Выдавецъ и оддытальныи редакторъ **Ивѣнъ Белѣи.**

Плѣтѣи въ фабр. Чордылєи.

ДѢЛО

Выходить у Львові щодня (крімъ неділей і рушій свят) з 5-ої годиною по полудні. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ повѣстей“ выходить въ вторникъ, а въ вторникъ и пятницу на перемену разомъ въ Дѣло.

Предплату и нисераты принимаютъ: У Львові Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара пошта). У Відня M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и нисераты платитъ у Львові.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокъ

въ Австрію: на цѣлый рікъ . . . 18 зр. на цѣлый рікъ . . . 24 зр. на півъ року . . . 9 зр. на півъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цѣлый рікъ . . . 16 зр. на півъ року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереженнє. — Редакція неопечатаній вѣстей бѣдъ порта

Поодинокое число копій 8 кр. а в.

Оголошенія принимаютъ по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ стрічкою печаткою, въ рубр. „Надбавленє“ по 20 зр. а в.

Подати числятся по 10 кр. бѣдъ стрічкою.

У Львові д. 23 падолиста (5 грудня) 1889.

Въ вѣдѣнскій радѣ державній проявилася. Ворожбы о уступленіи гр. Таффе, виглядаю о розв'язанню палати послѣдъ поки що не оправдалися. Кабинетъ долитавскій має заперечену більшість за собою и ермивного „примирена“ народѣ австрійскійхъ продовжено життє въ найгіршій случаю ще на одинъ рікъ.

Механікомъ, що великими заходами склеивъ більшість парламентарну и не допустивъ до зміни положення, явився гр. Гогенвартъ. Онъ взявъ починъ до скликання заступниківъ клубѣ правихъ и центра, згромидивъ ихъ и вплинувъ на нихъ о стѣлкѣ, що поодинові клубы опустили де-що изъ своихъ надмірнихъ жѣдань, а въ виду грозы, щобъ верховодство въ радѣ державній не вернуло назадъ до Нѣмцѣвъ либеральныхъ, наклонивъ ихъ до дальшої солідарности.

Палата послѣдъ рады державной буде отже виглядати по давньому, доки политичній, національній и подекуды соціалній змаганя не вывернуть горѣ дномъ сей штучнои лѣпки. Давнійша більшість, прозвана автономичною а на дѣлѣ давляча меншости національній, — більшість, прикрашена змаганями консервативно-клерикальними, а може и реакційними, — та більшість буде и на дальше кермувати хатнимъ кораблемъ внутрішньої политики Долитавщини.

Хотя нарады проводивъ поодиновіхъ клубѣвъ одбувалися въ великій тайнѣ и нарадѣ ще не звѣстно, за яку цѣну клубы правихъ и центра зобов'язалися підпрати себе взаємно и вти рука объ руку зъ собою, то мимо того повурядова праса рознесла вже для кабинету гр. Таффего одраду вѣсть, що ситуація уратована и що „буде, якъ було“.

Въ виду того не бѣ рѣчи буде, наколи ситуацію теперішню представимо собі чинами.

Теперішня більшість палати послѣдъ рады державной зложена зъ такъ званою правихъ и центра. Тѣ двѣ сторони одновили давнійшій союзъ мѣжъ собою и стануть оплотомъ противъ опозиційнои лѣвиці.

До правихъ належать три клубы: клубъ польскій, зложений зъ 56 членѣвъ, клубъ чеській, зложений зъ 64 членѣвъ (56 старо-Чехѣвъ и 8 молодѣ-Чехѣвъ) и клубъ рускій, зложений зъ 4 членѣвъ (госолъ Вас. Ковальскій належить, якъ звѣстно, до клубу Коронинього и веде политику на свою руку). Правиха числится отже 124 членѣвъ.

Центръ палати послѣдъ складаєтсѣ зъ чотирохъ клубѣвъ, именно: зъ клубу гр. Гогенварта, або правого центра; клубу Лихтенштайна (нивъ осиротѣлого, бо кн. Алойс Лихтенштайнъ зложивъ мандатъ посольскій), або центра властивого, клерикального; клубу Коронинього, т. е. центра мовѣ-то либерального и клубу трентиньского. Однакѣжъ не всѣ тѣ клубы суть одноцѣлній и оживленіи однимъ и тымъ самимъ духомъ, а вже въ аспираціяхъ своихъ розходяться значно.

Клубъ Гогенварта, примѣромъ сказавши, складаєтсѣ зъ 34 членѣвъ, але въ нѣмъ сидить 10 слов'янищъ, що бажають слов'янського корольства, зложеного зъ Краины, Карантія, полудневої Сирія и Истрія; сидить 10 Хорватѣвъ зъ Далматіи, що бажали-бы одлучитисѣ бѣдъ Долитавщини и вразѣ зъ Хорватією оснувати корольство иллірійске; сидить 6 Румунѣвъ за цѣну гегемоніи надъ Русинами буковиньскими; сидить вѣкони и 8 клерикальнхъ Тарольцѣвъ.

Клубъ колишній Лихтенштайна числить 17 (давнійше 18) членѣвъ и въ нѣмъ засѣдає 6 духовнихъ, 5 селянъ и 6 свѣтскихъ клерикальнхъ, а всѣхъ одушевлєна одна мысль вѣроисповѣднои школы народнои.

Клубъ Коронинього числить 11 членѣвъ, приязнихъ нинѣшньому правительству, нѣбѣ крыху либеральнхъ, але зъ прикраскою италіянською, безъ всякои програми. До сего клубу входять и пос. сов. Василь Ковальскій.

Клубъ трентиньскій числить 6 Италіянцѣвъ, котрыхъ головнимъ стремлєньємъ

єсть одорвати полудневий Тироль бѣдъ півнѣчного нѣмцего Тиролю и управлѣти собою автономично.

До центра можна такожъ зачислити якъхъ 19 членѣвъ „дикихъ“, Цаллингера, Линбахера и кѣльканацѣхъ аристократѣвъ, ходячихъ самопастъ, а тымъ самимъ безипрограмовыхъ.

Якѣ тенденція и аспирація оживляють правиха, то звѣстно всесторонно. Клубъ делегація польскіи стремить до гегемоніи въ Галичинѣ, торгую теперѣ видеминизацію галицєу, а не спускає зъ ока розширення автономіи польскои зъ шкодою Руси и радѣ бы по можности — якъ сказавъ посолъ Бѣжиньскій на послѣдній сесіи сеймовій — розширити тую автономію чи независимість на полє финансовѣ краєвыхъ. Чеській клубъ зновъ фантазує заєдно о своїмъ державнімъ правѣ и о сполученю Чехіи, Моравіи и Шлеска въ одну политичну и на свѣрѣ автономичну цѣлѣсть.

Правиха зъ центромъ (взявши и „дикихъ“ въ рахунокъ), числится 211 членѣвъ и то єсть та більшість, на котрій опираєтсѣ кабинетъ гр. Таффего, або котра держить гр. Таффего при кермѣ.

Противъ сен більшости стоить нѣмцка лѣвица зъ 142 членами, котра въ меншихъ справахъ вправдѣ розходиться мѣжъ собою, але въ справахъ есенціональнхъ становить одну одностѣпну опозицію противъ нинѣшнихъ внутрішньої политики гр. Таффего. Її идеаломъ єсть на око такъ звана Reichseinheit, але на дѣлѣ стремить она до централізму нѣмцего зъ прикраскою либерализму, демократизму, поступу, а навѣть жидѣвства.

Мы нарочно пояснили то угрупованье палати послѣдъ рады державной, подали потрібній до того часа и навели програми поодиновихъ клубѣвъ, щобъ читателямъ нашимъ дати вѣрный образъ ситуації, яка въ недавній часѣ зложиласѣ, а котру спонукаєтъ кн. Лихтенштайнъ своимъ уступлєньємъ зъ послѣдья.

Ситуація була досить непевна. Гр. Таффе почисливъ вѣрнихъ своихъ и ему здавалося, що вѣрними лишилось ему 56 послѣдъ польскихихъ, 56 послѣдъ старо-чеськихъ, 34 зъ клубу Гогенварта, 11 зъ клубу Коронинього и 6 зъ клубу трентиньского, — разомъ 163 членѣвъ. Гр. Таффе не довѣрявъ пару посламъ рускимъ, 8 молодѣ-Чехамъ, 19 „дикимъ“ яко неспівнимъ и безипрограмовимъ; не довѣрявъ при тѣмъ и 17 посламъ зъ клубу Лихтенштайна, котрий чувся обидженимъ до живого тымъ, що правиха и центръ обдвинули на послѣднихъ сесіяхъ рады державной провѣть закона о школахъ вѣроисповѣднхъ. Разомъ було непевнихъ послѣдъ 47, а наколи бѣ они скотѣли въ цѣлѣсть перейти до опозиції, то опозиція та (142 + 47) була-бы ваяла рѣшучу перевагу.

Плагодити гнѣвъ клубу Лихтенштайна, выведеного більшостию въ поле, а при тѣмъ приборкати до себе молодѣ-Чехѣвъ та деякихъ „дикихъ“, сторгувати при тѣмъ цѣну солідарного поступованя всѣхъ клубѣвъ більшости — отсе була задача Гогенварта и бѣтъ выважався зъ неѣ щасливо. Поодинові клубы опустили де-що зъ своихъ аспирацій далеко сягаючихъ, клубови кн. Лихтенштайна зродилося имовѣрно надѣю на часткове полагожденє внесенє о школахъ вѣроисповѣднхъ — и лѣтянка стоить нинѣ готова на услуги кабинету.

О скѣлько несуть вѣсти, що при тыхъ взаимныхъ торгахъ Поляки выторгували полєкнхъ въ справѣ оподаткованя спиритусу, а Чехи зажадали санцій для ухваленыхъ на своїй послѣдній сесіи сеймовій законѣвъ о урядовімъ языкѣ въ урядахъ автономичныхъ. А що жъ при тыхъ торгахъ зыскавъ клубъ рускій, що стоявъ досѣ вѣрно при правихи? — спытає народъ рускій. Оповідѣ проста: нѣчого! Клубъ руского навѣть не кланяно до нарадѣ проводивъ правихъ и центра. Она пересѣдѣнѣ, що клубъ сей не зрѣвъ ніякои диверсіи, бо дотѣрѣшна єго политика була, зъ вымакою кѣлькихъ спозиційныхъ уступлєнь пос. Озаркевича при розпраньхъ бюджетовыхъ, на свѣрѣ львівськои для псеждѣры примирєня. Була она львівською, хочъ нардѣ рускій стоить въ опозиції до кабинету гр. Таффего, и опозицію тую ясно зазначує бѣдъ нинѣ устами своихъ послѣдъ, якъ въ

давнійшіймъ такъ особливо въ новѣмъ соймѣ. Більшѣсть рады державной зробила рахунокъ безъ триміліонного народу руского, мовѣ-бы бѣтъ бувъ выпатый зт-пѣдѣ конституції австрійскои або не належавъ уже до Долитавщини.

Однакѣжъ журитсѣ тымъ — мы не потребуємо. Противно, мы навѣть гратулюємо гр. Гогенварта до тої штучи. Тымъ же красше выяснилось положєнє наше и мы не маємо потреби оддаватися якимъ-не-будѣ влюзіямъ на будучє, дѣзнавшись, що більшість рады державной адумала собі перейти надѣ народомъ рускимъ въ Галичинѣ до порядку дневного безъ всякои церемоніи. Здавшись на власній силы, народъ рускій зможе ще здобути незадавленій свои права историчній, а надѣ тою негатиєю колись и засмѣєтсѣ зъ повнои душѣ. Тѣлько въ передѣ зъ надѣєю въ Бозѣ и зъ упованіємъ у свои силы! Лѣпянцѣ гр. Гогенварта не ворожимо довгого животія якъ до сѣдуючихъ выборѣвъ. Позначи розстрою занадто видѣй повсюды, меншости парламентарній дѣзнали и дѣзнають за богато кривды, а щобъ не чули потреби въ короткомъ часѣ розвинути акцію на цѣлѣй лѣвицѣ, и то акцію очевидно не ворожу державѣ, але акцію, котра мусить знищити гегемонію неуправленыхъ більшостей, а Австріи надаєтъ пожеланий внутрішній сунокодъ, опертый на засадѣ: sumus equique...

Помѣчь голодова въ Галичинѣ.

Вѣдомо, що правительство, въ наслѣдокъ цѣсарскои постановы признало 900.000 зр. зъ фондѣвъ державныхъ а то 600.000 на безпроцентовой позички а 300.000 на безворотній заомоги, для роздѣлу мѣжъ потерпѣвшихъ бѣдъ сегодѣшного неврожаю. Соймъ же изъ своихъ сторони, въ наслѣдокъ внесеня руского клубу устами посла Гурика, признавъ зъ фондѣвъ краєвыхъ на тую-жъ цѣль 300.000 зр., а то 200.000 на безпроцентовой позички а 100.000 зр. на безворотній заомоги.

Обѣ сумы, зъ фонду державного и краєвого, взято вкупу. Коли намѣстникъ заявивъ, що бѣтъ готовъ при роздѣлѣ заомогѣ и позичокъ зъ фонду державного порозумѣватися зъ выдѣломъ краєвымъ, то и соймъ, ухвалюючи помѣчь зъ фондѣвъ краєвыхъ, постановивъ зновъ изъ своихъ сторони дѣлати въ порозумѣннѣ зъ намѣстництвомъ. На той основѣ одбулася спѣльна конференція делегатѣвъ выдѣлу краєвого и намѣстництва, и на той конференції роздѣлено позички и заомоги въ такой сумѣ, яку уже теперѣ уважано потрібною. И такъ одержали повѣты:

Бѣла 5.500 зр. позички.
Бѣбрга 4.500 зр. позички.
Бохая 5.000 позички, 2.000 заомоги.
Богородчанъ 5.000 позички, 5.000 заомоги.
Борщѣвъ 25.000 позички, 10.000 заомоги.
Броды 15.000 позички, 1.000 заомоги.
Бжеско 3.500 позички.
Бережаны 11.000 позички, 10.000 заомоги.
Беребѣвъ 8.000 позички, 3.000 заомоги.
Бучачъ 12.000 позички, 10.000 заомоги.
Хшанѣвъ 5.000 позички, 700 заомоги.
Чешанѣвъ 5.500 позички.
Чортѣвъ 16.000 позички, 4.000 заомоги.
Домброва 4.000 позички.
Добромилъ 4.000 позички.
Долна 14.000 позички, 4.000 заомоги.
Дрогобичъ 6.000 позички.
Горлицѣвъ 10.000 позички, 1.000 заомоги.
Грибѣвъ 3.000 позички.
Городѣвъ 4.500 позички, 1.000 заомоги.
Горденка 8.000 позички, 5.000 заомоги.
Густинѣвъ 25.000 позички, 8.000 заомоги.
Ярославъ 9.000 позички, 6.000 заомоги.
Ясло 5.000 позички.
Яворѣвъ 10.000 позички, 1.000 заомоги.
Калушъ 7.500 позички, 6.000 заомоги.
Камѣнка 8.000 позички, 2.000 заомоги.
Колѣбушова 12.000 позички, 6.000 заомоги.
Коломыя 10.000 позички, 5.000 заомоги.
Косѣвъ 12.000 позички, 8.000 заомоги.
Кравѣвъ 16.000 позички, 1.500 заомоги.
Коросєно 5.000 позички.
Ланьцутъ 16.500 позички, 1.000 заомоги.
Льманова 4.500 позички.
Львовъ 7.000 позички.
Мѣлєць 18.000 позички, 9.000 заомоги.
Мостиска 5.000 позички.
Мыслєницѣвъ 12.000 позички, 1.000 заомоги.
Надѣбѣрна 5.500 позички, 5.500 заомоги.
Ниско 22.500 позички, 5.000 заомоги.
Новый Санѣвъ 6.000 позички.
Пильзно 3.000 позички, 2.000 заомоги.
Підгайцѣвъ 6.000 позички, 4.000 заомоги.
Перемышль 6.000 позички, 4.000 заомоги.
Перемышляны 7.500 позички, 7.000 заомоги.
Рава 7.500 позички.

Вѣче рускихъ академикѣвъ

одбулося дня 3 грудня (въ второкъ) пополудни на университетѣ. На вѣче явилось доволѣ значное число академикѣвъ. Головою ад hoc выбранъ т. Гаманкевича а секретарями тт. Ропицко и Ганкевича.

Зъ порядку заправъ голѣсъ першій п. Евгений Левинцкій, яко референтъ. У вступѣ згадавъ про зрѣбѣ академичнои рускою молодежи и про зовѣсімъ природній права, якѣ належаться тѣмъ молодежи. Зваживши надто, що єсть уже руска гимназія, въ котрій польска мова єсть лишь надобовязковою, а мѣжъ тымъ на университетѣ єсть усеюо лѣшь три катедры зъ рускою мовою, належалось-бы домогати, щобъ рускій языкъ заведено въ университетѣ. Але се домоганє — розумѣєтсѣ — переходить компетенцію академикѣвъ. Тому то поки-що вѣче обмежилось на бажана далека меншій, именно, щѣбы власти университетскій урядували зъ Русинами по руски и щѣбы побѣць польскихъ друзей заведено такожъ рускій дружи. Мѣнаючи вже права природній и вымоги справедливости, внесеня єї суть справедливѣ уже хочѣ-бы зъ сего погляду, що власти университетскій, якъ кождій ч. к. урядѣ, повинній урядувати въ сторонами по руски, наколи они сего домогаються. Була навѣть и практика, що на подава рускій приходила бѣдѣвѣ по руски, але се не выходило зъ принципу, и тому самѣ власти на се не заставѣтъ звертати увагу. Ходить отже о те, щѣбы се стануло на мѣднхъ, правныхъ основахъ и тутъ то молодѣжъ повинна упомнѣтисѣ о свои права. Се тымъ більшій єя обовязокъ, що теперѣ роздѣляються зъ-посередѣ польскихъ молодѣжи такой ретроградній голѣсъ, якъ н. пр. звѣстна промова польского академикѣ Даньєляка на вечерницѣхъ въ память Мицкевича. Постояти за права природній, за права національній — знѣчь тѣлько, що єстєя за поступомъ, бо сама суть поступу лежить въ вызволѣ одиницѣ зъ усѣхъ давлячихъ єї путѣ.

По єй гарній промовѣ почалися дебати надѣ ближнимъ сформулованємъ голѣсныхъ точокъ поставленого внесеня. Голѣсъ забирали тт. Ропицкій, Мостовичѣ, Тиховскій, Килєсса, Костецкій, Лицєцкій. Що-до першої точки згодились всѣ на те, щѣбы зазывы до академикѣвъ Русинѣвъ подавано по руски и щѣбы бѣдѣвѣ на писема рускій приходили въ рускій мовѣ. На внесенє тов. Тиховского постановлено просити, щѣбы дружи були згадженій въ трѣхъ мовахъ, латиньскѣй, польскѣй и рус-

НАДОСЛАНИЕ.

Д-ръ Омелянъ Задуровичъ
повернувши зъ наукою подорожи
ординуе якъ давнѣйше
ВЪ НИКОЛАЕВЪ.
3235 (2—3)

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручае прямо зъ фабрики

СВѢТЛО

1 а по 75 зр., II-а по 67 зр., за 100 кил.;
при заготовленіи 50 кил. 3%, а при
100 кил. 5% оушту.

Упрашаеся подавати точно величину
свѣчокъ и послѣдню стацію зѣлѣнницѣ, до
котрой має свѣтло выслатися.

2998 **ДИРЕКЦІЯ.**

Найдавнійша у Львовѣ фирма складъ фортепи-

Ю. Балько Муссиль

продаетъ фортепиано по даи користѣйшимъ
условіямъ. 3195 (6—10)
Львовѣ, ул. Кароля Людвика 7.

ИВАНЪ ЯРЖИНА

ювелиръ 3162 (10—12)
у Львовѣ, пляцъ Маріацкій
(Готель Европейскій).

МАГАЗИНЪ

Выробовъ ювелирскихъ, золотыхъ и сѣрныхъ,
поручае
значный засѣбъ выробовъ, бдзачаючихъ-ся
тривалостію и добрымъ вкусомъ, якъ власныхъ
такъ и зъ перворядныхъ фабрикъ краевыхъ.
Выготовлюе всякій замовленя, репараціи
и замѣны.
Купуе старе золото, сѣрбо и дороге камѣне
по найвысшихъ цѣнахъ.
Всякій замовленя замѣсцевъ выготовлюе въ
якъ найкоротшій часъ.

При наближающѣмъ-ся се-
зонѣ зимовѣмъ, пригадусъ-
мо нашимъ П. Т. консу-
ментамъ нашъ

КОКСЪ.

Найліпшимъ и найдешев-
шимъ матеріаломъ опало-
вымъ до топленя печи и
кухнѣ, та до сеп цѣли
ломанымъ есть нашъ

КОКСЪ.

Такожъ до робѣтъ коваль-
скихъ вельми придадимъ
и знаменитымъ есть нашъ

КОКСЪ.

Продаемо зъ безплатною
доставою (въ мѣсці) до
мешканъ кожду скѣль-
кѣсть нашого

КОКСУ,

за зр. 1-60 за 100 килр.
и перероблена печей и
кухнѣ до топленя нашимъ

КОКСОМЪ

выготовляемо безплатно.

Зарядъ

Заведеня газового

у Львовѣ.

3221 (13—20)

Основанный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ

ЛЮДВИКА ПИТАДТМИЛЕРА

у Львовѣ, улица Краковска число 9.

поручае:

Старй вина угорскій дѣлчичій и натуральній вина
столовой бѣдъ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житняки, Румъ и Арахъ de Goa.

Старй Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
з лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальній вина шампанскій и правдивый Конякъ французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00
и 7-50 зр. 284 104-7

МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2-00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Обзначеный на выставѣ гигиеничній оръбнымъ медалемъ за старй вина.

J. WEIGL'S

Wagenfabrik,
Prerau, Mähren.**САНКИ**

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно. — Санки зъ однимъ сидѣньемъ най-
лучшій работы зр. 32. Для горскихъ околицъ заосмотрюются санки въ по-
добіе сталею окутые.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручае:

печный и выпробованій средства до выбрана всякихъ
планъ.

АМАНДИНА	укувая плямы зъ соковъ цукровыхъ, бѣла, мо- роженого и т. п. фляконъ . . .	25	КОРНЪ МЫЛЯНЫЙ	бѣлый, служить до праня матерій шов- ковыхъ, потовощенныхъ и за- марганныхъ, пакетики по 2 кр. и	04
АЦЕИНА	вытѣла плямы тов- стѣ зъ матерій шовковыхъ барвныхъ	25	МЫЛО ЖОВЧЕВЕ	уживаеся до выбирания плямы старыхъ зъ матерій вовниныхъ, бавовня- ныхъ и шовковыхъ, куски	25
АЦЕТИНА	нищитъ плямы аль- каличій и мочовъ, фляконикъ	25	ОДАЛИНА	найлучше средство до чищеня мужеской одежи, укувая плямы повстаній зъ пороху, прѣтя, тютюну, моло- ка, пива, кавы, шоколады, плѣсни, вохлости, сметанки, росолу и т. п. фляконъ . . .	35
БЕНЗОЛИНА	выбирае плямы товстѣ и зъ прѣтя, зъ мазы и покосту, фляконикъ малый 20 кр. цѣлымъ	30	ОКСАЛИНА	выбирае плямы зъ атраменту, прѣи и кровя, зъ паперу и бѣлы, флячка . . .	25
БРАЗИЛИНА	выпранъ въ бра- зилій матерій чорній, споло- вѣль и попламленій бѣдыску- ють первѣстну барву, стають лысчущими и твердыми, пакети	25	КВИЛІЯ	матерій вовниной и шовковъ, выпранъ въ бѣдваръ Квиліи тратятъ плямы и бѣ- зысують свѣжѣсть, прѣтямъ барва матерій пѣчо не тратитъ, пакети	06
ЯВЕЛИНА	уживаеся до выбра- ния зъ бѣлы барвныхъ плямы, а именн зъ пива, вина чер- воного, оловѣтъ, конфитуръ, атраменту и т. п. фляконъ . . .	20	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-	Вый укувая плямы зъ посто- сту, оловѣ и живицѣ, фляконъ	25
КВАСОКЪ	въ лѣсокачѣхъ ужи- ваеся до чищеня пальцѣвъ зъ атраменту, лѣсокачѣ	05	ЗЕМЕЛЬНИКЪ	чищитъ матеріи бѣлы вовниной зъ замаргана и пороху, пакети	20

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул.
Коперника ч. 3, и улица Галицка рѣгъ Вавонови. Въ филиахъ:
въ КРАКОВѣ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВИЦАХъ Ри-
нокъ ч. 2. 2529

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галицкого

Акційного Банку Гипотечного

2222 174-? купуе и продае
всѣ эффекты и монеты
пѣдъ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и
5% Листы Гип. преміованій,

котрыхъ пѣоля закона зъ дня 2 лянна 1868 (Дчв. з. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвышомъ постановы зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщувани капталѣвъ фѣо-
довыхъ, цупиларныхъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вадіа

можно одержати въ сый Контортъ.
(до выльосования зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)

Всѣ припорученя зъ провинціи залагоджуються безъ
рѣволоки по курсѣ днѣвномъ, не числячи нѣякои провизіи.

Найдешевше жерело

Покрывала на кофѣ повтора метра довгъ и широкъ за штуку зр. 1.50
Покрывала на кофѣ одинъ и три чверти метра довгъ и широкъ " " " 1.80
Покрывала на кофѣ зъ жовтымъ волосемъ " " " 2.50
Покрывала на кофѣ зъ жовтымъ волосемъ подвійний " " " 3.50
Покрывала пашскій, вельми добрый " " " 8.-
Покрывала тигровый вельми добрый " " " 12.-
Покрывала шовковъ буретонъ " " " 3.50
За готовку або посылкату въ складъ фабричнѣмъ

D. KLEKNER

Wien, I. Postgasse 20.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ**ВПр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ**

зъ монастыря von Soulac (45—2)

Dom MAGUELONNE, Prior.

зъ 304071 МЕДАЛЬ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.

найбѣльшій бѣдзачекъ

Выслано 1373 прирѣзъ

въ роцѣ Петровъ Бурсо

„Щоденно уживаючи Елик-
сиръ до зубѣвъ ВПр. оо Бе-
недиктинѣвъ въ скѣлѣности
кѣлькохъ капелъ въ скляницѣ
воды, тамусеа и лѣтитъ по-
рохнѣвъ зубѣвъ, бо черезъ
те надаеся имъ бѣлого полѣве-
ку и твердості та вимѣняеся
лѣва и удержуеся ихъ здоровіемъ.
„Тому то робило нашнѣмъ чистѣеъ гарлашню пра-
ску, заставляючи на себѣ лѣвий и правичный зѣвъ, по-
есть найбѣльшимъ средствомъ цѣлющимъ
и оди емо охрѣною на бѣлы зубѣвъ.
Здѣ 1807, 1808, 1809, 1810, 1811, 1812, 1813, 1814, 1815, 1816, 1817, 1818, 1819, 1820, 1821, 1822, 1823, 1824, 1825, 1826, 1827, 1828, 1829, 1830, 1831, 1832, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842, 1843, 1844, 1845, 1846, 1847, 1848, 1849, 1850, 1851, 1852, 1853, 1854, 1855, 1856, 1857, 1858, 1859, 1860, 1861, 1862, 1863, 1864, 1865, 1866, 1867, 1868, 1869, 1870, 1871, 1872, 1873, 1874, 1875, 1876, 1877, 1878, 1879, 1880, 1881, 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890, 1891, 1892, 1893, 1894, 1895, 1896, 1897, 1898, 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904, 1905, 1906, 1907, 1908, 1909, 1910, 1911, 1912, 1913, 1914, 1915, 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921, 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 2682, 2683, 2684, 2685, 2686, 2687, 2688, 2689, 2690, 2691, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2703, 2704, 2705, 2706, 2707, 2708, 2709, 2710, 2711, 2712, 2713, 2714, 2715, 2716, 2717, 2718, 2719, 2720, 2721, 2722, 2723, 2724, 2725, 2726, 2727, 2728, 2729, 2730, 2731, 2732, 2733, 2734, 2735, 2736, 2737, 2738, 2739, 2740, 2741, 2742, 2743, 2744, 2745, 2746, 2747, 2748, 2749, 2750, 2751, 2752, 2753, 2754, 2755, 2756, 2757, 2758, 2759, 2760, 2761, 2762, 2763, 2764, 2765, 2766, 2767, 2768, 2769, 2770, 2771, 2772, 2773, 2774, 2775, 2776, 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785, 2786, 2787, 2788, 2789, 2790, 2791, 2792, 2793, 2794, 2795, 2796, 2797, 2798, 2799, 2800, 2801, 2802, 2803, 2804, 2805, 2806, 2807, 2808, 2809, 2810, 2811, 2812, 2813, 2814, 2815, 2816, 2817, 2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2823, 2824, 2825, 2826, 2827, 2828, 2829, 2830, 2831, 2832, 2833, 2834, 2835, 2836, 2837, 2838, 2839, 2840, 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855, 2856, 2857, 2858, 2859, 2860, 2861, 2862, 2863, 2864, 2865, 2866, 2867, 2868, 2869, 2870, 2871, 2872, 2873, 2874, 2875, 2876, 2877, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2883, 2884, 2885, 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2898, 2899, 2900, 2901, 2902, 2903, 2904, 2905, 2906, 2907, 2908, 2909, 2910,

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Библиотека знаменитых повестей“ виходить вівторком, і в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату і инсерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвіка 9. В Перемишлі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за инсерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за Галицією: а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: а цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редація, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертаються лише на попереднє застереження. — Рекламациі асоціативний офіс порта

Позначити чиєю коштом 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 зр. однієї сторінки п'ятнадцять, в рубр. „Надобрані“ по 20 зр. а в.

Подарки числяться по 10 зр. однієї сторінки.

Кінець справи Деґена і товаришів.

Недавно одержали бувши ув'язнені Русини в Росії і в Галичині, обвинені о злочинство заколоту супокою публичного, в львівського ц. к. суду крайового таке писмо в якому польським (хоч між обвиненими не було ані одного Поляка):

Ч. 20.132.

Позаяк по переведенню вступного слідства против Сергія Деґена і товаришів, обвинених о злочинство заколоту публичного супокою з §. 65 буква б. закону карного, ц. к. прокуратор державний заявив, що не знаходить підстав до дальшого судового переслідування їх, д'ятого на основі §. 109 поступовання карного застановляю се слідство против Сергія Деґена, Наталія Деґеновни, Теодора Кістяковського, Аполінарія Маршинського, Івана Франка, Михайла Павлика і Авдія Скоридиного, і то як в напрямі злочинства заколоту публичного супокою з §. 65 буква б. і §. 66 закону карного, так також і в напрямі провини з §. 285, 287 і 293 закону карного, — о чом повідомля Вас як підсудного по мысли §. 110 поступовання карного.

Ц. к. Суду крайовий карний у Львові.

Мавський.

В доповненню до сего писма скажемо, що в ній між обвиненими нема імени панни Марії Деґеновни, бо що до неї прокуратор зараз звелю випущена ув'язнених з в'язниць слідчої в'язниці, щоб слідство против неї застановити, а дальше, що вступне слідство в справі Деґена і товаришів в напрямі злочинства заколоту публичного супокою велось також против десяти осіб, остачили на вольній стопі; о скільки нам відомо, то були обвинені чотирі особи остачили на вольній стопі: три чоловіки і одна жінка.

Справа Деґена, як бачимо, обіймала в слідстві 12 осіб обвинених: 9 чоловіків і 3 жінки і то 6 чоловіків ув'язнених і 3 на вольній стопі, а 2 жінки ув'язнені і 1 на вольній стопі. Из всіх 12 осіб було 5 в Україні — 3 чоловіки і 2 жінки — і всі п'ять були ув'язнені.

Слідство против усіх обжалованих було дуже строге. Як ц. к. дирекція поліції, так і ц. к. прокуратор Гиртлер і судья слідчий совітник Мавський чинили кожний в своїм крузі ділами все можливе, щоб дійти закінчення ув'язнених і неуязнених Русинам вини злочинства заколоту публичного супокою з §. 65 б. і 66, або бодай провини з §. 285, 287 і 293 зак. карного (тайного товариства). Відомо, що ув'язнених держано в строгій в'язниці слідчої зовсім два місяці, а потім, хоті випущено їх (заграничних за кавцією) з в'язниць слідчої, то слідство велось ще один місяць. Відомо, що за той час слідства переслідувано мажорство свідків у Львові і на провинці, навіть в Чернівцях на Буковині; відомо, що сам судья слідчий совітник Мавський виїздив на провинцію, щоб скопити бодай деякі можливі натки, по котрих можна було дійти, що обвинені допускалися чогось незаконного; відомо, що як влади поліцейські (в. пр. ц. к. староство турчанське і ц. к. староство дрогобичське через своїх комісарів) так і сам судья слідчий сов. Мавський перевели много ревній (у Львові в деяких редакціях та товариствах руско-народних і у поодиноких людей); відомо нарешті, що навіть деякі влади в дорож довірчій брали протоколи з деяких урядників Русинів. Словом, після розмірків слідства — після числа обвинених і ув'язнених, після числа переслідуваних свідків та переслідувань ревній — можна було заключати на політичний процес на дуже широку скажу.

Опиня публична була заворушена ще одним фактом, який стався в короткім часі по ув'язненні у Львові — імено арештованість більшого числа молодіж в Києві в слідством веденому там шефом жандармерії Новицьким в напрямі: чи справді існує в Києві таке товариство, котре має цілю: обдувати державу українську через одор-

ванье земель українських од імперії російської? і чи правда, що се товариство встало емісарів до Галичини, щоб вони і там діяли в той дусі що до руских земель в Австро-Угорщині? Однак слідство в Києві, мимоходомт сказавши, переведе дуже скоро, відкрило цілковиту безосновність, всіх арештованих випущено на волю, а в додатку ще шеф ківської жандармерії — як тепер потверджується — дбав за Петербурга „выговор“ за те, що, як то кажуть, переборщив в своїй ревності і без потреби занепокоїв людей. Навіть печать ківська зворушила в той тон, що адміністрація російська не повинна оглядатися на прокураторію австрійську, бо з самого факту, що в Австрії ув'язнено підданих російських, не мусить ще виходити, що ті піддані російські справді сповняли злочинство, — се покаже аж по переведенню слідства судового розправа.

Коли так закінчилася справа в Києві, опиня публична в Галичині значно успокоилася, а хоч ще потім відбувалися переслідування і ревизія, то все те приймали люди зовсім холодно, — але така з великою цінністю дожидали кінця справи. Кінець наступив в підд'ї на два акти: насамперед зогрими увільнено молоду дівча Марію Деґеновну а прочих випущено на волю стопо, а потім доручено і всім прочим судовим писмом під ч. 20.132, котре ми навели повше.

Обвинені з України дбали з ц. к. дирекції поліції наказу виїздити чим скорше з Австрії і не показуватися більше до неї — і виїхали до Росії. Там віддыхають собі по двомісячних невгодах львівської в'язниці слідчої і по однієї місяці неспоконна на вольній стопі. Власть ківська не потягають їх до ніякої одвічальності, а опиня публична в Росії односиться до них дуже прихильно. „Кіевское Слово“ почало ряд статей о ув'язненню родини Деґенов в заявлю, що, маючи в руках всі документи тої справи, оголошуть їх печатно. Петербургський Край пише, що коли документи ті будуть оголошені, то і він выскаже своє слово о той справі, бо она вимагає рішучого пояснення, а се тим більше, що „Новое Время“ ставить навіть питання до російського правительства: длячого оно не зажадало сатисфакції од „павлів Поляків в Галичині“? (Kujer Lwowski, цитуючи в ч. 336 сей го-лос „Нового Времени“, одповідає, що „п. Поляки в Галичині не мали з тою справою ніякого діла“.)

Що до нас, галицьких Русинів, то ми, очевидно, не можемо запускати в рекримінацію на темат: „хто винен?“ — ми можемо, прочитавши повше наведене писмо ц. к. львівського суду карного, высказати тільки свою радість і своє вдоволення з того, що, як там сказано: „ц. к. прокуратор державний заявив, що не знайшов підстав до дальшого судового переслідування“ обвинених Русинів в Галичині і з України, а ц. к. суду „застановив слідство“ і в напрямі злочинства заколоту публичного супокою і навіть в напрямі провини тайного товариства.

Наша редакція зараз по ув'язненні у м'єтєла була в 180 ч. „Діла“ статтю на темат тих ув'язнених, всовливо з огляду на особу з України, але ц. к. прокураторію сконфіскувала в. Повторимо тут текст „поводом“ затвердження конфіскації: „В інкримінованом артикулі — сказано в рішенні ц. к. крайового суду карного ч. 14.545 з дня 28 серпня 1889 — омавля автор розпочати доперва дохдження карно судові, заявляючи при том, що підприємний ревизіи домовий в арештовані особі підозрінних до жадної цілі, імено до цілі процесу карного не допровадять, старає отже пересудити в силу підприємних средств доводів і в остаточне закінчення розпочатого поступовання карного.“ По той конфіскації статті — додамо: дуже сподійно і об'єктивно — ми вже мусіли м'єтєла.

Тимчасом збрався сойм крайовий і клуб руский в своїй інтерпеляції до пра-

вительства внесеній на XX-м засіданню сойму з 16 падолиста посвятив один уступ і той справі. Повторимо тут дотичний уступ:

„VI. Ц. к. правительственный власти выводить тенденційный процесс политичный против Русинів.“

В місяці серпня арештовано у Львові літератів Івана Франка і Михайла Павлика, а одтак виточено ще слідство против кількох Русинів. Питання що до вини тих людей лишає зовсім на боці, однак сподіє, в якій ся справа політичними властями була закінчена а судовими переводжена, безпідставне витягання до неї людей спокійних і лояльних у Львові і на провинці, ревизія по руских редакціях і товариствах вказує наглядно, що заходить тут або грубе ледви допускає не знання руских односин і людей, або радше, як се і при давніших процесах політичних против Русинів показалося, тенденція, щоб широкі круги Русинів представити щонайменше як переняті політично-чи соціалістично-революційними ідеями, і тим способом поочередно всіх Русинів що до їх усвоєння діла державного і суспільного ладу і що до їх лояльності засудити.

Справу вини обвинених клуб руский в своїй інтерпеляції полишив на боці, бо тоді ще не було звістно, що ц. к. прокуратор відступив од слідства.

На інтерпеляцію руских послів, отже і на сю точку, одповів, як звістно, правительств. комисар сов. Бронислав Лозанський коротко: „Одбылася интерпеляция до основных законов державных“.

Того самого дня, коли була внесена інтерпеляція клубу руского, оновлено в ц. к. львівській дирекції поліції обвиненим Українцям, що прокураторію занехла против них слідство і они можуть хоч бы й зараз виїздити. По якбось часі доручено всім обвиненим наведене на вступі писмо судового.

Мы сказали, що можемо тільки высказати свою радість і своє вдоволення з тако го закінчення справи. Упало підозріння, мовби то між Русинами-народовцями вів хто-небудь як заговори против австрійської держави. Рівно же упало підозріння, мовби хто-небудь з Русинів-народовців в зносинах з Русинами-Українцями мав якийсь цілю, як тільки спільно-народний, літературний і культурний. Наші земляки з України приїздили до нас так само, як галицькі Поляки їздили до своїх братів в Росію і обертаються там зовсім свободно, бо не тільки стикаються з ними в жатю приватнім, але і в житю публичнім, вступуючи з патріотичними відчуттями польськими, беручи участь в зборах Поляків і т. п. Если хто міг по щирости думати, що між народовцями-Русинами австрійськими а російськими вступуючи якийсь нічого рода зносини, то справа Деґена мусіла его пересвідчити, що він помилявся. А коли хто з противників Руси надіявся може, що справою Деґенов можна буде Русинів-народовців посрамити — то по прочитанню наведеного на вступі судового писма мусить признати, що сам посрамався... бо з того писма промовляють ц. к. прокуратор Гиртлер і ц. к. судья слідчий сов. Мавський, котрі, як звістно, не мало потрудилися, доки відкрили правду в сій справі.

По сойм.

III. Мы заметили вже в попередних статтях, що послы руский широко занялись справами крайовыми в тепершній сесії соймовій, а нині укажемо бодай загальними чертами на їх заходи на полі економічного розвою всего краю, а при том на їх щирі старання, прийти в поміч духовым і національным потребам народу руского. З огляду такого можна буде заключати, о скільки послы руский зрозумили і доершили обов'язок, вложеный на них їх виборцями, а при том і покажеся, що клуб руский, хоті

нечисленний, не тільки аумів розврухати мертвому соймучим панів, але й показав достаточну хібно їх дотепершню політику краву і велику рівнодушність для справ, котрі живо дотикають селянство наше.

Посол Гурник поставив зараз на першом засіданню сойму наглядче внесенє, щоб держава і край прийшли в поміч потерпілим через сегодобний неурожай хліборобам. При том порушив він і справу дешової продажі сироватки для лепош зимові товару в сів тяжком році і видна відповіду до того резолюцію до правительства, а вкінці мав він (при петиції села Вербова о внесенє рад повтових) добу нагоду показати ширшому світові кілька образків з господаря рад повтових.

Посол Барабаш не брав так великої участі в розправах соймових, але коротке его заявленє при сесії, яку викликала польська більшість при руском рефераті п. Романчука, було дуже на місці і дійство врно схарактеризувало нетерпимість і шовінізм національний, що глибоко вкоренився у сусідів наших од початку ери конституційної.

Оба послы-селяне в клуб руский брали пильну і живу участь і у всіх справах ішли солідарно з другими послами рускими. Тим доважали они свою зрідість політичну і завдали несправду в очі той теорії, мов-то селянство-посол єсть в сойм балаетом.

Посол д-р Антоневич поставив до правительства інтерпеляцію в справі недбалого ведення регуляції рік галицьких і в справі нобільшені шкіл середніх в Галичині. Оба ті жаданя поставив д-р Антоневич в порозумінню і за ухвалою клубу руского. Жаль тільки, що в справі kartofla-p-on mączki зоолідаризувався без всякої потреби з пос. Полянським, котрий на силу хоче викрохмалити край наш. Вів також д-р Антоневич і ту справу, щоб министерство просвіти при гимназіях іменувано дійствних учителів extra statum, а не обходилось, як дотепер, мало-платними суплентами. Нарешті д-р Антоневич належав до тих трьох послів руских, що промовляли в генеральній дебаті бюджетовій.

Пос. Гаморак виступив з річею при петиції села Вербова і при той нагоді показав на многих примірах темну сторону сів тіль автономичних, дуже коштовних а не могучих повелічатися довір'єм у селянства нашого.

Пос. Герасимович поставив інтерпеляцію в справі школи народної в Чернівцях, котру jure caduco, або як сказав правительств. комисар „через похибку“ (!), зачислено до шкіл з викладовим языком польським. При бюджеті школьній пос. Герасимович указував на невідповідний устрій тепершньої школи народної взагалі, котра з одної сторони мало уважала на практичне образованье дітей селянських, а з другої служив за експеримент деяким инспекторам окружним до польщення руских дітей. При том запротестував пос. Герасимович против обмеження автономії громад і їх впливу на школи тіль, що громадам вглядно радам школьним місяцевим одобрено право презентування учителів народних, а право то передано радам окружним.

Пос. Король вів інтерпеляцію до правительства в справі надужити, як діялись при розмежуванню грунтів панських од селянських в селі Пристани. Потім мав він дві промови при розправах бюджетових, одну що до підвищення запомог для ветеранів польських, а другу що до марнования гроша крайового на такі інституції противні рускому народові, якою єсть интернат патрив Змартвухстанцій.

Посол Окуневский підніс в окремій внесеній справу дотикающую інтересів селян, домагаючися, щоб правительство підвищило винагороду за доставу підвод для війська. Крім того посол сей забрав з усіх голосів в кількох справах: при верифікації вибору мня. Залеского в Косівщині, при проєкті закону о инсарах громад-

сних и при спеціальной дебаті надь бюджетомъ.

Пос. Романчукъ, голова руского клубу, виѣсь интерпелляцію до правительства краєвого зъ дня 16 н. ст. падолиста, въ котрой смѣло и на фактахъ выказано великий и численней крайды народу руского. Въ интерпелляціи той констатовано систему, яка въ всѣхъ направилахъ и на кождомъ поли проявляея противъ Русинѣвъ, сконстатовано, що законы, навѣть основныя законы державны не дають Русинамъ обороны. Дальшимъ дѣломъ пос. Романчука була его знаменита политична бесѣда при генеральной дебаті бюджетовой (дня 24 падолиста), въ котрой вѣрными красками представивъ бѣтъ образъ невѣдраного политичного положенія Русинѣвъ въ Галичинѣ въ найновѣйшій „ерѣ“. Одтакъ поставивъ пос. Романчукъ вѣсьмъ пожелане внесенне: за завоюванемъ рускомъ гимназіи въ Чортковѣ, рускихъ паралельныхъ класъ при гимназіяхъ въ Коломыни и Тернополі, рускомъ семинаріи учительской въ полуднево-вѣсходній части Галичины, а одтакъ за управленемъ утраченному языковому въ трехъ семинаріяхъ учительскихъ мужескихъ (у Львовѣ, Тернополі та Станиславовѣ) та въ семинаріи женской у Львовѣ, и за помноженемъ годинъ науки языка руского въ семинаріи женской въ Черемислѣ. Вѣднѣ годъ поминути такожъ интерпелляцію пос. Романчука въ справѣ выборовъ до рады мѣста въ Коломыни, его внесенне за амѣною регулямину соймового въ томъ дусѣ, чтобы справоздавъ комисіи могли здавати справу въ повній палатѣ такожъ въ языкѣ рускомъ, его вѣлькративъ промовы въ справѣ кривдъ Русинѣвъ въ школахъ, его промовы при верификаціи выборовъ и т. д. Коли при томъ звязавъ, що пос. Романчукъ, яко председа-тель клубу руского, бувъ и душею всеи интензивной работы сего клубу, то и признаемо, что бѣтъ зъ подвойного обовязку своего выявляея всесторонно.

Пос. Сѣчинскій поставивъ внесенне въ справѣ звороту надатковъ, якій громады понесли въ престаціяхъ при будовахъ дорогъ передъ 1868 рокомъ. Маючи на оцѣ голодный рѣкъ, виѣсь пос. Сѣчинскій и то, чтобы селянамъ, бѣющимъ худобу на сильной потребности, правительство на сей рѣкъ опустило оплаты акцизовъ. При генеральной дебаті бюджетовой выступивъ пос. Сѣчинскій зъ знаменитою бесѣдою про автономію громадъ и повѣтовъ. И при рѣзныхъ нагодахъ пос. Сѣчинскій, незвычайно быстро ориентуея въ ситуаціи, забирае слово и все выявляея дуже добре, а вѣльк развѣтъ зовѣсьмъ побѣдно вышловъ зъ борбы зъ правительствомъ комисаремъ.

Пос. д-ръ Савчанъ поставивъ внесенне юридичной натурѣ: за амѣною судовою настанціи для переступленъ въ справахъ, дотыкающихъ заразы у худобы. Кромѣ того промовывъ вѣльк развѣтъ: въ оборонѣ внесенна о оподаткованю товарнствъ асекураціонныхъ въ корнѣхъ сторожей огневыхъ, при верификаціи выбору посла зъ Сокальщины.

Пос. Телишевскій поставивъ богато внесенне дуже разумно обдуманныхъ и дотыкающихъ важныхъ матеріальныхъ интересовъ селянства нашего взагалѣ. До тыхъ належали: 1) внесенне, чтобы уплату за дорученя судовы (17½ кр.) обнизити; 2) чтобы управленіи вымѣръ належитостей скарбовыхъ; 3) чтобы ареформувати поступоване спадкове и спадни, вартости 500 ар., увѣльчати зовѣсьмъ бѣтъ правыхъ належитостей; 4) чтобы дата людямъ пѣльгу при вносѣхъ табулярныхъ; 5) чтобы ареформувати законодавство въ справахъ неспорныхъ и спадковыхъ. Дальше пос. Телишевскій бравъ дуже живу участь въ правахъ соймовыхъ: н. пр. въ справѣ писарѣвъ громадскихъ, при внесеню пос. Мадейского, при бюджетѣ на цѣли промысловы, при дебатѣ шкѣльній и т. д. — а вѣднѣ домогався въ окремѣмъ вносѣмъ акрефтинована §§. 27, 28 и 29 соймъ вои ординари выборовъ, котре то акрефтиноване мало-бы велику вагу при правыборахъ до сойму и до рады державной.

Пос. Кулячковскій промовивъ одинъ разъ при верификаціи посельского wyboru въ Чортковѣ.

Зъ прочихъ послѣвъ рускихъ послы Рожанковскій и Стрѣко на сей разъ менше брали участи въ розправахъ повной палаты, а послы Мандичевскій и Охримовичъ такъ зовѣсьмъ не забирали голоса. Але мусимо замѣтити, что якъ у тамтыхъ послѣвъ мы ще не всѣхъ ихъ выступленя зазначили, такъ у всѣхъ послѣвъ дѣяльність посольска не обмежалася на выступоване въ повній палатѣ. Всѣ наши послы, окремѣ п. Кулячковского и Гурика, належали до якогось комисіи соймовой, а декотрі, якъ п. Романчукъ, навѣть до двохъ комисій (и то найважнѣйшихъ, бо до бюджетовой и шкѣльной), и тамъ дуже ревни и совѣстно заступали интересы якъ загално кравей такъ и спеціалныя интересы руского народу. Наконецъ всѣ рускѣ послы брали жи-

ву участь въ дѣяльности руского клубу, а за меншу участь и мовчане въ повній палатѣ, мы, якъ се само собою разумѣея, не можемо нікому работѣ нѣякого замѣту. Рускѣ послы не спускали такожъ зъ ока локальныхъ справъ своихъ повѣтовъ. И такъ пос. Стрѣко виѣсьмъ запомогъ на погорѣльцѣвъ Ожидова, пос. Рожанковскій на погорѣльцѣвъ Красного, пос. Герасимовичъ на погорѣльцѣвъ Демѣя. Посламъ Мандичевскому и Охримовичеву можна бы толькѣ одинъ замѣтъ зробити, что они не подписали велавокъ интерпелляціи руского клубу о пануючій противъ Русинѣвъ системѣ (подписавъ онъ за те д-ръ Ольшанскій, котрый все ишовъ рука въ руку зъ рускими послами), але причина сего була радше приадавова, бо пос. Мандичевскій зъ причины ще не цѣлковой подужаня не бравъ тогда участи въ нарадахъ руского клубу, а пос. Охримовичъ выѣхавъ бувъ зъ Львова, попливаній важною справою выборовъ новои рады мѣской до Дрогобыча.

На кождомъ кроцѣ, при всякихъ нагодахъ и справахъ стояли послы рускѣ на сторожи интересовъ и добра краю, а спеціально селянства и народу руского. Показалося дуже наглядно, что посламъ рускимъ не чужий справы и потреби краю взагалѣ, а достоинство, зъ якимъ выступали при кождій нагодѣ, хотя и въ оппозиціи до нынѣшного правительства, зъвѣдало имъ загалне поважане изъ стороны значной части товарищѣвъ польскихъ, а признаване изъ стороны власного народу.

Жаль толькѣ, что большѣсть соймовъ, а головно звѣства кравѣвска котерія, такъ хосеннымъ внесеннямъ послѣвъ рускихъ чи зъ врожденного автагонизму чи за-для своихъ партійныхъ интересовъ не хотѣла надати потрібной ваги и зъ всею силою подпѣрти відповідній резолюціи до правительства. Автагонизмъ той не позволявъ зрозумѣти, что богато зъ тыхъ рускихъ внесенъ мають на оцѣ добро загалу, добро всѣхъ верствъ суспѣльности безъ рѣзницѣ вѣры и народности. И въ томъ то лежить безплодность першой сесіи нового сойму.

Якъ же-жъ выглядала акція законодавча изъ стороны послѣвъ польскихъ, — о томъ поговоримъ окремо.

Пос. Д. Кулячковскій передъ выборами.

I.

Вчера д. 5 н. ст. грудня с. р. явился посолъ Д. Кулячковскій въ Ходоровѣ, чтобы зата справу изъ дѣяльности своей и сойму взагалѣ въ минувшій сесіи сегогодняй.

Въ полудне зѣбрався въ сали ратушевой выборцѣ якъ ходорѣвского такъ и бобрѣцкого судового повѣту, священники, мѣщане и селяне въ числѣ до 200 людей, а выбравши о. Заяця, пароха ходорѣвского, званого въ тыхъ сторонахъ дѣятеля, голову зѣборѣвъ, выслушали зъ живою участію двогодинной бесѣды п. Кулячковского. На цѣлыхъ зѣборахъ бувъ въ характерѣ правительства комисаря — п. Ставскій, комисарь бобрѣцкого ц. к. старосты.

Въ загалномъ вступѣ своего справоздана подѣльсь посолъ бобрѣцкій тѣмъ обосторонній користи, якъ для выборѣвъ такъ и для посла самого, зъ того звичаю, якій виробився за ры конститутційной, что послы являються передъ своими выборцами. Похваляванне того звичаю спонукъ посла такожъ скликати зѣборы для зданя справы зъ дѣяльности въ соймѣ кравѣмъ. Посолъ дякуе за довѣріе, сказане ему черезъ выборѣ, хочъ навѣть попередно и не являея бувъ яко кандидатъ, а понимае ся яко очевидный выразъ того довѣрія, яке старався бѣтъ зѣднати для себе, заступаючи той округъ уже давнѣйше въ радѣ державной. Дялаго не являея передъ выборами, — се оправдавъ посолъ своимъ урядовымъ становищемъ на далекѣй Мазурщинѣ.

Обѣлая посолъ Кулячковскій пояснявъ докладно складъ и кругъ дѣланы сойму кравѣмъ, при чѣмъ популярно выложивъ дотыкающій §§. 27, 28 и 29 соймъ вои ординари выборовъ, котре то акрефтиноване мало-бы велику вагу при правыборахъ до сойму и до рады державной. Разъ зъ огляду на кругъ дѣланы въ справахъ экономичныхъ повний имѣнно Русины выбирати лише людей такихъ, что, шаро понимаячи потребности и интересы своихъ выборѣвъ-селянъ, радо пожертвуютъ для нихъ свои заходы, а друге: зъ огляду на обсягъ дѣланы въ справахъ кравѣвыхъ, зъязанныхъ тѣсно зъ питанемъ о народности, якъ н. пр. справы шкѣльній, повний Русины при выборахъ бѣднати свои голоса на такихъ кандидатѣвъ, что бодро и смѣло постоить за права рускомъ народности, котрой рѣвноправность и розой обезпеченъ уже основными законами зъ р. 1867. Дальше посолъ выказувавъ разячу несправедливѣсть при теперѣшнѣмъ складѣ сойму, де замѣтъ возможныхъ 46 рускихъ послѣвъ — якъ то и було колись, — засѣдае нынѣ лишь невеличка шеняцнѣя. (Голосы: Кричаю!) Обставивъ тую оправдуванъ посолъ надужити и неправдыностями при нашихъ выборахъ, а вѣсь зѣбранъ послови въ томъ притакнува. Потѣмъ посолъ вытолкувавъ выборѣмъ о поодинокихъ клубахъ и групахъ въ нынѣшнѣмъ соймѣ, перейшовъ до дѣйстви дѣяльности сойму сегогодня сесіи, зазначивъ, что обмежатеся на спра-

вы, дотыкающій его выборѣвъ куріи селянской, а бодай въ частіа поладжѣй.

И такъ основно, а въ популярный способъ представяея бѣтъ значнѣе и долю поодинокихъ справъ и внесенъ, имѣнно:

1. Внесеня пос. Гурика о кравѣй помощи для околихъ навѣшпѣнныхъ неурожаемъ.

2. Внесеня пос. Сѣчинского о упорядкованю справы невыплаченыхъ громадамъ належитостей зъ титулу будовы дорогъ конкуренціонныхъ до року 1868.

3. Внесеня пос. Окуневского о управленю справы форшанѣвъ.

4. Проекту закона про писарѣвъ громадскихъ.

5. Внесеня пос. Телишевского въ справѣ належитостей за доручуванне писемъ судовыхъ.

6. Внесеня пос. Телишевского что-до реформы закона о належитостяхъ зъ 1850 р.

7. Внесеня пос. Телишевского о увѣльчене бѣтъ оплаты стемилевонъ поданъ табулярныхъ что-до недвижимостей выше 300 зр.

8. Внесеня пос. Крамарчика въ справѣ загалной примусовой асекураціи и кравѣмъ заведеня асекураціонного.

9. Проекту закона о зобовязаню товариствъ обезпеченъ причастваня до удержаня службъ огневон.

10. Внесеня пос. Романчука въ справахъ шкѣльныхъ. Коли посолъ представяея сую справу, выборѣтъ голосно заявляли, что Русинамъ дѣвѣс кривда въ шкѣльницѣвъ.

11. Бюджету кравѣмъ, при чѣмъ посолъ подѣльсь зъ догавою марнованне публичного гроша большѣстю польскому, якъ н. пр. на Змартыхъстанцѣвъ. (Голосы: Намъ изъ не треба!) При томъ титулѣ розказавъ посолъ сензацийный сцену при ухвалѣ позиціи на ветеранѣвъ и (середъ загалной обурѣны выборѣвъ) агитавъ дразняче поведѣне и шовинизмъ посѣль-Польскѣвъ при рускій промовѣ п. Романчука зъ трабузы справоздавои. Навѣдѣный посломъ слова посла Сѣчинского въ бѣдповѣдъ на фразу гр. Войтѣха Дѣдушицкого про „nasz i wasz wolność“ вызвали середъ выборѣвъ признаване для о. Сѣчинского.

12. Двохъ интерпелляціи рускихъ послѣвъ а то: интерпелляціи пос. Антоновича что-до регуляціи рѣкъ и славно-звѣстна а эпохальной для насъ интерпелляціи рускихъ послѣвъ. Коли посолъ переходивъ тую интерпелляцію точа по точцѣ, то середъ выборѣвъ панувало велике зворушене.

Подъ конецъ посолъ зазначивъ, что что-до позитивныхъ результатовъ дѣяльности сойму кравѣмъ сегогодня сесіи була безплодна — але не зъ вны, а радше противъ волѣ Русинѣвъ. Якъ цѣлый клубъ рускій, такъ и бобрѣцкій посолъ, мали найдущу волю и трудился всесторонно. Русины були-бы одѣвчальныи тогда, коли-бъ чело рускихъ послѣвъ було значно большѣ. Шеняцѣвъ рускихъ послѣвъ, хочъ и якъ горячо бѣднанныхъ для добра народу, то ще за мала сила, чтобы могла перевести въ соймѣ все по своей ширѣй воли.

Середъ грѣмкихъ оплескѣвъ „славно!“ скѣмчивъ посолъ Кулячковскій свою промову, а о. Заяця бѣдкрывъ дебатъ надъ справоздавои послѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Екзекутивный комитетъ правящѣй выбравъ тѣснѣйшій комитетъ, котрый має выготувати подрѣбну програму дѣяльности правящѣй подѣльсь теперѣшной сесіи. До сего комитету выбрано послѣвъ: Ритера, гр. Киньского, кн. Чарторыйского, Божаньского, гр. Гогенварта, Кляича, Фука и Карлона. Проводящѣй правящѣй мають предложити своимъ клубамъ ухвалы послѣдній конференціи а скоро клубы затвердятъ тѣ ухвалы, розпочнутъ переговоры зъ правительствомъ.

Клубъ центра радивъ во второзѣ по засѣданю пѣльты послѣвъ майже три годины и обговорювавъ дуже широко справу шкѣльну въ звязѣ зъ теперѣшною ситуацію. Народа того дня не забѣчалася и мала ще вчера бѣдбуватися дальше. Подрѣбности сѣхъ нарядѣ держатся въ тайнѣ. Клубъ сѣй не выбравъ ще председаателя а гр. Брандѣсъ веде все что провѣдъ якъ заступинящѣй председа-теля; сѣтъ однакѣмъ рѣчь певна, что клубъ центра не сполучитъ ся вже зъ клубомъ Гогенварта.

Въ колѣ польскѣмъ явився вчера мин. Залескій и подавъ до вѣдомости ухвалу правительства въ справѣ утворѣния въ Бялѣй експортной стаціи для безрогѣ. Стаціа та буде вже дня 15 с. м. бѣкрята а рѣвночасно по-являея розпорядженне, котре зробить значну пѣльгу въ внутрѣшній торговлѣ безрогами. Обѣлая выбрана комисію, котра має выготувати проектъ до закона о заразѣ худобы, зъ увѣльченемъ розпорядженю министерства, котре має повѣстити въ половинѣ сего мѣсяця. Рутевскій домогався, чтобы старатися у правительства о предложенне до санкціи закона о примусовой асекураціи бѣтъ огню, взглядно розвѣдати, подѣльсь якими условіями може сѣтъ законъ бути предложенъ до санкціи. Одтакъ запытували декотрі послы Яворского, якій сѣтъ результатъ конференціи екзекутивного комитету правящѣй, а Яворскій бѣдповѣвъ на то, что результатъ нарядѣ мусѣтъ же держатися въ тайнѣ, але заравомъ и заявивъ, что нема ніякои обавы, чтобы правящѣй розвѣдалася. Здаея что ту до-воу усунувъ клубъ центра, котрый — якъ до-носеятъ Narodni Listy — має обѣцати, что не буде предпринимати ніякомъ самостоятельной акціи въ справѣ шкѣльній безъ porozumѣня зъ прочими клубами правящѣй.

Комисія бюджетова выбрала генеральнымъ референтомъ бюджетовымъ на мѣ-це давнѣйшого референта Маттуша пос. Ка-

трайна. Пос. Маттушъ, выбранный першимъ директоромъ новобѣдраного чеського банку въ Прагѣ, заповѣвъ, что ще сѣй сѣзѣмъ зложитъ свой мандатъ. Дальше выбрала комисія референтомъ для бюджету министерства справедливости Махальского а для министерства просвѣты Фандерлика.

Въ комисіи войсковѣй интерпеллювавъ пос. Промберъ министра кравѣмъ обороны, якій результатъ выказавъ сегогодняй асентурунокъ, котрый бѣдбувавъ першій разъ на бѣднѣвъ нового закона войскового. Министеръ бѣдповѣвъ на то, что асентурунокъ выпавъ дуже добре, хочъ однакѣмъ вѣльк бѣдпала. Найлѣпшій результатъ выказали Чехи, Далмация и Галичина, особливо-жѣ заходна Галичина, де навѣтъ показалася надвышка. При сѣй нагодѣ доказувавъ министеръ такожъ, что правительство старалося обяванымъ до войсковой службѣ работѣ всякій пѣльги. Студентамъ университету назначено рѣчане въспѣтъ передъ 1 жовтня, отже закъмъ вступили до службѣ; властью войсковымъ позволено переводити брамку и въ поодино-кыхъ повѣтахъ судовыхъ и что при томъ въ кождій громадѣ ставляея люде поѣлая класъ вѣку; тыхъ, что скончили школу рѣльничу, постановило правительство пустати скорше на урлоцѣ.

Въ угорекѣмъ парламентѣ ведеся дальше спеціална дебата бюджетова. Оногда мавъ въ парламентѣ бесѣду министръ справедливости Силадій, котра зробила въ палатѣ велике враженне. Оппозиціа завоѣдѣ думала, что Силадій сѣтъ тайнымъ противникомъ Тиссы, тымчасѣмъ бѣтъ выступивъ въ оборонѣ Тиссы и зъ такою силою противъ оппозиціи, что цѣла палата ажъ зѣмѣлася, бо и партія правительствѣнна не сподѣвалася, что Силадій стане такъ рѣшучо по сторонѣ Тиссы. Подѣльсь вѣчераню дебаты заждавъ пос. Угронъ при титулѣ „министерство цѣсарского двору“, чтобы угорекѣмъ горожанамъ не були наданѣвъ австрійскіи ордеры, лишь чтобы министерство подѣльсьвало позволене короля на ношене ордерѣвъ австрійскихъ. По сѣмъ приступлено до дебаты надъ етатомъ министерства дѣль вънутрѣшнихъ.

Справа памятникѣ Гуса порушенѣмъ молодѣ Чехами въ чеськомъ соймѣ набѣдила — якъ мы то вже доносили — въ наслідокъ выступленя противъ нея кн. Кароля Шварценберга богато шуму. Теперъ же доносили чеськѣ газеты, что той самъ кн. Шварценбергъ давъ значну суму на памятникѣ и заныченъ навѣтъ зѣбранемъ складокъ на памятникѣ.

Бюджетъ министерства просвѣты заповѣдавъ на 1890 р. авансѣ 71 професорѣвъ шкѣль середнихъ до VIII. класѣ и систематизоване 40 новыхъ посадѣ учительскихъ extra statum.

Зъ Петербурга доносили до Köln. Ztg., что царъ довѣдалася, что французске правительство дуже недоволенѣ зъ той сердечности, яка наставляла между дворами петербургскимъ и берлинскимъ по его гостинѣ въ Берлинѣ. Въ наслідокъ того мавъ царъ поручити вел. кн. Володимирова, котрый теперъ перебувавъ въ Парижѣ, успокоити французске правительство, что и зовѣсьмъ вел. князѣни удалася. Вѣсь сѣ адаеся бути трѣхъ немовѣрна и выглядае на то, якъ когдѣ-то бѣтъ органъ бисмарковскій хотѣвъ поволи зновъ выкликати якусь роздразнене мѣжѣ обома державами.

Уступлене кн. Долгорукого зъ посады посла въ Тегеранѣ звернуло въ великій мѣрѣ увагу русской пресы на Персію. „Петербург. Вѣдом.“ доказуютъ отже, что Персія може на случай якогось конфлікту грати дуже важну ролю супротивъ Россіи и пишуть такъ: „Наколи-бъ выбухла война между Россією а Англією, то цѣлею нашихъ операцій будуть безиречно Индіа. Войска призначенъ до сѣй войны будуть мусѣли перевозитися черезъ каспійске море а пѣльнѣйше почасти зѣлѣзницею почасти зѣвычайною дорогою до закаспійского краю. Понятно, что мы мусѣмо передѣльсьмъ старатися забезпечити собѣ сполучающу линію, довгу 1000 верстѣ, котра иде вздовжъ переконъ границѣ. Уже та сама обставина дае доказъ, якъ важнымъ естъ для Россіи мати наибѣльшій впливъ въ Персіи“. Уступлене кн. Долгорукого зъ посады посла въ Тегеранѣ и именоване на его мѣсто посла зъ Атанѣ Бицова, уважаютъ „Петербург. Вѣдом.“ початкомъ новои и энергичной дѣяльности русскаго правительства въ перекыхъ справахъ и кажутъ, что Бицову удасться показати Дримонду Вольфови, что Персія ще далеко не естъ англіійскою провинцією, але при томъ агадава газета и додае: Мы не повинны забувати, что всѣмъ нашимъ неудачамъ въ Персіи лѣтъ мы самѣ виноваты.

Journal de St. Peterb. заперечуе рѣшучо, будто-бѣ между Россією а Туреччиною велѣся якійсь переговоры въ справѣ бѣдступленя Россіи однои части Орменія за воѣне бѣдшкодоване.

Кн. Бисмаркови удалася зновъ забезпечити собѣ правительствѣнну бѣльшѣсть. Зъ Берлина доносили имѣнно, что картѣль естъ вже забезпеченный для матючихъ незадовѣ бѣдбуться выборовъ. Сѣмъ разомъ не буѣтъ вправѣтъ страхъ передъ воѣною, але все таки страхъ, страхъ передъ недоволенемъ выборѣвъ, причиною, что найрѣзководнѣйшій элементъ сполучился зъ собою, чтобы при выборахъ при помощи правительства побороти недоволене выборовъ.

Гр. Гербертъ Бисмаркъ дававъ дня 3 с. м. великій пѣръ парламентарный, на котромъ являея ген. Вальдерзе, богато членѣвъ рады звязкозовъ, послы зъ парламенту а имѣнно консерватисты и національ-либералы а навѣть и послы зъ центра та волюдумецѣ Рихтеръ.

НОВИНИ.

Правительство немецкие предложило парламенту часть бблон книги з документами, що односяться до входно африканьскои ворохобнї и до експедици Висмана. Въ документахъ тыхъ сказано, що Висманъ побывъ проводаровъ ворохобнѣ Бушїроги и Ма отого та занявъ мѣсто Саадани.

Ледви що зобрава италиянськїй парламентъ, а вже розбїйшася вѣсто о кривѣ въ кабинетѣ, котра не дае Криспиоу спокою, бѣдъ коли бнъ взявъ керму державы въ свои руки. Призною тов кривы есть дуже лихїй станъ финансовый и экономична вужда въ краю. Криспи не мае вже двѣаги накладати новї податки а министр финансовъ мусить мимо того заспокоювати великї потреби заграничнои политики, котрї сего року ще значно збѣднѣли. Ситуація стала отже для правительства дуже прѣкра, бо скарбникъ Джолитти и министр финансовъ Сейсмать-Дода далося вже почути, що думаютъ уступити. Може бути, що Криспиоу удасться ще сего кризу залатодити, але положенїе въ краю не перестане мимо того бути критичнымъ а оппозиція тымъ смѣлїше поднесе теперь голдову.

Вчера и позавчера мало бельгїйске правительство тяжкї днѣ. На позавчера заповѣли були либералы Бара и Янзю и интерпелляцію въ справѣ усунуеня директора полицї Готїера де Расъ, на которого клерикальные правительство звалило цѣлу вину за вѣстечкїй процесъ социалстичный въ Монсѣ, аз котораго показалося, що агентъ полицїанскїй, Курбе, бувъ умисно на то напавшїй, чтобы выкликнувавъ вѣбѣ-то рухъ социальный. Пос. Бара нагадавъ цѣлый сей процесъ и доказувавъ, що министр въ мѣсто усунувъ директора полицїи и длатого правнця поступае несправедливо, коли поддѣржуе такого министра. Подчасъ мотивованя интерпелляци и одповѣди министра справедливости Льежена держалося правнця спокѣйно. Вчера мала обдѣлится дебата надъ интерпелляціею, але доси нема ще вѣсти, якъ она обдѣлулася. Звѣстїю лїшь, що въ цѣлѣй Бруксели наставъ бувъ вчера дуже великїй рухъ противъ правительства. Передъ парламентомъ аббралося було множество людей, котрї стали грѣзно демонструвати противъ правительства. Розъярене настало такъ велико, що побююються, чтобы цѣлый рухъ не звернувся противъ самого короля. Цѣла залата въ столицѣ стоятъ эконсигнована.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— Отворенїе читальнї въ Журавнѣ. Дня 20 падолиста въ день св. Арх. Михаила обдѣлулася въ Журавнѣ першїй загальнїй зборъ членѣвъ ново-заложенного товариства „Читальна“. Въ престо-рѣй сали касиновѣй, одповѣдно прибранѣй, збралося о 4-тѣй годинѣ зъ полудня около 70 особъ переважно господачѣвъ. Прибули замѣщѣй го-стѣ, якъ члены читальнѣ въ Мельнича, селанѣ въ Дубравки, Володимирецѣ, Манастирѣ и Мазурѣвкѣ. Зъ мѣсцевой интеллигенци явились: рускїй священникъ Вол. Громницкїй, лат. парохъ каноникъ Мих. Шамота, управитель школы Иванъ Гуродорскїй зъ учителями пп. Урбаньскимъ и Ковальскимъ, антикаръ п. Томашевскїй, три пп. діотарѣ суду, заступникъ бурмистра п. Замазаль и ще кілька панѣвъ.

Зобранныхъ повитавъ мѣсцевый завѣдатель о. Володимиръ Громницкїй, а вказуючи, якъ великон ваги для насъ есть свобода лучитися въ товариства, маючи цѣль ширити просвѣту и подносити добробытъ нашего народу, вывѣе много лѣтство цѣсаревя, котра и одѣлѣвавъ удачно на чотирѣ голоса мѣсцевый хоръ. Опѣла бесѣдникъ зазначивъ, чимъ для насъ есть просвѣта, особливо въ нѣвѣшнихъ часахъ, коли темноту нашего селанна кождїй вызискуе, и заохочуючи до едностї та вытравдѣлости пожелавъ ново заложенному товариству якъ найкрасшю будучности. — На предложенїе о. Громницкого выбрано предѣдателемъ на часъ зборѣвъ кан. Шамоту. Той, подѣкувавши за выборъ и выказавши жалъ, що бнъ, старшїй вѣкомъ и занятый въ деканатѣ, не може причинитися до развитку такъ хосенного товариства, отворивъ зборъ.

Першїй забравъ голосо о. Громницкїй, а выслѣдшїмъ зобраннымъ цѣль читальнѣ, одчитавъ ѡтѣкъ и поновивъ зобраннымъ статути товариства „Читальна“. — Потѣмъ наступивъ вписъ членѣвъ и выборъ выдѣлу. Подчасъ того опѣвавъ мѣсцевый хоръ, скрѣпленнїй селанми-спѣвками въ Мельнича и Дубравки, кілька пѣсень, якъ: Миръ вамъ брати, Цѣсть намъ Боже, Хто за нами, Сонце вже сховалося, Ой у лѣбѣ, Родимый край, Уже больше лѣтъ двѣста, и иншїй. — До выдѣлу выбрано: о. Вол. Громницкого головою, управителя школы п. Ив. Подгордецкого заступникомъ, господара Стеф. Маюгана касиеромъ, діетаря судового Стеф. Паславского секретаремъ, дяка Сам. Дорончука бібліотекаремъ, а выдѣловымъ секретаря громадского Чеслава Шидловского и господара Юрка Ватиланка. По оголошенїи выбору о. Громницкїй подѣкувавъ зобраннымъ гостямъ, и зборъ закрыто.

Опѣла наступила спѣльна перекуса въ комнатѣ товариства „Читальнѣ“, при чѣмъ заохочувано себе до спѣльной працѣ около просвѣты и поднесеня добробыту народу.

До читальнѣ вписалося на разъ 44 членѣвъ зъ мѣсячною вкладкою 10 кр. и 50 кр. вступного. Невеличке се число, зваживши що въ тѣмъ членѣвъ есть лише 34 селанъ и то 2 замѣщѣвхъ, одинъ зъ Манастирѣа а другїй зъ Мазурѣвкѣ, але двѣсть Богъ въ короткѣмъ часѣ число доподвоить-ся и потрѣтитъ, коли тї, що доси трималися зъдалека, побачуть користи въ читальнѣ. — *Одинъ зъ присутныхъ.*

— Превос. епископъ Іоанъ подужавъ вже на стѣлѣ, що може прохажуватися по комнатѣ, але всѣ таки перемѣстивъ пресвитерѣвъ рукополагати будѣ Впревос. митрополитъ Сильвестеръ.

— Зъ Станиславова пишуть намъ: По больше якъ двѣлѣтнѣй одсуности завитавъ нашъ народнїй театръ до нашего мѣста д. 2 с. м. и вже 3-ого (въ второкѣ) выставивъ твѣрѣ Кропивницкого „Дай серцю волю“ при доситѣ заповненѣмъ театрѣ. Выпадаю отѣакъ грати въ четверѣ, мѣжъ тымъ хтосъ намовивъ дирекцію дати представлѣнїе въ среду, яко въ день рѣчного ярмарку; дирекція выбрала „Наталку“, забувши що вже передъ двома лѣтами були на нѣй пѣтки. Въ остатнѣй хвилѣ по причинѣ недиспозици п. Клѣшевской змѣнено программѣ и представлено „Запорожца за Дунаємъ“, але публика впередъ о тѣмъ не знала. Тожъ адасъ по тѣй причинѣ вечеромъ въ театрѣ були такї пустки, що ажъ соромъ було дивитися. Хотемо допускати, що се було припадкомъ. Нинѣ дае театръ „Наймичку“ Карого, а въ суботу оперетку „Гаспарона“.

— Письмо отворѣ до гр. нат. Ординариату львовско-го. На дни 21 и 22 н. ст. грудня с. р. призначила ц. к. окружна рада школьна въ Тернополѣ конференци учителей. На конференцихъ такїхъ прихотуе право и священникамъ брати участь въ характерѣ катихизмѣвъ. Позаякъ въ тѣ днѣ припадають два свята: 21 грудня Непорочне Зачатїе а 22-го недѣля, то въ тѣмъ случаѣ заходить для священникѣвъ колїзія обовязковъ. Щобы взяти участь мусѣли бы парохїане черезъ тѣ два днѣ остати и безъ своихъ практикъ религїйныхъ, а на се треба бы выразнои диспензы аб ѡффїцїи въ парохїяхъ, або священникъ мусѣли бы бути позавлѣзены можности брати участь въ конференцихъ. Позаякъ по-надъ то есть много учителей гр.-кат. оубра, що беруци участь въ конференци въ тѣ днѣ, приходили бы очевидно въ колїзію зъ своею совѣстїю, и не радї бы выби-ралися въ свято торжественне чи то стѣлками чи наймилѣннїи подводами по наказу власти на конференци, и давати причину до соблазна народу. — Подписане духовенство спонукане звернутися до Всевс. Ординариату зъ просьбою о ласка-ву интервенци, чтобы речинѣвъ на конференци учительску змѣненїй бувъ на часъ, котрый не бувъ бы сполученный съ образомъ Богою и чувства религїйного руского и умоливши духовенству участь въ такой немаловажнѣй справѣ, якъ конференци учителей, де присутность нашихъ духовныхъ була бы дуже пожадана. — *Гр.-кат. Духовенство округа тернопольского.*

— Галицкїй вѣстїи политичнїи мають окрѣпитися новыми силами, бо въ слѣдуючїмъ роцѣ установляються новї посады: 10 повѣтовыхъ комисарѣвъ, 10 канцїарѣвъ намѣстництва, 5 повѣтовыхъ лѣкарѣвъ и 10 повѣтовыхъ ветеринарѣвъ.

— На вечернѣ въ честь Мицкевича, устроенѣмъ львовскою польскою молодежою академичною, мавъ промову академикъ Даньелякъ, одинъ изъ верховодѣвъ въ польской „Академичнѣй Читальнѣ“, и — подалъ сирвазованя въ Курґенъ-ѣ Лв. — сказавъ мѣжъ инчимъ: що програма молодежи польской „выключаетъ поступъ стремлящїй до уча-стїивленя людскости и передѣломъ черезъ працю надъ людомъ“ и що „молодѣжь польска узнае за братѣвъ Русинѣвъ, котрыхъ Поляки гостино приняли на своей землѣ“. Курґенъ, подаючи сї слова Даньеляка, выразно зазначивъ, що они дословнїи и автентичнїи, а хочь Даньелякъ въ другихъ газетахъ подавъ по вечерку текстъ инакшїй, то Курґенъ таки обставъ при своихъ. Сю промову Даньеляка мавъ на гадцї членъ „Академичного Братства“ Евгений Левицкїй, коли на оногоднѣшнѣмъ вѣчѣ рускихъ академикѣвъ говоривъ о „ретроградныхъ голосахъ зъ посередъ польской молодежи“.

— Другїй вечеронъ общества рускихъ Дамъ обдѣлу-ся въ суботу дня 7 н. ст. грудня въ великой сали Народного Дома. Вступъ 30 кр. бѣдъ особы; початокъ о 7 годъ вечеромъ. Третїй и послѣднїй вечерокъ въ тѣмъ сезонѣ обдѣлуеся такожъ въ суботу дня 2 (14) грудня с. р. Первѣстїю всѣ тї вечерки були назначенїи на недѣлѣ, але цю сали Народного Дома вынаймлено на концерты, тому Общество рускихъ Дамъ мусить давати свои вечерки въ суботы а не въ недѣлѣ.

— Красива комїя для справъ промысловыхъ, зложе-на зъ 9 членѣвъ именованныхъ красавымъ выдѣломъ, рѣшила на своемъ першѣмъ засѣданїи покликати на членѣвъ ще пп.: Вол. Барановского, Вол. Федоровича, І. Франкого, І. Ротгера, Стан. Щенановского, д-ра Ферд. Вайтля, д-ра Іос. Верещиньского, Юл. Захаревича и д-ра Альфр. Згурского, а поручити красавую выдѣловъ, чтобы зъ своей стороны покликавъ ще на члена комїей п. Хшановского.

— Добре будутъ каменнѣ у Львовѣ, бо вчера рано подъ снѣгомъ завалился цѣлый дахъ въ одно-поверхнѣй каменнѣ при ул. Жовковской, выдѣ-лованнѣ передъ пяти лѣтами. Всѣмъ проживающимъ въ каменнѣ назвали ѡтѣмъ выбратися, бо може завадитися подъ першого поверху, на котрый завалился дахъ зъ цѣлымъ вязанѣмъ. Каменнѣа була власностю жидѣ Маннеса Рафхенштайна.

— „Полїцїе! лапай!“ Dziennik Polski въ ч. 337 зъ 5 н. ст. грудня въ новинѣхъ „Агитация со сел-лахъ“ ише: „Зъ Сянтиньского одержали мы об-ширну дописъ зъ донесенїями о агитацияхъ, якї ширяться по селлахъ тамошного повѣту. Для до-казу авторъ наводитъ кілька примѣровъ. И такъ: зъ однѣмъ селѣ устроено обхѣдъ, а на тематѣ ѡ-читу на тѣмъ обхѣдѣ выбрано О важности и значении великой революцїи французской... Рѣчь представителѣвъ ще въ гѣршѣмъ свѣтлѣ, коли до-дамо, що однѣтъ той- выголосивъ одинъ зъ не-приятелѣвъ усеого, що польске. Въ нѣчѣмъ зновъ селѣ того повѣту повстала партїя т. зв. непримиримыхъ, котра манифестуея особливо противъ мѣсцевого лат. пробоща и метитися на нѣмъ за-те, що бнъ при выборахъ голосувавъ за Поляка...“ Цѣлею сей статейки въ Dziennik Polski-ѣмъ о-чевидно естъ — подати властямъ доносъ на Ру-синѣвъ въ Сянтиньскѣй, котрыхъ партїя т. зв. „мойсюки“ дуже зненавидѣла бѣдъ часу остатныхъ

выборѣвъ до сойму. Мы пересвѣдченїи, що мнима „мѣстѣ непримиримыхъ на якѣмъ лат. пробоща“ есть байкою, а цю-ѣдѣтѣ на тематѣ француз-ской революцїи, то вже-жъ коли якъ-разъ теперь по цѣлѣмъ краю Поляки держатъ ѡднѣтъ о рево-люцїи польской — чѣйже не страшнѣйше мати ѡднѣтъ о революцїи французской. Поляки все ближе до Австрїи, якъ Французѣ, и революцїи фран-цуска була давнѣйше якъ польска. А чи о Фран-цузяхъ говорить „неприятель усеого, що польске“, чи приятель, — се чѣйже не належить до рѣчи. Польскїй доносчикъ, видко, не учился лѣгогики, а мы дивуемъ только Dziennik ови, що до своихъ стовпчѣвъ пакуе всякїй нѣсенїицѣвъ, а чтобы толь-ко подати доносъ на Русинѣвъ... Radowie źle się bawicie!

— На засѣданїи товариства природознавцѣвъ им. Ко-перника дня 10 н. ст. грудня с. р. въ XV сали университета читати будутъ: п. І. Одеськовъ: Будова и способъ заросту паростковъ деревь ово-чевыхъ и В. Кульчичкїй: Случай незвычайнои галузи виѣшной артерїи шоковой у коня зъ у-згляднѣнемъ деякихъ иншихъ звѣратѣвъ и чело-вѣка.

— Президентъ Буковины, бар. Піно, занедужавъ такъ небезопасно на оци, що побююються, чи цѣлкомъ не ослѣпне. Щобы лѣчитися зъ недуги мусѣвъ бар. Піно выѣхати до Вѣднѣ на неопределеннѣй часъ а управу Буковины перенявъ совѣтникъ двору гр. Паце. Бар. Піно выѣхавъ разомъ зъ женою а всѣмъ движимостю казавъ спакувати и ѡдо-слати до своей посѣлости въ Кольгофѣ.

— Зъ Вѣднѣ пишуть намъ дня 3 грудня: Ѳдѣ-трехъ днѣвъ мае Вѣднѣ незвычайноу зверхню по-добу. Почавши бѣдъ недѣлѣ курить ту снѣгомъ безъ перестанку, якъ въ Галичинѣ. Нѣмцѣ до того не выкли, тожъ имъ дуже дивно то, що для насъ Галичанъ природа. Снѣговицѣ такѣвъ вже давно у Вѣднѣ не було. Въ понедѣлокъ бувъ бѣдай рухъ невиненный, бо не було цѣе на столько снѣгу, чтобы его хотѣ взвести не можна позгортати и за мѣсто вывезти. За те въ второкъ було цѣле мѣсто прямо забарикадоване купами снѣгу. Згор-тачъ были на кождѣйской улицѣ що крокъ занятїи работою, але все то нѣчо не помогло. Цѣлый день не могли возы трамвайскїе въ жаднѣй сторонѣ мѣ-ста сповнати своей службѣ. Звычайнїи возы лише зъ трудомъ выдѣбували колеса зъ снѣгу. Мимо дуже доброй снѣгои не було майже зовѣмъ видно санокъ, бо Нѣмцѣ на такїхъ незвычайнѣй випадки не заосмотрѣются въ сани. Въ улицахъ широ-кихъ, якъ-бы львовска Кароля Людвика, лише зъ трудомъ миналися два возы, бо по обѣаки стояли величезнїи купы позгортаного снѣгу. Въ вузкихъ улицахъ бувъ мѣжъ двома рѣвнѣбнѣжными валами только неширокий вывѣзъ для переѣзда. Сторѣжъ домовъ мали коло своихъ каменнѣвъ доситѣ робо-ты, а полицїя будити ихъ майже ще въ ночи, чтобы ѡдѣлѣти снѣгъ. Въ среду снѣгъ надетавъ.

— Казимиръ І. Гуржичкїй, ѡжалованный въ про-цесѣ Вислоуха и Козловского, за котрымъ розпи-сано листы гончїи, ставати буде передъ львовскимъ трибуналомъ карнымъ дня 23 н. ст. грудня. Гур-жичкїй зголоосивъ самъ до суду по переведеннѣй розиравъ згаданныхъ его товаришѣвъ.

— О пригѣдѣ на шляху зѣвѣзницъ державныхъ въ

Коростенку доносѣтъ, що крабѣска дирекци зѣвѣ-зничѣа почала слѣдствїо противъ урядника, провин-цишого въ тѣмъ несчастїи, а шкода въ вагонахъ, машинѣхъ и товарахъ обчислена урадово выноситъ 75.000 зр.

— Розправа судовѣа противъ п. Адольфа Але-

ксандровича и Виктора Жабки о злочинство спроневерѣня зачинаеся нинѣ въ львовскѣмъ судѣ передъ трибуналомъ карнымъ, котрому прово-дитъ совѣтникъ Дунович. Ѳжаловуе гр. Дѣду-шнцкїй, а боронятъ: Александровича д-ръ Левен-штайнъ а Жабку д-ръ Тадей Шидловскїй. До розправы покликано 68 свѣдѣковъ. Прокураторїя ѡжаловуе, что рѣчи, вартостѣ надъ 300 зр., ѡда-ни Александровичевы яко директорѣа а Жабкѣ яко магазинерѣа товариства торговлѣ шкѣръ у Львовѣ, они оба собѣ прѣсвоили, и не суть въ силѣ выказати, що товариство торговлѣ шкѣръ лишь за-дѣла нещасливыхъ случѣвъ и безъ ихъ вины палоа въ неможность заспокоити своихъ вѣрительѣвъ, та що зыгалѣ они вели такъ недо-кладно книги товариства, що не можна розгляну-ти нѣ стану маеткового, нѣ ходу интересѣвъ въ тѣмъ товариствѣ а бѣдъ лютого 1888 р. не вели головной книги товариства и въ билансахъ зъ р. 1885 и 1886 умисно подала фальшнѣй даты.

— Убийство. Въ Майданѣ коло Луканца на Бу-

ковѣлѣ найдено тѣло 16-лѣтнего Гаврила Поленки зъ розпузанною головою. Въ слѣдствѣй выявилося, що Гаврила убили два хлопцѣ: 16-лѣтнїй Ник. Федорюкъ и 13-лѣтнїй Онуфрѣ Галюкъ, намо-вленїи до того матерїю першого, котра хотѣла тымъ способомъ позбуться спѣвласителя сѣбр-ного грунту.

— Стрѣлкѣ учителей народныхъ въ Испанїи. Якъ Англія недавно мала стрѣлкѣвъ учениковъ, такъ теперь Испанїя має стрѣлкѣвъ учителей, але зъ тою рѣзницею, що першїй случай бувъ велимъ комич-ный а другїй есть велимъ трагичный. Учителѣ народныхъ, котрыхъ платять въ Испанїи громады але за порукою державы, одержуютъ такъ непра-вильно свою платню, що много зъ нихъ гинуть зъ голоду, деякїи покинули свое званїе а взялися за ремесло, а навѣтъ просто мусѣтъ жебрати, чтобы мати кусокъ хлѣба. Петїция, яку внесли учи-тельѣ до парламенту въ Мадридѣ, домагася, чтобы змусити громады до выплаты залгающей платнѣй учителямъ въ высѣтѣ 75 милїонѣвъ незѣбѣтъ (30,375.000 зр.), и хочь всѣ министры послы та газеты прирекли имъ свою помѣчь въ сѣй справѣ, то все таки лишь на тѣмъ скончїилось. Намѣстникъ Сарагосы хотѣвъ помочи учителямъ розпорядивши въ своей провинци, що нѣяка гро-мада не одержитъ дозволу на борѣтбу зъ быка-ми, доки не выплатитъ учителямъ залгающей платнѣй. Але что се выкликало загальне недово-ленїе и при найближнѣшихъ выборахъ до парламен-та цѣла пропозицїи могла-бы була выбрати опози-цїйныхъ посѣловъ, то и зарѣзъ ѡдликано сего намѣстника а его наслѣдникъ вже не даѣтъ про-учительѣвъ. Учителѣ зѣшлись и выслали телеграму въ просьбу до нового намѣстника, чтобы не забу-вавъ на ихъ долю, але чтобы така телеграма мен-

ше коштувала, рѣшили залишити звычайныхъ въ такихъ просьбахъ словѣвъ: excellentissimo Senpior. На сѣю телеграму ѡдповѣвъ учителямъ секретарѣ намѣстника, що С. Ексцеленцїя не уважае ѡдпо-вѣднѣмъ звертати уваги на просьбы, въ котрыхъ не бѣдаея принадлежнѣе поважана и почести. Ро-зумѣеся, що по такой ѡдповѣди взялась ѡднѣхъ учительѣвъ розсужа и они порѣшили застановити роботу. Але чи такой стрѣлкѣ причинитѣся до то-го, що залеглу платню имъ выплатятъ и они бу-дутъ мали що ѣсти, можна сумнѣватися.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Греко-кат. комитетъ парохїаль-ный въ Подгайцахъ одержавъ бѣдъ цѣсаря 100 зр. по-мощи набудову погорѣвшои церкви. — У Львовѣ появились фальшнѣй 10-крѣйцарѣвъ ѡрѣбнѣй-монеты. — Въ Мишкольцѣ на Угорцинѣ побилося гуза-ры и пѣхотнїи войки зъ тамошного гарнизону и при тѣмъ убито двоухъ войковъ а двѣцѣтъ тяжко поналѣчено. — Въ Петербурѣзѣ святковано дня 1 н. ст. грудня 50-лѣтнїй юбилей дѣяльности звѣстного композитора руссїйского Рубинштайна. — Орменскїй парохїи І. Мардиросевичъ, Мих. Ромашканъ и Як. Мошоро именованїи почетными крїлошанми ѡрменской капитулы у Львовѣ. — Въ Бродкахъ померъ Алойсїй Тайхманъ, секретарѣ рады повѣтовой.

Вѣсти зъ еп Станиславѣовской.

Въ ѡбѣ пресвитерїальнѣй до рукополаганя приняты: Як. Борковскїй, Ив. Господаревскїй, Гр. Калимонъ, Игн. Калужнїцкїй, Вол. Коваль-скїй, Теод. Козакъ, Петро Погорѣцкїй, Вол. По-лошнїевичъ, Левъ Тиховскїй, Костѣ Хотинѣцкїй, Ал. Хтѣй и Ант. Чайковскїй.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Перенесеня. Намѣстникъ перенѣтъ практи-кантовъ концентровыхъ намѣстницѣвъ: Ант. Бар-бакѣа зъ Чешанова до Тарнобжега, Меч. Кали-невича зъ Тарнобжега до Чешанова, Якова Куль-чичского зъ Львова до Жовки, Марк. Задуrowsка зъ Львова до Вережанъ и Фр. Шамоцкого зъ Львова до Скалату и назначивъ ихъ до служ-бы при дотычныхъ староствахъ.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

На памятникъ Вол. Барвѣньского: п. Дан. Пе-регинѣвъ зъ Калуша 2 зр., на весѣлю у госпо-дарѣвъ Яцка Сентого и Ив. Хомы въ Подѣярко-вѣ 1-61 зр., п. Мих. Мартинѣвъ зъ Перемишля 50 кр.

На рускїй театръ: о. О. Яцковскїй зъ складки на своемъ весѣлю въ Ланахъ кор. 13-47 зр., о. Ив. Нѣм-цѣвъ зъ Летнѣ зъ складки на весѣлю своихъ до-ньки 6-20 зр., посолъ Іосифъ Гурякъ зъ Угрюно-ва 1 зр.

На бѣдныхъ учениковъ русон гимназїи: посолъ Іосифъ Гурякъ 1 зр.

На бѣдныхъ учениковъ паремонскихъ паралѣлокъ: посолъ Іос. Гурякъ 1 зр.

Дѣя учениковъ школы им. Марк. Шашкевича: по-солъ Іосифъ Гурякъ 1 зр.

Дѣя Школы Помочи: о. Червѣньскїй зъ По-морѣвъ 3-50 зр.

На Институтъ св. о. Николая: о. Ал. Малецкїй зъ Виднова 50 кр.

На Народнїй Дѣмъ въ Чернѣвцахъ: посолъ Іо-сифъ Гурякъ 1 зр.

Телеграммы „Дѣла“.

Пешть 6 грудня. Вчера розбїйшася тутъ поголоска, що Тисса подастѣся до ди-мисїи и цю на его мѣсце буде покликанный бар. Кинъ-Гедервари, дотепершнїй банъ хор-ватскїй.

Брукселя 6 грудня. Вчера хотѣли масы народу выкликати демонстрацію передъ коро-левскою палатою, але войско и полицїя не допустили до того. Демонстранты вернули ѡт-ѣтъ передъ парламентъ и выкрикували тутъ безустанно: „Прочъ зъ министрами шпїицами!“

Берно 5 грудня. Рада звязкова ухвалила шѣсть милїонѣвъ на укрьпленїе горы св. Го-тарда.

Лисбона 6 грудня. Сподѣваються на завтра приѣзду експѣцїаря Домъ Педра, ко-трого хотѣтъ тутъ принимати якъ пануючого монарха.

Переписка Редакци и Администраци.

Вп. д-ръ Кур. въ Кал. Приѣде намъ 2-50 зр. — Вп. д-ръ Кочир. въ Терн. До концѣ року приѣде намъ ще 6-50 зр.; за прѣсылку дякуемо. — Воч. о. Лаз. въ Анб. Грошѣ одержали; такъ. — Впр. о. Лаз. въ Сидор. Заплачено за II и III а на III и IV чертьрохъ, тому приѣде намъ ще 4-50 зр. — Воч. о. Гол. въ Нецѣб. До концѣ року приѣде намъ ще 3 зр. — Воч. Евг. Г. въ Зав. Станѣсь посѣла бажаня, а почнемо зъ поведѣлкомъ слѣдуючого тѣждня. — Вп. М. М. въ Моговѣ. Не можемо вполнѣти Вашѣй воли, хочь-бы якъ радї, бо у насъ нема ѡдпо-вѣднѣхъ. — Вп. Шул. въ Заросѣ. Рахунки годѣтъ-ся. — Вп. Дольн. въ Рем. До концѣ року ще 3-50 зр. — Воч. о. Игн. В. въ Сѣн. За рѣкъ 1889 приѣ-де намъ ще 1-50 зр. — Воч. о. Кл. въ Прїо. За-плачено все; дякуемо. — Воч. о. Мор. въ Скол. До концѣ року ще 1 зр.

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ тов. „Просвѣта“.

НАДОСЛАНИЕ.

Д-ръ А. Хоминъ

секундаръ львовского шпигало загального
орднуе одъ 3—4 год. зъ полуноя.
при ул. Жулинського ч. 13. II поверхъ
у Львовѣ. 3276

Рокъ основана 1857.

МНОГОКРАТНІЙ ОДЗНАЧЕНІЯ

A. Macek

Eisenmöbel-Fabrik

Wien VI. Gumpendorferstrasse 114.

поручае свои мебѣл, изготовленіи солидно,
3254 по приступныхъ цѣнахъ. (3—10)

Цѣнники можна переглянути въ го-
ловныхъ складахъ Народной Торговлѣ.

! НА ПОСТЪ!

Россійскіи сардинки въ барил. 5 кил. ваги
№. 1 по 1 зр. 50 кр.
" 2 " 2 зр. 40 кр.

крѣмъ оплаты почтовой.

№. 1 мѣститъ 65—68 штукъ; №. 2
мѣститъ 120—125 штукъ рыбъ.

(Звертаемо увагу на се, що цѣна есть най-
низше подана и що всякіи низшіи оферты пода-
ють або несвѣжу рыбу, або менше рыбъ а мно-
го цѣбулѣ)

Оселедицъ шкотскіи великіи, 5 кил. посыла-
ка (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр.
франко.

Повила 5-кил. посылка въ скриньцѣ за 2
зр. франко.

Мѣдъ патока въ бляшанѣ 3½ кил. netto
за 2 зр. 25 кр. франко. 3275

Народна Торговля у Львовѣ.

Альбумъ заслуженныхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Franz Effenberger

Wien, IV, Margarethenstrasse 8

доставецъ

для ц. к. почтовыхъ и телеграфическихъ урядѣвъ.
Рокъ основана 1839

Фабрика вѣднскихъ пендуловыхъ
годинниковъ и такихъ, що накручаются
разъ въ рокъ або мѣсяцъ, домови и фа-
бричныи годинники всякого рода.

Складъ всѣхъ родовъ золотыхъ и
сѣребныхъ кишневыхъ годинниковъ, па-
рискіи бронзовыхъ и
мраморовыхъ годинни-
ковъ и пл.

Репарации выго-
таються скоро и деше-
во, при чѣмъ за кожду
репарацию дається гаран-
тія на одинъ рокъ.

3171 (9—12)

Замовленія въ провинціи выговняються обо-
ротною почтою.

J. Lenhart & Wögerbauer

Фабрика ремешковъ машиновыхъ

Выговляють ремешъ до машинъ зъ най-
лѣпшого сыровца а именни сѣ ремешъ великии
придади при электричнѣмъ устройствѣ; одтакъ
поручають знаменити прилада, котри не дають
зсунатись ремешамъ на колеса; вѣднчи выго-
товляють всякіи лучшии ремешѣвъ. 3186 8—12
Wien, VI Bez. Mariahilferstrasse 45.

3203 (6—18)

ДОСИ НЕПЕРЕВЫШЕНІЙ!

В. МААГЕРА

правдиво чищений

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

Вильгельмомъ Маагеромъ зъ Вѣднѣ.

Першими знаменитостями медицинными розслѣдуваный и яко легкій до
стравленія, такожъ дѣтямъ именни поручаный и ординованый, яко найчи-
стѣйше, найлѣпше и за найприроднѣйше средство признане на недуги гру-
дей и легкихъ, золотуху, остуду, чиряки, выкиды нашкодрий, недуги
золзѣвъ, ослабленія и т. д.

Фляшка по 1 зр. въ моѣмъ складѣ фабричнѣмъ: Wien Neumarkt
№. 3., такожъ у всѣхъ антикахъ и торговляхъ корѣнныхъ монархіи
австро-угорской. Тамже складъ приборѣвъ до перевязанія зъ першої міжнародной фа-
брики въ Шваггаузенъ.

У Львовѣ у пп.: Петра Миколая, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Кри-
жановского антикарѣвъ, Ст. Маркевича, К. Балабана кунцѣвъ.

ПОМПЫ

всякого рода до домовыхъ и публичныхъ цѣлей.
Господарскіи будовы и промыслѣ.

Новѣсть: Посла Бонера-Барффи патентованого способу
неокисляційного.

неокисляційной помпы
суть обезпеченіи передъ ржею.

ВАГИ

найновѣйшій по-
правлений кон-
струнции.

Децимальный, центезимальный ваги
зъ дерева и желѣза, для торговлѣ, фабрикѣ, господарства и всѣхъ
иныхъ цѣлей промысловыхъ. Ваги для особѣ, ваги до ужитку домового,
ваги на худобу.

Commandit-Gesellschaft f. Pumpen u. Maschinen-Fabrication

W. Garvens, Wien, I., Wallfischgasse 14.

Можна купити за посредствомъ всѣхъ (госп. торговлѣ, машинными и желѣз-
ными) торговлѣ, техничныхъ и водопроводныхъ заводѣвъ, предприем-
цѣвъ будовы керницъ и т. п. Треба выразно жадати

Gravens' inoxydirte Pumpen, resp. Garvens' Waagen.

Каталогъи даромъ и оплатно. 3157 10—12

Основана 1879 р.

Перша австр.-угор. ц. к.
прив. фабрика

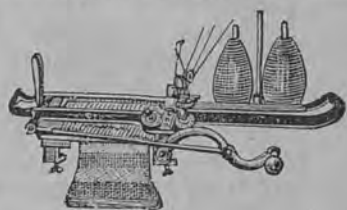
МАШИНЫ

до выробѣвъ панчовыхъ

Carl Fried. Popp

(передтымъ Popp & Comp.)

Wien V. Luftgasse Nr. 3. (Hundsturmmerlinie)

На такихъ машинахъ выроблѣ-
еться панчѣвъ, камашѣ, рукавички
хустки, покрывала и т. п. зъ вся-
кого матеріалу. Для родинъ добрый
заробѣкъ а легко управляеться тими
машинами. 3242 (3—4)

Одъ р. 1879

ц. к. прив.

Фабрика фортеяновъ

J. Werhel

Wien, 7 Bez. Burggasse 58

поручае свой обильный
складъ фортеяновъ
одъ 300 до 800 зр. Та-
кожъ есть на складѣ

подвойный фортеяны
величавый що-до ро-
боты и тонѣвъ. Всѣ фортеяны зъ
пѣдосочинены помостомъ одгомѣ-
нымъ. 3201 (7—6)

ALOIS WOHLMUTH

Wien, Hernals, Kirchengasse N. 41.

фабрикантъ скрипокъ,

гитаръ и цитръ; — такожъ

поручае струны власного

выробу до тыхъ агаданныхъ

инструментѣвъ. (7—11)

3200

Одъ р. 1878. (4—5)

Carl F. Fasching

Wien, VI. Mollardgasse 21

перучае свои 17 одзначенныи пре-
мійованъи фабрикатаи смазковиа до
шкѣры, шварцу, моментального шварцу
и иныхъ хемично-техничныхъ выробы

Цѣнники для поодинокихъ
особѣ лежать въ головныхъ скла-
дахъ Народной Торговлѣ.

Рихтера
Anker-Pain-Expeller

держаться вже по многихъ
родинахъ яко знаменитый
лѣкъ домовый, тому злишнымъ
есть его захвалювати. Однакъ
ту додаться примѣтку лишь для
незнаючихъ сего давно выпро-
бованого средства, що An-
ker-Pain-Expeller уживається зъ
наилѣпшимъ успѣхомъ, чтобы
злагодити и вылѣчить нати-
рапельмъ гостецъ, ревматизмъ,
ломанье въ членахъ, боля въ
крижахъ, кольку въ боцѣ, боля
первой, боля зубѣвъ и т. п.
Сей домовый лѣкъ и певно поможе
и дешевый (40 и 70 кр. за флаш-
ку). Лишь правдивый въ „ко-
тово“! Всегда по антикахъ; го-
ловный складъ: Д-ра Рихтера а-
птека подъ золотымъ львомъ въ
3150 Празд.

При приближающѣмъ-ся се-
зонѣ зимовѣмъ, пригадуе-
мо нашимъ П. Т. консу-
ментамъ нашъ

КОКСЪ.

Наилѣпшимъ и найдешев-
шимъ матеріаломъ опало-
вымъ до топлени печи и
кухнѣ, та до сѣи цѣли
ломанымъ есть нашъ

КОКСЪ.

Такжѣ до робѣтъ коваль-
скихъ великии придалымъ
и знаменитымъ есть нашъ

КОКСЪ.

Продаемо зъ безплатною
доставкою (въ мѣсци) до
мешканъ кожду сколь-
кѣсть нашего

КОКСУ,

за зр. 1-60 за 100 килр.
и перероблена печей и
кухнѣ до топлени нашимъ

КОКСОМЪ

выговляемо безплатно.

Зарядъ

Заведеня газового

у Львовѣ.

3221 (14—20)

Тарелики майоликовъ на тѣста або овочѣ десе-
ровѣ по 20 кр., 30 кр., 40 кр.

Кашѣ майоликовѣ на тѣста и овочѣ по зр. 2—,
2-50, 3—.

Тарелики десеровѣ порцеляновѣ по 15 кр., 20 кр.,
25 кр., 30 кр., 35 кр., 40 кр., 50 кр.

Етажеры скляныи зъ 2 тарелками и чашою на ки-
тицю, зр. 6—, зр. 8— до 20 зр.

Гарнитурѣ на оцетѣ и оливу зр. 1-50, 1-90,
2-20, 2-50, 3—, 4—, 5—.

Чарки на вино 18 кр., 20 кр., 22 кр. и т. д.

!Цѣны стойныи и дешевѣ!

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

3279 Львовѣ, ул. Трибунальска. (1—3)

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

выпробованъи и певий средства косме-
тичныи,

одзначенъи 9-ма медалями заслуги и 2-ма дипломами признанія.

Олѣйокъ таниновый, взмѣднѣе и подпомагае во-
лосѣи ростѣ. Фляконъ 50 кр.

Помада хинова взмѣднѣе корнѣвъ волосѣи и запобѣгае
выпадати волосѣи. — Фляконъ 80 кр.

Вода атеньска, до змыванія волосѣи, запобѣгае твори-
тись парлямъ, одевѣжѣ, робить тре-
вальми барѣу и полыскѣ. — Фляконъ 80 кр.

Олѣйокъ хино-таниновый. Дѣлае знаменито
на корнѣвъ волосѣи и на порѣстъ волосѣи. Въ случаяхъ де въ паслѣдокъ
недуга выпало волосѣи, выкажавъ великии цѣлюще дѣланье.
Вже по ужитю одной фляшки можна добачити порѣстъ. —
Цѣна 1 зр. 20 кр.

Есенція мятѣи до полоканя устѣ,
крѣмъ приемного, скрѣпляющого смаку и запаха, дуже ко-
ристно дѣлае на ясла и зубы. Фляконъ 50 кр.

Порошокъ рѣстинно-алькаличный,
до чищенія зубѣвъ. Надае перлову бѣлѣсть, оддалѣе на-
мѣтъ и квасы, котри наводѣтъ боля и порохнавьне зубѣвъ.
Шухелько 30 и 60 кр.

Виолинъ средство противъ прѣти рукѣи пахѣ. Фляконъ 50 кр.

Вода львѣвска. Приемный, вѣжливый и довготривалый
запахъ той воды здылае се, що въ
Антверпѣи на выставѣ всемирной збѣгала публично прокла-
мована и одзначена. Цѣна флякону меншого 80 кр., бо-
льшого 150 кр.

Нигретина. Выборное средство до фарбованія въ сейчасѣ
волосѣи на тревалу и красну барѣу черну и
темну; есть цѣлкомъ нешкодливѣ а въ ужитю цѣлкомъ поодише.
Цѣна 1 зр.

Бѣлыи и гарныи руки. Найболѣе червоныи и по-
падавыи руки выбѣлѣются и
выпѣжѣются по колькаровѣмъ натертю Крѣмомъ ро-
стѣиномъ. Фляконъ 80 кр. 259 48—?

Смазовило литѣвскѣ до обуви и шкѣръ, мычить
шкѣру, робить еи непрѣмо-
кающею и тревалою. Шухелько по 50 кр. и 1 зр.

Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торго-
вляхъ: ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣвъ Валовѣи.
Въ филиахъ: въ КРАКОВѣ Суконницъ ч. 20, и въ ЧЕР-
НОВЦАХЪ Ринокъ ч. 2.

Рокъ заложеня 1867

C. POLLAK

Miederfabrik

Wien, VI., Mariahilferstrasse 117

поручае свои якъ звычайный такъ и выбагливыи горсеты по-
дѣла вѣднського и парьского фасону въ солиднѣмъ выкопче-
нѣи послѣ стальныхъ цѣвъ фабричныхъ.

При замовленяхъ проситьсѣ брати мѣру поверхъ су-
кнѣ, и выстѣе подати обѣмъ грудей, стану и бедръ.
Рѣвно жѣ треба подати краску матеріи. Що не подобавсь,
одѣвѣяеь безъ оспорѣ. 3214 (6—11)

Gebrüder TRUHLARSKY

ц. к. вискл. прив. фабрика биллардѣвъ
Wien, V. Bez. Hofgasse Nr. 4. (7—11)

выроблае всякого рода билларды, а такожъ має великий складъ
новыхъ и перестранныхъ биллардѣвъ, та кѣвъ, кулѣвъ, взалѣвъ всѣхъ
приборѣвъ до игры биллардѣи.

Уряджуе и одновляе цѣлыи каварнѣи по найнижшымъ цѣнахъ.

При закуплѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлчальный редакторъ Иванъ Бейей.

Пайрѣтъ зъ экзр. Черкашескѣи.

Зъ друкарѣи тов. мн. Шелескѣи, кодъ зр. К. В. и рѣного.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушійних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитішихъ новѣстей“ виходить в двіторокъ, а в двіторокъ і п'ятиці на переміну разом зъ Дѣломъ.

ПРЕДПЛАТНІ І ІНСЕРТАТНІ ПРИЙМАЮТЬ: У Львові Адміністрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, в Бюро газети ул. Кароля Людина 9. В Перемислі Бюро газети ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haenstein & Vogler, G. L. Danne & Comp.

Предплата на „Дѣло“ і наслідокъ за інсертати платити у Львові.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ літер. додаткомъ

у Австрії: за Границю: а цілий рікъ . . . 18 зр. на цілий рікъ . . . 24 зр. на пів рікъ . . . 9 зр. на пів рікъ . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рікъ . . . 16 зр. на пів рікъ . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламція неоплачена влізати бже порта

Послони чиню коштує 8 зр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 зр. бже однимъ стрічкою печатною, в рубр. „Надбавка“ по 20 зр. а в.

Подати числяться по 10 зр. бже стрічкою.

Бюджетъ державный на рікъ 1890.

I.

ПРЕЛИМИНАРЬ БЮДЖЕТУ ДЕРЖАВНОГО НА Р. 1890 предположенный министерствомъ Дунаевскимъ радъ державный на заведеніи зъ дня 3 с. т. будить зовсімъ справедливо загально жувий интересъ. Въ цифрахъ того прелиминаря лежить образъ финансового господарства державы, аи животныхъ силъ и средствъ, образъ финансовою политикі аи управленія. Тому и важною естъ критика тыхъ цифръ, бо бже ихъ болшою або меншою стійности залежить не лишъ интересъ державы, але и интересъ тыхъ миллионъ контрабандъ, котрымъ прайдеа бже своимъ податковимъ грошемъ покрывати евентуальныя недоборы. Мы подали вже головныя цифры бюджету, а теперъ хочемо приглянутись повному ихъ складови вь порівнянню зъ бюджетомъ на р. 1889. Порівнянне то представляе такъ:

Выдатки		
прелиминаровый пбеля циферъ		
на р. 1890	бюджету зр. р. 1889	
Дворъ цѣсарскій	4,650,000	4,650,000
канцелярія кабинетна	74,978	73,380
рада державна	751,354	710,495
трибуналъ держ.	22,600	22,600
рада министровъ	1,045,888	1,042,017
справы спблны	99,767,539	104,656,002
министерство справъ		
внутришнихъ	19,524,692	19,111,249
министерство краевой		
обороны	16,941,760	13,753,419
минист. просвѣты	21,792,518	21,424,667
минист. скарбу	89,178,554	88,383,791
минист. торговлѣ	88,465,530	70,698,380
минист. рблннства	14,119,870	14,499,255
минист. справедливости	20,986,193	20,873,385
найвысша палата		
обрахункова	168,400	167,700
етатъ пенсійный	17,469,440	17,098,535
субвенціи и дотации	10,243,245	12,656,280
довгъ державный	148,623,438	149,339,480
управа дову державного	947,660	985,250
разомъ	545,475,660	540,045,885

Приходы:

прелим. на р. 1890	пбеля бужд. зр. р. 1889
рада министровъ	718,800
минист. справъ внутр.	1,159,201
минист. обор. краев.	266,156
минист. просвѣты	5,939,444
минист. скарбу	432,886,745
минист. торговлѣ	81,233,210
минист. рблннства	11,820,707
минист. справедлив.	901,700
етатъ пенсійный	90,849
субвенціи и дотации	375,484
довгъ державный	10,360,611
управа дову держав.	515,570
доходы зъ продажи недвижим. имуществъ держав.	150,000
разомъ	546,418,477

Порівнявши загальну суму приходівъ зъ такоюжъ сумою выдатковъ, одержимо на р. 1890 надвышку вь высоту 942,817 зр. Значывши, що вь минуломъ році представивъ бюджетъ державный надвышку 2,770,059 зр., показуе сегодншній бюджетъ о 1,827,242 зр. некористившій.

Зъ загальною сумою выдатковъ 545,475,660 зр., припадае 497,4 миллионъ на звичайны, а 48 мил. на надвышчайныя потребности — а такъ само зъ загальною сумою приходівъ 546,418,477 зр. вложено 546,41 мил. яко ordinarium а 16,5 мил. яко extraordinarium вь прелиминарь бюджету.

Сума выдатковъ естъ о 5,42 мил. вышею бже таковыя сумы вь минуломъ році. Підвышенне то спроводжують головныя рубрики министерствъ торговлѣ и обороны краевой. Надвышка министерства обороны краевой выносяча 3,18 мил., має обернутись головно на нове оруженіе обороны краевой, вромѣ того выкинула аи такъжъ вышча цѣна амуниціи при новыхъ карабинахъ, потреба исправлюваня доповняючыхъ резервовъ аи вѣднціи и поднесеніе цѣны плодѣвъ рблннства и средствъ поживны. Надвышка министерства торговлѣ, выносяча 7,76 мил., має передовѣсти обернутись вь высоту 2,9 мил. на гарантованыя ануитеты заходно-угорской и галицко-угорской желѣзницъ, дальше 1,1 мил. вде на удержаніе телеграфовъ, 0,6 мил. на удержаніе шадницъ почтовыхъ а больше якъ 3 мил. вде на бюджетъ державныхъ желѣзницъ. Впрочымъ зблшенне той рубрики остае вь тѣсній звязи зъ зменшеніемъ рубрики „субвенціи и дотации“ о суму 1,71 мил. а то вь той способѣ, що зъ-підъ той послѣдней рубрики вынято заходно-угорскую и галицко-угорскую желѣзницю и перенесено ихъ до рубрики министерства торговлѣ. Найзначыише зменшеніе вь выдаткахъ представляе рубрика „справы спблны“, бо о величезну суму 4,88 мил., що належить толкувати тымъ, що вь минуломъ році спроводили

ли значыишій выдатокъ репетировъ карабинъ, котрый то выдатокъ вь томъ році бдавалъ. Зменшена естъ такъжъ о 0,618 мил. рубрика дову державного. Зменшеніе то наступило черезъ то, що вь минуломъ році заощаджено при позичцѣ австрійскій 3,97 мил. зр. болше якъ 1 мил. зр. на монетѣ. Впрочымъ выдатки зъ той рубрики не зменшались. На одностки позичокъ державныхъ припадае 115,95 мил., отже о 250,000 зр. болше, якъ вь попередній році, на амортизацію позичокъ 10,44 мил., отже о 0,35 мил. болше, якъ вь минуломъ році.

Сума приходівъ естъ о 3,6 мил. вышею, якъ вь р. 1889. На то підвышеніе складаються головныя рубрики министерствъ торговлѣ и финансовъ. Вь першій рубриці головныя мѣсце займають доходы зъ желѣзницъ державныхъ, друга однакъ естъ о стблнн цѣвазовъ, що складаються на неи переважно дохды зъ податковъ. Рубрика министерства скарбу естъ вь прелиминари на рікъ 1890 вышею о 1,68 мил. бже р. 1889. Спеціально підвышеніе суть податки безпосередній о 0,31 мил. зр. а именно податокъ грунтовой о 0,12 (35-31) мил., домовый о 0,36 (29-79) мил., зарббцовый о 0,1 (11-1) мил., належннстн екекуційный бже залаягочихъ податковъ о 0,01 (0-59) мил., одный податокъ доходный прелиминаровый о 0,34 (34-83) мил. зр. выше, якъ вь минуломъ році. Податки посередній прелиминаровый суть вь высотѣ 102,36 мил. зр., отже о 1,68 мил. зр. болше, якъ вь р. 1889. Податокъ бже горивны прелиминаровый вь той самой высотѣ, що вь минуломъ році (32-37) мил. зр., податокъ бже вина вь высотѣ 4,61 мил. зр. (о 0,22 мил. зр. выше), податокъ бже пива вь высотѣ 24,66 мил. зр. (о 0,18 мил. зр. выше), податокъ бже мяса вь высотѣ 5,77 мил. зр. (о 0,21 мил. зр. выше). Доходы зъ продажи соли прелиминаровый на 20,67 мил. зр., отже о 0,35 мил. зр. выше, доходы зъ тютюну на 82,46 мил. зр., отже о цѣлы миллионъ зр. выше, якъ вь минуломъ році. Прочыя цифры приходівъ суть болше-менше незмѣненны.

Бесѣда п. К. Телишевского

выложена на XV засѣданіи сойму при дебѣтѣ надъ проектомъ закона о писаряхъ громадскихъ.

Высоча палато!

Мене безмірно дивуе, що дебѣта надъ тымъ закономъ дробнымъ ведеся нинѣ другій день и на такій широкій розмѣры. И каждому муситъ се впасти вь око, что мы стратили вже два днѣ надъ тымъ: чи писарѣ громадскі мають здавати испиты, чи нѣ; чи має що умѣти, чи нѣ? чи має справа писарѣвъ остати, якъ она естъ до теперъ?

Менѣ здається, что пятый періодъ соймовый поступавъ консеквентнѣйше и разумнѣйше. Признаючи потребу реформы, ухвалявъ законъ, котрый для цѣлого краю узнавае за велимъ пожиточный. Декотры зъ пп. передбѣдннхъ оправдували тую ухвалу тымъ, что не мали достаточного часу застановитись надъ донесеніемъ того закона. Рѣчь трохи смѣшна. Я не хочу и не могу оправдати тыхъ панѣвъ, котры оправдуютъ передъ краемъ свое поспуваніе не — совѣстнымъ сповненіемъ посольскихъ обовязковъ, але посѣткомъ, нерозумомъ. То вже рѣчь ихъ, ихъ совѣсти. Але зъ другой стороны мущу зазначати, что бже часу ухваленія того закона до нинѣшъ голю краю зовсімъ не змѣнявся, остае той самъ; цѣлый край якъ передъ тымъ такъ и теперъ стоить на томъ становищи, что станѣ естъ лихій и потребу доконечно поправки. Я стою и заведѣды стуати буду на грунтѣ чистого реальнаго потребѣ цѣлого краю, а зъ того становища не могу никакъ, але пойти за голосомъ цѣлой еуспблннстн. А идучи за тымъ голосомъ загальнымъ, не могу нѣчого ничого сказати, якъ те, что той законъ, та маленька уставка, естъ для нашего житя громадского доконче потрібна.

Заразъ на вступѣ мущу тутъ зазначати, что зъ цѣлой сен Выс. палаты не учувъ яанѣ одного голю, котрый бы сказавъ, что вь той справѣ поправки не треба, противно, всѣ голюсы зазначили, что підъ тымъ взглядомъ вь краю лихъ и поправки треба доконечно. Иде лишъ о способѣ той поправки лиха, аветного у насъ підъ номенклатурою писарѣвъ громадскихъ. Однѣ кажутъ, что потрібный естъ законъ, другі, что закона не потреба а выстанѣ розпорядженіе, — треба тблнн пороумѣтисъ зъ намістннцтвомъ и дорогою розпорядженя выдѣлу краевой мало-помалу змѣняти тѣ обставины на лучше. По чийей сторонѣ рѣдця, я отже выкажу.

Кажете, панове, что выстане розпорядженіе. Ставите вь резолюціи жадање, чтобы выдѣлъ краевой выдавалъ таке розпорядженіе и вѣдѣвъ улучшеніе той институтіи не на силѣ закона и законного примусу, а тблнн на силѣ своего розпорядженя. Чи се разумно, не знаю, але звертаю увагу тыхъ панѣвъ на то, что

отъ вчера на послѣднѣмъ засѣданіи почули зъ устъ правительствѣ комисаря. Тажъ бже зовсімъ недвозначно бдаказавъ выдѣлови краевой права выдаваня розпорядженѣ, а то, что тѣ панове и мы зъ ними мусѣли выслушати, повинно було ихъ поучити, что та дорога естъ зовсімъ безнадѣйна и безвыходна. Отже если мы предладану резолюцію ухваломъ и вложимо на нашъ выдѣлъ краевой обовязокъ, чтобы бже институтію писарѣвъ громадскихъ поправивъ дорогомъ розпорядженя, то введемо его вь дуже немале положеніе, бо накажемъ ему зрбннтіи щось такого, противъ чего правительствѣ же нинѣ выступаетъ за засады. Бо правительствѣ каже: Выдѣлъ краевой не має екекутивны, не має права выдавати розпорядженіе вь томъ змыслѣ, чтобы оно було обовязуюче и могло заступати законъ. Коли пойдемъ тою дорогою, то остаточнн значить все одно, что лишнн цѣлу справу такъ, якъ естъ нинѣ. Коли-жъ пойдемъ другою дорогою, коли ухваломъ законъ провѣтованый — то очевидно посунемо справу крокомъ на передѣ. Кажете панове: Законъ не одержитъ санкціи. А я зновъ зовсімъ годжуся вь томъ взглядѣ на погляды пос. Абрамовича и кажу: Одъ насъ се уже не залежить, то мы за то и не бдповѣдаемо. Мы маемо высказати все то, что намъ лежить на серці, маемо вказати дорогу, что и якъ має бути поправлене, — а что станѣ дальше, за те мы аи передъ совѣтнн нашою, аи передъ выборцами своимъ, аи передъ краемъ не бдповѣдаемо. Тую одѣчальннстъ нехай беруть на себѣ тѣ, что нашихъ радъ не хотять слухати. Впрочымъ мене заявленіе правительствѣ комисаря, хочъ категорично, не переконуе, чтобы санкціи могла бути вь сѣмъ случаю бдакана, бо маючи передъ собою субстратъ закона, я не вбачаю вь нѣмъ аи одного слбвца, котре-бы супротивлялося позитивнымъ, теперъ обовязуючимъ законамъ!

Стаючи на грунтѣ чистого законѣмъ, мущу сказати, что провѣтованый законъ, а зъ нимъ и мы, строго держитесь буквы закона громадского. Замѣты починены вь томъ взглядѣ, что суть натягненны, выдуманы, часто лишъ адъоскомбинированы, чтобы выказати бодѣ на позбѣт, что те, что має вестись, естъ противъ законѣ. Нѣ, панове! Вы вь замѣтахъ покликуетесь на §. 31 закона громадского и кажете, что мы вь нашімъ краю хочемо ввести акційсь новый органъ законный до теперъ незвѣстный, якусь фигуру урядову, о котрой законъ не ггадуе и аи не знае. Выбачте панове, такъ не естъ, бо вь томъ § 3, котрый тутъ цитовано але вь цѣлости не бдчтано, естъ бесѣда не лишъ о службѣ але и о урядннкахъ; естъ прецѣпъ сказано вь другой аліней, что рада громадска, если узнае за потрібне установити посады урядовѣ (значить: урядннковѣ) або службовѣ, тогдѣ ухвалюе число, платню „урядннковѣ“ аи службу и орѣкае „о условіяхъ“ приминаня ихъ, о способѣ ихъ именования и заосмотреня. Чи може не досытъ ясно постановѣ? Менѣ здаеся, что рада громадска, не пытаючи насъ, не бдзымаючыся аи дѣ сойму аи до правительствѣ, естъ вь правѣ не тблнн держати урядннковѣ, але и бже ихъ жадаати, чтобы мали испиты, бдповѣду квалификаціи. Отже думаю, что та интерпретация, котрую воюеся противъ того закона, естъ зовсімъ хибна, бо вь законѣ самѣмъ, на котрый противники покликуються, естъ высказано, что все то залежить бже правительствѣ бже его placet або veto, — таа справа залежить выключно бже власти автономичной, бже самой громады.

Кажутъ дальше, что если-бы уведено такий органъ, то бже бувъ-бы спбдѣлюющимъ аветности громадской, начальства громадского. Нѣ! мыслите панове. Обставины урядовѣ черезъ введеніе условій квалификаціи, не змѣнились-бы аи на волосъ: той писарѣ громадскій, что естъ нинѣ, бувъ-бы и на дальше такъ само поставленый супротивъ всѣхъ органѣвъ правительствѣнныхъ та автономичныхъ и супротивъ громады. Отже хибна естъ интерпретация, мовѣ-бы мы, ухвалюючи той законъ, напередъ посували автономію хотѣ-бы о одинъ врозъ напередѣ. Хорона Боже! мы автономію не розширюемъ, — вдемо тблнн дорогомъ чистого утилитаризму. Мы, тримаючыся закона позитивного, кажемо громадамъ, чтобы они прайняли писарѣвъ, котры бы бдповѣдали ихъ потребамъ, — подаемо матеріалъ такий, який бы бдповѣдавъ вымогамъ и потребамъ громадѣ.

Черезъ введеніе испиты не нарушуетъ засады автономіи, не нарушуетъ становяща правительствѣ супротивъ громадѣ, бо пытаюся: чи черезъ тѣ розширеніе обсягъ автономіи, если замѣстѣ теперѣшнихъ, неспытываного писаря, вступитъ чоловѣкъ интеллигентнѣйшій? чи на томъ ц. к. правительствѣ стратитъ зъ обсягу своен интеренціи? Менѣ здаеся, что противно: если мы постараемся о лучшей силѣ писарскій для громадѣ, то даемо вь першѣмъ рядѣ правительствѣ поруку лучшнн управы громадской, помагавмо ему, чтобы оно мало вь громадахъ до сповняваня обовязковъ порукавого обсягу органы одѣтнншій, якъ дотеперъ, бо-жъ вѣдомо всѣмъ вамъ, панове, что

всѣ нашѣ громады збѣшли нинѣ до того, что они de facto не суть нѣчимъ ничимъ, якъ органамъ правительствѣнными, котры сповняють обсягъ порученый.

Що такъ естъ, я бдсылаю вамъ, панове, до тыхъ справозданѣвъ, який понадсылаю збѣ всѣхъ повѣтѣвъ и старостѣвъ нашего краю. Одчитайте тѣ справозданя, а прійдете до того самого пересѣдченя. Тамъ вь рубрицѣ бже написею: „Дякого громады нашѣ не постунають, не розвиваються?“ — знайдете бдповѣды коротку и ясу: „Бо перетяженъ порученымъ обсягомъ дѣланя... бо не мають добрыхъ писарѣвъ.“ Коли мы хочемо, чтобы той писарѣ бувъ для громадѣ добрый, тожъ тымъ самымъ робимо братню, пріятельскую услугу самому правительствѣ, бо ему властиво даемо органъ, котрый вь рамкахъ обовязуючого нинѣ закона громадского дае гарантію, что обовязки писарскі лучше буде сповняти, якъ ихъ сповняе теперѣшній писарѣ, зовсімъ неквалификаваный.

(Конецъ буде.)

Пос. Д. Кулачковскій передъ выборцами.

II.

По бдкрытію дебѣты многі изъ селянъ, что зъ великимъ занятіемъ прислухувались бесѣдѣ посла, даючи вь одѣтнѣхъ хвилькахъ выразы своего вдоволенія або негодованя вь грбмнхъ окликахъ, тиснулись до стола президія и доматились голюсу. Першій прайшовъ до слова.

Ч. Олексѣ Илечко, господарѣ зъ Чортковѣ. Онъ запытавъ посла якъ думае зарадити тому, чтобы ярмарки не бдбувались вь днѣ святннхъ? — Посолъ вь одѣтѣ радѣвъ передовѣсти не ходити по такихъ ярмаркахъ вь днѣ святннхъ. — О. Заяць поясняе, что до усуненя такихъ ярмарковъ причинитесь можуть передовѣсти власти политичный, а ходитъ лишъ о иниціативу зъ стороны нашего священствѣ. — Посолъ заявивъ, что не зализати той справы порушити вь соймѣ.

Ч. Федѣ Стаховѣ, господарѣ зъ Городннцѣ, жалуваетъ на обкроење автономіи громадѣ черезъ бдобраніе имъ права презентованя учительнѣхъ народныхъ. — Посолъ выказуочи, что се бдобраніе права презентованя противяється засадѣ справедливости, бо прецѣпъ громада платати учителя, и оно може шбдливо вылывати такъжъ на науку школьную, признавъ справедливыми жалобы ч. Стахова и обѣцая старатись о приверненіе громадамъ того права.

О. Бѣлинскій изъ Стрѣльскѣ навязавъ до слбѣтъ справозданя посла про нужду селянъ зъ причины неурожаевъ, шбдѣ бже мышей, повеней, и высказавъ свое эдивованіе, что при безпроцентныхъ позичкахъ и безвозротныхъ заомогахъ, якій край и держава удѣлили, повѣтъ бобречнй, хочъ бже вь наслѣдокъ тыхъ нещастѣ такъжъ не меншій потерпѣвъ ударъ, поминено. Тожъ интеренное посла вь томъ взглядѣ. — Посолъ заявивъ, что о томъ поминено чѣе по разѣ першій, а пріймусе то хба втрязѣ тыхъ людей, котры хотѣли тымъ помѣтитись на повѣтѣ, что при выборкахъ бувъ имъ такъ неслуханнымъ. Впрочымъ обѣцая повѣтѣвъ всяку можливу вь тѣй справѣ помбѣ. — Прав. комисарѣ поясннвъ (до полски, что всѣхъ немало вразило) тую справу, заявивши, что повѣтъ бобречного не поминено. А то: признано для него безпроцентную позичку и роздачу сырннцѣ та соли камѣнной, а поминено его хба вь томъ, что не запропоновано для повѣту безвозротну заомогу. О. Бѣлинскій не вдовольеся тымъ поясненіемъ справы, твердячи, что вь урядовѣхъ часописнхъ того цѣлкомъ не находивъ. Рѣвножъ не чувъ бже нѣчого о бдписаннн податковѣвъ зъ причины нужды вь повѣтѣ. — Посолъ звернувся до п. комисаря зъ замѣтомъ, что наколо цѣлы зборы ведуться по руска и всѣ зббраніи суть Русскими, то-жъ и бже вь характерѣ ц. к. урядннка повиненъ пошанувати зборы руской народности, отже вбзавъ его, чтобы промовлявъ по руски. (Голюсы: Зовсімъ справедливо!) — П. комисарѣ толкувався по полски, что позаякъ недавно прійшовъ зъ Маурицианъ, а не має чѣе часу научитись по руска, то просить зббравныхъ о позволеніе уживати вь промовахъ языка полского. (Зббръ прійавъ се до вѣдомости.) Потѣмъ п. комисарѣ зновъ заперечнвъ рѣшучо тверденю о. Бѣлинского, мовѣ-бы повѣтъ бобречнй уполсѣдженно черезъ те, что не запропоновано безвозротнн заомогу, бо таку уважавъ п. комисарѣ за просту деморализацію. (Голюсы: Ого!) Для повѣта вь виду и такъ не великой нужды, досытъ буде помочи черезъ позичку прійдѣлену повѣтѣвъ для выплатѣ роббѣтъ публичныхъ, в. пр. дорожѣ, а естъ тыхъ вь проектѣ до высоты значной сумы, бо сягаючи 80,000 зр. Уважавъ отже се за досытъ поважну помбѣвъ недостатковъ повѣта. — О. Заяць переконувавъ п. комисаря, что все таки суть деякі мѣщевости вь повѣтѣ тяжко навіщеній неурожаевъ и нуждою, то-жъ бажавъ-бы бже

дай для техъ мѣсяцъ правдивой нужды бѣлшюи полемъ въ видѣ запомогъ беззвотнотныхъ. Запытай отже п. комисаря, чи стоить шо на перепонѣ беззвотнотнѣй запомогъ и чи не могли-бы дотычнѣ власти таки выеднати аи для мѣсяцъ тяжко навѣщеныхъ? — П. комисарь заявилъ, что на перепонѣ запомогъ нѣтъ не стоить и шо така для техъ мѣсяцевъ не есть выключеною. (Се радо все примилъ до вѣдомости) — Посолъ додалъ ще, шо наколи дождь до конечиной потребѣ удѣленя повѣтови такожь беззвотнотнѣй запомогти, то починитъ одѣтнѣ кроки, ш бы и въ томъ напрямѣ потреба була заспокоена.

О. Бѣлинскій, похваляючи засаду въ ухвалѣ сойму шо-до бдѣшенъ службовыхъ писарѣвъ громадскихъ, шо тѣ-жъ повннѣ мати испыты квалификаційнѣ, запытай посла, чому вымогъ квалификаційныхъ тои ухвалы не розширено такожь и на секретарѣвъ та урядникѣвъ повѣтовыхъ взагалѣ, бо до теперѣ властно не знати, якыхъ услѣвъ вымагае до осяженя техъ повѣтовыхъ синекуръ, и на дѣлѣ обсаджуе тѣ мѣсяца протекціонѣ самыи лишь емигрантами або эдебанкованю шляхтою и то въ числѣ по-надъ мѣру потребѣ повѣта. Отже бесѣдникъ домагае, шо бы и бдѣ секретарѣвъ та прочихъ урядникѣвъ повѣтовыхъ ждавай були факховѣ испыты и услѣвъ знаня рускаго языка. — Посолъ заявилъ, шо дотычнѣ внесенне возме подъ розагу арлу и поступитъ евентуально посла жаданя интерпелянта.

О. Бѣлинскій интерпелювавъ далше шо-до языка выкладового въ школахъ народныхъ: ддячю имено въ дѣякахъ громадахъ мимо чисто-рускаго населеня, выкладовымъ языкомъ школы есть не рускій а польскій. Далше жалуеся и на дѣякихъ учитехъ рускихъ громадъ, не посѣдаючи знаня рускаго языка, тожь домагае въ томъ-жъ видѣ полученыя. — Посолъ авернувъ увагу о. Бѣлинскаго, шо установленне языка выкладового залежить бдѣ громады самон, котра школу заводитъ. Громада повнана отже ухвалити впередъ языкомъ выкладовымъ языкъ рускій и старатисъ осяея до введенне тои ухвалы въ житѣ. Труднѣйшимъ есть уже выборъ особы учителя въ виду одобраного громадамъ права презентувати учителя. Радитъ однакъ посолъ избраннымъ и вызвае ихъ, шо бы въ кождѣмъ случаю, де учитель не одѣчае вымогамъ мѣсяцевымъ, звертатисъ въ жалобамъ до дотычнѣхъ властей школьных. — О. Заяцъ розказавъ про покращенне рускаго слова на поли школьництва и въ самѣмъ Ходоровѣ, де мимо переважного рускаго населеня, школа народна есть польскою, а языкъ рускій вже лишь яко предметъ науки обмеженный до половины числа годнѣвъ языка польскаго. Весѣдникъ звернувся до посла, шо бы той выступивъ въ соймѣ въ одѣтнѣмъ внесеннемъ стремлячимъ до усуненя тыхъ кривдъ. — Посолъ обѣдавъ се вчятии.

О. Бѣлинскій поднѣвъ вѣнци справу дуже великою политичною доносимости. Навяуючи до слѣвъ сирозвоня посла, шо бдѣносныи Русяны и Полякѣвъ стають шо разъ то больше напружены ба и ворожѣ, а въ соймѣ краевѣмъ, де Русинамъ не дозволяеся навѣтъ въ одѣтъ рускимъ посламъ въ трибуны сирозвонячон промывати по руски, доводитъ ея прямо до борбѣ, — уважае бесѣдникъ за одинокое средство до обународного супокѣи и миру — подѣлы Галичины на окремы части: руску и польску, и жадае одѣтнѣмъ внесеня въ соймѣ въ стороны посла Кулачовскаго. (Пароль латинскій: Do teo nie przyjdzie!) — Посолъ не заперечивъ ваги того пытаня. Уважае его не новымъ и не збѣшовшимъ зовѣсьмъ въ порядку дневного. Обѣщѣе побѣдывати надъ тою гадюкою въ рускимъ клубѣ, бо, по его думцѣ, се есть одинъ изъ способѣвъ, шоь разъ уже „радикально“ порѣшити невыравну политичну ситуацію Галичины.

Ч. Никола Бурбанъ въ Ланѣвъ (звѣстнѣй выборы-патриѣты, шо не оупустивъ мѣсяца выбору посла мимо пжару въ его едлѣ) жаждавъ внесеня шарварѣвъ бдѣ нумѣровъ домовъ, а вѣтомѣтъ введеня на цѣли дороговѣй додѣтку до подѣтѣвъ беззосередныхъ. (Славно!) — Посолъ пояснивъ, шо кѣлько разѣвъ справа дорогова була въ соймѣ поднѣшена, рускій послѣ до самого початку беззастанно домагаеся акъ-разъ, шо бы вошты дороговѣй покрывати додѣткою до подѣтѣвъ беззосередныхъ, бо то одѣтъ можливѣйшѣй найсирѣднѣйшѣй способѣмъ сорозмѣрного розоженя тягарѣвъ дороговѣхъ на общеры двѣрѣвъ и громады, а далше бдѣдали-бы примусовѣй шарварѣвъ, обтяжачѣй такъ несорозмѣрно, и поставля-бы фондъ, шо бѣвъ-бы жереломъ заробѣтку для бдѣдѣйшихъ громадинъ за добровѣльнѣй работы при дорогахъ. Въ рускахъ пословѣ о. Свѣтискій особеннѣй положивъ заслуги коло справы престацій дороговѣхъ.

Ч. Никола Бурбанъ давъ ослѣя выражъ кривдъ въ насѣдѣвъ обтяжачѣи выключено веретѣн селянскон доставляваннемъ форшпанѣвъ. Слушно запытай бы: „Чи то войско лишь для хлѣба, шо двѣры богатѣ въ худобу, подѣводъ давати не потребуютъ? (Славно!)“ Ч. вывають насъ rozceiwu ludzk по мы любѣмосъ явъ брата, а рахунѣмосъ явъ жидѣ! (Славно! весело!) — П. комисарь: To wino wojtów! Jak gdzie indziej tak i na wsie są protekcie. — Посолъ въ виду на законъ не подѣляе выравдъ поглядѣ п. комисаря, додае, шо впротѣмъ до осягау власти войтѣвскон не належать общеры двѣрѣвъ, — во поручае вѣнци корѣ-тата изъ заявленя п. комисаря, шо въ томъ вана войтѣвъ, котры протѣгуютъ общеры двѣрѣвъ въ некористъ селянъ. Вѣнци посолъ признавъ справедливѣтъ жалобѣ ч. Бурбана и обѣдавъ поступѣти посла его жаданя.

Ч. Гринько Вовчко въ Лашокъ горныхъ подѣвъ, шо сирозвоняе посла дуже всѣхъ вдвоило. Мавъ-бы де замѣтити, шо бы посолъ старався въ соймѣ, абы на рускій товариства просѣтѣй ложено больше въ фонду

краевѣго. — Посолъ заявилъ, шо жаданье ч. выборѣвъ представитѣ въ палатѣ, бо такожь уважае нашѣ просѣтѣй товариства за важнѣйшѣй моторъ нашего движеня народнаго. Чого не въ свѣдѣ доказати школа, того довершаютъ нашѣ товариства просѣтѣй. Тожь рускій послѣ въ соймѣ до того стремляе, шо бы оба нашѣ товариства народнои просѣтѣи знашли подмогу въ фондѣ краевѣмъ.

Ч. Гринько Вовчко о представлявъ ослѣя шкоды, якѣ терпятъ хлѣборѣвы бдѣ дѣякихъ звѣрѣвъ, а шкоды тѣ збѣльшаються въ виду заказу польованя. Бесѣдникъ уважае несправедливѣстю, шо признано право ловѣвъ лишь властителямъ комплексѣвъ лѣсовъ о 200 моргахъ, а прочимъ на ихъ кривду оборонено, — просѣтъ отже посла, шо бы выступивъ за користнѣю для селян змѣною закона ловѣчѣго. — Посолъ ствердавъ, шо посла теперѣшного закона есть дѣйство такій ставъ шо-до права польованя, заявивъ однако, шо неадовѣтъ наступитъ змѣна на лучше, бо соймѣ унаваъ уже потребу выдѣлаи одиоцѣльного уставѣ ловѣчѣи и вже въ 1887 р. на припоручене сойму выдѣлъ краевѣй, заявивъши розсмотрѣннемъ бдѣношенъ ловѣчѣвъ и ревизію закона, предложавъ бувъ же въ р. 1887 проектъ закона ловѣчѣго. Черезъ нераде однакъ становище министерства рѣшачѣва възглядомъ одиоцѣльного закона ловѣчѣго отагнулось досѣ въ тою справу. Нинѣ вже перепонѣ нема и справа зблизяеся къ полагожденю.

О. Боднаръ повернувъ до справы писарѣвъ громадскихъ и запытай посла, чи въ взглядѣ на рѣвноправнѣсть въ урядѣ обохъ краевѣхъ языковъ, подручникъ ладженый для писарѣвъ громадскихъ буде такожь выдѣланъ въ языкѣ рускомъ. — Се подтвердили якъ посолъ такъ и п. комисарь.

Наконецъ забравъ голосъ ч. Гринько Вовчко и подѣлаючи теплыми словами пословъ за щирѣ для своихъ выборѣвъ послѣванье, закличавъ: Людѣмъ, шо такъ смѣло боронять правъ нашихъ, мы все тутъ збрании жѣлаемо изъ широго сердца: „Многая лѣта“. Збрании бдѣдѣвали въ повной груды пословъ трикратно „многая лѣта“, а запытанѣ ослѣо о. Заяцѣмъ, чи удѣляють пословъ своего довѣрѣя, все хоромъ одѣтали: „Удѣляемо!“ Вѣдѣца по бдѣдѣваню кѣлькохъ ще многолѣтнѣйшѣй, Его Вел. цѣсаревн, прав. комисаревн и о. Заяцѣвъ, закрыто о год. 4^{1/2} засѣданье, а свѣрпленѣй духомъ и умомъ выборѣвъ, потолковавши ще недовго приватно изъ своимъ посломъ про рѣзѣй справы, розѣхалися по домамъ.

О. Б. К.

Письмо зъ Вѣдня.

Вѣднѣ 3 я ст. грудня.

Подѣвъ въ галицѣмъ соймѣ, а имено дѣяльнѣсть послѣвъ рускихъ, суть предметѣмъ розговорѣвъ не лишь у Васъ у Львовѣ та въ краю, але въ значайнѣ мѣрѣ и тутъ у Вѣднѣ. Въ приватныхъ бесѣдахъ дуже часто выслушаютъ насъ и Славяне и Нѣмцы про рускахъ пословѣвъ, про становиче ихъ супрѣтивъ Полякѣвъ и правительства, про идеалы ихъ національнѣй, политичнѣй и экономичнѣй. Одинъ Сербъ не пустивъ мене бдѣ себе спорше, доки я ему докладно не описавъ важнѣйшихъ рускихъ пословѣвъ, якъ головы рускаго клубу проз. Романчука, о. Свѣтискаго и наконецъ молодого посла, шо то — якъ написало „З-рало“ — „обуемихъ ставъ“ противъ бытъ польскаго пана посла и такъ по лицарскѣ поставився противъ зневагѣи представитѣль рускаго народа, а тымъ самымъ въ оборонѣ чести всѣхъ Русинѣвъ.

Та не лише въ приватныхъ розговорахъ подносѣтъ справу нашу у Вѣднѣ. Дня 2 я ст. грудня уряднѣмъ чѣскемъ товѣриствѣ Akademický Spolek науково-забавнѣй вечернѣцѣ при нагодѣ вручена диплому почетному своему члену Леонарду Бухалеву, котрый обходѣтъ сего року 25-лѣтнѣй юбилей дарестуры „славянско-цѣвѣскаго общества“. Въ вечернѣцахъ тыхъ взяли участь по-при другѣй тутѣшнѣй чѣскѣй товариства, якъ Sokol, товариство робѣтнѣкѣвъ и кромѣ многихъ старшихъ видѣйшихъ чѣскихъ патриѣтовъ въ р. динами, такожь нѣчи славянскѣй товариства, мѣжъ тыми и наша „Свѣтъ“.

Одпоручникъ „Свѣтъ“ въ свой бесѣдѣ на вѣсмерѣхъ зазначивъ мѣжъ нашимъ: Русины за вѣсмерѣхъ утѣсняютъ сампѣтию на народности чѣской, котра въ довголѣтѣй борбѣ за свободу соѣстѣи являеся въ людскѣй исторіи не дуже то звичайнымъ, а тому а годнѣмъ насѣдѣдуваня зъявляеся. Русины галицѣй часто и теперѣ вважують землякамъ своимъ на Чехѣхъ, яко народѣвъ, котры наукою, свѣдомѣстю своихъ правъ и користуваннемъ нами, смѣлѣстю, вытравелѣстю та солидарнѣстю въ справахъ принципіальнаго значѣня ставѣвъ пѣномъ въ свой хатѣ, а въ державѣ першымъ мѣродайнымъ элементомъ.

При зазначеню офеціальнои части дякувавъ п. Альбѣ Стейскаль, презесъ Akademický Spolek у всѣмъ товѣриствамъ за участѣ въ вечернѣцахъ, а збѣшовши на Русинамъ, сказавъ больше-мене такъ: „Не можю поминати одиоу, для цѣлаго Славянства дуже цѣкавою и бдродноу рѣчи, а имено того, шо дѣея у нашихъ любимыхъ братѣвъ у Львовѣ. Галицѣй нарѣдъ рускій, досѣ одинъ въ найнещасливѣйшѣхъ племенѣхъ славянскихъ, не есть ще паномъ въ свой хатѣ. Мы Чехи, якъ и все Славяне, въ болѣмъ сердца глядѣмо на добо того славянскѣй народу. Але теперѣ Русинамъ иде къ лучшому. Русины галицѣй выхвалили теперѣ до е. иму выравдѣ только 16 своихъ гасутичѣкѣвъ, але тѣи осявають свою задачу такъ знаменито, шо весь свѣтъ въ цѣкавѣню слѣдитъ за тымъ, шо дѣлаеся останнѣи сѣи въ галицѣмъ соймѣ. Я констатию въ одушевленю радости сѣи для цѣлого Славянства прѣважѣйшѣй фактъ и бажаю въ широн ду-

шѣ братьямъ нашимъ въ Галицѣи Русѣ, шо бы якъ найскорше выбороли собѣ панованье на своей землѣ.“

По тыхъ словахъ далше чути збѣсѣхъ кутѣвъ грѣмѣй признаки одобрѣня и довго неумовкачѣй кланя: Zivio! Zivili Rusini! Slava Rusam! и т. п.

Не треба й кавати, яке вражѣнне зробивъ той вечерѣ на присутныхъ тамъ Русинѣвъ. Дуже шкода, шо не могли и вѣсѣи нашѣй Полянѣ чути тои однодушнѣй гадки Славянѣвъ, и то пѣзвѣныхъ славянолюбѣвъ, — бо бдѣ Полякѣвъ не було представитѣльѣвъ, — були-бы побачили, шо про Русѣ галицѣу думаютъ другѣй Славяне.

Процѣсъ въ Вадовицахъ.

Послѣдними обжалованными, котрыхъ переслухано въ сѣреду сего тыждня, суть: 12 кондукторѣвъ зѣлѣзничихъ, збѣднѣкъ Германъ Гершловѣцъ, Винкентій Цвиллинъ, властитель добръ и маючѣй концесію на агентію бременьскую, его агенты Айкемаеръ и Левъ та чотыри збѣднѣкѣ бременьскѣй.

Кондукторы выпираються, мовѣ-бы брали грошѣ бдѣ агентѣи гамбургскѣи, а шо часомъ були бѣи помѣчѣи, то се въ насѣдѣкъ наказѣвъ дирекціи зѣлѣзничѣи и начальника стаци въ Освицимѣ, котрыми поручено доставляти переселѣнцѣвъ до Освицима. Дуже важне есть збѣзанне кондуктора Мерославскаго, котрый довгѣй часъ не шловѣвъ подѣ руку агентѣи. Боли бдѣучѣй зѣлѣзничѣу, хотѣли выѣсѣдѣти передъ Освицимомъ, шо бы ослѣя перебрѣтисъ до Живци и оминутѣ Освицимъ, бо все знали, шо въ агентѣи ихъ безмилосердно обдѣпратѣ, то Мерославскій не задержувѣвъ ихъ силою въ поѣздѣ, але за таке мавъ ослѣя бдѣ агѣнтѣвъ и бдѣ Иванѣцкаго только клопѣту, шо мусѣвъ на розказъ Иванѣцкаго перепроситѣ Герца и тымъ способомъ ухиливъ жалобу, яку внесли агѣнты и Иванѣцкѣй на него до дирекціи, бо бѣвъ-бы стративъ мѣсецъ при зѣлѣзничѣи. Иванѣцкѣй подѣвъ въ жалобѣ, шо Мерославскій выпускаючи переселѣнцѣвъ передъ Освицимомъ, не допускае тымъ самымъ вызы ихъ паспортѣвъ и домагае до дезерціи.

Збѣднѣкъ Гершловѣцъ не довго бувъ въ службѣ у агентѣи, бо вѣскорѣ посварився зъ Ландереромъ и оба взаимно доносили на себе до властей. Коли Гершловѣцъ выслѣдѣвъ, шо агѣнты выслали разъ до Америки дезертира войскового, доносѣвъ о томъ старосту въ Вѣдѣ, але староста сказавъ ему, шо се неправда, шо бѣи лично переслѣдѣнѣвъ въ Освицимѣ о законѣмъ ведѣню агентѣи, а зрештою, най не втыкае носа въ чужѣй справы. Оттакъ вѣбѣвъ Гершловѣцъ жалобу до староста въ Хшанѣвъ, але и то не помогло и бѣи вѣнци не могъ опертисъ доносѣмъ на него зѣ стороны агентѣи та выбравѣвъ до Берлина, де его узячено.

Агѣнты бременьскѣй заявляютъ збѣдно, шо они нѣякихъ насилѣствъ не допускалися на переселѣнцѣхъ, бо Цвиллинъ строго заказавъ. Переселѣнцѣ горнулись до нихъ по карты корабельнѣй, бо були дешевѣйшѣй бдѣ гамбургскихъ та кораблѣй були лѣшнѣй. Самъ властитель концесіи Цвиллинъ признае, шо за свой подѣнѣвъ на картѣ корабельнѣй числявъ собѣ по 5 зр. и посла умова въ головную агентію въ Бремѣ его провизію рѣчна не могла бути меншою якъ 6000 зр. рѣчно. Хочъ агентѣи бременьска удавалася о помѣчу до Иванѣцкаго, шо бы охоронитисъ бдѣ напасти агентѣи гамбургскѣи, то се на нѣчо не придалося.

Въ четвѣръ почали переслухувати свѣдѣкѣвъ а на першѣй день вызначено ихъ 20.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— Загальнѣй зборы членѣвъ читальнѣ въ Залѣзѣцахъ новыхъ одбулися дня 24 падолиста с. р. сполучѣнѣи въ вечернѣцахъ свѣдно-декламаторскими. Явилѣося богато народу, а зѣ интеллигенціи прибули яко гостѣ: Вѣч. оо. Гутковскій зъ Залѣзѣцѣ старыхъ зъ родиноу, М. Авдиковичъ зъ Бѣлоголовъ зъ родиноу, и Ви. пп. Левъ Степановичъ, начальникъ суду въ Залѣзѣцахъ, Мартѣнъ Мойсѣевичъ, нотарѣ въ Залѣзѣцахъ, учатѣль Млх. Мацѣкѣи о. Стеф. Ходоровскій зъ Залѣзѣцѣ, Григ. Назаревичъ зъ Гайвъ за Рудоу, мѣсцевѣй учитель Н. Ходоровскій и мѣсцевѣй парохъ зъ родиноу.

Вечерѣкъ розпочавъ довгою промовою голова читальнѣ, Стеф. Лесюкъ о пожитку читальнѣ, але дѣйстѣи (не лишь на панѣри). Одицѣ державѣ п. Ходоровскій, учитель мѣсцевѣй, о тѣлахъ небесныхъ, въ дуже приступнѣй и практичнѣй способѣ, и всѣхъ дуже задоволил. Мѣсцевѣй хоръ бдѣспѣвавъ слѣдуючѣи пѣсни: 1. „До рускои пѣсни“ Матюка. 2. „Цѣбѣтъ“ Вербицкаго. 3. „Щастѣ намъ Боже“ Рудковскаго. 4. „Осѣнь“ Лавровскаго. 5. „Ой не гараздъ Запорожѣ!“ Лесюка. Далше читальничи бдѣклимували: 1. „Не такъ якъ треба“. 2. „Въ осѣни“. 3. „Не пѣзно це“, а панна Юлія Авдиковичѣна (въ краснѣмъ народнѣмъ строю) бдѣклимувала гарно поезіюку „Шлюбъ“. Вечернѣцѣ закончилися имено народнымъ „Ще не вмерла Украина“, котрый бдѣспѣвавъ хоръ и всѣ гостѣ, повставши зъ мѣсецъ, зъ великимъ одушевленнемъ. Подѣ конецъ наступала спѣльна вечерѣа и при спѣвѣ та патриѣтичнѣхъ бесѣдахъ протягнулася до пѣзнои ночи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНѢЙ

На вѣчерашнѣмъ засѣданю палаты по слѣвъ поставивъ пос. Тавше внесенне, шо бы справу реформы закона о заразѣ на худо-бу и всѣ дотычнѣй пѣтиціи передати комисіи збужѣнѣй зъ 15 членѣвъ. Пос. Липпѣртъ интерпелювавъ мин. Вельзергаймѣ въ справѣ одиоу купця зъ Праги, котрого, коли бѣвъ прѣйшовъ до канцѣляріи доповѣдаючи командѣ яко подѣоциаръ въ резервѣ, полковникъ Штайнмѣцъ дуже згнѣбѣвъ и ще замикувъ на 4 дѣи до арѣшту нѣбы за то, шо той ку-

пецъ, убранный по цивильному, не досѣтъ чемъ-но повѣтѣвъ полковника. — Пос. Жакъ интерпелювавъ правительство, для того оно не дало бдѣовѣдѣи на поставленю ще въ 1885 р. интерпеляцію въ справѣ признава по 36 лѣтахъ службы, цѣлон пенсіи активальной яко емеритурѣ тымъ урядникамъ, котры мають тяжшу службу. — Мин. Вельзергаймѣ бдѣовѣдѣвъ на интерпеляцію пос. Кайзера, поставленю же на весѣвъ въ справѣ асентирунку для кождоу повѣта судового окремо. Министеръ сказавъ, шо така децентрализаци асентирунку не заведѣтъ и не всюды есть можливѣва разъ ддятого, шо черезъ то не можна-бы додержати рѣчѣнцѣи призначеного закономъ, а бдѣтакъ и простѣтъ повѣтѣвъ не всюды есть одинаковѣй. — Пос. Фусъ интерпелювавъ прѣзидента палаты, коли прѣйде на порядѣкъ дневнѣй прагматика службовѣа для урядникѣвъ. — Тиркъ жадавъ, шо бы на порядѣку дневнѣмъ поставити справу оподаткованя биржи. — Кайзеръ и Пленѣръ домагалися, шо бы чимъ скорше предложити проектъ закона о беззосереднѣхъ выборахъ зѣ громадѣ сѣльскихъ. Прѣзидѣнтъ палаты обѣдавъ то зробити.

До Сзасу доносѣтъ зъ Вѣднѣ, шо всякѣ вѣсти о напруженѣмъ внутрѣшнѣмъ положѣню правѣицѣи о напруженю парламентѣрибѣмъ суть зовѣсьмъ беззосновнѣй; прѣтѣвно, бдѣносныи на разѣ суть вдѣоляющѣй и потревають такъ имѣвнѣро ажъ до новыхъ выборовъ. Вѣже самѣ слова „на разѣ“ и „имѣвнѣро“ доказують, шо то положѣнне не зовѣсьмъ такъ добре, якъ то собѣ Сзасъ прѣдставляе. N. fr. Presse каже зновъ такъ: Всѣ вѣсти о руху на правѣица палаты послѣвъ годѣтѣ въ томъ, шо въ внутрѣнѣйшѣй акціи партійнѣй настала теперѣ застой. Рада державна буде ще лѣдѣи чотыринадцѣтъ дѣвѣвъ радѣти, а бдѣтакъ промѣне акціи мѣсяцѣ, закинѣи она зновъ зберѣеся. А правѣица жѣе въ нѣнѣ на завтра и ддятого не хоче она выставляти себе на нѣякѣй пробы, котры бы ея розостровому организмови могли зашкѣдити. Найбѣльше не вдѣоленѣою есть група клерикалѣвъ, котра знае, шо по-за вею стоить люде острѣйшого тону. Выступленне Ельда и Турингѣра зъ клябу Лихтенштайна стоить очевидно въ звѣзи зъ сѣмъ настроѣмъ въ клерикалѣнѣмъ таборѣи зъ агѣтациѣю за утворѣннемъ самѣстѣиоу партии католичѣи.

Зъ Петербурга доносѣтъ до Pol. Corr., шо правительство администраціи стрѣчае великѣй труднѣости при обсадѣ новыхъ посѣдѣ шѣфѣвъ територіальныхъ, якѣ мають бути имѣнованѣи на подѣставѣи зѣвѣстѣиоу реформѣи гр. Толстого, позначъ дуже трудно вышукати бдѣповѣдного чѣсла людей, котры шо-до своего консерватизму булѣ-бы зовѣсьмъ пѣвнѣи, а котры при томъ могли-бы самѣстѣиоу и въ душѣ нового закона спѣвнѣати фунѣици шѣфѣвъ територіальныхъ. Губернаторы тыхъ шѣфѣвахъ губерній, въ котрыхъ реформа администраціи мае вѣйти въ житѣе въ новымъ рокомъ, зѣхѣхалися теперѣ до Петербурга и радѣтъ тамъ зъ министромъ дѣлѣ внутрѣшнихъ надѣ способѣамъ, якими бы можна перевести нову реформу.

Въ насѣдѣкъ розпорядженя министра коммуникаціи мае бути перерѣзѣновѣи на зѣлѣзѣзничѣхъ въ Царѣвъ польскѣмъ значно збѣльшѣнѣй. Линія вѣдѣнѣска одержѣтъ 200 вагонѣвъ товарныхъ и 30 osobowych; тересѣовска линія 150 товарныхъ и 30 osobowych, привислянѣска 130 товарныхъ а демблѣнѣско-домбровска 150 вагонѣвъ товарныхъ. Министѣрство коммуникаціи наказало такожь перевести строго ревѣзѣию вагонѣвъ товарныхъ и доповнѣти пѣдѣлады, якѣи уживаються звычайно до перевозѣеня пушѣкѣи.

Зъ Петербурга доносѣтъ, шо тамъ прѣйхавъ кн. Людвикъ Наполеонѣвъ Бонапартѣ въ той цѣли, шо бы вступѣти до одиоу зъ полѣкѣвъ кавалеріи царскѣи гвардіи. Княгиня Матильда Бонапартѣ, вдовица по князю Демадову Санъ Донато вставлялася у царѣ, шо бы ему виробити позволенне вступѣти до росейскаго войска.

Зъ Варшавы (очевидно зъ польскаго жерела Red.) доносѣтъ до Pol. Corr., шо благотворительнѣй комѣтетъ въ Петербургѣ мае теперѣ значѣй фондѣ до розпорядѣности, котры призначѣнѣи для Славянѣвъ, проживаючи въ такожь и поза балканскимъ пѣвѣостровѣмъ, а котры мають роздѣляти въ способѣ не впадоучѣи въ очѣи. Одицѣ зъ верховоуличѣхъ фунѣиционерѣвъ сего комѣтѣу вертаючи въ жѣвѣтѣиу зъ Парѣжа, радѣея зъ своимъ мужѣами довѣрѣи, въ якѣи способѣ мають тѣ фондѣи бути ужитѣи.

Комисія бюджетѣи нѣмѣцкаго парламенту залагодѣла вже етѣтъ войсковѣй. По-зѣнцию „будуныи войсковѣй“ ухвалѣно бдѣовѣдно до внесеня бдѣкомисіѣи по бдѣрѣченю круглыхъ 8 миліонѣвъ. Далше ухвалѣно 45 мил. жада-ныхъ въ насѣдѣкъ змѣны закона о обѣвѣзку служѣи войсковѣи, 61 мил. на потребы артилеріи и 34,800,000 марокъ на змѣцѣненне крѣпѣостей и на инѣи средства обороны. Шо-до способѣи въ якѣи тѣ сумѣи мають бути ужитѣи, дало правительство въ комисіи довѣрѣицѣи поясненя, котры були такъ важнѣи, шо комисія безъ опору ухвалила потрѣбнѣи сумѣи. Министѣръ войнѣи заявилъ такожь, шо ухвалѣнѣи въ комисіи сумѣи будуть вже теперѣ ужитѣи въ порозумѣнню зъ державною управѣю финансовѣю, а то зѣ взгляду на готовѣсть войска до бою.

Росейскѣй газеты одержали зъ Лондѣону урядѣу депѣшу, посла котрой въ тамошнѣмъ министерствѣ дѣлѣ заграничныхъ одбу-лася мѣнувшѣи субѣты конференціи, въ котрой взяли участѣ лордъ Сальсѣберъ, и амбасадѣры росейскѣй, францускѣй и турѣцѣй. Надѣ чимъ радѣжено на сѣй конферен-

Въ роцѣ 1834 основана за знаменитѣсть и дешевѣсть власныхъ вырѣбѣвъ ѣдначена на свѣтѣвыхъ выставкахъ въ Парижѣ 1855, Лондонѣ 1862, Вѣднѣ 1873, Барцельонѣ 1888, Парижѣ 1889

д. к. прив. фабрика

Anton Himmelbauer & Cie

in Stockerau bei Wien

и въ моравскѣй Остравѣ, контора и мѣсце замовленъ Wien, I Wollzeile 11 поручае Вп. купу- ючимъ, а именно Впрен, Духовенству и ком- тетамъ парохіальнымъ свои вырѣбы

свѣтло церковне и столове,

звычайне мыло до домового ужитку, предметы тоалетовъ и перфумерійны, всѣякія вырѣбы во- сковы, якъ свѣчки и поставники восковы глад- 3273 кий и прикрашенъ, факль и т. и. (1—2)

* Новины на фортепьянъ *

KOMZAK-ALBUM

закрывающій 9 старинно выбранныхъ композицій, мѣжъ тѣмъ сензацийный вальсъ „Phantome“, и при- крашеный портретомъ композитора.

На дарункъ Рѣздвянъ

поручае альбомъ Комзакъ въ елѣгантномъ пере- плетѣ съ вызолоченными и друкомъ Минадо. Цѣна лишь 2 зр. 20 кр. Розсылае за посылплатою або надѣсланемъ грошей. 3269 (2—2)

Бромурованный зр. 1.50 нетто.

Беліи складъ композицій вѣднскихъ до танцю и сѣвну.

Julius Chmel, k. s. Hof-Musikalienhan- dlung, Wien, VII Mariahilferstrasse 86.

J. & S. KESSLER

BRÜNN

Ferdinandsgasse

Nr. 7/DC.

наибольше и найдешевше жерело закуина на сезонъ зимовый.

Наибольшій выборъ одпо- вѣдныхъ дарункѣвъ рѣз- двяныхъ.

Цѣнники бѣлы мужеского и дам- ского, товары галантерейны, вѣзрѣцъ полотна и сукна даромъ и оплатно. Розсылае за посылплатою.

3075 (16—16)

О П О В Ъ Щ Е Н Ъ Е.

Складъ фабр. сукна.

Акъ довогъ стане припасу! Бернскій останки сукна 3-10 мтр. на цѣлѣ убрание зно- мусе зр. 3-75.

Правдивый шевіотъ англійскій 3-10 мтр. на цѣлѣ убрание муже- ске I зр. 8.50, II зр. 7.50, III зр. 6.

Зимовъ матеріи доброй якості, новій краскы 2-10 мтр. зр. 10.—, II зр. 6.—.

Правдива гуня стирійска на ловецкй убрания, несходима, 1 метеръ зр. 2.85.

Матеріи на пѣрцатеры найновѣйшій краскы модны, най- лѣпшой якості, 2-10 мтр. на 1 цѣлѣй аберцьеръ зр. 6

Муж. товары модны.

Сорочки мужескй зъ шифону, кретону, оксфорду, найновѣйшій вырѣбу I зр. 1.80, II зр. 1.20.

Робѣтничкй сорочки зъ оксф. модной, доброй якості, 3 шт. II зр. 1.40, I зр. 2.—.

Погавицѣ зъ модного полотна, бархану. I зр. 2.50, II зр. 1.80 за 3 шт.

Нормальне бѣлье системы Бтра, чисто вонилый, для мужчинъ и дамъ I сорочка зр. 3.50, I погавицъ зр. 3, зъ ба- вонны I штука зр. 1.50.

Скарпетки мужескй на зиму, бѣлы або въ краскахъ, роблены, 6 паръ зр. 1.10.

Шалки плюшевы

для мужчинъ и хлоп. 6 шт. зр. 1.50.

Пальцы до подорожи 3-50 мтр. довы, 1-60 мтр. широкі зр. 4.50.

12 шт. хустокъ до носа обрубленныхъ, зъ барвными кра- емъ, для мужчинъ зр. 1.20, для женщинъ зр. 1.—.

Заслоны, покр. коверы.

Джутовъ заслоны найновѣйшій взоры, цѣлы, въ 2 краскахъ зр. 2.30, 4 крас. зр. 3.50.

Джутовъ заслоны 2 покрывала на лѣжку и 1 на столѣ, найновѣйшій взоры туреджъ, въ 2 краск. зр. 3.50, 4 крас. зр. 6.—.

Пильовъ зимовъ коверъ рожевъ доволъ довгий и широкій, 1 шт. зр. 3.

Жаккардъ, Манілла коверъ 10 мтр. довгий, модный, зр. 3.50.

Рисовый гарнитуръ 2 покрывала на лѣжку и на столѣ, уложены пѣсая найновѣйшійхъ красокъ, зр. 4.50.

Простирала 1 шт. безъ шва, 2 мтр. довгий, зр. 1.50.

Сѣнникъ 2 мтр. довгий I зр. 1.40, II 90 кр.

Покрывала на кофѣ тѣжкі, зъ берегами въ краскахъ, 190 сантим. довгий, 130 сантим. широкій, I покрывъ зр. 2.50, II сѣрй 1.50.

Фланелевъ хустки на голову для женщинъ, дуже тѣплы, 3 шт. I зр. 2, II 75 кр.

Скертти

лѣный, у всѣхъ краскахъ, 3 шт. 1/4 зр. 2.— 3 шт. 1/4 зр. 1.—.

Серветы лѣный, 1/4 въ квадрати, 6 шт. зр. 1.20.

Бѣлье дамске.

6 шт. сорочокъ жѣночкы зъ модного полотна, зъ общиюю зубчатою, зр. 3.25, зъ гафтова- ньемъ зр. 5.—.

3 шт. корсетѣвъ пѣночкы зъ доброго шифону, гарно гафто- ваны I зр. 4.—, II зр. 1.80.

Засапки на зиму, шифонъ, полотно сѣ- рого и шифону, 6 шт. зр. 1.60.

Постыиыи сѣдничкы обильно прикрашенъ, черной, сѣ- рой або лапастй, 3 шт. зр. 3.—.

Намѣтка зъ ангоры на зиму, 1/4 вел. зр. 2.80.

Юбка зъ волны овечой (Jersey), у всѣхъ краскахъ, гарно припасована I зр. 2, II зр. 1.20.

Панчохи жѣночкы на зиму, бѣлы або въ краскахъ, 6 паръ робленыхъ зр. 1.50.

Рушники зъ лѣнного дамасту, 6 шт. зъ торо- ками, зр. 1.80, зъ бордюромъ зр. 1.20.

Товары лѣный и вебы.

1 штука — 29 лѣтъвъ.

Домове полотно модне (29 лѣтъвъ) 1 штука 1/4 зр. 5.50, 1/4 зр. 4.20.

Оксфордъ найнов. вѣзрѣцъ, 1 шт. (29 л.) зр. 4.50.

Шифонъ

на бѣлы мужеске и жѣночкы 1 шт. (30 лѣтъ) I зр. 5.50, II зр. 4.50.

Просинкй барханъ 1 штука (29 лѣтъ) бѣлы або черв. зр. 6, голубой або бурй зр. 5.

Канеасъ на покрывала до постелъ (1 шт. 30 вѣд. лѣтъ) I зр. 6, II зр. 5.20.

Атласовый Градъ на покрывала до постелъ (1 шт. 30 вѣднскихъ лѣтъ) I зр. 7.50, II зр. 5.50.

Дамскй моднй товар.

!! Купно при нагодѣ !!

Зимовъ гуня пѣгѣръ на убрания жѣночкы, найлѣпшой якості, 10 метр. зр. 3.20.

Моднй матеріи въ краты 60 см. широкій на шифонѣ и дѣ- точй суконкы, 10 метр. зр. 2.50.

Жонрон и Dreidrach матеріи у всѣхъ модныхъ краскахъ I зр. 3.50, II зр. 2.80.

Фланеля Валеріи найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 4.—.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

Барханъ на сукнѣ найновѣйшій взоры, 10 мтр. зр. 2.70.

РѢКЪ ОСНОВАНІЯ 1850.

Пять ѣдзначень

Фабричный складъ вырѣбѣвъ плетеныхъ

J. N. SEIDL

Wien, I. Wipplingerstrasse 2.

Богато заосмотренный складъ панчоохъ дѣточихъ и жѣно- чихъ, скарпетокъ для мужчинъ и дѣтей, каштаникѣвъ и нага- вѣцъ, рукавицокъ у всѣхъ краскахъ. Также великій выборъ въ товарахъ зъ овечою вонны: якъ шаль мужескй и жѣночй, намѣтки, одѣжъ дѣточй, каштанники дѣточй и жѣночй, камашъ для мужчинъ, жѣночй и дѣтей, ковѣры, жилетки и вѣзгалѣ въ предметы, що принадлежать до вырѣбѣвъ плетеныхъ. 3270

Цѣнники высылаеъ на жадање. (1—?)

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

наибольшій кадила, ѣдзначенъ численными медаля- ми заслуги:

зр. кр.

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найболѣ- нѣйше въ паккахъ по 50 кр. и 1—

КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ склада- еся зъ цѣвѣвъ, живицъ и бѣль- сѣмовъ выдающіхъ дуже при- емный запахъ, пакча по 4 и 8 кр., пуделко по 25 кр. и —50

КАДИЛО СУЛТАНСКЕ плынное поливаеся на розжарену бѣлку, выдае дуже приятный и дуже пошукывающій запахъ флаконъ —25

КАДИЛО ВАРШАВСКЕ плынное, приятный и деликатный запахъ того кадила дуже надаеся до сальоновъ и будоарѣвъ, фла- конъ по 30 кр. и —60

КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ въ комна- тѣ, то розжарюющіе соснове кадило може его дѣстати, флаконъ —60

КАДИЛО АНТИМИЗМАТИЧНЕ естъ невѣроятнымъ средствомъ въ тѣхъ всѣхъ развѣхъ, де хо- дить о ѣдсѣженіе воздуха въ комна- тахъ и о перешкохъ шобы не розвивалися помѣсти; фла- конъ 25 кр. и —50

Дѣстати можна у Львовѣ въ власныхъ складахъ, ул. Коперника ч. 3, и ул. Галицка рѣгъ Валовон. Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20. — Въ Чернівцахъ рынокъ ч. 2. 2529

EMERICH TRNKKA

Instrumentenfabrik

Wien, X. Humbergerstrasse 8.

выготовляе знамениты цитры зъ абсолютно чистымъ грифѣ- ромъ (уконой пороги), смычковыи инструменты, ручны гармо- ники, ѣдъ звычайныхъ скрипокъ для науки до концертныхъ инструментовъ найлѣпшого вырѣбу, резонаторы (столики для цитры зъ воздушнымъ резонансомъ), дути инструменты зъ металю и дерева, и вѣзгалѣ всякого рода приборы, якъ: ко- робки, смычки и ин. (2—5)

Johann Edler

вырѣбляе

бибулетъ рольки и притискачѣ, приборы до писаня якъ звычай- ный такъ и величый. (3—4)

Фабричный складъ

приборѣвъ до писаня, листо- выхъ паперѣвъ и кувертъ. 3215 k. k. priv. Atelier

Wien IX. Halbgasse Nr. 15.

Ексистенція

за зр. 60.

Цѣлковитъ дѣсенарій ручнй усе- роженъ за зр. 60 разомъ зъ всѣми приборами друкарскими и подаютъ жѣночникамъ певну ексистенцію.

A. V. Völkl

3215 k. k. priv. Atelier

Wien, Neubaugasse Nr. 36.

на зимовый сезонъ

Магазинъ и рукодѣльня футеръ

Бронислава и Станислава Вронскихъ

у Львовѣ, улица Театральна ч. 5 „пѣдъ Воброгъ“

дѣмъ капигульнѣй коло костѣла Катедрального

поручаютъ всякй сорты футеръ мужескихъ и дамскихъ пося найновѣйшыхъ фасонѣвъ, астрахановъ плащѣ, сѣрдѣки дамскй и дѣточй, каштанники, рѣтонды, куртки для господар- ства и ловѣвъ, ковѣры и зарукавки дамскй новѣйшого фасону въ рѣзныхъ сортахъ, шапочки дамскй и мужескй, колпачки баранковй, зарукавки мужескй для ловѣвъ, баранковй коверы до саней, баранковй коверы передъ постѣдѣ, гѣтовй верхи до фу- теръ, шкѣры на фура и ин. и про дѣать по можливо найде- шевшихъ цѣнахъ. 3176 (3—8)

Всякй замовленія якъ мѣсцевы такъ зъ провинцій выпов- нюються скоро, и ручно за доброту и дешевѣсть товаровъ. Доставка футеръ для П. Т. Урядникѣвъ державныхъ зѣльныхъ дорѣгъ. — Цѣнники на жадање франко.

Filip Ticho, Brünn

Krautmarkt Nr. 21 und Rathhausgasse Nr. 17

прѣдае по оригинальныхъ цѣнахъ фабричныхъ:

Фланеля-Валеріи въ найкраснѣхъ краскахъ и взо- рахъ, сукна (10 метрѣвъ) зр. 3.80.

Барханъ на сукнѣ въ найлѣпшѣхъ выдѣлѣно сукна (10 мтр.) зр. 3.25.

Матеріи на сукнѣ Nörpe-Loden у всѣхъ краскахъ або пасмиста, сукна (10 мтр.) зр. 3.—.

Полотно дамске подѣйно ширѣе, въ найновѣй- шихъ краскахъ поединчыхъ, а та- кожъ пасмисте, сукна (10 мтр.) зр. 7.50.

Матеріи на сукнѣ найновѣйшій и найдегантильнѣй на сезонъ остиный и зимовый, по- двѣйно ширѣе, сукна (10 мтр.) зр. 5.—.

Зимовъ хустка 3066 (Himalaya) (15—16) чиста вонна, 1/4 дов. зр. 3.75, (Лишь доки выстане засобу!) 3076

Розсылаеъ за посылплатою. — Вѣзрѣцъ даромъ и оплатно.

Румбургскй оксфордъ правдивозакрашеный 1 мтр. (30 вѣд. лѣтъвъ)

Коли мы переходили черезъ майданъ я побачивъ кертинолова и Кофеля, що йшли зъ нами. Менѣ заразъ легче стало на серци, бо бѣ часу, якъ настала нѣчь, мене обнявъ якійсь дивный жажъ, особливо на видъ трупѣвъ, и я дуже бажавъ бути середъ богато людей.

Кертиноловъ, зъ великою смолоскипою въ руцѣ, ступавъ передъ ношами. Кофель вшовъ поручъ дядька, бачилось засумований.

— Страшнѣе се рѣчи, пане докторе! — вповѣвъ идучи.

— А, то вы, Кофель, — бдрѣкъ дядько. — Такъ, такъ! гевѣй лиха витає у воздухѣ, духи темрявы резгулялися!

Потѣмъ вступили мы на малый ганокъ, посыпанный румовищемъ гіпсу. Кертиноловъ приставувъ на ганку и присвѣчувавъ Ёфферови и его сынамъ, що наближались помалу. Оцѣля мы вѣ увѣшли за ними въ комнату, а кертиноловъ, пѣдносячи свою смолоскипу, промовивъ якимъсь святочнымъ тономъ:

— Де подѣлися дяѣ супокою? де тѣ мирнѣ, за-тишнѣ, солодкѣ хвилѣ по скѣнченѣй роботѣ?... де они подѣлись, пане докторе? Охъ, они вылетѣли вѣми от-сими дѣрами!

Я ажъ теперъ добре побачивъ, якъ сумно выглядало въ нашѣй старѣй хатѣ, побачивъ, що у ѣкнахъ шибѣ були побитѣ, а острѣ куски скла поблыскующими краями значилися на темнѣмъ помостѣ. Я зрозумѣвъ слова кертинолова и ѣдчувавъ, що мы справдѣ нещасливѣ.

— Ёфферъ, зложѣть сю паню на мое лѣжко, — промовявъ дядько сумовито. — За-для свого власного горя мы не повиннѣ забувати, що другѣ ще нещасливѣшѣ, якъ мы.

И звертаючись до кртинолова, сказавъ :

— Вы лшѣться ще тутъ, посвѣтите менѣ, а Кофель менѣ поможе.

Грабарь и его сыны здоймили ношѣ и зложили жѣнку на постѣль въ алькарѣ. Кртиноловъ присвѣчувавъ ; его жовте лице при свѣтлѣ смолоскипы набрало краски пурпурной. Дядько давъ Гоферови и его сынамъ кѣлька крейцарѣвъ и они пѣшли собѣ.

Стара Лізбета такожь прийшла подивитися, що се дѣвсь. Колѣна у неї дрожали, она не зважилася приступити близько, и я чувъ якъ она тихо ѣдмовляла : „Пѣдъ твою милость прибѣгаемъ...“ Ёи боязнъ почала и менѣ наганяти страху, але дядько скрикнувъ :

— Лізбето ! обѣ чѣмъ ты мыслишь ? Бѣйся Бога, чи ты одурѣла ? Чи та жѣвка не така, якъ усеї другї жѣнки, и чи ты менѣ вже може сто разѣвъ не помагала при операціяхъ ? Смѣло, смѣло лишень ! Ты, бачаться, зовсѣмъ стратила голову. Иди, приладъ теплої воды, бѣльше ѣдъ тебе не вымагаю.

Пудель сѣвъ передъ алькиремъ и крѣзь свои кудлы назиравъ за павею на лѣжку, непорушною, блѣдою мовъ мерлець.

— Фріцель — сказавъ дядько до мене, — зачини ѣконницѣ, буде менче продуву. А вы, Кофель, затопѣть у грубцѣ, бо щобы Лізбета дала собѣ раду, о тѣмъ нема и бесѣды. Охъ, коли-бъ то намъ въ горю ясногo духа и бѣльше супокою ! Але одно лихо само не йде, а усе друге за собою веде.

Се промовивъ дядько вельми пригноблений. Я вѣбѣгъ зачинити ѣконницѣ, и чувъ, якъ ѣнѣ притягавъ ихъ изъ середини. Оглянувшись дѣ кврнѣци, я побачивъ, що два новї возы ѣдѣздили повнї трупѣвъ. Дрожаючи на цѣлѣмъ тѣлѣ, вѣбѣгъ я назадъ до хаты.

Кофель затопивъ у грубцѣ. Дядько розложивъ на столѣ свои хирургичні знадобы, а кертиноловъ розглядавъ тыхъ богато ножицѣвъ, що искрилися и блыщали.

Дядько взявъ сонду и, одсунувши занавѣсу, пѣдѣйшовъ до лѣжка. Кертиноловъ и Кофель поспѣшили за нимъ. Мене взяла велика цѣкавѣсть и я пѣйшовъ придивлятися. Въ алькири було ясно. Дядько Яковъ порозпинавъ маркетанцѣ одѣжъ, а Кофель змывъ їй великою губкою чорну закреплу кровь изъ грудей. Песъ усе поглядавъ, ані не рушився. И Лізбета увѣйшла въ комнату, вхопила мене за руку и шептала не знаю вже яку молитву. Въ алькири було тихо, хочъ макъ сѣй. Дядько, почувши шепѣтъ старов, крикнувъ гнѣвно:

— Чи ты не будешъ тамъ тихо? Стара а дурна! Смѣло, кертинолове, пѣднесѣть руку въ гору!

— Красна людина, — промовивъ кертиноловъ, — и ще зовсѣмъ молода.

— Дуже блѣда, — замѣтивъ Кофель.

Я пѣдетупивъ ближе и побачивъ ранену. Їя лице було бѣле, якъ снѣгъ, голова одкинена взадъ, чорне волосѣ розкудлачене. Кертиноловъ тримавъ їй руку до горы, а мѣжъ грудью а пахою видѣлася свия ранка и зъ неї вытѣкала каплями кровь. Дядько Яковъ, затиснувши губы, сондувавъ рану. Сонда не могла увѣйти. Въ тѣй хвили я, що нѣколи чогось подѣбного ще не бачивъ, бувъ такъ уважный, що всѣ мои гадки зависли на тѣй роботѣ, и я чувъ, якъ дядько шепнувъ:

— То давне!

Пѣдчасъ того жѣнка зѣтхнула глубоко, а песъ, що доси бувъ зовсѣмъ спокѣйный, почавъ скавулѣти такъ лагѣдно а жалѣбно, мовъ людина. Менѣ волосѣ стало до горы. Кертиноловъ крикнувъ:

— Будешъ ты тихо!

Песъ замовѣть а дядько вповѣвъ:

— Держѣть бо руку до горы, кертинолове! А вы, Кофель, ходѣть сюды и пѣддержте тѣло!

Кофель пѣйшовъ за лѣжку и пѣддержавъ недужу за плечѣ. Теперъ сонда уже вѣйшла въ глубъ раны.

Жѣнка ойкнула, а песъ загарчавъ.

— Хвала Богу! — скликнувъ дядько, — она подужає. Дивѣть, Кофель, куля пересовгнулася по-при ребра, застрягла ось пѣдъ плечемъ... Чуєте ви?

— Зовѣмъ добре!

Дядько вийшовъ, а побачивши мене при занавѣсѣ, сказавъ:

— Ты що тутъ робишь?

— Приглядаюся.

— Ну, дивѣть, теперъ зновъ сей приглядаєся! Усе не такъ, якъ повинно бути.

Взявъ нѣжъ зѣ стола и вернувся.

Песъ позиравъ на мене блискучими очима, — се непокоїло мене.

Нагле панѣ скрикнула а дядько сказавъ утѣшно:

— Ось и куля!... зѣ пістоleta. Небога втратила багато крови, але подужає.

— Кулю дѣстала она певно пѣдчасъ страшного нападу уланѣвъ — сказавъ Кофель. — Я бувъ тогдѣ якъ-разъ у старого крамаря на поверсѣ и чистивъ у него годинникъ. Бачивъ я, якъ они, нападаючи, стрѣляли.

— Може бути, — ѣдповѣвъ дядько, пильно задивившись на паню.

Взявъ ѣдъ кертинолова свѣтло, поставивъ за лѣжку и глядѣвъ на нещастну кѣлька мѣнутъ, глубоко задумавшись.

— Такъ, — промовивъ — красна се жѣнка и благородна голова! Що за нещастье, що такѣ жѣнки и

дуть за войскомъ! Чи не було-бы красше бачити ихъ посередъ честной родини, окруженныхъ гарными дѣточками, побѣчь богобойного мужа, котрому приносили-бы щастье? Яка-жь се шкода! Та уже така воля Господня!

Выйшовъ и покликавъ Лізбету.

— Принеси одну изъ своихъ сорочокъ для сее панѣ, — сказавъ до нея, — и сама зодягни ея. Кертинолове! Кофель! ходѣть! Выпьемо по чарцѣ вина, бо нинѣшний день всѣхъ насъ дуже потовивъ!

Самъ зойшовъ до пивницѣ и повернувъ якъ-разъ въ тѣй хвилѣ, якъ стара служниця надѣйшла зъ сорочкою. Лізбета, побачивши, що маркетанка жива, набрала смѣлости. Пѣйшла до алькира и засунула занавѣсу. Дядько за той часъ одкоркувавъ фляшку и отворивъ шафу, щобы выняти чарки. Кертиноловъ и Кофель, бачилось, були зовсѣмъ вдоволени. И я идѣйшовъ до стола, де ще такъ стояли усякѣ стравы, и мы повечеряли.

Песъ зъ-далека придивлявся намъ. Дядько вергъ ему кѣлька шматкѣвъ хлѣба, але онъ не хотѣвъ ѣсти.

Ударила на церкви перша година.

— Пѣвъ выбило, — сказавъ Кофель.

— Нѣ, то перша. Гадаю, часъ уже намъ ити спати, — одповѣвъ кертиноловъ.

Лізбета повернула зъ алькира, а мы всѣ зайшли туда, побачити недужу въ Лізбетинѣй сорочцѣ. Она, здавалося, спала. Песъ присѣвъ на заднихъ лапахъ коло лѣжка. Дядько положивъ ему руку на голову и сказавъ:

— Не бѣйся уже нѣчого! Она поздоровшае... Ручу тобѣ за те.

Бѣдна звѣрина, бачилось, зрозумѣла и скавулѣла зъ радости.

Наконецъ мы зновъ вышли.

Дядько супровѣвъ зъ свѣтломъ въ руцѣ Кофля и кертинолова ажъ до дверей, а потѣмъ вернувся и сказавъ до насъ :

— Идѣть теперъ спати! вже пора!

— А вы, пане докторе? — запытала стара служниця.

— Я? я не пѣйду спати... Зъ сею недужою небезпечно... а може бути и на село куда покличуть.

Вкинувъ кѣлька полѣнъ до грубки, сѣвъ у фотель, оперся плечима, и звивъ кусокъ паперу въ скрутѣль, щобы запалити люльку.

Лізбета и я вийшли сходами до нашихъ комнатъ. Я, хочъ якъ бувъ дуже утомлений, не мѣгъ заснути геть до пѣзна, бо що пѣвъ години туркѣтъ воза або блискъ смолоскипы супротивъ мого бѣна пригадували менѣ, що все ще провозили трупѣвъ.

Наконецъ передо днемъ перервався весь той гамѣръ и я потонувъ у твердому снѣ.

V.

Другого дня треба було бачити, якъ въ цѣлѣмъ селѣ кожрый мусѣвъ дослѣджувати: що ему осталось, а чого хибувало. Теперъ стало видко, що богато републиканъ, уланѣвъ и гузарѣвъ втискалися до домѣвъ за тыльными дверми и всячнну грабили. Селяне загаломъ були обурені и я понявъ, що кертиноловъ мавъ правду, коли казавъ: „Теперъ днѣ тишины и супокою полетѣли геть тыми дѣрами...“

Дверѣ и бѣна были всеюды поотворювані, щобы можна було докладно бачити зруйнованье. Цѣла улица

була закидана меблями, возами и худобою, а люде снувались и разъ-у-разъ кричали:

— Га! шибеники! розбшаки! все зрабували!

Одинъ глядавъ своихъ качокъ, другій курей; одинъ зазыравъ пѣдъ лѣжку и замѣсть добрыхъ чобѣтъ знаходивъ пару шкрабѣвъ; инчій зновъ, заглянувши до комна, пересвѣдчувався на великій жалъ, що и зъ ѡдтамъ все щезло, и впадавъ у найбѣльшу лютъ. Жѣнки пѣдносили въ роспуцѣ руки къ небу, а молоді дѣвчата блукали дуже перестрашені.

Масло, яйца, тютюнъ, бараболѣ, навѣтъ полотно — все зрабовано. Чимъ довше люде оглядалися довкола себе, тымъ бѣльше хибувало усячины.

Найлютѣйшіи були люде на уланѣвъ. По переѣздѣ генерала уланы вже не потребували бояться, щобы люде могли передъ нимъ пожалуватися, то й кинулись мовъ череда выголоднѣлыхъ вовкѣвъ до хатъ, и щобы имъ Богъ зна' що бувъ дававъ, не були-бы вступилися не руйнуючи и не рабуючи. Справдѣ сумна се рѣчь, що нѣмецкихъ жовнѣрѣвъ земляки мусѣли бояться бѣльше, анѣжь Французѣвъ.

Мы дѣти, Гансъ Адентъ, Францъ Сепель, Никель, Иоганъ и я ходили ѡдъ дому до дому, оглядали дѣры въ стѣнахъ, поломаніи ѡконницѣ, натовченіи цеглы, и збирали шматки, ѡдпадки ѡдъ патронѣвъ, кулѣ сплесканіи о твердый муръ.

Тѣи знаходы такъ дуже насъ тѣшили, що нѣхто зъ насъ не думавъ передъ вечеромъ вертати до дому.

Около другои години мы стрѣтились зъ Ксаверомъ Шмукомъ, сыномъ кошикаря, якъ ѡнъ руду голову задержъ въ гору и дивився гордѣйше, якъ авычайно. інъ ховавъ щось пѣдъ блюзою, а коли мы спытали его: „Що

ты тамъ маєшь?" онъ показавъ намъ ручку великого пістолета уланьского.

Цѣла наша валка пѣйшла за нимъ.

Онъ ступавъ мовъ генераль мѣжь нами и мы кождому, кого стрѣтили, говорили: „Онъ має пістолеть!“ — и новый прихожій пристававъ до громады.

Мы не були-бы покинули Шмука за цѣле царство; намъ здавалося, що сяєво славы его пістолета паде та-кожь на усьхъ насъ.

Такі то вже дѣти, а може такі и дорослі!

Кождый зъ насъ величався небезпечею, на яку бувъ наражений пѣдъ часть великои битвы.

— Я чувъ, якъ кулѣ свистали, — казавъ Франць Сепель, — двѣ навѣть влетѣли до нашої кухнѣ.

— Я... я бачивъ, якъ генераль уланѣвъ приска-кавъ въ червоноѣй шапцѣ, — крикнувъ Гансъ Адень, — се богато страшнѣйше, якъ чути свистъ кулѣ.

Я найбѣльше величався тымъ, що републиканскій генераль сказавъ до мене: „Возьми и ѣджь, не потребу-ешь бояться“ и давъ менѣ кусокъ паляницѣ. Я думавъ, що се значить тѣлько, що мати пістолеть, якъ Ксаверъ. Але нѣхто не хотѣвъ дати менѣ вѣры.

Коли мы переходили по-при сходы громадского дому, крикнувъ Шмукъ:

— Ходѣть! ходѣть сюда!

Мы вылѣзли за нимъ по великихъ сходахъ и передъ дверми комнаты засѣданъ, въ котрыхъ була кватирочка величины долонѣ, сказавъ до насъ:

— Дивѣться туды! Одѣжь мерцѣвъ лежить тамъ! Батько Ефферъ и панъ бурмистръ привезли сюда возомъ нинѣ равно.

Мы довше якъ годину приглядалися штукамъ мун-

дурбѣ; усе одинъ лѣзъ на плечъ другого и каждый просивъ:

— Дай же Гансъ Еденъ, нехай и я побачу... теперь на мене черга!

Мы бачили скидану на куцу одѣжь по серединѣ великой опущеной салѣ, при понурѣмъ свѣтлѣ, що втискалося высокими закратоваными ѳкнами. То були капелюхи республиканѣвъ, шапки уланѣвъ, бандаліры и патронташи, синіи кабаты и бѣліи плащѣ, шаблѣ и пістолеты. Карабіны стояли праворучъ при стѣнѣ, а трохи дальше рядъ лянцѣ.

На той видъ мы здрогалися и я то вражѣнне доховавъ въ памяти на завѣгды.

По уплывъ годины, коли вже нѣчь настала, нагле одинъ зъ насъ налякався, збѣгъ сходами въ долину, и крикнувъ страшнымъ голосомъ:

— Идутъ!

Цѣла валка кинулась долѣ сходами, махаючи руками въ воздухъ, и въ потемкахъ штовхаючи одинъ другого.

Я справдѣ дивуюся, що котрый изъ насъ не зловивъ собѣ вязъ, такъ мы были сполошеніи. Я бѣгъ остатній, а хочъ сердце у мене страшно тьохкало, то все таки я въ долвинѣ при сходахъ ще обернувся, глянути позадь себе. На пѣдсѣню радного дому було темно; черезъ малый отвѣръ въ даху на право падала скѣсна смуга свѣтляна на темній сходы, анѣ одинъ подыхъ не нарушувавъ тишины въ понурѣй сѣни. Далеко на улици крикъ що-разъ тихшавъ. Я вже думавъ объ тѣмъ, що дядько мусить непокоитись за мною, и я ѳдлучився ѳдъ хлопцѣвъ, не озираючись уже бѣльше, бо менѣ здавалося, мовъ-бы за мною крадькома хтось поступавъ, то я не важився бѣгти.

Передъ господою „пѣдъ двома ключами“, котрой ѳкна блищали въ нѣчнѣй темрявѣ, я задержався. Гамбръ гостей зновѣ осмѣливъ мене. Я заглянувъ крѣзь малу отворену кватирку до салѣ, де дуже богато рѣзныхъ голосѣвъ перемѣшувалося зъ собою, и я побачивъ Кофля, кертинолова, пана Ріхтера и кѣлькохъ инчихъ, що сидѣли згорбленіи, спершись лѣктями на сосновіи столы, передъ збанками и пугарами.

Угловата фігура пана Ріхтера въ ловецкѣй куртѣ и шкѣрянѣй шапцѣ розкладала руками пѣдъ лямпою середъ сѣрого дыму.

— То славный республикане, — говоривъ ѳнъ, — тѣи страшнѣи люде, що хотѣли свѣтъ розвалити, а щобы розѳгнати ихъ на всѣ вѣтры, досыть було славной тѣни фельдмаршала Вурмсеера! Вы бачили, якъ они накивали пятами! А кѣлько то разѣвъ я вамъ уже казавъ, що всѣ ихъ великѣи предпріимы скѣнчатся такъ, мовъ той снѣгъ на сонци. Кертинолове, Кофель, чи я не казавъ?

— Правда, вы казали, — ѳдповѣвъ кертиноловъ, — але се ще не рація, щобы вы такъ страшно выкрикали. Отъ, пане Ріхтеръ, сидьте и кажѣть дати фляшку вина. Кофель и я заплатили за свои. То теперъ перша рѣчь.

Панъ Ріхтеръ сѣвъ, а я пѣйшовъ до дому.

Могло бути около семон години. У насъ ганокъ бувъ заметеный, шыбы у ѳкнахъ вставленѣи. Я увѣйшовъ у кухню, а Лізбета, ледви побачила мене, крикнула:

— А, прийшовъ!

Отворила дверѣ до комнаты и сказала по тихо:

— Пане докторе, малый прийшовъ.

— Добре, — ѳдповѣвъ дядько, сидячи при столѣ, — нехай увѣйде.

А коли я заговоривъ голосно, онъ указавъ на алькирь и вповѣвъ :

— Тихо, сѣдай, мусишь бути голоденъ.

— Голоденъ, дядьку.

— Де-жь ты бувъ ?

— Роздивлявся по селу.

— То добре, Фріцель ! Правда, я журился тобою, але се нѣчо ; я рядъ, що ты бачишь усю ту нужду.

Лізбета принесла менѣ великій тарѣль повный зупы, а пѣдъ часъ, якъ я ѣвъ, дядько мовивъ дальше :

— Теперь уже знаешь, що́ такое война. Памятай, Фріцель, усе на тѣй страшеннѣй рѣчи и проклинай ихъ. Оно добра наука. А що чоловікъ бачивъ у вѣку дѣточѣмъ, то лишиться на цѣле житье.

Тѣ гадки выповѣдавъ онъ хѣба для себе, бо я, нахилившись надъ тарѣлку, сербавъ дальше, мовъ-бы нѣчо.

По зупѣ поставила Лізбета передъ мене мясо и ярину, але въ тѣй же хвили, коли я взявъ за вилки, спостерѣгъ я побѣчь себе на помостъ щось непорушне, що на мене влѣпило очи. Я злякався.

— Не бѣйся, Фріцель, — сказавъ дядько осмѣхаючись.

Я приглянувся докладнѣйше и впѣзнавъ пса маркетанки. Сидѣвъ поважно, задерши нѣсъ въ гору, звѣсивши уха и пильно вдивляючися въ мене крѣзь свои кудлы.

— Дай ему трохи зъ своихъ ярины, а заразъ станете добрыми приятелями, — сказавъ дядько.

Покликавъ пудля до себе, а той сѣвъ коло его крѣсла и дуже любувавъ собѣ, якъ дядько гладивъ его по головѣ. Потѣмъ вылизавъ мѣй тарѣль и зновъ пригладався менѣ поважно.

Коли я поживився и хотѣвъ уставати, почувъ я зъ алькира уривані слова. Дядько наслухувавъ. Панъ говорила дуже быстро а тихо. Тін беззвизній, загадочній слова середъ тишины незвичайно зворушили мене и я поблѣдъ.

Дядько схиливъ голову и заглядѣвся на мене, але гадки его були деінде — наслухувавъ. И песъ обернувся къ алькиреви.

Мѣжъ богато словами, якѣ та панъ выповѣдала, були деякѣ трохи голоснѣйшій и зрозумѣлї:

— Мѣй отецъ... Ивасъ... убитый... Всѣ... всѣ... край рѣднѣй...

Подивившися на дядька, примѣтивъ я, що его очи заблгали, а щоки дрожали. Онъ узавъ лампу зъ стола и пѣдступивъ до лѣжка. Лїзбета увѣйшла въ комнату спрятати зъ стола, а онъ звернувся до неї и сказавъ:

— Теперъ настае горячка.

Ѡдеунувъ занавѣсу. Лїзбета пѣйшла за нимъ. Я сидѣвъ непорушно на своѣмъ крѣслѣ. Панъ заговкла на хвили. Я бачивъ на занавѣсѣ тѣнь дядька и Лїзбеты; дядько державъ недужу за руку.

Песъ бувъ зъ ними въ алькири. Мене самого въ темнѣй комнатѣ обнявъ страхъ. Панъ почала зновъ говорити голоснѣйше, а менѣ здавалося, мовъ-бы въ комнатѣ стало ще темнѣйше и я наближався до свѣтла. Але въ тѣй хвили, бачилося, сталося щось особливого: Лїзбета, зъ лампою въ руцѣ кинулася взадъ, а панъ, блѣда мовъ стѣна, зъ отвореными очима, пѣднеслась и кликала:

— Ивасю... Ивасю!... боронись!... я спѣшу!...

Потѣмъ розняла ротъ и закричала страшнымъ голосомъ:

— Най жие ренублика!

И зновъ упала.

Дядько вийшовъ заклопотаний.

— Лізбето! — кликнувъ — скоро, скоренько иди на гору.. Тамъ у шафѣ... сinya флящина зъ склянною затычкою... тѣлько борзенько!

И зновъ вернувся до недужои.

Лізбета побѣгла. Я хопився дядька за полу. Песъ гарчавъ. Панѣ лежала мовъ мертва.

Стара служниця прибѣгла зъ флящиною. Дядько озирнувъ флящину и вповѣвъ тихенько:

— Такъ, то та. Подай ложечку!

Я побѣгъ и привѣсъ ложечку, ѓнъ вытеръ ея, наливъ кѣлька капель, потѣмъ пѣднѣсъ голову недужои въ гору, и закропивъ ея тымъ плыномъ, приговорюючи якъ найлагѣднѣйше:

— Ну... ну... смѣло... дитинко.. смѣло!

Я ще нѣколи не чувъ его, щобы ѓнъ говоривъ такъ лагѣдно и мягенько, и се мене глубоко зрушило.

Панѣ легко зѣтхнула, а дядько укладъ ея въ лѣжку рѣвно, пѣдтягнувши выше подушку. Потѣмъ вийшовъ дуже блѣдый на лицѣ и сказавъ до насъ:

— Идѣть теперь спати.. лишѣть мене самого.. я пересиджу...

— Але-жь пане докторе, — обѣзвалася Лізбета, — уже тамтои ночи...

— Идѣть спати! — перебивъ ѣй дядько гнѣвно, — я не маю часу слухати вашого балаканя. Ради Бога, дайте менѣ спокѣй.. Оно може ще бути небезпечно...

Мы мусѣли послухати, не було рады.

Коли мы выходили сходами въ гору, Лізбета, цѣла дрожащи, сказала:

— Фріцель, ты бачивъ тую нещастну? Она ма-

буть умре.. а все таки думає про свою діявольську республіку. Та люде — справдішна дичь. Намъ треба лише горячо молити Бога, щоби простивъ имъ ихъ грѣхи.

И почала молитися.

Я не знавъ, що менѣ про все те думати. Але що я такъ багато набѣгався черезъ день, то, дѣставшись до лѣжка, заснувъ такъ твердо, що навѣть коли-бъ були вернулися республікане зъ своєю пальбою, не змогли бы були розбудити мене передъ десятою годиною рано.

VI.

Другого дня по ѡдходѣ республіканѡвъ знало уже цѣле село, що у дядька Якова єсть Француска, ранена кулею зъ пістолета, и тяжко, щоби выдужала. Але що треба було по домахъ приводити до ладу все поруйноване, то кождый мавъ занадто своихъ власныхъ дѣлъ, а щоби журитися другими, и ажъ на третій день, коли вже всюда по трохи полатано, зновъ люде почали говорити о пани.

Іосифъ Шпикъ розширивъ вѣсть, що Француска еказилася и разъ-у-разъ кричить страшнымъ голосомъ „Нехай живе республіка!“ Зъ заложеными руками, опершись плечима о одвѣрокъ, стоявъ ѡнъ на порозѣ свого дому, нѣбы куривъ люльку, и все пригорюювавъ до прохожихъ:

— Слушайте!... слухайте!... якъ она верещать! Чи се не огида? И чи можна таке терпѣти въ нашѡмъ краю?

Се дразнило дядька Якова, найлучшого чоловіка въ свѣтѣ, и ѡнъ такий лихій стававъ на Шпика, що я неразъ чувъ, якъ ѡнъ говоривъ:

— Той Шпікъ заслугує на шибеницю!

На жаль, не можна було заперечити, що панѣ говорила о республицѣ и о инячихъ рѣчахъ противныхъ порядкамъ. Все и все вертали їй тї гадку до головы и то насъ клопотало тымъ бѣльше, що всѣ жѣнки и бабы цокотухи зъ цѣлого села налѣзали до насъ одна по другій: ся зъ мѣтлою въ руцѣ, зъ подкасаюю спідницею; друга зъ початою панчохою, въ чипці на головѣ трохи на бакирь; третя навѣтъ зъ кужѣлею підъ пахою, мовь на вечерицѣ. Одна прийшла нѣбы-то позичити бляхи, друга купити горнець квасного молока, третя позичити дробжджей. Непорадна година! На нашѣмъ ганку за для такихъ безнастанныхъ првходѣвъ и бѣходѣвъ було зъ-на два цалѣ болота.

Підчасъ коли Лізбета мыла тарелѣ або поралася коло горшкѣвъ, якась баба мусѣла цокотати, мусѣла якась надѣйти, и заразъ виталися та говорили собѣ кречности.

— А, добрый день, панно Лізбето! Якъ-жежъ давно мы васъ не бачили!

— А, то вы, панно Уршуде! Боже милый, якъ же я тѣшуся! Сѣдайте панно Уршуде!

— Дякувати красенько, панно Лізбето.. Якій же нинѣ красный выпавъ день!

— Що правда, дуже красный, панно Уршуде... дуже добрый на гостецъ.

— Ой то то, и на нежвѣть.

— Такъ, такъ, взагалѣ на всѣ недуги. А якъ тамъ, панно Уршуде, зъ гѣстцемъ нашего панѣ-отця?

— Охъ, Боже! де тамъ добре! Разъ въ однѣмъ, то зновъ у другѣмъ боцѣ. Вчера ломило его въ плечехъ, нинѣ въ ногахъ. И такъ усе, усе, якъ не ту, то тамъ. Усе не покидає тай не покидає!

— Якъ жежъ менѣ его жаль, жаль!

— Але, ось що я хотѣла спытатись, панно Лізбето. Вы може скажете, що я дуже цѣкава, але цѣле село не говорить о нѣчѣмъ бѣльше. Чи та ваша французска панѣ все ще хора?

— Ахъ, панно Уршуле, навѣтъ не згадуйте менѣ. Яку то мы нѣчь мали... яку нѣчь!...

— Не вже-жь? Такъ? Небозѣ все ще не получало? що вы кажете?

И обѣ закладали руки, дуже милосердилися и похвтуючи головами оглядалися довкола.

Першихъ двоихъ дявѣвъ дядько не казавъ нѣчого, бо думавъ, що оно скѣнчатъся, скоро люде заспокоять свою цѣкавѣсть. Але побачивши, що тому не гадає бути конець, одного ранку, якъ-разъ, коли панѣ впала въ сильну горячку, ѳвѣ вийшовъ остро до кухнѣ и невдоволено сказавъ до бабѣ:

— Яке вамъ тутъ властиво дѣло? чому не сидите дома? не маєте що робити? Справдѣ, вы повинні встудатися гайнувати часъ якъ тѣ сороки на цокотаню, и удавати зъ себе великихъ дамъ, коли вы тѣлько наймички. Ажъ смѣшно! Для мене того вже досыть!

— Я, — ѳдозвалась одна — прийшла купити горшокъ молока.

— То ажъ двѣ години треба на те, щобы купити горшокъ молока? — крикнувъ дядько, угнѣванный. — Лізбето, дай ѳй, чого править, и нехай всѣ забираються менѣ зъ ѳдси! Я маю того цокотаня вже по горло и не хочу, щобы сюды налазили шпѣгувати а потѣмъ розносити фальшивѣ новины на цѣлу околицю. Забирайтесь и не показуйтесь менѣ бѣльше на очи!

— Цокотухи ѳдойшли засоромленѣ.

Того самого дня дядько мавъ ще одинъ завзятый

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитіших новістей“ виходить вівторок, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Підписати і писемати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у Коперника ч. 11, в Бюро газет у Кароля Людвіка 9. В Черемшину Бюро газет у Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Опелік I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Підплата на „Діло“ і на листівку за писемати платні у Львові.

ДІЛО

Підплата на „Діло“ за літер. додатком в Австрії:

а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів рік . . . 9 зр. на пів рік . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів рік . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані відбиті бля портрети чи інші малюнки.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бля одним строком печатан, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подати числяться по 10 кр. бля строком.

По соймѣ.

IV. Якъ посли рускій, въ числѣ 16, въ часѣ короткого тривання сойму, розвинули ширшу якъ звичайно акцію і об'явили велике зацікавлення справами кравськими, такъ зъ польскою стороною лишъ деякі посли збралась до самостійнихъ вносень, а въ переважній частині держалися пасивно. Деякі ветерани парламентарного життя попали въ дійству апатію; другі, що суть заразомъ членами ради державнової, не уважали одповіднимъ забирати голосъ въ соймѣ кравськѣ; у третійхъ справи кравьї не будили ні найменшого інтересу, найзначніша частина орієнтувалася доперва посередъ нового сойму, инші зужили сили на закулісове дипломатизування, щобъ по своїй волі щасливо перевести вибори до видѣлу кравього і злізти славу „унію консервативну“. Позитивна робота не лежала зовсімъ въ нхъ програмѣ, а коли одинъ або другій зъ „кравьовскихъ панівъ“ забравъ слухайно голосъ, то робивъ се длитого, щобъ або замишувати своїмъ розумомъ глибоко-політичними, або щоби пустою полемикою перебивати правильні розв'ї акцій, або щоби стати въ оборонѣ кастовихъ інтересівъ.

Самостійнихъ вносень ізъ сторони польскіхъ було дуже мало, а до того всі вони скінчилися на нічого незначущихъ резолюційхъ до правительства, або нхъ відслано до видѣлу кравього для лучшего розсѣдження справ.

Проф. Цоль вівсѣ, щоби соймѣ завбавивъ правительство до обв'язки цѣлихъ телеграфічнихъ кореспонденцій. Пос. Струмекъ вівсѣ, щоби правительство перейшло въ свій зарядъ зелѣницю Кароля-Людвіка зъ Львова до Підволочиска. Пос. Рутковский пытася, длачого цукроварство не розвиваєсь въ Галичинѣ. Пос. Влад. Ковальбродскій вівсѣ, щоби видѣлъ кравьїхъ розсѣдивъ минеральні жерела въ Галичинѣ. Пос. Ленартовичъ пытася, якій суть причини, що въ краю нашомъ упадає продукція тютюну, а пос. Полянський торгувавъ зъ фондѣхъ кравьїхъ 20,000 зр. на вироблюванє масцѣ картопалей. Одтакъ же зажадавъ пос. Меруновичъ щорічнихъ 1,000 зр. на заснуванє насть позичковихъ системи Райфайзена, а самъ предсѣдатель „кола“, пос. Яворскій, зажурился тымъ, що правительство мимо даної об'ятвицѣ не помножує силъ судейськихъ въ Галичинѣ.

Стенлі и Еминъ-паша.

I.

Якъ-разъ півторя року минає, бдѣ коли Стенлі выбрався зъ Ямбуджи надъ рѣкою Арувими въ середній Африцѣ бдѣшукати Емин-пашу, котрого ворохобня суданьска бдѣла була въ Вадалау бдѣ цѣлого цивилізованого свѣта. Довгий часъ не було нічого чути про Стенлі, ажъ стали ходити глухі вѣсти, що сміливий подорожникъ погібъ въ дорожѣ. Однѣ казали, що бдѣ упавъ жертвою трудівъ і нездорового клімату середно-африканьского, другі оповідали, що бдѣ погібъ въ борбѣ зъ дикими племенами, черезъ котрихъ область переходивъ. Довгий часъ панувала въ Европѣ неспокійність щодо до судьби Стенлі. О Емин-пашѣ вже ніхто і не думавъ; его вже зъ горы уважали за пропащого а коли ще може і живъ, то конецъ его життя уважали вже загально лишъ ще пытанємъ часу; о тмѣ, щоби бдѣ самъ видобувся зъ Вадалау, ніхто і не думавъ. Лишъ Стенлі же мбѣ-бу бувъ йому подати яку помбѣ, але коли і той погібъ, то і конецъ Емин-пашѣ вже не далей.

Такий же торбѣ панувавъ загально поглядъ на судьбу Стенлі і Емин-пашѣ. Що до Стенлі, то одна ще лишъ була надѣя, що давній торговельникъ невольниками і обдѣля губернатору області Касоні, Типпо-Танѣ, котрого вилъзъ сягавъ ажъ надъ рѣку Арувими, буде ще мбѣ дати бодай яку-таку вѣсть про Стенлі. Але і той не мбѣ дати ценою звѣстѣкѣ про Стенлі, лишъ высказавъ свої особистий поглядъ, опертий на знаню місцевихъ односѣтѣ, що Стенлі мусѣвъ дѣсь въ дорожѣ задержатися. Пбѣнйше одержавъ бувъ Типпо-Танѣ писмо бдѣ Стенлі, въ котромъ сей доносѣвъ ему, що мусѣвъ перебувати тяжку борбу зъ дикими племенами і що нездужає. Однѣ ови пори стали чимъ разъ частійше доходити вѣсти про Стенлі, ажъ его писмо зъ 28 сѣрпня 1888 р., оголошенє въ цѣлїтї с. р., дало явний доказъ, що бдѣ живъ і що навѣть

Тільки оденъ пос. Енджейовичъ здохъ на бдѣшукъ бдѣгу і зайнявъ видѣлъ кравьїхъ, въ якій стадіі находяться печука справа зъ новелею дороговою, а пос. Крамарчикъ (селянинъ) домагався, щоби дла усуненя застоїв торговельнової въ наслѣдокъ зарази пысковой і ратичной правительство змодифікувало строгій постановленя свои, і виступивъ зъ вносенємъ, щоби посередствомъ закона кравього оподаткувати оперуючі въ Галичинѣ товариства асекураційні і фонди тѣ обернути на організацію сторожой огневицѣ і закупно прирядѣвъ до гашеня огню. Розумѣєсь само собою, що се послѣднє вносєнє збуто нічимъ, бо бдѣшдѣ соймѣ до бачила въ тмѣ шкѣду матеріальну для кравьовского товариства убѣзпеченє.

Отъ такий булѣ позитивні плоди парламентарнової акцій нѣ сторони послѣвъ польскіхъ въ часѣ семинедѣльного тривання сойму, та і то все не можна ще назвати плодами, бо бдѣшдѣ частина сѣхъ порушенихъ справъ осталася поки-що безъ результату.

За то розвинула бдѣшдѣ соймѣ велику, навѣть дуже непарламентарну опозицію, явѣ пос. Романчукъ яко справоздавецъ бюджетовый зъ травуны соймѣ забравъ слово по руски, якъ рускій посли запротестували противъ выдаваня гроша кравього на непродуктивні цѣли і якъ прийшлося боронити становища правительствоного при нещасливѣ законѣ о писаряхъ громадскихъ.

Трохи життя мертвотѣ тѣй надала ще рѣчь пос. Мадейского на темѣ о потребѣ реформѣ на поли карного судѣвництва. Его оповіданями і напровадженнямъ поодинокихъ драстичнихъ случайѣвъ зъ хроніка судѣвництва въ загаль, а галицкогъ въ подрбѣностяхъ, зацікавивъ соймѣ, тымъ бдѣше, що въ рѣчь пос. Мадейского були намекѣ на звѣстну справу кукизѣвску, якъ і вносєнє его викликає було тою справою. Вирочѣмъ пос. Мадейскій теперъ належить такожъ до табору станѣвковѣвъ, то не тільки треба було слухати его популярнихъ оповіданѣвъ зъ бдѣшою увагою, але і треба було розголосити бдѣтакъ широкому свѣтови, що та рѣчь була кульмінаційною точкою цѣлого сѣсї соймѣ. Тільки-жѣ справа реформѣ судѣвництва карного не належить до компетенції соймѣ, а до ради державнової, отже і поднесенє тої справы неувѣляє ще бдѣшдѣ соймѣ одъ закладу, що зъ єи вѣны цѣла сѣсї соймѣ була безплодна.

Безплодна, отже зовсімъ безплодна, була перша сѣсїя нового сойму, а чи можна

при такімъ складѣ сойму надѣятися, що слѣдуючі сѣсїі будуть плбѣнйші? Що-жѣ доперва думати о такіхъ справахъ, якъ полагадження справы руской въ дорожѣ законодавчій! Чи така бдѣшдѣ коли-небудь вносєсь на становище об'єктивне, горожаньске і патріотичне, та схоче заспокоїти духові і національній потреби народу руского въ Галичинѣ, коли дла справѣ часто економичной природы і дотыкаючихъ інтересу загалу она заявила таку рбѣнодушність? Чи тѣ панове зъ уніі консервативной позбудуться фанатизму анти-русского, коли кбѣлка слбѣвъ рускихъ, щбѣ мали участі зъ требуны справоздацѣвъ, довели ихъ до крайного розъяреня і зовсімъ непарламентарного поведєня? Хѣба коли-бѣ правительство хотѣло впливати на своихъ беззвѣдливыхъ поклонникѣвъ.

Але доброй тактики првдѣржуються при тмѣ всѣмъ органы прасы тої бдѣшдѣ соймѣ. Щобѣ замаскувати крайню свою нетерпимість дла руского народу, они голосѣть *ubi et orbi*, що рускій посли у всѣмъ вивуватѣ; що „народовцѣ“ звязалися зъ „панславистами“, що се елементарно ненасытний, котрий ніколи і нічимъ не вдоволяється, — такъ якъ бдѣшдѣ бдѣшдѣ та коли-небудь дала щось Русинамъ, а Русины ставляли жаданя надзвичайній і переходячій ихъ дѣйствій потреби! Въ тмѣ дусѣ писавъ уже Czapas, а навѣть і N. Reformat не втерпѣла, щоби не ударити на солідарність клубу руского. Выходить се на ту казку, що то жидѣ бѣе і самъ кричить. Але серіозно розбравши рѣчь, справа законодавства кравього складаєсь у насъ дуже сумно і безвихідно для Русинѣвъ. Одъ часѣвъ конституцій минає вже три десяти лѣтъ, а Русъ галицка въ тмѣ періодѣ не одержала зъ рукъ сойму вѣ одного закона въ свою національну користь. Коли Жидамъ і Нѣмцямъ полишено дѣлѣ гимназія дла плеканя свои національностей, то Русинамъ дано одну зъ маленькихъ додаткомъ, і то лишъ на приказъ правительства центрального. Вилъзъ на школы народній бдѣнято Русинамъ, розпорядження языковѣ дла урядѣвъ і судѣвъ полишилися на папері, значне число урядникѣвъ Русинѣвъ коротѣе вѣтъ свій на „Мазурахъ“, на высшихъ становищахъ Русинѣвъ майже не видно, університетъ спольщений, руской семинарія учительской анѣ одної, і т. д., а минималній жаданя рускихъ послѣвъ въ соймѣ бдѣвдѣють зъ всякою беззвѣдливостію, мовѣ-бѣ въ Галичинѣ рускій народъ не становивъ половини всего населєня.

далєко далѣше на полудневый захбѣдъ. Найдалѣшій конецъ сѣго озера сягає 2 стєпеня і 48 минутъ полудневои ширини і єсть лишъ 150 миль бдѣдалєний бдѣ озера Танганьїка. Я бувъ такъ певний того, що фактъ сей мусѣвъ вже стати звѣстний зъ численнихъ подорожѣхъ мисіонерѣвъ, що на мене бдѣ не зробивъ великого враженя. Але Макей показувавъ менѣ нову карту, видану товариствомъ і я побачивъ, що ніхто не мавъ і понятя о тмѣ. Я зробивъ по дорожѣ шпѣцѣ і обчисливъ, що простѣрѣ сѣго великого озера въ наслѣдокъ найновѣйшого бдѣкрытя мусѣвъ означитися о 26,900 квадрат. миль бдѣше, значить, о 1900 квадрат. миль бдѣше, якъ обчиславъ капитанъ Свайкъ. Коли кинете окомъ на карту на полудневый захбѣдъ, то побачите, що береги озера тягнуться на захбѣдно-пбѣнйчній захбѣдъ і вѣхбѣдно-полудневый вѣхбѣдъ. Але сѣ побережна лїнія складаєсь по найбдѣшій часті зъ цѣлого ряду великихъ гористыхъ островѣвъ, зъ котрихъ декотрі єсть навѣть густо заселєні. На полуднє бдѣ тихъ островѣвъ лежать отже бдѣкрыта теперъ велика кбѣлїзна вода. Озеро Уриджѣ, (на картѣхъ „Мута-Ненге“ — Ред.), котре капитанъ Свайкъ такожъ лишъ въ головныхъ чертахъ наметнувавъ, єсть, якъ показуєсь, такожъ великий озеромъ зъ островами, на котрихъ живѣ багато людей. Въ надѣ, що скоро побачимось, остаєсь вашимъ покрбѣнємъ — Стенлі.

Англіійскій газетѣ поднесѣть пытанє, хто єсть та „донька“ Еминѣ, про котру єсть згадка въ ємѣхъ писемѣхъ. О скбѣлькѣ звѣстно, не вѣзѣвъ Еминъ зъ собою до Вадалау анѣ доньки анѣ жѣнѣвъ. Припускають отже, що Еминѣ, котрий вже всѣмъ бувъ а теперъ єсть магостаніємъ, мавъ тільки жѣнокъ, кбѣло єму захотѣлося і та донька родилася вже въ Вадалау.

Якъ-разъ бдѣдѣ ту пору, коли Стенлі зъ Еминѣмъ доходили вже до занзибарского побережа, стали въ Европѣ звѣстні писемѣ Стенлі, писаніє що зъ глбѣины Африки. Въ писемѣхъ тихъ подає Стенлі дуже багато цѣкавихъ рѣчей, описує свій похбѣдъ, бдѣ Арувими

А при тмѣ годѣ забувати, що і правительство въ справѣ руской не бере ніякого пбѣчину, ніякомъ иніціативѣ, а захоуєсь такъ пасивно, наче-бѣ не бачило, що зъ кождымъ рокомъ антагонизмъ національній въ Галичинѣ заострюєсь, а положєнє Русинѣвъ ставѣє гбѣршимъ. І длитого не диво, що зъ цѣлѣмъ краю панує нинѣ велике обрѣченє, що навѣть селянинѣ нинѣ нетерпѣливѣється і кождей пытасъ: коли і хто зробить конецъ сѣму ненормальному положєню народу руского въ Галичинѣ? Народъ рускій не може далѣше рбѣвнодушно дивитися на вѣсторонну негѣцію тихъ правѣвъ, котрихъ другі народы австрійскій тѣшатся бдѣ початку єры конституційнової. І длитого въ інтересѣхъ самої-жѣ державы було-бѣ, щоби правительство само чимъ скорше руску справу взяло у власній руки і постаралось о спокбѣнє і успѣшнє єи розвѣзанє. На ту потребу указували і посли рускій въ часѣ сѣгорбѣчнои сѣсїі, а можемо увѣрити всякого, що за ихъ голосомъ стоить весь свѣдомый своихъ правѣвъ народъ рускій. Надъ кравьовскою бдѣшдѣшдѣ зъ єи нетерпимістію треба перейти до порядку дневного, а потреби нашѣ треба конче полагодити хотѣ-бѣ въ дорожѣ розпорядженѣ. Експериментѣвъ законодавчихъ було уже досѣть.

Бюджетъ державный на рікъ 1890.

II.

„Надвѣжка въ бюджетѣ!“ — отсе окликъ, зъ котрымъ министрѣ финанѣвъ вже другій рікъ стає передъ парламентомъ. Окликъ тої подносѣть сѣйчасъ офіційна праса яко знаня побѣднє финансової политики теперѣшного правительства, яко знаня правильныхъ ба навѣть і щасливыхъ финансовыхъ односѣвъ державы. Тымчасомъ по близшбѣ розглядѣ рѣклама та представляєсь дуже... американьскою!

Надвѣжка въ бюджетѣ — гарна рѣчь, але напередъ пересвѣдчитися треба, чи єсть она справдѣшна, фактична, чи може се лишъ рахункова позиція, виведєна на подставѣ рахунковыхъ комбїнацій. позбавлєнихъ реальнихъ і дѣйствивыхъ підставѣвъ. Пригляньмось отже, якимъ способомъ і зъ бдѣи взялась та надвѣжка въ бюджетѣ царства дефіциту.

Передовѣсьмъ мусѣмо тутъ запригадити, що цифра надвѣжки 942.817 зр. зовсімъ не єсть импонуєча. Треба заважити, що въ послѣднихъ рокахъ поднесєно податки і другі публичній даннѣвъ близько о 50 миліонѣвъ, що министерство скарбу потиснуло вже всѣ пружини, якій лишъ видумати мбѣвъ фискализмъ, що зъ збдѣшдѣной сумѣ приходѣвъ замыкаєсь до краю великихъ озеръ, ворохобня въ Вадалау, далѣше, язъ бдѣ сполучився зъ Еминѣмъ і якъ разомъ зъ нимъ перебуваєсь черезъ дикі племена до занзибарского побережа а на-конецъ подає багато цѣкавихъ і зовсімъ новихъ дѣтъ етнографічнихъ і топографічнихъ, котрі кидаютъ зовсімъ нове свѣтло на односѣвы въ середній Африцѣ і змѣняѣть теперъ значно дотеперѣшній карти кравѣвъ середнои Африки.

Въ писемѣхъ датованѣмъ зъ 5 сѣрпня с. р. въ Кафуро, арабскій осадѣ въ краю Караѣве межѣ озерѣми Альбертъ-Нїанза (коло Вадалау) і Викторїа-Нїанза описує Стенлі свой другій похбѣдъ черезъ невідѣстѣй досѣ і дикі кравѣ середнои Африки вдовжъ рѣки Арувими до краю великихъ озеръ. Треба тутъ пригадати, що коли Стенлі єрѣтѣвся першій разъ зъ Еминѣмъ, лїшивъ бувъ у Еминѣ кбѣлокъ своихъ людей разомъ зъ офіциромъ Джеѣзонѣмъ, а самъ вернуєсь назадъ надъ Арувими, щоби зъ бдѣи забрати своихъ людей, котрихъ бувъ тамъ оставивъ яко задну сторожу. Стенлі розказує отже, що въ вересню 1888 р. забравши зъ собою арїєргарду, пустився рѣкою на лодяхъ зъ Баналѣ до Угарровѣ. Всѣхъ разомъ було тогды 400 людей. Мѣсєцѣй жителѣ нападали на нихъ беззастановно і они були змушені вѣстѣ зъ ними завязту борбу, въ котрій страляли своихъ найлїтѣйшихъ людей. При кбѣцѣ жовтня покинули они рѣку і пустилися сухою дорогою по правбѣмъ боцѣ рѣки. По двохъ дняхъ дороги прийшли они въ сторони засадженѣ густо бананами. Люде Стенлі кинулись заразъ робити запасѣ на дорогу. По десяти дняхъ далѣшної дороги єрѣтѣли они другу плянтацію бананѣвъ і мали теперъ досѣть поживѣ, але за то прийшли на нихъ нове нещастє. Межѣ ними настала страшна бѣда, люде гинули якъ мухи, особливо же люде зъ племенѣ Маїама, котрихъ Стенлі наймивъ бувъ до несєня рѣчей і запасѣвъ. Наконецъ дбѣшли они до мѣсєця, де рѣка Арувими сплывѣє зъ рѣкою Туру. Тутъ найшли они найбдѣльшу въ сѣхъ сторонахъ осаду Андикуму, окружену величезными плянтаціями. По кбѣ-

уже все, что могли вложить контрибуенты обремененной далеко по-за границу местности в справедливый доход! И коли при ведем томъ осажено лишь такой незначительный результат, то справедливо можно лишь жалеть над маршевыми эффектами заходивших коштенового финансового аппарата а ще больше над финансовым положением державы, которая для таковых результатов на такой ршительный мусать средства! Та лишняя на боцъ высоту суммы, а разберемъ, на сколько она есть реально и чи справедливо бюджет державный на р. 1890 выказывает надвыжку, або хочъ равновесу финансов.

Користный результат финансовый завычу бюджет передовымъ зменшеномъ выдатовъ на справы силовый трохе не о цѣлыхъ 5 мил. зр. Зменшеное же есть потышаючою появою, однакъ не дае зовсѣмъ тревалою подставы до редости. Справы силовый, а именно выдаты на армию и ен уоруженые въ инвентарныхъ частяхъ наименше могутъ запоручити, что принята въ бюджетъ цифра не буде потребувати подвысешеня. Одины неспеваны подувъ политичного вѣтру, а сейчасъ вырине потреба додатковыхъ кредитовъ, которыхъ нѣхто не може одказати, а котрый однымъ замахомъ звышати надвыжку и выключати дефицитъ. Для того оцаднѣсть въ той рубрицѣ мѣстити въ собѣ велику и дуже правдоподобну небезпечность для равновесия въ бюджетѣ и становити слабую сторону „выдатовъ“.

Далеко больше таковыхъ слабыхъ сторѣй подыбуемо однакъ мѣжъ „приходами“. Все збольшеные приходовъ, котрымъ надѣсь министръ скарбу покрыти збольшеній выдаты и ще одержати агадану выше надвыжку, лежить въ рубрицѣ министерствъ торговлѣ и скарбу, а въ той послѣдней опираюся оно на предмислованый высшомъ приходѣ въ податковъ. Такъ певно — подумае хто — на тяжкій годельный рокъ мусѣтъ п. министръ запроектувати якійсь податокъ люксерусый або збольшеные податку баржевого! Та ба — таковыхъ експедицѣ годѣ пукати въ финансовый политикѣ Австрѣ — она має иншій жерела, далеко певнѣйшій и безпечнѣйшій, зъ которыхъ черпае повными прагорицами, доки — не застукае руками о суше дно, до которого вже дуже недалеко. Вырне той политикѣ, преламнуе и теперь правительство збольшеные доходѣвъ въ рубрицѣ податку грунтового и податковъ консумційныхъ. Та велике пытанье въ томъ, чи дѣйствительность оправдае цѣры догачныхъ позицій!

Рахувати на збольшеные податку грунтового, якъ разъ въ томъ роцѣ, коли въ значительной части краѣвъ коронныхъ павуе неурожай и голодъ, коли репрезентация краѣвъ домагаются позичокъ и подмогъ голодовыхъ и жадають якъ-разъ оусту податковъ, числѣна на збольшеные податковъ консумційныхъ годѣ, коли лѣвѣсть дѣткена крайнымъ недостаткомъ не буде мала зацо купувати рѣчей найконечнѣйшихъ до жита а не до предметѣвъ не зовсѣмъ конечныхъ консумцій, якъ прим. тютюнъ, пиво, вино и т. д. — то значать прямо игнорувати правдивый дѣйствительный станъ рѣчей, а результатъ зъ того очевидный, что такий рахунокъ мусѣтъ не дописати. А нехай не допишутъ они лишь на одѣй точѣ — то же тѣмъ самыиъ зныкае надвыжка а на ен мѣсце родитесь недоборъ въ бюджетѣ. Недоборъ той треба буде покрыти очевидно въ другиймъ якимъ способомъ, якъ обьяжачемъ тахъ же рѣчей приходу, котрый правдиво поносить все недоборы, въ кождѣмъ отже случаю есть надѣя, что та сама система поиде и дальше in dulce infinitum!...

Для зьясклованья, на якихъ певныхъ подставѣхъ опираются преламнуваній цѣры приходу зъ поединкахъ позицій досѣе указати прим. на приходѣ зъ податку бѣ горѣвки. Угорскій министръ скарбу оглядаючыся на то, что въ наслѣдѣхъ подвысешеня податку кон-

сумция горѣвки мусѣтъ зменшитися а дальше такожъ на загалные зъубоженые низшихъ класѣхъ, примѣняе зъ континенту припадаючого на Угорщину лишь 72%, яко предмислованый доходъ въ бюджетѣ, коли тычасомъ п. Дунавскій преламнуе яко приходъ 93%, цѣлого континенту Долитавѣ. А тычасомъ вже свѣжій примѣръ Нѣмеччины, де въ наслѣдѣхъ подвысешеня податку незвычайно обнизалася консумция, повиненъ быть здержати п. министръ бѣ такого ризикового обчисленя. На кождый случай есть оно прамѣромъ и образомъ, на якихъ сильныхъ основахъ обчисленій суть рубрика приходовъ и кѣлько реальною вѣрности має надвыжка бюджету.

Найкрасшимъ доказомъ, якъ глядѣть свѣтъ финансовый на предложеный преламнуаръ бюджету, есть эффектъ, який зрываетъ бѣтъ на вѣдѣньской биржѣ. Того самого дня, въ котромъ министръ финансовъ прокламувавъ зъ триумфомъ въ палатѣ послѣвъ свою надвыжку и звышати парламентъ, чтобы ему грапулювавъ успѣху, упала маева рента зъ 86-20 на 85-90, а мартова рента зъ 100-95 на 100-55. Финансовый свѣтъ оцѣнивъ отже сейчасъ подвигъ п. министра послѣ его реальною вѣрности.

Бесѣда п. К. Телишевского.

выголошена на XV засѣданю сейму при дебѣтъ надъ проектомъ закона о писаряхъ городскихъ.

(Конечъ.)

Членовъ мѣжъ начинаи в той замѣтъ, что мы на разъ не будемо мати двѣхъ двѣхъ числа квалифицированныхъ писарѣвъ и что треба почекати, ажъ школы нашь вытворять, ажъ дѣти нашихъ гражданъ, подучившись, будутъ могли сповняти той обовязокъ, котрый накладуемо проектомъ закономъ. Красное, але не пожиточно, — бо жъ мущу поднести, что селянинъ изъ дѣтей своихъ не квалификуе на писарѣвъ; коли посмае въ до школы, то не на те, чтобы она стали писарями. Того навѣтъ вымагати не можемо, бо школа народна не предназначена на те, чтобы зъ неи писарѣ выходили, — она має зовсѣмъ инчу задачу. Замѣтъ, что на-разъ не можна буде достати одѣтныо уквалификаваныхъ писарѣвъ, не обезсилея самого закона, бо онъ не есть обовязочнымъ бѣ разъ. Давно прецѣвъ герсго, зацѣвъ потребный до вытвореня таковыхъ писарѣвъ. Прецѣвъ въ законѣ застерено двѣхъ двѣхъ перѣдъ, а въ даюмъ случаю може сойтъ на значати и довшій часть переходовой. Та жъ и законъ о учителяхъ народныхъ, коли его ухвалювано, бувъ побѣла тыхъ гадѣвъ неводоузданый, бо тогда не було квалификуваныхъ учителей, — а прецѣвъ нѣкому не пришло на гадку сказати: „Не ухвалюймо, бо не маємо одвоѣднихъ силъ; виробить силы, а дѣперва тогда ставмо законъ.“ Коли мы не будемо мати закономъ унормованыхъ условий, якихъ вымагася бѣ квалификуваныхъ писарѣвъ, — пытаюся: зъ бѣда будутъ тѣ квалификуваный? Бо най же менѣ котрый зъ тыхъ павѣвъ покаже штуку и безъ провѣтованого закона укаже писаря уквалификаваного! Перѣдъ кимъ и на якихъ подставѣхъ має бѣтъ осягнути квалификацію?

Той аргументъ не перекозавъ мене и нѣкого не въ силѣ перекозати. Уже вчера досадно и дуже добре характеризували бесѣдники дѣлу генеру того закона. Вѣдомо, что тутъ не розходиться о самъ законъ, — бо самъ змѣстъ его есть такъ невѣрный и такъ маловажний, что розводитись тутъ о нѣмъ шкода навѣтъ часу, и думаю, что при ничьихъ обставинахъ той законъ не бувъ-бы въ станѣ выкидати таковъ полемикъ, — але було тутъ щось иншого, что сталося причиною тыхъ двѣхъ двѣхъ пересправъ. Такъ есть! То, что мы учимъ бѣтъ Г. Е. намѣтника, тѣмъ зацѣвъ, что

правительство не має намѣру обмежати автономію, — ото тутъ лежить властива причина за-для чего законъ той наробивъ только шуму. Сего менѣ не заперечите.

Однакъ я думаю, что становище, яке зъявлено правительствомъ въ той справѣ, есть зовсѣмъ неоправдане. П. к. правительство обьявляе, что той органъ, котрый буде квалификуваный, адѣбѣтшій бѣтъ теперѣшного, не схоче такъ легко поддатися, якъ поддася органъ теперѣшный, не уквалификаваный, — дѣлятого правительство домагаеся въ томъ взглядѣ змѣны закона городского, чтобы на той органъ, котрый буде интеллигентнѣйшій, будезвати законъ, наложити ще окремія пута, и то такъ, что прикували-бы его до органѣвъ правительственныхъ. Думаю, что такий окремія вышисковій постановѣ не потребный, бо въ томъ взглядѣ законъ городской есть недовозначущамъ.

До введеня таковыхъ постановѣ нема рація; нема подставы, чтобы правительство домагалося того, бо коли только зсернемо увагу на те, что правительство въ кождѣмъ часѣ має вѣльную руку доброты громадамъ справы, о котрой обьявляеся, и залагоджувати у власной обьявѣ дѣлани, черезъ власній органы, — то и дѣлаеся всяка розумна причина до таковыхъ постановѣ. Есть § 58. закона гром., котрый каже, что правительство може наказати своимъ органамъ справы, належачи до порученого круга дѣлани, залагоджувати въ цѣлости або въ части на свѣй кошты. Най же правительство прамѣняе до нашихъ громадъ тую норму позитиву, а мы выйдемо зъ колѣзѣ. Если бы правительство такъ респектувало § 58., якъ хоче чтобы были респектуваніи §§ 103, 104, 105, 108 зак. гром., то якъ-бы не пришло до колѣзѣ; тогда була-бы легка справа, бо тогда можна бы сказати ось якъ: „Вѣтъ! ты не робѣшь, что до тебе належати. Одбѣраемо тобѣ нашь справы и посылаемо на свѣй кошты делегата, най бѣтъ вамъ залагоджуе нашь справы.“ Тогда буде и вѣкъ сатый, и коза цѣла. Громада буде вѣльна бѣтъ порученому обьяву дѣлани, котрый не дае громадамъ нашимъ вести ничѣ дѣла власного господарства, при малыхъ силахъ абоборѣ все органы городской и не доускае, абы громады могли стати на грунтъ власного господарства, занытихъ нѣмъ и поступити въ томъ взглядѣ на перѣдъ, — а упадокъ власного обьяву дѣлани даеся чути на кождѣмъ кроцѣ: подѣвъ взглядомъ санитарнымъ, господарства городского, полиціи мѣщевой и т. д. — у права городской нанѣ нѣкого не робити и робити не може за-для порученого обьяву дѣлани. Дарма! Если все звышати на громаду, если скажеся: „Ты громадо маешь удержувати писаря, а той писарь має служити правительству!“ — то яке буде зъ него добро для громады? Га, если такъ мало-бы бутъ, то, отверго скажу, я першій скажу: най буде, якъ бувало! Але жъ если громада має удержувати органы, то най бѣтъ служить только одному павови! Злыи той слуга, что має двѣмъ служить; не догодитъ анѣ одному нѣ другому. И правительство буде недоволене зъ господарства городского въ порученѣмъ обьяву дѣлани, и громады, якъ досѣ, будутъ дальше наробѣвати, что оплачуячы писаря, не мають зъ него двѣхъ двѣхъ хѣсна.

Стоячи на томъ становищѣ часто законѣмъ, чисто предметовѣмъ, а знаячи дуже лихій станъ и великій клопотъ нашихъ громадъ зъ ихъ писарями, не може не пойти за голосомъ комисіи. Зъ досвѣду знаю, что по нашихъ громадахъ сповняють обьявѣ писарѣвъ люди не только неквалификаваный, але люди, котрыхъ въ сусѣльности называемо „людьми пропащими“, котры дежде зовсѣмъ не могли-бы зватьи становища. Коли-бы въ томъ проектѣ закона нѣкого больше не було, якъ только артыкулъ мабутъ IV-ый, что вымагася свѣдѣнтя моральности бѣтъ власти ду-

ховной и политической, я бы голосувавъ за нимъ, — хочъ-бы не бувъ нѣмъ вымаганий испытъ, а бы ще за нимъ голосувавъ, бо знаю, что на 3600 писарѣвъ есть наименше 2000 таковыхъ, котры на свѣдѣнтя бездоганной моральности не заслужуютъ. Слѣ-бы отже въ томъ законѣ быль только артыкулъ IV-ый. Я бы зъ заявленными очима голосувавъ за нимъ — и я бы не боялся вернути перѣдъ своихъ выборѣвъ — якъ се сказавъ Г. Е. гр. Водзѣцкій, если на серіи бравъ, что поверне мѣжъ своихъ выборѣвъ. Нѣ, я не боюсь; противно, коли поверну, самъ поднесу, что я борюся и побываеся за тѣмъ закономъ въ ихъ интересѣ и скажу имъ: „Бачучи, что у васъ бѣда, что у васъ писарѣвъ нема, что васъ писарѣ вышискують, я въ той справѣ ставъ въ оборонѣ вашихъ правъ, жадаючи, чтобы положити вже рѣзъ тому конецъ“ — и я пересвѣдченый, что моя выборѣвъ такъ, якъ перѣдъ тѣмъ, заки я вступивъ до сейму, горячо бѣдывалися за токъ справу, не только не зрѣблять менѣ замѣту, але ще подакують.

Але какъ-же декотры опоненты: „Тажъ то будутъ кошты, якъ писарѣ будутъ экзаминованый, будутъ бѣтъ громады больше вымагати; тажъ то буде акадѣмія, тажъ писарѣ станутъ адвокатами!“ Що институтъ писарѣвъ буде коштувати, се рѣчь певна; але я выхожду зъ засады, что тажъ, де розходиться о моральность, де иде о то, чтобы вѣнѣти въ народѣ нашъ почутые справедливости, учтивости, въ котру бѣтъ уже починае не вѣрити, — то для мене кошты суть на другѣмъ плянѣ, не мають значѣния. Але въ порѣзваню до користи, який такий квалификуваный писарь городской може принести, поднесене тыхъ коштовъ не може бутъ такъ велике. Ний беруть писарѣ по 20, 30 и 60 зр. рѣчно, а за что? За те, что якъ бы вы, панове, дѣстали таке письмо писаря до чытаня, то ручу, что все мѣ, якъ тутъ всемо, не могли-бы нѣкого вырозумѣти, бо оно анѣ руске, анѣ польске, Богъ знае что. На позѣйше-же, маю надѣю, якъ хто одержитъ письмо бѣтъ громады, буде знати, что она хоче. И кошты не будутъ большій. Бо коли звышати, что вынѣ одиный писарь есть на 2, 3 и 4 города и тѣ громады платятъ людямъ неквалификаванымъ, что ведутъ ихъ на бездорожя и доводятъ до неопотрѣбныхъ процесѣвъ, — то квалификуванымъ людямъ будутъ платити за щось, за что варто заныти, а бѣдай будутъ мати право домагатися бѣтъ ихъ, чтобы дѣлани на користь громады, а не на користь за-для простон незнаемости закона.

Поднесено тутъ, что писарѣ станутъ адвокатами, будутъ громады вести до процесѣвъ. Я тоя рація не розумѣю. Сли бѣтъ буде испытованый и буде знати законы администрацій, — то дуже добре, най громадамъ радѣть, бо побѣла того, что довѣдаеся зъ закона, дасть раду въ справѣхъ податковыхъ и другихъ таковыхъ. А нѣмъ якъ дѣсая? Чѣ думае, что нѣмъ писарѣ не суть адвокатами? Они больше занымаются адвокатованьемъ, знодѣи стороны на процесѣхъ, на безпривий акты, анѣжъ справами городскими. Справы городской суть нѣмъ для нихъ побѣчного значѣния, бо головнымъ жереломъ ихъ доходу и удержаня есть якъ-разъ покутна писарка. Писарь городской выготавляе нѣмъ письма, просьбы въ всякого рода жалобы та документи. Але сли писарь, подучившася законѣвъ, адесть испытъ, и ему испытуочій выкажеть, что до него належати а что нѣ, сли бѣтъ буде добре знати законъ городской, — то бѣтъ буде знати, что его чекае и не буде разкувати своего хлѣба за якийсь тамъ марный крейцаръ. Воротѣмъ чоловікъ квалификуваный, зъ испытомъ, не поступитъ на такий бездорожя, на якъ пускаеся нѣмъшій писарь, не маючи стрѣити зовсѣмъ а зовсѣмъ нѣкого.

Дѣлятого думаю, что пѣла ся дебата выяздалася только за-для того нещасливого §-у 102 а взглядно 107 и 108 зак. гром. Не граймо въ закрытѣ карты, будемо отвергъ: тутъ на дѣлѣ не иде и писарскій испытъ, и я нѣколи не повѣрю въ те, чтобы правительство було вдоволене нѣмъшними писарями неиспытываемыми. Я все таки доускаю у правительства только доброй волѣ и разумѣния рѣчи, что не хочу вѣрити, чтобы оно въ испытъ не добачало своего власного интересу.

Ича рѣчь, коли зятѣ на увагу все тѣ заявленя въ сѣй справѣ, якъ мы только-что чули зъ правительственной трибуны. Такъ есть. Я отверго и явно двѣхъ двѣхъ правительственному комисареву ось что: Я и мой товарищъ политичный не хочемо, чтобы писарѣ подлагавъ старостѣу, або нѣмъшными словами: мы хочемо, най такъ буде якъ бувало, а только не хочемо, чтобы громады платили, а писарѣ городской якъ досѣ такъ и дальше ошукывали ихъ. А правительство выходитъ въ засады: Поддѣти неспытованыхъ писарѣвъ бѣтъ власѣ старостѣа, а если того не буде, справа, хоть справедлива, най пропаде! Я се подношу якъ дуже великимъ жалемъ, бо чего якъ-же, але такого поглядѣу я нѣколи не надѣяеся.

Замѣте, что неспытованый писарь буде одѣвѣчальнымъ органомъ громады и бѣтъ двѣхъ двѣхъ, — зовсѣмъ не перекозѣу мене, бо пытаю: хто дае большу гарантію: чи писарь, котрый крѣмъ пенсіи нѣкого не має, чи §§ 102, 104, 105, 106, 107 и 108, котры кажутъ, что за все двѣхъ двѣхъ рада громадека, начальниъ и начальство громады? Пытаюся: де больша гарантія? Тажъ очевидно, сли поддамо того писаря бѣтъ зверхѣсть городской, — не нарушимъ закона городского, а станѣ, який есть нѣмъ, лишиться и на дальше. А законъ городской дае п. к. правительству за порученый обьявъ дѣлани гарантію далеко большу, анѣжъ бы могъ дати писарь.

Отже есть рація, чтобы на предложенье правительства такъ не згодитися, и то въ его власной интересѣ, бо сли писарь буде знати о томъ, что бѣтъ просто и непосредно подлагаетъ только органамъ правительственнымъ, — то на громаду зовсѣмъ вглядѣтися не буде.

кохъ дняхъ перейшовъ Стенли на праву сторону рѣки Туру и незадолго стануе въ краю карликѣвъ Вамбулту, племенѣ дуже ворожого. Тутъ почала експедиція блудити и не мала вже поживы. Стенли розложивъ тутъ таборомъ и выславъ 150 Занзибарѣвъ за провѣинтомъ. Занзибарѣвъ довгій часъ не вертали а въ таборѣ наставъ бувъ страшный голодъ. Стенли побѣлавъ людей, розвѣдати, что сталося зъ Занзибарцями а наконецъ и самъ побѣловъ за ними и стрѣтивъ ихъ, коли они вже вертали зъ провѣинтомъ. Одиакъ зловлено кѣлькохъ карликѣвъ, котрыхъ змучено, чтобы они показали дорогу до рѣки Туру. Добившася до рѣки, доставъ Стенли одтакъ щасливо дня 20 грудня 1888 р. до форту Бѣдъ, де въ маю того року першій разъ стрѣтивъсѣ бувъ зъ Еминьомъ и де лишавъ бувъ залогомъ бѣтъ командѣ капитана Стирса. Въ Бѣдо не знали нѣкого анѣ о Еминѣ анѣ о Джефзонѣ. Стенли сполучивъ отже зъ Стирсомъ и его 50 людьми и пустивъ зновъ надъ рѣку Арувѣи а коли же лишь два дѣи дорожѣ мае до Кавали надъ озеромъ Альбертъ-Нѣвза, де вже починаеся Вадалѣвъ, доставъ письмо бѣтъ Джефзона, котрый доносивъ ему о ворожбѣ въ Вадалѣу. Джефзонъ писалъ ему:

„Насампередъ хотѣлъ бы я вамъ дѣщо розказати про положеные въ сѣмъ краю, яке я тутъ заставъ прийшовши сюды дня 21 цѣвѣня 1888. Першій баталіонъ Емина — 700 людей — збунтувався бувъ противъ него и хотѣвъ его заныти. Другій баталіонъ — 650 людей — стоявъ нѣмъ то по сторонѣ Емина, але въ нѣмъ не було нѣякой двѣднѣнны. Паша не мае вже нѣякой поваги, а коли хотѣвъ, что важкого перевести, то не могъ вже приказувати лишь мусѣвъ просити своихъ офицѣровъ. Коли мы были въ Неабе 1888 р., агадувавъ вправдѣ Еминъ о своихъ клопотахъ, але правдивого стану рѣчей намъ не представѣвъ. Мы не могли навѣтъ приускатѣ, что межа его людей настало недоволенье. Мы думали — а такъ само думали певно и въ Г-

гантѣ и въ Европѣ, — что наибольша небезпечность грозѣла ему зъ заграницѣ, тычасомъ наибольше ало було въ самѣмъ внутрѣ. Мы довѣрили людямъ, котры лишь о томъ думали, якъ бы насъ побѣдѣти и ограбити нашу експедицію. Коли-бы они были мала бѣдай одиный доказъ, что Еминъ обходился зъ нами несправедливо або сегого, то бувъ-бы паша певно наложивъ голову.

Наконецъ дня 18 серпня 1888 выбухла ворожбѣа. Офицѣры страшныиъ воякѣвъ, что Еминъ ихъ хоче зрадити и бѣдати ихъ и ихъ родины Англичанамъ въ неволю. Они горючили, что Стенли, котрый мабутъ зновъ вернуе зъ надъ Арувѣи, есть торговельнымъ невольникомъ, что бѣтъ подбѣравъ сѣбѣ познѣоміе и письма кедива и умысно розустаетъ все, что Хартумъ же уало. Они голосили навѣтъ, что Еминъ змовивъ зъ Стенліемъ, чтобы войско египетске вывезти зъ краю а цѣлу провинцію бѣдати Магдѣвѣи. Коли вже силы воякобнѣвъ стали значѣны, свѣдѣтали они великій зборы до Дуфилѣхъ. Тутъ зневажено и застрѣшено прихильникѣвъ Емина такъ, что зборы майже одноголосно постановили одобрѣти власть Еминьови и его самого арештувати. Войско, по части збаламучене, по части настрашеное, сповнило волю офицѣровъ. Емина-пашу и Джефзона арештовано и вѣдзено въ Ре-джафъ до вѣзничѣи а на Стенлія, коли-бы онъ появивъсѣ, ухвалено хитро напасати. Офицѣры хотѣли навѣтъ закувати Емина въ кайданы, але вояки тому спротивляеся.

Тычасомъ ввали до Ладѣо, головного мѣста въ Вадалѣу, магдѣсты въ значной силѣ. Ихъ привѣдѣръ Омаръ-Салѣхъ не знаячи, что сталося, выславъ до Емина письмо звываючи его, чтобы онъ поддася. Революційне правительство постановило было ставити оборѣ. Послѣвъ Омара узавезено, а Емина и Джефзона выслало до Дуфилѣхъ. Въ кѣлько дѣвѣвъ побѣйше напали магдѣсты на Реджафъ, заныли осаду, убавѣи пять офицѣровъ и богато воякѣвъ, забрали жѣвѣны и дѣти въ неволю и

завѣли богатъ амуницію, абри и всѣлякихъ то-варѣвъ. Войско египетске перестрашеное утѣкло до Лагоре а мѣсечей жѣтѣхъ стаули по сторонѣ магдѣстѣвъ. Тогда доверъа стала вояки домагатися, чтобы Емина пустѣти на волю. Офицѣры мусѣли на то пристати. Еминъ обьявъ отже зновъ команду и побѣвъ магдѣстѣвъ. Неприятель утѣкъ и довшій часъ не показуваеся, чекавъ мабутъ помочи. Теперь вже офицѣры слухали Емина и хотѣли разомъ зъ нимъ покинати край, але зовѣ вояки были тому противныи.

Въ одѣмъ зъ листѣвъ писавъ тогда Джефзонъ до Стенлія: Мы дѣсталие теперь въ лапку; не позволяють намъ анѣ дѣлати анѣ выйти зъ краю. Але теперь вже мають люди до васъ (Стенлія) довѣриѣ и вѣрѣти, что кедивъ васъ побѣлавъ. Та вѣра може ще насъ спасти.

Але зъ Еминѣмъ все ще була трудна рѣчь; бѣтъ не могъ рѣшитисѣ, чи ити чи оставѣтисѣ. Джефзонъ писалъ тогда до Стенлія: „Не могу нѣкого сказати, бо не знаю, что Еминъ зробить. Онъ каже: Коли побѣдѣт мои люди, то и я поиду. А Касатти, котрому Еминъ дуже вѣрѣти, каже: Коли Еминъ поиде, то и я поиду. А люди зновъ говорятъ: Куды поиде паша, то и мы зъ нимъ поидемо.“

Дня 18 сѣчня 1888 стануе бувъ Стенли въ Кавали а въ бѣдѣ старавъ наклонити Емина до выходу. По довгѣхъ переговорахъ явивъсѣ наконецъ Джефзонъ дня 6 лютого у Стенлія въ Кавали а дня 13 лютого наспѣла вѣсть, что — якъ каже Стенли — зельстризувала всѣхъ, что Еминъ прибувъ на своихъ парохѣдахъ озеромъ Альбертъ-Нѣвза и стануе подъ самымъ Кавали.

Такъ отже сполучивъ Еминъ зъ Стенліемъ и теперь лагодѣлися оба въ дорогу до занзибарского побережѣа.

Наяв вже занедбаний цілий діль власного обсягу діяння до наших громадах, — по-том буде вже цілком занеханий. Писарь громади, хочаби зважав собі у органів правительствених ласку, щоби додержав на ласку посаду, буде дбати лише о то, щоби вдоволати правительству, а вже зовсім не буде респектувати того, що накажуть начальники, зверхності або рада громадська.

Для мене в сего місяця перший єсть інтерес громади, громадської господарки, а доперва в другий ряд інтерес правительствених органів, бо-ж знаю, що правительствено має на стільки средств, аби собі поради, а на стільки богате, що в кождом випадку помощи собі може. Громада-ж наша — бідна, не сує в став зарадити своим потребам. Тож передо всім для них хотів-би я утворити орган, а не для ц. е. правительств, бо коли-б ходило о те, то би лишень правительству до ділозаций §. 31 в сказав-би ему, нехай на засаді того параграфа робить, що уважає за відповідне. Я стою в обороні прав, які надала нам конституція, прав громадських, прав вправних, в ставлячи на першом плані права наших автономі, бо думаю, що тільки дорогою наших питомих інституцій можемо дійти наперед, — а в імена своим і своїх товаришів заявляю, що, пересвідчений о доброті того закону, будемо голосувати за предложением комісії громадської. (Брава.)

ПЕРЕГЛЯД ПОЛИТИЧНИЙ

Після віденських газет буде рада державна дня 18 с. м. відпочинає і збереться біляк по святках дня 1 (13) січня на додаткову сесію.

Палата панів збереться перед Різдвом лише на одну засідання, на котрому правительству предложити мабуть новелю до закону о конгресу. Засідання палати панів відбудеться при кінці сего тижня. На порядку денному сего засідання стане крім провізоричного бюджету і закону о контингенті рекрутів також і вибір комісії шкільної з 21 членів, ухвалений ще в маю сего року. Комісія та буде радити надзвичайно закону шкільного о школах народних з дня 14 мая 1869.

На послідньому засіданні палати послів ухвалено предложення правительств о установленні тарифу за звичайні і частіші повторюючіся чинності адвокатів і нотарів при поступованні судовим в другім і третім читанні.

В комісії бюджетовій при нараді надзаконно о ухвалі суми, припадаючої державі за виключення права провінцій в ерарійних добрах в Галичині, поставив пос. Найвирт внесення, щоби надзаконно перейти до порядку денного. Оце доказував, що міністер замість закупувати за ті гроші ліси в галицьких горах був-би лише зробив, коли-б був суму 2 мил. зр. вставив до бюджету, через що надзаконна бюджета була-би збільшилася до 3 мил. зр. Обсяг можна було предложити палаті послів окремий закон о закупівлі лісів. При голосуванні віднесено внесення Найвирта 13 голосами против 11.

Сполучена німецька лівниця вибрала на сесію ту саму президію що і давнійше т. е. послів: Хлюмекер, Пленар, Вайтлоф, Коппа, Галіхер, Томашук, Герста, Шаршмидт, Гайльсберга і Магга.

Politik доносить, що чеський сейм збереться зараз в перших днях січня слідує року на коротку сесію додаткову. Всі противні всти — лише згадка газети — сує безосновні а стараня молоді-Чехів, щоби не допустити до додаткової сесії, показались безуспішними.

Коли польське вибрало до езекутивного комітету правіць послав: Чарторийського, Яворського, Божинського, Черкавського і Беноего. Пос. Гомпеш поставив ряд внесення майоних на цілі зараженні нужди в край. Оце домагаєсь отже будови залізниць Ярослав-Ряшів, запозогі для товариств меліоративних, 1 мил. зр. на закупівлю засівів і устроєня в Калущі безплатної роздачі соли для худоби. Ожеховскій домагаєсь, щоби сегодній податки в повітх дотичних неурожайм розложити на три роки. Рувоскій жалувався, що сесія вже минає, а ще не уложено програми діяльності. Комітет конференційного нічого не говорить а посми не знають, яке мають зайняти становище супротив правительств. Яворскій відповів на то, що перед остаточним результатом не може зраджувати тайни.

„Громадянин“ доносить, що на стратегічних залізницях в Росії має бути незадовго персонал урядничий зміняний в обсяданий новими людьми. Ті, що служили в войску, будуть мати при обсяді перше-ство. Та сама газета доносить, що всі урядники на стратегічних залізницях, котрі не сує Росіянами, будуть усунені. З Петербурга доносить також, що міністер фінансів, Вишневський, мав сказати, що правительству думая обняти в свій заряд залізницю варшавсько-віденську.

„Правит. Вистіг“ оголосив указ о введенні языка російського в урядах державних в приваті-їсках провінційх і о одобренні літературі права виборчого при виборах до рад мѣських.

Кілька днів тому назад розійшлась була погослка, що султан задумав ревизувати німецького цесаря і при сій нагоді зробити візиту у Відні в Петербурзі.

Köln. Ztg. порушуючи сю справу, каже, що ревизита султана в Берлін єсть неправдливо, але зб'являють на турецькі звичаї і ще другі причини, дуже трудні. Підстав гостини німецького цесаря в Константинополі не установлено нічого, що до ревизити султана і для того догадуються загально, що висті о тій вийшла з певних кругів славянських, котрі мають на цілі використати по сьому обставині висті, що висті то ревизита султана за-дл яких важних причини мусіла бути залишена. Добри відносини між Німеччиною а Туреччиною через той маневр праси — каже згадана газета — не потерпіть нічого. З другім сторони доказує „Громадянин“ рішучо, що султан зробить в слідуємій році візиту в Берлін, Відні і Петербурзі.

З Абессинії надходять знов користні висті для Італії. Король Менелік не міг до недавня ще зайняти провінції Тигре в котрій панував давній полководець короля Оганеса, Рась Аллула, та своєю незаконною відданим помершого негуса, Мангаша. Доперва при помочи Італійців удалося Менеліку зайняти Тигре. З Массави доносить яменно що два відділи італійського войска, утвореного з місцевих жителів під проводом капітана Беттіні і два проводирі племен в провінції Агата поспішили Менеліку на поміч і вийшло Рась-Аллула в Мангашу побити. Менелік запанував вже і в Тигре, пытаєсь лише, чи довго він буде в силі там удержатися.

В суботу о 9 год. рано приїхав бразилійскій цесар Домъ Педро на кораблі „Алігоас“ до Лябони. Около 10 год. етаував корабель коло монастиря Бельмъ, де в 1807 р. сховались буди князі з дому Браганца перед нападом Французів. Тут повстав цесар король Карлос і просив його, щоби він замешкав в королівській палаті, але цесар не хотів ніяк прийняти сего запрошення і просив, щоби залишити всяку парадну повитанню. При тій заяві цесар, що перебуває лише кілька днів в Лябоні а біляк до полудневої Франції. Цесар був дуже зворушений, коли розмаляв, але не жалуваясь на свою судбу і не хотів нічого говорити о революції. На властивий місяць виходу на берег був уставлений ласк звичайний ковч а сторожа войска творила шпалери.

— Посол Контантинъ Телішевскій запросив всіх своїх виборців з сільського округу виборчого Турка-Ворина до Турки на день 12 н. ст. грудня (на годину 12 рано до сал ради повітрової), щоби зати справу з своєю посольскою діяльністю в сеймі.

— Товариство руских академіків „Союз“ в Чернівцях устроє в четвер 12 н. ст. грудня с. р. в сал готелю Russe товариський вечір в пам'ят XV-их роковин заснування сего товариства. Початок о год. 8 1/2 вечере.

— Всти о переняті Єзуїтам ірландської церкви і приходотвє потверджуються. Розходиться — як доводить „Черв. Русь“ — ще лише о винайдених теперішньому приходникови в Кракові відно відних парохі або місяці при перемиській капитулі, а краківське приходство руске перейде під управу Єзуїтів і реформованих монахів Василіанів.

— Третій з черги вечерець общества „Руских Дам“ відбудеться в суботу сего тижня в великій салі Народного Дому. На вечере виставлять аматори і аматорки дві штуки театральні: „Заручини з перешкодами“ і „Залюблені“, а біляк будуть товариські забави. Львівскій Русини, що хотять добре забавитись, являться численно на тій вечере, і тим способом прибувають фонди товариства, призначені на підмогу бідних учених львівських.

— Вибори до ради громадської в Жовні відбулись минушого тижня. Коже коло виборче вибрало людей иншою категорією; і так: третє коло вибрало самих Русинів, які з інтелігенції так і з селян, приналежних до села Винники; друге коло вибрало жидів і кількох мѣщан-ремесників а третє коло самих урядників і кількох з інтелігенції, між котрими єсть кількох кандидатів на бурмістра.

— З Коломиї пишуть нам: В день собора св. Микхала був в запрошений на засідання комітету літературно-драматичного общества, устроєного вечерець музикально-вокальний з танцями дня 12 (24) вересня с. р. при участі вандруючого комітету общества „Академічскій Кружок“ в користь бурми св. Микхала, — і з зложених остаточно рахунків із згаданого вечерець пересвідчився я, що чистого доходу з вечерець було близько 20 зр., а надатків на бурму 21 зр. Після звичаю ухвалив комітет з чистого доходу віддати 10 зр. обществу „Акад. Кружок“ а решту враз із надатками вручив зараз председателю Братотвє св. Микхала і Заряду Бурми Вп. Григорію Куличенку. Вправді комітет вечерецький може трохи і оповнісся з остаточною зложеною рахунків, однакже причина того, щоби зафіксувати комитетових, була лише та, що один з членів обох комитетів довший час не був дома. — Н. Лепкий, некомитетовий. [Прим. Ред. Ровно-ж полагав уже і станиславскій комітет рахунки з такого-ж вечерець, бо в останній члєні „Вістника Станиславского Епархіал“ находимо позицію 17 зр. 50 кр. на реставрацію катедральної церкви в Станиславі.]

— А-р-р Олімпійскій, посол соймовий і бурмістр мѣста Теремовлі, одержав від цесаря золотий хрест заслуги.

— Міністер просвіт именував членами ц. к. комісії для теоретичних іспитів правитель-

ствених відділу судового у Львові ш. Леонтія Голинського і Іосифа Левицького, ц. к. совѣтників краєвого суду, Івана Гиртлера, прокуратора та д-ра Вол. Острожинського, адвоката і доцента львівського університету. — Для комісії при судових іспитах теоретичних в Кракові именував міністер членом д-ра Лотара Даргуна, професора університету краківського, на місці п. Адольфа Арига, котрого улюблено від дальшого справованя функцій члена сен комісії.

— Самоубійство. В Скалаті повисився дня 1 н. ст. грудня Франц Миклович Матковскій, члєні 26 лѣт, дітар тамошного суду повітвого. Причини самоубійства незвістна.

— З Радекова пишуть нам: В околиці нашій чути від легкого часу лиш про крадіжки. І так вночі з 26 на 27 н. ст. падолиста добувся Федь Панасюк з Нивиць до тамошної церкви, обдівши своєрѣмнею окрою в закритті, і хотів вкрасти книжочку щадничу на 1347 зр. Під той час надбавився вартівник церковний Іванъ Поцѣлуйко а побачивши обдіте око, хотів кликати людей. Та доглянувши, що Панасюк хоче уже втікати, тому придержав його, а коли люде збіглися, отворено церковь і найдено в закритті книжочку щадничу, котру уже собі приладив забрати, своєрѣмні і ножик. Разом з Панасюком мали бути два злодії з Топорова, але они поутѣкали. Панасюк, молодий 19-лѣтній паробок, почав своє злодійське ремісло тим, що красть мѣд в пасѣ. — В Топорів обкрали тамошного управителя п. Мих. Кокуревича (гл. „Дробні всти“) а підозрених Костя Гриву і его товаришів відставлено до суду в Лопатині. — Вночі з 3 на 4 н. ст. грудня погорѣли в Неотаничах дві хати господарскі. — На відварку Собинь коло Сипькова, власність гр. Стан. Баденського, погорѣли дві stodoli з збожем і знярдами господарськими.

— Промысел нафтовий в Галичині змагаєсь з кождим днем і щораз більше являєсь загрозливих підприємств, котрі мільони вивозять з Галичини. Краєві капітали можна позыскати до сего змыкового але зразом і ризикового промыслу лиш під таким умовієм, если зменшитись ризик о їх естрату. Тому звертає увагу оригінальний проект бар. Людвика Грєвога: завязати товариство асекураційне, котре беручим участь в его промыслѣ нафтовій в Коросеньскійм убезпечав их капиталы, поручаючи зворот вложеного капиталу з 4 процентом, коли-б удрѣ не прийсь успіхотв, надбавши на суху аму. За такий удрѣ у бар. Грєвога платиться 300 зр. а асекурація удрѣ вносивсь 60 зр. По економатоваю, що аму, до котрої вилучено удрѣ, не дає ропы, товариство платить 4 процент від вложених 360 зр. і поручає виплату тих 360 зр. годѣ, коли капитал товариства дойде до высоти трех мільонів марок. Від 1 грудня вже уконститувалось се товариство в Берліні а до ради управлюючої вийшли з Галичини ш. Авг. Леваковскій і гр. Тишкевич. Рівночасно у Львові завязуєсь спідка, котра з громадних фондів має купувати участь у польських підприємств, що копають нафту в різних теренах, і обсяга дѣлаться зыском.

— Испыт правительствених школи в падолисті лікар ветеринарій ш. Андрій Лукашевскій з Перемисла і Іос. Фергесслах з Ряшева. — Степень лікар ветеринарійного в львівскій школі ветеринарій одержав п. І. Скудинскій, родом з Канева, і обняв мѣсто ветеринара мѣского в Городенці та учителя ветеринарі в тамошній низшій школі рѣльничій.

— Писль Андрейчук звітний писар в Небылові, вернувши дня 22 падолиста по дволѣтній побут в станиславскій вѣзниці до Небылова, помер дня 6 н. ст. грудня.

— Дезертира, Гиллеля Пипа, воляка 80 полку піхоты, зловива поліція в однім жидівськѣм домѣ. При увязненні добув Пип багнет і боринився.

— Зѣботного злодія, Насорабу прихопила вчера львівська поліція. Касараба зѣботній був в поліції з того, що отграв ватрихами помешкани і забрав відтам одги, звичайно зимові плащ. Касараба вийшовши з вѣзниці виїхав до Америки і перебув там цілий рік. Тепер вернув до Львова і почав дальше своє ремісло. Та недовго гуляв, бо вчера прихоплено его на забаві в тинг-танглю, а коли на инспекції поліційної его зревидовано, найдено при нем три золоті години, кілька брильянтових перстень і 900 зр. готовкою. Надто мав Касараба при собі револьвер на шбѣ вистрѣлов і шителєт.

— Став позиція. В бюджеті міністерства торговлі єсть під рубрикою: Консервація будинків всевітний выставы, выдаток в квѣт 180 зр. для ловителя шурѣв. При выдатку тѣм єсть дописане: Та позиція єсть става.

— Дробні всти. Громади Передѣльє і Вровары, пов. буцацького, одержали від цесаря 100 зр. підмоги на будову сѣбной школы. — Намѣстництво на предтавлєніє громади Старого мѣста надало стипендію з мѣскої фондациі ім. св. Николая, рѣчно 50 зр. 10 кр. Ів. Терешкевичеві, ученикови III класу гимн. в Самборѣ, почавши від року шк. 1889/90. — Гр. Юрій Дунин Борковскій купив сими діями добра Касперівч від п. Валерія Лукашевича. — Знаючи крадіжки доконано дня 30 н. ст. падолиста в Топорів у тамошного управителя п. Мих. Кокуревича. Вломившись до помешкани злодій забрав 800 зр. банкнотами по 100 зр., 250 зр. потам по 50 зр., 167 зр. монетами по 1 зр. і 25 кр., 14 зр. монетами по 5 кр., талар прускій і Маріи Тереси, римскі і памяткові монети, бронзові медалі памяткові зр. р. 1831 і 1877, два золоті перстені, один з напсею: „р. Іосифа Кокуревича 1868“, та монетку з американським доларем. — Депоіційний вибори одного члена ради повітрової в Бродях з більшою посѣбитою розписані на 16 січня 1890 р. — В Струсів помер Стефан Добровольскій, слухатель IV року филозофії. — В львівскій бжниці одирали рабинъ Кобакъ богослужєня в пам'ят польского повстаня падолистоного.

Вѣсти зъ Еп. Перемиской.

Завѣданий до кан. институції оо.: Ант. Менцянскій зъ Павлоком на Крепѣвѣ, дек. львівского; Леонт. Желеховскій зъ Орового, дек. дрогобицького, на Гнибницѣ а Анатол. Вархольскій зъ Гнибницѣ на Оровѣ (оба приходники помѣнялись зъ золото дотичныхъ патронѣв).

Удѣльнені від іспиту конкурсового оо.: Вас. Метикъ зъ Патков, І. Ильницький зъ Залѣкѣ, Мих. Прухницький зъ Турки, Сильв. Копилянскій зъ Кѣньского, Левъ Козаневич зъ Мѣсткович, Кирилъ Пасѣчинскій зъ Мокрянъ малыхъ.

Прийманий в звяз еп. перемиской Богданъ Ярема, укрѣпченый богослов зъ еп. станиславского.

Ремунерацио за науку религія одержали катихиты: в Турѣ 35 зр., в Дрогобичі при 7-кл. школѣ женскій 70 зр., а при 4-кл. школѣ мужескій і оо. Василій по 45 зр., в Бориславі 15 зр., в Жовки по 40 зр.

Кандидаты до рукоположеня одержали зъ рукъ Впрєсв. митрополита Сильвестра сєи недѣлѣ субдіаконатъ і діаконатъ, а слѣдуючю недѣлѣ, 15 н. ст. грудня, одержать прєсвитератъ.

Вѣсти зъ еп. Станиславской.

До духовной семинаріи прийманий: у Відні Петро Саврій а у Львові Петро Крупа.

Дозволено перенести до еп. перемиской Богданови Яремѣ.

Удѣльнені від іспиту конкурсового о-І. Гордєвскій зъ Шманковецъ.

Конкурсный іспыт выдержали оо.: М. Недѣльскій, Яр. Вилинскій, Грѣг. Федюк, Сим. Павлюк, Вен. Романовскій, Гр. Куницький, Ал. Волянскій, Як. Сербинскій, І. Кочержукъ, А. Сѣменовичъ, Вас. Каргуть, А. Олесницький, В. Островскій, В. Кисѣлевскій, Л. Корвакскій, І. Курмановскій, Вол. Котович і І. Вєлєгорскій.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На будову руского театру: на празнику в Раковці на руки Вп. панни Ольги Шухевичькой 10 зр.; на празнику в Бєдрикѣвцях на руки о. Омел. Глѣбовича 2 зр.; на именинах у о. Викт. Ростковича в Жемаві 4-10 зр.; А. Л. у Львові 25 кр.; о. Ем. Менцянскій зъ Ходнович 1 зр.; о. Кшир. Ясеничскій зъ Загочева 1 зр. Дал бѣдныхъ учениковъ руском гимназіи: Вп. Кар. Подлясцкій зъ Золочева 2 зр.

На Школу Помѣч: Кар. Подлясцкій зъ Золочева 1 зр.; о. Ем. Менцянскій зъ Ходнович 50 кр.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 9 грудня. В копальняхъ вугля над Реномъ лагодиться великій страйк, котрий мабуть выбухне на слѣдуючій тижень, позаяк робѣтники постановили ще 8 днѣв зачекати.

Бѣлградъ 9 грудня. Правительство загрозило Портѣ, що одбере „екзекваторъ“ вице-консулеви в Врани, коли она его не одкличе.

Парижъ 9 грудня. Министр Тевене наказавъ полиціи глядѣти пильно на то, щоби католицкі священники не критикували зъ проповідницъ новый законъ войсковий.

Лондонъ 8 грудня. Потверджуєсь вѣсть о пригодѣ Емпа-пашѣ. В наслѣдокъ великого ослабленя не доглянувши онъ небезпечности і упавъ підчасъ пира у кап. Висмана в Багамоі зъ балкѣну і потовкєсь такъ, що лежавъ довгий часъ безъ памяти. Нѣмєцкій лікаръ не роблять надѣв, щоби онъ подужавъ, але д-р Паркъ єсть того погляду, що Емпа до десяти днѣв буде на стѣлько здоровѣйшій, що уде мѣгъ виѣхати до Занзибару.

О П О В Ъ С Т К А.

III тій Выпускъ „Иностранныхъ Житій Святыхъ“ уже появилєсь, а IV тій и послѣдній уже в половинѣ друку.

Преддѣлата та сама, що передше була оголошена.

Головнй складъ: у Львові в книгарні Старовинскійскій; в Тернополі у о. Игн. Левицького; в Чернівцях у о. Волод. Каратинського; в Станиславѣ у п. Стахевича; в Коломиѣ у о. А. Лєшко; в Золочеві у о. Ив. Гурґаля; в Стрию в Рускій Бєсѣдѣ; в Подгайцях у о. Кор. Дудкевича; в Токах у о. Ив. Хавала.

Одновѣдний дарунокъ на Рѣздо або Новый Рѣкъ

Найдешевшій льосы	
Сербскій льосы державный зъ року 1888. по 10 франкоѣ Рѣчно 3 тѣтєня найблизше 14 сѣчня Головна wygrana фр. 100.000 золот. Оригинальнй льосы по курсѣ денногъ або на мѣсячній рати 3 льосы 12 рат. по ар. 2 5 „ 13 „ „ 3 10 „ 15 „ „ 5	Льосы Jó-sziv Рѣчно 3 тѣтєня найблизше 15 лютого Головна wygrana зр. 15.000 а. в. Оригинальнй льосы по курсѣ денногъ або на рати мѣсячній 5 льос. 15 рат. по ар. 2 10 „ 20 „ „ 3 25 „ 25 „ „ 5

3144 продає
Дѣмъ банкѣный і контора вымѣны
Августъ Шелленбергъ у Львові.
Выдаєництво газети льосованъ „НАДѢЯ“. Прє-
нумерата рѣчна на провинціи зр. 1.80.

Хиньске сребло

ложка зр. 1-42, ложочка 73 кр., ніж 1-34, вилаки зр. 1-42, ножик десервний зр. 1-05, вилаки десервний зр. 1-13, хохля зр. 3-—, хохля зр. 5-50, ложочка до чорної кави 55 кр. 3230 (1-3)

Лхтарь з хиньс. сребла

но зр. 1-20, 1-60, 1-90, 2-20, 3-10, 4-—.

Гарнитури на оцетъ и оливу зр. 3-50, 4-—, 5-—.

Цукорнички по зр. 7-—, 8-—, 9-—, 10-—, 12-—.

Щипчики до цукру по зр. 1-45 и 2-—.

Етажеры, кошъ на ножъ, кошъ на билеты, тацы, канделябры, ситка до гербаты и т. п.

Альпака

ложка 57 кр., ложочка 30 кр., ніж 63 кр., вилаки 57 кр., ножик десервний 44 кр., хохля 1-20 и 1-40.

Вырбъ найлхпшй з ц. к. фабрики надзорной, збѣтної зъ знаменитости.

!Стали цѣны фабричній!

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

Головный складъ порцеляны и скла

Львовъ Ул. Трибунальска.

Десять медалей въ заслуги, дипломъ признания и дипломъ гонорарный на всемирной выставѣ въ Антверпенъ за неароани

Вырбы косметичній, Тоалетній и Парфумеріи.
Пилиптонъ волосю сивому и споловѣдому по колькоразовѣмъ ужитю привертаетъ красну барву. Пилиптонъ не фарбу, лише одмолоджуе волосе, которе подъ впливомъ сего одличного средства одыскуе первѣтну барву, мягкость и одыску. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найсильнѣше выпаданье волоса въдержуе, цибульки волосній взмощняе и до вытвориваня та пороству волоса побуждае. Лисины покрываються краснымъ волосемъ. — Цѣльный флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

пудръ княжій

Знамените поведжене и покупъ сего пудру суть найлхпшимъ доказомъ его неароани добротости. — Пудръ княжій на всѣхъ выставкахъ бувъ першымъ, а численній медалъ заслуги, якими его одзначили, найлхпше его поручають. — Пудръ княжій не мѣстить жадныхъ металевыхъ примѣшокъ, есть се найчистѣйша и найлхпшѣйша мучка ростины, приемо прията до лица, надае красну, природну бѣлость и есть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пудроко мале бѣлого пудру 60 кр., цѣде 1 зр. въ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевий для блондинокъ и кремовый для шатинокъ и брунетокъ, мале пудроко по 70 кр., больше зр. 1-20 зъ пудрокомъ зр. 1-60.

Вода фіалюва. Усуває зъ лица прыщъ, лишай, угрики, попаданье и лущенье шкѣры, выпаджуе морщинки и доликъ оспѣвъ. Лице одѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнуе до той степени, що яко средство тоалетово-гигиеничне збѣтало одзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-тѣкарьской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

И. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѢ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, плацъ Маріинскій и ул. Галицка рѣгъ Валовомъ ВЪ КРАКОВѢ Сукоиницъ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Ринокъ ч. 2.

Ляря дзвонѣвъ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація желѣзницѣ тамже.

Получивши на власность по старѣй фирмѣ „Исана и сына Серафина“ въ Калущѣ, одначену орѣбнымъ медалемъ заслуги, лютѣмъ похвальнымъ и признаемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломы (акъ о томъ ового часу газеты доносили) — маю и теперь на складъ готовй дзвонъ, выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушкодженй дзвонъ до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходивкамъ и фундаторамъ за воѣ дотерѣшній замовленя въ давнѣйшій спѣлной а теперь мой власной ляри дзвонѣвъ прошу о ласкавой замовленя такъ на поодинокй новй дзвонъ акъ и на цѣлы группы. За тревалѣбѣ матеріялу и гармоничный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣляюся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ.

2756 24-24

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Антоній Серафинъ.

Торговля основана
Цѣлкомъ
свѣжій транспортъ
всѣхъ
ГЕРБАТЫ ХИНЬСКОЙ
одержала и поручаетъ торговля
Фридриха Шубута
у Львовѣ
Ринокъ ч. 45
Цѣнники докладий
3682 (17-20)
бесплатно и оплатно.

Вѣдѣнскій магазинъ

„au Louvre“ у Львовѣ

Е. М. Берфельдъ

плянцъ Капитульный

ч. 3.

Чудово дешевй цѣны стай. Найбѣльшій выборъ стайковъ трываловыхъ кождого рода по зр. 2-50, 3-20, 4, 5, 6, 8 до 12. Новосты въ дамскихъ капелюхахъ, коронкахъ, лентахъ, цѣпкахъ, запасахъ, хусточкахъ и панчохахъ. Великій выборъ ручныхъ робѣтъ и бѣлы для дамъ и дѣтей. Великій складъ итинныхъ коронковъ, мережанныхъ выкладокъ для дамъ и дѣтского бѣла. Новосты въ дѣтскихъ суконкахъ и запасахъ по зр. 1-20, 1-80, 3 до 4 зр. Великій выборъ одновѣднихъ дарункѣвъ на Рождѣно и Новый рѣгъ, доки лишъ выстане припасу.

50 штукъ стебнованныхъ шовково-атласовыхъ колдеръ въ рѣзныхъ краскахъ штука 8-50, зъ атласового кашмиру 6-20, кощикъ одъ 1-95, 2-40 до 3 зр. Вѣхѣдній шемля-кощикъ обосторонній першѣмъ велычынъ зр. 1-25, другой велычынъ 2-60, найбѣльшой сорты 3-90 зр. Коцы флипелевъ по зр. 2-20, 2-90, 3-50, 5, 6, 9 до 12 зр., дерки зр. 1-45, 1-80, 2-50, 4 до 6. Коцы до подорожи и сней, имитация шкѣры тигра зр. 6-90, 8-50 до 12.

Правдывй вѣхѣдній Туинъ фираки и портіеры (все по паръ) зр. 3-75, Марокко-фираки зр. 4-20, Требишонда-фираки зр. 4-75, Багдадъ-фираки зр. 4-50. Джутѣй портіеры (2 половинъ), 1 драперія, 1 амбасса, все разомъ зр. 1-75, въ лхпшѣмъ родѣ зр. 2-20 до 2-90, до того одновѣдній гарнитуры складячій-ся зъ 2 кушъ на ложка и скатерти зр. 4-40 до 6-50. Комплеттій припасѣнный бѣлый суконный фираки (Brüssel) на цѣле окно зр. 1-90, 2-50, въ найлхпшѣмъ родѣ зр. 3-50 до 6. Великій саломѣный ковра и дѣтѣй ковраки зр. 4-10, 4-80, 6-50, 7-50! англійскій стрижений одъ зр. 8-60 и выше. Останки ходника 8-12 метр. цѣльный остатокъ 2 зр. до 4-50.

Одѣль ковравъ, коловъ, колдеръ, ковриковъ и показовыхъ предметѣвъ мѣститься на повѣ-поверѣ. Експедиція филиалъна у Вѣдн при ул. Rothenthiurstrasse Nr. 37. Замовленя зъ провинцій за послѣдлатою або попереднимъ прислатьемъ грошей. Илюстрованный цѣнникъ товаровъ высылается на провинцію даромъ и оплатно.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Магазинъ „au Louvre“, пландъ Капитульный у Львовѣ.

Потребую

женщины ознакомленой зъ сельскимъ господарствомъ, котора могла-бы заняться домоу. Вдовы або сироты по священникахъ мають першенство. Влизшу вѣдомость подастъ: о. І. Сохоцкій въ Ланахъ почта Бобрна. 3282 (1-3)

Дешевне
и въ ба за рѣ
Гейр. Милера
Львовъ ул. Галицка 6
найбѣльшій складъ за-
пасѣвъ, товаровъ та
антвѣрпенскихъ товаровъ
и перфумеріи (1-3)

При наблжающѣмъ-ся сезонѣ зимовѣмъ, пригадуемо нашимъ П. Т. консументамъ нашъ

КОКСЪ.

Найлхпшимъ и найдешевшимъ матеріаломъ опаловымъ до топления печи и кухни, та до сѣи цѣли ломаннымъ есть нашъ

КОКСЪ.

Также до робѣтъ ковалескихъ вельми придалымъ и знаменитымъ есть нашъ

КОКСЪ.

Продаемо зъ бесплатною доставою (въ мѣсцѣ) до мешканъ кожду сколь-кобѣсть нашего

КОКСУ,

за зр. 1-60 за 100 клгр. и переробленя печей и кухни до топления нашимъ

КОКСОМЪ

выготовляемо бвзплатно.

Зарядъ

Заведеня газового

у Львовѣ.

3221 (15-20)

Рихтера
Anker-Pain-Expeller
держитесь вѣе по многимъ родинахъ яко знаменитый акъ дъ омовый, тому злхпшимъ есть его захвалювати. Однакъ ту достатокъ примѣтку лишь для незнающихъ сего давню вырбѣваного средства, що Anker-Pain-Expeller уживается зъ найлхпшимъ успѣхомъ, щоби алагодити и вылѣчити натпраньемъ гостецъ, ревматизмъ, ломашь въ членахъ, бѣль въ крижахъ, кольку въ боцѣ, болѣ первѣй, бѣль зубѣвъ и т. п. Сейдомовый лѣкъ и певно поможетъ а дешевый (40 и 70 кр. за флашкѣ). Лишь правдывй зъ „котвою“! Всюды по аптекахъ; головный складъ: Д-ра Рихтера аптика подъ золотымъ львомъ въ 3150 Празѣ.

Д-ра Е-

гѣра бѣлье, кафтанники одъ поту трикотѣй и сѣтковѣ, рукавицѣ и рушники до натирания поручаетъ найдешевше

2537

ТОРГОВЛЯ

Братей Лянгнеръ

Львовъ, Галицка ч. 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

ВЪ КНИГАРНІИ

Ставропигійского Института

можно купити:

Всѣ творы музычній, до сѣбѣ и на фортепьянъ, акъ галицкихъ такъ и украинскихъ музыковъ, пр. повный комплетъ творѣвъ Лисенка.

Взоры украинско-русскй до выпиванья.

Всѣ выданя повѣстей и творѣвъ науковыхъ акъ галицкихъ такъ и украинскихъ. 3127 (17-20)

Случай!

За-для спѣшенной поры змѣгъ а закупити цѣлый припасъ одной великой фабрики намѣтѣвъ; тому можу продати кождѣй пани велику, грубу-теплу намѣтку по дивно дешевѣй цѣнѣ за

зр. 1.35 а. в.

Сй вельми моднй намѣтки выготовленй въ сѣрой красцѣ (три одѣтъ); ясна, середня, и темносѣра“ зъ деликатными тороками и темною бордюрою та суть пѣвтора метра довжй а пѣвтора метра широкй. Есть ея найбѣльша намѣтка. Розсылае за послѣдлатою (5-10)

3260 Exporthaus

(D. KLEKNER)

Wien, I. Postgasse 20.

25252525252525 25252525252525

КОНКУРСЪ.

Выдѣль Радъ повѣтовѣвъ въ Дрогобичи розписуе конкурсъ на посаду надзирателя дорѣгъ зъ мѣсцемъ замѣшканя въ Дрогобичи, зъ платноу 480 зр. в. а. и додаткомъ на обѣздъ 120 зр. рѣчно. Поданя осмотренй свѣдоцтвами и метрикою родженя вносити треба до Выдѣлу повѣтового въ Дрогобичи до дня 20 грудня 1889.

Одъ Выдѣлу повѣтового.

Дрогобичъ дня 16 падолиста 1889.

3258 2-2

ВАЖНЕ

для Пп. урядникѣвъ державныхъ

Перше галицке Заведенье муудурованя

Пп. Офицерѣвъ и Урядникѣвъ

у Львовѣ, при улици Коперника ч. 9.

поручаетъ

новй мундуры галевй и до службы

для Пп. Урядникѣвъ державныхъ, выготовленй вельми складнй и зъ найбѣлошѣмъ матеріаломъ по стальныхъ цѣнахъ умѣреныхъ. 3237 (8-12)

Цѣнники и взоры на желанье даромъ и оплатно.

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЦІ

ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.

Цѣна 1-30 кр.

Дѣстата можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
поручаетъ:
Старй вина угорскй лхпчій и натуральнй вина столовй одъ 42 кр. бут.
Знаменитй Старки, Житиньки, Ружъ и Аракъ de Goa.
Старй Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
з лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальнй вина шампанскй и правдивый Конякъ французскй першорядныхъ домоу.
МАЛЯГА бут. по 1-50, 2-00, 2-50, 3-20, 6-00 и 7-50 зр. 284 105-2
МАЛЯГА БѢЛА бут. по 2-00 зр.
Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Найдешевше жерело

Покрывала на коушъ пѣвтора метра довжй и широкй за штуку зр. 1.50
Покрывала на коушъ одишъ и три четверти метра довжй и широкй „ „ „ 1.80
Покрывала на коушъ зъ жовтымъ волосемъ „ „ „ 2.50
Покрывала на коушъ зъ жовтымъ волосемъ подвойнй „ „ „ 3.50
Покрывала пальскй, вельми добрый „ „ „ 8-—
Покрывала тигровй вельми добрый „ „ „ 12-—
Покрывала шовковй буретѣвъ „ „ „ 3.50
За готовку або послѣдлату изъ складъ „ „ „

D. KLEKNER

Wien, I. Postgasse 20.

2621 (5-50)

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часописъ.

Выдавецъ и одличальнй редакторъ Иванъ Бедой.

Цяльеръ зъ забр. Черняховицъ

Зъ друкарскй тов. им. Шевченко, коушъ вар. К. Боднарке

Предиялата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ
въ Австри: за Границею:

а цѣлый рѣка	18 р.	на цѣлый рѣка	24 р.
на пѣтъ року	9 р.	на пѣтъ року	12 р.
на чвертъ року	4 р. 50 кр.	на чвертъ року	6 р.
на мѣсяцъ	1 р. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рѣка	16 р.	на пѣтъ року	8 р.
на чвертъ року	4 р.	на мѣсяцъ	1 р. 35 кр.

Редакция, Администрація и Експедиція почтъ с. 24
ул. Баторія. — Рукописи звертаются также на попередне
застереженіе. — Редакція неоплачиваетъ въѣзныя бѣды порта
Подолияне чистое копеекъ 8 р. а. в.
Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣды одному
строчку печатно, въ рубр. „Надсоединеніе“ по 20 кр. а. в.
Подолияне чистое по 10 кр. бѣды стипендія.

Нѣмецке министерство войны развинуло дуже великую дѣятельность, чтобы приготовить все, что потребно до введения въ жизнь новыхъ зарядовъ малютныхъ, стрѣ-

„Майже передь самимъ замкненьемъ галицкогo союзу Русины видѣлись сполуканыи збъ всею остроотою зрѣаншюгагоулаи свои жалобы на теперѣшню управу краю. Завѣды, котрый подѣлы проводилъ Русинѣвъ, посолье Романчукъ, галекъжавъ въ томъ, що въ краѣвъмъ правительствѣмъ галицкомъ существую неправыйи Русинамъ ваиримъ и що про-

„Минувши сесія галицкогo сойму пред- ставила въ своѣмъ ходѣ досытѣ вѣрный о- бразъ одношенъ, пануючихъ межи польскими и рускими народами. Що тѣ одношеня не суть такъ ворожого характеру, якъ въ пеньон стороны намагаются звычайно пред- ставити, есть то незаперечною заслугою такъ польскихъ (?) якъ и русскихъ проводирѣвъ, котрі стараются въ своихъ выводахъ разо- рити завсѣгды умѣрено и въ згбдливомъ ду- шѣ. Только оденъ молодой рускій посоль- дръ Король, користавъ зъ бюджетовою деба- ты, щобы выгодоусти пристрастну (?) бесѣду противъ польскою бѣлшости, але въ се- нчасъ и зъ польскою и зъ рускою (?) сторо- ны (о. Кувальскій) одперто. Засадниче зна- чѣные мало собіре пытанье, чи рускій по- соль яко справоздавецъ може уживати въ соймѣ руского языка. Регуляминѣ галицко- го сойму доускаа выравѣ дебаты въ обохъ краевыхъ языкахъ, жадаа однакожь, щобы справоздана выгодоушувались выключно въ

Зъ Вѣдня пишутъ намъ: Минувшюя суботѣи
приѣхавъ до Вѣдня оденъ селянинъ изъ Бѣлои
и Чорткова, — якъ звѣчаймо кажуть — „до
цесаря скаржитися“. Щасливимъ припадкомъ по-
паавъ блукаючого по Nordbahnhofъ приѣзжіи
въ Кракова Русинъ-академикъ и пригрозивъ до
овариства „Озчп“. Се ще добре сталося, бо кѣль-
о до нашихъ селянъ ловлять зарѣзъ на двѣрци
мѣшницѣ въ дѣльниці Леопольштадтѣ замещать
масы галицкихъ жидковъ и облупивши въ
рейцаря пускають безъ нѣякихъ правдивыхъ ре-
зультатѣвъ свою жертву домывъ!? Отѣлько развѣтъ
ще згадувано въ нашихъ часописяхъ про те, що
ка Бѣда „до цесаря“ и разъ нѣякой користи не
имієсе, а прѣцѣнь суть ще элементы, котри на-
шому незрячому братови дораджують се и нара-
дують его на колѣсальный выдатки и страту ча-
г. Въ справахъ цивильныхъ цѣсарь не го донѣ-
шнѣнати засаду, въ карныхъ прислугуе коро нѣ
раво узакоавлення засудженого, а то якъ-разъ
нѣе въ цивильныхъ справахъ хотять нашій на-
вѣдущій люде „говорити зъ цѣсаремъ“. Симвъ на-

зомъ сей господарь зъ Вѣдн програвъ провизо-
роу въ поѣздовѣ судѣ въ Чортковѣ на рѣчѣ сво-
го брата и матери. Интересованный не шукавъ
уже навѣтъ справедливости въ галицкихъ,
краевыхъ судахъ а вважавъ наирациональнѣйшимъ
прѣвѣсти „до цѣсаря“. Цѣсаря поѣдъ той часъ на-
вѣтъ не было у Вѣдн, выпрохѣтъ о авдѣнцію тре-
ба бы просити тыждень або два тыждѣ напередъ
а тутъ се все безъ пѣякоу цѣли, тому порадили
туешный Русины-правники нашому селянино-
ви, щобы не тративъ дармо грошей и вертавъ
чимъ скорше домовъ, Вѣдама махнувъ рукою, о-
теръ слезу зъ очей и выйшовъ троха оглянувши
мѣсто. Мусѣвъ дѣлѣхати, бо больше не повернувъ,
а полиціа вѣденська его не притримала. Оттакъ
то результаты крайне нерозумныхъ поѣздовъ до
Вѣдн!... Кто лишь може и має до сего нагоду,
нехай одраджуе таку бѣду нашимъ селянамъ, бо
дѣйствию шкода лише грошей и дорогого часу. На
нещастѣ въ нашомъ краю безлѣчь ще такихъ
людей, котры гадають, що цѣсарь усе може зро-
бити, и ледви процоць за гругъ, такъ сейчасъ
выбѣгають до него въ гостины. — *И. П. — кий.*

— **Нещастна пригода.** Зъ-пѣдъ Стрыя пишуть
намъ: Дня 13 надоліста оддававъ Михайло Ста-
рихъ, господарь зъ Дашавы, свою доньку до Хо-
довникого дуга за рѣкою Стрымъ. Коли вертали
зъ перепою Семко Галѣй, Стефанъ Лесѣвъ и Ми-
хайло Старихъ трема фѣрами, треба було пере-
бѣдити черезъ воду. Галѣй и Лесѣвъ взяли боль-
ше на захѣдъ и перѣехали черезъ воду а Ста-
рихъ взявъ ближе водонаду и коли вѣхавъ на
середину рѣки, конѣ стаяли, бо були слабші и
на возѣ сидѣли два музики и одна сваха. Ста-
рихъ кликавъ Галѣя и Лесѣва, его поратова-
ти, а хочъ Галѣй конѣ дужіи, то такі онѣ
самѣ не хотѣвъ ѣхати. Тодѣ Лесѣвъ взявъ ко-
нѣ Галѣя и вѣхавъ до воды. Два разы мусѣвъ
навертати, бо першій разъ зайхавъ троха дальше
одъ Старики и не можна було пересѣстися. За
другимъ разомъ поѣхавъ Лесѣвъ добре и по-
чали пересѣдаться, та коли хопились за драбини,
наплыла фила и оба возы вывернула, а пятеро
людей и чотири конѣ поплыли зъ водою. Оба му-
зики и сваха выплыли на гряди, на мѣлку воду,
и не потопилися, а Лесѣвъ и Старихъ поплыли
просто зъ струєю та погинули. Трое коней вы-
плыло а одинъ потонувъ. Старихъ бувъ членомъ
просвѣтнихъ товариствъ.

— **Розправа карна** противъ Адольфа Александровича
и Виктора Жабки одложена на другу поло-
вину сѣчня 1890 р. на просьбу обжалованныхъ.

— **Инфлюенца,** недуга, про котру недавно мы
писали, шириться и дальше въ Петербургѣ, а на-
вѣтъ мала появиться мѣжъ тамошнихъ гарнизо-
номъ. Такожъ и въ иныхъ мѣстахъ на востокѣ
и захѣдѣ Россіи появились случаи занедужанія на
инфлюенцу. Инфлюенца петербургска истнувала
одъ давна и появлялася эпидемично въ деякихъ
лѣтахъ: И такъ два разы появилась у Вѣдн:
першій разъ въ р. 1782, коли Вѣденъ числивъ
лишь 300.000 мешканцѣвъ, занедужало на инфлю-
енцу 60.000 особъ а называно сию недугу тогдѣ
Blitzkatarrh, въ шѣсть лѣтъ поныѣшнее въ р. 1788
занедужало 20.000 особъ а газеты назвали ин-
флюенцу „росейскою недугою“. Тогдѣшній газеты
подали, що недуга пришла зъ Россіи и Польши
и мало хто на ню померъ. Такъ и теперъ, хочъ
недуга появлялася эпидемично, рѣдко хто умирае,
а звичайно по 5—10 днѣхъ подужае. У Вѣдн
занедужало теперъ на инфлюенцу въ загалномъ
штатѣ 13 особъ зъ облуги лѣкарской и всѣ
вже подужали. Якъ показуеъ зъ вѣстей, то эпи-
демія та шириться по Европѣ зъ вѣходу на за-
хѣдъ.

— **При снѣгу у Вѣдн,** який упавъ бувъ тамъ
минушого тыждня въ невіданой одѣ кольканицати
лѣтъ масѣ, було занятыхъ 4000 робѣтниківъ а 90
величезныхъ возѣвъ, не вчислюючи сотокъ снѣж-
ныхъ плугѣвъ. Робѣтниківъ плачено по 12 кр. за
годину дня, а 15 кр. въ ночи. При тѣмъ показа-
лася нова недогѣдность, а именно бракъ мѣсяца,
де бы можна вывозити той снѣгъ, и дѣляго его
переважно полишувано въ кудяхъ. Принявши, що
снѣгъ упавъ на 10 см. грубо, то при обѣмъ Вѣ-
дн 454 миллионѣвъ квадратныхъ метрѣвъ, зъ чо-
го припадае на улицѣ и площади 73 мил. квадр.
метрѣвъ, — всего снѣгу выало 7.3 миллионѣвъ куб-
ическихъ метрѣвъ. Нѣмцѣ не годні натѣшитися
снѣгомъ; се у нихъ рѣчь невидана, тому то свого
часу дневники на пѣльыхъ сторонахъ описували
„Schneesturm“. — *Нас. — кий.*

— **Ратушню зъ огню.** Дня 30 надоліста займив-
ся огонь въ двѣрѣ хатѣ въ Бѣркахъ великихъ,
нов. тернопольского. Коли стрѣха будинку вже
горѣла, пригадали собі, що въ хатѣ есть Лука
Чайковский. Нѣхто зъ приятельныхъ не мавъ бѣ-
ваги войти до хаты, бо вже згорѣвъ зрубъ и о-
гонь втискався дверми до внутра Тодѣ жандармъ
мѣсцевого постерунку Рогавскій выломивъ око-
найшовъ Чайковского, лежачого безъ памяти коло
печи и вынѣсь его зъ хаты на двѣрѣ. По якѣмъ
часѣ одтерли Чайковского, але не одыскавъ ще
доси бесѣды. Огонь займився зъ комнина. Одвѣга
и пожертвованье жандарма заслугують на загалъ-
не признание.

— **Романъ Кассараба,** злодѣй, про котрого увязне-
ны мы подали, укѣнчивъ шесту класу гимназіаль-
ну а оспѣла по прихощеню его на крадежи за-
суджено его на три роки вѣзницѣ. Коли Кассара-
ба выбувъ свою кару, выслала его родина до А-
мерики и онѣ поѣдъ именемъ Ивана Губерта слу-
живъ за кельнера въ ресторациі въ Новѣмъ Йор-
ку. Въ жовтні с. р. выѣхавъ Кассараба зъ Ново-
го Йорку и побувши якійсь часъ въ Ливерпулю,
Гамбургѣ, Берлинѣ и Бернѣ, поселився въ Кра-
ковѣ, зъ-вѣдки прѣйхавъ до Львова и замешкавъ
въ треторядномъ готелѣ, подаючи себе за краков-
ского купца. При ревизіи полиціиной показалося,
що Кассараба змѣнявъ долларѣвъ на 2000 зр., а
самъ признавъ, що тѣ доллары укравъ одному лѣ-
кареви въ Новѣмъ Йорку.

— **Бориславонъ** копавши нафты и земного воєну за-
купивъ одѣ всѣхъ поодинокыхъ вѣстителейъ
банкъ Ротшильда „Кредитное заведеніе для тор-
говѣй и промыслу“ за 8 миллионѣвъ зр.

— **Пѣдъ адресою „Аціенды“** (теперъ Феникозъ) пи-
шуть зъ Подѣла до одного львовского часописи:
Тутъ говорятъ, що товариство „Аціенда“ выпла-
тило: нанѣ зъ Тарнавскихъ Богачевскій зъ Гар-
бузова замѣстъ 2000 зр. лише 300 зр. зъ ubez-
печеного капитала, наолѣдникамъ о. Ром. Чирво-
сного зъ Ходачкова малого 1200 зр. замѣстъ 2000
зр., а о. деканъ Чубатій зъ Ступокъ одержавъ
за аскурацію свои доньки замѣстъ 2000 зр. ли-
ше 800 зр. Що на те скаже дирекція сей институ-
ціи?

— **Наплывъ ветеринарѣвъ Нѣмцѣвъ до Галичины** вже
на добре зачався. Мѣскимъ ветеринарѣвъ въ Бѣ-
лѣй именованый, за стараньемъ п. Шперка, ре-
ферента справъ ветеринарїарныхъ въ министерствѣ
справъ внутрѣшнихъ, п. Ваазъ зъ Винеръ-Най-
штадтѣ. Пѣсля конкурсу кандидатъ на се мѣсце
повиненъ по-при языкъ нѣмецкій знати и языки
кравей, а хочъ п. Ваазъ не має тыхъ условий, то
таки намѣстничество затвердило его на той посадѣ.
Такожъ п. Ваазъ, завдяки тымъ впливамъ, буде
побирати 1000 зр. платнѣй, хочъ его попередникъ
на той посадѣ бравъ лишь 800 зр. рѣчно.

— **Въ Снятинѣ** появився одъ довшого часу эпи-
демично пятнистый тѣвъ, на котрый померло
уже кольканицать особъ.

— **Новы ноты гульденовъ.** Зъ Пешту пишуть до
N. fr. Presse: На новы ноты одногульденовой не-
разъ вже нарѣкала публика за-для ихъ формы,
краски и загалного выгтовленя та тому и го-
ворено, що новы ноты выпотується зъ обѣгу.
Теперъ знову мали многі институты грошей
внести петціи, щобы выпотѣти зъ обѣгу сї
новы гульдены. Пѣсля добрыхъ информаций показуе-
ся, що всѣ тѣ вѣсти суть неправдивы. Лишь се-
есть фактомъ, що теперъ друкують новы гульде-
ны на мѣднѣйшомъ и лѣшнѣ гумованомъ паперѣ,
черезъ що збѣльшася выдержалость тыхъ нотъ;
але тѣ новы гульдены не выдаються на разѣ, до-
ки не выстане запасъ першого накладу. Цѣль
новыхъ гульдѣновъ була та, якъ вѣдомо, щобы
положити таму фальшованиямъ, котры можна легко
оснажити за-для великого розвою на поли барвної
фотографіи. При розслѣдахъ подробныхъ пять-
гульдѣновыхъ нотъ и иныхъ заграничныхъ па-
перѣвъ показалося, що неразъ годѣ розрѣзнити
правдыв ноты одъ подробныхъ. Вѣденська ате-
лѣ робленя грошевыхъ нотъ зробило такій до-
слѣдъ въ цѣляхъ науковыхъ: подрѣбляю нѣмецкій
ноты на двацѣть марокъ при помощи фотографіи
а фальсификатъ такъ бувъ удачный, що нѣмецкій
урядъ факховъ не могли розрѣзнити фальшивыхъ
нотъ одъ правдивыхъ. Тому то при вырѣбъ на-
шихъ новыхъ гульдѣновъ ужито паперу зъ при-
мѣшкою дробныхъ волосковъ. При фотографі-
номъ подрѣбленю тѣ волоски выхѣдѣють мовъ густо
помотаніи, и вже голымъ окомъ можна розпѣзнати
фальсификатъ. Такожъ и краска новыхъ гульде-
новъ не придаеъ до фальшования.

Посмертій — — оновѣстки.

О. Иларій Данкевичъ, приходникъ въ Устю е-
пископскѣмъ, дек. кудринекского, еп. станиславѣв-
ского, упоковъся дня 2 н. ст. грудня въ 62 роцѣ
жити а 36 роцѣ священства. Покѣйный бувъ сы-
номъ о. Луки Данкевича, зѣтнего поэта руско-
го и бывшого крїошанина въ Коломыи, подпи-
сувавшего-ся на своихъ творѣхъ псевдонимомъ „Лу-
ка зъ Ракова“. Покѣйный о. Иларій не мѣгъ че-
резъ 16 лѣтъ своего священства одержати нѣгде
парохіи, бо звичайно замѣстъ презенты чувъ та-
кой слова одъ дѣдичѣвъ: Książę ciępiersz za gżeczeu
swego ojca! Доперва одъ гр. Влихера, Нѣмця, о-
державъ презенту на Устьѣ епископскѣ, де про-
вѣвъ послѣдній лѣта своего житя, хочъ и ту часто
приходилось ему перетерпѣти всѣлякого рода ре-
визіи, денунциіи и т. п. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— **Одъ п. Остапа Нижанковского** одержали мы
отсе письмо: Одновѣдаючи на численны запитаніи
зъ провинціи, дотычно „рѣздяныхъ колядъ“ по-
дложенихъ поѣдъ ноты и, взагалѣ, хочаи запоѣбѣ-
ти тымъ недостаткамъ, зъ якими стрѣчаються и
наилучшій у насъ хоры въ часѣ свѣтъ рѣздяныхъ,
маю честь заявити, що сими днями выде зъ дру-
ку партитура „колядъ“ на Рождество
Христ., приладженыхъ для хоры мужекого.
Выданье се — въ форматѣ выданъ „Библиотеки
Музыкальной“, на велиновѣмъ паперѣ, обнимаюче
20 найпопулярнѣйшихъ колядъ, — коштувати
буде лишь 25 кр. Належитѣсь за поодинокіи при-
мѣрники (долучаючи за кождый на пересылку по
2 кр.) прошу пересылати разомъ зъ замове-
льемъ, наилучше въ лѣстѣ, значками (марками)
почтовыми, — на больше же примѣрниковъ пе-
реказомъ почтовыми, на адресу: *Остапъ Нижан-
ковский* Львовъ улица Коперника ч. 36. — (По-
мѣщаючи зъ доволеньемъ повисше заявленіе
п. О. Нижанковского, додамо ще, що п. О. Н. взяв-
шись за сию працю, зробивъ нашимъ хорамъ не-
малу прислугу, бо и дѣйствию въ великомъ кло-
потѣ находились они въ часѣ рѣздяныхъ свѣтъ,
не маючи одновѣдного подручника. Якъ зачуваемо,
колядки тѣ мають бути п. Нижанковскимъ дуже
удачно та пристуно згармонизованіи, навѣтъ для
менше вправныхъ хорѣвъ сельскихъ. Думаемо
про-те, що запрашати же до численныхъ замо-
вленъ сего першого въ тѣмъ родѣ и такъ на часѣ
являющего ся выданя, — есть зовсѣмъ злиш-
нымъ. — *Ред.*)

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣденъ 10 грудня. Архикъ. Францъ
Фердинандъ має ще передъ Роздвомъ выѣхати
въ гостины до нѣмецкого цѣсаря. Прѣсѣдѣ-
телемъ сполученою лѣвицѣ выбрано Пленера.
Брукселя 10 грудня. Стенли повѣдо-

мивъ раду мѣста, що приѣде сюды зъ почат-
комъ сѣчня.

Парижъ 10 грудня. Палата послѣвъ у-
неважнила выборъ Буляжера 370 голосами
а затвердила выборъ Жоурена.

Лизбона 10 грудня. Розбѣйшася тутъ
погомоска, що цѣсарь Домъ Педро понавъ въ

меланхолю. Цѣсарь зрѣлся листы цивильной
и одшкодованія въ сумѣ 13 миллионѣвъ фран-
ковъ.

Дрездно 10 грудня. Въ Хемницѣ вы-
бухъ въ тамошнихъ фабрикахъ великій
страйкъ робѣтничій; около два тысячѣ робѣт-
никовъ застановило роботу.

Розкладъ бѣды на зельваницѣхъ державныхъ.

важнѣйшій одъ 1 надоліста 1890.

Пѣсля львовского годичника.

Одхѣдѣть зѣ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя, Хирова, Стружа
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина поѣздъ особовый о 5 год. 50 мин
зъ рана — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи о 10 год
20 м. передъ полудн. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи,
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ особый до
Станиславова, Черновѣвъ, Сучавы, Ясѣвъ, Бука-
решту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ по-
луднемъ. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова,
Черновѣвъ, Ясѣвъ и Букарешту о 4 год. 25 мин
по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина,
Черновѣвъ и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшаный до Белзѣи
и Сокаля о 7 год. 43 мин. рано.

Прихѣдѣть до Львова:

Въ напрямъ зѣ Стрыя: 1) Поѣздъ особый зѣ Буда
Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя.
о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зѣ
Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова
о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зѣ Буда Пешту, Мун-
кача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусѣ-
ятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ зѣ Станиславова: 1) Поѣздъ особый зѣ
Сучавы, Черновѣвъ и Станиславова о 6 год. 55
мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зѣ Букарешту,
Ясѣвъ, Черновѣвъ, Гусятина и Станиславова о 2
год. по полудни. — 3) Поѣздъ особый зѣ Бу-
карешту, Ясѣвъ, Черновѣвъ, Гусятина и Станисла-
вова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ зѣ Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшаный зѣ
Сокаля и Белзѣи о 5 год. 21 мин. по полудни.

Шлякаты розкладу бѣды на шлякахъ зельваницѣхъ
державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кожд-
ой стациі по цѣнѣ 6 кр.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найпередѣйшій перфумы, тоалетовѣй воды,
одзначенъ медалями заслуги и двома дипломами чина.

ИМЕННО:

Перфумы: изыснова, филовова, розана, резедова, жонва-
лева, Ylang-Ylang, Oropenax, Jockey-Club,
геліотропова, Ess Bouquet, пижмова, Millefleurs, и т. п.
Фляконны по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.

Перфумы королевы Марисенки, 2 зр. фл.
Вода варшавска, одзначася дуже приємнымъ, цвѣ-
товымъ запахомъ. Фляконикъ мен-
шій 95 кр., болѣшій 1 зр. 80 кр.

Вода левандова, подвойна и вода левандова-аморо-
ва, суть загално уживаніи до роз-
прискуваня въ салонахъ за-для своего приємного, милого и
загѣдного запаху. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.

Воды кольтонскій, въ кольтонѣхъ одзначѣтъ и ро-
дакъ, передній и найпередѣйшій.
Фляконны по 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.

Дѣстатки можна у Львовѣ у власныхъ склепахъ: улица
Коперника ч. 3 и улица Галицка, рѣгъ Валѣова Въ
Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Въ Черновѣдахъ рынокъ ч. 2;
заразомъ у вѣхъ перворядныхъ склепахъ и антикахъ.

На зиму!!!

Впов. Духовенству, Вп. пп. лѣка-
рямъ, лѣсничимъ, урядникамъ фа-
бричнымъ, экономамъ и кождому,
щобы охоронитися передъ простудою

поручася

1 трикотый фланкингъ фланелевый
и 1 тайн отогнанный разомъ зр. 2.75
те саме для женщинъ . . . 3—
фланкингъ для дѣтей зр. 1—1.50
Посередити при замовленю

L. oestr. Handelsaankunfts - Bureau
3175 in Brunn. (25—30)

Тарелки майоликовѣй на тѣста або овоцѣ десе-
ровѣй по 20 кр., 30 кр., 40 кр.

Кашѣ майоликовѣй на тѣста и овоцѣ по зр. 2—,
2.50, 3—.

Тарелки десеровѣй порцеляновѣй по 15 кр., 20 кр.,
25 кр., 30 кр., 35 кр., 40 кр., 50 кр.

Етажеры скляныи зѣ 2 тарелками и чашою на кп-
тицю, зр. 6—, зр. 8— до 20 зр.

Гарнитурѣ на оцѣтъ и оливу зр. 1.50, 1.90,
2.20, 2.50, 3—, 4—, 5—.

Чарки на вино 18 кр., 20 кр., 22 кр. и т. д.

!Цѣны стѣйныи и дешевѣй!

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

3279 Львовъ, ул. Трибунальска. (2—3)

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народной Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславѣвъ, Перемышлѣ,
Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломыи, Стрыи,
Снятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ

продася:

Косы по 40 и 50 кр. (найлѣпшій).

Зѣ фабрики братѣвъ Шуликевичѣвъ:
Пауги Нр. I, зр. 7.60, Нр. II, зр. 11; Ко-
лѣсниця зр. 6.

Плужки-обгорѣлы до бульбѣ въ двохъ
частяхъ 18 зр.

Сѣчкариѣ по 24 зр. 2948

Ц. н. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продася по курсѣ дневномъ

5% Листы гипотечный

якъ такожѣ

5% преміованъ исты гипотечный

Поручена зѣ провинціи выповняе
одворотною почтою безъ провизіи.
2220 121—0

Накладомъ редакціи Зеркала
вышла

литографичная картина

зображающая

всѣхъ 16 послѣвъ

членѣвъ руского клубу,

величкости великого 4° — всего

200 экземпляровъ.

Дѣстатки можна въ редак-
ціи „Зеркала“ по цѣнѣ 25 кр.

(безъ пересылки почтовой).

Часть доходу зѣ роз-
продажи призначена на
памятникъ для Володи-
мира Барвѣвского.

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„СИРІУСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

оручае добру и выдѣтну каву спро-
дажену безпосередно одъ проду-
центѣвъ зѣ Америкѣ полуидевою.

Коштуе у Львовѣ:

1 кильо 1.90 зр.

кава палена 1/2 кильо 1.20 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 9.60 зр. франко.

Обирательнѣ надѣ 50 кильо опустѣ

Но маю зовсѣмъ тѣхъ
родѣвъ кавы, котры голо-
шуютъ иншій поѣдъ назвою
мого знаменъ. Справяджну ка-
ву просто одъ продуцентѣвъ, що
можу доказати, и продаю ея най-
менше о 20% дешевше якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на достати каву вже лишь зѣ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентъ спровадъ гуртовниками
въ Европѣ, одѣ тыхъ кучѣ ком-
سیونеръ, а одѣ него ажъ купецъ и
то звичайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожю-
чого. Впрохѣтъ може кождый самъ
переконатися, чи достане де инде
по той цѣнѣ таку каву якъ моя
що до якості и смаку. 2227 (57—?)

Закладаюся

сїбръ. Панъ Рїхтеръ позволивъ собѣ сказати дядькови, що днъ дуже не добре робить, займаючися чужинцями, котрї прийшли до краю руйнувати и рабувати, а особливо займаючись тою жївною, що мусить бути якесь ледащо, коли погнала за жовнїрами.

Дядько зъ холодною кровїю выслунавъ его, а потѣмъ ѡдповѣвъ:

— Пане Рїхтеръ! Коли я сповняю дѣло людскости, то я не питаю людей: зъ ѡдки вы? чи у васъ та сама вѣра, що у мене? чи вы богачъ, чи убогїй? чи вы менѣ заплатите за мѣй для васъ учинокъ? Я йду за голосомъ свого серця, а бѣльше про вѣщо не дбаю. Нехай собѣ та жївка буде Француска або Нѣмка, нехай має републиканьскїй гадки або не має, чи она зъ доброї волѣ пѣйшла за жовнїрами чи зъ konieczности, все те мене вѣщо не обходить. Я побачивъ, що она була близька смерти, и моїмъ обовязкомъ було, по змозѣ спасти їй житье. Теперъ я мушу, при помочи Божїй, вести дальше почате дѣло. Що-до васъ, пане Рїхтеръ, я знаю, що вы самолюбъ и нема у васъ искры любови до ближнихъ: замѣсть имъ помогти, вы стараетесь вызыскувати ихъ для своєї користи. То вѣсь вашїй гадки. А що я такими засадами гиджуся, то прошу васъ, не переступайте вже бѣльше того порога!

Ѓдчинивъ дверѣ, а коли панъ Рїхтеръ хотѣвъ щось ѡдповѣсти, дядько не слухаючи взявъ его чємпо за плєче и высунувъ за дверѣ.

Кертиноловъ, Кофель и я були при тѣмъ и вѣсь мы чудувались рѣшучости дядька Якова при сѣй нагодѣ; мы его нїколи не бачили такимъ рѣшучимъ а при тѣмъ спокѣйнимъ.

Затримавъ тѣлько кертинолова и Кофля якъ прия-
Библіотека найзнам. повѣстей томъ XXXIV 5

телѣвъ. Они на перемѣну пильнували вѣчью недужои, а въ день кождый ишовъ до своего звичайного занятя.

Одъ того часу зновъ запанувавъ спокѣй въ нашої хатѣ.

Одного ранку я пробудившись побачивъ, що на-стала зима: одъ бѣлой снѣжной габы сіяло въ моѣй комнатѣ, великѣй платки снѣгу маріядами спадали зъ неба и вертѣлися противъ ѳконъ. На дворѣ стояла тишина, на улицѣ не видати було нѣ душѣ, люде позамыкали дверѣ, кури мовчали, собаки лежали въ будахъ и тѣлько вызирали, а въ поблизькихъ кущахъ бѣднѣ щиглѣ, дрожащи въ покострубаченѣмъ пѣрляку, плаксиво заводили про нужду, що ажъ зъ настаньемъ весны мала скѣнчитися.

Я лежавъ опершися лѣктемъ на подушцѣ. Я бачивъ, якъ снѣгъ пластами осѣдавъ на гзимсѣ малыхъ ѳконъ, менѣ мигтѣло въ очехъ, и я живо пригадавъ собѣ на торбѣчну зиму: якъ то блискъ огню зъ нашої великой печи вечеромъ гулявъ по помостѣ то сюды то туды, а кертвиоловъ, Кофель и дядько Яковъ згорблений, закуривши люльку, сидѣли доокола и балакали про всячину. Я немовъ чувъ, якъ коловоротокъ Лізбеты середъ вечѣрньої тишины лопотѣвъ, мовъ мягкѣ крыла нѣчного мотыля, якъ Лізбета ногою ударяла до такту тымъ жалѣбнымъ тонамъ, якѣ выдавали сырѣ дрова въ печи. Потѣмъ пригадавъ я собѣ приятности на дворѣ: совганку на потоцѣ, вѣду на санкахъ, битвы снѣговыми кулями, голосный регѣтъ дѣтворы, выбитѣ шибы и стару бабусю, якъ она зъ ганку лаяла насъ, а цѣла валка, наживавши пятами, быстро розлѣталася на всѣ стороны.

Все те блискавкою перемигнуло менѣ въ головѣ и на-пѣвъ сумно на-пѣвъ весело вповѣвъ я самъ до себе:

— Отъ зима!

Коли я ђдтакъ подумавъ, якъ приемно мусить бути теперь сидѣти при коминку передъ смачною зати-рочкою, що Лізбета варила, выскочивъ я зъ лѣжка и дрожачи ђдъ студени почавъ одягатись. Не задягши на-вѣтъ другого рукава своего спенцера, збѣгъ я мовъ куля долъ сходами.

Лізбета подмѣтала ганокъ. Дверѣ до кухнѣ були ђдчинені, але мимо любого огня, що палахкотѣвъ дов-кола котелика, мене скорѣло прямо до комнаты.

Дядько Яковъ якъ-разъ повернувъ ђдъ хорого; его велике футро зъ лисѣвъ и шапка зъ видры висѣли на стѣнѣ, а великіе его чоботы стояли коло печи. Онъ выпивъ зъ кертвиоловомъ, що цѣлу нѣчь перебувъ при недужѣй пани, по чарочцѣ вишнявки. Оба, видко, були довольені.

— Отже нѣчь минула добре? — спытавъ дядько.

— Дуже добре, пане докторе. Мы всѣ спали. Панѣ въ лѣжку, я въ фотели, а песъ пѣдъ занавѣсою. Нѣкотре анѣ рушилось. А коли я сегодня рано ђдчинивъ ђкно, бачу, все побѣлѣло. Безъ шуму, не звати навѣтъ, якъ се сталося. Крѣзь ђдчинене ђкно видѣвъ я вась, якъ ишли вже горѣ улицею. Я бы бувъ вамъ зъ радон душѣ кликаувъ „добрый день!“ — але панѣ ще спала и я не хитѣвъ збудити еи.

— Добре, добре, дуже розумно! За ваше здо-ровлье!

— И за ваше, пане докторе!

Выпили душкомъ и усмѣхаючись положили чарки на столѣ.

— Усе йде добре, — мовивъ дальше дядько, — рана заклеплюеся, горячка меншае, тѣлько силъ ще дасть Бѣгъ, — а небога утратила за богато крови. Але мало-помалу и силы повернуть.

Я сѣвъ собѣ коло коминка. Песѣ вийшовъ зъ альхира и ласився дядькови. Дядько подививсь на него и вповѣвъ :

— Що за добре сотворѣнье! Бачте, кертинолове, и якъ тутъ не повѣрити, що ѓнъ насъ розумѣе? Чи ѓнъ нинѣ рано не подабае на веселѣйшого? Нѣхто менѣ не зможе ѓдобрати пересвѣдченя, що звѣрята розумѣють богато; хочъ менче мають розуму, якъ мы, за те не разъ у нихъ глубше чувство.

— То рѣчь ясна, — ѓдповѣвъ кертиноловъ. — Я черезъ весь часъ, якъ панѣ лежала въ горячѣ, дивився на пса и мѣркувавъ : песѣ сумный — зле... ѓнъ веселый — добре. Ёй Богу, я зовсѣмъ такъ, якъ вы, пане докторе, богато покладаю на розумъ звѣрять.

— Ну, кертинолове, — сказавъ дядько, — ще малу чарочку! На дворѣ студено, а стара вишиѣвка розѓгрѣе, мовъ лучъ сонця.

ѓтворивъ шафу, вынявъ бохонецъ хлѣба и два ножѣ и сказавъ :

— Закусѣмъ хлѣбомъ!

Кертиноловъ притакнувъ головою, а дядько побачивши мене, сказавъ усмѣхаючись :

— Теперъ, Фріцель, зновъ починаеь совганка и метанина сѣѓгомъ. Тѣшишся дуже?

— Ще й якъ, дядечку!

— Такъ... такъ... будь тѣлько веселый... Нѣколи чоловѣкъ не є такъ щасливый, якъ въ тѣмъ вѣцѣ, що ты. Тѣлько не надто стискай кулѣ; тѣ, що такъ роблять, не хотять бавитись, але пакостити. То злобий хлопчиска!

— О, — ѓдозався кертиноловъ смѣючись, — я свои кулѣ все добре стискавъ!

— То вы зле чинили, сказавъ дядько, — зъ того

видно, що въ вашомъ характерѣ все таки було щось алого. Але, на щастье, вы перебороли розумомъ. Я пересвѣдченный, що теперь жалуете того.

— Певно, — ѡдповѣвъ картиноловъ, не знаючи, що має сказати, — але й другі робили такъ само.

— Не треба дивитись, що роблять другі, тільки ити за поводомъ свого сердца, — замѣтивъ дядько. — Всѣ люде зъ природы добрі и справедливі, а тільки злий примѣръ псує ихъ.

Коли мы такъ балакали, долетѣло насъ зъ алькиря кѡлька слѡвъ. Каждый зъ насъ замовкъ и наслухувавъ.

— То вже не зъ горячки, — шепнувъ дядько — се слабый але природный голосъ.

Вставъ и ѡдсунувъ занавѣсу. Картиноловъ и я станули за нимъ, вытягнувши шифъ. Панъ, блѣда и худя, бачилось спала; ледви чути було, якъ ѡддыхала. Але за хвилию отворила очи и почала розглядатись по насъ за чергою, дуже задивована; потѡмъ оглядала стелю, снѣгомъ заметаній бѣна, шафу, старый годинникъ, навпослѣ пса, що ставъ и лапу поставивъ на лѡжку. То тревало зъ минуту. Потому зновъ зажмурила очи, а дядько сказавъ по тихеньки:

— Вернула до памяти!

— Правда, — ѡдповѣвъ картиноловъ такъ само тихенько, — побачила насъ, не знає якъ и що, та теперь роздумує ѡбъ тѡмъ, що видѣла.

Мы хотѣли усунутись, та хора отворила очи и сидувалась говорити. Але дядько промовивъ до неи трохи голоснѣйше а сердечно:

— Не зворушуйтесь, папѣ, будьте спокѡйні, зовсѣмъ не журѣться. Вы у людей, що о все постараются для васъ. Вы були хорі... теперь уже вамъ лучше... Тѡлько

прошу васъ, майте довѣру... Вы у приятелѣвъ, у справдѣшныхъ приятелѣвъ...

Коли ѓнѣ се говоривъ, панѣ дивилась на него великими, чорными очима; видко було, що розумѣла его. Але хочъ ѓнѣ упоминавъ, она небавкомъ таки спробовала говорити и сказала зовсѣмъ тихо:

— Тамборъ... малый тамборъ...

Дядько глянувъ на картинолова и сказавъ:

— Знаете може, що се значить?

— Останки горячки, докторе, малі останки... и то перемине.

Але панѣ повторила трохи голосѣйше:

— Ивась... малый тамборъ!

Я ставъ на пальцяхъ и наслуховавъ зъ наибольшою увагою. Нагле мигнула менѣ гадка въ головѣ, чи она не говоритъ про малого тамбора, що то я его въ день битвы бачивъ, якъ спавъ пѣдъ нашою шѣпкою. Я пригадувавъ собѣ, що она напротивъ ѓкна называла за нимъ, латаючи его одежину, и я вповѣвъ:

— Дядьку, она говоритъ певне про того малого тамбора, що бувъ у республиканѣвъ.

Тогдѣ панѣ спробовала обернутися.

— Такъ, такъ, — шепнула — Ивась... мѣй братчикъ.

— Спокойно лежѣтъ, панѣ, — звернувшись до ней дядько, — не рухайтесь, бо иначе ваша рана моглабы зновъ отворитись. Кертанолове, присуньте но крѣсло сюда!

Потѣмъ узявъ мене пѣдъ пахи, пѣднѣсь до хорои и мовивъ:

— Розкажи-жь, Фріцель, пани, що ты пригадуешь собѣ за того малого тамбора?

— Того ранку передь битвою він лежавъ підъ нашою шбпкою; песь ему въ ногахъ, а він спавъ, тямлю зовсімъ добре, — одиовѣвъ я дуже несмѣливо, бо панѣ ажъ перешибала мене очима, цѣлкомъ такъ, якъ передь тымъ дядько.

— А потѣмъ, Фріцель?

— Потому, якъ прийшли гузары, він підчасъ битвы бувъ уразъ зъ другими тамборами въ серединѣ. А на самъ koniecъ, якъ уже на улиці республикане підложили огонь и відходили, я бачивъ его позаду.

— Бувъ ранений? — запытала панѣ такимъ тихимъ голосомъ, що ледви можна було зрозумѣти.

— Нѣ, мавъ барабанъ перевѣшений черезъ плече, и йдучи плакавъ, а другій говоривъ до него: „Тѣлько дважно, Ивасю! дважно!“ Але він, здавалось, не слухавъ... его лица були мокрі відъ слѣзъ.

— Ты, Фріцель, зовсімъ певний, що ты его бачивъ? — запытавъ дядько.

— Зовсімъ певне, дядечку. Менѣ дуже жаль було хлопця и я проводивъ его очима ажъ по koniecъ села.

Панѣ зновъ зажмурила очи и мы чули, якъ она глибоко зѣтхнула. Мовчала, а слѣзы спливали їй по лиці одна по другій. Бувъ се дуже сумний видъ. Дядько сказавъ до мене по тихо:

— Ходи, Фріцель, даймо їй виплакаться.

Але коли я хотѣвъ відійти відъ лѣжка, она простягла руку и задержала мене, вышептавши кѣлька слѣвъ. Дядько Яковъ порозумѣвъ би и спытавъ:

— Хотите поцѣлувати малого?

— Такъ, — одрекла.

Притягла мене къ собі и поцѣлувала ревно розплакавшись. И я почавъ плакати.

— Ну, гараздъ, — промовивъ дядько, — все гараздъ. Вы, панѣ, потребуєте спокою. Пробуйте заснути... Выздоровѣете а тогдѣ зновъ побачите свого малого братчика. Тѣлько не подаватись!

Вывѣвъ мене и засунувъ занавѣсу.

Кертиноловъ ходивъ по комнатѣ. На лицѣ зовсѣмъ почервонѣвъ.

— Пане докторе, — сказавъ, — то гѣдна жѣнка, честна жѣнка.. нехай она собѣ буде републиканка чѣ що тамъ... Тѣлько драбъ мѣгъ-бы инакше думати про неѣ!

— Такъ, — ѡдповѣвъ дядько, — благородна людина, я заразъ спершу се спостерѣгъ. То добре, що Фріцель пригадавъ собѣ за хлопчину. Бѣдна була въ найбѣльшой тревозѣ. Теперъ я розумѣю, чому она середъ горячковыхъ привидѣвъ усе кликала якогось Ивася. Теперъ уже все пѣйде лѣпше... лѣпше... слѣзы утихомирюють печаль.

Выйшли оба до сѣней, а я чувъ, якъ ще на порозѣ ѡбъ тѣмъ гуторили.

Коли я присѣвъ за печею и рукавомъ утиравъ собѣ слѣзы, песъ прийшовъ до мене и приязно дивився менѣ въ очѣ. Положивъ лапу менѣ на колѣно и ставъ лѣститься. Въ-перше взявъ я безъ боязни его велику кудлату голову въ руки, мовъ-бы мы вже въ давна були найщиршими приятелями и мовъ бы я нѣколи его не боявся.

За хвилию увѣйшовъ дядько и глядѣвъ на мене умихаючись.

— Бачишь, Фріцель, — сказавъ, — яке то бѣдне зѣвря ласкаве до тебе! Ѳдъ теперъ ѡнъ усе буде за тобою слѣдкомъ бѣгти, бо пѣзнавъ твоѣ добре серце.

И справдѣ, зъ того дня пудель супроводивъ мене усюды; поважно ступавъ за мною черезъ цѣле село, а я тымъ ще бѣльше гордився, якъ Ксаверъ Шмукъ своимъ улавьскимъ пістолетомъ. Песъ сѣдавъ коло мого крѣсла, облизувавъ мои тарелѣ, робивъ усе, що я хотѣвъ.

VII.

Черезъ цѣлый той день и зновъ черезъ нѣчь падавъ снѣгъ безъ упину и кождый думавъ, що дороги въ горахъ мусять бути засыпані и непроходимі, то й нѣяке нове лихо не навѣдаєсь до села. Але мала пригода мусѣла людемъ ще пригадати сумні наслѣдки вѣйны и взвычаити ихъ до нужды сего земного падолу.

Дѣялось се въ день потѣмъ, якъ панѣ вернула до памяти, межи осьмою а девятою годиною рано. Дверѣ одъ кухнѣ були отворені, щобы тепло входило до комнаты. Я стоявъ біля Лізбеты, що коло припѣчка робила масло. Дядько сидѣвъ при ѳкнѣ и читавъ зъ календаря, усмѣхаючись въ ряды-годы. Песъ Сципіонъ присѣвъ поважно коло мене и коли я що хвила ласувавъ сметану, що выбризкувала зъ маснички, ѳнъ зѣвавъ зовсѣмъ меланхолійно.

— Але-жъ Фріцель, — промовила Лізбета, — що ты собѣ гадаєшь? Якъ зѣшь усю сметану, масла не буде.

Въ комнатѣ чути було повѣльне цоканье годинника; на дворѣ було тихо, якъ въ могилѣ.

Такъ минуло зъ пѣвъ години. Лізбета якъ-разъ наложила свѣжого масла на тарѣлку, коли зъ улицѣ далось чути кѣлька голосѣвъ. Заразъ ѳѳѣсля отворилися

сѣный дверѣ и о камѣнной плиты въ сѣняхъ затупали ноги, стрясаячи снѣгъ. Дядько повѣсивъ календарь назадъ на стѣну и якъ-разъ коли поглянувъ на дверѣ, вступивъ бурмистръ Маеръ въ вовняной шапцѣ засунутой на уха, а руки ажъ до локтѣвъ въ заячихъ рукавицахъ.

— Добрый день, пане докторе, добрый день! — привитався грубанъ. — Бачите, приходжу въ такую снѣговвицу, але що-жь дѣяти? мушу, мушу!

Потѣмъ скинувъ рукавицѣ, що висѣли ему на шнурку на шифѣ, знявъ шапку и почавъ:

— Якійсь неборачиско, пане докторе. лежать въ дровѣтти Ребока за вязанками хворосту. Жовнѣръ, чи капраль, а може й капитанъ, не вгадаю. Певне підчасъ бою заводѣлся туды, щобы спокѣйно умерти. Теперъ треба перевести оглядины трупа, тѣлько-жь я не поставлю причины смерти, се вже не въ мойѣ власти урядовѣй.

— Справедливо, бурмистре, — сказавъ дядько, встаючи. — Я йду зъ вами, але мусимо мати ще свѣдка.

— Михайло Фаветъ есть на дворѣ — бдиовѣвъ бурмистръ, — жде за дверми. Що за снѣгъ, пане докторе, що за снѣгъ! по самѣ колѣна! Оно добре на засѣвы та й для арміи его величества... она теперь стане на зимовѣ кватирѣ. Най Богъ помагае! Ну, я волю, що она зимувати-ме туды идѣ Кайзерслявтернѣ, анѣжь бы тутъ въ нашѣй околицѣ. Вже то чоловікъ собѣ самому наибѣльше радъ.

Коли бурмистръ высказувавъ свои гадки, дядько взувъ чоботы, надягъ футро, взявъ шапку и сказавъ: — Ну, я готовъ.

И поѣшли. Я, хочъ мене Лізбета просила остатись

дома, выкрався и побѣгъ въ слѣдъ за ними. Діавольска кортячка цекла мене: побачити того жовнѣра.

Дядько Яковъ, бурмистръ и Фаветъ въ трійку ишли пустыми улицами черезъ село. Куды проходили, всюды у ѳкнахъ показувались лица и зъ далека чути було скрипъ дверей. Люде, видячи, що вкупѣ идуть бурмистръ, лѣкаръ и полевый, догадувались, що мусѣло статись щось незвычайного, и повыбѣгали на двѳръ, але не замѣтивши нѣчого, вертали заразъ до хатъ.

Хата Ребока була одна зъ найстаршихъ въ селѣ, зъ стодолами, хлѣвами та шопами позаду въ поле, и зъ инчими будынками господарскими пѳдъ соломяными покрѳвлями, вскрытыми мохомъ.

Бурмистръ, дядько и Фаветъ увѳйшли до малыхъ темныхъ сѣнокъ вымощенныхъ уже попукаными плитами камѣнными. Я пѳдбѣгъ за нами такъ, що они не спостерегли.

Старый Ребокъ, побачивши ихъ черезъ ѳконця, ѳдчинивъ дверь до комнаты. Тамъ середъ такого дыму, мовъ у пекарни мешкали стара бабуся, два Ребоковѣ сыны и двѣ невѣстки. Кудлатый ихъ сѣрый песъ, взявши хвѳстъ пѳдъ себе, прибѣгъ до мого Сципіона, щобы зъ нимъ познакоматись.

— Заведу васъ, — сказавъ старый Ребокъ, — то генъ у долинь... въ стодолѣ.

— Нѣ, батьку Ребокъ, вы лишѣтсья въ хатѣ, — ѳдповѣвъ дядько. — Вы чоловѣкъ вѣковый, а тамъ студишь. Сынъ вашъ може намъ показати дорогу.

Але сынъ, знайшовши мертвого жовнѣра, десь щезъ.

Старый пѳйшовъ напередъ, а мы за нимъ, одинъ по другѳмъ. Въ сѣнехъ було темно, хочъ око выколи. Переходячи черезъ ѳбѣйстьє, заглянули мы насампередъ

до одного хлѣва, освѣченого черезъ ѳконце въ даху; въ тѣмъ хлѣвѣ пять кѣвъ приглядалось намъ блискучими очима, а двов козенятъ, побачивши насъ, залекало жалѣснымъ а чистымъ голосомъ. Въ другѣмъ хлѣвѣ стояла пара волѣвъ и корова на пѣдстѣлцѣ зъ сухого листа. Звѣрина мовчки розглядалась докруги. Середъ того менѣ щось прострибало по-пѣдъ ноги: се бувъ крѣликъ, сполошився и сховався пѣдъ ясла. Сципѣонъ анѣ не ворохнувся.

Потѣмъ зайшли мы до невысокой стодола, закиданой ажъ до вершку соломою и сѣномъ. Цѣлкомъ по заду спостерегли мы синяве ѳконце въ даху, що выходило въ огорождъ; свѣтло зъ него падало на велику купу дерева и на кѣлька до муру приставленыхъ вязанокъ хворосту; дальше все покрывала темрява. Въ ѳконци видѣвъ когутъ и двѣ чи три курки, зъ головами сховаными пѣдъ крыло, а тѣнь ихъ ѳдбывалася на свѣтлящѣй смугѣ.

Зъ-разу я за-для темрявы не бачивъ нѣчого. Всѣ стояли мовчки. Кури почали зъ-легка кудкудакати.

— Менѣ треба було засвѣтити лѣхтарню, — промовивъ старый Ребокъ, — не видко добре.

Коли бнѣ се говоривъ, я примѣтивъ по правѣй руцѣ спертый о стѣну межи двома оберемками хворосту великій червоный плащъ, а потѣмъ, вдвигнувшись лѣпше, чорну голову зъ довгими рудавыми вусами. Кури позлѣтали зъ горѣшного ѳконца и черезъ те стало въ стодола трѣхи видѣйше.

Менѣ стало лачно. Коли-бъ не Сципѣонъ менѣ при ногахъ, я бувъ-бы геть побѣгъ.

— Бачу, — вповѣвъ дядько, — бачу.

И пѣдступаючи ближше, заявивъ :

— Се уланъ. Тільки намъ треба, Фавсте, трохи вытягнути его на передъ.

Але анѣ Фавстъ анѣ бурмистръ не рухали ся. Тодѣ дядько самъ вхопивъ мерця за ногу и вытягнувъ на свѣтло.

Жовнѣръ мавъ руду якъ цегла голову, запали́ оти, тонкій нѣсъ, затиснені́ губы и червоновый жму́ть волося на бородѣ.

Дядько одщепивъ ременецъ зъ плаща и одкинувъ полы. Мы побачили, що уланъ тримавъ у руцѣ довгу синяву шаблю. Зъ лѣвого боку тѣла чорнѣлася закрепила кровь.

Дядько розпѣвъ гузки и сказавъ:

— Умеръ одъ раны зъ багнету, безъ сумнѣву подѣ часть остатного нападу. Мусѣвъ усунутися зъ побоевища. Тільки дивуе мене, дядьку Ребокъ, що не запукавъ до васъ у дверѣ, а ажъ такъ далеко поволѣкся дождати смерти.

— Мы все́ були поховалися въ пивницю, — одповѣвъ старый, — дверѣ одъ хаты були замкнені́. Мы на-вѣтъ чули, що хтось бѣгъ по-подѣ нашу хату, але на дворѣ бувъ страшный гамѣръ. Я думаю радше, що сей бѣдака хотѣвъ перебѣгти черезъ нашу хату затыльными дверми, и такъ спастись, але не удалось. Републиканинъ мусѣвъ гнати за нимъ, мовъ за дикимъ звѣремъ, ажъ до стодолы. Коло хаты мы нѣгде не замѣтили крови. Тутъ у потемкахъ мусѣбли звести бѣи изъ собою и побѣдникъ, завдавши сему смертельный ударъ, мусѣвъ утечи. Така моя гадка. Бо инакше мусѣбли-бы мы десь знайти кровь, а тымчасомъ ен нѣгде не слѣдно на цѣлѣмъ обѣстю. Ажъ сегодня рано Сепель, зайшовши за дровами на топливо, подыбавъ отсега нещасного.

Підчасъ той бесѣды старого кождый зъ насъ зъ жахомъ уявлявъ собѣ, якъ республиканинъ зъ товстою косою, въ величезнѣмъ капелюсѣ, гонивъ у потемкахъ за уланомъ.

— Га, — сказавъ дядько, підносячись и сумно глянувши на бурмистра — оно могло и такъ статися.

Всѣ глубоко задумались. За-для той глухой мовчанки при трупѣ ажъ морозъ переходивъ по-за плечѣ.

— Смерть уже стверджена, — бѣдозався дядько по хвали, — можемо бѣдойти.

Потѣмъ призадумався.

— А може, — сказавъ, — удасться намъ довѣдатися, хто ѓнъ такій?

Приклякнувъ ще разъ, перешукавъ кишенѣ кабата и знайшовъ паперы. Рѣвно-жь потягнувъ за звисающій при грудехъ мосяжный ланцюшокъ и зъ кишенѣ пантальонѣвъ вказався великій срібный годинникъ.

— Заберѣть вы сей годинникъ — вповѣвъ до бурмистра. — Паперы я задержу при собѣ, щобы выставити свѣдоцтво смерти.

— Задержте все, пане докторе, — бѣповѣвъ бурмистръ, — я бы дуже не хотѣвъ вносити до своєї хаты годинника, що вже указавъ смерть людини.. Хорони Боже! Возьмѣть зъ собою усе. Пбзнѣйше поговоримо о тѣмъ. Теперъ можемо йти.

— Ходѣмъ, а вы пришлете сюды Еффера.

Ажъ теперъ дядько спостерѣгъ мене.

— И ты тутъ, Фріцель? — запытавъ. — Безъ тебе нѣгде не обѣйдеся?

Бѣльше не сказавъ нѣчого и мы пѣйшли вкупѣ до дому.

Увѣйшовши въ хату, мы побачили, що наша панѣ

тільки-що посиділася буліономъ. Занавѣса була бдсунена и тарѣль стоявъ ще на столику биля ви лѣжка.

— Ну, панѣ, — промовивъ дядько осмѣхаючись, — вамъ лучше?

Она обернулася и приязно глядячи на него чорними очима, бдповѣла:

— Лучше, пане докторе. Вы спасли мене. Чуюся вже дужшою.

Потѣмъ, за хвилину, почала дальше тономъ найбільшого милосердія:

— Вы ходили на оглядины ще одной нещастной жертвы вѣйны?

Дядько зрозумѣвъ, що она все чула, якъ бурмистръ передъ пѣвъ годиною приходивъ по него.

— Пожался Боже, — бдповѣвъ дядько, — такъ, панѣ. Ще одинъ нещастный, що вже нѣколи не побачить своєї роданной стрѣхи, анѣ матери, що вже не приголубить любого сына...

Панѣ видѣмо глубоко зворушена запытала по тихо:

— Чи се зъ нашихъ?

— Нѣ, панѣ. То уланѣ. Идучи сюда, перечитавъ я листъ, що писала мати три тыжднѣ тому. Бѣдна жѣнка наказує сына, щобы не занежавъ що рана и вечера помолитись Богу, и просить его, абы все вѣвся добре. Мова ви сердечна, вѣе зъ неи найчистѣйша материньска любовь. То бувъ уже, правда, старшій жовниръ, але въ очехъ матери онъ усе остався тымъ румянымъ, бѣлявымъ, якимъ бувъ того дня, коли его плачучи остатній разъ приголубила.

Голось дядька пѣдчасъ сєи бесѣды стававъ щоразъ мягчимъ и мягчимъ, а панѣ рѣвно-жъ була бачилось глубоко зворушена.

— Такъ, правду кажете, — вповѣла, — се мусить бути страшна рѣчь, довѣдатись, що не побачиться вже бѣльше своей дитины. У мене бодай ся бѣдрада, що я тымъ, що мене люблять, не причиню такого великого болю.

Одвернулась, а дядько, споважнѣвши, запытавъ ея :

— Такъ вы не само-одинокѣ на свѣтѣ?

— Не маю вже нѣ батька нѣ матери, — бѣповѣла тихо. — Мѣй отецъ бувъ командантомъ того баталіону, що вы бачили. Були у мене три браты. Всѣ мы разомъ вирушили 1792 року зъ Финлянжъ въ Лѣотарингѣи. Теперь трое зъ насъ уже не въ живыхъ : отецъ и два старшѣи браты. Осталось насъ тѣлько двое : я и Ивасъ, малый тамборъ.

Вывопѣвши се, панѣ, вядко було, на силу здержувала слѣозы. Дядько, понутивши голову, руки зложивши за плечѣ, похажавъ по комнатѣ. Зновъ настала тишина.

Наразъ заговорила Француска :

— Я бы мала до васъ одну просьбу, пане докторе.

— Яку-жь се, панѣ?

— А щобъ вы написали до матери того несчастного улана. Оно, певне, страшно довѣдатись о смерти сына, але мусить ще страшнѣйше : роками выглядати его, а на послѣдокъ таки пересвѣдчатись, що дарма, не поверне...

Замовкла, а дядько задумавшись, бѣдрѣкъ :

— Правда, такъ, дуже добра гадка. Фрѣцель, подай паперу и чорнила. Охъ, Боже, що за горе, коли чоловікъ мусить подавати таку страшну вѣсть и тымъ ще сповняти добре дѣло ! Охъ, та вѣйна ! вѣйна !

ДѢЛО

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток "Библиотека найзнаменитшихъ повѣстей" виходить въ вівторокъ, а въ вівторокъ і п'ятницю на іржаву разомъ въ ДѢЛО.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація "ДѢЛО" ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ ул. Кароля Людвіка 9. Въ Перемислі Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара пошта). У Галині M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. Въ Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein і Vogler, G. L. Daube і Comp.

Предплата на "ДѢЛО" і пагожитість за нисерати платити у Львові.

Предплата на "ДѢЛО" зъ литер. додаткомъ

въ Австрії: за Границею:
а цілий рікъ . . . 18 гр. на цілий рікъ . . . 24 гр.
на півъ року . . . 9 гр. на півъ року . . . 12 гр.
на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр.
на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 гр. на півъ року . . . 8 гр.
на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляють лише на попереднє застереження. — Рекламціи неопечатані вільні бѣ порта Поодиноко члено коштує 8 гр. а в.

Оголошенія приймаються по цѣнѣ 6 гр. бѣ однимъ строкомъ печаткомъ, въ рубр. "Надбавка" по 20 гр. а в. Подати числяться по 10 гр. бѣ строкомъ.

У Львові д. 29 падолиста (11 грудня) 1889.

Читателі наші мають въ памяти широку інтерпеляцію послѣдъ рускихъ соймовыхъ до правительства, въ котрій указано на численні кривды, якихъ Русини галицькій дбавють на полі шкільництв, языковит, обрядовит, просвітництв і товариствит. На доказъ правды були наведені факти. Звѣстно такожъ, въ якій способъ інтерпеляцію ту абую правительство краве устами комисаря свого соймового. Комисарь сей не заперечивъ въ одной въ інтерпеляції наведеної точки, а лише попенувавъ зъ тымъ, що кривды ті не випливають зъ якомусь системою, котра мала-бы на цѣли спиняти розбѣи національнѣхъ і культурнѣхъ Русинѣвъ галичанѣхъ.

Інтерпеляцію рускихъ послѣдъ приняла до вѣдомости въ своїмъ часті не лише нѣмецка праса австрійска, але і багато заграничнѣхъ давнишнѣхъ, не виймаючи російскѣхъ. Бути може, що та сама праса була-бы оповѣстила і опровержене кривды рускихъ, наколи-бы соймовый комисарь бувъ задавъ собі хочъ трохи труда розглянутись въ сути інтерпеляції і бодай въ часті схотѣвъ бувъ розбрати наведені тамъ факти. Комисарь правительственный не зробивъ сего, тожъ і згадана праса не могла нічого навести на оправданье обжалованої стороны. Доперва теперъ, по добрыхъ трохъ тижняхъ, стараєсь обжалована сторона дописати збъ Львова і Відня оправдати себе передъ свѣтомъ і голосити широко, що інтерпеляція послѣдъ рускихъ не мала ніякомъ основы, а була лише выдумкою, щоби на народъ польскій (?) кинути якъ найгріше свѣтло передъ Европою (!). При тмъ дописувателъ допускаєть простон ложі, наводячи въ дописяхъ своихъ, що правительство основно бдперло (?) всѣ замѣты, зроблені ему посланами рускими, а зъ свои стороны представляють цѣле дѣло такъ, мовъ-то Русини галицькій благоденствуютъ въ своемъ краю, а шукають собі лише простон напасти на Полякавъ і тѣпершай управъ дожитавскій і кравей.

Отъ що на той тематъ читавмо въ пѣв-урядовій Pol. Correspondenz, въ дописи збъ Львова, розумѣєсь, зъ табору, котрому найбільше залежить на замаскованю дійсного положенія Русинѣвъ галичанѣхъ. Дописувателъ важе:

"Въ часті сегоднѣшній сесіи соймовой послы рускій при вѣдѣхъ нагодахъ, а навѣть і въ формѣ інтерпеляції до правительства, выступали збъ замѣтомъ, мовъ-бы теперъ вступувала явсь неприязна Русинамъ система правительственная. Мимо того, що правительство

заперечило въ способѣ рѣшувачіи тому замѣтові і то не лише взагалѣ, але і що-до поодинокѣхъ наведенихъ фактовъ яко символативъ японсь системѣ, то замѣты нѣз стороны Русинѣвъ не уможливили. Протѣмъ, що на послѣдѣмъ засѣданю сесіи соймовой піднесено того рода обжалованье і то въ формѣ, котра не давала правительству нагоды бдповѣсти. Ключъ рускій вийсь именно інтерпеляцію, въ котрій сказано, мовъ-то ц. к. староста коломыйскій, приймаючи представлення, сказавъ до одного зъ адвокатѣвъ коломыйскѣхъ, щоби при слѣдующихъ выборахъ до рады мѣсонъ выбрано всѣхъ можливѣхъ кандидатѣвъ, тільки не Русинѣвъ. Одновѣдъ, котрому правительство тогдѣ не могло дати, послѣдувала теперъ въ нашій дорожѣ. Згаданий адвокатъ коломыйскій заперечивъ именно сей фактъ въ письмѣ до двенишнѣхъ львовскѣхъ, а бдтаетъ въ письмѣ до намістництва у Львові. Въ письмахъ тыхъ называє бнз розборъ зъ старостою простою выгадкою. І въ того выводитъ ясно — кбичать дописувателъ — якъ безосновнымъ суть замѣты Русинѣвъ що-до істнованія японсь имъ неприязной системѣ."

Що-жъ сказати намъ до тыхъ слѣдъ дописувателя львовского, помѣщеннѣхъ до того же і въ урядовій Gazet-ѣ Lwowsk-бій зъ дня 9 н. ст. грудня с. р.? Признати ему правды не можемо, бо чей-же весь свѣтъ знає:

1) Що правительственный комисарь соймовый не збвѣвъ поодинокѣхъ въ інтерпеляції рускихъ послѣдъ наведенихъ фактовъ, а бдославъ Русинѣвъ голословно до основнѣхъ законѣвъ державнѣхъ. Одатъ мусимо сконстатувати.

2) Що навѣть і згаданий адвокатъ коломыйскій (жидъ д-ръ Мильграмъ) въ письмахъ своихъ до двенишнѣхъ львовскѣхъ не заперечивъ, що нежѣ намъ а ц. к. старостою коломыйскимъ, п. Менсевичемъ, не було розмовы на тематъ выборовъ до рады мѣста Коломыжъ. Въ письмѣ своемъ до Kurjer-a Lwowsk-аже д-ръ Мильграмъ якъ найвыразнѣйше: „Вже стоячи на порозѣ, нагадавъ я (п. старостѣ) о живій і незвычайній агитації передъвыборчій до рады мѣсонъ въ Коломыжѣ і заявивъ, що було-бы кривдою для членѣн и людности руской въ Коломыжѣ, наколи-бы въ наслѣдокъ рѣзнихъ элементѣвъ позбавлено єя правної репрезентації въ радѣ мѣскій.“ Була про-те межѣ д-ромъ Мильграмомъ а старостою коломыйскимъ рѣчь про выборы до рады мѣсонъ въ Коломыжѣ і говорено о тмъ, що хтось хоче Русинѣвъ выперти радикально зъ репрезентації мѣсонъ. А єсли — якъ каже п. Мильграмъ — староста навѣть бдповѣвъ ему, що „хочъ Полякъ, знає языкъ рускій і сиріанъ Русинамъ, якъ взагалѣ всѣмъ льовлянымъ элементамъ въ краю“, то, — о

скільки мы понформовані о ходѣ приготувань до выборовъ мѣсонѣхъ въ Коломыжѣ, — уже і стало видко, якого рода льовляныхъ Русинѣвъ партія Візельберга (а она тѣшитсь протекцію деякихъ єврей) гадає ввести до нової рады, взявши до комитету пп. Бѣлхарского і Корженевича (редактора бл. п. Swifta), обохъ, що свого часу засѣдали въ тѣй радѣ, котра вѣдомо якъ господарувала!

Дописувателъ львовскій до Pol. Corr. розбѣшовъ про те зъ правдою въ обохъ тыхъ случаяхъ, а наколи намѣренємъ єго було затерти вражнѣе інтерпеляції послѣдъ рускихъ, то до успѣху не можемо єму пожелати.

Рѣвночасно майже появилася въ Pester-Lloyd-ѣ корреспонденція якогось Поляка підъ заг. Eine polnische Stimme, котра зновъ передъ публикою мадарскою хоче представити безосновнѣсть жалѣвъ Русинѣвъ галичанѣхъ на нѣхъ невідбратне положенне національно-политичне. Але сей корреспондентъ взявся до дѣла зручнѣйше: бдблестивъсь упередъ Мадарамъ, а потѣмъ гейже на Русинѣвъ!

„Поляки — пише авторъ дописи — не мають ніякого інтересу валити кабинетъ Таффе-Дунавскій. Якъ довго одна третина нинѣшної бдблестнѣсть єсть польскою, Мадары не потребують боїтись анти-угорской тактики делегації, тымъ бдльше, що інтересы польскій і мадарскій на тоцѣ политики заграничної суть ідентичні. Подбно, якъ король Владиславъ 1444 р. борова въ оборонѣ Славянъ противъ Туркѣвъ на чолѣ угорского і польского войска, такъ і нинѣ Мадары і Поляки, коли того буде треба, будуть боротись противъ ничого ворога полудневныхъ Славянъ. Полякѣвъ не вольно ставити въ одной лнвѣ зъ Славянами взагалѣ, бо Поляки мають ничу исторію, ничу минувшѣсть, тожъ бравѣ ихъ въ гуртѣ зъ Славянами єсть подекуды только licentia poetica.

„Що-до бдшоєя Полякѣвъ до Русинѣвъ — пише далше корреспондентъ — Полякъ, — то Мадары мають понятіє невѣрно, вироблене на основѣ тенденційныхъ і фальшнѣхъ голосьвъ прасы нѣмцевъ. Все, що говоритьсь і пишєсь о угнетѣ Русинѣвъ Поляками, єсть просто байкою. Русини, щѣ передъ сорокъ лѣтами, були тільки верстою хлопѣвъ (?), доперва въ останнѣхъ десятикахъ лѣтъ вытворили малу громаду урядникѣвъ судовыхъ, адвокатѣвъ і учителѣвъ. Чого-жъ хотѣть бднать? чи мѣсто имъ сотворити рускій университетъ? Краковскій университетъ стоить бдъ вѣкъ, львовскій ставъ за часѣвъ Юсефа II, руского университету ніколи не було (?) і нема. Въ Россіи языкъ рускій позбавлений всѣхъ правъ а за незачинну вже концесію уважають панслависты, єсли якому рускому товариству драматичному бдъ часу до часу познѣлять грати мовою рускою. Натомѣсть у насъ, въ львовскѣхъ университетахъ, выкладаються найважнѣйші предмети для Русинѣвъ

по руски. (Прим. Ред. Нема навѣть катедры руской исторіи!) Бдблша часть шкѣль народнѣхъ має выкладовый языкъ рускій (Прим. Ред. На папері!), а не бракъ такожъ і гимназій (?) зъ тымъ языкомъ выкладовымъ. Натомѣсть 10 миліонѣвъ Полякѣвъ въ царствѣ не мають анѣ одного польского университету, анѣ одной польской гимназій, анѣ одной польской школы народної. (Прим. Ред. Та і Русини бодай поки-що тамъ того всего не мають, отже то не аргументъ. Але въ конституційній Австрій кожѣ народнѣсть повинна мати!) А кому-жъ то Русини завдають, якъ не польскимъ посланцѣмъ, коли въ р. 1848 послы рускій, подбно якъ пбзнѣйше за Шмерлинга стояли по сторонѣ абсолютизму і реакції, а мы якъ тогдѣ такъ і пбзнѣйше боролись въ оборонѣ свободѣ, якихъ нинѣ Русини надѣвають (!), щоби выдати на насъ клеветы (!). (Прим. Ред. Зъ всякомъ реакції поступовій Поляки зовѣсь не встыдѣлись користати для себе бдльше якъ Русини, а нинѣ Поляки самі перейшли въ реакціонеры, а Русини борються за свободу!) Чи въ тавихъ бдшоєнахъ — пытає подъ конецъ корреспондентъ, — було-бы рѣчею доброю, щоби мы доуваились зъ рускихъ округѣвъ выборчихъ, поляшаючи заступництво ихъ людѣмъ, котрыхъ уважаємо за невідбнѣхъ до управы краю і обороны інтересѣвъ Галичанѣхъ. (Прим. Ред. Авторъ певно хотѣвъ сказати: польской шляхты?) Центристична праса доматова (?), щоби въ Галичинѣ зъ рускихъ округѣвъ выборчихъ выбрано рускихъ селянъ (?), але въ нѣмецкихъ провинціяхъ, н. пр. въ высшій і низшій Австрій, борєсь противъ подобної тенденції. Чи вы, Мадары, уважаєте за добре, щоби кандидаты-Мадары, маючі шансы выбору въ славянскѣхъ або румунскѣхъ округѣвъ выборчихъ, зрѣквсь кандидатуры на те, щоби вступити до сойму тамошного хлѣпа або небезпечного чи шкѣдливого агитатора противъ вашонъ идѣй державної? (Прим. Ред. Сей геніальнѣйшій восклицанѣхъ нехай павъ Полякъ заадресує до пана Бисмарка, щоби такъ само взявъ собі єго до серця въ бдшоєню до польскихъ округѣвъ выборчихъ въ Познаньщичинѣ!!!)

Львовскій Dziennik Polski не може знайти слѣдъ вдоволенія зъ той дописи въ Pester Lloyd-ѣ, і мы не дивуємось. Нічого нема такъ много польскому патріотичному, якъ почути, що бнз разомъ зъ Мадаромъ буде бити втога; що Поляки щось ничого, вышого, якъ другі Славяне; наконецъ, що Русинамъ нѣчо не належитьсь въ Галичинѣ і въ тавѣмъ случаю польскій патріотичнѣхъ буде зсылатись навѣть на примѣръ Катковыхъ і Бисмаркѣвъ. Hilf, was helfen kann! Той же Dziennik Polski у вступі до дописи въ Pester Lloyd-ѣ говорить навѣть о obronie Polaków przed napadami Rusinów, хочъ, важе, „уже бдъ довгихъ лѣтъ Поляки напружують всѣ свои силы, щоби не только вдоволяти справедливимъ жаганямъ Русинѣвъ, але навѣть, щоби выпередити ихъ жаганя“. (Dziennik Polski мабуть що-до того послѣднього мавъ

Русинѣвъ галицькій на выставѣ парискої 1889 р.

І. Изъ Львова до Парижа.

Выстава париска, тай париска выставка! вежа Айфля тай вежа 300-метрова! — отсе слова, що бдъ спорого руского року, хочъ выставка вже і замкнена бдъ мѣсяця, бдгомовують все ще по часописахъ, та що ихъ все ще можна почути бдъ людей образованѣхъ; тожъ не дивно, що і мене зббראה була охота побачити сию величаву выставу і се осьме чудо свѣта; але-жъ дивнымъ може выдѣстись, чому такъ пбзно выбираюсь описати сию выставу. Пбзно або не пбзно, се залежить бдъ рѣзнихъ обставинъ; разъ тому, що ще не цѣлкомъ притихли рѣзнодорожнѣхъ згадки про ню, бо ось примѣромъ же вчерашне число париского Figar-a, що бувъ неначе урядовою газетою выставки, мѣжъ нишами приносѣть звѣстку, що гарна 19-лѣтна доня батька 300-метрової вежѣ заручилася зъ якимсь дуже знатнымъ секретаремъ амбасады заграничної; такожъ і тоє треба звѣстити, що докладный і всесторонній описъ минувшой выставки доперва выдѣстѣть по дав нарочне выдѣвництво п. т. L'Exposition de Paris 1889; выдѣвництво тоє обнимати ме 80 зшитѣвъ зъ всякимъ иллюстраціямъ, і зо шпатъ по 1/2 франка на мѣсяць въ Парижѣ; бо признаєсь отверто, що не хочу належати до тыхъ Соломоновѣхъ малыхъ і великихъ, що то удають, що Богъ знає якъ перестудіювали выставу, наколи єя хочъ-бы і кбдѣначати разѣвъ бачили. Тамъ було всего такъ багачко, що ажъ голова крутилась при орієнтованю-єя; до того така величавѣсть і така рѣзнодорожнѣхъ перенесеня зъ пайдальшихъ кбднѣвъ свѣта на поле Марса, на пляцъ Інавалдѣвъ, на Трокадеро і майданъ Орсея, що справдѣ мусѣвъ бы чужинець мати голову якъ стодола

замѣжного подбѣлского газды, абы все тоє тамъ на мѣсяць мѣгъ бувъ вучачи. Доперва обѣла і звѣдѣла, коли порѣвняєсь свои записки зъ иллюстрованымъ описамъ, много рѣчей арозумѣєсь належати.

Ба, а Парижъ самъ що? Ча-жъ не прачинаєсь бдъ до обаламученя того, що єго вперве бачити? Ча не подає бдъ только цѣкавыхъ рѣчей і велима поучаючихъ, що ихъ нѣяково поманута? На все тоє треба і часу і мѣсяця; а де-жъ було взяти особливо сего послѣднього, коли і п. А. К. описувавъ свою цѣкаву подорожъ, а В. въ С. розпочавъ нову серію такъ цѣкавихъ рѣднѣхъ записокъ хроникарскихъ; остаточно безперечно кождій читателъ бувъ цѣкавѣйшій перечитати автентичній бесѣды нашихъ послѣдъ соймовыхъ, тыхъ крѣпкихъ поборникѣвъ нашої долѣ-недолѣ, якъ якѣсь тамъ згадки про чудасіи парискій, котрі не одєтъ Русинѣ-Українцѣвъ звѣдувать, божѣ пречѣнь не і першій звѣдувать Парижъ та Францію. Такожъ уже „Старый воякъ“ Анто́на Могилянського умѣвъ дотепно розповѣдати дещо і про Францію саму і про „прейзентъ“ (се значить только, що по напому „Іванова хата“) а вже-жъ далеко частѣйше бдъ насъ звѣдують Францію зъ єя столицю нашѣ браты Украинцѣвъ, позаякъ у нихъ вправа і знакомѣсть языка французского на тѣмъ степенѣ, що у насъ языка нѣмецкого, а бдъ що бдѣ, нѣкому не радѣвъ-бымъ звѣдувати янѣйсъ край безъ знакомѣсть языка. Такожъ зъ Русинѣвъ галичанѣхъ не і першій бувъ на выставѣ; о скѣлько я вже знаю, була єя самого Львова пп. д-ръ Бл. К. Н. К. і Недолєвъ; бувъ і д-ръ К. зъ П. і ще о днѣхъ п. проф. зъ Б., котрого неємѣлаю суды зачисляю, бо побююєсь, абы за тоє на мене не зачѣвѣваєсь, згадувано въ „Дѣлѣ“, що бувъ же кѣйсь п. Л. зъ Л., але я єго не бачивъ. Декотрі зъ тыхъ панѣвъ подавали або подають бдѣ короткій бдѣ довшій згадки чѣ то о подорожѣ чѣ о самѣй выставѣ. Тожъ и я хочу

подѣлитись зъ нашими читателями а може і читателями, наколи зовлатѣ, бодай же зъ найважнѣйшими вражнѣями, якій бдшоєньє такъ въ часѣ подорожѣ, якъ особливо зъ самѣи выставки, а наколи-бы мѣсяця же выстало, то радѣ-бымъ бодѣвъ въ частнѣй згадати дещо і про самъ Парижъ, а може і про Парижанъ, наколи ласка прочатѣя. Мавєсь розумѣти, о скѣлько се менѣ удаєтсьє, позаякъ, признаєсь отверто, я грекоєскій і булѣбѣдъ же нѣ-кожѣ въ житю не дѣписувавъ до газетъ. Выбѣраючись въ такъ далеку дорогу та до того въ роля корреспондента, все одно чѣ урядового чѣ приватного, хочъ безъ потрібнѣн до того легѣтиматіа, котра була-бы менѣ може дала яку таку пблгу, бо се край, въ котрѣмъ корреспондентѣвъ сторонѣнѣхъ вѣдѣма поважати, хотѣвъ я вправдѣ взяти деякі „наставленія“ бдъ деякихъ людей, що вже вызначились на тѣмъ полі. Передѣвѣмъ мавъ я на радѣхъ п. Недолєва; але сей турѣтъ такъ яєсь потайкомъ безъ мѣен вѣдомости выбравєсь въ дорогу що і въ самѣмъ Парижѣ не найшовъ ємѣ єго, пропавъ, якъ въ мѣшку макове зерно; мавѣ-ємъ далше на примѣтѣхъ созѣстного Вашего корреспондента „турецкого“, позаякъ насъ вяжуть деякі бдшоєньє, ще дєсь зъ передъ 20 лѣтъ; але що се вже дуже давній часъ і може пбйшли въ непамять, особливо-жъ тому, що годѣ менѣ було завертати у нашу галицѣу Туреччину, тожъ гадавѣ-ємъ удалтсьє до п. В. зъ С., що такъ вѣрно описує хроникѣ семинарскій Львова і Перемышля. Се справдѣ талѣвъ исторично хроникарскій, п. В. зъ С. бувъ-бы дѣйстно довѣе далеко на полі до слѣдѣвъ историчныхъ, якъ-бы бувъ мавъ до того поле; а такъ дакувати єму і за тоє, що спѣасъ бдѣ нехлѣбомъ заглядѣвъ неодиу подѣю, що колись придаєтсьє до оцѣнки нашої исторіи цивилизації; отже якъ кажу вѣдає сего вашого феєлѣтовиста була-бы менѣ дуже придаласъ; такъ що-жъ, коли сей нашъ чомусь сторонитѣ

бдѣ мене, і тому то не мѣгъ-ємъ передъ нимъ вывѣсти мого секретного плану. На лихо і мѣй давній приятель Корнило, що то справдѣ такъ містерно описавъ свою подорожъ по Італіи і памятникѣ Риму, дєсь такъ засиривєсь, що годѣ було єго бдѣтитѣсь, єго то удаєне черо, а ще бдльше єго велика знакомѣсть штукѣвъ булѣсь-бы менѣ дуже прѣдѣлєсь чи то въ мѣйхъ вандрѣвцѣхъ по Монахѣхъ, Празѣ, Версалю, Люврѣ парискомѣхъ, чи то по самѣй выставѣ, особливо єи бддѣлу штукѣвъ красныхъ, що по гали машинахъ найбільшю займають просторѣвъ. Такъ не оставєсь менѣ только мѣй однокій теперѣшнѣйшій приятель п. Юмбо, що такъ живо і такъ вѣрно не то що переводитъ але і самъ пише вершѣ рѣзнодорожнѣхъ, особливо дотепній, отъ пр. поѣбного Фредра, бо і самъ вызначуєсь непослѣднѣмъ дотепомъ; крѣмъ того мавъ великій даръ наслѣдувати і дослѣджувати всякі примѣхъ людскѣхъ, а така вѣда єсть якъ-разъ дуже потрібна, якъ то бачимо у автора „Пригодъ Николая Досвѣдчинского“, що тожъ само ще дєсь мабуть передъ 100 лѣтами а що найменше зъ початкомъ сего столѣтя подорожувавъ по Франції, розмакувавєсь по Парижѣ. Але якъ на бдѣ і сего п. Юмбо годѣ було дѣпроситѣсь о яку таку лекцію журналиста; ніколи не мавъ часу, усе щось пише тай пише; тымъ жежъ то при недостатѣхъ всякихъ вѣзбѣвокъ складати-му всякій мон пригоды і примѣты, якъ самъ аможу та якъ самъ научивєсь; а все-жъ така прошу менѣ прѣстити і сєв і тоє, бо ту только натовпилось найрѣзнодорожнѣйшихъ предметѣвъ, дуже часто найчуднѣйшихъ, що навѣть не знати, бдѣ чого розпочати.

(Дальше буде.)

на гадці патернать Змартыхстандцях та реформу Васильяна Бауитами.)

Що тенденцію обох вище наведених кореспонденцій до офіційних дневників Долятавщини в Залатавщини єсть — ослабити вражньє інтерпретаций руских послбв, се ясно як на долоня. Інтерпретация та захитала систему станицьков и их приватлвв, отже треба уживати всяких средств, чтобы вагу тон інтерпретаций як найбільше уменшити. Чи се удасться? на те годі дати відповіди. Але що, коли-б удалося, зовсім не вишло-б на користь краю и держави, — се вже рвч певна.

Перегляд часописей.

[Сказ о польских и русских послбх в соймъ Крайю інтерпретаций руских послбв.]

Краковскій Сказ помістивъ въ ч. 283 дописъ Z rod wschodnich Karpát (Słownik po sejmie), въ котрій выступає вже не тільки против руских послбв а и не только противъ лівчан, але и противъ всьхъ тихъ послбв соймовыхъ, котри не держали безусловно зъ станицьками и зъ правительствомъ а коли-небудь голосували однаково зъ Русинами. Дописуватель Сказ-у закидає тимъ посламъ вершучість, мягкість и называє ихъ промачно „не ляхами людми“. Межи ними такъ пише о нихъ:

„Болесно глядѣти, якъ ти „не лхй людѣ“ ча то зъ лівчанъ, ча безъ краси, ча зъ краскою блбдою (то менѣ одно), лутчѣсь зъ членами руского клубу, а бдѣвши мнѣ побѣду надъ такъ званою „партією правительственною“, тѣматѣя и триумфують; ча се патріотично, нехай имъ бдповѣсть со- вѣсть.

Андрій Потоцкій, коронный обзний въ р. 1659, пише въ Украини до короля о ко- закахъ: „Правда, що у нихъ то єсть най- вышій розумъ политичный, чтобы не буги- анѣ підъ В. Корол. Милостію анѣ підъ ца- ремъ; она надѣются сего дѣлавати, звѣдаючи и страхуци В. Корол. Милбсть царемъ, а царя Вел. Корол. Милостію.“

Вправдѣ нянѣ В. Кор. Милостя страши- ти вже не можуть, бо єи нема, але за те страшуть насъ и страшуть правительствѣ, мовѣ-бъ зъ причини мнѣного пересѣдованя не могли удержати въ рукахъ лѣнцѣности селского народу. Рускій хлопцъ каже: „Добре дурити, коли приступає“, але и мы имъ на то бдповѣмо такожъ хлопского послова- цю: „Не здуриши антиара шавдвасеромъ“, и справдѣ цѣле тов przewodysto мнѣмъхъ zastupnykow руского вароду то єсть одна сума фальшива гра; хто ѣи виненъ? безпре- чно давнѣ зъ 48 року правительство въ першбмъ рядѣ, а въ другбмъ рядѣ наша на- вѣнность, наша добродѣнность, може и наша политикоманія. Мы мешканцѣ входу, котри щодня зъ тимъ народомъ стѣкаємося, зна- ємо, що простый розумъ, що утѣвѣсть того народу може улагне підъ назоромъ агита- цій тихъ панбв, але она далека бдъ невя- ности до насъ и бдъ пересѣдченя, будто- бъ его хто угнетавъ або пересѣдчувавъ. И тутъ признаѣти треба, що и мы на входу дозрѣли и поступили бдъ тридцѣти лѣтъ мно- го, що бднѣшеня двора зъ громадою сулѣ лѣпшій, якъ були тому лѣтъ 25 назады, за- вѣдаючи почуту горожанскихъ обовязѣвъ въ насъ самихъ и пожертвованю нашихъ жѣ- нокъ, котри спѣвають до хаты зъ помощію тамъ, де треба, и любовію ближнего, твер- дою и незломною, будують дорога и мосты черезъ пропасти, якъ рокъ 48 и ворота нашѣ межи тымъ народомъ а дворянъ соот- ворили и бажають сотворити. Свѣтло сказавъ достойный прѣсѣдъ польского „кола“: „Отче после, твою рѣчию христѣянська любовь, твоимъ обовязкомъ простувати кривій доро- ги, если сулѣ — и если маешь совѣсть сви- щенника“, а отецъ посолъ мовчавъ на те якъ грбѣ, бо така єсть сѣла беззвѣдливѣй прав- ды. Але нехай вольно буде запатати, ча зъ тымъ, до вострыхъ прѣсѣдъ польского „кола“ такъ оббавяєся, годѣтѣся вѣзати и лѣчити противъ послбв, хотѣ-бъ найбільше розвя- чѣ-сѣя въ поглядѣхъ? Коли посолъ Боб- жиньскій, генеральный справоздѣецъ будже- ту, зъ трибуны, въ имени своего кружка, давъ досадну бдправу рускій фракціи, кот- ра заканула правбй сторожѣ палаты, що о- на Русинамъ вѣйблѣше ворожа, а въ бдпо- вѣди на то посолъ Романчукъ сказавъ, що его заидѣ на бдновѣтѣ до краковскихъ послбв, хѣба що она самѣ чувствуются бе взглядами полечничками правительства — провинный смѣхъ и злоствий потакуваня вторували словамъ п. Романчука, и п. Бобжи- нскій крутився доволѣ, якъ-бъ на нихъ бдпо- вѣсти, ажъ наконецъ занехавъ; алежъ таки бѣ еще не єсть святой, чтобы зъ него усмѣхну- тѣся було ажъ противъ совѣста!...

Старейшій Сказ вже видко на дитинячій розумъ сходѣти, коли такую дробницю, якъ провинный смѣхъ декотрыхъ польскихъ послбв на бдправу, дану рускимъ по- сломъ одному зъ головныхъ проводирѣвъ станицьковъ, такъ собѣ бере до сердца! Правда, п. Бобжиньскому и вышнимъ станицькамъ допе- кає дуже слова п. Романчука, и п. Бобжи- нскій крутився доволѣ, якъ-бъ на нихъ бдпо- вѣсти, ажъ наконецъ занехавъ; алежъ таки бѣ еще не єсть святой, чтобы зъ него усмѣхну- тѣся було ажъ противъ совѣста!...

Петербургскій Край въ передостатнбмъ (46) н-рѣ такъ пише о интерпретаций рускихъ послбв въ галицкбмъ соймѣ:

„Однѣ зъ нашихъ предплативнбвъ за- пытує, хто бѣвѣсь въ бѣжурѣ, чи интер- претация, подѣсячѣ фатигу господаря въ Острова до wysokości сирѣвъ засадничѣхъ зъ парламентарной трибуны, чи правитель- ственный комисаръ, зъ повною повагой лег- кодушностію бдсѣлаючи ихъ до конститу- цій? Однбвѣ знаходимо въ лѣстѣ нашего дописувателя, котрый признає вѣнованье многихъ фаталашокъ помѣжа точками ин- терпретаций, але стверджує заравомъ такъ поважѣй, якъ справу безбѣдстваного ареш- тованя кблѣшковъ литербвѣ рускихъ и польскихъ [?] у Львовѣ, або непоковнѣ въ Дрогобичи молодежи за фальшиву деклѣра- цію о шпѣгунствѣ, або вѣбѣи мученѣе обывательѣвъ [?] въ Городенцѣ въ часѣ вы- борбвѣ, и т. в. Факты того роду надто вы- равно вхѣдѣть въ область насилуваня свобо- ды совѣсти, правъ обывательскихъ и поли- тичныхъ, запероченныхъ конституцію, чтобы годилося ихъ збѣти, хотѣбы тблѣко на- разѣ, простымъ запероченьемъ систематичности або бдославьемъ до буквы права. Або нале- жало бдъ разу бдповѣсти на каждый пода- ный фактъ подробно, або зовѣсьмъ вздержѣ- тѣся зъ бдповѣдѣю, ажъ скончѣлюєся и про- вѣритѣся вѣдомѣсть о тѣхъ фактахъ. Такъ интерпретация о систематичности въ насилу- ваню правъ була выведена зъ фактбв. На- лежало отже фактамъ бдповѣсти и стверди- ти ихъ або заперечити, а въ стверженію выказати принадлежѣу чи дѣйствѣу система- тичности.“

Редакция Край-у, видко, не зрозумѣла до- бре интерпретаций рускихъ послбв. Коли тамъ в мѣше важнѣй факты сулѣ поданѣ, то для иллюстраціи системы, въ доказъ, що на вськбмъ поли видко систему. Интерпретациямъ очевидно не ходило о кблѣка або о кблѣканѣцѣ фак- товѣ, але о вѣнованье цѣлой системы. Зрѣш- то зъ властивыхъ „фаталашокъ“ тамъ нема, бо н. пр. поклонѣние до старѣства господаря зъ Острова за те, що пѣсь его винуєся на жа- дарма, о чбмъ Край зъ мѣловѣженьемъ згадує, наступило въ самѣй Великодѣй святы, отже не о „фатигу“ сѣлянѣна тутъ ходило, але о не- пошанованье такъ урочного святы задылѣ такъ малѣи дробницѣ. — Дописуватель Край-у называє интерпретацию п. Романчука „наибблѣ- ше характернѣчною и дразливою“, а спра- вѣданье комисіи шѣблѣной о вѣнесенѣхъ п. Ро- манчука „дуже займающимъ“.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Старомѣского повѣту.

[Спекуляция солью. — Жидовскій промыселъ. — Страш- ный недостатокъ пашѣ.]

Кблѣка гбрскѣхъ сѣлъ, наибблѣше бддѣ- леныхъ бдъ Старого-мѣста, якъ Быстре, Га- лбѣка, Грозовѣа, Мпанецъ, Плоске и другѣ, терпѣють дуже черезъ се, что не могутъ въ достаточной кблѣкости дѣстати соли. Зъ Бы- строго єсть чѣтири мѣлѣ до Старого-мѣста, а зъ Мпанца, Грозовѣа и др. надѣ три мѣлѣ. Люде зъ тѣхъ сѣлъ ходѣть за орудками, на торги и ярмарки до Лютовиска и Устрѣвѣ. Устрѣвѣ засѣли при головѣй дорожѣ, що веде до Угорѣ; єсть тамъ такожъ стация держав- нѣи зѣлѣзничѣ, а черезъ те и оборѣтъ значно улѣхненѣй. Устрѣвѣй жиды привозѣть солѣ зъ Лѣцкого, и тѣхъ, що заосмотрѣлись церти- фѣкатомъ лѣської рады повѣтѣвой, продають топку соли по 10 кр., а не маючи того-жъ по 12 кр. Однакожъ люде зъ поставленыхъ въ горѣ сѣлъ нѣякимъ чыномъ не дѣстануть соли по 10 кр. за грошѣ. Коли прийдѣ який чѣло- вѣкъ и зажадає соли, то явѣи, пбзнавши его по одежѣ (коло самыхъ Устрѣвѣхъ значно бд- мѣнно носѣтьсѣя), бдсѣлає до Тѣблѣвѣнцѣ. Зна- чѣтѣся: иди три мѣлѣ до Тѣблѣвѣнцѣ, зѣвѣть собѣ цѣлый день, та принесѣшь одну, або най- и кблѣка топковъ соли! Тѣблѣвѣнцѣ сѣло, тамъ бблѣше нѣчого не дѣстане, то чи оплатѣтѣся такъ далека дорога за-дѣла самой соли? Прав- да, впередъ розвѣзѣть жидъ зъ Тѣблѣвѣнцѣ солѣ по сѣлахъ, та сѣловѣй жиды его бдганяли, что мовѣ-то цѣлу имъ интересъ. И она дер- жать деколи солѣ, але продають по 14, 15, 16 кр. Навѣтъ люде зъ лѣської повѣту не дѣстануть тблѣко соли, кблѣко бы хотѣли; жадаючи дѣстане хѣба одну топку, а рѣдко двѣ. Се вже и є вѣдна зъ причинѣ, чѣму нашѣ люде такъ часто бѣжѣть до мѣста. Нема чѣмъ посолѣти, — треба ити по солѣ. Въ Мпанца оповѣдають собѣ такѣ: Пришѣвъ чѣловѣкъ до хѣжѣ та заставѣ лѣшь дѣти. — „А де отецъ?“ пытаєся дѣтѣй — „Пбшли глядѣти мас- ности (соли) до тулѣстѣи“ бдѣвѣли дѣти.

Однакъ, якъ не можна соли дѣстати за грошѣ, такъ зовѣтъ легко добути єи за яйця. Берѣ, кблѣко хочѣ, давай хотѣ и кблѣкадѣсѣтѣ кбпѣ, а за всѣ вымѣнѣе соли. Въ тѣмъ очевѣд- ный подобѣний змыєсъ явѣи. Разъ, масъ очувѣ- на соли, а другѣ, яйца бере по цѣвѣ мѣсѣдѣ- вѣй, а бдославѣи до бблѣшого гуртбѣнѣка, хотѣ-бъ до Перѣмѣшля, бере залѣату пбѣла тамѣшнихъ цѣвѣ. Зъ бдѣи иде, что нашѣ сѣ- лѣнѣхъ хѣба на Великодѣе зѣвѣтъ яйце, аму- шенный складѣти для Нѣмѣцѣвъ, Англичанъ и другѣхъ лѣнѣвѣдѣвъ, бо жадѣть соли, а явѣи на тѣмъ добре выходѣть. До того треба до- дѣти, что жиды зѣсѣоблѣють солѣ зъ верха и зъ спѣду. Рѣдко коли можна подѣбѣти на топцѣ на верхѣ бдтѣсѣкъ, а зъ спѣду прѣскорѣнку. Се вже причинѣно до жидѣвского приходу.

Коли зажадати у жидѣ соли, не даєтѣ єи, а заставляєся тымъ, что пбсѣлавъ кблѣка єфѣр до Лѣцкого, а соли не даѣ, черезъ что бѣи масъ велику стрѣту. Неразѣ ажъ вровѣ бурѣтѣся, коли дивѣшѣи, якъ жидъ выгнѣчує сѣ- лѣнѣна зъ своихъ будѣи и ганѣбѣтъ его послѣд- нѣми словами тому, что той просѣтъ его о топку соли. Прѣстѣвѣи и ароѣанція — се го-

ловнѣй прѣкметы єврейского племѣни, а де єврей знає, что его чѣловѣкъ потребує, тамъ тѣхъ хѣбы не маѣтъ гранѣцѣ, что до доказѣмъ у насъ рбнѣй прѣкѣлѣчки по складахъ соли и по траѣкахъ.

Властѣтель складбвѣ заосмотрѣнѣй церги- фѣкатомъ рады повѣтѣвой скорѣе дѣстануть соли на жупѣ, и мабѣтъ чи не тамѣе, а за те платѣть радѣмъ повѣтѣвымъ якуєсѣ часть зы- ску пбѣла умѣвы. Пытаєся разѣ люде зъ Мпанца секретарѣ въ Старбѣмъ-мѣстѣ, Руднѣ- цѣко, чи не дѣстанѣ-бъ цертифѣкату зъ рады повѣтѣвой на пббѣрѣ соли на жупѣ въ Лѣц- кбмѣ. Секретарѣ одно и другѣ заперечѣвъ. Зъ Лѣцкого не можна братѣ, бо Старѣ-мѣсто на- лежѣтъ до Дрогобичѣ, а цертифѣкату не дѣ- стануть, бо на ихъ сѣло и сѣвѣдѣй дѣставѣ жидъ зъ Тѣблѣвѣнцѣ. Зъ сѣго видѣи, что на- шѣмъ сѣлѣнамъ робѣтъ, хто не хоче, трудно- єи въ набуваню соли, а однакъ она конѣе потрібѣна и для чѣловѣка и для худбѣны, а зъ авѣстрѣйскихъ краѣвъ Галичѣна може най- богѣтѣша въ покладахъ соли.

Щобы лѣху зарадѣти и набуванье соли для лѣлѣи улѣхнѣти, була бѣ, видѣтѣся най- простѣа дорога подавати зъ кожѣго сѣла пе- тѣцѣи до сойма на руки рускихъ послбв въ тѣмъ напрямѣ: Выє соймѣ зѣвѣтъ вѣзѣтѣи ц. к. правительство, чтобы товѣжъ покѣло од- накову цѣву соли 9 кр. за топку и заведѣо правѣтѣвѣнѣйскѣй складѣи, якъ прим. траѣкиа тѣтѣну, де бы въ кожѣмъ мѣсѣцѣ можна по- тѣи цѣвѣ дѣстати соли. Рускій послѣ, якъ мож- на вносѣти зъ ихъ дѣтѣсѣрѣшного поступѣва- нѣя, певно не занѣдбають такъ жизненѣу сѣра- ву для нашего народу, а кожѣй нѣи собѣ зѣтѣмѣтъ: „Пукѣйте, а отворѣтъ намъ!“

Въ многихъ сѣлахъ старо-мѣского, а ще въ бблѣше сѣлахъ турчаньского повѣту но- сѣтъ жѣнѣи малѣовѣнѣи або дамѣи (сѣбѣи- нѣцѣ) зъ полотѣна власного вырѣбу. При кровѣй кусѣнѣи полотѣна, зѣванѣй полѣи або пѣвѣи, несѣтъ до сѣвѣдѣного мѣстѣчка малѣовѣи до малѣарѣ. Такѣми малѣарѣми сулѣ выключѣно жиды. Маѣють они до той работы готовѣй до- щѣчки зъ рѣзѣвою, намазѣують ихъ єфарбѣи и бдѣвѣвають на полотнѣ. За кожѣу малѣовѣнку бере жидъ 40 кр., а коли зайдѣ въ сѣло, то ще кожѣа нѣвѣста даєтъ булѣ, чи чѣго инѣшо- го. Жидъ наймѣє єфѣру, наложѣтъ кблѣка кор- цѣвъ булѣ, а въ кишѣню схѣвѣтъ кблѣкадѣсѣтъ злѣ, и ѣде доволѣный домбѣвъ. Яѣи се добрый интересъ, можна пбзнѣти зъ того, что въ мно- гѣхъ сѣлахъ не носѣтъ нашихъ сѣбѣнѣцѣ, хѣба тѣи малѣовѣнѣи. Правда, въ кблѣкохъ гбрскѣхъ сѣлахъ старо мѣского повѣту носѣтъ бдъ свя- та, деколи и бдѣ зѣмѣна такъ зѣванѣй „шорцѣ“, але не всѣ, хѣба замѣжѣнѣишѣ. Лѣдѣтъ ихъ зъ прѣжѣи и чѣрѣнѣи вѣвѣи. Основѣю прѣжѣа, пбт- канѣемъ вѣвна, черезъ что маѣють они бронзо- ву краску, а долѣмъ иде на околѣ кблѣкадѣ- лѣвѣй шляпѣкъ зъ бѣлѣи вѣвѣи. До шѣденѣго ношенѣа берутъ выключѣно малѣовѣнѣи.

Межи тутѣшными людьми чѣтѣи голоса: „Якѣ то грошѣ зарѣбѣа жидѣ! не мбѣ-бъ хто зъ людеи зѣтѣтѣсь до того?“ Та годѣ бра- тѣсь, бо нѣхѣто не умѣє єфарбѣи прѣлѣдѣти, не знаѣтъ, де бы єи дѣставѣ? Не знаѣють такожѣ, де можна бы роздобѣти дощѣкѣ зъ дѣсенѣми. Кѣли-бъ хто знаѣвъ що за се и написѣвъ въ „Дѣлѣ“ поучѣнѣе, аровѣнѣ-бъ вѣяку прѣслуѣу для гбрского народу. Найшѣвѣ-бъ не одѣвъ, что зѣвѣвъ-бѣся за тѣу работу, коли-бъ знаѣвъ, якъ.

Щѣ бы ще яснѣйше представѣти золотѣй интересъ такѣхъ малѣарѣвъ, зѣложѣ рахѣновъ єдѣного сѣла, котрѣ числѣтъ 180 нѣмерѣвъ. Кладѣу три малѣовѣнѣи на кожѣу хѣжу рбнѣи, — не великѣ число, — то будѣ 540 малѣовѣ- нѣкѣ, а рахѣуючѣ кожѣу по 40 кр., дѣстанѣмо чѣсто рбнѣи сумѣ 216 кр. крѣмѣ додѣтѣкѣвъ, якъ булѣ, покладаѣи и т. п. Бо коли у малѣарѣ занѣсѣно, треба его лѣдно просѣтъ, чтобы бор- зо аровѣвъ. Годѣтѣся и се додѣти, что на дѣнь може и кблѣкадѣсѣтъ малѣовѣнѣкѣ помѣ- лѣватѣи.

И тутѣи бѣдѣкаютьсѣя люде, что пашѣ мало, не стане дозимѣвати худѣбу. Одѣа булѣ- ба трохи дописѣла, але досѣтъ поєсѣе. Сѣлѣнѣ бесѣдѣють: якъ-бъ булѣ въ зарѣдѣли, тобѣ зъ людьми було такѣ, якъ зъ худѣбою. Воло- чѣтѣся жиды по сѣлахъ и куѣують корѣвы по 3 зр., а лѣшѣа по 30, 40, 50 кр., а наибблѣ- ше вже по 1 зр. и бдѣдѣтъ на Зѣрубѣ подѣ Лютовисѣа до ятѣи. Сѣблѣка хрѣстѣянѣи и цѣ- ганѣ робѣтъ концѣ зѣхѣлѣкамъ, а жиды заѣра- ютъ шѣкѣи и коѣти и дѣлѣше капитѣлизѣ- ютъ. Повѣдають, что черезъ Зѣрубѣу не перѣй- шѣвъ-бъ одѣвъ чѣловѣкъ, бо понавѣ-бъ межи цѣлу тѣчаю пѣвѣвъ, что тамъ даѣють и почу- ютъ. А треба знаѣти, что тамѣтѣи ведѣтъ нѣ- публѣичѣй дороѣа. Якъ тамъ гѣдѣлѣ мучѣтъ не- щѣслѣву худѣбу, покажѣ єе, что прѣведенѣй ко- нѣи привѣзѣють до бѣлѣхъ и держѣтъ по кблѣка дѣвѣвъ безѣ понавѣи, доки не прийдѣ на нихъ черѣа. За безѣрогами нѣхѣто и не пыгаєся. Дѣв- нѣйше мбѣтъ кожѣй, годѣуючѣи безѣроги, рахѣ- вѣтъ что бѣженѣ домашнѣй потреби и подѣтокѣ заплѣтитѣ, а тепѣрь сулѣ по сѣлахъ залѣгѣлости на кблѣка сѣтокѣ за тѣмѣтѣю рѣбѣ, а за сѣй- рокѣ майже нѣхѣто ще не даѣтъ подѣтку. Декѣ- трѣ сѣго лѣта такѣи у воду метѣли малѣи по- росѣта.

Сумнѣй выгѣды на ярѣ, тяжѣко и зѣду- вѣти. Зъ осѣни и зъ зѣмѣи выгѣратѣ люде худѣбу, а особѣвно конѣ, а потому не будѣ чѣмъ и зѣмѣлѣ оберѣнути, чтобы якѣ зерно зъ яѣи кѣ- нути. Тепѣрь продають по нѣчѣму, а потому подѣ ярѣ певно нѣхѣто не продаѣтъ худѣбѣны за что-небудѣ, прѣезѣмѣуваѣи єи. А може по- кажѣєся въ краю и бракъ конѣи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вѣчерашѣмъ засѣданю палаты по- слѣвѣи предѣложає правительство цѣсарѣскѣ розпѣорѣженѣе въ справѣи помѣчи для потерѣ-

пѣвшихъ бдѣ неурожаѣвъ въ Галичѣнѣ, на Бѣкѣвѣи и Шлѣску, а бдѣтъ прѣвѣтъ закона о будѣвѣи другѣи то шляху на зѣлѣнѣицѣ Карѣи Людѣица зъ Краѣа до Перѣмѣшля и зъ Пе- рѣмѣшля до Льѣвова.

Мѣнистерѣ краѣвой обороны Вѣльзѣр- гѣймѣи бдповѣдаѣвъ на интерпретацию послѣа Лѣппѣрта въ справѣи уѣзѣнѣи єдѣного купѣи чѣского въ Празѣ черезъ полѣковѣника Штѣйн- мѣца. Мѣнистерѣ заявѣвъ, что полѣковѣникъ по- стѣпѣвъ собѣ незаконѣи и повѣдомѣвъ па- лѣту, что противъ полѣковѣника вытѣсѣло дѣсѣи- пѣлѣнарѣе слѣдѣство. — Вѣнесенѣе пос. Тамѣшого въ справѣи реформѣи закона о охѣрѣнѣи зѣвѣрѣтъ прѣдѣлаѣи окрѣмѣи кѣмѣсиѣ. Оѣдѣкъ розѣвѣла- єя дѣбата надѣ регулѣианѣомъ для морѣкѣвъ вѣ потѣгнуѣаєся ажѣ до 3 годѣны, но чѣмъ за- сѣдѣнає закрыто а слѣдѣуючѣ засѣдѣнѣе наза- чѣно на завѣтра.

Завѣтра зѣберѣєся пѣлѣта пѣанѣвъ на перѣше засѣдѣнѣе. На порядѣи дѣвѣнѣмъ єтѣтъ мѣжѣи нѣшнѣмъ выбѣрѣ комисіи зъ 21 чѣловѣвъ для новѣдѣи до закона о школахъ народѣнѣхъ.

Въ комисіи правѣнѣчѣй розѣчѣалѣєся вѣчѣра дѣбата надѣ закономъ о бдшѣкодовѣ- нѣи для нѣванѣио заєудѣженѣхъ. При сѣи нагодѣ зажадаѣвъ п. є. Лѣваковѣскѣй, чтобы було признѣанѣ бдшѣкодовѣнѣе такожѣи и тѣмъ, котрыхъ нѣвинѣно замѣнено до арѣшту слѣдѣ- чѣго. Тутъ явѣвъѣвъ посѣлъ цѣлу истѣрию прѣ- цѣсу Вѣслоухѣа и товаришѣвъ а такожѣи и по- ставлѣнѣе п. Рѣваковѣичѣа, редактора Кѣг. Лѣв. подѣ надѣбрѣи полѣицѣйнѣи и доказѣувавѣ, что цѣлѣй сѣи прѣцѣсѣ булѣвъ лѣшь мѣанѣвѣромъ вы- борѣчѣмъ. У Вѣслоухѣа найдѣно мѣанѣєсѣтъ, кот- рѣи сѣго часу розѣселѣно всѣмъ поважѣнѣйшѣмъ людеѣмъ а прокурѣторѣи хотѣла жѣи аровѣитѣи зъ того прѣцѣсѣи о зѣраду держѣвы; доѣверѣа коли мѣнистерѣство справѣдѣливѣности вымѣшѣлоєся въ сѣу справѣу, бдступѣлено бдѣ прѣцѣсу о зѣра- ду держѣвы а зѣробѣно лѣшь прѣцѣсѣи о тѣй- нѣе товариѣство сѣциѣлиѣстѣичѣе. Подѣчасъ розѣпра- вѣи сказѣвъ прокурѣторѣи, что жѣе само стѣдѣи- юмъ єкономѣи сѣсѣбѣнѣи єсть для него до- казѣомъ сѣциѣлиѣстѣичѣиої тенденціи обѣжалѣо- вѣнѣхъ. Обѣжалѣоуѣвъ уѣбѣнѣено, але ихъ зѣруй- нѣвано матѣриѣлѣно. Бѣсѣдѣнѣкѣ хотѣвъ сѣу справѣу порушѣти въ повѣдѣи пѣлѣтѣи, але коли жѣе мѣнистерѣ єсть на засѣданю комисіи, то бѣвъ тутъ подає сѣи фактъ до єго вѣдомѣстѣи. Мѣнистерѣ выслухѣвъ зъ уѣвѣно сѣи бесѣдѣи и признѣвъ, что мало что знає о сѣмъ прѣцѣ- сѣи и сумѣнѣваєся, чтобы прокурѣторѣи высказѣвъ наведѣнѣи повѣсѣше слова, але мимо того обѣ- цѣвъ, что прѣкажѣе зарѣвъ справѣу сѣу точно розѣслѣдѣти.

Хѣдѣтъ вѣстѣи, что въ наслѣдокъ скѣпѣкѣи чѣского сѣйма на коротѣку додѣтѣкову сѣсѣю въ потѣкѣу сѣнѣи слѣдѣуючѣго року, рада дер- жѣвыи розѣбѣиє свои наѣрады ажѣ 20 сѣнѣи.

Fremdenblatt дѣментѣує вѣстѣи, будѣто-бъ прѣзидѣнтѣ Бѣковѣиѣи бар. Пѣино маѣвъ подѣ- тѣи до дѣмѣсиѣи; бѣвъ выѣхѣвъ лѣшь на довѣ- шѣи урѣлѣовѣ зъ прѣчины недѣугѣ єчѣи.

Яко новѣйшѣ доказъ тѣснои дружѣбы межи царѣмъ Александрѣмъ III а цѣсарѣмъ Вѣльзѣгѣломъ II подаѣють нѣмѣцкѣй газѣтѣи слѣдѣуючѣй фактъ: Подѣчасъ гѣстанѣи царѣи въ Бер- лѣнѣи надаѣла булѣи собѣи єдѣи монарѣи взаимѣно шѣфѣи своихъ яменѣи. Шѣфѣи тѣи, зѣробѣнѣи зъ зѣлѣта, носѣтѣся на самѣи сѣредѣнѣи грудѣи на унѣформѣи и не сулѣ зѣвѣсьмъ зѣвичѣайѣно бд- знаѣкою, зѣживѣано у монарѣхѣи, и длѣтѣого фактъ сѣи треба узѣжѣати за єособѣнѣи знѣвъ дружѣи и прѣнѣхѣнѣности обѣхъ монарѣхѣи для сѣеи. Россѣйскѣй генѣралѣи гр. Гѣленѣшѣль-Ку- тузовѣи, котрый займѣє въ Берлѣнѣи не лѣшь єтанѣовѣше вѣйсковѣго атаѣе, але въ перѣшѣмъ рядѣ єсть прѣдѣлѣнѣи до єдѣи цѣсарѣа, дѣсѣ- ставѣ бдѣ царѣи въ Гѣтѣнѣи прѣказѣи заѣвѣзѣи цѣсарѣи Вѣльзѣгѣломѣи тѣи шѣфѣи разѣомъ зъ власнѣорѣучѣнѣмъ пѣсьѣмомъ царѣи. Гѣєи. Кутѣузовѣи выѣхѣвъ отѣжѣ зъ Петѣрѣбурѣга, де прѣбѣувавѣвъ зъ нашихъ сѣрѣвахъ, зарѣвъ до Берлѣнѣи, а по- зѣвѣвъ цѣсарѣи подѣ ту пору выѣхѣвъ булѣвъ до Дѣссѣвъ, то Кутѣузовѣи покѣзѣвъ бѣспѣрѣвѣлѣчно тѣду зѣ намъ и сѣповѣнѣвъ вѣложѣнѣи на него обѣзѣновѣе. Въ Берлѣнѣи уважѣють наданѣе шѣфѣи и власнѣорѣучѣнѣе пѣсьѣмо царѣа за найѣлѣп- шѣй доказъ, что добрый бдѣи сѣны межи росѣй- сѣкои а прѣусѣкои пѣауючѣю родѣиѣю не лѣшь значѣно скрѣпѣлиєся и єтали трѣвалѣыми, але прѣбрали заѣвѣтъ дужѣ сѣрдѣчѣи, мало-що не родѣнѣиѣи характерѣи.

Кблѣка дѣтѣвъ тому назады подаѣли булѣи майже всѣ газѣтѣи європѣйскѣй тоѣстѣи вѣл. нѣи. Володѣи прѣа, брата царѣа, яѣи бѣвъ выѣло- сѣвъ зъ Канѣи въ єсѣтъ Франціи. Выхѣдѣча зъ Канѣи Revue du Littoral подає о сѣмъ тоѣ- єтъ таку зѣвѣтку: „Дѣа товариѣства, єдѣи зѣло- жѣє зъ Францѣзѣвъ а другѣи зъ людеи чѣ- жѣихъ, зѣб

Урядове потованье болгарских позачки на вѣднѣской биржи выкликали страшные озлобленые русскіе прасы и вся праса русскіе уважал майже одноудно по сей фактѣ нарушенемъ берлинской угоды черезъ Австрію и фактичнымъ признаемъ кн. Фердинанда княземъ болгарскимъ. „Петербург. Вѣдом.“ доказуютъ, что Австрія дала своимъ кровомъ русскіе дипломатинъ возможность позбутися зовемъ берлинскіе угоды. Рѣчь прецѣ невозможна, чтобы Россія и дальштер-пѣла, абы вѣднѣскій кабинетъ подпиралъ со-фійскіе узурпаторы. Одъ сего ажъ до от-вертого признава кобуржского авантюри-ка есть лишь одинъ крокъ. Справа та могла-бы бѣгъ прѣбрати характеръ правдивого casus belli.

Выборы до нѣмецкого парла-менту обдудутся имовѣрно вже въ лютомъ слѣдующаго року, але рухъ выборовъ вже розпочався. Въ партіи стали вже лагодитися до выборовъ а сѣціально демократична партія выдала навѣтъ обдую, въ вѣстрой повѣдомляе, что центральна комачія выборча буде складатися изъ посольѣ Бебля, Зингера, Грідльенбер-га и Майстера.

Царь нѣмецкій бувъ сами дѣями въ Франкфуртѣ надъ Меномъ и въ Вор-мсѣ и въ обохъ свѣхъ мѣстахъ мавъ довѣш промовы до витачахъ его депутаций. Въ Франкфуртѣ на парѣ сказавъ царь, что вся его дѣяльнѣсть, въ его труды стремлять до того, чтобы бѣгину зрѣбита великою, могучою и поважаною. Зъ тѣми гадками вступивъ бѣгъ на престолъ и живѣ въ тѣхъ гадкахъ. Я пере-кованъ — казавъ царь — яки овоцъ вы-дали хѣта, подчасъ котрыхъ мѣмъ поперед-камъ удалось удержати миръ. Дай Боже, что-бы и моя старана, стремлячъ до той са-мова цѣли, увѣнчалася такимъ самымъ успѣхомъ! — Зъ Франкфурту поѣхавъ царь просто до Берлина.

Въ сербскій скупштинѣ обдповѣвъ те-перѣшній министръ финансовъ на вопро-сѣ о сѣщенника Спасича въ справѣ давнего ми-нистра Ракича, что затягиванье торбной по-зачки львовѣ тютюновыхъ было зъ трѣхъ причинъ незаконнымъ, бо Ракичъ замѣсть 5 мил. затягивавъ позачку 10 мил., зъ того у-жъвъ одинъ миллионъ невѣднѣвно а моно-поль тютюну обдавъ самовольно неуправ-нымъ. Що-до жаданя, абы Ракича поставити въ станѣ обжалованя, то министръ сказавъ, что на то потреба окремого внесеня. Здався отже, что таке внесенне буде поставлене, бо 20 потрѣбныхъ подписѣвъ въ скупштинѣ лег-ко знайдѣся. Зъ того зможе ще таке вый-ти, что цѣлый кабинетъ Христича буде постав-ленъ въ станѣ обжалованя.

Въ Бѣлградѣ появилась сензаци-онна брошюра подѣ заголовкомъ „Бѣмба“, котра по-давъ чѣсленны факты надужити а переку-ства при будовѣ сербскихъ вѣзѣнцѣ. Въ бро-шурѣ сѣй доказуеся, что 6 мал. франковъ ла-почного досталося членамъ напредѣдлагаго пра-вительства а самъ король Малавъ мавъ до-статка 2 миллионы.

НОВИНКИ.

— Урядники почтъ и телеграфѣвъ зъ цѣлои монар-хії внесли такъ до рады державной якъ и цен-тральной правительства петиции, въ котрой до-магаются подѣшнѣня своего матеріального по-ложѣня. Въ петиціи той выказали они, что уряд-ники почтъ и телеграфѣвъ стоятъ матеріально далеко гѣрше, якъ урядники иншихъ имъ рѣвно-рядныхъ бранжъ. Коли въ урядѣхъ податковыхъ, мѣстовыхъ и лютерійныхъ припадае на три або на наибѣльше чотыры урядниковъ X и XI тои ранги одинъ урядникъ IX ранги — то при почтѣ одно мѣсто IX ранги припадае на 8 урядниковъ X и XI-тои ранги а авансѣ тамъ та-кій такий, что урядники, котры служатъ одъ р. 1860 и вже въ р. 1872 и 1873 были именованы офиціалами, не могутъ досѣ подѣшнѣня на выше урядовѣ становити. Таке уполѣдженне урядни-ковъ почтъ и телеграфѣвъ не дастъя нѣчимъ оправдати а они суть зовемъ въ правѣ уважати себе покривженными. Треба звѣжити, что праця тѣхъ урядниковъ есть тяжка и прикра, wymagaе невызачной точности и пильности, наравѣ здо-ровья и забирае урядниковъ весь часъ такъ, что урядникъ почтовый або телеграфичный не може помагати собѣ нѣкимъ дозволеннымъ позаслужо-вымъ зарѣбкомъ. А тымчасомъ удержанье стае по-равъ бѣльше труднымъ, дорожжа что разѣ бѣльша, а супротивъ того положѣнне урядниковъ почтовыхъ и телеграфичныхъ особливо тѣхъ, котры мають родину, есть дуже тяжке и незавидне. Жадані урядниковъ почтъ и телеграфѣвъ не идуть зов-емъ далеко. Они жадають лишь: 1) утворѣня мѣсто старшихъ офиціаловъ въ IX рангѣ; 2) удѣленіа для урядниковъ IX, X и XI ранги ро-чного додатку 120 зр. и 3) подѣшнѣня платѣвъ за ночну службу зъ 50 кр. на 1 зр. — Умѣрен-тіи жаданя повинны брѣти уваженіи и мы ду-маемо, что и рускій послы рады державной схотѣтъ горячо подпѣрти тую справу, котра зъ кождого поглядѣ заслужуе на то, чтобы нею ширѣ занялося.

— Неточность вѣдѣти причиною коллизій для священника. Одъ одного зъ нашихъ предплатниковъ одержали мы автентичну вѣсть про слѣдующій фактъ: До руского священника Н. аголосоиосъ двоѣ малолѣт-ныхъ сирѣтъ Мартія Б. и Христіана Ч. въ се-горѣшній мѣсяцѣ до вѣнчаня. Обѣ стороны подали до суда надѣшнѣнчю въ П. прошенне о кон-сенсѣ, до котораго долучили национале одъ свяще-ника зъ выписаннымъ вѣрно (по руску) ихъ име-нами и прозвищами. Судъ выдавъ два консенсы для жениха и невѣсты, але въ обохъ названъ су-жену не Христіана Ч., якъ була она побѣла ме-триса названа въ национале священника, але Юсти-на Ч., якъ ей хибно на селѣ называли. Хоть бу-да се лишь очевидно похибка, обдоловъ священникъ

стороны до суда о справленне ея, а самъ тымча-сомъ почавъ голосити заповѣди. На колька дѣвъ передъ означенымъ днемъ вѣнчаня приславъ судъ сторонамъ справленій консенсы, котры они сейчасъ принесли священнику. Яке-жъ было зачудованье священника, коли побачивъ на консенсѣ для жени-ха, что ему позволялось женити зъ Юстиною Ч. Очевидна рѣчь, зашла зновъ похибка, а позаякъ обоѣ жениха були убогіи и не мали за що зновъ вѣхати до обдѣленого о три милѣ суду, тожъ свя-щенникъ обдѣся на ихъ прошенне самъ урядово до суда и просивъ, чтобы похибку въ консенсѣ для жениха справлено. Въ самъ день вѣнчаня т. е. въ недѣлю мясопустну одержавъ онъ обдѣвъ, въ котрой судъ обдволяе ему компетенцію жада-ти сирѣтованя, позаякъ онъ не естъ тутъ самъ сто-роною и зъ той формальной причины обдѣдае про-шенне. Священникъ знайшовся въ великой коллизіи. Бѣднѣ людѣ выдалася зовемъ, а тутъ постъ за-печина. Выходячи зъ поладу, что то лише най-очевиднѣйша похибка и что въ одномъ консенсѣ (судженомъ) обоѣ она суть зовемъ правильно на-званъ — священникъ повѣнчавъ молодатъ, сконста-тувавши передъ тѣмъ урядово въ протоколѣ и-дентичность Юстины Ч. зъ Христіаною Ч. До-знавши-ся о томъ судъ въ П. доѣвъ старостѣ въ П., что священникъ въ П. безъ консенсу звѣн-чавъ малолѣтнихъ, въ наслѣдокъ чого засудило старостѣ его на кару 50 зр. На рекурсѣ свяще-ника подтвердило ц. к. наѣбѣстничество той засудъ что-до вини, а лишь что-до кары знизило его на 10 зр. обдволяючи ему рѣвночасно права дальше рекурсувати. На кождый способъ — думаемо — служило священнику до 60 дѣвъ одъ дня дору-ченя резолюціи наѣбѣстничества право внести жа-лобу передъ трибуналь административный. Чи священникъ користавъ зъ того права — не знаемъ, самъ фактъ однакъ естъ цѣкавый, бо показуе, якъ пануе у насъ на кождомъ кроцѣ бюрократизмъ и до якихъ коллизій доходитъ онъ иногда зъ логикомъ и здоровымъ разумомъ. Правда, треба и то додати, что засудъ выдало старостѣ якъ-разъ въ часъ дуже горячио борьбы передвыборчио и что священникъ той бувъ одинъ зъ горячѣйшихъ ор-ганизаторѣвъ руского руху выборчого въ томъ повѣтѣ.

— Одъ Подволочиски пишутъ намъ: Въ ч. 261 „Дѣла“ естъ въ новинкахъ згадка про ревизію у селянъ въ Старомѣшчѣ. Нѣчого дивного. Ревизію, якъ знаемо, суть у Русинѣвъ нинѣ на дневномъ порядку, а передиріймаються або на денунціаціи, якъ то сталося зъ Погорецькими, або и безъ де-нунціаціи. Такъ и въ Старомѣшчѣ. Одъ часу, якъ ставъ тамъ парохомъ косяндъ изъ Холму, громада роздѣлилася на двѣ партіи. Се фактъ. Од-на иде зъ панами, друга зъ народомъ. До той другой партіи належить и нинѣшній начальникъ Павло Бѣликъ и господарѣ Семко Турнян. А минушого вже року на сына того-жъ Семка Ту-ряна, котрый кончить медицину у Вѣднѣ, було изъ злѣбы подано до газетъ, что онъ десть тамъ застрѣлился коло Часовки. А сего року не обѣй-шлось безъ денунціаціи до властей. До того ме-дика, бѣвшаго у бѣця на феріяхъ, вступивъ зна-комый его зъ Вѣднѣ, п. Григорій Дяковъ, бѣдучи до родинѣ. То было причиною денунціаціи и, ка-жу, нѣчого дивного. Бо нинѣ, коли неодинокъ шлях-тичъ въ житію парламентарномъ послугуеся де-нунціаціями або и такими лайками, якъ хибѣ въ коршмѣ могли-бъ уйти, то чи можна чогось лу-чшого надѣятися одъ ихъ выхованковъ?...

— Справа „Народного Дому“ приде завтра с. в. въ четверъ на порядокъ дневный засѣданя по-вної рады мѣста Львова. Референтомъ знаною на-шимъ читателямъ ухвалы въ комисіи, буде д-ръ Грызецкій.

— Въ мѣстечку Войниловѣ обдбудѣся торжественне обдкрѣтье читальнѣ „Свѣтъ“ въ недѣлю дня 15 н. ст. грудня вечеромъ.

— Про сегорѣшчу нужду пишутъ зъ Бирчи: Бракъ панѣ естъ такъ загальный, что худобо продають по 5 до 10 зр., а и на ту цѣну трудно най-ти купцѣвъ. Въ Рудавѣ займали двѣрскій слуги въ шкодѣ телата одного зажиточнѣйшого господара, и коли властитель не зголожувався по телату, по-сылаи по него а тогдѣ онъ заявивъ, что телатъ не возмѣе, бо не мае ихъ чимъ выживити. Конѣ купуютъ жиды по 150 зр. и 2 зр. на шкуру и ко-сти. Въ минувшихъ тыждняхъ куплено до 300 селянскихъ коней и выбито ихъ подѣ Бирчею въ лѣсъ на горѣ. А что одинъ воловѣкъ бѣльше якъ 10 штукъ не забѣе на день, то всѣ тѣ конѣ мусѣли ждати своен черги черезъ колька дѣвъ, за той часъ обѣлы бѣднѣ конѣ навѣтъ корѣе де-ревъ и землю зъ-подъ нѣгъ. Стерво зъ тѣхъ 300 коней лежить и стѣгае до себе дикіи звѣры и псы. Зима поведеритъ гнѣтѣе того стерва, але зъ ве-сною може выбухнути яка епидемія. Народъ жи-ве теперь велми по паньски: Вотъ мясо, что пе-редъ тѣмъ нѣколи не лучалося. Але якъ выбѣтъ худобу и конѣ выбѣе, то не знати чимъ обрѣбѣти на ярѣ поле и настане голодъ. Уже теперь суть въ Барчаньскѣмъ селѣ, де не найде у селянъ нѣ одного корѣа збѣжа, якъ н. пр. въ Жогатинѣ. Уже теперь пожелѣе тифъ. Боли не заявляеся ко-митетъ, котрый постарався-бы зъ весною о шу-тѣнѣ навозы, збѣже на засѣвъ и поживу для лю-дей, то въ Барчаньскѣмъ появляться нечуваный досѣ голодъ и нужда.

— Школа кадѣтокъ у Львовѣ. Зъ Вѣднѣ доносѣтъ: Президентъ Львова Мохначій и пп. Поповскій та Нѣмчиновскій були дня 10 н. ст. грудня у генерала Фельдгавера въ справѣ основаня школы кадѣтской у Львовѣ. Генералъ ввѣнчивъ депута-цію, что школу отворятъ неперемѣнно на весну 1890 р.

— При выборахъ до рады повѣтской въ Горлицѣхъ зъ громады сѣльскихъ явилосся на 214 управле-ныхъ до голосованя 194 выборцѣвъ и одноголосно выбрали членами: Адама Скипшицкого, лат. де-кана Вол. Пельца, греко-кат. декана Стефана Хи-ляка, а бѣльшостію голосѣвъ Іос. Браха, Ник. Драгана, Ів. Фурманка, Вана Ковальчика, Іос. Корѣня, Юра Гончарка, Ант. Романа, Тимка Сандовича и Сев. Удзелью.

— Въ Горлицѣхъ посвячено послѣдними часами на Покрову обдновлену церковь въ Ганчовѣй, на се Локру нову церковь въ Избахъ а на св. Ми-хаила цѣлкомъ обдновлену церковь въ Смерѣковѣй.

— Зъ надѣ Бистрицѣ надѣвѣрняномъ пишутъ намъ: Бувъ я 8 падоліста с. р. въ Надѣвѣрнѣ и тамъ

познавъ я господарѣ зъ Волосова, Николу Гаврил-чука, что тулявъ до себе малесеньку дитину. Слово по словѣ, доведуюся одъ него, что его жѣн-ку Марію засудили на 6 дѣвъ арешту, и хоть онъ ходивъ до суда просити, абы его жѣнку, ажъ доки таа не обдлучитъ дитины, до арешту не брали, то таки на дармо, бо саме того дня (8 па-доліста) ескортувавъ жандармъ его жѣнку до арешту. Та зновъ бѣда нова, дитины не прийма-ли до арешту а завернули до дому, длятого Ни-кола Гаврилчукъ вертавъ зъ плачемъ, середѣ пѣтмыи и студени дѣвъ милѣ до дому по вели-кихъ болотахъ, волами, и зъ тою власне дити-ною. Господи лише знае, якъ онъ тамъ забѣхавъ? Онъ сирѣта наибѣльше журився тѣмъ, чтобы го-дѣвъ не выгорѣла у жѣнки, або чтобы дитина не зинѣбла безъ грудей, або абы бѣдѣтъ и не обдзычались осяти! Колько насъ було, воѣ мы жалували того бѣдного чоловіка. При томъ довѣ-далися мы оди одъ другихъ, что аскультантъ п. Черный и студени дѣвъ милѣ до арешту Маріиноу дитины, зъ засады такъ поступае, на просьбы и слызѣи не уважае, до часу обдлучени дитины зъ карю пождати не дозволяе. Насъ всѣхъ се зда-нувало, тѣмъ бѣльше, что и п. начальникъ суду надѣвѣрнянского знаныи защитникъ людѣ, нѣчо не годѣтъ на се порадити.

— Гр. Юрій Боржавскій, посолъ до рады держав-ной зъ округа Тернопѣль Збаражѣ, здававъ справу зъ своен посольскою дѣяльнѣстью передъ своими выборцами. Въ своѣмъ справозданіи пояснени онъ новый законъ карный, реформу податковои системы и внесенне кн. Ляхтенштайна о вѣро-исповѣданій школѣ, додаючи при томъ, что въ ви-ду зложеня мандату кн. Ляхтенштайномъ не приде мабуть се внесенне подѣ наряды. Выбор-цѣ выслушали сего справозданя и заявили гр. Боржавскому вотумъ довѣри.

— О. Михаилъ Палея, завѣдѣтель парохіи Криве, стративъ тамтого мѣсяца до колькохъ дѣвъ трѣе дѣточекъ: дочка Памѣли померла на диатерію дня 21 падоліста въ 3-ѣмъ роцѣ жита, сынъ Ер-милъ Стратоникъ померъ на диатерію дня 25 па-доліста въ 4-ѣмъ роцѣ жита, а дѣя 26 падолі-ста померла наймолодша дѣвчинка Стахія Нар-киза.

— Въ справѣ копанѣи бориславскихъ паше Frem-denblatt: Заведѣнне кредитове (Creditanstalt) за-разъ по залагожденю вступныхъ кроковъ, имен-но по юридичномъ розлѣдѣ справы воуку земного въ Борислави, покличе до жита товариство подѣ фирмою Borislaver-Erdwachslager въ цѣли експло-атаціи копанѣи.

— Зъ Милуанецѣ пишутъ намъ: V насъ дня 17 н. ст. падоліста с. р. поблагословивъ Вп. о. За-луцкій, деканъ теребовельскій, нову патнаать лѣтъ будуючу-ся величаву муровану, бляхою вскрыты, церковь при асѣтѣ оо. Валтаровича зъ Ладичина и І. Рейтаровского зъ Налужа. Народу мимо непогоды, було досѣтъ зъ околичныхъ селъ. Тѣя свѣтлѣи повстала толькѣ изъ неутѣимого ста-рѣя о. М. Павлика, котрый рѣзными опосѣбами роздобувавъ фонды, абы толькѣ еи здвигнути, бо народъ ту дуже бѣднѣй. До украшеня той церкви причинився малѣрь-артистъ п. Стефанъ Томасе-вичъ, обдкрывши свою збѣдѣность, якои набувъ при майстрѣ Матейку и нашѣмъ славномъ Корнѣлѣ Честѣ кому честь, также и тому молодому ар-тистови, котрый малювавъ церковь навѣтъ зъ по-мѣщниками толькѣ за зверненіи выдатки на фарбы. До цѣлковитого обдѣченя церкви треба ще колька-канѣати сотокъ.

— Паниа Марія Павликовна выступила въ обѣмъ се-зонѣ вже два разы въ головной роли оперы Вер-дѣго „Айда“. Вся критика львовска не може на-хвалити ся знаменитого спѣву и гры панны Пав-ликовны, а н. пр. наведемо отъ хочъ-бы голосъ Газетѣй Ног.: На першѣмъ мѣсци згадати треба о паниѣ Павликовнѣй, котра вже минушого року обдносила трѣмъфѣмъ яко „Айда“. Нерѣзъ писали мы вже о пречудовомъ голосѣ примадонны, о еи знаменитѣй школѣ, нинѣ додати лишъ можемо, что артистка не спочивала на здобутыхъ лаврахъ, лишь трудилася дальше совѣстно и вытравело, а оногоды бачили мы плоды сего труда. П. Павли-ковна трактовала партію Айды въ найшляхѣтѣй-шѣмъ стилѣ; голосъ еи ставѣя яснѣйшимъ и ар-тистка володѣе нимъ свободнѣйше, а въ кождѣй тоцѣ пробавалося се, что спѣвачка мае высоку интеллигенцію, что знае мертвы ноты воодушевити, а часами здаеся, что не спѣвае зъ сцены чтобы выкинути эффектъ, але рохѣдѣтся въ спѣвъ мовѣ соловѣй, бо мусити спѣвати, а при томъ за-буває о всѣмъ и ростоуе доволѣа себе правди-вый чаръ. Взгляды естетичны ставляе паниа Пав-ликовна на першѣмъ мѣсци, рѣчь цѣлуу трактуетъ шляхѣтно, идеальнѣ. грае правдиво перенявши, а все то складаеся на скончену цѣлѣсть. Айда панны П. естъ майстерскою креациѣю и приносѣтъ честь артистѣ и еи учителямъ пп. Суве-страмъ.

— Взорѣе несовѣстности дневниаркою подала зновъ „Черв. Русъ“ у вѣршнѣшній числѣ Пере-печатала зъ позавчерашного числа „Дѣла“ листъ о. Лепкого зъ Коломыѣ въ справѣ остаточного управлѣннѣя рахункѣвъ зъ вечера комитету „Акад. Кружка“, але опустила цѣлый той устѣу пѣ, де о. Лепкій признае, что зъ вечера, до того часу якъ „Дѣло“ писало и якъ помѣстѣло навѣтъ заявленне выдѣлу коломыйской Бурѣм, чи-стого доходу Бурѣе обддано. Очевидно, сѣла лѣ-шувавшии листъ о. Лепкого, легко вже прийшло редакціи „Черв. Русъ“ гримати на ми-му „клевету“ корреспондентѣвъ „Дѣла“. Але по перше: чому „Черв. Русъ“ мовчала, мовѣ воды въ ротъ набрала, черезъ весь той часъ, якъ до-хѣтъ зъ вечерѣвъ спочинавъ у чихѣхъ тамъ кар-манахъ? — а по друге: коли вже справѣ така чистѣта, то по що фальшувати листъ о. Лепко-го? То вже не по гонорѣвому!

— Хто въ Австріи наибѣльше платитъ податки? На се пытанье податѣи вѣднѣскій дневникъ обдповѣлъ, что наибѣльшими въ плаченю податковѣвъ Тиро-льцѣ, а сѣциально мешканцѣ Форарльберга. Екзекуціи податковѣвъ тамъ не знаніи, а рубрика дохѣдовъ за провококи прѣлиминавана всего на 50 зр. Друге пытанье зновъ: де наибѣльшѣе платятъ податки? Обдповѣдъ злишна, бо нѣгде лѣ-де, лише въ нашѣй „молокомъ и медомъ“ славной Галичинѣ. Въ насъ дохѣтъ зъ екзекуціи дае рѣч-но 180.000 зр., а проценты провококи приносятъ

77.000 зр. Однакъ нема нѣчого злого, чтобы на добре не вышло. Власне та недѣбѣтъ прино-ситъ користи, а Галичина окрѣмъ податковѣвъ до-плачуе что 257.000 зр. правительству и окупѣ-вуе тою сумою свою знамениту господарку эконо-мичну. Низша Австрія платитъ трѣчи толькѣ безпосередныхъ податковѣвъ, что наша Галичина, а прѣцѣе не выказуе такого доходу изъ процен-товъ и екзекуціи. Насъ-ый.

— Зѣботный русскій хоръ Димитрія Славянокого при поворотѣ зъ парискомъ всеосвѣтнѣи выставѣ загоститъ въ першихъ дняхъ сѣчня до Вѣднѣ и тамъ устроитъ колька публичныхъ продукцій. Хоръ сѣй числитъ 56 оосѣбъ и выступѣе въ рос-сийскихъ национальныхъ костюмахъ. На парискѣй выставѣ одержавъ золотый медаль. — П.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Въ Кіевѣ померъ генералъ адъ-ютантъ Теодоръ Теодоровичъ Треповъ, бѣвшій го-родоначальникъ въ Петербургѣ, звѣстный зъ а-тентату докананого на нѣмъ Вѣроу Зазуличъ. — На члена краевой комисіи для справѣ промысло-выхъ покликѣвъ краевой выдѣлъ п. Льва Хша-новского, посла на сойтѣи и до рады державной. — Въ Замулинцѣхъ коло Коломыѣ померъ вла-ститель того села Исаакъ Косинскій. — Пого-рѣльцѣ присѣлка Дубнѣцѣ ад Малнѣвъ, пов. мо-стиского, одержали одъ цѣсаря 200 зр. — П. Да-видъ Верѣль родомъ зъ Львова, кандидатъ адво-катскій, одержавъ въ львовскѣмъ университетѣ степенѣ доктора правъ. — У Вѣднѣ померъ звѣс-тнѣй авторъ народныхъ драмѣтъ Анценгрюберъ. — Зъ львовской репрезентаціи товариства штукъ краеныхъ выступили: д-ръ Людвикъ Цвиклин-скій, профессоръ университету, и Адамъ Крехо-вецкій.

Наука, штука и литература.

— Зъ жита Русинѣвъ-Украинцѣвъ помѣщае амери-канска газета New Yorker Herald & Tribune подѣ заголовкомъ: Das Kriegerdenkmal. Eine Geschichte aus der Kleinstadt von M. Koninsky-Weiss. При-года представлена обективно. При томъ зазначити треба, что въ Америкѣ що-разъ бѣльше инте-ресуются житѣмъ и звѣчаями Русинѣвъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Атины 11 грудня. На Кретѣ оголоше-но дня 6 с. м. ферманъ султанскій, котрый дае загальну амнестию политичну и постано-вляе нову реформу административну на о-стровѣ.

Софія 11 грудня. По промовѣ Стамбо-лова, котрый казавъ, что потованье болгарской позички на заграничныхъ биржахъ естъ най-лѣпшимъ доказомъ, что за границею мають до-вѣріе до Болгаріи, ративчувало собраніе ту позичку. Фабрика въ Штаеръ мае доставити Болгаріи 60.000 карабинѣвъ Манлихера.

Букарештѣ 11 грудня. Сенатъ выбравъ комисію адресову зъ самыхъ прихильникѣвъ правительства; адреса естъ лишь парафразою престольной бесѣды.

Ріо-Янейро 11 грудня. Розѣйшлася тутъ поголоска, что конституанта заимѣуе цѣсаря Домъ Педра въ признаню его заслугъ для краю, почетнымъ дожитеннымъ президентомъ республики.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Вп. Мих. въ Мѣстнахъ. 3 зр. мы одержали; до кѣнця року ще 1 зр. — Веч. о. Бурѣвъ. въ Бѣли. 5 зр. одержали; за сѣй роцъ приде намъ ще 13 зр. — Веч. о. Ясенъ. въ Загѣч. До кѣнця року все заплачене. — Веч. о. Мѣт. въ Мѣрлямъ. До кѣнця року приде ще 150 зр. — Веч. о. Лѣнцъ. въ Дѣв. Заплачено все. — Впр. о. Витъ. въ Дѣн. До кѣнця року приде намъ ще 2 зр. — Веч. о. Завѣвъ. въ За-руб. До кѣнця року ще 1 зр. — Веч. п. Соинъ. въ Дѣв. Заплачено все. — Вп. Габр. въ Махи. До кѣн-ця року ще 2 зр.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктѣвъ.

10. н. ст. грудня 1889.

Львовѣ: Пшеница 7-25 до 8-50, жито 7-20 до 7-55, ячмѣнь 6-60 до 8-—, овесъ 7-50 до 8-—, горохъ 6-— до 11-50, вика 5-50 до 6-—, рѣпѣакъ 15-50 до 16-50, льнянка — до —, конюшина чер-вона 45-— до 58-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль одъ 25-— до 45-— зр. за 56 кильо въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 11-— до 11-50 зр.

Тернопѣль: Пшеница 7-10 до 8-25, жито 6-70 до 7-—, ячмѣнь 6-— до 8-—, овесъ 7-— до 7-50, горохъ 6-— до 10-—, вика 4-80 до 5-25, рѣпѣакъ 15-— до 16-—, льнянка — до —, конюшина чер-вона — до —, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Пѣдволочиска: Пшеница 7-15 до 8-10, жито 6-— до 6-10, ячмѣнь 6-50 до 7-75, овесъ 6-70 до 6-90, горохъ 6-— до 11-—, вика — до —, рѣпѣакъ 15-— до 16-—, льнянка — до —, коню-шина червона 40-— до 55-—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Ярославъ: Пшеница 7-40 до 8-75, жито 6-85 до 7-50, ячмѣнь 6-35 до 8-50, овесъ 7-60 до 8-20, горохъ 6-— до 12-—, вика — до —, рѣпѣакъ 15-65 до 16-75, льнянка — до —, конюшина чер-вона 40-— до 59-—, конюшина бѣла — до —, конюшина швед. — до —, тимотка — до —.

НА Д О С Л А Н Е.

Д-ръ А. Хоминъ

секундаръ львовского шпиталю загального ординуе одъ 3—4 год. зъ полудня, при ул. Жулинского ч. 13. II поверхъ у Львовѣ. 3276

ДІЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушійних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших новітніх“ виходить вівторком, і в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисераті приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро сполучень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. В Перемишлі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstejn & Vogler, G. L. Danne & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисераті платити у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком за Австрію: за Галичину: на цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр. на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр. на місяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція пош. з. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Рекламісти неоплачені вільні об'єкти поштою чинають коштує 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 зр. об'єктом одностороннім, в рубр. „Надобавки“ по 20 зр. а. в. Подяки числяться по 10 зр. об'єктом.

У Львові д. 30 падолиста (12 грудня) 1889.

Посли з руского клубу соймового, закима роз'їхалися, умовилися межи собою, що будуть, як скоро котрий зможе, ставати перед своїми виборцями, адавати ним справу з своєю діяльністю посольської і пояснити ним теперішню ситуацію. Писла тон умови і ділають. Нинішній день, як ставати перед своїми виборцями в Ходорові пос. Кулачковській, користуючи з лишеного ему вільного часу і з свого пробування на Русі, куди ему з далеких країнців Мазурцян не легко достатися. Сьогодні відбувся згромадження в Турці, скликав послом Телишевський — отже два згромадження виборців в протязі майже двох неділей по заманенню сойму.

Згромадження виборців в Ходорові вихало, як видно з нашого подрбного опису, зовсім добре. Явилось значне число людей, всі виборці оказували велике зацікавлення, обговорення і поясненія були всі важливі справи, які трактувалися в соймі, і виборці вповні асоціалізувалися з своїми заступниками. Не сумніваємося, що і нинішнє згромадження в Турці, если тільки не зайдуть які перепони, випаде як найлучше, тим більше, що п. Телишевський ще в перед соймом скликав був згромадження своїх виборців, і тогди обговорення були докладно і подрбно потреби народу і справи, котрі посол мав порушити в соймі. А хто тільки слідив за ходом діла в сегоднішній сесії соймівій, мусить признати, що п. Телишевський вивязався з свого обов'язку як найкраще, що він оказував надзвичайно ревну діяльність, що порушав дуже багато справ певучих для народу, що кожний предмет трактував основно. За особливую заслугу его мусимо уважати, що одержавши хибу в польському і рускомь перекладах соймівон ординація виборчон і після того поставив внесення на якийсь склад комісії виборчон при правоборозі; хотіло внести на разі не перейшло в сойм, однак маємо надію, що раз порушена справа нашім способом доведеться до кінця.

За сими двома справозданнями посольським послідують очевидно і далі. Отже хочемо на одне звернути увагу. Нехай при таких справозданнях обговорюються не тільки справи льокальні, справи другорядні і спра-

ви безпосередно дотикаючі селянських виборців; але нехай і послы і мужі, що надають тож в повстві, стараються піднести дискусію також на вище становище і не поминуть, о скільки се дається, теперішньої політичної системи і теперішньої ситуації. Такий справоздання будуть мусіти звернути на себе більшу увагу, они і мусять мати більше значіння і більшій наслідки. Тепер бо сама пора добиватися не тільки дробних полств для нашого народу і нашої народности, але і зміни цілої системи, за котрою полств бд-так мусять йти.

Однак не досить на том, чтобы нашы послы скликавали своих виборців і адавали ним справу з своєю діяльністю. Не ціла-ж руска часть нашого краю, не всі-ж нашы повствы мають своих властных заступників. Чи послы в селянском курії бережаньского, буцацкого, чортківського, городжаньского, перемишлянского повств і т. д. сповняли так само свій обов'язок посольський, як послы з повств збарського, турчаньского, станиславського, калузького і т. д.? Нехай же, коли в сих повствах послы скликають своих виборців, в тамтих повствах виборці запросять своих полств, чтобы им рассказали, как она справу повству и краю, справу селян и народу руского заступали. При трохи добромь аранжованню и такий згромадження повинні бы вповні удатися и непростені а накиненим народом заступники достали бы таке саме вотуми од своих виборців, як перед сегома роками достав п. Вольфарт од виборців в Калуші. Если-ж бы котрий посол помимо завбаваня не хотів ставати перед виборцями, то ті мають повне право высказати ему свое недовіріє и завбавати его до зложеня мандату посольского. Така акція руских виборців доповняла бы акцію в тих повствах, де выбрані були послы після воли руского народу, и она могла бы не мешать вагу од тамтеш.

Взагалі тепер пора Русинам жавітше ругатися. Рускі послы зробили в соймі початок, и в цілості краю приймали рускі народ ршуче их выступленя з повнимь задоволенієм. Але на том не повинно кончитися. Тепер пора на Русинів в краю оббавитися голосом, заявити свою повну солидарність з своими заступниками и дальше вести діло, котре они зачали. Як-бы край мовчав и захоувався тихо, то выступленя

русских полств в соймі могло-бы остаться только свѣтлымь фактеркомь, котрый богатое эффекту наробило и увагу на себе звернуло, але бд-так згас без слѣду.

Що чувати з рускимь клубом у Відні?

Послы Русины у Відні, — як сов. Ковальський, що Бог знає з якої рації сидять в клубі Коронинього, так і чотири прочі, що творять клуб рускій, — так мало дають о зношеня з краєм, котрий заступають, и так мало стараються информувати своих виборців и Русинів взагалі о своих гадках и ділах, що справді, не тільки вся політика их там у Відні, — если яку ведуть, — есть для галицкой Руси темна вода во о-блацѣх, але бувають навіть такі часи, що в краю н. пр. не звісно, чи истнує ще клуб рускій, чи нѣ.

Мы маємо нинішнє по часті, поділитися з нашими читателями встєпо про клуб рускій з праского молоді-чеського органу Narodni Listy (н-р 341 з 10 грудня). З встєпои доводяться наші читателі, що клуб рускій не тільки стоить у Відні, як стояв, але що и задумує такий самі ршч, як задумував два роки тому, — але тільки задумував.

Послухаймо же що телеграфує до Narodni List-овъ корреспондент з Відні під днем 9 н. ст. грудня.

„Справа полств руского клубу — чинаємо в телеграмі — вступила тепер в стадію заострення. На нинішній конференції клубу западе остаточна ухвала, чи рускі полы остануться в звязи правіц и при якихь условиях, чи выступать з правіц. Поступованье правительства и правіц супротив них — то причина, що побуть их з правіц зробила неможливим. Их клуб встєпо только з ними, бо на ділі негайніе становіще правительства а особливо министра Гавча супротив наймирнішихь догадань руского народу — так их огрчило, що они ниніш на дорож перейти в оппозицію. До того причиняєсь и остатні выборы до сойму, переведені за намѣстника гр. Баденського.“

„Огбрченя в клубі рускомь дійшло вже до крайности з той причини, що до встєпоного на основі денунціяції політичного процесу Русинів (Дегена — Прим. Ред.) не тільки втягнуто дочку (паню Кобринську) и зятя (п. Величка) председателю клубу руского, о. Озаркевича, але ще и нарушено негласность посольского самого о. Озаркевича. Як ввѣдомо, дочка и зять его були обвинені о злочинство заколоту публичного сувокою (з 65 закона карного), а переведенє львівськимь краєвимь судомь карнымь слѣдство

выказало их невинность. А ц. в. староста в Долині кількох разів вызивав посла о. Озаркевича до протоколів. Посол Озаркевич поклинувався на своє посольське достоинство та посольську негласность и доказував, що без дозволу рады державнон не вольно его потягати, але на дармо. П. Озаркевич бд-ликувався до намѣстника Баденського, але ще на день 2-го грудня, коли рада державна була вже скликана, був вѣданий до уряду. Пос. Озаркевич бд-ликувався з жалобою до д-ра Смоляка на нарушеня своєї негласности и просив его, яко президента палаты полств, чтобы став в обороні прав посольских и дав ему сатисфакцію, бо иначе вѣзвє раду державну на повстві застѣдану палаты, чтобы хорошила своего члена од надужити політичныхь урядничихь. Д-р Смоляк обѣщав, що выдає сатисфакцію послви Озаркевичеву у гр. Тафого. Если той сатисфакції пос. Озаркевич не достане, то чи при бѣдѣ бюджетной чи в интерпелляції выкаже цілу ситуацію Русинів в Галичині, поступованье большности соймовой и властей політичныхь.“

Така афера так заострила односіння клубу руского до правительства и правіц, що даремні будуть пробы задержати Русинів з правіц. Вправді тепер рускі полы мають переговорювати з правительством, але що-найменше пос. Озаркевич выступити з правіц.“

Наводимо сей телеграм з Відня до Narodni List-овъ, яко безперечно дуже цікавий для нас — ба не тільки для нас, але також для австрійскихь партій парламентарныхь, и для того віденьского Neue fr. Presse на той телеграм Narodni List-овъ зараз звернула увагу. При нинішній ситуації в радѣ державній послы Русины — хоч их есть только 5 — все таки в деякихь случаяхь могли-бы ршати и правительство мусило-бы з ними числитися. Але очевидно, если послы Русины не змінять своєї дотеперішньої податливон політики, то ніхто не буде з ними числитися, ані правительство, ані правіц. Мы вже ондоги ввазували на то, що на конференції правіц не зарешено руского клубу, зовсім згноровано его. Що тепер станеться, по такмь многихь довідках, — чи сповняться то, о чьмь доносять до Narodni List-овъ, — годі нам угадати. Мы можемо хіба пригадати, що мы вже раз чули таку грозбу руского клубу, вглядно о. Озаркевича. Впрочімь побачимо!

Справи краєві.

[Акція видѣлу краєвого в опрѣт голеду. — Панованье жидовы в тарнобжескомь повстві.]

Вчєрашній допис в старомѣского и в встєпои бичаньского повстві представле-

Стенлі и Еминь-паша.

II.

Закимь подамо опис походу Стенлі з Еманом-пашою з-надь озера Альберт-Ніанза до занзібарского побережа, мусимо ще агадати про его писмо, выслане з Батунды надь рѣкою Арувини днѣ 8 вересия 1888 р. до звѣстнаго дорожника африканьского, полковника Гранта в Лондоні. В писмѣ сѣмь агаду Стенлі про свою дуже важну відкрити географічній особливо з околлиць великихь озерь африканьскихь. Відкрити ті суть важною поправкою дѣт, поданихь дорожникомь, Самуиломь Бакеромь, що до озера Альберт-Ніанза и его найблизшонь околлиць. Що-до самого Емина, то каже Стенлі в сѣмь писмѣ, що заставь его в далекомь горбистомь положеню, якь того сподѣвався. Еминь и его товариши Касати пратерили дуже багато одь ворожого нмѣ Кабба Реги, короля в краю Уніоро на полудни одь озера Альберт-Ніанза. Той доставь був раз Касатіого в свои руки, казавь его до нага розбрати, привязати до дерева и так лашинь его середь пустыні. Еминь освободивь околлиць Касатіого, але при томь пропавь его дневникь и всѣякий записки. Кабба-Регі розпярдає тепер 1500 карабинами и ставєсь черезь то противникомь, з котрымь треба числитися, не так, якь то було за часѣв Бакера. Стенлі хвалить собѣ дуже дорогу понад рѣку Игури (Арувини) и каже, що коли-бь був старавсь достатись до Емина одь стороны востѣдного побережа, то була-бь ціла експедиція марно загинула. Дальше каже он, що Еминь не хотѣвь пускаться в дорогу до востѣдного побережа черезь край Масаи, бо той край має бути по найблѣзшій части безводною пустынею; длятого отже выбрано бд-ше полудневу дорогу и замѣсть ити до Момбасы на занзібарское побереж, котре належало до сферы англійскихь интересов, пустялись они на побереж, стояче підь впливомь Нѣмеччань.

В писмѣ з днѣ 17 вересия 1889. да-тованомь з Кичини приступавь вже Стенлі до опису свого походу на занзібарске побереж. Онъ каже, що ані Еминь ані его люде не могли все це рѣшитися, чи ити, чи нѣ. Люде Емина жадали часу, чтобы надуматися, чи мають покинути Вадалай, чи нѣ, а бнѣ (Стенлі) давь имь до того же больше часу, якь самъ Еминь; але коли рѣчинець мивувь, то все таки ані Еминь ані Еминь не були бы готови до походу. Шр больше, Еминь хотѣл навѣть в таборѣ Стенлі забрати так-демь карабин и ахь тимь способомь розбрити. Переловлена случайно корреспонденція дала доказ, що Селим-бей, першій командант по Еминь, носивсь з гадкою вырѣзати цілу експедицію Стенлі. Коли бд-такъ Еминь ставь доказувати, що треба ще бодай три мѣсяці часу, чтобы експедиція могла вырешити, скликав Стенлі своихь англійскихь офицѣров на раду военну и представивь имь обстановку з своихь точки погляду поставив имь пытанье, чи добре было-бы продовжити часъ вымаршу ажь поза 10 цѣвтай. Всѣ бд-повѣли на то, що нѣ. Тогди спытавь Еминь военну раду Стенлі, чи она оправдає вь своихь совѣсти его вану, коли онъ покине своихь люде, наколи они не ставляться ажь до 10 цѣвтай. Всѣ бд-повѣли, що оправдають.

В три а може в чотири днѣ по томь сказавь Еминь Стенлі, розговорюючи з нимь, що Касати, котрого мнѣнь у Емина дуже богато значило, есть того погляду, що бнѣ (Еминь) не добре робить, коли покидає своихь люде. Тогди пбйшовь Стенлі до Касатіого, а той ставь ему доказувати, що обов'язок и честь наказують Еминю остатися при своихь людахь. Стенлі бувь зовсімь иного погляду, але и сказавь, що знає, що не переконає ані Емина ані Касатіого. Трохи пбзѣйше казавь Еминь Стенлі, що всѣ, що прийшли з нимь з Вадалаю до Кавалли, прилучаться до походу але околлиць показалося, що лишь мало люде лашинься при Еминь. Бд-такъ настала була в таборѣ Стенлі ворохобня и треба було одного ворохобника ажь смертію показати. Околлиць самъ Стенлі заведувавь бувь

небезпечно и черезь то опбзненъ бувь похѣд о 28 днѣв. За той часъ не прийшовь ані одинъ Еминь ані з Вадалаю до Емина. В таборѣ Стенлі було Еминьскихь люде всего 134 мужичь, 84 молодичь, 187 служниць, 74 дѣтей, котрымь було больше якь два роки а 35 дѣтей при грудехь. Коли каравана днѣ 10 цѣвтай выршала вь похѣд, мала 1500 люде, мѣжь тими 350 мѣсцевыхь жателѣхь, що несли пакунки люде Емина. Одъ 12 цѣвтай ажь до 8 мая мусѣла експедиція за-для недуги Стенлі стояти таборомь вь Ма-цамбоні.

Похѣд Стенлі шовь вздовжь гѣрѣ Ба-лея 70 кильометровь одь озера Ніанза черезь край Кабба-Регі и его Варасурѣв. По двохь днѣхь ходу аз Вухо прийшли они надь рѣку Семлику, рѣку велику, бо 80—100 ярд. (=0.91 метра) широкую и пересѣчану цѣвтай саянью глѣбоку. Вода в нѣй есть рвуча и несе 3 1/2 до 4 кильометра на минуту. Отакъ прийшли они до краю Авамба. Девятнадцатъ днѣв шла она вздовжь гѣрѣ, котрыхь найвысшій вершокъ называєсь Рувензорі. За-для густонь мрани могли они лишь рѣдко коли, и то хіба лишь понадъ вечерь, видѣти самъ вершокъ. Всѣ офицѣры пробовали выйти на самъ вершокъ. Еминь-паша вышовь не выше якь до 1000 стѣпъ а поручникъ Старъ добравсь ажь на 10.677 стѣпъ высоко, але не могь вже дальше ити, бо двѣ великі пропасти спинали его вь доорѣз. Зѣ ристинь на той гѣрѣ знайшовь онъ величезній верес и корчѣ ожанові. Стенля подає высоту тыхь гѣрѣ на 18.000 до 19.000 стѣпъ. Вершки ихь мають вулканичній выгладъ а зѣ всѣхь сторѣхь выстаючі шпиль доказують, що туды робила собѣ лавя дорогу, коли середній кратеръ бувь заткався. Зѣ горы сплыває множество потоковь, котрі несуть зѣ собою таку величезну массу вулканичній рѣчи, що занесать нею полудневій конець озера Альберт-Ніанза. Жателѣ Бакон-ту мають на сѣй гѣрѣ свои хаты ажь до вы-соты 8000 стѣпъ.

Выйшовши з лѣсѣхь досталась експедиція на долину рѣки Семлики и пбшла вздовжь сѣй рѣки та переконалась, що она впадає до

Альберт-Ніанза. По трохь днѣхь ходу черезь Усонгѣра (зазначену на теперішнихь картахь яко остров на озерѣ Мута Ненге), прийшли они до Кативы, головнои осадѣ розбита-ковѣ. Мѣсцевѣсть ся лежить межи однимь рамесомь полудневого Ніанса а якимсь солонимь озеромь, котрого вода есть зовсімь рожена але чиста и творить на сподѣ тверді кришталы зѣ соли. Озеро се есть двѣ милѣ довге а 3/4 милѣ широкое и належить до племені Васангѣра. але Кабба-Регі таже зѣ него великій зыск. Зѣ Кативы шовь похѣд на востѣднѣ-пбвнчній востѣдъ черезь край Усонгѣра и Уніямпака попри пбвнчній конець Ніанса. Кілька днѣв пбвнчше переходивь похѣдъ черезь выжну Анкори. Потягнувши просту линію одь озера Альберт-Ніанза до береговь Усинія озера Викторія-Ніанза одержатьсь дорогу, котрею шовь похѣдъ черезь Анкори, Каратве и Угад до береговь Усинія. Стенлі каже, що не жадує, що выберавь сю дорогу, а мнѣмо того признає, що его люде страдали дуже одь пропасницѣ. Були днѣ, вь котрыхь було и 150 недужныхь. Навѣть вытравлял ветераны якь Еминь и Касати та и самъ Стенлі були дуже ослабли. Мурны падали якь мухи а такь само и Еминь мѣжь людемь Емина; лишь зѣ нихь самыхь згинуло вь червню 141 люде.

Нововідкрите озеро, котре Стенлі называвь Альберт-Едвард-Ніанза, есть вь порбннаню зѣ озерами Викторія, Танганьика и Ніанса не велике, але оно важне за-для того, що збарає всѣ рѣки и воды зѣ найдалѣшого полудневого заходу або зѣ лѣвого боку нилевого басену и вливає всѣ ті воды черезь рѣку Семлику до озера Альберт-Ніанза, зовсімь такь якь озеро Викторія-Ніанза вливає воды зѣ правого боку того басену черезь Викторія-Ниль (Соммерзет-Ниль) до Альберт-Ніанза. Тѣ обѣ части Нилья сполучаються разомь вь озерѣ Альберт-Ніанза и выливають бд-такъ зѣ него пбдъ назвою бѣлого Нилья. Озеро Альберт-Едвардъ есть всего лишь 80 кильометровь довге и половину такъ за велике якь озеро Альберт а рѣка Семлики, котра зѣ него выливає, выгладѣе недалеко своего

розв'язано угоду з англо-банком, визнаючи могопольські солі в Сербії. Розпорядження по порученні міністра фінансів розпочати переговори з англо-банком в справі зворотного удріжоні йому позички в випродажі солі. Заряд монополію солі має перейти провизоріально до рук заряду монополію тютюну. Англо-банк б'ється до австрійського міністерства д'яль заграничних з просябою о оборону против самовільного зривання угоди сербським правительством.

НОВИНИ.

— Зь Станислава пишуть нам: Наш театр виставив в суботу д. 7 с. м. оперету Гаспароне а в неділю 8 с. м. трагедію Павло Полуботок — за кожним разом перед публікою, що по береги виповнила салю. Зь селі бачили ми також значно більше гостей, як на перших трьох представленнях. Трагедію „Павло Полуботок“ вислухала публіка з великою і вимушеною увагою; се оказалось зь сего, що менше оцінювано ті м'єця, котрі належали. Зь селі обставини, як і зь того факту, що публіка знов викупила цілий амфітеатр і деякі мусіли вертатися без білетів до дому, хоч „Полуботка“ виставляно ту вже перед двома роками, коли то селя р'вно-ж була виповнена по береги а в касі театральній оказалось приходу аж 364 зр. а. в. (не була по провинціях цифра!), видно наглядно, що „Полуботка“ має заповнене поведіння на сцені нашого театру. Заслуге б'є на се виповні як своєно вартостію так і патріотичною тенденцією. Вистава шукти препишна і за се велике спас Богг львівської „Рускій Бесіді“. — Вчора одіграно Веселу війну Стравса; публіка зборалося досить. — В четвер (12) виставляе наш театр знамениту драму Хто винен Карпенка-Карого (не знати тільки, чому дирекція окресує драми безідеально якимось галицьким ім'єм „народний образ зь українського життя“, через що многи, особливо Поляки думають, що Русини не мають драми а тільки якісь образи та мелодрами) — в суботу (14) оперетку Циганський барон, — в неділю (15) драму Мирного Лимерівна (Діти неволі), — у вівторок (17) оперетку Зелений остров, — в четвер (19) історичну драму дра Ом. Огоновського Федько Острозький, а в суботу (21) „Льва“. На неділю (23) хоче дирекція виставити Мандатора, однакж ми, знаючи смак публіки станиславської, просимо сего не чинити, хіба що дирекція хоче наразитися на пустки. Ми отже перестерігаємо, а зь голо сьм публіки належить чинитися...

— В Коломию на передмісті надвірнянській отворили Русини дня 2 н. ст. грудня читальню. Перші загалні збори випади досить удачно. До читальні вписалося зьвич 40 членів, а головою вибрано о. Кліма Волянського, щарого патріота, котрий певно буде всіма силами старатися, щоб читальня нодь его проводом процвітала як найкраще.

— Інфлюенца. До німецьких газет у Відні доносять, що в Кракові, у Львові і по надь границі Галичини мала появилися інфлюенца. В Кракові мали занедужати воїни в касарні на Вавелю і в школі любовської. У Відні занедужало 86 осіб на інфлюенцу а між ними проф. д-р Шретер, лікар. — О той недуж так пише „Петербургський тижневик медичний“: Епидемія інфлюенци в кількох тижнях розширилася і виступила зь такою силою, як сего не тилить теперішня генерація. Коли в посльднім тижні в жовтні появилися перші случаи, то вже в перших днях листопада розширилася епидемія велим скоро лийцере в часті міста „Басилевської остров“ і „Коломна“ а одтак по цілому місті. Скоро повно було недужих по всіх шпиталях. Ми гадаємо, що треті або навіть половина всіх мешканців Петербурга (450.000 людей) вже занедужали на ою епидемію. Інфлюенца шириться зь однаковою силою між всіма класами населення, між найвищими і найнижшими, цілком незалежно одь гігієнічних умов, в яких живуть заправши на ту недугу. Мало єсть родив, в котрих не було-бы по кілька недужих на інфлюенцу. Наука в школах перервалася, бо декуда занедужало 25 до 50 процентів учеників і учителів. Многі фабрики треба було на якийсь час замкнути, бо робітники занедужали. Войскові шпиталі переповнені а недужі мусять оставати в касарнях. Недуга шириться немовірно через містачи. Чи та епидемія єсть також і заразлива, сего ще досі за для величезного числа недужих не можна було розс'єднати. Симптоми в недужі сьм різні. Але сьдними у всіх сьм нервові симптоми: ослаблене в великій мірі, б'є в членах, болі голови а часом і заворот. Пропасія збільшася а температура досягає в одній дні часом до 40 степені, але одтак скоро меншає. Інфлюенца появляє часом разом зь іншими недугами: запалення болон мозкових і катаральне запалення легких, котре звичайно було причиною смерті недужих на інфлюенцу. — Зь Відня пишуть нам: Зв'єст-ня професори внутрішніх болізей Потнагель і Кальберґ предстали нині (10 н. ст. грудня) на виставі недужих і оскотатували яко зовсім певний факт початки селі епидемії у Відні. Хороба ся не єсть заразливою через стикання зь іншими людьми, єи бактерій зародки знаходяться в повітрі і се оправдує скорість, зь якою она розповсюджуєся. Слабкість триває кілька днів, найдовше оден тиждень, нешкідливо єсть она для сильних організмів, толь у дітей і старців може она мати грізні наслідки. Нинішній телеграм доносять зь Берліна і Парижа, що там шириться ся хороба і що правительств заводить средства охорони.

— Намістник гр. Бадені виїхав вчора на два дні до Станислава для лїстрації тамошніх урядів і заведенн наукових. Разом зь намиістником їде шеф бюро президентального, совітників намістництва п. Рорберт Терлецький.

— Кругом славянський, оснований Сербом Радомичем Кошутичем при участі молодіж академічної львівського університету, одбув своє засідання сими днями і вибрано: К. Туржичкого головою, А. Колесу касіером а Ф. Крику секретарем.

— Зь Золочівського пишуть нам: Посвящене церкви в Хильчицях. Дня 12 н. ст. надоліста с. р. одбулося в Хильчицях під Золочівом благословенне церкви, довшене деканом о. Рудніким зь Помор'я при участі багатьох священників. Се велике торжество заслуге на згадку зь много інших зглядів. До недавня зстояла на сьмі м'єсяці погана корча, котру честий громадяне одкупили одь своєї д'ячки п Державою і в одній дні чисто розб'єрили, а арендари і его родину разом зь бебечами перенесли мов зь процесією майже ціле село на иншу хату двороку. Нині на том м'єсяці красує величава святиня Божа, не велика виправд, по мурована, і така гарна, що аж м'єло подивитися. Коли зв'яжимо при том, що ся церква єсть дочерня, а число руських парохіян в Хильчицях і в прилученій Боняшині вносить ледо 590 душ і коли зв'яжимо, що будова церкви коштує 7000 зр., то дійсно годиться подивляти жертволюбів Хильчанів і Боняшинців, котрі особливо в такі тяжкі часи довшили так красу д'яла. Немале заслуге на похвалу ревни д'яльності в сьмі д'ял о. І. Вергановського, парох Почаї і Хильчиць, заего неуспийні заходи і труди, бо лиш его ширій поміч можуть парохіане завадити, що змогли здвинути сей храм. Не було дверей, до котрих бы б'є вимени своїх б'єдних парохіян не запукать, не було значнийших осіб, котрих бы б'є о поміч не просити, чи то устно чи писемно. — На его по руски внесену просябу до староства за часів славного Блоницького достали парохіане дозвол збирати склади в повіті; одтак одержали запомог одь ц'єсари, одь дирекції желізничі державних і одь п. Юрцана зь Гродилова по 100 зр. — Богато імє, що виправд не достает, але Бог допоможе! Нагородою за ті жертви парохіян і ширі заходи их душпастира буде вже сам величний памитник хвали Божої, як також прекрасне торжество благословення, на котрому на особливе призначенне заслуге гарна проповідь о. І. Гурґала, сотрудника зь Золочева. — Любомир Селанський.

— Причиню до бесід посла Мадейського в галицькій судишні. В одній м'єстоцку держати трафіку і торгівлю м'єшаних товарів християн, а помагати ему в том ж'єнка і боймаціяти донька, люблена в цілому повіті за свою чемність, в'єчливості і добру славу. В том м'єстоцку проживає жидок-шматир, і б'є то одного разу підчас торгу почав голосити і заводити, що згубив 500 зр. Вк'єнци пригадує собі жид, що був в трафіці і там випала ему монетка зь халата, а в трафіці не було нікого иншого крім згаданого доньки трафіканта. Найшовши одтак якийсь селянин, котрий об'єцяв посвідчити, що в руках доньки бачив жидовську монетку. Сего вже досить для прокуратора, б'є казав увязити доньку і задержати єи в с'єдчій в'язниці. По іншому часі показалося, що д'ячина невинна і єи випущено на волю. Тепер заходять питання, хто винагородити д'ячині неславу, якої набралася в с'єдчій в'язниці. Опечалені родичі загадують перенестися до Львова за для сплетень, які розс'євають люде, а найбільше жиди, котрі хотіли-бы захопити трафіку в свои руки.

— На засіданні правесю ради шкільної зь дня 2 н. ст. грудня полагожено отий важнійшій справі: Удріжено управителів школи народної в Перемислянах, Ник. Сидорова, одлустки до кінця текущего року шкільного; затверджено виборь Вол. Дембовського і кс. Вал. Пельца на одпоруничий репрезентації повтв в Горлицях до тамошньої окружної ради шкільної; затверджено регуляції д'яльності окружної ради шкільної в Рудках; затверджено рішення ради громадскої в Чижках, пов. самбурского, що-до языка викладового в тамошній школі народній; вилучено громаду Пацькович, пов. перемиского, зь зв'язи шкільної в Боршівчях і зорганізовано там окрему школу народну; вилучено громаду Серики дольшій, пов. рогатинського, зь зв'язи шкільної в Серниках середніх і зорганізовано там окрему школу; переобразовано 1-класову школу народну в Кракові, пов. львівського, на трикласову; зорганізовано школи народні в Пшеничанах, пов. товмацького, і в Іванчанах, Оприлвчях, Зарубинчях, Березовиці малій, Кобыл, пов. збаражского; заріджено переробити книжку п. з. „Друга книжка до читання в звичайних школах народних“ (польску), щоб надати їй уклад одповідний потребам шк'єл 1, 2 і 3-класових зь увагленієм односонь господарських на селі; видано зарідження в справі нового видання книжок: Elementarz polski, Rozszkiki jezuka niemieckiego і Початки науки німецького языка для шк'єл народних; затверджено в зв'язі учительській Адама Пашинського, учителя гимн. в Бережанах, і Ів. Ригла, учителя гимн. в Рашеві, признаючи кождоу зь них титул професора; полагожено справозданнє краєвого инспектора зь лїстрації гимназіи о. Василія в Бучачі.

— На блу догладу! В Калущі померли в ночи зь 28 на 29 надоліста два ученики майстра корвалського, п. Мазака, загорбши. Оба они були синами околишних селян. Розумієсь, що селі брак догладу некористно вплине на селян, котрі неродо оддають дітей до ремесла. На пр. розмовляли сьдими зь матерею помершого зь селі сьдими: „Добре тоб так, було не давати до науки і на гроші не лакомитися“.

— Добра правительств в Галичині. Як в'єдомо, загадує правительств за гроші 1,800.000 зр. узискані при викупі провинціи в камеральних добрах закупити добра львів в Галичині і дотичне рішення вже апробувала комісія бюджетова. Тепер, — як довшуємося — ведуться договори зь бар. Либігонь, властителям добр Олотовна коло Надвірної, Добра ті одній значно вище, але тяжить на них кількоміліонна позичка австр. Заведеня кред. земского.

— Іменованя в армії. Бар. Отто Гагеріт, генерал-майор, іменованый командантом дивізіи кавалеріи, яка має утворитися зь днем 1 с'єчня 1890 р. в Ярославлі; бар. Гильберт Лейсенц іменованый командантом дивізіи кавалеріи у Львові, а гр. Алекс. Іскілі Гильєнбанд, фельдмаршал-поручик, перенесений зь Львова на команданта 3 дивізіи піхоти.

— Зь Лопатина пишуть: Вже не згадуючи про злі дороги в тутешній повіті, котрі зам'єсть улежнати комунікації ще єи утрудняють, приходиться сел зими стрітатися зь вояками. Зважвши, що Лопатин докола окружений л'єсами, не годиться чудувати, що мешканці, а найбільше переїздяючі селяне бояться вояків. В околиці Лопатина вже були поодинокі лови на вояків.

— Другий шлях залізничий між Львовом а Перемислем. Міністер торговлі має затвердити подрібний проєкт що-до основаня другого шляху між Львовом а Перемислем та заріджив політичну реамбуляцію.

— Театр український в Варшаві. В Варшаві гостить українська драматична трупа Н. І. Кошлова і дає вистави в театрі Ельдорадо Репертоарь трупи обймає оперу, оперетку, драму і комедію. Трупою управляє М. І. Ходосенчик.

— Управління валюти. Пресса подає: За кілька днів зачнуться між австрійським а угорським правительством договори в справі управління валюти. Правительств угорське предкладає завести французку валюту, полишити на разі квити салінарій в об'єгу і вицофати лиш половину державних нот так, що на позичку валюту вистане около 400 міліонів.

— Щоб закупити расові стада для австрійського правительств вибрав сими днями гр. Гревеніц, фельдмаршал-поручик і шеф департаменту для годівлі коней в міністерстві р'єльництва до Англії, де має купити славного Retreat-a. Правительств італійське купило сими днями стада Melton-a за 125.000 зр. а прускій одпоруничі одступив одь купна Satiety-ого, бо жадано за него 250.000 зр.

— П. Григорій Цеглинський, управитель руських класів рівнорядних в Перемислі, жертвував гроші виграї на забаві домовій у пн. Кормостів в цілі народній, а то 1 зр. на будову руского театру а 1 зр. на памитник Вол. Баревіньского.

— Др'єбні в'єсти. Громада Куляшине, пов. сяноцького, одержала одь ц'єсари 50 зр. підпомогі на будову школи. — До поз'єтвоні ради в Теревові при доновияючих виборах зь більших посльостей вибран пн. Ів. Громинічій, властитель добр, Адам Мисаковський, арендатор с'єльварку і Ів. Колопайло, наставник обшару дв'єрського. — Зь львівського заведеня для невилічлимих вибрався оноды 72-л'єтній старець, п. І. Бесіденій, бувшій судья повітовий і меудужий легко умом, та тому глядять за ним родина.

Над'єслане. ДЛЯ ГЛУХИХ.

Особа, що в'єчлилась простимъ средствомъ одь 23-л'єтної глухоты і шуму в'є ушахъ, готова описъ тогосредства по имения переслать даромъ всемъ бажающимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

В'єсти зь Еп. Перемискоі.

Конкурс розписано: 1) на м'єсе служителя св. Тайны покаяния, фундації бл. п. епископа Сябурского, зь помешканієм в будынку капитульнійм і зь платнею 300 зр. р'єчно; 2) на м'єсе другого катедрального проповідника зь той фундації зь помешканієм і платнею 315 зр. р'єчно. Р'єчинець до 20 с'єчня 1890 р. Уб'єжачіє мають внести свои просябы до собору катедр. крилоса, заосмотривши их в одповідній св'єдочстві і подавши при том чи женаті, вдовці і безжені. Також мають компетенції выголосоити проповідь на тему 23 нед'єл по Сомествію св. Духа

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— Означеніє. Шеф секції в міністерстві справ внутрішніх, Ерб, одержав ордер з'єдзної корони ІІ класу.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

Дл б'єднихъ учениківъ школы им. Марк. Шашкевича: п. Кароль П'єдлашечкій зь Золочева 1 зр.

На памитник Вол. Баревіньского: питомці гр. кат. духовноі семінаріи у Львові зь-п'єд давного ч. 43 кр. 55; о. Кипр. Ясєянічій зь Загочева 1 зр.

Експериментія за зр. 60.

Ц'єлковий десенарій ручній усороєся за зр. 60 разом зь всіми приборами друкарскими і подають жєнщинамъ певну експериментію.

A. V. Völkl
3215 k. k. priv. Atelier
Wien, Neubaugasse Nr. 36.

На зиму!!!

Впов. Духовенству, Вп. пл. льварим, льєнчимъ, урядникамъ фабричнимъ, економамъ і кождоу, щоби охоронитися передъ простудою поручасъ

1 трикотовый кафтанъ фланелевый і 1 такий ногавицъ разомъ зр. 2-75 те саме для жєнщинъ . . . 3-75 кафтанъ для д'єтей . . . 1-1-50

Посередичать при замовленію I. oestr. Handelsaunkunfts-Bureau 3175 in Brunn. (26-30)

Дл б'єднихъ учениківъ перемисльскихъ паралельокъ: Кар. П'єдлашечкій зь Золочева 1 зр.

Дл „Академічного Братства“: о. Емил. Менциньскій зь Ходович 1-50 зр.

Посльдній в'єсти.

В справі руского клубу в рад'є державній телеграфують зь Відня до Нагоп-нихъ List-овъ одь днемъ 10 н. ст. грудня:

„Русьні одложили рішення о своїхъ ставовища до правці до четверга сего тиждня. До того дня правительств об'єцало ім дати одповідь на жалобы піднесені послонг Озаркевичем. Переговори тривають далше. Если правительств не дасть клубови рускому сатисфакції за нарушеніє посольскои нетыкальностей политичными властями в Галичині, то б'є подасть жалобу на правительств до суду державного. Послы рускіє мали жалобу вже выготовлену до поданя дня 10 грудня, а толькo на об'єцанку правительств, що справу полагодить, згодилися ще выждати.“

Телеграмы „Д'єла“.

В'єднь 12 грудня. Міністер торговлі затвердив плань будовы другого шляху на залізниці Кароля Людвика зь Перемисля до Львова. — Кардиналь Ганльбавер лежить вже в агоніи.

Прага 12 грудня. Карл. Шенборн выдав пастирське посланіє против ставленя памитника Гуссови.

Софія 12 грудня. Собраніє ухвалило новий законъ выборчий выключаючий кандидатуру священниковъ.

Брукселя 12 грудня. Праса либеральна домагася, щоби в'єзитами, котрих числомъ 3000 выдалено зь Бразиліи, не дозволено о-с'єдати вь Бельгії.

В'єднь 12 грудня. Сконстатовано тутъ всего 76 случаевъ инфлюенци; пошестъ не шириться далше. Вь гарнизоновіхъ шпитали занедужало кількохъ л'єкарівъ.

О ПОВ'ЄСТКА.

Комісія інформаційна выбрана зь поміж членівъ вид'єла товариства „Академічне Братство“ выходячи зь сего заложеня, що много Вп. Патріотів потребує чи то приватнихъ, домовихъ учителей, чи то мундантовъ, далше, що много зь академічної рускої молодіж ох'єдно приняло-бы-ся за одно, або за друге д'єло, а лише бракъ знаємостей стопть тому дуже часто вь дорож, а вк'єнци зь огляду на се, що то причиниться не мало до выгоды Вп. Публіки зь одної а подасть неодному средства до удержаня зь другой стороны, — звертаєся до Вп. Патріотів зь прошенієм, щоби они всь лекції як на провинціи так і у Львові зголошували до підписаной комісії. Р'євночасно упрашаємо всьхъ Вп. Начальників канцелярій, а далше всьхъ тихъ, котрі могли-бы дати академікови Русинови одповідне ише яке занят'є, щоби вольні м'єсяца обсаджували по можности кандидатами поручеными комісією інформаційною тов. „Академічне Братство“. Зголошеня приймає вь льокалі товариства (ул. Кал'єча, ч. 1.) тов. Ротко одь 11 до 12 год., тов. Р. Чайковский одь 1 до 2 год. вь полудне и тов. О. Колесса одь 6 до 7 год. вечером; крімъ того можна також писемно порозум'єватися підь адресою: „Комісія інформаційна вь тов. „Академічне Братство“ ул. Кал'єча ч. 1. — Комісія рудить за всьхъ своихъ кандидатівъ, а дякуючи Вп. Публіці за дотерп'єшну память буде и на будуще вдоволати вь томъ напрямі бажана Вп. Патріотівъ.

За комісією: Р. Чайковский, В. Ротко, О. Колесса.

Портретъ Тараса Шевченка.

Ц'єна 50 кр.

Д'єстати можна вь тов. „Просв'єта“.

Ц. к. уприв. та- брики коців и гуиѣ (4-3)
3231
ШАВМАННА І СПОЛКИ.
ц. к. ливерантовъ Двору а також и ливерантовъ ц. к. арміи и ц. к. маринарки
въ Корнайбурзѣ и Поттендорфѣ
основані въ р. 1828
Маємо честь повѣдомити Впов. П. Т. Публіку, а також ц. к. Войсковыхъ, що устроили мы складъ комисовый нашихъ виробовъ р'єзного рода въ обильнѣмъ выборѣ въ торговлі
С'єдлярско-Римарскій
Михайла Валихевича
при улиці Коперника ч. 2 у Львові.
Наши виробы будутъ продаватися послѣ цѣнъ фабричныхъ въ поодинокихъ штукѣхъ або метрахъ, а при закупѣ въ большіхъ сколькостяхъ буде одчислятисѣ одповідный опустъ.

НА ДОСЛАНЕ.

Найдавніша у Львові фірма складу фортепіано
Ю. Балько.

Ю. Балько Муссіль

продає фортепіано під найкращими
умовами. 3195 (7—10)
Львів, ул. Кароля Людвика 7.

І НА ПОСТЬ!

Російський сардинки в барил. 5 кил. ваги
№ 1 по 1 зр. 50 кр.
" 2 " 2 зр. 40 кр.
крім оплати поштової.

№ 1 містить 65—68 штук; № 2
містить 120—125 штук.

(Звертаємо увагу на те, що ціна єсть най-
нижше подана і що всякі інші оферти пода-
ють або несправді, або менше, ніж у нас)

Оселедці шкотські великі, 5 кил. посил-
ка (около 30 штук) за 1 зр. 90 кр.
франко.

Повила 5-кил. посилка в скриньці за 2
зр. франко.

М'яке сало в бляшанці 3½ кил. netto
за 2 зр. 25 кр. франко. 3275

Народна Торговля у Львові.

ИВАНЪ ЯРЖИНА

ювіляръ 3162 (11—12)

у Львові, пляцъ Маріацій
(Готель Европейскій)

МАГАЗИНЪ

Виробовъ ювілерських, золотихъ и срібнихъ,

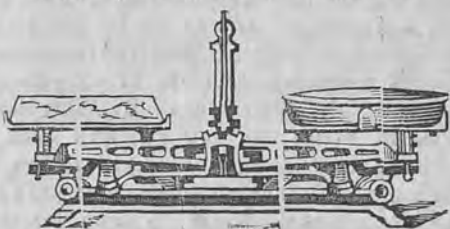
поручає
значний засібъ виробовъ, одзначаючихся
тривалістю и добримъ вкусомъ, якъ власнихъ
такъ и зъ першоряднихъ фабрикъ краєвихъ.
Виготовлює всякі замовлення, репарації
и замѣны.
Купує старе золото, срібло и дороге каміньє
по найвищихъ цінахъ.
Всякі замовлення замѣсцевъ виготовлює в
якъ найкоротшій часъ.

Основана 1860 року

ФАБРИКА ВАГЪ

AUGUST MATEJKA
Wien IV. Gumpendorferstrasse 143

поручає свои ваги десятизначні, цѣнотримальні
мостові, а именно ваги балинсові

по приступнихъ цінахъ.

Ріокъ основана 1857.

МНОГОКРАТНІ ОДЗНАЧЕНІЯ

A. Masek

Eisenmöbel-Fabrik

Wien VI. Gumpendorferstrasse 114.

поручає свои меблі, виготовлені солидно,
3254 по приступнихъ цінахъ. (4—10)

Цѣнки можна переглянути в
головнихъ складахъ Народної Торговлі.

Такъ для молодшихъ якъ и старшихъ найодповѣднѣйшій ПОДАРУНКИ на Різдво и Новый Ріокъ

Фарбы олійні в комплектнихъ ка-
сеткахъ зъ всіма приборами в ціні
зр. 4-50, 7-50, 10 до зр. 20.

Фарбы акварельні гузикові, в лѣ-
сочкахъ и тубкахъ, якъ поєдинчю и в
касеткахъ, в ціні 30, 50, 75 кр. зр.
1-20, 1-80 до зр. 10.

Фарбы до такъ зв. „Spritzmalerei“
касетки комплектні в ціні зр. 1-50,
3 и 5.

Фарбы до мальовання на порцеляні
касетки комплектні в ціні зр. 8-50,
10, 13-50, 16 и зр. 20.

Плитки порцелянові в різнихъ фор-
махъ до тогожъ мальовання.

Касетки зъ приборами и образами,
котрі одбиті на порцеляні одповѣдають
цѣлкомъ ручному мальованню, касетка зр. 6.

Фарбы и прибори до т. з. „Chromo
Malerei“ касетка комплектні в ціні
зр. 5-50, 8-50, и зр. 10.

Фарбы металічні до мальовання на
оксамиті, шовку, плюшу, и т. п. ка-
сетки по зр. 4, 6, 8-50 до зр. 16.

Взорці до того мальовання, зачаті ро-
боти и т. п. в великій виборі.

Фарбы пастельові в касеткахъ по зр.
2, 3, до зр. 10.

Пантър в аркушахъ и на метри до
того мальовання.

Фарбы гобелінові в слопахъ и по-
лотно до того.

Касетки зъ мінералами в ціні зр.
2-80, 5-50, 10 и 12.

Касетки зъ імітацією найб. дія
ментові в ціні зр. 12.

Касетки зъ знарядями до шпильовихъ
и іншихъ робіт в ціні од зр. 3 до 10.

ОДЪ ДАВНА!

на складі заведений а нині більше якъ ко-
линебудь аматорами глядані

Вироби зъ бѣлого дерева якъ:

Касетки, пуделочка, вахлярі, кубки, до-
щолки, підставки, рамки на фотографію,
тарелі під хлѣбъ, мисочки и много ин-
шихъ предметівъ, надаючихся до мальо-
вання водними фарбами, до випалення.

Взорці, вернікові, и всякі прибори
до того мальовання, все на складі.

Апарати до випалення на дереві
штука зр. 12.

Вироби зъ глини „Терокоты“, якъ
вазони, тарелі декоративні, підставки,
мисочки и т. п.

Все якъ найкращіше зроблене и на-
даючеся до мальовання якъ водними такъ
олійними красками.

Взорі цвѣтові, видівъ и т. п.
у великій виборі.

Шталоги різної величини и форми.

Кресла для малярівъ.

Полотна натягані на брейтрамахъ,
дощолки ґрунтовані, манекени, па-
лети, и взагалі всі прибори потрібні
до артистичного мальовання на складі.

Всякіхъ інформацій що-до способу мальо-
вання охочо подаю.

Касы и касетки огнетревалі,

Скарбонки залізні,

Сковары спиритусові,

Перфумеріи и мыла в елегантнихъ
картонахъ — поручає

АЛОЙСІЙ ГИБНЕРЪ

у Львові 3283 (1—3)

улиці Кароля Людвика ч. 13.

ПА-

расоль до дому и до сонця від 1.20
до 12 зр. — Калоніи мужескі и
дамскі зъ фабрикъ російскихъ по
цѣнкахъ фабричныхъ — шпильки не
пропускають води по 50 кр.

поручає найдешевше

МАГАЗИНЪ

БРАТІВЪ ЛЯНГЕНЕРІВЪ

у Львові ул. Галиція ч. 16.

12537 Цѣнки на жадає даромъ.

НАЙБОЛЬШІЙ ВЫБОРЪ
Лѣхтаренъ

стасіиныхъ, ручныхъ, киш-
невыхъ и т. п. до освѣтлю-
вання оливою, нафтою и
3161 свѣчками (10—12)

поручає

АЛОЙСІЙ ГИБНЕРЪ

у Львові

улиці Кароля Людвика ч. 13

Carl Dörr

(передъ тымъ Вильгельмъ Дорр)

Фабрика фортепіановъ

3184 и (4—12)

заведено до выписочная

основана р. 1817

Медаль нагороди Медаль заслуги

Відень 1845. Відень 1873.

Wien VI Bez. Hofmühlgasse Nr. 3

nächst Pilgrambrücke.

Склады у Львові и Кракові.

При приближающімъ-ся се-
зонѣ зимовімъ, приглаго-
мо нашимъ П. Т. консу-
лентамъ нашъ

КОКСЪ.

Найліпшимъ и найдешев-
шимъ матеріаломъ опало-
вымъ до топлення печи и
кухні, та до сего цілі
ломанимъ єсть нашъ

КОКСЪ.

Такожъ до робітъ коваль-
скихъ вельми придатимъ
и знаменитимъ єсть нашъ

КОКСЪ.

Продаємо зъ безплатною
доставкою (вѣ мѣсці) до
мешкань кождо скіль-
кості нашого

КОКСУ,

за зр. 1-60 за 100 кил.
и перероблена печей и
кухні до топлення нашимъ

КОКСОМЪ

выготовляемо безплатно.

Зарядъ

Заведенія газового

у Львові.

3221 (17—20)

Gebrüder TRUHLARSKY

ц. к. вкл. прив. фабрика бильярдівъ

3201 Wien, V. Bez. Hofgasse Nr. 4. (8—11)
выробляє всякого рода бильярды, а такожъ має великій складъ
новихъ и перебраныхъ бильярдівъ, та кій, кулі, взагалі всі
прибори до гри бильярдівъ.
Уряджує и одновляє цѣлі каварні по найнижшій цінахъ.

И. ИГНАТОВИЧЪ

поручає:

певніи и выпроованіи средства до выбрани всякихъ
плать.

кр.	АМАНДИНА	укусає плями зъ соковъ пухлячихъ, быває, мо- роженого и т. п. фляконъ . . .	кр.	КОРЕНЬ МЫЛЫЙ	бѣлый, служить до праніи матерій шов- ковыхъ, потощеныхъ и за- марганыхъ, пакетики по 2 кр. и
25	АЛЮСИНА	вытѣає плямы тов- стѣ зъ матерій шовковыхъ барвнихъ	04	МЫЛО ЖОВЧЕВЪ	уживає до выбрани плями старихъ зъ матерій вовняныхъ, бавовни- ныхъ и шовковыхъ, кусники
25	АЦЕТИНА	нищить плямы аль- калическіи и мочові, фляконикъ	25	ОДАЛИНА	найліпше средство до чищенія мужеской одежи, укусає плямы повставшій зъ пороху, прѣти, тютюну, моло- ка, пива, кавы, шоколада, плѣсени, вожкости, сметанки, росоу и т. п. фляконъ . . .
30	БЕНЗОЛИНА	выбирає плямы товстіи и зъ прѣти, зъ мазіи и пороху, фляконикъ малый 20 кр. пѣтый	35	ОКСАЛИНА	выбирає плямы зъ атраменту, иржіи и крови, зъ паперу и бѣлѣ, фляшка . . .
08	БРАЗИЛИНА	выбраніи вѣ бра- зиліи матерій чорній, споло- вѣий и попламленій одыску- ють первѣстну барву, стають лыскучими и твердыми, пакети	25	КВИЛІЯ	матерія вовнянѣи и шовковѣи, выбраніи вѣ одварѣ Квиліи тратить плямы и оды- скують свѣжості, причѣмъ барва матерій пѣчо не тратитъ, пакети
30	ЕТИЛИНА	укусає плямы на по- мостѣ зъ фарбъ анилиновыхъ, травы, ликерівъ, и смолы флѣ- ЯНИНА розпускає плямы чорній повставшій на шибірѣ при фарбованню волосъ, фляконъ .	06	СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-	ВЫИ укусає плямы зъ поко- сту, олію и живиці, фляконъ
20	ЯВЕЛИНА	уживає до выбра- ніи зъ бѣлѣ барвнихъ плямъ, а именно зъ пива, вина чер- вового, обочѣвъ, конфитуръ, атраменту и т. п. фляконъ . .	25	ЗЕМЕЛЬНИКЪ	чищить матеріи бѣлѣи вовнянѣи зъ замаганіи и пороху, пакети
05	КВАСОКЪ	вѣ лѣсочкахъ ужи- ває до чищенія пальцівъ зъ атраменту, лѣсочка	20		

Набути можна у ЛЬВОВІ вѣ власныхъ торговляхъ: ул.
Коперника ч. 3 и уличіи Галиція рѣтъ Вавоноу. Вѣ филияхъ:
вѣ КРАКОВІ Суконницѣ ч. 20, и вѣ ЧЕРНОВЦІХЪ Ри-
нокъ ч. 2. 2529

Еликсиръ до зубівъ Порошокъ и паста до зубівъ

ВПр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ

зъ монастыря von Soulas (46—2)

Dom MAGUELONNE, Prior.

2 ЗОЛОТІ МЕДАЛІ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.

найбольшій одзначеніи

Винадолово 1373, прирѣзокъ Бурсе

„Щоденно уживаючи Ели-
ксиръ до зубівъ ВПр. оо Бе-
недиктинівъ вѣ скількохъ
кількохъ капелъ вѣ скількохъ
води, тамусея и дѣлється по-
рохнавіеи зубівъ, бо черезъ
те надаєсь имъ бѣлого полѣ-
ку и твердості та замѣняєсь
исна и удержуєсь ихъ здоровіи.

„Тому то робимо вашіхъ читательнъ справдливо при-
сауту, асертуючи увагу на сего данній и практичній зѣвъ, що
єсть найліпшимъ средствомъ цѣлющимъ
и однокую охороною на бѣлѣ зубівъ.

Зах. вѣбр. 1807 106 у 108, г. Croix-de-Seguer

Генер. агентъ Seguin Bordeaux

Дѣстати можна у всѣхъ добрыхъ торговыхъ перекупъ,
адресуєсь и вѣдѣть 3705

Вже вийшовъ

Иллюстрованный Календарь Просвѣты

на рѣокъ 1890.

Цѣна 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Дѣстати можна вѣ канцеляріи „Просвѣты“ и вѣ всѣхъ бѣль-
шихъ складахъ.

Тарелки майоликові на тѣста або овочѣ десе-
рові по 20 кр., 30 кр., 40 кр.

Кашѣ майоликові на тѣста и овочѣ по зр. 2—
2-50, 3—.

Тарелки десерові порцелянові по 15 кр., 20 кр.,
25 кр., 30 кр., 35 кр., 40 кр., 50 кр.

Етажеры скляніи зъ 2 тарелками и чашою на ки-
тицю, зр. 6—, зр. 8— до 20 зр.

Гарнитурѣ на оцетъ и оливу зр. 1-50, 1-90,
2-20, 2-50, 3—, 4—, 5—.

Чарки на вино 18 кр., 20 кр., 22 кр. и т. д.

!Цѣны стѣйніи и дешевіи!

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

3279 Львові, ул. Трибунальска. (3—3)

3203 (7—18)

ДОСИ НЕПЕРЕВЫШЕНІИ!

В. МААГЕРА

правдиво чищений

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

Вильгельмомъ Маагеромъ зъ Вѣднѣ.

Першими знаменитостями медицинскими розелѣджуваній и яко легкій до
стравленія, такожъ дѣтямъ именно поручаний и ординований, яко найчи-
стѣйше, найліпше и за найприроднѣйше средство признане на недуги гру-
дей и легкыхъ, золотуху, остуду, чираки, выкиды нашкобріи, недуги
золзвой, ослабленіи и т. д.

Фляшка по 1 зр. вѣ мѣймъ складі фабричнѣмъ: Wien Neumarkt
№ 3., такожъ у всѣхъ антикахъ и торговляхъ корѣннихъ монархіи
австро-угорской. Тамже складі приборівъ до перевязанія зъ першенъ межинародной фа-
брика вѣ Шатгаузенѣ

У Львові у шп.: Петра Миколая, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Кри-
жановского антикарѣвъ, Ст. Маркевича, К. Балабана купцівъ.

При закупкѣ товарівъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдаєць и одѣлчальникъ редакторъ Иванъ Бекей.

Пантър зъ фабр. Черкавскихъ.

Вѣ друкарнѣ тѣл. кн. Шостакъ, кождъ зр. К. Велізарего.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-й годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ новѣстей“ выходитъ въ вѣторокѣ, а въ вѣторокѣ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Дюна 77 (стара почта). У Вѣдн М. Dukas, L. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnistrasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haenstein и Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додатокѣ

въ Австріи: на цѣлый рокъ . . . 18 кр. на цѣлый рокъ . . . 24 кр. на полъ року . . . 9 кр. на полъ року . . . 12 кр. на чверть року . . . 4 кр. на чверть року . . . 6 кр. на мѣсяць . . . 1 кр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 кр. на полъ року . . . 8 кр. на чверть року . . . 4 кр. на мѣсяць . . . 1 кр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція пош. ч. 92 ул. Баторія. — Рукописи зачитаются лишь напередне застереженіе. — Редакція не печатаетъ вѣдѣй портъ. Подписокъ чистю коштує 8 кр. а в.

Оголошенія принимаются по пятъ 6 кр. бѣдъ одной стрѣлки печатной, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в. Подписки числятся по 10 кр. бѣдъ стрѣлки.

Конецъ sprawy „Народного Дому“ у Львовѣ.

На вчерашнемъ засѣданіи рады мѣста Львова закончившася довголітній споръ львовского магистрату съ институтомъ „Народный Домъ“ въ користь того-жъ института. Кажемо „довольствій“, бо въ вчерашнемъ справозданіи референта сен справы показалося, що споръ той ведеся ще бѣдъ 1867 р. и переходивъ рѣзкій фазы. Референтъ, радный д-ръ Грызецкій, профессоръ львовского университета, такъ представилъ исторію сего спору:

Збомбардованъ въ 1848 р. будинокъ на майданѣ Castium, де нинѣ стоить рускій институтъ „Народный Домъ“ и не выдѣлена ще руска церковь, були власностию школьного фонду. На прошеніе тогдышней „Головной Рускои Рады“ бѣдало правительство першымъ рескриптомъ одну часть тыхъ руинъ, именно тогу, де бувъ латинскій костелъ, безусловно и безъ всякой заплаты Русинамъ мѣста Львова. Въ два мѣсяцѣ позѣйше приказало правительство другимъ рескриптомъ бѣдати Русинамъ мѣста Львова и то мѣсто, де стоявъ университетъ; але въ сѣмъ другімъ рескриптѣ было вже сказано, що мѣсто выключено та парцеля, черезъ котру мѣсто позѣйше проведетъ улица. Позаякъ тогды не было репрезентатія Русинѣвъ мѣста Львова, то дароване мѣсто въ руинахъ бѣдало членамъ Головной Рускои Рады Рускои. Позѣйше, въ декретѣ прислано на руки о. Кузнецкого, признано дарованный грунтъ язо власности Русинѣвъ мѣста Львова. Въ першомъ рескриптѣ правительства назначено даровану часть грунту подѣ будувъ рускои церкви, а въ другімъ рескриптѣ приказано рѣшту даровануо грунту и руинъ на „Народный Домъ“. Головна Руска Рада выдала бѣзову до руского народу и почала збирати складки и зорганизуватися въ управлюючу комисію, взяла дарованный предметъ въ посѣданіе. Почали вливати складки. Якийсь д-ръ Васильевичъ дарувавъ часть Бѣлки и Костенева, а комисія Рускои Рады (котрой нахѣстниль Голуховскій затвердивъ) купила другу часть и за прибранный складки выставила „Народный Домъ“.

Въ 1867 р. ставъ магистратъ звертати свою увагу на тогу комисію, бо она повинна була выставити церковь, а до того не приступала. Магистратъ бѣдѣся бувъ до нахѣстництва, чтобы оно удѣлило ему статутъ управляющей комисіи, але рѣвночасно обудивъ рухъ и въ управлюющей комисіи. Въ 1868 р. уложено подѣ проводомъ о. Кузьмичаго статутъ „Товариства Народный Домъ“, котрого цѣлю мало бути образованіе и т. д. рускихъ жителей, але не сказано, котрыхъ, чи лишь рускихъ жителей у Львовѣ, чи всѣхъ взагалѣ. До сего статута записано такожъ и выставленый будинокъ. Дальше установивъ сей статутъ для себе выключне право, хто має бути членомъ товариства; сталося отже, що першій загалый зборъ складався изъ людей, котрыхъ товариство само хотѣло мати. Тѣ люди разпоряджались отже дарованнымъ и прибраннымъ майномъ, продавали, купували и т. д. Такъ уложеный статутъ подано до нахѣстництва а нахѣстництво замѣсть его бѣкнути, подтвердило и додало лишь вѣзавулю, що статутъ той не обмежає правъ затвержденныхъ въ 1848 р. Позѣйше звесло нахѣстництво и сю вѣзавулю. Коли въ 1870 р. магистратъ запитавъ, чому розпочата церковь ще не готова, бѣдѣвъ управлюющей совѣтъ „Народного Дому“, що не має фондѣвъ, и додавъ аллобо, що коли магистратъ хоче, чтобы церковь скорше ставула, то може такожъ до еи будовы причастиася.

Теперь ставъ управлюющей совѣтъ господарити по своему. Межи Русинами мѣста Львова стали подноситься голоса негодованія на совѣтъ а обѣсла стали и рускй газеты займатися сего справою. „Правда“ робила своего часу заиды, що совѣтъ бѣдѣтъся безплатно помѣщаніе въ „Нар. Домъ“ своими членамъ и т. д., а позѣйше и „Дѣло“ звертало увагу на то, що управлюющей совѣтъ лѣкуе фонды института въ неспѣшныхъ институтіяхъ финансовыхъ (въ „Заведенію“). Тѣ голоса(?) спонукали магистратъ выѣхатися въ сию справу, але передѣ тымъ же запитавъ бѣдъ синдикатъ, а той предложивъ ему дуже старанно обробленый матеріалъ. Синдикатъ казавъ, що управлюющей совѣтъ переступивъ свой кругъ дѣланія, що дѣлає въ некористь Русинѣвъ мѣста Львова и что навѣтъ не занятабулювавъ реальности, хочъ до того вже бувъ часть, и наконецъ что товариство дорогою заданія счоче зяти дарованный Русинамъ мѣста Львова предметъ на власность — а то грозитъ утратою майна мѣста. Позаякъ у Львовѣ нама окремой громады Русинѣвъ, то громада мѣста Львова має право и обовязокъ ихъ заступати. Синдикатъ глядитъ на згаданный акты яко на акты фундаційны, и предлагавъ, чтобы магистратъ бѣдѣся до нахѣстництва, абы оно бѣдѣдало управлюющему совѣту зарядъ, зажадало рахункѣвъ въ фондѣвъ и т. д., а коли-бъ се было невозможно, то чтобы выточити процесъ судовой. Позаякъ тогды вже бувъ часть вѣнесу до книгъ

грунтовыхъ, то радить синдикатъ занятабулювати Народъ Домъ на Русинѣвъ мѣста Львова. Магистратъ прийшовъ однакомъ до пересвѣдченія, что то не есть фундація, лѣшь дарованіе, и постановивъ насампередъ постаратися о дубликатахъ дотычныхъ актовъ въ нахѣстництво. Коли нахѣстництво не спѣшалося въ выданіемъ дубликатѣвъ, магистратъ постановивъ передати цѣлу справу комисіи. Тымчасомъ мѣнявъ рѣчицею подана о спростованіе въ табули. Синдикатъ вѣнѣсь отже въ имени мѣста поданіе о занятабулюваніе „Народ. Дому“ на Русинѣвъ мѣста Львова, але два дѣи передѣ тымъ вѣнѣсь и „Народ. Домъ“ поданіе о занятабулюваніе на „Товариство Народный Домъ“. Такъ отже застрѣла тѣмъ цѣла справа але она застрѣла такожъ и въ магистратѣ, бо дотычна комисія збралася доперва сего року. Въ комисіи засѣдало багато правникѣвъ, погляды були подѣлені, але остаточно бѣдѣдѣсть еи ухвалила вѣнесене: Рада мѣста Львова не уважала комисію компетентною выстѣпати въ имени Русинѣвъ мѣста Львова, а предлагавъ бѣдѣстѣпати зовѣсь бѣдъ сего справы. То було въ маю сего року.

Але въ вересни надѣйшовъ замѣсть жаданыхъ дубликатѣвъ дотычныхъ актовъ рескриптъ нахѣстництва, въ котромъ оно узнає дѣи фундація, изъ котрыхъ одна дотычна Русинѣвъ мѣста Львова а друга вже Русинѣвъ цѣлого краю. Дальше орѣкає нахѣстництво, что магистратъ не має права мѣшатися до сего справы, бо до него не належитъ надзорувати фундацію и бѣдѣмвало дубликатѣвъ, а рѣвночасно бѣдѣмвало до прокураторіи скаргу, чтобы она интабулювала одну часть реальности „Народ. Дому“ на церковь а другу на институтъ „Народный Домъ“. Такъ розпорядженіе нахѣстництва было несподѣване. Та власть, котра досѣ не бѣдала о ту фундацію, котра не старалася ввести въ житіе институтъ — та власть каже, что магистратъ не має найменшого права до сего институту, бо: 1) магистратъ не есть надзорочъ властею фундація, 2) что фундація не есть что уководствована и 3) что Русины мѣста Львова не суть управней интабулювати на себе институтъ „Народ. Дому“. По одержаню сего рескрипту магистратъ не давъ за выграну и сказавъ, чтобы репрезентатія узналася за компетенту та предприняла судовій кроки. Однакомъ секція П. позбѣдала при давній свой ухватѣ, что репрезентатія мѣста не повинна мѣшатися до сего справы и жадала, чтобы пороблей давнѣйше кроки бѣдѣклати. Меншѣе комисія правничон навела цѣлый радъ параграфѣвъ изъ статутѣвъ мѣста Львова, и такъ аргументува: Тымъ добрамъ, що дарованый Русинамъ мѣста Львова 1848 р., загрожує небезпечность въ стороны товариства „Народ. Домъ“. Русины мѣста Львова не становлять окремой громады, лише часть громады мѣста Львова, отже громада мѣста Львова обовязана домататися и предприняти всякій крокъ, чтобы забезпечити интересы Русинѣвъ мѣста Львова. Бѣдѣдѣсть комисія не годилася, бо рескрипты кажутъ, что донадія не дотыкає цѣлого мѣста, лишь его часть, отже дарованый парцель и будыки не суть добромъ громадокамъ. Шо-найбѣдѣе могла-бы репрезентатія мѣста почути Русинѣвъ мѣста Львова, что ихъ институту грозитъ небезпечность. Вѣнесене бѣдѣдѣсть — казавъ д-ръ Грызецкій — заслуге тымъ бѣдѣе на увагу, что вже и нахѣстництво почуває до сего обовязку. Я розговарювавъ зъ поважными Русинами, и то не лишь зъ одного табору, и всѣ они были противны тому, чтобы репрезентатія мѣста мѣшалася до сего справы, котра лишь до Русинѣвъ самихъ належитъ.

Радный д-ръ Малецкій заявивъ въ короткій промовѣ, что найбѣдѣе буде, коли репрезентатія мѣста не буде мѣшатися до сего справы. Хотѣе — казавъ бѣдѣдѣть — ратувати добро, котре не до вѣсь належитъ. Шо-вамъ до него? — най собъ Русины его пильнують. Вѣдѣдѣсть собъ за то не здобудемо, а не сѣймо негодѣи мѣжъ обома народами въ краю и не мѣшаймося не до сего дѣла.

Рад. д-ръ Пентакъ зазначавъ, что ставъ на становищи чисто юридичномъ. Коли закладано у Львовѣ книги грунтовѣ, бувъ сумѣвъ, хто есть властѣлемъ той реальности и о то ходитъ теперь. Хто-жъ має бути интабулюваный? Той, хто есть властѣлемъ. Въ актѣ фундаційномъ сказано, что правительство дарує часть реальности рускій людности мѣста Львова на будову церква, а въ другімъ актѣ въ 1849 р. сказано, что правительство давъ и другу часть рускій людности мѣста Львова на „Народный Домъ“, — отже лише руска людность мѣста Львова може бути интабулювана. Институтъ, въ котрого власности есть реальность, есть товариствомъ приватнымъ. Оно не репрезентує людности мѣста Львова. Въ табули пованна фигуировати людность руска мѣста Львова. Ходитъ лишь о то, хто має поставити таке жаданіе? Хто репрезентує тыхъ Русинѣвъ? Она суть частію публичной репрезентатія мѣста Львова и до той репрезентатія належитъ внести подѣсь, чтобы институтъ бувъ

занятабулюваный на людность мѣста Львова. Нахѣстництво каже, чтобы интабулювати на фундацію, а комисія, чтобы бѣдъ сего справы бѣдѣстѣпати. Я ставлю отже вѣнесене, чтобы рада мѣста Львова поручала синдикату внести сию справу передѣ судѣ, най бѣдъ рѣшитъ, хто має бути занятабулюваный.

Рад. д-ръ Стебельскій забравъ голосъ въ имени Русинѣвъ и той нечисленной громады рускихъ радныхъ, яка засѣдає въ радѣ мѣста. Безъ сумѣву — казавъ бѣдъ — что коли-бъ мы станули на основѣ рескриптовъ, то репрезентатія мѣста Львова мала-бы право до интервенція; але въ самыхъ уже рескриптахъ есть суперечность. Институту, о котру розходѣтся, станула добродѣйствомъ не лишь львовскихъ Русинѣвъ, але Русинѣвъ цѣлого краю. Отъ вносѣе отже, чтобы рада прихилилася до вѣнесена бѣдѣдѣсть комисія.

Рад. д-ръ Быкъ полемизувавъ дуже зручно зъ проф. Пентакомъ и доказувавъ, что рада мѣста репрезентує вправдѣ логично и часть громады, отже и Русинѣвъ мѣста Львова, але въ правничѣмъ значіи не репрезентує части громады. Мы — казавъ бѣдѣдѣть — маємо выстѣпати передѣ трибуналами, а насѣ спитають: Хто-вамъ давъ компетенцію заступати Русинѣвъ мѣста Львова? Русины мѣста Львова не суть предѣвъ организованой корпораціи. Хто буде платити податки? Кого будутъ за податки секвеструвати? Чи може Русинѣвъ мѣста Львова? — Сей послѣдній аргументъ бувъ мабуть найбѣдѣе переконуюій для радныхъ, бо у всѣхъ выклававъ веселѣсть.

Рад. д-ръ Дульемба доказувавъ такожъ, что Русины мѣста Львова не можуть бути занятабулюванѣ. Нахѣстництво рѣшило, что „Народный Домъ“ есть фундацією а магистратъ не вѣнѣсь рекурсу противъ того и не спростувавъ погляду, отже теперь нема что робити. Репрезентатія не въ силѣ перевести дискусію правничон и рѣшити еи, отже найбѣдѣе поставитися на становищи д-ра Малецкого. Може бути — казавъ бѣдѣдѣть — что мы не годимся изъ тенденціями того института, але мусимо его уважати за рускій и его цѣнѣти. Лѣшѣмъ справу самымъ Русинамъ. Мы повинны завѣдѣда такъ поступати, чтобы не говорено, что мы не хочемо подати руки до згоды.

Рад. п. Сембратовичъ (переплетникъ) казавъ, что Русины добре господарюють въ „Народ. Домѣ“, а коли-бъ громада взяла подѣ свой зарядъ сей институтъ, то было-бы горше (Головы: Ого!). бо тогды-бы администратія дуже богато коштувала. Найбѣдѣе — казавъ бѣдѣдѣть свою коротку промову — станемо по сторонамъ п. Малецкого. Вѣдѣе Полякамъ жадати, чтобы була „Польска“, то вѣдѣе и Русинамъ жадати, чтобы була „Руска“ (Русь).

Рад. д-ръ Шараневичъ забравъ голосъ — якъ казавъ — длитого, бо боится, чтобы такъ поважный голосъ, якъ д-ра Пентака, не переконавъ девѣхъ радныхъ. Придававъ отже д-рови Пентакову, что право не завѣдѣесть справедливо: Summum jus, summa saepe injuria. Найбѣдѣе доказъ того давъ римское право аграрне. На доказъ того, что „Народ. Домъ“ есть институту цѣлого народу руского, бѣдѣдѣтъ д-ръ Шараневичъ документъ, який вложено въ угольный камѣнь „Народ. Домомъ“, а котрый то документъ самъ цѣсаръ подписавъ. Въ документѣ тѣмъ говорится про Schenkung für die ruthenische Nation — змѣняти отже сию постанову было-бы оскорбленіемъ самого монарха.

Рад. п. Гетрицъ звернувся до д-ра Шараневича зъ запитаніемъ, длитого „Народный Домъ“ не хоче рускому театрови бѣдѣстѣпати салѣ?

На тѣмъ замѣнено дискусію. Тѣлько же д-ръ Шараневичъ бѣдѣдѣтъ п. Гетрицѣ, что „Народ. Домъ“ длитого не бѣдѣстѣпат салѣ театрови, бо боится сгину.

Обѣсла наступило голосованіе. Вѣнесене д-ра Пентака, за котрымъ было всего лишь 3 голоса, упало, а принято одноголосно вѣнесене д-ра Грызецкого въ имени бѣдѣдѣсть комисія — и такъ закончено споръ о власности институту „Народный Домъ“ у Львовѣ.

Мусимо на сѣмъ мѣсцѣ пригадати, что уже манушней каденція рады мѣскои була сѣ справа въ принципѣ зъ вѣдѣмъ порѣшена въ той способѣ, якъ теперь, уже и формально, порѣшила еи нова рада мѣста Львова, — а при порѣшеніи еи подѣся манушней каденція велѣла участь звали Русины радий, проф. д-ръ Олесс. Огоновскій и проф. Вахнянинъ. Высѣдѣлена пѣхъ въ сѣи справѣ певно добре же въ памяти нашихъ читатѣлѣвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнемъ засѣданіи палаты послѣвъ интерпелювавъ пос. Дершата пра-

вительство въ справѣ заведенія строгихъ мѣръ противъ тыхъ товариществъ нѣмецкихъ, що въ своихъ лѣюкахъ выѣшуютъ портреты нѣмецкого цѣсаря и Мольткого. Верганъ и доматѣся предложенія и проекту закона о эмиграціи. При провѣзоріи бюджетовой заявивъ Штайнвѣндеръ, что бѣдъ и его товаришѣ будутъ голосувати противъ, бо бѣдѣдѣсть и правительство топчутъ ногами права нѣмецкихъ жителей державы.

Обѣсла промовивъ Пленеръ и зробивъ насампередъ заидѣтъ правительству, что оно ще досѣ не бѣдѣдѣло на интерпелляцію въ справѣ ческого права державного. Народъ нѣмецкій муситъ прецѣ разъ дождѣтися, чи правительство гравъ лишь двозначну рѣчию, чи може навѣтъ подѣпирася забаваніи Чехѣвъ. Неудовольненіе народу нѣмецкого дѣдѣло вже до крайности; нехай же правительство стережеся, чтобы то недовольненіе не обьявилосѣ же якъ навѣтъ, якъ лишь пасивнымъ опоромъ. Такъ злого правленія якъ нинѣ не було же въ Австріи. Таффе хоче уживати конституцію яко предмету замѣны въ парламентарной шахерцѣ. Цѣла система есть нездорова, розкладова. Политика тевершнього правительства сталася поспѣховнекомъ въ цѣлѣй Европѣ.

Пленерѣи бѣдѣдѣтъ Ригеръ, что и Чехи выжидають нетерпѣливо бѣдѣдѣтъ правительства, бо они немалый народъ, котрымъ можна помѣтѣвати. Чехи доматѣются замѣны основныхъ законѣвъ державныхъ, бо тѣ законы безъ нихъ ухвалено. Пленеръ несправедливо каже, что Таффе боронитъ ческого права державного. Право то було передѣ Таффе и буде по вѣмъ, бо за нимъ стоить 6 миліонѣвъ Чехѣвъ, котры впрѣчѣмъ готовѣ до згоды.

На вѣнесене Верганіого закрыто бѣдѣтъ засѣданіе, бо многі послы хотѣли зяти участь въ похоронѣ поэта Анценгрубера.

Кажуть, что во вчерашнемъ засѣданіи збралася заразъ рада министровъ, чтобы радѣти надѣ бѣдѣдѣтъ на интерпелляцію посла Пленера.

О резултатахъ нарядѣ ексекутивного комитета правѣцѣ — каже N. fr. Presse — не чути вѣчого, але мимо того можна вже сконстатувати, что тѣ нарядѣ закончилися. Нема вже сумѣву, что справа школьна була однимъ предметомъ нарядѣ того комитета. Але здаєся, что якъ разъ въ сѣи справѣ не прийшло до нѣякои згоды. Есть явною тайною, что національній фракціи не могли згодитися навѣтъ на реформу шкѣль въ автономичномъ дѣсѣ, бо Поляки не хотѣть черезъ таку реформу дати Русинамъ бѣдѣдѣсть своего вѣлыу на галицкѣй школы. Шо менше має охоты правѣцѣи пристати на жаданія клерикалѣвъ що-до заведенія вѣрсовѣдѣдѣтъ шкѣль а клерикалы не годѣются зновъ на бѣдѣдѣтъ автономію краѣвъ въ справахъ шкѣльных. Позаякъ отже не могло прийти до згоды, то постановили правѣцѣи зачекати, что урядитъ комисія палаты панѣвъ, котра мѣзъ бути выбрана дня 19 с. м., а до того часу має правѣцѣи збѣдно подѣпирати правительство.

Нѣмецкій парламентъ має бути вже нинѣ закрытый и не збересѣ ажъ дня 8 сѣчня слѣдующого року.

Въ сѣмѣнацѣмъ округѣ выборѣмъ въ Берлинѣ выбрано при доповняющихъ выборахъ до рады громадской троѣхъ соціалистѣвъ и одного волюндѣмца (Рихтера).

Зновъ поѣшла чутокѣ, что царъ и царица мають приѣхати въ гостину до султана. Кажуть, что того самого дня, коли нѣмецкій цѣсаръ приѣхавъ до Константинополя, одержавъ турецкій посолъ въ Петербургѣ повѣдомленіе, что царъ и царица приѣдутъ въ весноно до султана въ гостину. Въ Ильдѣскіюсю мають вже нарадѣжуватися надѣ програмою принѣтя, котра має бути предложена цареви до затвержденія. О сѣбѣдѣдѣтъ досѣ вѣдѣсно, то принѣтые російской пары царевонъ має бути таке саме, якъ принѣтые нѣмецкого цѣсаря.

Въ Лондонѣ слѣдѣтъ теперь пильно за послѣдними змѣнами въ російской дипломатіи. Розходѣтся именно о перенесеніи дотепершнього посла въ Атинахъ, Бацова, до Тегерана на мѣсце уступившого кн. Долгорукого и о назначеніи совѣтѣнка посольства въ Константинополѣ, Ону, до Атанѣ. Перша змѣна есть доказомъ, что Россія хоче въ Персіи похѣстѣти свои бѣдѣдѣтъ дипломатичны, а другая каже догадуватися, что Россія назначила Греція важне мѣсце на оризѣнтальной шахѣвѣнѣ, бо Ону есть дуже зручнымъ дипломатомъ и бувъ душею константинопольского посольства.

НОВИНКИ.

— Посолъ сов. Лопинъ Рожановскій запросивъ своихъ выборѣцѣвъ зъ повѣту золочѣвского на

день 23 и. ст. грудня (на годину 2 гу по полудни) до Золочева, до салі театральної (Функенштайна), чтобы здати їм справу изъ своей посольской діяльности въ соймъ за сегодншню сесію.

Решена вѣча русикихъ академикѣвъ въ львовѣмъ университетѣ, чтобы университетскіе власти переписывались зъ Русинами академиками въ рускомъ языкѣ и уживали русикихъ друковъ, были еи днми предметомъ парадъ университетского сенату. Сенатъ принявъ до вѣдомости тѣ рѣшенія вѣча и постановивъ: въ своихъ письмахъ прижизнати что-до языка тыхъ нормъ, які приписані для вѣсхъ правительственныхъ властей министеріальными розпорядженіями зъ днѣ 9 лѣта 1860 и 5 червня 1869 р., с. е. одповѣдати на рускіе письма по руски. Пров. д-ръ Яновичъ (зъ роду брменитъ, але теперь Полякъ) предлагавъ, чтобы университетъ придержувався въ своихъ русикихъ письмахъ методы, выдуманой и уживаной деякими урядовыми властями въ Галичинѣ, с. е. выставлявъ тѣ письма по руски латинскими буквами. Се предложенье д-ра Яновича одкинувъ сенатъ, зложеный зъ болышости чистой крови Поляковъ и Русинѣвъ. Коли се предложенье что-до уживанія латинскихъ буквъ упало, зявивъ д-ръ Яновичъ, что застерѣгае собѣ на будущее поставити въ тѣй справѣ мотивоване предложенье въ академичномъ сенатѣ. Можна надѣяться, что сенатъ одкине и се мотивоване предложенье д-ра Яновича, бо якъ годиться, чтобы что-до руского письма рѣшали лишь выключно самі Русины, такъ и рѣшеніе по мысли д-ра Яновича было-бы нарушеньемъ основныхъ законѣвъ державныхъ, а ще показалося-бы, що у насъ въ Галичинѣ наука не есть вѣдѣнія одъ политики.

На стипендію имени Кирила и Методія, назначену для русикихъ ремѣсниковъ, жертвовало братство львовской церкви Успенской зновъ 30 зр. Также пригдати треба, що инициативу до основанія сего стипендія дало такожъ згадане церковне братство. Стипендія высылать теперь уже понадъ 500 зр. и есть подъ управу Станиславского Института. Институтъ не повиненъ выжидати, чтобы фондация дойшла до высоты звычайныхъ фондаций на стипендію для учениковъ середнихъ шкѣлъ або академикѣвъ, лишь чимъ скорше выготовити актъ фондационный и тымъ способомъ подати подмогу для бѣдной руской молодежи, котра учиться ремесла, бо за науку у ремѣсниковъ не платиться рѣчно сотками зр.

Въ Перевельникахъ, пов. золочево, завязался днѣ 1 н. ст. грудня с. р. читальня, до котрой вписалось 23 членѣвъ, а есть надѣя, що по затвержденію статутѣвъ число читальниковъ подвоится. Статуты, подписаный парохомъ о. Григ. Алискевичемъ, учителемъ Іосифомъ Рогозинскимъ начальникомъ громады Семкомъ Гуменюкомъ и ще 13 громадянами, выслано днѣ 10 н. ст. грудня до затвержденія намѣстництвомъ. Щастъ Боже!

Яна то згода Поляковъ зъ Русинами въ дѣйности? Зъ Золочево пишутъ намъ: Въ Гологорахъ, пов. золочево, заложено передъ кѣлькома тыжднями kółko rolnicze заходомъ латинского ксьондза Туржанского и лѣбначого-снѣбрака Сидоровского. Правда, що цѣла околиця мае чисто руске население, вынявши мазурску колонію въ Кондратовѣ, але то не завадило згаданымъ панамъ агитувати за kółko-омъ, и вписались за членѣвъ о. Долыницкий, парохъ Волѣ гологоро, та кѣлькокъ нашихъ селянъ и мѣщанъ. При выборахъ выбрано членомъ выдѣлу о. Долыницкого а за контролера честного начальника прибалѣа Гологорокъ Стефана Зелѣзка. Та не припало се до влодобы организаци и деякимъ ему подобнымъ панамъ и они почали голосити: Naco nam Moskalsi chorow, aby nas kontrolowali! Коли о томъ до-

зналися члены Русины, выступили все згодно зъ kółko-а и рѣшили оснувати на власну руку крѣмницѣ. И такъ заходомъ згаданого Стеф. Зелѣзка оснувала громада Гологорокъ крѣмницю а дасть Богъ и инші громады пойдуть за еи примѣромъ. Товары бере крѣмница въ Гологорохъ зъ Народной Торговлѣ. Отъ и бачимо, що нема нічого злого, чтобы на добре не вышло!

Обшаръ двѣрний въ Струсовѣ пише намъ подъ днѣмъ 12 н. ст. грудня: Доносимо Хв. Редакціи, що презенту на греко-кат. парохію въ Струсовѣ надавъ днѣ вчерашного гр. Володимиръ Заборовскій о. Теодорови Цегельскому, завѣдательви сего парохіи.

О гостинѣ намѣстника въ Станиславѣвѣ подае газета урядова подъ днѣмъ 12 н. ст. грудня такую вѣсть: Намѣстникъ прибылъ сюда вчера вечернимъ поѣздомъ. Повитаный на дворѣ старостою, заѣхавъ до центрального готелю. Отдакъ одѣдавъ старосту въ его мешканію и оглянувъ деякіе бюра въ старостѣ, злюструвавъ деякіе урядовы записки и засягнувъ одъ старосты найдокладѣйшыхъ информаций о ставѣ справъ урядовыхъ, о односинахъ повѣту и мѣста. Нинѣ рано (12-ого) оглянувъ намѣстникъ школу реальну и школу выдѣлову женскую. Рѣвночасно перевѣвъ злюстрацію староства совѣтникъ намѣстництва Терлецкий, що выѣхавъ разомъ зъ намѣстникомъ. Отдакъ представились намѣстникови въ старостѣ: епископъ Пелешъ въ капитулоу, президентъ окружного суду зъ совѣтниками и прокураторією, ректоръ Езуитѣвъ, латинскій парохъ крѣя. Красовскій зъ своимъ духовенствомъ, брменскій парохъ Ромашканъ, репрезентация повѣту и громады мѣста Станиславова, командантъ обороны краевои, урядники староства и повѣтвой дирекции скарбу, громада жидѣвскя, директоры шкѣлъ среднихъ и учительской семинарии, дирекция шкѣлъ народныхъ дирекция вязыцѣ, начальникъ окружного уряду горничного, урядъ почтовый и телеграфичный, головной урядъ податковый, дирекция касы щадячей и касы недужихъ.

Зъ университету въ Одессѣ вышло понадъ 60 студентѣвъ за днѣ аконъ студентской ворохобѣ. Газета Наг. додае до той вѣсти ще ось что: Мѣжь выгнанными есть такожъ девять студентѣвъ Поляковъ, котрымъ заказано мешкати не лишь въ херсонской губерніи але такожъ денебуть на Украинѣ або Литвѣ и у родичѣвъ. Чотирьохъ зъ нихъ вывезено днѣ 9 грудня одъ ескортного жандармѣвъ просто на зѣлѣзницю и куплено имъ билеты примужучи ихъ сейчасъ до выѣзду.

При нагодѣ театрального представлѣна на дохѣдъ „Академичного Братства“ (27 н. ст. падолиста) зложили до товариства надатки отой зѣветній намъ особы: Впре св. митрополитъ Сембратовичъ 10 зр., д-ръ Олек. Огоновскій 2 зр., п. В. Нагорный 2 зр., пп. Рожанковскій, Громницкий, Зубрицкий, Полянскій и о. Чапельскій по 1 зр. Особно-жь черезъ Хв. Редакцію „Дѣла“ зложилъ о. Менциньскій зъ Ходковичъ 150 зр. Вѣсѣмъ тымъ Добродѣямъ складае щирю подяку — за Выдѣлъ тов. „Академичное Братство“ — Евгений Левичий, голова.

Намѣстникъ Моравы зявъ собѣ за примѣръ гр. Ваденого, намѣстника Галичины, бо, якъ доносѣтъ тамошній газетѣ, зайшовъ сими днѣями передъ 8 ою годиною несподѣвано до гимназіи, чтобы перевѣдчитися, чи салѣ суть достаточны провѣтрян и опален. Намѣстникъ заставъ все въ порядку.

Нову мапу середной Европы выготовляе вѣдѣнскій институтъ войсково-географичный. Перші карты вже вышли и мапѣ служили переважно до войсковыхъ цѣлей. Розмѣры сего мапы суть 1: 200 000, тому есть ея мапа лѣнарно о одну третю часть, а що-до обѣму два и пѣвъ разѣ больша одъ мапы теперь уживаной. Мапа обѣ-

мае не лишь Австро-Угорщину але такожъ цѣлу середну Европу.

Полиція львовская придержала Гаврила Герцулу, зъ Желехова, пов. камбѣнцого, подозрѣного о кѣлька крадежей, а то въ Неслуховѣ у гр. Д., въ Зимноводѣ у Лейбы Каца и у Львовѣ. — Вчера донѣсъ полиціи Лейбъ Штерншусъ зъ Мельницѣ, що бѣдучи зѣлѣзницею зѣ Золочева до Львова заснувъ, а коли пробудился у Львовѣ, побачивъ, що въ дорожѣ до Красного розтавъ ему хтось кишенію въ штанахъ та укравъ кошонку зъ 90 зр., акцептомъ на 30 зр. и листами. Штерншусъ подозрѣвае о сѣю крадежѣ молодого 20-лѣтнего човѣка, котрый зъ Красного одѣхавъ зъ Красного до Бродѣвъ.

Одъ о. А. Сумкина въ Волосовѣ одержали мы ось таке письмо: Хотя непростеный заявляю вѣсѣмъ, що децимальный ваги, які продае спѣлка: „Comandit-Gesellschaft für Pumpen etc. W. Garvens, in Wien, I Wallfischgasse 14.“ суть такъ знамениты, що мѣсть выробѣвъ той спѣлки дежитъ въ тѣмъ, що 1) ваги робить на мѣцѣ; 2) що до ваги додася вѣсѣ такъ знаменитый Hilfsaufgewicht на самомъ назѣ прикрѣпленый, котрый заступае подрѣбный вѣсомъ мозажий; 3) що хто не пожалуе гроша, той достане тамъ вагу mit Belastungs-Vorrichtung, котрымъ то прирядомъ подноситься балѣкъ зъ бѣтрами до горы, коли кладѣся тягаръ на вагу — и тому бѣтрѣе не выключюся. Раджу протѣ, замотити собѣ иллюстрированный каталогъ выробѣвъ той спѣлки, а правда моихъ словѣвъ потвердиться. — Дрѣбный вѣсти. До повѣтвой рады горлицкой зъ мѣстѣ и мѣстечокъ на 42 голозуничихъ выборахъ одноголосно: Войт. Бехоньского, горлицкого крилошанина Жабичкого, д-ра Наймана, д-ра Радомьского, а зъ Бѣча кс. Земьиньского и д-ра Янушкевича. — Министеръ Гавтъ приймавъ передвѣра на аудіенціи львовску денутацию въ справѣ шкѣлы промысловой.

Конкуренсы, именования, перенесения и пр

Именования. Министерствѣ справъ внутрѣшнихъ именувало комисаря полиціи въ Краковѣ І. Костришевского старшимъ комисаремъ а конциписта полиціи Стан. Мауэркевича, комисаремъ полиціи. — Намѣстництво именувало комисарями для догляду паровыхъ котѣловъ: надѣнжингера Вильг. Шаера въ Стрыю для пов. стрѣйского, надѣнжипера Стеф. Яникевича въ Ниску для пов. ниського и колбушовского, адъюнкта будѣвничтва Льва Крѣбичкого въ Коломины для пов. коломыйского, ксьовского и снѣтиньского, адъюнкта будѣвничтва Кар. Войтѣховского въ Залѣцкахъ для пов. русьтаньского и чортковского. — Перенесения. Дирекция почтъ и телеграфѣвъ перенесла асистентѣвъ почтовыхъ: Нат. Гольдгемера зъ Рѣшова до Коломыжъ, Грон. Хлопецкого зъ Сянока и Фел. Моравецкого зъ Бѣлы до Кракова а Мнх. Книча зъ Кракова до Бѣлы.

Телеграммы „Дѣла“.

Берлинъ 12 грудня. Инфлянда шприть-ся тутъ значно; цѣлый персоналъ придворной оперы и часть гарнизону занедужала. Мѣжь ними занедужавъ и проф. Вирхофъ.

Занзибаръ 12 грудня. Войско Висма-на побилъ зновъ Бушириго. По сторонѣ арабской погибло 21 людей а по сторонѣ нѣмецкой есть 3 раненыхъ. Емипъ паша маеся трохи лѣпше.

Лисбона 12 грудня. Насѣбла тутъ вѣсѣтъ, що конституанта бразилійска збереси-

доперва за пять мѣсяцѣвъ. Провизоричне правительство збѣлышило армію зъ 15.000 на 20.000 людей.

Лондонъ 13 грудня. Выбухнувъ тутъ страйкъ робѣтничковъ газовыхъ.

Бѣлградъ 13 грудня. Правительство одобрало майже силоу магазины соли одъ до-теперѣшнихъ властителѣвъ и взяло ихъ въ свой зарядъ.

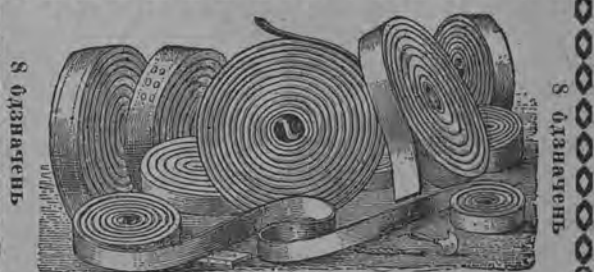
Надѣслане.

Комнату до снѣданъ

отворила „Народна Торговля“ для Вп. Гостей: веселу, теплу, выдѣду, заосмотрѣну всякимъ добромъ, чтобы любителя ласощѣвъ накормити и напоити. Суть тамъ всякого рода напитки, покрѣпляющіе и огрѣвующіе желудокъ, якъ: конякъ, рѣстопчій, абсентъ, старка и т. п.; суть тамъ для скрѣпленія силъ всякіе смачный закуски, якъ: шинка, теніи ковбаски зъ хрѣномъ, ковбасы московскій и краковскій, оселедцѣ, салми, маринаты, сардинки, сыры, масло, брынза и т. п. А вже що-до вина, то одержала обильный запасы всѣлякихъ хорошихъ родѣвъ, почавши одъ 40 кр. за латру ажъ до дорогихъ добрыхъ маслѣтѣвъ и мушкетельскѣвъ. Земляки! приходѣтъ а побачити на власній очі.

Зъ поважаньемъ:

Одъ теперь сталый гѣсть Народной Торговлѣ.

J. Lenhart & Wögerbauer Фабрика ремѣновъ машиновыхъ

Выготовляють ремѣны до машинъ зъ най-дѣтншого сырѣвца а именно сѣй ремѣны вѣлыми при електричномъ устроѣніи; одтакъ поручають знамениты приладѣ, котры не даютъ зсуваться ремѣнямъ на колеса; вѣсѣмъ вы-готовляють всякій лучша ремѣнѣвъ. 3186 8-12
Wien, VI Bez. Mariahilferstrasse 45.

Franz Effenberger

Wien, IV, Margarethenstrasse 8
доставецъ
для ц. к. почтовыхъ и телеграфичныхъ урядѣвъ.
Рѣкъ основана 1839.

Фабрика вѣдѣнскихъ пендуловыхъ годинникѣвъ и таныхъ, що пагручаються разѣ въ рѣкъ або мѣсяцѣ, домовы и фабричны годинники всякого рода.
Складае вѣсѣхъ родѣвъ золотыхъ и сѣрѣбныхъ кишечевыхъ годинникѣвъ, парискихъ бронзовыхъ и марморовыхъ годинникѣвъ и ин.
Ремѣрація выго-вляються скоро и дешево, при чѣмъ за кожду ремѣрацію даеся гарантія на одинъ рокъ.
3171 (9-12)
Замовляе зъ провинціи выповняются обо-ротною почтою.

Замовляе зъ провинціи выповняются обо-ротною почтою.

Ц. к. прив.
Фабрика вагъ децимальныхъ, центимальныхъ и мостовыхъ

Paul Hoffmann
Wien II, Taborstrasse Nr. 39.

поручае
децимальный ваги въ 3 и 4-гранной формѣ, ваги центимальный зъ дерева и зѣлѣза, постойный и до транспорту ваги мостовы и апараты регистрирующіе. (1-1)

Одъ р. 1879
ц. к. прив.

**Фабрика фортепьяновъ
J. Werhel**
Wien, 7 Bez. Burggasse 58
поручае свой обильный складъ фортепьяновъ одъ 300 до 800 зр. Также есть на складѣ подвойный фортепьянъ величайшій что-до работы и тоновъ. Всѣ фортепьяны зъ подносимыми помостомъ одгомоннымъ. 3202 (6-7)

Основана 1879 р.
Перша австр.-угор. ц. к. фабрика

МАШИНЫ
до выробѣвъ панчовыхъ

Carl Fried. Popp
(пердытѣмъ Popp & Comp.)
Wien V Luftgasse Nr. 3. (Hundstharmerlinie)

На такихъ машинахъ выробляе-ся панчохы, камашѣ, рукавички хустки, покрывала и т. п. зъ всякого матеріалю. Для родины добрый заробѣкъ а легко управляеся тими машинами. 3242 (3-4)

Рѣкъ заложения 1867

C. POLLAK
Miederfabrik
Wien, VI, Mariahilferstrasse 117

поручае свои якъ звычайный такъ и выбагивый горсеты по-сла вѣдѣнского и париского фасону въ солиднѣмъ выконче-но посла стальныхъ цѣвъ фабричныхъ.
При замовленяхъ проситѣся брати мѣру поверхъ су-кнѣ, и выстаетъ подати обѣмъ грудей, стану и бедръ. Рѣвно-жь треба подати краску матеріи. Що не подобася, одѣбывася безъ опору. 3214 (6-11)

ПОМЫТЫ
всякого рода до дѣловыхъ и публичныхъ цѣлей.
Господарскій будѣвы и промыселъ.
Нѣобѣсть: Пѣсла Бопера-Барффи патентованого способу неокисляющаго.
суть обѣщаній передъ рѣкою.

ВАГИ
наиболѣе ширіи по-правленой кон-струкціи.
Децимальный, центезимальный ваги зъ дерева и зѣлѣза, для торговлѣ, фабрикѣ, господарства и вѣсѣхъ иншихъ цѣлей промысловыхъ. Ваги для обѣсъ, ваги до ужитку домового, ваги на худѣбу.
Commandit-Gesellschaft f Pumpen u. Maschinen-Fabrication
W. Garvens, Wien, I, Wallfischgasse 14.
Можна купити за посредствомъ вѣсѣхъ (геср. торговель машинами и зѣлѣзомъ) торговель, техничныхъ и водопроводныхъ заводѣвъ, предпріим-цѣвъ будѣвы веришь и т. п. Треба выразно жадати
Gravens' inoxydirte Pumpen, resp. Gravens' Waagen.
Каталогъ даромъ и оплатно. 3157 10-12

Franz Angerer
Wien, Fünfhaus, Karolimgasse 26.

Фабрикантъ инструментѣвъ смыч-ковыхъ, именно специалитѣ до гитаръ на 6 и 14 струнъ зъ подвойною шиною, одтакъ до мандолинъ и цитеръ; выготовляе такъ-же струны металевымъ дротомъ обведенъ на цитры и гитары та мае на складѣ великій запасъ всякого рода струнъ бара-нчыхъ.
Всякіе направи выготовляють-ся докладно и по дешевыхъ цѣ-нахъ. 3155 (6-7)

Складъ товаровъ
полотняныхъ и бавовняныхъ

Meithner & Krätschner
Wien, Mariahilfs-Mittelgasse Nr. 16
поручають
свой обильно заосмотрѣный складъ простиралъ всякой ширины, постѣлы въ краскахъ, бѣлый градѣль, шифоны, не бѣлену шіну, голубый и чер-вовый бархатъ, калмукъ на жакетъ, спѣдничѣ и сукнѣ; градѣль на матеріи, бѣлые столовые, рушники, серветы до кавы и десеру, хустини до носѣ, сирѣки и т. п. по цѣнамъ фабричнымъ. 3240 (2-8)
Вѣзрѣкъ можна переглянути по складахъ Народной Торговлѣ. При замовленяхъ просимо подавати цѣну товару бодай въ приближеню.

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватися на нашу часопись.

Съвъ и почавъ писати.

Середъ того увѣйшла Лізбета накрыти до обѣду. Поки-що поставила тарелѣ и бохонецъ хлѣба на шафу.

Выбила дванацята. Панѣ, здавалось, заснула.

Наконецъ дядько скѣнчивъ писати, зложивъ листъ, запечатавъ, выписавъ адресу и вповѣвъ до мене:

— Скоренько, Фріцель, кинь листъ до скринки. Тѣлько не гайся! Можешь поступити до панѣ Ебергарт-товой и принесешь газету. Нинѣ субота, довѣдаємося де-що нового о вѣйнѣ.

Я побѣгъ и вкинувъ листъ до скринки. Але газета не надѣйшла. Почтарь Климъ застрягъ десь у снѣгахъ. Для дядька не була се давняца, бо оно лучалося каждой зимы.

VIII.

Вертаючи зъ почты, побачивъ я зъ далека, на великомъ выгонѣ за церквою, Ганса Адена, Франца Сепеля и богато другихъ моихъ ровесникѣвъ, якъ совгалися на потоцѣ, въ тѣмъ мѣсци, де сплавлювали конѣ. Видко було, якъ одинъ за другимъ стрѣлою гнали, пригорбившись, зъ руками до горы, щобы не втратити рѣвноваги, и чути було тупѣтъ ихъ деревяныхъ черевикѣвъ та голоснѣ радѣстнѣ крики.

Якъ же сильно затѣохкало у мене сердце на той видъ! Якъ радо я бы бувъ побѣгъ мѣжь нихъ! Але-жь годѣ, дядько Яковъ дожидавъ мене. Пѣйшовъ я до дому, а въ головѣ ажъ шумѣло на споминъ радости другихъ. За весь часъ обѣду анѣ на хвильку не опускала мене гадка побѣгти на совганку, але я боявся казати дядькови, знаючи, що ѣнъ противный совганю на глубокой водѣ, бо могло-бы лучитись нещастье. Вкѣнци дядько

пійшовъ їдвѣдати панѣ-отця, що нездужавъ на гостець.

Я ждавъ, доки їть не зверне въ поперечву улицю, потѣмъ свиснувъ на Сципіона и побѣгъ на совганку быстро мовъ заяць. Пудель пѣдскакувавъ за мною и ажъ въ ален, зовсѣмъ заметеної снѣгомъ, мы їдотхнули.

Я думавъ, що на потоцѣ застану всѣхъ своихъ товаришѣвъ, але они пѣйшли на їбѣдъ, и я вже зъ далека побачивъ великї совганки безъ дѣтворы. Менѣ прийшлося совгатися самому, але що було студено, то за пѣвъ родини я мавъ того до сыта.

Коли я вертавъ до села, надѣйшли менѣ на зустрічъ Гансъ Адень, Францъ Сепель и два чи три другї хлопята, зъ почервонѣлыми лицами, вовнянї шанки насунули на уха, а руки въ кишеняхъ.

— А, то ты, Фріцель! — крикнувъ до мене Гансъ Адень. — Идешъ уже до дому?

— Я трохи посовгався. Дядько Яковъ не любить того, то радше пѣйду до дому.

А Францъ Сепель сказавъ :

— Менѣ сегодня рано на леду пукъ черевикъ, а отецъ менѣ его залатавъ ось якъ! Дивѣть!

Роззувъ черевика и показавъ намъ. Отець, старый Фріцъ Сепель, приложивъ кусокъ чорной бляхи и прибивъ чотирма великими цвяхами зъ кѣнчастыми головками. Мы зареготались а Францъ Сепель вповѣвъ :

— Ну, очевидно, въ такѣмъ черевiku совгатися годѣ! Але знаєте що? можемо спускатися санчатами. Выйдемо на Старогору, а зъ їдтамъ въ долину мовъ зъ вихромъ — фю!

Гадка спускатися на санчатахъ дуже менѣ сподобалась. Я вже уявлявъ собѣ, якъ отсе я зъ самого

вершка горы лечу въ долину и кричу зъ усей силы:
„Гопъ га! Гей са!“ Я бувъ дуже урадуваний.

— Добре, — замѣтивъ Гансъ Адентъ, — але де мы дѣстанемо санчатъ?

— О санчата я вже постараюсь, — ѡдповѣвъ Франць Сепель, найбільшій мѣжъ нами збыточникъ. — Торѡкъ були у мого батька, але вже зовсѣмъ спорохнавлѣй, то бабуся затопгли нима въ печи. Але се нѣчо, ходѣть лѣшень!

Мы пѡйшли за нимъ, и зъ сумнѣвомъ и зъ надѣєю. Сходячи долѣ гостинцемъ мы приставали передъ каждою шбикою и ставши на пальцѣ жадными очима зазирали, чи не видати де санчатъ.

— Тутъ — сказавъ одинъ — є краснѣ сани, всѣ мы могли-бы выгѣдно на нихъ вмѣститися.

— Правда, — ѡдповѣвъ другій, — але за тяжкѣи мы не зможемо ихъ вытягнути пѡдъ гору.

— Е, — сказавъ Гансъ Адентъ, — мы вже дали-бы собѣ якось зъ нами раду, коли-бъ дядько Гііігъ схотѣвъ намъ вызичити. Тѡлько-жъ ѡнъ скупѣрь, не дасть саней, бо мовлявъ гетъ знищимо.

— То ходѣмъ дальше! — крикнувъ Франць Сепель на передѣ.

И цѣла валка рушила дальше.

Ѳдъ часу до часу мы зглядались на Сципіона, що ишовъ побѣчь мене.

— Ты маєшь гарного пса — мовивъ Гансъ Адентъ. — То французскій песъ. Ёго кудлы майже такѣ краснѣ, якъ вовна овеча. Тѣ псы даються стригти дуже радо.

А Франць Сепель розказувавъ, що ѡнъ торѡкъ на ярмарку въ Кайзерслявтернѣ бачивъ французского пса, що мавъ окуляры и умѣвъ на барабанѣ рахувати до сто. Той песъ знавъ такожъ богато вичихъ рѣчей, а ба-

буся Анна казала, що се мусить бути не песь а чарівникъ.

Сципіонъ підчасъ тои бесѣды стоявъ тихо и приглядався намъ. Я величався нимъ. Малый Кароль, сынъ ткача, сказавъ, що коли-бъ отсей песь бувъ чарівникомъ, то заразъ роздобувъ-бы намъ санчата, але тогды треба бы позапсувати ему свои душѣ, а нѣкотрый зъ насъ не вчинивъ-бы сего.

Такъ ишли мы одъ хаты до хаты. На церквѣ вибила якъ-разъ друга година, коли по-при насъ переѣхавъ саньми панъ Ріхтеръ, гукаючи на свою велику а худу шкапу:

— Вйо, Шарльото, вйо!

Бѣдна коняка ледви шкандибала, а панъ Ріхтеръ, бачилось, бувъ проти свого звичаю дуже веселый. Перевѣзючи по-узъ хату рѣзника Сепеля, кричавъ:

— Добрій вѣсти, Сепель, добрій вѣсти!

Луснувъ батогомъ, а Гансъ Адентъ вповѣвъ:

— Панъ Ріхтеръ трохи закропився. Певне запопавъ десь вина, що нѣчо его не коштувало.

На сю замѣтку мы всѣ зареготались, бо кожде въ селѣ знало, що Ріхтеръ бувъ не абы-якій скупецъ.

Мы дѣйшли по конецъ гостинця и стали передъ хатою дядька Адама Шміта, старого вояка Фридриха II-го. Онъ pobиравъ малу пенсію, що ставала ему на хлѣбъ, тютюнъ та й виколи на чарочку горѣвки.

Адамъ Шмітъ одбувъ семилѣтну войну и всѣ походы въ Шлеску и Поморю. Теперъ онъ уже бувъ дуже въ лѣтахъ и одъ смерти сестры Розалін живъ самотинъ на самѣмъ краю села въ малѣй хатцѣ підъ соломяною стрѣхою. Въ хатинѣ були тільки двѣ комнаты, одна въ долині а друга на поверсѣ. Побѣчъ хатки стояла ще шпика, за нею кармникъ на безроги, а дальше

тягнувся невеличкій обведений живоплотомъ огородъ; старый Шміть дуже старанно плекавъ его.

Дядько Яковъ бувъ зъ великою пошаною для старого вояка. Неразъ бувало, побачивши его, якъ иде поузъ нашу хату, пукавъ у ôкно и кликавъ:

— Адаме! а вступи́ть но!

Старый заразъ послухавъ и вступавъ, бо знавъ добре, що у дядька Якова бувъ у шафѣ правдивый французскій конякъ, и не за-для чого иншого покликано его, якъ тôлько, щобы почастувати чарочкою.

Отже передъ его хатою мы пристанули, а Францъ Сепель, перехилившись черезъ плôть, сказавъ:

— Дивѣть, ось санки! Я бы заложився, що дядько Шміть позичивъ-бы ихъ намъ, коли Фріцель тôлько пôйде до старого и шепне ему на ухо: „Дядечку Адаме, вызичте намъ санокъ!“ Ще разъ кажу, заложуся, що дасть. Я того зове́мъ певный, тôлько треба ôдвага!

Я почервонѣвъ якъ рожа. Однимъ окомъ зиркавъ на санки, а другимъ на низьке ôконце въ хатинѣ. Всѣ мои товаришѣ стояли при углу и штовхаючи мене въ плече, кликали:

— Иди тôлько! ôнъ тобѣ позичить!

— Та бо не смѣю, — ôдповѣвъ я тихенько.

— Ты боягузъ, — врубавъ Гансъ Адень, — я, будучи на твоѣмъ мѣсци, сейчасъ пôйшовъ-бы.

— Дайте-жь менѣ хочъ заглянути, чи ôнъ теперь не сердитый...

Я нахилився до ôконця и крадькома зазирнувъ, що тамъ дѣється. Дядько Шміть сидѣвъ на стôлчику передъ камѣннымъ коминкомъ. На коминку ярѣлося кôлька вуглѣвъ середъ купки попелу. Ôнъ сидѣвъ звернений до насъ плечима. Видко було тôлько его довгій плечѣ, зведеній рамена, короткій зъ сѣнього полотна кафтанъ, що

не сягавъ навѣтъ до сѣрыхъ полотняныхъ ноговиць, видко було его бѣле волосѣ, що спадало ажъ до плечей, сивю вовняву шапку зъ кутасками зъ переду, его довгій червоній уха, що одтавали одъ головы, и ноги въ великихъ деревяныхъ чоботахъ выпручені до коминка. Видко було, що куравъ люльку-черепанку, бо виднѣлася зъ боку зъ по-за запалыхъ его щокъ. Отъ и все, що я побачивъ, поминувши вже потовчені плитки камѣний зъ розсыпаного муру и щось нѣбъ постѣль изъ змервленои соломы.

Се не богато додало менѣ одваги и я хотѣвъ уже пуститись на вѣткача ажъ тутъ усѣ почали мене пхати до сѣней и тихцемъ нашѣптувати:

— Фріцель... Фріцель... бнѣ тобѣ позичать... зовсѣмъ певно!

— Не позичать!

— Але-жѣ позичать!

— Я не хочу!

Мѣжъ тымъ Гансъ Адень уже одчинивъ дверѣ и я зъ Сципіономъ опинився въ комнатѣ, а за дверима всѣ другіи вытѣрѣвши очи то зазирали то наслухували, що зъ того вийде. Охъ, якъ радо бувъ-бы я давъ драпака! Але що-жѣ, Франць Сепель зъ надвору на-пѣвъ при-мкнувъ дверѣ, лишивъ лишъ тѣлько мѣся, що бнѣ и Гансъ Адень, ставши за нимъ на пальцахъ, могли заглянути.

Старый Шмітъ обернувся.

— А, то Фріцель! — вповѣвъ устаючи. — Що тамъ чувати?

Одчинивъ дверѣ, а цѣла валка розлетѣлася якъ стадо шпакѣвъ. Я остався самъ. Старый воякъ глядѣвъ на мене задивованый.

— Чого тобі треба, Фріцель? — спытавъ, беручи зъ коминка вуголь, щобы закурити погаслу люльку.

При тѣмъ примѣтивъ Сципіона и, выпускаючи густѣ клубы дыму, цильно ему приглядався.

Мѣжъ тымъ я набравъ ѡдвага.

— Дядьку Шмітъ — вповѣвъ я, — хлоцѣ хотѣли, щобы я зайшовъ до васъ просити саноукъ, спускатися зъ Старогоры.

Старый воякъ ставъ противъ пудля, моргнувъ очыма и посмѣхнувся. Замѣсть менѣ ѡдповѣсти, знявъ зъ головы шапку, почухався за ухомъ, и спытавъ мене :

— То твоѣй песъ, Фріцель?

— Мѡй, дядьку Адаме... тои панѣ, що у насъ.

— А такъ! Се мусить бути песъ жовнѣрскій и розумѣти екзецарку.

Сципіонъ, пѡднѣвши голову, глядѣвъ на насъ, а дядько Шмітъ, выймаючи люльку зъ рота, мовивъ :

— То песъ рѣгиментовый. Нагадує менѣ старого Міхля, що бувъ у насъ на Шлеску.

Потѣмъ пѡднѣвъ люльку въ гору и крикнувъ такъ грѣмко, що ажъ залунало :

— Бачнѡсть! Презентуй!

И якъ же я зачудувався, побачивши, що Сципіонъ сѣвъ на задній лапы, передній простягъ, и держався зовсѣмъ якъ жовнѣръ.

— Го, го, го! — крикнувъ старый воякъ, — я разъ угадавъ.

Мои товаришѣ всѣ повертались. Однѣ зазирали крѡзь на-пѡвъ отвореній дверь. другѣ крѡзь ѡкна. Сципіонъ не рухався, а дядько Шмітъ, утѣшний, крикнувъ потому :

— На передъ, марш!

И почавъ удавати, що мовь-то б'є барабанъ, поступився великими своїми чоботищами взадъ и командувавъ:

— Марршь! Тромъ.. тамъ... та... та!... Разъ... два!... разъ... два!...

А Сципіонъ машивувавъ зъ дивно поважною міною, довгій уха взявши на плечъ, а хвѣсть просто.

Се було чудово, мое серце скакало зъ радости.

Всѣ другі, що були на дворѣ, бачилось, остовпѣли зъ чуда-дива.

— Стѣй! — крикнувъ Шмітъ и Сципіонъ станувъ, анѣ муръ-муръ.

Ну, я вже забувъ про санки. Я такъ загордѣвъ талантомъ Сципіона, що найрадше бувъ-бы побѣгъ до дому и крикнувъ до дядька: „Мы маємо пса, що знає екзецирку!“

Гансъ Адень, Францъ Сепель и всѣ другі, побачивши, що старый пѣдъ сей часъ добрый, осмѣлились увѣйти въ хату, стали плечима до дверей, шапки пѣдъ пахою, и зъ дива тѣлько роты пороззявляли.

— Рушь! — закомандувавъ дядько Шмітъ а Сципіонъ звовъ ставъ на чотири ноги, потрясъ головою и почувхавъ собѣ задною лапою кареъ, немовъ хотѣвъ сказати: Вже зо двѣ мѣнуы кусае мене блоха, а неможна почувхатись, доки командоване: „Стѣй!“

Я зъ утѣхи не мѣгъ вымовити слова и не поважився закликати Сципіона къ собѣ, щобъ его не засоромити, але бѣвъ самъ зовсѣмъ смирно прийшовъ до мене. Се незвычайно мене вдоволило: я клавъ себе нѣбы за фельдмаршала на передѣ арміи. Всѣ другі завидували менѣ.

Дядько Шмітъ приглядався Сципіонову дуже любо.

Видко було, що песъ пригадавъ ему добрі часи его регименту.

— Такъ, — промовивъ за кôлька хвиль — правдивый жовнѣрскій песъ. Але намъ треба ще знати, чи бнъ розумѣ де-що изъ политики, бо дуже богато псôвъ на тôмъ не знаєсь.

Взявъ палицю зъ кутка, наставивъ ви плазомъ передъ пса и крикнувъ:

— Бачиôсть!

Сципионъ прилагодивсь.

— За республику гоць! — закомандувавъ старый воякъ.

Сципионъ, легенько мовъ олень, перескочивъ палицю.

— За генерала Гоша гоць!

Сципионъ перескочивъ.

— За короля Прусъ гоць!

Сямъ разомъ Сципионъ присѣвъ на хвôсть и не послухавъ. Старый добряга воякъ осмѣхнувся, моргнувъ очима и вповѣвъ:

— Ну, знає политику! Го, го, го! Ходи сюда!

Погладивъ пса по головѣ, а той, бачилось, дуже бувъ радъ.

— Фріцель, — сказавъ потôмъ дядько Шмітъ до мене, — маєте пса, якого за грошѣ не купашь, правдивого жовнѣрского!

И розглянувшись по насъ, додавъ:

— А коли маєте такого гарного пса, то я вамъ позичу савокъ, але о пятôй годинѣ мусите назадъ принести. Та й уважайте добре, щобы котрый не скрутивъ собѣ вязъ!

Выйшовъ зъ нами и вытягъ санки зъ шôпки.

Я теперъ вагався, чи маю бѣгти звѣстити дядька Якова про незвычайнй здôбности Сципиона, чи спуска-

тись на санкахъ зъ Старогоры. Тільки-жъ коли я побачивъ, якъ Гансъ Аденъ, Франць Сепель и всѣ другі товаришѣ причепились до санокъ, одинъ зъ переду тягли а другі зъ задѣ попихали, а все на високи, мовъ найшасливші люде на свѣтѣ, — я не мѡгъ опертись роскѡшнѡй покусѣ и пѡйшовъ за санками.

Шмітъ глядѣвъ за нами зъ порога.

— А уважайте, не перевернѣться! — наказавъ у друге.

Вернувся въ комнату, а мы погнали снѣгами. Сципiонъ выскакувавъ коло насъ. Можна уявити собѣ нашу радѡсть, наші крики и наші реготы, ажъ дови мы не дѡбралися до вершка горы,

А на вершку! Гансъ Аденъ сѣвъ попереду, спершись руками о каблукваті копилицѣ, мы всѣ за нимъ по трехъ поплѣвъ себе, а Сципiонъ въ серединѣ. А коли наразѣ санки спустилися и полетѣли въ долину пере-скакуючи колоды и камѣньє, — щѡ то була за роскѡш!

Ахъ, чоловѣкъ лишъ разѣ молодой!

Сципiонъ, скоро санки рушили, высочивъ однимъ скокомъ намъ по-надъ головы. Їнъ волѣвъ бѣгти, скакати, гавкати, по снѣгу тарятись мовъ мала дитина, а нѣжъ фхати санками. Але все таки мы мали велику повагу для его таланту. За кождый разѣ, коли мы зновъ wybierались пѡдъ гору а ѡнъ поважно ступавъ побѣчъ насъ, звертався одинъ або другій до мене и казавъ:

— Ты, Фріцель, справдѣ дуже щасливый, щѡ маєте такого пса. Адамъ Шмітъ сказавъ, щѡ его не купити за грошѣ.

— Але то песъ не ихъ — замѣтивъ другій — ѡнъ тов панѣ.

Гадка, щѡ то песъ панинъ, дуже мене зажурила,

и въ менѣ збудилось бажанье, щобы они обоє остались у насъ въ нашомъ домѣ.

Вѣда наша на санкахъ протяглася до четвертой годовины. Почало змеркатись и мы пригадали собѣ на общянку дядькови Шмітови.

Мы пустились до села. Наближаючысь икъ хатѣ старого вояка, мы побачили его на порозѣ. Зачувъ уже зъ далека нашъ смѣхъ и гамбръ.

— Ну, вже й повернулись! — кликнувъ — а нѣкому не лучилась пригода?

— Нѣ, дядьку Шмітъ!

— То гараздъ.

И затыгъ свои санки назадъ до шѣпки.

Я, не сказавши навѣтъ на добра-ночь, побѣгъ боржѣй, такімъ щасливый, що зможу звѣстити дядька, якого се мы маємо пса. Тая гадка такъ мене заняла, що я навѣтъ не стямився, якъ опинивсь уже дома. Сципіонъ слѣдкомъ за мною.

— Дядьку Якове — крикнувъ я ще въ дверехъ, — Сципіонъ умѣе екзецирку! Дядько Шмітъ заразъ познавсь, що то правдивый жовнѣрскій песъ. Велѣвъ ему ходити на задныхъ лапахъ, цѣлкомъ якъ гренадиръ, и тѣлько казавъ: Разъ... два!

Дядько читавъ коло грубки. Побачивши мене такого одушевленого, одложивъ книжку на бѣкъ и спытавъ здивованый:

— Що ты кажешь, Фріцель? Якъ се? якъ?

— Таки умѣе — одповѣвъ я — и розумѣе навѣтъ політику: за республику и за генерала Гоша скаче, а за короля Прусъ не хоче.

Дядько почавъ смѣятись и поглянувъ на паню въ алькири. Она, спершись лѣктемъ на подушцѣ, такожъ усмѣхалася.

— Панѣ Тересо — промовивъ дядько поважно — вы менѣ зовсімъ нічо не розповіли про красні способності свого пса. Чи се правда, що Сципіонъ розумѣє всѣ тѣ пышні рѣчи?

Правда, пане докторе — одповіла, погладивши пудля, що прийшовъ до неї до лѣжка и утѣшно лестився — вінъ все те знає и бувъ забавою та потѣхою цѣлого баталіону. Малий Ивасъ що-дня научивъ его якось новонштушки. Не правда-жь, любий Сципіоне, ты розумѣєшь службу и знаєшь екзецирку? Кѣлько то разѣвъ покѣйний отецъ и оба старші браты, стоячи на кватирахъ, тѣшилися, бачучи тебе, якъ ты стоявъ на вартѣ! Ты всѣхъ розвеселявъ своєю повагою и способностями, бувало всѣ забувають на труды походу а смѣються до роспуку.

Те говорила она дуже зворушена, голосомъ мягкимъ, легко осмѣхаючись. Сципіонъ піднявся, лапу положивъ на лѣжку, и такъ слухавъ похвалы.

Дядько Яковъ, замѣчаючи, що панѣ Тереса при тыхъ споминахъ горячилася що-разъ бѣльше, а се могло пошкодити їй на здоровлю, звернувъ рѣчь у инчіи бѣкы:

— Менѣ, Фріцель, дуже мило було довѣдатися, що Сципіонъ умѣ екзецирувати и розумѣє політику, але скажи ты менѣ, що ты робивъ черезъ цѣле пополудне?

— Мы спускалися на савкахъ зъ Старогоры. Дядько Адамъ позичивъ намъ своихъ санокъ.

— Дуже добре. Але за всѣми тыми пригодами мы зовсімъ позабули Біфона и Кльоштока. А якъ такъ дальше поїде, то Сципіонъ невдовзі стане розумѣйшіи бѣдъ тебе.

Вставъ, винявъ изъ шафы Исторію натуральну пана Біфона, поставивъ свѣчку на стѣлѣ и, посмѣхаю-

чись зъ мого покваснѣлого лица за-для невдоволеня, що я на свою бѣду такъ скоро вернувъ до дому, ска-завъ:

— Ну, до науки!

Сѣвъ и мене взявъ на колѣна.

Менѣ було дуже гѣрко братись по вѣсьмохъ дняхъ солодкого байдикования зновъ до пана Біфопа, але дядько Яковъ мавъ таку терпѣливѣсть, що годѣ було не посми-ритись, и мы почали науку французини.

Наука тревала може зъ годану, доки Лізбета не увѣйшла накрыти до вечерѣ.

Панъ Тереса за той часъ заснула. Дядько Яковъ замкнувъ книжку и засунувъ занавѣсу. Мѣжь тымъ Лізбета подала вечерю.

IX.

По вечери дядько Яковъ закуривъ люльку и мовчки сидѣвъ коло грубки. Я й собѣ присѣвъ передъ бляшаными дверцятами, щобы высушити своя черевики и, тримаючи Сципіона биля себе, глядѣвъ на червонный одблискъ полومени, що гулявъ по помостѣ. Лізбета, пѣсля звичаю, забрала свѣчку и мы лишилися въ потемкахъ. Огонь праскавъ якъ-бы пѣдъ часъ великои студи, годинникъ цокавъ поволи, а зъ кухнѣ чути було, якъ стара служниця полокала тарелѣ.

Що за гадки перелѣтали у мене по головѣ! Ось мигнувъ менѣ мертвый жовнѣръ въ stodолѣ Ребока и чорный когутъ въ бѣконци; за хвилину дядько Шмітъ, якъ екзецирувавъ Сципіона; потѣмъ Старогора и вѣзда санками. Все те було мовъ сонъ. Жалѣснѣ звуки огню були немовъ мѣзика до тыхъ згадокъ, и вскорѣ я почувъ, що мои очи почали злегка плющитись.

Такъ тревало може півъ години, ажъ збудивъ мене тупіть деревянихъ черевиківъ у снігахъ. Отворились двері і почувся веселий голосъ картинолова:

— Снігъ, пане докторе, сніжище! Зновъ зачинає сыпати, і такъ піде мабуть цілу ніч!

І дядько бачитьсѣ бувъ заснувъ, бо я ажъ по хвили почувъ, якъ вінъ порухався і одповівъ:

— Нема й дива. Наспіла така пора року і треба приймати, що дає.

Вставъ і пішовъ до кухні взяти світло.

Картиноловъ у потемкахъ підступивъ близше.

— А, — вповівъ — і Фріцель ось де! Ты ще не втомився? не спишь?

Дядько повернувъ зъ світломъ. Я обернувся до картинолова і побачивъ єго въ зимовімъ одязі: въ старій шапці тхоревій ізъ звисаючимъ на плечі облѣзлимъ хвостомъ, въ кожусі зъ козы, въ червоній камізольі зъ обвислыми кишенями ажъ понизше пояса, і въ старихъ на колѣнахъ полатанихъ штанахъ зъ бурого сукна. Вінъ посміхався, малі очі у него бігали весело, і державъ щось підъ пахою.

— Вы загостили послухати зъ газетъ? — оббзавсь дядько — та годі, нині рано не надійшли. Післанецъ спізнився.

— Нї, пане докторе, нї, я приходжу въ вичомі дїлї.

І положивъ на стілї стару книгу. Книга була оправлена въ грубі бодай на три лінії деревянї дощинки і скрізь виложена широкими мідяними плитками на подобу виноградногo лїстя. Краї книжки були за-для старости зовсімъ чорні і затовщенї, а зъ мїжъ лїстівъ звисавъ цілий жмутъ стяжокі і нитокъ, що вказували важні мѣся.

— Ось чого я приходжу! — вповівъ кртиноловъ, менѣ не потрібно нѣякихъ новинъ, бо коли я захочу знати, що дѣється въ свѣтѣ, то тѣлько отворю книжку и загляну до неѣ.

Вповівши се, осмѣхнувся, а зъ пѣдъ кѣлькохъ волоскѣвъ его вуса показалися довгѣ жовтѣ кѣнчастѣ зубы.

Дядько не сказавъ нѣчого, тѣлько присунувъ стѣлъ ближе до грубки и сѣвъ у свѣй кутѣкъ.

— Такъ — мовивъ дальше кртиноловъ — въ стѣй книжѣ стоять усе, але треба розумѣти... инакше на нѣщо не здається, конче треба розумѣти!

При тѣмъ словѣ задумався и схопився за чоло.

— Самѣ буквы нѣчо не вѣдѣють — почавъ зновъ за хвилину — треба зрозумѣти духа, духа! ось що!

Потѣмъ сѣвъ на крѣсло и взявъ зъ якоюсь поче-стѣю книгу на худѣ колѣна, отворивъ, а коли дядько видивився на него, бнѣ уповѣвъ:

— Я вже тысячь разѣвъ говоривъ вамъ про сю книгу моѣй покѣйной тѣтки Розалѣи Геминговѣи, а се-годня приношу ѣи вамъ, показати зъ неѣй минувшину, нинѣшнябѣсть и будушѣй подѣвъ. Подивѣться лишень! Все, що сталося за остатнихъ чѣтири лѣтѣ, було вже напи-сане заздалегѣдъ. Я знавъ усе, тѣлько не хотѣвъ казати, за-про того Рѣхтера, що бувъ-бы собѣ стрѣивъ кпави зъ мене, бо бнѣ не бачить дальше, якъ по конецъ свого носа. Въ книжцѣ мѣститися и будущина, але ѣи я вы-ложу тѣлько вамъ, пане докторе, одному, якъ чоловѣ-кови розумному, тямущому и зъ быстрымъ поглядомъ. Того я и прийшовъ.

— Слухайте, кртинолове — сказавъ дядько — я знаю дуже добре, що все тутъ на землі темне и тѣмне для чоловѣчого ума, и я не зъ тыхъ велемудрцѣвъ,

щобъ ѡдкидати вѣру въ пророцтва и чуда, якѣ намъ переказали поважнѣй авторы, якъ Мойсей, Геродотъ, Тукидидъ, Титъ Ливій и багато другихъ. Але все таки я поважаю волю Господа надто високо, а щобъ менѣ забагалось втискатися въ тайны, якѣ ѡнъ полишивъ собѣ въ своѣй необмеженѣй премудрости. Я волѣвъ-бы въ вашѣй книзѣ побачити сповненъе уже минувшихъ подѣй, анѣжъ будущій пригоди. Оно буде й далеко яснѣйше.

— Добре, добре, усе побачите — ѡдповѣвъ кертиноловъ, дуже вдоволенный, що дядько бере рѣчь поважно.

Присунувся зъ крѣселомъ до стола, книгу положивъ на столѣ и, пошаривши по кишеняхъ, вытягъ старіі мѣднѣй окуляры та й наложивъ на нѣсь. Выглядавъ дуже дивно.

Можете собѣ подумати, якій я бувъ зацѣкавленный. Пѡдступивши до стола, я сперся на лѣктѣ, голову взявъ въ долонѣ, ѡддыхъ заперъ въ собѣ, очі випуливъ и ждавъ, що то буде.

До смерти останесь менѣ въ памяти та сцена: то-та тишина въ комнатѣ, то-то одностаїнне цоканье годинника, той праскѡтъ огню, то свѣтло мовъ зоря посередѣ насъ. Напротивъ мене дядько въ кутку, менѣ при ногахъ Сципіонъ, кертиноловъ нахилений надъ своєю книгою, по-за нимъ темне мале ѡкно, а въ шибки мете платками снѣгу. Все те встає менѣ передъ очима и немовъ чую ще голосъ того бѣдного кертинолова и голосъ добряги дядька Якова, що оба ѡдъ давно вже почивають въ могилѣ.

То була цѣкава сцена.

— Що вы? — скликнувъ дядько — на вашъ вѣкъ та мусите вже брати окуляры? Я гадавъ, що у васъ зѡрѣ ще быстрый!

Виходить у Львові що два (крім педка і рукопису) о 5-й годинах по полудні. Літературний додаток. **Бібліотека найзнаменитіших новітєв** виходить в двосторонку, а в двосторонку і п'ятницю на переміну разом з Діло.

Предплата і інсерати приймають: **У Львові** Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, а Бюро газети у. Кароля Людовика 9. В Перемислі Бюро газети у. Довга 77 (стара пошта). **У Відні** M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. **У Франкфурті** і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і наложитість за інсерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: на цілий рік . . . 18 кр. на цілий рік . . . 24 кр. на пів року . . . 9 кр. на пів року . . . 12 кр. на чверть року . . . 4 кр. 50 кр. на чверть року . . . 6 кр. на місяць . . . 1 кр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 16 кр. на пів року . . . 8 кр. на чверть року . . . 4 кр. на місяць . . . 1 кр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 92 у. Баторія. — Рукописи заставляються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані копії бра порта

Поодинокі члени коштують 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. за одним стрічкою п'ятнадцяти, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в.

Подати числяться по 10 кр. без стишка.

Виділь політ. тов. „Народна Рада“

вислав на руки Виов. посла Юліяна Романчука таке писмо до клубу руских послів соймових:

„До Вишгородського Клубу руских послів галицького сойму на руки Вишгородського представителя його посла пана Юліяна Романчука у Львові.“

Вишгородський Пане Предсідателю!

Якщо подіуми хліба, так і у знаванні заслуг в діяльності публичного труженника мусить уважатися за пожадане, бо перше, остерігає нас самого труженника і наших перед некористними наслідками і небезпеченствами фальшивих кроків, а друге, додає так само і труженникові і нашим витревалості і бодага до дальшого публичного діяння в різночоті напрямі.

Публичний труженник, яким єсть клуб руских послів галицького сойму краєвого, має навіть право жадати, аби компетентний до того сторони висказали свій суд о его публичній діяльності, бо великою єсть задача, котру він має сповняти, коли его в теперішніх обставинах мусить уважати не за головного парламентарного представителя Русинів.

Підписаний виділь руского політичного товариства Народна Рада у Львові, котрого обов'язком єсть слідувати за ходом справ публичних, сповняє отже лише свою довжність, коли отримав позволення собі висказати клубові руских послів — до Ваших, Вишгородський пане предсідателю, рук своїх уваги о его сегодішній діяльності.

Першою справою, котра вибраною волю народу руского посла руским до полагодження приходила, було унормування внутрішнього відношення самих же тих послів, належачих до різних сторони руских. Ведені щирами руским патріотизмом і в справедливості зрозуміли, що в справках, де ходять о добро руского народу, о его свободу, о его освітний і економічний зматаня, о належний аму права, і де ходять о борбу з ворожими Русинам факторами, в Русини повинні йти разом, як один муж, — рускі послы звязалися в один клуб, котрий у всіх Русинах єдиною справою виступав солідарно і консеквентно в обороні цілого руского народу. Уважало се за дуже важний і потрібний крок наперед в організація життя публичного Русинів і надімося, що в недалекій уже будучності повисий крок доведе до тривалого порозуміння руских сторони для блага руского народу.

За се отже дозволяємо собі заявити клубові руских послів соймових наше повне признавання.

Сполучені так в одну фалангу рускі

послы могли успішніше давати почин до направи зла, долаючого нашому народові. Доказом сего численія внесення руского клубу, котрий змагає до поправи наших відношень національних, політичних, просвітних і економічних. Звнесення тих могли і противники наші перекопатися, що Русини хотять також і позитивно трудитися в цілі усунення зла, і що на тому полі знайде в них щиріх співробітників кожний, кому добро краю і держави лежить на серці.

За се належиться не менше повне признавання рускому клубові послів соймових.

Заняті клубом руских послів становить до народу польського мусимо узнати достойним і відповідним новим інтенціям народу руского. Клуб руских послів значить, що Русинам ходять о те, щоб при належній їм праві сталися дійсностю і щоб они могли в такій самій мірі, як друга народність в краю, в тих прав користи, а заравном пард свій доводити до осягнення національних, культурних і економічних цілей. В той то мисли діяв клуб руский, коли виступав против шкідливості і ворожого Русинам політика верховного стороництва польського, котре зовсім не єсть же самим народом польським, коли та політика не лише для народу руского але і для цілого краю принесла вже і може принести лише шкідливі наслідки.

Так отже і за заняті до народу польського становить мусимо клубові руских послів заявити повне признавання.

Наконець що-до відношення до правительств — клуб руских послів соймових поступив також зовсім по мысли народу руского, коли з одной сторони заявив, що народ руский усе був і єсть суцільно династичний і державний лояльний і вірний і що стоить на ґрунті конституції, так з другої сторони заявив рішучо опозиційне становище против пануючої тепер системи правительств в відношенні до Русинів.

За та становить заняті до правительств виражаємо також наше повне признавання. В пересвідченні отже, що сповняємо наш обов'язок, признаючи отримавши заслуги клубу руских послів соймових, бажаємо, аби клуб руских послів соймових і на дальше зміло і успішно заступав інтереси руского народу, і дозволяємо собі просити Вас, Вишгородський пане предсідателю, щоб Ви се писмо зводили вменем клубу руских послів галицького сойму краєвого прийняти до відомості.

Приміть Вишгородський пане предсідателю завірення нашого глибокого поважання, з яким остаємо

Д-р Олександр Огоновський, голова товариства „Народна Рада“.

У Львові дня 6 н. ст. грудня 1889.

Де-що з теперішнього стану справи проинаційної.

Справа проинаційна доходить скорим кроком до остаточного полагодження, котре має після схвалу добре поінформованого Сзасу внісати щасливим економічним результатом для краю і урівненим. Перед всім доносить Сзас, що призначена на виконання проинаційна сума 62 мільонів показує вловні достаточною на заплату всіх капіталів викупна, а крім того вистала ще на покриття увязаних деревних фондів проинаційного рекламаций і то в такій самій висоті, в якій обчислюєся капітал викупна, т. є. в висоті 17 1/2-разового доходу згляду его надвишки. Крім того обчислює Сзас, що по заспокоєню всего того останє ще надвишка як фонд резервовий. Финансованє емсін облигацій проинаційних вже нині не представляє ніяких обав, противно курс облигацій єсть константний, а також в справі аренда проинаційних полагоджена швидко, бо переважно дорогою угодою в той спосіб, що значніша часть проинаційного останє і на дальше в руках давніших власителів, що Сзас, розумієсь, в аз суцільного погляду дуже уважає пожаданість. Супротив таких результатів операцій, піднятих на основі закона проинаційного, котрий сам собою багато має хаб, словословити Сзас точність і справність людей, керуючих тою справою, а особливо намісника гр. Баденіго, під котрого авспіцями справа тая дождалася так шасливого полагодження.

Повний реверсія Сзасу цікавий дуже не лише для того, що подають дані що-до справи буди-що-буде не мало важно для краю, але ще більше для того, позаяк характеризують добре політику партії, репрезентованої Сзасом і кадають ярке світло на поступованє тих, котрих справа внесена проинацій в першій ряді дотикає, т. є. давніх власителів права проинації. Яз-раз рідк тепер минає бд часу, коли kwestія будищогої власителів проинації стояла на денній переді сойму краєвого. Власителі права проинації підняли тоді односторонній крик, що знесенє права проинації стояти буде аж дуже много, що, годячись на знесенє, понесуть величезні жертви і що порушення тої справи більшості соймовою свідчить о величезній небувалій самоотверженій галицьких шляхти. Завста річ, що треба було інтервенції самої корони, щоб тих панів склонити до того великого поступка. Говорено тоді загально, що урівненість стане велика криза, бо там, де дохід збільшався, збільшенє то не буде могло відповідно бути викупом, так як сума 62 мільонів не вистарить на то в домаганє для того всіма силами, щоб тую суму піднести до можливо найвищої висоти і можливо найвище заангажувати

гарантію краю. Тимчасом тепер показуєсь, що панове власителі права проинації зробили дуже добрий інтерес, що тов превелике их посвяченє було лише пустою фразою, що перестарілу привілею проблематичної стійності убрану дивовижним спосібом в форму права приватного продали они за добрий грош, незевий і бд різномірних коніюктур залежній вигляді проінвали на певній висоті. Той сам Сзас, котрий рідк тому сплав жалобний гимни в честь жертволюбності панів власителів проинації, нині мусить признавати, що управлений не лише не потерпів ніякої шкоди, але користно позбули давній свій монополі і журитися лише тим, як і в якій спосіб зужитку тепер шляхта величезну суму тільки мільонів, котра виплине до их кишені.

Сзас надієсь, що шляхта не змарнує тих грошей на люксусову консумцію в домашніх господарстві, а лякаєсь лише, чи зуміє она вибрати відповідну дорогу для справді продукційного зужиткованя тих капіталів в господарстві дотичних однаць. На той точці не хочемо пересуджувати, однак досі не слідно зовсім, щоб більша часть обдумала яку-будь систему користного зужиткованя капіталів, причаючих їй за проинацію і раціонального их владу в той спосіб, щоб и їй самій в цілому краєві була аз того користі а примір зужиткованя капіталів давнішою індемнізацією вшче противно, т. є. що и тепер що-найменше значніша часть капіталу владеного краєм ужита буде на непродуктивний цілі особистого консумції, шкідливий рівно з економічного як і етично-суцільного погляду.

Справа клубу руского у Відні

представлена оногда в „Діло“ після Народних List-ів знаходити відомості в польській печаті. Цікаво буде почути нашим читателям ті голоси, тож подаємо их.

Kurjer Lwowski в найшміді (346) члелі умістив на той темат вступну статью під заг. „Відні амьобі!“

Амьобіями — починає Kurjer — називаються сотворіння, що не суть, як кажуть Ньаци, weder Fleisch noch Fisch. До того самого рода сотворіння треба зачислити також микроскопійний клуб руский в раді державній, о котрий властиво нічо знати не можна. Не відомо передовсім, чи він єсть, бо перед роком представителі его о. Озаркевич заявив, що клуб розв'язує. Не відомо, чи відбуває коли які засідання, чи заставляється над якими справами, чи має який спільний погляд і пересвідченє в справах політичних, чи веде або бодай чи рад би вести яку-небудь політику. Не уймаючи зовсім ані заслуг ані характерови поодиноких послів, мусимо признавати, що цілий клуб якотай єсть зером і нічим більш

Русини галицькі на виставі парижській 1889 р.

І. Из Львова до Парижа.

(Далше.)

Давна річ, по-над полем Марсовим можна було бачити що два, як два балони (deux ballons captifs) взносились в воздуху; а прецїм ніхто, вже не кажу из Львова, але вникши цікавих не дваживє стрбівати подорожа воздушною на сегодішню виставу парижку, хоч вникши сміливих подорожей не забракло. Так передовсім знаємо, яких почестей дізнали п. Михайло Асеев, поручник 26 полку драгонів російських, і Маврикій Лавіт, помічний редактор віденського Extrablatt. Перший из них єсть російського генерала козаків кавкаських вибрався верхом з Лубен в Полтавщині і в 30 днів став в Париж, зробивши в той час просторонь 2 633-кілометрову; другий обдубав фякром віденським ч. 652 в 21 днів подорож 1040-кілометрову; крім величавого прийня і угодування, якими стрбівало обох тих панів так в дорож, як також в Париж самі, дізнали они за свои бравури ще і тої почести, що не то що опановано их подорож, але що більше, увіковичено рисунком і фотографіями в 28 члелі згаданого видавництва не тільки их самих, але и их коні, т. є. Діану и Влафу Асеева, Гредль и Міці разом з віванком Едельманом. Вже не так пощасталося вникши сміличакам; бо от приміром одного ужаленого Бельїяца, що взохотів псами запряженим вибрався з Брюксел до Парижа, мало-що не арештували, коли таким формальною прїхав до Франції; але до теї подорожники взявся на спосіб: виправити псы, посадив на візок, сам запряг в шліп і так переїхав уже спокійно через негостинні мїсто та не нападаний уже ніким більше достався спокійно хоч не без пригод до самого Парижа. Знова двоє

вникши, мабуть рїзники віденські, вибравшись тачками до самого Парижа. Остаточо яко-мусь капітанови-морякови англійському забало-мось човном дїстатися на саму виставу; так що-ж, по кількох днів нещасливої плави буря загнала его десь ачейже аж на острові злосудській; ту мало-що не погубив серцега, але на щастє надїхав якийсь корабель, та спас бідолаху від нехитної смерті: по такій смертельній тревозі відхотїлось ему вже и вистави.

Очевидно, що нам спокійним Галичанам вїяково до таких авантюричакх подорожей; ми що-найбільше дважуємось на подорож т. зв. Vergnügungszug-ом, що виходить бд часу до часу з Відня. Але-ж велика то мені приємність тота їзда таким поїздом, як мені о тїм досить наоповідалось ті, що таким поїздами подорожували, та як се коротенько описав п. К. Н. К. Одно тільки вистанє загадати; представмо собі, як по 600 люда або і більше товпяться в возах, в котрих всь мїсця пообсаджувані до тла; вхати так два дн і три ночі без унну, а і перестан так короткі, що не то що нічого, але навіть грїшне тїло годі покрїпати, — отсе все значить вправді скористати яких 50 ар. на їзд, але знов з другої сторони можна стратити здоровля за яких 500 ар.; то-ж знаю напевно, що кождому відпоче уже в-друге обдубати таку приємну подорож; бо я о тїм годі забувати, що ту треба сточувати формальну баталію о яке-небудь мїсця, а в баталії той беруть найживішу участь подруги Ксантины, и они то готові своими кїтками навіть очі видерти кождому соперников. Остаточо и то треба знати, що їдучи такими поїздами треба вертати там, бди виїхався; а як то легко на чужині хабати дорогу! Така пакістна пригода лучилась одній родині румунської в повороті з Парижа. Було аж троє: хирлявий та недужий отець, марсової стати мама и досить шестна доя, що вже числила свои лїта; мы познайомилися в Avignon, послідній станція французької, де

треба довше чекати, бо там вїмекій жан-дарми досить остро але привітливо переглядають паспортні і пакуки. Вже тоді запринїтив я з их розмов, що після моїх думки не цілком прямо їдуть; мы розпачалися, я поїхав дальше ночю, бо хотїв бодай одну днину задержатися в Страсбурзі, а они чекали аж до поїзду дневного. В Страсбурзі стрбїчаємось знова; привтавшись, я сцудувався, що они ту роблять, бо повинні були поїхати вшчою дорогою: услуживши нам, як звичай велить, бо бачите, набравшись вже в троха польору на бульварх парижских, поїхали-емо дальше. В тїм щось на другій станції приїгав до мене стара Румунка и вї крак: Monsieur, nous avons manqué le train! Рада в раду, не було що робити, до самого Монахїа доплатили щось 50 франків, а з Монахїа до Відня же яких 100 фр. Добре, що се були зажиточні Волохи, бо на поелеондорів бачив-емо у них багачко; але най-жесть би се пшному безгрішному грїшникови лучилось: хаб сиди тай плаче, але и плач вїяково не може. Тому-ж то и з т. зв. Rundreisebillet-ами треба бути дуже а дуже осторожним. А позаяк я не для приємності а для науки свою подорож обдубував, то-ж не користував-емо-ся жадною полекшою, а тільки їхав, як то кажуть, von Fall zu Fall, хоч не перечу, що подорож така далеко коптивїща, як се выкажу обіела, але она знова приносєть дале-ко більше хбєна, бо можна після вподобы задержуватися в кождім мїсті и пригланутися ему після можності.

Мог-би и я вже раз в якій небудь спосіб виїхався бодай до Львова, кобы не той „наставлені“, бо радше збрати их ту в одну дїяльот, ніж обіела переїхати. Передовсім такий далекий вандрівки може підняти тільки чоловік крїпкий и здоровий; а хоч з Господом Богом ніхто, як то кажуть, контракт не заключає, так все-жє пословица наша, що скрипильне колесо дальше доїде, не має ту привороженя; аж сумно було дивитися, як сей и той, скривив-

шись мов серед на п'ятницю, почав нарїкати на недобродности подорожи. Дарма, хто не їде не то вже І-ю але хоч-би и II-ю класою, той мусить освоїтись із всякими недободами; ту не поможе ані таке недомоганє, як з тим рочивим пальцем и Пастером, бо оно неестетичне; я знаю про вшй викрути одного подорожника з Тернопольа и про того товариша нашого китариста не-Аріона, що в т. зв. купе гімнастикував, але не згадую про них, бо они незначні. Ту не поможе нічого и горючїсть, бо и тим способом тяжко що роздобити. Найвища щета рада, щоб з кондукторами а навіть з портїерами коївками жити в згоді и зїднати их собі яким тільки способом можна; и один и другий можуть стати в неможливій пригоді, тим більше, що з друкованих кондукторів не все можна бути мудрим. Можу то також з власного досвду сказати, що то загально люде чемий, тільки треба умїти их зажити. Вже в дорож до Пешту дізнав-емо их услужности; оповівшись, що їду далеко, дав мені и ще одному подорожнику особний бдїль; в тїм втарабався до нас середь ночі якийсь аригантний єврей угорський; кондуктор просить его, щоб перенїсся до другого бдїлю; той не хоче; але услужав зараз на наступній станції самого начальника. Так и тим подобій прїслуги высвїдчували мені всь кондуктори в цілій подорож, виявляючи одного в самій Кракові, бо се не був мабуть щирий Мауэр; через него збав я собі склянку, куплену за 2 франки на 2-ом поверсі вежї Айфля, де також вивривано монограми в шліп; на скляницї той була предствлена ціла вистава. Коли я показав черевки, ему самому зробилося жалє; але що мені з его поневчасно-го жалю? — а зрештою и склянка не аби-що за нею жалувати, коли обїшлося без наших важніших пригод. Их прїслуги треба умїти цїнити, особливо коли їдєс ночю и замьєти в сплячїм вагоні, томишся на ложу Прокруста; тим більше, коли вї-ниються поїзди. Згаданому п. Б. з В. лучи-

ше, есть найяркйшимъ testimonium paupertatis для науучою теперь системы политичной, котра могла зредувати цѣлый одиъ нарѣдъ до такой репрезентации. И длятого охотно хохемо допускати, що клюбъ рускій нестует. Онъ повиненъ истнувати яко жана грыва еовѣсти для тыхъ, що доложали трудъ до его сотвореня. Шо правда, клюбъ той, въ котрымъ нѣхто не числится и на котрымъ самому правительству, якъ адасе, дуже мало залежить, такъ рѣдко дае якй-небудь доказы своего вѣнованя, що сумѣвъ о самѣмъ вѣнованю его есть зовсѣмъ оправданий. Найновѣйшій такий доказъ находимо въ телеграмѣ Narodn-ихъ List-ѣвъ...

(Kurjer наводять звѣстный телеграмъ, а потѣмъ такъ дальше пише): „Мусимо высказати свое сожалѣнье, що о. Озаркевичи збралося на рѣшымѣсть ажъ тогдѣ, коли нарушено права его особы и его родины. Случай, коли въ подобный способъ нарушувано права другихъ людей, зовсѣмъ не порушувала его такъ сильно. Шо больше намъ адасе, що о. Оз. я самъ по трохи зави- нивъ, даючи ажъ досъ такъ покрѣпо нарушати свою ненарушимѣсть посольство. Коли мы под- часть слѣдства въ справѣ Дегенѣвъ донесли о фактѣ нарушеня его ненарушимости, быъ дво- значно заперечивъ тую вѣсть. А в пѣнѣйше, коли староста долиньскій потягавъ его, ча пос. Оз. не знавъ, що въ такихъ справахъ пер- шою встанцію для посла есть опинія публич- на? Чому пос. Оз. не публикувавъ тыхъ фак- товъ въ flagrant? Чому и своимъ поважнымъ выступленьемъ причинивъ до вытвореня въ краю топ атмосферы, котра единою може зро- бити невозможными деякі факты?

Такоежъ не зовсѣмъ ясна для насъ грозъ- ба о. Оз.—а яко посла рады державной, що если правительство не дастъ е му у сатисфакціи, то быъ на повѣмъ засѣданю рады выкаже цѣлу ситуацию Русинѣвъ въ Галичинѣ и по- ступованье большинства соймовой та правитель- ства. Передовымъ цѣкаво было-бъ знати, якои сатисфакція домагався о. Оз.—ачъ и чи она буде такъ само достроична и неудѣлична, якъ и его домагався? А по друге, ча о. Оз. думае, що ситуация Русинѣвъ въ Галичинѣ и поступованье правительства супротивъ нихъ есть его приватною рѣчю, що выказанье еи въ радѣ державной чинить зависимымъ ѡдъ сатисфакціи, яку правительство дастъ его особѣ?..

А до Now. Reform мы пишуъ въ Вѣднѣ: „Въ вивѣшній N. fr. Presse стрѣчаемо вѣсть, будто бы въ причины недовѣленя на- нуючого въ рускомъ клубѣ, клюбъ той на- мѣривъ бѣднати ѡдъ правивѣ, ерго прилучився до лѣвѣцѣ. Вѣсть та есть теиенциѣно хибна. О бѣднанию руского клуба ѡдъ пра- вивѣ — можу завѣрити — нема и бесѣ- ды. На цѣлѣй исторіи есть лишь стѣлько правды, що одиъ въ членѣвъ, о. Озаркевичъ есть въ причины шканъ староства, до котро- го мѣсечество его замешкана належить, до найвысшего степеня и дуже справедливо обу- ренымъ. О. Озаркевичъ внесе жалобу протѣвъ поступованя староства до грабуналу держав- ного и носится зъ гадкою выступити зъ рус- кого клуба. Але адасе, что и до того не при- де, бо его особиста справа має шансы бути въ иншій способъ залагоджена N. fr. Presse ло- вить про-то рыбы въ мутной водѣ.“

Дописи „Дѣла“.

Изъ села.

[Голодній нумб — сѣно на умѣ.]

Якъ колись-то небѣщикъ Канювскій кож- дого стрѣчного пятавъ стереотично: „Чи ма- ешь голу?“ — такъ сегодня пытае каждый греческій одѣвъ одного стрѣтившисъ де-небудъ: „Чи маешь сѣно?“ — Ѳдповѣдь на то пытавѣ

лося, що въ Кракова мавъ вхати только до Тарнова, мѣжь тымъ заснувъ и захѣвъ ажъ до Рашева, бо то було нѣваюю порою а зъ кондукторомъ живъ на стопѣ военнѣ; менѣ щось подобного не лучилося въ цѣлѣй дорожѣ. Выѣзджаючи знова ночно въ Паражу не мѣгъ- емъ зъ кондукторомъ порозумѣтися, бо тамъ зъ почекальнѣй идея просто до першого лѣп- шого вѣза, и нема навѣтъ часу розглянутися добре; попросивъ-емъ отже портѣра, той умо- вивъ кондуктора, що менѣ давъ вѣзъ, „прѣзна- ченый для мысливыхъ и ихъ пѣвѣвъ“ (pour les chasseurs et leurs chiens), чи радше выѣзавъ карту въ такимъ навиномъ, въ наслѣдокъ чого мавъ я только одного товарища подоро- жѣ ажъ до Люневилу. Привѣтливымъ обхожде- ньемъ зъ кондукторами зыскуеъ и те, що они важжуть, коли и де перѣсѣдаться; а се дуже важна вказѣвка, особливо на двѣрцахъ вели- комѣвскихъ, де богато повѣдѣвъ ѡдходить на- разъ; одному Румунови мало, что не лучилося при такой вѣгодѣ, що повѣзъ-бы бувъ цѣл- комъ въ противнѣмъ напрямѣ; знова вшій подорожний озѣвъ таи на лѣдѣ въ Унгель, бо оавія не хотѣла чекати, заки быъ покрѣ- питься де-чимъ; я самъ потерпѣвъ только та- ку страту, що великыя подати собѣякусъ и бы- то зупу въ Гатванъ — се вже недалеко Пе- шу — замовивъ-емъ собѣ ще два децѣ вина, але зъ переляку выиавъ-емъ только половину, а другу лививъ, о чѣмъ отямивъ мене ажъ въ вѣзъ одѣвъ зъ товаришѣвъ, шуткуючи со- бѣ; о такой стратѣ нема що и згадувати. О- статочно и тов не безъ значѣня, що поперед- ній кондукторъ поручить подорожного своему наслѣднику.

Панъ К. Н. К. справедливо перестерѣгавъ въ „Дѣлѣ“, абы пакунокъ брати якъ наиме- ше, бо въ нима клопѣтъ вже на дорогахъ швайцарскихъ, а се болѣйшій на французскихъ; ба, але зновъ треба мати и то на примѣтъ: шо пакунокъ може не мати только той, хто ѣде лишь на якихъ 3—7 дѣвъ, якъ выше

чужея звычайно несправно, а якъ недавно тому мѣй одѣвъ знакомецъ зъ гѣрѣ признався, що має сѣна за 500 зр на продажъ, то все его обступили (було се въ заговѣ зѣлѣзницѣ) якъ неприякомъ кажучи, якого бойбѣвского Рот- шильда; а каждый до него зъ офертою: „Воамъ мои чотыри бычата на зимѣвлю“, вшій: „Вери у мене пару коней на чотыри мѣсѣцѣ, я добре заплачу та ще и красененько подякую“ — и подобный предложены посыпаласъ ѡдъ у- сѣмъ малопашнымъ хлѣборѣбѣвъ. Але бойбѣв- скій „екотопасъ“ ще больше нагорѣвшись та сказавъ насмѣшливо, что ему нѣхто не годенъ бы оплатити за зимѣвлю, бо быъ обрахувавъ, що удержанье одного коня въ сѣмъ роцѣ буде только стояти, якъ выносить жалованье рѣче шпатского совѣтника въ Россіи... Отже маешь вѣзъ и перевѣзъ! — а що-жъ робити зъ тымъ бѣднымъ конятамъ, что такъ потрібны будутъ на дѣлярѣ при работѣ? Хаба зааранжувати собѣ баталію en miniature, якъ се зрѣбавъ одѣвъ поссоръ зъ-пѣдъ Львова, що казавъ вывести болѣе часть своихъ коней на хмѣле- ще та выстрѣляти ихъ до ноги; бо нарештѣ, що-жъ мавъ въ нима робити? — купити нѣхто не хоче, зымувати нѣхто не хоче, то хаба дер- жати въ стайни, доки не погнвуть зъ голоду?..

Я зновъ починаю порѣвнявѣмъ. Якъ ко- лѣсь-то розпеченый нарѣдъ римскій кричавъ до своихъ цезарѣвъ: rapem et circumces, такъ мы отсе теперь кличемо велимъ гласомъ: „сѣна и соломы!“ И че разъ: „сѣна и соло- мы!“ кличемо до тыхъ властей, котрымъ ино слово „дай!“ есть gellung, а на малозвучне „на!“ на вѣчнѣмъ забули... Правительство по- винно роздати хлѣборѣбѣвъ нагромадженъ для войска запасъ сѣна до бѣднѣи и патуга въ частѣ сѣнокосѣвъ. Се далось-бы перевести безъ великого труда тымъ больше, що все полити- чный метеорологъ заевняють зѣ всехъ сторѣвъ, що небозвѣдъ политичный есть такъ всеелен- кій, что о войнѣ нѣхто анѣ погадати не смѣе, а Россія круглыхъ два роки ще потребуе, что- бы свою армию заосмотрити въ репетировѣй ка- рабинахъ, безъ котрыхъ до войны не пѣрвѣся. Ну, чого-жъ намъ больше и бажати?..

Повертаючи кѣлька день тому назадъ зѣ Львова, чекавъ я зъ другими пассажирами въ почекальни, ажъ тутъ входять люди въ незвы- чайныхъ костюмахъ, зъ чорными оріенталь- ными лицами, нарядженъ бараньями кудла- тыми шапками, однимъ словомъ, справдешай Азіаты. Було ихъ сѣмъ мужичъ и двѣ же- нщины, убранны въ хорошихъ шубахъ, больше вже зъ европейска. Були се Черкесы, що ѣду- чи на далекій западъ, задержались були у Львовѣ на кѣлька представлень своихъ пѣто- мыхъ звѣзъвъ вѣсѣльныхъ и танцѣвъ. Изъ танцѣвъ найкрасше выконували украинского „козакѣ“, котрого навчилися ѡдъ козакѣвъ, що по збурѣню Сѣчи такожъ у ихъ стороны за- гостили. Въ реставраціи зѣлѣзничѣй обступили тыхъ невиданныхъ гостей въ цѣкавъ супу- ники; межъ собою говорили они якимось не- чуваннымъ языкомъ, но зъ кельнеромъ розпо- вѣляли по руски.

Я такъ до нихъ осмѣлился, що запустивъ- ся въ коротеньке „антерно“. Тутъ я дѣзнавъ, что они подходятъ зъ-за Кавказа, зъ окрестно- сти Таволіса (або, якъ они самѣ вымѣвляли: Цѣолісъ), що ихъ крайне называютъ себе Гру- зинами, та что они отсе выбрались въ подоро- жѣ артистичну до Болелана, Парижа и т. д. На мое запытанье: „Какъ вамъ живьются въ этой Рашеи?“ — ѡдповѣлъ дипломатично: „Нѣ очень плохо“. Менѣ тогда наплыло на языкъ: „А чи е у васъ сѣно?“ — но на ша- стье че въ самый часъ вкусавъ-емъ-ся въ языкъ та задержавъ якомъ се фатальне слово, а то булы-бы на мене подивилися такимъ по- глядомъ, якъ на того перѣсѣчного львовского „кѣбца“, що бущи пѣдъ доброю датою зъ ци- лѣндромъ на бавѣрѣ приступивъ до ихъ сто- ла та безъ церемоніи взявши зъ передъ pri- maballerin-ы склянку зъ кавою, выпивъ до по- ловины, змачавши свои довгі вуська. Але

згаданъ панове турнеты; але хто думае забави- ти въ дорожѣ 4—6 недѣлъ, тому радивѣ- бымъ оглянути добре свое навожайку; якъ робили давными часами чумаки а ще за на- шихъ часѣвъ батьки нашѣ, все непотрѣбне треба лишати дома, але що потрібное, то таки треба взяти зъ собою конечно. Такъ особливо не завадитъ взяти зъ собою деякі „сѣдѣ“, особливо вина або оляичну одну и другу за- пѣканки, бо се все въ дорожѣ дуже дороге; а вже-жъ не годиться пѣти воды, не тому, що ѡдъ воды множатся жабы, якъ радше тому, що тогдѣ треба-бы собѣ купити то, що на вы- ставѣ у Бардаша назывався „ogrzewacz“ (n. b. на французскихъ колѣнѣхъ „nѣвъ des cabinets d'aisance“). Я взявъ зъ собою также только тютюню, что стало менѣ майже на цѣлу до- рогу; доперва въ Монахѣхъ купивъ-емъ одну пачечку за 30 фениковъ, но се такий, якъ у насъ т. з. драма за 8 кр. Язъ-бы мене не подѣлужали паны ѡдъ тютюню, то запримѣ- тивъ-бымъ ту, що нашъ тютюнь и кашѣ цѣ- гара далеко лѣвѣй и дешевѣй ѡдъ угорскихъ, швайцарскихъ, италійскихъ, и немецкихъ, не агадуячи про французскій; ихъ тютюнь звычай- ный есть чорный якъ гербата, а при тѣмъ мабуть накропляютъ его якимсь ольйкомъ, абы не сохъ такъ скоро; также сѣрника у нихъ дорожѣ, и такий до знаку якъ нашѣ, бо се до теперъ монополъ державный ѡдъ р. 1871; тымъ монополюе заплатили Французы 5 ми- лярдѣвъ контрибуціи нѣмцѣвъ; но ачейже, саме на теперѣшнихъ засѣданяхъ de la cham- bre des députés перепавъ п. Руенъ зъ тымъ монополюемъ.

Але ба! я загнався вже ажъ до самого Парижа, коли мѣжь тымъ ще навѣтъ про Пештъ не розповѣвъ.

(Дальше буде.)

Богъ стерѣгъ, не стався той поганый lapsus linguae, а заскавъ читателѣ може и не такъ дуже менѣ подивуются, якъ погадають на нашу звѣстну приповѣдку, що „голодній ку- мѣ — сѣно на умѣ“...

Аоріана.

Зѣ Коломыѣ.

[Выборы до рады мѣстои.]

Справа выборовъ до рады мѣстои пред- ставляея нѣмъ дуже скоплектованю, а при тѣмъ же досе не выяснено.

Приготованя вже майже все въ маги- стратѣ починены, однакъ досе нема що уря- дово означено речнѣя выборовъ. Ц. к. ста- росто напирало вправдѣ, чтобы выборы пе- ревести чымъ скорее, — адасе по причинѣ, что комисаръ ц. к. староства Вайдовачъ оче- видячи стоявъ по сторонѣ Визельбергѣвъ, отже буыъ первѣстно плявъ перевести выборы въ першѣй половинѣ грудня, потѣмъ ѡдложено до 16-го грудня, бо рекламация не могли бути скорее полагоджены. Однакъ и сей речнѣецъ не есть ще урядово оповѣщенный, бо мали ѡдѣ- ти зѣ ѡдѣн якимъ протесты до ц. к. наместни- цтва, бачитися, зѣ инициѣтивы п. Васнево- го, котрого зовсѣмъ выканено зѣ листы вы- борѣвъ. Имовѣрно и повыше наведеный рѣ- чнѣецъ буыъ змѣненый, бо внесено жалобу до ц. к. наместничтва на деякі несправности, въ якихъ провинился ц. к. старосто, взгля- ну комисаръ Вайдовскій. Однакъ протавна партія мала выслати въ той справѣ деуѣтацию до ц. к. наместника. Партія та хотѣла-бы чымъ скорее перевести выборы, чуючыся достаточно приготоваю до кампаніи, — хочъ сего такъ дуже не виѣдо.

Партія протавна позаязувала вчасѣйше свои комитеты, котрі сполучилися разомъ въ одинъ головной комитетъ Ключіка-Визельбергѣ, котрый и намяреъ перевести выборы. Изъ Ру- синѣвъ взяли до комитету Блѣхарского и Кор- женевица.

Комисаръ Вайдовачъ хоче теперь поми- ритися мѣвъ выборцами I-го круга, передъ ко- трыми мѣвъ жаууватися, что на него выговорю- ютъ и пишуть а быъ хотѣвъ-бы справу повести ретельно. Шо за значѣнье мають его подходы, пока что годѣ вгадати.

Процессъ въ Вадовицахъ.

Переслуханье свѣдѣковъ розпочавъ трибуналъ ѡдъ урядниковъ зѣлѣзничихъ. И такъ зѣзнавъ Вол. Поллеръ, урядникъ на стаци въ Сухѣй, что жандармерія доукалася величезныхъ над- ужить. Разъ постенфреръ Губени вытѣгавъ за конвѣръ на силу одного человека зѣ побѣду, что вже рушавъ зѣ мѣсѣцѣ, лишь тому, бо сей чо- ловѣкъ вѣхавъ до Живца а не до Освицима (голов- ной стаци гамбургскихъ агентѣвъ). Взагалѣ жандармерія була выключено въ службу агентѣи и у- вѣжала на каждый зызывъ агентѣвъ и ихъ зѣбѣ- никовъ, а коли хто зѣ службы и урядниковъ зѣ- лѣзничихъ потребувавъ помощи жандармеріи, чи то чтобы увезити якого пѣка, чи до иншой якои справы, то жандармерія остенѣциѣно ѡдвер- таласъ и не слухала нѣкого. Коли разъ кондук- торъ Чайковский (якъ зѣзнавъ самъ яко свѣдокъ) ба- чивъ, что два агенты, Шрамъ и Видухъ на силу задержуютъ переселѣнцѣвъ и по третѣмъ дзвоне- ню не цукають до побѣду ѡдѣзджающего до Живца, запытавъ ихъ, якимъ правомъ се роблять, то они ѡдкликали на постенфрера Губеного. А коли разъ Губени на зызывъ Видуха вытѣгавъ за волоосе переселѣнцѣвъ зѣ побѣду живецкого и пхавъ ихъ до побѣду освицимского, и Чайковский звернувъ увагу Губеного на се надужитъ, то ѡбѣла стававъ передъ судомъ въ Сльеману, бо Губени ѡбжаловавъ его за перешѣдженъ жандармови въ повноемо службу, и тамъ засудили е- го на 5 зр. кѣры. Взагалѣ вѣбъ радѣли не мѣша- тисъ до справѣ агентѣи, бо въ тѣмъ мають у- часть „высшій власти“. Зѣ зѣзнанъ начальниковъ стѣйныхъ при шляху державныхъ зѣлѣзницѣ выхѣдитъ, что агенты предкладали имъ мѣсячну платню, чтобы лишь булы помѣнѣй гамбургскѣй агентѣи.

Оборонѣ ѡбжалованныхъ старались выказа- ти, что жандармерія не була на услугахъ аген- тѣвъ и что агенты не могли казати людей ареш- тувати, бо взагалѣ въ Австрій вѣльно каждому, что не належить до войска, выхѣйти за границу державы. Прокураторъ зновъ ѡдкликався на роз- порядженя наместничтва зѣ р. 1877, котрыми зѣборонено емиграція селянамъ, что не мають 160 зр. грошей при собѣ; жандармерія могла такихъ арештувати а что того не робила, се вина аген- тѣвъ, котрі ихъ подкупили и мали въ своихъ рукахъ.

Зѣ зѣзнанъ свѣдѣковъ показуеся, что кондук- торы не давали переселѣнцѣмъ выхѣйти на стаци- яхъ передъ Освицимомъ, а передъ жандармами спус- кали франки въ бѣнахъ и тымъ способомъ не доускали увлечения и заверенія зѣ дороги при- належныхъ до войска. Таке нарушенье личной сво- боды оправдували ѡбжалованый тымъ, что началь- никъ стаци въ Освицимѣ, Тибергъ, одержавъ зызывъ ѡдъ уряду мытового (Иванцѣкого), чтобы наказыавъ кондукторамъ не выпускати переселѣ- нцѣвъ передъ Освицимомъ, бо се робити не мож- ливымъ точну визу пѣшпѣрѣвъ. Тибергъ розѣ- славъ сей зызывъ до суѣдныхъ стаци, и повѣ- домивъ кондукторѣвъ, а коли ѡдтакъ дирекція ру- ху въ Краковѣ не затвердила сего зарядженя, то вже забули о сѣмъ наджити кондукторѣвъ и тѣ доускалися сего наджити на переселѣнцѣхъ.

Ѳдчитано ѡдзовы староства въ Влодѣ, под- писанъ старостою Федрихомъ, до вѣхъ старостѣвъ въ Галичинѣ, чтобы подѣмлагати агентѣи Кляв- нѣра а выступати противъ вѣхъ покутныхъ аген- тѣвъ, особливо противъ якогось Форцинера. Таку ѡдзову приславъ староста Федрихъ и до дирекціи руху въ Краковѣ зѣ просьбою. повѣдомити о тѣмъ вѣхъ начальниковъ, чтобы подѣмлагали агентѣи гамбургскѣй. Дирекціи руху розѣдала ѡдзову до начальниковъ стаци, але безъ нѣякихъ оныхъ примѣтокъ або поручень. Также дирекція

не полагодила приклонно просьбы уряду мыто- вого въ Освицимѣ (Иванцѣкого), чтобы не вы- пускати переселѣнцѣвъ передъ стацию Освицимъ, бо ѡдповѣла, что зѣлѣзница не має нѣякого права ѡбмежати волѣ ѣдучого.

Зѣ зѣзнанъ начальника стаци въ Освицимѣ Тиберга показуеся, что кондукторы мали наказъ ѡдъ начальниковъ стѣйныхъ не выпускати пе- реселѣнцѣвъ передъ Освицимомъ. Тибергъ вы- славъ телеграмъ службѣю о згаданѣй ѡдзовѣ о- свицимского уряду мытового а хочъ ѡбѣла ди- рекціи руху не прихилиласъ до той ѡдзовы, то быъ вже не повѣдомивъ о тѣмъ начальниковъ а тѣ зновъ кондукторѣвъ, такъ что кондукторы могли гадати, мѣвъ-бы першій наказъ буыъ правосильный.

Зѣзнанъ свѣдѣковъ, проживающихъ въ Осви- цимѣ, а тымъ самымъ и начонныхъ свѣдѣковъ над- ужить агентѣи, суть вѣлыми прикрѣпми для ѡб- жалованныхъ, бо у вѣсѣмъ потверджуютъ актѣ ѡб- жалованыхъ, бо у вѣсѣмъ потверджуютъ актѣ ѡб- жалованыхъ. И такъ свѣдокъ Дзяковский, урядникъ зѣлѣзничѣй, зѣзнавъ, что въ Освицимѣ вѣбъ явля- говорили про надужити агентѣи, але нѣхто не мѣгъ ихъ критикувати, бо за се можна буыло у- тратити посаду. Левенбергъ удававъ старосту, телеграфовано на годиннику, продавано переселѣ- нцѣмъ „американскій“ одѣги, вартѣ по 3 зр. Иванцѣкій числявъ переселѣнцѣвъ и гонивъ ихъ до агентѣи Клявнѣра а не арештувавъ, хочъ на- лежали до войска. Зѣ жандармѣвъ просто смѣли- ся, бо нѣхто зѣ нихъ не являеся при побѣдѣ, ко- ли приѣздили переселѣнцѣ. Говорено загално, что агентѣи подѣмлаютъ высшій власти и не вартѣ зѣ нею задиратися, бо и справдѣ вѣбъ донесена до властей не мали успѣху. — Шабенбекъ. офи- ціалъ почтовый, розповѣвъ, что коли разъ въ кан- цѣляріи ревизійной мытовой, сѣбѣлой для австрій- скихъ и прусскихъ урядниковъ, явився селянинъ и плачучи розказавъ, что въ агентѣи забрали ему одѣгъ и грошѣ, то кѣлькохъ урядниковъ пѣйшо зѣ нимъ зѣ жалобу до освицимского суда, але тамъ ѡдправлено ихъ до староства. Въ старостѣ ѡдправлено урядниковъ также зѣ нѣчымъ и се- ляннинъ остался на рынку, зѣ ѡдки забравъ его агентѣи Ляндереръ. Селянъ ловили стражники фи- нансовѣй подѣ проводомъ Костецкого, гонили зѣ нимъ по огородахъ а ѡдтакъ схопивши вели до агентѣи гамбургскѣй. — Подѣкойный свѣдокъ зѣзна- ютъ, что Иванцѣкій ѡдбравъ переселѣнцѣвъ кар- ты корабельной на Бремену, говорячи, что суть не- важай, а ѡдсылавъ ихъ по карты новѣй до гам- бургскѣй агентѣи. Коли разъ схопилися три пере- селѣнцѣ въ приватнѣмъ домѣ Грацовѣ, то Костец- кій пѣдъ грозбою, что увезитъ Грацовѣ, забравъ зѣ дому переселѣнцѣвъ и загнавъ до агентѣи Клявнѣра. — Агентъ полиційный Чайковский ѡ- повѣдае, якъ всунали ему въ кишню 50 зр. а на палець заложили перѣтѣвъ золотый, чтобы лишь не доѣхѣ до надужитѣхъ агентѣи, якѣ бачивъ бу- дучи въ Освицимѣ. — Возный почтовый Нѣм- чицкій, пришовши до агентѣи, бачивъ людей роз- дагненыхъ до сорочки мѣвъ-бы при бранцѣ. На се зѣзнанъ ѡдывався Клявнѣрѣ, что селяне звы- чайно зашивають грошѣ въ сорочку, тому мусѣли роздагнатися, чтобы добути въ агентѣи грошей. — Ѳ- боронецъ д-ръ Данель виѣвъ, чтобы переслухати яко свѣдка Федриха, буышого старосту въ Освицимѣ, про котрого только розѣвъ згадувано при розѣра- вѣ. Прокураторъ сопротивляеся тому, бо зѣ стороны ѡбжалованя не подѣнесено досѣ пѣякихъ закладѣвъ противъ Федриха, а трибуналъ має дати пѣнѣй- ше рѣшенье что до сего внесена обороны.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

На вчерашнѣмъ засѣданю палаты по- слѣдѣй подавъ Линбахеръ до вѣдомости, что выстугае въ комисіи бюджетовою. По тѣмъ разпачалася дебата надъ провинциальнымъ бу- джетомъ. Насампередъ забравъ голосъ гр. Таффе и въ довѣй бесѣдѣ оправдувавъ свое поступованье и становище до Чехѣвъ и Нѣм- цѣвъ. Президентъ министрѣвъ сказавъ насам- передъ, что быъ не вплиывавъ зовсѣмъ на че- ской соймъ, коли тамъ велися наряды надѣ сывавами, котрі належать до сойму. Ёго ди- вуе, что Пленеръ ургувавъ правительство о ѡд- повѣдѣ на его интерпелляцію не лишь въ именѣ своихъ товаришѣвъ политичныхъ, але также въ именѣ цѣлой Австрій, ба, навѣтъ въ именѣ заграничѣ! Таффе ѡбѣдавъ отже, что дастъ ѡдповѣдѣ на найближайшѣмъ засѣданю. Дальше дозавувавъ быъ, что политика его не есть ди- пломатичною шахеркою, что правительство по- ступало завѣсѣгда безосторожно и мало лишь загалне добро на оцѣ. На слова Пленера, что австрійска политика сталася посмѣховскою для заграничѣ, сказавъ гр. Таффе, что то лишь въ вѣдѣвскѣй палатѣ послѣвъ такъ говорить- ся. Президентъ министрѣвъ має сильну волю поступати и дальше при помощи правивѣ тою самою дорогою якъ досѣ, бо она веде до по- мареня обохъ народностей въ Чехахъ, а то буде можна легко осягнути при умирѣнности обохъ сторѣвъ и при добрыхъ намѣреняхъ правительства, до котрыхъ оно завѣсѣгда го- тове.

Таффеу ѡдповѣвъ Пленеръ въ довѣйшій промовѣ, доказуячи, что держава аложена зѣ- такъ многыхъ народѣвъ якъ Австрій мусѣтъ мати централистичну управу, а звертаючисъ до Таффего, казавъ: Министръ каже, что не робитъ концесій — подивляю ту его ѡдвѣгу! А чамъ же живѣте десѣтъ лѣтъ, якъ не концесіями? Кожда сесія есть торгомъ партій зѣ правительствомъ. И въ виду того важѣться министръ казати, что не робитъ концесій! Рѣ- теръ сказавъ менѣ, что навѣтъ что-до ѡдѣвѣдѣ правительства на мою интерпелляцію порозумѣ- вався правительство зѣ чеськими посланми. Ве- сѣду свою закончивъ Пленеръ тымъ, что зая- вавъ, что его партія доперва по ѡдповѣдѣ пра- вительства на интерпелляцію ухватитъ, что має дальше робити. По тѣмъ ухвалено 131 голосо- ми противъ 126 замѣнене дискусіи.

Яко генеральный бесѣдникъ правивѣ про- мовлявъ старо-Чехъ Жѣачекъ. Онъ доказу- вавъ, что давѣйше, коли теперѣшня партія о-

РѢКЪ ОСНОВАНА 1840.

Одзначена на выставках свѣтовыхъ 1864, 1866, 1873 и 1880.

ц. к. прив.

фабрика кофтовъ, покрывалъ на конѣ
и товаровъ воняныхъ

ЮСИФА КОСН-А

ливеранта

цѣсарского двору, войска и маринарки.

Фабрики: у Вѣдн и Симмерингу.

Выготовляе всякого рода коцы на лѣжка, Галма коцы робитничъ, покрывала фланделей на лѣжка, покрывала до подорожи и купель та правдивы воняны гуи; одтакъ господарскій дѣрга на конѣ, до стайн; для возовъ въ найлѣтнѣмъ родѣ побѣла найрозличнѣйшихъ взоровъ и красокъ. Найдешевшій цѣны.

Цѣнники розсылаеся оплатно на желанье а кромѣ того можна ихъ переглянути въ головныхъ складахъ Народной Торговлѣ. 3290

ДРОГЕРІЯ

Вырѣбъ и складъ матеріаловъ аптечныхъ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улицѣ Городецкой число 75

удержуе такожь на складѣ

звѣстныя вырѣбы лѣнничіи

Петра Крокевичча въ Краковѣ.

Звѣстныя опи вже въ нашомъ краю загалюно що-до свои успѣшности, тому роблять они завяту и немалу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вырѣбамъ лѣнничимъ, спеціальнымъ, котрий неразъ обманули недужого. Числений же признаи и подки за лѣнничій вырѣбы навѣтъ одъ особъ высоко поставленыхъ, а дуже легко розсѣдлѣти, бо суть въ нашомъ краю. 3101 (15—?)

Цѣнники и проспекты пересылае на желанье даромъ. Замовленіа на провинцію выготовляються одворотною почтою.

ВЪ БУДАПЕШТѢ
ул. Гатнайска 10.

Складъ товаровъ спеціальна-
галантерійныхъ.

ВЪ БУДАПЕШТѢ
Керешский Grand Bazar.

Késmárky & Illes

ВЪ БУДАПЕШТѢ
ул. Керешска.

Складъ артикуловъ до
подорожи.

у Вѣдн

Magasin au bon Marsché въ Карлсбадѣ

у Львовѣ

рѣгъ пляцу Маріяцного и улицѣ Театральной — дѣмъ Капитулы

Симъ маю честь повѣдомити Впав. П. Т. Публику, що нашъ магазинъ одержавъ вже

3266

на дарунки Рождества Христова

велику колекцію новостей

въ товарахъ спеціальна-галантерійныхъ, бижутеріи, перфумеріи, приборахъ туалетныхъ и до подорожи, вырѣбахъ зѣ шкѣры, дерева и плюшу, майолики, стекла, а такожь въ вырѣбахъ японскихъ.

Упрашаючи о ласкаве навѣщанье нашего магазину, подаемо, що за-для побольшенія дотеперѣшняго лѣскалю, складъ товаровъ въ кожѣбъ галузи значно збѣльшился и не лишъ ще-до вкусу але и практичности, мае вельми богато артикуловъ, черезъ що Вп. Публика мае нагоду доковати легкій выборъ. — Цѣнники розсылаеся на желанье franco.

Зѣ глубокимъ поважаньемъ

Késmárky & Illes.

Правдивый

Лѣнничій Malaga Sect

послѣ анализы ц. к. експеримент. стациі для вина въ Клостернаибурѣ

вельми добра, чиста Малага

ико знамените средство скрѣпляюще для ослабленыхъ, недужихъ, реконвалесцентѣвъ, дѣтей и т. д., противъ браку крови и ослабленія желудка знаменито дѣлаючи, въ цѣлхъ и побудительныхъ, оригинальныхъ, засмотренныхъ маркою, закономъ хороненою, Испанской гуртовной торговлѣ виномъ

VINADOR

3259 (1—3)

ВѢДЕНЬ

ПРАГА

ГАМБУРГЪ

Лѣнничія Malaga Carte blanche по оригинальн. цѣнахъ зр. 2-50 и 1-30.

Дальше рѣзны найлѣтнѣй вина заграничныя

въ оригинальныхъ флажкахъ и по оригинальн. цѣнахъ.

У Львовѣ: Кароль Баллабанъ, торг. дел.; Ив. Юстиянъ, торг. дел.; Иос. Сольдеръ, торг. дел.; Иванъ Важный, торг. дел. и Народна Торговля.

Вышинки на склянки находятся у Львовѣ въ торговлѣ винъ п. Вильгельма Брайтвагера; въ реставраціи Осіи Гарфункля (пѣтъ "Полюкомъ"); въ каварни Якимонта Миллера; въ отеляхъ краковскихъ Л. Ролливера; въ торговлѣ деликатесовъ и винъ А. Россена и въ ресторанахъ на дѣбрихъ зѣлѣничимъ у панъ И. ванни Кесерова.

Въ Бродяхъ у п. Витковского и Сп. торговля кор. и винъ.

Бережаняхъ у п. Адольфа Дурета, апт.

Бучачи у купца п. Л. Наймана и въ торговлѣ корѣнній Керель и Блевский.

Чортковѣ у п. М. Бренгольца торг. винъ и дел.

Дрогобичи у п. Кобуковского апт.; Височанского, торг. винъ.

Городку у п. Евгения Благача торг. кор.

Красноѣ у п. Анны Шмале-вой рест. зѣл.

Проситесь уважати докладно на марку "Vinador", и на марку охорону закономъ застерженою, бо запоручуеся цѣлхити лишь тогдѣ абсолютно правдивость и доброту.

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЫ

ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.

Цѣна 1-30 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ "Просвѣта".

Filip Ticho, Brunn

Krautmarkt Nr. 21 und Rathhausgasse Nr. 17

продаетъ по оригинальныхъ цѣнахъ фабричныхъ:

Флянеля-Валеріи

въ найкраснѣйшихъ краскахъ и взорахъ, сукна (10 метрѣвъ) зр. 3.80.

Барханъ на сукнѣ

въ найлѣтнѣйшій выкѣночно сукна (10 мтр.) зр. 3.25.

Матерія на сукнѣ

Norpe-Loden у всѣхъ краскахъ або пасмиста, сукна (10 мтр.) зр. 3.—.

Полотно дамске

подвойно широкое, въ найновѣйшихъ краскахъ поединчихъ, а такожь пасмиста, сукна (10 мтр.) зр. 7.50.

Матерія на сукнѣ

найновѣйша и найделсантильнѣша на сезонъ осенній и зимовый, подвойно широка, сукна (10 мтр.) зр. 5.—.

Зимовъ хустка

3086 (Himalaya) (16—16) чиста вонна, 1/4 довг. зр. 3.75. (Лишь доки выставе засобу!)

Розсылаеся за послѣдлатою. — Взорѣ даромъ и оплатно.

Румбургскій оксфордъ

правдивозакрашеный

1 мтр. (30 вѣд. лѣтѣвъ) зр. 4.50.

1 мтр. (30 вѣд. лѣтѣвъ) Іа зр. 6.50.

Румбургскіе

полотно варштатове

1/4 шир. особенно придале на мужеске бѣлье.

1 шт. (30 вѣд. лѣтѣвъ) зр. 6.50.

Шифонъ

знаменитой якости, дуже придалый на бѣлье мужеске, жѣночѣ и дѣтѣ, 90 см. широкій. 1 шт. (30 вѣд. лѣтѣвъ) зр. 4.50, 5.50, 6.50, 7.50.

Домовѣ полотно

найлѣтнѣйшій, комплетне, 30 вѣдѣнскихъ лѣтѣвъ, 1 шт. 1/4 зр. 4.50.

1 шт. 1/2 зр. 5.50.

Жѣночій сорочки

зѣ доброго шифону або мѣночного полотна, зѣ широкими кружевами, повной нелицыны, 6 шт. зр. 3.75.

Джутовіе заслоны

турецкіе взоры, повной довготы, Першій якости зр. 3.50.

Другой якости зр. 2.50.

Гаритуръ зѣ 2 покрывалъ на лѣжо а 1 на столъ зр. 3.50.

Filip Ticho,

Brunn, Krautmarkt 21,

розсылае

СУКНА

зѣ ц. к. прив. фабрикъ за послѣдлатою на елегантный осенній

або зимовый одитъ, а то:

1 купонъ мтр. 3-10 матеріи, выстачено на мужескій одитъ, до-брой якости, лишь за зр. 5.—

1 купонъ м. 3-10 лѣнни, якости лишь за зр. 7.50

1 купонъ м. 3-10 пайлѣтнѣйшій як. лишь за зр. 12.—

1 купонъ м. 2-10 матеріи на зимовый плащъ чиста вонна зр. 6.—

1 купонъ м. 3-10 чернѣ-го сукна чиста вонна, 3' 87 на повной одитъ сальо- (16—16) повной зр. 9.—

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Взоры даромъ и оплатно.

Одзначенія

на многихъ выставкахъ

R. KRAFT & A. KARASEK

Maschinen - Ledertreibriemen Fabrik.

Wien, V. Bez. Franzensgasse 4

Выготовляютъ шибриный ремѣвъ розон-наго всякого рода, а такожь всякій на-правы въ томъ фаху, солидно и дешево.

Зиваный и визаный ремѣвъ, а такожь для машинъ до шитя всякого рода суть все на складѣ. 3169 (8—12)

На зиму!!!

Впав. Духовенству, Вп. пп. глѣка-рымъ, лѣнничимъ, урядникамъ фа-бричнымъ, економамъ и каждому, чтобы охоронитись передъ простудою

порукаеся

1 трикотажный кафтанчикъ флянелевый и 1 танъ потавиль разовъ зр. 2-75

те самое для женщину зр. 3—

кафтанчикъ для дѣтей зр. 1—1-50

Посередничать при замовленіи

G. oestr. Handelsauskunfts - Bureau

3175 in Brunn. (27—30)

Одзначена 13 нагородами, мѣжъ-тымъ 6 золотыми медалями.

Основана 1875 р.

Kön. Serb. Hof-Pianoforte-fabrik

3213 Buchta's (4 5)

Wien, 5. Castelligasse

порукае фортепьяны и клавиорды вы-готовленныя послѣ

всякихъ артистич-ныхъ вымогъ по солидныхъ цѣнахъ.

порукае фортепьяны и клавиорды вы-готовленныя послѣ

всякихъ артистич-ныхъ вымогъ по солидныхъ цѣнахъ.

порукае фортепьяны и клавиорды вы-готовленныя послѣ

всякихъ артистич-ныхъ вымогъ по солидныхъ цѣнахъ.

порукае фортепьяны и клавиорды вы-готовленныя послѣ

всякихъ артистич-ныхъ вымогъ по солидныхъ цѣнахъ.

порукае фортепьяны и клавиорды вы-готовленныя послѣ

всякихъ артистич-ныхъ вымогъ по солидныхъ цѣнахъ.

порукае фортепьяны и клавиорды вы-готовленныя послѣ

всякихъ артистич-ныхъ вымогъ по солидныхъ цѣнахъ.

порукае фортепьяны и клавиорды вы-готовленныя послѣ

!!!Рѣшуче напомяненье!!!

всѣхъ тѣхъ, що не мають поліссы,

чи то чтобы затягнати позичку, чи то чтобы записати для свои родины (бо полісса то само, що готовый грѣшь), именно придатна для задовженыхъ властителейъ домѣвъ и реальностей, бо при случайной, наглой смерти черезъ выплату забезпеченого капита-лу оставши одержать свою реальность безъ довѣвъ; для ново-женитѣвъ важна, чтобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, всѣмъ-ци можна ви ужити за кавцію або депозитъ. 2970 28—45

Полісса на обезпеченье жита есть у всѣхъ случаяхъ наипев-нѣйшимъ, наощадѣйшимъ и налѣтнѣйшимъ капиталомъ, тому дѣлша понадесть есть щадницѣ. Итъ и куда такую поліссу можна одержати налѣтнѣе и налѣтнѣйше, въ томъ подѣе налѣтнѣйшу раду устно або писемно подѣе дискрецію: **Assecuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I., Franz Jozefs Quai 29, II Stock,** дома бѣтъ 2 до 5 години. Принимаеся обезпеченіа ажъ до вѣку 65 лѣтъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

порукае

найболѣебѣйшій кадила, одзначеній численными медаля-ми заслуги:

зр. кр.

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ, найболѣебѣйшій, въ пачкахъ по 50 кр. и 1—

КАДИЛО КОРОЛЕВСКОЕ, склад-аеся въ пачкахъ, живицѣ и балъ-самовъ выдаючиъ дѣже при-емный запахъ, пачка по 4 и 8 кр., пуделко по 25 кр. и —50

КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО СЕЛТАНСКОЕ, пачка по 25 кр. и —50

КАДИЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найважливіших повістей“ виходить в четверок, і в четверок і п'ятницю на першій разі в Діло.

Предплату і інсерати приймають: У Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. В Відні М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і на інсерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

а цілий рік . . . 18 кр. на цілий рік . . . 24 кр.
на пів року . . . 9 кр. на пів року . . . 12 кр.
на чверть року . . . 4 кр. 50 кр. на чверть року . . . 6 кр.
на місяць . . . 1 кр. 50 кр.

у Львові:

на цілий рік . . . 16 кр. на пів року . . . 8 кр.
на чверть року . . . 4 кр. на місяць . . . 1 кр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані слова буди портів інодінок чиє коштує 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. однією строкою печаткою, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в. Подяки числяться по 10 кр. однією строкою.

У Львові дня 4 (16) грудня 1889.

Ситуація, яка через остатню сесію соймову витворилася, не вийшла ще з переходної стадії. Руські послы в сеймі прямо і рішучо станули в опозицію до теперішньої системи, а ту систему наміркували іменно в зв'язі з інтерполяцією і в зв'язі з бюджетом посла Романчука. Цілий народ руський згодом і одностайно не тільки одобрив але і з задоволенням прийняв выступлення своїх заступників. В такій дусі одзвувалася вся руська преса без різниці, в такій дусі одзвувалися оба політичні товариства Русинів, і в такій дусі одзвувалася також сама народна справозданість польських. А ані оден голос руський не обдзвувался в дусі противності.

Заклади піднесення руськими послами були за важкі, выступлення їх було за енергичне, як щоб над ними можна перейти по-просту до порядку денного. Що до поданих руськими послами фактів ведення слідства, і очевидно привабувала велику вагу до того, щоб показати, що сей або той факт не зовсім вірно був представлений. Се видно по тому, як урядові і пов'язані з ним газети підходили оден з фактів і хотіли його звужувати против руських послів. О той справі ми писали перед кількома днями. Іменно в інтерполяції, поставленій ще остатнього дня соймової сесії, задали руські послы о поступованні ц. к. старостів в Коломиї супротив Русинів при виборах до нової ради громадської. Сказано було в той інтерполяції, що адвокат д-р Мілігрома, куратор жидівської школи, розголосив по місті слова нового ц. к. старости Менсовича, щоб вибрати кого небудь, тільки не Русинів. Д-р Мілігром вправді заперечив тому в Газеті Лвовської і Кур'єрі Лвовській, але в такій баламутній спосіб, що до сего заперечення не можна було прикладати ваги. Однакж оно і пов'язані з ним Politische Correspondenz і урядові Газеті Лвовській видалось так важким, що сі і другі газети не тільки сквапно піднесли тов-ж, але і висловували з него сміливі і далеко сягаючі заключення, що ото видно, як безпідставні суть закиди руських послів, а коли оден факт оказався неправдивим, то і інші будуть такі самі.

Вже-ж будь-що-будь лаявати не було причини. Руським послам в головній їх інтерполяції не ходило о поодинокі факти,

они ті факти приводили лише як ілюструючі приклади і не домагалися навіть розслідження їх: їм ходило о виказане, яка єсть ціль теперішня система супротив Русинів. Отже інтерполяцію можна б аж тоді уявити одертою і збитою, коли-б виказано, що такої системи нема. А се далось-б виказати тільки позитивними даними, а не самими запереченнями одного або другого факту.

Але навіть з запереченням факту не удалось. Ото вчорашнім Кур'єром Лвовським поміщена відповідь посла Романчука на письмо д-ра Мілігрома в газеті Polit. Correspondenz. В той відповіді каже предсідатель руського клубу, що „руські послы в сеймі перед ставленням своїх інтерполяцій завжди засядали як найдокладніших інформацій. Так робили також і що до фактів поданих в загальній інтерполяції з дня 16 падолиста, котрих досі ще ніде і не пробовано одерти, як і з інтерполяцією з 26 падолиста. Сю інтерполяцію внесли аж тоді, коли факти в ній подані і стверджені були людьми зовсім вірогідними, іменно мужем загально поважаним, писателем польським і колишнім дописувателем Газеті Лвовській а тепер підприємцем нафтарським і радним м. Коломиї п. Сигурдом Виснозеким, котрий і заявив, що правду їх готові одерти своїми словами і уповіряючи покликати на него в случаю потреби.“ Таке саме письмо вислав п. Романчук до Polit. Correspondenz і до Газеті Лвовській.

Отже радбеть урядових і пов'язаних з ними органів була на всякій спосіб передчасна. Дивно однакж, що рівну радбеть, тільки що менше масковану, оказували і декотрі інші-то незалежні та ліберальні польські часописи. Ми згадували перед кількома днями о статті Dziennik-a Polsk-ого. А вже-ж інтерполяції руських послів як і доповнення їх бесіда п. Романчука не була звернена против Поляків, тільки против правительства, против того самого правительства, против котрого і Dziennik Polski деколи ніби-то бундується! Видко отже, що і ліберальна польська преса солідаризується з ц. к. правительством.

Русь однакж нині більше, як коли небудь, стоять також солідарно і кріпко. Против нинішньої системи заявився руський сойм, в опозиції починають ставити навіть руські послы ради державної. Змагаються, щоб розв'язати руських послів сойм-

мових або руський сторонництва, зовсім не удалось. І владив руських не пощадила навіть система, отже і они стоять на боці і в вже не гадають нині так, як перед п'ятьма роками, робити прислугу видавництвам газет і впливам на вибори, а противно в зв'язі до народу видати і інтерес руської церкви. Ми сподіваємось кріпко, що Русини нічим і нічим не дадуться розв'язати, що ані оден з більше впливових факторів руських не стане против руського загалу.

Остатніми днями офіційний дневник віденський (в пр. органі гр. Таффе Presse з ч. 345 з 15 грудня) умістили — можна догадуватися з якого жерела — ширшу звістку про пир, який дав станиславський владика Преосв. д-р Пелеш в честь намісника гр. Баденського часті його побуту в Станиславові і підносять, що „Bischof Pelesz to-astirte auf den Statthalter, welchem er für seine hingebungsvolle Sorge um das Wohl des Landes und dessen beider Nationalitäten dankte“. Єди-б хто з противників Руса хотів використати в своїх дусі тих кілька слів владика станиславського (як то они звичайно стараються використовувати для себе), то певно ухилив-б станиславському владіці, котрий, як політик і вірний син руської церкви і народу, не може бути нічим гадки і не може бути нічого погляду на нинішню ситуацію Русинів, як їх має загаль руський.

Про клуб руських послів у Відні

подаємо дальші в'єсти з німецьких і чеських дневників.

До Narodn-их List-ів телеграфовано з Відні в п'ятницю минулого тижня:

„Пос. Озаркевич дожидає до четверга надармо на сатисфакцію од правительства за порушення его посольскою неаарушимости до-ляньским старостою пов'товим, і в'єсть того дня до державного трибуналу жалобу на маніфестацию справ внутрішніх. Крім того намірє о. Озаркевич в спеціальній дебаті о провізоричнім бюджеті виступити в палаті бесіду против правительства, если президент Смоляк допустить его до голоса.“ Neue fr. Presse з дня 13 н. ст. грудня пише:

„Русини намірєли вмішатися в дебат (над провізоричнім бюджетом), але здержано їх, щоб не піднесли своїх національних жалоб против Поляків в орга-

нів правительствених, тільки тым способом, що гр. Таффе запросив на них (т. є. на четвер) на пополуно до себечленів того клубу.“

Староческий Hlas Naroda одержав в п'ятницю з Відня таку телеграму:

„Як пересадні суть в'є доносення о скармі і нехобіт розпад правіці, показуєся з справ руського клубу. З порушення неаарушимости посла Озаркевича зробили деякі посильні голоси цілу кризу, котра вже нині показуєся пустим плодом палкої фантазії. Противно, руські послы переговорювали з правительством і з президією палати послів о то, щоб Озаркевич дано сатисфакцію за те, що дома був потяганий до протоколу, хоч заявив, що його посольство має бути перше видане радою державною. Але послы руські, що були публично поименовані як відповідаючі за правіці, зовсім не прикладають до тої справи такого значення. Найперше ждуть, щоб жадана сатисфакція була дана, і суть пересвідчені, що ані правительство ані польський клуб не мають в той великого інтересу, противники їх жадану в той справі. Однакж мимо всего они зовсім рішених витривати при правіці, а ані снітися їм гадати прийателів по лівці. Навіть коли-б хотів се учинити сам Озаркевич, не прийшло-б ему то легко, бо бы остався сам. Руські послы заявляють, що минули часи, коли Русини давалися уживати Нїмцям против Славян, і припадуть, що пос. Охармович в комісії языковій застерігся против посла Бенделя, коли той хотів Русинів уважати за прихильників німецького языка державного. Отже вказувати на розпад правіці з сторони клубу руських послів, єсть тільки доказом повального песимизму.“

Presse пише під днем 14 грудня:

„Мы в ранішнім нашом виданні доносили, що Hlas Naroda дементує в'єсть, що мовлять руські послы рішених виступити в зв'язі правіці. Руський клуб складаєся з п. Мандичевського, Сьнгалевица, Охармовича і Озаркевича. Посол Озаркевич надіслав нам писмо, в котрім просить сконстатувати, що він дійсно вже виступив в зв'язі правіці ради державної.“

Наконець до Narodn-их List-ів телеграфують в суботу з Відня:

„Позаяк посол о. Озаркевич ані од правительства ані од президента палати не дбав сатисфакції за порушення своєї посольскою неаарушимости політичними органами в Галичині, — то нині заявив д-ру Смоляку, що виступає в зв'язі з правіці. Сімь потверджує наше, з другої сторони (Hlas-y Naroda) заперечуване доносення ще з перед кількох днів.“

ЮПИТЕРЪ.

Астрономична оповістка, написав В. з С.

Не уявляйте, як нетерпливо очікуємо того дня в місяці студні, коли сонце вступить в знак зодіакальний Козорога, бо тоді зложатся пануючі над нами сего 1889 року планети Юпитер своє маршалське берло і рад-не-рад мусить уступити місце наслідникові Марсови. Не понамагаю, чому Гомер, Каллимах та Клеант розп'ялися над Юпитером, укладаючи в его честь рятуючі имни, не знаючи ще о тому, що его оточують чотири сателіти, що їх відкрив Гершель. Може бути, що ім'я ймпонував Юпитер про свою 1414-разову більшість од нашої землі, та могли і се думати, що на-коли-б загинуло наше сонце, то сей величавий колос може стати центральним тілом нашого планетарного системи.

Я після свого астрономичного знання не писав-б — не кажу вже ритмових, але ані прозаних хвалів в честь Юпитера, бо Юпитер то лихий планета, котрому надано не без підстави єпитети tonans et fluvius. Трудно хвалити планету, під котрою пануваєм колотяться і непокояться люди, та котрий не приязний всяким та моря і суши підприємствам людським.

Що оно так єсть, укажу на неспокої в найспокойнішій монастирі монахинь „любви Божої“ в В'єльці, на задовичних торговцях людьми; на перемиских „Аргонавтів“, котрим трудно було доїхати до берега; на залочність родани Детенів з §. 65. зак. карного; на п. Полянського, котрий позбувшись під Юпитером „світлої мамони“, не в силі вже uknehen до Мшкова, хіба до мавзолею, як там буде.

Суть люди, котрі хвалять Юпитера з сего боку, що він в часі сего сегодняшнього панування дуже спокійно в'їєся на небі, бо не докучив ані громовицями, ані слотами, і з ласки Юпитера — кажуть они з емо-

зією — маємо таку нечувану оживлену торговлю, що за кілька швіток можна закупити телячку, бичка або товстого барана, а за 1½ до 10 зр. рослого коня 16-ти м'єри. В виду того — кажуть они дальше — як не буде голоду, бо бідні люди можуть що-дня споживати дешево м'ясо, так може кождий прийти до красних коней, а в настільки не потреба буде людям ходити пішки по штурваній дорозі, і бацкль підупадути.

Хоч в тих хвалбах єсть де-що і правди, то однакж я не годжуся з ними, бо з другого боку набрав пануючий Юпитер сего року такого заколоту в світлі, о якби не загадує астрономичні записки, почавши од Евдоксея, прованого у Цицерона князем астроніомів, аж до Птолемея, Кеплера і Коперника.

Пригадайте собі лишень, кілька то набрав лихий Юпитер сего року гуркоту, при оживленій пропанаційній консумції, при так званих ludі Plebej, почавши од Горлиць до Горюка, од Долини аж по-за Коломию, та кілька то був настогнався, поки не виготнався всего на всего 16 Русинів на красних послів! Вправді висконали ему з голови ті послы мови Мінерва узброєні, але їх число було-б безсумнівно більше, на-коли-б ludі Plebej не одбувалися під Юпитером.

Погляньте на газетні хронікарські записки світлої, чи стрітите межі людьми під другими планетами тільки поодинокі — не кажу соймових але і по-за соймових, — як під Юпитером? А ті поодинокі не одбувалися тихцем, способом американським, але з голючими і небезпечними революверами та острими шпандонами. І коли під другими планетами виходили досвідні в оружжю гебаї-и из поодиноків все ціло, то під ливом Юпитером вийшли они — аж ветидно агадати — з глибокими шрами од оку аж по-за ухо, не б'ючи пальців своїми противниками, як то загадували. Під Юпитером поодинокі — що нечуване! — ад-

вокатський пендент жидок в Сокалі і днів з поодиноким знамя на ціле житє од ока аж по-за ухо.

Мало хибувало, що і я під Юпитером не поодинокі в моїм сусідстві, хоч він не прозивав нікого „шуми“. Нема в світлі спокійніших людей, як я з моїм сусідством. Ми не займаємося жадними політичними виборчими чи не виборчими агітаціями, нам не в голову безцільний просвітний м'єр, видуманий людьми лихою волі на обаламученє сльського народу, — ми садимо бульбу, продаємо пшеницю, хукаємо на гробі і складаємо его в скриню. Нї з сего, нї з того с'янилася межі нами crescendo суперечка, а то при укладанні нагробної написи. Коли я уложив таку напис: „Ту спочиває знаменитий руський патріот, великий народо-любець“ і хотів ще дальше писати, дозався той сусід: „Се неправда! На монументах не вольно уміщати ложних панегириків!“ — і поодинокі готовий. Велике щастє, що не було під рукою шпандонів і секундантів, бо хто знає, чи оден з нас не одб'яв-б був до дому з шрамом од ока до уха.

Під жадною планетою не признавалось тільки людей до руської народности і до руського патріотизму, як під Юпитером. Де було лиш при виборі обернувся кождий, чи в сурдугі та чамарці, чи в капоті, чи в світлі — був Русином, всюдю цовно руської мови. Се найліпший доказ, що нам не треба руських паралелів та гимназій, хіба на те, щоб необтяжений краєвий бюджет де-що обтяжати.

Не розумію, длячого наш руський сойм не хотів прийняти до свого клубу п. графа Гольцеского, котрий під Юпитером угі et otбі оголошув, що він Русин. Хоч-б уметовний силы (бо дотепер годі до уметовних сил причисляти) п. Гольцеского і его худа мошкоч, заатакована безпідставно о. Сьнгальським, не багато принесли користи руським послам, то все-таки значило-б не-

мало, виказатися перед світлом 16 + 1 = 17 послами, м'єж тими одним руським послом-графом, а тоді не мав-б Pesther-Lloyd смілости трубити по світлі, що Русини — то сама верста „хлопів“.

Оно не але б було правити до руського клубу і о. Тата, представителя яконь екстра-партії Русинів — лиш не знаю, чи під Юпитером чи на Юпитері, — маючого охоту, а не маючого смілости вступити до клубу. Коли-б о. Тата привіз до руського клубу, то осягено б подвійну користь: по перше, не становив-б о. Тат м'єж численними соймовими клубами сай Singel-клуб, а по друге, представлялось-б число наших послів 17 + 1 = 18 послів.

Коли-б дальше признавано до руського клубу смрвеного о. д-ра Кліма, то було-б вже руських послів 18 + 1 = 19. Тоді вже легко прийшло-б звербувати ще одного з них могли-б перед світлом повелатися, що справді маємо в сеймі — zwanzig Ruthenen!

Згадавши про Русинів, котрі мови Ікарі що-раз смілише зносяться в гору, не можу поминути, щоб сего недавно відкритого народу не обдбати близької аналіз. Я цілком годжуся з послом Стадницьким, що руських послів вдовольнити трудно. Побойтесь лаше того, що навали ті недоволені застрили під Юпитером, то що то буде під аго наслідником — марсовим Марсом! І по правді: Поляши Русинам при виборі свободну руку, — мало! Дай їм школи з паралелками на всі боки, — мало! Дай їм субвенції на народні інстатуты — мало! Позволь їм в сеймі з лави, лиш не з трибуни, говорити по руську, — мало! Наколи-б постаранос в о б'єст вынахдника Русинів Стадіона, — і сего бы було мало, все мало!

Та й давна річ! Коли для Дарвіна постаранос о монумент за маловажну гіпотезу, чи чоловік походить од Раріа mormon чи Troglodites Gorilla, то нїхто не подумав о

Признание для русского клубу соймового.

В субботу подали мы письмо выдвину политического товариства "Народной Рады" до клубу русских послать. Нинь подаемо подобне письмо выдвину общества "Русская Рада".

Высокопоставленному Клубови русским послать галицкого краевого сойму, на руки председателя Вп. п. Юлиана Романчука.

Солідарність руских соймових послать, звязаних в один клуб, ах мужественно выступление в сойме в оборон прав руского народу, ах предожения в дѣлах, по дѣлают потребу руского народу ввагалъ а селянского стану зъ окрем, а в одной стороны стался жереломъ правдивости для руских патриотъ, котрый в солідарности своихъ заступничестве в сойме вѣдѣть поручу помпрена нашихъ партій, а в ихъ смѣлѣи и самоотверженій оборон правъ своего народу поручу для признания тыхъ правъ в краю и державѣ, такъ в другой стороны вавновили сердца руского населения чувствомъ единности и поважания для поборничества руской справы в галицкѣмъ сойме.

Выдвѣл политического общества "Русская Рада" у Львовѣ, даючи выразъ згаданымъ чувствамъ руского народу, уважая своимъ патриотичнымъ обовязкомъ высказати симъ письмомъ Высокопоставленному Клубови рускихъ послать галицкого сойму за становище, заняте нимъ в минувшій сесіи соймовой, повне признание, зъ тымъ щирымъ желаньемъ, чтобы Клубъ рускихъ послать в вѣдѣніи заступничества львовского сойму зъ такимъ почутьемъ своихъ важныхъ и трудныхъ обовязковъ, зъ такимъ самымъ стараньемъ и пожертвованьемъ выступать в оборон правъ и интересовъ руского народу и чтобы труды его вѣнчались успѣхомъ.

Письмо наше просимо Васъ Вп. п. председателю подати до вѣдомости Ввоважаному Клубови рускихъ послать галицкого сойму.

Одъ Выдвѣлу "Русской Рады".
У Львовѣ дня 1 (13) грудня 1889.
Богданъ А. Дядицкий, председатель; Д-ръ Ив. Литвинский, секретарь.

По бури.

Справа претензіи громады мѣста Львова до Народнаго Дому вже скѣпчена. Рѣшенье рады мѣста Львова зъ дня 12 н. ст. с. м. положило конецъ тымъ претензіямъ и освободило разъ на все инстицію Народный Домъ бѣзъ небезпечности зъ той стороны. Рѣшенье то повинно заспокоити публичну оуину Русинѣвъ и зацвѣтити ихъ, що в управѣ тою инстицію не вѣзѣме участя чьяка чужа руса.

Треба признати, что тымъ разомъ выступление большинства Поляковъ в радѣ мѣста Львова было разумне и повне такту. Д-ры Грызецкій, Малецкій, Дулемба и др. займали тутъ бѣзъ разу становище, вказавне тактомъ политичнымъ, и ихъ голоса знавшія послухъ середъ большинства рады мѣста Львова. Передовѣсьмъ однакъ и головно вылинула на то рѣшенье безперечно однодушная гадка всѣхъ Русинѣвъ и згѣдне становище, яке заняли они в той справѣ бѣзъ огляду на партіи и пересвѣдченія, а наибольше безвѣсно рѣшающамъ было тутъ становище тыхъ Русинѣвъ, котрый, мимо того, що дверѣ Народнаго Дому сушь для нихъ зачиненъ, ставули рѣшучо в оборонѣ той инстицію, и якъ лишь справа вѣйшла першій разъ до трактованъ в секціи рады мѣстона а бѣдакъ на повнѣ радѣ, они устами своихъ представителей проф. д-ра Олександра Огоновского и Вахнянана першасно в рѣшучо зазначили свое становище и запротестовали противъ претензіи громады мѣста Львова. Що становище тыхъ Русинѣвъ найкраще заманифестовало оуину загалу Русинѣвъ и що зъ нимъ мусѣли числитися в Поляки в радѣ мѣста, — то зазначивъ выразно референтъ секціи д-ръ Грызецкій в своихъ

тѣмъ, чтобы Стадіонові постаратися о монументъ не за гипотезу, але за очевидне открытые людьми — Русинѣвъ, котрыми стала и Европа займатися!

Левый бѣдѣры незынаны в Галичинѣ народѣ, абыльсѣ учений етнологовъ, стала думати и радити, якъ бы его назвати: "рутенскій", "русинацкій", "русинскій", — а скоро згѣдывся, чтобы его назвати "русскій", почался сразу сваря, якъ сей народъ "русскій" чи "русинскій".

Ще не скѣпчилася сварня мѣжъ етнологамъ, а вже зацѣпавились тымъ народомъ этнографы, и ось учений Нѣмецъ Гельвальдъ открывъ подѣ Юнтеромъ, что у галицкакъ Русинѣвъ практикуються практичный патриархальный азычаѣ der Vielweiberei und der Vielmannerei.

И лингвисты немало зацѣпавились тымъ народомъ, сварячисѣ межъ собою, аый найльпшій перекалъ нѣмецкого von на руске: отъ — вѣдъ — вѣдъ — вѣдъ — вѣдъ — вѣдъ — и т. д. Вѣ виду такой запутанности, и то вѣ одиомъ словѣ, а цѣлымъ не даюуся вс. Мірековъ, газдѣяновъ Берардинѣвъ в Гвадѣци, что ему трудно выучиватся читати по руски пасыма.

Позаякъ и политика занялись ново открытымъ рускимъ народомъ, то обогатилася зъ ласки Постановъ свѣтова о Русинахъ литература, а зъ появившѣся подѣ Юнтеромъ писемъ заслуге на особлыву увагу брошура Z obowu ruskiego, признаюча Русинамъ объективно — повнѣ права на Рус...

В. зб. С.

справозданю, обвиняючѣмъ дѣладне зображене цѣлой справы Народнаго Дому бѣзъ самого ей початку. Зъ реферату того вывѣстѣ може каждый безсторонній и то пересвѣдчене, что выдана передъ польскою розага вѣ языцъ рускомъ брошура "Институція Народный Домъ", котра выказивала тѣмъ крау и громѣвъ, мѣла, якъ нинѣ показався, вѣствено ея цѣль живъ остерегти Русинѣвъ передъ грозячо имъ вѣ той стороны небезпечностю, а не бѣдѣ, якъ то загально представляли, провѣтомъ одобряна Народнаго Дому, поддаванымъ радѣ мѣста Львова, бо провѣтъ той, якъ выдано изъ справозданя д-ра Грызецкого, петнуванъ давню вже передъ тымъ, а матеріалъ, акий мѣстѣ вѣ собѣ гадана брошура, зображений бѣвъ зъ прученя магистрату ще передъ ей выдѣванемъ, отже бѣвъ-бы безперечно и бѣзъ той брошуры дѣйшовъ до вѣдомости и ужитку магистрату и рады мѣста Львова. Мы не выступили нѣколи в оборонѣ згаданой брошуры и ея автора, однакъ коли справоздане д-ра Грызецкого высносъ справу, годъ не сконстатувати того, что вѣлѣть безсторонность и справедливость.

Теперь, коли справа та скѣпчилася шасливо и по справедливости для Русинѣвъ, можемо, не варажующѣся на замѣтъ несприхальности самой справѣ, высказати деякѣ уваги, котры бѣвъ довгого часу бѣдучае весь русскій загалъ бѣзъ огляду на сторонничества и котры высказати вѣлѣтъ намъ патриотичный народный обовязокъ.

Руско-народна инстицію Народный Домъ, являющій грошѣмъ и заходами всѣхъ Русинѣвъ, не одповѣтъ досѣ подѣ многими взглядами тымъ выглядомъ и надѣламъ, акий має право прикладати до него галицка Русь. Одъ часу положеня угольного каменя подѣ головной будынокъ Народнаго Дому минае лѣтъ сорокъ, бѣвъ часу заснованя товариства управляющаго нинѣ Народнымъ Домомъ минуло лѣтъ двадцѣть — инстицію та має уже за собою тѣмъ лѣтъ истованя, что в протягу ихъ могла и повинна була одповѣсти зачаткамъ, котры вложили на неа патриотичный основатель зъ р. 1848 и котрыхъ выповнення жде бѣвъ нев загалъ Русинѣвъ.

А высокій то, прегарный зачатѣ! Пѣсля интенція основательвѣвъ мавъ Народный Домъ стати осередкомъ національного, наукового и культурного житя всѣхъ галицкакъ Русинѣвъ, вѣ нимъ мѣла знайти праюу руска наука, помѣчъ руска литература, покровъ руска шукѣ, руска цѣна, руске слово, руска думка. Народный Домъ мавъ бути пѣсля интенція загалу Русинѣвъ, жертвувавшего на него такъ щедрѣ и обильнѣ легитѣ, правдивою народною святинею живого руского духа, сильнымъ заборолѣмъ руской рѣчи, бѣвъ мавъ — по словамъ пок. Льва Трещакѣвского — слѣжити на то, чтобы русскѣ кости не бѣдростали чужимъ мясомъ! Коле-бъ Народный Домъ а вглядѣло управлѣтѣ его вступили були дѣйство на дороу, ведучу до тыхъ цѣлей, бѣвъ-бы нинѣ Народный Домъ живымъ сердцемъ всего руского народу, его гордостію и наибольшою святошею!

На жалѣ, надѣвъ основательвѣвъ и всего руского загалу не сповнались досѣ, а вже що найменше не сповнались вѣ той мѣрѣ, вѣ якѣй ихъ покладано. — Товариство управляющаго нинѣ Народнымъ Домомъ, ставши вже бѣвъ хвилѣ своего заснованя на екслюзивнѣмъ партійномъ становищѣ, бѣдйшло далеко бѣвъ первѣтной программы основательвѣвъ той инстицію а тымъ самымъ довело до того, что Народный Домъ не має нинѣ для загалу Русинѣвъ того значѣня и той поваги, яку бы при вышѣмъ скадѣ рѣчей мѣгъ и повиненъ мати.

Дѣяльність дотеперѣшня управлѣтѣвъ Народнаго Дому естъ передовѣсьмъ майже выключно административного характера. Будова и закуно каменѣвъ абсорбуе майже всю дѣяльність зараду и всѣ доходы. Не подносимо сего зъ той причины, чтобы зъ того робити закидъ управляющимъ совѣтамъ, — противно мы глядѣмо зъ правдивою радостію на то, что маютокъ руской инстицію збѣльшався, а лишь не можемо годитися зъ тымъ, чтобы то збѣльшуване маютку было одинокѣю ея цѣлено и одинокѣю ея дѣяльністю. Аджежѣ тѣ довѣтъ лѣтъ, котры зарадъ Народнаго Дому зуживъ и зуживае на чисто майже административну дѣяльність, були лѣтами живон працѣвъ Русинѣвъ на бѣзородныхъ поляхъ народнои жизни вѣ тѣмъ часѣ поднимала галицка Русь труды и подвиги политичный, литературный и просвѣтно-культурный, котры подпомагати повиненъ бѣвъ Народный Домъ вѣ силу интенція своихъ основательвѣвъ, вѣ силу вложенного ими на тую инстицію обовязку. Тымчасомъ участя вѣ вѣ того рода трудахъ и зѣпатаняхъ була дуже мѣла и обмежена. Политичный стремленя Русинѣвъ подпирѣе Народный Домъ хѣба тымъ, что бѣвъ часу до часу позволяе — что впрочѣмъ зовѣтъ нѣчого его и не коштуе — зѣйтѣсь Русинамъ на кѣйсь зборѣ або вѣча, а зъ нѣмъхъ родѣвъ его дѣяльности можна поднести хѣба то, что удержѣе буреу, зложеноу зъ около 30 учениковъ, что зновѣ не естъ такъ надзвичайною заслугою, коли зѣвѣжѣтѣся, что инстицію зъ далеко мѣвшими средствами, якъ прим. бурса станицѣ-славѣвска або тернопольска, удержуютъ значно бѣльше число молодежи. За то у всѣхъ нѣмъхъ напрумахъ народнои житя дѣяльність управы Народнаго Дому естъ дуже незначна и майже бѣзсѣдѣна. И такъ н. пр. бібліотека, на котру складався досѣ ежѣ тѣмъ жертвѣ, ще до нинѣ не естъ зовѣсьмъ уурядкована и бѣдана до прилюдного ужитку, и лишь дѣяльности п. Богдана Дѣдѣцкого належать подякувати, что зѣзгалъъ щось около уурядкованя бібліотеки робитѣся. За те зновѣ такъ много важна рѣчь, якоу естъ музей, знаходиться вѣ повнѣмъ занедбанѣ.

Зъ другой стороны головной замѣтъ, акий не лишь мы, але цѣла галицка Русь подно-

сѣтъ супротивъ поступованя управляющихъ соавѣтъвъ Народнаго Дому, лежѣтъ вѣ тѣмъ, что почавши бѣвъ завѣзанъ терпѣньного товариства управляющаго Народнымъ Домомъ стоять они на екслюзивнѣмъ становищѣ партійности, уважаючи Народный Домъ немѣмъ своимъ приватнымъ добромъ, бѣвъ котрого управы вѣольно имъ выключити нѣмъхъ найгорячѣйшихъ и найчестѣйшихъ рускихъ патриотѣвъ и зѣмъхъ-заслуженныхъ мужѣвъ, коли они лишь не бѣдходять подѣ ихъ котерійно-политичный погляды. Политика тотѣ людей, стоящихъ на чолѣ всенародной инстицію, вѣнчалася и вѣнчаеъ досѣ самымъ сумнымъ и для развитку народныхъ силъ галицкой Руси дуже некорыстными результатами. Вже першій крокъ той политики, котрымъ було вѣ 1870-тыхъ рокахъ выкинување Руской Бесѣды зъ комѣтъ Народнаго Дому, справивъ вѣсьмѣмъ пѣгубнѣмъ наслѣдѣмъ, бо товариске рожденѣе лѣвѣскихъ Русинѣвъ, котре певно вѣвъ дуже значѣй чѣсти заострило бѣдосѣны партійны а тымъ самымъ довело до ослабленя Русинѣвъ. Нерузна и неапатріотична та политика не скѣпчилася на тѣмъ одиомъ фактѣ. Нею поводились управляющѣмъ совѣтъмъ Народнаго Дому вѣ своихъ бѣдосѣнахъ и до вышѣхъ народныхъ товариствъ. Такимъ товариствамъ, котры политично барвою зближались до пересвѣдченъ членѣвъ совѣтъ управляющаго, давано всякѣй бѣдѣга а нѣмъхъ удѣлювано имъ бѣзплатне помѣщене, коли тымчасомъ ишамъ равно заслуженнымъ и зъ такого самого титулу управленымъ (н. пр. академичнымъ) бѣдкавано всякою помощью. Черезъ довѣтъ лѣтъ не могли народны товариства користуватѣся салоу Народнаго Дому нѣмъхъ при устрѣванѣ обходѣвъ памяти найзнаменитѣшого генія Руси Тараса Шевченка в мусѣли шукати приуу в чужахъ закуткахъ.

Наибольшу однакъ нетерпѣмѣсть партійну, а нѣмъхъ прѣмѣу несприхальность развитку руского духа и слова проявила послѣднимъ часамъ люди стоятъ на чолѣ Народнаго Дому своимъ поступованьемъ супротивъ руского народнои театру. Мимо того, что сала Народнаго Дому уже при будѣвъ головнои назначена була для выставъ руско-народнои театру, что театр той дѣйство довѣтъ лѣтъ давѣвъ вѣй представлѣня и що передовѣднѣмъ загалный зборѣ членѣвъ Народнаго Дому выразно управляющѣмъ совѣтъмъ припоручили салоу на тую цѣль бѣдданѣ — бѣдкаванъ управляющѣмъ совѣтъмъ салѣ однокѣмъ рускому театру, а послѣдній загалный зборѣ подѣ выливымъ авѣація членѣвъ совѣтъ, помѣчѣмъ горячои оппозиція меншости, на чолѣ котрой стоялъ свѣтълый и горячѣй патриотъ пок. о. Вас. Лопатинскій зъ Родоу, затвердила бѣдосѣны рѣшенье совѣтъ. Поступокъ той выликавъ вѣвъ краю середъ Русинѣвъ загальне недоволене, а то тымъ бѣльше, что однокѣй мѣтивъ, на котрымъ оперлись загалный зборѣ, т. е. мѣнина небезпечность бѣвъ огню, уже зъ самого початку показувався лѣше покровыкою нѣмъхъ зовѣсьмъ неапатріотичныхъ цѣлей. Нинѣ бѣдосѣмѣмо се тымъ бѣльше рѣшучо, позаякъ недавно же чули мы бѣвъ одного зъ тѣдѣйныхъ членѣвъ управ. совѣту прилюдно а при свѣдѣкахъ высказавъ заявлене, что не небезпечность бѣвъ огню була причиною бѣдкау, ае щось иншого. Впрѣчѣмъ и обѣсла бѣдбувались и бѣдбуваються до нинѣ же вѣвъ той самой салѣ, при тѣмъ самымъ оцѣнѣнѣмъ устрою аматорскѣй представлѣня, а нѣмъхъ передѣтера бѣдбулось такѣ представлѣнѣе заходомъ общества Рускихъ Дѣмъ, котре може наразити Народный Домъ зъ всѣмъ на такую самую небезпечность, якъ вѣ выставка руского театру! Все то доказуе ажѣ надѣто ясно, что причина бѣдкау лежала вѣвъ чѣмъ нѣмѣмъ, а именѣно вѣвъ несохѣтъ в несприхальности до живон руской рѣчи, котрой служѣтъ народна сцена. Неохота таа проявилася вѣвъ цѣльмъ своей наготѣ передъ кѣмъкожа тѣждѣмъ, коли совѣтъ управляющаго Народнаго Дому бѣдкаванъ дирекціи театру той подмоги, котру ухвалѣли послѣдній загалный зборѣ яко еквивалентъ бѣзплатного помѣщеня театру вѣвъ великой салѣ. Одмову той подмоги, до прошеня о котру заохотували директора театру люди стоятъ вѣвъ наибѣльшихъ зносѣнахъ зъ управ. совѣтомъ, умотивовано тымъ, что театр русскій не заслуге на помѣчѣ, а именѣно зъ той причины, что вѣ Перемѣшлѣ выставѣвъ шукѣ "Аргонаты". Той аргументъ однакъ не выдержѣе найменшѣи критикѣ, коли зѣвѣжѣтѣся, что "Аргонаты" — помѣнувши кѣствѣю зѣмѣту в тенденціи шукѣ — усѣнула Руска Бесѣда зъ репертоару заразѣ по першѣмъ представлѣню, при чѣмъ поступила собѣ такъ льбѣжно, что зарѣдила костюмову пробу шукѣ и до оцѣненя ея запросила компетентныхъ людей бѣзъ огляду на ихъ пересвѣдченя партійны, а мѣжѣ тымъ кѣмъкожа членѣвъ Народнаго Дому, а що до загального поведѣня руского театру не мѣгъ и не може управляющѣмъ совѣтъмъ в найменшого бѣднести замѣту, бо-жѣ и цѣльмъ край вѣса галицка Русь бѣзѣвъ глѣду на партіи одиоушно признають, что театр той сповняе свою задачу достойно и патриотично. Такѣ отже и на той точкѣ не що другѣ, а прѣмо несприхальность и бравѣ любовь до своего питомого руководили совѣтомъ в вѣлѣну на то его рѣшенье.

Такѣ поступоване людей, управляющихъ нинѣ "Народнымъ Домомъ", бѣдѣлъ зъ дуже шѣдливо и на самой той инстицію. Загалъ галицкакъ Русинѣвъ не бѣдосѣны нинѣ до Народнаго Дому зъ такимъ горячимъ чувствомъ, зъ якимъ бѣдосѣны давнѣйше и бѣдосѣны-бы-ся певно досѣ, коли бѣвъ той Домъ оставѣвъ вѣрными интенція своихъ основательвѣвъ, стоявъ на становищѣ всенародной руской твердинѣ, и не сходячы на поле партійне, згорѣвъ и голубѣвъ коло себе все, что руске и патриотично. Нинѣ вѣвъ жертвы на цѣль Народнаго Дому не плывуу уже такъ обильно, якъ плыли давнѣйше, а мѣсце прѣжнихъ надѣвъ в симпатій зѣступивъ вѣвъ сердцахъ Русинѣвъ сумъ и горькій жалѣ, что збравѣ кровавымъ потомъ

бѣтѣмъвъ добро не йде на правдивѣй пожитокъ всѣхъ руской родины, всего руского народа и его патриотичныхъ цѣлей. Нѣмъхъ и тѣ русскѣ дѣти, что имѣтъ дѣвъ Народный Домъ матеріалъну помощь, не вѣрпѣлѣть зѣморально рускимъ духомъ, бо управляющѣмъ совѣтъмъ зачинѣвъ передъ нѣмѣмъ дѣрѣвъ руской гимназіи, и духъ пок. Трещакѣвского сумѣе тяжко, что русскѣ кости рускихъ дѣтей обрѣстають вѣвъ чужихъ школахъ, чужимъ, нерусскимъ мясомъ...

Сумѣе то рѣчи, горько про нѣмъхъ зѣвѣдѣвати, такѣ и немѣло писати. А коли мы зѣгадаѣмъ, то лишь длѣтѣмъ, чтобы вѣ хвилѣ, коли Народный Домъ при помощи всѣхъ Русинѣвъ вышѣмъ бѣдосѣно зъ небезпечности, яка ему грозяла, зѣвѣрнути увагу руского загалу на невобѣрадѣй проявы, котры походять зъ того, что инстицію, зъ назначѣня своего всенародна, не служѣтъ цѣлямъ цѣлого народу и его патриотичнымъ потребамъ. Ачеѣ-же може мѣжѣ людьми, котры маюу видѣвъ на складѣ управы Народнаго Дому, мѣжѣ патриотами старой партіи знайдѣтѣся такѣ, котры зѣроумѣють велику шкоду, яка выхѣдѣтъ для загально-руской справы зъ истовующѣхъ нинѣ бѣдосѣны, и постарѣются, пока ще часѣ, зѣвѣрнути зѣмѣмъ. Вѣвъ такѣмъ случаѣ мѣгъ-бы Народный Домъ бѣзперечно зновѣ стати инстицію, до котрой вся Русь бѣдосѣласъ-бы зъ горячимъ симпатіямъ, мѣгъ-бы стати свѣтълымъ осередкомъ руского жѣтя, огнищемъ руской науки и культуры. Того бѣажѣмо щиро вѣвъ нѣмѣмъ загального добра Руси!

Письма зъ Россіи.

Кіевъ д. 29 ст. ст. надолѣста.

[Справа Дегенѣвъ. — Розрухи студентскій.]

Справа Дегенѣ въ товариствѣвъ перенеслаъ теперь у Кіевѣ. По приѣздѣ всѣхъ бывшихъ лѣвѣскихъ вѣзѣвъ до Кіевѣ — жандармерія перевѣла у всѣхъ нѣмъхъ найпѣльшѣйшѣмъ рѣшѣню. Пѣсля рѣшѣня кѣвѣано Сергіи Дегенѣ и академикѣвъ Маршнѣвского и Кіастѣвского, чтобы они давали абѣзнаа о тѣмъ, что робили вѣвъ Галичинѣ. На тѣмъ покѣ що жандармерія зашлища справу.

Тымчасомъ еи подносѣтъ вѣвъ университетѣ. Такѣ академика Кіастѣвского не хотѣтъ приѣнѣти вѣвъ университетѣ, бо не ставились на терминѣ. Маршнѣвскій уже шаслѣвѣйшѣй, бо бѣвъ скѣпчивъ университетѣ, а заборѣнѣти ему здаѣвати нестѣтъ нѣмѣмъ не може. Тѣмъ, что булѣ увѣзѣнѣй вѣвъ Кіевѣ, усѣмъ увѣльшено, але до университета не скѣхѣли приѣнѣти нѣвъ Сѣнявского нѣвъ Евгѣна Дегенѣ.

Вѣвъ мѣстѣ публичность пастрѣвна вѣвъ корѣсть увѣзѣнѣхъ. Сергіи Дегенѣ и Маршнѣвскій надрукувала вѣвъ тутѣшнихъ часѣмъхъ свои агадѣи зъ лѣвѣвского процесу и зъ тѣмъ. Бѣвъ бѣдѣра по судѣю слѣдѣного п. Маѣвского, про урѣдѣня полиціи п. Кіастѣвского, естъ по порядкѣ вѣвъ тѣмъ. Публика росѣйска порѣвѣе все те зъ порядками вѣвъ Россіи и выдѣе свой судѣ. Наибѣльше цѣкаѣе для Россіянъ те, что вѣвъ Австріи сѣвѣають бѣдѣрѣныхъ о переступѣнѣ политичный вулѣвъ зъ завычаемъ аличѣнѣи и що молодша панѣчка Дегенѣвна була умѣщена вѣвъ казни разомъ зъ простѣтѣкомъ.

На университетѣ нашѣмъ щось неспокойно. Приходѣтъ приватѣй аѣвѣтѣи зъ Одѣссы про розрухи студѣнтѣвъ. Справа тамъ ибѣшла зъ того, что студѣнты университета зѣбрѣли бѣдравѣти панахѣду по помершѣмъ Чернѣшевскѣмъ, а зѣвѣрхѣсть университетска выгнала за те 15 студѣнтѣвъ. Тѣмъ студѣнты зѣбрали загалный зборѣ всѣхъ студѣнтѣвъ. Пѣсля того выгнали и выслали 50 студѣнтѣвъ. Незвѣстно, чѣмъ се скѣпчѣлось; кажуу, что вѣвъ сѣмъхъ дняхъ замѣнуу университетѣ.

Друкувати про се, якъ и усе, нѣчого не вѣольно, але приходѣтъ приватѣй вѣстѣи, и она выликають зѣворулене такѣмъ мѣжѣ студѣнтами другѣхъ университетѣвъ. Доходѣтъ вѣстѣи зѣ Петербурга, что и тамъ зъ причины такои-жѣ панахѣды по Чернѣшевскѣмъ выгнали 12 студѣнтѣвъ.

Такѣ розрухи студѣнтѣвъ стали насть справою періодичною и хроничною. Що два роки передъ Рождѣмъ мусѣтъ такѣмъ спѣсѣвомъ неспокойнѣи, живѣйшѣи элементѣи выѣтъ зъ университетѣвъ. Теперь якъ-разѣ два роки бѣвъ часу розрухѣвъ, что почался вѣвъ Москѣвъ. Уся бѣда вѣвъ тѣмъ, что про се не вѣольно друкувати, а кожде новѣе поколѣе студѣнтѣвъ думае, что оно такоу дорогоу чѣмъ-небудѣ добѣтѣся...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Палата послѣвъ, котра нинѣ зѣбираѣся на засѣданѣе, буде мабуу те сѣго тѣждѣя закрыта и зѣберѣе по свѣтахъ ажѣ около дня 2 сѣчня слѣдѣующѣго року. Палата пѣдѣвъ зѣберѣе вѣвъ четѣрѣхъ на засѣданѣе, зѣлагѣдѣтъ провѣзорѣчный бѣдѣжѣтъ и зѣберѣе комисію школьну зъ 21 членѣвъ и не зѣберѣе вѣвъ бѣльше передѣвъ свѣтѣи на засѣданѣе.

Нинѣ мабуу даѣтъ гр. Таѣфе бѣдповѣдѣ на интѣрпѣляцію пос. Пленѣсѣра вѣвъ справѣ чѣского права державного а сѣ бѣдповѣдѣе бѣдѣе вѣмѣрѣно рѣшающѣмъ для дальшого поступованя лѣвѣвъ. Одѣснои сѣи партіи до правѣтельства заострились вѣвъ такѣ, что она готова ежѣ до всякихъ найнерѣвѣчѣйшихъ средствъ, на акий лишь буде могла зѣбѣтѣся. Нѣмѣцкѣй оппозиціонѣсты посятъся на сѣрію зѣ гадкоу сѣсѣсія а органѣ ихъ N. fr. Presse такѣ пише: Накола рада державнаа мае яку такую розвинути хошенѣу дѣяльність, то мусѣтъ бути правна бѣдѣстава, на акой она стоитѣ, вѣольна бѣвъ всякихъ нападѣвъ, але такоу она не естъ, досѣ конституція не буде

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ два дня (крѣмъ недѣль и русскихъ святыхъ) 5-й годъ по полудню. Литературный до-
датель „Библиотека назидательныхъ повѣстей“
выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на
перемѣну разовъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адми-
нистрація „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголо-
шеній, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Лю-
двига 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Дога 77 (стара
почта), у Яна М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mos-
se; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitz-
gasse 8, M. Stern I. Wollzeile 34, H. Schalek I. Wollzeile 8.
Oppelek I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M.
Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и наложность за инсераты платитъ
у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ въ литер. додаткомъ
въ Австрію:

а полный рокъ . . . 18 кр. на полный рокъ . . . 24 кр.
на полъ року . . . 9 кр. на полъ року . . . 12 кр.
на чверть року . . . 4 кр. 50 кр. на чверть року . . . 6 кр.
на мѣсяцъ . . . 1 кр. 50 кр.

у Львовѣ:
на полный рокъ . . . 16 кр. на полный рокъ . . . 8 кр.
на чверть року . . . 4 кр. на мѣсяцъ . . . 1 кр. 35 кр.

Редакция, Администрація и Експедиція подъ ч. 72
ул. Баторія. — Рукописи зачитываются лишь на поперечке
застерженно. — Редакция посылаетъ вѣдомости объ отъ-
платкахъ членовъ комитетъ 8 кр. а. в.
Оголошенія принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ одною
строчкою печатною, въ рубль, надбавка по 20 кр. а. в.
Подати считаются по 10 кр. бѣдъ строчка.

У Львовѣ дня 4 (16) грудня 1889.

Ситуація, яка черезъ остатну сесію сой-
мову виверилася, не вийшла ще зъ переко-
дую стадію. Рускій послы въ соймѣ прямо и
рѣшучо ступили въ опозицію до теперѣшньої
системи, а ту систему намаркували именно
въ звѣстній интерпеляціи и въ бесѣдѣ буже-
товій посла Романчука. Цѣлый народъ рускій
згѣдно и однодушно не только одобрилъ але
и въ зачаткомъ прийнявъ выступленіе своихъ
заступниківъ. Въ такій дусъ бѣдывався вся
руска праса безъ рѣзниці, въ такій дусъ
бѣдывався оба политичні товариства Руса-
новѣ, и въ такій дусъ бѣдывався такожъ
самъ народъ на справозданяхъ посольскихъ.
А анѣ оденъ голосъ рускій не оббывався въ
дусъ противниці.

Закладъ поднесеній рускими послами бу-
ли за важкі, выступленіе ихъ було за енер-
гичне, якъ щоби надъ ними можна перейти
по-просто до порядку дневного. Що-до пода-
нихъ рускими послами фактівъ ведесе слѣд-
ство, и очевидно привязавсе велику вагу до
того, щоби выказати, що сей або той фактъ
не зовсѣмъ вѣрно бувъ представленъ. Се
видко по тѣмъ, якъ урядові и повѣрудові
газеты подхопили оденъ зъ фактівъ и хотѣли
его зжуктивувати противъ рускихъ пословъ.
О тѣй справѣ мы писали передъ кількома
днями. Именно въ интерпеляціи, поставленій
ще остатного дня соймовою сесію, згадали рус-
кій послы о поступованіи ц. к. старосты въ
Коломы сугротивъ Русинѣвъ при выборахъ
до новон рады громадской. Сказано було въ
тѣй интерпеляціи, що адвокатъ д-ръ Миль-
грома, кураторъ жидовской школы, розголо-
сивъ по мѣстѣ слова нового ц. к. старосты
Менсевича, щоби выбирати кого небудь, толь-
ко не Русинѣвъ. Д-ръ Мильгрома вправдѣ за-
перечивъ тому въ Gazet-ы Lwowsk-ой и Kur-
jer-ы Lwowsk-ой, але въ такій баламутный
способъ, що до сего заперечена не можна бу-
ло прикладати ваги. Однакжъ оно и повѣру-
дывой Politische Correspondenz и урядовій
Gazet-ы Lwowsk-ой выдалось такъ важнымъ,
що сѣ и другіе газеты не только сквалливо
поднесли тов-жъ, але и высновували зъ него
смѣлы и далеко сягаючі заключенія, що ото
видко, якъ безбѣдствій суть заклады рускихъ
пословъ, а коли оденъ фактъ оказався неправ-
давымъ, то и инші будуть такі самі.

Же-жъ будъ-що будъ ливувати не було
причины. Рускіи посламъ въ головній ихъ
интерпеляціи не ходило о поодинокі факты,

они тѣ факты приводили лише яко иллюструю-
чий примѣры и не домагалися навѣтъ розрѣ-
дження ихъ: имъ ходило о выказаніе, яка єсть
цѣла теперѣшня система сугротивъ Русинѣвъ.
Отже интерпеляцію можна бы ажъ тогда у-
важати бѣдпертою и збѣтою, коли-бъ выказано,
що такою системы нема. А се далось-бы вы-
казати только позитивными данными, а не са-
мымъ запереченіемъ одного або другого факту.

Але навѣтъ зъ запереченіемъ факту не у-
далось. Ото въ вчерашній Kurjer-ы Lwowsk-
ой помѣщена бѣдывѣ послы Романчука
на писмо д-ра Мильгрома и статью Polit. Cor-
respondenz. Въ тѣй бѣдывѣ каже председа-
тель руского клубу, що „рускій послы въ сой-
мѣ передъ ставленіемъ своихъ интерпеляцій
завѣдгы засягали якъ найдокладнѣйшихъ ин-
формаций. Такъ робили такожъ и що до фак-
тівъ поданныхъ въ загальній интерпеляціи зъ
дня 16 падолиста, которыхъ досѣ еще нѣгде и
не пробовано бѣдперти, якъ и зъ интерпеля-
цію зъ 26 падолиста. Сю интерпеляцію вне-
сли ажъ тогда, коли факты въ нѣй подані и
ствѣрджѣніи були людьми зовсѣмъ вѣродостой-
ными, именно мужемъ загально поважаемымъ,
писателемъ польскимъ и колишнимъ допису-
вателемъ Gazet-ы Lwowsk-ой а теперъ под-
примемъ нагярскимъ и раднымъ м. Коло-
мытѣ п. Сатурдомъ Васильевскимъ, который и
заявивъ, що правду ихъ готовъ подѣлится сво-
имъ словомъ и уповаживъ поклоняться на
него въ случаю потреби.“ Таке саме писмо
выславъ п. Романчукъ до Polit. Correspondenz
и до Gazet-ы Lwowsk-ой.

Отже радѣсть урядовыхъ и повѣрудо-
выхъ органѣвъ була на всякій способъ перед-
часна. Давно однакжъ, що рѣвну радѣсть,
только что менше масковану, оказували и де-
котрі нѣмъ-то независимы та либеральны поль-
скіе часописы. Мы згадували передъ кількома
днями о статьи Dziennik-a Polsk-ого. А вже-жъ
интерпеляціи рускихъ пословъ якъ и допов-
няюча ихъ бесѣда п. Романчука не була звер-
нена противъ Поляковъ, только противъ пра-
вительства, противъ того самого правительства,
противъ котрого и Dziennik Polski деколи нѣ-
бы-то бундучился! Видко отже, що и либе-
ральна польска праса солидаризуєся зъ ц. к.
правительствомъ.

Русь однакжъ нинѣ бѣльше, якъ коли
небудь, стоять такожъ солидарно и крѣпко.
Противъ нинѣшньої системы заявлялся рускій
послы соймові, въ опозиціи зачинають ставати
навѣтъ рускій послы рады державной. Змага-
нне, щоби розрѣднати рускихъ пословъ сой-

мовыхъ або рускій сторонництва, зовсѣмъ не
удалось. И владикъ рускихъ не пощадила ни-
нѣшня система, отже и они стоять на боцѣ и
и вже не гадають нинѣ такъ, якъ передъ
пятьма роками, робити прислугу издавничтв-
амъ газетъ и впливами на выборы, а противно
въ зближеню до народу видать и интересъ
рускои церкви. Мы сподѣваемсе крѣпко, що
Русины нѣмъ и нѣкимъ не дадутся розрѣ-
днати, що анѣ оденъ зъ бѣльше впливовыхъ
факторѣвъ рускихъ не стане противъ руского
загалу.

Остатными днями офиціозный дневники
вѣденскіе (и пр. органъ гр. Таффового Presse въ ч.
345 зъ 15 грудня) умѣстили — можна догадува-
тисъ зъ якого жерела — ширшу звѣстку про
паръ, який давъ станиславѣвскій владика
Преосв. д-ръ Пелешь въ честь намѣстника
гр. Баденского подѣ часть его побуту въ Ста-
ниславѣ и подносятъ, що „Bischof Pelesz to-
astirte auf den Statthalter, welchem er für seine
hingegebungs-volle Sorge um das Wohl des Landes
und dessen beider Nationalitäten danke“. Сѣлы-бы хто зъ противникѣвъ Русинѣвъ хотѣвъ
выкористати въ своѣмъ дусѣ тыхъ кѣлька
словъ владика станиславѣвского (якъ то они
звычайно стараються выкористовувати для
себе), то певно ухвѣивъ-бы станиславѣвскому
владикѣ, который, яко политикъ и вѣрній
сынъ рускои церкви и народу, не може бути
ничой гадки и не може бути ничого погляду
на нинѣшню ситуацію Русинѣвъ, якъ ихъ має
загалъ рускій.

Про клубъ рускихъ пословъ у Вѣднѣ

подаемо дальшій вѣстн зъ нѣмецкихъ и
чеськихъ дневникѣвъ.

До Narodn-ихъ List-ѣвъ телеграфовано зъ
Вѣднѣ въ пятницу минушого тыждня:

„Пос. Озаркевичъ дожидаетъ до четверга
надармо на сатисфакцію бѣдъ правительства за
нарушеніе его посольской ненарушимости до-
ляискимъ старостою повѣтовымъ, и выѣсъ
того дня до державного трибуналу жалобу
на министество справъ внутрѣшнихъ. Кромѣ
того намѣрия о. Озаркевичъ въ спеціальній
дебатѣ о провизоричномъ бюджетѣ выголосити
въ палатѣ бесѣду противъ правительства, если
президентъ Смолька допуститъ его до голоса.“

Neue fr. Presse зъ дня 13 н. ст. грудня
пише:

„Русины намѣряли вмѣшати въ дебатъ
(надъ провизоричнымъ бюджетомъ), але здер-
жано ихъ, щоби не поднесли своихъ націо-
нальныхъ жалобъ противъ Поляковъ в орга-

новѣ правительственныхъ, только тымъ спосо-
бомъ, що гр. Таффе запросивъ на нинѣ (т. е.
на четвертъ) на пополудне до себечленѣвъ того
клубу.“

Староческій Hlas Naroda одержавъ въ
пятницу зъ Вѣднѣ такую телеграму:

„Якъ пересадній суть вѣсь донесеня о ско-
ромѣ и нехвѣдомѣмъ розпадѣ правницѣ, показу-
єся зъ справы руского клубу. Зъ нарушенія
ненарушимости посла Озаркевича зробили де-
якіе посѣпшій голоса цѣлу кризу, котра вже
нинѣ показуєся пустымъ плодомъ чалковъ фан-
тазіи. Противно, рускій послы переговоровали
зъ правительствомъ и зъ президію палаты
пословъ о то, щоби Озаркевичу дано сатис-
факцію за те, що дома бувъ потаганий до
протоколѣвъ, хочъ заявивъ, що яко посолъ му-
сѣтъ бути перше выданный радою державною.
Але послы рускій, що були публично поиме-
нованій яко бѣдываючі бѣдъ правницѣ, зовсѣмъ
не прикладають до той справы такого значѣнія.
Найперше ждуть, щоби жадана сатисфакція
була дана, и суть пересвѣдченіи, що анѣ пра-
вительство анѣ польскій клубъ не мають въ
тѣмъ великого интересу, противитисъ ихъ жа-
даню въ тѣй справѣ. Однакъ мимо всего они
зовсѣмъ рѣшѣны вытравати при правницѣ, а анѣ
считѣся имъ глѣдати пріятельствъ по лѣвницѣ.
Навѣтъ коли бѣ хотѣвъ се учинити самъ Озар-
кевичъ, не пришло-бъ ему то легко, бо бы
оставсе самъ. Рускій послы заявляютъ, що ми-
нули часы, коли Русины давалися уважати
Нѣмцямъ противъ Славянъ, и пригадуютъ, що
пос. Охримовичъ въ комісії языковій застерѣ-
гѣся противъ посла Бенделя, коли той хо-
тѣвъ Русинѣвъ уважати за прихильникѣвъ нѣ-
мецкого языка державного. Отже вказувати
на розпадъ правницѣ зъ стороны клубу рус-
кихъ пословъ, єсть только доказомъ покаян-
ного пессимизму.“

Presse пише подѣ днемъ 14 грудня:

„Мы въ ранѣшномъ намѣрѣ выданю до-
несли, що Hlas Naroda дементує вѣстн, що мове-
то рускій послы рѣшилися выступити изъ звязи
правницѣ. Рускій клубъ складаєся зъ пп. Ман-
дичевского, Сынгалевича, Охримовича и Озар-
кевича. Посолъ Озаркевичъ надѣ-
славъ намъ писмомъ, въ котромъ
просить сконстатувати, що бѣдъ
дѣйствию вже выступивъ изъ звязи
правницѣ рады державной.“

Наконецъ до Narodn-ихъ List-ѣвъ телегра-
фуютъ въ субботу зъ Вѣднѣ:

„Позаякъ посолъ о. Озаркевичъ анѣ
бѣдъ правительства анѣ бѣдъ президента палаты
не дѣставъ сатисфакціи за нарушеніе своихъ
посольской ненарушимости политичными орга-
нами въ Галичинѣ, — то нинѣ заявивъ
д-ру Смольцѣ, що выступає изъ звязи
и правницѣ. Симъ потверджуєся наше, зъ
другой стороны (Hlas-y Naroda) заперечуване
донесеніе ще зъ передъ кількохъ дѣвѣвъ.“

ЮПИТЕРЪ.

Астрономична оповѣстка, написавъ В. зъ С.

Не увѣрите, якъ нетерпѣливо ожидаю
того дня въ мѣсяці студні, коли сонце всту-
пить въ знакъ зодіакальный Козорога, бо тогда
зложитъ пануючій надъ нами сего 1889 року
планетъ Юпитеръ свое маршалковске берло
и радъ-не-радъ мусѣтъ уступити мѣсце на-
ольдѣнкови Марсови. Не понимаю, чому Го-
меръ, Каллимахъ та Клеантъ розпыльвали
надъ Юпитеромъ, укладаючи въ его честь
ратмовіи имѣи, не знаючи ще о тѣмъ, що его
огражують чотыри сателиты, що ихъ бѣдкрывъ
Гершель. Може бути, що имъ импонувавъ Ю-
питеръ про свою 1414-разову бѣдбѣдѣсть бѣдъ
нашеи землѣ, та могли и се думать, що на-
коли-бъ загинуло наше сонце, то сей велича-
вый колысье може стати центральнымъ тѣ-
ломъ нашего планетарного системы.

Я послѣ своего астрономичного знания не
писавъ-бы — не кажу вже ритмовыхъ, але
анѣ прозаничныхъ хвалѣвъ въ честь Юпитера,
бо Юпитеръ то лѣхій планетъ, котрому надало
не безъ бѣдставы сѣтитъ Iovans et Juvius.
Трудно хвалити планету, подѣ котрого паню-
ваніемъ колотѣтся и неспокоѣтся люде, та
котрый не привязній всякимъ на мори и суши
предпріемствамъ людскимъ.

Що оно такъ єсть, укажу на неспокоѣ
въ найсѣбѣйшійшій монастыри монахинь
„любви Божой“ въ Балбѣ; на задовичихъ
торговцѣвъ людьми; на перемыскихъ „Арго-
навтовъ“, котрымъ выхры не дали дѣлхати до
берега; на злочинство родины Дегенѣвъ зъ
§. 65, зак. карного; на п. Полянковского, ко-
трый, позбавшись подѣ Юпитеромъ „свѣтловои
мамонъ“, не въ силѣ вже шкеленъ до Мош-
кова, хѣба до мавзолеумъ, яке тамъ буде.

Суть люде, котры хвалѣтъ Юпитера изъ
сего боку, що бѣвъ въ часѣ своего сегорѣдного
панованя дуже спокѣдно вѣвся на небѣ, бо
не докучивъ анѣ громовицями, анѣ слотами,
и зъ ласки Юпитера — кажутъ она зъ смѣа-

зою — маємо такую нечувану оживлену тор-
говлю, що за кѣлька шѣтокъ можна закупити
телячку, бычка або товстого барана, а за 1 1/2
до 10 ар. рослого коня 16-ои мѣры. Въ виду
того — кажутъ они дальше — якъ не буде
голоду, бо бѣдній люде можуть що-дня спо-
живати дешевое мясо, такъ може каждый при-
йти до красныхъ коней, а въ насѣдкахъ не
потреба буде людямъ ходити пѣшки по шу-
трованій дорожѣ, и бѣдциклѣ бѣдываду.

Хочъ въ тыхъ хвалѣбахъ єсть де-що и
правды, то однакъ я не годжуся зъ ними, бо
зъ другого боку набравъ пануючій Юпитеръ
сего року такого заколоту въ свѣтѣ, о якѣмъ
не згадують астрономичніи записки, почавши
бѣдъ Евдоксея, прозваного у Цицерона кня-
земъ астрономѣвъ, ажъ до Птолемея, Кеплера
и Коперника.

Пригадайте собі лашень, кѣлько то на-
робивъ лѣхій Юпитеръ сего року туркоту,
при оживленій пропинаціонной консумціи, при
такъ званихъ ludi Plebeji, позавши бѣдъ Гор-
лицѣ до Городка, бѣдъ Долины ажъ по-за Ко-
ломыю, та кѣлько то бѣвъ насѣгнався, поки
не выстогнавъ всего на всего 16 Русинѣвъ на
красныхъ пословъ! Вправдѣ выскочили ему зъ
головы тѣ послы мовѣ Минерва узброєній, але
вхъ число було-бы безсумнѣвно бѣльше, нако-
ли-бъ ludi Plebeji не бѣдывались подѣ Юни-
теромъ.

Погляньте ва газетній хроникарскій записки
свѣтвой, чи стрѣтите межѣ людьми подѣ дру-
гими планетами только поединковъ — не кажу
соймовыхъ але и по-за соймовыхъ, — якъ подѣ
Юпитеромъ? А тѣ поединки не бѣдывались
тихцемъ, способомъ американскимъ, але зъ
голосными и небезпечными револьверами та
острыми шпадами. И коли подѣ другими
планетами выходили досвѣдній въ оружію ге-
бай-и изъ поединковъ вѣсь цѣло, то подѣ ли-
хихъ Юпитеромъ вийшли они — ажъ вѣстидно
згадаати — зъ глубокими шрамами бѣдъ ока
ажъ по-за ухо, не бѣдывши пальцѣвъ своимъ
противникамъ, якъ то загадували. Подѣ Юни-
теромъ поединкувавъ — що нечуване! — ад-

вокатскій депендентъ жидокъ въ Сокали и бѣд-
нѣвъ зъ поединку знамя на цѣле жѣтьє бѣдъ
ока ажъ по-за ухо.

Мало хѣбувало, що и я подѣ Юпитеромъ
не поединкувавъ съ моимъ сусѣдомъ, хочъ
бѣвъ не прозывать нѣкого „щуйми“. Нема въ
свѣтѣ спокѣйшійшихъ людей, якъ я зъ моимъ
сусѣдомъ. Мы не займаємсе жадными поли-
тичними выборными чи невыборными агита-
ціями, намъ не въ головѣ бѣдѣльній просвѣдній
мрѣвъ, выдуманій людьми лихой волѣ на оба-
ламуєне сѣльского народу, — мы садимо
бульбу, продаємо шпеницу, хухаємо на грѣшъ
и складаємо его въ скриню. Нѣ зъ сего, нѣ
зъ того сѣвнилась межѣ нами crescendo супе-
речка, а то при укладаню нагробной нашиви.
Коли я уложивъ такую нашиву: „Ту спочиває
знаменитый рускій патриотъ, великій народо-
любецъ“ и хотѣвъ ще дальше писати, бѣдывав-
ся той сусѣдъ: „Се неправда! На монументѣхъ
не вѣдимо умѣщати ложныхъ панегири-
ковъ!“ — и поединокъ готовый. Велике ща-
стѣе, що не було подѣ рукою шпадонѣвъ и
секундантѣвъ, бо хто знає, чи одиць зъ насъ
не бѣдывавъ-бы бувъ до дому зъ шрамомъ
бѣдъ ока до уха.

Подѣ жадною планетою не признавалось
только люде до рускои народности и до рус-
кого патриотизму, якъ подѣ Юпитеромъ. Де
було лишь при выборахъ обернутѣся, каждый
чи въ сурдуть та чамарцѣ, чи въ каютѣ, чи
въ свѣтѣ — бувъ Русиномъ, вѣдую поново рус-
кои мовѣ. Се найлѣпшій доказъ, що намъ не
треба рускихъ паралелѣвъ та гинѣзій, хѣба
на те, щоби необтяженный краєвий бюджетъ
де-що обтяжати.

Не розумѣю, дякого нашъ рускій послы
не хотѣтъ приняты до своего клубу п. графа
Гольцвесского, котрый подѣ Юпитеромъ ubi ei
orgi оголоєвъ, що бѣвъ Русинѣвъ. Хочъ-бы ум-
ственній силы (бо дѣтѣвъ годѣ до умствен-
ныхъ силъ причисляти) п. Гольцвесского и его
худа мотонка, заатакована бѣдѣдстваню о.
Сынвѣскимъ, не богато припесли користи
рускамъ посламъ, то все-таки значило-бы не-

мало, выказатисъ передъ свѣтомъ 16 + 1 = 17
послами, мѣжъ тѣми однимъ рускимъ по-
слѣмъ-графомъ, а тогда бы мѣжъ-бы Pesther-
Lloyd смѣлости трубити по свѣтѣ, що Русины
— то сама верста „хлоповъ“.

Оно не але бы було приняты до руского
клубу и о. Тата, представителя японскъ экстра-
партій Русинѣвъ — лишь не знаю, чи подѣ
Юпитеромъ чи на Юпитерѣ, — маючого охо-
ту, а не маючого смѣлости вступити до клубу.
Коли-бъ о. Тата привѣдано для руского
клубу, то осягнено бы подѣбной користѣ: по
перше, не становивъ-бы о. Татѣ мѣжъ часлен-
ными соймовыми клубами свѣдъ Singel-клубъ,
а по друге, представлялось-бы число нашихъ
пословъ 17 + 1 = 18 пословъ.

Коли-бъ дальше приєднано для руского
клубу смѣренного о. д-ра Кляма, то було-бы
уже рускихъ пословъ 18 + 1 = 19. Тогда
уже легко прийшло-бы звербувати ще одного
и мы могли-бы передъ свѣтомъ повелѣватисъ,
що справдѣ маємо въ соймѣ — zwanzig Ru-
thenen!

Згадавши про Русинѣвъ, котры мовѣ И-
каръ що-разъ смѣльше зноєтѣся въ гору, не
можу поминути, щоби сего недавно бѣдперто
народу не бѣддѣта бѣдѣшій анализъ. Я цѣл-
комъ годжуся зъ посломъ Стадниаимъ, що
рускихъ пословъ вѣдыволити трудно. Побююєся
лаше того, що наколи тѣ недоволеня заостри-
лись подѣ Юпитеромъ, то що то буде подѣ а-
го насѣдникомъ — марсовымъ Марсомъ? И
по правдѣ: Полиши Русинамъ при выборахъ
свобѣдну руку, — мало! Дай имъ школы зъ
паралелками на всѣ боки, — мало! Дай имъ
субвенціи на народній институты — мало! По-
зволь имъ въ соймѣ зъ лавки, лише не зъ
трибуны, говорити по рускѣ, — мало! Нако-
ли-бы постраваося и о бюетѣ вынахѣдыва Рус-
инѣвъ Стадиона, — и сего бы було мало, все
мало!

Та й давна рѣчь! Коли для Дарвина по-
стараноса о монументъ за маловажну гинѣто-
у, чи чоловікъ походить бѣдъ Paria motmon
чи Troglodites Gorilla, то нѣхто не подумавъ о

си не відповіло і я промавляю для того, щоб його до того спонукало. В теперішньому положенні, в якому знаходиться австрійська політика, не можна справу обидати, не можна мовчати, навіть хоча знати ціла Австрія, яке становище зайняло австрійське правління до справи чеського права державного. Роздривання, яке викликала ухвала чеського союзу, росте чим раз більше і звертає тепер увагу цілої заграниці на найважливішу точку цілої австрійської політики. Обов'язком правління є дбати о те, щоб і без того ролита Австрія не виставлялася на далішню і більшу боротьбу в нас маємо право жадати, щоб правління не мовчало, лише одверто як найскорше дало відповідь, щоб знати, чи єсть це імперське державне правління, котре повинне своїм обов'язком в той спосіб, що уважає конституцію за одиноким публічним важним правом. Се правління, котре каже, що оні стоять понад партіями, котре голосить, що оні єсть спеціальним правлінням імператора, обов'язав до того ще більше. Се правління створило через цілий ряд концепцій для подвійних партій такий стан, що єго система дійшла вже до той точки, на котрій цілий машини парламентарної шахерки, яку гр. Таффе мав честь вибрати, грозить вже небезпечністю. Але хоча б такий торг і був потрібний для теперішнього кабінету, то австрійська конституція не єсть прецідент предметом торгівлі для удержання міністерства, австрійська конституція стоїть за високо, щоб нею платити за те, аби гр. Таффе і єго товариш засідали на давках міністрів.

Далше доказував бесіду кз що Нимці єсть дуже миролюбивим народом; оні не жадать багато, отж лиш дробляче — лиш забезпечення свого языка в урядках і в школах в німецьких сторонах в Чехах, хотять лиш національного розділу і т. д. але Чехи їх вызивають а правління на все мовчить. Хаба правління хоче довести Нимців до такого огорчення, котре бь аж прийняло вбачи зовсім нийш вид як абстиненція Нимців від чеського союзу? Коли бь це та політика, яку правління веде в Чехах, мала хоч який хосен для прочих частей держави! Але глание догола себе. Де єсть край в Австрія, де не було бь національних спорів? Де єсть це взагалі в Австрія точка спокою и вигляд на консолідацію нашої держави? Так злов управы як теперішня не було це в Австрія, так розбита вь собі не була це наша монархія як тепер! И межі вами, панове, на правці єсть це такий патріотичний муж, котрі так само собі думають. (Голоси з правці: О н! — З лівці: О так!) Всюды видимо, що скрайній партія збільшаються і оні мусять збільшатися, бо кола підбоджує один народ против другого, кола єму кажеться: мусите завеста зовсім новий лад, все, що доса було в Австрія, єсть але, відбуть держави — то нещасте, становище Нимців в Австрія то велика вина всьх, що не єсть Нимцям, то народ мусить вбачи увирити, що то все правда, що єму говориться. Навіть межі самими клерикалами збільшаються радикальні елемєнти. Так отже видимо всюды елемєнти розладу в розстроє. Для того отже треба конче звернути з сєн дороги, бо теперішня політика доведе лиш до найбільшого розстроє и стане дуже небезпечною для держави.

Гр. Таффе відповів Пленеру: Мущу насамперед сконстатувати, що посол хескоп палаты торговельной жадав від мене відповіди на внесену ним в єго товаришами інтерпеляцію не лиш в імена цілої Австрія, але і в імена заграниці. Можу отже заявити палаті, що дам єму відповіди на одим з найбільших засідань. З єго зроблених тутж закідів и мєн будє вольно бодай кілька піднести. Так казав дит, що теперішнє правління оговорилось спеціально правлінням імператора и що поробити цілий ряд концесій, ба бь зазначив, що конституція не єсть предметом торгу, щоби я в моя товариш могли удержатися. На то скажу єму, що уважаю кожє правління імператорським и самі хеский посол не має на будучє в плянї ніякого иншого правління ає лиш імперське. Але імперське правління не робило ніяких концесій а старалось о те, щоби рівноуправленє, запоручене конституцією стало єсть дійсно фактом. Для сєго імперського правління не єсть також конституція предметом торгу, хоч бь лиш для того, щоби себе удержати. Правління, котре бы на такий становище стояло, не заслуговало бы так само на поважанє, як и та партія, що хоче конче звалити якийсь правління, щоби лиш сама могла взяти управу в свои руки. (Громкий оплески з правці.)

Далше доказував гр. Таффе, що правління розписало вибори в Чехах зє зимь не для того, щоби тьх ставата Нимцям трудности а лиш для того, щоби и Нимцям дати можливість користати з конституційних прав. П. посол сказав, що теперішня політика Австрія стала єсть посміховищем для заграниці: Высока палато! Світ знає негарадні значєнє Австрія, знає процес консолидації держави аж до сєго дня. Заграниця зє поважанєм вимовляє лия сєн держави. Жаль мєн того, що в сьї палаті так бдєжувася Австрія о внутрішних відносинах в Австрія. (Громкий оплески з правці.) Кбичу мою коротку промову в высказую моя сильнє наміренє, що не дамє я ніяким и напастям а вже зовсім нї таким, як нинішній, звєсти зє дороги, по

котрій яду при помощи поважаюи бблшости. (Дершата: Щастє Боже!) Ся д рога мав довести до певных цѣлей. Такою цѣлю єсть також погодженє справедливых жадань обох народѣв в Чехах. (Громкий оплески зє правці.)

Видѣл полит. тов. „Народна Рада“

выслав мѣнушого тыждя до нѣмцѣх Русинѣв послѣвъ в радѣ державной. т. е. до о. Озаркевича, о. Сынгалевича, о. Мандиченского и п. Охримовича (членѣв руского клубу, тогдѣ же не розбитого) и до соз. Ковальского (члена клубу Коропнѣвского) каждому послѣвъ окремо такє писемо:

„Высокопозважанный Пане После!

Слѣдѣя зє вложеного на насѣ обовязку за ходомъ справѣ публичных, дотыкающихъ народу руского, подѣланый видѣл руского политичного товариства „Народна Рада у Львовѣ“ бачать зє жалемъ, що положєнє народу руского в Галичинѣ єсть дуже невбдраднє.

Велика часть вины вь томъ лежить на теперішнѣмъ правлінї, котре оперлось на ультра-консервативной шляхотской партіи польской, Русинамъ найбільше неприязній.

Наслѣдкомъ сєн политики правління єсть обявляюча ся на всьхъ поляхъ житя публичного система правління вь відношенію до Русинѣв, зє котрою Русини нїякь погодити ся не можуть.

Выходячи зє того самого погляду на поступованє правління вь відношенію до Русинѣв, клубъ рускихъ послѣвъ до союзу галицкого вь каденція сєгорѣшной вказуєть консеквентно на хибность того стану рѣчей, а варазомъ заявляє свою оправдану опозицію противъ того правління, котре не уважєть нїякь жадань підпорядкованыхъ заступниками и представителями народу руского.

Опозиція рускихъ послѣвъ соймовыхъ тьмъ бблшю мала вагу, що сєго року всь рускїхъ сьмъ, без огляду на сторонництвє, вь шарѣмъ патріотизмѣ и разумнѣмъ потребѣ народу руского утвердил одинъ клубъ и виступали збѣдоу у всьхъ справахъ.

Уважаючи на теперішню опозицію противъ правління оправданымъ способомъ поступованя парламентарныхъ заступниківъ народу руского, и уважаючи, що всь тї заступники вь справахъ дотыкающихъ жизненыхъ интєресѣв свого народу повинни виступати солидарно противъ ворожихъ народови рускому факторѣв, думає подѣланый видѣл „Народной Рады у Львовѣ“, що сповняє свої обовязокъ, коли отимъ позвола собі звернутись до Васѣ, Высокопозважанный После, зє просьбою, щоби Вы зводили звязати зє всьми иными рускими послами до рады державной солидарно вь одинъ клубъ и піддержували становище заняте соймовымъ клубомъ послѣвъ рускихъ, а думаємо, що акція розпочата соймовымъ клубомъ, коли буде підперта рускими, хоч нечисленными, послами вь радѣ державной, выйде вь благо народу руского.

Примѣтъ Высокопозважанный Пане После завѣренє нашего глубокого поважаня, зє якимъ остаємо

Д-р Александръ Огоновскій, голова, Д-р Андрей Коос, секретарь политичного товариства „Народна Рада“ вь имени видѣлу.

У Львовѣ дня 9 н. ст. грудня 1889.

Заявлєнє пос. о. Озаркевича.

Зє Вѣдѣя написавъ подѣ днемъ 15 н. ст. грудня Влов. посолъ о. Озаркевич и до редакції „Дѣла“ отєе короткє писемо:

Всєпочтенна Редакція!

Подаю до вѣдомости Всєпочт. Редакції, що я на дня вчерашнѣмъ вѣсьхъ зажалѣнє до Суду державного и варазомъ виступавъ зє звязи правѣв рады державной.

Зє повнннмъ почтєнїємъ
Озаркевичъ.

Перегляд часописей.

[Краї о галицькомъ соймѣ и о рускихъ послахъ. — „Червоная Русь“ о рускомъ клубѣ и о д-ру Антоновичу.]

Петербургскій Краї вь 47-омъ числѣ розписавъ ся широко о галицькомъ соймѣ взагалѣ якъ и о рускихъ послахъ спеціально. Вь статѣ: Z sejmni galicyjskiego оповѣдаєсь хѣдъ цілої розправы бюджетовой, котрой широкий розмѣры певнє нїкого не зачудовали. але всьхъ заставъ неперитованихъ томъ, котрий дискусія прибрала, єго поводи и результати. Подавши змѣсть всьхъ бесѣдъ вь генеральной дебатѣ, каже далше Краї.

„Вь спеціальной дебатѣ не обійшло такъ гладко; що гѣрше, виступленя посла Короля и Романчука виклакала формальну авантажу, якої галицькій соймъ бѣдъ кілька-нацятя лѣтъ не памятає, сля взагалѣ бувъ коли небудѣ позоричемъ такихъ сценъ... Буря змолгала до зєнита, коли п. Романчукъ намагався зє трибуны здавати справу [?] по-руски. Сумнѣвъ, чи єє згоджуєсь зє регуляциномъ, такъ розгорчивъ зє громажденємъ, вже надзвичайно роздрозненє, що було кілька хвиль, не дающихъ провидѣти, на чѣмъ всьо скбичиться... Вуаціяція, якъ пали зє обохъ сторѣвъ, кинули вразъ много свѣтла на питанє, доси для многихъ симпатичну, и на відношенє лѣвицѣ до руского клубу вилынула рѣшучо и умно. Наслѣдкѣ показуться безъ сумнѣву и вь найблизшій сєсія соймовой и вь цілої внутрішній політатіі краю. Только слѣвий и лѣхий (przewrotny) мѣгъ-бы тому перечтати.“

Бєли сє мавъ бути грозьбою, то насѣ она не лакає. Плятоничий симпатіи декотрыхъ Польскѣв Русинамъ не принєсли нїякого хѣна, а зє хвилевыхъ союзѣвъ руского клубу и лѣвицѣ мала користь толькѣ лѣвицѣ. Н. пр. при виборѣ видѣлу краєвого дрѣ Савчака бувъ-бы перейшовъ и безъ лѣвицѣ, але дрѣ Голшардъ не бувъ-бы перейшовъ безъ руского клубу. Дѣйствѣ-жъ вьразумѣли и справедливѣй Поляки не можуть змѣнити свого становища супротивъ Русинѣв, бо оні мусять признати и рацію Русинамъ.

Вь дописѣ зє Львова подає Краї досѣть тенденційно змѣсть званой брошуры Креховецкого, брата редактора Gazety Lwowskiej „Kilka słów w kwestyi ruskiej“, а потѣмъ такъ пише:

„Дивнымъ дивомъ брошура збѣглася майже що-до дая [?] зє сензационными борбами национальными вь соймѣ. Борбы тѣ зробили загално великавське вражєнє, буквально о нѣмъ нїмѣмъ майже не говорилось и не говориться у насѣ, толькѣ о нѣмъ, отже и о руской справѣ.“ А далше: „О димєсиі наѣстника пєчутѣ собі и вь позадневиі карєкныхъ кружкахъ: одий видѣтъ наслѣдника вь Земляковскѣмъ, дая другухъ бувъ-бы нїмѣ гр. Агеорѣ Голуховскій, о котромъ, якъ певно собі прагадає, згадуємо єще по смерти Альфр. Потоцкого... Маршалоукъ Тарновскій єсть видко надзвичайно замучений; вьже конєць сєгорѣшной сєсії вказавъ, що маршалкѣство не єсть для тої, надто дѣлкатной, поблажливой, слабѣи индивидуальности, а вь условьяхъ, якѣ безъ сумнѣву чекають найблизшу сєсію галицкого парламенту, оно для гр. Яна Тарновского стало-бы просто неможливымъ.“

Самѣ редакція Краї-у такъ пише вь статѣ „Z tygodnia“.

„Перша сєсія нового сойму галицкого, на бєзпѣднѣсть котрой жалувася навѣть самѣ п. маршалокъ, закончалася яскравымъ фазервомъ взаимныхъ польско-рускихъ рекриминацій... То, щѣ зайшло, єсть властвѣ дуже дробнымъ эпизодомъ, але свѣдѣть єувно о заостренію национальных супротивностей вь соймовѣй атмосферѣ. По чьїй сторѣ вина побрѣшена взаимныхъ відношенъ, вь тоє теперѣ не вхѣдно, стверджуємо толькѣ фактъ, що єсть зє и що, поимѣи неутрачѣи декламаций о потребѣ єдности и згоды, порозумѣнє стасєя що-разъ труднѣйшимъ. Теперѣ обѣ сьварачѣ-єя сторѣны, и Поляки и Русини, а особливо єї послѣдній [?], домагаються бѣдъ противникѣв не поризумѣти, не уступѣть, але просто абдикації [?]. Отже такъ не можна. Бєли вь самѣмъ дѣлѣ не маєсь екстерминаційныхъ и вьва-родовляющихъ наміровъ зє сторѣны польской, а засадничѣи опозиції зє другой сторѣны [сєн нема, але тамтѣ єсть — ред. Дѣла], то скоше чѣ піднѣйше спѣлнѣй грунтѣ для порозумѣня зяйтиєсь мусѣть. Захѣдѣть толькѣ пытанє, чи хвѣля та не прийде за пѣзѣво для одної зє борючихъ-єя сторѣвъ.“

Вѣрно и бєзсторонно описавъ остатній подѣ вь галицькомъ соймѣ дописуватєль зє „галицкой Русѣ“, п. Тарасѣ. Межѣ иньшымъ пише:

„Перша сєсія нового сойму скбичилася бурливыми сценами, котрі — на жалѣ! — здаються доказувати, що грунтѣ для єзѣкойной працѣ цивилизаційной Русинѣвъ вь Полякѣвъ вь Галичинѣ зовсѣмъ єще не єсть приготований. Найпростѣйше и найпрароднѣйше виступленє Русинѣвъ, о вриху толькѣ выбѣгаєє по-за границѣ утертого шаблѣону, будѣть страшеннѣй нервовѣй гѣвѣи и роздрозненє павѣвъ зє консервативного таб ру, вьзвылає сєны брутальной бѣты и обявы формальной ненависти... Сцена зє п. Романчукомъ такъ описана: „Першій разъ вь сьї сєсії выбѣрао Русина, п. Романчука, до одної зє найважѣйшихъ [такѣ найважѣйшѣи — ред. „Дѣла“] комисій, до бюджетовой, вь котрой досѣ засѣдали самѣ матадоры сѣмовѣ... Рука промова п. Романчука, не маюча вь собі — якъ піднѣйше вьказано — нїякого незаковного аѣвъ такожѣ вь дотеперішній практицѣ неусадзєного, вьзвыкала однакожъ страшенну бурю. Консервативнѣй послѣ высказувала зє єзѣихъ мѣсѣ, гуріємъ румали на середнѣу салѣ, кричучи до Романчука, щоби говоривъ по польскѣ... Декотрі консерватисты просто кричали: А щѣ, чи мы не казали, щоби не выбѣрати Русина до комисій бюджетовой!“ и т. д.

Редакція Краї-у однакожъ додала до сєн дописє такѣ замѣтку: „Повторємо давнѣйше застерєженє, що вь загалнѣйшѣмъ интєресѣ дописѣ Тараса друкуємо безъ змѣны, але на єго характеристикѣ польско-рускихъ відношенъ не можемо годитиєсь“. — Вьрѣзѣмъ остатній слова подѣ п. Тарасѣ недокладно; не „декотрі консерватисты“, але той самѣ репрезєнтантъ консервативѣвъ, котрий на другій день вь часѣ бесѣды д-ра Короля сказавъ до лѣвицѣ, показуючи на рускихъ послѣвъ: Winszuję raport aliantów, по руской промѣ вь п. Романчука сказавъ до правѣвъ: А сѣ, nie mówilem, żebyście nie wybierali Romanczuka?

„Червоная Русь“ вь остатнихъ недѣляхъ взагалѣ досѣть обѣктивно писала о рускихъ послахъ соймовыхъ и о рускомъ клубѣ, хѣба що послѣвъ, котрыхъ до єзѣихъ не зачєлєя, не зовсѣмъ тою самоєю мѣрою мѣрѣла, якъ єзѣихъ. Однакожъ вь ч. 253 помѣстѣла статью „Селюхъ о рускомъ клубѣ (Изь провинція)“, котра вьже дуже далека єсть бѣдъ обєктивности.

„Селюхъ“ той межѣ иньшымъ пише: „Надо сознаться, что немело поражаєла насѣ тактика поодинокахъ членѣвъ клуба! Выпавши щєдро похваля радѣмъ повѣтѣвѣ, далше кадила прєзєсамъ радѣ повѣтѣвѣхъ за нѣхъ будѣо идеальныя заслуги, тѣ извѣненія со сторѣны п. Романчука передѣ

надѣнннми панами, що онѣ осмѣлиєся заговорити зє нѣмъ изъ трибуны своимѣмъ матернѣмъ словѣмъ, якъ же безусловно предѣставленіє того щєкотливѣго вопроса маршалу для розрѣшенія, єть тѣмъ сознаниємъ, що маршалъ не рѣшѣть єго вь пользу Русѣ — така тактика не поражаєла, быти можетъ, вѣсь во Львовѣ, но у насѣ сєлюховѣ вызвала неотраднѣе впечатлѣнє и ставилася нами почти на ровнѣ сѣ пачѣтуяціємъ.“

Не звѣчайний то „селюхъ“! Онѣ на сѣлѣ знає такє, чоґо мы у Львовѣ не знаємо, хотя мы и приєлуховалиєсь розправѣмъ соймовымъ и читали єтєнографичнѣй справѣзданя. Н. пр. мы не знаємо о „сѣпаныхъ щєдро похваляхъ радѣмъ повѣтѣвѣхъ и о кадилахъ прєзєсамъ“ нѣхъ; правда, декотрі высказаня шли за далєко, и мы самѣ заразѣ о тѣмъ згадали, але сє щє зовсѣмъ не то, щѣ каже „селюхъ“. А вьже посолъ Романчукѣ аѣвъ не „извиняєся“ аѣвъ не „предѣставляєть вопросъ маршалу до розрѣшенія“, сє, якъ звѣстѣо, предѣставивъ п. Вѣзжнѣвскій.

Сѣй закѣнды п. Селюха выдѣтѣсь мусѣли дивнымъ, а нѣхъ причина неясна, ажѣ розъяснѣло насѣ все, коли мы прочитали отсєй далѣйшій уступѣ зє єго писѣма:

„Минула нѣсколькѣнедѣльная сєсія соймовая, мы имѣемъ передѣ очамѣ результаты дѣятельности нашихъ пословъ и сѣ недоумѣнїємъ спрашиваемъ: Нѣтъ ли у насѣ людей сѣ инициативѣю? Или, можетъ быти, (хѣта то и страхѣ содумати) газетныя споры внесены уже и вь клубѣ? Тѣто именѣи мы и опасаемся. Подстрєканіями, подѣрѣваніями, интригами или идиотичными насмѣшками органѣ розѣднѣнѣтєлѣ убѣваєть часто-густѣо то, що уже было создано, устраняєть отъ всѣкой дѣятельности самыхъ лучшихъ людей, а выдѣнаєть на всьхъ мѣжѣоумныхъ лѣлицѣвахъ, у котрыхъ бблше зарѣзумѣлѣи и самохвалѣства, чѣмъ достоинства и патриѣтизма. Если-жѣ воззрѣнѣя такой газеты найдѣтъ покровитѣлѣ вь клубѣ, то и не удивляєсь, когда передѣ трибуналомъ клуба подѣносѣть принципѣ, що вь Галичинѣ фабрикѣ не нужно (бо вьнѣче подѣрожѣли бѣ сыры плоды) щѣо для перѣсѣчного галичанѣна довольно ограничѣтѣсь на постановѣ бульбу, щѣо для вѣшей провинції излишна краєвая госѣударская комисія, щѣо крохмѣль то — политѣка.“

Отже всѣ такъ численнѣй и важнѣй внесє-ня пп. Романчука, Сынгалевича, Тєлищєвского, Савчака и т. д. нѣчого не знатѣ и показѣють повнѣй недостатокъ инициативы, а значєнє мавъ лишє подѣписанє внесєня (п. Поляновского) о maczk-y kartoflan-y и (п. Ляного) о краєву комисію госѣударскѣу! И всѣ нѣшнѣй послѣ то нулѣ, лишє той, хто подѣписавъ сєсіи внесєня, то „самѣй лучший человекъ!“ П. Селюхъ такою бблше нѣжѣ незручною обороною дуже лѣху прислугѣ робитѣ тому, за кимъ вѣступѣєся. Мы не хочємо розмазувати далше тон немилѣи справы, а скажємо коротко: 1) Скоро разѣ солидарнѣсть вь рускомъ клубѣ була ухвалєна, то нѣхѣ зє члєнѣвъ клубу не мавъ права на власну руку подѣисувати чужѣй внесєня, але повинєвъ бувъ перше справѣ предложити клубѣи або парламентарнѣй комисіи; противнѣе поступованє єсть лѣманѣмъ солидарности. Сє що до формальной сторѣны. 2) Щѣо до мєритѣричной сторѣны: якъ мы такъ вѣдай и нѣхѣ вь рускомъ клубѣ не бувъ-бы противнѣй закладано фабрикѣ; але противнѣй єсьмо, щѣобы на перше-лучше подѣрѣвєство давати 20.000 зр. Подѣрѣвєствѣ такихъ знайшлѣсь-бы богато, але кѣлько зє нѣхъ було-бы дѣйствѣо хосєннѣхъ, а при кѣлько грошѣ краю була бы лишє змарнованѣй! Тому парѣ лѣтъ дрѣ Антоновичѣ вѣступѣвалѣ самѣ вь соймѣ противъ выдѣтку на якєсь подѣрѣвєство бураковѣ! Такъ само нѣша рѣчь зє Landesculturathum вь Долѣшнѣй Австрія, де єсть одна народѣсть и межѣ интєрєсами вѣлѣстѣлѣвѣ бблшихъ и мєншихъ посѣлѣстей нема такого антагонизма, якъ вь Галичинѣ.

Наконєць подѣрѣвѣє п. Селюхъ, що при виборѣ д-ра Савчака до видѣлу краєвого „руководилѣ не интєрєсѣ народа а шѣвинизмѣмъ партійнымъ“. Чѣ п. Селюхъ знає, хочѣбы зє котрой небудѣ газетѣ, що рускій клубъ предѣложѣвъ на члєна видѣлу п. Рожанковского и то власнє для того, щѣобы омынути цілкомъ партійнѣй интєрєсы? Колижѣ друга сторѣна не згодалася а показѣлася можнѣсть вибору д-ра Савчака, вь рускомъ клубѣ всѣ на нѣю згоди-лѣсь!..

Для того редакція „Черв. Русѣ“, коли вьже кончє хотѣла помѣститѣ сє писѣмо п. Селюха (?), не додала бѣдъ себе бѣдай кѣлька слѣвъ? Такъ она не могла не знати, якъ п. Селюхъ поперекручує факты и бєзѣдѣставнѣй робѣвъ замѣты!

Процєсъ вь Вадовицѣхъ.

И далѣйшій збѣзнѣя свѣдѣковъ предѣставляютьсѣ для обѣжалованныхъ не мєнше обѣжающими. И такъ збѣзнѣя кондукторѣ Добровѣольскій, що коли разѣ вь приватнѣй одєжѣ хѣвавъ до Осѣвѣцима, нагѣвѣч Бандѣ звѣзѣи єго за ємигранта учѣивсѣя до нєго всѣми силами и старѣєся скѣлѣити єго, щѣобы бѣдаєвъ вь клѣнтєлю агєнтѣи Гєрца и доперѣва, коли на стѣции кондукторѣ вь служѣбѣ зрадѣи єго incognito, бѣчєивсѣя бѣдъ нєго. Свѣдѣки Стѣянчикъ и Гѣварѣньскій збѣзнаєвали, що агєнтѣи часто высказѣла до Амєрики мѣлодѣхъ людей, котрі мали щѣє ставитѣсь до вѣйсѣка и щѣо для того свѣдѣки щѣє зє другими особѣми уложѣли будѣи пєтицію до рады державной, щѣобы разѣ покѣласти конєць справкамъ агєнтѣи. Пєтиція та не дойшла однакѣ до рады державной, а лишѣ дивнымъ дѣломъ знайшлѣсь вь рукахъ агєнта Шєнерѣа. Обѣвинѣу тѣую пояснѣвъ свѣдѣокъ Бѣната тѣмъ способомъ, щѣо пєтицію высказѣло до рады державной на руки пос. Шєнерѣа а єи чєрєзъ похѣбку дѣручєно Шєнерѣови, рєстаурѣторѣи вь Сухѣи. Свѣдѣокъ Гѣжицкій

Андрюхович, то одъ теперь буде завѣдувати такожъ друкарнею и выдавати „Америку“. — Що бы удѣлать церковь шеандорскъ заложилъ Русины шеандорскъ „Руску Торговлю“ (Greek Store), зъ котрой половина чистого доходу буде ити на церковь. При доброй господарѣ прибираеся по року красныи грошъ на церковь и священника въ Шеандорѣ, а при томъ буде можна зложити корынный фондъ и тымъ способомъ истоворене церкви буде на все обезпечено. Шеандорцямъ припала оя гадка до внодобы, позносили грошъ и за колыка дѣвѣ станула торговля, столяча подъ управою о. К. Андрюховича, Андр. Косара и Мих. Симочка а управителемъ еи естъ Денисъ Салей (Вправдѣ отворенемъ Рускои Торговлѣ робылся конкурренцію тамошнымъ Народнымъ Торговлямъ, але чей-же мабутъ при отворено и на се паматати патриоты основателѣ. — Прим. Ред.). — О. Григорій Грушка приѣхавъ до Шеандору дня 25 н. ст. падолиста. „Америка“ пише такъ: „Що о. Грушка такъ довго бавявъ въ дорожѣ (выѣхавъ зъ Львова 3 н. ст. падолиста), то вновата та обставина, що бѣхавъ на Англію и въ Ливерпулю мусѣвъ переждати колыка дѣвѣ на корабель. На разѣ остае о. Грушка въ Шеандорѣ, бо же не знати, де стане священникомъ ии въ Шеандорѣ, Кингстонѣ або Джерзі Ситі. О. Грушка, перебуваючи въ Римѣ, научився по англійски, а ще кромѣ того знае говорити по французски, италійски и по шведски. — Такожъ ще одинъ священникъ мае прійти до Америки; естъ се о. Гуловичъ зъ Буковин Горка (чи не зъ Угорщини) и стане священникомъ въ Фриландѣ. — Дня 18 н. ст. падолиста померъ въ Шеандорѣ Атанъ Дуркогъ родомъ зъ Рѣпокъ, пов. горлицкого. Его убило въ майнахъ (копальняхъ) Фіска, а ще день передъ смертю промовлявъ на зборахъ братства св. Николая. Покойный лишивъ жинку и сына Стефана въ старомъ краю. Похороны обдѣлюе велимъ величаво. — На „Донѣ“

— Вечерницѣ обществу Русинъ Дамъ минушю суботу дуже добре удалося подѣ кожымъ взглядомъ. Въ аматорскѣмъ представленіи бѣдналихъ павъ: Джулиньска, Владичинъ и Ивасечко, та панове: Юл. Луцки, Гутковский и Курбасъ. Забава продовжалася до 2 ои години по півночи.

— Вечерницѣ въ читальни въ Гарбузовѣ обдѣлувшѣ-ся дил 24 н. ст. падолиста с. р., выпали велимъ свѣтло. Декламаціи селянъ, котрі ще не видѣли нѣколи декламаторѣвъ, выпали не але. Очитамъ и спѣвамъ прислухувалися зборанъ зъ сусѣднихъ селъ зъ великою увагою. Матеріальний хосенъ вечерницѣ представляе кноту 12 зр., а моральний: селяне зъ Перепельникъ и зъ Манасева, котрыхъ було велике число, заявляи, що отворять у себе читальни и якъ чуюмо, взыае до того зъ великою охотою зъ прочихъ сѣлъ, якъ зъ Нуца и Кругова було такожъ не мало число гостей. К.

— Келестинъ Гангльбаверъ, кардиналъ и архіепископъ вѣденскій, померъ въ суботу 14 н. ст. грудня, о 1-ой годинѣ въ полудне, въ 73 роцѣ житя. Покойный родився дня 20 септія 1817 р. въ Танштетенѣ въ горѣшній Австріи; родичъ его були убогими селянами. Въ молодѣмъ вѣцѣ вступивъ до монастиря Венедиктинѣвъ въ Кремѣ и тамъ покінчивъ свои гимназіяльни и философичні студіи. Въ р. 1838 постврился въ черци монастиря Венедиктинѣвъ. Богословскі науки покінчивъ въ Линци и вже тогдѣ уважали его за авторитетъ въ студіяхъ біблійныхъ и ориентальныхъ языковъ. Въ р. 1842 рукополагано его на священника; въ р. 1876 ставъ онъ игуменомъ монастиря. Въ р. 1877 именувавъ цѣсарь его доживающимъ членомъ палаты панѣвъ а въ р. 1881 по смерти кардинала Кучера ставъ Гангльбаверъ вѣденскімъ архіепископомъ. Кардиналомъ именувавъ его папа въ р. 1885. Похороны обдѣлуться сѣи середѣ. Зъ монастиря Кремѣ вже другій пугментъ бувъ архіепископомъ вѣденскимъ; першій бувъ зѣвѣтний „великій пугментъ“ Вольфартъ, котрый передъ 250 роками передъ Гангльбаверомъ ставъ архіепископомъ и померъ только лѣтъ тому назавдъ. Вольфартъ бувъ архіепископомъ одъ року 1631—1639, а Гангльбаверъ одъ 1881—1889.

— Эмиграція галицкихъ Русинѣвъ. До варшавского Slow-a пишуць зъ Гродна: „До гродненской губерніи, именно до еи захѣдныхъ повѣтовъ, почала численно находити послѣдними часами за сельскихъ работниківъ галицкі селяне, именно Русины. Велика нужда мѣжъ ними, тому свою роботу продають о много дешевше якъ мѣсцевой осяне. Тѣ послѣдніи велимъ жалуются на конкуренцію зъ Русинами, але не въ силѣ тому зарадити. Нинѣ можна подыбати галицкихъ Русинѣвъ въ многихъ болѣшихъ мастиахъ. Наймаються они за паробковъ и вытравало роблятъ. Деякі мастиа мають по колыканатѣ родинъ Русинѣвъ. Пересѣчна платня паробка-Русина така: паробокъ зъ родиною дѣтвѣ: годѣкою 20—22 рубльѣвъ и въ зернѣ (ординарѣ) 8—12 шавковъ (майже 6—9 корѣвѣвъ) житя, ячменю, гречки и гороху. Числячи на грошѣ, се збоже варта загаломи 24—36 руб., або що робѣтникъ достае 44 до 58 руб. рѣчно а 4—5 руб. мѣсячно. Мае бѣвъ же право выгнати въ поле зъ худобою даючого роботу одну безрогу; за державѣ коровы платятъ 14 руб. рѣчно господарѣвъ. Паробки-Русины нежонаті роблятъ за 20 руб. рѣчно платнѣ. Мѣсцевой селянинъ не ставъ-бы за паробка менше 25—30 рубльѣвъ. Мешкаля тыхъ паробковъ суть велимъ тѣсны, нехарый и нездоровы. Мѣсцевой господарѣ не гадали передъ тымъ о паробкахъ, тому не мають бѣдѣвѣдного числа хатъ для паробковъ, але теперь змѣнивши осястому господаркѣ, будують такі помешканія. Проживаючи у насъ Русины выгладяють дуже марно: блѣдї, худѣ, безкровнѣ и прибитїи духомъ. Живлятьсѣ якъ пайгѣрше: мясо бѣдѣть разѣ або два разѣ до року. Тому лучаються дивныи эпизоды: н. пр. въ сѣлѣ М. адохла корова и законано еи въ лѣсѣ; въ ночи выкопали Русины стерво, вырѣзали лѣи

шій куснѣ мяса и зварили; на другій день колыкохъ зъ нихъ заведужало.“

— На будовѣ Руского театру зложили гостѣ на вечерку у пп. Савчаковъ у Львовѣ 18 зр.

— Графъ Витольдъ Вишневицкій, родомъ зъ Кристинополя, бывшій ч. к. конципистъ при старостѣвъ въ Жовки, вступивъ до ордена Бзузтовѣвъ и бѣхавъ на новіціатѣ до Старого села.

— Для „Академичного Братства“ зложивъ о. Стефановичъ, катихизъ семинаріи учительскихъ 2 зр., за що складаемо щиро подяку. — Одъ выдѣлу товариства. Евг. Левинскій, голова.

— Электричне освѣтлене Перемышля. Межнародне товариство электричне у Вѣднѣ внесло оферту на освѣтлене Перемышля электричностію. Коштывало-бы се 6660 зр. рѣчно, а о 100 поломѣней болѣше 9000 зр. Тымъ способомъ коштъ однои поломѣни бувъ-бы рѣчно 30 зр., а денно 9 кр. У Львовѣ одиный поломѣнь газовой коштуе рѣчно 30 зр., а нафтовый 20 кр.

— Польска читальна академична у Львовѣ выборомъ нового выдѣлу и промовою члена выдѣлу ак. Даниеляка зазначила цѣлкомъ явно свой шовинизмъ и реакційность. Про подѣ такимъ окликомъ болѣша часть польскихъ академикѣвъ не гадае боротисъ и не признаеъ до того, олдѣно зъ того, що два инші товариства студентскі: товариство студентѣвъ школы рѣльничой въ Дублянахъ и товариство студентѣвъ львовской политехники, рѣшили и заняли — збрати великѣ зносины зъ академичною читальнею.

— Загальні Збори членѣвъ „Рускои Бесѣды“ въ Тернополі обдѣлуться въ недѣлю 17 (29) грудня 1889 о 3-ей годинѣ зъ полудня въ комнатахъ товариства зъ слѣдующимъ порядкомъ деннымъ I Справозданье уступачного выдѣлу за рѣкъ 1889 II Выборъ нового выдѣлу III Внесена членѣвъ. Одъ выдѣлу Рускои Бесѣды. Др. Лучаковский, предѣседатель; Бачинскій, секретарь.

— Дуже добрый законъ, котрый бы и у насъ придавъ, естъ въ Сполученныхъ Державахъ: Въ день выборовъ мусѣтъ бути вои шинки позамыканы и не волюно подѣ строгою карою продавати нѣякихъ спиртуосовыхъ напитковъ.

— Добрий вѣсти. Въ Ведѣжѣ обходивъ п. Фел. Гросовъ, начальний лѣсничій въ добрахъ бар. Полперца, 40 лѣтний ювѣль службовый; кромѣ персоналу службового взяли участь въ томъ торжествѣ о. Коланковскій, староста долиньскій и п. Ватославскій. — Въ Горлицяхъ померъ Петро Петровскій, грабарь, проживши 94 лѣтъ. Покойный мавъ 14 дѣтей, 52 внуковъ, 118 правнуковъ и 23 правнучковъ. — Сими днями выкончѣтъ тунель на шляху зѣвѣтницѣ Айзенбергъ-Форденбергъ въ Стирин; тунель долгий на 1400 метрѣвъ. — Въ Черновцахъ обокрали церковь св. Николая, забравши 10 зр. годѣкою и деякі сосуды церковныи. — Въ Варшавѣ дае представление украинска труппа театральна Н. Кошлюва. — Др. Вольодиславъ Острожянский львовскій адвокатъ, именованый другимъ заступникомъ сидѣла галицкого товариства кредитного земского. — П. Каз. Гомме, родомъ зъ Золочева, одержавъ въ вѣденскімъ университетѣ, степень доктора права. — Нинѣ о 1-шій год. кинулаъся якась старша панѣ зъ ѣкна на третѣмъ поверѣ въ французскѣмъ готели и забилася на мѣсци. — Въ Станиславѣвъ цукъ минушю недѣлѣ котелъ паровой и убывъ на смерть Н. Фрей. Эксплозия була такъ сильна, що въ сусѣднѣмъ домѣ д-ра Бораса попукали шиби въ ѣкнахъ.

Вѣсти зъ Асп. Львовской.

Завѣзвані до кан. институту оо.: Корн. Сеникъ на Бережницю, а Теоф. Любенецкій найдалше до 15 сѣчня 1890 р. на Рогачинѣ, дек. наравьского.

Введеніи оо.: Теодоръ Сгадникъ въ завѣдательство Сущина, Іос. Лѣщинскій въ зав. Бѣлои.

Сотрудничство въ Товѣстѣ, дек. скалатского, одержавъ о. Корн. Слюзаръ.

Митр. Консисторія вставилася до намѣстництва о згоду на кан. институту оо.: Филимона Авдиковского на Цуцильвѣ и І. Товарищского на Каѣшбѣну.

Одначеній о. Евг. Дуткевичъ зъ Рудна рѣтымъ, що одержавъ архіерейску грамоту похвальну зъ правомъ уживати крылошанскихъ експозиторій.

Уволеній оо. Левъ Бачинскій одъ завѣдательства въ Бѣлѣмъ а Алекс. Здерковский одъ сотрудничства въ Семитинѣвъ и введеній за префекта закрытія при церкви св. Георгія у Львовѣ.

Одъ испиту конкурсового на шѣсть лѣтъ у воленій о. І. Редкевичъ зъ Зарудѣ.

Зъ записи каноничной зъ асп. Львовской до еи. Станиславской уволеній Юрій Жолкевичъ, укѣнченый богословъ.

Одлучку на два мѣсцѣ одъ приходу одержавъ о. Левъ Луцкій зъ Великополя, а заступати въ приходѣ поручено о. Икарію Пачовскому зъ Каменоброду.

Митр. Консисторія удѣлила Ром. Губчакови питомцевѣ зъ IV р. одлучку зъ семинаріи для скрѣпленія здоровья зъ тымъ, що, если выкажѣся испитомъ зъ предметѣвъ богословскихъ и свѣдоцтвомъ лѣкарскимъ, буде прінятый въ домъ пресвитеріальный.

Вѣсти зъ Еп. Перемыской.

Именованій мѣстодеканомъ варжского деканату о. Мих. Ковшевичъ зъ Ульѣвѣка.

Уволеній одъ испиту конкурсового о. Теоф. Дмоховскій зъ Якованчѣ, дек. перемыского.

Позовлено зложити испитъ конкурсовый въ декапальній канцеляріи оо.: Петр. Несторовичевъ зъ Ильинка, Іос. Крушинскому зъ Селиска, Тит. Ковальскому зъ Спасова, Теоф. Дециевичевъ зъ Куликова, Томъ Шумиловъ зъ Курялѣвки.

Грамоту пріняты въ завѣз еп. Перемыской одержавъ о. Теоф. Болорскій, священникъ холмской епархіи, проживающий въ Краковѣ.

Ремунерацию въ кнотѣ 40 зр. одержавъ катихизъ въ Лѣску за науку религін.

Наука, штука и литература.

— Die Rutenen in der Bukowina. Von Raimund Friedrich und Alexander Manastyrski. Erster Theil. Подѣ такимъ заголовкомъ появилася розвѣдка, великой 8-ки, 88 сторѣвъ, яко третя книжочка издавництва: Der Buchenwald. Beiträge zur Kunde der Bukowina. Змѣстѣ сѣи книжки: перша часть о походженіи и населеніи Русинѣвъ, друга часть о житіи-бутіи, звичаяхъ и вѣрѣ Русинѣвъ на півночи въ Буковинѣ. Издавництво заповѣдае ще дальшій двѣ части сѣи розвѣдки: о вѣрованіи буковинскихъ Русинѣвъ и о Русинахъ надѣ Серетомъ. Книжка бѣдначасѣе дуже гарнымъ укладомъ и цѣнною зборкою етнографичныхъ матеріалѣвъ. Цѣна книжки 50 кр. а достати можна еи у о. А. Манастырского въ Паньскѣй Долині, почта Рускій Баниловъ въ Буковинѣ.

— Издавництво „Библиотекѣи музикальнѣи“ повѣдомляе, що вже выйшовъ XV выпускъ и мѣститъ въ собѣ три соля зъ фортепьяномъ Евг. Купчиньского. Заовляти можна черезъ Вол. Садовского, богослова, у Львовѣ ул. Коперника ч. 36.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр

— Именованія. Выдѣлъ краевый именовавъ на вчерашній сѣси Володимира Березовского ассистентомъ манипуляційнымъ.

— Перенесенія. Намѣстникъ перенѣвъ ветеринарѣвъ повѣтовыхъ: д-ра Вас. Кравяича зъ Нового Санча до Бѣлы а І. Смолюховского зъ Бѣлы до Нового Санча.

— Означеніе. Старшій дозорецъ вязничный мужского заведенія карного въ Станиславѣвъ, Петро Серончиковскій, сѣбѣи хрестъ заслуги зъ короноу.

Господарство, торговля и промыслы.

— Що дѣяти, чтобы сегорѣчка озимина не выпрѣла подѣ снѣгомъ?

Сегорѣчка озимѣ була перепадаща и тепла, а черезъ то озимина, особенно ранша, выросла буйно и декуда стала ще передъ морозами жовкнати. Коли-жъ недавно упавъ снѣгъ на незамерзлу землю та покрывъ еи грубою верстою, заходитъ озава, що вся озимина подѣ снѣгомъ выпрѣе або выдушигѣся. Тожъ каждому зажуреному хлѣборобови насущаеъ пытанье: Що дѣяти, чтобы, о скѣлко се ложить въ силѣ чоловіка, охоронити одъ сѣи новѣтної лзы, котра по недавній мышѣдѣ, посухѣ та загальнои невродѣ мусѣла-бы прибрати розмѣры поважнои катастрофы.

Передъ чотирнацати роками бувъ самый такий початокъ зими, що завальныи снѣгъ укрывъ бувъ незамерзлу землю, а въ лѣсахъ ажъ деревина ломилася подѣ его тягаромъ. Тогды я зачинаючи вчитисъ сельского господарства, порадивъ бувъ одному знакомцевѣ, що тяжко журился своимъ житомъ приваленымъ грубежною на локотѣ веретовоу снѣгу, чтобы покопавъ въ снѣгу ямы вздохъ загона на сажень одъ себе бѣдаленъ. Онъ услухавъ мои рады та ще й гей-бы тунелѣ выкопывавъ по-подѣ снѣгомъ одъ одной ямы до другой, такъ что зимныи морозныи воздухъ мавъ волюный пріступъ до жита и земля замерзла. Коли-жъ на бѣдѣрѣ снѣгъ стопился та показалося, житце зелене якъ рута, мой знакомецъ не могъ менѣ доста надякуватисъ, тымъ болѣше, якъ бачавъ, що его сусѣдамъ, що не робили нѣчого, озимина повыпрѣвала.

Того способу раджу и сего року трѣбувати. Але скаже хто, що се богато бы коштувало, особливо если суть у кого болѣшій царинѣ засѣянїи озиминоу. Но я скажу на то, что озимина ще болѣше варгусе, а если еи уратуеъ, то выданныи грошѣ и трудъ стократно вернеся.

Есть еще другій способъ: снѣговый плугъ. Его робить оя такъ: двѣ тертицѣ огнѣлованѣ, бѣдай зъ одного боку, збаваютъся въ одномъ кѣнци подѣ кутомъ 45° (або вуае, якъ до потребности), прислѣняютъся на передѣ ваги зъ орчиками — и плугъ готовый. Такимъ плугомъ бѣдгортають снѣгъ у Львовѣ въ публичныхъ огородахъ. На поли-жъ зачинаемо тымъ плугомъ зъ другого загона бѣдгортають снѣгъ на першій и третій, пятый, семый, и т. д., бѣдгортаеъ зъ 4, 6, 8, и т. д. Коли-жъ черезъ нѣчь земля на бѣдгортенныхъ загонахъ замерзла, бѣдгортаеъ на другій день снѣгъ зъ загонѣвъ 1, 3, 5, 7, и т. д., зсуваючи снѣгъ на загоны вже замерзлы: 2, 4, 6, 8, и т. д.

Кому поданіи тутъ два способы выдаються за коштовныи або за трудныи, тому подаю ще третій найпрѣстѣйшій, якого уживаютъ найчастѣйше наши обшары доберѣи: тратыванье озимины коньми. Сей способъ дасть еи особливо тамъ приложити, де верства снѣгу не естъ дуже груба, такъ что пороблений въ снѣгу дѣры ногами назавдъ не заеуваютьсѣ. Бо треба мати завѣсѣды на увазѣ, что головная цѣль цѣлои работы естъ, чтобы зрѣбти пріступъ воздуха до растини, котра безъ воздуха жити не може, а зверху того высилывшѣся нечасноу вегетациею подѣ снѣгомъ, бѣдтакъ подѣ студенымъ подумомъ острого мартового вѣтру гинуть мусѣтъ.

Вкѣнци треба тямити, что и тѣ, что и подѣбныи работы можъ выконувати лише въ часѣ погѣднѣмъ и морознѣмъ, бо если пороблений дѣры, ямы и розсуванки назавдъ свѣжій снѣгъ закурить, то вся работа пойдѣ марно. Априанѣ.

Переписка Редакціи и Администрации.

Впр. о. Янт. зъ Лѣб. 18 зр. одержали; за надплату сѣрденно дакуемо. — Воч. о. С. Лѣв. зъ Шир. Заплачено все. — Воч. о. Ясем. въ Поп. Такъ. — Воч. о. Сух. въ Вил. Заплачено все. — Воч. о. Вол. въ Сер. Такъ. — Вл. д-ръ Коки, въ Ст. 8 зр. одержали; за сѣй рѣкъ прійде ще 2 зр. — Воч. о. Н. Бѣл. въ Рад. За давне прійде намъ 1-50 зр., а за чашѣ бѣдѣ 1 версена до 31 грудня 4 зр., разомъ 5-50 зр., — Воч. о. Балт. въ Сер. За сѣй рѣкъ прійде намъ ще 1-50 зр. — Впр. о. Шеф. въ Болш. 2 зр. присланы 31 сѣчня, пошлы на покрьтыѣ довгу зъ року 1888, такъ что на рѣкъ 1890 не лишаеъ нѣчого.

Телеграммы „Дѣла“.

Петербургъ 15 грудня. Арештовано тутъ двоухъ офицерѣвъ, одного одъ артилеріи а другого одъ маринарки, подѣзрѣмыхъ о заговорѣ противъ царя.

Брукселя 15 грудня. Конгрессъ ухваливъ кары на торговельникѣвъ невольниками. Кары тѣ суть: грошеви, въ 14 степеняхъ, почавши одъ найнижшой одъ 5.000 франковъ, вязницѣ а навѣтъ и кара смерти. Послѣ насѣвшои тутъ зъ Занзибару вѣсти мае бути станѣ Емина-пашѣ безнадѣиный.

Римъ 16 грудня. Король Гумбертъ пріймаючи адресу палаты пословъ, заявивъ, что уважае миръ за зовѣстѣмъ забезпеченый.

Вѣденъ 16 грудня. Въ тутешнѣмъ гарнизонѣ въ Альзеръ-касарни выбухла шнѣло-енца въ значной силѣ, але доси безъ шкѣдливыхъ наслѣдковъ.

Бѣлградъ 16 грудня. Межи реѣнтіею а министерствомъ настали непорозумѣня и грозить криза кабинету.

Софія 16 грудня. Правительство заключило вже улогу зъ фабрикою въ Штаеръ въ справѣ доставы 60.000 штукъ карабинѣвъ Манлихера.

Берлинъ 17 грудня. Надѣ Реномъ выбухнувъ въ копальняхъ угля великій страйкъ работниківъ, головно дѣятого, что президентъ провинціи не хотѣвъ пріняти депутаціи работниківъ. Цѣсаръ приказавъ телеграфично президентѣи пріняти депутацію.

Парижъ 17 грудня. Палата пословъ уневажила выборѣ булянжистѣвъ Накета и Меріого.

Вѣденъ 17 грудня. Ческій клубъ ухваливъ жадати одъ правительства удержавленя колыкохъ шкѣлъ середнихъ.

Вѣденъ 17 грудня. Гр. Таффе давъ нинѣ одповѣдь на интерпеляцію Пленера и сказавъ, что правительство не противиться жаданямъ нѣякого народа, о скѣлко они годятьсѣ зъ основными законами державными. Дебату надѣ сѣю одповѣдею одкинено 143 голосами противъ 114.

Надѣслане.

Комнату до снѣданъ

отворила „Народна Торговля“ для Ви. Гостей: веселу, теплу, выгѣдну, заосмотрену всякимъ добромъ, чтобы любители ласѣцѣвъ накурмати и напоити. Суть тамъ всякого рода напитки, покрѣпляющіи и огрѣвующіи желудокъ, якъ: конякъ, ростоппинъ, абсентъ, старка и т. п.; суть тамъ для скрѣпленія силъ всякіи смачныи закуски, якъ: шинка, теплыи ковбаски зъ хрѣномъ, ковбасы московскіи и краковскіи, оселедцѣ, саліамы, маринаты, сардинки, сыры, масло, брындза и т. п. А вже что-до вина, то одержала обыльнѣи запасы воѣлякихъ хорошихъ родѣвъ, почавши одъ 40 кр: за латру ажъ до дорогихъ добѣрныхъ маслѣцѣвъ и мушкательокъ. Земляки! приходѣтъ а побачитѣ на власнѣи очѣи.

Зъ поважаньемъ:

Одъ теперь сталый гѣстъ Народной Торговлѣ.

Д-ръ А. Хоминъ

осекундаръ львовского шпиталю загального ординуе одъ 3—4 год. зъ полудня.

при ул. Жулинского ч. 13. II поверхъ у Львовѣ. 2876

ВЪ СКЛАДАХЪ	
Народной Торговлѣ	
у Львовѣ, Станиславѣвъ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломыи, Стрыю, Снятинѣ, Самборѣ и Рогачинѣ	
продается:	
Косы по 40 и 50 кр. (наилѣпшій).	
Зъ фабрики братѣвъ Шулякевичѣвъ:	
Плуги Нр. I. зр. 7-60, Нр. II. зр. 11; Колѣсѣнныя зр. 6.	
Плужки-обгортатѣ до бульбѣ въ двоухъ частяхъ 18 зр.	
Сѣчкариѣ по 24 зр.	2948

Одповѣдныи дарунокъ на Рѣздово або Новый Рѣкъ

Сербскі	Льосы J6-sziv
Льосы державный зъ року 1888.	Рѣчно 3 тягненя найблизше 15 лютого
по 10 франковъ Рѣчно 3 тягненя найблизше 14 сѣчня	Головна wygrana зр. 15.000 а. в.
Головна wygrana зр. 100.000 золот.	Оригинальный льосы по курсѣ денномъ або на раты мѣсячній
Оригинальный льосы по денномъ курсѣ або на мѣсячній раты	5 лѣсъ. 15 рат. по зр. 2
3 льосы 12 рат. по зр. 2	10 „ 20 „ „ „ 3
5 „ 13 „ „ „ 3	25 „ 25 „ „ „ 5
10 „ 15 „ „ „ 5	

3144 продае Дѣмъ банковый и контора вымѣны Августъ Шелленбергъ у Львовѣ. Издавництво газеты львовской „НАДѢЯ“. Пренумерата рѣчна на провинціи зр. 1.80.

КОНКУРСЪ.

Выдѣлъ Рады повѣтровои въ Дрогобичи розписуе конкурсъ на посаду надзирателя дорогъ зъ мѣсцемъ замѣшкана въ Дрогобичи, зъ платнею 480 зр. в. а. и додаткомъ на объѣздъ 120 зр. рѣчно. Подана осмотреній свѣдоцтвами и метрикою родження вносити треба до Выдѣлу повѣтровои въ Дрогобичи до дня 20 грудня 1889.

Одъ Выдѣлу повѣтровои.

Дрогобичъ дня 16 падолиста 1889.

3258 3—2

Хиньске сръбло

ложка зр. 1-42, ложочка 73 кр., ножъ 1-34, вилки зр. 1-42, ножикъ десеровый зр. 1-06, вилки десеровый зр. 1-13, хохолка зр. 3—, хохля зр. 5-50, ложочка до чорной навъ 55 кр. 3237 (3-8)

Лѣхтарѣ зъ хиньс. сръбла

по зр. 1-20, 1-60, 1-90, 2-20, 3-10, 4—.

Гарнитуры на оцетъ и оливу зр. 3-50, 4—, 5—.

Цукориники по зр. 7—, 8—, 9—, 10— 12—.

Щипчики до цукру по зр. 1-45 и 2—.

Етажеры, кошѣ на ножѣ, кошѣ на билеты, тацы, канделябры, ситка до гербаты и т. п.

АЛПАКА

ложка 57 кр., ложочка 30 кр., ножъ 63 кр., вилки 57 кр., ножикъ десеровый 44 кр., хохолка 1-20 и 1-40.

Вырѣбъ найлѣпшій зъ ц. к. фабрики надзорной, заѣстной зъ знемнитости.

!Стадї цѣны фабричній!

КАЗИМИРЪ ЛЕВИЦКІЙ

Головнй складъ порцеляны и скла

Львовѣ Ул. Трибунальска.

ПОДАРУНКИ НА КОЛЯДУ!

КАСЕТЫ на бижутерію и роботы ручнй, касетки на паперы листовй, прикладки до паперѣвъ и ножѣ до розтинаня паперѣвъ, вахлярѣ, теки, етажерки на книжки, кошнички, подставки подъ сервасы, рамки на фотографіи, столики, плиты столовой и инши дробничѣ зъ дерева яворового, а такожъ миниатуровй палетки желатиновй, тарелики зъ массы паперовой, придалї до **ВЫМАЛЮВАННЯ**, ѣдтакъ

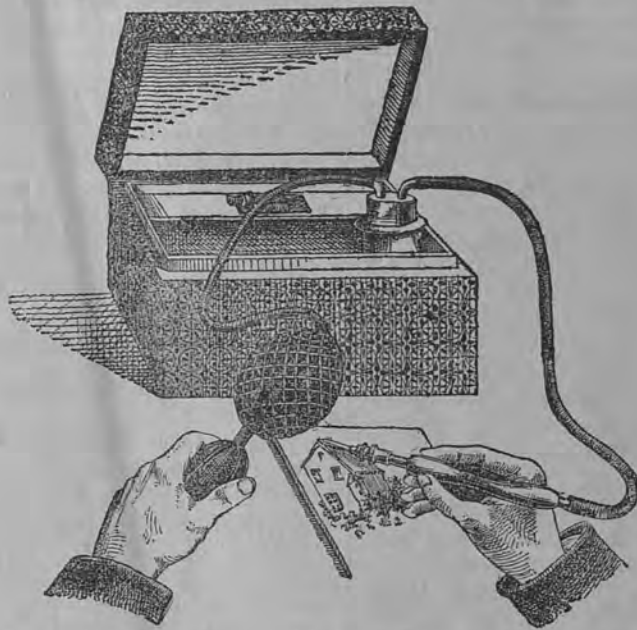
Великій выѣбръ свѣжо насѣблѣхъ взорѣвъ до мальованя.

Обильный складъ касетокъ зъ фарбама и пороженыхъ, фарбъ артистичныхъ, покровѣвъ, верникѣвъ, всякихъ реквизитѣвъ до малюнокѣвъ олійныхъ и акварель, на порцелянѣ, бронзѣ до робѣтъ патрискуваныхъ настелѣвыхъ, крейдовыхъ, до хромофотографіи, приборѣвъ до рисункѣвъ.

Найновѣйша новѣсть для аматорѣвъ!

Вельми приемле забавка!

Апаратъ до выпалѣня рисункѣвъ на деревѣ!

Для замѣсцевыхъ подрѣбнй цѣнники иллюстрованї даромъ и оплатно.

Іосифъ Ганке у Львовѣ

Ринокъ, число 38, подъ "Чорнымъ Пеомъ". Число телефону 173. 3296

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ

хиньско російскои

ЕДМУНДА РІДЛЯ

у Львовѣ, плацъ Маріацкій ч. 10

порукае зъ маевонї зѣбрки:	
1/2 кильо Congo	зр. 1-60
" Souchong чорна	2—
" Зѣбрка маева	3—
" Кайсовъ	4—
" Melange de Lond.	4—
" Pecco	3—
" Караванова	4—
" найлѣп.	6—
" Гумповъ перлова	3—
" добѣрна	4—
Высѣвки гербатнй 1/2 кильо зр. 1-30	— Высѣвки зъ найлѣпшои гербаты зр. 1-60. — Замоваля зъ прованскїи висѣлки двѣхторного почтого Опакованя не числятьсѣ.
	3289 1—53

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признаня и дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпѣ за незрѣванїи

Выробы косметичнй, Тоалетнй и Парфумернй.

Пилиптонъ волосю снвои и споловѣлому по колькоразовѣмъ ужитю привертѣ красну барву. Пилиптонъ не зарбуе, лише одмолоджуе волосѣ, котре подъ выпавѣмъ сего бдичного средства бѣдыскуе первѣтну барву, мягкѣсть и бдлыкѣ. — Цѣна флакону 1 зр. 60 кр.

Валентинъ найсилѣйшѣ выпадѣнїе волосѣ въдержуе, цибульки волоснй възмѣняе и до вытворѣваня та пороету волосѣ побуждае. Лисины покрываютьсѣ краснымъ волосѣмъ. — Цѣны флаконъ 3 зр. Пѣвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поведженїе и покунї сего пудру суть найлѣпшїмъ доказомъ его незрѣванїи добротности. — Пудрѣ княжїи на всѣхъ выставѣхъ бувѣ першїмъ, а численнй медалѣ заслуги, якими его бдзнячили, найлѣпшѣ его поручають. — Пудрѣ княжїи не мѣстїтѣ жадныхъ металевыхъ примѣшокѣ, есть се найчїстѣйша и найлѣпшїйша мучка ростинна, приемно прилягае до лица, надае красну, природну бѣлѣсть и есть неоцѣненнымъ средствомъ до окрасы лица.

Пуделко маде бѣлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебедикомъ 1 зр. 50 кр. Рожевий для бѣлодинокѣ и кремовый для шатинѣвъ до тон степенї, що яко средство тоалетово-гигієниче зѣстало бдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

Вода фїялкова. Усувае зъ лица прищѣ, лишѣя, угрики, попаданїе и лущенїе шкѣры, выгладжуе морщинки и долгины бѣсовѣ. Лице одѣвѣжуе, выбѣлюе и вынѣжнюе до тон степенї, що яко средство тоалетово-гигієниче зѣстало бдзначене медалемъ заслуги на выставѣ природничо-лѣкарской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

П. ПГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3, плацъ Маріацкій и улици Галицка, рѣгъ Валовон въ КРАКОВѣ Суковницѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦѢХъ Ринокъ ч. 2.

Богатый выѣбръ предметѣвъ люксово-выхъ зъ порцеляны, майолики, ежа и терракоты. Посуда порцелянова до кухнї. Тацы блинчанїи и вилки стрїзничїи. Знаменнїи ножѣ и вилки стрїзничїи. Складъ комисовый мебѣль зѣлѣзныхъ. (1—3)

Schwarz & Christianus

у Львовѣ, плацъ Маріацкій число 7.

Комисовнй сервисъ столовой до гербаты, ганы и гарнитуры до умывальнїи, найлѣпшїхъ узорѣхъ и вазонѣхъ, а такожъ сервисъ до инши инши и ликерѣвъ. Складъ комисовый цѣны хиньскогои зѣлѣзныхъ вельми приступнїи!

3254

Выдавецъ и одѣвательнй редакторъ Иванъ Белѣй.

Печатъ въ фабр. Черкашескои.

Лѣхтарнѣ нафтовї господарскїи по зр. 1-40, 1-70, 1-90 и 2—

Лѣхтарнѣ позововїи пара бѣдъ зр. 4-50 до зр. 10—

РЪЗАКИ до сѣчканьѣ всѣхъ системѣвъ колесовыхъ и звычайныхъ скринокѣвъ, ваги децималнй, мѣры до зѣбѣжа, пилы лѣсовїи, сокиры, ланцы и всякїи предметѣ въходячїи въ обѣягъ торговлѣ зѣлѣзѣвъ поручае

Антѣонъ Гальскїй

торговля товарѣвъ зѣлѣзныхъ и выробѣвъ пожебничихъ

у Львовѣ плацъ Маріацкій ч. 9.

Цѣнники иллюстрованї на желанїе оплатно. 3292 1—4

Маріацелскїй каплѣ жолудковїи,

знаменито дѣлають у всѣхъподугахъ жолудка.

Незрѣванїи при браку апетиту, слабѣмъ жолудку, вонючѣмъ бддыху, киванїемъ бддыху, жолѣ, катарѣ жолудка, згазѣ, жовтацѣ, бдженїю и бдженїю, болѣю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненїю, перетяженїю жолудка травмами и напоми. Цѣна флаконѣи разѣмъ зъ приписомъ 40 кр., подѣвѣнокъ 70 кр.

Центр.-розсылка черезъ антикаря Carl Brady, Krenstier (Моравѣ). 3135 (12—43)

Остерога! Правднй Маріацелскїй каплѣ жолудковїи рѣзно фальшуютъ и паслѣдуютъ. — На знанї правднвости муситъ кожда флачка бутї зѣвнѣна въ червѣне запечатанѣ, зѣсмотрѣна въ повѣсѣмъ марку охоропнїи и при кождѣй флачкѣи на приписѣ муситъ находїтсѣ, ще сей приписѣ друкованнй въ печатнї Г. Гуса въ Крамернїжѣ.

Маріацелскїй пїгулки розѣвѣлюющїи.

Одъ лѣтъ уживанїи зъ найлѣпшїмъ успѣхомъ при задненїю и запорѣ пїгулки пѣдраблѣютьсѣ теперъ многократно. Треба тому уважатї на повѣсѣмъ марку и на поднїсѣ антикаря C. Brady, Krenstier. — Цѣны пуделка 20 кр., ролька зъ 6 пуделокъ зр. 1. — Если грошѣи прилѣсье наперѣ до то зъ присылкою вѣльно бѣдъ оплатѣ коштуе 1 ролька зр. 1-20, 2 рольки зр. 2-20.

Маріацелскїй каплѣ жолудковїи и маріацелскїй пїгулки розѣвѣлюющїи не суть потайнымъ лѣкомъ. Приписѣ есть поданнй при кождѣй флачкѣи и пуделку на способѣ ужїтїа.

Маріацелскїй каплѣ жолудковїи и маріацелскїй пїгулки розѣвѣлюющїи можна купїтї: у Львовѣ въ антикахъ: Якова Байера, Г. Бломмѣльда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, к-ра Петра Миколїша, Якова Пипеса, Жит. Рукера, Кар. Склєпнїйского, І. Венюрского, Ари. Раппапорта; — въ Бѣлѣ у ап. Гросса; — въ Вѣбрѣ у ап. Бальбїни Мендлїшкѣи; — въ Бережанѣхъ у ап. Ад. Дурста, Іос. В. Лобоса; — въ Бучачѣ у антикаря Корнїла Левнцкои; — въ Чортковѣ у ап. Людвїка Носса; — въ Долнѣи у ап. С. М. Траунфельдера; — въ Дрогобичѣ у ап. Айхмїлера, П. Партикевича; — въ Галичанѣхъ у ап. А. Гельма; — въ Гусатнїи у ап. Черского, Пекарского; — въ Озѣрнѣи у ап. І. Чермернїйского, М. Заграднїла; — въ Озернѣи у ап. А. Крапнїйского; — въ Краковѣи у ап. Фел. Вальчака; — въ Камнѣцѣ Струмиловѣи у ап. Кар. Пипеса, Кароли Пипескои; — въ Копнїнцѣхъ у ап. Редера; — въ Мѣстѣхъ Великихъ у ап. І. Жолнїйского; — въ Мельнїцѣи у ап. Кроковскои; — въ Немирѣи у ап. Прѣдмїрскои; — въ Олѣску у ап. А. Кофлера; — въ Перемнїшнѣхъ у ап. Омѣл. Барановскои; — въ Радѣковѣи у ап. Ісєвнїча; — въ Ровдѣлѣи у ап. Людв. Мерзвнїйскои; — въ Самборѣи у ап. І. Алексєвнїча, К. Марѣша; — въ Сколѣи у ап. С. А. Лєцковскои; — въ Сокалїи у ап. Евг. Высочаньскои; — въ Старѣи. Мѣстѣи у ап. Ад. Палескои; — въ Стрїю у ап. Чальбазанїо, В. Коморовскои; — въ Скалѣи у ап. Адалѣ. Рѣальскои; — въ Турцѣи: ап. М. Пїонїа паслѣди. — въ Тернополїи у ап. Леона Флїшманна и Фр. Ямругєвнїча; — въ Золочевѣи у ап. Франца Петєша, А. Раппапорта; — въ Жуванѣи у ап. Іос. Л. Томашевскои; — въ Зѣборовѣи у ап. Раппапорта; — въ Зѣбаражѣи у ап. І. Крута; Варїажъ: ап. Жит. Кознїцкїи; Лопатнїя: ап. Ст. Грнїфельдъ — а такожъ по всѣхъ антикахъ въ Галичїнѣ.

Потребую

женщїны бдзнакомленїи зъ сѣлскимъ госнодарствомъ, котра могла-бы занятїсѣ домои. Вдовы або сирѣты по священнїкахъ мають першєнство. Блїзку вѣдомѣсть подастѣ: о. І. Сѣхоцїй въ Ланѣхъ почта Бѣбрка.

На зиму!!!

Впов. Духовенствѣ, Вп. пп. лѣкарямъ, лѣснїчїмъ, уряднїкамъ фабричнїмъ, економѣмъ и кождѣму, щѣбы охоронїтсѣ передъ простудою поручае

1 трикотовый кафтаннй фланелевий и 1 таиї погавнїи разѣмъ зр. 2-75 те саме для женщїцъ зр. 1—3— кафтаннїи для дѣтей зр. 1—1-50 Посерединїтѣ при замовленїи

L. oest. Handelsaunkunfts-Bureau 3175 in Brünn. (18—30)

КОКСЪ.

Найлѣпшїмъ и найдешевшїмъ матерїаломъ опаловымъ до топленя нечи и кухнї, та до сепї цѣли лѣзаннїмъ есть нашѣ

КОКСЪ.

Такожѣ до робѣтъ ковальскихъ вельми придалымъ и знаменнїмъ есть нашѣ

КОКСЪ.

Продаемо зъ безплатною доставкою (въ мѣсцїи) до мешканъ кожду скѣлькѣсть нашѣго

КОКСУ,

за зр. 1-60 за 100 кїгр. и перероблена печей и кухнї до топленя нашнмъ

КОКСОМЪ

выготовляемо безплатно.

Зарядѣ

Заведеня газового

у Львовѣ.

3221 (18—20)

Зъ всякими **НА СВЯТА** закупнами

порукае

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ, Станнїславѣвъ, Перемнїшли, Тернополїи, Дрогобичи, Коломыи, Стрїю, Снїтынѣ, Рогатнїнѣ, Самборѣи Бродѣхъ.

3297

Ч. 11956

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Ц. к. уприв. зѣлѣзницїи галицка Кароля Людвїка и зѣлѣзницѣ львѣкальнѣи Ярославѣ-Сѣкаль, Дѣмбнїца-Рѣзвѣдовѣ

Карты абонаментовїи на рѣкъ 1890.

Цѣны рѣчныхъ картъ абонаментовыхъ, выказанїи на рѣкъ 1888 въ IX додатку до особовыхъ тарифѣ львѣкальнѣхъ ц. к. уприв. зѣлѣзницѣи галицкои Кароля Людвїка зъ 1 сепнїа 1876, полишаютьсѣ та самїи подѣ тыми самїими условїями такожѣ для картъ абонаментовыхъ на рѣкъ 1890.

Вѣдѣнь дня 2 грудня 1889.

Генеральна Дирекцїа.

При закупнїи товарѣвъ просїмо покликѣватсѣ на нашу часѣонисѣ.

Въ друкарнѣ Гев. ии. Шевченкѣи, подѣ зар. К. Вєднєрскои.

Переклавъ *Op. 4-6.*

австрійського правительства виробити відповідне одшкодованне за порушення права і інтереси потерпілого одболю, заким же справа прийде перед суд. Тимчасом наказало сербське правительство своему посланцю у Відні заявити гр. Кальновою, що оно в справі монополії соли не має ніякого ворожого намірення против австро-угорської монархії. Поступованье сербського правительства було викликано лише финансовим положенням краю і тими несправедливостями, яких допускалися органи арендаторів монополії. Рівночасно высказано сербське правительство австрійському посланцю бар. Темельови бажання, щоби ся справа могла бути як найскорше в мирній дорозі поладжена.

З Петербурга доносять, що ген. Назимовъ виїхав до Атіанъ в спеціальній мисії вести там довготривалі переговори в справі одруження російського наслідника престолоа з грецькою княгинею Марією. З другої сторони докладає Креуццигъ, що всякі всти о зарученню царевича з грецькою княгинею суть зовсім безпідставні.

Дня 17 с. м. відбулося в Рязі перше засідання ради громадської, на котрій дискусія велася на підставі найновішого указу царського в російськомъ языкѣ. Бурмістръ Етвигенъ і значна часть раднихъ Нѣмцівъ подалися до диліженс.

Journal de St. Peterbg. высказує своє здивування, що австро-угорська праса нападає на Сербію з причини часто финансової справи і підносить жалі на то, що она приймає у себе чужоземнихъ емігрантівъ. Сербія даючи пристановище біднимъ Чорногорцямъ, сповняє лише актъ братньої милосердяності. Чорногорці не мають на то средствъ, щоби емігрувати в дальшій сторони. Зь сенсацийного процесу, який теперъ ведеся, звістно прець, що товариства для емігрантівъ приймають лише такихъ людей, котрі можуть запластити місце на кораблі і покрити інші кошти.

Межи Англією а Португалією ведеся вже довго часу спір о посѣлости в полудневої Африці, котрий стався причиною, що недавно тому прийшло було аж до виманъ нотъ дипломатичнихъ. Спір той заострівся теперъ ще більше і готовъ ще довести може навіть до дуже поважного конфлікту межи згаданими повисше державами. Рѣчь єсть така: Англія загорнула собі в самій середині полудневої Африки спорний кусень землі, більший якъ цѣла Нѣмеччина. Область та принарає на півночі до рѣки Замбези і до краївъ вѣдкихъ мѣсцевихъ „корольківъ“, на заходѣ до нѣмецкої области Гереро а на сходѣ до великої португальської посѣлости Мозамбік. Рѣчь була зовсімъ природна і можна було того сподіватися, що Португалія заперестуєть противъ такого поступованя Англія і навіть дѣломъ спротивляється Англічанамъ, бо она мали вже в XVII столѣтї свои посѣлости надъ рѣкою Замбези. Такъ і сталося. Португалія спротивлялася поступованю Англія а то вызвало зновъ острый протестъ Англія, котра стала доказувати, що Португалія не може мати ніякихъ претенсій до краївъ, що лежать на півночі одъ Замбези. Тимчасомъ настала в Африці подія, котрі цѣлий спіръ ще більше заострили. Проводить португальської експедиції надъ рѣку Замбези, майоръ Серпа-Пинто выдавъ войну племеню Макололѣвъ, стоячихъ в дружбѣ зъ Англією, напавъ на нихъ, багато зъ нихъ убивъ і врозпачавъ свой похід на півночі одъ рѣки Замбези та заявивъ, що не спочине, доки не загоре всіхъ краївъ одъ Замбези ажъ по озеро Ніасо підъ властї Португалія. Фактъ сей викликавъ в Англія ще тымъ більше огорчене, що португальскі офіцери одобрали одъ Макололѣвъ двѣ англійскі хоругви, даровані нимъ в тѣмъ часѣ, кода она піддалася одъ протекторатъ Англія.

Зь португальської сторони представляють ся справу зновъ такъ: Португальскій подорожникъ і африканскій піонеръ Серпа-Пинто выбрався передъ кількома мѣсяцями в супроводъ ще кількохъ другихъ анжанирівъ до Африки і чувствися надъ озеро Ніасо, щоби тамъ поробити встуні роботи до будови залізницѣ. В дорозѣ напали на него дня 8 падошата Макололѣ, але бнз ихъ сильно побивъ а цѣле то племя поддалася одтакъ Португалцямъ і признало ихъ верховну властї. Такъ само зробивъ такожъ і одинъ зъ більше могучихъ начальниківъ племенъ надъ озеромъ Ніасо а зажадавъ одновлеия португальского верховної властї. Португальське правительство постановило выслати до Англія ноту, в котрій задумало выказати, якъ Англія хотѣла интригами одвервати одъ Португалія край надъ озеромъ Ніасо а що подорожникъ Гинкельманъ, котрий заступавъ португальскі інтереси, убито в 1886 р. за підмовою Англія. Нота має заповідати, що Португалія оголосить цѣле слѣдство о убійствѣ Гинкельмана і заявить рішучо, що Португалія не допустить того, щоби хтось нарушувавъ єи інтереси і впливъ на край надъ озеромъ Ніасо.

Зь За н а з а б а р у наспѣла вѣсть, що маіорови Висманови удалося зновъ побити арабскихъ ворохобниківъ. Нѣмцѣ зловили ихъ до тепершнього проводира Бушаріого і повѣсили на мѣсяці. Еманъ-паша маєся значно лѣпше і єсть надѣя, що бнз вже незадовго буде могъ выхити до Європи.

НОВИНИ.

— Про пнѣмъ видѣлу „Народни Радъ“ до клубу посѣдовъ соймовыхъ і до рускихъ посѣдовъ в радѣ державній заговорили чеськї і нѣмцкї днѣвники.

— Справу посла Озаркича передъ судомъ державнымъ має заступати посолъ д-ръ Фухсъ.

— Питомцѣ институту руского товариства педагогичного у Львовѣ підъ покровомъ св. о. Николая обходили вечеркомъ дня 17 н. ст. груднї свято свого цюкровителя. Настоятель институту отворивъ вечерокъ бездою, в котрій вказавъ молодежи на цѣль институту а при томъ і зазначивъ, що молодежь сего институту виховуєсь в страхѣ Божомъ і любови християнскій. Оцѣсла слѣдували свѣти і декламация, зь котрыхъ ученики вывѣзались якъ на слабі ихъ сили удачно, а хоры підъ управою В. Юйка, уч. VII кл., выпали дуже добре. Подобались такожъ декламация Мир. Залѣтана, уч. III кл., котрий довгу поезію Данила Млаки „Мурашка“ выучивъ і оддавъ хорошо, та А. Луцковського уч. VII класу. Вечерокъ сей устроено выключно для молодежи школьной, тожъ кромѣ товаришѣвъ школьных, що ихъ питомцѣ институту запросили, були такожъ декотрі члени комитету і внов. о. директоръ В. Ильницькій. Питомцѣ институту запросили такожъ свого пароха о. Василевського, але той не могъ левити за-дѣля якихъ перешкодъ. О. Ильницькій, сей неутомимый добродѣль молодежь, що помимо своихъ тяжкихъ занятій нѣколи не одмовляє молодежи своєї участі, закнчивъ вечерокъ промовою, в котрій подѣлиъ зь ширимъ признаньемъ такї стараня молодежи, загрѣвъ єи до науки. а бачучи на стѣнахъ св. хрестъ і образы святыхъ, портрѣтъ монарха і Вирѣхъ, митрополита, ствердивъ ще сильнѣйше слова настоятеля о вихованю питомцѣвъ. Оглянувши оцѣсла всѣ комнаты пере-свѣдчивъ о. директоръ о вѣрѣвѣмъ ладѣ підъ кождимъ взглядомъ та і о томъ, що зарядъ в першомъ роцѣ зробивъ багато ба навіть дуже багато, бо хочъ не має ніякихъ фондѣвъ, двигнувъ дуже потрібный і хосенный институтъ; в институтѣ учено або учитьсь кромѣ предметѣвъ школьныхъ такожъ языка французского, рисункѣвъ, каллиграфіи, свѣту і гимнастики. По промовѣ о. Ильницького подликувавъ найстаршій ученикъ институту сему Добродѣви за ласкаву опіку а членамъ комитету за неутомимй труды, а одтакъ зачалася забава одповідна вечерковї, котрій у всѣхъ присутнихъ лишивъ дуже милу згадку.

— Похорони арх. Гангльбавера відбулись вчера при великомъ заливѣ людей. Цѣсаръ зъ всѣми архієпископами, президія ради державної і министры були присутні на похоронахъ. Чинъ похоронный одслуживъ нунцій Галібертї в сослуженю всѣхъ священниківъ вѣднскихъ; такожъ прагскій архієпископъ гр. Шенборнъ лививъ на похоронахъ. Домовину несло 16 слугъ церковныхъ а по бокахъ шло зъ свѣтломъ 16 молодыхъ священниківъ. Підчасъ походу похоронного були всѣ улицы, котрими переходивъ похідъ, замкнені для звичайної комунікації.

— Иматрикуляція ново записанихъ академикѣвъ львівського университету відбулася пнѣ рано о 9-тій годнѣ.

— Управу редакції Now. Reform-ы обявъ по п. Тад. Романовичу д-ръ Адамъ Асникъ, посолъ до сойму зъ мѣста Кракова і польскій писатель.

— Товариство „Бѣсѣда вь Сяноцѣ“ подає до вѣдомости мѣсцевой і докреденной П. Т. Публики, що устроєне в четверть 25 сѣчня (6 лютого) 1890 р. в мѣсцѣй сали вечеръ зъ танцями. Запросили будуть розсылати вь грудни с. р. а особы, котрі бы черезъ похибку не одержали записанъ до 1 сѣчня 1890 р., звольте ласкаво звернутись до підписаного видѣлу. За видѣлъ „Бѣсѣды вь Сяноцѣ“ Айталъ Витошанскій, предѣдатель; Іларіонъ Габла, секретаръ.

— Зь Сямаку доносять до Dziennik a Pol., що онгоды придержавъ вь Подволичахъ ревизоръ поліційный одного селянина вертаючого зъ Києва. По переведеню слѣдства показалося, що той селянинъ повертавъ одъ отца Наумовича і вѣзъ одъ него манифесты до рѣзнихъ громадъ талеты до поодинокихъ особъ. При ревизіи найдено згаданий паперы. Отець Наумовичъ хвалить вь тыхъ письмахъ поведєне Русинѣвъ вь соймѣ і обѣце подмогу грошеву для потерпѣвшихъ одъ неврожаю, бо хочъ „австрійскій цѣсаръ єсть добрымъ і щедрымъ, то не може зарадити на стѣлько нужды зъ неврожаю і лишь на помѣчъ Росіи можна числити“. Наумовичъ вневѣє, що скорѣ выберє вь той справѣ до Петербурга.

— Нова недуга шириться вь свѣтѣ зъ великою скорєстю. Пѣсля найновѣйшихъ донесень газетъ заперджало на инѣлюенцу маюство о-собѣ зъ великого свѣта вь Парижі, мѣжъ иншимъ жѣнка президента Карнота. Вь Відні мавъ занедужати на инѣлюенцу министръ Залескій і пробуваюча тамъ жѣнка маршалка Галичины гр. Тарновска у Відні шириться тая недуга най-більше мѣжъ лѣкарами і академіками, вь Берлинѣ мѣжъ свѣаками оперы. Говорять такожъ о случахъ инѣлюенцы вь Краковѣ. Вь Росіи на вѣзвѣнціи надвѣляньскій лежать на кождій стації по кількадесятъ людей хорыхъ на инѣлюенцу. Старостю краковське выдало до всѣхъ громадъ своего округа популярне поясненє обявъвъ тои недуги і способѣвъ, якъ єи лѣчити.

Львівскій лѣкаръ-спеціалистъ одъ недугѣ горла і грудей д-ръ Т. Стахевичъ цюмѣтивъ вь Dziennik-у Polsk-омъ розвѣдку про початокъ і симптомы инѣлюенцы, зъ котрого цѣкаво буде познакомитись і нашимъ П. Т. Читателямъ а то тымъ більше, позалкъ можливимъ єсть, що той вправѣ не надто страшный, але все не дуже приятный гѣсть схоче і нашу Галичину навѣстити.

Инѣлюенца, яка у насъ доси проявилася, не має — пѣсля слѣвъ д-ра Стахевича — характеру епидемичного; она выступає лишь опоро-дично то вь формѣ дуже ладодной а характеризуєсь лишь тымъ, що теплото организмъ подно-ситься, дороги оддыхові єуть легко заатаковані, а вь суставахъ і мущулахъ рукъ і ногъ чуєсь легке ослабленє. Така инѣлюенца не єсть зовсімъ страшна; инакше однакъ маєся рѣче, коли выступає она яко епидемія.

Наука слѣдила за причинами новостаня инѣлюенцы яко епидеміи і дійшла до того, що головною причиною єи єсть выдобуванє глибо-кихъ веретѣвъ зъ землі, черезъ що выходятъ на верхъ шкѣдливй мѣзмы, котрі творять туу хору-бу. Тымъ і толкують сегоднѣшню епидемію, ко-

тра мала зробітись черезъ то, що Росія робила дуже багато коло фортификацій і роботами зем-ными выпела на верхъ зъ середини землі мѣзмы, що зродили епидемію. Впрочѣмъ анѣ климатъ анѣ пора року не впливає зовсімъ на повстанє ин-флюенцы. Пора рока впливає лишь на напрямъ розширеня єи а то именно вь той способѣ, що вь зимѣ шириться инѣлюенца одъ восходу на за-ходѣ, а на весну одъ заходу на восходѣ.

Хороба тая не залежить одъ простуды, мож-на єи достати не выходячи навіть зовсімъ зъ ко-мнаты. Лучаєсь она частѣйше у дорослыхъ людей, рѣдше у дѣтей і у старыхъ, у тыхъ послѣднихъ єсть завжди дуже небезпечно. Значнаєсь нагло, або вылітаєсь вь организмъ черезъ 2—4 днѣ. Подпадають єи не лишь люди, але і звѣрята, а можна єи перебувати не лишь разъ але і кілька разѣвъ. На симптомы і перебѣгъ инѣлюенцы впливає вѣкъ, конституція недужого і форма е-пидеміи. Недуга може выступати вь троякій формѣ: 1) вь первѣйшій подобій до тифу; 2) вь формѣ нежити словесной оболони дорогѣ оддыховыхъ (форма найвычайнѣйша) і 3) вь формѣ недуги жолудков. Формы тѣ можуть выступати пооди-нокю, або скомбинировані а пѣсля того єсть хороба менше або більше прикрою. Значнаєсь недуга звичайно незначнымъ заатакованьемъ головы вь обохъ сторонахъ коло чола, ослабленьемъ вь ста-вахъ і мущулахъ сполученымъ часто зъ дрожею, сухимъ кашлемъ а часто хрипкою і душностею. При кашлю выдобуваєсь липкій кѣй зъ носа і горла однакъ такъ тяжко, що кашель спроваджує часто вомигты. Языкъ у недужого єсть бѣлий, спрага сильна, анѣтиту нема зовсімъ, при проли-ганю чуєсь бѣль вь горлѣ. До того прибуваєсь звичайно ще і велика обструкция. Горячка вь звичайныхъ формахъ инѣлюенцы рѣдко коли єсть высокою, якъ на 39°C.

Що-до силы недуги може она яко епидемія буть тяжка, звичайна або легка. Легку прохо-дують звичайно хорі не кладучись вь лѣжку, бо характеризуюсь она лишь легкимъ заатакова-ньемъ органѣвъ оддыховыхъ. Звичайна инѣлюен-ца характеризуюсь кромѣ такого заатакованя ще і заатакованьемъ головы і жолудка, ослабленьемъ ставѣвъ і мѣсѣвъ, а тяжка инѣлюенца спрова-джує велику душность вь наслідокъ напаву крові до легкихъ, що спроваджує часто запале-нє легкихъ, дальше сильнымъ заатакованьемъ головы, що спроваджує зновъ проявы мозковй, якъ прим. таглый сонъ або маячня. Вь тѣй формѣ инѣлюенцы буває у хорого надъ 40°C. горячка. Легку инѣлюенцу перебуваєсь вь 4—5 днѣхъ, тяжка трєває неразъ і більше якъ два тижднѣ. Бѣльше і на сильнѣйшу инѣлюенцу наражені єуть тѣ, у котрыхъ вже передъ тымъ органы од-дыховй були заатаковані.

Лѣчиться инѣлюенца одмѣнно вь кождѣмъ поодинокѣмъ случаю, одновѣдно до формы і силы недуги — вь кождѣмъ однакъ случаю ходитъ о то, щоби зъ словесныхъ оболонъ дорогѣ оддыхо-выхъ сялозъ выдѣлювався якъ найлєкше і най-обильнѣйше, щоби кровь не напавала надто до легкихъ, щоби жолудокъ удержувався вь пра-вильномъ станѣ і не допускати до обструкции. Важнй єуть такожъ десинфекційны средства і часте чнненє горла і носа.

Взагалѣ сама недуга не єсть навіть яко е-пидемія дуже небезпечна а лишь небезпечною єсть рецидива єи, зь котрой найчастѣйше выва-зуюсь запалєнє легкихъ.

— Львівска прокуратура державна а властво єи начальникъ п. Гиртлеръ выговляє — якъ по-дає „Червоная Русь“ — вь тепершню пору ме-моріалъ до министерства справедливости, вь котрѣмъ гадає доказати, що вѣй политичный процесъ, якй бнз за бѣмъ послѣднихъ лѣтъ инѣценувавъ, мали на оцѣ інтересъ австрійской державы. Якъ вѣдомо, п. Гиртлеръ почавъ єру политичныхъ процесѣвъ галицко-рускимъ процесѣмъ о голову зраду і власне зъ того першого своего подвигу загадавъ п. Гиртлеръ вывести причины дальшихъ подвигѣвъ і доказати министерству, що всѣкй иншій политичный процесъ починавъ бнзъ, придер-жуючись тыхъ самыхъ принципѣвъ, якй, за го-до вышнихъ властей, ужились львівською про-куратурою вь рукомѣ процесѣ зъ 1882 року. Тѣ принципы удостоились загального призна-нїя мѣрдаинныхъ сферъ, бо доказомъ на то єсть одначєненє і авансѣ, якй принали вь участі п. Гиртлерови вь недѣлѣхъ часѣ по загаданѣмъ процесѣ. Такими доказами загадує п. Гиртлеръ звалити передъ министерствомъ всѣ тѣ жалобы, якй подѣлѣвъ противъ него пос. Ма-дейскій вь соймѣ і выказати фактами, що бнзъ, яко державный прокураторъ, придержувався стро-го инструкцій, якй єму давали вышнй властї. — О тѣй вѣсти пише Dzienn. polsk. такъ: Подана вѣсть єсть злѣбною выгадкою. П. Гиртлеръ вправѣ трудиться безнастанно не лишь надъ вы-найденьемъ новыхъ причинъ до сензацийныхъ актѣвъ обжалованя, але такожъ надъ науковою роботою — але се не єсть згаданымъ меморі-аломъ. П. Гиртлеръ выговляє велимъ цѣнуу брошуру, котрой заголовкомъ буде такій: „Сис-тема конфисковать вь теоріи і практицѣ на тѣлѣ австрійской конституції“. Творѣ сей присвятивъ авторъ памяти „Темиды“. (Додати треба, що вь двохъ послѣднихъ днѣхъ поконфискувала львів-ска прокуратура газеты: Дѣло, Kurjer. Lw. Dziennik pol. (Gazet-у Nar. за вѣсти о нуждѣ вь краю і за статѣвъ выпечатанй вже вь Czas-ѣ).

— Нова танца антєкарска. Wiener Ztg. оголошує розпорядженє министерства справъ внутрѣшнихъ що-до такы медикантѣвъ на р. 1890, а по-при се подає ще деякй приписы, котрі обходять не лишь антикарѣвъ і лѣкарѣвъ, але і ширшу публику. И такъ: реценты мають буті писанй выразно і четко, коли-жъ рецента не досыть четка, то антикаръ має порозумѣтись зъ ординуючимъ лѣкаремъ; на рецентѣ має лѣкаръ подати прозвище і помешканє недужого; рецентъ зъ замѣткою лѣкаря не геребатъ не можна выго-товляти вь-друге безъ дозволу лѣкаря; антикаръ выговивши лѣкъ має подати на рецентѣ доклад-нй цѣны не лишь поодинокихъ складовыхъ ча-стей але такожъ і манипуляцій при выговле-ню єєи реценты та прозвище выговляющаго; лѣкы можна продавати понизше такыо але на рецентѣ треба подати і цѣну означену такою.

— Стипендія артистичнй. Вь краєвомъ бюджетѣ

на р. 1890 вызначивъ соймъ 3000 зр. до розпо-ряджости краєвого видѣлу на подмоги для мо-лодежи образуючон-єи вь наукахъ і штукахъ, та передавъ зарамомъ выдѣловй всѣ петиции поданй до сойму о подмогу. Выдѣлъ краєвий роздѣ-ливъ такй одноразовй подмоги: на образованє вь малорѣствѣ: Ант. Гужковскому 500 зр., Стан. Ъжостовскому 150 зр. і Брун. Тенѣ 100 зр.; — на образованє вь рѣзбарствѣ Мих. Тарчинскому у Львовѣ 150 і Людв. Кожановскому у Відні 100 зр. а на образованє вь рисункахъ: Ольгѣ Модзелевскій, учительцѣ при школѣ св. Анны і Леоп. Закршев-скій по 100 зр., — на образованє вь музичѣ: Юл. Теодоровичеві і Єл. Оржеховскій по 150 зр. а Людв. Гарасимовичеві 100 зр.; — на образо-ванє вь свѣтѣ: М. Сидоровичевѣ, Герм. Патко-вичевѣ, Фр. Кариховѣ, Винк. Белянскѣ, Єл. Електоровичевѣ, Ольгѣ Лозинскѣ, Єл. Марецкѣ Ідв. Опатовичевѣ, Герм. Ассинговѣ і Вол. Домбровскѣ по 150 зр., а М. Стебницкѣ, Кар. Ебербаховѣ, Стан. Вайдовскѣ і Розаліи Шва-бловѣ по 100 зр.

— Самоубійство, про котре мы згадали коротко вь „Дробныхъ вѣстяхъ“ вь попереднѣмъ числѣ, такъ представляєсь. Вѣ вторѣмъ о 12-тій годъ вь полудне побѣчила публика на пляцу Марієцкѣмъ, що якась жєнщина, отворивши одно крыло ѣкна на третѣмъ поверѣ готелью Француского, стану-ла на примурку, одтакъ здавалося, мовъ бы хо-тѣла перелѣзти на вѣт, але друге крыло ѣкна їй перешкаджало. Публика почала клякати до неї, щоби злѣзла зъ ѣкна і справдѣ она цѣну-лася вь задѣ, але по хили отворила і другу половину ѣкна і перелѣзла босонѣжъ черезъ ѣкно та станула на гѣмѣй ѣкна другого поверху. За той часъ прислуга готельєва выбѣгла на третій поверхъ та стала добуватись до сєи комнаты ч. 34. По хили кинулася та жєнщина на тро-туаръ і забила на мѣсци, розчєрепавши голо-ву. Людєй збѣглося велике число, але нѣхто не розпознавъ самоубійницю, котра выйшла неспо-стережено на третій поверхъ готелью і побачив-ши отворену комнату ч. 34, замкнулася вь нѣй, одтакъ роздѣлася зъ футра і вызвала черевниа а оцѣсла вылѣзла на ѣкно. Тѣло одставили ажъ по 2-тій годнѣ до трупарѣй головного шпигало, де нашли при нѣй 25 зр. вь кувертѣ, на котрѣй була выписана єи адреса. Самоубійниця звалася Кляра Львинъ, жидѣвка 60-лѣтна, жѣнка властї-теля фѣльварку Стависка коло Бродѣвъ, зъ котрымъ довгий часъ за-дѣля первогого розеторо не жила, мешкаючи подѣ ч. 26 при улиці Ака-демичнѣй.

— Дробнй вѣсти. Подмоги одъ цѣсаря на бу-дову школы одержали громады: Бусовиска, пов. старомѣского, 50 зр., і Павловѣвъ, пов. ярослав-ского 200 зр. — Вь Дрогобичі померъ вь пер-шихъ днѣхъ грудня таможный лат. парохъ Игн. Сасъ Терлецкій вь 72 р. житя. — Бурмістромъ Ясла вырѣшанй п. Алоїсій Мещѣрь. — П. Карчъ, родомъ зъ Жовкви, ученикъ VIII кл. гимназія Франц-Іосифа у Львовѣ, выхрестився сєи недѣлѣ вь костелѣ Бернардинѣвъ. Неопита хрестивъ д-ръ Юганъ, гимн. катихитъ і надавъ єму имя Ігнатій Іванъ. — Краєвий видѣлъ давъ 100 зр. запомоги чєскому комитетови вь Горцицахъ, котрый завязавъ, щоби одновляти памятники на побоевниці подѣ Садовою (Кенигрєцѣмъ). — Гри-горій Чичило, учитель народный, померъ вчера нагло на улиці на апоплексію. — Каравины Веридля мають одержати воєны вь одѣлахъ трену; доси они не мали нѣякихъ каравинѣвъ. — Мойсей Браксамеръ зъ Борщєва, 60-лѣтний ста-рецъ, выбравъ зъ дому передъ 10 тижднями вь приетушѣ божєвѣльства і щєзъ дєсь безъ злѣду.

На д ѳ с л а н ь . ДЛЯ ГЛУХИХЪ.

Особа, що вывѣчивася простымъ средствѣмъ одъ 23-лѣтної глухоты і шуму вь ушахъ, готова омытъ тогосред-ства по вымѣни перелати даромъ всѣмъ бажачимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Наука, штука и литература.

— „Коляда, партитура на 4 голоса мужеской, уложивъ О. Никиановскій.“ Подъ такими заголовками появилось найновѣйше выданє. Вибліотеки музикальнй. На 25 сторонахъ великой ѣсѣмкй номѣ-щена партитура 20 коладъ. Выданє єе і за-дѣля велимъ низкою цѣны, 25 кр., і при приближаю-чихъ-єя святахъ Рождєства, повинно роздѣтись по цѣлѣй Галичинѣ.

Телеграммы „Дѣла“.

Лондонъ 18. грудня. Парламентъ ан-глійскій скликано на день 11 лютого слѣду-ющаго року.

Бѣлградъ 18 грудня. Посолъ сербскій вь Константинополѣ, Новаковичъ, жадавъ одъ ескуштинныхъ слѣдства противъ него на за-кидъ брошуръ „Бомба“, мовъ-бы то бнзъ до-ставъ 200.000 франковъ лапового.

Римъ 18. грудня. На консистори 30. с. м. выголосить папа бесѣду противъ зако-на о добродѣльныхъ фондацияхъ і противъ бесѣды Криспїого выгодошєной вь Палєрмѣ.

Вѣдєнь 19. грудня. На вчерашнѣмъ вє-чѣрнѣмъ засѣданю палаты посѣловъ ухвалєно регуляминъ для моряковъ і законъ о касахъ горничныхъ.

Бруксєля 19. грудня. Комисія для дер-жавы Конго ухвалила подѣ проводить коро-ля выготовити для сєи державы законъ кар-ный і цивильный.

Берно 19. грудня. Рада звязкова ухва-лила 17½ мил. франковъ на закупно репе-тирового карабина малого калибру і 3 мил. на укрьплєнє св. Готарда.

Зь нинѣшнимъ числомъ розсылаєсь „Цѣ-никъ товаровъ Народной Торговлѣ у єи фи-лія вь Станиславѣвѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобичі, Коломыи, Стрыку, Снятинѣ, Рогатинѣ, Самборѣ і Бродѣвахъ“.

НАДОСЛАНИЕ.
Д-ръ Омелянъ Задуровичъ
повернувши зъ наукови подорожи
ординусъ якъ давнѣйше
въ НИКОЛАЕВЪ.

Найдвѣйша у Львовѣ фирма складъ фортепьяноу Ю. Балько.

Ю. Балько Муссиль
продаетъ фортепьяны по дешевѣйшимъ
условіямъ.
Львовъ, ул. Кароля Людвика 7.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручаетъ прямо зъ фабрики
СВѢТЛО
I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при заготовленіяхъ 50 кильогр. 3%, а при
100 кил. 5% опусту.
Управленіе подавать точно величину
свѣточъ и послѣдній станцію желѣзницѣ, до
которой має свѣтло выслати.
2998 ДИРЕКЦИЯ.

Тягненіе вже 2 сѣчня 1890!
Льосы мѣста вѣдня
Головна выграна 200.000 зр.
ПРОМЕСЫ на тѣ льосы и то тягненіе по зр. 3-75
Льосы кредитовѣ
Головна выграна зр. 150.000.
ПРОМЕСЫ на тѣ льосы и то тягненіе по зр. 5-
Продае по курсу деннѣмъ 3143
Августъ Шелленбергъ
дѣмъ банковый и контора вымѣны у Львовѣ.
Выдаваніе газеты льосованъ „НАДЪЯ“.
Пренумерата рѣчна на провинціи зр. 1-80.

НА ПОСТЪ!
Россійскі сардинки въ барил. 5 кил. ваги
№ 1 по 1 зр. 50 кр.
№ 2 „ 2 зр. 40 кр.
крѣмъ оплаты почтовой.
№ 1 мѣститъ 65—68 штукъ; № 2
мѣститъ 120—125 штукъ рыбъ.
(Звертаемо увагу на се, що цѣна есть най-
ниже подана и що всякій низшій офертъ пода-
ють або неспѣшу рыбу, або меньше рыбъ а мно-
го цыбулт)
Оселедцѣ шкотскій великій. 5 кил. посыла-
ка (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр.
франко.
Повила 5-кил. посылка въ скринѣ за 2
зр. франко.
Мѣдъ патока въ бляшанцѣ 3 1/2 кил. netto
за 2 зр. 25 кр. франко. 3275
Народна Торговля у Львовѣ.

Цѣлкомъ
свѣжій транспортъ
ГЕРБАТЫ ХИНСКОЙ
одержала и поручаетъ торговля
Фридриха Шубута
у Львовѣ
Ринокъ ч. 45
Цѣнники докладный
3682 (20—20) безплатно и оплатно.

ДРАМАТИЧНІЙ ТВОРЪ
ГРИГОРІЯ БОРАКОВСКОГО.
Цѣна 1-30 кр.
Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Ц. к. уприв. фабрики кофѣвъ и гунѣ
ШАВМАННА и СПОЛКИ.
ц. к. ливерантовъ Двору а такожъ и ливерантовъ ц. к.
арміи и ц. к. маринарки
въ Корнайбурзѣ и Поттендорфѣ
основанъ въ р. 1828
Маємо честь повѣдомити Вов. П. Т. Публику, а такожъ
ц. к. Войсковыхъ, що устроили мы складъ комисовый нашихъ
выробѣвъ рѣзного рода въ обильномъ выборѣ въ торговлю
Сѣдлярско-Римарекѣй
Михайла Валихевича
при улицѣ Коперника ч. 2 у Львовѣ.
Наши выробы будутъ продаваться по дешевѣйшимъ
въ поодинокихъ штукахъ або метрахъ, а при закупкѣ въ боль-
шихъ скѣльностяхъ буде однісати себѣ одновѣдний опустъ.

Розкладъ ѣзды на желѣзницѣхъ державныхъ,
важнѣйшій одъ 1 ноября 1889.
Пѣсля львовского годинника.
Одходить зъ Львова:
Въ напрямъ до Стрия: 1) До Стрия, Хирова, Стружа,
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина поѣздъ особый о 5 год. 50 мин.
зъ рана — 2) До Стрия, Хирова и Стружа о 10 год.
20 м. передъ полудн. — 3) До Стрия, Хирова, Стру-
жа, Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.
Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ послѣдній до
Станиславова, Черновца, Сучавы, Яссы, Бука-
решту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ по-
луднемъ. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова,
Черновца, Яссы и Букарешту о 4 год. 25 мин.
по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина,
Черновца и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.
Въ напрямъ до Равы рускои: 1) Поѣздъ мѣшаний до Белзца
и Сокаля о 7 год. 43 мин. рано.

Приходить до Львова:
Въ напрямъ до Стрия: 1) Поѣздъ особый зъ Буда-
Пешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова и Стрия
о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ
Стружа, Хирова, Стрия, Гусятина и Станиславова
о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту, Му-
нкача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрия, Гуся-
тина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.
Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ особый зъ
Сучавы, Черновца и Станиславова о 6 год. 55
мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Букарешту,
Яссы, Черновца, Гусятина и Станиславова о 2
год. по полудни. — 3) Поѣздъ послѣдній зъ Бу-
карешту, Яссы, Черновца, Гусятина и Станисла-
вова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.
Въ напрямъ зъ Равы рускои: 1) Поѣздъ мѣшаний зъ
Сокаля и Белзца о 5 год. 21 мин. по полудни.
Плякаты розкладу ѣзды на шляхахъ желѣзницѣ
державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на каж-
дой станціи по цѣнѣ 5 кр.

J. Lenhart & Wögerbauer
Фабрика ремѣновъ машиновыхъ
Выготовляютъ ремѣнь до машинъ зъ най-
лѣпшого сырѣца а имено сѣ ремѣнь велми
придѣлй при электричномъ устройствѣ; одѣкъ
поручаютъ знаменитыя прилады, котры не дѣють
зсудати ремѣнямъ на колеса; вѣдѣцы выго-
товляютъ всякій лучшая ремѣновъ. 3186 9 12
Wien. VI Bez. Mariahilferstrasse 45.

Основана 1860 року
ФАБРИКА ВАГЪ
AUGUST MATEJKA
Wien IV. Gumpendorferstrasse 143
поручаетъ свои ваги децимальный, центезимальный
мостовой, а имено ваги бальянсовы
по приступныхъ цѣнахъ.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ.
Впр. 00. БЕНЕДИКТИНОВЪ
зъ монастыря von Soulas (47-?)
Dom MAGUELONNE, Prior
2 ЗОЛОТЫ МѢДАЛИ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.
наиболѣйшій добротѣи
Выпущено въ роцѣ 1373, прирѣзокъ
въ роцѣ 1807, Петербургъ
„Щоденно уживаючи Елик-
сиръ до зубѣвъ Впр. 00 Бе-
недиктинѣвъ въ сколько-
нибудь капель въ склянцѣ
воды, тамусея и лѣчиться по-
рохнавыѣ зубѣвъ, бо черезъ
те нацѣсь имѣ былого полне-
те и твердости та замѣнѣи
ясея и удержуеъ ихъ здоровыми.
Тому то робимо вынѣтъ чистѣйшій прѣ-
снутъ, звертаючи увагу на сѣдѣиный и прѣдѣиный тѣлъ, що
есть наиболѣйшій средствомъ цѣлющимъ
и однокѣю охороною на бѣлы зубѣвъ.
Зал. № 1807, 106 ч. 108, r. Croix-de-Seguer
Генер. агентъ Seguin Bordeaux
Дѣстати можна у всѣхъ добрыхъ торговляхъ перуцѣ,
дентурѣиныхъ и аптекахъ 2765

Gebrüder TRUHLARSKY
Patent Truhlarwerk Wien
ц. к. вкл. прив. фабрика бильярдѣвъ
3201 Wien, V. Bez. Hofgasse Nr. 4. (9—11)
выробляеъ всякого рода бильярдъ, а такожъ має великій складъ
новыхъ и перерѣзанныхъ бильярдѣвъ, та кѣ, кулѣ, взагалѣ всѣхъ
приборовъ до игры бильярдѣвъ.
Уряджуе и обновляе цѣлы кавариѣ по найнижшій цѣнахъ.

500 ЛЬВОВЪ
на окупахъ и безъ окупа
наиболѣйшій мѣсяць
Львовъ, ул. Галицка ч. 6.
500 ЛЬВОВЪ

БРИ-
твы правдѣи швейцарскій ан-
глійскій, мыльнички, ремѣнцѣ и
мраморки до острѣня, мыла.
2537 пензлѣ и т. п.
поручаетъ найдешевше
магазинъ товаровъ модныхъ, бѣлы
мужеского, товаровъ галантерей-
ныхъ, выробѣвъ рукавичничихъ,
парфумеріи и т. п.
БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16
Цѣнники на жадае даромъ.

НАЙДШЕВШЕ!
SHIFFON-ы,
SHIRTING-ы,
Ивана Рѣдла
прѣдѣи у Львовѣ.
Прѣдѣи на жадае пожелать
3851

НАЙБОЛѢЙШІЙ ВЫБОРЪ
Лѣхтаренъ
ствѣсныхъ, ручныхъ, кше-
невныхъ и т. п. до освѣтлю-
ваня оливою, нафтою и
3161 свѣчками (11—12)
поручаетъ
АЛОЙСІЙ ГИБНЕРЪ
у Львовѣ
улицѣ Кароля Людвика ч. 13

На зиму!!!
Вино, Духовенство, Вп. пп. лѣка-
рямъ, лѣсничимъ, урядникамъ фа-
бричнымъ, економамъ и каждому,
щобы охоронити передъ простудю
поручаетъ
1 трикотый въ нафталикъ флазелевый
и 1 такий нагавѣтъ разомъ зр. 2-75
те саме для женщинъ „ 3-
кафтанчикъ для дѣтей зр. 1-1-50
Посередничѣ при заготовленіи
I. oest. Handelsauskunfts-Bureau
3175 in Brünn. (9—30)

Одъ р. 1879
ц. к. прив.
Фабрика фортепьяновъ
J. Werhel
Wien, 7 Bez. Burggasse 58
поручаетъ свой обильный
складъ фортепьяновъ
одъ 300 до 800 зр. Та-
кожъ есть на складѣ
подвойный фортепьянъ
величавый що до ро-
боты и тоновъ. Всѣ фортепьяны зъ
подносимыми помостомъ бѣгом-
нымъ. 3202 (7—7)

Складъ кавы
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подъ знаменемъ
„СИРІУСЪ“
у Львовѣ, Хоружья ч. 22
поручаетъ добру и выдѣлану каву спро-
важену безпосередно одъ проду-
центѣвъ зъ Америки подуднею.
Коптуетъ у Львовѣ:
1 кильо зр. 1-80 и 1-90 зр.
кава палена 1/2 кильо 1-20 зр.
на провинціи:
4 3/4 кильо 9-15 и 9-60 зр. франко
Обдирателямъ надѣ 50 кильо опустъ.
Но маю зовсѣмъ тѣлѣ
родѣвъ кавы, котры о голо-
шуютъ иишій подѣ названіи
много знаменіи. Спроважуютъ ка-
ву просто одъ продуцентѣвъ, що
можу доказати, и продаю ея най-
менше о 20% дешевше якъ хто не-
будѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ мож-
на дѣстати каву уже лишь зъ че-
твертой руки, а то для того, що
продуцентъ спровадъ гуртовничѣвъ
на мѣсцѣ, той знову гуртовничѣвъ
въ Европѣ, одъ тѣхъ купуе ко-
мпіонеръ, а одъ него ажъ купецъ и
то звичайно не просто, але черезъ
агента мѣсцевого або подорожне-
ного. Впрочемъ може кождый самъ
переконатися, чи дѣстатне де на-
де по той цѣнѣ таку каву якъ моя
що до якості и смаку. 2-27 (58—7)

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. галицкаго
Акціонного Банку Гипотечного
2222 176-?
купуе и продаетъ
ВСѢ ЭФЕКТЫ И МОНЕТЫ
подѣ наиболѣйшійми условіями.
30 Листы Гипотечный и
30 Листы Гип. преміованій,
котрыхъ побѣла закона зъ дня 2 лѣжня 1868 (Днев. в. д.
XXXVIII. Ч. 93) и найвысшѣи постановѣ зъ д. 17 грудня
1870 р. можна уживати до умѣщуваня капиталѣвъ фон-
довыхъ, цувальныхъ, кавцій суружескихъ войсковыхъ,
на кавцію и вѣдѣи
можно одержати въ сѣй Конторѣ.
(до выльсцованя зъ 10% премією т. е. по 110 за 100)
Есть припоручена зъ провинціи залагоджуются безъ
ровески по курсѣ деннѣмъ, не числячи нѣякой провинціи.

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручаетъ:
пѣиный и выпробованій средства до выбрѣи всякихъ
пѣиныхъ.
АМАНДИНА усувая пламы зъ
сѣмѣвъ цукровыхъ, бѣлы, мо-
роженого и т. п. флаконъ . . . 25
АПСЕИНА вытѣи пламы то-
вѣи зъ матерій шовковыхъ
барвнхъ . . . 25
АЦЕТИНА ницѣи пламы аль-
каличной и мочовѣ, флаконѣи
БЕНЗОЛИНА выбѣи пламы
товѣи и зъ прѣи, зъ мази и
покоствѣ, флаконѣи малый 20
кр. цѣлый . . . 30
БРАЗИЛИНА, выправѣи въ бра-
зилѣи матеріи чорной, споло-
вѣи и перламѣи одѣсуютъ
и поплѣи барву, стають
лыскунами и твердыми, пакѣтъ
ЕТИЛИНА усувая пламы на по-
мѣи зъ фарбъ анилиновыхъ,
травы, лѣкерѣвъ, и сѣмѣвъ фл.
ЯНИНА розпуская пламы чор-
ной повстанѣи на шкѣри при
фарбованю волосѣи, флаконъ . . . 30
ЯВЕЛИНА уживаея до выбрѣи
зъ бѣлы барвнхъ пламы,
а имено зъ пѣи, вина чер-
воного, овоцѣвъ, конфитурѣ,
атраменту и т. п. флаконъ . . . 20
КВАСОКЪ въ лѣсочкахъ ужи-
ваея до чищеня пѣи зъ
атраменту, лѣсочка . . . 05
КОРѢНЬ МЫЛЫННІЙ бѣлый,
служѣи до прѣи матерій шов-
ковыхъ, потовѣиныхъ и за-
марганѣиныхъ, пакѣтъи по 2 кр. и
МЫЛО ЖОВЧЕВЕ уживаея до
выбрѣи пламы старыхъ зъ
матерій воннѣиныхъ, бѣловн-
ныхъ и шовковыхъ, куснѣи
ОДАЛИНА найлѣише средство
до чищеня мужеской одѣи,
усувая пламы повстанѣи зъ
пороху, прѣи, тютюну, моло-
ка, пѣи, кавы, шоколадѣи,
плѣи, вѣхжѣи, сметанѣи,
росолу и т. п. флаконъ . . . 35
ОКСАЛИНА выбѣи пламы зъ
атраменту, прѣи и крови, зъ
лаперу и бѣлы, флапка . . . 25
КВИЛИЯ, матеріи воннѣи и
шовковѣи, выправѣи въ бѣларѣ
Квилия тратѣи пламы и одѣ-
суютъ свѣжѣи, прѣи
барва матеріи пѣи не тратѣи,
пакѣтъ . . . 06
СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-
ВЫЙ усувая пламы зъ по-
стоу, олѣи и живицѣи, флаконъ . . . 25
ЗЕМЕЛЬНИКЪ чистѣи матеріи
бѣлы воннѣи зъ замарганѣи и
пороху, пакѣтъ . . . 20
Набути можна у ЛЬВОВѣ въ вѣиныхъ торговляхъ: ул.
Коперника ч. 3 и улицѣ Галицка рѣтъ Валовѣи. Въ филияхъ:
въ КРАКѢВѣ Суковничѣ ч. 20, и въ ЧЕРНѢВЦѢХъ Ри-
нокъ ч. 2. 2529

При приближающѣи сѣ-
зонѣ зимовѣи, пригадуе-
мо нашимъ П. Т. консу-
ментамъ нашѣ
КОКСЪ.
Найлѣишимъ и найдешев-
шимъ матеріаломъ опало-
вымъ до топлѣи печи и
кухнѣ, та до сѣи цѣлы
ломанѣи есть нашѣ
КОКСЪ.
Такожъ до робѣтъ коваль-
скихъ велми придѣлѣи
и знаменитѣи есть нашѣ
КОКСЪ.
Продаемо зъ безплатною
доставою (въ мѣсцѣи) до
мѣшканъ кожду скѣль-
кѣи нашего
КОКСУ,
за зр. 1-60 за 100 кил.
и переробленя печей и
кухнѣ до топлѣи нашимъ
КОКСОМЪ
выготовляемо безплатно.
Зарядъ
Заведеня газового
у Львовѣ.
3221 (19—20)

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руских свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека знаменитых повестей“ виходить в четверок, і в авторські п'ятницю на перемінну роботу з Діло.

Предплату на інераті приймають: у Львові Адміністрація „Діло“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. В Перемислі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). у Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбургі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ з налісками за інераті платні Львові.

У Львові дня 8 (20) грудня 1889.

Всі галицькі часописи в останніх часах найбільше займалися справою нужди і голоду, грозячого нашому краю. Однак же бдє понеділка 4 (16) с. м. стала ц. к. прокураторія конфіскувати газети за статті о голоді, мабуть уважаючи їх за аліментарні і небезпечні для публічного спокою. І так сконфіскувала „Діло“, Kurjer Lwowski (два рази) і Gazet u Narodow-u. Рівночасно власті дали очевидно зависимим бдє них часописам приворочення, щоби нічого не писали о нужді. Чи таке поступованье оправдане і для загалу користі? Нам здається, що ні. Однак же скоро нам замінено уста, ми мусимо мовчати. Тільки-ж через то власті, не допускаючи репрезентовану прасою опинію публічну до спільного дівана, бере на себе тямь більшу одвічальність.

Не будемо отже розмальовувати образу нужди, а обмежимося нині на поданню того, що вже перейшло безпечно через нині газети.

Як звідомо, стали в декотрих сторонах громадою убивати коней, закупувати за безцінь або навіть взяти за дармо гандлярів коней бдє селян. Виділяв крайовий зажадав бдє намістництва, щоби вплинуло в ту справу і зб'ягдів поліції санітарної не допускало, щоби конський трупи лишалися на вільному воздуху.

Отже намістництво вислало до всіх староств окружних, в котрим підносили, що в останніх днях дійшли до вівти зб'ягдів сторони краю, що в сторонах, діткених насильством сегоднішньої посухи недостатком пащ для худоби, селяне за безцінь позбавляються коней, котрі гандлярі шкідливо закуповують в великих скількостях і по тямь убивають, а стягнувши шкідливість лишають стерво на полях і в лісах незаконно. Далше підносили намістництво, що ті гандлярі поступають з закупуваними конями справді по варварськи: скупуваючи їх по селлах, тримають під голим небом о голоді через кілька днів, поки не спровадять значнішого числа, бдє їх тягнуть на місце закладу, лишаючи по дорожці шукати, павши бдє голоду і утоми, наконці спроваджують на усмотрене місце, і там, не маючи досить

рук до убивання лишають їх без корму і виставляють на студні і сніг, або, убивши наконці, обдирають зб'ягдів і лишають непогребаними.

Щоби кінці положити такому кардовому мученню звідати, котре єсть правдивою ганьбою для людей, також щоби запобігти шкідливим для здоров'я наслідкам, які з весною можуть наступити і легко викликати заразний хоробу бдє шкідливих міазм, намістництво припорочило староствам, щоби бачу увагу звертали на ту сумну появу. Іменно поручило намістництво зарядити, щоби там, де вже зайшли факти по-вище описані, гниучі стерва як найкорше були спрятані. Однак, щоби убиванье коней, по мысли розпор. минист. з 15 лютого 1855 р. (Вістн. зак. держ. ч. 31) і аналогічного розпор. намістн. з 28 1888 червня §. 2 (В. з. в. ч. 34) відбувалося в спосіб для звідати як найменше болесний і мучительний, о чім староства мають поучати людей через підвластні органи санітарні. Далше зарядило намістництво, щоби, одвітно до постанови закона з 29 лютого 1880 (В. з. держ. ч. 35), заглядно закона з 30 цвітня 1870 (В. з. держ. ч. 68), убиванье коней відбувалося на стерниці громадськості, заглядно на місце громадою на ту ціль визначеною, під дозором громадської зверхності і оглядчів худоби, також людьми до того вправними, наконці, щоби при гребанню стерва заховувало докладно приписи згаданого закона. — Намистництво розпорядило, що постанови того окружника мають прикладатися в даніх обставинах також до інших родів домашньої худоби.

Переведення повисшого зарядження мають підлягати повівтві ветеринарній, а також жандармерії. Винних мають староства потягати до одвічальності пося цїс. розпор. з 20 цвітня 1854 (В. з. держ. ч. 96), заглядно розп. минист. з 30 вересня 1857 (В. з. держ. 198).

Окружники той, як каже N. Reforma, оставе важним документом, подтверждающим урядово не тільки сегоднішню нужду, але і економічний упадок краю, заглядно господарств рільників, котрі по однім році посухи тратять умови дальшої екзистенції.

Dziennik Polski доносить: Депутація перемиско репрезентация повівтві, аложена

лину, оброслу лісом з обох сторін; нагло роздалася сильна оружна салва, двадцять людей Прусаків упали а з ліса кинулися на них бдє вільних стрільців із стрільбам на перевіть.

Вальтер Шнапс з початку стояв без всякого порушення, так дуже поразений і здивований, що не думав навіть спастись утечею. По тямь йому прийшло до голови нахвалити п'ятами, по бдє агадав, що бігав, як черепаха, в порівнянню з легкими французами, котрі спускалися в долину, плягаючи як кози. Тоді Шнапс, спостерігши шість кроків бдє себе широкий ріб, закритий корчма з сухим листям, не думаючи о його глибині, кинувся в него із зложеними ногами, як кидуються в ріку.

Мов бдє стрількою пробив бдє переплетений поміж собою скрутки і галузки рости, що поцарапала йому лице і руки, і тяженько упав на камінь дна рова.

Одкривши очі, бдє через зроблений при его паданні провіт в корчах побачив небо. Той провіт мов зрадяти его і бдє рачка під покриттям листя спійняв бдє місяця бачив. Потім оглянувшись і присів, як заяць, захований в густій засохлій траві.

Через якийсь час долітала ще до него вистріли, зойки і крики. Потім шум битви став слабнути і наконці зовсім замовк. Все стало доколя него мовчати і тихо. Нагло немов-би щось зашепетало над ним. Его обгорнуло страх. То півчечка сіла на галузку і стряса з неї засохле листе. Цьлу годину серце Вальтера Шнапса не переставало сильно битися.

Настала ніч, рбв наповнився мракою. І герой наш зачав роздумувати. Що ему робити? Що з ним буде? Чи злучиться ему з армією?.. Но як? де? І прийдеся зовт починати жити нове тренов, страхів, утом і терпіння, як бдє вівт з початку війни! Ні! Он не чув в собі тої хоробрости! У него не стане витривалости, коче потрібної для видержання жити в поході, і щоби кожної хвили дивитись просто в очі вільним небезпечностям.

Но що-ж робити? Чи не може бдє о-

зв'язувати презеса д-ра Чайковського, Жигмонта Дембовського, Болеслава Йоча і кн. Адама Любомирського, удалася вчора до п. маршалка крайового, а не заставши его, до заступника п. Патруського і членів виділу крайового з представленим грібаних наслідків неурожаю і неконечности збороз акції за-для обдумав способи зарадчих. В тій цїлі перемика репрезентация піднесла гадуку скликати як найкорше через маршалка крайового конференцію презесів рад повівтві.

Dziennik Polski підірає дуже гарячу гадуку, особливо коли, в наслідок поступованья прокураторії, часописи не мають можности розвинути в тій справі таку акцію, яка би придалася. — Мы з такою конференції не додачуемо великого хбна. Презеси рад повівтві могли-би вправді, і то не завжди, подавати інформації в справі нужди, але порадити самі нічого не зможуть, а інформації могли б без коштів і на письмі подати, тай вже подали а бодай повинні були подати.

Справа нужди була порушена і на справозданнях посольських в Ходорові і в Турці. О Ходорові мы вже згадували; в Турці вибрано комітет з 5 селян, посла Телішевського і о. Калинича, котрому комітетови припорочено удатися до ц. к. староств, представити ему велику нужду повівтві і просити о більшій допомозі.

„Червоная Русь“ дораджує, щоби вислати петиції до парламентських тіл, іменно до ради державної. Если в одной або другой стороні даєся чути нужда серед народу, то поодинокі люди, громады, рады повівтві і т. д. повинні вносити петиції. На нещастье однак же рада державна тепер відрочена і абереся не скорше як з місяця. Польске коло посольске в Відні мало домагатися скликання додаткової сесії сеймової між 10-ым а 18-ым січня, однак досі не знати, чи правительство на то згодиться. Мы тут замбчаємо, що на минавшій сесії руский і декотрі польскі послы домагалися більшою запомогти краю, іменно 450.000 замість 300.000 зр.

Gazeta Narodowa предлагає такий зарадчий спосіб, вже в часті зараджень а конечний і можливий до переведення: 1) ратованье людей бдє голоду переважно датеми в на-

Предплата на „Діло“ з літер. додатком за Границю:
в Австрії:
а цілий рік . . . 18 зр. на цілий рік . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр. на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр. 50 кр.
у Львові:
на цілий рік . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 43 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Режисація неопечатаній вільних бдє порта Поодинокое число копій 8 кр. а в. Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бдє одним стрічкою печатною, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а в. Подіяки числяться по 10 кр. бдє стрічкою.

тураліях, закупуваних репрезентациями повівтвіми і їх делегатами; 2) даванье зерна на засів, також, о скілько можна, в натурі, а не в грошах; 3) даванье більше зарббку через підняття на найширшу скалю публічних робіт; 4) опусты податков в тяжко діткених сторонах, а занежанье екзекуцій і розкладанье залежностей податкових на довгий час; 5) рбшуча заборона вивозу всякого пащ по-за границю краю і спроваджуванье си з інших країв коронних по як найнижшій цїні перевозу зельваницями; 6) прийняття якоїсь часті коней, потрібних для цїлей мобілізаційних, на утриманье військового ерару, а заглядно роздїленье на якісь часті, о скілько се зб'ягдів милитарних можливе, запасів пащ, нагромаджених в військових магазинах; 7) роздїлюванье сировиць і соли для худоби даром між рільників, в цїлі ратованья инвентаря і часове обміненье цїни соли для людей; 8) старанье зб'ягдів публічних о то, щоби мясо битон з неконечности худоби і коней не було марнованье, але щоби его, о скілько не дається зараз спожити, в властивий спосіб консервовано на найтажшій час передовку; 9) вчасна а видатна интервенція министерства рбшництва за посередництвом наших товариств і кружків рбшничих, щоби з весною тажшій убуток в рбшничім инвентарі хот в малій часті можна вынагорити через импорт бдє повівтві рас; 10) там, де громадскі каси позачковій бдє відповідно фунціонують, запоможенье их, щоби могли давати позички на вчасне докупно инвентаря. Вбачи уважає Газ. Narodowa потребу помочи за так вгугу, що переведенье си не може бути поручене повівтві акції бюрократичній, але повинній бути установленій правительством в властії автономною комисарі ратункові.

Сенат академічний львівського університету супротив руского языка и письма.

На донесенье руских газет, що сенат академічний львівського університету прихилився до прошеня руских академіків і порбшив в кореспонденціях з рускими товариствами академічними уважати руского языка і руских букв — узнав той же сенат академічний за бдє відповідне помбстити в урядовій Gazet-і Lwowsk-ій таке заявленье:

не рушався більше з місяця, по весь третій при найменшій голосі, що нарушав ташану. Крок заяця краєм рова ледяного не змусили его вткати. Крики сов роздирали его душу, наповняючи єй наглыми, як ранні болючими страхами. Он втрьдывав очі, щоби проглянути скрізь нічну темряву і ему привчались кроки біля него.

По безконечних годинах мук засудженого на смерть бдє побачив скрізь вткати і листе небо, котре стало роззясненатись. Тоді бдє почув непонятну полеску; его члены выпростувались, его сердце почало битись спокійніше, очі закрились. Он заснув.

Коли пробудився, сонце стояло вже майже на половині неба; було коло полудня. Нїщо не безпокоїло мертвечого мира біля Вальтера Шнапса чув лютый голод.

Он зівнув, у него потекла слінка при згадці на стачий жовтєрскій ковбаси і бдє почув бдє в животі.

Он встав, трохи пройшовся, но чуючи слабость в ногах, сів знову. Минули дві три години, через котрі бдє важив докази за своим положеніем і против него, змбняючи що-хвиля то одну то другу постанову.

Одно ему здавалось більше розумним і бдє відповідним замброви, без ружа і других придатків небезпечного рембсла, побити на зустріч якому-небудь селянину і бдє тис в его руки, давши ему красненько зрозуміти, що бдє бдє в неволю.

Тоді бдє зняв свій кашкет, шолом, котрий мбг его зрадяти і з безконечными осторожностями выставив з ямы голову.

Ан одной живон душі не було видно на просторі. Там, на право, над маленьким сьблєм знимався до неба дим з кухонних печей. А на ліву, через алею видко було великий замок з баштами на стінах.

Он дождался вечера і переносив тажшій терпіння, не бачуци нічого, крім лету ворон, не чуючи нічого, крім глухих жалів свого живота.

Ще одна ніч спустилася над ним. Он простягнувся на дн свого скряку і заснув лихорадним сном, перерваним порожнею живото, сном голодного чоловіка. (Конец буд.)

Пригоды Вальтера Шнапса.

З французкого — Ги де Мопассана.

Вальтер Шнапс мав себе за найбільше нещасливого чоловіка бдє тог часу, як вступав слбдм за прускою армією до Франції. Ему при его товстві було тажшій трудно вт; бдє все зб'ягдів і жалувалася на бдє величезних і товстих ногах. Крім того, при его миролюбности, добродушности і з-всім не палкій і сангвиничній вдачі, у него було четверо дітей, що их дуже любив, і бдє волоса молоді жінки, до котрой бдє кожний вечер в розпуд зб'ягдів, згадуючи єй ніжність, печальність і. горячий поцбл. Он так любив ібано вставати і лягати, красю і ося вно зб'ягдів і вытти лишній кухоль пава. Наконці, бдє говорить, що все, що є приятного в житю, змарив разом з житєм і по тій причині тав в серцю неспокою, инстинктову а заразом основу бдє до цушок, стрбб, револьверів, шабеля, а головю до байетів, уважачи себе за неспосбного так справно володіти тямь оружем, щоби заслонити свій товстий живот.

Коли, за зближеніем ночи, бдє кладовився на землю, загорнувшись в свій плащ, мбж хропливими своими товаришами, бдє довго ще думав про своих близьких — там в дчані: — Що буде з ними, як его убють? Кто буде их кормити, выхувати?.. И Вальтер Шнапс частенько плакав.

Вже з початку воєнних драчок бдє чув якусь слабость в ногах, і тільки гада, що все войско перейде по его тілі, ще удержувала его бдє замбру упасти на землю. Свист кулі морозом переходив по его шбрі.

Цїл місяць бдє жив так в страхі і утомі.

Их корпус вивів на Нормандію. Одного разу пришлося їти Вальтеру Шнапсу разом з маленьким бдєлом, котрому було приказано тільки оглянути окрестність і потім вернуться. Здавалось всюди тихо, ніщо не указувало на можливе супротивленье. Одбл их тихо спускався на малу д-

„Червоная Русь“ а за нею інші краєві газети доносили, що „сенат львівського університету згодився на прохання академіків Русинів, подати після гадки рішення академічного вѣча, щоби на подані, внесені по руски академіками, відповісти такожъ въ рускомъ языкѣ“. Що-до сего вѣсти рѣчь маєє такъ, що на поданіе товариства „Академічне Братство“, щоби власти університетскій въ зносінахъ зъ нимъ уживали языка руского, сенатъ академічний давъ слѣдуючу відповідь: „До видѣлу товариства „Академічне Братство“ на руки головы п. Евгения Левицкого, слушателя философіи. Въ відповіді на поданіе де праєа. 27 падолиста с. р., містиче въ собі прохання, щоби власти університетскій въ урядовихъ зносінахъ зъ товариствомъ „Академічне Братство“ уживали языка руского, сенатъ академічний звѣщає видѣлу товариства, що власти університетскій обов'язані придержуватися і придержуються що-до урядового языка приписовъ виданого найв. рішеннямъ зъ дня 4 липня 1871 міністеріального розпорядження зъ дня 11 липня 1871 ч. 523, а такожъ виданого найв. постановленнямъ зъ 4 червня 1869 розпорядження минист. зъ дня 5 червня 1869 (ч. 24 В. з. кр.), котре то послѣднє розпорядженіє примѣнено до властей університетскихъ після найв. постановлення зъ дня 27 цвѣтня 1879. Зъ сенату академічного. Львівъ 10 грудня 1889. Хіба єсть такъ, щоби вѣсти, подана тими самими газетами, що одкинуто пропозицію проф. д-ра Яновича, щоби відповісти по руски але латинськими буквами.

Зъ факту, що сенатъ академічний признає відповіднимъ простувати вѣсти про поришення уживання въ кореспонденціяхъ зъ рускими товариствами академічними руского языка і рускихъ буквъ выходило-бы, що наведені въ тѣмъ спростованні законні постанови і розпорядженія урівняють его до чогось протинного, а именно до відповідей рускими товариствамъ въ польськомъ языкѣ згаданого польськими буквами. Тимчасомъ рѣчь маєє зовсімъ инакше. Сенатъ академічний поклякує на найвище постановленіє зъ 4 липня 1871, на розпорядженіє міністерске зъ 5 червня 1869 (ч. 24 В. з. кр.) публікуюче найвище постановленіє зъ 4 червня 1869, а вкінці на найвище постановленіє зъ 27 цвѣтня 1879.

Постановленіє зъ 4 липня 1871, котре підписує на стор. 132 Verordnungsblatt-у für den Dienstbereich des Ministeriums für Cultus und Unterricht зъ р. 1871, публіковане підъ днёмъ 15 липня въ ч. XI, не міститъ въ собі вѣякого припису що-до языка, якого має уживати сенатъ академічний въ зносінахъ зъ сторонами. Що більше, постановленіє то не дотикає навіть языка урядового сенату, а лишъ языка викладового на львівськомъ університетѣ, і то лишъ о стѣблѣ, що звичає о усунуеніі всѣхъ обмежень що-до викладовъ польськихъ і рускихъ на видѣлахъ правничомъ та философичномъ і ставити засаду, що на будуче катедри тихъ видѣловъ можуть обсядуюватися лише такими кандидатами, котрі знають докладно одинъ зъ тихъ двохъ языківъ. Більше не міститъ въ собі постановленіє зъ 4 липня 1871 вѣякого, отже тяжко бдгдати, въ якій цѣли і въ якій змыслъ зацитувавъ его сенатъ въ своїй відповіді „Академічному Братству“ а бдгдати въ своїмъ спростованні; — бути може хіба, що сенатъ хотѣвъ згадкою про се постановленіє поучати молодіжъ університетську, належачу до „Акад. Братства“ о правдивомъ характері львівського університету, що именно той університетъ не єсть де jure такимъ, якимъ звѣщає de facto — не єсть часто польськимъ (якъ мігъ-бы хто не безъ підстави судити по пануючихъ въ нѣмъ відносинахъ) але рівно і рускимъ, якъ виходить ясно зъ того постановленія. Може бути, що сенатъ хотѣвъ рег analogiam вказати тутъ, що якъ викладки можуть бдбуватися въ одинъ або другій мовѣ, такъ само і въ урядованію та зносінахъ зъ сторонами належить уживати одноі або другоі мови, — а въ такімъ случаю дѣйство урядово і щасливо поставивъ тую аналогію, хочъ впрочѣмъ згадане постановленіє въ пытаньствѣ, о котре тутъ ходять, не стоить въ прямій зв'язі.

Такъ само не розв'язує прямо і безпосередно того пытанія наведене академічнимъ сенатомъ найвище постановленіє зъ 4 червня 1869 публіковане розпорядженіємъ міністерствъ справъ внутрѣшнихъ, прохвѣты і вѣроисповѣданъ, скаргу рѣшувача і краєвою обороною зъ дня 5 червня 1869 ч. 24 В. з. кр., котре то розпорядженіє після найвищ. постановленія зъ 27 цвѣтня 1879 має відноситися такожъ до властей львівського університету. Вправдѣ постановленіє то вводить у внутрѣшнє урядованіє властей і урядовъ въ Галичинѣ належачихъ до кожного зъ вичисленихъ министерствъ польскій языкъ урядовий, але §. 5 его застерігає виразно, що „існуючі постанови що-до кореспонденцій властей, урядовъ і судовъ зъ сторонами, властями не-правительственными, корпораціями і громадами остають въ своїй повній силѣ“.

Сенатъ академічний, котрий такъ старанно наводивъ всѣ повнѣйші постанови, хочъ они навіть до піднятого рускими академіками пытанія строго не відносяться, не уважавъ відповіднимъ навести найважнійшоі постанови, а именито нові, о котрій §. 5 розпорядження зъ 5 червня 1869 р. говорять яко о „існуючій що-до кореспонденцій зъ сторонами“ і котре лише бавъ въ повній силѣ. А постановою тою єсть рескриптъ міністерства державного зъ 10 цвѣтня 1861 р. ч. 2325, оголошувочій найвище постановленіє зъ тоі самоі дати, щоби всѣ власти въ Галичинѣ і Буковинѣ приймали рускій подані, писані рускимъ письмомъ і на нихъ по руски відповідали, котре то постановленіє взяте въ зв'язі зъ виданимъ повнѣйшимъ артакуломъ 19 основного екаова державного зъ 21 грудня 1867 ч. 142 В. з. д. не полишає вѣякого сумніву, що всѣ згадані власти, от-

же і університетскій въ зносінахъ зъ сторонами мають обов'язокъ на рускій подані лише по руски відповідати.

Зъ наведенихъ датъ стає очевиднимъ, що зацитуваніє законнихъ постановъ і розпоряджень, які наводять сенатъ академічний въ своїмъ спростованні, якъ-разъ виказує то, що написали рускій газети т. є., що сенатъ обов'язаний на рускій подані товариствъ відповісти по руски. Якъ цѣль і яке значеніє має супротивъ того спростованіє сенату, то рѣчь загадочна, котре лише самъ сенатъ мігъ-бы вияснити, бо намъ годѣ припускати того, щоби въ інтересъ поваги найвищоі науковоі інституції въ краю лежало затемнювати ясну рѣчь неясними і недібно поданими датами, котрі конецъ-кінцемъ не въ силѣ закрити немілою може і невигідною кому правдою, не въ силѣ амфанти права прислугуючого і такъ нинѣ de facto на львівськомъ університетѣ дуже уособлѣженій рускій народності. Зъ яко-го-бо боку і не брати, то все 2 + 2 буде 4, то-жъ краще безъ непотрѣбнихъ циркумсприцій сказати, якъ єсть, і сп'явати, що законъ велить. Таке поступованіє якось далеко краще пристає до лиця поважній інституції науковоі.

Ще менше яснимъ єсть уступъ спростованія, котрий відноситься до внесенія проф. Яновича, щоби рускій відповіди редакціоно польськими буквами. Изъ слѣбъ спростованія можна-бы думати, що таке внесеніє дѣйство було і що его прийнято. Було-бо то дуже сумно, бо давало-бы новий доказъ, що навіть тамъ, де виключно повинна рѣшати наука, цвѣте загорѣлості і нетолеранції. Адже-жъ зъ наукового погляду не може нинѣ бути і сумніву, що рускій буквѣ суть суцільно частією руского языка і що, пущу рускій письма польськими буквами, нарушувєсь основне право Русинівъ, заворучене въ арт. 19 осн. зак. де-жъ зъ 21 грудня 1867 р. ч. 142 В. з. д. Засаду тую вярѣвъ трибуналъ державний въ рѣшені зъ 25 цвѣтня 1882 р. ч. 54, засаду тую голосавъ зъ катедри львівського університету професоръ публічного права австрійського д-р Ст. Старжинскій, посолъ ради державної, а вкінці цвѣржежъ єи довголітня практика того само університету, бо-жъ звѣтна рѣчь, що руска комісія екзамінаційна іспиту право-судового видавала і видає все въ имені університету свѣдоцтва рускими буквами, а і давнѣйше уживавъ сенатъ академічний въ своїхъ кореспонденціяхъ зъ рускими товариствами академічними руского языка і рускихъ буквъ, а проф. д-р Черкавскій, коли бувъ ректоромъ університету, підписувавъ все на такихъ кореспонденціяхъ рускими буквами.

П. Яновичеві вольно нинѣ ставити протинне внесеніє і єму анъ ми анъ нѣхто не подивувєсь, але не хочєсь майже вѣрити, щоби сенатъ сурочитивъ всѣхъ тихъ предсѣдєствъ обсядуювавъ таке внесеніє. Коли-бы такъ було дѣйств., то не підпадало-бы нѣкому сумніву, що польська партія, котра нинѣ господарить на університетѣ, далася брвати пануючій нинѣмъжъ Полькама нетерпимости до руского слова, яка показуєсь наглядно въ сѣмѣ, і подбѣноію полаткою хоче поводитися і на університетѣ. Не потреба і доказувати, якъ страшно потерпѣла-бы черезъ то сторона науко-а і повага самоі інституції!

Праса австрійска о відповіді гр. Таффого.

Якъ можна було предвидѣти, відповіди гр. Таффого на інтерпеляцію пос. Пленера збриває въ різнихъ таборахъ парламентарнихъ різноморднє вражѣннє. Відповідь ту інакше толкують собі Чехи, інакше опозиція нѣмцєк, обѣ найбільше інтересовані сторони. І не дивниця! Гр. Таффе відповѣвъ такъ вимагаючи і осторожно, якъ ялося предсѣдательні кабинету, котрий удержуєся при керм. правіицею, але зъ лѣвицею не радъ-бы рѣшучо збрвати. Судъ нашъ о відповіді гр. Таффого на інтерпеляцію пос. Пленера висказали ми вже у вчерашнѣмъ числѣ „Дѣла“ і можемо сконстатувати, що і праса австрійска въ подібній спосѣбъ судить тую відповідь.

Почнемо бдѣ чеської праси, именито бдѣ вступної статті Politik-и зъ дня 18 н. ст. грудня.

Отже-жъ старо-чеській органъ тѣшитися головню тымъ уступомъ відповіди, въ котрѣмъ сказано, що правительство домагавъ чеськихъ не уважає актомъ анти-конституційнимъ, що змѣна конституції австрійскоі єсть можлива і що гр. Таффе признає соймови чеському компетенцію, займатися справою державного права чеського. Тимъ трома рѣчами здволяєсь Politik неважє якимъ великимъ успіхомъ і рада-бы вмовити въ народъ чеській, що і бнвъ повиненъ на теперъ відволотистись тымъ успіхомъ будѣть значимимъ, але на дѣлѣ зовсѣмъ негатиивимъ. Рівно-жъ припадо до смачу органу старо-Чехівъ і то, що гр. Таффе нѣмцѣвъ чеськихъ зъ ихъ зажаданіями (о заведеннє урядового языка нѣмцєкого въ повѣстахъ чисто-нѣмцєкихъ, о окрему секцію нѣмцєку въ высѣмъ краєвомъ судѣ прак-ськомъ, о постійну репрезентацію нѣмцєку въ видѣлѣ краєвомъ, о подѣлъ краєвого товариства господарского, ради школьного і бюджету школьного) бдославъ просто до сойму чеського. Politik заключає бдгдтакъ, що гр. Таффе зручно своєю відповіддю бдобривъ лѣвицѣ ради державної воєку можливість до абстиненції конституційної і до опушенія ради державної.

Дивнимъ спосѣбомъ тѣшитися відповіддю гр. Таффого і праса опозиції нѣмцєкою, именито єи органъ N. fr. Presse. У вступній статті зъ 18 н. ст. грудня каже она: Не повелєсь Чехамъ згальнянувати своїхъ декларацій і фундаментальнихъ артикулѣвъ. Кабинетъ гр. Таффого бдказавъ рѣшучо помѣчь свою тымъ забганкамъ. Наколи зважимо, що не давно

ще гр. Туна, апостола коронації чеської, збрбєно намѣстникомъ въ Празѣ; що праса урядова черезъ довгий часъ о тѣй коронації виражалася дуже неясно, узаючи єи простымъ актомъ церковнимъ, то зновъ резервуєчи рѣшеніє въ тѣй справѣ виключно для корони зъ виключеніємъ конституційнихъ амѣнъ; наколи зважимо, що оба стороництва чеській въ соймѣ станули солідарно по сторонѣ чеського права, — то тепершнє заявленіє гр. Таффого роз'яснило ситуацію і въ тѣмъ лежить вже частина успіху, досяженого інтерпеляцією пос. Пленера. Гр. Таффе заявивъ рѣшучо, що бнвъ стоить при конституції австрійскоі, а змѣнѣ нѣякихъ не думає підняти, що про-те правительство далеко стоить, именито підъ тепершню пору, бдѣ сепаратистичнихъ змагавъ Чехівъ. N. fr. Presse жалєє лишє, про правительство зъ такимъ яснимъ заявленіємъ не виступило вже тогдѣ, коли кн. Шенборнъ передъ сесією сойму чеського хотѣвъ довести до порозумѣня межѣ послами чеськими а нѣмцєкими въ Чехію въ тѣй цѣли кликавъ обѣ сторони на спѣлну конференцію. Хто знає, — каже N. fr. Presse — єи вже тогдѣ послы нѣмцєкій зъ Чехіи не були-бы вступили назадъ до сойму чеського, і заключає, що правительство якъ-разъ залежало на тѣмъ, щоби въ Чехію і на дальше трєвавъ роздоръ національний.

Зъ другого уступу відповіди гр. Таффого на інтерпеляцію пос. Пленера, въ котрѣмъ предсѣдатель кабинету бдсылєє нѣмцѣвъ чеськихъ зъ ихъ претенсіями до сойму чеського і тамъ велить нѣмъ всего домагатиєся, — зъ сего уступу, розумѣєся, N. fr. Presse дуже недоволен и паразуєє его въ сѣй спосѣбъ, мовѣ-то гр. Таффе сказавъ нѣмцямъ: Не надѣйтесь на нѣякій уступѣвъ! Чехи не дадуть вамъ нѣчого! Але заразъ потѣшаєся тымъ, що такий кабинетъ не годєвъ довго удержатись.

Органъ гр. Таффого Pressa думає зновъ, що гр. Таффе побивъ зовсѣмъ Пленера сказаніємъ, що кабинетъ держитися основѣ конституції, і радуєсь тымъ, що органи нѣмцєкѣи опозиції не можуть піднести нѣякихъ важливѣйшихъ замѣтѣвъ противъ відповіди і що навіть признають, що нѣмцѣ відповідею значно успокоились.

Се все занотувати ми зъ обов'язку денникарського, а скажемо до всего отъ таке: обѣ сторони тѣпаться тымъ, що жадна зъ нихъ нѣчого не бдстала...

Революція въ Бразиліі.

Вже минувъ мѣсяць бдѣ часу, якъ въ державнѣмъ устрою Бразиліа настала несподѣвана і основна змѣна: Бразиліа стала республікою а єи цѣсаръ Домъ Педро перебуває вже зъ цѣлою родиною въ Европѣ, а однавожъ ажъ теперъ відбудуєсь, що дѣлялося дня 15 падолиста с. р. въ столицѣ бразилійскоі. Причиною того єсть то, що провизоричне правительство взяло заразъ въ першій хвилѣ кабєль, сполучаючій Бразилію зъ Европою, въ свої руки і не допустало та і ще не допускає нѣякихъ вѣстей зъ краю до Европы. Доєрва приватній кореспонденції листовѣ і оповѣданія людей зъ окрєженія цѣсара Домъ Педра подає трохи точнѣйші вѣсти о революції, котра не позбѣтала безъ впливу і на тѣ краѣ європейскій, котрі стояли зъ Бразилією въ безпосередній і племенній зв'язі. Після сѣхъ рѣляцій рѣчь малаєся такъ:

Дня 14 падолиста панувавъ въ Рио-де-Жанейро повний спокѣй і вѣхто не сподѣваєся анъ навіть не перечувєвъ, що въ столицѣ краю заноситься на революцію. Въ сенатѣ бдбувалоєсь перше засѣданнє і якъ разъ вибрано комісію, котра мала пойти до цѣсара і довідатися, котрого дня має бути сликаний парламентъ. Либеральне министерство не знало такожъ, що єму грозить і думало, що становище єго єсть зовсѣмъ крѣпке і безпечне; непокоїло єго лишъ непорозумѣннє зъ кругами войсковими. Але оно мало надѣю і єи справу щасливо залагодити, бо якъ разъ бувъ вже визначений речникъ, въ котрѣмъ залага столицѣ, стояча підъ проводомъ честийового генерала Деодора да Фонсека, мала бути перенесена въ подальшій сторони краю. Наразъ дня 14 падолиста почали ходити по містѣ глухѣ вѣсти, що въ войсєу, особливо межѣ офицерами, запанувало велике розз'ярєннє.

Того дня явилиєся офицери у ген. Фонсека і заявили єму, що они постановили выкликати революцію т. є. постановили опертися розпорядженію министерства і не уступати зъ столицѣ та усунути дотепершнє правительство. Все то, якъ показуєся, підготувєвъ Бз. яманъ Константъ, полковникъ і професоръ войскової школи, чоловікъ вѣлымъ спосѣбамъ і енергичнымъ, а пра тѣмъ республіканцѣмъ частон крові. Того же дня вечеромъ змусовєво да Фонсеку, котрий бувъ вправдѣ въ войсєу любленій, але за слабый, щоби опертися жаданіямъ офицєрѣвъ, прилучатися до уложєно-го вже въ горы плану ворохѣвъ. Але анъ Фонсека анъ офицери не знали ще докладно, о що властиво розходиться. На другій день панувавъ ще въ містѣ до 10 год. спокѣй. Вже рознеслася була вѣсть, що войсєо збунтувалоєся, але вѣхто ще не знаєвъ, на що заноситься; всѣ думали, що цѣлій сѣй бунтъ єсть лишъ противъ правительства, бо нѣкому і не снєлося, що тутъ ходять о усунєннє монархії. Здаєсь, що Константъ уживъ до помічя кадєтѣвъ, котрихъ розставивъ въ різнихъ сторонахъ міста. По улицяхъ стали збиратися люди і тутъ і тамъ підноємоє оклики въ честь рєпублики. Оклики тѣ повторює і в войсєо а въ мѣру того, що на улицяхъ збѣльшєлися товпи людей, роздаєся голоснѣйше і окликъ Viva la republica!

Одна маринарка почала теперъ ставити сильнѣйшій опѣръ, въ наслідокъ чого межѣ нею а залогою столицѣ прийшло до проливу

крови. Маринарка бдносила оклики въ честь цѣсара а залага въ честь рєпублики. Прайшло до бійки і въ нѣй ранєно адмирала і убито 150 моряківъ, котрі важливіє ставити опѣръ. Проводарѣ рєпубликанського руху осєянули отже свою цѣль, прокламували рєпублику і приступили до укрєпленія провизоричного правительства. Въ столицѣ на пердмѣстахъ не знали ще до полудня, що сталоєся.

Ворохѣбникамъ хотєло теперъ о то, щоби якъ найскрѣше позбутися цѣсара. Оан отже выдає прокламацію до народу, въ котрѣй оголосєвъ, що заєли рєпублику і снєнули цѣсара зъ престолѣ а бдгдтакъ урадили, щоби вислати цѣсара до Европы. Домъ Педро перебувавъ підъ ту пору на своїхъ замку, хотєри малѣ бдѣ столицѣ. Провизоричне правительство выдає отже до него таку бдзову:

„Давній чувєва демократичній народу, розбудженій нинѣ въ имені реакції противъ сѣстєми насильства, продайнѣсти і беззаконнѣсти, противъ податива беззаставнихъ атєнтатѣвъ цѣсарского правительства на ненарушимѣсть арміи і маринарки, политикѣ поганѣи і надѣвишонъ народѣвъ, выкликали вчерашній привлєченія, котрі мають остаточнѣ, рѣшучє значѣннє. Въ виду такоі ситуації прикро намъ заявити вамъ, і робимо то лишъ за-дѣя нашого обов'язку, що присутиєсь тутъ цѣсарскѣи родина була-бы на дальше нерозважно, була-бы немѣжливѣю і выкликає-бы єи-зводъ, котрихъ уникати наказує намъ бдбалѣсть о безпечнѣсть публічєу.“ По сѣмъ слѣдувало заявленіє, що цѣсарска родина мусєвъ покинути Бразилію і условія, середѣ якихъ має вѣдѣвъ наступати. На то бдповѣвъ цѣсаръ, що бнвъ уступитъ лишъ передъ салою.

Цѣсаръ Домъ Петро не мігъ навіть добре зрозумѣти, що сталоєся, таєвъ прийшло все несподѣвано. Коли єму на другій день досєвѣє сказали, що бнвъ мусєвъ вже вѣдѣждати, сказавъ цѣсаръ, що бнвъ хотє въ день вѣхати, щоби то не виглядало такъ, мовъ бнвъ то бнвъ утѣкаєвъ. Одноручникъ провизоричного правительства сказавъ єму на то, що лѣпше, дѣки ще темнѣ, бо не будє нѣякихъ демонстрацій. Домъ Петро сказавъ на то: „А що то шє дати, коли народѣ, для котрого я живѣвъ, покажє, що мене любѣть? Давнимъ-бы виглядало, коли-бъ бнвъ (увѣ неспривильнимъ для мене.“ Єму бдповѣвъ: „Мы то всѣ знаємо, але ваша родина єсть непопулярна а підчасъ яковъ демонстрації певно бы застрѣлили одного єи чєна.“ На то сказавъ Домъ Педро: „Коли такъ, то пѣйду.“ А не могучи все ще опам'ятатиєся, сказавъ: „Менѣ такъ вѣдєєся, якъ коли-бъ а бдставєє межѣ самыхъ бѣжєвѣльнѣхъ. Революція і скинєннє зъ престолѣ? За що? Господи, що-жъ і такого вѣдѣєвъ?“ — „Нѣчого — сказавъ єму, але гр. д'Е вѣхто не терпѣть, а бнвъ стоить при престолѣ.“

Цѣсарі і єго родину вєздєжєво отже до возвѣвъ і пѣзєзєно до пристанѣ, бо вже чєкаєвъ на нихъ корабель. Цѣсарєва не хотѣла нѣязъ вѣдѣти до корабля і єи трєба було ажъ єи-лою вєсєдѣти до лѣди, що мала єи довєзєти до корабля. Такъ отже заєбичнєєся бразилійска революція. Кажуть, що підчасъ сєєи революції пропали дєєь дорожєчнѣсти королевѣи вартѣсти 30 миліѣнѣвъ франківъ.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Рогатинщини.

[Гадки о економичнѣмъ бытѣ народу въ рогатинськомъ повѣтѣ.]

Бєли єхотѣвъ-бы хто вглянути въ економичній нєтерєсь въ Рогатинщинѣ, то мусєвъ прийти до перєсвѣдчєня о лѣхѣмъ положєню нашого народу сєльського.

Цѣлымъ майжє повѣтѣ рогатинськѣи становить околацію горбѣковату, поперєтєнєну долинами зъ добрыми сѣнєми; грунтъ єсть по большѣй частіи урожєвний т. єв. чорноземъ. Дуже часто можна чути бдѣ старшихъ людей, що тѣ горби розлѣгъ не були давно орайи, а все лежало толокою, кудѣ паслися чєредѣ оведѣ, стада конєй, волѣвъ і корѣвъ, та хіба поля блязші до сєла були орайи. Тѣ толоки були зарослѣ по частіи дробѣи у деревинѣю, лѣщиною, липѣю, берєзєю, і тутъ закладає собѣ сєлянє загорѣды на пчѣлы, котрі дуже добре ямъ вєлєєя, а щє і тепєрь можна часто надѣбати по поляхъ такий пасєвѣи. О тѣхъ то недавнихъ ще часахъ згадують старші гєзды дуже мєло і кажуть, якъ то они мали тогды пасєвѣи, волѣ, конѣ і цѣлій стада оведѣ! Одѣ оведѣ мали досєтъ брандѣвъ, котру мѣряли на дѣжки малѣ (8 гарцѣвъ) і великѣ (12 гарцѣвъ), а той спосѣбъ мѣряня задержавєся у нихъ і до те єрь при мѣряноу збѣжє, бо до ваги не могутъ назывєнути (пѣ. зъ того користають жидѣ). подбѣно якъ Бѣнки мѣряють збѣжє на „тєлєтєка“ бдѣ брандѣвъ. Головинѣю продѣтѣмъ зъ оведѣ була воєна, котре самѣ прѣяи, вєробляєи сукєно, і або продавали або шили собѣ зъ него одѣжѣ, т. є. короткѣ казѣты вышиванѣи рѣзноцѣтєнѣми тєсьмама і шєурками зъ передѣи і позадѣи, — і довгі опанчѣ зъ пєдєрєвою окрєжує силєваючою на пчєтъ і на передѣ. Такий стрѣй єсть лєдний і вѣштѣвний і може служити на 3—4 роки. Єсть бнвъ одинъ і для мужєского і для жєнєского пола. А вже-жє кождѣи знає і о славныхъ кожухахъ рогатинєскахъ, що ихъ розвоєвала куцѣ-мѣщєне рогатинськѣи на ярмарки і бдпутєи на 15—20 милѣи наєкоєно. Ажъ доєрва бдѣ 30—40 лѣтъ, коли помѣряно тѣ толоки і сказано кождѣму, що до него належѣть, почали поодинокѣ господарѣ свою частѣ толоки корчєувати і засѣвати збѣжємъ, а въ слѣдѣ за ними і другѣи громады, бачивши прєкраснѣ збѣжє на новѣи, вєзєлиєсь до орайи своихъ толокъ. Але якъ-жє она ошукєлиєся въ своихъ плянахъ і надѣяхъ! Въ бѣлѣка лѣтъ не стало толокъ, а нѣшихъ пасєвѣєскѣ не мєла. Чєредѣ оведѣ почали зєводитиєся і

тратится, худоба мандри на коні карловатів. Ба та й ті поорані толока почали трати з часом свою силу плодності, а для трудного і далекого прибутку годі довести обривку, а тепер задемо овес і десь-коде гречка удасться. Зв тою то причиною почали селяне ті далекі грунти збувати за малі гроші (40—60 ар за морг) тому, хто навиуєся, а так закупає двори і поставили серед поля обліварки, або і покупали жиди. Браць пасовась в Рогатинській великій; селянин турбуєся більше тим, як в літ худобу выводити, ніж в зимі, бо на зиму придбає собі пару овець сина з своєю дівчиною, а в літ німа де попаси; а запастися: чому не сьоте конюшину, і не годуете дома? — то кождий скаже: а де посію зерно? Але той бід селян наших заобівають двори і дають їм паста або в літ абі десь по угорках, куди плутом не заїде, а за се кажуть дорого оброблювати і в літ або косячи або серуючи на вызначеных ризах, скоро лишь економь заклаче. При септоріаных выборах посла до сьому зв Рогатинский велику роллю авіаційну обограла ті пасоваска. Де хто лишь кавалоць поля обломил і тамт пасе.

Годівля овець в Рогатинській майже цілком загарилася, та лишь дуже рідко де подібати мале стадо овець, і пр. в Липиці, Лучаних, Жовчові і ин. Скоро забракли овець, то й нема зв чого зробити войною одержки, до котрой тут селяне так правлять, що і шапку і рукавиці і холщаві шкоти соць зв сука войного, длятого проста рада на то веть: треба купити. Оже тепер люде купуют собі всю одержку бд головы до ног і дорого платять жидам за сука або і за готову одержку по скленях. Сука то сараважуют жиди зв аничь сторбят, а лишь дуже маленьку роблять в Рогатинь. Замість оже що мав-бы наш селянин той браць войну і одержку заступити ничим власным продуктом, як уграю люду і конопель, котрі тут лишь дуже мало управляют, то бнз прадержує тоя моды и стрюю, як насильдв зв лучших часов. То веть ода зв причиною, що авдати на бду нашого селянина в Рогатинській. Длятого дежить в интерес наших людей прозвательств, як священство, учительств и святль ших селян, щоб они звернула бачу увагу наших селян на тую сторону, котра их губить, а заохотила их до управлєну и конопель, котрі то рослины могут тут добре удаваться. Доказ на повнше сказане можна че болше ствердити цифрами. Н. пр. в селі П. веть надь 1000 душ. Потружавша 400 на дьта и подростки, оставеся 600 таких, що потребуют одатки, т. а. купити соць одержку. Потреба оже в селі П. 600 коротках кабатв найменше по 3 ар., — разом 1.800 ар., такого самого числа овань по 6 ар. найменше, — разом 3.600 ар., з крбмь сего для мушнє часия их на 300 душ, на холщаві, шапки все по 2 ар., — разом 600 ар., — то село П. выдає що найменше что три рока на одержку суму 6.000 ар. (бо така война одержку ве служить довше як тм рока), або на одань рбк 2000 ар. Додаймо че для двьтх и женщнє (вєхх около других 300 душ) выдати на обднєнє склепов и сорочки перзалеві, то та сума річно че переїде 2.000 ар. Уграва льву и конопель веть у нась конечно, не какь вєже для продажа, але чтобы лишне було полотно для власной потреби на одержку, а тых що-найменше 2.000 ар. річного выдату в селі заощадиться. Мавь я мжбєсть бачити коло Комара и Рудок, як там селяне красно убиваются вь блу одержку полотнового вырбу, а такь званым податчам (Ueberzieher) накрывают кожду на зину. Вытшомы на торги вь Комарі, Рудках, Цирци, Николаеві можна побачити, якь повквво закуповуют жиди бд наших газднє то полотно, то придно, и добре платят. Вь Рогатинь я сего ве бачивь нєколи.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ

На вчерашнємь засіданю палаты посльвзь одновдає министр торговлі на интерпеляцію посла Дершата вь справі домообходноу торговлі и заявивь, що проекть дотычного закона предложено вєже угорскому правительству, а по окбченю переговоровь буде бнз предложенъ палатѣ посльвзь. Обсєля ухвалено вь третѣмь читаню регуляцію для моряковъ и дозволено выдати пос. Айгорна судовы за оскорбл чести; пос. Веріаіог постановлено не выдавать.

Обсєля вызвалася досєть остра дебата вь справі доставки для войска, подчась котрой пос. Кронаветтеръ доказуває, що ціла доставка веть вь рукахъ 30 спекулянтв. Гайльбертъ поставивь резолюцію вызваючу правительство, чтобы оно вь интересь рблєництва и доброго явления арміи, закуповувало о скблєю можна артикулы пожывы безосередно у продуцентв. Кайзеръ критиковавь систему розписуваня оферт, черезь що селянинь веть заведьмь выключенный бд до-ставы. Олз промалявть оже за тымь, чтобы завести таку систему закупориваня, яка веть вь Нмеччинь, де и малі бддлы войска могуть самі старатися для себе о провнєнть бдз поблизькихъ продуцентв. Резолюція Кайзера якь и резолюція Крайцига, котрой жадавь скликаня анкеты вь справі знесєня дотепершнєй централизації доставки и бддана єя корпорациямь, принята.

При вбднє засіданя присвятивъ президентъ палаты посмертну згадку помершому послви Томащукowi и желаючи посламь щасливого Нового року бдрочивъ палату посльвзь не назначаючи пока що найблизшого засіданя.

Вь палатѣ панвѣв бдчитано урядовє повѣдомлєнє, що архия. Іоанъ Сальваторъ арєксє вєхє своихъ титуловъ и почестєй и правнєв имя Іоанъ Орть. Вь насльдоку того вычеркнено єго зв списку членвѣв австрійской палаты панвѣв. Обсєля ухвалено безь дебаты законъ о контингентѣ рекрутвѣв за 1890 р., бюджетъ провинціи и законъ о значєхъ фабричныхъ а на конець выбрано комєсію зв 21 членвѣв для новєлѣ школьной, предложєной мнѣ. Гавчомъ палатѣ панвѣв. До сєя комєсіи вбхлшо такожь двоєхъ епископвѣв Мисіи и Цвергеръ.

Вьстѣ, що министр рблєництва гр. Фалькенгайнъ мав уступити єсть безосовєв. За то удержувє поголовє, що дотепершнєй замѣстникъ Чехъ гр. Туиъ мав уступити а на єго мѣце прїїде замѣстникъ Моравы Леблѣ.

До N. fr. Presse доноєть, що одескїй унїверситєть замѣнено вь насльдоку розрухвѣв студентскихъ. Болше якь шбстєдесят студентвѣв прогнано и выдєлено зв мѣста. Звасєя, что вьстѣ та вєсь трєхъ перєсадна и стоєть вь звязи зв заказомъ правительства бдравляти богослужєнє за Черна шекего. Вь справі євѣ выступило було росєйскє правительство дѣйствю дуже строго и прогнано много студентвѣв зв унїверситєту.

Петербург. Вѣдомъ доноєть, що правительство росєйскє постановило скрѣпити ановъ пограничну сторожу на заходньхъ границахъ особливо же вь губерніяхъ войнєвскѣй, любляньскѣй и радомєскѣй.

Бувшїй ген. губернаторъ одескїй Роопъ мав бути именованъ финляндскимъ губернаторомъ а именованє се стоєть вь звязи зв намѣренємъ правительства росєйскѣи Финляндію якь найкорше и найенергичнѣше. Роопъ мавь быти чоловікомъ дуже енергичнымъ и зручнымъ вь переводженю постановъ правительства.

Болгарска газета оппозиційна „Македония“ доноєть, що Драганъ Цанковъ бувь вєже другїй разъ на авдїєнцію у росєйского министра дѣлъ заграничныхъ, Герєа, а той мавь єму сказати, що на звѣздѣ вь Берлинь порѣшено дефинитивно справу болгарску. Результаты конференціи царя зв нмеччинь цсаремъ будуть незадолго поданы до прїїлудноу вѣдомѣста а можна сподѣватися, що вь Болгарє будуть нима довольєн.

Секретарь французского сенату Бертранъ подає вь своихъ оновѣданяхъ зв жати посльвзь при біографіи бывшого министра дѣлъ заграничныхъ Флюранса цѣкавыя причинокы до исторіи афєры Швєбельє на французско-нмечкѣй границѣ. Тогдѣшнїй министр войнъ Булянже — каже Бертранъ — домагавєя конче, чтобы Нмеччинѣ выслати ультиматумъ, хибный вєсь оже загальнѣй поглядъ, будьтобы Булянже вь томъ часѣ предложивъ радѣ министрвѣв проектъ мобилизаціи. Президентъ Гревї бдкнувъ то жаданє Булянжєра и склавъ єму, что бнз переконаный, що ціла справа закончїтєся мирно и зв честєю для Франціи. Булянже загрозивъ тогда євою димісією, але то не зробило нїкого враженя на єго товаришавъ. Лишь сталбсть Гревїго и зручнбсть Флюранса не допустили тогда до войнѣ.

Вь понедѣлокъ збравєся вь Канрѣ знову разъ єгїпетскїй парламентъ, котрый збравєся звчально лишь вь якихъ важньхъ случаяхъ. Самъ кєднѣв бдрывъ тѣ загальнѣй зборѣ, зложєнъ зв законодавчємь радѣ и зв нотаблѣв. Вєхх членвѣв сєго парламенту явлєся 68. Кєднѣв бднѣгавъ нмѣ престольну бесѣду и подѣвє значѣвєе проєкту новїхъ ресормѣв, ктра мав на одѣ головное добро бдднѣвшєхъ клясє населєня. Онъ сказавъ, що знесєнє пащныны було завєсѣдъ єго найболшнѣмъ бажанємъ. Коли кєднѣв вышлвѣ зв саль предложивъ Рїацъ-паша цѣлый проектъ. Декретъ кєдвєа зноситъ податокъ бдз воды вь горьшнѣмъ Бєвнѣ, зв которого було рбчно 250.000 ар. доходу. Выкупно панщаны, котре приносиле рбчно 1.120.000 ар. знесєно такъ же а за то заведено податокъ переєчно по 3 пєстры (= 30 кр.) бдз морга. Зв того податку обєсєля для горшного Бєвнѣ 420.000 ар. а для долшного Бєвнѣ 1.080.000 ар. доходу. Дальше заявивъ Рїацъ-паша, що правительство нєстоєть зв пщанємъ зменшити процєнтъ бдз двгу зв 5% на 4%, вь насльдоку чого мжєна-бы заощадити 1.600.000 ар. Коли бь то удалоєся, то правительство знесє-бы пщанцѣу не выкладючи зовєсьмъ нѣякого податку на грунтъ. Пщанъ сєй потребує однакъ же згоды Европы. Посєля повѣднѣшєхъ вьстєв Франціи, ктра найболшїй ставала опбръ, годїтєся вєже на конверсію єгїпетского довгу.

НОВИНКИ.

— Долинскїй ц. к. староста Цына засудивъ вбїтє зв Слободы на 2 ар. кары за то, что вбїтѣ выстєвѣ паншортъ на худобу зв рускомъ языцѣ. Вѣрїтєся намъ не хєчє, чтобы щєсь подобного могло дѣйтєся вь конституційнѣй Австрїи, — а однакъ же фактъ, бо свѣдѣнїя о томъ автономичєе писмо старосты Цышкї! И годѣ тому запобѣгтї! Була интерпеляція рускїхъ посльвзь вь соймѣ, — правительственный комисаръ бдославъ интерпелянтвѣв до конституціи. Пос. Озарєвичъ старєся у гр. Таафєго о интервенцію вь справі зв долинскимъ ц. к. старостою. — Гр. Таафє не приставъ и пос. Озарєвичъ удалєся до трибуналу державного. А тымчасомъ мы дождѣмєся про що разъ новї факты зв долинского повѣту. Чтобы за памѣорѣмъ написаный по руски, засудивъ ц. к. староста вбїтє на кару, — того же дєєя не было! Сєго дожили мы ажь вь найновѣйшїй єрѣ политичнои администраціи нашего краю.

— Посоль о. Озарєвичъ — якъ доноєть вѣдєнскїй дописуватель Narodn-ихъ List-ovъ — одержує зв галицкой Руси писма зв гратуляціями выступлєнє єго изъ звязи правнѣв.

— Однѣмъ читалємъ вь Сянтиньскѣхъ. Подчась польскїхъ свѣтѣ рбдзвннѣхъ бдркнѣтєся вь Сянтиньскѣхъ отєй читалѣхъ: вь Понєльнїкахъ 22 н. ст. грудня (вѣ недѣлю), вь Ілїнцяхъ 23 грудня (вѣ понедѣлокъ), вь Задуборнѣхъ 24 грудня (вѣ второкъ) и вь Ганковцяхъ 25 грудня (вѣ сєреду). Початокъ у вєхх читалѣхъ о 6-тѣй годнѣ вѣчєромъ. Самъ повѣдомлєнємъ запрошуютъ мѣсєнєй комїтєты народѣ и интелїгенцію мѣсєцу и околицѣ до якъ найболшнєй участї вь снхъ народнѣхъ торжєствахъ.

— Зв руско-народного театру. Рєпертоаръ выставѣ вь Станиславовѣ зв слѣдующѣмъ тыжднѣ такий: Завтра, вь суботу 21 н. ст. грудня, „Панѣ молодєа зв Босны“, оперєтка П. Воробєкєвца, на дохдѣ и Стефана Яновича; вь недѣлю, 22, по разѣ другїй „Павло Полуботокъ“; вь сєреду, 25, мєлодраматъ Нєстрєя „Трїїна гблѣтайка“; вь четвєрѣ, 26, оперєта Пиликєта „Дзвонѣ зв Корнѣвѣ“, а вь недѣлю, 29, трагедїя Ом. Огоновского „Фєдкѣ Острєгскїй“.

— Вь Нємїровѣ, руско-равского повѣту, засновалось товариство „Руска Читалїня вь Нємїровѣ“ на подѣставѣ статуту выданого „Просвѣтою“, а затвєрженого для Нємїрова ц. к. Намѣстнїцтвомъ вь днѣ 13 мая 1889 року ч. 30832. Статутъ подїсєлє 15 членвѣв. Тѣ членѣ збїхшєхъ на днѣ 24 надолїста 1889 вь канцєлїрїи гр-кат. уряду парохїального вь Нємїровѣ, выбрали выдѣлѣ зв пщѣмъ членвѣв, котрый упорядковавєся такъ, що постановлено головное товариство руского парохѣа вь Нємїровѣ о. Івана Кнїрїїна, заступникомъ головы Николаю Голїна, секретарємъ Андрея Костєнїча, бїбліотєкарємъ Івана Смокорєвского, а касїєромъ Алексєя Крблїка мѣщанѣ. Читалїня бдркнѣєся нарочнѣмъ вѣчєромъ музыкально-декламаторскимъ ажь на третїй дєнь Рбдзвннѣхъ свѣтѣ.

— Вь львбвскѣмъ унїверситєтѣ имматрикуловалось вєчєра новѣхъ звчальнѣхъ слухатѣлѣв — бо надзвчальнѣй слухатѣлѣ не имматрикуловуются — 108 на выдѣлѣ богословскѣмъ, 204 на правнѣчѣмъ и 35 на философичнѣмъ — разомъ 347 слухатѣлѣв.

— Загальнѣй рбчнѣй зборѣ товариства „Руска Бєсѣда“ вь Станиславовѣ бдбудуться 23 н. ст. грудня (вѣ понедѣлокъ) вь комнатахъ товариства при ул. Ізєлѣ. На порядку днєвнѣмъ выбѣрѣ выдѣлу, означєнє часопїсєй, котрі товариство мавь предїлєчувати вь 1890 р., лицїація часопїсєй и т. п. Початокъ точно о годнѣ 7. Пожаданымъ будьтобы, чтобы членѣ товариства явлїєся вь означєной годнѣ, бо до комїтєту потребѣа доконєчно половина членвѣв дѣйствнѣхъ. При тѣй нагодѣ бдзвѣсємь до Руснѣв станиславовскїхъ и околицнѣхъ, чтобы сповнїли своѣ патриотичнѣй обєзвѣсткѣ и вїпусовалиєся якъ найчїстєннѣше вь членѣ сєго товариства, котре єсть однокнѣмъ осєредкомъ товариского жїтї мѣжъ Русинами станиславовскими. Наколи чути тутъ же жїтє, то початокъ до вєсєго выходитъ бдз „Руской Бєсѣды“, Чому оже многї Русинѣ вєстукуютъ до „Бєсѣды“ хочь выдѣлѣ особными друковаными бдзвѣзми не разъ ихъ до сєго завєзывавъ? Чи потреба че то выяснїти, що вь консолидаціи сила, котра намъ такъ дуже потрібѣа?

— „Коляды“, партитура на 4 голоса мужєскї, про котрї згадєлєсь у вєчєрнѣмъ числѣ, не вышїлїи накладомъ „Выдавнїцтва Бїбліотєки музыкальной“, — тому и передплатнїка Бїбліотєки не одержѣт сєго выданя, — лишь накладомъ п. О. Нїжанковского. Длятого замовлїтї тѣ „Коляды“ можна лишь у п. О. Нїжанковского, Львбвѣ, ул. Копєрнїка ч. 36, прїсылаючи 27 кр., найлѣпше марками почтовыми, на кождїй примѣрникъ „Коляды“.

— На засіданю правєомъ радѣ школьной зв днѣ 9 н. ст. грудня с. р. мѣжъ нїшнїми полагоджено отєй важнїйшїй справѣ: затвєржено выбѣрѣ Алєксєандра Борковского, директоръ гимназіи вь Дрогобїчї, на заступнїка прєдсѣдѣлє тамошнєй окружнѣй радѣ школьной; затвєржено регулямінѣ чиннѣстєй окружнѣхъ радѣ школьных вь Чєшановѣ и Тєрєбовлї; вылучєно громаду Хожовѣ, пов. прозлавєкого, звєзєв школы народнои вь Тулїголавѣхъ и зорганїзовано тамъ окрему школу фїліальну; прїлєчено громаду Тєлѣвѣку, пов. залѣцїцкого, до звязї школы народнои вь Мышковѣ; зорганїзовано школу народну вь Клубєвцяхъ, пов. томмацкого; затвєржено справозданє краєвого инспектора зв лїстраціи гимназіи зв Вадовїцяхъ и ІІІ гимназіи вь Краковѣ.

— На черновѣ зв Зальцѣ, дек. рїшѣвского, зложїи 20 ар. новопоставлєннѣ прєсвїтерїи вь Перємїшнїхъ при нагодѣ черного нїмѣ бдравленого Богослужєня, замѣтѣ склєднїи на спблнѣй пїртѣ.

— Вь Блѣдѣ-Горѣ (Weissenberg) коло Городка, на почтѣ нема нѣколи рускїхъ друковѣлѣв анї навѣть картъ корєспондєнцїнѣхъ рускїхъ. Почтарка вымывлєєся тымъ, що нїхто не купєє (?) рускїхъ друковѣлѣ, або тымъ, що она по руски читати не вѣмѣ. Вь кождѣмъ случаю єсть се непростїе легковажанє руской публики, ктра зновѣ зв своєй стороны повинна настблїчно упомїнатїєся о свої права лишєючи на боцѣ за далеко посєбєну уступнїчєвѣсть для сєи паннѣй почтарки. — *Адє.*

— Бдновѣдѣ на дешєму телеграфичнѣмъ надану вь Парижї можна одержѣти вь протїгу 1 1/2 годннѣ, якъ мєнє запєннѣвѣ одєнѣ турнєтѣ, котрый о томъ самѣ докончєся. За то дешєна телеграфична надана у Львбѣ о 10 годннѣ 30 мин. прєдѣлѣ пошлєнїє прїїшла до уряду телеграфичного вь ІІІ, о 3 год. 55 мин. по полуцїи а вь мѣхѣхъ рукахъ находїлєся ажь о 7 годннѣ вѣчєрѣ, хоть бддєлєнє мѣсїа прїзнєчєна бдз Львбєа выноситъ заздєе 4 мїлѣ. Кблѣю-жь бь трєба часу, чтобы отримѣти бдновѣдѣ на таку дешєну! Показуєся зв того, що у насъ навѣть громовїна чїї електрїка не мавь такої скоростї, якъ у и нїшнѣхъ краєхъ. — *Адє.*

— На вєчєрнѣмъ засіданю радѣ мѣста Львбєа, по полагодженю нїшнѣхъ мєнїшнѣхъ справѣ, надано посєду рєфєрєнта мѣского бюро статистичного п. Казїмїрова Остєшевского-Бараньского, редактори Dziennik-a Polsk. [На попереднѣмъ засіданю радѣ бдзвѣлєсьє голоса, чтобы надати згадану посєду одному профессору гимназіального, звѣ-

стєному зв прѣцѣ на полі статистики, або посєля вєсєнєя п. Пєнтака выслати якою уряднїка магїстратского на однѣмъ рбкѣ до заграничнѣхъ бюрѣ статистичнѣхъ, чтобы прїлєгнуєся и научїєся, якъ то ведутьєся статистичнѣй работѣ. Од-такъ надано два мѣсїа учитѣлѣв вь мѣсѣкомъ заведєню сїрѣтѣ ин. Волод. Мєнєвичєви и Вїнк. Валашкєвичєви.

— Иконєска. Nowa Reforma подає, що оногодє краковска полицїя на поручєнє прокураторїи державнои сконфєскувала брошурѣу подѣ нѣмєцкимъ заголовкомъ: Drang nach Osten, Westen, Süden und Norden, по польскї написану Людвїкомъ Я-сѣвскимъ, за помѣщеню вь нѣй статью о Нау-мовичу.

— Промысловѣй сѣлки. Днѣ 18. н. ст. грудня с. р. завѣзлєся и уконогїтувалєся у Львбѣ сѣлка удѣлова для начѣтого промыслу зв Галичнѣ. Членѣ сѣлки склєдѣють по 300 ар. на удѣлы вь галицкїхъ копальнѣхъ наєтовѣхъ. До радѣ управлєнїю выбраны: гр. Генр. Скарбєкъ за прєзєєа и пш. Лєхъ Домбчаньскїй, Каз. Зєлїньскїй, Каз. Остєшевскїй-Бараньскїй, Лєвѣ Братковскїй, Вїнк. Лукасєвичъ и д-рѣ Тад. Шндловскїй; а директорамъ сѣлки: д-рѣ Брон. Дулємба, Едм. Лозїньскїй и Водєд. Тєрєнєкочї. — Зв Вѣдїи доноєть, що кблѣюхъ бблшнѣхъ властїтєлѣв земєкнѣхъ Поляковѣ загадує зв вѣдєнскими промысловцями отворити вь Галичнѣ велику фабрику цукру.

— Австрійска магєматїна фїскальна. Ново отворєннѣй урядѣ податковѣй вь Мєстахъ вымѣрївѣ бдз познїкѣ конвєрєйнон 25.000 ар. и додатковѣ 4.000 ар. належнѣтє 2038 ар. 75 кр. чїсєлѣ 1/2% и 25% додатку.

— Старостѣ вь Мовнїи завернуло писмо радѣ мѣсѣкомъ зв Празѣ вь языкѣ чєшкѣмъ, домагачнѣєся нѣмєцкого переводу, а прагска рада мѣска бдосєла назадъ се писмо до Жовквї зв жаданємъ, чтобы старостѣо перевєло соць само то писмо, такъ само якъ рада переводитъ польскї писма.

— Нова сєнта появлїєся вь губерніяхъ великорускїхъ, а имено вь тамбовской губерніи. Сєнтанты называлїєся „Сєреднїками“ бдз того, що свѣтукуютъ сєреду жамѣтѣ недѣлѣ, а такожь и Вєлїкдєнѣ прїпадає у нїхъ на сєреду. Начальнїкомъ сєкты єсть сєляннѣй Алексѣєвѣ.

— Яворбвску стїпендію зв фондаци бл. п. Людвїка Гавєского, вь сумѣ 336 ар., прїзнєчєну для студєнтвѣв унїверситєтскихъ або учєннїкѣв гимназіальнѣхъ, родомъ зв Яворєва, одержавъ на однѣмъ рбкѣ, вытягнувши лѣсѣ, п. Володїмїрѣ Фєдєкѣ, слухатѣлѣ І року правѣ. Пок. Л. Гавєскїй установїлѣ кромѣ згаданого стїпендіи че двѣ одноразовѣ стїпендіи по 150 ар. якѣ прїданє для бднѣхъ двѣхъ яворѣвскїхъ и двѣ дожнєннѣй пенсіи для двѣхъ по яворѣвскїхъ мѣщанѣхъ. Рада громадска вь Яворѣвѣ мавь право надавати тѣ за-помогї и стїпендіи лѣсєванємъ.

— На загальнѣхъ зборѣхъ членвѣв товариства „Братска Помощь“ слухатѣлѣв львбвоннѣхъ полїтехнїи, зв днѣ 1 грудня с. р., выбрано новѣй выдѣлѣ, вь котрѣскѣхъ вбхлїи: Тад. Розвадовскїй прєзєсѣ, Анд. Носовїчъ вїцєпрєзєсѣ, Ів. Вїтковскїй касїєрѣ, Ад. Лєвїцкїй бїбліотєкарѣ; выдѣлѣв: Марк. Болѣекой, Алѣ. Брєнєвскїй, Анд. Морачєвскїй, Каз. Пєкарскїй, Арт. Шлєанѣ, Іос. Тулєа; заступнїкѣ: Едв. Бєрнцкїй, Тад. Кобїлянскїй, Вїлг. Крамєрѣ и Брон. Зєабєнѣ.

— Вь справѣ вылатѣ „Ацієндѣ“ обезпєченнѣхъ квѣтѣ одержуємо таку дописъ: Вь ч. 267 „Дѣла“ було помѣщенє пытанїє до „Ацієндѣ“. Пытанїє се — о скблѣю дотыкає моєя особы — опїраєся на ошїбчївѣй вѣстї (мы вѣзлї єи зв „Черв. Русѣ“ — прим. Рєд.), бо я зв обезпєченнѣхъ 2000 ар. одержала не 300 ар. але 800 ар. Вєбѣмъ, котрї лїстово удавалєся до мєнє о пояснєнє справѣ, маю чєстѣ бдновѣстї, що моя матї, коли мєнє обезпєчала, уолєхала агєнта „Ацієндѣ“, мовѣ-то при плаченю вєкладѣ по 50 ар. рбчно по 14 лѣ-тахъ я достаю 2000 ар. и не наєтавала на то, чтобы квѣта обезпєчєна була вь ыразно выписана вь полїсѣ, а що нещастє, чи щастє хєчє, чтобы Ацієнда выходїла завєсѣдъ єлє на обезпєченнѣхъ особахъ, тому она може выплєчувати посєля своєи вѣдобы, не беручи одѣ-чальностї за щєдрї обѣцѣнки своїхъ агєнтвѣв, Гарбузовѣ днѣ 16 н. ст. грудня. *Івана зв Тарнавскїхъ Лєвєчєвєка.*

— П. Вацлавъ Чернѣй, ц. к. авєкультантѣ судовѣй зв Надѣбрнѣ надѣлєвалѣ намъ отєю дописъ: Всєчєстївѣша Рєдакціѣ! Вь ч. 268 часопїсѣ „Дѣло“ умѣщено дописъ „Зв-надѣ Быстрїцѣ“, вь котрѣмъ прєдставєно фактъ не зовєсьмъ зв правдою згбд-ннѣй, кїдаючїй єлє свѣтлѣо на поступкѣ тугєшнєго суду а имено на нїзшє подїсаного. Понєже начальнїкѣ тугєшнєго суду, котрому на добрѣй славі суду залєжати повинно, не рѣшїєся фактѣ сєй, дуже односторонно прєдставлєннѣй, прєсудувати, прѣ-то вїдѣюєся прїмѣшєнємъ прєсїєнті Всєчєстїу Рєдакцію о помѣщенїє вь найблїзнѣмъ числѣ часопїсѣ „Дѣла“ по мыслѣ §. 19 уст. прас. слѣдующєго сїрєтованїа: Марїа Гаврїлѣчукъ, за-суджєна на кару 6-днєвного арєшту, прїєслєла судѣ около половннѣ жовтня 1889 о бдрочєнє кары, потребуючї дїтїну, котру кормїла, поручити мамцѣ чї нїячѣ. Прїхїлїюєся до того прѣшеня, продовжїє судѣ термїнѣ бдсїдѣнїє кары арєшту, котру прєцєдура тблѣко на короткїй часъ прѣ-довжїтї позвалєя, до кнцї жовтня с. р., будучи прєсвѣдѣннѣмъ, що часъ около 10-днєвннѣй зовєсьмъ выстєанє до вышуканя мамкї. Оголошующї тугу ухвалу суду, прєстєрєгає-ємъ Марїю Г., що єсли бь до кнцї жовтня добровблѣно до бд-сїдѣнїє кары не зголоєлєся, спрѣважєна будє прїмѣсово. Коли до днѣ 8 надолїста не зголоє-валєся анї о дальшє продовжєнє не прїєслєла, спрѣважєно Марїю Г. на повѣдѣнє суду, подї-санєе начальнїкомъ суду, до арєшту и зголоєн-лєся у подїсаного зв дїтїною на рукахъ. Вїдѣчи, що М. Г. кормїт дїтїну, повѣлѣ-ємъ настоятєлєви арєшту помѣстїтї єи вь арєштѣ раз-омъ зв дїтїною, но настоятєлѣ арєшту одвѣтївѣ, що начальнїкѣ суду не позвалєя на прїнятїє дї-тїны. Вїдѣчи, что дїтїна мєа около двѣхъ лѣтѣ и вєжє давно бддучєною не тблѣко могла ає и повинна бутї, казавъ я бддати дїтїну Нїколѣ Гаврїлѣчукowi а Марїю Г. бддєстї до арєшту — и инакѣ я не мбгъ поступити, бо не заходїла жадна причїна, на подѣставѣ котрой бдрочєнє кары посєля §. 401 справ. кар. могло-бы наєту-

пти. Понимаю, что авторы дописи, умещенной в ч. 268 „Дѣла“, стали невыгода про то, что Николай Г., занятый дитиною, бувъ перешкожденный въ повнени пономарскихъ обовязковъ, однакожъ не моя вина, что така перешкода не есть вычислена въ §. 401 справ. кар., а се для ц. к. суди есть выключено рѣшающимъ. Если-бъ авторы дописи зазнакомився лучше съ уставами и съотвѣтъ безосторонно рѣшъ справити, не мавъ-бы причины шукати виновника въ подписаномъ и оскорбляти его на чести, а зарасомъ звинити начальника суду, котрый зарѣвно якъ и ц. к. авокультантъ эмѣняти уставы не може, а власне дитины до арешту не принявъ.

Вацлавъ Черный, ц. к. авокультантъ судовой. — **Дрѣбні вѣсти.** Громада Борки, пов. тернопольского, одержала ода цѣсаря 200 зр. подмоги на будову костела. — Пп Мартинъ Горовицъ, родомъ зб Львова, и Анастасій Штергъ, родомъ зб Козовы, кандидаты адвокатскій, одержали въ львовскомъ университетѣ степень доктора правъ. — На похороны архіепископа Гавіла-бавера выбрались були львовскій архіепископъ Моравскій и краковскій епископъ Дунайскій. — Совѣтникъ министерства скарбу Корытовскій мае одержати хрестъ ордену Леопольда. — Коло Бруксэль наѣхали на себе два поѣзды желѣзничій, поѣзды изъ Бруксэль и тигаровій въ Парижа та колѣсаницѣ особѣ однесло тяжкій калѣцтва. — Добра Сулимовъ, пов. сокальского, купивъ ода графа Виленского п. Стан. Ломницкій, властитель Варяжа. — До горлицко рады повѣстови выбрано зб болѣшихъ посѣлостей: Евд. Милюковско, Козеровско, Ольшевско, Шолойско, о. Добрыньско зб Ждинѣ и ко. Ризнерско.

Вѣсти зб еп Станиславѣвском.

Презенту на Далешеву, дек. городеньского, одержавъ о. Ник. Волошинскій зб Косирина.

Конкурсы, именованія, перенесенія и пр.

— **Именованія.** Канцелярѣ зб Залѣцкѣ Кар Годолі именованій ведучимъ книги грунтової при окружномъ судѣ въ Самборѣ. — Краева дирекція скарбу именовала контролѣровъ податковъ Ферд. Соболевского и Ипол. Вагнера поборцами податковыми въ IX ранѣхъ; адъюнктовъ податковъ Вол. Машковского, Мих. Бурку, Ант. Лазорака и Вол. Вальтенбергера контролерами податк. въ X р.; практикантовъ под. Севаст. Новобильского, Ив. Бзукковского, Мих. Тарсу, Сим. Зацяца, Юл. Рудавского и Илар. Ивановича адъюнктами под. въ XI ранѣхъ. — Дѣйствыми учителями народными именованіи: Людв. Лейчакъ въ Струсовѣ и Фр. Домбровскій въ Черниковѣ. — **Перенесенія.** Дирекція почтъ перенесла офіціаловъ почтовыхъ: Еман. Гайдера зб Кракова и Едм. Паллаваго зб Бродѣвъ до Чорткова а ассистентовъ почт.: Авг. Домбровского зб Кракова до Львова и Іос. Серковского зб Вадовичъ до Кракова.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Яко доповненіе до статьи: „Що дѣяти, щоби сегорѣчка озимина подѣ свѣгомъ не выпрѣла“ подаю сѣдуючю примѣтку: Плугъ сѣбный збавася въ видѣ трикутника зб двохъ 1½ цалевыхъ тертицъ 1—1½ метра довгихъ, вершокъ оббивася бляхоу, а коли готови, присоединяе въ самѣмъ вершку гачками до переду звичайныхъ саней подѣ копаній въ такий способъ, щоби конѣ не досягали до трикутника задними ногами. Погоничъ сѣдае на сани запряженіи коньми и ѣде по озиминѣ одгортаючи снѣгъ зб 1-ого загона, бдѣ такъ 3, 5, 7 и т. д., а коли земля на снѣгъ загонѣхъ замерзла, ѣде само-жъ такъ 2-имъ, 4, 6, 8 и т. д., одгортаючи снѣгъ на замерзай вже тамтѣ загонѣ. Способъ сей оказуеся найпрактичѣйшимъ зб того поглядъ, що поробленіи дугомъ розсуванки не такъ легко снѣгъ назадъ закурюе, а конѣ не роблять толькы шкоды въ озиминѣ копытами, якъ при звичайномъ тратованніи — *Доріанъ.*

Телеграммы „Дѣла“.

Лисбона 19 грудня. Правительство постановило поставити Англіи доказъ, що племя Маколодѣвъ въ Африкѣ напало на Серна-Пинто лишь зб намовы англійского консула Джонстона. Що-до англійскихъ хоруговъ, то Португалія одмовляе сему фактови всякого значенія, бо ихъ не боронили анѣ Англичане анѣ не були на англійской области.

Бѣлградъ 19 грудня. При нагодѣ торжества ордена св. Савы надано сей ордеръ російскимъ достойникамъ Побѣдоносцеву, Саблерову и кіевскому митрополитѣ Платонову.

Петербургъ 20 грудня. Министерству войны выначено 80 мил. рублѣвъ на закупно репетіровыхъ карабинѣвъ малого калибру и на будову стратегическихъ желѣзницъ.

Берлинъ 20 грудня. Ходитъ чутка, що цѣсарь занедужавъ на инфлюенцу.

Парижъ 20 грудня. Сенатъ ухваливъ значною болѣею фондъ диспозиційный. — Пять министровъ занедужало на инфлюенцу.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.

19. н. ст. грудня 1889.

Львовъ: Пшеница 8-10 до 8-45, жито 7-50 до 7-80, ячмѣнь 6-75 до 8—, овесъ 7-50 до 8-20, горохъ 7— до 10—, вика 5-50 до 6—, рѣпакъ 15-50 до 16-50, льнянка — до —, конюшина червона 45— до 52—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —, хмѣль ода — до — зр. за 56 кильво въ Львовѣ, оковита за 10.000 литрѣвъ 11— до 11-50 зр.

Тернопіль: Пшеница 7-55 до 8-20, жито 7-10 до 7-45, ячмѣнь 6-70 до 7-50, овесъ 7— до 7-75, горохъ 6-70 до 9—, вика 4-80 до 5-25, рѣпакъ 15— до 16—, льнянка — до —, конюшина червона 44— до 50—, конюшина бѣла — до —, конюшина шведска — до —.

Надѣслане.

Оферты и пропозиціи

дотично будовы, устроєня и ведєня готелю першорядного у Львовѣ, приймає Товариство готелеве тамъ-же, на руки Ви. Емилія Бертемилиана Браера, котрый такожъ удѣляє дотичнѣ информации усно або писемно.

Сущный поступъ въ новейшій техникѣ красокъ творять палиный золотъ и сѣрый фарбы, вынайденіи фирмою J. & S. Kessler въ Бернѣ, и они наѣшли правды признаніе у всѣхъ кругахъ фаховыхъ. Тѣ фарбы годятся до робѣтъ штукъ и декерацийныхъ, до позолочєня и посѣблєня всѣлякихъ предметовъ зб дерева, скла, порцелану, камня, металлу, паперу, шкѣры и воску, до рамъ до сбразѣвъ и зеркала, кашинѣвъ, рѣзъ зб дерева и кости, гипсовыхъ фигуръ, газовыхъ свѣчничковъ, божихъ деревецъ и т. п., ихъ можна цѣлкомъ легко накладыти поодиначо пензельмъ на кождый доволный предметъ, суть незрѣваніи въ блеску и чистотѣ, не пугаютъ и тому можна одержати легкій, деликатный наклады мѣлчнѣи и тревалый.

Особлива треба поднести, що тѣ фарбы можна выставати на змѣну воздуха и мыти ихъ водою та щѣткою, безъ ихъ змѣны. Такожъ можна ихъ потирати каменемъ до полированя, черезъ що они одержують величайшій блескъ, а противно иншѣ фабрики конкурентній вже по нероткомъ чаебъ дадутъ стертися мовѣ порошѣ.

А що тѣ фарбы продаются по вельми дешевыхъ цѣнахъ а при томъ суть дужє выдатны, такъ що можна ихъ уживати вельми ошадно и користно, то вже за-для самой дешевости мають они першєнство передъ иншими фабрикатами. Противъ дотеперѣшого позолочуваня и посѣблєваня подають тѣ палиный золотъ и сѣрый фарбы неоцѣнену користь. По-оденчій способъ ужити робѣтъ можливимъ нождомъ власноручно позолотити або посѣблѣти ушкодженіи рамы образовъ и зеркала та всѣ предметы, де поновалось позолочєнє.

Фирма J. & S. Kessler, Brünn (Mähren) розсылає згаданіи фарбы золотѣи и сѣрыи по 1 зр. за флашкѣ; — 6 флашчокъ коштує 5 зр.; — 12 флашчокъ 9 зр.; — цѣна за 1 кильво зр. 8 (въ 1½ кильвовыхъ флашкахъ).

Запросины до предплаты

на
„ЗЕРКАЛО“
иллюстровану політично-гумористичну газету на рѣкъ 1890.

Условія предплаты тѣ самы, що до теперѣ, т. е. 4 зр. на цѣлѣй рѣкъ, 2 зр. на ½ року, 1 зр. на ¼ року.

Ода числа предплатничковъ залежить збѣльшенємъ обьєму.

Редакція доложитъ всего старанія, щоби вдоволити П. Т. читателѣвъ, а зъ своєи стороны проситъ подпирати еи такъ численною предплатою, якъ и перомъ.

Цѣлорѣчний предплатнички, то є тѣ, що найдальше до 1 цѣтвія 1890 р. зложать цѣлорѣчну предплату, достануть даромъ гумористичный иллюстрованый календарь „Зеркала“ на 1891 р.

Новѣи предплатнички достануть початокъ додатку „Костяки Гольбайна“.

Въ обопѣльномъ интересѣ не будутъ увзглядыватися замовленія на р. 1890, а высчитася буде „Зеркало“ толькы за зложеною зъ горы предплатою и толькы такъ довго, доки предплата буде уплачена.

Просимо о якъ найкорѣйше надбавленє залєностей за 1889 рѣкъ. 1—6

Редакция „Зеркала“

у Львовѣ, улица Батерія число 24.

Конкурсъ

2333 (3—3) на книжочки 1½—2-аркушеви, уложеніи популярно а писаніи правописею книжочекъ товар.

„Просвѣта“ и читетымъ народнымъ языкомъ, а то на:
1) Повѣстки зъ житія суспѣльно-народного и оповѣданя морально-религійный;
2) оповѣданя историчный;
3) розвѣдки экономичный, господарскій и образки зъ исторіи промыслу и торговлѣ;
4) на працѣ зъ гигієны;
5) короткій правотаръ народный;
6) образки этнографичный и географичный;
7) образки природы;
8) календарь на рѣкъ 1891 або поодинокіи части того-жъ.

Ремунерация 15—25 зр. ода печатного аркуша.

Зголошуватися треба до центрального выдѣлу тов. „Просвѣта“ ул. Орменська ч. 27.

Д-ръ Ом. Огоновскій Кость Паньковский голова секретарь.

Ц. к. упр. гал. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаетъ по курсѣ дневномъ

5% Листы гипотечный

якъ такожъ

5% прѣм ованіи исты гипотечный

Порученія зъ провинціи выповняє одворотною почтою безъ провизіи.

2220 122—0

Рѣкъ основанія 1857.

МНОГОКРАТНІЙ ОДЗНАЧЕНІЯ

A. Macek

Eisenmöbel-Fabrik

Wien VI. Gumpendorferstrasse 114.

поручає свои мебѣ, выгтовленіи солидно, 3254 по приступнымъ цѣнахъ. (5—10)

Цѣнники можна переглянути въ головныхъ складахъ Народной Торговлѣ.

О ПОВѢСТКА.

III тій Выпускъ „Иллюстрованыхъ Житій Святыхъ“ уже полвиселъ, а IV тій и послѣдний уже въ половинѣ друку.

Предплата та сама, що передше була оголошена.

Головнѣи склады: у Львовѣ въ книгарни Ставропигійской; въ Тернополѣ у о. Игн. Левичского; въ Чернівцяхъ у о. Волод. Каратникового; въ Станиславовѣ у ц. Стахевича; въ Коломыѣ у о. А. Ленского; въ Золочевѣ у о. Ив. Гургаля; въ Стрию въ Руской Бесѣдѣ; въ Подгайцяхъ у о. Кор. Дудкевича; въ Токахъ у о. Ив. Хавалка; въ Бережаняхъ у о. Войтовича.

Рѣкъ основанія 1828.

Одзначена на выставѣхъ свѣтовыхъ: 1867 въ Парижѣ, 1873 у Вѣднѣ, на II-ой выставѣ въ Лондонѣ и на всѣхъ выставѣхъ промышленныхъ.

ц. к. прив.

Фабрика мыла и перфумеріи

F. Fischer-a

Контора и мѣсце замов. Wien, III Hauptstrasse 88

Фабрики: у Вѣднѣ, Симмерингу и Унтерлякебѣ.

Поручає свои вырѣбы: мыла туалетовѣи и до праи а такожъ парфумеріи.

Цѣнники высылася на желаніє платно, а такожъ суть по складахъ Народной Торговлѣ. 3291

ИВАНЪ ЯРЖИНА

ювелирь 3162 (12—12)

у Львовѣ, пласъ Маріаційный

(Готель Европейскій).

МАГАЗИНЪ

вырѣбѣвъ юлєрєскихъ, золотыхъ и сѣрыхъ,

поручає значный засѣбъ вырѣбѣвъ, одзначающихъ-ся тревалостію и добрымъ вкусомъ, якъ власныхъ такъ и зъ перворядныхъ фабрикъ краєвыхъ. Выгтовлює всякіи замовленія, репараціи и замѣны.

Купує старєе золото, сѣрѣбо и дороге камѣньє по найвысшихъ цѣнахъ. Всякіи замовленія замѣщєвъ выгтовлює въ якъ найкорѣйшомъ часѣ.

Franz Effenberger

Wien, IV, Margarethenstrasse 8

доставецъ

для ц. к. почтовыхъ и телеграфическихъ урядѣвъ.

Рѣкъ основанія 1839.

Фабрика вѣдєнскихъ пендуловыхъ годинничковъ и тапихъ, що накручуются разъ въ рѣкъ або мѣсцѣ, домови и фабричній годинничковъ всякого рода.

Складъ всѣхъ родѣвъ золотыхъ и сѣрыхъ кишєневыхъ годинничковъ, парискихъ бронзовыхъ и мраморовыхъ годинничковъ и ин.

Репараціи выгтовляються скоро и дешево, при чѣмъ за кождо репарацію даєся гарантія на одинъ рѣкъ. 3171 10—12

Замовленія зъ провинціи выповняються одворотною почтою.

Рѣкъ основанія 1810.

Одзначена на выставѣхъ свѣтовыхъ 1861, 1866, 1873 и 1880.

ц. к. прив.

Фабрика коцѣвъ, покрывалъ на конѣ

и товарѣвъ вовняныхъ

ЮСИФА КОСН-А

ливеранта

цѣсарского двору, вѣйска и маринарки.

Фабрики: у Вѣднѣ и Симмерингу.

Выгтовляє всякого рода коцы на лѣжка, Гальма коцы робѣтничій, покрывала фланедеви на лѣжка покрывала до подорожи и купель та правдивый воиныйи гунѣ; Одакъ господарскій дѣрги на конѣ, до стайнѣ, для возѣвъ въ найлѣпшомъ родѣ побѣла найразличѣйшихъ взорѣвъ и красокъ. Найдешевшіи цѣны.

Цѣнники розсылаєся платно на желаніє а кромѣ того можна ихъ переглянути въ головныхъ складахъ Народной Торговлѣ. 3291

Въ рѣкъ 1834 основана а за знаменитѣсть и дешєвѣсть власныхъ вырѣбѣвъ одзначена на свѣтовыхъ выставѣхъ въ Парижѣ 1855, Лондонѣ 1862, Вѣднѣ 1873, Барцельонѣ 1883, Парижѣ 1889

ц. к. прив.

Фабрика

Anton Himmelbauer & Cie

in Stockerau bei Wien

и въ моравской Остравѣ, контора и мѣсце замовленія Wien, I Wollzeile 11 поручає Ви. купуєчимъ, а именнѣо Вирєв. Духовенству и комитетамъ парохіальнымъ свои вырѣбы

свѣтло церковне и столове,

звычайнєе мыло до домового ужитку, предметы туалетовѣи и перфумеріи, всѣлякіи вырѣбы восковіи, якъ свѣчки и постанники восковіи гладъ 3273 кѣи и прикрашеніи, факлѣи и т. п. (3—7)

Д-ръ А. Хоминъ

секундаръ львовского шпиталю загального срѣднєе ода 3—4 год. зб полудня.

при ул. Жулинского ч. 13. II поверхъ у Львовѣ. 2376

ДРОГЕРІЯ

Вырѣбъ и складъ матеріалѣвъ аптечныхъ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улицѣ Городецкой число 75

удержує такожъ на складѣ

звѣстнѣи вырѣбы лѣчничій

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстнѣи они вже въ нашомъ краю загально-щодо своєи успѣшности, тому роблять они завізиту и немалу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вырѣбамъ лѣчничимъ, спеціальнымъ, котры не разъ обмундѣли неждую. Чиселный же признанія и подѣки за лѣчничій вырѣбы навѣтъ ода особѣ высоко поставленыхъ, а дужє легко розсѣдѣти, бо суть въ нашомъ краю. 3101 (16—?)

Цѣнники и проспекты пересылає на желаніє даромъ.

Замовленія на провинцію выгтовляються одворотною почтою.

Такъ для молодшихъ якъ и старшихъ

найодновѣднѣйшій

ПОДАРУНКИ

на Рѣздво

и Новый Рѣкъ

Фарбы олѣйный въ комплектныхъ касеткахъ зб всѣми приборами въ цѣнѣ зр. 4-50, 7-50, 10 до зр. 20.

Фарбы акварелєви гузиновѣ, въ лѣсочкахъ и тубкахъ, якъ поодиначо и въ касеткахъ, въ цѣнѣ 30, 50, 75 кр. зр. 1-20, 1-80 до зр. 10.

Фарбы до такъ зв. „Spritzmalerei“ касетки комплектнѣи въ цѣнѣ зр. 1-50, 3 и 5.

Фарбы до мальованія на порцеланѣхъ касетки комплектнѣи въ цѣнѣ зр. 8-50, 10, 13-50, 16 и зр. 20.

Плитки порцелановѣи въ рѣзныхъ формахъ до того-жъ мальованія.

Касетки зб приборами и образками, котры одбитіи на порцеланѣхъ одповѣдають цѣлкомъ ручному мальованію, касетка зр. 6.

Фарбы и приборы до т. з. „Chromo Malerei“ касетка комплектнѣи въ цѣнѣ зр. 5-50, 8-50, и зр. 10.

Фарбы металлическѣ до мальованія на оксамитѣ, пошкѣ, плюшѣ, и т. п. касетки по зр. 4, 6, 8-50 до зр. 16.

Взѣрѣ до того мальованія, зачатіи работы и т. п. въ великомъ выборѣ.

Фарбы пастельовѣи въ касеткахъ по зр. 2, 3, до зр. 10.

Папѣръ въ аркушахъ и на метры до того мальованія.

Фарбы гобелиновѣи въ олонкахъ и полотно до того.

Касетки зб минералами въ цѣнѣ зр. 2-80, 5-50, 10 и 12.

Касетки зб имитациєю найб. для мѣнѣвъ въ цѣнѣ зр. 12.

Касетки зб знарядями до пилковыхъ и иншихъ робѣтъ въ цѣнѣ ода зр. 3 до 10.

ОДА ДАВНА!

на складѣ заведеніи а нинѣ болѣе якъ колѣнебудь аматорами гляданіи

Вырѣбы зб бѣлого дерева якъ:

Касетки, пуделочка, вахлярѣ, кубки, дощѣлки, подставки, рамки на фотографіи, тарелѣ подѣ хлѣбѣ, мисочки и много иншихъ предметѣвъ, надающихъ-ся до мальованія водными фарбами, до выпалєня.

Взѣрѣ, верникии, и всякіи приборы до того мальованія, все на складѣ.

Апараты до выпалєня на деревѣ штука зр. 12.

Вырѣбы зб глины „Терокоты“, якъ вазоны, тарелѣ декерацийнѣи,

ДѢЛО

Выходить у Львові що дня (крім неділі і руских свят) о 5-й годі по полудні. Литературні додатки „Библиотека найважливіших повістей“ виходять в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, а Бюро газет ул. Карла Ладина 9. В Перемишлі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні М. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnistrasse 8, M. Stern 1, Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppellk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі М. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і нисерати платні у Львові.

Предплата на „Діло“ з літер. додатком:

у Австрії: на Галицькому: на цілий рік . . . 18 гр. на цілий рік . . . 24 гр. на пів року . . . 9 гр. на пів року . . . 12 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр. на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 18 гр. на пів року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 62 ул. Баторія. — Рукописи асертуються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатованій вільній оді порта Подільне чило коштує 8 гр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. оді одним стрічкою печатною, в руб. „Надбавка“ по 20 гр. а. в. Подати числяться по 10 кр. оді стрічки.

У Львові дня 11 (23) грудня 1889.

Нинішню політичну ситуацію нашого краю характеризують отей факти, котрим мусимо цізнати немаловажне симптоматичне значіння.

Півгофіційний Сгас помістив таку телеграму: „Відень 20 грудня. Сойм галицький має бути скликаний межі Новим Рокном (розуміється підля нов. стією) а 20. счня, (поді позором обмислення дальшої акції ратункевої по поводу звыи неурожаю. В дй-стности-ж збересе сойм без належного умотивованя в наслідок пресін декотрих послів, а враз як звычайно тепер всемогучих радикальних часописей.“ З сего телеграми видно, що верховодяча польська партія консервативна дуже не рада скликанню тепер сойму на додаткову сесію; тай не диво, бо минула недавно сесія, котра так нещасливо для неї шила, за надто ще свіжий а немилй їй лишила враження. Коли б отже дійство тепер Сойм зйшовся, то се було б ознакою, що вплив репрезентантів польської консервативної партії значно упав. N. fr. Presse, котра має добрий інформації, доносить в телеграмі з Львова, що галицький сойм має зйтися дня 9 счня.

Другий факт такий: Як звѣстно нашим читателям, посол Романчук, як председатель руского посольского клубу соймового, в наслідок дописи, уміщеної в віденській півгофіційній Politische Correspondenz, о інтерпретації руских послів, надбавив спростованя до Kurjer-a Lwowsk-ого, до Gazety Lwowsk-ої а до Polit. Corresp. Kurjer Lwowsk-ий умістив тоє спростованя зараз, (котре ми потім за ним повторили), хотя оно его найменше дотыкало, умістила тож и Polit. Corresp. Але, що особливе, умістила також и строго урядова Wiener Zeitung, хотя п. Романчук певне не удавався до неї о поміщеня, отже и не мала потреби его уміщати, и хотя се спростованя дотыкає ц. к. правительственных функціонерів, именно и того ц. к. старесты в Коломиї и взагалі ц. к. крайного правительства. Дятого вчерашній Dziennik Polski в телеграмі в Відні виражає в той спосіб, що поміщеня того спростованя в Wiener Ztg. викликає огólnie zdumienie. Протав того поступованя урядової газети державної тым більше дбавзе поступованя крайової газети урядової, Gazet. Lwowsk-он, котра ще досі того спростованя не умістила. Мімоходом згадуємо, що кожда газета, урядова зарбно як неурядова, обовязана надбавляти їй фактичний спростованя умістити, чи она їй милй чи нѣ, а як-бы

зборонювалася, то в судовій дорозі може бути до того змушена.

Передбавляна сесія ради державної, котра зачалася 3-го а скінчила 19-го грудня, була вправді коротка, але немаловажна. По нових виборах до кількох соймів краєвих, по уступленю кв. Лихтенштайна з парламентної арені змінилася в-часті ситуація в посольській палаті. Однакже клерикалы, помимо уступленя свого проводиря, не забираться зовсім капитулювати, тільки не знати все ще, о скільки их змагає, именно що-до конфесійної школи, підпирати буде решта правців, отже не знати, чи обруч, державній так и многі и різнородні елементи разом в правниці, и на дальше не ослабѣть. Ческі послы точать и дальше борбу о свои національні права, и здаєсь, що деякі концепції од правительства собі забезпечили. Либеральні Нѣмці з більшою силою прагнучи іти штурм до правительства інтерпретацію п. Пленера; однакже правительство зручною відповіддю вывинулося на-разі з клопоту, а при том и старалося заимпонувати бюджетом без дефіциту а з надвышкою, що давно вже не бувало в Австрії. Щоб однакже становиско правительства через те вже тривало забезпечилося, не можна еще зовсім сказати. Польскі послы вертають, як нарѣкають декотрі польскі газети, з порожніми руками и без всяких рішучих обѣтниц од правительства.

Теперішня коротка сесія важна була и для руских послів выступленям о. Озаркевича з клубу правців. Сей факт має тым більшу вагу, що о. Озаркевич склався до правців ще тогды, коли в раді державній був рускій клуб, зложений з 15 послів (в рр. 1873—1879), котрий тримався з могучими ще тогды централистами нѣмцями и підпирав центристичне министерство Аверсперга-Лассера. За дальшою сесією Озаркевич також, відмівно од послів Ковальского и Кулачковского, часто враз з правцями підпирав теперішнє министерство гр. Тафого, надбавчєсь все, що оно виконає свою програму и стане дійство по над партіями. Аж вкінці таки мусѣв стратити ту надію. Чи п. Овгалевиць, Мандичевскій и Охримович мають те тую надію?

В сих обставинах важний буде вбѣр послы до ради державної з куріи селянської Вережаны-Підгайці-Рогатинь на мѣсці гр. Романа Потоцкого, котрий, як звѣстно, зложив свій мандат, вастѣднши по смерті свого бѣця мѣсця в палаті панів. Neue freie Presse в телеграмі з Львова доносить сегодня, що „рускій комитет“ централь-

ный завѣе посла Романчука, щоб старався о той мандат, и додає, що на случай wyboru п. Романчука організація и тактика руского клубу посольского в раді державній дбавла-б згѣны. Коли вже Neue fr. Presse публично порушила справу того мандату то и мы мусимо заявити, що справді голос загальн львовських Русинів, без огляду на сторонництва, вказує на кандидатуру п. Романчука. Досі п. Романчук не має ще нагоди дати свого заявленя, чи есентуально хотѣв-бы убѣгатися о той мандат, тым більше, що ще навѣть не відомо, коли выборы будуть розписані, а и в дотичних повѣтах нема ще досі одповідно зорганізованої акції выборов Русинів.

Письмо селюха з над Сяну.

З полтикою клубу руского соймового солідаризуєсь нині вся Русь галицька. Звѣстна інтерпретація послів руских, внесена до правительства в часі послѣдньої сесії соймової, найшла всюди сердечний відгомін и загальне одобрєня. Она, по радці нашій, була дуже на часі, а викликала в, о чом мы вѣв пересѣдчєй, крайна koniecznєсть. Вы по мѣстах може не бачите так наглядно всего того, що дѣєсь по селах и мѣстечках наших в выключну користь елементу польского, а з шкодою и кривдою народу руского.

Не хочу бавитися в рекриминації, а тым менше будити яке-небудь невдоволеня або розярєня в масах, але подумати в яких обставинах приходить нам селюхам жити під теперішню пору, де суть сваті права наші національні? Всяку переписку урядову ведуть власти з нами лише в языц польскім. Написи рускі по дорогах, урядових громадських та школах чєзвають з кождым роком. Вѣ органы автономичні и цѣсарскі говорять з людьми нашими лише по польскі, а коли де-коли побачишь яке письмо руске, то латиньскими буквами. Чужинець, що перебывав бы край наш од Сяну по Збруч, мусѣв-бы сказати, що був в Польщі а не на Русі, бо всюди та польщина бѣє в очі як найнагляднѣйше. А на якій різнородній секатурі выставляєсь у нас кожды, хто бы хоч спорадично схотѣв ломити ті порядки и против них дѣлом протестувати? До відомости давнишнєй наших доходить лише самі найбільше драстичні факти, та и про ті треба толкувати як найбережнѣйше, а тымчалом струя польонизаційна розливается по краю нашім чим раз ширше и затоплює духа руского. Не думайте при том, мов-то я дуже неесимпатично дивлюсь на все. Рад-бы а всего того не бачити и досѣти нам, що в нас старшина громадека одержала письмо похвалы од ц. к. старосты и выдѣлу повѣтового за руску переписку з властями; що учитель наш в школі з руским языком викладавсь одержав од инспектора окружного таку ж саму похвалу

за пѣканє языка руского; що парох наш з канцелярії своєї парохіальної розсылав рускі письма свободно на вѣ стороны; що венскі комисарі, заїхавши в село, говорять з людьми по руски; що поставлено всюди по дорогах таблиці з рускими написами, що вже и по судах сисують з людьми рускі протоколи и т. д. — та бѣда в том, що всего того нема.

Вправді пересѣдченый я, що мимо вѣх тых нам неприязных змагань Русь таки дѣйде колись до своих прав, але чи не насуваєсь тут пытанє: чому вже нині Русь галицька не має тѣшитися тими національними свободами, коли доверси не вѣ народы австрійскі без выѣмки добились тых прав и свобод? Таж Чехи и Словѣнці на Нѣмцях вымогли их, а нам годі вымогчи сего на братівм славянським народѣ, котрий славить себе з терпимости перед широким свѣтом, а до нас крѣчить, що нас любить? Хто-ж виноватий, що лише у нас в Галиччѣ не можуть зложитися якѣсь зносѣйші обставини? Вѣрте, що пытанє се заедно маємо на устах, але при том носимо и дуже тяжкй жал до тых, на котрых лежить обовязок чим-схорше и основно зміняти прикре положєня наше.

Вы обвинили правительство о неприязну систему суцротавь Русі галицької. Комисарь правительственный заперечив сему и выхотило-бы з цѣлости, що правительство не раде таким порядкам на Русі. Але чому-ж пытаємо, не возьме оно почину, щоб лихо направити? Коли-ж правительство обмыло руки, то до кого нам звернутися? Скажете: до сойму. А де-ж залагають неполадочней минимальнй жаданя Русі галицької, як не в коштах соймовых? Од 1869 р. домагалися мы злагоды якогось modus vivendi, а що з того вышло по двадцати лѣтах? Скажете: до рады державної. А чи там послы рускі не домагаются полєкш для народу свого сотки развѣ без всякого уступѣх? Чи не одсылано их з бѣдами назад до сойму? Чи зроблено якій-небудь уступѣх хоч-бы так званым послѣм митрополитам, котрі досі вѣрно піддержували кабинет гр. Тафого? Скажете може: най Русь галицька звернєсь просто до правительства центрального. А чи не писала та Русь до 1866 року и пѣнадцати десятків пропамятных писем, и якій вышлов з того хосєнь? Мы хотѣ селюхи, розумѣємо дуже добре, що нас загнано в якѣсь singulus vitiosus и що нас компетентні факторы научались одсылати од Анны до Каясы з порожніми руками.

Розбравши все, мы з конечности сѣьмо той думкѣ, що виновником недолѣ нашої єсть з одной стороны шовинизм верховодячон партії польской в край нашім, так званых станицькѣх з их системою нивєляційною супротив Русі, а з другой стороны недостаток енергії из стороны правительства якъ крайового так и центрального, котре справы руской не хоче взяти в свои руки.

Нас селюхѣ відповѣд правительственного комисаря на интерпретацію послів руских сойм-вых не вдовольна. Одсылати три-

Пригоды Вальтера Шнапса.

З французского — Ги де Мопассана.

(Конєць.)

Новий ранок засвітає над єго головою. Он розпочав на ново перегляд окрестности, котра була так самі пуста, як внора. Новий непокій огораує Вальтера Шнапса, — він бояєсь умерти з голоду! Он вже бачив себе розтягненим на сподї рова, лежучим горіньк, з закритими очима; вадѣ, як великий и малй звѣрята всякого рода зближаються до єго трупя и починають розривати его з вѣх сторон, роздираючи на нѣм платье, щоб достатися до єго заковстенѣлого тѣла. А великій кружк выдѣбубє ему очі своимь заострєнимь клювомь...

Он уже наважився побѣги в село, готов на все, коли нагле побачив трєх сєлян, як ішли на поля з вѣлами на плєчах, и хутенько скривєсь в свою яму.

Як лише стало змеркатиє, він вийшов з рова и звѣжившись из страху, з сальным бѣтємь сєрця, наваживєсь ити радше в далєкй замок, аїж в село, котре ему дялогось здавалоєсь такъ страшнымь, як клѣтка з тиграми.

В бѣнах должного поверху сѣвъ огонь. Одно з них було отворєно, а з него заносило мильм запахомъ варєного мяса, котрий драгив нюх Вальтера и выкає аж до самог глубины живота; він притягав єго з неопорною сєлюю и збуджував в нѣм бѣзаву хоробрѣсть.

И оть рѣшучо, не думаячи нѣ о чѣм, звѣживєсь він в кашкетѣ у самог бѣна.

Всѣмь люда з прислуси обѣдали за великимь столомъ и розмовляли. Одєнь з них нагло змовк, упустиє чарку з рує и вєстромиє очі нерухомо в бѣно.

За ним и вѣ нѣш спостерегли ворога — Боже! Прусакі напали на замок! — зняєсь загальнй крик, з вѣсьмох рознѣх голосѣх. Вѣсь выскочили из своих мѣдєх и вѣ страшным замѣшаным утѣли з кѣмнаты, покниувши перед зидованым, все ще у бѣн стоячим Вальтеромь стѣл, заставєннй стравами різного рода.

По деякій надумѣ він перелѣз через бѣно и приблизивєсь до тарѣлок. Од страшного голоду він дрожав, як в ѣхончѣ; но страх не повдержував єго. Он почав прислухуватися. Здавалоєсь, в домѣ велике зворушенє: двері ринали, надѣ нимь зачуєсь бѣзкй крок, потѣмь чѣсь твердого упало на маску землю и якъ бы люде скакали з горѣного поверху.

Обѣла всякій рух замовѣл и вѣ величєзнымь замку зробилоєсь тихо, якъ в могалѣ. Вальтер Шнапс розложивєсь перед нетєнєною заставою и зачав ѣсти. Он сѣшєно наповняє свой ротъ, немовь боючись, що єго бдорвуть од ѣды скорше, нѣжъ бѣз насѣтєсь.

Он обѣма руками запыхав собѣ куски в широко розвѣтй ротъ, цѣлыми кавалками за кождымь покусомъ пролѣтала вѣд в єго живѣт. Часами нахалєсованй в горлѣ куски, хотѣ и якъ он розширѣєсь, майже душили его и він переставѣ ѣсти, щоб он не пукло, якъ переповнена рура. Тодѣ він выпивѣв куюх сѣдра и прочищувѣв горло, якъ прочищують водою замуєннй узкй канал.

Он спустосивѣ вѣ тарѣлки, вѣ бѣлода и вѣ бутєлки; потѣмь зовѣсь оскотѣнѣши, червоный, з одурєнимь розсудкомъ, розвѣз свой мундуръ вѣ сали, щоб выпочити, до тоя стєпені безсилья, що не мѣг и кроку зрѣбити. Єго очі заплюєувалєсь, думки путалиєсь; він положивѣ голову на зложєнй руки на стѣл и заснує.

Послѣднй мѣсєцєй лучѣ сумно освѣщували парк. Починало свѣтати. Видѣвсь темнй образъ замку и два освѣченй бѣна на низѣмь поверѣ.

Нагло почувєсь громовй голосъ:

— Впередѣ! на приступ, дѣти!

И вѣ одну хвили бѣдѣлѣ з пѣтьдєсєти жовѣрѣв, убрєннх од нѣб до головы, влєрєсь до куюх, де марно спавѣ Вальтер Шнапс, и приставннши до него пѣтьдєсєть наладованнх стрѣльб, порвали єго, стѣчили и звѣзали руки и ноги.

Он тяжєнько оддыхав, не можучи нѣчого поняти од побѣвѣ, штовханѣв и перєстраху.

Потѣмь товѣтѣєсь офицѣр положивѣ єму на живѣт ногу и свѣтучо проговорѣв:

— Вы — мой невѣдѣникъ, здаєтєсь!

Прусакъ нѣчого не чув, окрѣмь слова: „невѣдѣникъ“ и закричавъ: „Такъ, такъ, такъ!“

Побѣдѣлѣлѣ підѣали єго, привѣзали до крѣсла и з цѣкавостію розглядѣли єгого страшно роздуготого невѣдѣника.

Он усмѣхавєсь тепєрь, перєконаннй, що він наконецъ вѣ неволи.

Вѣшовѣ другй офицѣр и сказавъ:

— Полковнику, неприятељ утѣк; певно богато ранєннх; позиция осталєсь за нами.

Товѣстй офицѣр отєрь пѣт з чола, кликнувъ: „Побѣда!“ и заразъ написавъ такий рапортъ:

„По кровавой бѣтѣ Прусакі поїшли в рѣстѣ, забравши з собою убитѣх и ранєннх, котрых, трєба признати, було до 50 люда. Богато осталєсь в нашихъ рукахъ.“

Молодй офицѣр сѣняєсь:

— Що гадаетє зрѣбити, полковнику?

Полковникъ відповѣв:

— Мы уступимь, щобь омынути стрѣчу з неприятељскою артилерією и з сѣлѣтѣшнмь бѣдѣломъ.

И давъ приказъ уступати.

Одѣлѣ устрѣвєсь одѣ стѣнами замку, окруживши Вальтера Шнапса, котрого звѣзаного вело шѣсть вѣзѣвѣх з револьверами в руках, и выступивѣ в похѣд.

По дорожѣ були послѣані слѣдѣй. Ишли дуже осторожно, часомъ задержуючись.

На зорѣ приїшли до прєсектуры Ля-Рашѣ-Оазель національна гвардія, котра доковала того вѣзаного подвугу.

Мѣшкаѣчѣ ожадалѣ бѣдѣху вѣ непокою и зворушеню. Тѣлько показавєсь кашкетъ невѣдѣника, якъ підѣняєсь радѣстнй окликъ. Жєнщины махали руками, старухи плакали, якійсь старєць кинуѣ пѣлицєю на Прусакѣ, но злучивѣ одного из сторожѣ.

Полковникъ метушєсь:

— Стерєгти невѣдѣника!...

Наковєць одѣлѣ звѣзавєсь до городекон радѣ. Отворили тюрму, вѣкнули в неї Шнапса и тамъ розѣзали.

Докола будѣлѣ поставлено узбрѣну сторожу з двѣх сотѣ люде.

Тогдѣ, не зважачѣ на лѣх наслѣднй нестрѣвности живота, щѣ безпокоили Шнапса уже од якогось часу, він з безумѣй радости нагло пустивєсь танцувати, танцувати з якою прѣстрастною рѣсѣшю, махаючи руками та високо задираючи ноги, и владючи в шалєнй смѣх, докѣ знеможеннй не упавъ на долѣвку.

Он вѣ неволи! Онъ спасєннй!

Такимъ чинѣмъ замокъ Шампїєне вырѣвано з руєх неприятељѣ, що посѣдав єго всего лѣх шѣсть годѣн.

Полковникъ Ратє, — бѣ и торговецъ сукномъ, — котрому удалєсь доконати того подвугу на чѣлѣ национальных гвардієвѣх Ля-Рашѣ-Оазель, достѣвѣ ордеръ.

Переклавъ Ор. Дѣ-

миліонний народ рускій до основних державних законів — се дло виправд логке, але чи відповіди? Тож хто такі нарушачі законів основних, на кола Русь галицька не посідає в руках своїх тихх средств до розвою свого, котрі закони основні заборужають кождому народови. Ова бы часі ступити на ниму дорогу а не допускати до того, щоб представителі руского народу могла в тїх-х законодавчих выступлениях з тїхх тяжкими замїтами, про які згадує інтерпретация. Ми пересвідчені, що подобні замїты піднесе також пос. Озаркевич в радї державній при розправах бюджетовых и нерепрезентативно выжидаемо відповіди гр. Тафого. Може бути, що гр. Таффе поваже нам тую саму дорогу, яку показав вбїла дївїв тому назад посланцїм нїмецьким в Чехію, кажучи имъ звернутися до сойму чеського. Але в тїм рбїни дя, що ми вже домагалися правъ наших в соймї краєвомъ, а вийшли з порожними руками.

При тїмх всїмъ мушу вамъ подати д милом відомости, що на провинції патріоти рускій аблзались до себе більше як колинебудь вшнимъ часомъ. Лучиномъ в одно тїло, горнемо до себе народъ, беремось до дїла просвітнього з більшою енергією и охотою, немов-бы передували, що в недалекімъ часі прийдєть намъ звєсти же тяжшу борбу о права своєї народности. Пересвідчена партійна лашама зовсїмъ на боці, бо не пора змагатися о дрбнїцї, de periculum in mora... Послї клубу соймового дали намъ хорощїй и наслїдуваня достойний примір, що можна здїяти viribus unitis...

Процєсь в Вадовицяхъ.

Переслуханє свїдків триває далєше. Зв далєшнїх свїдків подали В. Кала, Ф. Климчакъ и Я. Стальхакъ, що емигрантв вєдено все до агентї Герца немов рекрутв, тїхх, котрі утїкали, виланувано и що Иваніцкїй грозив кождому, хто вїжисє емигрантв зупиняти и не вїзавув имъ дороги до Герца. Ще горше обтяжуючи для Иваніцкого и Наймана булї збїзання урядника пруской зєлїзницї Г. Бема и начальника пруского митового уряду А. Вирта. Першїй подав, що про агентї Герца говорено загально, що она єсть великимъ нещастємъ для Австрїи а Иваніцкого називаво за-для єго нехолодного поступованя з емигрантами Иваномъ Грознымъ; другїй збїзав, що Найманъ дуже часто милує при вимїнї грошей в некористь емигрантв, котрі на то жалувались. Свїдоць Ад. Ассеръ, митовий урядник прускій, чувъ одъ емигрантв що в р. 1887, що якийсь жиди намовили ихъ до емиграції грозиачи, що в Австрїю буде война и єсть переконаний, що та агїтация походила з агентї Герца. Герцъ и Лєвенбергъ прислали свїдокови разв вино и лїкеры, котрїхъ онъ не прийняв а Ляндавъ проєктувавъ єму навѣть разв позичку, з котрої також не користавъ. Опісля поставивъ зацїтнякъ д-р Розенблѣтъ вносєне зарїдати наочнї оглядини готєлю заторского в Освїцїмъ якъ головної точки акції обжалованихъ — прокураторъ супротививъ тому, а трибуналъ постановивъ порїшати то вносєне аж по одчитаню протоколу вїзїи льокальної зарїдженю в свїдѣствї.

Одтакъ переслухувано далєше свїдків, свїдоць Г. Рихтеръ, урядникъ зєлїзницї в Освїцїмъ, збїзав, що разв до єго помешканя прибїгла налякана дївчина, родомъ з Угорщини, за котрою паганаць Бундъ гонивъ и хотїв силою привести до Герца. Про Иваніцкого высказувєсь свїдоць дуже некористно. Зв початку одбувавъ бїт на дїорці дуже строго ревїзїю паспортв, але опісля змїакъ, однакъ Найманъ и єго жїнка жалувались передъ свїдокомъ, що то змїагченє Иваніцкого коштує єго дуже багато. В р. 1885 запрїмїтивъ свїдоць, що жандармъ Новицкїй хотїв повздержати кількадесятъ Словаківъ наміряючихъ вєсїти до поїзду зєлїзницї. Тодї при-ступивъ Герцъ до жандарма и сказавъ єму, що не треба ихъ задержувати, бо паспорты вже перєгланї. Жандармъ не хотїв слухати — отже запрїсєв єго Герцъ до уряду митового, а коли вийшли зь одтамъ, бувъ вже жандармъ подохо-чений и не робивъ емигрантамъ янїхїхъ перешкодъ. Тодї говорили урядники, що паспортты тїхх емигрантв мавъ Герцъ в своїй кишени. В р. 1887 выдає правительство пруске розпорядженє, щоб кождїй емигрантъ выказався що-найменше сумою 400 зр. Агентї обходила то розпорядженє двоякою дорогою: або шварцувала емигрантв черезъ границу, або позичала имъ грошї, щоб мали що показати на границї. В тїхх случахъ бїхавъ за емигрантами якїсь агентї а на першїй стації за Мысловичами одбїравъ имъ дозичей грошї. За кілька годїнь позички мушї емигранты добре платили. Жиди зь агентї старались кілька разв перекупити свїдка, а коли имъ то не удалося декупївали єго передъ зверхною властею. Свїдоць Леоп. Поллакъ, функцінаръ поїзочної зєлїзницї, подає, що бачивъ, якъ Иваніцкїй бївъ по лицї тїхх емигрантв, котрі не хотїли у Герца купувати билетв и лише у нихъ ревадувавъ паспорты.

Дня 17 н. ст. грудня с. р. розпочато перєслухувати пошкодованихъ, котрі перєйшли черезъ практикы агентї и котрїхъ збїзання тїмъ самимъ будуть для справы незвичайно ваги. Якъ першїй зь нихъ станувъ передъ трибуналомъ Пошко Мессїта зь Хоросткова, котрий прибравши собї фальшивє имя и фальшиву княжку робїтничу прибувъ в р. 1888 до Освїцїма и хотїв достатїсь до Гамбурга. В Освїцїмъ на дїорці задержавъ єго и ще якосєс Гєхта Иваніцкїй и по-чавъ намовляти, щоб купили карты на корабли у Герца, а коли не хотїли, то Иваніцкїй одбравъ имъ обомъ документи подорожїи и не оддавъ ихъ мїмо приказу надконтрольора, передъ котримъ они жалувались на него. Що більше — оддавъ ихъ обомъ жандармамъ, котрі одбравли одъ нихъ грошї и пакунки. Мессїта жалувався також и

старостї, ає и той радивъ єму, щоб звернувся до агентї Герца. Доперва по 14 дняхъ, коли Мессїта тривавъ уцїрно при своїмъ — одданю єму грошї в пакунки. Збїзання Мессїты потвердивъ зовсїмъ свїдоць Гронієръ. Свїдоць Тома Столовскїй, горнякъ зь подї Нового Торгу, оповїдавъ євою неосторунну подорож до Америки. Єго вїзъ вїзникъ Чищонъ накрытого плахтою зь другими емигрантами. Коло Затора здыбавъ ихъ жандармъ одкривъ плахту и заарештувавъ всїхх емигрантв. Столовскїй мушїв вертати домовъ и стратити 9 зр. Показалося опісля, що Чищонъ бувъ в порозумїню зь Герцомъ. Свїдоць Анна Фуїрковскя, 18-лїтна гїжа Словачка, мавъ мужа в Америцї, котрий єи завозавъ, щоб прїїхала до него, в наслїдокъ чого выбра-лася она до него разомъ зь другими емигрантами в маю 1888 р. По дорожї прїчїнився до нихъ якийсь жидъ — всїхх собї заплатити 5 зр. одъ особи и зобовязавъ за то перевести ихъ черезъ границу. Однїкъ в Мысловичахъ завернено ихъ до Освїцїма. Тутъ взявъ ихъ Воронекъ подї своєю опїку, завїзъ до карцєлярїи бременьскої. а Лєвѣ велївъ Аннї Фуїрковскї купити тамъ сїчасъ карту на корабли, грозиачи в противнїмъ случахъ жандармами. Подї вильомъ тої грозибї оддала она всї свои грошї, т. є. 120 зр. а єи товаришка Марїя Гїнашъ 77 зр. Воронекъ д-р Лазарскїй заявивъ на то, що має повномочїє виплатити обомъ пошкодованимъ зложєй нимъ грошї.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

На першу заразъ вїстї, що коло польске старєєє о скликанє додатковон сєсїи галицького сойму и о вѣчу заомогоу зь фондв державнихъ для Галичини, высказали мы сумнїє, чи коло польске дїєсно бере сю рѣчь на сєрїю и сумнїє нашъ мабуть зовсїмъ оправдєсь, бо и польскї газеты починають вже такожъ сумнїватися. — Dziennik Polski наже, що додаткова сєсїя галицького сойму не буде скликана, але за то другє розпорядженє цїсарєке підчїснїть теперїшню заомогу голоду для Галичини. Ще яснїше высказувєсь вїдєньскїй корєспондєнтъ Now. Reform., котрий такъ пише: „Въ кругахъ посольскїхъ говорять о тїмъ голосно, що коло польске вертає до краю безъ янїкого рѣшучого прїрєченя од стороны правительства, а вїшчю до дальшєго заомога державної, а вїшчю до скликаня галицького сойму на додаткову сєсїю. Суть тажї, котрі же потїаються тїмъ, що правительство не одмовило рѣшучо, вѣбъ то дїятю, що не було намістника, котрого свїтлу раду хотїло-бы оно в обѣхъ сїхх справахъ почувти. Тутъ насуєсь мимоволї пытанє, длїчюго намістникъ в такъ важкої порї, якъ вїдїя перегорвѣ кола польского зь правительства, не зовсїмъ прїїхати до Вїднї? Вислєдає то на просту вимѣрку, бо коли-бъ лишъ о то ходило, то могло правительство порозумїтися зь намістникомъ телеграфно. Здаєсь, що переговори зь правительствомъ вєдєсь в тїхъ дуже... лѣгкобїмъ.“

В вїду сїхх вїстєй давнюо выплєдає вїстї, котру подає Слав. „Соймъ галицькї — такъ пишуть зь Вїднї до згаданон газетї — має бути скликаний межї Новымъ рокомъ а 20 сїчня, подї позоромъ потреби оддумати дальшу акцію ратунову зь причини нужды, выдїзаванон неурожаємъ. На дїлъ же зберєсь соймъ безъ одповїдного умовованя в наслїдокъ прєсїи декотрїхъ пословъ и якъ авычайно всемогучїхъ теперъ радикальныхъ дневникв.“

Рада державна зберєсь по Новомъ роцѣ доперва дня 21 сїчня а до того часу будє ще радїти чеськїй соймъ и може ще — якъ то польска прєса має надїю — и соймъ галицькї. Ча в тїхъ часѣхъ будуть вєстїєсь такожъ переговори зь чеськими Нїмцями в справѣ ихъ вступлєня дочеського сойму, не вїзати. Маршалокъ чеськїй кн. Лобковїцъ бувъ теперъ у Вїднї и нараджуєсь тамъ надъ програмою додатковон сєсїи чеського сойму, а єи порушавъ такожъ и справу перєговорв зь Нїмцями, о тїмъ нема вїзачїхъ вїстєй. Старо-чеська Politika, згадуєчя о сїй справѣ, важє такъ: „О скілько намъ звѣстєє услєбєлєвє вь таборѣ чеської партїи народної, то можемо завврати, що она вь кождїмъ случахъ готова взяти участь в перєговорахъ на подєставї основы одновїдностї чеської королевєтвѣ и повного рѣвноуправлєня народногю. Але она не дасть почвну до тїхх перєговорв, бо вїрвївши вже давнїше, що могла зробиѣ безъ нарушеня чєстї чеського народу, муєть теперъ лїшати иніціативу правительству и Нїмцямъ.“

Щє не зовсїмъ прїїхала буря, яку выклєкала протївъ кабїнєту гр. Тафого нїмєцка опозиція вь палатѣ пословъ, а вже грозить єму нова буря вь палатѣ пановъ. Вь сїй палатѣ заангажуєсь однакѣжъ больше мнїстеръ просвѣты д-р Гавчъ своєю новєлєю шїбїльною, котра вѣбъ то бодай вь дєчєбъ має залагодити жадаєня клєрикаловъ. Для сєн новєлѣ выбрано отже на послѣднїмъ засѣданю палаты пословъ комїсїю зь 21 членовъ, до котрон вїйшли зь правїцї: гр. Бєльєредѣ, кн. Чарторьскїй, гр. Фалькенгаїтъ, бар. Гєльєртъ, єп. Массїя, кард. Шєнборнъ, гр. Тарновскїй, кн. Вїндїшпрєцъ и єп. Цєрєртъ; зь централїстѣвъ: Арнєцъ, Газнеръ, Гнє, Штрємаєръ, Унєртъ. Прочї члєны належать по частї до центрѣ, по частї до дєкѣхъ; онї суть: шєфъ ген. штабу бар. Бєкъ, бувшїй мїнїстеръ просвѣты Конрадъ, дїрєкторъ зєлїзницї державныхъ Чєдїкъ, сєпєрїантєндєнтъ Францъ, проф. Мєклєсїчъ и бар. Томашєкъ. Комїсїя та вже уконстїтуовалєсь и выбрала своимъ прєдсѣдєлємъ кн. Константина Чар-

торьского а єго заступникѣмъ д-ра Штрємаєра. Складъ сєи комїсїи дає найлїпшїй доказъ, що она будє скорє працювати и поробити вь прєвѣтѣ д-ра Гавча такїхъ амьнї, котрї будуть могли заспокоити жадаєня клубу центрѣ. Розумїєсь, що тї амьнї змо-жуть одтакъ выклєкати сїлєву борбѣ партїи вь палатѣ пановъ лановъ а ще больше вь палатѣ пословъ. Нїмєцка опозиція заповїдає вже теперъ, що она зь цїлюю сїлою будє протївїтїсь ухвалямъ комїсїи. Можна отже сподѣватїсь, що нова сєсїя парламентарна прїєсьє гр. Тафєму и єго товаришамъ зновъ богато клопоту а навѣть може бутѣ, що то будє вже послѣдня прєба, о скілько теперїшнє правительство и єго система зможуть єе удержатїсь супротивъ напору того недоволеня, якє то саме правительство и єго система выклєкали.

Подїчасъ коли польскї газеты все ще высказувють сумнїє, чи додаткова сєсїя галицького сойму будє скликана, то вєчєрашнѣ N. fr. Presse доноєть вь корєспондєнціи зь Львова, що соймъ галицькїй має бути скликаний на дєнь 9 н. ст. сїчня.

Лондонска Times подає вїстї, що вел. кн. Володимиръ має бутѣ именованїмъ губернаторомъ Кавказу на мѣсцє кн. Дундукова. Крєскова а бодай поки-що вел. князь уважєсь першимъ кандидатомъ на єю посаду. Рѣшенє має виступити доперва зь вєсною. Та сама газета нотує такожъ вїстї, що мнїстеръ войнѣ Ванновскїй має уступити а єго мѣсцє займє мабуть ген. Розєнбахъ, котрий якъ-разъ теперъ уступавъ зь посады туркєстанского ген. губернатора.

Post одержала таку троха загадочну вїстѣ зь Петербурга: Одружєнє російского наслѣдника прєстола зь княгинєю зь одного зь захїдно-європейскихъ пануючихъ дїмовъ названємъ на сєсїю 1890 р. або на початокъ 1891 р. Рєкторъ петербургскон духовнон семїнаріи має вь мартѣ выїхати за границу, щобъ молоду прїготовити до перєходу на православїє. Доказомъ на то, що одруженє царєвнѣ наступитъ вже незадолго, може бутѣ а то, що наслѣдникъ прєстола поклянавъ недавно тому до себе сѣбрканта срѣбныхъ рѣчєй зь Москвы, Овчїнникѣва, щобъ вь нимъ умоватїсь що до выготовлєня срѣбного сєрєвєсу сѣбїльного.

Bresl. Ztg. доноєть, що пруска полицїя выдала недавно тому російскимъ властямъ яєго революціонера Гросса и що на границѣ сконєскєновану цїлу паку революціонныхъ бѣдѣвъ, котрї мали бутѣ роуданї помєжї залогу вь Калиши и вь другїхъ гарнизонахъ. Одрова була уложена вь російскїмъ языкѣ вь друковану вь Царїху. Росїйска полицїя була прѣвѣсно того и гляду, що Гроссъ стоявъ вь звязї зь двма офїцїрами калїскаго залогѣ и длїятого протївъ сїхх офїцїровъ вытєчено слѣдєство, котрє однакѣжъ застановлєно. Гроссъ державъ єе вь Калишѣ, але опісля будє вѣзъ одставлєннїй до Варшавы а зь-бѣдє до Петербурга. Вь Петербурзѣ думають, що Гроссъ належавъ до великого заговору, бо єе кілька мѣсєчєвъ тому назадъ прїїшовъ бувъ зь Лондону доноєть, що Гроссъ єсть члєномъ якогєс великого тайного товариства.

Одъ якогєс часу стала російска прєса дуже займатїсь Босєною и Герцєговїною и высказує лїхїй станъ сїхх краївъ подї австрїйского управлєня. Годїнажъ тутъ наводѣть всѣхъ тїхх вїстєй вь російскїй прєсѣ про окупованїй краѣ, бо мусїмо числїтїсь зь закономъ прєсовымъ. Такожъ годї сконєстатувати, на скілько тї вїстї суть правдївї, хочъ на певно можна сказати, що онї вь великїй мѣрѣ суть прєсєднїї; але то треба зазначити, що онї выклєкали великѣ огорчєнє вь вѣдєньскїй прєсѣ, котра доказує, що російска прєса не безъ яєновъ цїлї взяла собѣ за прєдмѣтъ своихъ нападовъ на Австрїю окупованїй краѣ и систематично старєсь подїждувати Сєрбѣвъ протївъ Австрїи.

Нїмєцкї соціалнїй демократы, котрї давнїше мала 24 своихъ пословъ вь парламентѣ а при послѣднїхъ выборахъ высказали єго одного, мають надїю при выборахъ на вєсєну перєпертї до 30 своихъ кандидатв. Лїберальна прєса прїзнає можливѣсть того, особлїво вь вїду того, що картель показувєсь не досыть сїлнымъ.

Протївъ нападовъ російскон прєсы на Австрїю за єи господарку вь окупованыхъ краяхъ выступѣла такожъ и нїмєцка прєса. Köln. Ztg. пише вь сїй справѣ такъ: Причїною тїхх нападовъ здаєсь бутѣ змїна позїціи Нїмєчанинъ вь Европѣ, котра такъ Францїя якъ Россїя заступає дорогу до дальшїхъ здїбутковъ. Коли-бъ бїдєсныи були позбѣдѣ тїмъ, якъ була одъ 1815 р. дѣ 1850 р., булѣ-бы Россїя поступила вже далєше на дорожѣ своихъ здїбутковъ. Нїмѣ приписують вь Россїи вину Нїмєчанинъ, що такъ далєше втї не може. Гостина цїсаря вь Константинополѣ выклєкала гнѣвъ полїтїквъ російскихъ. Онѣ мѣркують, що Турєчїна набїрає новїхъ сїлъ и що цїсарє надїя обняти по вѣй спадщину. Россїя домагєсь Нїмєчанинъ безъ Австрїи, щобъ она могла вїй служити и улєкшити похѣдъ за Дунай якъ по Дарданєлѣ. Того вїколо не будє.

Прєзвѣнтъ французскон рєпублики подїсавъ вже декрєтъ, розвїсуючїй доповнїючї выборы на мѣсцє уважєнєныхъ досє выборовъ на дєнь 12 а на мѣсцє тїхх, котрї ще будуть уважєнєнї, на дєнь 26 сїчня слѣдуючого року. Булїжнїстѣ лагодѣтьсь вже до великон агїтации выборовъ, котру мають розпочати на великихъ зборахъ народныхъ вь Парижѣ, на котрїхъ запротєстуютъ такожъ протївъ уважєнєня выборовъ Жюфрєна. Зборы тї мають бѣдїтїсь на Монїмартрѣ и вь мѣстѣ выклєчуть вь Парижѣ зновъ великє занєпокоєнє.

Спѣрѣ межї Англією а Португалїєю о посѣлѣстї вь полуднєвѣй Аєрїцѣ вступивъ вже на дорогу дипломатичныхъ прєговорв. Лордъ Салєсєри прєдаєвъ чєрєзъ англїйского посла вь Лїсабѣнѣ, Пєтргѣ, португальскому мїнїстеру дїлъ заграничнїхъ Барросъ Гомєсѣ ноту, вь котрїй протєстувѣ протївъ поступованя Португалїи вь полуднєво-вєхїднїй Аєрїцѣ и гавнѣть выразно поступованємъ португальского агєнта вь областї надъ рѣкою Замбєзї. Нѣта сѣ, державна вь тѣхъ поважїмѣхъ, не грозїть нїчїмъ а навѣдѣть лишѣ факты, котрїми Англія чувєсь дѣлєна, та жадає заведєня status quo. Англїйсєє правительствѣ — сказано вь нотѣ — не може подї вїзачїть условїємъ дозволати, щобъ хтєсь здїймавъ и усувавъ англїйску торгѣву.

Зь Абєссїнїи наслѣла до Рїму вїстѣ бѣдѣ италїйского прєдставитєля на дворѣ короля Мєнєлїча, д-ра Ратаццѣ, що король Мєнєлїкъ зь Шомъ коронуєсь днѣ 3 падолиста вь Антѣо нєгусѣ нєгєстѣмъ (королємъ королѣвъ) абєссїнїйскїмъ. Мєнєлїкъ прїказавъ днѣ 23 падолиста нотѣмъувагї урядѣмъ сѣй фактъ италїйскому правительству и казавъ повѣдомити, що бѣзъ чєрєзъ коронїцію не мѣгъ зь цїлюю сїлою выступити протївъ Расѣ-Алїуды и Мангачѣ вь Тїгрѣ, але теперъ виступити протївъ нихъ и заведє порадѣвъ вь згаданѣй провинціи.

Рухъ вь рускихъ товариствахъ.

— Вєчєрнїцѣ вь читальни вь Почапахъ. Днѣ 24 листопада с. р. бѣдїлєсь вь читальни сєлѣ Почапѣ, золѣчїйского поѣвѣ, вєчєрнїцѣ, котрї такъ выпали свѣтло, якъ ще нїколи. На вєчєрнїцѣ зволїли прїбїти вїдїтїйшї патріоты зь Золѣчева, якъ Вп. Харакъ, Пѣдїашєцкїй, Кушїнѣръ, В. Дольнїцкїй и о. Гургаль, зь Пѣдїлєсь о. Тарнавскїй и др.

Вєчєрнїцѣ розпочавъ горячо, патріотичною промовою Вп. о. Вєргановскїй, голова читальнї, загрѣваючї члєновъ до просвѣты и любови рѣдної землї, а на єго вносєнє одєспївали прїсутнїй вь чєстѣ цїсаря „Боже, буди покровитєлѣ“ послѣ нового тєкєсту. Потѣмъ выголосїла панна Зяновїцъ II. гарнїй стїхъ Масляка „Гей, свѣтла бѣльше!“ зь великимъ чувѣмъ и повнїмъ жаромъ дѣловїмъ. Далєше слѣдувала обшїрна розвѣдка гостѣ п. Х., котрий змалювавшї вїднїми и майстерскими барвами сумну нашу бувальщину, прѣдставивъ цїкавымъ слухачамъ, якъ то мы на нїмѣ просвѣты бѣдѣ другїхъ народвъ опѣзнїлись а особлїво, якъ єе богато не достєє намъ пѣзнєня, вїтрєвалостї и солїдарностї; бѣдѣкъ прєрѣшѣвъ бєсѣднїкъ на полє економїи оусѣбїлної и розвїзнувъ прєдѣз очима збѣрваныхъ такъ краснїй и зрозумїлїй образъ, що дїєсно заслугує, щобъ не прєгємѣнѣвъ на дармо, но щобъ воплѣтїсь и прїнявѣсь вь сєрдїцѣ нашого народу. По сѣмъ засѣдали всѣ прїсѣутнїй столцї и зь одушевлєнїємъ рускїй языкъ „Щє не вмерла У. краєвна!“ А треба вїзати, що вь Почапахъ нема особного хору, але всѣ пѣсїни, хотїй бѣзъ нотъ, спѣвала цїла читальна мєлѣхачамъ, якъ то мы на нїмѣ просвѣты бѣдѣ другїхъ народвъ опѣзнїлись а особлїво, якъ єе богато не достєє намъ пѣзнєня, вїтрєвалостї и солїдарностї; бѣдѣкъ прєрѣшѣвъ бєсѣднїкъ на полє економїи оусѣбїлної и розвїзнувъ прєдѣз очима збѣрваныхъ такъ краснїй и зрозумїлїй образъ, що дїєсно заслугує, щобъ не прєгємѣнѣвъ на дармо, но щобъ воплѣтїсь и прїнявѣсь вь сєрдїцѣ нашого народу. По сѣмъ засѣдали всѣ прїсѣутнїй столцї и зь одушевлєнїємъ рускїй языкъ „Щє не вмерла У. краєвна!“ А треба вїзати, що вь Почапахъ нема особного хору, але всѣ пѣсїни, хотїй бѣзъ нотъ, спѣвала цїла читальна мєлѣхачамъ, якъ то мы на нїмѣ просвѣты бѣдѣ другїхъ народвъ опѣзнїлись а особлїво, якъ єе богато не достєє намъ пѣзнєня, вїтрєвалостї и солїдарностї; бѣдѣкъ прєрѣшѣвъ бєсѣднїкъ на полє економїи оусѣбїлної и розвїзнувъ прєдѣз очима збѣрваныхъ такъ краснїй и зрозумїлїй образъ, що дїєсно заслугує, щобъ не прєгємѣнѣвъ на дармо, но щобъ воплѣтїсь и прїнявѣсь вь сєрдїцѣ нашого народу. По сѣмъ засѣдали всѣ прїсѣутнїй столцї и зь одушевлєнїємъ рускїй языкъ „Щє не вмерла У. краєвна!“ А треба вїзати, що вь Почапахъ нема особного хору, але всѣ пѣсїни, хотїй бѣзъ нотъ, спѣвала цїла читальна мєлѣхачамъ, якъ то мы на нїмѣ просвѣты бѣдѣ другїхъ народвъ опѣзнїлись а особлїво, якъ єе богато не достєє намъ пѣзнєня, вїтрєвалостї и солїдарностї; бѣдѣкъ прєрѣшѣвъ бєсѣднїкъ на полє економїи оусѣбїлної и розвїзнувъ прєдѣз очима збѣрваныхъ такъ краснїй и зрозумїлїй образъ, що дїєсно заслугує, щобъ не прєгємѣнѣвъ на дармо, но щобъ воплѣтїсь и прїнявѣсь вь сєрдїцѣ нашого народу. По сѣмъ засѣдали всѣ прїсѣутнїй столцї и зь одушевлєнїємъ рускїй языкъ „Щє не вмерла У. краєвна!“ А треба вїзати, що вь Почапахъ нема особного хору, але всѣ пѣсїни, хотїй бѣзъ нотъ, спѣвала цїла читальна мєлѣхачамъ, якъ то мы на нїмѣ просвѣты бѣдѣ другїхъ народвъ опѣзнїлись а особлїво, якъ єе богато не достєє намъ пѣзнєня, вїтрєвалостї и солїдарностї; бѣдѣкъ прєрѣшѣвъ бєсѣднїкъ на полє економїи оусѣбїлної и розвїзнувъ прєдѣз очима збѣрваныхъ такъ краснїй и зрозумїлїй образъ, що дїєсно заслугує, щобъ не прєгємѣнѣвъ на дармо, но щобъ воплѣтїсь и прїнявѣсь вь сєрдїцѣ нашого народу. По сѣмъ засѣдали всѣ прїсѣутнїй столцї и зь одушевлєнїємъ рускїй языкъ „Щє не вмерла У. краєвна!“ А треба вїзати, що вь Почапахъ нема особного хору, але всѣ пѣсїни, хотїй бѣзъ нотъ, спѣвала цїла читальна мєлѣхачамъ, якъ то мы на нїмѣ просвѣты бѣдѣ другїхъ народвъ опѣзнїлись а особлїво, якъ єе богато не достєє намъ пѣзнєня, вїтрєвалостї и солїдарностї; бѣдѣкъ прєрѣшѣвъ бєсѣднїкъ на полє економїи оусѣбїлної и розвїзнувъ прєдѣз очима збѣрваныхъ такъ краснїй и зрозумїлїй образъ, що дїєсно заслугує, щобъ не прєгємѣнѣвъ на дармо, но щобъ воплѣтїсь и прїнявѣсь вь сєрдїцѣ нашого народу. По сѣмъ засѣдали всѣ прїсѣутнїй столцї и зь одушевлєнїємъ рускїй языкъ „Щє не вмерла У. краєвна!“ А треба вїзати, що вь Почапахъ нема особного хору, але всѣ пѣсїни, хотїй бѣзъ нотъ, спѣвала цїла читальна мєлѣхачамъ, якъ то мы на нїмѣ просвѣты бѣдѣ другїхъ народвъ опѣзнїлись а особлїво, якъ єе богато не достєє намъ пѣзнєня, вїтрєвалостї и солїдарностї; бѣдѣкъ прєрѣшѣвъ бєсѣднїкъ на полє економїи оусѣбїлної и розвїзнувъ прєдѣз очима збѣрваныхъ такъ краснїй и зрозумїлїй образъ, що дїєсно заслугує, щобъ не прєгємѣнѣвъ на дармо, но щобъ воплѣтїсь и прїнявѣсь вь сєрдїцѣ нашого народу. По сѣмъ засѣдали всѣ прїсѣутнїй столцї и зь одушевлєнїємъ рускїй языкъ „Щє не вмерла У. краєвна!“ А треба вїзати, що вь Почапахъ нема особного хору, але всѣ пѣсїни, хотїй бѣзъ нотъ, спѣвала цїла читальна мєлѣхачамъ, якъ то мы на нїмѣ просвѣты бѣдѣ другїхъ народвъ опѣзнїлись а особлїво, якъ єе богато не достєє намъ пѣзнєня, вїтрєвалостї и солїдарностї; бѣдѣкъ прєрѣшѣвъ бєсѣднїкъ на полє економїи оусѣбїлної и розвїзнувъ прєдѣз очима збѣрваныхъ такъ краснїй и зрозумїлїй образъ, що дїєсно заслугує, щобъ не прєгємѣнѣвъ на дармо, но щобъ воплѣтїсь и прїнявѣсь вь сєрдїцѣ нашого народу. По сѣмъ засѣдали всѣ прїсѣутнїй столцї и зь одушевлєнїємъ рускїй языкъ „Щє не вмерла У. краєвна!“ А треба вїзати, що вь Почапахъ нема особного хору, але всѣ пѣсїни, хотїй бѣзъ нотъ, спѣвала цїла читальна мєлѣхачамъ, якъ то мы на нїмѣ просвѣты бѣдѣ другїхъ народвъ опѣзнїлись а особлїво, якъ єе богато не достєє намъ пѣзнєня, вїтрєвалостї и солїдарностї; бѣдѣкъ прєрѣшѣвъ бєсѣднїкъ на полє економїи оусѣбїлної и розвїзнувъ прєдѣз очима збѣрваныхъ такъ краснїй и зрозумїлїй образъ, що дїєсно заслугує, щобъ не прєгємѣнѣвъ на дармо, но щобъ воплѣтїсь и прїнявѣсь вь сєрдїцѣ нашого народу. По сѣмъ засѣдали всѣ прїсѣутнїй столцї и зь одушевлєнїємъ рускїй языкъ „Щє не вмерла У. краєвна!“ А треба вїзати, що вь Почапахъ нема особного хору, але всѣ пѣсїни, хотїй бѣзъ нотъ, спѣвала цїла читальна мєлѣхачамъ, якъ то мы на нїмѣ просвѣты бѣдѣ другїхъ народвъ опѣзнїлись а особлїво, якъ єе богато не достєє намъ пѣзнєня, вїтрєвалостї и солїдарностї; бѣдѣкъ прєрѣшѣвъ бєсѣднїкъ на полє економїи оусѣбїлної и розвїзнувъ прєдѣз очима збѣрваныхъ такъ краснїй и зрозумїлїй образъ, що дїєсно заслугує, щобъ не прєгємѣнѣвъ на дармо, но щобъ воплѣтїсь и прїнявѣсь вь сєрдїцѣ нашого народу. По сѣмъ засѣдали всѣ прїсѣутнїй столцї и зь одушевлєнїємъ рускїй языкъ „Щє не вмерла У. краєвна!“ А треба вїзати, що вь Почапахъ нема особного хору, але всѣ пѣсїни, хотїй бѣзъ нотъ, спѣвала

на jest zapierokoity bezpoczeststwo publiczne. Lwów dnia 17 grudnia 1889. *Füger.*

— *Посолъ о. Николай Свѣтиславскій* надѣлалъ намъ до умѣщеня отсю свою одозву: „Честныхъ выборщиковъ и патриотѣвъ, священниковъ и селянъ, прошу на день 30 н. ст. грудня передъ полуднемъ до Збаржа на сирваозданье посольске. — *Николай Свѣтиславскій*, посолъ збараскій.

— Читальниго товариства „Свѣтъ“ у Войничковъ мѣстечку не одкрыто минушию недѣлѣ (15 н. ст. грудня). Коли уже зѣхалися гости въ всѣхъ сторонѣхъ на 5-ту годину вечеромъ (а прибуло до 60 особъ гостей, священниковъ и господарѣвъ зъ окрестности), то на годину передъ одкрытьемъ читальни свѣно-декламаторскимъ вечеркомъ (отже о 4-ой) принѣсь посланецъ одъ ц. к. старосты зъ Калущи писмо зъ заказомъ отворювати читальню. Тодѣ не оставалось нѣчо иншого, якъ вѣстмъ розойтиса. Депутаты мѣщанъ основательнѣ читальнѣ були потѣмъ уже два разы у старосты п. Свѣтальского въ Калущи сытати его, чому бы заборонено одкрывати читальню, коли державный законъ о товариствахъ позволяе а основательнѣ товариства одновили всѣхъ условий, якъ приписуе законъ, — але не могли одъ п. старосты дождатися причины. [Та й яку причину мѣгъ подати, якъ ц. к. намѣстництво въ означенѣмъ закономъ речинци приняло статутъ до вѣдомости?] А дня 22 н. ст. грудня всѣ основательнѣ читальнѣ достали вѣзваня, чтобы на день 27 н. ст. грудня ставились до ц. к. старосты въ Калущи (дѣи мѣлѣ дороги!). Тай не знати, чого? Видко, до якихъ протоколовъ, котрыхъ законъ не знае. Подѣбѣ сю справу клюбъ рускихъ пославъ въ вѣдомѣй интерпеляціи, але правительственный комисаръ одолавъ интерпелянтѣвъ до основныхъ законовъ державныхъ...

— Загальнѣ зборы товариства „Руска Бесѣда въ Перемишлѣ“ одбудуться дня 28 н. ст. сѣчня о год. 12-тѣй въ полудне а евентуально о 6 и 7-ой вечеромъ того-жѣ дня въ комнатахъ Бесѣды, на котрой выдѣлѣ запрошуетъ своихъ членѣвъ.

— Въ справѣ помочи для галицкаго народа, дѣткенного голодомъ и недостаткомъ папѣ, завязуе у Львовѣ комитетъ обывательскій, котрый мае займатися збираниемъ складокъ въ краю, въ державѣ и по-за границами державы. Оногды колькохъ обывательнѣ львовскихъ ходило до президента Львова, чтобы ставъ на чолѣ комитету, и п. Мохначій згодився. Комитетъ, до котораго запрошено и деякихъ пославъ рускихъ, мае уконституоватися въ пятницу с. т. Першу жертву зложивъ пос. д-ръ Кароль Леваковский — 1000 франковъ.

— *Константинъ Томашукъ*, профессоръ и першій ректоръ черновецкаго университета, посолъ до буковинского сойму и до рады державной, по мерѣ дня 19 н. ст. у Вѣднѣ, на рака въ жолудку, въ 49-ой роцѣ жита. Покойный бувъ по батьковѣ Русинъ (мати его була Румунка). Отецъ Константинъ бувъ урядникомъ конвенторскимъ въ Черновцахъ. Якъ и досѣ дѣся при такихъ мѣщаныхъ супружествахъ на Буковинѣ, дома говорено по нѣмцки. Гимназію кончавъ покойный Константинъ въ Черновцахъ, де въ 1850-тыхъ рокахъ профессоромъ були Нѣмцѣ — запекі центральности. По испитѣ зрѣлости удався (1857 р.) пок. Константинъ на университетъ до Львова на выдѣлѣ правничій. Якъ студентъ университету державъ себе за Нѣмца. Скончивши права и одержавши степень докторскій, вступивъ (1863) до львовской прокуратуры и пробувавъ у Львовѣ до 1867 року. Въ томъ роцѣ перенесено его до прокуратуры скарбу въ Германштадтѣ, але небажовъ, бо въ семѣмъ роцѣ цѣлон его службы при фискусѣ, покликано его на совѣтничю суду до Черновца. За той скорый авансъ мавъ пок. К. Томашукъ дакувати только своимъ незвычайнымъ здѣбностямъ. Якъ совѣтникъ суду въ Черновцахъ убѣдывавъ, на бажанье бл. п. епископа буковинского Гакмана, 1871 р. на посла до сойму и до рады державной изъ группы фонду религійнаго и одъ тогды почалася парламентарна дѣяльність д-ра Константина Томашука. Якъ въ сойбѣ такъ и въ радѣ державной уважавъ себе за Нѣмца и завѣдывъ ишовъ зъ центральностями, а въ остальныхъ рокахъ належавъ до сполученѣмъ лѣвицѣ рады державной. Пок. Томашукъ бувъ однимъ зъ найособѣйшихъ пославъ, чоловѣкъ глубоко ученый въ правѣ, философіи и исторіи, а до того дуже краснорѣчивый. Забравъ слово рѣдко, але коли промовявъ, то розумно, очевидно въ душі партіи, до котрой належавъ. Его заслугою було основанье университету въ Черновцахъ въ 1875 роцѣ. Тодѣ то бы ставъ одъ разу звычайнымъ профессоромъ австрійского права цивильного и першимъ ректоромъ. Покойный, яко Русинъ по батьковѣ, повиненъ бувъ уважати себе Русиномъ и олужити своему народу, — того бы не чинявъ, побшовъ на службу Нѣмцамъ, — але при томъ Русинамъ не бувъ прямо непримиримый, и тымъ рознився одъ другихъ ренегатѣвъ, особливо такихъ, котры въ Русинѣвъ превертываются въ Поляковъ. Полякамъ же пок. Томашукъ завѣдывъ выкидавъ ихъ нетерпимѣсть оупротивъ Русинѣвъ, а побзавъ еи дуже добре, коли ще бувъ урядникомъ у Львовѣ и бачивъ, що дѣлалось въ Галичинѣ въ першихъ рокахъ конституціи. У Львовѣ бувавъ покойный гостемъ митрополита Литвинювича, котрый будучи въ Черновцахъ живъ у приятель зъ отцемъ Константиномъ Партеніемъ Томашукомъ. Одъ року вже посолъ Томашукъ занепавъ на здоровлю и нивъ зъ кождымъ днемъ, поки смерть не зломала его дня 19 н. ст. с. м.

— Збараска рада повѣтова ухвалила майже одностойно на засѣданнѣ дня 20 н. ст. грудня, на внесенье заступника маршалка о. Николая Свѣтиславского, знизити додатокъ повѣтвой на 1½%. Примѣръ годный наслѣдуваня!

— Зъ Вѣднѣ пишуть намъ: Въ нашѣй столицѣ инфлюенца загнѣздилася на добре. Перехорували еи майже всѣ питомцѣ тутешной семинарии руской, а п. дейнѣ академика Русины запали на инфлюенцу менше або и больше сильно.

— Голова „Академичного Братства“ п. Евгений Левичскій пише намъ: Въ передостатнѣмъ числѣ „Дѣла“ замѣщено довшу статью про урядованье властей унверситетскихъ зъ академиками, за котру всѣ, котрымъ тота справа лежить на серци, муоятъ бути вдячнѣ Хвалѣной Редакціи.

Въ статьѣ той показано, якъ проблематичною естъ одповѣдь сенату на петицію „Академичного Братства“ (о урядованье зъ товариствомъ по руски) и на сколько она не ясна и не удовлетворяюща. Однакожъ поки-що дѣйствіе рѣшене сенату ширшой публици не зѣбѣгае, бо одповѣдь, замѣщена своего часу въ *Gazet-Ź Lwowsk-ой* а въ слѣдъ за тымъ въ другихъ часописяхъ, только покликнуе на законы безъ поданя ихъ интерпретации, о котру головно ходитъ. Не входжу въ то, чому сенатъ не уважавъ потребнымъ при сѣ-ахъ заявляти, якъ ихъ понимае и яку въ нихъ бачитъ директиву для своего урядованя зъ сторонами, однакожъ можна побзати, що сенатъ по крайнѣй мѣрѣ рѣшивъ на руски писма товариства одповѣдати по руски и рускими буквами, бо одповѣдь, котра прийшла до выдѣлу „Академичного Братства“, писана по руски и рускимъ писмомъ. Безперечно и така резолюція не удовлетворяе насъ вповнѣ, бо мы хочемо, чтобы не только одповѣди але всѣ урядовѣ писма були редагованѣ въ языцѣ рускомъ. Що-до петиціи вѣчевои, то она ще не була на засѣданнѣ сенатомъ. Яка буде одповѣдь, не знати, та если она буде така сама, якъ одповѣдь „Академичному Братству“, то комісія вѣчева одповѣдно до ухваленной вѣчевои директивы окличе новѣ зборы рускихъ академикѣвъ, чтобы наредитися надъ способомъ дальшого поступованя. — Остаюсь зъ поважаньемъ *Евгений Левичскій*.

— Веч. оо. душпастиръ и Вл. панѣвъ, котрыхъ громады суть придѣленѣ до уряду почтового въ Немировѣ, упрощаю, чтобы въ томъ урядѣ почтовѣмъ домагались всякихъ друковъ почтовыхъ и реченисѣвъ только рускихъ, бо то соромъ для насъ Русинѣвъ, коли урядникъ говорить, що рускихъ друковъ нѣчто не жадае, и маюло хто по руски адресуе. (Прочѣй рускій часописецъ звалотъ се повторити!) *Иванъ Киприанъ*, парохъ въ Немировѣ.

— Зъ подѣ Струсова пишуть намъ: Село Задрѣсть, пов. теревовельского, заводитъ у себе щоразъ красній порядки. Рѣкъ минае, якъ отворено читальню, а дня 12 грудня с. р. отворено крамницю, въ котрой чистый дохѣдъ назначено на читальню. Товару куплено за 180 зр. готовкою зъ тернопольской Народной Торговлѣ. Крамницю веде молодой хлопцѣ Гриць Фецинь, котрого привчила тернопольска Торговля до веденя сѣльскихъ крамницъ. Также постараноса о трактику, и тымъ способомъ будуть могли селяне минати жидѣвъ а все купувати въ своѣй крамницѣ по дешевой цѣнѣ и въ добрыхъ родахъ. Крамниця мае цѣль, взяти въ свои руки такожъ всю торговлю, такъ сказати бѣ, експортову въ селѣ Задрѣсти и вже теперь скуповуе пакладки въ селѣ и одсылае до Тернополя, а зъ часомъ возмѣсь и до збѣжа. Жиды добре предавидѣли грозячу безбѣднѣсть для нихъ зъ стороны крамницѣ, бо, якъ лишь почули о намѣрѣ отвореня, склали 150 зр. одступного на цѣль читальнѣ. Але люди не дали заманитися и отворили власну крамницю. Заслуга въ томъ мѣщановаго парохъ о. Пегельского и головы читальнѣ Николай Дичковский. Щастъ Боже честнымъ громадянамъ села Задрѣсти и якъ такъ дальше побѣде, то и ти чотири жиды заберуться зъ села за тамтѣми двома, що побѣшли денде глядѣти для себе наживы.

— Конкурсы на стипендію им. сз. Георгія оповѣстуетъ митрополита консисторіи львовска. Стипендія назначена для слухательнѣ выдѣлу правничого, рѣчно по 100 зр. почавши одъ першого куроу шк. р. 1889/90. Речинце подативать до 15 н. ст. сѣчня 1890 р. Кандидаты мають выказатися, що походятъ зъ отця руской народности и суть греко-кат. вѣроисповѣданя; що суть убогѣи и що убѣдчили гимназію зъ добрымъ успѣхомъ. Сыны греко-кат. жителѣвъ дрогобичского округа при другихъ равныхъ обстоятияхъ мають першѣнство. Академики побирають ту стипендію мають выказатися, що слухають або уже слухали выкладѣвъ руского языка и руской литературы. Прѣобы о тіи стипендіи мають вноситися черезъ колегію профессорѣвъ правничого выдѣлу до львовской консисторіи митрополитичной.

— Зъ подѣ Надвѣрнѣ пишуть намъ: На Богородчаньскомѣ Подгорнѣ, славити Бога, за стараньемъ декотрыхъ ревнѣхъ священниковъ щоразъ больше прибувае школъ. Отъ уже 6 школы въ Марковѣ, Вабинѣ, Манавѣ, а одъ давнѣйше въ Порогахъ, Кричѣ и иншихъ. Де только естъ священникъ трудолюбивый, видко въ селѣ змѣну на добро народу. Тому не годиться не агадати хотѣбы и найкраще про такихъ душпастиръ, що годны нести тото имя „душпастиръ“. Про всѣхъ священниковъ нашего надвѣрнянского и сусѣднаго богородчаньского повѣта та про ихъ добрый дѣла годѣ менѣ згадати, бо всѣхъ не знаю, а декотрыхъ ще и не видѣвъ, але згадаю на теперь лише про тѣхъ, котрыхъ добрый дѣла зѣвѣсти не только менѣ але и околничнымъ людямъ. Отъ примѣромъ о. Левицкій въ Кричѣ постарався о учителя, а коли учитель за-дѣла лихого стану школы не мавъ де побѣтитися въ школѣ, то о. Левицкій взявъ его до себе, признавъ ему красивый покой и жививъ его больше якъ мѣсяцъ у себе. Въ селѣ завѣвъ красній порядокъ въ церкви и громадѣ, хотѣ ще дужѣ коротко тамъ естъ, — однимъ словомъ о. Левицкій то красна и щира руска душа — и то само про него въ Кричѣ и околничѣ скаже каждый безъ выемку. Другимъ не менше прикладнымъ и добрымъ священникомъ естъ о. Сумикъ въ Волосовѣ. Сей панъ-отецъ крѣмъ ширна тверезости и прѣсвѣты, побноситъ парѣбѣ экономично, и пр. весною ходитъ по садахъ господарѣвъ тамошнихъ и учитъ народъ цѣнѣти дерева. Цѣлу красну пору весняну и лѣтну, якъ та цѣлка, до утомленя працюе физично по пасѣкахъ и садахъ. — Зарѣвно въ селѣ Молотковѣй проживае честна руска душа о. Садовскій, котрый передовѣстмъ ревно занимается ширеньемъ тверезости. Треба знати, що въ Молотковѣй дужѣ велике цѣнѣнство було вкоренилось. Тамъ жидѣ Мишѣль Вайнаравъ то справедливый дукарь. Хлопы пару волѣвъ за горѣвку ему давали. О. Садовскій за рѣкъ допродавивъ, що крѣмъ старшинѣ громадской пришло много гадѣвъ, що не будутъ пити горѣвки, и е надѣя, що вскорѣ буде гараздъ, бо за стараньемъ сего прикладного душпастиря громада за 600 зр. купила уже й

школу. За те въ Манавѣ, де то нашъ монастырь (Скитъ) бувъ, народъ упадае. Тамъ жидѣ Гернеръ бере за горѣвку половину або и цѣлый рѣчный добутокъ. У него въ коршмѣ якъ день такъ нѣчы кишитъ якъ въ адѣ. Въ Манавѣ тартакъ и скарбовый лѣсы, люде зарабатують рѣчно надъ 25.000 зр. але то все хищася у Гернера, а ще теперъ скарбъ солотвинскій выплату людемъ за роботу дае въ коршмѣ, то вже хотя-не-хотѣ рѣдко хто грошѣ до дому занесе. Но чей стане и ту колѣсь лѣпше. — *Н. Б.*

— Въ Бучачи уконституовалася нововыбрана рада мѣска въ той особѣ: бурмистромъ выбрано одностойно на ново Бернарда Штерна, заступникомъ Григ. Зячківського, а членами магистрату д-ра Губриха, д-ра Авшнитта, Костоловского, Зигмана и Нахта.

— Выборы до рады громадской въ Перемишлѣ одбудуться въ такѣмъ порядкѣ: выборы зъ III круга выборного 14, 15, 16 и 17 сѣчня 1890 р.; зъ II. круга 20 сѣчня а зъ I круга 22 сѣчня. Каждый кругъ выборчій выбирае 12 радныхъ и 6 заступниковѣвъ.

— Нова рада повѣтова въ Галичинѣ уконституовалася: презесомъ выбранъ п. Милковский (той, що по розвязаню рады мавъ урядъ комисаря правительственнаго), вице-презесомъ Адамъ Скиньскій а заступникомъ вице-презеса (цѣлкомъ новый урядъ) ко. Пельцъ. До повѣтowego выдѣлу войшли: Ольшескій, о. Хиллякъ, ко. Землянский, д-ръ Радомовскій и Шенборнъ а ихъ заступниками: д-ръ Найманъ, ко. Разнерскій, д-ръ Янушкевичъ, Гончарикъ и Брукъ.

— Де естъ, де подѣсь п. Федрихъ, бувшій староста бальскій? — пише *Kurjer Lw.* — пытають насъ читателѣ справозданъ зъ вадовицкого процессу зъ такимъ напоромъ вже одъ довшого часу, що мы мусѣли засягнути умысломъ информации, що сталося зъ нимъ и чи случайно такожъ не пробувавъ ѣзды „Пакетомъ“ або „Уніономъ“ до Америкы. Ого такъ не естъ. П. Федрихъ, выслуженый староста, мешкае въ Влодѣ и належитъ тамъ навѣтъ до першого круга выборчѣвъ, котры маючи большѣ польску, выбрали по доброму сѣмохъ Нѣмцѣвъ до мѣскаго рады. П. Федрихъ выжидае завѣзваня до вадовицкого суда, чтобы „очиститися“, а тымчасомъ подавался на посаду секретаря до магистрату, але его одкинено — въ признаню заслугъ.

— На загальныхъ зборахъ львовской комитаты адвокатовъ минушию суботы выбрано экзаминаторами до испитѣвъ адвокатскихъ: д-ровъ Крижановского, Штроненбергъ, Готлиба, Горещкого, Склееса, Малаховского, Кучкевича, Файлеса, Бика, Пайонка, Тилля и Макса; членами рады дисциплинарной (въ мѣсте выльсованыхъ): Гейного, Кучкевича, Пайонка, Майвского, Сковоронского а ихъ заступниками Дзендзелевича, Скалковского и Селовѣя; мужами довѣры до вымѣру податку: Чермера, Дзюбиньского и Сроковского.

— Одъ пл. д-ра А. Павенцкого и Н. Процика, ликвидаторѣвъ „Заведенія“ одержали мы писмо, въ котромъ они стараються пояснити, дѣячю дожничѣвъ Заведенія въ селѣ Сулятичахъ продали жидови Берлеви Финклери зъ Журавна (гл. ч. 271 „Дѣла“). П. ликвидаторы кажутъ, що „громада Сулятичѣ естъ одною зъ тѣхъ нечисленныхъ громадъ, котрой селяне побравши въ Заведенію позички, своего ловкостію и безответностію нанесли Заведенію великій шкоды. Въ сѣчнѣ 1876 р. взяло позичку рѣвночасно 9 сулятичскихъ селянъ на фантовый описъ изъ грунтовъ, а при списаню протоколовъ на мѣсци делегованого судомъ комисію а потѣмъ и при збѣзаню нотаріальныхъ актѣвъ дожнички-селяне и свѣдкиселяне зъ Сулятичѣ затаили, що на ихъ грунтахъ естъ уже довгъ одъ банку рустикального. Заведеніе, спускаючися на свѣдѣство войта и на судовой протоколъ та рѣшене, котрымъ Заведенію обезпечено гипотечне червенство, высплатило селянамъ въ сѣчнѣ 1876 р. жаданъ позички въ загалной сумѣ 1850 зр. А що дожнички тѣ, а то 5 зъ нихъ взявшихъ разомъ 1100 зр. одъ 1876 р. доосъ зовѣсьмъ нѣчого, а прочіи только дуже незначный квоты сплатили (однѣ зъ нихъ ще 1883 а прочіи ще 1877 и 1880 р.), то ще 1880 р. предпринято противъ декотрыхъ мобиларній екекзюции зовѣсьмъ безуспѣшно, а противъ Гринька Яворского (за довгъ 800 зр.) лицитацію его грунту. Але обѣдла Заведеніе случайно дождѣвалось, що вже передъ тымъ, закнѣмъ оно дало позичку Яворскому, банкъ рустикальный перевѣвъ уже лицитацію и бувъ введеный въ посѣданье грунту. То само сталося зъ грунтами Гната Ольшанецкого и Ивана Вѣтрова. Переимѣмъ правъ рустикального банку що-до залицитованныхъ и незалицитованныхъ грунтовъ въ Сулятичахъ — а мае ихъ бути крѣмъ задолженыхъ въ Заведенію дуже богато, естъ Берль Финклеръ, еврей зъ Журавна. Зъ того видко, що дожнички Заведенія самѣ своею ловкостію поставили Заведеніе въ зависимость одъ рустикального банку а вглядно Берля Финклера. Сулятичскій дожнички, якъ сказано, нѣчого не платили мимо умовѣнъ и грозѣвъ, а только передъ двома мѣсяцами прийшовъ до Заведенія войтъ зъ Сулятичѣ, и зажадавъ рахунку довгу Ивана Вѣтрова, обѣцюючи довгъ сплатити. Але що грунту Вѣтрова бувъ уже залицитованный Берлемъ Финклеромъ, то сама обѣщанка не мала дѣла Заведенію значнѣя. Крѣмъ Вѣтрова, котрый зобовязався платити Заведенію 12 пр. и 12 пр. проволочи, всѣ прочіи дожнички въ Сулятичахъ обовязались платити 9 пр. одъ капиталу и 3 пр. одъ залесныхъ ратъ.“ [Прим. Ред. Наводячи повѣсье поясненье п. ликвидаторѣвъ Заведенія, не хочемо его розбирати, замѣтимо лишь то одно, что будь-що-будѣ, коли вже Заведеніе евреви Берлеви Финклери одрѣдало своихъ дожничковъ въ Сулятичахъ, то не повинно само екекзювати ихъ въ имени своемъ на користь жиды, бо якъ-бы екекзювавъ самъ Финклеръ, не мавъ бы права до 12 пр. и 12 пр. проволочи одъ Ивана Вѣтрова. Сей нашъ замѣтъ, сподѣваемося, признають справедливымъ самѣ п. ликвидаторы.]

— Свѣтлому товариству „Провѣста“ у Львовѣ склада выдѣлѣ „Руской читальнѣ въ Немировѣ“ прилюдно сердечну подяку за дарованье до библиотекы сѣи читальнѣ 59 книжочекъ своего выданя. — За выдѣлѣ *Ив. Киприанъ*, голова, *Андрей Костевичъ*, секретарь читальнѣ.

— Статистина арміи нѣмецкой и російской. Календаръ двѣрскій, выданный въ Берлинѣ, подае статистику арміи нѣмецкой и російской въ частѣ мира; и такъ: армія нѣмецка мае разомъ 884 батальонѣвъ пѣхоты, 465 швадрѣвъ кѣнноты, 364 батерій, 1500 канѣвъ, 19.475 оеципрѣвъ, 468.409 воакѣвъ; — армія російска 848 батальонѣвъ пѣхоты числящихъ разомъ 686.312 воакѣвъ, 328 швадрѣвъ кѣнноты, разомъ 57.416 воакѣвъ, 344 батальонѣвъ полевон артилеріи, маючихъ 1542 канѣвъ и 61.880 воакѣвъ, 331 батальонѣвъ саперѣвъ, числящихъ 18.977 воакѣвъ и 35.130 воакѣвъ табѣловыхъ, разомъ отже цѣла армія російска числится въ частѣ мира 859.723 воакѣвъ.

— *Дрѣбнѣ вѣсти.* Министерствомъ справъ внутрѣшнихъ затвердило выборъ п. Генр. Ляма на управителя заведенія обезпеченя робѣтничковъ одъ пригѣдъ для Галичины и Буковины, и п. Кар. Витковичского на бухгалтера того заведенія. — До повѣтовой рады въ Гусятичѣ при доповняющихъ выборахъ зъ сѣльскихъ громадъ выбранный Василь Мотика, господаръ зъ Кривенского. — Въ Гвѣздицѣ померъ нагло Т. Ваваршъ, выслуженый капитанъ и тамошний почтамсторъ, въ 54 роцѣ жита. — Пок. арх. Гангльбаверъ лишивъ ино 50.000 зр. маетку, бо за жита роздававъ тайно великій подѣмоги. Маестокъ переходить на фондацию будовы костелѣвъ, основану покойнымъ мин. року. — Воики зѣльничихъ побѣдѣвъ войсковыхъ мають одержати карабины Верндля зъ багнетами, чтобы могли боронитися подчасъ войны передъ неприятелемъ, а тымъ самымъ не треба буде додавати оддѣлѣвъ войсковыхъ для охорѣны побѣдѣвъ. — Въ субѣту погорѣвъ нѣмецкій театръ въ Будапештѣ; огонь займився о друбѣи годнѣ въ полудня. Театръ бувъ обезпеченый на 250.000 зр. — До Тернополя прихаживаю огнѣды Матейко зъ доньками цѣлкомъ несподѣвано, такъ що навѣтъ нѣчто не почитавъ достойного гостя. Лишь п. В. Федоровичъ зъ Окна выславъ таку телеграму: Поклонѣи и сердечный привѣтъ мистрови на нашѣй землі!

Вѣсти зъ Аеп. Львовской.

На конкурсы розписанѣ: а) посада схолярха а вглядно крѣдшаннѣя грѣмляльного при греко кат. львовской капитулѣ митрополитѣй зъ речинцемъ до 21 сѣчня 1890 р. Кандидаты мають свои поданя лично предѣжати митр. ординарיותи. — б) Го зѣвъ въ, дек. болоховского, наданя цѣсарского, зъ речинцемъ до 29 сѣчня 1890; — в) Суцинь, дек. теревовельского, над. ординарיותи, зъ речинцемъ до 6 лютого 1890 р. Въ пропозиціи умѣщѣн оо.: на О порецѣ, дек. скѣловского, Евстахій Качмарскій, а на Лозинѣ, дек. городецкого, Ант. Цѣлевичъ. Опуску изъ зѣвиз Аеп. Львовской до Еп. Перемишля одержавъ п. Вас. Кондрацкій, убѣненый богословъ вѣденского семинарія.

Конкурсы, именованя, перенесеня и пр.

— Именованя. Намѣстникъ именовавъ концептиста намѣстничества Евг. Дильца комисаремъ повѣтowymъ и практиканта концептowego намѣстничества Ант. Райнера концептистомъ намѣстничества.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— Для бедныхъ учениковъ руской гимназіи у Львовѣ почавши одъ падѣности о. р. зложили грошевы датки отѣи добродѣй веденѣ щирымъ патриотичнымъ сердцемъ, — за що имъ прилюдно складаемо — въ имени тои-же молодѣжи — сердечне спаси-Богъ: о. Ковальскій зъ Спасова 7 зр., о. Чичиловичъ зъ Ожомѣ 2 зр., п. Грушкевичъ адъюнктъ зъ Нисека 2 зр., Евгений и Савина Попов. на вѣсѣлю 6 зр. 45 кр., п. Струтинскій зъ Сераева 7 зр., о. Ем. Левичскій зъ Майдану 1 зр., о. Чачковский зъ Товстого 3 зр., п. Мих. Коблянский зъ Ланьцута 1 зр., о. Іоанъ Кульничскій зъ Будзанава 3 зр., о. Новосадъ зъ Ковальки 5 зр., о. Андрѣй Качала 4 зр., о. Саноцкій зъ Маюшина 8 зр. зъ складокъ, а именно зложили: Юл. Крохмалюкъ 50 кр., Атанасій Борисевичъ 50 кр., Андрѣй Борисевичъ 50 кр., Іосифъ Будзьяновскій 50 кр., Алекс. Выханскій 50 кр., Атанасій Тустановскій 50 кр., Лука Олещукъ 1 зр., Алекс. Саноцкій 1 зр. — В. Ильничскій.

— Для „Академичного Братства“ зложивъ членъ выдѣлу красного д-ръ Савчакъ 2 зр., а п. Олеко. Барвинскій жертвовавъ девять томѣвъ „Историчной Библиотекы“ — за що складаемо нашу подяку. — За выдѣлѣ товариства *Евг. Левичскій*, голова; *В. Козакевичъ*, секретарь.

Телеграммы „Дѣла“.

Лондонъ 22 грудня. Д-ръ Парке, лѣкаръ Стенлія и Емина-пашѣ, занедажавъ безбѣчно на животу фебру.

Прага 22 грудня. Старо-Чехи годяться на переговоры зъ Нѣмцами але подѣ условіемъ, що инициатива выйде одъ правительства.

Софія 22 грудня. Ка. Фердинандъ выѣде по Рѣдѣвъ на довшій часъ до Филипополя. Бюджетъ болгарскій на 1890 р. выказуе въ доходахъ 62 мил., въ выдаткахъ 80 мил. левѣвъ; дефицитъ выноситъ отже 18 мил.

Бѣлградъ 23 грудня. Вѣсть о уневаженіи сербскихъ льѣсовъ тютюновыхъ естъ безосновна.

Ріо-Янейро 23 грудня. Выборы до конституанты одбудуться 15 вересня а конституанга збереся 20 падѣлиста слѣдующого року. Провизоричне правительство одкликано ухвалу надаючу Домъ Недрови рѣчну ренту и одноразово одправу на заразомъ заборонило ему вертати до Бразиліи.

Вѣдѣнь 23 грудня. Гр. Таффе занедажавъ на инфлюенцію.

Выходить у Львові що дня (крімъ неділі і рушій свят) о 5-й годіні по полудні. Литературні додатки „Библиотека найзнаменитішихъ повѣстей“ виходять въ вівторокъ, а въ вівторокъ і п'ятницю на першому разі въ Діло.

Предплати і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвига 9. Въ Перемышлі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). у Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Dauthe & Comp.

Предплата на „Діло“ і наложити на нисерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ зъ литер. додаткомъ за Границю:

а цілий рікъ . . . 18 гр. на цілий рікъ . . . 24 гр.
на пів рікъ . . . 9 гр. на пів рікъ . . . 12 гр.
на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на чверть року . . . 6 гр.
на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові:
на цілий рікъ . . . 16 гр. на пів рікъ . . . 8 гр.
на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 62 ул. Баторія. — Рукописи заставляють лише на попереднє застереження. — Рекламні неопечатані відслї одъ порта Подільне члєно коштує 8 кр. а. н.

Оголошення приймаються по цінахъ 6 кр. одъ однимъ стрічкою печатною, въ рубр. „Надсланє“ по 20 кр. а. н. Подати числяться по 10 кр. одъ стрічки.

Рада державна о галицькій нужді.

На 358. засіданні палати послѣвъ рады державної дня 18 грудня була на порядку денному справа цѣсарского розпорядження о заимогахъ і позичкахъ зъ фондів державнихъ для потерпѣвшихъ одъ неврожаю краївъ Галичини, Буковини і Шлеска та потерпѣвшихъ одъ повеней Тиролю і Крайны.

Справоздавець пос. Гітвощъ зазначивъ на вступі, що що-до Галичини удѣлена вже поміч державна далеко не бдповідає фактичній потребі.

Потімъ зъ галицкаихъ послѣвъ промовивъ пос. Ковальскій дословно (цѣля стенографичныхъ справоздань) такъ:

Попередъ всего я мушу виявити мою щирю подяку выс. правительству за печальность, оказану нашому краю въ его теперѣшній нужді. Не хочу иллюстривати тутъ страшного положенія, въ якомъ сего року находяться мой рідний край Галичина въ наслідокъ недостатку паші і неврожаю взагалі. О положенні тїмъ доводилося уже выс. правительству приписаною дорогою, черезъ ц. к. намістництво. Отже нашому краю повинна бути дана поміч зъ державнихъ і краєвихъ фондів.

Цѣсарскимъ розпорядженіємъ зъ 6 жовтня 1889 р. визначені були зъ державнихъ фондівъ для Галичини і Кракова суми 300.000 ар. яко беззворотна заємота і 600.000 ар. яко беззворотна позичка, а крімъ того визначивъ край поміч въ сумі 300.000 ар. а то 100.000 ар. беззвотною заємотою і 200.000 ар. безпроцентною позичкою. Такимъ чиномъ прпала нашому краю варазъ значна поміч въ сумі 1.200.000 ар. Однакъ она недостаточна для уменшення загальної нужди, не згадуючи вже о забезпеченні зерна, необхідного на весняні засѣви.

Край нашъ находиться въ якъ найпечальнѣйшій положенні. У населенія нема не лишъ нѣякого гроша, но і зббжа, щоби заспокоити конечнѣйшій потреби житя; оно не має такожъ паші для худоби.

Серце роздирають щоденні ті досвідди сего року въ Галичині. Нема тамъ по перше нѣякого купця на штуку худоби вже по тій причині, що всюди мотує зараза на худобу і торги показуються недоступними; но нема такожъ дома паші для худоби і хлѣборобъ мусять позбуватися худоби за вѣяку цѣну, если не хоче глѣдѣти, якъ она зъ недостатку паші і соли (котру такъ трудно у насъ достати) буде гинути. Въ декотрихъ окрестностяхъ вашого краю появляются вже теперъ середъ сѣльскаго населенія признаки голодового тифуса, і ва жалѣ треба бооятися, що то нещастє усилять ще бѣльше зъ весною. Скорі мѣри і скоря помічъ дуже потрібні въ тїмъ дѣлѣ, если не хочемо цѣлѣхъ пол.сѣ краю поставити на етагъ вимору.

Але що мене конечно склонило сегодня зайти голосъ, то бова, що голодова помічъ не попадєсь въ користи самого сѣльскаго населенія, если п. министръ финансовъ не постарєсь о то, щоби при екаекції податковъ бдвладей ему органы не поступали такъ строго, якъ то именно въ сѣй хвилі у насъ правтвувєсь, де не здогаються стягати одъ сѣльскаго населенія податковѣхъ залежностей середъ найострѣйшихъ секатуръ.

Я боюсь про-те, що тї скудні средства, назначені теперъ для найбѣднѣйшого населенія сѣль мого краю зъ державнихъ і краєвихъ фондівъ, не принесуть ему нѣякой користи, если п. министръ финансовъ одного рукою щось дасть, а другою такъ само опять бдбере. Я боюсь, що если безпошадне стягання податковъ въ такой мѣрѣ буде продовжуватися, въ якій оно сегодня въ краю ведеться, то бѣдне населення вскорі не буде потребувати нѣякой помочи, бо мѣжъ тїмъ оно буде зовсѣмъ зруйноване.

Користаючи отже зъ сєй нагоди, я звертаюсь до его превосходительства п. министра финансовъ зъ просьбою, щоби вінъ приказавъ подвладнымъ собѣ органамъ, не поступати такъ строго при стяганні податковъ, особливо-жъ не предпринимати тѣхъ мѣръ, які въ нѣякій хвилі противъ бѣдного населенія безпошадно уживаються. (Браво!)

По послѣ Ковальскіхъ промовивъ коротко пос. Гомпешъ. Бєсѣдникъ звернувъ увагу на то, що бдъ часу, якъ вийшло цѣсарське розпорядженнє зъ помічю державною, бдновини въ Галичині дуже погбршилися. Головна бдда въ тїмъ, що въ навіщеныхъ нуждою повѣтахъ нині випродують коні за цѣну шкбры і тисячъ коней иде марно. Наслѣдкѣ того можуть бути шкбдні не тільки для людности, але і для державы, коли въ даній случаю она запотребує бдбдовъ для войска. Такожъ инвентаръ рогатой худоби властителей збдвають, бо не можуть ані кормити ані продати. Бараббжъ гинуть. Факты тѣ навѣвъ бєсѣдникъ дѣлять, щоби правительство числялося зъ нѣякимъ станомъ рѣчи.

Справоздавець пос. Гітвощъ въ своімъ послѣднѣмъ слові звернувъ дотачно Галичини

увагу на такі рѣчи: Осѣнь не дописала на випасъ худоби. На Подблѣ, въ тѣй збожєвѣй коморѣ галицькій, нині дуже сумно: ані зббжа ані паші. Худобу тисячами выбивають, а людямъ грозить епидемію. Правительство постановило застановити екаекцію податковъ, а по друге, позволило брати сыровяцію для людей і для худоби. (Пос. Гомпешъ крикнувъ: Обл безъ хлѣба на вѣщо не здѣється!) Але зъ соли може користати тільки гбрска цюлоса краю, а по друге, обл спочиває въ рукахъ спекулантбвъ, котрі і подбасють цѣну соли і оббвають топку, такъ що селянинъ купує ледви двѣ третини топки. Правительство повинно вести лучшій доглядъ надъ монополією соли. Наконецъ резервентъ поставивъ внесеннє, щоби подана о опустѣ податковъ полагождувано якъ найскорше, бо инакше, вся помічъ була-бы иллюзорною.

Справы краєві.

Въ ц. к. намістництвѣ радили передъ кблкомъ днями двѣ анкеты, склякані п. намістникомъ зъ зложеніи зъ репрезентантбвъ видѣлу краєвого, фак.выхъ товариствъ і знатнѣйшихъ репрезентантбвъ интересованыхъ сторбвъ, щоби высказати свою гадку о двохъ проектахъ законбвъ, уложєныхъ п. министромъ рблнництва а призначєныхъ на предложеннє сойма.

Суть то вменно проекты нового закона ловецкого і нового закона лѣсного для Галичин. Въ анкетахъ межі яншими беруть участь гр. Володимиръ Дѣдушничій і гр. Романъ Потоцій. Референтомъ правительственного проекту єсть совѣтникъ намістництва д-ръ Брониславъ Лозинскій. По довжихъ розправахъ анкета ухвалила проектъ закона ловецкого, предложеннй референтомъ, а вразѣ додала декотрі поменші бажаня, котрі централне правительство могло бы уважлядити, вменно щоби на дакі козы і бабачи не вбльно було полювати і щоби видѣлы повѣтвй мали бблшій впливъ при выраедовуваніи і визначуваніи громадского полюванія. Але найважнѣйшою ухвалою анкеты єсть та, що анкета бдбинула постанову правительственного проекту, щоби властитель права полюванія бдповѣдавъ за шкбды, які зробить грубша звѣрина, н. пр. дикі і медведі, бо на того звѣра кождый може полювати і кождый може бдъ него боронитися.

Не знаємо докладно, якіи бувъ складъ анкеты, скляканой п. намістникомъ. Але здаєся, що, хотя належали до тѣхъ „интересованыхъ сторбвъ“, однакъ найбільше въ певнбмъ видѣлі интересована сторона, т. е. менші і середні господа сѣльскі, не були въ ній заступлені. Тїмъ тільки мѣжемо собѣ пояснити тоту ухвалу анкеты, щоби рблнницъ не достававъ нѣякого винагородженія за шкбду, зроблену дикими і медведями. Справа єя для хлѣбороббвъ дуже важна, она була порушувана і въ прасѣ і многими пєтациями, обговорювана на вѣчкахъ і всѣхлѣхъ громадженіяхъ народныхъ, бдбнована въ соймѣ вменно п. Романчукомъ. Однакжъ коли вже навѣвъ ц. к. правительство централне привзало оправданнє кривды і жалѣ хлѣбороббвъ, анкета і ц. к. намістництвѣ перейшла надъ ними до порядку денного.

Додаткова сєсія галицького сойму.

Можна вже уважати за рѣчь певну, що соймъ краєвой не буде скляканій на додаткову сєсію. Вчерашня урядова Gazet-a Lwowska помѣстила въ сѣй справѣ вѣсть:

„Въ недѣлю бдбулася въ видѣлѣ краєвѣхъ довірчана конференція, въ котрій крбмъ члєновъ видѣлу взяли участь намістникъ і презєсъ кола польского у Відні пос. Яворскій. Предметомъ конференціи була справа дальшю помочи для людности дбтєненої неурожаємъ і недостатку паші якъ такожъ викликанимъ черезъ то уменшеніємъ живого инвентаря. Постановлено на разѣ не домагаться скляканія сойму збъ взгляду, що фонды признав збъ скарбу державы і скарбу краєвого ще не вычерпані і стоять до розпорядимости видѣловъ повѣтовѣхъ і старостѣхъ і що въ тѣй хвилі не можна ще мати позитивныхъ подставъ до сформулованія внесеннє що-до дальшю акціи ратуновою, яка бы по вычерпаніи згаданныхъ фондбвъ показалаєсь потрібною. Однакжъ постановлено прєскороти справу удѣляючи помочи зъ тѣхъ фондбвъ, удержувати безустанно евидєнцію що-до стану рѣчи въ повѣтахъ дбтєненыхъ неурожаємъ, щоби въ бдповѣдній хвилі занавгурувати додаткову акцію ратуновою, наконецъ засягнути якъ найскоршою опєніи факхової що-до способу доставленія паші въ натурѣ тамъ, де того єсть найбільша потреба, а евентуально

помочи при закупованіи зъ весною живого инвентаря.“

Ще яснѣйше якъ урядова газета ставить цѣлу справу Przegląd, котрий въ вступній статіи такъ каже:

Декотрі львбвскі і краєвбвскі часописи подали вѣсть, що въ сѣчані має бути скляканій соймъ на додаткову сєсію а одна зъ нихъ означала вже навѣвъ рєчьнєць бдкриты тои додатковю сєсію на день 9 сѣчня. Цѣла та вѣсть єсть неправдива. Ані соймъ не буде скляканій на 9 сѣчня ані взагалѣ зъ компетентныхъ сѣєрахъ не було і нема намірєня склякувати его. Але-жъ бо і нема до того зовѣтъ потреби, а передовѣтъ нема потреби наглаго. Твєрженнє декотрихъ часописей, що въ краю наставъ голодъ єсть не лишъ пересадимѣмъ, але навѣвъ просто фальшивимъ. Бараббжъ зародила добре, а притбмъ низька цѣна зббжа єсть найлѣпшимъ доказомъ що голоду нема. Але єсть ннша зва, а то недостача паші. Недостача та єсть велика майже въ цѣлбмъ краю, а въ декотрихъ сторонахъ даєся такъ сильно бдчувати, що селяне не мають чимъ годувати коней і худоби, продають свой инвентаръ за цѣну шкбры. Наслѣдкомъ того буде, що насампередъ не стане силъ робочихъ а бдтѣмъ зменшиться і оббръннє, що бдбосєя на будущахъ урожаєхъ. Єсть то отже великій ударъ, але ему не зарадять радикально ані соймъ ані правительство. Що можна було зробити, то правительство вже зробило. Соломы і сѣна вѣхто нашимъ громадамъ не доставить, бо коштъ транспорту зъ нншихъ сторбвъ монархія бувъ-бы такъ великій, що переходивъ-бы значно вартбсть тѣхъ звѣрять, котрі нині засуджені на затибєль. Була-бы то отже операція зовсѣмъ неєкономична.

Але тутъ отвираєся широке поле для дѣяльности нашихъ видѣловъ повѣтовѣхъ. На весну будутъ селяне потребувати грошей на закупу зббжа і инвентаря. Грошей тѣхъ повинні имъ доставити рады і видѣлы повѣтвй. Мѣємо прєцѣ бѣнкъ краєвой а той банкъ дає легко позички комунальній і повѣтвй. Видѣлы повѣтвй повинні вже подбастъ зими залагодити вѣсь формальности до зятєння такихъ позичокъ. А коли за кблѣка мѣснцѣвъ настане весна і коли въ касѣ кождого видѣлу повѣтвого буде лежати до розпознєнє селянамъ по 100 до 150 тысячѣвъ зр, то чєнно тогды спбзнавши очевидній хосєнь зъ тѣхъ автономичнои институтіи, не будутъ селяне дивитися на ю такъ неприхильно і не бдзвуться вже голосы, жадаючі внесенєя радѣ повѣтвѣхъ, такъ, якъ та славна пєтация внесенєя сего року до сойма.

Дальше доказує Przegląd, що видѣлы повѣтвй могли-бы за зятєннємъ позичку розпознати на весну якієсь публичні работы а позичку могли-бы бдтакъ сплатувати въ 20, 30 або і 36 рокахъ ухвалоючи на ту цѣлу бдбвышеннє додатковъ повѣтвѣхъ до податковъ. Въ богато повѣтахъ, особливо въ всѣхъ дѣлѣ Галичині додатки повѣтвѣхъ суть такъ низькі, що незначнє ихъ бдбвышеннє певно не було-бы такъ дбймаючимъ, якъ дбймаючою єсть ннѣвъ недостача добрыхъ дорбгъ і мостбвъ.

Зрєаснувавши ще разъ свои погляды і рады каже Przegląd:

Коли-бъ однакжъ показалося, що акція автономична не въ силѣ зарадять лиху і коли-бъ вычерпалася резерва утворєна зъ фондбвъ признаныхъ правительствомъ і соймомъ, то отворилось-бы тогды поле до жадаєня помочи державнои. Але нині нема радіи домагаться помочи державнои, разѣ дѣлять, що мы не могли бы єи достаточно умотивувати, а бдтакъ дѣлять, що мы не то що не вычерпали, але навѣвъ не розпознали самопомочи, а наконецъ і дѣлять, що перєдъ нами єсть велика дебата ідеминизаційна въ радѣ державнои, а утрудняти єи, заострювати антагонизмъ тѣхъ, котрі і такъ насъ не люблять, не було-бы зовсѣмъ рѣчею ані политичною ані патріотичною.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Комисія шкбльна, выбрана палатою панбвъ для розємоту новєлъ шкбльнои, зберєся на нараду доперва по бдкритю рады державнои, котре наступать доперва дня 21 сѣчня.

Чєскій Нѣмцѣ склякали до Тєплиць велике вѣчє, на котре вже теперъ зголоєлося множество участникбвъ зъ рбзныхъ сторбвъ Чєхъ. Привѣтву бєсѣду выголосить д-ръ Шмєйкаль а Пленєрь пояснятъ бдтакъ шєроко цѣлу ситуацію политичну; Шлєзингєрь будє говорити о справахъ шкбльных, пос. Гальвѣхъ о выставѣ краєвой а пос. Кшєцєкъ о положєню рблнництва.

Зъ Праги доносять, що на додатковбй сѣсін чєского сойма поставлєть молодѣ-Чєхи внесеннє, щоби соймъ ухваливъ значнѣйшу суму на памятникъ Гуса.

Въ 1890 р. має бути заведєна „прпбчна рада мытова“ для Австрій, котрои задачею має бути высказувати свой поглядъ о рбзныхъ справахъ мытовѣхъ. Члєновѣ тои комисіи має замєнувати министръ торговлѣ на предложеннє палаты торговельныхъ і промысловѣхъ. Комисія та будє збиратися два разы до року і зъ неѣ будутъ выбиратися комисіи факховѣ зложеніи зъ трѣхъ члєновѣ. Комисіи тѣ будутъ бдбувати свои засѣданя щѣ мѣсяця. Палаты торговельной і промысловой одержать незадовго до оцѣнки статуты тои рады.

Прєєктъ правительства о бдшєнодованіи для невинно засудженыхъ, котрий вже і парламентарна комисія для законна карного ухвалила, постановляє, що особа, котра въ наслідокъ судового выроку бдбула въ часті або вже і зовсѣмъ кару, признану онбєля несправедливою, має право жадати бдъ державы бдшкодованія за страту, яку потерпѣла на майнѣ або зарббку. Право то переходить на спадкоємцѣвъ о скбблєно особа невинно засуджена мала обовязокъ ихъ удержувати. Передаваннє претенсіи о бдшкодованнє наставъ въ три мѣснцѣ по выроку уєвинняючбмъ або зменшаючбмъ кару.

Лондонскій Standard доносить, що на радѣ російскихъ министрбвъ поставивъ министръ финансовъ Вышнеградскій въ порозумѣніи зъ давнымъ министромъ финансовъ Абазою внесеннє, щоби заллшити будову другого шляху на вєлѣзницяхъ державныхъ, крбмъ тѣхъ, котрі подѣ взглядомъ стратегичнымъ суть дуже важні. Внесеннє сє принято і тѣмъ способомъ уыскаєно грошѣ, якихъ жадавъ министръ войны на закупу новыхъ карабинбвъ. Ванзєскому признано надзвичайный кредитъ въ сумѣ 80 мил. руб. на закупу рєєперированыхъ карабинбвъ малого калибра а на его прппоручєнє мала вже навѣвъ обовязатися якась спблка англійскихъ фабрикантбвъ доставити 3 миліоны карабинбвъ.

Pol. Corr. доносить, що російське правительство за иниціативою мнѣ. Вышнеградского думає розпочати незадовго переговоры зъ сербскимъ правительствомъ въ справѣ зєключєнєя прѣвизоричнои угоды торговельнои. Досє не було мѣжъ Россією а Сербією такой угоды.

Розбѣйшлася поголоска, що въ французскбмъ кабинетѣ заносється на кризу. Щѣ було-бы причиною тоя кризи, годѣ зрозумѣти, тѣмъ бѣльше, що министерство умѣло зыскати собѣ въ новбй палатѣ значну бблшбсть. Кажуть, що Тираръ постановивъ рѣшучо уступити і має забезпечєну президентуру въ сенатѣ а Констанъ хоче зновѣ стати губернаторомъ въ Алжирѣ а то головно збъ взгляду на станъ своего здорovia. По теперѣшнбмъ кабинетѣ наступило-бы министерство рблнницѣ, бо теперѣшний министръ рблнництва Мєлнѣвъ ставъ-бы президентомъ кабинету і адержавъ-бы свою дотєпершню теку. Справа внутрѣшній має обняти Фраєнсьє а кандидатомъ на министра дѣлѣ заграничныхъ єсть Шармє, хочѣ противъ его кандидатуры промѣвляє то що єсть ще за молодой.

НОВИНКИ.

— На IX і X засѣданні центрального видѣлу товариства „Прєєкта“ зъ дня 13 грудня і 19 грудня залагоджєно зъ-помѣжъ иннихъ слѣдуючі справы: 1) Принято до вѣдомости справозданнє проч. Гладилонича зъ перєгладу матеріалбвъ, придѣланныхъ на книжочки товариства. — 2) Въ справѣ выдана карты етнографичнои рѣшено удалити ще до географичнои институту даруваніи у Вѣдні, щоби бдзнати близше оєрты институту. Сю справу поручєно п. Ром. Заклинскому. — 3) Въ справѣ заснованія новыхъ филій товариства рѣшено удалити до виднѣйшихъ нашихъ патріотбвъ на провинціи. Референтомъ снхъ справъ єсть проч. Олєкс. Барвннскій. — 4) Дискутовано надѣ ухвалою загальныхъ зборбвъ въ Станиславовѣ що-до выдани образкбвъ зъ рускими подписами; однакъ въ виду того, що такі образки можна вже достати въ институтѣ Ставропільськбмъ, уважєно сю справу за полагождєну. — 5) Рукописи: „Шануй своего батьківщину“ зыває до першої рєцензіи о. Кас. Куницкій а „Якъ намъ понимати природу“ п. Костѣ Паньковскій. — 6) Принято до вѣдомости цѣною збъ поданою бдъ читальнѣ въ Залужу. — 7) Книжочками давнѣйшихъ выданъ обдаровано читальнѣ въ Немировѣ, въ Дббрукѣ, та въ Лавровѣ і п. Исид. Коверчука, войка у Львовѣ. — 8) Принято до вѣдомости, що до библіотеки товариства дарували Вп. Добродѣль: о. д-ръ Ом. Огоновскій 5 книжкѣ, п. Остапъ Нѣжанковский свои гармонизовані Коляды, Рука Бєсѣда въ Чернбвцахъ Буковинскій Калєндаръ на рбкъ 1890 а Сербска Матиця 1 книжку; а

до музею дарували: п. Павло Кудрик у Львові 1 монету і п. Симеон Свѣтлицкий, учитель въ Соколовѣ, 29 монетъ. — 9) Принято 53 новыхъ членовъ: читальня въ Ганьковцяхъ, Забровского Николаю въ Роздолу, читальню въ Журавнѣ, Пакуляка Іосифа въ Шупарки, Миханця Теодора учителя въ Мѣсткахъ, Конколяника Григорія учителя въ Потѣчу, Дутку Ілюпого и Гудзова Стефана въ Рарача, Михальчука Михайла въ Меричи, Семенюка Івана въ Коломиѣ, Гавого Федя въ Свѣтлицькихъ, о. Солтисевича Ореста въ Добромилѣ, Монастирь ВП. оо. Василянъ въ Лавровѣ, Вабяка Теодора въ Боршова, Петрицького Івана учителя въ Кальноу, о. Николау Вѣлещко въ Голіни, Покинбороду Луца и Шуру Романа въ Рождалова, Скотаря Костя, Скотаря Юрка, Жирака Іцка, Семенова Гринька и Еналя Ілька въ Липицѣ горьшино, Навроцкого Волод канд. нотар. въ Тернополи, Вриковича Матея и Вацка Матея въ Тернополи, Хавалка Акимъ, Хавалка Якова, Серодюка Івана въ Добрянского Гната въ Шлахтинцѣ, Керничного Данила въ Черниковцѣ, Дебельского Николау въ Березовцѣ, о. Цербровского Виктора въ Прошовоу, о. Куницкого Юрія въ Ігровицѣ, Топольницкого Кліма комисаря скарбового въ Тернополи, читальню въ Немировѣ, Гелю Олексу въ Базарова, о. Мылдовского Василя въ Лѣскахъ, о. Озаркевича Володимира въ Сѣлци, Пасѣвичьского Ісидора писателя въ Задѣльска, Кумановского Івана въ Бортникахъ, Коропецкого Михайла и Гринька Василя въ Долины подъ Товмачемъ, Кумановского Петра проф. въ Станиславова, о. Струтинського Антоана въ Імницѣ, Геркоперця Петра въ Станиславова, Братство церковне въ Торгановичахъ коло Самбора, Билика Микиту въ Мужилувѣ, Кулиничу Семена въ Мужилувѣ, Ковчуняка Михайла канд. нотар. въ Обертинѣ, Пелеховича Осина богослова у Вѣднѣ, Галка Давида начальника громады въ Мысловѣ и Шевчика Онуфрія въ Милатинцяхъ.

— Правительственная помощь въ нуждѣ. Урядово доносить, що цѣсарь дозволивъ выдати бесплатно промадамъ, потерявшимъ одъ браку пашѣ, въ Галичинѣ, Буковинѣ и Шлезе 20.000 сотнаровъ метричныхъ соли для худобы. Соль та має ужити поспѣла выказаною конечною потребности наибѣнѣнѣе до конца червня 1890 р. Президіа набоѣнѣнѣе разомъ съ краевою дирекціею скарбу збирає даны потребны до роздѣлу селъ соли мѣжъ тѣхъ три загаданий краѣ. Кромѣ того дозволивъ цѣсарь, чтобы громадамъ, для которыхъ было бы пожеданымъ уживати сольныя жерела, признано право побору ропы сольной въ способъ примѣняемый же въ Галичинѣ въ рокахъ 1875, 1879 и 1884.

— Славянское Благотворительное Общество въ Петербургѣ ухвалило на оставшімъ своемъ заглавномъ зборѣ на внесеніе самого председателя гр. Игнатѣва, назначити въ резервного фонду 6.000 рублевъ на запомогъ Галичанъ и Черногорцевъ, дѣтненихъ неурожаемъ. На ту-жъ цѣль рѣшено збирати такожъ складки въ цѣлой державѣ, коли правительствомъ дастъ дозволя.

— Товариство ромбонировъ „Зоря“ у Львовѣ упростила Впр. о. Витошинского въ Денисова, чтобы зволюи прѣйхати до Львова съ своимъ славновѣбѣнѣнѣмъ хоромъ и устроити вечерницѣ на дохѣ товариства. О. Витошинский не ѡдказавъ просьбѣ и ѡбѣщавъ прѣйхати а Львовіе выжи дають нетерпеливо прѣйху сего славного хору, котрого слава ѡдъ давна лунае по нашѣй вѣсходной Галичинѣ.

— Заглавный зборы „Общества Русскихъ Дамъ“ ѡдбулися дня 30 падолиста (12 грудня) с. р. Съ сразавданія уступающего выдѣлу подасмо станъ касы: съ концемъ 1888 р. осталось въ касѣ готовкою 43 р. 25 кр.; въ 1889 вышлоуо зъ жертвъ, членскихъ вкладовъ и зъ рѣзныхъ предпріемствъ товариства 372 р. 88 кр. и 3 рублѣ — такъ что заглавный доходъ въ 1889 бувъ 416 р. 13 кр. и 3 рублѣ. Выдано въ ѡбѣ роцѣ на подпомогѣи т. п. 370 р. 71 кр. — тому лишилося на р. 1890 въ касѣ готовкою 45 р. 42 кр. и 3 рублѣ. Кромѣ того має товариство въ цѣнныхъ ефектахъ 2.292 р. 85 кр. ѡбѣла приступили збораніи до выбору выдѣлу. Выбраніи панѣ: прѣдѣлательскою Юстина Начаева, секретаркою Павлина Леонтовичева, а членами выдѣлу: Фалина Огоновска, Анна Шараневичева, Констанція Старомѣска, Марія Сивуликова, Савина Яновска, Клядія Алексовичева, Софія Маркова, Евгения Павенца, Евгения Лепка, Іосифа Федоровичева, Антонина Ошикевичева и Анна Вѣдковска. По выбору выдѣлу внесла пѣ Фалина Огоновска, чтобы товариство занялося ѡдкрѣтитъ платного воспиталища для дѣвчатъ. Съ того вывѣзлася дискусіа на томатъ, що у Львовѣ есть же воспиталище дѣвоче подъ покровомъ Впр. митрополита, лишь потребуе реформы. (Дѣвчата зъ львовского воспиталища ходятъ сего року вже до публичныхъ шкѣлъ львовскихъ а въ воспиталищи мають лишь харчъ и помешканье.) Надъ тымъ внесенемъ не голосували заглавны зборы. Ревидентками касы выбраніи панѣ: Іосифа Заревичева и Теодія Савица. Новый выдѣлъ уконститутовася выбравши: мѣстопрѣдѣлательскою Іосифу Федоровичеву, касіеркою Клядію Алексовичеву, контролоркою Евгению Павенца на референцію запомогъ Евгению Лепку.

— Пове и по змовѣ критичне выданье творѣвъ Шевченка взяли на себе товариства „Просвѣта“ и „Димені Шевченка“. Редакцію выданія занимае проф. д-ръ Омелян Огоновский, а до участія запросивъ доси писателѣвъ пп. Олек. Барвѣньского, Івана Франка и Володимира Коцовского.

— „Народъ“. Подъ такимъ заголовкомъ, якъ доносить Kurjer Lw., зачио ѡдъ 1 сѣня 1890 р. выходитъ нова часопись руска, политично-научно-литературный двотыждневникъ. Выдаваемъ есть п. М. Павликъ, редакторомъ ѡдѣланнымъ Іванъ Франко. Предплата рѣчно 4 зр. зъ пересылкою, а для заграницѣ 5 рублевъ або 12 франковъ. Адреса редакціи: ул. Зибкевичева ч. 10. — Часопись має выдаватися въ популярный способъ, чтобы могли користати по при интеллигенцію и письменныя селяне.

— „Нѣвская Старина“ по смерти редактора Лашкевича перейде въ новы руки и буде дальше издаватися.

— Księdzu i gromadzie przechód wzbroniony — такъ написисъ помѣтивъ п. Николай Торосевичъ на ѡдномъ двѣрскомъ будинку въ Лучинцахъ. Громадѣ села Лучинцѣ мають навчитися зъ повишеного, що якъ кто кому хлѣбомъ, то днѣ на него каменемъ — бо Лучинчане ѡдали всѣ свои голосы на своего дѣдака п. Торосевича.

— Дальшій подяги п. Цышны. При концѣ падолиста с. р. появились въ долиньскомъ повѣтѣ два халдейскы монахи зъ Палестины и збирали жертвы. Мѣжъ иншими зайшли они до руского священника въ Витвицѣ и той переглянувши ихъ паперы и найшовши визу австрійского консула а навѣтъ долиньского староства, принявъ сихъ монаховъ до себе на почѣтъ и давъ имъ грошеву жертву. Вскорѣ ѡбѣла була въ долиньскомъ староствѣ сесія громадскихъ начальниковъ и тогда сказавъ староста Цѣшка до начальника зъ Витвицѣ: Я знаю, хто у вашого ксьондза бувъ; выхъ ксьондзъ гостивъ „москальска“, „шпигунска“ и еще давъ имъ грошѣ. Чи можна се назвати тактовнымъ поступованьемъ? (Се доносить „Черв. Русъ“.)

— Въ Перегіниску укравъ хтось зъ церковной касы 100 зр., а треба при томъ замѣтити, що замокъ при касѣ не бувъ ушкоджений а при церкви спати кождою ноци громадка сторожа.

— Выдѣлъ повѣтовый въ Перегіниску, чтобы зарадити нуждѣ въ наибѣнѣнѣе дѣтненихъ околицихъ перемишскихъ повѣту, порѣшивъ зачати работы земны на громадскихъ дорогахъ: Бабичѣ-Скопѣвъ, Ненадова Гутиско, Дрогобичка-Іаборникъ, Стелынич-Кохтова, Рокшичѣ-Брилицѣ-Витущинцѣ. На работы кодо тыхъ дорѣгъ выначено 2000 зр.

— Самоубійство въ войску. Nowa Reforma въ дописъ зъ Львова въ пятницю минушого тыждня пише: Вчера похоронено рекрута зъ 55 полку пѣхоты, котрый въ недѣлю рано ѡдобравъ собѣ житие выстрѣломъ зъ карабина. Причины самоубійства не знаютъ. Власть войсковы таятъ кождый случай самоубійства. Недавно похоронено ѡднорѣчного охотника, котрый повѣсился, вчера рекрута и взагалѣ въ послѣднихъ трехъ мѣсяцахъ было у Львовѣ и у вѣсходной части краю до 12 случаевъ насильной смерти у войску. — Kurjer Lw. пише: Въ ѡдѣлахъ гузарѣвъ, стоящихъ въ Рѣшевѣ, лучилися въ послѣднихъ двѣхъ тыждняхъ чотири случая самоубійства. ѡдѣласто выказало, що у вѣсхъ случаяхъ причиною самоубійствъ була тутъ за родимымъ краемъ. Потомки Яциговъ и Куманѣвъ не мають забути на роздѣлѣ степы и годъ имъ привыкнути до мазурскихъ пѣсѣвъ. — Іванъ Кучера, надпоручникъ крѣпостной артилеріи въ Перегіниску, застрѣлился зъ револьвера. Причины самоубійства годъ догадаться, бо Кучера бувъ поряднымъ и ѡщаднымъ чоловікомъ. Зъ своей офицерской платѣ, що есть нечуваную рѣдкостю, прибрывавъ собѣ майже 4000 зр., зъ котрыхъ 700 зр. ѡдѣславъ на день передъ смертію своему братови, капитанови артилеріи у Вѣднѣ, а рѣшту записавъ въ полишенѣмъ листѣ своѣй матери.

— Четверта аптина въ Перегіниску, на Засану, мабутъ буде ѡтворена вже въ короткомъ часѣ, бо набоѣнѣнѣнѣе дозволяло розписати конкурсъ.

— Депутация мѣста Станиславова, зложена зъ бурмистра х-ра Шидловского и радныхъ д-ра Вяли Регенштрайфа, має вручити сими днями п. Іос. Лянкевичеву, старостѣ въ Жовкви и бывшему комисареву правительственному мѣста Станиславова, дашкомъ на почетного горожанина Станиславова.

— Дрѣбный вѣсти. Жигмондъ Вайсеглясъ зъ Ленковецъ на Буковинѣ купивъ сими днями за 105 000 зр. добра Шумляны великы въ повѣтѣ подгаецкомъ; сѣ добра мають 1000 морговъ землѣ орной и 100 морговъ лѣса. — Въ Санъ Ремо номеръ гр. Тома Замойской въ 67 р. жита; бувъ се ѡдинъ зъ найзнатѣйшихъ шляхтичѣвъ польскихъ въ закордонной Польщи. — Выселуженый капитанъ Вавячекъ заложивъ у Львовѣ бюро информации, въ котромъ буде можна розвѣдаться якъ устно такъ и писемно у вѣсхъ сиравахъ войсковыхъ. — Въ ноцѣ въ понедѣла на вторѣкъ погорѣла у Львовѣ цѣла середина мѣского базару на пляцу Краковскомъ. — Коло Буда-Пешту наѣхали на себе два поѣзды товаровъ; лькомотива и возы роторожилися на дрѣбны кустики, але зъ людей нѣхто не потерявъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Лондонъ 23 грудня. Емнигъ-паша подужавъ вже на столько, що незадовго буде могъ выбратися въ дорогу до Европы.

Бѣлградъ 23 грудня. Правительство хоче погодитися зъ англобанкомъ и дае ему 4 мил. фр. яко сплату дальшой позички и 1-8 мил. фр. ѡдшкодованя за запасы соли. Правительство носится такожъ зъ пляномъ оснудати сербске товариство пароходнон плавбы на Дунаю.

Софія 23 грудня. Собраніе ухвалило амнистію для вѣсхъ засудженихъ за справы политичны по усуненю кн. Александра Батенбергского.

Букарештъ 23 грудня. Президентомъ сенату на мѣсце Флѣореска має стати Кречудеску.

Лондонъ 24 грудня. Правительство португальске ѡдповѣлю телеграфично на ноту Сальсберіого и заявило, що оно не уважае поясненіе справы зѡ стороны Англии за ѡповѣднѣе, позаякъ оно походить ѡдъ стороны интересованой. Впрѣчѣмъ Португалія чекае дальшихъ поясненъ зъ Мозамбикъ.

Берлинъ 24 грудня. Въ тутешныхъ кругахъ правительственныхъ не знаютъ нѣчого ѡ томъ, будто-бы цѣсарь нѣмецкій мавъ бути мировымъ судіею въ конфликтѣ Англии зъ Португаліею.

Нью-Йоркъ 24 грудня. Правительство бразилійске сконфискувало добра цѣсаря Домъ Педра. Фонсека занедаужавъ.

Надѣслане.
Д-ръ А. Хомигъ
секундаръ львовского шпиталю заглавного
срдинеуе ѡдъ 3—4 год. зъ полудня.
при ул. Жулиньского ч. 13. И поверхъ у Львовѣ. 2876

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручае прямо зъ фабрики
СВѢТЛО
I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при заоволеняхъ 50 кильогр. 3%, а при 100 кил. 5% оцуту.
Упрашаея подавати точно величину свѣточѣк и послѣдню стацию залѣзничѣ, до котрой має свѣтло выслатися.
2998 ДИРЕКЦІЯ.

Ц. к. упр. гал. акційный
БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
купе и продае
всякы вартостны паперы и монеты
по курсѣ дневномъ.
Поручея зъ провинціи выповніе ѡворотного почтоу безъ провизіи. 2222 125—0

НАЙДЕШЕТЕ!
SHIFFON-ы,
SHIRTING-ы,
Ивана Ріда
у Львовѣ
Прѣбн на жаданье даромъ.
2851

ручки, маншеты, кофѣрики,
калесоны, скарпикты, хустки, краватки, шльи, рукавички и т. п.
поручае лайдешевше
ТОРГОВЛЯ
Братѣвъ Лянгнерѣвъ
Львовѣ, Галицка ч. 16
Цѣнники на жаданье даромъ.

Добра кухня, найлѣпшій напоѣ!
Зъ днемъ 8 с. м. по 14 рокахъ уступивъ я яко платничій въ реставраціи п. Нафтулы Тепфера и ѡтворивъ власну
РЕСТАВРАЦІЮ
у Львовѣ, при улици Сикетуской ч. 32.
Льокаль реставраційный устроивъ я елегантно, признаючи одну комнату для замкненихъ кружѣвъ товарискихъ. Кухня здорова, выбѣръ стравъ обильный а пивницю заосмотривъ я въ найлѣпшій напоѣ. Знамените пиво окоцимске, вѣсѣлѣкы роды винъ австрійскихъ и угорскихъ.
Тому поручаея ласавымъ взглядамъ П. Т. Публики, прѣрѣкаючи, що вѣсѣмъ забагамъ постараея удовлетворити.
Въ мойѣй реставраціи суть вѣѣ газеты львовскы.
Зъ повязаньемъ
ЖИГМОНДЪ МЕНАШЕШЪ
3304 1—4 6. платничій въ реставраціи Нафтулы Тепфера.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
поручае
найпередиѣйшій перфумы, тоалетовый воды,
ѡдзначеный медалями заслуги и двома дипломами узнаня,
именно:
Перфумы: языннова, фѣлкова, романа, реведова, конвалыа, Yang-Yang, Oporenah, Jockey-Club, гелѣтропова, Ess Bouquet, пизмова, Millefleurs, и т. п. Фляконны по 25, 40, 75 кр., 1 зр. 1.50 и т. д.
Перфумы королевы Марисенки, фляк. 2 зр.
Вода варшавска, ѡдзначася дуже приємнымъ, прѣвнымъ запахомъ. Фляконшъ меншій 95 кр., бѣльшій 1 зр. 80 кр.
Вода левандова, похвалѣна и вода левандово-аморная, суть загално уживаны до розприскуваня въ салонахъ за-дѣла своего приємного, милого и лагодного запаха. Фляконъ 50, 70, 90 кр., 1 зр. 20 кр.
Воды кольонскы, въ кольонхъ ѡдѣнѣхъ а родахъ, передѣй и найпередиѣйшій. Фляконны по 15, 20, 25, 40, 50, 80, 1 зр. 1.50.
Дѣстати можна у Львовѣ у власныхъ склепахъ: улицы Коперника ч. 3 и улицы Галицка, рѣгъ Валовой Въ Краковѣ Суконницѣ ч. 20. Въ Черновицяхъ рынокъ ч. 2; заразомъ у вѣсхъ перворядныхъ склепахъ и антикахъ.

Запросины до предплаты
на
„ЗЕРКАЛО“
иллюстровану політично-гумористичну газету
на рѣкъ 1890.
Условія предплаты тѣ самы, що до теперъ, т. е. 4 зр. на цѣлый рѣкъ, 2 зр. на 1/2 року, 1 зр. на 1/4 року.
ѡдъ числа предплатниковъ залежить збѣльшенье обѣму.
Редакція доложитъ всею стараніа, чтобы удовлетворити П. Т. читателѣвъ, а зъ своей стороны просить подписати ей такъ численною предплатоу, якъ и перомъ.
Цѣлорѣчний предплатники, то е тѣ, що найдальше до 1 цѣвтія 1890 р. зложить цѣлорѣчну предплату, дѣстанутъ даромъ гумористичный иллюстрованый календаръ „Зеркала“ на 1891 р.
Новы предплатники дѣстанутъ початокъ додатку „Кѣстѣкы Гольбайна“.
Въ ѡбѣнѣнѣмъ интересѣ не будутъ увзгляднѣтися заоволеня на р. 1890, а высчитѣтися буде „Зеркало“ только за зложеною зъ горы предплатоу и только такъ довго, доки предплата буде улачена.
Просимо о якъ найкорѣйше надѣсланье залестей за 1889 рѣкъ. 2—6
Редакція „Зеркала“
у Львовѣ, улиця Баторія число 24.

ВЪ СКЛАДАХЪ
Народной Торговлѣ
у Львовѣ, Станиславѣ, Перегіниску, Тернополи, Дрогобичи, Коломиѣ, Стрыю, Святицѣ, Самборѣ и Рогатинѣ
продасея:
Косы по 40 и 50 кр. (найлѣпшій).
Зъ фабрики братѣвъ Шуликевичѣвъ:
Паути Нр. I зр. 7-60, Нр. II зр. 11; Ко-
лѣсники зр. 6.
Паужки-ѡборотачѣ до бузѣвъ въ двѣхъ частяхъ 18 зр.
Сѣчкарѣ по 24 зр. 2948

Женщина
шукаетъ мѣсяца до заряду дому.
Близна вѣдомѣты у о. Стефановича, катихита у Львовѣ (улиця Орменска 2).

На Рѣздово на Коляду!!!
Молитвословъ народный 20 кр.
въ хоршій оправѣ 25 „
зъ золотъ берегами 35 „
Коляды на Рѣздово Хри-
стове Юр. Федьковича 12 „
Слѣванскы зборы, іюльскы 40 „
„ хоршо оправаны 50 „
Дѣтскы книжки въ тов.
„ Просвѣта“ улиця Орменска
ч. 29. 3—10

Складъ кавы
АРТУРА КОСПИЦКОГО
подѣ знаменемъ
„СИРІОСЪ“
у Львовѣ, Хорущина ч. 22
перушае добру и выдатну каву спроважену непосредно ѡдъ продуцѣнтѣвъ въ Америкѣ полудневою.
Костуе у Львовѣ:
I кильо зр. 1-80 и 1-90 зр.
кава палена 1/2 кильо 1-20 зр.
на провинціи:
4 3/4 кильо 9-15 и 9-60 зр. франко.
ѡдбирателѣмъ надѣ 50 кильо опустѣ.
Не маю зовѣсѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котры оголошуютъ иншій подѣ назвою моего имени. Справажую каву просто ѡдъ продуцѣнтѣвъ, що маю доказати, и продаю ея наимѣнше о 20%, дешевше якъ хто небулъ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ можна дѣстати каву вже лишь въ чѣтвертой руки, а то для того, що продуцѣнтѣ спроважъ гуртовникова въ Европѣ, ѡдъ тыхъ купуе комисионеръ; а ѡдъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожующаго. Впрѣчѣмъ може кождый самъ переконатися, чи дѣстане де инде по той цѣнѣ таку каву якъ моя цѣдо-до якосты и смаку. 2227 (59—)

На зиму!!!
Впов. Духовенству, Вп. пп. лѣкарѣмъ, лѣсничимъ, урядникамъ фабричнымъ, економамъ и кождому, чтобы охоронитися передъ простудоу
поручаея
I трикотный кафтанѣкъ фляпелевый и I такий ногавицѣкъ разѡмъ зр. 2-75 те саме для женщинъ „ „ 3—
лафтанѣкъ для дѣтѣй зр. 1—1-50
Посередничѣ при заоволеню
I. oest. Handelsaunkunfts-Bureau
3175 in Brunn. (30—30)

— Я — бѣдповѣвъ кертиноловъ — не потребу ю окулярѣвъ, щобы читати звичайнѣ рѣчи, та й на дворѣ виджу дуже добре; на весну я зъ бѣдси догляну гнѣздо гусѣльницѣ на деревѣ ажъ на Старогорѣ. Але мусите знати, що се окуляры мои покѣйницѣ тѣтки Розаліи Гемінговой, и ихъ конче треба взяти, абы зрозумѣти книгу. Часомъ они менѣ перешкаджають и я тогдѣ зазираю чи то по-надъ чи по-пѣдъ окуляры, але безъ нихъ не обѣйдеться, мусять бути на носѣ.

— Ну, якъ такъ, то више дѣло — сказавъ дядько зовсѣмъ поважно, бо занадто доброго бувъ серця, ащобы кертиноловови дати пѣзнати свою про те гадку.

Потому почавъ кертиноловъ читати:

— „Року Божого 1793. Трава ухла и цвѣтъ опавъ, бо вихоръ подувъ по-надъ ними!“ Се значить, що маємо зиму. Трава ухла, бо вихоръ пройшовъ по-надъ нею.

Дядько притакнувъ головою, а кертиноловъ читавъ дальше:

— „Острова увидѣли и переймивъ ихъ страхъ. Найдальшѣ околицѣ землѣ зжахнулися, наблизилися и прийшли.“ То, пане докторе, треба такъ розумѣти: Англія и навѣтъ острова, що ще дальше на мори, страшно злякалися републиканѣвъ. Они наблизилися и прийшли. Вѣдомо прецѣнь, що Англичане приплыли до Бельгій и тамъ выступили на сухопутъ, вести вѣйну зъ Французами. Але уважайте теперъ добре, що прийде дальше. „Въ тѣмъ часѣ провѣдники народѣвъ будуть якъ огонь межи дровами а смолоскиною пѣдъ снопами, на право и на лѣво будуть пожирати вѣсь краѣ.“

Кертиноловъ пѣдвѣсь зъ повагою палець у гору и пояснявъ:

— То король и цѣсарь. Середъ армій своихъ втинуть противъ себе и все пожрутъ въ тыхъ краяхъ, ку-

ды будуть переходити. Мы вже, пожалеся Боже, досвѣдили того на собѣ, наше бѣдне село довго-довго попаятає.

Коли дядько нѣчо не ѡдповѣдавъ, ѡнъ читавъ дальше :

— „Въ тѣмъ часѣ горе тому пастиреви нѣчогости, що полишить своє стадо; мечъ выпаде ему зъ руки а праве око его зовсѣмъ загасне.“ Въ тыхъ словахъ бачимо владика могунцкого зъ его армією и пятема любовницями, що торбѣ сховався передъ графомъ Кистриномъ. То бувъ справдѣ пастирь нѣчогости, соблазнъ для всего свѣта, и его рука усхла а праве око отемнѣло.

— Але-жъ — замѣтивъ дядько — зважаєте, що той не бувъ одинъ, а въ Нѣмеччинѣ, Франціи и Италиі та й на цѣлѣмъ свѣтѣ чимало було такихъ.

— Все таки на мое выходитъ — ѡдповѣвъ кериноловъ. — Книга говорить за цѣлу землю. „Бо — додавъ указавши пальцемъ на мѣсце въ книжѣ — въ тѣмъ часѣ, мовить Предвѣчный, я змету зъ лица земли фальшивыхъ пророкѣвъ, лицемѣровъ и духа розпусты.“ На кого-жъ ничого може се вказувати, докторе Якове, якъ не на тыхъ, що говорятъ о любви ближнього, а саміи тои любви не мають; грозятъ огненною геєною, проповѣдають покору, говорятъ другому: „спродай все свое майно и йди за Исусомъ Христомъ“, а саміи вѣры въ нѣчо не мають, убираються въ цурпуры и золото, маєтки накопичують въ своихъ палатахъ, и въ кулакѣ смѣются зъ правовѣрныхъ. Чи се не єсть духъ роздору?

— Такъ — бдрѣвъ дядько — то гидь.

— Отже бачите, се сказане про такихъ пастирѣвъ, очевидно, тѣлько про такихъ, недостойныхъ.

А опѣсля ставъ читати дальше :

— „Въ тѣмъ часѣ пѣднесєся въ горахъ крикъ тов-

пы, подобный до шуму народу, що бунтуеся, шумъ цѣлого народу. И всѣ народы довкруги слухати-мутъ и змякне сердце людске. И горді та пышніи подурѣють, цѣлый свѣтъ буде въ боляхъ, якъ та жѣнка, що родить. Праведні будуть глядѣти на себе зъ лицами сіяющими радбстю, першій разъ почують бесѣду про великій рѣчи, пбзнають, що передъ Господомъ усѣ рбвні, всѣ родились для справедливости, якъ дерева въ лѣсѣ для свѣтла.

— Чи справдѣ стоять тамъ такъ написано? — запытавъ дядько.

— Дивѣте самі, — бдповѣвъ кртиноловъ и подавъ книгу дядькови.

Дядько Яковъ поглянувъ въ книгу розсѣяный.

— Такъ, стоять — вповѣвъ тихимъ голосомъ — справдѣ все те написано. Кобы то Богъ милосердный давъ сповнитися въ нинѣшнихъ часахъ такимъ великимъ рѣчамъ и звеселивъ наше сердце!

И якъ коли-бъ зачудувався своимъ власнымъ одушевленьемъ, нагле задержався:

— И чи се можливе, щобы и въ моѣмъ вѣцѣ дався такъ пбрвати? Я дитина, правдива дитина.

Оддавъ кртиноловови книгу, а той, усмѣхаючись, вповѣвъ:

— Бачу, пане докторе, що вы все те такъ само добре розумѣете, якъ я. Той крикъ великого народу, що бунтуеся, то Франція, що проголошує права чоловіка.

— Якъ? Вы думаете, що се вказує на французску революцію? — запытавъ дядько.

— Ну, а на кого-жъ бы ничого? — бдрѣкъ кртиноловъ — се ясне, якъ сонце.

Потбмъ зновъ наложивъ окуляры, що бувъ здохмихъ ихъ, и читавъ:

— „Потрѣбно сѣмдесять недѣль, щобы зничити грѣхъ, выкоренити неправеднѣсть и повернути справедливѣсть столѣть. Тогдѣ люде кинуть срѣбнѣй идола кертцямъ и лиликамъ. А многѣ народы скажуть: Дайте намъ мечѣ перекувати на серпы, а палебарды на сокиры!“

Одчитавши се мѣсце, кертиноловъ сперся обома лѣктыями о книгу, почесався въ бороду, нѣсь пѣдѣсь у гору, и здавалось роздумувавъ надъ глубокою загадкою. Я не спустивъ зъ него ока. Менѣ здавалось, що бнѣ видить якѣсь таємнѣй рѣчи, що якѣсь невѣдомый свѣтъ вертѣться въ потемкахъ докруги насъ. Легкѣй трѣскѣтъ огню, сапѣтъ Сципіона, що коло мене заснувъ, здавались менѣ немѣвъ голоса въ дѣлечи та й сама тишина непокоила мене.

Дядько Яковъ, здавалося, зновъ прийшовъ до себе. Онѣ тѣлько-що набивъ тютюномъ свою велику люльку, запаливъ скрутликѣмъ панеру и, щобы тютюнъ добре розгорѣвся, выпустивъ два чи три грубѣй клубки дыму. Примкнувъ головку и, зѣтхнувши, оперся плечима о крѣсло.

— Люде кинуть свои срѣбнѣй идола кертцямъ и лиликамъ — почавъ зновъ кертиноловъ, — то значить талары, гульдены и всякѣ монеты. Кинуть ихъ кертцямъ — значить слѣпымъ, бо вы, пане докторе, знаете, що кертцѣ слѣпѣй. Несчастнѣй слѣпцѣ, якъ отъ старенькѣй Гарѣхъ, то справдѣшнѣй кертцѣ, въ яснѣй бѣлый дѣнь они ходять въ потемкахъ, якъ коли бы були пѣдъ землею. Отже въ тѣмъ часѣ люде ѡддадутъ свое срѣбло слѣпымъ и лиликамъ. А лилики — то старцѣ и старухи, що вже не можуть робити, що вже волосѣ зъ головы имъ выпало и сидять за припѣчкомъ, якъ Христинѣ Бесме, — вы ен знаете такъ само добре, якъ я.

Та бѣдна Христина така худа и безволоса, що побачивши єн, мимохѣть погадаєшь: То лиликъ!

— Такъ, такъ, — скликнувъ дядько особливимъ голосомъ, похитавши злегка головою, — то ясно, дуже ясно! Теперъ розумѣю вашу книжку, она правдиве чудо!

— Отже люде роздадутъ свои грошѣ слѣпымъ и старцямъ зъ любви ближнього — мовивъ картиноловъ дальше — и тымъ чиномъ скѣнчатъ вся нужда на земли. За сѣмдесять недѣль не стане вже убогихъ, але тѣ недѣль — то не тыжднѣ а мѣсяцѣ. Люде перекують свои мечѣ на серпы — будуть хлѣбъ робити и прожигати въ мирѣ.

Сей выкладъ о кертцяхъ и лиликахъ такъ мене перенявъ, що я, вытрѣщивши очя, стовпомъ глядѣвъ опередъ себе и немовъ бачивъ тую дивовижну перемѣну въ темнѣмъ кутѣ, де сидѣвъ дядько. Я вже и не слухавъ нѣчого бѣльше. Коли картиноловъ почавъ дальше монотонно читати, — наразъ бѣдчалилися дверѣ. Я здрогнувся. Коли-бъ навѣтъ старый слѣпецъ Гаріхъ и стара безволоса Христина були вкупѣ увѣйшли въ хату въ новѣй своѣй подобѣ, я не мѣгъ бувъ перенудитись бѣльше. Рознявши ротъ, я обернувся, — але бѣддыхнувъ свободнѣйше.

То прийшовъ нашъ приятель Кофель, бѣдѣдати насъ. Я мусѣвъ ажъ двѣчі приглянутись єму, доки зовсѣмъ добре спѣзнавъ єго, такъ дуже гадки мои були занятѣ лиликами и кертцями.

Кофель мавъ на собѣ стару сѣру сукману, шапку суконну засунену на уха и великѣ чоботы зъ подвѣйними пѣдошвами. Пѣдкорчивши колѣна, зъ руками въ кишняхъ, увѣйшовъ бѣнъ у хату мовъ замерзле сотворѣнье, весь бѣлый бѣдъ снѣгу.

— Добрый вечеръ, пане докторе! — промовивъ, об-

трїпуюча коло дверей сѣгъ изъ шапки, — приходжу пѣзно, бо по дорожѣ загаявся зъ людьми, а чимало ихъ и пѣдъ „червонымъ воломъ“ и пѣдъ „золотымъ збанкомъ“.

— Просимо ближе, — озався дядько, — сѣний дверѣ вы чей добре примкнули?

— Примкнувъ, пане докторе, не турбуйтеся.

И осмѣхаючись пѣдступивъ ближе.

— Часописъ сегодня рано не прийшла? — се було перше его запытанье.

— Не прийшла, але мы ей й не потребуемо — ѡдповѣвъ дядько на-пѣвъ жартомъ — мы маємо книгу кертинолова, що намъ розказуе и про минувшину, и про нынѣшню, и навѣтъ про будучиность!

— А есть тамъ въ нѣй и про нашу побѣду? — закинувъ Кофель, наблизившись до коминка.

Дядько и кертиноловъ зглянули адивовано по собѣ.

— Яка-жь се побѣда? — спытавъ кертиноловъ.

— Ну, позавчєрашна, при Кайзерславтернѣ. Въ цѣлѣмъ селѣ не говорятъ о нѣчѣмъ другѣмъ. Рїхтеръ, панъ Рїхтеръ повернувъ зъ ѡдтамъ о другѣй годанѣ и привѣзъ сю вѣсть. Пѣдъ „золотымъ збанкомъ“ выпито уже бѣльше якъ пятьдесятъ фляшокъ за побѣду Прусакѣвъ. Рєпубликане геть розсыпанї.

Лєдвѣ Кофель выповѣвъ слово „рєпубликане“, мы всѣ зглянулись на алькирь, заразъ погадавши, що тамъ Француска чує нашу розмову. Се засмутило насъ, бо то була гѣдна жѣвка, а гѣдъ було не помыслити, що ся новина дѣтєне ей дуже болючо. Дядько погрозивъ рукою и невдоволено покрутивъ головою. Потому пѣднявся легко и ѡдеунувъ занавѣсу, чтобы подивитися, чи може панъ Тереса спить.

— То вы, пане докторе? — заразъ озавася, —

уже бѣдъ пѣвъ годины слухаю вѣщованъ кртинолова... я все чула.

— Панъ Тересо, — вповѣвъ дядько, — все те поголоски неправдивѣй.

— Я не гадаю, пане докторе. Пѣдъ Кайзерслявтернѣ мусѣла бути бятва и нашѣ певно програли. Инакше, Французы були-бы заразѣ ишли на Ляндавъ, щобы збѣгнати облогу тоя точки и Австрійцямъ заперти поворотъ. Праве крыло французске було-бы ишло сюды отсымъ селомъ.

А потѣмъ кликнула голосно :

— Пане Кофель ! не були-бъ вы ласкавѣ розказати менѣ подрѣбно, якъ вы чули ?

Збѣ всѣхъ подѣй зъ того давного часу осталася менѣ особливо тота въ памяти, бо тон нѣчи мы спѣзнали, якѣй се жѣнцѣ мы спасли житѣе, а разомъ и зрозумѣли, що се за нарѣдъ тѣ Французы, що вѣтали цѣлыми масами, щобы зовсѣмъ перемѣнити ладъ свѣтовый.

Кртиноловъ узавъ свѣтло изъ стола и мы гуртомъ пѣйшли до альквире. Я зъ Сципіономъ ставъ собѣ коло лѣжка въ ногахъ, розглядавъ мовчки, и теперь уперше достерѣгъ, якъ панъ Тереса була вымарнѣла и выглядала мовъ мужчина. Довге костистѣ лице зъ рѣвнымъ носомъ, зъ глубоко запалыми очима и зъ острою борѣдкою, оперла на рудѣ. Тонка, снѣда рука, майже до лѣкта вызирала зъ грубои Лізветинои сорочки. Чоло мала обвязане червоною шовковою хустиною, а кѣнцѣ спадали ззаду на схудѣлу шию. Зъ пышногo вѣ чорногo волося два малѣ пасма сплыли повязше ухъ пересилѣныхъ двома великими золотыми обручками. Але що найбѣльше привкувало до себе мою увагу, то червона мѣдiana медаль у неѣ на шѣѣ зъ зображенѣемъ головы

дівчини з чимсь немов шеломъ на головѣ. Той талізмавъ притагавъ мене якоюсь непоборною силою. Опісля довѣдався я, що се бувъ образъ республіки, але тогдѣ я думавъ, що то буде пречиста Дѣва-мати Французівъ.

Кофель тримавъ свѣтло позаду насъ високо, то въ алькірѣ було ясно — и менѣ панѣ Тереса видалась теперъ такожъ багато довшою, а підъ покрываломъ цілу статъ ви можна було розбзнати одъ головы ажъ до ногъ. Я сего доси не примѣтивъ и мене то дуже здивувало.】

Она глядѣла на Кофля, а той зновъ на дядька Якова, немов хотѣвъ его спытати, що ему чинити. Наконецъ сказавъ, очевидячки заклопотано :

— Се тілько така балаканка по селу. А тому Ріхтерови, що розголосивъ, нема що няти вѣры и за зломаний шелюгъ.

— То нѣчо, пане Кофель, розкажѣть лишень, — уперлась панѣ Тереса. — Панѣ докторъ позволить. Не правда-жъ, пане докторе, вы не станете суперечити?

— Зовсѣмъ нѣ, — одрѣкъ дядько збитый зъ пантелику, — тілько-жъ годѣ все те переймати, що по водѣ плине.

— Нѣ.. Люде причинюють, знаю се добре, а все таки лучше дбзнатись, якъ и що, а нѣжъ творити собѣ тысячь гадокъ... Чоловѣкъ стає спокійнѣйшимъ.

Тогдѣ Кофель почавъ розповѣдати: Французы мали передъ двома днями напасти на Кайзерслявтернъ. Одъ семри години зъ ранку до пбзна въ нѣчь страшенно, кажуть, боролись, щобы дбстатися до укрѣплень. Та годѣ. Прусаки мали валити ихъ тысячами. Кажуть, що мовъ-то по вивозахъ, на збочахъ при дорогахъ, и въ рѣчцѣ Лявтерѣ повно трупівъ. Французы мали покн-

нути все — каноны, возы зъ амуницією, карабины и патронташи. Всюды ихъ нѣбы-то вырѣзувано, а кавалерія Бруншвика, выслана за ними въ погоню, мала дуже богато ихъ взяти въ полонъ.

Пань Тереса не казала нѣчого. Спершись рукою о бороду, глядѣла на стѣну, а губы мѣцно стиснула. Слухала дуже пилюно, а въ ряды-годы, якъ Кофель хотѣвъ уже замовчати, — бо ему було незвычайно болючо розказувати про тѣ рѣчи бѣднязѣ жѣнцѣ, — она спокѣйно глянула на него и бѣнъ розказувавъ дальше.

— Розповѣдають ще и се и те, але я не їму вѣры, — закѣнчивъ Кофель и замовкѣ.

Пань Тереса на кѣлька хвиль попала въ задуму. Але коли дядько почавъ:

— Все те тѣлько поголоски... певного нѣчо не знати... и грѣхъ вамъ, пань Тересо, журитись, — она пѣдвелась, оперлась крѣпше плечима, и мовила до насъ зовсѣмъ спокѣйнымъ тономъ:

— Слухайте, се рѣчь очевидна, що насъ бѣдперли. Але не думайте, пане докторе, що мене се смутить. Зовсѣмъ нѣ! Ся пригода вамъ здаєсь важною, — для мене она не значить нѣчого. Я сама бачила того Бруншвика, якъ бѣнъ на передѣ сотнѣ тысячѣвъ досвѣднихъ въ военнѣй справѣ жовнѣрѣвъ загнався бувъ ажъ до Шампаніи, якъ выдававъ дурнѣ проклямаціи, бѣдгрожувався цѣлѣй Фравціи, а потѣмъ передъ хлопами въ деревяныхъ чоботахъ утѣкавъ наче тхѣрь до Прусь. Мѣй отецъ, убогѣй учитель, яко командавъ баталіону, мѣй братъ, бѣднѣй робѣтникъ — и тѣлько за свою личну хоробрѣсть пѣднесенѣ на ступѣнь капитанѣвъ — и я позаду зъ малымъ Ивасемъ на вѣзку — мы супроводили его до вывозѣвъ въ Аргонъ и по битвѣ пѣдъ Вальорі. Отже-жъ не гадайте, що мене такѣ рѣчи лякають. Насъ

есть не сто тысячъ, не двѣста тысячъ люда, насъ есть шѣсть миліонѣвъ хлопѣвъ, що хочемо самѣ вѣсти хлѣбъ, якій въ потѣ чола добуваемо своєю працею. Наша справа праведна и самъ Богъ за нами!

Мовлячи се, она що разъ бѣльше оживлялась, протягнула довгу худу руку, а кертиноловъ, дядько и Кофель спозирали по собѣ, зовсѣмъ ошоломлені.

— Не то одно, але и двацять, и сто пораженъ знити насъ не годнѣ, — говорила она дальше, — упадае одинъ зъ насъ, на его мѣсце встае десять. Мы борѣмось анѣ за короля Прусь, анѣ за цѣсаря Нѣмеччины, а тѣлько и едино за знесенє вѣсѣхъ родѣвъ привилеѣвъ, за свободу, за справедливѣсть, за права людскѣ! Щобы насъ побѣдити, треба-бъ насъ выбити до ноги, — сказала она зъ усмѣшкою, — але се не такъ легко, якъ може здається. Оно, певна рѣчь, сумно, що тѣлько тысячь добрыхъ людей зъ мѣжъ насъ даються рѣзати за королѣвъ и шляхту, коли здоровый людскѣй разумъ повиненъ имъ наказати злучитися зъ нами и вкупѣ прогнати вѣсѣхъ угнѣтниківъ бѣдного народу. Такъ, се велике горе, и именно те журить мене бѣльше, якъ усе инче лихо.

Выповѣвши се, она лягла, а дядько Яковъ, чудуючись тымъ еи словамъ глубокои гадки, роздумувавъ мовчки кѣлька хвиль.

Кертиноловъ и Кофель поглядали нѣмо одинъ на другого, але було видко, що погляды Француски глибоко ихъ проияли и они думали собѣ: „Она говорить правду“.

По хвиляхъ вповѣвъ дядько Яковъ:

— Будьте зовсѣмъ спокѣйнѣ, панѣ Тересо! Усе буде гараздъ. Нашѣ думки о богато рѣчахъ такѣ самѣ

якъ вашй, и коли-бъшло о мене, то мы бы заразъ погодились зъ собою.

— Тавъ, пане докторе, — бдповѣла она, — се я знаю, бо вы чоловікъ справедливый, а мы-жъ хочемо тільки справедливості.

— Старайтесь призабути на все те, — сказавъ дядько Яковъ, — одно, що вамъ теперь потрібне, щобы повернути до здоровля, то спокій.

— Буду пробовати, пане докторе!

Мы вышли зъ алькиря, а дядько, якійсь задумавый, вповѣвъ до насъ:

— Заразъ буде десята година. Идѣмо спати, вже пора!

Выпровадивъ Кофля и кертинолова и засунувъ засувъ, якъ звичайно. Я выбѣгъ уже сходами на гору.

Тои ночи чувъ я, що дядько довго ще похожавъ по комнатѣ, поволи и рѣвнымъ крокомъ, якъ той, що щось роздумуе. Напослѣдокъ стало на долині тихо и я заснувъ, бддавшись въ opiekу Богу.

X.

Другого дня рано, коли я пробудився, моя бѣна цѣлкомъ замело снѣгомъ, и снѣгъ ишовъ ще такъ, що годѣ було видѣти хаты на другѣмъ боцѣ. На дворѣ звонили звонни одъ санокъ дядька Якова, его карый ирзавъ, а впрочѣмъ все було тихо; кождый въ селѣ замкнувся добре въ хатѣ.

Я подумавъ собѣ, що мусѣло лучитися щось незвычайного, коли дядько мусить выѣздити въ таку непогоду, а одягнувшись, збѣгъ я скоренько въ долину, провѣдати, що сталося.

Снѣгъи дверѣ стояли отворомъ. Дядько, по колѣна

въ сѣбѣ, велику шапку зъ видры насунувши на уха, ковѣръ ѡдъ плаща ѡдкотившѣ, укладавъ спѣшно оберемокъ соломы въ санкахъ.

— Ты выѣдишь, дядьку? — спытавъ я зъ порога.

— Выѣджу, Фріцель, мушу, — ѡдповѣвъ дуже весело, — поѣдешь зо мною?

Я надо все любивъ санкуватися, але бачучи, якій снѣжикъ сыпле, и подумавши собѣ, якъ то студено буде, ѡдповѣвъ я:

— Другимъ разомъ, дядьку. Сегодня волю останись дома.

На те ѡнъ зареготавсь и, входячи до хаты, ущипнувъ мене въ ухо, язъ се чинивъ за каждый разъ, коли бувъ веселый.

Мы увѣшли вкупѣ до кухни, де въ печи палавъ огонь и любо огрѣвавъ воздухъ. Лізбета мыла тарѣлки передъ малымъ ѡкномъ зъ круглыми шибками, що выходило на подвѣрье. Въ кухни було тихо. Великій полумиски блищали, здавалось, бѣльше якъ коли-небудь, а на нхъ опукливахъ грали ѡдблыски полѡмени зъ печи.

— Ну, вже все готове, — вповѣвъ дядько, отворивши шафу и взявши зъ неи кусокъ хлѣба до кишенѣ. Такожъ узавъ собѣ пѡдъ плашъ фляшину черешнѣвки, що си все мусѣвъ мати въ дорожѣ.

Потому пустився до комнаты и вже взявся за клямку, але пеки-що наказавъ старѡй служниці, щобы не забула нѣ на оденъ зъ его розпорядѡвъ: всюды щобы добре затопила, деерѣ ѡдъ комнаты лишила отворомъ, абы чула паню Тересу и все їй подала, чого заправитъ, азъ выимкою їды, бо недужѡй вѡльно тѡлько рано и въ вечерѣ спожити росолу и трошки ярины.

Опѡсля увѣшовъ у комнату, а яза нимъ, тѣшучись уже напередъ, яка то заразъ по его выѣздѣ поїде ѡгча-

нанна зъ Сципіономъ по цѣлому селу и якѣ то мы будемо показувати штуки.

— Ну, панѣ Тересо, — промовивъ дядько весело — я мушу виѣхати. Красный часъ на савковавѣе, не правда?

Панѣ Тереса, спершвсь на лѣкоть, задумчиво глядѣла на бѣна.

— Маєте ѡдвѣдати хорого, пане докторе? — запытала.

— Такъ, бѣдного рубача въ Дамбахъ, три милѣ ѡдси. Упавъ пѡдъ сани и тяжко покальчнвся. Зволѣкати не можна.

— Тяжке ваше званье! — сказала панѣ Тереса зворушенымъ голосомъ — ѣдъ въ таку снѣговѣйницю, щобы помогти нещастному, а той мабутъ и не буде въ силѣ вынагородити вамъ вашихъ трудѡвъ.

— Нѣчо й казати, — ѡдиовѣвъ дядько, набиваючи тютюномъ велику порцелянову люльку, — се у мене буває дуже часто. А що-жь дѣяти? Що чоловікъ убогій, то вже длятого нехай умирає? Мы всѣ, панѣ Тересо, браты, а нещастнї бѣдняги мають таке само право на житье, якъ и богатѣ.

— Такъ, ваша правда, а все таки кѡлько то дружѣхъ, будучи на вашѡмъ мѣсци, сидѣли-бъ собѣ спокѣй-ненько при коминку, замѣсть важити житьемъ, ащобы тѡлько сповнити добре дѣло.

И вглядаючись пильно въ дядька, додала:

— Пане докторе, вы республиканинъ.

— Я? панѣ Тересо? Що вы менѣ говорите! — ѡдрѣкъ дядько смѣючись.

— Таки такъ, правдивый республиканинъ — ѡб-стала она при своѣмъ — чоловікъ, що его нѣчо не

здержать, радо знесе всѣ труды, всѣ невыгоды, чтобы сповнити свой обовязокъ.

— А, коли вы се маєте на гадцѣ — ѡдповѣвъ дядько — то я уважавъ-бы себе щасливымъ, коли-бъ заслуживъ собѣ на сю назву. Але у всѣхъ веретвахъ суспѣльности и у всѣхъ краяхъ на свѣтѣ е такій люде.

— Тогдѣ, пане Якове, они республикане, саміи не знаючи того.

Дядько не мѡгъ здержатись, щобъ не усмѣхнутись.

— Вы на все маєте ѡдповѣды готову — сказавъ, втыкаючи капчукъ зъ тютюномъ у кишеню — зъ вами диспута трудна.

По тыхъ словахъ настала хвиля мовчанки. Дядько выкресавъ огню. Я взявъ голову Сципіона въ долонѣ и думавъ собѣ: „Маю тебе... небавомъ побѣгнемъ... на обѣдъ вернемо а по обѣдѣ зновъ... и такъ до самого вечера...“ Кѡнь почавъ на дворѣ зновъ ирзати, а панѣ Тереса заглядѣлась у шибы, де крутило грубыми платками снѣгу. Дядько, закуривши люльку, вповѣвъ:

— Поверну до дому ажъ вечеромъ. Але Фріцель буде васъ забавляти, то й не знудитесь.

Погладивъ мене по головѣ, а я счервонѣвша мовъ ракъ. Панѣ Тереса, примѣтивши се, усмѣхнулась:

— Нѣ, нѣ, пане докторе — сказала лагѣдно — менѣ нѣколи самѡй не нудно. Най Фріцель побѣгае собѣ зъ Сципіономъ, се выйде имъ на здоровлье. Впрочѣмъ они оба волятъ пойти на свѣжій воздухъ, а нѣжъ сидѣти въ запертѣ, въ комнатѣ. Не правда-жъ, Фріцель?

— Таки правда, панѣ Тересо — ѡдповѣвъ я зѣтхнувши.

— Якъ се? И тобѣ не соромъ такъ говорити? — скликнувъ дядько.

— А чого-жъ мавъ-бы соромитись, пане докторе?

У Фріцеля, якъ у мого малого Ивася, все на языцѣ те, що на мысли. И добре робять... Иди, Фріцель, бався. Дядько давъ тобѣ волю.

Якъ же-жь я полюбивъ би тогдѣ! Якій добрый здавався менѣ тогдѣ би усмѣхъ!

Дядько Яковъ засмѣявся, взявъ свѣй батѣгъ зъ кутка и, повернувши ще до алькиря, сказавъ:

— Ну, панъ Тересо, щасливо побачитись! Будьте тѣлько веселѣ!

— До псбаченя, пане докторе! — ѳдповѣла, протягнувши до него довгу руку — ѳдьте зъ Богомъ!

Обое задумались хвильку, держачись за руки, потѣмъ дядько вповѣвъ:

— Сегодня въ вечеръ мѣжь шестою а семою годиною я вже тутъ, панъ Тересо! Тѣлько нѣчимъ не журѣться, все пѣйде добре!

Мы вышли. Дядько сѣвъ на сани, закутався плащемъ и, торкнувши злегка карого батогомъ, сказавъ до мене:

— Будь кречный, Фріцель!

Сани посунулись гладко улицею пѣдъ гору. Де-хто зъ хатъ заглядавъ у ѳкно и говоривъ:

— Пана доктора Якова певно покликали до когось небезпечно хорого, бо инакше, де бы ѳнъ пускався въ дорогу середъ такои метѣли?

Скоро тѣлько санки сховались на скрутѣ улицѣ, я замкнувъ дверь ѳдъ сѣней и вѣбѣгъ до кухни зѣѣсти горячои затирочки. Сципѣонъ, задерши голову, влѣпивъ очи въ мене и ѳдъ часу до часу облизувався. Я, якъ звичайно, подавъ ему вѣлизати свою тарѣлку, и ѳнъ се вчинивъ зовсѣмъ прилично, безъ слѣду захланности псѣвъ сѣльскихъ.

Тільки ми впорались и я выбрався з хаты, Лізбета, скбичивши роботу и втираючи собѣ руки ручникомъ, кликнула зъ за дверей за мною :

— Фріцель! а ты куда?

— Я мушу зайти до Ганса Адена!

— Ну, то вернись! Слухай! Коли ты вже взувся то бѣжи до кертинолова и пранесу меду для Француски. Панъ докторъ казали приладити їй напою зъ меду. Возьми-жь мисочку и пѣйди. Кертиноловови можешъ сказати, що то для дядька Якова. Ось маешъ грошѣ.

У мене не було нѣчо любѣйшого, якъ ити за орудками, а до того ще до кертинолова, що поводився зо мною дуже вѣчливо. Взявъ я мисочку и пѣйшовъ зъ Сципіономъ до дому кертинолова въ уличцѣ за церквою.

Передъ хатами почали деякі кумоньки цокотати.

Зъ господы пѣдъ „золотымъ збанкомъ“ чути було дзвенькѣтъ фляшокъ и склянѣкъ. Люде спѣвали, реготались и разъ-у-разъ снувалися по сѣдкахъ. А що се дѣялося въ пятницю, то мене застановило. Я пристанувъ, щоби придивитись, чи се може не весѣля або хрестины. Ставши на пальцѣ на другѣмъ боцѣ улицѣ, зазирнувъ я крѣзь отворенїй дверѣ до малыхъ сѣнокъ и розбѣзнавъ у кухни стать кертинолова, якъ онъ нагнувся надъ припѣчкомъ, зъ чорною люлькою въ зубахъ, и снѣдою рукою клавъ вуголь на тютюнъ. Дальше на право бачивъ я стару Гретусю зъ бвидами на очѣпку, якъ уклала на столѣ тарелѣ, а ви сѣрый кѣтъ, згорбившѣсь и випростувавши хвѣстъ, вертѣвся коло неї. За кѣлька хвиль кертиноловъ вийшовъ зъ кухнѣ, пускаючи густї клубки дыму.

— Кертинолове! кертинолове! — кликнувъ я.

Онъ пѣдбѣйшовъ ажъ до поруча сходѣвъ и озвався весело :

ДѢЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і руських свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибіркам найкращих новітніх“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діалі.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діала“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. В Перемислі Бюро газет ул. Довга 77 (старою). F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 3, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діал“ і нисерати платити у Львові.

Предплата на „Діал“ з літер. додатком в Австрії:

в цілій рік	18 зр.	на цілій рік	24 зр.
на пів року	9 зр.	на пів року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на місяць	1 зр. 50 кр.		

у Львові:

на цілій рік	16 зр.	на пів року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на місяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Книжковий пункт ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносяться лише на поштові застереження. — Редакція неопечатає зовнішніх листів.

Посилання членів коштує 8 зр. в рік.

Оголошення приймаються по ціні 3 зр. б'є одним строком печаткою, в рубр. „Надслани“ по 20 зр. в рік.

Подати чисельність по 10 зр. б'є стипендія.

У Львові дня 13 (25) грудня 1889.

Польські консерватисти в Галичині суть, видно, непоправні. Минула сесія галицького сейму показала цілу їх неспроможність до позитивного діляння, через котру найбільше зійшла ціла сесія безплідно; показала також їх безсилність супротив есентауальних коаліцій, через котрі вони в самих найважливіших справах, при виборі виділу краєвого і в справі закону о п'ястих громадських, потерпіли дотливі поразки. Однак вони мов-би в'яз-що мали ті перестороги: идуть далі своєю дорогою, пильнують тільки своїх спеціальних інтересів, о інтереси загальні не осягають ніякої дбалості навіть тоді, коли покликаний до них р'шати, і використовують, де можуть, беззастидливо свою хитрість перевагу.

Два факти з остатніх днів суть наглядні докази того. Найбільше тепер пекучою справою в нашій країні є грозна, ба пануюча вже нуджа і голод. Як же до неї відносяться польські консерватисти? Насамперед в сеймі не хотіли трактувати звісного внесення п. Гурика, яке нагального, не хотіли тим тій справі признати більшої ваги. Однак в комісії сеймових і в повній сеймі відновили жагана руских і декотрих польських послов, домагалися-ся значнішою поміччю, наконці відновили і внесення руских послов (Сичинського і Теляшевського) що до способу роздавання запомог в півночі. Однак с'я справа не довго давалася в так багателітній спосіб трактувати. Ледве сейм скінчився, а стали що-раз частіше і що-раз сильніше відзиватися голоси розумки в краї, і ті голоси мусіли дійти до так званого делегації польської в Відні. Од тої делегації найбільше залежало ратіване потребувачів поміччю, бо центральне правительство (окрім п. Дунаєвського) не противилося дальшій акції в тій справі, не противилося навіть тому, щоб держава ще більше причинилася для нашого краю. Однак консерватисти, котрі в делегації мають більшість, дуже мало заходилися коло д'їла і розвинули дуже мало енергії, так що край наш ледве узяв трохи соли.

Наконці здавалося, що енергичніший домагання декотрих послов в делегації доведуть до якихось більших результатів. При переговорах з делегацією міністер Таффе заявив виразно, що не відкаже дальшої запомогі, тільки мусить мати подрбну реляцію б'є намістника, і годяться також

на скликання галицького сейму, тільки щоб сейм займався самою акцією ратунковою. Однак чия то що не надходило спеціальне справоздає б'є краєвого правительства, чи що президія делегації задоволилася на тій теоретичній залагодженню справи, — дальша акція у Відні застрягла. Аж закінчилася ціла акція конференцією в виділі краєв'ї з 22 с. м., на котрій були і намістники і президія делегації п. Яворський. Однак конференція скінчилася властиво без всяких позитивних результатів. Узнано, що „в с'ї хвали не можна ще мати позитивних підстав до сформування внесення що до дальшої акції поміччю“, т. в. по-просту не знати ще на-певно, к'їкво к'їкво потрібно для ратунку людности. Однак ми думаємо, що коли чотири місяці доходить б'є часу як нуджа і загрожуючий голод стали очевидними, то і намістництво через влади та органи правительства, і виділі краєвий через влади і органи автономний могли вже докладно і подрбно сконстатувати і об'рахувати конечні потреби. Р'шено на недільній конференції засягнути фахових опинів що до способу доставлення п'їш in natura, однак на нашу гаду акція в тій вигляді нині сп'їзнена, коли вже багато худоби в'їгло.

В таких обставинах не дивно, що край занепокоєний, що робляться навіть заходи, аби організувати приватну акцію ратункову. Край мов-би трохи успокоївся тоді, коли-б оголошено йому докладний виказ розм'їрів сегод'їшнього неурожаю і конечних потреб для загроженої людности. Але таких виказів нема, і н'їхто в краї сего не знає.

Окрім акції ратункової в краї організується акція по-за краєм, а навіть по-за державою. Вчора згадали ми, що Славянський Благотворительний Комітет в Петербурзі призначив уже, на внесення свого президента гр. Ігнат'єва, 6.000 рублів на запомог для голодуючих, а к'їм того хоче зібрати склади в цілій державі. Ще давніше, коли появилася п'їсьмо о. Наумовича о потребі збирання складок в Росії для галицької людности, піднесено у нас в краї великий крик, що тут ходять о політичну пропаганду, і згадувано о потребі запов'їгати сему уд'їленьню достаточної поміччю з краю і з держави. Однак фактична акція досі не відповідала с'їм словам.

Другий факт ми подали вчора, т. в. р'шання анкети в намістництві в справі нового закону доведених. І тут показалося, що

більше навіть як в справі поміччю против голоду, що центральне правительство не раз і найлучший намір має для краю, а іменно для низших верств людности, однак верховодача консервативна партія польська не тільки не причиняє до їх переведення, але і ударяє їх.

Але-ж тим власне та партія дала докази, що вона зовсім неспроможна, щоб займатися верховодяче становище в краї, в д'їляго, думавмо, верховодство в'ї мусить скінчитися скоро. Чим скорше се наступить, тим лучше буде не тільки для краю але і для держави.

Посол Рожанковскій передь виборцями.

З Золочева.

Після заповідження в часоп'їсах здавав посол Рожанковскій дня 23 грудня с. р. справу в'ї своєї д'їльности в сейм передь дуже численною публікою, зложеною з всіх верств нашого народу (ми замітали навіть одного жада) в присутності правительства, комисаря п. Выбрановского. Ціла с'їля театральна Фуніонштайна була битком навіть, особливо селянством і св'їщенниками навіть з найдальших сторін повіту.

По виборі на пред'їдателя зборів о. С. Бєреского, катлика гимназії, а на секретаря п. К. Подляшського, суд'ї, розпочалося справоздає посла о годівні 2½, а скінчилося довіра передь 6-ю годиною. Зараз вступив заінтер'їсований посл п. Подляшський, чому збори відбуваються в приватній, жалювкої домі, а не в с'їлі ради повітової до котрої мають право як поляки так і русини, а русини навіть в більшій м'їр, зв'їзавши, що золочівскій повіт числить 80.000 Русинів, а лише 30.000 Поляків? П. посол відповів на то, що удавалося о б'їтуплене на справоздає с'їлі до п. маршалка ради повітової, однак маршалок відписав, що через такі збори заневищатися с'їля, а потім треба буде в'ї відписувати, а то буде коштувати, — отже по мислі р'шення виділу ради повітової п. маршалок відказав прос'їбі посла. — На те замітив один із селян, що в час виборів можна було з'ї коштувати ради повітової роботи „п'їнчик“ і „торговцю голосів“. П. посол, убиваючи собі немалу справу, заявив, що она повинна бути додана рускими членами ради повітової, а оскільки приступив до самого справоздає.

Уже з горі приходиться нам з правдивою прихильністю зазначити, що оно було так докладно і совітено виготвлене, що всі присутні вислухали его з повною увагою і цікавістю, а хотів не один з наших послов перевести п. Рожанковського в краснор'їчності, то певно в в'їрності представляє цілю д'їльности минулої каденції сеймової і в тій такт і спокою

Христу поклонь отдали.

Можемо згадати без великої помилки, що наш, уніатскій п'їсн'ї набожний б'є самого малку полинали значний слід в пам'яті Шевченка і мали деякі впливи на его поетичну творчість. Вплив той і вбачав-би головю в релігійній окрасці его поезії, в тій чудовій наивності і простоті, з якою поет наш править у всяких нагодах обертається до Бога; наивність та є одним з перших характерних признаків Шевченкової поезії, якій впадає в очи чужинцеві *).

*) Гляди п. пр. К. Е. Франко. Kleinrussische Poeten, статья надрукована в берлінському тижневику „Die Nation“, (N-r 2 з жовтня 1889) де подана ось яка характеристика української школи літературної взагалі, а особливо нашого Кобзаря: „Es sind nicht bloß Vorzüge einer edlen und berechtigten Tendenz, welche wir dieser (der ukrainischen) Dichterschule nachrühmen dürfen. Bei

правдивого политика не каждый з наших любимых послов м'їг-би зр'ївнати, що особливо потрібно належить при деяких д'їльностях інтер'їєляціїх. Та годі нам ити рівню з ходом цілого справоздає, котре як уже згадали, тривало майже чотири години; д'їляго обмежимося лише на наведенню найважливіших точок. І так посол пояснив популярно констатуючі, статуючі організаційний, круг д'їльности сейму і число послов а оскільки приступив до справоздає, над чим навіть сейм в минулої каденції радив. Отже згадав наперед, як відбувалися справданія виборів послов, на якій комісії під'їзав сейм свої праці і з яких клубів б'є складає ся. Нав'ївши имена цілої п'їсенації руского клубу зазначив посол, що всі члени сего клубу ишли солідарно в справу народних (се прийняли всі збори до малю відомості, виражаючи своє задоволення голосом „Славно!“) і що той-же клуб заявив найбільше жити і праці на полі сеймов'ї. Дальше представив бес'їдник всі внесення, стремлячи до добра нашого селянства, не починаючи з с'їм вигляд навіть таких внесен з польської сторони, і яка доля стр'їли ті внесення, а именно:

Внесення пос. Гурика в справі голодуючій, зложено з п'їти точок, і внесення пос. Меруновича о с'їблких селянських системах Райфайзена. Пояснивши подрбно цілі тих обох внесен як і их результати а особливо поміччю для голодуючих і справу соли для худоби, прийшов посол до сумного заключення, щоб селяне не богато на тую поміччю числили а радiali собі, як можна. Сей висказ посла учинив на присутних дуже привітне враж'їє. Посол потім в'їх вправді внесенням заказу вивозу безрогів і можливою позичкою п'їш б'є військових интендантур а також стараньем послов ради державної о підв'їсненню запомог з фондів державних, однак с'їя пот'їха не розяснила сумного гороскопу, передше представлено.

Потім посол перейшов внесення п. Теляшевського, Окуневського, Савчака, Крамарчика, Романчука, Стан. Баджевича і др. знав Ві. читателям „Діал“, а присутні все те прийняли з вдяченям до відомості.

Коли посол зійшов на петицію громади Вербова о внесення рад повітових і на такую, що згадана петиція, якою одна, не могла мати ніяких наслідків, а була лише остеререженьем рад повітових на будуче, заявили селяне майже однодушно: „То ми всі будемо такої петиції підписувати!“

Незвичайно також заінтер'їсувалися присутні згадкою за славу інтер'їєляції руских послов до правительства о кривдах руского народу і о ав'їтній системі правительства, і заявили нову солідарність свою з цілю с'її інтер'їєляції.

По скінченню справоздає посольского подіювачу пред'їдатель о. Бєрескій именов'ї цілого збору Ві. послови за его труды и ревне заступництво руского народу і творив дискусію надь наведеним справоздаєм.

Вже се одно могло-би бути достаточним, щоб звернути на наш набожний п'їсн'ї увагу историка нашого літератури. Але увага та буде тим пильнішою, коли скажемо, що ті п'їсн'ї набожні становлять безперечно найцінніший в'їзид, якій внесли в нашу літературу уніати в XVII і XVIII в'їках, становлять общі творби Івана Вишенського і интер'їдїй Гаватковича найкращий пам'ятник, — пам'ятник, на якій тільки здобулася наша приватна Русь перед Шанкєвичем. Зоб'їльшиться ще увага историка літератури, коли придивиться процесови повста-

weisen schon die Volkslieder, welcher poetischen Kraft diese Volkssekte fähig ist (Отарья Франко за о наших п'їснях народних, поміщена в „Neue freie Presse“, ентузіастична, хоч не свободна б'є пересаді і недокладностей, була недавно обширно реэмінована в „Діал“: б'є р'їзних фактичних недокладностей та помилку не свободна і стаття в „Nation“, ц'їнна головю за для особистих поглядів автора і горючого чути, яким наскрозь проп'їта), — so ist die Kunstpoesie ein weiterer Beweis hierfür. Sie wurzelt im Volksliede, lehnt sich an dasselbe, bewahrt seine kensche Kraft und Tiefe, fügt aber das Talent der Komposition, den Schatz der Bildung, den Zauber starker und eigenartiger Individualität hinzu. An herrlichen Stoffen, um diese Gaben und Gnaden zu erproben, fehlt es nicht. Da sind die einstige Macht, das heutige Elend, das arme, einsame aber doch so räthselhaft schöne Landschaftsbild der Steppe, die naturwüchsigen Menschen, die alten rührenden Sitten und Erinnerungen. Zartheit der Empfindung, schlichte, ungeschminkte aber echt dichterische Sprache und insbesondere ein seltenes Vermögen, plastisch zu gestalten, zeichnet alle diese Talente aus. Sie sind originell, weil sie durchaus volkstümlich sind; sie unterscheiden sich von den Dichtern des Westens eben so sehr, wie sich ihr Volk von denen des Westens unter-

Наші коляди.

I.

Власне вийшла з друку гарна партитура, обнямаюча 20 найпопулярніших коляд церковних, підложених під ноти на чотирі голоси мужеск. Гармонізація доконав і видав п. Остап Назжанковскій. Користаю з нагоди сего видання і надходять Святі Р'їдства Христового, щоб висказати к'їлька уваг о явних п'їснях церковних згад'ї а особливо о колядах.

П'їсн'ї церковні, а властиво п'їсн'ї набожні, се творчі, котрі значно р'їзняються від тих „п'їсень“ (гимнів, славословій, канонів і т. п.) церковних, якій об'їят уставом церковним і с'їв'їються б'є в'їкв'ї підчас богослуження по грецькому об'їду. П'їсн'ї набожних грецькій уставу церковний не знає; в'ї церкві православної в Росії она не існують, а введені почасті в богослуження она являються тільки в церкві греко-католицькій, уніатській. В значніший празники она с'їв'їються декуди підчас пав'ї, які заходять між поодинокими чинами богослуження, н. пр. між утреною а службою божою, передь вечірню, підчас об'їдів по полях і н'їшніх процесій, особливо-ж підчас богослуження вандрівков на б'їдцях в більшших компаніях і підчас об'їдів тих компаній по м'їсцях б'їдутових. З давна також духовенство пропагувало ті творчі церковної набожності між народом, щоб ними зам'їняти „поганьскі“, властиво св'їтського зм'їсту колядки і другі обрядові п'їсн'ї народні. І справді, пропаганда та, а надто це безперечно поетична стійність многих набожних коляд доведла до того, що в деяких околицях народ зовсім переазубує стародавній коляд св'їтскій а с'їв'їє тільки ті к'їнжні, церковні.

Що коляди церковного зм'їсту, а б'їдай деякі з них тішаються широкою популярністю, сего найлучший доказ бачемо в тій, що здумали они перейти в уста народу не тільки в сторонах і до нині уніатських, але удержалися і в таких сторонах, де унія упала ще в XVIII в'їд'ї (на Волині), або й у таких, де она в'їколі моцно не стояла, н. пр. в к'їївській губернії. Доказом их иснуюч'ї на Волині і Под'їлю, в Брацлавщині і т. д. є збірник п'їсень Чубинського, в котрому находимо нижній коляди (Ой бачить Бог, бачить Творець, Н на рад'їсть стала і т. п.) Що і в К'їївщині она с'їв'їються, а б'їдай с'їв'їлися недавно, на се маємо доказ в Шевченковому „Назарі Стодолі“, де коладуний козак в 1-б'їм акт'ї під'їбною сотника с'їв'їють зв'їстну п'їсню з „Богославника“, що починає ся словами „Видь Бог, видь Сотворитель“, тільки перешлюфовану на народний язык.

Що ті п'їсн'ї мали деякі впливи і на поетичну творчість самого нашого Кобзаря як одій з перших взорців к'їнжної поезії, якій дійшла до відомо б'їдного с'їльського школяря в д'їківській школі, на се маємо к'їнжний доказ в словах самого Шевченка в его „посланию до Козачковського“. Ось с'її пам'ятні слова, повні глибокої горечі і туї:

Давно се д'їялось, ще в школі,
Таки в'ї учителя-дака
Гарненько в'їраду п'їятака, —
Бо я було трохи не голе,
Таке убоге! — тай куплю
Панчу аркушу, і зроблю
Маленьку книжочку. Хрестами
І везерунками з к'їв'їтками
Кругом листочки обведу,
Тай списую, Сковороду,
Або „Три царі со дары“.
Тай сам собі у буряні,

Першій виступив п. Ів. Руднякскій кандидат нотаріатскій въ Зборовъ, въ інтерпеляцію такого змісту: „Чули ми бді Ви, посла, що члени руского клубу шили все солідарно зі собою; чому-жъ послы Мандичевскій і Охримович не підписали звістний інтерпеляції руского клубу, въ котрій такъ вѣрно представлена система кривдженя руского народу?“ — Правит. комисаръ просить председателя по польскій, звернути увагу бесѣдника, щоби не уживавъ дразливихъ виразівъ, якъ „система“, „кривдження“. — Тоді о. Богачевскій въ Гарбузова такожъ просить председателя звернути увагу правительств. комисаря, що на рускомъ зборѣ має говорити по руски! — Прав. комисаръ звинявся тымъ, що „до людей“ все говорити по руски. — О. Высочанскій въ Івачева потвердивъ, що фактично, якъ сей комисаръ такъ взагалѣ теперѣшнє ц. к. староство заявляло справедливымъ и прихильнымъ для Русинівъ. — По тымъ intermezzo посолъ одповѣвъ інтерпеляціямъ, що дѣйстно, оба згадані послы не підписали руской інтерпеляції въ причини, що п. Охримовичъ занятый выборами до рады мѣсечною находясь тогды въ Дрогобича а п. Мандичевскій „не можна було знати“. (Голосы: „Сумно!“)

Другій въ чергѣ інтерпелювавъ п. судья Пѣдлашецкій: „Чи правда то, що посередъ рускихъ пословъ були якійсь непорозумѣня и супротивні виходи, именно въ справѣ выбору члена выдѣлу краєвого?“ — Посолъ представивъ въ одповѣдь вѣрний хѣдъ сенсирывъ и сконстатовавъ, що нѣякихъ махинацій або непорозумѣнь въ сѣмъ дѣлѣ не було.

Дальше інтерпелювавъ о. Петро Богачевскій такъ: „Чи правда се, що польскій послы односяться такъ неприязно до рускихъ, що забороняють имъ говорити въ трибуны по руски? — чи заострене однооси міжъ рускими а польскими послами не дасться въ честію для Русинівъ вирѣшити? — и чи рускій клубъ радить о способѣ загартованя правъ рускихъ пословъ въ соймѣ? Бо въ противнѣтѣ случаю, наколи бы п. казалася тая згода неможливою, нехай рускій клубъ всѣми силами старається о подѣлѣ Галичанъ на двѣ половини.“ — По поясненію сенсирывація сказавъ посолъ, що въ огляду на подобні домагання Чеховъ, Тирольцѣвъ и другихъ народѣвъ австрійской державы можливе єсть такожъ и жадање подѣлу Галичанъ. — Се жадање піддержавъ такожъ ч. Захарчукъ въ Ляцкогъ и о. Высочанскій въ Івачева. Першій въ нихъ додавъ ще: „Я довѣдався въ газетѣ, що одинъ польскій посолъ одозвався въ соймѣ до рускихъ пословъ: Wy nie macie prawa bronić tego ludu, — отже мы просимо п. посла сказати то польскимъ посламъ, бо они не мають права насъ заступати; лише рускій послы — наші послы!“

Одбѣла п. Руднякскій въ дошлѣй промовѣ признавъ всяку похвалу дѣяльности руского клубу, лише не подобалося ему ось що: 1. Рускій клубъ ставивъ багато внесень, на лежачихъ до компетенції рады державной а порушувъ за мало справъ входящихъ въ кругъ дѣляна сойму, примѣромъ не одноосивъ рѣшанъ кривдъ, що дѣються Русинамъ по одинокимъ повѣтахъ. — 2. Декоتری рускі послы надто „кадали“ маршалкамъ повѣтовымъ за ихъ несправність, хотѣя тая рѣшенія несправності не вистає ще до успѣшного веденя справъ повѣтовихъ въ оглядъ, що до сего потріба ще чогось бѣльше, и що маршалка суть одвѣчалні за всѣ промахи секретарѣвъ и нѣякихъ урядникѣвъ повѣтовихъ. — 3. Пос. Король роздрознавъ и огорчавъ своєю „неактальною“ бесѣдою клубъ лѣвничъ демократѣвъ и цѣлого польского народу, забуваючи о сѣмъ, що и мы, демократы, мусимо яко слабій оглядатися на союзникѣвъ межъ польскими демократами; въ другонъ зновъ стороны бесѣдникъ высказався въ повнѣмъ признаннѣмъ для пос. Короля за его бесѣду противъ заомогі для Змартыштанцѣвъ, думаючи, що коли Змартыштанцѣвъ Полкамъ потрібнѣй, то нехай ихъ утримують въ власной кияшенѣ. 4. Бесѣдникъ домагався, щоби патронатъ бувъ внесений. 5. О внесеной радѣ повѣтовихъ не може бути бесѣды, бо то бы значило хотѣти

ваня тыхъ пісень, жереламъ, въ котрыхъ черпали они свѣй змістъ, традиціямъ литературнымъ, якъ въ нихъ находили бѣльше або менше ясній одгомѣтъ, а вкѣнци коли черезъ порівнянє въ піснями церковными нѣякихъ народѣвъ постарався опѣвнати ихъ властвую стѣйність литературну. Я позволю собі въ коротенькимъ нарисѣ освѣтити бѣлизне поднесені тутъ пункты. Спеціальний розсѣдъ тыхъ пытанъ, якъ вяжуться въ нашімъ піснями набожними, не може мати мѣсця въ часописѣ призначеній для широкой публики.

Иванъ Франко.

(Дальше буде.)

scheidet. Wenn sie klagen, so geschieht es sichtbar, greifbarer Schmerzen wegen; sie dichten aus einem Volkstum heraus, in dem es nun tiefe Nacht ist, aber eine Nacht, welche von den Sternen ruhmvoller Erinnerung tröstend erhellt wird. Ihr sozialer Horizont ist ein enger, ihre allgemeine Bildung eine geringe, sie sind naiv im guten wie im schlimmen Sinne des Wortes. Im Grunde ist ihre Poesie nichts als veredelte, vertiefte Volksprosa, nichts weiter. Aber schon dies ist so unendlich viel, dass diese Poeten sicherlich der eingehendsten Beachtung werth sind, und besonders der grösste unter ihnen, Taras Szewozenko.“ (Nation, стор. 27, гледи такожъ тогжъ автора книжку „Von Don zur Donau“ 1877.) Замѣтимо при нагодѣ, що К. Е. Франко, судячи по многимъ признакамъ, дуже слабо знає українськихъ поетѣвъ, особливо по Шевченковской добі, такъ що повысша характеристика списана правдоподобно въ одного Шевченка.

знести конституцію, лише треба старатися о реорганізацію тыхъ радъ. Посолъ въ основній одповѣди сказавъ: 1. Рускій клубъ подносивъ всѣ кривды о якихъ знавъ. 2. Що до маршалковъ не „каждено“ имъ, лише признано деякимъ дѣйствю добру волю. 3. П. Король не бувъ противній самѣй заомогѣ ветеранамъ, лише одвышеною то-жъ, помимо що бді 1831 р. минуло доси 58 лѣтъ, а нѣтъ въ кождою соткою треба числитися, коли тысячѣ бѣдныхъ селянъ гинуть въ голоду. 4. О внесеной патронатѣ не можна було доси говорити въ недостатчѣ часу, но о тѣмъ клубъ не забуває, якъ такожъ и о реорганізацію радъ повѣтовихъ. Користаючи въ порушеня 1-ой точки інтерпеляція п. судья Пѣдлашецкій поставивъ прозбу до Ви. посла щоби той утворивъ постійный комитетъ для збираня матеріалѣвъ дотично всякихъ надужитъ властей политичныхъ и автономичныхъ, въ котрого то матеріалу мѣгъ бы клубъ рускій користати. Послѣдню інтерпеляцію виѣвъ ще ч. Захарчукъ: „Чи то правда, що одинъ посолъ польскій поважився назвати рускихъ пословъ szujam-y?“ Посолъ бувъ пригноблений въ прикостію фактъ сей свѣдѣти, а присутній селяне закликали: „Гавѣба!“

По сѣмъ замкнувъ о. председатель зборы, а збраний выразили повне довѣрѣ послови рускому клубови и одѣспвали „многая лѣта“. Посолъ виѣвъ „многая лѣта“ его величеству цѣсареви, а выборцѣ одѣспвали. По выголосеню подяки выборцамъ за численный удѣлъ и комисареви правительственому (за що? — Ред.) всѣ розбѣдѣсь домоувъ.

На зборахъ явилосъ такожъ кільканацять выборцѣвъ въ Галичъ, котрі, якъ самі казали, „сироты безъ посла“ прибули послухати Русина посла та бодай на хвалю потѣшитися въ свѣтѣй горю, подѣлати свои справы подѣ покровъ посла золотчѣского. Слова такимъ честнымъ выборцамъ Русинамъ! Дастъ Богъ, и въ ихъ оконце засвѣтитъ сонце!

Въ справѣ бѣдмовы салѣ рады повѣтвой на сировозданє посла Рожанковскіого пишуть намъ въ Золочевъ:

Посолъ Рожанковскій складавъ сировозданє посольскѣ въ салѣ т. зв. театральній, власности жида Функенштайна. Дячого-жъ тамъ, въ коморнѣмъ, — пытали всѣ выборцѣ — коли рада повѣтвой въ Золочевѣ має власный домъ и салю? На се одповѣдь коротка: лавъ маршалокъ Винкентій Гюонискій, дѣдъ въ Класного, одказавъ салѣ, мотивуючи, що рада повѣтвой постановила не давати салѣ на праватній збрани и що салѣ, прикрашена, могла-бы бути „занежачена черезъ таке збранє“.

У пана маршалка, очевидно, була ratio але physica: домъ и салѣ, куплені за грошѣ повѣтвой, на котрій и рускій селяне дали свою leoniam partem; сала уряджена на „салонъ“, але не для клопа, — а злѣ язики щось кажутъ, що и салѣ повѣтвой, оддана жидови, якусь тамъ одграє рилу, але дарма! Дѣ, вѣдо-мо ти принаюдно подамо лише, що домы рады повѣтвой, выгледно льокаль рады повѣтвой — то єсть безплатный готель для деянихъ урядвѣлованныхъ людей, котрі тамъ днюють и ночують, а призывачей до салѣновъ мусять за грошѣ повѣгъ мати уладжені салѣны. Хѣти люди? — Кождый буде знати, що се не хлопъ, ані священникъ, але нѣякі люди въ нашого повѣту.

П. маршалокъ уважавъ збѣръ выборцѣвъ, для выслушаня сировозданя своего посла, за приватне згромадженіе, а предѣвъ се мешканцѣ повѣту, властителей „паньского готеля“. Чому-жъ п. маршалокъ не уважавъ за таке приватне згромадженіе збѣръ властителей бѣльшихъ посѣлостей въ цѣлого золотчѣского округа, коли пос. Яворскій складавъ сировозданє, або деякі предѣвыборчѣ наряды въ бѣльшихъ посѣлостей? Чому не церестѣрѣва сен засады при всякихъ нагодяхъ, коли самі они и то дуже часто нараджуються въ рѣшанъ справѣхъ дотичаючихъ ихъ, о чѣмъ можна пересвѣдчитися, коли видѣтися салю и нѣякі убѣдкія „zgrzeszcie oświecone“ и то свѣтломъ на коштъ повѣту?

Мы, яко интересовані, звертаємося до членѣвъ рады повѣтвой Русинѣвъ въ вѣзваннѣмъ, щоби въ той справѣ заинтерелювали п. маршалка, чи сала рады повѣтвой лише для лѣкерѣвъ, та щоби зажадала сатисфакціи и на будуче такій надужитѣ повинному усту-пу. Петиція Вербова нехай буде мементо для пп. Гюонискихъ, Шнезѣвъ e tutti quanti. Мы переконані, що коли-бы п. Шнезѣвъ былъ выбраній посломъ и сирывъ здававъ, то знайшовъ-бы бувъ приютъ въ салѣ рады повѣтвой.

Не зашкодитъ тутъ такожъ сей фактъ одвѣсти, що п. Гюонискій въ Краснѣмъ прибудовѣ дороги до Глинянъ оддавъ доставу своему пропінаторови. Се учинивъ посолъ галичскій, — ву, посолъ въ бѣльшихъ посѣлостей!

Признање для рускихъ пословъ.

Русины въ калуского повѣту выслали на руки посла Романчука таке письмо (надбѣла-не намъ рѣвночасно въ бѣдѣ):

До Высокоповажаного Пана Юліяна Романчука посла сойму краєвого и председателя руского клубу у Львовѣ.

Высокоповажанный Пана После!

На Вашѣ руки, Вповажанный Пана После вашѣ и Голово руского клубу, засылаемо въ нашего повѣту калуского бді устѣхъ Русинѣвъ для Васѣ и цѣлого клубу руского кромѣ повѣного дѣвѣрія нашу широко-сердечну подяку за то, що смѣло, неустрашимо и якъ на честь нашу народну пристало, гдѣмо постояли въ

остатній каденціи соймовѣй за права нашѣй народній.

Передовѣмъ честь Вамъ, Вповажанный Пана председателю, що въ виду грозячого намъ небезпечества бді неприяныхъ елементѣвъ, умѣли Вы свѣло своего патриотизма и зѣлѣзноа воли горстку нашихъ пословъ сподручити въ крѣпку фалангу до борбы за нашѣ права народній.

Такъ само приймѣте, Вповажанный Пана После, наше повне признанє за Вашѣ и цѣлого клубу мужескій и рѣшучій высказъ въ соймѣ по систему теперѣшного правительствѣ. [Дальшій уступъ письма въ тѣмъ предметѣ мусимо одустити въ оглядъ на ц. к. прокураторію державну. — Прим. Ред.] Клубъ рускій заявився рѣшучо противъ нѣяшней системы, а мы въ тѣмъ взглядѣ цѣлкомъ солидаризуємося въ рускимъ клубомъ.

За Вашѣ Вповажанный панове послы члѣны руского клубу, знаменитій подвигъ въ сѣгорѣчѣй каденціи соймовѣй приймѣте бді насѣ широко-сердечну подяку, а разомъ и жѣланє: такожъ на будуче такъ само рѣшучо и славно стояти за права нашего руского народу!

(Слѣдуютъ подписи.)

Дописи „Дѣла“.

Зъ Долины.

[Учительская конференція въ Долинѣ.]

Рескриптомъ ц. к. окружной рады шкѣльной въ Долинѣ въ днѣ 22 надолѣста 1889 ч. 638 зарѣжено на днѣ 28 и 29 грудня конференцію. Хотя нашѣ повѣтъ чистѣ рускій, то шѣсть тематѣвъ буде польскихъ а семей — оданъ только рускій и то „о грибахъ“. Все то такъ выглядає, якъ бы то дѣялося дѣсь на Маурахахъ, а не на Руси. Учителѣва на Руси польскій тематѣ такъ потрібнѣй, якъ морозъ у Петровку... Рескриптъ одписавъ п. Цышка, але здаєсь позабувъ, що 29 н. ст. грудня 1889 припадає недѣля. Учителѣ, замѣсь яти до церкви въ дѣтими на богослуженє, нехай въ Долинѣ аде экзаменъ, чи на сѣлѣ не забудѣ по польски.. Не знаємо, що на те скаже Свѣтла Консистерія, бо рескриптъ пана Цышка вознавъ такожъ и священниковъ-католиковъ на конференцію въ недѣлю 28 н. ст. грудня, а засѣданя тѣхъ конференцій одбуваться будутъ подѣ проводимъ ц. к. инспектора окружного п. Ивана Банашевского бді 9 до 12 години передѣ полуднемъ и бді 2 до 5-ой по полудни. Учителѣ подѣ особистѣ одновѣдно мусять выробити по два тематѣ и явитися на конференцію, але лѣхто не уважавъ на то, що теперѣ остра зима, а многіи учителѣ не мають наватѣ теплон одѣжѣ, щоби одгнѣтисъ на дорогу, а декоتری мають и пять миль дорогі! Въ Долинѣ не будутъ мати наватѣ де переночувати, хѣба у жидѣвъ по шивкашѣ, а то якось не ладно...

Таки конференціи повинні одбуваться въ лѣтъ, а не въ зимѣ, бо по сѣлахъ въ лѣтъ въ школы не суть таки повнѣ, дѣти худѣю на-сутѣ, и учителѣ не потребуютъ наражуватися на перестуду и на кошты, бо въ зимѣ чоловѣкъ бѣльше потребує на дорогу, якъ въ лѣтъ.

Та кобы ще тѣхъ конференцій приносилъ який пожитокъ для руского народу и правдивый пожитокъ для учителѣвъ, — а того не можна сказати. Самѣ одинъ учитель выразился: „Воля-бы рада школьна за тѣ грошѣ, що конференція коштує, закупити ваги децѣ-малый для школѣ, щоби дѣти училися добре рахувати и потому не давалися ошукувати спекулянтамъ...“ Плѣнь науковий нынахъ школѣ треба зѣхнати, бо теперѣшніи дуже непрактичны: рускимъ дѣтямъ на сѣлѣ шкода годъ въ заветратѣ полчиною, лѣмъ учати дѣре руского письма и господарства, а безъ Ванды и Казимѣржѣвъ Русинѣвъ обѣдѣся!...

Процѣсъ въ Вадовицахъ.

И дальшій зѣзнаня особѣвъ пошкодованныхъ дали цѣкавы и богатій матеріалъ для оправданя обжалованя. И такъ зѣзнавъ свѣдокъ Тома Рапачъ, що его сынѣ бѣдучи до Америки мусѣвъ заплатити агентѣ Герца за карту на корабель 139 зр. 30 кр. а въ Гамбургѣ за одинѣй нѣчлѣвъ 8 зр. Сынѣ Рапача въ листахъ до батька дуже наркає на Америку и рѣся назадъ до своего краю. Свѣдокъ Аполоній Овѣдѣръ подає, що мужъ ен бѣдучи до Америки мусѣвъ заплатити Герцови 140 зр. за карту, котру, якъ обѣда до-знавъ въ Гамбургѣ, мѣгъ бувъ добѣтати за полови-ну тѣхъ цѣны. Адольфъ Фолькартъ, малѣръ шильдѣвъ въ Кракова, заплативъ Герцови 80 зр. за карту, одержавъ однакъ мѣсто карты якусь безвартну етикету, котру уважалося ему въ Гамбургѣ такъ, що мусѣвъ тамъ другій разъ купити карту и заплатити за нею 100 марокъ. Зѣ Фолькартомъ бѣхало бѣльше эмигрантѣвъ и всѣхъ ихъ постигла та сама судьба. Супротивъ зѣзнаня Фолькарта забравъ голосъ обжалованный Найманъ и назвавъ свѣдка цѣлкомъ, закидаючи ему, що вже сидѣвъ въ криминалѣ, за що одержавъ бді председателя трибуналу строге упѣиженє. Тома Віташекъ, муляръ въ Тухова бѣхавъ въ р. 1884 до Америки въ товариствѣ 17 мѣщанъ зъ Тухова. Въ Овѣцѣмъ зѣтягнуто ихъ до агентѣ Герца и пригноблено погрозою одшучасованя домо-въ до купленя карты. Свѣдокъ побѣае Наймана яко того, котрый имъ продававъ карты. Кождый мусѣвъ дати по 10 зр. задатку, а въ Гамбургѣ казали имъ на ново купувати цѣлы карты, отже заплатили агентѣмъ нѣ за що 180 зр. Той самѣ фактъ потвердивъ свѣдокъ Ант. Крогудскій, швецъ въ Тухова. Анастасія Галѣ не хотѣла купувати карты у Герца, отже замкнуло ен въ Овѣцѣмъ до арешту, де пересидѣла 7 дѣвъ. Свѣдокъ Ад. Лукашъ въ Матешови мусѣвъ дати въ агентѣ 92 зр., свѣдокъ Бака 75 зр. за

карту, при чѣмъ обѣцано имъ дати удержанє въ Гамбургѣ, що показалося неправдою, а позаякѣ бѣльше грошей вже не мали, тожъ мусѣли въ Гамбургѣ попрохати постѣлы и бѣлизну и трохи не голи приѣхали до Америки. Свѣдокъ І. Болѣнбахъ мусѣвъ заплатити Герцови за карту 46 зр. а въ Гамбургѣ пересидѣвшись, що таку саму можна добѣтати за 50 зр. Св. Ю. Бендзикъ бѣхавъ въ товариствѣ кільканацяти эмигрантѣвъ до Америки. Всѣ они мали свободній карты ажъ до Кингстону. Въ Овѣцѣмъ причѣпился до нихъ якийсь жидъ, а коли дознавъ про тѣ свободній карты, завѣвъ ихъ сѣйчасъ до магистрату, де имъ въ невѣстной причинѣ свободній карты одобрено и помимо просьбѣ не звернено. Т. Дудекъ, ко-валъ въ Веселонъ выбрався въ р. 1887 до Америки и приѣхавъ маючи 200 зр. до Овѣцѣмъ. Якийсь агентъ зловивъ его и зарѣвъ до канцеліріи Герца, де бѣвъ и его товаришѣ мусѣли зложити по 16 зр. задатку на карту via Гамбургъ (хѣбъ хотѣли ѣхати на Бремѣ). Однакъ въ Мисловицахъ завернено ихъ, супротивъ чѣго зажадали бді Герца звороту грошей. Герцъ не хотѣвъ оддати а обѣцывавъ перенарувати ихъ черезъ границу. Дудекъ не хотѣвъ на то пристати а тогды якийсь урядникъ финансовый приступивъ до него и загрозивъ, що якъ не купишь собѣ у Герца на ново карты, то одбере всѣ грошѣ и бѣльше его шучасомъ домоувъ. Дудекъ налякався и купивъ карту; 16 зр. даныхъ яко задатокъ пропало и ажъ тогды выставивъ ему урядникъ въ агентѣи якусь карту, въ котроу пустили его черезъ границу. — Филіпъ Пякулъ селянинъ въ Радгощи бѣдичъ два разы до Америки. Першымъ разомъ давъ овѣцѣмъской агентѣи 20 зр. задатку на карту, котроу ему однакъ въ Гамбургѣ не приймили и мусѣвъ другій разъ платити. Заробивши въ Америкѣ 600 зр. вернувся до краю, а одбѣла зновъ выбрався другій разъ до Америки. Въ Овѣцѣмъ зновъ ухилили его жиды а хотѣли затягнути до агентѣи, а коли бѣвъ — значюи вже чимъ то пахне — не хотѣвъ ихъ слухати, оддали его жандармамъ, котрі посадили его на 14 дѣвъ до арешту. — І. Лапа въ Жабна бѣхавъ въ р. 1888 до Америки. Въ Овѣцѣмъ зловили его и товаришѣвъ жиды и завели до якоѣсъ комнаты, де сидѣло вже трохѣхъ агентѣвъ, котрі сѣйчасъ почали ихъ ревизувати а знайшовши зашитѣй грошѣ выпоролы и забрали всѣ до крихты. Лапѣ лишили всего 2 кр., а мавъ 90 зр. 62 кр. Одтакъ выслали ихъ черезъ Вѣдѣнь и Гамбургъ до Америки. Эмигранты не мали чимъ жити на дорожѣ, отже продавали одѣжѣ и бѣлизну. Въ Гамбургѣ переночовано ихъ въ якоѣсъ пивницѣ. Фр. Трендожа выбрався до Америки въ жѣнкою и дѣтими продавши цѣлыи свойи грунтъ. Герцъ продавъ ему карты для цѣло-ройны заручаючи, що бѣльше не заплатитъ вже ані крейцера. Тымчасомъ въ Гамбургѣ треба було доплатити ще по 25 зр. бді особы. Такъ отже цѣла родина мусѣла ѣхати въ Гамбургъ до Америки маючи всего одинѣй золотый. — Въ Америкѣ нѣхто имъ не помогъ — лѣдва могли заробити только, що въ найбільшій нуждѣ повернули до краю. Донѣкъ Якова Кемилера велѣли агенты до зовсѣмъ свободной карты доплатити 15 зр. Словак І. О. янтѣ такъ добѣтася въ Овѣцѣмъ въ руки доганащѣвъ, котрі за нимъ и за его товаришами гонили по поляхъ, ажъ доки ихъ не зловили. Коли и тогды чѣ не хотѣли купувати картѣ, приступивъ до нихъ якийсь панъ и сказавъ: „мусите купити въ канцеліріи карты — бо и тутъ войтъ на цѣле мѣсто“. Тыхъ, котрі не хотѣли купити картѣ, арештовано и одбѣрано имъ грошѣ. Свѣдокъ познає въ лица обжалованого Львенебергѣ. Марія Ойка и А. Жу-ровска зѣ денькою и сестроу заплатили въ агентѣи 170 зр. за карту на корабель и цѣде удержанє въ дорожѣ. Тымчасомъ удержаня не давано имъ нѣякого, они мусѣли все выдати, що мали и по дошлѣмъ часѣ дуже нужденного побу-ту въ Америкѣ, повернули до краю.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Нѣмецкій и чѣскій газеты доносятъ, що въ Правѣ одбувались переговоры зѣ Нѣмцями въ справѣ ихъ вступленя до сойму. Маршалокъ краєвий кн. Лобковичъ поручивъався разомъ зѣ гр. Рашардомъ Клямъ Мартиницомъ и кн. Кароломъ Шварценбергѣмъ въ проводарѣмъ нѣмецкихъ центральностей въ Чехахъ кн. Шенбургѣмъ а сѣй мавъ обѣцати, що готовъ повѣ-ста переговоры дальше. Нас Народа доказує, що переговоры розпочалися ще 19 с. м. а ин-ципѣтну до того давъ кн. Шенбургъ. Вечеромъ того дня зѣбѣлилися були Хлюмецкій, Пле-неръ и кн. Шенбургъ въ президіи палаты пословъ зѣ гр. Таффе на наряду и радѣли до 1. год. въ ночь. Резултатъ наряды ще не зѣвѣ-стный. Politik доказує, що переговоры зѣ кн. Шенбургѣмъ мають теперѣ бѣльшій выгледъ на успѣхъ, але суть лѣшь фактичноу зѣмѣноу въ тѣмъ наирамѣ, щоби дотеперѣшня пасивна оппозиція соймова могла перейти въ оппозицію активну. Сю зміну выкликала не таѣвъ страхъ передѣ коронацію чѣского короля якъ радше провѣкъ Скарды о змінѣ соймовоу ординаціи выборчѣвъ.

Въ справѣ доповняючихъ выбо-ровѣвъ въ Чехахъ пана N. fr. Presse: „Зѣ недѣлѣй розпочнутѣ въ Чехахъ нѣмецкій до-повняючій выборы до сойму. Якъ выпад-дуть, не можна майже и сумѣнѣватися, бо од-повѣдно до настрою нѣмецкихъ жителей въ Чехахъ поставлено тыхъ самыхъ кандидатѣвъ, що и доси мали мандаты. Чѣскій часописъ раз-бирають сытанє, чи выбраній послы не схо-тѣтъ въ виду поголосокъ о намѣреныхъ пере-говорахъ угодныхъ покнути абстиненцію и вступити до сойму. Але поголосокъ о намѣре-ныхъ переговорахъ угодныхъ суть предѣ ще дуже неувѣнчѣ а нѣмецкій послы не мають по-ки що нѣякои причини покидати свою поли-таку; прѣтвнио, бѣдмовне становичє, яке за-нявъ гр. Таффе въ свойѣй одповѣди на интер-пеляцію Плевѣра супротивъ жадањъ нѣмец-кахъ а котре лише скрѣпило въ повѣнчѣныхъ

Чехах пануючий рух, котрый готовь ескорше перевести политику абстинуенції з союму до рады державной, якъ ен оспытати.

Ческій кляубъ збравшыся въ недѣлю въ Празѣ обговорювавъ подѣль зъ послѣдней сесіи соймовою и ухваливъ цѣлый рядъ резолюцій. Одна зъ тыхъ резолюцій звучить: Оцѣнюючи одновѣдно доносимість и значѣнь справъ, якими соймъ займався и якими ще далше заниматься буде кляубъ ческій даъ въ разѣ своему перекованю заявляючи: Занятъ соймъ становить що до права державно-го королевства Чехъ уважимо справедливымъ и згоднымъ зъ перекованямъ, бажанямъ и потребамъ нашого народу. Але такъ само якъ центральна власть и спѣлва центральна администрація не есть нѣякою перешкодою для рѣшюування, не лежить, въ правѣ державнымъ выключна сила народу, лишь рѣшюування вѣсьхъ народностей краѣвъ ческой короны. Похвалемъ законъ що до уживаня языкѣвъ автономичными властями и предложенье о школахъ меншости. Друга резолюція односиться до выставы краевой въ 1891 р. Ческій кляубъ жадае, чтобы въ округахъ тыхъ палатъ торговельныхъ, въ котрыхъ поднесены опбрь противъ выставы, заложитъ окремый центральнй комитетъ выставой, котрый старався-бы о то, чтобы и тѣ округы присылали предметы на выставу. Далше высказавъ ческій кляубъ свой жалъ зъ того, що ивмецкий посоль выступилъ зъ сойму, бо ихъ жадаю можна-бы безъ упередженя розсѣдѣти и соймъ бувъ-бы старався завести згоду межа обома народами, котра такъ сама потрібна для краю якъ и для цѣловъ державы. Въ справѣ памятникъа для Гуса ухваливъ ческій кляубъ резолюцію, въ котрой сказавъ, що справу ею порушено лишь яко средство до борбы и надзужався имени Гуса, коли нимъ розбуджувся пристрасти. Кляубъ полишае религіозному перекованю каждого заняти становить супротивъ сен справы, але признае, що Гусъ заслуживъ на то, чтобы его историчне значѣнь почтати памятникомъ въ ческомъ музею.

Англіиска праса приходитъ до того перекованя що Россія буде ажъ до 1892 р. зовсѣмъ тихо сидѣти а то — якъ каже Standard — дятло, що до того часу буде мусѣла заве ти въ свой арміи новы карабины и новы бездымныя порохи. Якъ передъ двома роками було-бы дуже нерозважнимъ розпочинати войну не маючи ані одного пушки на кораблі на Чорномъ морѣ, такъ и теперь не спонукало-бы Россію нѣчо, поминувши формальне вызванье, до войны доки змѣна оружія въ російской войску не стане фактомъ. Коли все добре пойдѣ, то Россія буде мати до 1892 р. сильну флоту на Чорномъ морѣ, подобной шляхи на зѣлѣзницяхъ на всѣхъ границахъ, 3 миллионы магазинныхъ карабиновъ и 150 миллионѣвъ патроновъ. Не потреба — каже Standard — вытягати зъ того науки.

Зъ Варшавы доносятъ, що зъ Новымъ рокомъ мають бути на вѣсьхъ зѣлѣзницяхъ въ Царствѣ польскомъ урядники польской народности усуней а заступлей російскими офицерами, котры свѣдѣли курсъ зѣлѣзничій и телеграфичный.

Высокій куръ російскіихъ вальсѣвъ поясняе „Гражданинъ“ свѣтлымъ становъ финансовымъ Россіи. Надвѣжка дохѣвъ въ бюджетъ слѣдующаго року буде пошла погляду згаданой газеты такъ велика, що правительство буде мгло покрыти нею выдѣти на надзвычайнй узброеня и не буде потребувало затягати позички, якъ то дѣвѣа всюды за границею.

Давній италянскій посолъ при петербургскімъ дворѣ, гр. Гренинъ, хотѣвъ поместатися на Крестинъ за то, що той его одкинавъ зъ той посады а одтакъ зовсѣмъ усунувъ, та помѣстивъ въ италянскіихъ часописяхъ кѣлька статей противъ италянского правительства а чтобы вмѣ надати ще болшой ваги оголосивъ такоже писмо російского министра дѣльхъ заграничныхъ Герса, въ котромъ сей дакуе ему за ту прихильность, зъ якою Гренинъ высказуеся въ своихъ статьяхъ о Россіи. Коли Герсъ довѣдався, що его писма ужито за оружїя въ полеміцѣ противъ италянского правительства, пѣйшовъ до италянского посла бар. Маркеттиго и высказавъ ему свой жалъ, що его писмо ужито до такыхъ цѣлей. Фактъ сей уважае отже вся загранична праса за одинъ доказъ болше, що Россія не односиться такъ ворожо до Италіи, якъ се загальное говороно а италянська Riforma пише такъ: „Се дружне заявленье Герса стоить въ поспѣхъ згоды зъ поступованьемъ нашего правительства, котре одкинуло Гренинъ и пустило его на пенсію, чтобы на его послѣдника послати чоловіка, на которого-бы царъ зовсѣмъ годѣвъ, бо оно перековалося, що Гренинъ не умѣвъ поддержувати италянско-російскіихъ односѣвъ въ томъ дѣлѣ сердечности, якъ того бажало италянское правительство а якимъ она теперь бдзачаються.

Сербскій газеты а за ними російскій и англійскій податюе велима сензационну але очевидно дуже неимовѣрно и певно неправдиву вѣсть о военномъ союзѣ Австріи зъ Болгарією. Посла той вѣсти мала стати менши Болгарією а Австро-Угорщиною умова, послѣа котрой мавъ Болгарія на случай войны Россіи зъ Австрією одступати Австріи крѣпость Видинъ. Угода та мавъ бути вже подписана а болгарске правительство забирѣе вже зъ Видина свою артилерію и вѣсь запасъ та залогитъ крѣпость для австрійской залогѣ. Коло Видина мавъ стати такоже австрійская флотыля на Дунаю, чтобы на случай потребы держати Румунію и Сербію въ шаху. Болгарія закупила въ Австріи 100.000 карабиновъ Манлихера а вѣромъ того мавъ ще достати

400.000 карабиновъ на рахунокъ Австріи. Виденьска праса высказуе ся вѣсть и потуе ен лишь яко куріозумъ.

Зъ Константинополя доносятъ до Pol. Corr., що султанъ приказавъ пустити на урлоупѣ вѣсьхъ вояковъ, котры обдули трагичну службу въ линіи. Въ послѣдокъ сего приказу розушчено въ послѣдній тѣждни въ самѣи столицѣ 4000 людей. Фактъ сей есть о стѣлько важный, що досѣ не придержуваносъ товъ постановы и не розпускано вояковъ на урлоупѣ по троухъ рокахъ але державно и по шѣсть лѣтъ, що середѣ магометанского населеня выдѣкувало дуже велике невдоволенье. Теперь же роздѣлено до вѣсьхъ командантовъ корпусѣвъ приказъ, що не вѣльно вояковъ держати довше якъ три роки въ службѣ.

Наконецъ забралася Порты и до реформы въ Орменіи. Въ провинціи Мушь, зъ бѣды надходила найчисленнѣйшій жалобы мають бути усуней вѣсь дотепершій урядники судовы а на ихъ мѣсце придуть новы, котры кичили школу правничу. Однакоже змѣна не наступитъ одъ разу лишь позволи, чтобы невгладѣло, що Порты хоче тымъ дати сатисфакцію Орменамъ.

НОВИНКИ.

Зъ Снятинского пишутъ намъ: Въ Понельникахъ не обдуюсь одкрыть читальнй дѣя 22. н. ст. грудня за-для непередвиженыхъ важныхъ перешкодъ мѣсечныхъ и тому назначене се торжество на дѣя 28. н. ст. грудня с. р. Комитетъ займаючий-ся одкрытьемъ сен читальнй перепрашае симъ вѣсьхъ гостей и запрашае ихъ на суботу.

Народна Торговля въ Чернівцяхъ стане ажъ въ осеніи (въ серпни) слѣдующаго року. Комитетъ — якъ доносить „Буковина“ — займаея укладомъ статутѣвъ и небавомъ екличе головныя зборы, чтобы ухвалили тѣ статуты. Касіеромъ комитету есть п. Иванъ Тиминскій, комисаръ финансовый, и дѣнь приймае подписку удѣловъ до концѣ марта 1890 р.

Буковинско-рукой молодой маларъ п. Исаюкъ, студентъ вѣдѣнской академіи маларской, выговинъ екличе гарного образу въ болшомъ розмѣрѣ: „Хмельничкій повертае въ битвы“. П. Исаюкъ обдувае теперь однорѣчну службу войсковую у Вѣднѣ, а опѣсля выдѣе за-для дальшихъ студій маларства до Монахи.

Епильогъ процѣсу о тайне товариство социалистичне. Коли Козловскій, Вислоухъ и кѣлькѣхъ иншихъ студентѣвъ сидѣли въ слѣдчѣи вѣзницѣ, а опѣсля ставили передъ трибуналомъ за се, що, посли акту обжалованя прокуратора п. Гиртлера, належали до тайного товариства о тенденціяхъ грѣзныхъ для тепершнього порядку сусѣльного, — то одинъ изъ „провѣдниковъ и организаторѣвъ“ сего товариства, Казимиръ Гуржицкій гостивъ подѣ той часъ въ Парижѣ и пригладѣвся выставѣ а не зная, що и онъ обжалованый та розписано за нимъ гончій листы. Коли вернувъ до Галичины (по закончѣной справѣ его товаришѣвъ), зголосивъ до суда и тому дѣя 23 и 24 с. м. ставъ передъ трибуналомъ карнымъ зложеннымъ зъ совѣтниковъ пп. Богданого, Фякля, Кунцека и Никиша та протоколянта п. Занька. Обжалованье вѣсьхъ прокураторъ Гиртлеръ, а боронивъ д-ръ Селевѣ. Казимиръ Гуржицкій, 24-лѣтній аликъантъ выдѣла краевой, перечить вѣсь закиды, поднесеніи обжалованьемъ. Зъ обжалованными студентами: Козловскимъ, Климашевскимъ и ин. знавалъ и наразжувався надъ заяваньемъ товариства наукового. Шо на карточкахъ зъ наразъ суть слова: коллективизмъ и т. п., то се ще не свѣдѣтъ, чтобы наразжувачи хотѣли примѣнати тѣ засады въ практицѣ, на прим. и б. министръ Шезель въ своихъ научныхъ творахъ заявляеся за коллективизмомъ, але въ практицѣ бувъ, прихильникомъ и сторожемъ правительства. При розправѣ читано листы и збзнана обжалованныхъ зъ процесу Козловского и Вислоуха Гуржицкій заявляе, що має цѣлкомъ иншій поглядъ якъ Козловскій, бо онъ есть позитивистомъ а Козловскій социаломъ. По промовѣ прокуратора и д-ра Селевѣа оголосивъ трибуналъ засудъ, увѣльняючѣй Гуржицкогѣ одъ вѣсьхъ закидовъ, бо розправа судовая не доставила вѣякихъ доказѣвъ о его винѣ.

Важне для господарствъ! Кадръ запасовъ 4 полку уладѣвъ гадатюе выдѣти въ часъ одъ 1 сѣчня до концѣ жовтня 1890 р. 28 штукъ коней службовыхъ до приватного ужатку. До того суть признанчѣи конѣ цѣлкомъ здоровы, спокойны, безъ норовѣвъ и въ заправѣ добре уладженіи, въ вѣдѣ не нязше якъ 5 а не выше якъ 8 лѣтъ, въ парѣхъ бдзодѣвно добрыхъ. О томъ повѣдомляе львовскій магистратъ интересованныхъ и долае, що оголошеня буде приимати до концѣ грудня с. р. ц. к. команда кадръ запасовыхъ 4 полку уладѣвъ (въ домѣ подѣ ц. 109 ул. Жовкова), а о близшихъ условіяхъ дѣзнатисъ можна въ мѣскомъ урядѣ кватерунокѣмъ.

Шляхотна доминиція. Зъ Новосѣлецъ пишутъ до Przegląd-у: Якъ хибный и лихй понытя вынесли войтъ въ справѣзана попольского п. Куляковского въ Ходоровѣ — на се доказомъ отечей фактъ: Одинъ выслуженый урядникъ, маючий у документоване уздобѣньне на громадского писаря, зголосивъ въ сѣль Н., пов. бобрѣцкогѣ, до войта, заявивъ ему, що гадае старатися о посаду громадского писаря въ томъ сѣлѣ и просивъ его, чтобы предложивъ его радѣ громадской на ту посаду. Войтъ заявивъ, що сего не може зработи, бо на сесіи въ Ходоровѣ „панъ намѣстникъ“ на-казавъ вѣсьмъ войтамъ, чтобы старатися приимати на писарѣвъ лише самыхъ праворѣзныхъ Русинѣвъ, котры бы вѣсь реляція и цѣлу манипуляцію лишь по руски писали и вели. Була такоже на той сесіи въ Ходоровѣ доврѣчна розмова, що нѣхто не мавъ права наикидати громадамъ писарѣвъ, тымъ менше выдѣли радѣ повѣтовыхъ, котры познать чѣ ескорше чи познѣйше. Кого розумѣвъ войтъ подѣ сею шумною назвою „намѣстникъ“, не трудно бдгадати — розумѣеся пана по-

сла. Такіи понытя войтовъ повинно спростувати ц. к. старостю, скликавши войтовъ и поучивши ихъ, якъ мають задылѣтисъ на kwestію о писаряхъ громадскихъ.

Зъ Скалату пишутъ до „Черв. Русь“: Въ арестахъ тутѣшного суда повѣтового сидѣти уже кѣлька тѣждѣвъ якѣсь селянины зъ Денисова, пов. тернопольского, бывшій послѣдними часами пасѣчникомъ у одного дѣдича въ подѣгачѣмъ по-вѣтѣ. Втративши се мѣсце, дѣзнаея сей селянинъ, що якась дѣдичка въ Россіи глядае посѣчника и тому выбрався до Россіи. Але за той часъ се мѣсце у дѣдички занявъ якѣсь иншій кандидатъ и нашъ селянинъ выбрався до Кіева та просивъ о. Паумовича постаратися для него о яке занятье въ пѣсѣдѣ. Не одержавши нѣякого мѣсця, сей селянинъ вернувъ до Галичины, але на границѣ въ Подѣолочискахъ его узявлено и одставлено до повѣтового суда въ Скалатѣ, де противъ него ведѣея карне слѣдство. — Вѣсть та въ дѣдѣмъ сходиться зъ вѣстею, поданою нами за Dziennik-омъ Pol.

Стацию Загбрыны на шляху державныхъ зѣлѣзницъ коло Горлицъ розширятъ на весну слѣдующаго року за-для експорту нааты. Роботы маюте коштовати 20.000 зр., и одданіи Итальянцевъ Кастиліони.

На выдѣль рѣльничій въ краковскімъ университетѣ, котрый має отворитися зъ Новымъ рокомъ школьнымъ, суть вже кандидаты на професорѣвъ, а то п. Альфонсъ Липоманъ, редакторъ Tygodnik-a poln.; д-ръ Валентовичъ, ветеринаръ краковскій и д-ръ Вавниевичъ, котрый выкладавъ-бы технологию господарску.

Рѣформа испытѣвъ зрѣлости. Дѣя 15 сѣчня 1890 р. має зѣйтися у Вѣднѣ анкета, котра має вылавити свой судъ и гадку що до змѣны постановѣвъ и практики при тепершнихъ испытахъ зрѣлости въ середнихъ школахъ. Здаея, що анкета буде за знесеньемъ увѣльненя одъ испыту дѣякихъ предметѣвъ, якъ прим. исторіи, физики, бо досѣдѣ высказавъ, що знаменитыи ученики не мали понытя о тыхъ предметахъ.

Въ кругахъ учительскихъ говораютъ, що министерство просвѣты рѣшило утвердити 16 мѣсѣвъ надетатовыхъ въ галицкихъ школахъ середнихъ. Соли вѣсть та справдѣдѣся, то 16 сулентѣвъ бдзѣея именованя дѣйстными учителями, а суть мѣжъ кандидатами такіи, що ждуть вже на то по кѣльканацѣтъ лѣтъ.

Зъ Товмача пишутъ намъ: Учителѣ 4-класовой школы народной въ Товмачѣ почуваються до милого обовязку зложити Высокодостоной пани Меланіи Яновѣй, дѣдичѣй добръ Товмача, за удѣленье тутѣшній бѣдной молодежи школьной 17 парѣ одаговъ суконныхъ для хлопцѣвъ, 19 парѣ для дѣвчатъ и 30 парѣ чобѣтъ — въ имени молодежи школьной шире сердечну подяку. Дай Боже болше такихъ людей, бдзючихъ о добро школы!

Зъ Снамы пишутъ намъ: Якъ попередними роками такъ и сего року дѣя 21. н. ст. грудня обдарувавъ Вдѣст. гр. Іосѣфъ Голуховскій тутѣшну молодежь школьную и позашкольную рѣзными дарами вартости понадъ 300 зр. Згадаено дѣя велѣвъ Вдѣст. Добродѣй прибрати въ свой палатѣ Боже деревце въ рѣзній ласѣщѣ а по освѣтленю деревця пришовъ хоръ школьной молодежи и подѣ проводомъ своего учителя п. Романика бдсѣвѣвъ дуже удачно на чотыри голоса кѣльканацѣтъ коладѣ. Опѣсля почали роздавати мѣжъ дѣти горѣхи, яблока, тѣстотка, образки и молитвословы (для Русинѣвъ рускы, для Поляковъ польскы), а вѣконци дѣя 36 найбѣднѣйшихъ дѣтей, хлопцѣвъ и дѣвчатъ, теплй зимовй одагы: ватываніи каштаны, ногавчѣи або спѣдницѣи и чобѣты. Крѣмъ дѣтей не призабувъ сей Добродѣй и яа бѣдныхъ вдовицъ — казавъ для нихъ выдѣти и доставити зъ лѣса 30 вѣрѣ палива а ще и роздавъ помѣжъ нихъ кѣльканацѣтъ зр. готовько. За тѣщѣрй дары складаю на сѣмъ мѣсци сердечне спаси-Богъ. — Ник. Лотоцкій, членъ мѣсцевой рады школьной.

П. Гальбовичъ, учитель руского языка въ семинаріи учительской въ Чернівцяхъ, подаеся на пенсію. „Буковина“ зѣбѣдаючи о томъ, высказуе рѣвночасно надѣю, що теперь ся многознава посада буде надана чоловікови, котрый бы подѣбѣсь сей для розвою половины буковинскихъ школъ заведѣбанный найважнѣйшій предметъ. Теперь п. Гальбовичкогѣ заступае учитель математики и физики п. Билинѣвичъ.

„Русское Слово“. Подѣ такимъ заголовкомъ — якъ доносить „Черв. Русь“ — зачне выходити у Львовѣ зъ новымъ 1890 р. иллюстрована, политична газета для народу. Газета буде выдѣватисъ каждого тѣждня а передплатѣа выносити буде 4 зр., для членѣвъ общества им. Качковского 3 зр. рѣчно. Редакція сен газеты при ул. Руской ц. 3. Въ сей способѣ выповняеся рѣшене сегорѣчныхъ загалныхъ зборѣвъ общества им. Качковского.

Змартыхвостанцѣ — якъ подае „Батьковщина“ — мають зѣйти въ свои руки руску семинарію духовну у Львовѣ. Перше говороно о зѣуитѣхъ и торгованосѣхъ зъ ними, а теперь хотѣтъ бддати семинарію Змартыхвостанцѣмъ.

Выборы до рады громадской въ Городну, перевѣдѣи 28, 29 и 30 жовтня с. р., уважнѣно наѣбѣстнѣяти.

До вѣдомости дирекціи державныхъ зѣлѣзницъ. П. О. К. пише намъ: Дѣя 17 н. ст. грудня зѣбѣлъ и поданѣе до дирекціи державныхъ зѣлѣзницъ у Львовѣ о зниженье карты ѣзды. Панѣ протоколянтка побывавши руске писмо, казала менѣ ще разъ на поданою написати, якъ называеся и де хочу ѣхати, бо w przeciwnym razie będzie pamiatał na kartę długą czekać, bo my tutaj nie umiemy po rusku czytać i dopiero musiałbyśmy udać się do innego biura, żeby nam to przetłumaczyć. „Львовъ“ то już nauczylam się czytać ale więcej nie potrafię Чи-жъ бы дирекція державныхъ зѣлѣзницъ не могла постаратися бѣдай въ протоколѣ о урядникѣвъ, котры знали-бы по руски.

Новый урядъ почтовый. Зъ дѣнемъ 1 н. ст. сѣчня 1890 р. отвыраеся новый урядъ почтовый на дворѣи зѣлѣзницѣй державной въ Сколишинѣ, пов. яслиского. До округу доручены будутъ належати мѣсцевости: Сколишинъ, Гаркалова, Лисѣвъ и Яблоница та обшары двѣрѣи Вончалъ горѣшнй

и долѣшнй. Звязъ почтову буде удержувати сей почтовый урядъ поѣздами зѣлѣзничными на шляху Струже-Загбѣре.

Дробнй вѣсти. Греко-кат. комитетъ парохіальный въ Лоушницѣ, пов. добромильского, одержавъ одъ цѣсаря 200 зр. подпомогѣи на реставрацію церкви. — П. Волод. Маріанъ Гикель, родомъ зъ Дрогобича, конципентъ прокураторіи скаргу, одержавъ въ львовскімъ университетѣ степень доктора правъ. — Цѣсаръ затвердѣвъ выборъ гр. І. Стадницкогѣи на презеса а Викт. Кроковского на заступника презеса рады повѣтовой въ Мостискахъ. — У Львовѣ померъ артистъ-маларъ Францъ Тепа въ 61 р. жита. — Коло двѣрѣи зѣлѣзницѣй Кароля Людвика найдено 3-мѣсячну дитину, завиту въ пеленки; дитину оддано до шпиталю св. Софіи а за матерію слѣдѣти. На дворѣи бачили зъ тою дитиною молодую женщину, котра мабутъ приѣхала поѣздомъ краковскимъ або бѣлѣцкимъ.

Посмертій — 5 — оповѣстки.

О. Іоанъ Васильковскій, совѣтникъ консисторіальный, комисаръ ординаріатскій въ справѣхъ сервитутныхъ, парохъ въ Могилницѣи новѣй, упокоився дѣя 22 н. ст. грудня въ 73 роцѣ жита а 47 р. священства. Покойный бувъ членомъ „Народного Дома“, „Просвѣты“ и многихъ иншихъ русскихъ товариствъ. При каждой нагодѣ въ справѣхъ публичныхъ выступавъ яко горячій патриотъ, народолобецъ, щирый порадицѣи и защитникъ своихъ прихожанъ. Подпомагавъ щедро рускй бурсы и иншій товариства рускы — однимъ словомъ бувъ правдивымъ приятелемъ руской молодежи, для котрой ще за жита утвердивъ двѣ фондаціи стипендіи по 1000 зр. До послѣднѣи хвилѣ жита интересовався справами политичныхъ змаганъ Русинѣвъ и будучи уже на ложѣ смертѣи, велѣвъ принести собѣ насѣпный почтовый портретъ заслуженныхъ Русинѣвъ и хочъ млавымъ окомъ имъ пригладѣся, то все заочувавъ присутныхъ горячимъ зывомъ до праці на народномъ полѣ. Нехай покойному буде земля перомъ и вѣчна память!

Наука, штука и литература.

„Буковинскій православный Календаръ на роцъ 1890“, выданный яко 96 книжочка „Руской Бесѣды“ въ Чернівцяхъ а уложѣный секретаремъ товариства Омельяномъ Поповичемъ. Цѣна 50 кр. Зѣбѣтъ календарѣа: Часть календарѣа; Часть информации зъ Уставомъ церковнымъ; Часть литературы зъ двома портретами: совѣтника Исидора Винниченко и профессора Юліана Романчука; Шематизмъ буковинскій и Оповѣщення.

Зѣбѣтъ ц. 13. „Учитель“: Якъ вѣсти суть наиболше пожиточны? посли Герберта Спенсера. — Гадки про выхованье, Н. — Въ справѣ испытѣвъ квалификаційныхъ для школъ народныхъ и выдѣловыхъ, Ол. Б. — Критична оцѣнка. — Новинки. — Школьный вѣсти. — Оголошеня.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

Именованя. Министертъ скаргу именовавъ заведѣателя салитарного Густ. Флехнера и заведѣателя горничства и гутъ Кар. Нагрина секретарями скарбовыми въ етатѣ галицкой краевой дирекціи скаргу. — Канцелястомъ суду окружного въ Самборѣ именованый Мих. Щацковскій, канцеляристъ зъ Николаева; канцелистами судѣвъ повѣтовыхъ именованы: Адольфъ Голыньскій зъ Луки для Болехова, Мавр. Морѣцкій подѣофицѣръ 4-и, уладѣвъ для Мостѣвъ великихъ и Іос. Лащницѣй для Вишѣвчика; канцелистами для веденя книгъ грунтовыхъ именованы: рахунковый подѣофицѣръ: Донг. Гродѣцкій, зъ 9 п. пѣхоты для Дубеца, Ант. Груберъ зъ 58 п. пѣхоты для Золотого Потока, Фр. Тшецѣцкій зъ 24 п. пѣхоты для Николаева и дѣитаръ львовской табулы: Ант. Вандеръ для Зѣлѣцѣи, Юст. Пелехъ для Луки и І. Магуля для Надворной. — Дѣйстными учителями въ Хмельнѣцѣ именованый Винк. Парадовскій. — Совѣтникомъ рахунковымъ дирекціи почтъ у Львовѣ, Малиновскій именованый старшымъ совѣтникомъ рахунковымъ.

Перенесеня. Львовскій высшій судъ краевой перенѣлъ канцеляристѣвъ судѣвъ повѣтовыхъ на ихъ просьбу въ томъ самѣмъ характерѣ службѣомъ: Инг. Венгтшицкогѣи зъ Мостѣвъ вел. до Городенки и Ант. Теодоровича зъ Вишѣвчика до Добромилѣи.

Телеграммы „Дѣла“.

Лисбона 24 грудня. Правительство португальске рѣшило не вдоволити жадаю Англій и не одкинувати майора Серпа-Пинто зъ Африки, позаякъ онъ не провинився нѣчимъ противъ межнародного права.

Парижъ 24 грудня. Сенатъ ухваливъ завести монополъ свѣрниковъ. Сесію парламенту закрыто; о кризѣ въ кабинетѣ не чути нѣякого позитивного.

Вѣдѣнь 24 грудня. Розбѣйлася поголка, що въ австро-угорскѣи монархіи мають бути на ладъ прускій zorganizованый два корпусы гвардіи, одинъ долитавскій а другій угорскій.

Прага 25 грудня. Соймъ ческій має зѣбратися дѣя 7 н. ст. сѣчня на додаткову сесію.

На дѣслане.

Найдавнѣйша у Львовѣ фірма складѣ фортепьяновъ Ю. Балько.

Ю. Балько Муссіль

продаетъ фортепьяны подѣ найкористнѣйшими условіями. 3195 (8—10) Львовъ, ул. Кароля Людвика 7.

Лѣтъ женщинъ. Лянцъ (Гор. Австрія).
Мушу Вамъ довести, що Вашъ швейцарскій пи-
гулки антикаря Рихарда Брандта знаменито по-
дѣлали у мене, бо лѣчать затвердженіе и безпре-
рывный зудъ въ кишкахъ. Заробляючи шитьемъ
на кусникъ хлѣба, вельми успѣшній суть для ме-
не ті пигулки. Такожъ нездужаю одъ кількохъ
лѣтъ на ревматичній болѣ въ тѣлѣ, котрі розхо-
дяться навѣтъ на чиколонки въ пальцяхъ а тымъ
самымъ перешкаджають въ моёмъ заробку. Пов-
таряю, що кожного часу я готова выдати якъ
найліпшій осудъ о пигулкахъ швейцарскихъ. Ка-
ролина Сойка. — Треба уважати на правдиві
пигулки швейцарскій антикаря Рихарда Брандта
и не брати пѣлькихъ подробленъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручає прямо з фабрики

СВѢТЛО

I а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленні 50 килотр. 3%, а при
100 кил. 5% оусту.

Упрашає подавати точно величину
свѣчокъ и послѣдню стацію звѣзницѣ, до
котрой має свѣтло выслатися.

2998 **ДИРЕКЦІЯ.**

„СЛАВІЯ“
банкъ взаимныхъ обезпеченъ въ Празѣ.

Убезпечайте будинки и збѣжа!

Мало такихъ лѣтъ, чтобы ролникъ безъ великихъ ударовъ эле-
ментарныхъ могъ дочекаться живнѣ; а дождѣе ихъ, яктъ великіе
вищеньемъ для него есть огонь, который не лишъ его будинки но
и всю его надѣю, зобораный хлѣбъ ему въ нѣдѣлюхъ хвилѣхъ забирає
и обертая въ пошлѣ.

Такимъ нещастіемъ пригнетеный ролникъ цѣлкомъ збѣднѣе, на-
коли онъ не постарався завчасу еще о належити охорону для своего
майна **заасекурованіемъ въ ретельномъ заведеніи.**

Небезпеченіе огню, яке именно въ осени въ тѣсно забудова-
ныхъ селѣхъ и будинкахъ переповненыхъ великими запасами есть вели-
ке и накладе на каждого правого господаря, даючого о добро свое
и своен родинѣ, пыльный обовязокъ, не лишати своего майна безъ
асекурации.

Для господарѣвъ подає добру охорону осоевно банкъ взаим-
ныхъ обезпеченъ „Славія“, который совѣстно и заразъ ликвидиє
шкодо при помощи двоухъ мужѣвъ довѣря, зъ котрыхъ одного
самъ пошкодоуваый выбирає, при чѣмъ „Славія“ шкодо въ цѣ-
лости и заразъ вынагороджує.

Въ загалъ „Славія“ стараетъ подавати своимъ членамъ що разъ
болѣе користей и зобовязани свои напротивъ членѣвъ якъ найсо-
вѣстѣйше сповняти.

За дуже умѣрковану оплату обезпечаетъ „Славія“ не лише будинки,
зпярядъ господарѣхъ, худобу и т. д., але на часъ доволный, уже
одъ 3 мѣсѣцѣвъ понавши такожъ запасы збѣжа и пашу въ забудо-
ваныхъ, оборотахъ и стгытахъ.

Не повиненъ бы проте пѣхто позбѣстати безъ обез-
печенія, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при
такъ грѣзномъ небезпеченствѣ и такъ подупаломъ ставѣ
экономичномъ цѣлого краю, подѣ вельми користными
условіями асекурационными, якъ дає „Славія“.

**!! Убезпечайте-жь будинки безъ перервы и збѣжа хочъ
на часъ молатѣбы !!**

Внесена до обезпеченія приймає Головна репрезентация банку
„Славія“ у Львовѣ, улица Коперника ч. 5 и кожде мѣсечеве Заступни-
цтво того банку. 3074 (15-?)

Головне заступництво бан. „Славія“ у Львовѣ.

АНТОНЪ ГАЛЬСКІЙ
ТОРГОВЛЯ ЗЕЛѢЗНЫХЪ ТОВАРѢВЪ
у Львовѣ пляцъ Маріацкій число 9.

поручає

	Бри- танія	Бак- танія	Аль- пакъ	Хин- пакъ
Ложки столовѣ въ найнов. фасон. тузинъ	220	420	650	15—
Ложочки до кавы	1—	210	325	720
Вилки	—	—	7—	15—
Опразы до ножей	—	—	360	850
Ложки великіе до полумисковъ штука	—	125	170	370
Хохлѣ до зупы	75	150	225	5—
Хохолки до сметанки	—	50	70	1—
Подставки подѣ склянки . . . тузинъ	220	—	420	—
Подставки подѣ ножи и вилки . . .	250	—	5—	—
Ситка до гербаты штука	—	50	120	—
Щипчики до цукру	—	—	1—	—

Повышиль вырѣбы сироваджаю одъ реномованой фирмы
Schüller & Comp. въ Берндорфѣ и за ихъ тревалѣсть
ручѣ. Особливу увагу звертаю на вырѣбы зъ Альпаки,
металю все бѣлого. 3293 2-4

Рихтера
Anker-Pain-Expeller

держитъсь вже по многіхъ
родинѣхъ яко знаменитый
лѣкъ домовый, тому злишнимъ
естъ его захвалювати. Однакъ
тѣ дождѣе примѣтку лишь для
незнаючихъ сего давно выпро-
бованого средства, що An-
ker-Pain-Expeller уживаетъсь
въ найліпшій успѣхъ, чтобы
заагодити и вылѣчити нати-
равный гостецъ, ревматизмъ,
лозанье въ членахъ, болѣ въ
кряжахъ, кольку въ бодрѣ, болѣ
первой, болѣ зубѣвъ и т. п.
Сей домовый лѣкъ и певно поможе
и дечевый (40 и 70 гр., за флаш-
ку). Лишь правдивый въ „кот-
вои“! Везде по антикахъ; го-
ловный складъ: Д-ра Рихтера а-
птика подѣ золотымъ львомъ въ
3150 Празѣ.

Основаный въ роцѣ 1847.

Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Кранковска число 9.

поручає:

Старѣ вина угорскіе лѣвичніи и натуральніи вина
столовѣ одѣ 42 кр. бут.

Знамениты Старки, Житняки, Румъ и Арахъ de Gou.

Старѣ Меды бут. по	1.00	1.50	2.50
а лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.			

Оригинальнѣ вина шампанскіи и правдивый Конякъ
французскій першорядныхъ домѣвъ.

МАЛІАГЪ бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 284 110-?

МАЛІАГЪ БѢЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желанье даромъ и оплатно.

Означенный на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старѣ вина.

Торговля рѣчей церковныхъ
Теодора Стахевича
въ Станиславѣ

потребує хлопца (ученика) до тор-
говлѣ зъ руского дому, въ вѣцѣ
12 до 15 лѣтъ зъ уклоненою 2-ю
або 3-ю класою гимназіяльного
або реальнаго. *Длиги свѣщенни-*
ковъ мають першество. — Влѣз-
шій условія въ тѣже торговлѣ.
3303 2-5

Закладаюся

за всяку цѣну, що пѣхто зъ моихъ
конкурентѣвъ не въ силѣ продавати го-
тову або робити одѣжъ для мужчинъ и
хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и а-
грациныхъ такъ дешево, якъ я. По-
ручаю мой богатый складъ таножъ Вѣс.
3109 Духовенству. (22-?)

Замовленія въ мѣщи и зъ провинціи
выконуютъся точно и ретельно. На жа-
данье выслать вѣзоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжи гуртомъ и
подробно.

Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

ВАЖНЕ
для Пп. урядникѣвъ державныхъ

Перше галицке Заведеніе мундуроваия

Пп. Офицерѣвъ и Урядникѣвъ
у Львовѣ, при улицѣ Коперника ч. 9.

поручає

новѣ мундуры галевѣ и до службы
для Пп. Урядникѣвъ державныхъ, выготовленіи вельми
складно и зъ найліпшой матерій по сталыхъ цѣнахъ умѣ-
реныхъ. 3237 12-12

Цѣнники и вѣзоры на желанье даромъ и оплатно.

Маріацелскій каплѣ жолудковѣ.
знаменито дѣлають у вѣсѣхъ недугахъ жолудка.

Незрѣваный при браку апетиту, слабѣжъ жолудку, вопи-
ющій одѣжа, внаслідокъ бѣгання, калѣвъ, катаръ жолудка,
газѣвъ, жовтацѣвъ, бѣгання и блюваню, болѣ головы (если по-
ходить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, перетяженю
жолудка стравами и напоями. Цѣна флашочки разомъ зъ при-
писомъ 40 кр., подвійной 70 кр.

Центр-розсылка черезъ антикаря Carl Brady, Kremsier
3135 (15-43)

Маріацелскій
пигулки розвольняють.

Одъ лѣтъ уживавъ зъ найліпшимъ успѣ-
хомъ при задненю и запорѣ пи-
гулки подрабляютьсь теперь много-
кратно. Треба тому уважати на повы-
шу марку и на подписѣ антикаря C. Brady, Kremsier. — Цѣна пуделька 20 кр.,
ролька зъ 6 пудельковъ зр. 1. — Если грошъ пришлѣсь напоръ дѣ то зъ присыл-
кою одѣло одъ опыты коштує 1 ролька зр. 1.20, 2 рольки зр. 2.20.

Маріацелскій каплѣ жолудковѣ и маріацелскій пигулки розвольняють не
суть потайнымъ лѣкомъ. Приписъ есть поданный при кождой флашочкѣ и пу-
делку на способъ ужити.

Маріацелскій каплѣ жолудковѣ и маріацелскій пигулки розволь-
няють можна купити у Львовѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюмен-
фельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, Я-ра Петра Михалища, Якова
Пинеса, Я.К. Рукера, Кар. Склипенского, I. Венюжского, Ари. Раппапорта; —
въ Вѣлѣ у ап. Гросса; — въ Вѣбріцѣ у ап. Бальбины Мендилько; — въ
Бережанахъ у ап.: Ад. Дурета, Іос. В. Лобова; — въ Бучачѣ у антикаря
Корниша Левичского; — въ Чортковѣ у ап. Людвика Носса; — въ Доляхъ
у ап. С. М. Траугфельдера; — въ Дрогобичѣ у ап. Айхмилера, П. Парти-
ковича; — въ Галинахъ у ап. А. Гейма; — въ Гусятинѣ у ап.: Чер-
ского, Писарского; — въ Остернѣ у ап.: I. Череминского, М. Заградника; —
въ Озернахъ у ап. А. Краньского; — въ Краковѣ у ап. Фел. Вальчака; —
въ Кашицѣ Струмиловѣ у ап. Кар. Пинеса, Кароля Пинеского; — въ
Копичинцахъ у ап. Редера; — въ Мостахъ Великихъ у ап. I. Жолань-
ского; — въ Мельницѣ у ап. Кроковского; — въ Немирѣ у ап. Предри-
жского; — въ Олеску у ап. А. Кофлера; — въ Перемышляхъ у ап.
Омел. Барановского; — въ Радеховѣ у ап. Ясевича; — въ Роздолѣ у ап.
Людв. Мервянского; — въ Самборѣ у ап.: I. Алексевича, К. Мареша; —
въ Скольбѣ у ап. О. А. Лежковского; — въ Сокалі у ап. Евг. Высочан-
ского; — въ Старбѣ Мѣстѣ у ап. Ад. Палеского; — въ Стрыю у ап.:
Чалбазанію, В. Коморовского; — въ Скалѣ у ап. Адабѣ. Ротальского; —
въ Турцѣ у ап. М. Пшонка наследн.; — въ Тернополѣ у ап.: Леона Файншмана
и Фр. Ямрутевича; — въ Золочевѣ у ап. Франца Петеша, А. Раппапорта; —
въ Журавнѣ у ап. Іос. Л. Томашевского; въ Зборовѣ у ап. Раппапорта; —
въ Збаражѣ у ап. I. Круга; Варажѣ у ап. Я.К. Козицкій; Лопатинѣ у ап.
Ст. Гриффельдъ — а такожъ по вѣсѣхъ антикахъ въ Галичинѣ.

Женщина
шугає мѣсця до зарѣду дому.
Влизша вѣдомѣсть у о. Стефано-
вича, катихиза у Львовѣ (улицѣ
Орменска 2).

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручає

знаменитѣ **МЫЛА** до мытѣ лица, рукъ и купелей,
бѣдзначенъ 10 медалами заслуги и двома дипломами признанія.

ар. кр.	ар. кр.		
МЫЛО найдобриѣйше до го- леня бороды	25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, про- зрачне, мѣститъ 35%, чистого глицерина, знаменито дѣлає на зашкѣротъ 20,	25
МЫЛО МИГДАЛОВЕ, дѣже нѣжве 10 кр. 20 и	25	МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ плѣнне у флашочкахъ, чиститъ шкуру зъ прищѣвъ, лишавѣвъ, угри- ковѣ, флашка	40
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣде до рукъ 10 кр. и	20	МЫЛО ПѢСКОВЕ, до мытѣ рукъ, 15 и	25
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, 12, 18 кр.	20	МЫЛО ТИМОЛЛОВЕ знаменито чиститъ шкуру зъ великихъ выщѣвъ	50
МЫЛО ГРИСКОВЕ, знаменито до лица и рукъ	40	МЫЛО КАРОЛОВЕ, дѣже до- бре мытѣ руки, лице, а навѣтъ цѣле тѣло въ часѣ епидеміи, чтобы охоронити одъ заразы—	20
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робитъ нѣжно, гладкою и знаменито чиститъ шкуру	30	МЫЛО СѢРКОВЕ, зъ великимъ успѣхомъ уживаєся до зинѣ- щенія прищѣвъ и всякого ро- да выщѣвъ на шкурѣ	25
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержуєся че- резъ згусеніе соку ростинъ ароматично-живичныхъ, зна- менито	25	МЫЛО БЕНЗЕОСОВЕ, дѣже до- бре уживаєся, чтобы усунути зъ шкурѣ выщѣвы и пѣмны—	25
МЫЛО НИЖКОВЕ, має дѣже прямый пажимовый запахъ	30	МЫЛО КАМФОРОВЕ, лагодитъ свербеніє и печеніє шкурѣ, усуває выщѣвы и червонѣсть зъ лица и рукъ	25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, прѣмного запаху, має великій пошупъ	30	МЫЛО ФІАЛКОВЕ, прѣмного запаху	35
МЫЛО РОЖАНЕ, найдобриѣй- ше 40 кр. и	80	МЫЛО МЕДОВЕ до выщѣвляє рукъ, кусникъ	10
МЫЛО зъ ШПИЛЬКОМЪ СОСНО- ВЫМЪ, прѣмне въ ужитю, успѣшно хоронитъ шкуру одъ лишавѣвъ и выщѣвъ	30	МЫЛО МЫЦАНЬСКЕ знаме- ните	10
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чи- ститъ шкуру, робитъ ви бѣ- лою и нѣжною	40	МЫЛО СМОЛОВЕ, мѣститъ 40%, чистого смолы (дѣтлю), усуває прищѣ лишавѣ, всякій выщѣвы шкурѣ, печеніє ногъ и пар- ня на головѣ	30
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває всякия, осмаляетъ одъ сонца, лицо робитъ свѣжымъ и бѣ- лымъ	60	МЫЛО СМОЛОВЕ ГЛИЦЕРИ- НОВЕ мѣчатъ и чиститъ шку- ру зъ лишавѣвъ, угриковѣвъ, и т. п., кусникъ	30

2529

Набути можна у Львовѣ въ аласицѣхъ торговляхъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улица Галицка рѣвъ Валомъ. Въ филиалѣхъ: въ Краковѣ
Суконницъ ч. 20 и въ Черновцѣхъ Рынокъ ч. 2., а такожъ у вѣсѣхъ
перворядныхъ торговляхъ и антикахъ

ФАБРИКА
МЕДЛИНГСКА

Найболѣшій
выбѣръ на зиму.

Засада:
добри
и
дешевѣ!

Черевики для панѣвъ:
36 шкурѣ Croute . . . зр. 3-25
" " телачон гладкій
и окладанъ зр. 4-50, 4-75 и 5—
" " кидовой тел. окл. зр. 5 и 5-50
" " гамбургскій, подвійной
подшвы зр. 4-25 и 5-25
Суконный окладанъ на фла-
нели зъ подвійными по-
дшвами зр. 4-80
Суконный окладанъ росей-
скій лагеромъ зъ по-
двійными подшвами на
фланели зр. 5-60
Высокій чоботы зъ холя-
вами зр. 7, 8 и 9
Высокій чоботы зъ холява-
ми до подорожи зр. 6-50 и 8

Черевики для панѣ:
36 шкурѣ Croute . . . зр. 3 и 3-10
" " темзовои " 3-60 и 4
" " кидовой " 4-75 и 5
" " гамбург зр. 3-20, 3-60 и 5-50
Суконный на фланели, окла-
данъ росейскимъ лаке-
ромъ зр. 4-25, 4-50 и 5
Фуртрянъ зр. 7-50

Найболѣшій выборъ обуви
для дѣтей, дѣвчатъ и хлоп-
цѣвъ.

ЧОБОТЫ съ холявами для
хлопцѣвъ одѣ зр. 2-20 до 5-80

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ
мештовъ и черевиковъ фильцовыхъ
по цѣнахъ найнижшихъ, одѣ 95 кр. выше.

Доборовый матеріалъ, найліпша робота, найдешевѣй цѣны, стало
вытисненъ на подшвы Замовленія зъ провинціи выговорюєся
бѣворотною почтою. Фили: Краковъ ул. Гродска 31; Чернів-
цѣ Hauptstrasse 9; Бережаны, Броды, Дрогобичъ, Ярославъ, Коло-
мыя, Перемышль, Ришѣвъ, Сувава, Самборъ, Станиславѣвъ, Стрый,
3268 Тарновѣ, Тернополѣ. (4-40)

ГАЛИЦКІЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимаетъ вкладки на

КНИЖОЧКИ
и опроцентує ихъ по

4 1/2 % на рѣкъ.

2219 49-?

НА СВЯТА закупнами

поручаєся

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ, Станиславѣвъ, Перемышль, Тернополи, Дрогобичи, Коло-
мыи, Стрию, Снятынѣ, Рогатинѣ, Самборѣ и Бродяхъ.

3297

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що дня (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ой годикѣ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека знаменитѣйшихъ повѣстей“ выходитъ въ вторникъ, и въ вторникъ и пятницу на переѣзду разокъ въ Дѣло.

Предплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администратія „Дѣла“ ул. Баторія 24, Центральное бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. и Бюро газетъ ул. Кароля Людвига 9. Въ Перемышлѣ Бюро газетъ ул. Довга 77 (стара почта). У Вѣдн М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Дѣло“ и напечатанность за инсераты платитъ у Львовѣ.

Предплата на „Дѣло“ за литер. додаткомъ въ Австріи: за Границею: а цѣлый рокъ . . . 18 кр. на цѣлый рокъ . . . 24 кр. на полъ року . . . 9 кр. на полъ року . . . 12 кр. на четверть року . . . 4 кр. на четверть року . . . 6 кр. на мѣсяць . . . 1 кр. 50 кр.

у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 16 кр. на полъ року . . . 8 кр. на четверть року . . . 4 кр. на мѣсяць . . . 1 кр. 35 кр.

Редакція, Администратія и Експедиція пошты ч. 63 ул. Баторія. — Рукописи зачитаются лишь на почерке и безъ пометокъ. — Редакція не печатаетъ въѣздныхъ объявленій. — Оголошенья принимаются по цѣнѣ 6 кр. бѣдъ однимъ строчкою печаткомъ, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подати считаются по 10 кр. бѣдъ строчкою.

Справа голодова.

У Львовѣ дня 14 (26) грудня 1889.

Вѣдѣнскій дописуватель Dziennik-a Polskiego подає цѣкаві вѣсти о нарадахъ въ кодъ польскій надъ справою голодовою. Поднесли ту справу именно послы Гомпеш и селянинъ Оржеховскій, а найгорячіше побивався за нею п. Гневошъ, бувшій совѣтникъ министерства. Онъ домагався рѣшучою и скорою акціою, а именно, окрімъ безпроволочного вѣстриманія екекуцій и безплатного роздаванія сировини, такожъ підвищення запозомки зъ фондівъ державнихъ и скликаю сойму. За екликаньемъ сойму промовлявъ такожъ п. Гавзеръ. Вкѣнци ухвалено внесення п. Гневоша а крѣмъ того будову стратегичныхъ дорѣгъ зъ початкомъ весны. Министръ Дунаевскій заявивъ, що соли дати не можна збъ взгляду на Угорщину, а въ справѣ підвищення запозомки одославъ делегацію до гр. Тафого. Гр. Таффе годився и на скликанье сойму и на будову стратегичныхъ дорѣгъ, а такожъ на підвищення запозомки, только додавъ, що на то муситъ мати подрѣбну реляцію намѣстника, чтобы была подстава до сформулована внесення. П. Гневошъ зажадавъ еще затягненія позички голодовою зъ пропинаційного фонду. Вкѣнци на внесенне п. Гавзера рѣшено домагатися кочке скликаю сойму въ свѣтѣ. Предсѣдатель Яворскій мавъ въ той справѣ, якъ и вѣзгалъ що-до цѣлою акціо ратуноквою, порозумѣтисъ ще зъ гр. Таффе и телеграфично зъ намѣстникомъ; однакъ послы розѣхалися, а результатъ того порозумѣня не було видко.

Nova Reforma подає для того дальшій вѣсти такъ: Соймове сторонничество консервативне впливало черезъ своихъ репрезентантовъ въ делегацію на правительство, уживаючи позаконисовыхъ пружинъ, абы подъ нѣякимъ условьемъ не скликати сойму на сесію додаткову, щобъ сойтъ припадкомъ не ухваливъ затягнути позичку голодову зъ резервового фонду пропинаційного. Рада министрѣвъ, на подставѣ справозданія намѣстництва львовского, рѣшила не скликати сойму на сесію додаткову.

Якъ звѣстно, скѣнилося на томъ, що минувшою недѣлѣ одбулася надзвичайна конференція выдѣлу краєвого зъ намѣстникомъ и зъ презесомъ кола польского; результатъ той

конференції мы подали позавчера, а обговорили зъ-легенка, о сколько тепершній обстановивъ правовой допускають, вчера.

Львовскій органъ польскихъ консервативѣвъ, повѣурядовый Przegląd, для оправданія рѣшенія конференції помѣстивъ впадаючу въ очи передову статью високо урядового пера, якъ стиль, тонъ и аргументація показують, котру мы такожъ въ пайважнѣйшихъ частиняхъ помѣстили позавчера. Теперъ зробимо кѣлька замѣтокъ до неї. Статья заперечаетъ, и то дуже рѣшучо, що голодъ и нужда панують въ краю. Однакъжъ таке запереченіе, хотѣбы зъ найофициальнѣйшою стороною, такъ довго не зможе успокоити опинію публичную, доки якъ мы вже вчера згадували, не будуть оголошені докладні, автентичні дані о розмѣрахъ нужды. А маємо поводи припускати, що тыхъ данныхъ не має анъ ц. к. намѣстництво анъ выдѣлъ краєвий (тому и не могли ихъ доставити министерству), и що объ тѣ найвысшій магистратуры розмѣры нужды представляють собѣ меншими, пѣжъ суть дѣйствіе. Н. пр. такъ великій недостатокъ панѣвъ, якій показався, и такъ велике вынищеніе инвентаря они собѣ ледве выборожали. Дятого и годъ, якъ радить офіціална статья, спокійно чекати до весны, не знаючи розмѣровъ нужды, не знаючи, чи на весну не буде за побнѣй ратунокъ. Аргументъ, що голоду нема, бо цѣна збѣжа есть низка, не промовляе намъ до пересѣдченія. При нѣякихъ средствахъ комунікаційныхъ збѣжѣ не може значно подорожѣти, коли неурожаѣ есть только локальный, на одну провинцію ограниченный, якъ то сего року есть у насъ. Зрештою шѣбѣдному зъ дешевого збѣжѣ, коли онъ и найдешевшого не має за що купити? Раду статью Przegląd-у, чтобы позичати грошѣ въ банку краєвомъ, а позичку сплачувати въ 20, 30 або 36 рокахъ, підвищивши на то за низкий въ многихъ повѣтахъ додатки повѣтѣвъ, регистрируемъ только, але не гадаємо еп збѣивати: панамъ легко такъ говорити, але хлопамъ тяжко платити. Авторъ статьи може бути добрымъ финансистомъ, способнымъ до всякихъ финансовыхъ операций, але не есть, видко, анъ добрымъ экономистомъ анъ добрымъ администраторомъ. А вже-жъ выкористувати сегорѣчну нужду для политичныхъ цѣлей, для збѣльшенія поваги выдѣловъ и радѣ повѣтѣвъ у народу, и дятого именно головну

акцію оддати въ руки выдѣламъ повѣтѣвымъ и одѣ тыхъ выдѣловъ робити зависимыми голодующихъ людей, якъ дорадує статья Przegląd-у, се було-бъ дѣло прямо неморальне, а наслѣдки его могли-бъ выйти зовсѣмъ противні. Зъ той статьи мусимо ще поднести заявленіе, що правительство краєвое ажъ то-гда буде подпирати жадање помочи державною, коли акція автономична не зародить цѣлої потреби и коли вычерпаются сумы, признаній правительствомъ и соймомъ. Наконецъ поднести мусимо въ той статьѣ указаніе на надхѣдучу велику дебатъ индѣмнизацийну въ радѣ державной, котрой не треба утрудняти домаганьемъ помочи для zagrożеныхъ голодомъ.

Якъ прийме загаль краю ту енуцицію въ Przegląd-ѣ, не хочемо напередѣ судити. Але навѣтъ такій польскій часописъ, якъ Gazeta Narodowa и Dziennik Polski, выражаються о нѣй дуже некористно.

Gazeta Narodowa уважає то, що зробили правительство и сойтъ, за недостаточне. Треба — каже — по мужески взятисъ до дѣла, чтобы нашъ народъ сельскій не понавѣ въ о-статочную нужду и въ нелюдское выискуваніе. И не можна тутъ анъ хвилѣ отягачисъ зъ ратунокомъ; не можна ждати, ажъ бѣда буде больша; бо то-гда и ратунокъ ставъ-бы труднѣйшимъ и менше успѣшнымъ, и терпѣсть нещасныхъ людей, лишенныхъ безъ помочи, вгрызла-бы ся глубше въ ихъ сердца... Коли фонды, на ратунокъ назначеніи, доси не были розбѣраніи еще репрезентациями повѣтѣвъ; коли по повѣтахъ не обчислено еще докладно, якій суть розмѣры изыскъ и якои она буде wymagaєть помочи; коли не зариджено еще нѣчого, що бо-дай на-разѣ запобѣгло-бы надѣрному вынищиванію инвентаря — то зле, то дуже зле. Загальною рецѣпты ратуноквою для цѣлого краю нѣхто не годѣтъ приписати, лише въ тѣснѣй звязи зъ повѣтѣвыми и мѣсцевыми односынами можна обдумати найважнѣйшій и найуспѣшнѣйшій средства помѣчнѣ. Але треба до того забратисъ всѣми силами, ужити цѣлою власти и средствъ дѣланія, котрі только репрезентация повѣтѣвой мають до розпорядженія, працювати безъ оддыху, щобъ только спинити ширеніе нужды... Намъ здаєся, що характеромъ дотепершнього дѣланія правительства есть надто мягке пониманіе „властивой хвилѣ“, въ котрой выпадѣ заинавгуровати додаткову акцію помѣчну. Хвиля та вже

нинѣ дана въ повнѣй мѣрѣ, бо знаменемъ ратунку есть именно запобѣжанье нужды, голодѣ и надѣрному вынищиванію инвентаря, а коли-бъ зъ дальшою помѣчю, а радше зъ организовањемъ еп, чекалося до весны, то було-бы вже за позно. А маємо поводѣ боятисъ, що власти, не выдачи досѣтъ ясною дѣйствныхъ розмѣровъ нещастія, дѣлати будутъ занадто помалу, бо одѣнь зъ аппендикѣвъ правительственной прасы (Przegląd) радить чекати и перенести головне дѣланіе на весну... Не гадаємо, щобъ рада, абы зачато старатисъ о позичкѣ повѣтѣвъ и громадскій въ банку краєвомъ для запобѣжѣня нужды, була нѣтъ радою одповѣдною... И нехай насъ не баламутятъ повѣурядовѣ мутною мѣшаниною справы голодовою зъ сѣравами политичными. Одразливимъ справдѣ бувъ-бы мотивъ, коли-бъ выдѣлы повѣтѣвъ зъ помочи удѣлюваной народѣ хотѣли ковати якій капиталъ политичный, а ще одразливимъ, коли-бъ въ горѣ мали оглядатисъ на инші политичні справы, скоро иде о то, чтобы удовлетворити природному обовязковѣ несенія помочи дѣткенѣй нуждою людности. Оддыхаємо отже подсуваній негоднѣ инсинуации, чтобы въ акціо ратунокѣй оглядатисъ то на справу индѣмнизацийну, то на инші взгляды политичні...

Ще острѣйше выражаєся Dziennik Polski, котрый однакъжъ занадто легковажитъ статью Przegląd-у. Въ хвилѣ, коли панує нужда въ краю — каже онъ —, о котрой зъ огляду на цензуру не вѣльно писати, органъ ландербанку выступає зъ статьею, доказуючою, що край не потребує нѣякои помочи. Письма намъ неприхильніи користають зъ той огидною логи и обидують нашъ край зневагами. Каждый обыватель краю муситъ обуритисъ на тоє поступованіе банкирско-правительственного органа и зъ одразомъ одвернутисъ одъ политичныхъ генетарѣвъ, продающихъ найжизненнѣйшій интересъ краю за кѣсть, кинену нѣтъ зъ паньского стола до обгрызѣня.

Мы зъ своей стороны поклікуємося на то, що мы вже вчера сказали, а теперъ до-дамо еще лишь кѣлька словѣвъ. Передовѣсьмъ домагаємося зъ цѣлымъ натискомъ, чтобы оголошеніи були урядовѣ дані о розмѣрахъ нужды: то-гда евентуально може устати тепершнѣе занепокоєніе, и ц. к. прокуратура перестане конфискувати часописы за ширеніе занепоко-

Наші коляды.

II.

Реформація релігійна зъ початку XVI вѣку дала могучій товчокъ розвоєню духовому и литературному всѣхъ европейскихъ народѣвъ. Товчокъ той дався почутіи и нашому народѣвъ, хоть посередно, та все таки досѣтъ свѣло. Зъ повѣнчи черезъ Литву и Вѣлу Русѣ доходило до насъ протестантство безпосередно, проявляючисъ такими прадами, якъ перекладъ Библіи Скорини, Катехизисъ Будного и т. и. Прямо зъ заходу доходявъ ще давнѣйше гуситизмъ, прѣдерлось пѣзнѣйше соціаліянство. Але далеко важнѣйшою була друга сила того могучого руху — католицка реакція противъ реформації. Та реакція католицка за-пошла цѣлу Польшу, оддала въ нѣй все майже выхованіе публичне въ руки Бзуатѣвъ, а ба-жаючи здобути для Раму бѣдлату за страчену Нѣмеччину, Англію и часть Франції, подво-ла змагаєня польскій около ассимиляція рускои шляхты и около сотворенія уніа обряду грец-кого зъ римскимъ.

Пѣдъ конецъ XVI вѣку одво и друге йѣ въ значнай мѣрѣ удаєся. Въ р. 1596 одбувся вѣстий собѣръ берестейскій, де рускій вла-дики правили унію зъ Римомъ, а въ кѣлькѣ лѣтъ одѣсла умерѣ князь Константинъ Василь Острогскій, останна могуча опора православ-ной Руси. Але власне тѣ побѣды католицкою реакціо, котра швидко одѣсла уполаралася и зъ негладко въкорѣненнымъ литовско-польскимъ протестантизмомъ, розбудили и въ Русинахъ дѣржающаго духа протесту, похитили ихъ на дорогу организація громадскѣй и освѣтѣно. Въ заєвъ собѣру берестейского вже вѣстували и досѣтъ были змогли численній братства цер-ковной у Львовѣ, Луцку и т. д. а и по за-тѣмъ братствами були вже подготѣвѣи силы, що мали розпочати боротьбу зъ реакціою ка-толицкою на томъ самѣмъ полѣ, на котромъ она вважала себе побѣдительною, т. е. на полѣ освѣты и науки теологичной. Горді слова Бзуата Скарги, що католицизмъ — то свѣтло, а православіе — тѣмъ и неучто, мусѣли глибоко въ души забѣлѣти кождого Русина и

вызвали велику полемичну бурю. Одповѣдъ на ухвалы берестейского собѣру и на подпир-ающу тѣ ухвалы книгу Скарги О једносі коѣсїою Вожего выходятъ и зъ Острога одъ князя Константина Василь, и одъ псевдоним-ного та велика талановитого Христофора Фи-лалета, и вкѣнци зъ далекою Атоньскою горы одъ нашего знаменитѣго Черноворуса Ивана Вишенского. Особливо сей послѣдній мужъ, хочъ не давъ зовсѣмъ о те, чтобы письма его були друкованіи, але кѣдавъ ихъ въ народѣ мѣвъ оживляючій дощъ, нехай падуть де хочуть и нехай зъ ними буде что хоче, — аровивъ бо-гато для скрѣпленія церковно-громадскихъ ор-ганизацій въ нашѣмъ краю и для зверненія братчикѣвъ на дорогу освѣты. „Письма мои читайте на зѣбранихъ — навѣае онъ въ перед-мовѣ до зѣбранихъ своихъ творѣвъ, заховано-го въ рукописѣ въ монастыри подгородецкомъ, — нехай читає одѣнь, хто до того найздѣтѣй-шій, нехай читає зѣблѣна и невеликими шма-точками, по дѣвъ або три стороны на разѣ, чтобы кождый братчикъ мѣвъ ихъ выразумѣти и розмѣркувати. А прочитавши подавайте дѣ-лѣ або переписѣтъ.“ Правда, Иванъ Вишен-скій не радѣтъ закладати шѣбѣлъ въ дуѣвъ за-хѣднѣмъ, противній захѣднѣй схоластичной премудрости зъ еп Платонами и Аристотелями, радѣтъ бы одгородити Русѣ одъ того руху, ко-трый обхопѣвъ усю Европу, але що-жъ, коли власне своимъ наклоняваньемъ до думанія, до читанія книгъ, до организація братствѣвъ — онъ бувъ однимъ зъ могучихъ пропагандистѣвъ того руху. Писаня его, горячіи, сильніи и енер-гичніи, по троха безладніи якъ импровизація, але все вѣрній духови автора, читаніи були пѣль-но. Не выдавано ихъ друкомъ ажъ до нашихъ ча-совъ, бо же за его житія (передѣ р. 1625) въ лѣте-ратурѣ нашѣй заняли перворядне мѣсце нѣшіи люди, вышеченіи власне въ тыхъ школахъ, на-тої схоластичной философіи а по части и въ дуѣвъ того вѣку одрожденія, противъ котрыхъ выступавъ Иванъ Вишенскій. Ставровскій, Калнофойскій, Могила, Галатюскій, Баранов-ичъ, Савковичъ, Смирнѣйскій — цѣлый рядъ лю-дей энергичныхъ, талановитыхъ, трудящихъ и якъ на свѣтъ часть очитавшихъ и вѣченыхъ, гѣдѣо-репрезентують наше литературне одрожденіе. Повстають школы и школьні подручники, по-

чинаються дослѣды надъ языкомъ и пробы вытворенія языка литературного на подставѣ языка церковного, зъ большою або меншою примѣшкою языка народнаго. Веней ерархъ выдаѣтъ копѣйный вѣнчикъ церковній, Острогскій заставляє цѣлу комисію ордѣвѣвати надъ пе-реводомъ и выданіемъ Библіи, котѣе муси-мо же и нѣтъ вѣажати вѣзрѣдемымъ. Лѣтера-тура полемично-теологична равнѣлася силъ, але по при вѣи починає рости и литература свѣтска. Перекаладують на нашу мову такіи свѣтѣвой книги, якъ gesta Romanorum. Якась невѣдома рука пересадиже на Вѣлу Русѣ та-ку чужоземну кѣтку, якъ лицарскій романъ о Тристанѣ и Изольдѣ. Иншій безименный ав-торъ перекладає на чѣству майже мову на-родную протестантскій пѣснѣй церковной, щобъ дѣти тексты для свѣту — може на зѣборахъ братствѣвъ, въ большѣй половинѣ занятыхъ ду-ховными справами. Львовянинъ Гаватовичъ пѣше такожъ майже по чѣсто-народному свои интермедіи — о котѣ въ мѣшкѣ и о найкрас-нѣйшѣмъ свѣтъ, чернѣиою сюжѣтъ до нихъ чи то зъ польскою книжкою людѣвою о Sowidzale, чи зъ еп нѣмечского оригиналу о Till-ю Ulen-riegel-у. Зъ заходу черезъ Польшу або и безпосередно зъ Нѣмеччины приходять до насъ и релігійна драма и вертепѣ. Въ другѣй по-ловинѣ XVII вѣку бачамо драму релігійну вже розширену, представляє драматичній йдуть въ Кієвъ, Каменецъ, Львовѣ, мабуть и въ Жовкви, у Собосѣхъ, бо въ Смерекѣвъ коло Жовкѣи доховаєся досѣ тексты одвои-такои драмы, о мукахъ Христовыхъ. Она пи-сана языкомъ народнымъ въ сумѣшѣ зъ по-лонизмами и немногими словами церковными, а прологъ писаній по польскѣ; однакъ духъ въ нѣй далеко не католицкій и фактичній скелѣтъ библіяного оповѣданія про муку Хри-стову дуже перемѣненій. Рѣвночасно зъ тѣми захѣдными нащѣлами оживають и старѣишии лѣтературніи та церковніи традиції, появля-ються новѣи лѣтописи, хронографѣвъ, зѣбрании житій свѣатыхъ, новѣи популярности набѣра-ють старѣи пѣокрѣфы, зъ котрыхъ деней, якъ знаменита книга Еноха, переводяться и на народній языкъ.

Але все те роблять православніи або про-тестантѣи. Значна часть церковно-русского народѣ,

к тра тѣмъчасомъ перейшла на унію и въ XVII вѣдѣ переходила чѣмъ разѣ болѣе, ра-зомъ зъ одлученіемъ одъ церкви всѣхѣднѣй немѣвъ-бы пропадала для Руси. Уніята въ знач-ной части пишуть по польскѣ, а хочъ и не дураються Руси, то все таки можемо смѣло сказаѣти, що уніа въ XVII вѣдѣ не выдає майже нѣчого такого, що могло-бъ стати пѣдъ пару выше наведѣнымъ творамъ православ-ныхъ и протестантѣвъ.

Въ XVIII в. основно змѣняєся ставѣ нашѣи литературы, и змѣняєся не на добре. Хмель-ниччина, Виговщина а далѣ Руєна подкѣпують индивидуальне житіе нашего народу, перенѣ-сѣтъ центръ его духового руху въ инші сторо-ны. Литература духовна упадає, а зъ хвилѣю подчинѣна кѣйвской митрополіи подѣ патріар-хатѣ московскій центръ той литературы пе-ренѣсѣтся до Москвы, а на Украинѣ почина-єся систематичне нищеніе тѣхъ памятникѣвъ нашѣи литературы и праѣвъ, котріи недавно ще такъ силъно подѣржували православіе въ нашѣмъ краю, але въ очѣхъ московскихъ ор-тодоксѣвъ були не досѣтъ православными. Жи-тѣе народѣе передѣвѣлася на дѣвий бѣрѣтъ Дѣйбра, народѣе займає великій простѣоры Сло-бѣдскѣи Украинѣи. Серѣдъ козацѣои старшинѣи якиѣсь часть держаться ще традиція лѣтера-турѣи XVII вѣку, повстають обѣмнѣи лѣто-писѣ козацѣи Вѣлѣчка и др., въ значной части компѣляція и перѣробка давнѣйшихъ запѣсокъ. Потомѣи старшинѣи козацѣои рѣутѣся до евро-пейской освѣты, але рѣвночасно чѣмъ разѣ болѣ-ше русифицируются, а мѣсцевѣа литература въ самѣмъ жѣрѣдѣ розбѣгѣлася на двѣ течѣиъ язы-ковѣи: російскѣи и народно-украинскѣи. Все, що болѣе або менше одѣходило до сей дру-гой течѣи, зъ горы засѣдуєне було на те, чтобы бутѣи въ порѣсѣ библіотѣкъ або ши-ритѣся способомъ такъ примѣняемымъ, якъ перѣпѣсѣваніе. Анѣ лѣтописѣ Вѣлѣчка, анѣ вѣршѣ Климентія, анѣ драмы Довгалевского, анѣ вѣршована перѣробка новѣлъ Гонкачѣи, анѣ множество нашихъ творѣвъ лѣтературныхъ того часу не були публикованіи друкомъ, не зѣробили на еуспѣшнѣйшѣ украинскѣи того вѣлыу, анѣи бы были могли зѣробити при не-значности и слабѣмъ розвоѣ тогдѣшнѣи лѣ-тературы російскѣи.

уючих вѣстей. Друге, мы гадаємо, що в таких справах лучше бути занато прозорливим и дбалим, нѣж замало. Наконец мусимо указати, що зь справы чисто экономичной и гуманитарной зроблено без потребности справу немалой политической доносимости, и що одь способу, якь сеса справа розвяжася, залежати будуть и декотрі политичні наслідки вь нашомь краю.

Русины буковинскі а выборы до сойму.

Вь 1890 році припадають выборы до сойму буковинского. Наші братья, буковинскі Русины, заадагали почати думати о таких выборах, якь о томь свѣдчать два факты: першій — скляканье загальныхь зборовь политичного товариства „Руска Рада вь Чернівцях“, а другій — статья вь „Буковинѣ“ подь заг. „О недалекихь выборахь до буковинского сойму“.

Справозданье изь зборовь „Руской Рады“ подаемо за „Буковиную“ вь нѣкой рубрицѣ. На зборахь председатель о. Андрійчукъ зазначає, що головною роботою Русиньвь буковинскихь повинно теперь бути: підготовляти выборы до сойму (вь 1890 р.) и до рады державной (вь 1891 р.), а вь дальшомь дебаты на той тематъ вышли бажання, чтобы выдѣл „Руской Рады“ убойшомь вь близкій зносинь зь патриотами на провинціи и чтобы до справь загально-народныхь, якь выборы, не мѣшати квестіи роздорвѣ мѣжъ самими Русинами. Оба ті поднесені на зборахь бажання заслугоють только на похвалу.

Першу справу выборовь до сойму обговорала „Буковина“ вь згаданой повѣще статьи, котру мы наводимо тутъ вь повѣй оновѣ:

„Десять лѣтъ минуло, одь коли графъ Тассе азь доверіи коро вь ставъ кермунати дѣла австрійскихь краѣвъ одь оккупомъ: рѣшуванье австрійскихь народовь. Много, дуже много змѣнялось за тѣхъ десять лѣтъ у внутрѣшнихь бдосинахь Австріи; майже всѣмъ на одамъ австрій кимъ пошало стало менше ачь болѣше дѣйти до уживанья заморученныхь вѣтъ законами прѣвъ; одній только Русины остались по зиду, одныхь только Русиньвь графъ Тассе мовѣ не добавчає, одныхь только Русиньвь доля политичная не пошпшлася, а навѣтъ погбршлася, особливо у насъ вь Буковинѣ; бо коли передѣе панувала у насъ Нѣмца, то за графа Тассеого ровннулася о много небезпечнѣша румуннація; бо коли за давнѣйшого правительства засѣдала яко представитель буковинскій прихильнѣйшій намъ мужъ, ба навѣтъ рускій послы, то при выборахь за еры равноуправленя вышли посланцы до буковинского сойму и рады державной и зь русскихь повѣтовь не то що чужі, але навѣтъ недривильні Русинамъ люди, а на всѣхъ а всѣхъ вилывныхь становищахъ станули таіи саміи особы. Не вивуемо мы за се едино або головно правительство державне, а передѣеми тогдашнихь тутешныхь радничковь его, особливо жь сумнон пмяти тогдашню голову буковинского ряду. Таке несправедливье протѣиванье одной народности, а влѣстиво одной горстии людей, вышло на шкоду не только буковинскимъ Русинамъ, але и цѣлому краеву. Ну, Богу дякувати, неважко кончитьше шкдлаве для краю панованье сен горстки, а на другій рѣкь мав рѣшитись доля Буковины на дальшихь шѣсть лѣтъ, чи мав и на далѣ бути, якъ бу-

Не лѣпше дѣялось и вь тѣй части Украины, що осталася подь Польщею. Позбавлена головного своего центра — Кіева и головной своей силы — козацтва, котре привернулось до Россіи або шарпалось вь безлюдности а фатальнѣмъ „штатаніи между хаха и ляхи“, та часть нашего краю была надто сама вь собѣ роздвоена рѣзницею обрядовою. Православіи, котре хоронило наиболѣшю часть литературной традиціи XVII вѣку, упало чимъ разъ болѣше подь напоромъ католицизму и уни. Вчасно починаєсь тутъ обертанье очей на повнѣхь, оданъ Святъ Манаевскій одержує постійній підмоги, куды 1668 р. вѣзды агумень підгородецкого монастыря Домиковскій вь мисіи одь львовского владыки. Але и уни, котра азь початкомъ XVIII вѣку вь Русь Червоній бере рѣшучу перевагу, не може середь польского суспѣльности анѣ вь польскій державѣ добитись равноправности зь латинствомъ и упадає чимъ разъ нѣжше. Василіане полонизуються, выше духовенство борєсь о свои права и привилегіи, братства підбуждають уразы вѣтъ зьубожившемъ мѣщанства. Коли судати зь друкованыхь плодѣвъ тогочасного письменства, то здавалось-бы, що всякій самостойный рухъ духовый замѣрь ту цѣлю. А прецѣвъ такъ не было.

Вь лѣтъ тон бѣднѣн, опущенон и погорженон суспѣльности руской доконуваєсь, хочь вѣвльна, аначучій поворотъ, перенарювалася традиція литературній XVII вѣку, робилася неспѣлѣй але все таки замѣтній кроки вь томъ напрямѣ, котрый бувъ единѣ спасающимъ — до народу, до народнои мовы. Стѣды такой еволюціи мы бачимо вь дѣякахь рукописныхь памятниккахь того часу. Найдалѣшими ви етапи е такой творы азь остатного десятилѣтя XVIII в., якъ „Букварь языка словенского“, выданный у Львовѣ 1790 р. азь доданого прикбци его „Свѣткою полѣткою“ писаною майже чистымъ языкомъ народнымъ, якъ „Богославникъ“ выданный 1791 р. вь Почаевѣ и выданный тамъ-же 1796 р. „Наука парохіальная“.

„Богославникъ“ мы вважаємо найважѣйшимъ творомъ черноворуской литературы XVIII вѣку, однокимъ важнымъ здобуткомъ уніатскимъ на поля нашей литературы до часѣвъ Шашкевича. Мы поднесли вже потрохи

важко, чи мав оно змѣнитися на лѣпше. Рѣшенье сего преважнои справы зависѣть одь многихь чинникѣвъ и то переважно одь такихь, котрі певно уважуютъ дотерѣвшій станъ сего справы за неприродный и интересамъ краю шкодливый, котрый отже потребує конечно змѣны на природный и лѣпшій.

Першамъ чинникомъ, одь котрого на Буковинѣ головно зависѣть перенесенье выборовь вь правительство. Одь его волѣ зависѣть, особливо вь громадскій класѣ выборовь, выдѣл сего або того кандидата. Теперѣшнее правительство краеве, особливо жь его голова какъ надѣялись, що будучій соймъ буде направду вѣрнымъ представителемъ краю, отже что до него уйдуть зь рускихь повѣтовь рускій послы. Сю надѣю плакуютъ Русины буковинскій тымъ болѣше, что правительство безъ сумнѣвъ може часлѣти на певно, что рускій послы выбранъ азь доверія буковинскихь Русиньвь, котрі азь цѣлои душѣ шцро годѣтася на правительственну програму рѣвноуправленя австрійскихь народѣвъ, подпирати-муть кожде змаганье правительства до осушеня сего природнои и для добра Австріи конечнои цѣли. Дбаючи про правній и конечнои справы рускій старали-бь-ся рускій послы заведѣти шцро и о загальне добро краю. Що-жъ може про-то стояти на завадѣ справедливому и для Русиньвь переведеню будущихь выборовь? Хаба одна неохота до Русиньвь або личай взгляды для историчныхь чужихь кандидатѣвъ вь рускихь повѣтахъ. Сен неохоты не мѣгъ-бы нѣхто оправдати вже на подставѣ основныхь законѣвъ, и головной засады теперѣшного правительства, а збь взгляду на се и на добро краю не повиннъ входить вь рѣхубу и нѣвкѣй впрѣчѣмъ зовѣшмъ неоправданій, личай взгляды. Тому мують буковинскій Русины певну надѣю, что правительство при недалекихь выборахь не стане на прѣрѣзѣй выборовъ послѣвъ Русиньвь, а противо, подѣуре его своимъ у насъ ще рѣшающимъ вилывомъ.

Другій чинникъ, що вь справѣ выборовь входить вь рѣхубу, то буковинскій Русины саміи Святимъ обовязкомъ а и моральнымъ и материальнымъ интересомъ кождого Русина вь зятися за справу выборовь якъ найскорше и якъ найрѣвнѣйше. Першій крокъ зроблений вже порушеньемъ сего справы на головномъ зборѣ членѣвъ б.к. политичного товариства „Руска Рада“. Обовязкомъ нового выдѣлу вь убойти вь дѣтчий зносинь азь вьробванымъ патриотами на провинціи и азь самими народомъ и зь нами разомъ починати бдѣвдѣй кроки у правительства, дальше завязати вь свой часъ комитетъ выборовь, згодитись на найдостойнѣйшихь кандидатѣвъ и предложити ихъ выборцамъ, а устроюваньемъ выборчихъ нарядъ на одновѣднѣхъ мѣсцѣхъ познакомити кандидатѣвъ азь народомъ, подбати рѣвно за успѣшне переведенье правыборовь а вкбци и самыхь выборовь. Ся робота повинна розпочатись чымъ скорше, коли мав мати пожеданый успѣхъ, а кождый, хто забирася до ней, повиненъ уже одь разу зрѣчься всякихъ личайныхь чи якихъ нѣвнѣхъ взглядовь, а мати передь очима только народное и краеве добро.

Третімъ чинникомъ вь справѣ выборовь вь на конецъ прочій не-рускій жителѣ нашего краю. Ихъ можемо на смѣло вь мѣня всѣхъ б.к. Русиньвь завѣрити о нашомъ шцро-судѣдскомъ усилебленю для нихъ. Готовіи бдѣрѣи кождый замѣхъ на нашъ національній права, готовіи Русины и подпирати кожде змаганье до поднесеня добра краю и всѣхъ его жителѣвъ. Надѣймося про-то, що кождый, хто бажавъ добра краю, пойде разомъ зь нами, подѣуре вь рускихь повѣтахъ рускихь кандидатѣвъ, такъ само, якъ Русины готовіи, якъ

се вже доказали, подпирати ихъ кандидатѣвъ тамъ, де по справедливости се нѣмъ належѣть. Русины протѣвуютъ и застерѣгаются азь горы прѣтъ всякихъ комѣтеговь, що безъ Русиньвь хотѣть радѣти и надѣ Русинами, та и прѣтъ наидуваня Русинамъ кандидатѣвъ непростѣныхь, отже Русинамъ немалыхь або навѣтъ ворожихь. Противо, Русины надѣются, що хто бажавъ заложити якій загальний комитетъ выборовь, звернєсь до признаного б.к. Русинами ихъ представителя полѣтъ товариства „Руска Рада“ вь Чернівцяхъ о выделѣганье представителявъ рускихь.

Сими короткими выводами зазначили мы поглядъ б.к. Русиньвь на справу недалекихь выборовь, якъ онъ вывѣсь и на послѣднихь зборахь „Руской Рады“, и бажамъ вь имени справедливости та добра краю и державы, чтобы поклонивъ до того сферы застанувилася надь его управленьемъ.“

Процѣсь вь Вадовицахъ.

Переслухованье пошкдованныхъ трѣвае дальше. Свѣдокъ Сам. Груберъ, матарь комѣтъ, зѣнає, что бувъ свѣдкомъ, якъ касієръ зѣлѣзницѣ вь Освѣцѣмъ дѣя 1 мая 1886 ошукавъ при вымѣнѣ грошей одного эмигранта о значнѣйшу суму. Свѣдокъ хотѣвъ вѣгупитись за эмигрантомъ, але касієръ грозивъ ему арештованьемъ. Св. Л. Кесслеръ подає такожъ, что Найманъ ошукавъ его при вымѣнѣ грошей — супротивъ чого Найманъ закидає ему ложь. Предѣатель розпирѣвъ грозить Наймановѣ, что якъ ще разъ поважѣтсѣ вь такой способъ зѣбидити свѣдка, пойде до темницѣ. — Св. Катерина Камичка бѣла зь колькома эмигрантами до Америки. Ще передъ Освѣцѣмомъ причѣнясь до нихъ якійсь жидъ-посередникъ, котрый велѣвъ собѣ заплатати по 50 кр. за услугу а за то зѣвѣтъ ихъ до агентіи Герца. Тутъ принесено ихъ угрозою арештованя заплатати за карты по 80 зр. 40 кр. Помимо того Камичку арештовано и она не пошла до Америки. Св. М. Гринъ знаєть вже, что вь Освѣцѣмъ ошукуютъ людей и длѣтого выкрутивсѣ одь наганѣчѣвъ и похваля до Америки безъ посредництва агентіи. Вь Мисловцахъ однакъ завернео его и онъ вернувши до Освѣцѣма пришоувъ до агентіи, де его повѣтали смѣхомъ и словами: „мы знали добре, что ты ту прийдѣшь“. За карту до Америки зажадали у него вь агентіи 80 зр. 40 кр., але онъ мавъ всего 80 зр. отже не купивъ карты и лѣшивсѣ вь краю. Св. М. Шлягеръ купивъ вь Освѣцѣмъ карту, до котрой велѣли ему доплатити послѣдній грѣшъ. Позаякъ Шлягеръ не умѣвъ описати будынку, вь котромъ купивъ билетъ, отже трибуналъ рѣшивъ выслати его зь судією Хшончинскимъ до Освѣцѣма вь цѣли сконстатованя, де купивъ карту.

По переслухованю тѣхъ свѣдѣвъ одичать предѣатель розпирѣвъ дуже цѣкавый документъ. Бѣтъ то именно меморіалъ Мисльєра, директора пѣвнѣно-нѣмецкого Лѣйбда. Мисльєръ заляває вь томъ документѣ, что агентіи гамбургска вь Освѣцѣмъ оплачувалася навѣтъ рабниновіи и що вь еи складѣ входили саміи жиды. Шорѣчно — пише онъ — вертає назадъ до Верпои черезъ Бремю 4—5 тысячѣвъ эмигрантовъ, що ихъ выслала була агентіи гамбургска и они розказуютъ докладно, что зь ними робила агентіи, якъ они бѣхали до Америки. Передъ тремя лѣтами вышнула до гал. наместничества жалоба на агентію гамбургску. Намѣстничество выслало двоухъ урядникѣвъ, котрі перѣбрались за эмигрантовъ и удалосъ до агентіи и тутъ на собѣ самыхъ дознали всѣхъ еи практикъ. Ои урядники побачавши всѣ надѣжѣти дѣкрыли Герцови, кѣмъ они еи и одѣставили его до

староства вь Влохѣ. Одъ тои хвилѣ розпочалася приязнь агентіи азь балѣскимъ старостою п. Федрихомъ. Акты дотыкаючі надѣжѣти агентіи, якій описали урядники высланіи наместничствомъ, не вышлѣи болѣше зь староства балѣского а за туо штуку заплативъ Герць старостѣ 3000 зр. — Одичавши сѣй меморіалъ посчитавъ президентъ Клязнеръ, что дѣнь на то. Клязнеръ одѣвѣвъ: „То безлична денунціация. Прецѣвъ разъ знаю, хто насѣ денунціовѣвъ“. Предѣатель сказавъ на то: „Дайте мо спокѣй зь замѣтами безличности. Мы маємо тутъ ваші лѣгѣты, зь котрыхъ выхѣдитъ, что вы саміи на себе писали штучній денунціация.“

Одѣтакъ переслуховано яко свѣдѣвъ дальшихъ обжалованныхъ. М. Моосъ, колонистъ зь Кранцберга-Дублянь, бувъ три разы вь Америкѣ. Першій разъ вь р. 1885 бѣавъ прямо до Гамбургъ на задержуючосъ вь Освѣцѣмъ. Другій разъ задержавъ азь трома товарищами вь Освѣцѣмъ; тутъ зовнѣвъ ихъ якійсь поляменъ и зѣвѣвъ до канцеляріи агентіи. Вь канцеляріи сидѣло трѣхъ урядникѣвъ, котрі вказали эмигрантамъ на цѣсарского брѣла и заповнѣвали, что тутъ не може бути нѣякого ошуканьства, бо! тутъ есть цѣсарскій судъ, а якъ не купѣтъ карты, то ихъ привернутъ и одѣблѣтъ шупомѣмъ домѣвъ. Моосъ и товаришѣ просились, але нѣчо не помогло мусѣли заложити по 16 зр. задатку, котрій опѣбѣла проплати и они мусѣли вь Гамбургъ другій разъ цѣлѣ карты купувати. Свѣдокъ познає Герца, что онъ бувъ тогдѣ вь агентіи.

Зѣзнаніи Мооса потвердивъ зовѣмъ его товаришѣ зь подорожи Якѣвъ Вольфъ. Св. М. Карчъ зь Угорцины бѣавъ передъ 2¹/₂ роками до Америки черезъ Освѣцѣмъ, де грозьбою арештованя приневѣлили его до купѣния карты. Вь канцеляріи Герца ревидували его и товаришѣвъ, чи не має котрій схованыхъ грошей. Св. А. Черчакъ зь Угорцины понавъ вь Освѣцѣмъ вь руки жандармѣвъ, котрі силою завѣли его до канцеляріи агентіи, де наляканный грозьбою арештованя мусѣвъ купити карту и подѣтисъ ревиіи, чи де не сховаєть грошей. Вь Гамбургъ мусѣвъ свѣдокъ за нѣчлѣтъ заплатити 7 зр. Св. К. Гребѣвъ зь Вѣлохова дознаєть такой самой судѣбы.

Одѣтакъ велѣвъ трибуналъ поприносити до салъ розпирѣвъ всѣ образы, таблицѣ, емблемы и написи, якій були вь канцеляріи агентіи и порозѣвѣшувати на стѣнахъ салъ розпирѣвъ.

Привзанный свѣдокъ Тома Матковскій, муляръ зь Самбора, познає одь разу, что то суть тѣи самы образы и таблицѣ, якій бачивъ на стѣнахъ агентіи. Коли свѣдокъ бувъ вь канцеляріи агентіи, пришли тамъ жандармы и переглядѣли карты легитимаций и паспортѣи его и его товаришѣвъ. Хочъ двоухъ эмигрантовъ не мало ще 20 лѣтъ жати — жандармы удавали, что того не знаютъ и не ставили имъ нѣякихъ перешкодѣ. Вѣъ эмигранты мусѣли заложити тутъ задатки на карты корабельніи, котрыхъ однакъ не почислено имъ вь Гамбургъ такъ, что мусѣли тамъ другій разъ платити за цѣлѣ карты. Свѣдокъ бачивъ, якъ вь канцеляріи Герца якійсь „финансъ“ грозивъ эмигрантамъ арештомъ на случай, коли не сховаєтъ купѣти картѣ. Коли пришла черга на свѣдка и онъ также опираєсь, пришоувъ якійсь старшій „финансъ“ зь двома зѣвѣдками, почавъ кричати на свѣдка, а навѣтъ розѣпѣвъ ему сурдѣтъ, чтобы вытягнути грѣшъ зь кишенѣ. Пригильнувшись обжалованымъ констатѣ свѣдѣвъ, что той „старшій финансъ“ дуже бувъ подобный до Иваньчико.

Рухъ вь рускихъ товариствахъ.

— Головный зѣбръ членѣвъ политичного товариства Руской Рады вь Чернівцяхъ одбуєсь недавно при участіи достаточного числа членѣвъ.

Голова товариства о. Андрійчукъ повѣтаєть присутныхъ, згадаєть про невіджаловану смерть цѣсаревича Рудольфа, поминаючи его старо-русскимъ „вѣчная память“, котре зѣбръ, обдѣившася зь мѣсцѣ, повторивъ шцро, а вкбци поминаєть „тихими словами“ и память помершого заступника предѣдателя б.к. п. Юріи Федьковича.

По смѣвъ выбрано на предѣдателя зѣбору о. Андрійчука а на секретаря п. Поповича. По прочитаню и одобреню протоколу послѣднего головного зѣбору азь року 1885 и по справозданю касовымъ предѣставивъ о. Андрійчукъ образъ политичного стану буковинскихь Русиньвь и зазначивъ, о що бы Русинамъ вь найблизшѣмъ часѣ старѣтисѣ, а то: головно что до близкихъ выборовь до рады державной и до буковинского сойму. До сего жь предѣмету заавѣвъ слово и о. Александръ Манаевскій, заохочючи присутныхъ до працѣ надь добромъ народу. (Голосы: Славно!) П. Поповичъ подѣвѣть конечноєъ близшихъ зносинъ межи выдѣломъ товариства а патриотами на провинціи. (Славно!) П. Харжевскій узнаєть за добре подѣнѣти квестію о роздорахъ, якій по его думѣвъ зайшли межи Русинами. П. Бротей Пѣгулякъ одперъ рѣшучо таіиъ заидѣ, покликуючиєсь на свѣдѣство всѣхъ давнѣйшихъ членѣвъ (одобрѣня), что вь товариствахъ рускихъ не было и нема нѣякихъ роздорѣвъ, отже нѣчо о нихъ тутъ и говорити. (Славно!) О. Манаевскій сказавъ, что споры по-за товариствамъ насѣ нѣчо не обѣдѣать. (Голосы: Славно!)

П. Тамниевскій промовивъ опѣбѣла о народочисленю, яєъ мавъ обѣвѣтисъ азь кбѣмѣмъ 1890 року, а п. Бротей Пѣгулякъ предѣставивъ практично, якій користи має народъ зь справедливого, а якій шкоды азь несправедливого переведеня конскрипціи. О. Галипъ подѣвѣувъ азь имени зѣбору обѣмъ передѣсѣдникамъ азь объясненье сѣи важной справы, вь котрій зѣбръ повѣлавъ головный натѣсь на то, чтобы нашіи сѣляне записувались яко Русины, а не давались баламутити, что они Вѣлохи, бо нѣбѣ-то вѣлоской вѣры; волосон вѣры нема, а такъ звана волоска вѣра то вѣра православна.

По смѣвъ выбрано до выдѣлу черезъ аялямацію: оо. Андрійчука и Манаевского, п.

хаба де случайній запѣски на маріанесахъ кнѣжъ церковныхъ або не менше случайно докованъ шематизмы та помяники зможутъ намъ вказати станъ та дату смерти одного або другого зь тѣхъ скромныхъ трудивнѣвъ нашого слова. А все жь такъ зь другою боку имена ихъ и говорить намъ де-що. Они показують, что правдѣва побожѣсть, правдѣва, тиха и глыбока сила слова нашего, котра вь ту тяжку пору вышѣла була наверхѣхъ напоп ерархіи, жавѣмъ кѣюемъ бѣла середь низшого монашеского и зовѣмъ назывого свѣтского духовенства, а то и середь малогрѣмѣтнихъ але тымъ близшихъ до народу дѣкѣвъ. Простѣй братчѣи та послушничѣи монашескѣи, свѣтскѣи духовѣи та дѣки — се по нашій думѣи авторы тѣхъ пѣсенъ. Все са народъ бѣднѣй, робучій, покнидженый долею, народъ, котрый уразъ изъ згаданныхъ уже Падальскихъ справедливо мѣгъ о собѣ сказати:

А хтожъ на семъ свѣтѣ безъ долѣ вродился,
Тому свѣтъ марне якъ коломъ котился;
Лѣта плынутъ марне, якъ бѣстрыя рѣки,
Часа молодієъ яєъ дожджу потоки,
Все то марне манаєть.

Нѣхто чоловіка вь нещастіи не знає,
Яєъ на собѣ сукней богатѣи не має,
Хочай би полѣ былъ и чесного рѣда,
Яєъ немаєъ вь кашнѣи, то певна нещастѣи.

Хочъ би билъ наумудрѣвшій.
Середъ такого то народа, котрый бувъ немѣвъ типовымъ експонентомъ долѣ цѣлои руской интеллигенціи, цѣлого руского жѣта духового, повѣстала мѣжъ нами и ти безименній, торжественній, радѣстній пѣснѣ, котрій черєзъ нѣлькѣа дѣнь роздадутъсѣ вь кождій рускій хѣтъ, по-подъ окномъ найбѣднѣйшихъ рускихъ осель, всюды несучѣа хочъ на моментъ радѣсть, свѣтло и тепло, что плывѣєъ зь правдыого поднесеня духа вь сѣверѣ идеальныхъ бажанъ и змаганъ. Вь такихъ то сумрачныхъ нѣпѣлахъ зародились ти правдѣй перлы церковнои поезіи, нашіи коладѣи про Того, котрый Убого са народивъ,
Богатого засмѣвѣвъ..

(Дальше буде.)

Иванъ Франко.

Броетя Пйгуляка, Поповича, Дашевича и Русака та чч. господарів Гелеча и Родича.

При вольныхъ внесенныхъ подякувавъ п. Броетя Пйгулякъ председателю за его дотепершій трудъ въ „Рускій Радъ“. (Славно!) О. Андрійчукъ дякувавъ за признание. О. Манастирскій підбавъ заслуга сов. Винниченко и оо. Галица та Федоровича (Славно!) О. Дроботъ вавъ потребу заложена „Народной Торговлі“ въ Чернівцяхъ. Пп. Тимьянскій, Виницкій и Пйгулякъ Броетя заявили, що ся справа вже розпочата, треба бы только громадного приступления членовъ, до чего заохочували особливо присутныхъ на зборъ членовъ, вызваючи ихъ, чтобы старались притягнуты до товариства „Народной Торговлі“ и своихъ знакомыхъ. П. Радикъ вавъ, чтобы „Руска Рада“ уйдмалася о розшириванье шибль въ кбцманецкомъ повѣтъ, бо т-першній устрій ихъ въ бддлѣмъ, котрй на джмну два-три разы на тыждень побирають наугу, не приносятъ майже нѣяк-и користи.

Зъ огляду на пбну пору закрьвъ председателъ зборъ, дякуючи членамъ за участь въ засѣданю и пбдѣвши многолѣтство С. В. цесаревъ, котре зборъ радо повторить.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

При послѣднихъ выборахъ до чешского сейму ставили Чехи своихъ кандидатовъ также и въ нѣмецкихъ округахъ. Теперь же доносятъ чешскіе газеты, что при доповняющихъ выборахъ не будутъ Чехи ставить нѣякихъ своихъ кандидатовъ. За то есть надѣя, что Нѣмцы самі разббются. Нѣмецко-консервативная партія селянская постановила поставить въ Крумловъ своего кандидата супротивъ кандидата централистовъ.

Зъ Вѣдъ доносятъ, что на ближайшій сессія рады державной мае бути предложенъ проектъ правительства зорганизувати въ австро-угрскій монархіи на ладъ прускій два корпуса гвардіи, въ которыхъ одинъ мае рекрутыватися въ Долитавіа а другій на Угорщинѣ; першій въ нихъ стоявъ-бы залогомъ у Вѣдъ а другій въ Будапештѣ. Вѣсть та походить зъ круговъ войсковыхъ и не знати ще на скблько она есть правдива.

Мы гадували вже коротко про статіи бубного италянського посла при петербургскомъ дворѣ, гр. Греппіо, помѣненъ въ Perseveranza и про письмо Гарса до него. Въ статяхъ тыхъ обговорювавъ Греппи широко заграничаю политику Италіа а особливо ви становище до тридержавного союза. Онъ выходивъ зъ того послѣду, что нѣмецко-французскій война въ 1870/71 р. була властиво войною латинства противъ тевтонства, отже война расова, котру не може нѣякій мартъ залогодити и що въ Нѣмеччинѣ то дуже добре знаютъ, что единствъ нѣмца на виѣ и на внутрѣ може удержатися лишь при помощи оружія. Нѣмеччина, котра въ 1870 побѣдила, стогне теперь дуже пбдъ тягаромъ безустанного абровна и ддятого хотѣли-бы радо, чтобы борба зновъ повторилася. Тридержавный союзъ есть тайною коалиціею вымрвеною противъ Франціи. Коли отже Франція шукала за союзникомъ, могла-бы була Италія стати ѣй въ помощь радою и дбломъ, коли бъ не була тому перешкодою тувтаньская справа. Хитрости нѣмецкой удалося такъ використати то непорозумѣнье межъ Италіею а Франціею, что Италія уважала то майже добродѣтельствомъ, что могла приступати до тридержавного союза. Однакожъ Италія есть поклонника взяти на себе ролю посредника межъ Нѣмеччиною а Франціею. Насампередъ треба буде старатися померити въ апостольскимъ престоломъ и погодити свѣтъ въ „ненарушимымъ Рамомъ“ а бдтакъ бдступити бдъ формального союза зъ державами середною Европы. Межъ Италіею а Нѣмеччиною не може нѣкогда настати духовъ а война межъ Италіею а Франціею була-бы братоубійчою, котру Италія навѣтъ на случай побѣды мала-бы на совѣсти. Россія дала досъ у всѣхъ справахъ доказъ терпеливой умѣренности. Га будущность есть въ Азій. Обавя, что Россія думае розширяти свое панование ажъ по адриатекое море, есть пересадна. Италія могла була заскати въ Россію позаживного приятеля. Россійскій дворъ бувъ завѣдны для сабавдского дому прихильный и бувъ однимъ зъ першихъ, котрый признавъ италянскую едвѣсть. Прикро бачати теперь Италію въ болгарскій справъ по сторонѣ противниковъ Россіи. Гр. Греппи радить отже Италіи, чтобы она увольнилася бдъ всякакъ зобовязавъ и могла черезъ се у всѣхъ европейскихъ справахъ давати мѣрдаый радъ и тымъ способомъ занавувати въ цѣломъ свѣтѣ. Гр. Греппи обскавъ Гарсови бдбкати сякъ статей и дбставъ бдъ него бдтакъ таке письмо:

„Недавно тому дбставъ я дуже интересну броштуру, котру вы зволели передати менѣ черезъ Извольского. Озбненъе настало черезъ то, что Извольскій долучивъ до сен броштуры обширный вытѣгъ въ французскомъ языкѣ, за что я ему дуже вячачый, бо могу черезъ то броштуру льмше розумѣти и оцѣнати ѣи вартбсть. Дякую вамъ широ за доставленье менѣ книжки, котра мене дуже интересуетъ и свѣршила мене въ поглядѣ, лкій я виробивъ собѣ о политичній ситуаціи. Особливо тронувъ мене глубоко судъ, лкій выдѣвъ авторъ о мѣстѣ краю и о мѣстѣ володѣтелю, а тотымъ больше, что судъ ѣей походить бдъ дуже компетентного судѣи. Кажу вамъ отверго, что таке саме чувство подѣляю и мѣй достойный монархъ, котрого я повѣдомивъ о надбалабѣй мѣстѣ вынѣжѣ. Завѣрю васъ о незбывныхъ чувствѣхъ вашего покрбного: Гарса.“

Се письмо отже оголосивъ Греппи въ Perseveranza и то сталося причиною, что Гарсѣ

видѣвся спонуканымъ запротестувати противъ того особено у италянського посла въ Петербургѣ, бар. Мароветіого.

Зъ Букарешту доносить до N. fr. Presse, что министеръ дѣлъ заграничныхъ Лаговаріи высказався въ сенатѣ дня 21 с. м. о заграничаю политикѣ Румуніи и о становищѣ короля до веденія дѣлъ заграничныхъ такъ ясно, что слбвъ ѣго не можна вже нѣякъ двозначно понимати. Причину до того дало выступление сенатора Флєвы противъ того уступу адресы, въ котромъ сенатъ высказуе свою авдовольство въ тыхъ поясненъ, лкій давъ король о бдосовнѣхъ Румуніи до заграничѣ. Флєва уважавъ сей уступъ за противный конституціи, бо лишь правительство бдбвѣдае передъ парламентомъ за веденье заграничною политикой и ддятого въ адресъ може бути бдсѣда лишь о поясненъхъ королевского правительства. Лаговаріи сказавъ на то, что для оппозиціи дуже легка рѣчь звайти лкій недостаѣвъ въ заграничній политикѣ, позаякъ мотивы той политикы зъ легко понатныхъ причинъ годѣ подати до прилюдной вѣдомости, але коли-бъ она знала докладно станъ рѣчи, то ледва чи знайшла-бы причину до жалѣвъ. И бдъ держитися засады, что за веденье заграничною политикой бдбвѣдае правительство, але та политика не може стати справою партійною; бдъ мусѣтъ ддятого рѣшучо тому спротивитися, чтобы тхосъ бдмвлявъ коронѣ права вымвляти на заграничаю политику. Се заявление Лаговаріи вѣтъ тымъ важнѣйше что ѣго въ часѣ вступления до кабинету Розетти-Карѣвъ уважано заглавно за протавника приступлена Румуніи до политикы середно европейской лиги мара.

Противники Англіи старались и ще стараются використати похбдъ Стенліа до Вадалаю въ некорастъ Англіи а доказуютъ, что Стенліа лашъ ддятого выбрався бдшукати Емана-пашу, щ бы ослабита ѣго становище въ Вадалаю а приготовити тамъ теренъ для Англіи, взагалѣ, дблѣти на руку англійскимъ плянѣмъ въ середній Азракѣ. Они доказуютъ отже, что становище Емана було въ Вадалаю досытъ ще сильне а дперва коля Стенліа тамъ явився, стало оно ослабати. Англійскій комитетъ для экспедиціи до бдшуканя Емана стараяся отже теперь дати протавній доказъ шипратъ вѣсти, котрй мають переконати цѣлый свѣтъ, что становище Емана-пашѣ въ Вадалаю було вже давно передъ тымъ, закимъ же туды зайшовъ Стенліа, подкочане, что ѣго приказѣвъ нѣкто не слухавъ, что бдъ стративъ бувъ вже зовсѣмъ свою повагу и льшь деколи ще сповновано ѣго бажаня. На доказъ того оголосивъ теперь той комитетъ письмо Стенліа, датоване 31 септія с. р. въ Мсалаля на полуостровѣмъ побережью озера Викторіи-Ніанза, въ котромъ Стенліа зновъ розинусея о нерѣшимости Емана и доказуе, что та нерѣшимость була причиною, что бдъ же разъ мусѣвъ цуетатися въ тяжку дорогу, звышь 300 миль далеку, чтобы дождатися о судѣи майора Бартальота. Одатъкъ пише Стенліа дльше:

Коли Джеззонъ на мѣй приказъ покинувъ Емана и прийшовъ до мене, дождѣвся я першій разъ, что паша майже вже бдъ пять лѣтъ не мавъ нѣякой власти въ провинціи авъ войска, что бдъ живъ спокбйно и что ѣго „подданіи“ словилия ще иногда ѣго бажаня, але очевидно льшь для того, что не мали нѣякой правной пбдставы ѣго зовсѣмъ позбутися. Коли-жъ Еманъ пробудався зъ своего оптимизму и знову станувъ передъ своимъ войскомъ, то ѣго заразъ зловили, аганбили, загрозили смертію и замкнули до вѣзницѣ.

Очевидна рѣчь, что повне поясненъе ситуаціи въ Вадалаю передъ приходомъ Стенліа и въ часѣ ѣго присутностіа мбгъ-бы подати ина льшь самъ Еманъ а того можна сподѣватися хибѣ ажъ тогда, коля Еманъ зовсѣмъ подужае и верне до Европы.

НОВИНКИ.

— Непоманованье рукихъ свѣтъ. Зъ пбдъ Перемышля пишутъ до „Черв. Руск.“: Перемыске староство не уважае на торжественный свѣта нашої церкви. Доказомъ сего отсей фактъ: Щобы прѣвѣрити списъ паробковъ, жаючихъ лѣвитися до бранки, а также чтобы сконстатувати родиний обставины подинючихъ рекламѣнтѣвъ, выдѣлоговало староство своего комисаря, възавши начальниковъ громадъ, чтобы они зъ всѣми интересованными являлись невѣдѣлично дня 6 (18) грудня, с. е. въ торжественне свѣто св. о. Николая въ Бабицахъ. Такимъ чиномъ не льшь громадскій начальники але и много ищящихъ селянъ зъ оубѣдлыхъ селъ мусѣли залишити богослуженье и лѣвитися передъ комисаремъ въ Бабицахъ. Дождамо, что се не одинокій случай, але что такихъ случаевъ можна бы начислити больше. Симъ звертаея увагу церемьской консисторіи, чтобы она предприняла лкій кроки противъ такого поведения.

— Примѣръ для повтовою насъ хорыхъ въ Стрылю. На засѣданю касы хорыхъ въ Перемышля уквалено (на внесене члена заряду н. Васюка, подперте членомъ выдѣлу и секретаремъ, антикаремъ п. Калицкимъ) одностолсно, чтобы вывѣску (шлядѣ) выгодовити въ обохъ языкахъ краевыхъ, рускомъ и польскомъ. Додати треба, что перемыска повѣтова каса хорыхъ развиваея дуже гарно: хоріи дбзавати безъ нѣякихъ трудностейъ собственныи опки. Въ протягу чотворахъ мѣсяцѣвъ на близько 3.000 членовъ було около 200 рецентъ. — *Одинъ изъ членовъ заряду.*

— Зъ Сарасава пишутъ намъ (пбдъ днемъ 20 н. ст. грудня): У насъ зама досытъ милосердна, морозы дохадать до -7°C, днѣ погбдай и приемнй, снѣгу нема майже зовсѣмъ а по улицѣхъ порохи.

— Министеръ Гавчъ приказавъ телеграфично краевымъ радамъ школьнымъ заразъ замыкати шко-

лы, если показалась-бы того потреба за-для инаѣлющій.

— Для „Академичной Громады“ въ Краковѣ зложивъ п. Леонидъ Заклинскій, профессоръ гимназіи св. Анны въ Краковѣ, 1 зр. — за что сердечна ему подѣка бдѣ — *Выдѣлу товариства.*

— Стеми прѣдсе теперь надъ описомъ своей послѣдней подорожы въ Азріи, и книжка появиться наиперше въ Лондонѣ накладомъ одной книгарской фірмы. Рѣвночасно зголосились до сѣи фірмы книгаръ зъ рѣзныхъ краѣвъ и поданоу свои оферты, чтобы могли также выдати згадану книжку. Звычайно поданоу они въ офертахъ, что только а только заплатити больше якъ каждый инашій накладникъ. Одна американская фірма зъ Сполученныхъ Державъ предложила два разы больше заплатити якъ каждый инашій накладникъ. Лондонская фірма платити Стенлєви за право накладу ѣго опису 40.000 ф. штерлинговъ.

— Бдъ Вп. о. А. Сумина зъ Волосова одержуемо отсе писмо: П. В. Черный, ц. к. авскултантъ зъ Надвѣрныи умѣствивъ въ „Дѣлѣ“ въ ч. 27б спростованье на дописъ зъ Богородчаньского подѣбра Дивна тамъ логика въ томъ спростованю, бо п. Черный каже, что пожеже Никола Гаврилчукъ яко пономаръ опустивъ свою службу въ церкву, про-то я парохъ подавъ ѣго (непримѣмость чи) асеру зъ ц. к. судомъ до публичной вѣдомости. Но что п. Черный скаже, если Н. Гаврилчукъ не пономарѣмъ момъ? И дбѣтсно, въ Волосовѣ пономарѣмъ момъ есть бдъ давня Стефанъ Шмигелъ, а Н. Гаврилчукъ не бувъ и нинѣ не есть пономарѣмъ. Ёго conclusio stat: на пусто мене панъ В. Черный зачѣпае въ „Дѣлѣ“ и мене за автора знакомъ новины въ ч. 268 „Дѣла“ с. р. поданой подозрѣвае. — *А. Суминъ.*

— Два юбилей днєвникарскій. Сего року припадають для днєвниковъ въ Австрій два юбилей. Першій — то 100-лѣтній юбилей заведеня стемпль днєвникарского, той колоды у нбгъ днєвника. Цѣсаръ Іосифъ II. завѣвъ стемпель газетный въ 1789 року. Двома роками передъ тымъ полѣвивъ бувъ днєвникарству, а коли оно почало розростатися, завѣвъ стемпель — 1 кр. на каждый примѣрникъ газетны. Въ насѣдѣхъ того богато газетъ заразъ до кблькохъ тыждѣвъ упало, а другій мусѣли подвѣсити предплату и дуже нуждалися. Правительство само побачило, что стемпель западо убійчий для днєвникарства, и по двохъ рокахъ знесло ѣго. Пбзнійше на мѣсе стемпль наложено податокъ на инсераты, а именю 10 кр. бдъ каждого инсерату. При кбнци 1850-тыхъ роковъ, коли реакція Ваховска стала хитатися, днєвникарство зновъ почало подноситися, а правительство зновъ (27 жовтня 1857 р.) наложило стемпель и рѣвночасно поднесло оплату бдъ инсератѣвъ зъ 10 на 15 кр. Обскала податокъ бдъ инсератѣвъ скасовано, а стемпель остався до нинѣ, хоть богато було заходѣвъ, чтобы ѣго усунути. — Другій юбилей — то 40-лѣтній юбилей службы электричного телеграфу днєвникарству. Въ 1849 р. газеты могли въ-перше дб-ставати телеграфичны депешѣ. Позакладано телеграфичный бюро корреспондентцій по центрахъ европейскыхъ, але на жалъ, бюро тѣ по наибольше опанували жиды. Такъ въ Парижѣ зложивъ таке бюро угорскій жидъ Гавастъ, въ Лондонѣ Райтеръ, въ Берлині Вольфъ и т. д. — и бдъ того часу жиды ще больше заволодѣли днєвникарствомъ.

— *Особина причина утѣхи:*
— Гратуюко вамъ, панѣ, выбору вашего чоловіка на посла!
— Знаете, пане, мене выббръ ѣго дуже утѣшивъ. Бодай разъ стане въ оппозиціи...

На дбслане.

Особа, что вытѣмалася простымъ средствомъ бдъ 23-лѣтній глухоты и шуму въ ушахъ, готова описъ того средства по нѣмцки перелати даромъ всѣмъ бажачимъ. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kolingasse 4.

Посмертій — 5 — оповѣстки.

О. Михаилъ Шарановичъ, парохъ въ Камени, деканата калуцкого, священникъ-ювилатъ, тит. советникъ митроп. консисторіи зъ бдзнаками крилошаньскими, умеръ въ 82 роцѣ жита, а въ 55 р. священства. Вѣчна ему память!

Иванъ Маркевичъ, учитель народный въ Городици королевськомъ, пов. бббрского, упокоился на тѣхъ въ 23 роцѣ жита. Вѣчна ему память!

Наука, штука и литература.

— Руском Историчномъ Библиотекѣ XII-ый томъ уже выйшовъ, и передилатники дбстануть ѣго на Рѣздво (а тѣ, что замовили оправный примѣрники, дбстануть томъ XI ѣ XII). Выхбдъ XII-ого тому опбзвивъ за-для показчика обѣймаючого всѣ чотири томы монографіи „Богданъ Хмельницкій“, котрого укладъ и складанье вымвляла богато часу. Ви. передилатники зволѣтъ отже оправдати се поневѣльне опбзненъе. При сѣй нагодѣ прошу всѣхъ передилатниковъ, чтобы зволели залоготити вырвнати а также надмылати пренумерату на томы XIII ѣ XIV „Рускомъ Истор. Библиотекѣ“, котрй мѣстити-муть гетьманованье Виговского, Юрія Хмельницкого и Брюховецкого М. Костомарова. Передилатла на оденъ томъ брошурований зъ пересылкою 1 зр. 25 кр., на оба томы оправнй въ англійске полотно зъ золотенимъ вытискомъ 3 зр. 10 кр. зъ пересылкою рекомендаціею. (Томѣвъ VII ѣ VIII не могу ще теперь друкувати, бо ще не выготовлена монографія про початки козацщины, обѣдана для „Руск. Ист. Библиотекѣ“.) Можна же дбстати всѣ дотеперъ выданіи томы (10) „Руск. Ист. Библиотекѣ“ за 11 зр. адо на раты мѣсяцній пбсла умовы (въ оправѣ въ 15 зр. 50 кр.). Але позаякъ запасъ двохъ першихъ томѣвъ уже невеликій, прошу о скорій замовленя, бо бдъ липня 1890 р. буду мбгъ доставити сѣхъ двохъ томѣвъ льше по цѣнѣ книгарской (3 зр. 50 кр.) Всякій замовленя приймае: Проф. Олександръ Барвѣльскій, Львовѣ, ул. св. Миколая н-рѣ 13, II.

— *Змѣтъ ч. 23 „Зорѣ“:* За правдою (дальше). — *Визень, стихѣ Лєшъ Украинки.* — Зъ „Молодыхъ пбсень“ отишки Ореста Дубенського. — *Исторія рускомъ литературѣ.* — *Образки зъ Африки, Ив. Матѣева* — Рѣздво пбдъ Хрестомъ полудневнымъ, образокъ Михайла Обатного. — *Веселчина: Святонча мовѣ; Въ городѣ; Выхбдъ на заробѣтки въ Украйну.* — *Редакція „Зорѣ“ оголошуе преміа за оригинальнй повѣсти або новѣхъ: перша преміа 50 зр., друга 30 зр. Працѣ, означеня яко конкурсовѣ, треба надсылати до редакціи „Зорѣ“ найдальше до 15 марта 1890.*

— *Змѣтъ ч. 12 „Часописи правничої“.* Зъ кбнцемъ року. — Чи и о скблько показались у насъ въ практикѣ суды присяжныхъ пожиточными? Змѣтъ реферату д-ра Петра Стебальского — д-ромъ Ст. Ф. — *Практика судовѣ: Рѣшеня найв. трибуналовъ судового и касационного.* — Въ справѣ судѣвництва карного: Внесеня послбвъ на сегорбчній сессіи сеймовой. — *Змѣтки литературнй.* — До сего числа, послѣднього въ сѣмъ роцѣ, долучена заголовна охладника и змѣтъ первого рочника „Часописи правничої“.

— *Перлы и адаманты воєннркого юморѣ.* Петербургскій гумористичная газета „Стрекозѣ“ выдала пбдъ згаданымъ заголовкомъ свою рбчну премію. Бѣтъ се збѣрка творѣвъ гумористичныхъ найзнаменитѣйшихъ писателѣвъ цѣлого свѣта. Россію заступаютъ: Гоголь, Некрасовъ, Достоевскій, Кузьма Прутковъ (Жемчужниковъ); Украйну: Storozhenko и Котляревскій; Польшу: Сѣнкевичъ; Угорщину: Юкай; Иснаію: Цервантесъ; Италію: Боккачю; Швецію: Бернсонъ и т. д.

Господарство, торговля и промыслъ.

— *Калука оль — калити.* Wiener landwirthschaftliche Zeitung, найповажнѣйша часопись рбльничѣ въ Австрій, въ числѣ въ 14 грудня такъ пише: Заходѣмъ коля польского въ радѣ державной треба завдячити, что министерство скарбу зарѣдло вкбнци добуванье и продажу калити въ Калущи. Але, якъ то на жалъ такъ часто лучаеся въ Австрій, сей крокъ, пбдъ взглядомъ экономичнымъ такъ незвычайно важный, тратитъ свое значенье за-для дрбмьихъ и нѣчимъ не оправданныхъ застережень. Ото бдъ теперь мае добуванть и продаватися калити въ Калущи, але — на млыны потрѣбій до меленя калити п. министр не мбгъ рѣшитися. Не змеленого калити рбльничъ абсолютно не може ужити, такъ якъ не може ужити жулья одержаного на спосбѣ Томаса, котрый доперва фабрично змеленый ставея придатнымъ на навѣзъ. Не можна же вымвляти бдъ рбльничѣ, чтобы для одного або кблькохъ вагоновъ калити, котрыхъ що року потребуе, ставлявъ млынъ або чтобы товкъ твердо оль молодомъ и пересѣвавъ скрѣзь сито. Така операція, если-бъ взагалѣ и була возможна, коштувала-бы только, что не вышлѣлось-бы ужнвати калити. II. министр скарбу не потребуе вправдѣ — пбсла звычайного пониманя — розумѣтися на рбльничѣхъ, хоть если-бъ бодай дещо розумѣлся, безперечно поводитосѣ-бы льмше и рбльничтву и державѣ. А вже-жъ маємо въ Австрій окреме министерство рбльничства, котре мае боронити нитересѣвъ рбльничства. Если на министр скарбу тягитъ обовязокъ роздобути грошѣ потрѣбній на державній цѣли, а заразѣмъ представити бюджетъ безъ дефициту, то легко може бдъ въ пересѣдѣченю, что повнитъ свой обовязокъ — попати въ блудъ рабункового господарства, въ котромъ для хвиленой потреби зарѣзуея курку несучу золотій яцѣ. Але если за-для несыбѣдомости рѣчи п. министр скарбу поносить шкоду законній интересъ рбльничства, то п. министр рбльничства повиненъ пояснити се своему товаришеви и зъ цѣлою енергіею доминатися кривды. Въ томъ мѣсци пригадуе авторъ велику вагу и воєлкій ужитокъ потасовыхъ солей, та такъ заключаетъ: Такъ величезне есть значенье калити — а якъ въ виду того выгядае та байдужность правительства! И о-що-жъ вкбнци розходиться? Калущи мае величезнй покладъ калити. Треба ихъ експлуатувати! Чи есть чимъ оправдана неохота ставляти млыны, безъ чого калити для рбльничства ставея безужиточнымъ? Чи такий млынъ такъ богато коштують, або чи станъ финансовый державы розвнчливый? Нѣ! А въ томъ случаю не иде навѣтъ о миліонѣ або пбвъ миліона зр., анѣ навѣтъ о 100.000, анѣ о 20.000, а льшь о — 12.000 зр.!! И то за-для обавы вложеня 12.000, котрй бы процентувалися, амортизувалися а ще могли-бы принести зыскъ, робитися неможливымъ поднесенье вартости продукціи брутто о найменше якъ пбвъ миліона зр. вже льшь въ самой Галичинѣ, въ томъ бдбномъ краю, котрый не може покидатися такою сумою.

Телеграммы „Дѣла“.

Римъ 24 грудня. Папа приймаючи желаня кардиналовъ мавъ довшу промову, въ котрой вказувавъ на потребу сполученя всѣхъ католиковъ въ христіанської любви. Дальше загадавъ про борбу въ Италіи противъ церкви, про законъ противъ побожныхъ фондаций и сказавъ, что вороги церкви стараются въ той завзятой борбѣ подкочати и зовсѣмъ зруйнувати дѣло Боже. Чимъ разъ больше даея чути бракъ правдивои свободы и независимости, котрй бы дозволяли легко сповнати найвысше апостольство. Папа заповѣвъ енциклику о католическихъ обовязкахъ.

Берлинъ 25 грудня. Кн. Висмаркъ мае въ половинѣ слѣдуючого мѣсяця приѣхати до Берлина и возмье участь въ дебатѣ надъ закономъ о социалистахъ.

Пештъ 26 грудня. Розбйшлася зновъ поголовка, что Тисса мае уступить. Кажуть навѣтъ, что въ угорськомъ правительствѣ мають настати великій змѣны.

СОПИСЬ.
Въ друкарнѣ Гов. им. Шолохова, кодъ вар. К. Барникова.

ДІЛЛО

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) з 5-ї години по полудні. Літературний додаток. Библиотека найзнаменитіших повістей виходить в п'ятницю, а в суботу в п'ятницю на першому разі з Ділло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Ділло“ у в. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у в. Коперника ч. 11, в Бюро газет у в. Карола Людовика 9. В Перемислі Бюро газет у в. Довга 77 (стара пошта); у в. В. Дукес, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern 1. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбурзі М. Haasenstein & Vogler. G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Ділло“ і належність за нисерати платити у Львові.

Предплата на „Ділло“ в літер. додатком:

в Австрії: на Галичину: на цілий рік... 18 зр. на пів року... 9 зр. на чверть року... 4 зр. 50 кр. на чверть року... 1 зр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік... 16 зр. на пів року... 8 зр. на чверть року... 4 зр. на місяць... 1 зр. 35 кр.

Рекламі, Адміністрація і Експедиція під № 24 у в. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламі неоплачені вільні од порта Подорожне чило коштує 8 зр. а в.

Оголошення приймаються по днях 6 зр. од одного сторінки, в рубр. „Надбавки“ по 20 зр. а в.

Подати чило по 10 зр. од сторінки.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНИЙ.

Загальну увагу звертає на себе факт, що по відношенню до г. Таффео на інтерпелляцію Пленера німецька опозиція парламентна якось зм'якла а в німецьких таборі центристичних настало якесь очевидне роздвоєння, бо коли віденський центристичний перестали виступати проти кабінету г. Таффео в цілому задоволені, то чеський Ньмцф проявляє далі абстиненцію і обіцяють навіть перенести її до парламенту. Може бути, що в партії центристичній не прийшло ще до повного порозуміння і що не всі вірять в можливість тих здобутих, на які отворилися їм перспективи по їх посліднім виступу в палаті послідні або хотять може ще щось більше выторгувати, бо чим раз більше починаються шарахати в'єсти, що г. Таффе починає хилитися до лівця. Так доноситься з Відня, що правительством єсть готове поробити центристам деякі концесії, а тільки вони ставлять занадто великі жагання і виступають чим раз острівше. Кажуть навіть, що правительством готове дати докази своєї уступливості супроти центристів і даятого наступляти незадовго именована, котрі будуть мати возебм характер політичний.

Министерство в війні займає пильно ухильшенням і доповненням польною і кріпостною артилерією через заведення уліпшених гавиць польних і митральєз Максима. Reichswehr доносить отже, що в арсеналі віденських виготовлено вже 12-центиметрові гавиць польних, з котрих мають бути утворені окремі батерії. В лівці слідує року обдудуться проби з тими гавицями а бдуть будуть вже бдддд до ужитку. Також рішено вже деєнітивно завести в австрійській військ 8-миліметрові митральєзи Максима а тепер лагодяться для них ще лавш нові лавш з чистого міді, згущеною великим тисненням. Люди ті суг також вже готові і ще лиш обдудуться з ними проби; коли они покажуться добрим, то буде можна з одной митральєзи давати 30.000 до 40.000 выстрівів.

На Угорщині введе опозиція все ще борбу за-дла Кошута. Щоб йому зробити можливість прийти до краю, постановила була пещенська рада громадака заименувати Кошута почетвмь горожанином. Але щоб авт сей набрав політичного значення і не виглядав на демонстрацію проти Тиссы, постановила більшість ради надати рівночасно почетне горожанство г. Юл. Андрассоу в Тиссе. Коли Тисса о тмь довідався, бдмвнв прийняв о почет, але мнмо того рада постановила заименувати его почетвмь горожанином. Партія либеральна постановила выказати Тиссе в день Нового року свои желания і даятого постановила явитися того дня в повнмь комитеті у президента министров.

Бруксельська конференція проти торговлі невільниками закончилась мабуть на нїчбмь; такого бодай переконана суг в Парижі. Франція спротивилася рвшу тому, щоб Англія мала право перешукувати вей кораблі і годиться що найбільше лиш на то, щоб англіські кораблі мали право в Червономь морі і в Персидьмь залив задержувати підозрівні арабські джави, котрі дають підь французькою флагом і птати их о папери, а коли б тї не були в порядку, повдмвляти о тмь найблишму французьку ескадру. Також говорять, що Англія не хотїла нїяк пристати на то, щоб заборонено дозвз стрільного оружя до країв африканських. Оповідать собі, що коли ся справа мала станути на порядку денномь, то репрезентанти Англія на конференції десь не сподівано щез і не показався. Оз очевидно не хотїв навіть і чути, що будуть о сій справі говорити, бо того рода зажаз приймїтсь Англія найбільшу шкоду матеріялу. Тому то і стали вараз на конференції доказувати, що лиш в дуже рідких случаях гивуть Англичане в Африці не одь англійського карабана.

О сій конференції подають тепер з Брукселя так вїсти: Головна вага робіт конференції спочивала в обох комісіях, котрі заимались справою поборювання торговлі невільниками на суході земля і на моря. Перша з тих комісій вела свои роботи на підставі бельгійського пр'єкту, виготовленого делегатами Ламбертом і Биннігом. Першу часть сего пр'єкту прийнято. В лїмь постановляється, що вей держави европейскі, котрі мають свои посольства в Африці, суг обовязані за-дла усунення торговлі невільниками закладати в своих посольствах уарфлений стацін і будувати звязницю а також по амощ удержувати на водз африканських пароходы. Дальша часть пр'єкту, котра односиться до уложєня сибного зако-

на карного що-до торговлі невільниками, стрїтила опір в Франції і Португалії а справу зажаз ввозу стрільного оружя до країв африканських старались оминути майже вей держави. Морська комісія радла на підставі англійського пр'єкту, котрий предкладав подївєнє моря на полосы, середь котрих вільно бы було перешукувати магометанські кораблі, все одно, підь чияю плям бы она флягою. Сей пр'єкт стрїтив на велику опозицію зб стороны Франції, котра стала доказувати, що через то дїялись бы великі надбужатя. Свого рода становище заняли турецькі делегати конференції; они заявляли, що сугань готові вправдї всіма силами спияти вывзз невільників з Африки, але підь умови, щоб привіз невільників до Туреччини був і на дальше дозволений; також не смїють предлагати мїры розтягати на торговлю бдими Черкесками.

Потверджує вїсти, що цар в же бдз довшого часу неадужав. Підчас парадь финляндского полку гвардійского бдчтаню писмо царя, в котромь бдз высказує свой жалє, що за-дла недуги не може взяти участі в параді.

„Новости“ подають таке порівнянє воєнних сил Німеччини, Франції і Росії: Німецька армія числїть в часі мира 884 баталіонів, 465 шкадронів, 364 батерії, 3.500 пушок, 19.457 офіцерів і 468.409 вояків; стань вї підчас війни трудно обчислити за-дла зблєшеня лїандеры і лїандштурму. — Французька армія числїть в часі мира: 26.763 офіцерів, 534.100 вояків, 480 батерій і 2060 пушок; в часі війни може Франція выставити около 2.000.000 людей разом з резервою і армію територіальну враз з вї резервою в силі 1.784.000 людей або всего разом 3.784.000 людей. — Російська армія має підчас мира 848 баталіонів пїхоты з 386.312 вояками і офіцерами, 328 шкадронів кавалерії з 57.416 людьми, 314 баталіонів польною артилерією з 1542 пушками і 61.880 офіцерами та вояками, 33 і пів баталіонів інженерів з 38.877 офіцерами і вояками, і 35.130 людей при воєннмь таборі. Вагалї числїть російська армія 579.625 людей, до котрих треба ще додати 72.634 людей резерви, 112.850 войск льокальних і 288 сотен козаків з 51.944 людьми. Тимь способом числїть російська армія підчас мира 799.928 людей. На случай війни може Росія выставити 994.460 людей в чинній армії а 4.030 пушок, 280.810 людей з 640 пушками і 189.800 людей резерви з 384 пушками не вчисляючи в тї льокальних войск.

В Португалії заносяться мабуть на щось небезпечного. Здаєсь, що революція в Бразилії бддддла на сей край сильнїше, якь того можна було сподіватися. Португальскі республікане підносять чим-раз смїльше голову. До Times доноситься, що португальскі республікане ухвалили дня 20 с. м. выдати дозвуд до цілого краю, в котрий мають заявити, що позаяк тепер по оголошеню республіки в Бразилії а зб вагаду на ситуацію в Іспанії настала годїдна пора для их плянів, то буде якь раз на чась зробити разь конець „небдному становищу Португалії підь монархичною управою“. Здаєсь, що рух республіканскій мусїв дїйстно стати дуже сильним в Португалії, бо тепер надходить з бдтам вїсти о численних арештованях. На завтра лагодять республікане велику демонстрацію.

Признание для русских послѣдъ.

Мїщане і селяне повіту Святаньского выслали на руки посла Юліяна Романчука таке писмо (надбавленє рівночасно нашій редакції в бднїс, з просьбою о умїщенїє в „Ділло“):

До Клубу руских послѣдъ соймовых на руки внов. посла Юліяна Романчука, головы клубу.

Підписані внаше мїщане і селяне Святаньскі хочуть заявити отсїмь писемомь повне признание для послѣдъ руских за их дїяльнїсть в часі останно сесії соймової.

Не вважаючи на свои личні особисті інтереси, не лякаючись супротивних ворожих сил, ворожого криву, — послы наші смїляво говорили про те, що давнїє наш народ, встоювався бдажно за его права і розкривали ті кривди, які терпїть зб різних боков безпоміжних і темних народів. Таким смїлявим поступованєм, що иногд доходить до саможертвы, они оправдали ті надїї, які на них покладали выборці, мужики і мїщане, і показав, що народ не даремно старався серед тяжких обставин выслати своих заступників до сойму. Они заслужили собі на добру память у народу.

Нехай же-ж сїх вілька слів стане доказом, що така смїлява оборона правь руского народу, оборона інтересів селянских, яку показали рускі послы, найде завжди признание і бдгомон в сердцах робучого люду.

Сїх вілька слів нехай додасть охоты нашим заступникам в сойм, чтобы они і на даль смїляво і остро выступали скрбз, де лиш буде ходити о добро робучого люду.

В Святані 26 грудня 1889.

(Слїдує кількадесть підписів мїщан і селян Святаньского повіту.)

Рух в руских товариствах.

Літературне товариство „Руска Бєсѣда“ в Чернівцях на засідані з дня 7 н. ст. грднїя с. р. на вносєнє секретаря именовало славновїстного писателя п. Олександра Кониського і молодого писательку панну Євгенію Ярошанську на знак подяки за их ласкаву підмугу для выдавнїть товариства своими спомогачи (кореспондентами) членами. Також ухвалено подяку для Хв. тов. „Просвіты“ і вї секретаря п. Костя Паньківського з того самого поводу. — Дальше ухвалено роздати вількадесять книжочок меж черновецку молодїж руску, коли буде вї надїяти одїже мїщанська читальня. — Потімь прийнято до вїдомості, що Календар на рік 1890 уже готовий і ухвалено выслати его патріотам на провинцію з просьбою о ласкаве розпроданє. — Обєсїа ухвалено завбавити членів, що залягають зб выкладами, до уплати. — Вкїнци прийнято перших членів зб Галичини: субститута нотаріатского п. Володимира Левинцого зб Станиславова і писателя п. Исидора Пасичиньского зб Задлїська-Красного. Напередь бы бдльше!

НОВИНКИ.

— В рускій семинарії духовній у Львові зайшли знов непорозумїня мїж питомцями а ректором о. Бачанским. Цїла справа прибрала досить острїй вид і тому ВПреев. митрополит выдєлував комісію, зложєну зб крїшань оо. Петрушевича, Вїленцого, Комарицкого і Кобылянского, котра має роздїлитися в цілій справі мб. Комісія урядє уже бдз двох дїв в духовній семинарії і переслухє поодинокі питомцї.

— Розправа в справі нарушенїя посольского ненарушимости о. Озаревича долиньским старостою Цїшкого обдудєна перед державнымь трибуналом дня 1 (13) сїчня 1890 р. О. Озаревича заступати буде посол д-р Фухс. На той день назначена також розправа в справі розвязанїя правительством чеського товариства академічного.

— Непочинає руских свят. Зб Любачева пишуть нам: Ц. к. судь повітовий в Любачеві повнзначав судовой термини на день 18 н. ст. грудня с. р. с. е. на торжєстєнє свято св. о. Николая, чого доказом залучєнє взованє судове до ч. 11.889. В Любачеві єсть в сїмь дни храм, і якь одий люде прийшли до церкви на богослужєнє, то другі мусїли перестояти цілий день в суді. Мїж тими людьми були мїщане зб Олешч, Русини, Василь Сїриць, Іван Сїриць і Гр. Козїй. Якь ті люде выїшли ввечером з суду, не могли нажалуватися, що опустили таке торжєстєнє свято, і навіть казали, що охотно були бы дали по 5 зр., якь мали собі забавити такий день. Однї зб завбавань Гр. Козїй єсть провинором церковным і его не-присутність в церкви дуже впадала в очи прочимь людем. На залучєнїмь завбавань підписи невыразні, але се єсть підпис самого начальника суду п. Старжиньского. — Перемиска коністорія повинна по примїрї станиславской коністорії зроби ужиток зб поданых нами фактов непочинаваня свят: перемискомь старостомь і любачевским судомь повітовым.

— Руска Читальня в Выжниці устроєна дня 17 (29) грудня с. р. в сали касинової в Выжниці пращальний вечер в честь свєтїляка суду краєвого в Чернівцях п. Володимира Ясеницкого, при участі о. Манастирского і его школярів зб Паньского Долинц, зб такою програмою: 1. часть: 1. Вступне слово. 2. Пїсьмь народна „Я щастний руску матір маю“. 3. Декламация: „На чужині“ В. Масляка. 4. Хорь: „Крылец“ Матюка. 5. Декламация: „Повїнь“ Манастирского. 6. Хорь школярів: „Минуло лїто Воже“. 7. Хорь школярів: „Громадскі радні“. — 2. часть: 7. Хорь школярів: „Для кого мы живем“. 8. Декламация: „Марїяка из Росток“. Д. Мляк. 9. Хорь школярів: „Стрїленка пїсьмь“. „На селі“. „У вечерь“. „Жовнири“. 10. Пїсьмь народна: „Ще не умерла Украина“. — Добровільні датки при вступі приймаються зб подякою. В антрактах грає музика выжницька. Початок о 7 1/2 год. ввечером.

— Инфлюенца змогла на ново в Відні. В многих случаях переходить инфлюенца в запалєнє суславо. В Пришевє мавь запасті на инфлюенцу цілий тамошний гарнизонь войсковий. Також зб Вїлграду і Софіи доноситься, що

инфлюенца появилася. Число недужих в Парижі обчислюють на 500.000 особь. Зб Брукселя доноситься, що тамь померло сїмь особь на инфлюенцу. — Берлінскій проз. д-р Авг. Гирш, звїстний епидемик, оголосив таку розвїдку о инфлюенці: Инфлюенца лавєся на цілій кулі земскій, середь всяких кліматичних обставин; чи на инфлюенцу впливають змїны воздуха, се також велике пытанє. Зб 125 епидемій инфлюенцы зачинались: 50 в зимі, 35 на весні, 16 в лїтї а 24 в осєні і зб того припускають, що зима пора року сприяє розвоєнє сєй епидеміи, хоч зб другої стороны треба додати, що разь почавшася епидемія, а властиво пандемія, переходила через різні краї і продовжалася в різних порахь року, а зб деяких тропичных країнь додают, що власне найгорчїйша пора лїтна єсть у нихь сезонною порою для инфлюенцы. Також здаєсь, що недуга починаєся цілкомь независимо одь впливоів землі, поживи або иншихь змысловых причин, радше можна припустити, що специфічною причиною инфлюенцы єсть се, що находитесь в воздухі і занєчає его, ся отруа мізматична, о котрій на разі ще нїчого певного не знаєся сказати. Вже минушого стоїть подавано за причину инфлюенцы органічній (звїрїній і ростиной) матерії в воздухі, а сєй погляд являєся і теперь змодернізований підь видомь „инфлюенційного бактеріона“. О самій недугі можна се сказати, що она не розширюєсь нї через особисту комунікацію, нї через філі воздуха. Також нема нїякоп звязи мїж инфлюенцою а иншими пошистєями якь н. пр. холєрою. — В послїдній хвилі довідуюсь, що в львівскій рускій семинарії духовній лучилися три случая занедужаня на инфлюенцу, сконстатовані лікарєм заведеня.

— Василійскій монастирь в Добромилі і Лаврові уважаються мабуть вже латинськими, бо в шематїзмь латинского епархії перемискою на рік 1890 поміж єзуїтскими кляшторами поміщено сї оба наші монастирь і додано лишє, що то монастирь Чина св. Василія Великого. Вправдї і в шематизмь рускомь епархії перемискою поміщено оба ті монастирь, але чи повысьє подана згадка в латинськомь шематизмь не єсть мовь бы заявленємь цілковитой адаптації єзуїтами сїхь монастирїв?

— Справа бдмвнв салї ради повітової в Золочеві на справозданє посла Рожанковського айнаша оборони в золочевскімь дописувателю до Dziennika Polsk-ого. Дописувателє узнає бдмвну салї цілкомь szlachę i szlachę z dół, котрі знають, якь włościanie nawi nie ciest. Дописувателємь мусять бути певно якісь шляхтич або якісь писарь бдз автономі, то й не дивняки, що селяннї у него „нечистий“, тільки грїбь сєлїнина дуже чистенький, — але що нась дуже дивує, то се, що Dziennik Polski — нїбї то демократичний орган, орган lewicy sejmowej — солідаризуєся з такими нїкчемными аргументами своего дописувателя. Нехай же-ж „нечисті“ сєлїне пригадають се панамь консерватистамь і демократамь польскимь, коли на воляк свои цго-сyzystości narodowe схотять стягати kochanuch włościan на салїонові паркету, може ще крашї, якь ті в золочевскій радї повітової!

— Зб підь Язловця пишуть нам: Никола Качоровскій сын-однак вдовїць Броваров підь Язловцемь, був на день 1 жовтня с. р. покляканий до Бережань яко резервист запасовий на 8-мїсячну муштру. Зараз в перших дняхь побуту в Бережанях занедужав сильно на запалєнє легких і помер. Команда бережаньска не довнеса бдддд матери о тяжкій недугі сына, а навіть коли сын помер, не повдмвляла о тмь матери (бодай через уряд громадскій). Вїдна мати зачула приватного дорогого про смерть сына, дочєрва вї повтора мїсяца удадася телеграфично озвєстку до Бережань (заставивши послидне на оплату telegramu tour und retour) і додала бддддд: Ja, schon vor Monat gestorben...

— Цїнавий образок зб судового поступованя надбсало намь зб провинції: Олена Михайлова зб Глубокого, в повїть богородчаньскій, мала трое дїтей: Павла, Настуню і Михайла. Коли прийшовь час на Павла, взяли его до войска, і бнї тамь до року умер. Команда войскова (у Вїдні) казала продати подрбну власнсть неббщика, і уторгуваннї 1 зр. 14 кр. а. в., пбсала грошї до суду в Богородчанях, чтобы передалъ правнымь наслїдникамь. Судь делегувавь нотари п. Соботу до переведєня справи опадков. Защитована нотаремь до тои сывави мати неббщика, зрєклася спадку за порою своего пароха, зб бязни, що буде мусїла платити кошты ббльшї, нїжь выносивь самь спадок. Але що-ж? За себе она могла зрєчись, но за малолїтній другі дїти мусїла або опїкунка, прийняти спадку, і дотичну декларацию у нотари підписати. В слїд за сїмь бдстала декреть спадковий в двохь екземплярахь, однї на свое имя, а другій яко опїкунка малолїтнихь, а амбєт того декрету озь якь: Цїлий спадок 1 зр. 14 кр. в. а., признаний по половині малолїтнимь Настуню і Михайлови Михайловымь, зб тмь, що сї гршї зложєні будуть до повнлїтности обохь дїтей в депозить судовомь. Наслїдники, а властиво ихь мати, яко опїкунка, заплатити нотари за роботу 1 зр. Розумїєся само собою, що возный взять право належну таксу за два екземпляры декрету по 17 1/2 кр. — отже справа представляє-

ся так: Доходъ спадковъ 1 зр. 14 кр. могучий за колька доверна роковъ бути зрелизованимъ, а розходъ понесеный уже теперь 1 зр. 17 1/2 кр. + 17 1/2 кр.

— На загальнихъ зборахъ львівської адвокатою, за дня 21 грудня, підъ проводомъ д-ра Кабата, адвоката д-ра Поляновскій задавав справу звъ дѣяльности выдѣлу комитету въ минушомъ поворѣ. Крімъ звичайнихъ справъ урядовихъ вѣдѣ выдѣлу петицію до старої комисіи для кодексу карного звъ жаданьемъ, чтобы покутне писарство було зачислено до провиніи въ карномъ законѣ; такожъ жалобу до краєвої дирекціи скаргу на поступованье львівської администраціи податкової, котра безпідставно підносила податокъ доходовый львівскимъ адвокатамъ, помимо того, що при збільшеніи числѣ и конкуренціи адвокатѣвъ, доходи зъ зменшаються очевидно звъ кождимъ днемъ. Адвокаты Максъ и Красинскій навели сензацийні факты о дѣяльности дотычного урядника администраціи податкової, котрый, чтобы умотивувати підвищення, покликуеся на неистинную оцінку мужѣвъ доверѣя выbralыхъ львівскою комитетомъ адвокатамъ, бо ей мужѣвъ заявляють, що о доходы поодинокихъ адвокатѣвъ цѣлкомъ ихъ не пытали. По поясненяхъ, даныхъ въ той справѣ адв. Поляновскій и Малаховскій именемъ выдѣлу, рѣшили зборы, що президіи комитету адвокатою мае удатися до президента краєвої дирекціи скаргу звъ устнимъ представленьемъ въ сѣй справѣ. Оцѣна наступили выборы, котрыхъ результатъ мы подали въ попередномъ числѣ.

— Російскій газеты занимаються послѣдними часами въ великой мѣрѣ галицкими справами. Въ газетѣ „Кіевское Слово“ були ухвалені двѣ статьи о Галичинѣ, подобныя статьѣ помѣстили: „Новороссійскій Телеграфъ“ въ Одессѣ, „Вильнскій Вѣстникъ“ въ Вильнѣ, „День“ и „Новое Время“ въ Петербургѣ.

— Университетъ въ Одессѣ, замкнутый за-для студентскихъ розрухѣвъ, отворено на ново въ насѣдѣ дохъ просьбы шкляти. Слѣдство противъ 60 студентѣвъ ведеть дальше.

— Якъ то жидъ похоронъ справивъ христіанинъ? Въ Перегінську — якъ намъ доносить въ од тамъ — Василь Березевичъ продавъ жидови Срулеви Гаселеру за 260 зр. свое господарство, котре мае вартѣсть около 1000 зр. Кудячій жидъ обовязався контрактомъ справити похоронъ по его смерти похоронъ. Дня 23 и ст. грудня с. р. умеръ Василь Березевичъ, а жидъ особисто занявся его похорономъ. Самъ похоронъ до священника, заплативъ 10 зр. на фондъ церкви, заплативъ за похоронъ священнику и службѣ церковной, а по похоронѣ справивъ пиръ и угостивъ людей, що були на похоронѣ. Цѣлый похоронъ мѣгъ коштувати жидъ 50 зр., отже жидъ мудрохитро заробивъ на господарствѣ 700 зр. ! Отъ до чего провадити темнота и шіянство! Якъ бы небычикъ бувъ мавъ разумъ просвѣщенный, не бувъ бы свою працю за безцѣвъ отдавъ въ руки жидови, мѣгъ продати своему чоловікови, але що бувъ темнякъ а до того пияниця, то самъ добровольно бѣдѣвся въ руки нехриста. Гей, гей! дорогі рускі братя въ горахъ! бѣрьтеся до просвѣты, дѣйте про лѣшшу долю свою и своихъ дѣтей, бо инакше жиды все заберуть обмативши темныхъ на все боки, якъ паукъ муху въ свои сѣти — засядуть на нашихъ загородахъ а мы будемо ихъ дроворубами и водоносами.

— Про заграду крадѣжъ на почтѣ въ Перегінську пишуть намъ звъ бѣтамъ: Сего мѣсяца злодѣи въ Перегінську розбили почту и шукали грошей, але почтари, не въ тѣмъ битый, грошѣ въ канцеляріи держати, добре сховавъ, а похитивъ у шуфлядѣ только 1/2 кр., котрого злодѣй, завѣты давшиши, не хотѣли взяти и лишили на столѣ.

— Въ бельгійскихъ копальняхъ вугля почався страйкъ робѣтниківъ. Вѣхъ доси страйкуючихъ есть до 10.000, а звъ кождимъ днемъ прирачаються до страйку дальші копальнѣ. Робѣтники домагаються зменшенія денной праці на девять годинъ и підвищення платѣ до 15%. Въ Бельгії давсь вже чути недостатокъ вугля.

— Les Sous-off. Такий заголовокъ мае найновѣйша повѣсть, котра наробила въ цѣломъ Парижі и цѣлой Франціи незвычайного шуму. Авторъ ей есть п. Дескавъ, незвѣстный доси звъ нѣ-якихъ творѣвъ литературныхъ. Слово Sous-off есть скороченнымъ Sous-officiers або „Подофицеры“ — и одповѣдно до значенія сего заголовка авторъ представляе въ натуралистичный способъ жительство французской арміи въ касарняхъ, а героями повѣсти суть французскі подофицеры. П. Дескавъ показавъ своимъ творѣмъ цѣлому свѣтлому небезпечну рану французской арміи. Les Sous-off. суть то люди до тла агитированіи подѣ взглядомъ моральнымъ, розпустничи, обманщици, злодѣи, тираны бѣдныхъ рекрутѣвъ и резервистѣвъ, однымъ словомъ суть се выверги сусѣльности, що не мають понятія нѣ о совѣсти нѣ о чести, а замѣсть того выкористовують свое становиче и власть. Подофицеры, хочъ мають низкій степень войсковый, суть душею команди въ часѣ мира и войны — тому если хочъ половина описаного въ повѣсти есть правдою, можна заломити руки надъ теперѣшною армією французскою. Але при томъ приходится на гадку, чи лхо змалюване въ загадній повѣсти есть выключно познакою и лжею французской арміи а не лучаеся и въ нашихъ арміяхъ европейскихъ? Книжка Les Sous-off. есть обявомъ сусѣльности реакціи противъ надмѣрного милитаризма, котрый гнетѣ цѣлу Европу и тому треба признати той повѣсти значѣние не лишь выключно французске але загально сусѣльное. Праца французка въ оцінцѣ сѣи повѣсти розпалася на два противныя табору; шовинисты называютъ автора пашквилетомъ, ба навіть зрадникомъ бѣтчины, а противно больша часть прасы задивляеся на повѣсть звъ отановища загально сусѣльного, людского. Министръ войны, п. Фрейсине, мавъ пострахатися о судово-карне слѣдство противъ Дескава, а звъ своей стороны покарать его

(п. Дескавъ есть подофицеромъ въ резервѣ) найбольшою карою послѣ французского кодексу войскового — свъ есть деградацию на простого вока за клевету кинену на французскую армію — Якъ доносить звъ Парижа, то крѣмъ Дима и Доде еще 52 книжнихъ писателѣвъ, якъ Золя, Бурже, Гансиль, Рашинъ, подофицеры протестъ противъ судового слѣдства на Дескава за его повѣсть. Въ протестѣ заявили они, що выступленье прокураторіи противъ автора есть замахомъ на творчество артистичну, на вѣдѣность и независимость писателѣвъ.

— Поверхня Австро-Угорщины. Профессоръ физикальной географіи въ вѣденскомъ университетѣ, д-ръ Альбрехтъ Пенкъ, предложивъ въ червни академіи наукъ розвѣдку, котрой змѣсть, крѣмъ чисто науково значенія, може обходити такожъ и загальнѣ. Зъ сѣи розвѣдки можна дѣзнатися, що доси не знали докладно поверхні австро-угорской державы, бо въ числахъ подаваемыхъ урядово заходили великі рѣзницѣ. Та недостаткѣсть въ такомъ питаніи, котре мае велику вагу якъ въ науковомъ такъ и практичномъ взглядѣ, привелола профессора Пенка, робити въ томъ напрямѣ студіи, чтобы справити та недокладні числа. Въ р. 1869 подавало поверхность Австро-Угорщины на 624.234 кв. км. Але если возьмемо числа комисіи регуляціи для податку грунтового, то покажеться 625.041.58 кв. км., а географъ Стрѣльбицкій при помѣрѣ Европы подавъ поверхность Австро-Угорщины на 624.623.4 кв. км. Мѣжъ найвысшимъ а найнижшимъ числомъ отже есть рѣзница на 3313.75 кв. км. Проф. Пенкъ уживъ до помѣрѣвъ поверхні нового способу а то на спеціальной мапѣ Австро-Угорщины, выданой войсковымъ институтомъ географическимъ. Розмѣры сѣи мапы (1:75.000) роблять можливимъ, обчислити поверхность навѣтъ въ дробѣхъ квадрат. километрѣвъ и звернути увагу на найменшіи кривизны границъ. Помѣры велель на 400 листахъ сѣи мапы подѣ доглядомъ проф. Пенка при помѣчи полнотного плимиметру Амслера и выказали поверхность монархіи на 625.556.77 кв. км., отже о 3247.12 больше якъ найновѣйше урядово число. А треба знати, що така рѣзница не есть малозначна, бо рѣзницею поверхности вел. княжества саксонско-ваймарского, а больша одъ вел. кн. Мекленбургъ Стрелицъ. Тымъ способомъ обчислювано доси монархію о такой кулемень менше якъ графство Горичи. Наибольша рѣзница заходила въ обчисленіи поверхні Угорщины, бо о 3054.02 кв. км., хочъ и инші край не були докладно помѣрені на пр. низкой Австрійи хибувало 3038 кв. километрѣвъ.

— Дрѣбні вѣсти. Въ Краковѣ одбулся дня 23 грудня въ тамошномъ университетѣ выкладъ габилитацийный д-ра Вол. Пилата, адъюнкта при гал. прокураторіи скаргу, на доцента экономіи политичной. — Рада мѣска въ Чернівцяхъ надала почетное горожанство своему бурмистрови п. Ант. Кохановскому а его портретъ, работы п. Тах. Попеля, помѣстила въ мѣской сали радий. — Подчасъ сильной бурѣ завалился ново выбудованный Theatre Royal въ Стратфордѣ. За колька днѣвъ мавъ бути одданы сѣй театр на ужтокъ публики. — Товаришъ Емина паша, Італіанецъ Кассати, прибувъ до Венеціи. — Партия социальна демократична въ Будапештѣ рѣшила взяти участь въ загальномъ страйку, який гадають устроити робѣтники цѣлого свѣта дня 1 мая 1890 р. — У Львовѣ померъ д-ръ Іосифъ Шайфъ, конципиентъ прокураторіи скаргу. — Въ Будапештѣ померъ главный редакторъ либеральной газеты Nemzet. — Д-ръ Г. Бремеръ, властитель лѣшнягого заведенія для недужихъ на груди въ Герберсдорфѣ, померъ тамъ дня 22 грудня по короткой недужѣ въ 66 р. житя. Померъ бездѣтно а свое заведение, вартости колька миллионѣвъ, записавъ родинѣ. Заведенье д-ра Бремера мало всесвѣтну славу.

Вѣсти звъ Аеп. Львовской

Въ пропозицію приняты оо.: на Остапье: 1. Иларій Курбасъ, 2. Иполитъ Богачевскій, 3. Айталь Вилинскій, въ списѣ: Евг. Андруховичъ, Валерій Ганкевичъ, Іоанъ Гегейчукъ и Корн. Бачинскій; — на Гринѣвъ: 1. Іосифъ Камѣнскій, 2. Теодилъ Задоренцій, 3. Іоанъ Яримовичъ, въ списѣ: Созонтъ Медвецій, Димитрій Ксьонжекъ и Іоанъ Сендецій; — на Малковичѣ: 1. Корнелій Бачинскій, 2. Иларій Курбасъ, 3. Михаилъ Царъ, въ списѣ: Володимиръ Браланскій и Созонтъ Медвецій; — на Щуровичѣ: лишь Михаилъ Левицкій; — на Стратинѣ: 1. Юліанъ Твардѣвичъ, 2. Викторъ Гзерскій, 3. Емилій Руднацкій, въ списѣ: Іоанъ Сендецій.

Наука, штука и литература.

— „Дзвоникъ“ писемо иллюстрировано для науки та забавы дѣтей и молодежи почне выходить два разы въ мѣсяцъ звъ днемъ 1 ст. ст. сѣбня 1890 р. у Львовѣ подѣ редакцію проф. Олександра Барвѣнского. Предплата выносити буде 5 зр. рѣчно. Потреба такой часописи въ Галичинѣ бѣдчуваеся уже одъ давно, тожъ щиро витаемо се выдѣлництво и бажаемо ему якъ найкращого розвою и щирого приему въ домахъ рукахъ!

— Переклады звъ нашей литературы. Züricher Post подала перекладъ новелъ „Циганы“ Івана Франка, печатаной своего часу въ фейлетонѣ „Дѣла“.

Именованія, конкурсы, перенесенія и пр.

— Именованія. Староста и управитель дирекціи гал. фонду проинаціи, п. Ант. Германъ именованный совѣтникомъ наместничества.

Телеграммы „Дѣла“

Бухарештѣ 23 грудня. Сенатъ принявъ димисию президента Флореска а на его мѣсце выбравъ Кречулеска. Комисія палаты послѣвъ предложила справозданье въ справѣ Браціана и шбѣсть его товариштѣвъ звъ кабинету, въ котромъ жаде поставити ихъ въ станѣ обжалованія за великі надѣжжия, якихъ они допускалися.

Лондонѣ 27 грудня. Наспѣли тутъ вѣсти звъ Бразиліи, що ту выбухла велика контрреволюціи. Войско стае по сторонѣ монархіи и домагаеся одкиканія цесаря. На провинціи проявляеся такожъ сильный рухъ въ користь монархіи, въ насѣдѣкъ чого а-рештовано множество людей.

Берлинѣ 27 грудня. Въ кругахъ двѣрскихъ заперечують рѣшучо, мовѣ бы то царевицѣ мавъ одружитися звъ сестрою нѣмецкого цесаря. — Зъ Москвы наспѣла вѣсть, що тамъ выбухла джума.

ПОДЯКА.

Неумолима смерть выдерла дня 17 грудня 1889 подѣисавымъ найдѣвнѣйшій скаргу, найдорожшу матѣрѣ Людвигу звъ Дѣвильскихъ Войцѣку.

Въ томъ болесномъ тяжкомъ горю единого бѣдѣю и полекшею були добрі люди, що не одураліся оставшихъ сирѣтъ въ томъ несчастіи, а словѣмъ и дѣломъ старались помѣчи знести сѣй тяжкій ударъ и отирали сирѣтскі слезы.

Подписавъ почитаютъ отже за свой обовязокъ, не маючи иншого способу, на сѣй дорѣзъ зложити прилюдно сердечну подяку вѣмъ Добрѣдѣмъ и Добрѣдѣйкамъ за зложеніи слова потѣхи и за присутствіи на похоронахъ, а особенно Всечестнѣйшимъ: о. мѣтодеканови Володимирови Козоровскому, о. Дионісию Елисевичу, о. Іоанови Боярскому, о. Севериону Гринциу и о. Винкентію Шамоцкому за ласкаве безинтересовне одправленье повныхъ похоронѣвъ; о. Козоровскому надто за взурающе до слезъ нагробне пра-

чальне слово, — также Высокопозажаному павови физикови д-рови Фридманови за безинтересовне лѣченье небѣжки и за щирѣ та дружны слова потѣхи!

Опасн-Бѣгъ Вамъ за се ласкаві Добродѣй! Гусятинѣ 23 грудня 1889.

Левъ Максимовичъ, зять; — Марія Максимовичева, дочка; — Володиславъ Войцѣкцій, сынъ.

Надѣслане.

Д-ръ А. Хоминъ

секундаръ львівского шпиталю загального ординае одъ 3—4 год. звъ полудня. при ул. Жулинского ч. 13. II поверхъ у Львовѣ. 2376

О ПОВѢСТКА.

III тій Выпускъ „Иллюстрированныхъ Житій Святыхъ“ уже появився, а IV тій и послѣдний уже въ половинѣ друку.

Предплата та сама, що передше була оголошена.

Головній склады: у Львовѣ въ книгарни Ставропигійской; въ Тернополі у о. Игн. Левницкого; въ Чернівцяхъ у о. Волод. Каратниченко; въ Станиславовѣ у п. Стахевича; въ Коломиѣ у о. А. Ленского; въ Золочевѣ у о. Ив. Гургаля; въ Стрию въ Руской Бесѣдѣ; въ Пѣдгайцяхъ у о. Кор. Дудикевича; въ Токахъ у о. Ив. Хавалка; въ Вережанахъ у о. Войтовича.

Часописъ посвященъ справамъ русского народу

„Батьківщина“

буде и въ роцѣ 1890 выводити що тыждня въ пятницю вечеромъ такъ, чтобы въ недѣлю була вже въ рукахъ читателѣвъ. Якъ число предплатниковъ буде бѣдовѣне, буде „Батьківщина“ выводити что тыждня въ цѣломъ аркуши и по можности такожъ звъ иллюстраціями.

Передплата выноситъ: рѣчно 4 зр., поворѣчно 2 зр. а четвертьрѣчно 1 зр. Передплату треба высылати подѣ адресою: „Администрація Батьківщини у Львовѣ ул. Хорушины ч. 5.

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ.

ВПр. оо. БЕНЕДИКТИНОВЪ

зъ монастыря von Soulas (Франція) (47—?)

Dom MAGUELONNE, Prior.

2 золоты медалы: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.

наибольшій одзначеніи

Выпущено 1373 прирѣзовъ въ роцѣ 1873 Петровъ Бурсо

„Щоденно уживаючи Еликсиръ до зубѣвъ ВПр. оо. Бенедиктиновъ въ сѣбѣ колькохъ капель въ склянцѣ воды, тамуеся и лѣчишь по-рохнавыи зубѣвъ, бо черевъ те надѣсь имъ бѣлого полѣку и твердості та змѣдѣсь аснѣ и удержуеся ихъ здоровыми.

„Тому то робимо выдать патентъ, славляемо ур-суду, заперечую ужити насѣй даный и практичный тѣвъ, что есть наибольшимъ средствомъ цѣлющимъ и однокое охороною на бѣлы зубѣвъ.

За вѣр. 1807 г. 106 г. 108, г. Croix-de-Seguer Bordeaux

Генер. агентъ „Seguin“

Достати можна у всѣхъ добрыхъ торговыхъ перекупъ, драгумеріяхъ и аптекахъ 2765

На Рѣздво на Коляду!!!

Молитвословъ нарядный 20 зр. въ хорошей оправѣ 25 „ звъ золот. берегами 35 „

Коляды на Рѣздво Христово Юр. Федковича 12 „

Слѣваніи, зборн. пѣсенъ 40 „

„ хорошо оправаный 50 „

Дѣстити можна въ тов. „Просвѣта“ улица Орменська ч. 29. 5—10

ВЪ КНИГАРНІ

Ставропигійского Института

можно купити:

Всѣ творы музичный, до сѣбѣ и на фортепіанѣ, якъ галицкихъ такъ и украинскихъ музыковъ, пр. полный комплектъ творѣвъ Лисенка

Взоры украинско-русскі до вышиванъ.

Всѣ выдана повѣстей и творѣвъ научныхъ якъ галицкихъ такъ и украинскихъ. 3127 (19—20)

Екзистенція

за зр. 60.

Цѣлковитъ дессениръ ручній уероюеся за зр. 60 разомъ звъ всѣми приборами друкарскими и подаетъ женщинамъ певну экзистенцію.

A. V. Völk

k. k. priv. Atelier

Wien, Neubaugasse Nr. 36.

Торговля рѣчей церковныхъ

Теодора Стахевича

въ Станиславовѣ

потребуе хлонца (ученика) до торговлѣ звъ руского дому, въ вѣпѣ 12 до 15 лѣтъ звъ убѣчною 2-ю або 3-ю класою гимназіальною або реальною. Дѣти овѣщеніи-кѣвъ мають терпѣньство. — Влизши условія въ тойже торговлѣ. 3313 3—5

Одзначена 13 нагородами, мѣжъ тымъ 6 золотыми медалями.

Основана 1875 р.

Kon. Serb. Hof-Pianoforte-fabrik

Buchta's (5 5)

3213 Wien, 5. Castellgasse

поручае фортепьяны и кляикорды выготовленіи послѣ всакихъ артистичныхъ вымогѣ по солидныхъ цѣнахъ.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватися на нашу часописъ.

— То ты, Фріцель?

— Я, хотѣвъ до васъ зайти за медомъ.

— А! ходи впередъ сюды, выпьешь чарочку вина, и заразъ поїдемо оба.

А звернувшись до кухнѣ, крикнувъ:

— Гретусю, подай но склянчину для Фріцля!

Я выбѣгъ боржѣй сходами и мы вступили въ господу, а Сципіонъ за нами.

Въ господѣ середъ сивого дыму сидѣло за столами повно людей въ блюзахъ, камизолахъ, въ шапкахъ або капелюхахъ на бакирь, и всѣ, розрадуваніи та охочіи, празнували повными склянками велику побѣду підъ Кайзерслявтернѣ. У всѣхъ кутахъ гула патріотична пісня. Навѣтъ кѣлька старыхъ жѣнокъ пили зъ своими сынами и були, бачилось, такъ охочіи, якъ усѣ другіи.

Я ишовъ за пригорбленимъ кертиноловомъ икъ бѣнамъ, що выходили на гостинець. Тамъ у кутку праворучъ сидѣли Кофель и старый Адамъ Шмітъ передъ фляшкою бѣлого вина. Въ другомъ кутѣ, напротивъ, сидѣли шинкаръ Іосифъ Шмітъ въ кучмѣ на бакирь, немовъ бы хотѣвъ сказати: „кто хоче зачепитись зо мною, ану, сюды!“ и панъ Ріхтеръ въ ловецкѣй чамарѣ та великихъ шкѣряныхъ камашахъ, и пили гляйзцеллерске зъ зеленою печаткою. Оба вже добре потчервонѣли и кричали:

— Най жие Бруншвикъ! Наша славна армія най жие!

Кертиноловъ дѣйшовъ до свого кута и кликнувъ:

— Ану, зробіть мѣсце ще на одного мужа!

Кофель обернувся и спостерѣвши мене, подавъ менѣ руку, а дядько Шмітъ сказавъ:

— Дуже добре! прекрасно! Маємо помѣчь!

Пустивъ мене коло себе підъ стѣну, а Сципіонъ

прийшовъ такожъ заразъ и по давнѣй знакомости потрутивъ носомъ руку старого вояка.

— О, го, го! — кликнувъ старый — то й ты ту товаришу! Не забувъ ще мене?

Гретуса принесла склянку и кртиноловъ наливъ повну.

Въ тѣй же хвили крикнувъ панъ Ріхтеръ зъ другого кѣнця стола покпиваючимъ тономъ:

— А, Фріцель! якъ тамъ маєся панъ докторъ Яковъ? То бнѣ не прийшовъ празнувати велику побѣду? Дивно, справдѣивно. Красный патріотъ!

Не знаючи, що бѣповѣсти, я шепнувъ Кофлеви:

— Дядько виѣхавъ своими саньми до хорого, убогого рубача, що упавъ пѣдъ сани.

Тогдѣ Кофель обернувся и крикнувъ на всю хату:

— Мѣжъ тымъ, якъ внукъ старого слуги пана Сальмъ-Сальма коло печи ноги вытягає пѣдъ столомъ и гляйцеллера цѣдить въ честь Прусакѣвъ, котрѣ навѣтъ знати не радѣ, чи єсть бнѣ на свѣтѣ — то панъ докторъ бѣєся по свѣгахъ, бѣдѣдати въ горахъ бѣдного рубача, що его покалѣчили сани. Правда, то не таке поплатне, якъ вызычувати грошѣ на высокѣ бѣсотки, але оно свѣдчить о добрѣмъ серцю.

Кофель выпивъ трохи по-надѣ мѣру, а всѣ слухали смѣючись. Ріхтеръ змѣшався и затисъ зубы. Заразъ не здобувся на бѣновѣдѣ, але по хвили еказавъ:

— Га, чого то не чиниться зъ любви до правъ людскости, до богинѣ розуму и максимы, а ще коли правдива обывателька взыває тебе до того!

— Мовчѣть, пане Ріхтеръ! — крикнувъ кртиноловъ голосно. — Панъ докторъ такъ само добрый Нѣмецъ, якъ вы, а та жѣника, що про неи вы говорите, не знаючи еи, то жѣника гѣдна. Панъ докторъ учинивъ тѣлько

своѣй обовязокъ, спасаючи ѣй житье. Встыдайтесь, бунтувати людей въ селѣ противъ бѣдной хорои людини, що не може боронитись. То огида!

— Буду мовчати, якъ менѣ схочесь! — закричавъ и собѣ Ріхтеръ. — Вы тутъ такъ горлаєте, що могло-бъ здаватися, що Французы побѣдили.

Тогдѣ кертвиоловъ, ажъ посинѣвши, гримнувъ кулакомъ о стѣлу, що ажъ склянки забренькотѣли и поспадали. Пѣднѣсся бувъ устати, але назадъ присѣвъ и сказавъ:

— Я маю само тѣлько права гѣшитись побѣдами старои Нѣмечяны, якъ вы, пане Ріхтеръ, бо я старый Нѣмецъ зъ кости и крови, якъ мѣй отецъ, мѣй дѣдъ и всѣ кертвиоловы, що бѣдъ двоухъ сотокъ лѣтъ, якъ вѣдомо, въ селѣ Анштатъ ховають пчолы и ловлять кертвины. За те кухарѣ пана Сальмъ-Сальма зъ батька на сына швендалися зъ своими панами по Франціи, рожномъ вертѣли и вылизували тарелѣ.

При тыхъ словахъ пѣднявся голосный регѣтъ въ цѣлѣй сали, а панъ Ріхтеръ, бачучи, що бѣльшбѣсть настрѣвна противъ него, узнавъ за мудрѣйше попустити, то ѣ бѣдповѣвъ супокѣйно:

— Я нѣколи не аѣнтувавъ анѣ противъ васъ, анѣ противъ доктора Якова. Противно, я знаю, що панъ докторъ чоловѣкъ способный и чести гѣдный. Але-жь се не перепиняе, щобы кождый добрый Нѣмецъ не мавъ повеселитися въ такій день, якъ нинѣшний. Бо-жь мусите знати, се не яка-небудь звичайна побѣда, се конецъ славетной єдиной и неподѣльной республики.

— Що? що? — крикнувъ старый Шмѣтъ — конецъ републики? Сего я ще не знавъ!

— Таки такъ, шѣвѣстохъ мѣсяцѣвъ уже не дотягне — заявивъ Ріхтеръ рѣшучо — бо бѣдженесь Французѣвъ зъ

Кайзерслявтернъ до Горнбахъ, а зъ Горнбахъ до Сарбрикенъ и Меца, и такъ усе дальше ажъ до Парижа. А коли вже станемо въ Парвжи, знайдемо тамъ досыть приятелѣвъ, що стануть намъ до помочи. Шляхта, владки и знатнѣ люде всѣ по нашѣмъ боцѣ, ждутъ тѣлько на наше вѣйско, щобы повстати. А що-до тои збиранины голоты безъ офицерѣвъ и карности военной — що она зможе супротивъ старыхъ жовнѣрѣвъ, що крѣтко та неустрашимо мовѣ скелѣ идуть на передѣ! пѣдъ проводомъ старой войовничой породы, въ добромъ порядку боевомъ? Купы полатайкѣвъ, безъ генерала хочъ-бы одного, навѣтъ безъ гѣдного капраля, хлопы, драбы, правдивѣ безштаньки, якъ самѣ себе называютъ — що они можуть удѣяти супротивъ такого Бруншвика, такого Вурмзера и сотокъ иншихъ старыхъ воеводѣвъ, выпробованныхъ у всякихъ пригодахъ семилѣтней вѣйны? Розсыплатъ ихъ и тысячами выгублять, мовѣ ту саранчу въ осени!

Всѣ притакнули Рѣхтерови а деякѣ мовили:

— А la bonne heure, що розумно, то розумно! Мы вже зъ-давна були такой гадки!

Кертиноловъ и Кофель мовчали, але старый Шмѣтъ усмѣхаючись пѣднѣсь голову. По короткѣй мовчанцѣ онъ положивъ свою люльку на стѣлъ и сказавъ:

— Пане Рѣхтеръ, вы говорите, якъ календарь. Вѣщуете будущину въ дивный способъ, але все те для другихъ не такъ зрозумѣле, якъ вамъ самымъ. Я вѣрю, що стара порода родиться на те, щобы воеводити, бо шляхтичѣ вже на свѣтъ приходять капитанами, але-жъ ѣдъ часу до часу выходятъ такожъ генералы зъ хлопского роду и они певно не гѣршѣ, бо стали генералами зъ власной заслуги. Тѣ республикане, що вамъ выдаються такими дикунами и обѣрванцами, мають часомъ до-

брїй идеѣ, на прикладъ постанову, що у нихъ може стати маршаломъ польнымъ першій-лучшій, коли тілько має бдвагу и способности до того. Въ наслѣдовъ сего всѣ жовнѣры буютья якъ нацѣдженї, тримаютья въ рядахъ мовѣ пригвожденї, а коли нападають, то летять наче кулѣ, бо мають змогу стати одповѣдно тому, якъ одзначились, капитаномъ, полковникомъ або генераломъ. Нѣмцѣ буютья теперъ, щоби дѣстати пановъ надъ собою, а Французы, щоби ихъ позбутись, а то чей велика рѣшниця. Я приглядався зъ окна кума Дімера, зъ першого поверха напротивъ кїрницѣ, якъ гузары и уланы нападали. Правда, напады були знаменитї. Але-жъ, пане Рїхтеръ, я не мѣгъ и начудуватись, якъ Якобїны держалися. А ихъ командантъ — то роскошь була приглядатися тому льотарингскому хлопови зъ малыми очками. Онъ не мавъ такого красного униформу, якъ прускій майоръ, але такъ спокѣйно держався на кони, наче бы прислухувався звукамъ клярнету. Наконецъ они всѣ повернулись назадъ, се правда, але-жъ бо й мали цѣлу дивнїю противъ себе, а на побоевницї не лишили нїчого бѣльше, якъ тѣлько карабїны и патронташи убитыхъ. Можете менѣ повѣрити, войовничї роды добрї, але молодї пѣдростають пѣдъ ними якъ тї молодї дубчакї пѣдъ великими дубами, а якъ старї спорохнавѣють, то молодї стануть на ихъ мѣсци. Для того я й не вѣрю, щоби републикане утекли, якъ вы кажете. То вже теперъ зухї-жовнѣры, а якъ зъявиться мѣжъ ними генералъ або навѣтъ два, тогдѣ майтесть на бачности! И уважте добре, що се рѣчь можлива, бо межї дванацятьма або пѣтьнацятьма сотками тысячь хлопѣвъ єсть бѣльшїй выбѣръ, анѣжъ межї десятьма або дванацятьма тысячами шляхтичѣвъ. Порода може не така деликатна, але она богато солїднѣйша.

Старый Шмітъ бддыхнувъ хвильку, а бачучи, що всѣ слухають его, говоривъ дальше :

— Подивіться, на прикладъ я. Чи думаете може, що коли-бъ я мавъ бувъ щастье уродитися въ такомъ краю, я бувъ-бы задоволився остати Адамомъ Шмітомъ, сержантомъ гренадирбвъ зъ стома гульденами выслуженины, шѣстьма ранами и пятьнацятьма битвами? О нѣ, выбийте собѣ зъ головы! Я бы бувъ або командантъ, полковникѣ, чи й генералъ Шмітъ зъ порядною пенсією двохъ тысячъ таларбвъ, або моя кости уже давно спочивали-бы въ якомъ кутку. Коли въ наслѣдокъ свои бдваги можна стати всѣмъ, то й мався бдвагу; а коли служитися тѣлько на те, чтобы пѣднестися до сержанта и помагати шляхтичамъ до авансу, тогдѣ кождый шануе свою шкѣру.

— А освѣта! — крикнувъ Ріхтеръ — вы ей маєте за нѣщо? Чи може чоловікъ, що не вмѣе читати, значити тѣлько, що герцогъ Бруншвицкій, котрый усе знае!

На те обернувся Кофель и промовивъ спокѣйно :

— Се правда, пане Ріхтеръ; освѣта чинить пѣвъ чоловіка а може навѣть и три четвертины. И се то й е, чому тѣ республикане бують ся ажъ до загину. Они хотять, щобъ ихъ сыны добували собѣ якъ-разъ тѣлько освѣты, що шляхтичѣ. Недостача освѣты — она то вытворюе деморализацію и нужду, нужда веде за собою покусы до злого, а тѣ покусы родять усякій пороки. Найббольшимъ злочиномъ тыхъ, що правлять на сѣмъ нужденнѣмъ свѣтѣ, єсть то, що бѣднѣйшимъ веретвамъ збороняють освѣты, чтобы тѣлько ихъ благородный роды у всѣмъ мали першенство. То выгладаетъ цѣлкомъ такъ, якъ бы людямъ, що приходять на свѣтъ, выколювавъ очи, чтобы зъ працѣ тягнути тѣлько користь. Богъ, пане

Ріхтеръ, помститъ тй грѣхъ, бо ѡнъ справедливый. А коли республикане проливають кровь, чтобы такихъ рѣчей бѣльше не бувало на свѣтѣ, то все побожай люде, що вѣрують у вѣчну жизнь, мусять имъ спрняти.

Такъ промовивъ Кофель и ще докинувъ, що коли-бъ его батько-мати були дали его въ науку, ѡнъ теперь замѣсть бути отакимъ бѣдакомъ, може бы бувъ честь зробивъ Анштатови, добившись якого поважного становища.

Кождый думавъ такъ само якъ ѡнъ и многі балакали мѣжъ собою:

— Що бы то зъ насъ було, коли-бъ насъ були учили? Чи мы были глупшй, якъ другй? Нѣ, небо однаково для всехъ дае ясне свѣтло и благодатну росу. Мы мали дуже добрй настрй, мы хотѣли правды, але насъ умысле полишено въ темрявѣ, чтобы насъ держати въ повиженю.

При сѣй нагодѣ я погадавъ собѣ, кѣлько то мозолы завдае собѣ дядько Яковъ, чтобы мене навчити читати пана Біффона, и я каявся, що не умѣю оцѣнити науки, якъ слѣдъ; та гадка мене дуже зворушила.

Коли панъ Ріхтеръ побачивъ, що все были противъ него, и не знавъ, що мае сказати на розумнй слова Кофля, здвигнувъ плечима, немовъ-бы хотѣвъ сказати: То надутй дурнй, индивідуа, котрыхъ бы треба научити розуму!

Настала хвиля мовчанка. Кртиноловъ якъ-разъ велѣвъ принести другу фляшку, коли зъ-пѣдъ стола далося чути глухе гарчанье. Мы заглянули туды и побачили великого рудого пса пана Ріхтера, що крутився коло Сципіона. Песъ звався Максъ, мавъ коротку шерсть на сухѣмъ хребтѣ, розлупавый нѣсъ, бурй очи, уха довгий и хвѣстъ зѣгнанный мовъ крива шаблока. Бувъ вели-

кій а худий. Павъ Ріхтеръ цѣлыми днями полювавъ зъ нимъ, а не дававъ ему нічого їсти, кажучи, що добрі псы гончі мусять голодати, щобъ дичину добре вѣтрили и си слѣдъ нюхали. Максъ хотѣвъ зайти Сципіона зъ заду, але той разъ-у-разъ підносивъ голову, обертався до него и скаливъ зубы.

Я зирнувъ на пана Ріхтера и добачивъ, що бивъ свого пса цѣкуе підъ столомъ. Такожъ дядько Шмітъ замѣтивъ се и вповѣвъ :

— Пане Ріхтеръ, вы але робите, що підцѣковуєте свого пса. Той пудель, бачите, воячка собака, рафінований и знавець устѣхъ штукъ воєннихъ. Вашъ може старовъ породы, але дайте позбръ, бо тамтой може его задушати.

— Мого пса задушати? — ѳдповѣвъ Ріхтеръ — мѳй проковтне десять такихъ миршавыхъ моисюкѳвъ, якъ онтой, разъ хавкне и скрутить ему вязи!

Я, почувши се хотѣвъ уже забиратися зъ Сципіономъ, бо панъ Ріхтеръ разъ-у-разъ цѣкувавъ свого великана Макса, а всѣ гостѣ регочучись обернулися приглядатись битвѣ. Я туй-туй не заплакавъ, але старый Шмітъ взявъ мене за плече и сказавъ по тихоньки:

— Нехай, нехай... не бѳйся, Фріцель!... Кажу тобѣ, нашъ песъ знає политику... Тамтой — велике опудало але не має ніякого досвѣду...

И звертаючись до Сципіона, кликавъ безнастанно:

— Бачнѳсть... бачнѳсть!

Сципіонъ не рухався; на заднихъ лапахъ пресѣвъ у кутъ, голову задеръ до горы, очи его блищали зъ-пѳдъ гуотыхъ бровъ а зъ пащeki вызирали бѣлий, дуже вѳнчастѣй зубы.

Рудый великанъ зблизився до него, повуривши голову, шерсть наѣживши и вытягнувши довгу худу шню.

Гарчали оба ажъ до хвилѣ, якъ Максъ скочивъ, чтобы Сципіона схопити за горло. Въ тѣй же хвилѣ далися чути три-чотири короткія заскавульня. Сципіонъ підчасъ нападу пригнувся и коли тамтой схопивъ его за шерсть на головѣ, бнѣ скоренько хватнувъ его зубами за лапу и геть розшматувавъ! Треба було чути страшно скавульняе Макса и бачити, якъ бнѣ кульгаючи заповзъ підъ стѣлѣ, вився мовъ блискавка людямъ по-підъ ноги и такъ верещавъ, що приходилось оглухнути.

Панъ Ріхтеръ скочивъ розлюченый и хотѣвъ кинутися на Сципіона, але въ тѣй же хвилѣ кертиноловъ схопивъ свою палицю зъ кута при дверехъ и сказавъ:

— Пане Ріхтеръ, а хто тому виненъ, що вашъ великанъ покусаный? Вы его разъ-на-разъ цькували. Може пенце и окалѣчва. Але отсе для васъ добра наука!

А старый Шмітъ регочучись, що ажъ слезы стали ему въ очехъ, взявъ Сципіона межи колѣна и кликнувъ.

— Я прецѣнь знавъ, що сей розумѣе стратегію. Го, го, го! Фаны и каноны нашѣ!

Всѣ присутній почали такожъ реготатися, а панъ Ріхтеръ такъ розсердився, що самъ свого пса копаючи ногами, выгнавъ на улицю, чтобы не чути его скавульня. Бувъ-бы то само зробивъ и зъ Сципіономъ, але не смѣвъ, бо каждый любувався его ѡдвагою и розумомъ.

— Ну, ходи Фріцель — вповѣвъ кертиноловъ устачи, — ходи! Пора вже дати тобѣ, за чимъ прийшовъ. Бувайте здоровѣ, пане Ріхтеръ, маєте славного пса! Гретусю, запвшѣтъ тамъ обѣ фляшки на табличку!

Такъожъ Шмітъ и Кофель встали и мы вышли вкупѣ, сердечно смѣючись. Сципіонъ тримався насъ,

знаючи дуже добре, що коли-бъ лишився, було-бы зъ нимъ круто.

Въ ниау розбійшлися Шміть и Кофель на право на великій гостинець, а кертиноловъ и я перейшли черезъ майдаецъ на лѣво въ уличку за церквою.

Кертиноловъ ступавъ на передъ пригорбленный, одно плече выше якъ друге, пускавъ густі клубки дыму и мовчки посмѣхався вдоволенный, мабуть изъ програнои Ріхтера.

Необавки мы опинились передъ его дверми, вкопаными въ землю. Онъ злѣзъ сходами у низъ и вповѣвъ до мене :

— Ходи, Фріцель, ходи, пса лиши на дворѣ... не буде только мѣся въ дѣрѣ.

И онъ мавъ правду, называючи свою хижу дѣрою. Она мала только два невеличкі окна, до вулицѣ, поровень зъ землею. Въ серединѣ було темно. Велике лѣжко, а позаду деревяні сходцѣ; старі крѣсла, стѣлъ зъ пилками, шилами и клѣщами; шафа зъ двома гарбузами на нѣй; по пѣдѣ стелю дручки, на якихъ бабуся Варвара, мати кертинолова, вѣшала пряжу; на верхняку старого стола лапки всякого рода, зовсѣмъ припали порохомъ и обсновані павутиньємъ; сотки шкѣрокъ зъ кертвинѣ, тхорѣвъ и ласицѣ, розвѣшені по стѣнахъ, одні выправлені, другі сырї и выпхані соломомоу, щоби высохли, — все те полишало въ хатѣ ледви только мѣся, що можна було обернутись. То нагадує менѣ часъ любухъ молодощѣвъ, бо я се бачивъ безлѣчъ разѣвъ, въ зимѣ и въ лѣтѣ, за ясного свѣтла сонця и за непогоды, при бдиченныхъ и замкненихъ окнахъ. Немовъ бачу передъ собою кертинолова, якъ онъ зъ запалыми щоками и затисненими губами сидить при низенькѣмъ столѣ и порядкує свои лапки. Такожъ добре нагадую

собѣ бабуся Варвару зъ жовтыми лицами, въ шапочѣ зъ волосѣня, зъ малыми худощавыми руками зъ чорными нѣгтями та грубыми синявыми жилами, якъ она бѣдъ равного ранку до пѣзного вечера пряде при бконци. Въ ряды-годы она пѣдвела мале свое лице, густо пооране морщинами, и зъ внутрѣшнымъ удовольеньемъ споглядала на сына.

Але того дня бабуся Варвара якъ-разъ була сердита, бо ледви мы увѣшли, она почала воркотати и сварити на кертинолова — що бнѣ цѣле житѣе пересиджуе въ шинку и про нѣчо бѣльше не думае, якъ лишь абы напиватись, не дѣаючи о завтра. Будѣ се неоправданѣ докоры, то кертиноловъ нѣчо й не бѣповѣдавъ, знаючи, що бнѣ бѣдъ матери все те выслухати мусити, а суперечити на нѣщо не здасться.

Бнѣ отворивъ спокойно шафу, мѣжь тымъ якъ стара свое воркотѣла, знявъ изъ горѣшної полицѣ широкую поливану миску, въ котрѣй бувъ жовтый якъ золото мѣдъ въ снѣжно-бѣлыхъ правильныхъ верстовкахъ комбродчокъ. Поставивъ миску на стѣлъ, выбравъ двѣ дуже краснѣ кришки на незвычайно чистенькѣй тарѣль и сказавъ до мене:

— Ось, Фрѣцель, маєшь краснаго меду для француской панѣ. Не може бути лучшого меду для недужого якъ въ кришкахъ: по перше вкуснѣйшѣй, а по друге свѣжшѣй и здоровшѣй.

Я вже положивъ бувъ грошѣ на стѣлъ и бабуся нахмурена хотѣла ихъ узяти, але кертиноловъ звернувъ менѣ назадъ.

— Нѣ, нѣ — сказавъ — за те я грошей не возьму, сховай ихъ, Фрѣцель, до кишенѣ и бери тарѣлку. Ми-сочку полиши тутъ, я би нинѣ вечеромъ або завтра рано привнесу.

А коли стара, бачилося, стала невдоволена, він додавъ:

— Фріцель, можеш французкѣй пани сказати, що се кертиноловъ робить він зъ меду дарунокъ, и то дуже радо. Чувеш?... дуже радо, зъ щирого серця... бо то гідна пані. Не забудь же сказати: „гідна“... чувеш?

— Ну, ну, я скажу... Бувайте здорові, бабусю! — поздоровивъ я стару, виходячи.

Она тільки злегка хитнула головою. За-для дядька Якова стара скупуля не хотіла сказати нічого, але роздавати мідь даромъ — сего було він уже за багато.

Кертиноловъ випровадивъ мене и я пішовъ до дому, сердечно радий зб'явсього, що сталося.

XI.

Коло церкви подыбався я зъ малимъ Гансомъ Аденомъ. Вертавъ зъ совганки. Всунувши руки ажъ по локті вѣ кишені, крикнувъ за мною:

— Фріцель! Фріцель!

Коли підійшовъ и побачивъ дві красні кришки меду, спытався:

— То твоя?

— Ні, зъ того має зробитися напитокъ для французком пані.

— То я бы дуже хотівъ бути хорымъ замість неї — сказавъ и зъ збыточною міною облизавъ свои грубі выкочені губы.

Потімъ спытавъ:

— Що робишь нині зъ полудня?

— Самъ ще не знаю. Може піду зъ Сциціономъ на прохідъ.

Онъ поглянувъ на пса, потеря рукою въ плечъ и сказавъ:

— Слухай, коли маєшь охоту, то можемо нинѣ за купую гною при почтѣ поставити лапку. Тамъ на поляхъ, підъ шопою и на деревахъ богато воробцѣвъ и щиглѣвъ.

— Я пойду зъ тобою — одповѣвъ я.

— Добре, то прийди сюда къ церквѣ, а зъ бден пойдемо вкупѣ.

Закимъ мы розійшлися, запытавъ мене Гансъ Адень, чи може умочити собѣ палець въ меду. Я позволивъ и онъ осудивъ, що мѣдъ дуже добрый.

Потѣмъ мы розлучились и я прийшовъ до дому около пѣвъ до дванацятой.

— Ну, прецѣвъ ты вже разъ тутъ! — крикнула Лізбета на зустрічъ менѣ, коли я увѣйшовъ у кухню, — я думала вже, що ты зовсѣмъ не вернешь. Боже милосердный, тожъ то ты потребуєшь часу на одну малу орудку!

Я розповѣвъ їй, якъ я зѣйшовся зъ кертиноловомъ въ гостинниці підъ „золотымъ збанкомъ“, про снѣръ Кофеля, старого Шміта и кертинолова зъ паномъ Ріхтеромъ, про великій бѣй Макса зъ Сципіономъ, а наконецъ не позабувъ и на порученъе, яке давъ менѣ кертиноловъ, а то, що онъ за мѣдъ не хотѣвъ узяти грошей, але зъ широго серця давъ его въ даръ французской дамѣ, „гѣднѣй“ особѣ.

Дверѣ були отворені, то панъ Тереса усе те чула и казала менѣ прийти къ собѣ. Я заразъ примѣтивъ, що она була дуже сердечна а коли я їй подавъ мѣдъ, она приняла его и вповѣла зъ слѣзою въ оцѣ:

— Добре, Фріцель, добре, серденько. Радо приймаю дарунокъ, дуже радо. Свѣдомѣсть, що маю пова-

жанье у честныхъ людей, робить менѣ особливу приємность. Якъ кертиноловъ прийде, я ще ему самому подякую.

Потѣмъ нахилилась и положила руку на голову Сципіона, що стоявъ передъ лѣжкой, усмѣхнулась и вповѣла:

— Ну, Сципіоне, то ты такожъ еси борцемъ за добру справу?

Песѣ, побачивши свою паню такою утѣшною, почавъ голосно гавкати, випростувався, якъ коли-бы хотѣвъ ексципувати.

— Такъ, такъ, теперъ уже лучше зо мною — сказала — чуюся значно дужшою... Охъ, вытерпѣлось чимало!

Зѣтхнула, оперлась лѣктемъ на подушку и мовила дальше:

— Одна добра вѣсточка... лишь одна добра вѣсточка, а все буде гараздъ!

Лізбета накрыва стѣлъ, не ѡдозвалася, а панѣ Тереса пустила думкамъ волю.

Годинникъ выбивъ дванацяту а за кѣлька хвиль стара служниця внесла росѣлъ для насъ обѣихъ, перекрестилась и мы почали ѣсти.

Я що хвильки пѣдбѣгавъ до ѡкна и зазиравъ, чи не жде вже на мене Гансъ Адентъ. Панѣ Тереса лягла и обернулася лицемъ до стѣны.

Я не думавъ о нѣчѣмъ инчѣмъ, якъ лишь о пташкахъ, и въ дусѣ бачивъ уже нашѣ лапки уставленѣ скрѣзь на снѣгу, видѣвъ пѣдперту вилокватымъ патицкомъ цеглу, и при лапкахъ розсыпане зерно. Я немовъ бачивъ щигликѣвъ, якъ скакали по деревю, и воробчикѣвъ, якъ посѣдали купками на крышахъ, скликувалися, шпѣгували и наслухували — мѣжъ тымъ якъ мы притаились за околотами пѣдъ шопою и дожидали, а сердце

тьохъ-тьохъ-тьохъ... Ось одинъ воробчикъ, задерши хвостикъ, выскочивъ на кучу гною, за нимъ другій, опбѣля цѣле стадо. Маємо вже ихъ! Заразъ попаде кблька въ лапки!... Сходятъ на долину... одинъ, другій, третій нипае коло самой лапки, дзѣбае зерно... Фур-р-ръ! Всѣ наразъ бдлѣтають... сполошивъ ихъ гомбвъ на гумнѣ... То паробокъ Ксері почалапавъ великими деревяными ходаками до стайнѣ и крикнувъ: „Ну, буланый!“ Що за нещастье! а бодай ему всѣ его шкапы выдыхали! Та годѣ, треба ждати дальше. Воробцѣ полетѣли геть далеко. Наразъ одинъ починае на ново цвѣрѣнькати, и зновъ вертаються на крышѣ. Охъ, Боже! Кобы тблько Ксері не закричавъ... кобы тблько люде не зъявилися на гумнѣ та на улици! Ажъ страшно! Ага, уже злѣтае одинъ въ долину... Гансѣ Адень тягне мене за полу... мы заперли духъ въ собѣ... зовсѣмъ онѣмѣли зъ надѣѣ и боязни...

Бсе те бачивъ я вже въ уявѣ и не мавъ уже при столѣ спокою.

— Ради Бога, щб тобѣ хлопче? — пытала мати Лізбета — вертвшея якъ навѣдженный... Сиди-жь тихо!

Я й не слухавъ нѣчого. Нбсѣ вперши у шибу, мысливъ я тблько о однбмъ:

— Прийде чи не прийде? Онъ може уже тамъ... Може кого другого взявъ изъ собою...

Та гадка застрашила мене.

Я збрвався власне выбѣгти, коли Гансѣ Адень переходивъ майданомъ, заглядаючи до нашего дому. Але не потребувавъ довго ждати. Я бувъ уже въ сѣняхъ и бдчинивъ дверѣ, не закликавши Сципіона. Потбмъ путився я по-пбдъ стѣну, боячись, щобы ще не поручили менѣ якои орудки або щобы що инче не перебило... звѣстно, кблько то замыслбвъ людскихъ упадае на сѣмъ

нужденнѣмъ свѣтѣ черезъ то, що все щось стане понерекъ дороги... Ажъ за церквою мы оба зъ Гансомъ Аденомъ трохи пристанули ѳддыхнути.

— Гансъ, зерно маешь?

— Маю.

— А нѣжь?

— Не журися, все узаявъ. Але слухай, Фріцель, я не можу всего удвигати, ты мусишь узяти трохи цеголь.

— Добре, чому-бъ не взявъ?

И мы пѣйшли въ поперекъ полями за село, западаючи по колѣна въ снѣгахъ. Кертинсловъ, Кофель, ба навѣтъ дядько Яковъ нехай бы бувъ кликавъ за нами, кѣлько хотѣвъ, мы бы були навѣтъ не озирнулися, а утекли-бъ ѳдъ нихъ мовъ злодѣѣ.

Скоренько добилися мы до старон цегольнѣ, цѣлкомъ опущеной, бо въ зимѣ не выпалювано, и набрали цеголь, кѣлько змогли удвигати. Потѣмъ перейшли мы черезъ сѣножать право икъ великимъ чотирокутнымъ купамъ гною за стайнями и шопами. Уже здалека побачили мы воробцѣвъ, якъ сидѣли на крышахъ чотирма рѣвными рядками.

— А я казавъ тобѣ! — озався Гансъ Адентъ — диви! диви!

За кѣлька хвиль мы, порозсувавши снѣгъ на боки, уставили свои лапки середъ гною. Гансъ Адентъ повырѣзувавъ маленькѣй вилочки, пѣдложивъ обережно пѣдъ цеглу, а опѣсля доверуги посыпавъ зерно. Воробцѣ анѣ чичиркъ, злегка крутили головками и зъ крышъ приглядалися нашѣй роботѣ. Гансъ Адентъ выпрямився, обтеръ носикъ рукавомъ и блыснувъ очима, щобы добре розглядѣти воробцѣвъ.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературні доданки „Бібліотека найважливіших повістей“ виходить вівторком, а в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. В Перемишлі Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і напівріччя за нисерати платні у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

на цілий рік . . . 18 зр.	на цілий рік . . . 24 зр.
на пів року . . . 9 зр.	на пів року . . . 12 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на чверть року . . . 6 зр.
на місяць . . . 1 зр.	на місяць . . . 1 зр.

у Львові:

на цілий рік . . . 16 зр.	на пів року . . . 8 зр.
на чверть року . . . 4 зр.	на місяць . . . 1 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під № 24 ул. Баторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламісти неоплачують вартість вставки. — Подорожні чекі коштують 8 зр. в рік. — Оголошення приймаються по ціні 6 зр. бдз одним строком, в рубр. „Надбавка“ по 20 зр. в рік. — Подати числяться по 10 зр. бдз строком.

У Львові дня 16 (28) грудня 1889.

Рада державна на цілий місяць відпочиває, а посли мають випадковий застановитися зрідка над дальшою акцією в теперішній багатоважливій порі, есентуально порозумітися зб своїми виборцями і мандатантами. Слї кому належить до зробити, то особливо тріть посланцїв Русинам, членам бившого т. зв. руского клубу, тепер розбитого, пп. Свйгачевичев, Мандачевскому і Охримовичеву.

Звісно, не ввійшли вони до ради державної яко рускї посли, т. є. зб волї руских комитетів повістових і головного, репрезентувавших свободу, незалежну волю руского народу. Але при тім вони були і сугь посланцями-Русинами, і тїм рускості нїхто їм не заперечував. На них голосували межі вишніми також і рускї виборці — зб являх поводбав, зб то не хочемо тепер виходити. А вони самї уважали себе, видко, і за руских послів, коли основали клуб, котрий називали руским.

Отже коли вони тепер розглянуть по нашій країні, по рускомь народі, то пересядуться, що весь загаль Русинів не тільки страив надїю, щоб теперішня система політична в Австрії могла привести яку користь рускому народові, але і став рїшучо в опозицію до тїєї системи і бажав, аби зб, що себе за Русинів уважають і зб якого небудї титулу мають себе за управнених до репрезентування его, зб нїмь разом до такої опозиції ставали. Згдний голоси цілої рускої преси, голоси народу на справозданнїх по-солських, заявленїя зб руских товариств полїтичних руских, частий голоси зб краю доказують се аж надто ясно, а протавний голос зб посеред Русинів не оббавляє вїгдї.

Навїть коли-б три послы-Русини хотїли оглядатися іменно на своїх мандатантїх, т. є. на тих, що їх вибїрї переперили і що на них голосували, то побачили-б, що у певної частї їх теперї уособленнє єсть згднє зб уособленнєм загально Русинів. Таж о. Озаркевич, хотї (бїмїнно бдз них) і руским комитетом на кандидатів був поставлений, але підписаний був тїми самими чинами, що і он. А коли бїз, голова їх і найбільше досвідчений межі ними парламентарств мїг збравати зб правдиво

і перейти до опозиції, то так само можуть тай повинні і онї зробити. Ажє онї нїякого царографу не списали і нїяким безусласовним збобованнєм до беззгладного вислугування неприхильної для Русинів системи чей-же не звязалися!

Найбільше пївтора року ще потревав теперішня рада державна. За дотеперішних пївпяти лїт лишались тільки сумня споминка у руского народу о послованку членів т. зв. руского клубу. Нехай-же тї некористиве вражївнє затруть, поки ще час, рїшучим зворотом! І нехай не надїються навїть того, що, коли-б онї остали вїрними своїм дотеперішній полїтиці, при найближшїх виборїх тї самї чинники, що перше переперили їх вибїрї, знов то само зроблять. Их вибїрї бувї впливом хвильової політики, стоявї зб звязї зб витвореннєм межї Русинами партї „Мира“. Тїєї політики однак зб вже рїшучо закїнєна, і коли теперішня система до того часу устоїться, то протав рїшучих Русинів будуть виступати рїшучї Полїанї яко кандидати. О тїм можна було зб-части пересядїтися вже при сегодїшних виборїх до соїму краєвого.

Сїх кілька слів ми уважали за своїм обовязком звернути до трїх осталих членів „руского клубу“. Онї стоять тепер на роздорїжї, нехай вибїрають дальшу дорогу!

Справи краєві.

[Польскї „комитет помощи для люду“. — Рускї „комитет голодный“.]

Вчера бдбулася у Львові в сали засїданїя ради мїської наради трїнадцї і кількаох Полїанів вї сїравї згадуваного уже в „Дїлі“ комитету помощи для люду. Мїжє учасниками наради були також представителї „товариства ошадности женщин“. Президент Мохнацкї, одеривши наради, вїложив потребу заявляти комитету при участї всїх верств сусїльности. То само висказав ред. Рєнакович і начеркнув загальний план дїляни комитету вї краю самїм, вї другїх землях польських і за границєю, іменно в Англії, Франції, Італії, Румунії, Угорщинї і вї Сполучених Державїх. Д-р Витольд Левяцкї був протавний тому, щоб чияслїти на помощь зб заграничї. Наконєцї вибрано комісію, котра має предложити склад маючого утворитися комитету краєвого. До тїєї комісії покликано: президента Мохнацкого, вице-президента Мархвїцкого, посла Михайльського, д-ра Ал. Гіршберга (яко презеса тов.

ошвїату люду), д-ра Дульембу (яко секретаря kółek rolniczych), А. Вільчїньского (яко прєсеса kół literackiego), проф. Рошковского і банкира Лізіна. Посли Авг. Леваковскї, Жардєцкї і Стрєжкї оглосили листами, що приступають до комитету.

Того-ж самого дня, коли бдбувалася нарада Полїанів вї ратушї надї зложєнєм „комитету помощи для люду“, вїсь другїй комитет, „состоящї из видївших русскїх патріотів“ (як паше нїмїшна „Черв. Русь“) повїдомленнє до ц. к. намїстництва і мїністерства, просїючи одну і другу власть о позволеннє збрати жертви на голодуючих. Комитет тїї назався „комитетом голодных“, а хто входить вї его склад, се досї єсть для загально Русинів львівських тайної. Поза-кз навїть о самїм істнованнї того комитету уже по вїнесєню повїдомленнє до властей загаль дождався доперва зб „Червоно Русь“; то видко, що комитет мусїть обнїмїти якийсь тїсний круг людїх зб фракції „Червоно Русь“ (подїбно як тїя нова інституція фїнансова, котру організують пп. д-р Ів Добрянскї, крїл. Павлїков, Держко, о. Коєтецкї і пр.).

Письма зб Болгарїи.

Софія, 6 ст. ст. грудня.

[Конець справы пошкєвої. — Наробїни „Манїхєра“. — Бїлє духовнїство.]

Справа 30-мїліоновї позичкї закїнїлася. Мїністер фїнансів предложив народному собранню „Справозданнє“ зб позичкї, що має офіційну назву: „шєстї-процентова гіпотєчна позичка державних зєлїзних дорїг Царьброд-Софія-Вакрєль і Бургас-Ямбол“. Контракт закїнїчений болгарским правительством зб Länderbank-ом і Wiener-Bank-Verein-ом оббїмає 13 точок бїльше а-бї менше вигідних для довжїнка. О самїй позичцї дають у нас чутї рїзні голоси. Мїністерство і „Свобода“ уважають єї прїтеперїшних тяжких обставинах навїть дуже вигідною, далеко вигіднїшою аїжє послїдїм державній позичцї Румунїї, Сербїї і Греції. В тїй самїй способї боронїть позичку Стамболов вї собраннї. Крїмь того називав Стамболов закїнїченє позичкї — політичною побїдою Болгарїї над єї „зловїними ворогами“. Далеко інакше осуджує позичку опозиція. Опозиційні депутати собранї називали єї початком економічного загропаєня Болгарїї. Особливо-ж протавили єї онї тому, щоб яко гарантію позичкї заставляли вї жидївських банках двї державні зєлїзницї, котрїх стїснїсть переходить суму 30 мїліонів і вказували на те, що пїсля болгарского закона о зєлїзницїх право експло-

атація зєлїзницї має тільки держава. А вже-ж найбільше нападєла опозиція на тї точки контранту, де банкам давєся право перенїти експлоатацію зєлїзницї в свої руки, накопи болгарское правительство до шєстї мїсїцїв не заплатити заїмших вупонів і вїсьобївнє облигацій, а на случай, коли-б довжїнка не сїлїтиє залєгностїй до двох років, банки будуть могли продати о-бї зєлїзницї. Однак зб вї тї закїди опозиційних депутатів не помогли нїчого. По енергїчній промовї Стамболова собраннє бїльшїстю голосів одобрїло закїнїчену позичку.

Далеко острїйшїй характер прїняла справа закупки нових карабїнів для болгарской армії. Цїла справа єсть дуже помогана і до теперї годї не знати, кому можна вїрїти. Правительство каже, що онї те перєдє чотирма роками хотїло закупити потрібну скїлькїсть російських карабїнів системи „Бєрдана“ (берданїя), тїх самих, котрїми Болгарє так єлвно воювали зб Сербїями. Онї мало навїть закїнїчили умову самїперєдє зб одними, потїм зб другимї доставлєм берданок, але коли прїйшов час доставї, онї доставлї зломали умову і берданок не доставили. Болгарское правительство не вїдує за недодержанє слова самих доставлї, а єсть пересядїченє, що доставлї у власнїм інтерєсї доставили-бї дуже радо бдповїду скїлькїсть берданок, але не позволяє вїзї на тї Росїї, котрї знов політичний інтерєс вїматє, щоб Болгарїя осталася бєз доброго оружїя і тїмь самим ослабла політично. Тодї правительство побачило зєволєннєм оглянутися кудї-нїде. Ажє єсь вї самїй добрий час зглосїлося австрїйское правительство, нїким неірошенє, предложивши Болгарам оферту закупки 11-мїліметровїх карабїнів „Манїхєра“. Болгарє урадували єї в военній мїністер прїзначив аж тїрї войсковї комїсії, зложєні зб спеціалїстїх, котрї мали випробувати вартїсть оферованих карабїнів і вїдати свою гадку. Комїсія вїнїли, що було треба, і вїдали гадку, що оферованї карабїни нїяк не годїться до ужїтку для болгарской армії. Бїзє се отже така сама оцїнка, якої бдзали 11-мїліметровї „манїхєри“ вї Австрїї і Нїмєччїнї. По мїмо того всего прїбув до Софїї представитєль фабрики Манїхєра зб Старїї і єму удалося закїнїчити умову зб болгарским правительством, вї силу котрої фабрика має доставити 60.000 штук карабїнів. Опозиція пдїнесла крик. Она доказувала, що таким способом болгарская армія не буде оружена і на случай війни могла-бї осталася як на лєду. До того зїявився зб Росїї доставлє берданок, якїхє Колобов, бившїй капїтан болгарской армії, і оголосив публїчно пїсьмо „Главного артиллерїйского управлєнїя“ російского мїністерства війни, зб котрого виходило-бї, що Росїя го-

Нашї коляды.

III.

Рїздвянї свята — се бїз сумнїву найпоетичнїше свято у Славїї, ба їу всїх народів христїанських. Часто людєкї, а в значній мїрї ї соціальний інтерєс, вїжєсь тї найтїснїше зб інтерєсом догматично-обрядовим. Народженнє Того, що мав стати єсїтелем і пр свїтїтелем свїта, потїхо „всїх труждающихся сїя и обремененных“, народженнє его серед найбільшїх обставин, вї стайнї мїжє худїбною, все тї бдї перших вїбїх христїанства чинїло сїй празник правдивим празником бїдних, убогих духом та повнїх того „благовєнїя“, тїя шїрїсти до людїх, котра ї є найбільшою славою божєю на землї, найвишнїм і єдиним ідеалїзмом вї житїю людєком. Подїя та, котру цїрков установила святкувати бєз посередє по зїмовїм пересїленнїю дня і ночї (21 грудня), т. є. на самїм початку нового року дня, немов зїаменуєчи нїмь нехїбнє наблїженнє нової веснї для людєкостї, зб-давна була улюбленою темою для христїанських поєтїв, була основою многїх лєгєнд, котрї розвивали прїсте і чудовє вї своїй прїстотї оповїданє євангєльське. Лєгєндї тї, розспїанї вї пїснях свїячих отцїв, вї апокрїфїчних „словах“ вї рїдї „слова Аєродрїяна Окуєсїєнїє бїз вї перстїй землї і о зєлїдї“, „слова Палладїї, Навїфора і др о пробуваннї Ісуса в Єсїтї і т. н. Що правда значна част тїх лєгєнд, що оббїла вїшли вї нашї богослужбїй кавї, має переважно характер романтичний, любєсь вї чудєсах і дивнїх прїгодах. За тї поєзїї цїрковна пїснївнїх часів о-собливо на Заходї, ведєна правдивим чутїєм, бдєржавє бдї нїх і вертає до здорового, чїстого жєрєла оповїданї євангєльськїх. Правда, першї пїснї о Рїздєствї Христовїм були радше зведєними вї вїршову форму доїмами; нїх матеріалом було не стїлько оповїданє євангєльське, як радше доїматич-

не толкованє оповїданї. розсїнованє на аллегорїчнїм толкованнї старого зєвїта. Прїмїром тї доїматичної поєзїї нехай послужать слїдуючї три стрєфи зб гимну Вєнїантїя Говорїя Фортуната, латїанского поєта зб VI столїтї, котрїй належить до найчїслїнїших поєтїв вї католицькій гимнологїї:

Maria ventre concipit
Verbi fidei semina;
Quem totus mundus non capit,
Portant puellae viscera.

Radix Jesse floruit
Et virga fructum edidit.
Foecunda partum protulit,
Et mater virgo permanet.

Adam vetus quod polluit,
Adam novus hoc obluit;
Tumens quod ille dejecit,
Humillimus hic erigit.*

Строфам тїм, помїмо нїх доїматичної хитроумностї, годї бїмївати прїстотї і сїлї виразу. Онї тїмь інтерєснїшї, що фразї вї нїх ужїтї, майже стереотїпово проходять через усь літературу Заходу і стрїчаються також вї наших колядах. Вї нїмїх гимнї латїанськїх VI або VII вїку стрїчаємо вже дєякї, хочє нечислїнї ще побутувї рєскї; се є вїстїний гимн: Angelus pastoribus dixit vigilantibus, перєздєдєнї мабуть ще вї XVI або XVII вїдї на польське, а зб польского перевєдєнї вї нашїм вїдї на нашу мову — се популярна у нас коляда „Ангєл пастарєм мовїв“. Побутова сторона євангєльськїх лєгєнд о Рїздєствї Христовїм розвинєна далеко шарше вї євангєльських пїснях рїздвянських. Конєц-

*) Марїя почала вї животї сїмєна правдивого слова; того, котрого свїтї увєє, не може обнїяти, носїть нутро Дїви. Зєцївила лїєка Єсєєва, ї пруток давї плодї; плїдна матї прївєла чадо, а осталася дївою. Шо старїй Адам зєма-зєв, се новїй Адам оббїмає; що тамтїй зєгордївсь збїхнїув, се сїєї унизївсьїсь пїднїсїть.

но, пїснї тї, творєні так само як і нашї серед нїмїх вїстїх народнїх, черпали зб житїя хлопа нїмєцкого і зб нїмєцкою прїродї деталї для розмалюванїя сцєн євангєльських. Христєс, пїсля нїх, родїться вї зїмї, серед морозів:

Ze Bethlehem daz geschach,
Von frost so leit got vngemach*) —
каже одна пїсня зб XIV вїку, зовєсь так само як польське, вї котрїй пастухи говорять до маленького Ісуса:

Jak że cię porzucim, pociecho nasza,
W tak okrutne mrozy idąc do lasa!

або як наша:
Ісусє мой возлєжит вї яєлєх на сїнї,
І зїмно терпатї,
Створитєль дрижатї,
Котрїй зб руках свїтї держитї.

Нїмєцка пїсня їде ще далї вї мальованнї деталї; зб нїмїстїю властивою людєкї поєзїї она оповїдає:

Joseph bei dem krippelein saß,
bis daß er schier erfroren was.
Joseph nam ein pfännelein
und macht dem kinde ein müsselein.*)

Наша коляда не пускає так шїроко по-водбї побожайї фантазїї і говорїть тільки:

Ісусє старєнїкї,
Плєчє Ісусє маленькї!
Помзай єго
Чїстїй Дївї колєсїти
І пїснє єму засїпати:

„Люлїй пашє наш!“

А вї нїмїх мїсєцї показує нам, як Ісусє вї руках носїть Ісуса маленького.

„Люлїй, люлїй!“ прїсївує, і т. д.

Нїмєцка пїсня єсть особливим натїском пїднїсїть бїдний стан Ісуса і єго родчїх. Онї вї мїсєчкї не можуть нїде най-тї нїчїтї, вї прогонюють їх зб хатї як

*) Вї Вїфлєємї се сталосє, бдї морозу тер-пїть Бог дїже.

*) Ісусє сїдїв коло яєлє, аж трїх не замєрзї. Ісусє узавї рїночку і зварїв дїтїнїй кїлїчкє.

жєбрєкїх, аж одїн мїлосєрдїїшїй госпєдар позволяє їм сїпати вї стїдїлї на солодї. Зб вїдволєннєм властивим бїдному, робучому чоловїку євїмїнїй автор пїснї зб початку XVI вїку кїнчить свою пїсню слїдуючими словами:

Maria die kunt spinnen,
des freit sy sich;
Joseph der kunt zimmern,
des nerten sy sich.
Jesus der kunt haspen garn.
Der reich war, der wird arm;
Der arm, der wird reich;
So bit wir got von himel,
das er uns helt in sein ewigs reich.

Так само пастухи, котрї пїсля оповїданї євангєльського першї прїйшли вїтати Христа, почуваю сїлїє євангєльськї, являються вї пїснях нїмєцких прїстїми нїмєцкими пастухами XV або XVI вїку. Євїзод о пастухах розроблєний був єсїбно вї мїстєрїях і вертєпнїх драмах на тему Рїздєв Христового вї Італїї, Франції і Нїмєччїнї; на тїснїй ладї розсєновєся там коротєсьє бїблїєє оповїданє, котрє ставє канвою, вї котру вїлїтаються тї грубо гуморїстичнї розмови та анекдотї, то тенденційнї, соціальнї рєчї про бїднїю робучого людї, крївдї та угнєкї і т. н. Дивнїм якимсь способом бїднєсь вї польських колядах, т. зв. пасторєлках, немов-бї європєйськє пїсьнє, котра зб часом потрїщила і занєсла зб лїца землї західно-європєйськї мїстєрїї і рєлігїйну драму, як-раз вї польскїй бєрїтї вїкинула цїлу купу обломкїв і трїєкє. І хочє обломкї тї на польськїй ґрунтї одєржалї потрїху ї локальну окраску, то все тїя по мїмї думцї зовєсь невїстїно бачїтї вї нїх, якє се чинїть г. Тарновскїй (гл. „Сзєз“ 1882), оригїнальнїй плодї польськїх нїв. Вї наших колядах далеко менше, ба навїть така дїже мало є елементів, занєсєнїх зб західно-європєйськїх рєлігїйно до-маї. Майже одїномїм незаперечним свїдєцтвом того впливу (трудно сказати, чи

дяться на вывоз берданок до Болгарии, а не болгарские правительство не заплатило припадающей суммы, то этого достаточно уважать в правт заключенный контракт аэвати. Ровночаси обьявля Колубовъ, що бы може спровадити Болгарамъ таке число берданокъ, вбляко лишь захотятъ. Въ той, якъ видко, досить помотаній справъ вибсь одинъ посоль въ оппозиціи интересацію въ собраню до правительства: чи правда се, що оно намбравъ закупити 100.000 манлихеровъ признаныхъ тремя специальными комиссиями за непригодный для армии. По причинъ той интересаціи Стамболовъ дуже розсердился; обьявля бдновѣсти, але заравномъ додавъ, що симъ разомъ скрутитъ на завсѣгда голову оппозиціи. Такъ отже бути може, що бдновѣдъ Стамболова положитъ конецъ справѣ займаючій такъ живо уми тутешной публики.

Дѣй досить цікавий ухвалы приняло въ послѣднихъ дняхъ народне собрание. Перша зъ нихъ одностѣе до бѣлого духовенства. До теперъ всѣ станы и фахи могли выбирати и бути выбраними въ депутаты. Таа св бода теперъ обмежуєть о стѣлько, що бѣло духовенство буде могло и на дальше голосувати при выборахъ до собрания, але не буде мати права бути выбраними. Собрание, приймаюча таку ухвалу, руководилося тымъ поглядомъ, що духовенство не повинно мѣшатися до политикъ, якъ се бывало ажъ въ надто случаяхъ до теперъ. Другою ухвалою собрание, о котрыхъ бесѣда, есть амнестиа выдана собраниемъ для всѣхъ урядниковъ, котры провинились въ часѣ бдъ 9 септима 1886 до 2 септима 1887. Дивоглядныи есть мнѣнь до той ухвалы: Була се часы, коли розгорѣвши по обохъ сторонахъ политичній страсти дѣлохали до крайности. Политичній урядники мата строгій наказъ наглядати за публичнымъ спокоємъ; коли хто-небудь выдася имъ побдорѣний о якусь конспирацію, мали его сейчасъ арештувати. Маючи такия острый наказъ зъ горы, урядники, боячися о власну шкуру, не разъ одного арештуючи чинно оскорбляли, коли бы супротивлялися. А що дѣ такія протѣды давали причину самѣмъ бунтовникамъ, то всѣмъ мнѣншю роу собрание поимувало самыхъ бунтовниковъ, длячого-жъ не мало-бы поимувати виновныхъ хоровитѣльвъ порядку.

Сего року святкувавъ галицко-рускій театръ 25-лѣтній юбилей своего роувию. Сего жъ року дая 4 ст. ст. грудня святкувавъ и болгарскій театръ юбилей — але однорѣчній бдъ часу своего заложеня. Зъ самого того провання видно ажъ надто ясно, якъ велика рѣзняица мѣжь литературно-драматичнымъ розвоємъ у насъ, а у Болгары. Основателемъ болгарской вайновѣи драматургії, а заравномъ отцемъ болгарского театру ест народный учитель и писатель Дѣбѣрѣ Войничковъ. Цъ резъ дошій часть учительювавъ въ Шуми. Повѣстъ Савы Раковского „Грѣсній путникъ“ зробила на молодого учителя величїе впливъ. Она рѣбудила въ нѣмъ антитурецку мысль и антитурецкї чувства. Зъ часомъ перѣвѣсясь Войничковъ до Румунїи (Браила), де zorganizувать амааторску театральну трупу и написавъ для неї вѣлька драмъ, до котрыхъ теми бравъ вѣь давнио бувалъ цини Болгары. Важный драмы его: 1) Хрещенїе перѣвѣсавского двора, 2) Вяислава, 3) Крумъ Старшїи, 4) Райна княгиня, 5) Стоянъ возвода — и два комедїи: Поезропейчїе Турка и Зелопята цаваливація. Въ першій комедїи высмѣивъ авторъ пороки турецкїи интеллигенціи, въ другій болгарску сусѣлность, котра на слѣво, малуючы, приймала тогды все, що только шло зъ Заходу. Артистично-поэтическая сторона тыхъ драмъ и комедїи есть слаба, за те она основани дуже добре свою ролю бдъ взглядомъ

безпосередного, чи черъ посередняцтво польского) е пѣсня, що починаєть словами:

Не плачь Рахили,
Зря чада цыли!

Е се діалогъ, въ котрѣмъ Рахиль плаче за своими дѣтьми, що погордувавъ Иродъ, а поетъ (очевидно поставленый замѣсть якоїсь иншой особы въ драмѣ) потѣшае ен. Ковезно, треба додати, що и дѣнокъ „пасторалки“ польскїи коли не цѣлкомъ переведенїи на нашу мову (жъ „Согласно спѣвайте“), то все таки послужили вѣрцемъ творцямъ нашихъ коладъ и сповукали ихъ также до ширшого, драматичнѣшого и бѣльш реалистичного обробленя епивоу зъ пастухами, якъ н. пр. въ слѣ дуючій стрѣфѣ колады, що починаєть словами „Нанѣ Адаме вознесїся“:

„Витай малов, витай Дятяко,
Златоруноу зъ неба ягягко!“ —
Пастыріе такъ повѣдали,
Гдѣ со дары его витали:
Кладутъ булку и гомулку,
А до того масла много
Изъ ягнямъ — предъ Дятямъ;
Потомъ грали во кимзали,
Во свѣрѣли и соплѣи,
Спѣвали, плясали.

Правдво поэтичною въ своѣй сердечной простотѣ е промова пастухѣвъ наведена въ иншій пѣсни („Цѣль мышленый“), въ котрой епивоу сей такъ представлений:

Пастыріе тамъ присѣли,
Бога въ плоти гдѣ урѣли,
Яко творца витаюте,
Честь отъ сердца воздаюте:
„Прїими вѣру за оѣру,
Прѣблагїи Боже! Больше не може
Пастыри дати зъ подлой хаты,
Кромѣ ягняты“.

Такъ и бачитъся намъ, що чужѣю мову людей зъ XVII. вѣву, коли мужики называлися „подлыми“, конечно, не въ значнѣю моральнымъ, а въ значнѣю бдноты и упослѣдженя социальнаго.

Якъ бачутъ читателѣ зъ наведеныхъ доси цитатѣвъ и порѣванъ, наша колада церковна

національнымъ. Було се въ сѣидесятыхъ рокахъ нашего вѣку. Цѣла Румунїа ажъ кашѣла болгарскими политичными емагрантами. Въ дѣянихъ мѣстахъ якъ Браила, Галацъ, Журжево, Александрия и Букурештъ були ихъ цѣль тысячѣ, мали свои школы, читальнѣ, друкарнѣ и газеты. Въ Букурештѣ трудился знаный Любенъ Каравеловъ; Ботевъ организувать свою бунтовничу чету, зъ котрою обѣсая вѣбѣвъ на австрїйскій пароходъ „Гадѣцѣ“, арештувавъ капитана парохода и высѣвъ зъ четю на другой берегъ Дунаю. Отже голубою для тыхъ емагрантѣвъ мавъ служати театръ Войничка. И дѣйстѣю, историчній драмы Войничкова выкликували у публики велике олушѣленїе; своимъ змѣстомъ оживляли они пригнобленого духа свободы и патриотизму и будили въ сердцахъ надѣю до льшого. Горачу участь въ представлѣняхъ бравъ тогды также Ботевъ. — Найльшимъ болгарскимъ драматургомъ есть В. Друмевъ (внѣшній матрополитъ Кляментъ). Написавъ драму „Иванку“.

Самъ празникъ ковилю обходжено торжественно. Въ театрѣ являсь князь зъ дружиною. Передъ представлѣнемъ одѣвъ зъ актѣрѣвъ мавъ бесѣду, въ котрій старався представити значнѣю театру для народу. Однѣкожъ представлѣнїе выпало слабо. Вѣагдѣ треба сказати, що Болгаре не розумѣють на естетичнѣ и не любуются sztukю. Гры болгарскїи актѣрѣвъ анѣ порѣвнати не можна зъ грою нашихъ артистѣвъ. Есть однакожъ надѣя, що у Болгары зъ часомъ выробитъся смакъ до естетикъ. Повинно только правительство само вглянути въ тую справу и заявляти бѣльшу помѣчь, вѣжь досѣ (правительство дая на театръ только 10.000 фр.). Будучи на юбилейномъ прѣствѣленїи болгарского театру, мнѣмовѣтъ прїишло намъ на гадку, що бы то можна у насъ зробити, коли-бъ мы були у себѣ такими господами, якими суть въ своихъ рѣдѣмъ краю Болгаре.

Драгнѣ.

Окружнїкъ краевой рады школьной въ справѣ испытѣвъ зрѣлости.

Ц. к. краева рада школьна выдала бдѣ двѣмъ 22 листопада с. р. бдѣ ч. 19.641 такий окружнїкъ до дирекцій школъ середныхъ въ справѣ испытѣвъ зрѣлости:

Справозданя, предложеи краевыми инспекторами школъ и делегатами краевой рады школьной, котры торѣжь проводили испытѣвъ зрѣлости, ствердила згѣдою, що ти испытѣ не вводи бдбувають зъ належною точностю та цѣвагою и не все гдѣться зъ нестѣючими прависами чи то давнѣйшихъ розпорѣженъ рады школьной чи то въ Указачку доповнѣня уряду учительского.

Зъ той причины краева рада школьна, пригадуючи давнѣйшїи приписы, зараджуєть е слѣдуюче:

I. Подѣзъ письменныхъ испытѣвъ зрѣлости не повинно въ одной сали робити бѣльшѣ якъ 20 а въ школахъ реальныхъ 15 абитуриѣнтѣвъ. Коли ихъ есть бѣльше, треба подѣлѣти на бдѣды и каждый поручити надзору окремого учителя.

II. Надѣрѣ надъ абитуриѣнтами повиненъ бути найточнѣйшїи, чтобы залобѣти всякимъ надужитымъ и бдѣвѣну выробѣвъ. Одѣначальность въ той справѣ паде выключно на дирекцію, о сколько одностѣе до помощи подаваню абитуриѣнтамъ зъ-на двору, и на надѣраючїихъ учителяхъ, о сколько одностѣе до надужити подѣзъ испыту письменнаго. Краева рада школьна уважаєть за усѣйне средство противъ надужити, чтобы передъ каждымъ испытѣмъ

е далеко бѣльше строгою и поздержливую, коли ходитъ о реалистичное малыванье детѣвъ, вѣжь пѣснѣ нѣмецкїи и польскїи, и только денѣе проскочить два-три побутѣвъ расчѣты. Не можемо сказати, чтобы се маловало характеръ нашего народа и его поэтичнаго творчества загаломъ; прѣтѣвно, въ пѣсняхъ часто-вародныхъ мы бѣчамъ, що народъ нашъ любуется вѣрѣмъ малываню подробѣцъ побутѣвъ и можемо хвабѣ уразъ изъ К. Е. Францомъ подавалѣи ту незрѣловану пѣснѣву, вѣрнѣсть и певнѣсть въ ехолованю тыхъ подробѣцъ и въ ихъ добѣрѣ. Коли колады церковнѣи бдѣрѣи-ются бдѣ пѣснѣвъ народныхъ бѣльшѣ тусклымъ колѣритомъ, то причины сего треба шукати де вѣде. Може бути, що авторы пѣснѣвъ по трохи и зъ умыслу рѣгулывали колѣритъ своихъ творѣвъ въ той способѣ, чтобы достроити до загальнаго духа нашего бѣгослуженя, бѣльшѣ строгого, бѣльшѣ зверненого въ глѣбѣ, бѣльшѣ дѣлаючого на чутѣе (кѣвенно, на чутѣе того, хто може его бдѣчувѣи, хто розумѣиъ всѣ подробѣцъ того, що и якъ и чому спѣваєть), а менше на фантазїю. Намаганье такъ могло у авторыхъ явитиься и зовѣсь мамовѣдѣ; аджежь они сякъ чи такъ мали весь вѣкъ дѣло въ церковнымъ обрядѣми и пѣснями и пронались на скрѣбѣ ихъ духомъ. Але менѣ здѣсь, що коли сей вѣдѣвъ е справѣ бѣвъ, то все таки бѣвъ не бѣвъ головнымъ и рѣшущїи. Перше мѣсце треба тутъ признати гымъ жереламъ, зъ котрыхъ она непосредно черпала мотивы до своихъ творѣвъ.

Мы бачили вѣже, що въ нашихъ коладахъ е чимало реминисценцій и гимновъ латинскихъ, и пѣснѣвъ церковныхъ нѣмецкихъ и польскихъ и навѣтъ дѣщо трохи слѣдовъ вилыву середнѣвковѣи драмы религїиной. Та все таки вилывы тѣи не вычеркують усею змѣсту нашихъ коладъ. Головнымъ и найвыдатѣйшымъ ихъ жереломъ були книги, котры авторы по своей професїи все мусѣли мати бдѣ рѣкою и въ уживаню — книги церковнѣи и богослужебнѣи. Поэтичній не разъ, часто однѣкожъ только риторичній и догматично заостренїи каноны, стихиры и антифоны чанѣвъ богослужебныхъ, писаня отѣцѣвъ церкви, прологи и житїя, акафѣсты и толкованя писѣма свято-

пѣтомъ письменнымъ роздати мѣжь абитуриѣнтѣвъ якусь точно обчислену сколькобѣ аркушѣвъ зъ печаткою дирекціи, а абитуриѣнты мусѣли уживати выключно тыхъ аркушѣвъ, а обѣсая аложѣи въ руки надѣраючого учителя.

III. Учителѣ, предлагаючїи темѣты до выробѣвъ письменныхъ, повиннѣи глѣдѣти на то, чтобы темѣты были бдѣновѣдїи и обчисленїи на степенѣ умислового образованя абитуриѣнтѣвъ. Въ языкахъ класичныхъ треба предлагати также тексты, якїи абитуриѣнты мають перекласти, а при томъ въ темѣтахъ польско-латинскихъ треба уважати на то, чтобы въ текстахъ не было выразѣвъ и понытѣ чужихъ свѣтовъ старинному.

IV. Подѣзъ надѣзраня учителя не смѣе давати абитуриѣнтамъ якъ-небудѣ указѣвъ, высѣненя або диспозиціи темѣтовъ, безъ письменнаго дозвола инспектора краеваго, котрый темѣты выначує.

V. Писменный выробѣ абитуриѣнтѣвъ треба докладѣю поправити, оцѣнѣти точно цензурѣми уживанымъ при курсовыхъ класификаціяхъ, унакѣючы всякихъ додатѣвъ ослабляючїихъ або за мало рѣшучихъ. Передъ початкомъ устного испыту треба всѣ выробѣ письменнѣи предложити прѣдѣдѣтелии комисіи испытующей.

VI. До устаого испыту мають приступати абитуриѣнты въ порядку точно поазвѣномъ, напередъ публичнѣи, потѣмъ приватѣсты и екстернѣсты.

VII. Подѣзъ устного испыту потрібна есть безперерывна присутнѣсть директора и всѣхъ членѣвъ комисіи испытующей. За-дѣя того треба увольнѣти экзаменаторѣвъ бдѣ выкладѣвъ школьныхъ на цѣльнѣ часть устного испыту, а выклады ихъ або поручити инчимъ учителямъ, або, коли-бъ се было невозможно, увольновати за чергою одну або двѣ клѣсы бдѣ выкладѣвъ.

VIII. Учителѣ пишущїи протоколѣ повиненъ записувати только пытаня, а цензурѣи мавъ выписувати до протоколу самѣ экзаменаторѣ безпосередно по скѣченю испыту зъ своего предмету.

IX. Доручуванье свѣдоцѣвъ зрѣлости повинно бдбуватися зъ якусь торжественностю по скѣченю цѣлого испыту зрѣлости.

X. Позаякѣ при испытѣ зрѣлости иде о еконстатыванье, чи абитуриѣнтъ посѣдаєть зрѣлѣсть умислову, успѣлоблѣую его до самостояоу працѣ науковѣи, дѣятого пытаня подѣзъ испыту треба такъ завдавати, чтобы абитуриѣнтъ могъ бдѣовѣдати на нихъ по зможѣ смислѣиной, безъ неадекватной помощи и безнѣстаннаго перерываня бдѣ экзаменатора. Краева рада школьна высказуєть надѣю, що тѣла учительскїи при помощи точной класификаціи у всѣхъ клѣсахъ, а особливо въ клѣсахъ IV и в VIII, доу-кѣти будутъ до испыту только таковы абитуриѣнтѣвъ, котрымъ буде можна признати безъ выага свѣдоцѣтво зрѣлости.

XI. Застрѣгаючи собѣ на бѣльшѣе выдѣти дальшї зарадженя, кр. рада школьна поручаєть теперѣ:

а) чтобы при испытѣ зъ языбѣвъ класичныхъ экзаменаторы пересвѣдчывались передѣвѣмъ, чи абитуриѣнты ориѣнгується легко въ язычѣи и чи посѣдають побѣвъ достаточнаго знаня вокабулѣ вѣдомѣсти граматичнѣи и стилистичнѣи, наконецъ, чи потрафляѣтъ выяснити звязанїи безпосередно зъ лектурѣю kwestїи до-тѣкаючїи реалїи;

б) чтобы въ науцѣ исторїи побѣвъ вымаганъ, що мѣстѣться въ Указачку, абитуриѣнты посѣдали также знанье головнѣйшихъ дѣтъ зъ исторїи Польщѣи и Русѣи, а по-надѣ то чтобы

въ георафїи проявили вѣдомѣсти, потрібнѣи каждому образованю чловѣкови;

в) чтобы въ физичѣи пересвѣдчываносѣ передѣвѣмъ, чи абитуриѣнтъ знаєъ права явиць а также ихъ звязѣ причинѣю, а не кладѣно головной вѣти на дѣдувѣи математичнѣи, особливо довѣи и бѣльше замѣтанѣи;

г) чтобы въ заведеняхъ, де польскїи языкѣ есть выкладѣвымъ, абитуриѣнты выражувались поправно въ языкѣи польскимъ не только бдѣдѣсть испыту зъ языка польского, але также у всѣхъ иншихъ предметахъ испыту, и чтобы экзаменаторы на тую поправнѣсть бачну звертали увагу.

Процѣвъ въ Вадовицѣхъ.

Дѣя 21 грудня с. р. забравъ подѣзъ розправѣи голосѣи прокураторѣи бдѣчитѣвъ уступѣи зъ Kurjer-a Lwowского зъ дѣя 18 н. ст. грудня с. р., въ котрѣмъ справоздаєть тои газеты наводѣчи збѣзнѣи свѣдка Рѣра, прокуого урядника бдѣ зѣбѣннѣи, назывѣи его карѣровнѣемъ, денуциѣнтѣмъ и заканувѣи ему, що денуциѣи своихъ товаришѣвъ дѣбѣтѣвъ на вышю посаду уряду. Прокураторѣи высказѣвъ жалѣи зъ причинѣи, що справоздаєть зъ розправѣи въ такий способѣ высказѣлось про чѣловѣка честнаго и добѣрой славы а до того ще урядника чужѣи державѣи и просивъ прѣдѣдѣателя, чтобы урядѣю еконстатывѣи неправдѣи тогѣи, що напечатѣвъ Kurjer Lwowski и старавѣи зарадити подобнымъ надужитѣмъ на будѣю. Прѣдѣдѣатель прїихлился до того жадаѣи и высказѣвъ свое негодѣванье зъ причинѣи, що наведенѣмъ неправдѣи фактѣвъ справозданье то нарушѣло честь свѣдка.

Оборѣнецъ д-рѣ Лазарскїи забравъ голосѣи и подѣбѣи, що вѣденѣа газета „Dziennik Volksblatt“ печѣтаєъ поганѣи статьи противъ обжалованныхъ и тыхъ свѣдоцѣвъ, котры збѣзнѣють на ихъ користѣи и просивъ, чтобы прѣдѣдѣатель зѣвъ въ оборѣну тыхъ свѣдоцѣвъ а ровнѣчасно чтобы удаѣи до краѣвѣи прокураторїи державной въ цѣли заборѣны розширеня гумѣрнѣиныхъ иллюстрѣици выѣмѣвѣающихъ обжалованныхъ и на-строюющихъ супротивъ нихъ неприяно публичну опинїю. Прѣдѣдѣатель бдказѣвъ тому жадаѣи, бо д-рѣ Лазарскїи не предложѣвъ тыхъ чѣселъ D. Volksblatt-у, котры мали мѣстити инкриминѣиной обороною статьи.

Дѣя 23 грудня с. р. бдчитѣно передѣвѣмъ протоколѣи списанныи судїею Хшонщянскимъ въ Освѣцѣмъ, кудѣи удаѣи бѣвъ на подѣвѣтъ рѣшѣи трибуналу зъ свѣдка Шлянгѣромъ и Матковскимъ, котры мали показѣти ему, де купувѣли въ р. 1887 и 1883 карты до Америки. Зъ протоколу того показуєть, що въ р. 1887 купили они карты у Герца въ гѣтели заторѣкомъ; де купувѣли въ р. 1883 — того не умѣли показѣти.

Одѣи переслухѣно свѣдка Конст. Любака, котры збѣзнѣвъ, що коли его наганѣи прїивѣи до агентїи Герца, сидѣвъ тамъ за столѣмъ „адѣюнкѣи“ зъ двома ерѣбными звѣздами“, котры прозивѣи ему жандармами на случай, если не схѣе купить карты.

По переслуханю того свѣдка, забравъ голосѣи судїи присяжныхъ Котїерѣи и заявивъ, що вчера (дѣя 22 грудня с. р.) наганѣи Герца цѣльнѣи дѣнь обробляѣи въ шинку Бергѣра свѣдоцѣвъ, котры инѣи малѣи збѣзнѣвати. Кромѣ того вѣдѣти по краю люде, котры обробляѣи присяжныхъ. Супротивъ того жадаѣи оборѣнецъ д-рѣ Корнѣи, чтобы перервати розправѣи, розслѣдити сразу подѣсѣну Котїерѣомъ и его самого заѣвѣзѣи на свѣдка, бо така розправа не може вести до цѣли, при котрой судїи присяжныхъ кожде корѣстѣише для свѣдоцѣвъ збѣзнѣать зъ горы уважаєъ плывучѣи зъ намовѣи. Прокураторѣи спрѣтивѣиъ тому, уважаючи цѣлу рѣчь яко приватно еспѣстереженье Котїерѣи Оборѣнецъ д-рѣ Лазарскїи заявивъ, что слова Котїерѣа зробили дуже некорѣстѣие вражѣиьѣи, бо ними бѣвъ яко судїи присяжныхъ и рїѣгѣи выдѣвъ засудѣи и вывѣлѣсь некорѣстно настроеннѣи противъ обжалованныхъ. Супротивъ того лава оборѣннѣи мусѣи надумѣиь, чи не выпадеѣи ѣи зложити обороны, бо замѣтъ судѣи присяжного дѣтика посѣредно и оборѣннѣи. Прѣдѣдѣатель оголѣсѣиъ бдѣтакъ рѣшѣиье трибуналу, котрый не прїихлился до жадаѣи Корнѣи, бо Котїерѣи подѣбѣи тутъ лишь свое приватно еспѣстереженье а не подаѣвъ фактѣвъ, на котрыхъ бы могла опѣрти бѣдорѣиье, що обжалованныи або иншїи особы бдѣиьно намѣвали свѣдоцѣвъ або присяжныхъ. Супротивъ того рѣшѣи заявивъ д-рѣ Корнѣи, що надумѣиъ же надѣи тѣмъ, чи має дальше борѣнѣи своихъ клїѣнтѣвъ, а рѣшѣиье свое предложѣи трибуналу на писѣмѣи.

Того самого дѣя переслухѣвъ ще трибуналу дѣлѣихъ свѣдоцѣвъ. Зъ свѣдоцѣвъ тыхъ подаѣи: М. Вѣтякѣи, що чувъ, якъ въ агентїи телеграфувѣли до Америки, бо щѣсъ турѣкотѣло и то замѣиоувѣало ему такъ, що зарѣвъ купѣиь карту; М. Плѣтнїкѣи, що жидѣи бдѣорѣиъ ему чѣботы и тѣмъ прїивѣоли лишѣиься въ агентїи и купѣиь билѣтъ. Иншїи свѣдки потвѣрджуютъ тѣи збѣзнѣи.

Зъ причинѣи лѣт. Рѣзѣа перервано розправѣи на тѣждѣиь, т. е. до недѣлѣи 29 н. ст. грудня с. р.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНѢИ.

Нѣмецкїи центральнѣи хотѣи очевидно щѣсъ выторгувати для себе, коли чѣмъ разъ бѣльше гроязѣи абѣтинѣнцїю а ихъ органы выстуѣаютъ противъ правительства в Чѣхѣвъ зъ цѣлю заѣлѣостѣю. Бувшїи шефъ секціи бар. Думрайхѣръ выстуѣиъ въ Воѣмѣи-и зъ остроу статью, въ котрой домагається, чтобы Нѣмцѣи выстуѣили кѣчѣи зъ рады державной. Противъ такого жадаѣи выстуѣили очевидно бѣвъурадѣиъ зъ цѣлю енергїею и доказуєть, що Думрайхѣръ посуѣаєъ свою легѣдѣиьность до самой крайности. Тѣмъчасѣмъ ведѣеъ въ Празѣ дальша акціа угодовѣа, котра зарѣвъ

(Дальше буде.)

Иванъ Франко.

по закрытию рады державной розпочалася була у Відня. Екзекутивний комітет радяв внаслідок довший час під проводом Пленера а за ініціативою правительства мають незадовго зібратися в Празі делегати обох народностей, щоб нарадитися над справою вступлення Нїмців до союму.

Ми вже вказували на те, що внімецькі центральні грають доволу роллю, бо підчас коли часів Нїмців хотять опозицію довести до крайности и грозять навіть перенести абстатенцію до рады державної, то головний віденський орган централістичний стає все по трохи вбїти по стороні правительства. Вчерашня N. fr. Presse пише іменно так: Підчас коли старо-Чехи були против дебату над відповідою гр. Таафого на втерпелістю Пленера, то все-ж таки почули потребу висказати ся о нїй. Ледви що старо-Чехи вернули до дому а вже зараз заведи в пражські клуби чеськом дискусію над сего відповідою и при сїй нагоді піднесли яко найважнійший момент з сего відповіди то, що справа угоди повинна залагодитися в чеськомі соїтї. И ми — пише згадана газета — годимося в сїй точці з бесїдниками чеського клубу, бо и ми видимо найважнійший момент в відповіди гр. Таафого в тїм, що він відсилає згадану справу до союму краєвого. Але як раз длятого треба всякі вїсти о угоді припинити скептично, бо Нїмці не вступлять до пражского союму лиш дїятого, що имь так ради гр. Таафе. Виходить з сего ясно, що коли одна часть централістів пристає при даних умовах на залагодженє спорно справы в соїтї то друга часть грозить, перенести ви и до парламенту.

Сойм чеській зсередя на коротку сесію додаткову дня 8 сїчня. Зв недїля відбудуться доповняючі вибори до сего союму з внімецьких округів, з котрих вибрані посли не хотїли вступити до союму а котрих мандати дїятого уневажнено. Нема мабути надїв, щоб з сїх виборів вийшли нїші кандидати як досє.

Fremdenblatt доносить, що послїдніми днями велася в міністерстві торговлї у Відні переговори в справі будови залїзничїх подїльскїх и з Тернополя на Джуриєв до Залїшчя з бїчними лїніями зв Ягольнич до Скали и до Івано пустого. До остаточного порозумїня ще не прийшло, але єсть надїя, що то скоро настане. Згадана газета доказує, що проєктованї залїзничї сут великою ваги як для залїзничї державної так и для залїзничї Кароля Людєвїка, яко лїнії довозовї.

Гр. Алоїсїй Каролїй довголїтній посол австрїйскїй в Берлін и Лондон помер наго на ловах дня 26 с. м. вї своїх добрах в Тотмєдєр на Угорщинї. Гр. Каролїй родився в 1825 р. и належав до найбїльших дипломатів австрїйскїх. Он був довший час послом в Берлін а від 1875 послом в Лондон. Підчас берлинского конгресу засунав він разом з гр. Андрассисом інтереси Австро-Угорщини на ємї конгресї в бїд часу стягував був на себе незаску російского двору. Минушого року пїйшов за-для слабого стану здоровля на пенсію и одержав був ордер золотого руна. Од того часу проживав він в своїх добрах, де и помер.

Агентія Гаваса одержала з Петербурга вїстє, пїсля котрої флоти російскїй на Чорбїм и Балтїйскїм мори мають бути збїльшенї кожда о два великі кораблї панцирї и кілька бїльших кораблїв торпедових. Кораблї тї мають будуватися в російскїх веретах.

Петер. Відом. доносить, що правительство затвердило проєкт утвореня посади капітанів портів в Одесї, Батумї, Марїуполї, Петербурзі и Лаваї а заразом о виключеню тїх портів з-під загальних законів портів и підданю их спеціальному зарядову.

На одїм з найбїльших засїдань госуд. совїта має бути предложений проєкт, пїсля котрого правительство буде мати право амеувати в допратекїм університетї не лиш професорів але також ректора и деканів. Жидам заборонено правительством рїшучо вступати до академії штук красних в Петербурзі. Мабути не будуть жиди на то дуже жалуватися.

Сзас одержав з Риму вїстє — як каже — автентичну, що папа назначив вже єпископів польскїх маючих бути установленими в католицьких сторонах Росїї на підставі угоди з російским правительством. Пїсля сє вїсти має кс. Андєвчє стати єпископом в Вільнї, адмінстратор люблянскїй стане єпископом в Люблї, адмінстратор тереспольскїй в Тересполї, Новодворскїй в Плоцку, Коосовскїй з Плоцка пїйде на сурфана до Калїша а єп. Грїневєцїй зрєзигнує з єпископства вєльнеского и буде іменованый архїєпископом in part. inf. Що-до самої угоди Росїї з Римом, то каже Сзас, що не знати ще, чи она вже рїшучо заключена.

Як вже звїстено сталася дебата адреса в румунскїм сенатї причиною уступленя президента и обох вице-президентів то сенату. Флореску домагався, щоб адреси викинути той уступ, де була бєсїда о довірїю правительств до парламенту. Сенат однак не згодився на то и відкинув поправку Флореску 46 голосами против 46 — отже рівностєю голосу. Виходить з того, що тепершнє правительств не має в сенатї також великої сили. В палаті послїв виступив був Катарджу дуже остро

против правительств доказуючи, що оно веде до розладу и виваєвєтї партї, щоб она виступила до борби з правительством. Против того виступив президент кабинету ген Ману и заявив, що він старався льояльно сполучити з собою все консервативні елементи. Катарджу викликає кризу, бо жадає, щоб парламент в сєй час розв'язав и хотїв тїм способом осягнути бїльшїсть, котра пїсля дотепершнього закона виборчого єсть неможлива. Катарджу самі поручив єго (Мана) королеви. Вєдїду Мана прийняв прихильно и ухвалено адресу.

Справозданє спеціальної комісії румунского парламенту для розсїдженя справы бувшого президента кабинету Браціана и швєтєх єго товаришів предложено вже онєгди палатї послїв и оно викликало загальну сензацію. Комісія домагався, щоб Іоана Браціана, Стурдзу, Аврєліана, Нану, Статєска и Черната поставити перед суд з численї надїжжї, якєх ози допускалися з справозданя комісії виходить, що Браціан и єго товаришї спроневерили кілька мїліонів; щоб удержатися при властї, підкулювали они впливовї личности, спрєдавали за бєзвїт державнї добра и т. д.; министр дїл внутрїшних мав навіть стояти в звязї з фальшивими грошєм и давав имь помбє.

НОВИНКИ.

— Нашє Вїст. дописуватєль з Станіславєвї доносить нам, що вїстї, які бїт недавно подав до „Дїла“ дотично зміни в станіславєвскїй єпархїї духовної, починають уже збїстїюватися. Дописуватєль наш доведєс, що архїєпископєтер о. Куїловскїй іменованый сурфраном перемьским. (Дописуватєль подає нам и жєрєло, з котрого зачерпнув свою вїдомість в тїй справї.)

— З Станіславєвї пишуть нам: На остатних чотирох виставах нашого театру було дуже а дуже маленько гостей, так що не приємно було оглянутися по за себе на самї пустки... Поглядаючи на порожні лавки, мимоволї приходили на думку слова поета: „О мати Русє, а де твої дїти?“ Так, дєйжик, „дїтей Русї“ ще доси не бачили ми в театрї, а дєйжик тільки по разови... Тож пригадуємо нашї публїцї єї патріотичний обовязок супротив театру. Побут єго в Станіславєвї тільки до 9 н. ст. сїчня (на Святий Вєчєр (5) в недїлю и на першїй дєнь Рїздв (6) в недїлю не буде представлєня) и то не відкїчно; тож не побїльшаймо дефіциту, котрого театр набрався доволї у Льовв. Особливо відзначємо до окїчної публїки, котрої іменно на чотирох остатних виставах зовсім не було. Рєпертоар найбїльших вистав такий: в недїлю (29) н. ст. гудня історична драма дра Ом. Огоновского „Фєдїко Острожскїй“; в сєреду 1 н. ст. сїчня (у вівторок 31 н. ст. гудня представлєня не буде) вїяток з рїзних опереток и драм або так званїх „Перєгляд драматичнїх“; в вєтєр (2 н. ст. сїчня) драма Осипа Барєвєско „Чернїгівка“ (доси ще не грана). Особливо на „Фєдїка Острожского“ и на „Чернїгівку“, котрі то гарні драми написанї на основї нашой славної бувалщини, о тенденцї високої патріотичної, — повинні збїратися нашї Земляки дуже численно, бо-жє треба признати, що тї твої театр виставляє головню до Русїєвї, щоб их сєрдє настали до нових патріотичних подвїгів... Тож на тї вистави опїшїмє уєб до театру и своєю участїю покажїм, що такїх творів драматичних бажємо як найбільше.

— З Надєврїянского підгїра пишуть нам: Будучи недавно в Надєврїї чув є, як розказували людє такі фактї: Андрїй Рєкета, родом з Тисємєнцї (з Слободы), наймисл був у п. Кємплича, дїдича вє Волосовї, на службу, и тамь потеря єму минушого осєні молотїльня пальцї лївої руки так, що в шпиталї станіславєвскїм відтали єму руку тую по локотї. До того-жє хтєсє тамь єму порадиє, уломанїєс у дїдича о два морги ґрунту и о хату, и то черєз судь надєврїянский. Однакє дїдич виправдав єв судь тїм, що ос-то він не заставляє Андрїя Рєкєтє пускати машину и смакувати трыбї. Кобь-жє був калїка пїйшов до дому, до родичів, та дождиває вїку, — так є. Онє вернув до пана Кємплича назад, и як мбїт, так працюєв у него вїрно одною рукою надїючись, що так дїдич вїнагородить єго. Коли-жє п. Кємплич, хотє и похочував, але так не дав Андрїєвї пї хату пї ґрунту, то сирота калїка так тїм загрыєс, що досєтї 22 листопада с. р. повїсєс на двірєкїй групї, и так збїжачив єсїмо. Надїхавша родина погребла єго чинно по цивільному обряду єсїмо. Калїка був улань в резерв и мав 25 рокє житя. А машина клята підкосила такї цвєтє молодєнцї! — *Учїжїк.*

— В Яєровї відбуєс вєчєрєк декламациїномузыкальнїй на дохід тамошного товариства педагогичного. По одчїтї п. Ляховича: О хробакє живучих вє чоловіцї, встали прудукції, мїж котрими була и одна руска, а то пана Чайковска одкїлїмувала стїх Б. Дїдичского „Сонє князя Льва“.

— З Бїбріи доносить: Коли з цїлого краю доходить збїки, а мара голоду зє великою силєю грозить людности, вє повїтї бєбєрєцкїм панує небувала пружнєстє, вє екєкновано податків и ипнїх скарбових належитостєй. В дєйжик сєлах повантовали екєкатори податковї рєшту пашї, збїжа и послїднї дїжнєстє, а навїтї пошїсєвали ґрунтє до вїнайїму.

— Уважєний в Скалатї сєлєнїк вїхав був до Росїї — як доведєс „Черв. Русь“ — з поручєня яковс. Полькї дїдичи до єї родичів, абь тамь урядувуват пашку. Вертаючи до Галичини поступив в Кїєв до о. Наумовича, а той передав черєз нєго кілька листів до євоных давних прихоян в Скалатї. Коли сє-

лєнїк прибув з тїми листами до Скалати, у вїзнили єго и вєє кїлька недїл єдїтє в слїдствї.

— Авансє новорїчнїй в австрїйскїй армії обїймає переважно резерву, бо іменовано: поручїками в пїхотї 932, в баталїонах стрїльцїв 100, в кавалєрїї 200, в артилерїї 180, в інжїнерїї 20, в пїонєрах 7, в віддїлї санїтарнїм 37, при тренакх 100. Крємь того авансєвало 174 підофіцїрів резервових на заступнїків єдїцїрокх а 25 на кадєтєв.

— Новї крамїницї отворєно в Тужилєвї коло Калїша, Ярославчєх коло Зборови, Дуганєвї коло Янїчїна и Куровичєх коло Львова. Щастє Боже!

— В Мартїновї новї коло Букачєвєц вїбудовано сєго року нову деревину церкву власнїми силами бєз помочи прїлєченїх громад. При сєгорїчнїй нуждї и невєроєно сє велика заслуга для громад. Дня 31 жовтня відбулєс повєзачєсє церквї о. деканом прї великїй участї свєщєнїкєв Богато було перєшкєд в тїй будовї, бо в Мартїновї новї єсть костєл.

— Міністрє Дунаєскїй — як доносить з Вїднї до краківской N. Reform-ты — має одержати бїд цїсаря титулє графа.

— Посол до рады державної ко. А-рє Хотковскїй ставєв дїя 23 н. ст. гудня в Вїлїчїх передь своїми виборцями з сєльского округа Краків-Хшанєв-Вїлїчка уже третїй раз підчас сєї кадєнцї. Посол ко. Хотковскїй обїрно розповїдав виборцям о вїнесєно кн. Ліхєнштєйна, о вїчї католикєв у Вїднї, о уїпїтєх вїгнанїх до губернїї єрєнбурєкєй, — але виборцї піднесли далеко жїзнєнїшїєї справы, и пр. справу рєгачєк на дорогах и мостах.

— Римона єв. Пенїтєнцїя рєкла дїя 28 надїста с. р., що сповїднїк не мєжє розгрішати єсєбє, маючї намїрєно вступити в звязє суржєскє з єхїзматїком, в тїмє случай, коли в Росїї не мєжє дїстати прїрєчєнє, що дїти будуть виховуванї в вїрї католицкїй, якє того вимагєє церкву католицка и тільки під тїмє условїєм удїляє дїсєнєнє. Краківскїй „Сзас“ прїписує сєму фактовї „бєзмірну важнєст“.

— Гарна зєрхнєстє громадєка. До „Батїкєвїчїн“ пишуть бїд Журавнє, що зєрхнєстє громадєка в Мїнїнах вистарєлає о карту промислову на крамїницї о відступлє єї жїдєв и тїмє єпо єсєбєм впрєвадила жїда в сєло, мїмо того, що тамь була и є христїянєска крамїниця, котра вєє пїбрала товарї з Народнї Торговлї. Поганє вї зробили пановє громадє!

— Станїя Львєв-Кєларєв. Зв днєм 1 сїчня 1890 р. отворїтєс мїжє станїями Львєв Брухнєвїч в кїльом 1-8 залїзничї Львєв-Бєлєц (Томашєв) станїя Львєв-Кєларєв для перєвєзу єсєбї, накурїєв, прїсєлєк посїпшїх и звчїлїх. Зє вїсєє наведєнїм днєм ввєдїтєс додаток II до тарїєв оплатної для залїзничї Львєв-Бєлєц (Томашєв) прїмїєної, мїстїчїй для станїї Львєв-Кєларєв єдїнїчїє тарїєв и начєркє віддалєня кїльомєтровєго.

— О промислї нафтовїм пише коломєска часопїс O wlasnych silach так: На просторї двомїлєвїм мїжє Дуклєю, Коросєном, Єдїчєм и Гїманєвом єма вїєє тєрєвї до закупнї. Закуплєно або вїнайїмєно вєє, а бїд вїстїєлєвїчє мєнїх посїблєстєй, с. є. сєлєнї, набувають прїво експїлуатєвнє тєрєвї краєвї підпрїємцї. Мїнулї вєє чєсє, вє котрїх прїво, вєртїти на ґрунт, мєжє було набути за кїлька гудлє нєв бїд морга. Нанї сєлєнїн розумїєшїй и не вїпустїтї своїх ґрунтїв вє аренду, єєлї єму не зєвєнїтїєс: 100 р. бїд морга, 10% брутто зє ямї и поменїх дачок. На Руданцї під Рїманєвом по нєвдалїх трєх ямєх рїшїлї підпрїємцї залїшити далїшї пробї рєчєнє. Зє вєєно мєють почати вєртїти на кїлькєх новїх тєрєнах, а то: Тшєцєнїч в Рєгах, Грєбовскїй в Івонїчу и Дємєч в Во роцанцї. Спїлка Бєрггаїмє и Макє-Гарвєй, котра перєстала істїнувати в Слободї рунгєрєкїй, почала вєртїти в Жарїбїцї, Фалїшбєвї и Гачєвї. Зачувати, що бар. Грєвє закупїв бємь новїх рїгєв, котрі мають устєвїтїєс по рїзних тєрєнах в Коросєнєскїм. Згадана вїсєє спїлка в Жарїбїцї наїшла вєє в 70 метрах явї слїды ронї. Сє вїстєло для промисловцїв розкупїти в мїгь вєє ґрунтї в самїм Жарїбїцї и окїлїцї. В Збєзєсєх та сама спїлка вєвєртїла двї ямї, зє котрїх од на завєла а друга вєдавала черєз кїлька дїєв по 15 бочок ронї, бїтєкє перєстала и тепєр вєртїтї глїбшє. Попытє на рєду в Коросєнєскїм вєлїчїй; платятє за сотнєрє мєтрїчнїй ронї, 100 копальнї, по 420 р. П. Сїгурдє Вїсєнєвскїй купїв прїва Кїнєлє вє слобдєскїй копальнї на камеральнїх тєрєнах.

— Август Новак, 35-лїтнїй мужїчина, ставєв передь карнїм трыбуналєм у Вїднї обжалованїй о мнїгї обманствє. Цїлє своє жїтєє чув єв бїдєду до якого постїйного зєнєтє, а лїшє бавїєс вє вєлїкого пана и по майєтерєкї знєв рєбїтї довгї. В р. 1883 єженїєс зє дєвкєю промисловцї Крєбєс; зє прїданого залїгавїє своє довгї кавалєрскї вє вєсєтї 50.000 зр. а за рїкє по вїзначєно мєв догвєтє знов на 60.000 зр. Тїх ґрошєй потреба було єму на прєзєнтї для актєрок и на газардну ґру. Жїнка залїтала знов єго довгї, хочє вїлєєсє, що Новак вєє пошєлїєвувєв вєкєлє на єї мїя. Одержав єв славнє мїсєє сєкрєтаря у вєлїможї гр. Пальїєю, але покїнуєв єї, щобї жїтї лїшє на коштє жїнкї. Але вєє и жїнкї було сєго за мнєго и загадала ще хоч частїну своєго мєстєку, 100.000 зр. вїратувати бїд погїблє. ґрошї єї зложїла вє банку. Новакє, котрому она дала ще 24.000 зр., загадав забрати їй ґрошї зложєнї вє банку. Підчас нєпрїсуднїстї жїнкї, котра була вє мїсєцї куплєвєм, вїломав єї бїркє и украв єї квітє на ґрошї зложєнї вє банку. Розумїєс, що ґрошї вєвєрє зє банку и протратїєв за рїкє, а жїнка черєз цїлїє сєй часє не знала о тїм, що сталєсє зє єї ґрошїми, бо Новакє сєвєлїєувєв банковїй квітє и вложїєв єго до бїркє. Отакє допустєвєс Новакє ще нїнїшє обманствє; бїд 87-лїтнїєй жєнїчїнї вудїрїєв зєвєщєдєнїє ґрошї, підписє жїнкї сєвєлїєувєв и далїєє, вїкнїцї обманївїє єдного банкіра и

золотнїка на 42.000 зр., утїкє до Монте Карлє, де вєє тї ґрошї прєгравє. Тамь прїхопїла єго поліцїя и відставїла до вїзнїцї у Вїднї. Трыбуналє засудїєв Новака на шїєст лїтє тяжкої вїзнїцї.

— Ориґїнальнїй прєсєс. Зє Кїєва подають такїй фактє: Пань К., занєдужавшї прїкїлєвєтї лїкарє Б., и кєлї опїєла подужав дєв єму за кїлька канєцїє вїзнтї єднїє лїєсє державної позїчкї, вєртєстї 100 рублиєв, толєкуєсє, що не має готєвкї. Підчас послїдного тїєнєна зґаданїй лїєсє вїграв 15.000 рублиєв. Лїкарє Б. прїзнавє, що тє вїграна до нєго нєлєжїтє, а п. К. кажє, що лїкарє Б. має віддати єму 14.900 рублиєв. Зє того прєсєсє, а вє цїлїєм Кїєв вїжїдають нєтєрпєлїєв рїшєнє судового.

— Дрїбнї вїстї. Краківскїй єпископє Дунаєвскїй вїхав до Рїму.

Наука, штука и литература.

— XV выпуск „Біблїотєкї музыкальнї“ появлїєс и мїстїтє тры пїєнї на голосє зє супроводом фортепїану. Сї тры пїєнї суть: Доль, Т. Шєвчєнка; Мєя пїєнє, М. Бачнїєскогє и У садчєку, Кєстїя Вїкторїннє Музїку до тїх трєх пїєсєн уложїєв п. Є. Купчїнскїй, звїєстнїй шїрїшїй публїцї зє своєї ґрї и композицїї на цїтрї, а супровод фортепїановїй підклав К. Штолє. Цїна сєго выпускє 25 кр. Зє замовлєнїми и вєзгалї у вєєх справєх вїданїєчїєв удєвєтїєс трєба до п. Вол. Садєвского, ул. Кєпєрнїка ч. 36.

— Другї кїжнї „Жїтє Свєтїх“ уже єдїнїєс. Тепєр друкуєсє показчїє імєнє, Заголєвєсє и прєднєє слово, — такє що цїлє дїло (надє 30 кушїєв друку), прїздоблєнє 40 гарнїми ілюстрацїями, повїєтєє уже коло Нового нашого Року. Радїмо отжє опїшїтїєс зє прїєслїкою прєдїлєтї (на руки о. Євґєнїя Гузарє в Завалє-вє або на руки рускїх рєдакцїй), бо по вїходї 4-ого выпускє цїна будє підвїсєчєна.

— Новє єкономїчнє вїданїєчїєво полєсє почнє бїт 15 н. ст. сїчня появлїтєс у Львєвї під рєдакцїєю шп. Вїтєлдє Лєвїчєскогє, Тєофїлє Мєрувїчє, Тадєя Романовїчє, Тадєя Рутєвского, Станїслава Шєпанєвского и Францїшка Зїмьє. Будє ємїєдїєчнїє Економїста Polskї, посвєчєнїє єкономї, скарбєвостї, статїстїкї и адмінїстрацїї, — зє тїждєнєм дїдатком інформациєнїм Тудєднїк Економїєзну.

Телеграмы „Дїла“.

Софія 27 гуднїя. Собранїє ухвалїло бїджєтє міністерствє вїєнї и зє власної ініціатїєвї підвїсїєло рядовїм вїєкамь платнє мїсєчнє зє єдного лєва на два а підофіцїрамь зє двох лєвєв на тры. Нїнїє має бутї собранїє закрьєтє.

Букарєшт 27 гуднїя. Корєлєва занєдужала сїлїєно на інфлєєнцї. Дєпутация сєнату вручила корєлєвї адресу.

Бруксєлє 28 гуднїя. Стрїєк рєбїтнїкєв вє копальнїх вуглє стає чїмь разь бїльшїй; тепєр стрїєкує вєє 12.000 рєбїтнїкєв. Мнїгї фабрїкї и ґутї залїзнили рєботу.

Пєтєрбург 28 гуднїя. Царь надаєв міністрєв прєсвїтє прїво імєнувати рєкторє и профєсєрєв на допратєкїм унївєрситєтї.

Бєрлїн 28 гуднїя. Роздїєлїєс туть поголєска, що становїєс Вїшнєградского вє наслїдєк нєпорозумїня зє міністрєм вїєнї Ванєвскїм єсть захїтанє и що Вїшнєградскїй має статї на мїсєц Гїббєнєтє міністрєм комуникацїй.

На дєсланє.

Зголошенє удїлєв

щобї доповнїтї потрїбнїй капїталє до будовї перєврїданого готєлю у Львєвї прїймає и бїлїшїє полєнєнїє дєє Ємїлє Вєрємїлїєнє Браєрє у Львєвї, ул. Браєрєвска 10 8264 (2-9)

Окулїст

Д-р Б. ГЕЗАНГ

б. єлєв-асїєстєнтє и опєратєр на клїнїцї окулїстїчнїй проф. Фухсє у Вїднї, мєшкає при улїцї Трєтєго Мєя (Мєарєвскїй) чїслє 7 (дє ч. к. Старєство) и ординує бїд 10—12 и бїд 3—5.

Сущнїй поступ в новїшїй тєхнїцї красєк творять пїлнїє зєтїтї єрбїєнї фарбї, вїнайїдєнї фїрмою J. & S. Kessler в Бєрлї, и онї наїшли правдїє прїзнєнєє у вєєх круґахє фактовїх. Тї фарбї годїтєсє до рєбїтї штїтї и дєкєоратїєнїх, до позолочєнї и пєрєблєнє вєлїєжнїх прєдмєтєв зє дєрєвє, слєа, порцєлєннї, камїня, мєталє, папєру, шкїрї и вєсєну, до рамь до образєвїє зєрєкалє, нєшїєнїє, рїзєб зє дєрєвє и кєстї, гїпєсовїх фїгур, газєвїх сєвїчнїкєв, бжїжїє дєрєвєцї и т. п., их мєжєна цїлєкомь лєгкє наклєдати пєвєдїєно пєнєлєм на кождїй дєвїлїєй прєдмєтє, суть нєзрєвнїєнї вє блєску и чїстєстї, не пускють и тому мєжєна одєржати лєгкїй, дєлїкатнїй наклєд мїсєчнїх и трєвалїх.

Особлїво трєба піднєстї, що тї фарбї мєжєна вїстєвлати на змїну вєдуху и мїтї их вєдою та цїтїєно, бєз их змїнї. Такєм мнєна их потратїє камєнєм до полїрованї, черєз що онї одєржуть вєлїєчєвїє блєскє, а прїтївно ишїє фабрїкнїє конкєрєнцїєнїє вєє по короткїм чєбє дадуть стєртїєс мєвє порох.

А що тї фарбї продєкуєсє по вєдємї дєшєвїх цїнїєх а при тїмє суть дїєжє вїдчїтнї, такє мєжєна их узїєвати вєлїєм оєднїєно и корїєстїю, то вєжє за-для самої дєшєвєстїє мєють онї прїємїєстє прєдємь нїшїми євїрїсатїями. Протїєв дєтєпєрїшнєго позолочєнїє и пєрєблєнїєнїє подєють тї пїлнїє зєтїтї єрбїєнї фарбї нєцїєнїєнїє корєсєтє. Пєдєвїчнїє спєсєбє ужитїє рєбїтї мєжєлїємь кождєму власнєрєчєно позолотїтї або пєрєблїєнїє ушкєдєжєнїє рамї образєвїє зєрєкалє та вєє прєдмєтї, дє поспєлєєсє позолочєнїє.

Фїрма J. & S. Kessler, Brünn (Mähren) розсєдєє зґаданїє фарбє золотї и єрбїєнї по 1 зр. за єлєшкє; — 6 єлєшкєв коптєв 5 зр.; — 12 єлєшкєв 3 зр.; — цїна за 1 кїльє зр. 8 (вє 1/2 кїльєвїх єлєшкєх),

РѢКЪ ОСНОВАНІЯ 1828.

Одзначена на выставахъ свѣтовыхъ: 1867 въ Парижѣ, 1873 у Вѣднѣ, на П-й выставѣ въ Лондонѣ и на всѣхъ выставахъ промысловыхъ.

ц. к. прив.

фабрика мыла и перфумеріи
F. Fischer-a

Контора и мѣсце заомов. Wien, III Hauptstrasse 88
Фабрики: у Вѣднѣ, Симмерингу и Унтерлякѣ.

Поручае свои вырѣбы: мыла туалетовъ и до праня а такожъ парфумеріи.
Цѣнники высылаюсъ на желаніе платно, а такожъ суть по складахъ Народной Торговлѣ. 3291

ДРОГЕРІЯ

Вырѣбъ и складъ матеріаловъ аптечныхъ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улицѣ Городецкой число 75

удержуе такожъ на складѣ

звѣстныхъ вырѣбы личничей

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Звѣстны они вже въ нашімъ краю загально що-до своихъ успѣшности, тому робити они завязу и немалу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вырѣбамъ личничимъ, специальнымъ, котры перазъ обманули недужого. Числений же призванія и подки за личничей вырѣбы навѣтъ одъ особъ высоко поставленныхъ, а дуже легко розсѣдти, бо суть въ нашімъ краю. 3101 (17-2)

Цѣнники и проспекты пересылаю на желаніе даромъ.
Замовленія на провинцію выгтовляються одворотною почтою.

Въ роцѣ 1834 основана а за знаменитѣсть и дешевѣсть власныхъ вырѣбѣвъ одзначена на свѣтовыхъ выставахъ въ Парижѣ 1855, Лондонѣ 1862, Вѣднѣ 1873, Барцельонѣ 1888, Парижѣ 1889

ц. к. прив. фабрика

Anton Himmelbauer & Cie

in Stockerau bei Wien

и въ моравской Остравѣ, контора и мѣсце замовленъ Wien, I Wolzeile 11 поручае Вп. купу-чимъ, а именню Впрен. Духовенству и комитетамъ парохіальнымъ свои вырѣбы

свѣтло церковне и столове,

звычайне мыло до домового ужитку, предметы туалетовъ и перфумеріи, всѣякий вырѣбы восковой, якъ свѣчки и поставники восковой плад-3273 кй и прикрашеніи, факль и т. и. (4-2)

РѢКЪ ОСНОВАНІЯ 1810.

Одзначена на выставахъ свѣтовыхъ 1864, 1866, 1873 и 1880.

ц. к. прив.

фабрика коцовъ, покрывалъ на конѣ и товарѣвъ воняныхъ

ЮСИФА КОСН-А

ливеранта

цѣсарского двору, вѣйска и мариварки.

Фабрики: у Вѣднѣ и Симмерингу.

Выгтовляе всякого рода коца на лѣжка, Гальма коцы робитничей, покрывала элянедей на лѣжка покрывала до подорожи и купель та правдивый воняный гуль; одтакъ господарский дѣрѣя на конѣ, до стайнѣ, для возѣвъ въ найлѣпшій родѣ ибеля найрозличнѣйшихъ вѣрѣвъ и красокъ. Найдешевшій цѣны.
Цѣнники розсылаюсъ платно на желаніе а кромѣ того можна ихъ переглянути въ головныхъ складахъ Народной Торговлѣ 3291

Franz Effenberger

Wien, IV, Margarethenstrasse 8
доставецъ

для ц. к. почтовыхъ и телеграфическихъ урядѣвъ.

РѢКЪ ОСНОВАНІЯ 1839

Фабрика вѣднѣскихъ пендуловыхъ годинниковъ и такыхъ, що накручуются разъ въ рѣкъ або мѣсяцъ, домовый и фабричный годинники всякого рода.

Складъ всѣхъ родовъ золотыхъ и серебряныхъ вѣднѣскихъ годинниковъ, парискихъ бронзовыхъ и марморовыхъ годинниковъ и ин.

Репарація выгтовляються скоро и дешево, прѣ чѣмъ за кождо репарацію даюсъ гарантія на одинъ рѣкъ.
3171 11-12

Замовленія въ провинцію выгтовляються одворотною почтою.

РѢКЪ ОСНОВАНІЯ 1857.

МНОГОКРАТНІЙ ОДЗНАЧЕНІЯ

A. Macek

Eisenmöbel-Fabrik

Wien VI, Gumpendorferstrasse 114.

поручае свои мебѣль, выгтовленіи солидно, 3254 по приступныхъ цѣнахъ. (6-10)

Цѣнники можна переглянути въ головныхъ складахъ Народной Торговлѣ.

Женщина

шугае мѣсяца до заряду дому.
Влизна вѣдомѣсть у о. Стефановича, катихита у Львовѣ (улицѣ Орменська 2).

Franz Angerer

Wien, Fünfhaus, Karolinenstrasse 26.

Фабрикантъ инструментовъ смычковыхъ, именню специалистовъ до гитаръ на 6 и 14 струнъ эъ подвойною шиенъ, одтакъ до мандолинъ и цитеръ; выгтовляе такожъ струны металевымъ дромъ обведенъ на цитры и гитары та мае на складѣ великій запасъ всякого рода струнъ барабанныхъ.

Всякй направи выгтовляються съ докладно и по дешевыхъ цѣнахъ. 3155 (7-7)

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

поручае

найчѣльнѣйшій кадила, одзначеніи численными медалями заслуги:

КАДИЛО ЦЕРКОВНЕ найчѣльнѣе въ начкахъ по 50 кр. и 1—
КАДИЛО КОРОЛЕВСКОЕ складается изъ цѣтѣвъ, живицъ и балсамовъ выдающихся дуже при ямной запахи, пахуча по 4 и 8 кр., пуделко по 25 кр. и —50
КАДИЛО СУЛТАНСКОЕ пыльное подливается на розжарену банку, выдаетъ дуже приятный и дуже пошучуваный запахъ фляконъ —25
КАДИЛО ВАРИАНСКОЕ пыльное, приятный и деликатный запахъ того кадила дуже надае до салыновѣтъ и будоражѣтъ, фляконъ —50
КАДИЛО СОСНОВЕ, хто хоче мати здоровый воздухъ въ комнатахъ, то розжарюючи соснове кадила може его достати, фляконъ —60
КАДИЛО АНТИМАЗМАТИЧНЕ есть несорвнваемымъ средствомъ въ тыхъ всѣхъ разкахъ, де ходитъ о одсвѣженіи воздуха въ комнатахъ и о перешкоду чтобы не равнялись пошестіи; фляконъ 25 кр. и —50

Достати можна у Львовѣ въ власныхъ складкахъ, ул. Коперника ч. 3. и ул. Галицка рѣкъ Валоюна. Въ Краковѣ: Суконницъ ч. 20. Въ Чернівцахъ рынокъ ч. 2. 2529

Предметы до вырѣзувати

7 Tegetthoffstrasse, Wien
Franz Haberditzl, Wilh. Riedel's Nachf.

Одъ р. 1879

ц. к. прив.

фабрика фортепьяновъ

J. Werhel

Wien, 7 Bez. Burggasse 58

поручае свой обильный складъ фортепьяновъ одъ 300 до 800 зр. Такожъ есть на складѣ

подвойный фортепьянъ величавый що-до работы и тонѣвъ. Всѣ фортепьяны эъ подносимыми помостомъ одгомоннымъ. 3202 (7-7)

А КШИШТОФОВИЧЪ

у Львовѣ, плѣцъ Галицкой, ч. 2.
поручае найновѣйшій

Тапеты и декорации,
Портіеры воняны и бавовняны,
Фіранки коронковй,
Амбразы и лаццунки,
Скатерти на столы,
Кань на лѣжка,
Ковдры литовскй,
Коцки и дерги,
Килимы красны и веходны
Матеріи на мебѣль
Оксалиты Velour d'Utrecht,
Кретоны на мебѣль,
Ходники воняны, джутовй, кокосовй, корковй, стриженй и до выстелена цѣлыхъ комнаты,
Линолеумъ на помосты,
Корковй нѣдѣлки и килимы,
Рогожки кокосовй,
Соломанки японскй,
Параваны японскй,
Экраны японскй,
Портіеры японскй,
Сторы пѣтчиковй и полотняны та тымъ подобныя приборы для 3180 комнатного устроения. 10-10

ALOIS WOHLMUTH

Wien, Hernal, Kirchengasse N. 41.

фабрикантъ скрипокъ, гитаръ и цитеръ; — такожъ поручае струны власного вырѣбу до тыхъ згаданныхъ инструментовъ. 3200 (10-11)

Одзначенія

на многихъ выставахъ

R. KRAFT & A. KARASEK

Maschinen - Ledertreibriemen Fabrik.

Wien, V. Bez. Franzensgasse 4

Выгтовляють широкій ремень розной всякого рода, а такожъ всякй направи въ томъ фаху, солидно и дешево.
Зипшаный и визаный ремень, а такожъ для машинъ до шитя всякого рода суть все на складѣ. 3169 (10-12)

РѢКЪ ОСНОВАНІЯ 1850.

Пять одзначенъ

Фабричный складъ вырѣбѣвъ плетеныхъ

J. N. SEIDL

Wien, I., Wipplingerstrasse 2.

Богато заосмотреный складъ панчоухъ дѣточахъ и жѣночыхъ, скарпетокъ для мужичинъ и дѣтей, кафтаниковъ и нагавицъ, рукавичокъ у всякихъ краскахъ. Такожъ великій выборъ въ товарахъ эъ овечой воню: якъ шаль мужеской и жѣночй, намѣтки, одѣты дѣточй, кафтаники дѣточй и жѣночй, камашъ для мужичинъ, жѣночй и дѣтей, ковѣры, жилетки и взагалъ всѣ предметы, що принадлежать до вырѣбѣвъ плетеныхъ. 3270
Цѣнники высылаюсъ на жадање. (3-2)

Masę nowości

otrzymał nowo założony pierwszy koncesję przez W. c. i k. Namiestnictwo

Specjalny magazyn broni i amunicji

artykułów sportowych i perfumerji

STEFANA PIELECKIEGO

we Lwowie, plac Kapitulny, 1. 3.

poleca jako najodpowiedniejsze

PODARUNKI DLA MYSLIWYCH

na „GWIAZDKĘ“ i NOWY ROK

Strzelby we wszystkich systemach, czterolufki, trzylufki, ekspresy blichslinty, diany, hamerlessy i repetery. Sztuczyki i pistolety florberty. Rewolwery angielskie, amerykanskie i belgijskie we wszystkich wielkościach. Kordelasy, noże myśliwskie, manierki, torebki i pasy na patrony, futerały i paski do strzelb, trabki, neceserki.

Szpiceruty, Styki, Harapy.
Rewolwery przepisowe dla pp. oficerów, pałasze, szpady, kupie i porteepe

Galanterja myśliwska
ze skóry, brązu i rogów jelenich.

Prześliczne Kilimy krajowe
w największym wyborze.

„Nowość: Parawaniki z trzcin bambusowej, malowane. Ogromny wybór mebli i cacek z bambusu. Wyroby japońskie, chińskie indyjskie i kaukazkie stare i nowe. Parawaniki 2-3- lub 4-skrzydłowe na atlasie lub gazie haftowane, od 8 do 20 zł. Wazon, urny, wazy, talerze dekoracyjne, amulety, podstawki z brązu, majoliki, porcelany, drzewa, kości i srebra. Przedmioty emalowane Cloisonné. Wachlarze dekoracyjne we wszystkich kolorach, wielkościach i kształtach. 3 05 2-2

Wszelka broń używana kupuję za gotówkę, mieniam i biorę w komis. Roboty rusznikarskie wykonuję z całą precyzją po cenach fabrycznych.

Najlepsze brzytwy
szwajcarskie od 2— do 6-50 zł.
angielskie od 1-50 do 20— zł.
Paski do obciągania brzytw od 80 ct. do 2-50 złr.

Mydła i penzle do golenia.
Ceny nadzwyczaj nizkie.
Przedmioty nieprzypadające do gustu, mieniam się na inne.

[На жадање п Пельецкого мѣстимо сей анонсъ по польски.]

Gebrüder TRUHLARSKY

ц. к. вкл. прив. фабрика бильярдѣвъ

3201 Wien, V. Bez. Hofgasse Nr. 4. (10-11)

вырѣбляе всякого рода бильярдъ, а такожъ мае великій складъ новыхъ и переграныхъ бильярдѣвъ, та кѣй, куль, взагалъ всѣ приборы до гры бильярдѣвъ.

Уряджуе и одновляе цѣлы каварнѣ по найнижшій цѣнахъ.

!!!Рѣшуче напѣмненье!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають поліссы,

чи то чтобы затянути пензичку, чи то чтобы записати для своей родины (бо поліссы то само, що готовый грѣшъ), именню придатна для задовженыхъ вѣднѣйшѣй домѣвъ и реальностей, бо при случайной, наглой смерти черезъ выплату забезпеченого капитала оставшій одержать свою реальность безъ довѣтъ; для нововѣнчѣвъ важна, чтобы обезопасить себя и дѣтей, вѣднѣйшѣй можно еи ужити за кавію або депозитъ. 2970 30-45

Поліссы на обезпеченіе жита есть у всѣхъ случаяхъ найпѣвнѣйшій, найощаднѣйшій и найлѣпшій капиталомъ, тому лѣпша понадѣе всѣ щадницѣ. Якъ и куда такую поліссу можна одержати найлѣпше и найдѣднѣйше, въ томъ подае найлѣпшу раду устно або писемно подѣ дискрецію: **Assicuratore Oberinspector KLEIN, Wien, I., Franz Josefs Quai 29, II Stock, дома одъ 2 до 6 години.** Принимаеся обезпеченія ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

РѢКЪ ЗАЛОЖЕНІЯ 1867

S. POLLAK

Miederfabrik

Wien, VI., Mariahilferstrasse 117

поручае свои якъ звычайный такъ и выбалгивый горесеты рѣ-для вѣднѣйшѣй и париского фасону въ солидномъ выконченіи пося стальныхъ цѣвъ фабричныхъ.

При замовленяхъ проситесь брати мѣру поверххъ сукнѣ, и выстаете подати объемъ грудей, стану и бедръ. Рѣвно-жъ треба подати краску матеріи. Що не подобаеся, одмѣняеся безъ опоры. 3214 (10-11)

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватисъ на нашу часонисъ.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Вибіркові найважливішіх новітніх“ виходить в вівторок, і в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплата і писематі приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у. Коперника ч. 11, а Бюро газет у. Кароля Людовика 9. В Відні М. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за писематі платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ в літер. додатком в Австрії:

на півріччя 18 кр.	на півріччя 24 кр.
на рік 36 кр.	на рік 48 кр.
на чверть року 9 кр.	на чверть року 12 кр.
на місяць 4 кр.	на місяць 6 кр.

у Львові:

на півріччя 16 кр.	на півріччя 8 кр.
на рік 32 кр.	на рік 16 кр.
на чверть року 4 кр.	на чверть року 1 кр.
на місяць 1 кр.	на місяць 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під № 124 у. Баторія. — Рукописи звертаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатає вільні бач портрети. — Подорожні чекі коштують 8 кр. а. в. — Оголошення приймаються по п'яті 6 кр. бач однокр. стрічка печатної, в руб. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. — Подати чекі по 10 кр. бач стрічка.

Письмо з Відня.

Видень 28 н. ст. грудня 1889.

Богато заговорено останнім часом про виступлення посла о. Озаркевича на зв'язи правди і о причинах того виступлення. Однак ніде досі не представлено ясно і докладно цілої справи, а що більше в тих коротких вступках, які появились досі в газетах, неодноразово подавалося невірне, негідно з правдою. Дякую, зовсім добре поінформований, подаю Хв. редакції „Діла“ вірно представлений хід цієї справи.

Посол о. Озаркевич севі каленція кілька разів порушував в рад державній порядку в ц. к. старості долиньскіх. Прикладу справу концесія на млині для громади в Спаші, де інтересований, хоч поплатався всякі наложитості скарбів і доповнили всі формальності вимаганнях законом, цілком роками не могли дождатися концесії з долиньского староста. (Відомо, що в той справі, котрої пос. Озаркевич був референтом в палаті, пос. Кривавець виставив, щоб догальному урядникові староства виточити слідство дисциплінарне, але пос. Ковальскій спротивлявся слідству, а промаляв тільки, згідно з ухвалою комісії, за тим щоб справу поручити правительству до розслідування). Далше пос. о. Озаркевич подав в рад державній справу подвійного стягання податків в деяких громадах долиньского повіту (як в Побережжю, Тячу). Рівно-ж подав справу шкідливі, які скарб велдзьскій Попера робить рік-річно людям через спалювання дерев'яного матеріалу до своїх тартаків. Из всіх цих справ ц. к. староста долиньскій п. Цышка мусів опісля давати справу.

Ц. к. староста долиньскій п. Цышка з своїх сторони звернувши бачну увагу на дім посла о. Озаркевича в Болехові. До дому посла о. Озаркевича, з природи річ, часто заходили люди до него як до посла в публичних чи в приватних справах, а бач час до часу також де-хто, що займався справами літературними, загостять, щоб познакомиться або в обговорити деяку справу літературну з дочкою посла о. Озаркевича, знаною писателькою, паненою Кобрянською. Жандарми дбали бач ц. к. старосту наказувати бачно слідити, хто приходить до дому посла о. Озаркевича і зараз доносили до ц. к. староства, а коли посол о. Озаркевич якого гостя, хоч би найближшого св. го кривого, не замешдував в магистраті, зараз одхочували бач жандарми рапорт о. т. к. староства долиньского а ц. к. старосту зараз послав послан о. Озаркевичеву датацію а потім засуджували на кару грошей. Посол о. Озаркевич аслюював до львівского ц. к. намістництва, а коли ц. к. намістництво за кожний раз признавало рацію старості п. Цышки, он удався до ц. к. министерства справ внутрішніх, однак там безрезультатно, бо з министерства одержав (через старосту долиньского) таку відповідь:

J. E. P. Minister spraw wewnętrznych w załatwieniu zażalenia na wstępie powołanego polecił reskryptem z dnia 9 czerwca b. r. L. 2412 zawiadomić W. J. ks. proboszcza, że uczynione przez Zandarmeryą przeciw p. Teofilowi Ozarkiewiczowi doniesienie o niestosowności się do obowiązujących przepisów meldunkowych zupełnie było uzasadnione, że w ogóle postępowanie organów bezpieczeństwa w tym wypadku jako zupełnie legalne nie nastręczało W. J. e. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych prawnej podstawy do jakiegokolwiek dalszego zarządzeń.

Таких відповідей прийшло з ц. к. министерства ще дві. (Розуміється, аж трибуналі адміністраційний може ринити пытанье, чи має рацію таке розпорядження мелдункове намістництва, що з 1857 року і ч. оно тепер приватні дома правно обов'язує)

Посол о. Озаркевич упіймувся був в тім-же министерстві справ внутрішніх також в справі акашної натури, іменно в справі стягання бач священника належності тарифової за зчинення геометра евиденційного, котру то чинність має виправді після

закона з 23 мая 1883 р. оплачувати властителя, але не ужитковець (Fruchtniesser), яким висте власне священник. На своє представлення одержав посол о. Озаркевич до відповіди министерства такий додаток ц. к. старості п. Цышка:

... W obec przedstawionego przeto powyżej stanu rzeczy w mowie będące zażalenie Wieleb. ks. Proboszcza jest tak pod względem prawnym jakoteż formalnym wręcz nieuzasadnione i jedynie na karb nieznamośności ustaw obowiązujących, jakoteż szczególniejszego jakiegoś rozdrażnienia podobnie jak wiele innych w różnych sprawach przez Wiel. ks. Proboszcza wnoszonych przedstawień i skarg policzonem być musi.

Коли отсе остатній раз була скликана рада державна на день 3 н. ст. грудня, ц. к. староста долиньскій п. Цышка преслиав на кілька днів перед виходом посла о. Озаркевича до Відня вбавляв до него, щоб ставився лично в ц. к. старості в Долині, в справі знов якогось переступлення мелдункового, на день 2 н. ст. грудня. Очевидно, посол о. Озаркевич не ставився, раз для того, що йому було неможливо бути дня 2 грудня в полудне в Долині, а зараз на другий день рано на засіданні ради державної у Відні, — а по друге для того, що властителя не мають права в справах карних взымати до себе послів без призову палати, коли палата єсть скликана.

Прибувши до Відня, посол о. Озаркевич в більше як півгодинній конференції з міністром-президентом гр. Таффом представив йому — на тлі загального образу відносин Русинів в Галичині з поглядом конституційного — останній процес Дегена та товаришів, в котрому то процес втягнуто також его дочку та его зятя, і спеціально поступованье долиньского ц. к. старості п. Цышки, — і предложив гр. Таффу, щоб центральне правительство справу полагодило. Посол о. Озаркевич розказав гр. Таффу, як его дім остає під дозором жандармів і в якій спосіб жандарми сповняють поручення ц. к. староства долиньского. Н. пр. заїхав раз до Болехова п. Вол. Сіменович з Америки і умістився в заїждській дім. Під вечір загостив до дому о. Озаркевича, а що заговорився до пізної ночі, то й заночував у о. Озаркевича, а другого дня рано одїхав. Зараз по тім приходять жандарми до хати посла о. Озаркевича і починає видацію: хто то був? чого був? куди поїхав? і т. д. Крім того жандарми раз-на-раз видають службу церковну і живодів-суддів: що діється в дім посла о. Озаркевича, а з того вийшла в цій о. Озаркевича така опінія, що пос. Озаркевич удержує якийсь протизаконний запис, котрі ц. к. старості через жандармерію слідить дуже строго.

Министер президент гр. Таффе, виступивши все, вбавив посла о. Озаркевича, щоб йому о цілій справі виступив писематі жалобу, а бач усе розслідувати. На то посол о. Озаркевич заявив гр. Таффу, що бач уже мав кілька досвідів з жалобами, які вносили против ц. к. старості долиньского. Пратка єсть така, що жалоба послався до справоздання старості, потім на підставі его справоздання справа рйшається в вищій інстанції, а наконці знов сам староста прише доповідь, як уже прислав, що залягання поліцею бути муси на карб... якіе-с szczególniejszego rozdrażnienia ks. proboszcza... Отже з причини такої процедури з жалобами посол о. Озаркевич заявив гр. Таффу рйшучо, що жалоби писематі не несе, а если правительство хоче справу поладити, то має до того субстрат в личній конференції посла о. Озаркевича з гр. Таффом. Коли-ж нарешті гр. Таффе вказав послан о. Озаркевичеву свій погляд, що староста мав право цитувати посла в справі карній, хотів палата була скликана, — тоді посол о. Озаркевич, бачучи вже наперед, який результат мала-б его жалоба, коли-б мав згодився внести ен, — поклонився п. міністрови-президенту і одійшов.

По тім гр. Таффе поручив послан о. Озаркевичеві наклонити посла о. Озаркевичеву,

щоб такий предложив на его (гр. Таффе) руки писематі жалобу а тоді можна урядника засуспендувати, — але посол о. Озаркевич не згодився на се, а натомість вийшов до трибуналу державного жалобу о нарушенье посольскої ненарушимости.

З прийняття, що переговори з гр. Таффом проводилися з дня на день, а посол о. Озаркевич не міг знати наперед ніх результату, то для того не забрав слова в дебаті над провизоричним бюджетом, — було вже за пізно. Потім посол о. Озаркевич заявив також офіційно, що виступав на зв'язи правди.

Аж послідного дня сесії ради державної прийшов до посла о. Озаркевича посол д-р Рігер, поінформувати: що склонило его аж до такого драстичного кроку, — а коли посол о. Озаркевич розповів цілу справу, д-р Рігер сказав: „Жаль великий, що так сталося, але очевидно годі Вас вивести“. Опісля прийшов до посла о. Озаркевича міністер Пражак і знов старався наклонити его, щоб предложив гр. Таффу писематі жалобу. Посол о. Озаркевич пояснив міністрови Пражакові так само, як гр. Таффу, причину, для чого сего учинити не хоче, впротім сам гр. Таффе висказав підчас конференції з послом о. Озаркевичем свій погляд, що староста мав право цитувати его на день 2 грудня до Долини, отже можна вже догадуватися, який був-б результат жалоби, — лучше, нехай рйшає трибунал державний, — а що-до того, що по внесеній жалобі староста п. Цышка міг-б бути на час слідства суспендований, — то посол о. Озаркевич заявив уже гр. Таффу, що се вже не его (посла) рйш — дисловувати старостами, бач домагався тільки сатисфакція за свои кравды, а якіх дізнає кравд, се розказав гр. Таффу підчас конференції. Министер Пражак заявив, що виступленье посла о. Озаркевича в зв'язи правди бачується дуже прикро, бо посол о. Озаркевич має репутацію посла дуже уміреного. На те посол о. Озаркевич одповів, що явна не по его сторін. Наконці зайшов до посла о. Озаркевича молоді-чеські посолы Вататий, поградулював ему виступленье з правди і заявив, що молоді-Чехи радо підпруть его діяльність в рад державній.

Прочі три рускі послы — о. Мандичевскій, о. Сивгалевич і п. Охримович — в цій справі сні опав (єрмі) посольства о. Сивгалевича бач гр. Таффе) не брали ніякого участі. Поступавши правительству они ніяких не предкладали. Руского клубу, як такого, уже не було і бач не сходилося бач часу, як посол о. Озаркевич виступив з него (при справі голосування над мліоном для галицького фонду пропинаційного). Рівно-ж посол Ковальскій стояв в сій справі зовсім на боці.

Отже неправда, мов-б то в справі посла о. Озаркевича удавалися всі рускі послы греміально до гр. Таффе; неправда, мов-б посол о. Озаркевич домагався спеціально ц. к. старості долиньского п. Цышка stante pede; неправда, мов-б то гр. Таффе супротив такого мліоного жаданя посла о. Озаркевича хотів зарядити лише дисциплінарне дохощенье; неправда наконці, щоб другі послы рускі для того не поїшли сліди до о. Озаркевича, що пм выдалися одповідь гр. Таффе догально дисциплінарного дохощення зовсім справедливою.

Отсе ми представили вірно хід цілої справи. Зб. всего видно, що справа посла о. Озаркевича не була чисто личною, як де-хто може собі представляти. Як уже выше сказано, посол о. Озаркевич підчас конференції з гр. Таффом представив свои справи — а навіть ті его справи, де йшло о нарушенье прав горожанських, не можна назвати приватними в звичайнім значінні слова — представив, кажемо, на тлі загальної нів ситуації Русинів в Галичині. (Очевидно, з огляду на Вашу львівську ц. к. прокураторію державу, годі нам наводити, як іменно про все те розказав посол о. Озаркевич гр. Таффу.)

У нас, Русинів віденьских, поступок

посла о. Озаркевича вивав загальне вдоволення. Тимчасом, що так само думає і загаль рускій в Галичині. Що учинять всі рускі послы ради державної з покликом виділу „Народної Ради“, щоб всі п'ять зв'язалися в один клуб рускій, самостійний супротив правительству і партій парламентарних а солідарний на основі програми руского клубу соймового, — годі вгадати. Се повинно бути нів патріотичним обов'язком всіх тих п'ятьох послів, але чи кожний з них мандат свій посольскій бере на серію, здає собі справу з своєю діяльністю та оглядає на своих виборців та на загаль рускій в краю? На се, здається мені, навіть не потрібна прямоді відповіді на сім місці.

Німці грозять абстиненцією

Посол ради державної, бар. Думрайхер, помістив в Bohemі-і писемо, закликаючи всіх послів німців до опущення палати послів ради державної. Оно гласить:

Слово найбільше рйшуче єсть прийняття супротив великого приміру. Такий примір дають чеські Німці всім Німцям австрійским. Од лть ярений, тривожений, томлений та дурений стоять они витривало і свідомо при своих добрих національних правах і тих прав заступниках. Тим стали они в сеч Німців других провинцій високо і подали ним велику науку. Ми бачимо, як достойна вдержливість цілого племена бач недостойної участі в нарадах тривожить противників більше, чим найуспішайше ведена боротьба на словах; бачимо, як Німці ділом бдистості свои противники ставлять страшнішими, чим пасивно присутності, бачимо, як ті противники, пошанені самі собі, стоять чим-раз більше неуміренними, як через те їх ради розбиваються а остаточні хатро закриті і небезпечні цілі чим-раз краще виявляються. Рівночасно змінюється і відносини заступників правительства до тих тлі законодавчих, в котрих не стало Німців. Елементи, що давніше видавалися услужливими сторонництвом правительства, перемінюються нараз в ненаситну опозицію, котра поведеньем своим виявляє можливий недобрый наслідок пануючої системи яснійше, як би се міг найосновнійшим рішам представити який-небудь речник-Німец. Дло посідає більшу силу бач слова. Богато слів перестороги, киваних чеськими Німцями, перетворило без слів. Рішавим ділом зроблено то, чого словом годі було здіяти.

Весь народ німців в Австрії звернувши нів увагу на положення справ в Чехії. Взяні Німці бачуває их не лише для того, що противник збився у високу гордість, але і тому, що всякий Німец сочувствує тяжкій долі своих бачових супротивників і розуміє, як небезпечність грозить всім Німцям в краях о мшанім населенню, а навіть і столиці держави. Кожний Німец розуміє, що як там зломлять бачпорну силу, то пізніше черга приде на всіх. Ніхто не може втримати, будучи в Чехії розгріваючись нів справи значення провинційного; ніхто не може сумніватися, що рйшенье боротьби в Чехії єсть одно, що рйшенье історичного становища німців в Австрії. Не даю про-то, наколи під сін вражінням на Мораві, Шлеску, над Дунаєм і в краях альпійских будиться пересвідченье, що нам Німцям стоїти треба один за всіх, всі за одного; що нам не вільно ждати, аж один по другому в бою ляже, і що ми в имени національної єдності маємо свідомі подати доказ, що ми чеські Німці в борбі о національне існуванье не думаємо лишати самих. Таке значення мала інтерпелляція, котру підписав німцями послан з всіх кінців Австрії вийшов провідник німців 3 грудня 1889 р. в рад державній. Що правительство признало той інтерпелляція таке значенье, виходить з самого его відповіди. Відповіді та мала на цілі успокоити Німців в сен Австрій тим, що цілій справі старанос надати характер провинційного питання. Для того заявлено правительство, будучи на тепер оно не думає про який-небудь зміни державно-правній, але додамо, що бач системи томлення Німців чеських оно не бдистуює. Правительство думало, що его хатро рахунок ніхто не зрозуміє. Рахунок той однак показався хибним. Німці по-за Чехією знають, якіх мів уважав против Німців чеських бач десяти лть до вересня 1889 р. коли то вийшла на верх охота, вывернути истинную конституцію. Оли знають, як якими новими плянами ослабляння Німців носиться сойм

чеський і які внесені в той ділі будуть поставлені на порядок денний союму на сьнявських засіданнях. Оні уміють оцінити далекосяглість тих плянів на шкоду народу німецького і не сумніваються, що всі ті змагання стріляють до такого закріпощення німецького елементу, що намірена Чехами зміна конституції стала-б навіть злишньою. Десяти-літній досвід навчає вже Німців, що правительство ще більше побіде Чехам в руку як давніше і що винагородити їх вдесятеро заті страсти, які они будучи повесили через те, що амь не дано на разі чеського державного права. Положення Чехів поправиться ще більше, за то доля Німців чеських стане ще більше невдодражною. О всім тим не можна вже ніяк сумніватися. Одно-вдє правительства на інтерпеляцію хотіла всіх по за-чеських Німців лиш вкопсати в одвернути вхь очі бдї того, що має статися в самій Чехії. Тільки дарма! Німці не дадут чеської справу обдїжити бдї загальною своєю племяннію. Протино, всюди вже видко мїж нами стрімліньє до того, щоб націо-нальну опозицію елементу німецького в Австрії розширити. Всюди, именно в краях альпійських, підносяться голофос, що абстиненція Німців чеських буде лиш половичним дїлом так довго, поки більш частіна всіх Німців австрійських не поїде в їх слїды. Не буде се легководний крок, але дело добре обдумане, за котрим мусать прийти до зміни теперішньої системи, наколи тільки правительство через якісь чась поляється саме з тими, що его обдержують.

На се дуже рїшуче заявленє пос. Думрайхера обдївля досі одна лиш чеська Politik в передовій статії з 27 н. ст. грудня. Орган стар-Чехів уважав писмо пос. Думрайхера лиш погрозою абстиненції, котрою мови то не дуже налякалися анї Чехи, анї правлячі кабінетом гр. Таффео. Але межі стрічками можна вицятати, що погроза та зробила своє дїло, хоча ще до осушення ви не прийшло. Politik признає передовим, що намірена Німцями абстиненція на цїлій бові-вій лина була бы для правительства великою справою, але ще не такою, щоб ви не можна поборова Politik виходити з становища, що правительство не повинно звертати надївно уваги на меншості і за-для них горї дном вивертати конституційне житє, неначе бы в нивійшій гегемоні Чехів в Чехії, Поляків в Галичині і феодалів надї елементами либеральними спочивала суть конституційного житя в Австрії; неначе бы розумне увагля-ненє інтересів меншостей взагалї було дїлом анти-конституційним, і неначе бы Німці, Русини та Італійці було дїйсно якимись меншостями, неуправляними до тих свобод конституційних, котрими користуються теперішній штучній більшості. Politik забула собі вїдай, чимъ був народ чеський перед єрою гр. Таффео; забула, що Чехи були тогдї також великою меншостію супротив Німців чеських; забула, що для тої меншости чеської гр. Таффео жертвував інтереси других народів австрійських.

Поставивши такий єгоистичний аксіом, Politik захоочє кабінет гр. Таффео до втравалости в нивійшій системі силєс на парасрадах регуляину рады державної перевести доказ, що машина конституційна потрафєт обертатися і при абстиненції послов німцїх. В §. 59 того регуляину сказано, що до правосильности ухвал рады державної достаточна присутність 100 послов, а таке число поляється в радї і по вих дї послов німцїх. Politik рада бы навіть бачити осушенє абстиненції, бо тогдї мали-бы Чехи, Поляки і феодалы добру нагоду, зміняти теперішню конституцію в користь чеського права розширеня автономіи польскої в Галичині та вїроисповідноу школы. Она вказує навіть на предєсенє в 1873 роцї, коли то німцї централы при абстиненції Чехів і по хилєвїх виходї делегати польскої ухвалали безпосередній выборы до рады державної. Тогдї лишалося в парламенті всего на все лиш 122 послов, що голосували, а на то число голосувало 120 за зміною конституції. Politik страшиє, що і тепер можна бы зробити такий coup d'etat в те більшую некористь Німців і других недовольних меншостей парламентарных. Але при всьх тих рахунках на будучє став якось совїсно і самому органу старо-Чехів і бнє не хоче вїрвати, чтобы німцї послы довели дїло аж до таких крайностей.

Мы з нашої сторони з повним спокєм регистрируемо пляны і оклики обох стороницїх, що готовляться до рїшучого бою. До нивійшій системи не могли мы через дє сьє тяжких лїг вбрати в найменшій симпатіа. А знаємо се доводно, що як-раз Чехи з своєю чисто єгоистичною політикою суть головною причиною наших неудач в неуспїхїх. Кощомъ нашим держаться они при кермї, давши свободну руку Полякам в Галичині і піддержуючи их элемент против нас. Тож, коли підї их ногами ломляться крыжї, бо штучні, основи, мы радо ватаємо всяк хоч-бы найменшї надїи на падєніє системи, котрої девизом бул, дбати виключно про свои интересы з шкодою другиях. Як-небудь бы зложились обставини, горше не могли бы зложити-б. Так звана автономія країв показалась аж надто несправедливою для дїйсности і мнїмших меншості національнїх, і крайна пора, чтобы заступити є автономію народів. Така автономія мусїло-бы бажати всяке сторонїцтво, котре бы нивї прийшло до кермы, наколи-б а рїгїгї не хотїло видати на себе засуду скорой і неминуочї смертї.

Дописи „Дїла“.

Зь Станиславова.

[Гостина руско-народного театру.]

Вже буде зь горы три тиждї, як гостить у нас наш руско-народний театр.

Читателям „Дїла“ уже зь попередних дописей вїдомо, як наша Русь поняла свій патріотичний обовязок, як радо та широко спїшатъ громада на представлєня, чтобы налюбуватися красою руской пїсни, руского слова. На особливу жь похвалу заслугу наше патріотичне духовенство, котре маляма зїзджав на представлєня зь своими родинами. Се свїдчатъ наглядно о томъ, що несовїстїй агітація деяких органів проти нашого театру на тему „Аргонавтів“ у здорово-мыслящих Русинів не находить послулу. Театр в Станиславові заповнений все майже виключно рускою публикою. Поляки зь винятком представлєнь підбїжє гостини п. Скальського, на котрих мы их бачили трих больше якъ звичайно (хочь загально нашу труппу театральну хвалить) якось в дужє мінїатурнїм числї обдївють наш театр. Дятого тїмъ больша заслуга припадає самій руской свїтскої та духовної інтелігенції.

Гра артистів заслуга взагалї по повне признанє. Жаль лишє, що як сцена, так в сая показуються надто невгодными а, як на Станиславові, за малыми, бо бували такі представлєня, бдї котрих много гостей з жалем обдїшло, не мучи вже достатї білетів. Сєм-жє минушого тиждї не випали представлєня зь огляду касового користво, то вже вину сего вь більшій мїрї приписує дирекція сама собі. В, по перше, выста вляються штуки доволї оббрани; по друге, вь невгоднїх часїх (н-к н. пр. вь повне дїлок підчас загальних вборів Ру кон Бесїд, „Зелений Остров“ на дохдї п. Людкевичев и); по третє, вна штука буває анонсвана вь „Дїлї“ а вна выста вляється, чим публіка баламутиться (як в. пр. замьст „Звонїхь корневїльских“ „Трїбка гультай ска“) а вкїнци н. пр. о бєсєїс такь заслу жєн-го артиста як п. Яновичь доводились мы доперва на передисповіднїх представлєнїях, так пїзно, що не було вже й часу донести до „Дїла“ а нїхто зь околїцї о томъ не знає. Ба нарештї панна К. Радкевичїна вїбирає на свій бєсєїс на суботу зновь по разї третїй „Веселу войну“, котра щона-недавно два рази була представлена не редь заповнєним театром. На всякій спо собь тои „Веселой войны“ вже трохи за богато...

Не хочу запускатися вь подробности вла-стичої рецензїи представлєнь театральних, бо о томъ уже була бесїда свого часу вь „Дїлї“. А все така на деякі обставини хотїв-бы я звернути бачу увагу дирекції и Хв. видїлу „Руской Бесїды“, а то лишє зь бажаня добра и доброй славы руско-народно-му театру.

Передовїмь оркестра театральна показуєсь — кромє хаба одного касельмайстра — внаше всякою критикю. Така музика — якь справедливо высказався о нїй одинь війсковий Katzenmusik — може бул-бы одповїда вь якїх будї церковных, але абсолютно не для руского театру. При невеликій але доброй каселї выпадали-бы хоры и соля далеко ефект вїнїше. П. Бибєровичь самь узнає сь мно говажну хибу и, якь дїдуваємось, уже вь короткїм часїх сировадить добру и гїдну руско-народну сцену музичу.

Декогдї декорація уже такь жузатї, що лєдвї можна бы розїзнати, що они властвїю мають представлєти, бо большє видно вытер-тї плїш, якь фарбы, котрими они колїсь бул помальований.

Особливой старанности режисєра мусїмо поручити статистїв на сценї, бо, нїдє правды дїти, нами нїхто, хоч-бы и наймен-ше виблївний, не може бути вдовольний. Не видко по них розумїня штуки, анї нїякого заинтересованя акцією на сценї, стоять бай душно якь кїліи мальованї, часомъ наче зь великою утїмої позїхают, такь, мов-бы ихь выступлї на сценї не обходїл и они не ин-тересувались, що дїєсь имь на очєх... Друга рїчь знєст, навіть смїшав, що н. пр. три або чотири статисты мають (вь оперетках) пред-ставлєти цїлє войско. А прецїмъ персонал театру досить численний, — для чого жь не можна туть ужити большє особї?

Панї Кїшєвєска, — якь де хто каже — була слаба и по той причинї мы мали нагоду за весь чась доперва третїй разь бачити єи на сценї. Зь не злымъ успїхомъ заступала єи вь титулованїх ролїях п-а К. Радкевичїна. Той артистцї радїмь присовїти собі большє свободи, невимушености и житя вь руках, а потїмъ, чтобы не лиш на сценї бесїдувала по руски, а тогдї побудуєсь бы многох не-мїло разїзняти на сценї польонїамов и фаль-швого акцентуваня словь. — Панї Кїшєвєска (якь выше сказано) выступає дуже рїдко. Можна допустити, що часомъ може справдї перешкодїти яка хороба, але-жь то повто-ряєсь у сєи артистки за часто, она большє не выступає якь выступає. Шкода, бо тїмъ чїнамъ панї Кїшєвєска сама підрыває тую симпатїю руской публики, яку она їй усе за-являла. — П. Ольховому дирекції повїрила одогране такь важноу ролї, якь Барїнка вь „Баронї цїганьскїх“. Ролїа тога на разї зовсїмъ не квалїфікуєсь для сєи артиста, котрий, не маючи чє потрібной рутинї, не може не то грати важнїшоу ролї, але и добре ступати по дошках сценї, хочь теноръ имь доволї високий и гарний. На гїднє при-званє публіки заслугоуть таїк силы, якь ип. Стечїньскїй, Яновичь, Гембїцкїй, Пломє-скїй и Ольшанскїй, а зь жанщицї головнїо п. Оса-повичєва.

Милою вїстєю дїлямося зь рускою публикою. Пробы до оперы „Роздїяна нїч“, що обдїваються щодєнно, вже сьуть на окїченю и вь суботу передь Рїздвомъ буде сь опера вь перше выставлена вь Станиславові.

Вкїнци не менше годїться обдївести, що п. Бибєровичь потївну дохїду зь послїднього представлєня (данїй будє имовїрно „Гїята“) принацїят на дохдїх нашої станиславської „Руской Бесїды“. — Сподїваємось, що вся наша інтелігенція посїпшатъ охотно на сє представлєнє, а причїнятїсь тїмъ значно до піддївїгнєня такь важного для нас огнища руского житя вь Станиславові.

Горосєнїмъ станиславскїй.

Процєсь вь Вадовицях.

Першїй дєнь розпїравы по свїтїх обдївєх вь недїлю. Предсїдатель обдїчав кїлька рїшенїх трибуналу; мїж инїмїх рїшено переслухати свїдкїх гамбургских: рабїна Фалька Бєдє-гайма, Балїна, Шторма и уряднїкїх агентїх гамбургских вь судї гамбургскїх, чтобы перес-свїдчитись, чи цїла картъ корабельнїх вь Овїїцїм була однакова для „Пакегу“ и „Унїо-ну“, с. е. 100 марокъ а бдїтак 110 марокъ. Про-кураторъ зголошує за-для того рїшеня жалобу неважнїсти.

Одтак переслухувано за свїдкїх 14 се-лян-Русинів, котрі, не знаючи польского язы-ка, не розумїють питань предсїдателя и немо-во вїзнають. Вь Овїїцїм є обманєно ихь при купнї картъ корабельнїх, але за сє вь Гам-бурґїх змушувано ихь грозово, чтобы купували ложки и шальки за 8 зр. а крїмь того мусїли платити за харч, хочь вь Овїїцїм заповняли ихь, що не будуть вже за нїщо платити вь Гам-бурґїх. Герцї толкує, що харч лиш на кораблі був безплатний а вь Гамбурґїх мусїли платити.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ

Минушого пятницї обдїбулася вь Празї нарада єкзекутивного комїтету бун-тїх німцїх послїд вь чеського сїму. Нарада обдїбулася підь проводомъ д-ра Шмєйкала и трєвала пять годїх; ходило головнїо о то, чтобы уложити способы угоды и зрїбнїи можливїх вступлєнїх німцїх послїд до союму. На томъ засїданїи булї такожь послы до рады державної: Пленєрь, Шаршмїд, Гальвїх, Барайтер, Кшєнєк и Зїгмунд; представителї централїстїх зь большїх послїостей Беррайтер и Бахо-фєн и мужї довїрїя Кноль, Рахтер и Фор-гаймер.

Зь Вїднїа доносять, що вь сїчню збере-ся тамъ конференція вь справї чє-ско-німцїх угоды. Вь конференції тої вьсьмє такожь учать и гр. Таффе, бо бдї-кладе велику вагу на то, чтобы прийшло до якоєх угоды. Зь німцїх стороны возмугуть учать послы: Пленєрь, Беррайтер, Русь, Шаршмїд и Шмєйкал. Хто будє заступати Чєхїх, досї єи не вїстїно; здаєсь, що лиш члєны старо-чеськой партїи, бо молодї-Чехи роблять вже тепер великій крик, що ихь не поклякують до переговоровь угодовїх и дятого доказують, що кола будє угода безь ихь переведєна, то будє то лиш угода зь властїями большїх послїостей а не зь цїлым чеським народом. Правительство подїялось бути посереднїкомъ вь угодї Чєхїх зь Німцїми и дятого єкзекутивнїй комїтетъ німцїй оголошєть таїк ємунїкатъ: „Позаякь правительство выступило зновь зь предложєнїємъ склєнєня конференції вь справї наряды о німцїх-чеських обдїснєнїх, то єкзекутивнїй комїтетъ ухвалїє выслати на ту конференцію своихь представитєлїв и амєнувать для нєи пять своихь члєнов“.

N. fr. Presse представляє такь реу-хлїтатъ нарядъ єкзекутивного комїте-тїх німцїх послїд: Єкзекутивнїй комїтетъ постановїє по короткїм дебїтїх одного-лосно обдївїсти на пытаньє президента мнїстрїх гр. Таффео, чи Німцї годїться на то, чтобы вїзти учать вь конференції угодо-вїй, маючїй склїкатися до Вїднїа, що они на то прїстають. Підчась дебїты промовляє Пленєрь за тїмъ и доказує, що вь вїду великого розїреня вь Чєхах будє сєи крокь доказомъ, що чеськї Німцї готовї подати руку и що они зь своєи стороны готовї все зрїбїти, що мого-бы причїнитися вь краю до заведєня ладу и порядку. По сїмъ ухвалєно стояти крїво при давнїше ухвалєнїх жа-данїх німцїх послїд. Наконєць поста-новїєно высїлати на ту конференцію пять де-легатїх, чотири зь мїстїх и громад єль-ских а одєго зь большїх послїдїстїх. О тїхъ ухвалєх повїдомлено гр. Таффео. По-заякь доповнїацїй выборы до чеського союму склїнєтєсь доперва 4 сїчня, то конференція зберєсь лєдвї передь сїмъ часомъ. Вь кон-ференції возмугуть мабуть учать крїмь гр. Таффео такожь мнїстры д-р Гальв и гр. Шєнборн, позаякь головнїм предметомъ нарядъ будуть справы языковї вь шко-лах и урядїх. Гр. Таффео повїдомлено такь о томъ, що делегаты німцїх послїд мають надїю, що правительство займє на сїй конференції не лиш становище посереднїча-ючє, але заявить такожь яєно и отверто, яєи становище думає оно заняти супротив яєно и точно поставлєнїх жаданїх німцїх. Дятого отжє сподїваються, що правительство предложатъ для сєи конференції спеціальну програму и займє прїхильнє для німцїх на всякій случай потребає дошє. То рїчь дуже можлива, що намірене склєнєнє чеського сою-му на додаткову сєсію вь часї межї 7 сїчня

а склїнєнїємъ рады державної вь другїй по-ловнїй сїчня не наступитъ.

Та сама газета доносьє такожь, що пра-вительство думає предложити на конференції таїк справы: Передовїмь управлїєнїє справы языковї. Штремаєра роапо-ряджєнє языковє має побїзтати право-сильнїм, але правительство думає предло-жити новїй проектъ закона языковї, котрий має постановлїти, що подана вношенї до судїх вь чеськїх языкїх можуть бути за-лагоджуванї такожь и вь німцїх языкїх. Ухвалєнїй на послїднїй сєсіи соймовїй про-єктъ закона о языкїх урядовїх вь урядїх автономичнїх не будє предложєнїй до санкції. Правительство має само предложити проектъ подїлу высшого суду краєвого, краєвоу ра-ды шкєльной и рады культуры кра-євои на чєскї и німцїй секції. Для німцїх секції высшого суду краєвого мають бути именованї чотири совїтники высшого суду краєвого. Наколи-бь переговоры уго-днїх довели до цїли, то сїмъ будє розвїз-заний и будуть розписанї новї выборы.

N. fr. Presse, котра зь разї доказувала, що вь Галичинї нема зовїмъ такь великой нужды, якь то загально голосєть и що дя-того не треба склїнєвати додатковї сєсіи соймовїй, прїйшла тепер — якь каже — на подїставї інформації зь польскихь кругїх по-польскихь, що вь вєхдїх Галичинї єсть дїйсно велика нужда и що верхо-водячї круги нїчого досї не зрїбїли, чтобы тої нуждї зарадїти. Видьлєт краєвий зяєсь доперва тепер доходїти, якь велика нужда єсть вь краю, а грошей назначєнїх на за-помогу досї єи не роздаєно. Сума прїзначєна на беззортнїй запомог єсть дуже мала, щобь нуждї зарадїти, а 800,000 зр. прїзначєнїй на публїчнї работы не ужїто що зовсїм и замьст розпочато работы вь жїтїю и падо-лїстїх обдїжєно ихь на вєснї, котра вь Га-личинї ажь дуже пїзно зачїнаєсь. Вь вїду сїх сумнїх обставїнїх понїають, що проводїрї консервативнїх партїи и органы пра-вительствєннї бояться додатковї сєсіи союму, чтобы туть не стрїтїли ихь єсправедлївї засїды за ихь ведєнє акцій ра-тунковїх.

Буковинскїй маршалокъ краєвий бар. Васильєко, перебуваючи недавно тому у Вїднїа, булї на аудїєнції у цїсаря. Єзернов. Зїг. доносьє отжє, що цїсарь розвїдуєсь на сїй аудїєнції всесторонно и зь великим интересом про обдїснєня на Буковинї, про нужду зь сїмъ краю и про наряды вь соїмї. Маршалокъ краєвий сказав цїсарєвї, що зь сєгорїзною сєсією закїнєчїлась шєста кадєнція соймовїа и що підчась цїлого законодавчого перїоду на Буковинї не було на Буковинї нїякоєх борїх національнїх. Цїсарь, звернувши увагу на много племен-нїсть сєго краю, высказав маршалкови своє найвыше вдовольнє зь дїяльнїсти союму и зь тактовного та оглядного ведєня соймовїх нарядїх. Вь буковинскїм соїмї, якь вїстїно, Русини не мають анї од-ного посла, хочь Русини на Буковинї твоять найчисленнїшу народнїсть.

Для обдївнїх розвїдїх зновь зь Петербурга вїстї, що становище мнїстра фанан-совъ Вышнеградского єсть захитанє. Єму мала такь прїслужїтися мнїстеръ войны Ванновскїй и шєф ген. штабу Обручев. Вправдї вже бдї давна ходили вїстї, що межї Вышнеградскимъ а обомъ повисєше згада-ными достїянками єсть якєсь непорозумїєнє а то головнїо для того, що тї достїянки жа-дають великих сумъ на убрєвєнє а мнї-стеръ фанансовъ не може через то пере-вести своихь плянів и упорядкувати фїнан-совь державы, але все таки повисєша вїстї адеєсь бути дуже неимовїрна, хочь бы вєдєного, що прецї недавно тому була вїстї, що мнїстеръ войны дїстав значну суму на закупку матанїиных карабїнов и на будо-ву другого пляху на стратегичнїх зєлїнїцїх. А вже таки зовсїм неимовїрно вы-глядє вїстї, що Вышнеградскїй має-бы ста-ти мнїстромъ коммунацій, на мїсцє дотє-першїшого мнїстра Габбєнєта.

„Нов. Врємя“ помїстїло вступну статью зь-підь пера якоєс офицера ген. штабу о турецкїх аєлїзїнїцїх, котра почалась те-пер ставити зь Скутари до Анторы вь Малой Азїи. Вь статї сїй доказуєсь отжє, що ту зєлїзницю ставїлї вїмєцє товариство за німцїй грошї и розумїєсь для німцїх цїлєй, именно для улєкшєня Турєчанїх транспортїх войско до россїйских границь вь той случай, коли-б Турєчїна прїстїпїла до лїги мєра. Закаспїйскїй край и Орменїа ставєсь-бы тогдї важнїм полємъ войны. Наколи-бь Россїя була тогдї, якь того сподїваються єи противнїкї, змушєна ужити все войско, яєи мала-бы до розпорядчїности, на західнїй границї а оборону Кавказу пошїла лиш там-шай залозь, то Турєчїна го-това бы выступити навіть до захїдної войны и старалась-бы выклєкати ворохобню сєредь магометанского населєня на Кавказї. Щє не-безчїтївнїмо мого-бы стати ситуація для Россїи, наколи-бь Англія сполучїлась зь Пер-сїєю. Вь вїду того, що Турєчїна підь про-водомъ німцїх офицїров лагодїтьє сї-стематично до войны, єсть для Россїи безу-словно konieczнїм звертати свою увагу не лиш на захід, але забезпечїтїсь такожь и бдї полудня значнїмъ зблїнєнїємъ флоты на Чорбїм мєри и заведєнїємъ лїшїої звязї зь закавказїмъ краємъ.

Зь Парижа доносьє, що президентъ ре-публики Карно высказався недавно тому дужє яєно о мирнїх наміренїях Фран-ції. Минушого тиждїа, коротко передь сво-їмъ заведжєнїємъ на инфлюєнцу, прїймав

Карно одного старого знакомого своих родины въ важныхъ справахъ провинціальныхъ. Вѣща пошла про розцвѣтъ интересъ по высту- павъ въ гостѣ сказавъ: „Та то все было-бы добре, кобы лишь не пришла война“. Прези- дентъ сполнаюу на него понажно и сказавъ: „Война не мѣшала, для всѣхъ и для каждого окремо не мѣшала“. Коли гдѣ-то дакъ нага- дая президенту его слова, высказанъ передъ двома роками, сказавъ ему Карно: „Я же и нинѣ рѣшучо до нихъ признаюся; для мѣня семилѣтній президентуры есть идеаломъ моего стремленія удержати миръ. А въ той цѣли треба предъ поставити певнѣ вѣрой про- позиція, а ту нѣхто не хоче першій дозваться въ сѣй справѣ; на жалѣ, а мы не можемо.“

Послѣ Тѣмпа готова Франція згодатися на конверсію египетского довгу але подѣ условіемъ, що Англія займѣть отверто, що одкличе свое войско въ Египту. Франція буде за тѣмъ, чтобы часть доходу съ конвер- сіи уживати на подвышеніе чинного стану египетской арміи а зменшити войско англіиске.

Буляжерови такъ нѣтъ не ведеся, ані якъ политикови ані якъ чоловікови приватному. Звѣстно, що ація буляжистівъ въ послѣднихъ часахъ значно була ослабла, а то головнѣ за тои причины, що шефови бу- ляжистівъ не стало грошей. Недавно тому розійшлася була вѣсть, що буляжисты вы- ступили зновъ энергичнѣйше, бо ихъ шефъ сподѣвався одержати значну помѣчь одъ своєї приятельки, панѣ Бонмененъ, за котрою на- вѣть задумавъ бувъ женитися, хочъ въ Пари- жи лишавъ свою жѣнку и дѣти. Буляжисты хотѣвъ розвестися съ першою своєю жѣнкою и подавъ бувъ просьбу до папы. Жѣнка его рѣ- шучо тому противилася, а теперъ насѣла од- повѣдь папы, що бнъ на розвѣдъ не позволяе. Рѣвночасно насѣла для Буляжера ще сум- нѣйша вѣсть. Тѣтка панѣ Бонмененъ, по ко- трѣй она сподѣвалася достати въ спадщинѣ 10 миліонѣвъ, умерла дѣйство, але на великій жалѣ Буляжера лашала всего лишь одинѣ миліонѣ франківъ.

Вѣсти про републиканскій рухъ въ Португаліи все ще не втихають. Berl. Tagblatt одержавъ листовно вѣсть зъ Лис- бонъ, що републиканскій рухъ въ Португаліи прабравъ великій розмѣры и сягае вже навѣть до высокыхъ кругѣвъ войсковыхъ и урядничихъ и робить правительству тѣмъ болѣйшій трудно- сти, позаякъ оно хоче азъ своего агента въ А- фрицѣ Серпа-Панто зрѣбати національного ге- роя и въ интересѣ португальскихъ колоній хотѣло-бы народѣ вызвати до ошору противъ Англіи. Рухъ той иде въ парѣ азъ подобнымъ рухомъ въ Испаніи и має на цѣли утвѣрити одну нѣберійску републику. Подобнѣ вѣ- сти подае такожъ и Times, котра зновъ дока- зуе, що републиканскій рухъ въ Португаліи сягае ажъ до окруженія самого короля.

Въ субботу одбулася въ Лисбонѣ цере- монія промѣнація короля Карлоса; на церемоніи сѣй була такожъ и королева-вдова- ця Амалия.

Лисбонскій корреспондентъ лондонской Daily News мавъ розмову зъ португальскимъ министромъ дѣлъ заграничныхъ Баррош-Гоме- сомъ. Зъ розмовы той выходятъ, що Порту- галія бажавъ въ мирной дорогѣ залагодити непорозумѣнне азъ Англією, але обстаѣ при- томъ, що вольвъ португальскій въ области надѣ рѣкою Замбези есть реальнѣйшій и болѣ- ше оправданный азъ англіискій претензіи.

НОВИНКИ.

— Впов. нашъ Передплатники звають звер- нути свою увагу на нѣвѣшній картки адресо- вѣ, на котрыхъ мають выписано, кѣмъ ще мають заплатити до кѣнца сего року. За- разомъ просимо вырѣшати чимъ скорше заля- гаючи передплату, бо и мы при кѣнци року мусимо вырѣшати всѣ нашѣ рахунки зъ дру- карнею, фабрикою паперу и т. п. Такожъ просимо надсылати передплату и зголошенія на слѣдующій рокъ 1890, чтобы можна управ- ливити накладъ и чтобы Впов. Передплат- ники не знали якои перервы въ высылкѣ нашої часописи. — Администрація „Дѣла“.

— Про именованіе кр. о. Кулаковского епископомъ- суфраганомъ епархіи перемышлян дождѣваемъ съ вѣ- родостойного жерела, що крѣованіе сѣи посады якъ и выбѣръ лица на се достоинство пасту- пили на личне жаданіе Преосв. епископа Іоана. Преосвященный, хотѣ чусѣ нинѣ, слава Богу, здо- ровицѣмъ, одѣбѣся въ той справѣ азъ прошеніемъ до Гго Величества цѣсаря самъ по своей воли и указавъ на кр. Кулаковского яко наидостойнѣй- шого до занятія сего становища. Удержуются та- кожъ вѣсти, що до собору крѣованъ архіепа- рхіи львовской войде небавомъ кр. о. Фациевичъ азъ Станиславовъ, а до собору крѣованъ пере- мышлян крѣованъ о. Туркевичъ. Крѣмъ того буде ще одно мѣсце капитулы перемышлян обса- джене одною новою силою азъ посередѣ кляру е- пархіальнаго.

— На засѣданіи крѣовой рады школьной азъ 16 н.ст. грудня полагоджено отѣи важѣйшій справы: До- зволено учителямъ школы народной въ Небыловѣ, Фр. Озговичеву, на разѣ черезъ одинѣ рокъ зани- матися громадскою писаркою; затверджено регу- лярнѣ дѣяльности окружной рады школьной въ Бродкахъ; перемѣнено 2-классову школу народну въ Борщевѣ на триклассову; организовану школу народну въ Довгоми, пов. томмацкогго; полагодже- но справозданіе крѣовой инспектора азъ люстра- ціи учительской семинаріи мужской въ Терно- поли и Станиславовѣ, такожъ школѣ народныхъ округу станиславовского, томмацкогго, буцацкогго, чортковского, гусятинского и борщевского; по- рѣшено высказати подяку Аніѣ Гонткевичевѣ,

властительцѣ добръ въ Кутискахъ за жертвы для тамошней школы народной; заряжено ревизи „Першой книжки до читанія“ (польской) въ на- родныхъ школахъ; принято до вѣдомости донесе- ние крѣовой выдѣлу о вызначеніи п. Ад. Бидже- йовича на делегата до крѣовой рады школьной.

— Въ справѣ домогго промыслу пише п. В. Ми- китка азъ Купчинѣ, почта Ходачківъ: Въ „Дѣ- лѣ“ въ дописи азъ подѣ Старого мѣста була подне- сена гадка, що було-бы вельми пожиточнымъ, если-бы хто научивъ нашъ народѣ выговляти т. зв. „дымки“, чимъ доси занимаються выключно жи- ды. Въ виду того заявляю, що, если кто хоче научитися выговляти „дымки“, зоволтъ порозу- мѣтисъ, або ще лучше оособно-бы прибути до мене; если-жъ котра громада обовязалася-бы заплатити одиновѣду вынагору, то я поблаву бы тамъ чо- ловѣка, знающаго сѣи промыслѣ. А що въ рѣзныхъ околицахъ уживаютъ и рѣзны узоры на „дымки“, то треба прислати куеенъ старою „дымка“ для выговляея доски. — В. Микитка.

— Конфиската. Крѣковска прокуратура сконфис- кувала альбомъ портретѣвъ обжалованныхъ судѣвъ присяжныхъ, трибуналу и защитниковъ азъ вад- овичкогго процесу. Маларъ Ихновскій выдѣвъ сѣй альбомъ передѣ кѣмъ-то дѣлями.

— Зъ Одрехови, пов. сяндѣкогго, пишуть намъ: Дни 29 грудня о 4½, годнѣ рано погорѣла тутъ одна хата. Небезпечность була велика, бо хаты стоять дуже густо. Но снѣгъ на стрѣхахъ и се, що не було вѣтру, охоронили село одъ великого нещастія. Огонь займився здаесъ азъ неосторожно- сти. — У насъ тяжкій передновѣкъ, а ще болѣ- шій бракъ панѣ.

— Зъ Монастирскіи доносить, що протестъ впе- сенный въ р. 1886 противъ выборовъ до тамошней рады мѣской, що доси не рѣшеный, и зъ той при- чины лишь половина радныхъ азъ давнѣйшій ра- ды урядусъ и має до того квалификацію.

— Рада мѣста Львова радла минувшій пятницѣ надѣ бюджетомъ на р. 1890. Выдатки звичайнѣ обчислено на 1,214,358, надзвычайнѣ на 142,000 зр., а доходы звичайнѣ на 1,149,127, надзвычай- нѣ на 142,000 зр. Помѣжъ надзвычайными вы- датками есть сума 36,726 зр. на дальше забудо- ваніе Полтвы, 17,304 на будову новыхъ кана- ловъ въ декахъ меншихъ улицѣхъ, а 33,500 зр. на новы будинки мѣскіи. Выдатки на школы и цѣ- ли просвѣтнѣ выносятся разомъ 313,005 зр., азъ чего фондъ громадскій покрѣе 259,962 зр.

— Зъ Кошовъ доносить, что тамъ 22 и 23 гру- дня одбувалася лѣнтація права пропинаціи въ по- вѣтъ кошовскому и что при той лѣнтаціи на всѣхъ точкахъ побѣдили жи- ды. Сталося се за- дѣя якои-а апатіи орменскихъ пропинаторовъ зъ Кутъ, ко- трѣ не станули на розписаній рѣчницѣ, хочъ мали добру нагоду вынаймити коршмы. Бо коли на пер- шомъ рѣчницѣ зарѣдъ добръ державныхъ не яви- лася до лѣнтаціи, то дирекція пропинаціиного фон- ду зарѣдила, чтобы кожду коршму лѣнтавано о- собно, а тѣмъ можна бы было одержати и най- вышшу аренду и христіанскіи пропинаторы могли- бы вынаймити коршмы. Та яко-е не ставились орменскіи промышловцѣ, а явився лишь Ицѣо Френ- кель азъ Выжичицѣ и вынаймали поодинокю всѣ коршмы въ кошовскомъ повѣтъ.

— Комисія рады державной для ненарушимости по- лиськомъ буде мусѣла рѣшати вже другій разъ, чи має выдѣтисъ судови пос. патеръ Айхгорнѣ, провѣд- никъ католичко соціалстичной партіи. Якъ звѣсто- но, недавно тому рѣшила загадана комисія выдати патра Айхгорна на зазывъ суду въ Крѣмѣ въ справѣ обиды чести. Теперъ иде рѣчь о важѣй- шую справу. Передѣ кѣмъ-то тѣмъ-дѣнями сѣзла дѣсь безъ слѣду 16-лѣтня гарна дѣвочка купца І. Кроха въ Гесляинѣ надѣ Дунаемъ, именемъ Вар- вара. А що въ Гесляинѣ проживавъ лѣончій адъюнктъ Костъ Гресингеръ, который любився вже довѣйшъ часть азъ Варварою, а навѣтъ и зару- чився зъ нею противъ волѣ родичѣвъ, то зарѣзъ почали подозрѣвати, что то бнъ бравъ участь въ томъ цѣзеніи, тѣмъ болѣше, що бачили, его якъ вечеромъ того нещастного дня ходивъ коло хаты Кроха. Тому вельми всѣ зачудовалися, коли на засѣданіи рады громадской патеръ Айхгорнѣ за- явивъ, что то бнъ забравъ дѣвчину азъ родител- ского дому и приѣхавъ сѣи въ такѣмъ мѣсто, де ѣй лѣнше поводитисъ якъ дома. Свой чинъ мо- тивувавъ тѣмъ, мовѣ-бы дѣвчина у родичѣвъ му- сѣла гарувати якъ служницѣ и еи образованіе було занедбане. При томъ ще почавъ патеръ Айхгорнѣ публично безчестити старого Кроха и казавъ ему подѣисати заявленіе, кѣмъ обовяза- есь платити на удержаніе дѣвчины. Въ насѣд- докъ того зрѣбала жандармерія донесеніе до суду на патра Айхгорна и лѣончю адъюнкта Грес- ингера о злочинство уведенія.

— Черновѣцкіи полиція мусѣтъ бути вельми енер- гична, бо злодѣи люблять окрадати бюро инспек- ціи, де безперерывно сидѣтъ урядникъ и де концентруется цѣлый наглядъ полиційный. Сими днями въ полудне розвѣвъ якійсь проворный зло- дѣй шау въ бюро инспекційный и вкравъ зъ немъ 200 зр. готѣвкою, котрѣ була приватною власностію инспектора торгового п. Рѣд, который хоронивъ тѣ грошѣ въ сѣй шафѣ за-дѣла безпеч- ности.

— Увѣзненнѣ злочинцѣ. Сими днями увѣзнили жандармерія въ Серетѣ Іосифа Коляря, который недавно прибувъ до Буковины и проживавъ по- части въ Чернівцѣхъ, по части въ Серетѣ. Сто- итъ бнъ подѣ закидомъ рабунку и убійства, до- кованого на одиомъ купца товаровъ футурныхъ въ Стрию. Увѣзненнѣ Іосифъ Колярь и его братъ Матвій походятъ зъ Угорщины и занима- лася похатною торговлею. Сѣи стрійскій купецъ дававъ Колярямъ свои товары въ комисъ. По- убійствѣ купца въ Стрию, Колярь выбравъ сѣи Стрию и тому унало на него подозрѣніе. Коли дознали, что бнъ проживае на Буковинѣ, почали его слѣдити а въкѣи переходило мѣсто, пиованный до него братомъ Матвѣемъ, въ котромъ мають бути доказы, що Іосифъ доканавъ убійства.

— Подѣля. Читальня въ Ямницѣ, пов. стани- славовского, складае прилюдну подяку для то- варьства „Просвѣта“ за 123 книжочкѣхъ присланныхъ даромъ для читальнѣ.

— Зручнѣе исправника и звычайъ жидѣвскій пред- ставляе „Гражданинѣ“ въ одиомъ фактѣ, взятомъ

азъ дѣйствителънаго житя: Якійсь розсѣянный и легко- душный дѣдичъ продавъ жидови 10,000 штукъ дерева. Жидъ не заплативши грошей, забравъ въ- нѣ сплыви и поплывъ азъ ними. Дѣдичъ въ роз- пуцѣ, бо забувъ прозвище жиды, телеграфуе до знакомого исправника въ той мѣсцевости, черезъ котру мусѣли переплыти зпывы долѣ рѣкою Исправникъ дознавшисъ о томъ, покладъ арештъ на всѣ сплывы, котрыхъ властителями були жиды Жи- ды въ крикъ — а дознавшисъ, за-дѣла чего ареш- тованій, платитъ исправникову цѣлу суму припа- даючи за вкраджене дерево, чтобы лишь могли одплыти. Исправникъ одкличавъ арештъ, жиды одплыли и ще того самого дня однашли мѣжъ собою сего злодѣя жиды, за котро мусѣли запла- тити грошѣ.

— Дрѣбнѣ вѣсти. Греко-кат. комитетъ церковный въ Монастирѣ, пов. ярославского, одержавъ одѣ цѣсаря 100 зр. подѣмоги на одновлѣнне церкви. — При доповничицѣхъ выборахъ азъ болѣйшихъ по- сѣлостей до повѣтовой рады ярославской выбранный п. Евст. Вольскій, посесоръ азъ Гавловичъ долѣш- ныхъ. — Въ Деблинѣ подѣ Вѣднемъ померъ бу- шій министръ торговлѣ бар. Кремеръ, звѣстный ориенталистѣ.

Вѣсти зъ Еп. Перемышлян.

Презенту на Райске, дек. затварнического о- державъ о. І. Ярославичъ.

Убѣднѣннѣ одѣ попыту конкурсового о. Григ. Васильковичъ азъ Лужка горѣшного, дек. старосамборского.

Признаніе и похвалу одѣ еп. Ординаріату одержавъ о. Юл. Чайковскій азъ Городища, завѣ- датель мѣрянского деканату, за ревну и совѣст- ну науку молодѣжи школьной въ тамошней народнѣй школѣ и что будучи предѣдателемъ мѣсцевой рады школьной бере участь въ пожиточномъ на- прямѣ для добра тѣхъ школѣ.

Правительство дозволило на дотацию рѣчно 300 зр. азъ религіиного фонду на одинѣ рокъ для сотрудника маного надатисъ парохви въ Куки- зовѣ о. І. Дигдалевичеву.

Ремунерацию за науку религіи въ мужеской и женской школѣ въ Яворовѣ одержавъ дотыч- ный катихизъ въ квѣтъ 60 зр.

Принятый въ звѣзъ каноничну еп. Пере- мышлян Вас. Кондрацій, укрѣиченнѣ, богословъ аеп. Львовской.

Конкурсы. При соборѣ катедральномъ въ Перемышлѣ есть до обсаждения стала соборного крѣлошанна, заравомъ канцлера конвенторского, азъ платнею рѣчно 840 зр. азъ рел. фонду и воль- нымъ помешаніемъ. Рѣчинецъ подаватисъ до 1 лютого 1890 р.

Наука, штука и литература.

— О издавничѣвъ „Житіи Святыхъ“ такъ пише „Буковина“: „Знаменитого сего дѣла выйшли вже три книжки а 4. (последняя) выйде азъ Но- выми Рокомъ. Цѣна всѣхъ 4 книжочъ азъ рекомъ. посылкою 3 зр. 20 кр. „Житіи Святыхъ“ напи- санны такъ займаючи и арозумѣло, азъ такимъ го- рѣчимъ чувствомъ религіинымъ и патристично- русскимъ, такою гарною мовою и такъ хорошо иллюстрированъ, что будь хто ихъ купити и прочи- тать, певно не пожалуе и такъ не великого гро- ша.“ — Одъ издавца о. Евг. Гузара одержуемо такъ замѣтку: „Позаякъ IV-ый выпускъ „Житій Святыхъ“ буде обемѣстнѣй одѣ попереднихъ (10 аркушовъ), черезъ що и друкъ потребае довше, проте переправлю дже моихъ П. Т. передплат- никовъ, что высылка не значнее передѣ Новымъ Рокомъ, якъ було заповѣджено, але ажъ передѣ Йорданомъ.“

Именованія, конкурсы, перенесенія и пр.

— Именованія. Краева дирекція скарбу именува- ла: касового офиціала Кастана Розкошного прови- зоричнымъ адъюнктомъ головной касы крѣовой у Львовѣ въ IX разѣвъ; адъюнктовъ податковыхъ: Людв. Гирша, І. Дурского и Леодгарда Шехтля провизоричными ассистентами головной касы крѣ- овой у Львовѣ въ XI разѣвъ. — Дѣйствителъны уч- тельми народными именованіи: Левъ Габбоничій въ Боднарѣвѣ и Василь Микетюкъ въ Коцю- бинцѣхъ. — Краева дирекція скарбу именовала контролѣровъ податковыхъ: Стан. Шумского и Бол. Хшончинского, ассистента касового Мих. Даниловича и адъюнкта податкового Іос. Руман- сторфера провизоричными офиціалами ц. к. го- ловной касы крѣовой у Львовѣ въ X разѣвъ; каль- кулянта рах. дирекціи добръ державныхъ Іос. Бедронка урядникомъ помѣчнымъ для справъ до мено-касовыхъ при урядахъ продажи соли.

Выказъ складанныхъ жертвъ.

— На фондъ будовы русоного театру приславъ на- нашѣ руки золотѣвскій комитетъ 35 зр. 68 кр. яко дальшій дохѣдъ азъ вечера „дванадцатки“. Вагажъ приславъ золотѣвскій комитетъ на фондъ будовы 105 зр. 68 кр.

— Для бѣдныхъ учениковъ русономъ гимназіи у Львовѣ приславъ на нашѣ руки о. Іос. Яносъ азъ Стѣя- тина 11 зр., котрѣ заложили Всч. оо. І. Яносъ, М. Николаевичъ, Н. Роздѣльскій, Е. Яремкевичъ, Л. Яремкевичъ, Е. Левицкій, А. Леонтовичъ, Л. Кор- чинскій, Т. Ковальскій и А. Филевичъ по 1 зр. а Е. Криничій и М. Фолѣвъ по 50 кр.

— Для бѣдныхъ учениковъ русономъ гимназіи у Львовѣ зѣбрано въ день св. о. Николая въ домѣ Всч. о. Іосифа Охримовича въ Жолни 11 зр. 50 кр. До- складаи наибѣльше причинилися п. Иларій Гадзин- ский и о. Охримовичъ. За тѣ щедрѣ дары заявляе- му въ имени молодѣжи щире спаси-Богъ! При- той нагодѣ витаетмо всѣхъ щирыхъ добродѣль- нашоу бѣдной молодѣжи при надходящихъ свѣтахъ Рождества Христоваго словами св. Церкви: Хри- стосъ рождается! — Одѣ дирекціи русономъ гим- назіи В. И.

Телеграммы „Дѣла“.

Лондонъ 29 грудня. Правительство бра- зилийске розѣслало комунікатѣ, въ котромъ доказуе, що всѣ вѣсти о антиреспубликанскомъ руху въ Бразиліи суть неправдивы. — Зъ Занзибару насѣла вѣсть, що станъ здоровья Емина-пашѣ зновъ погорѣвшисъ.

Софія 29 грудня. Собраніе закрывъ князь особисто. На передпослѣднемъ засѣ- давию одповѣвъ Странскій на интерпеляцію Та- чева въ справѣ признанія независимости Бол- гаріи, що се зависить одъ великихъ державъ а правительство старается всякими способами се признаніе прискорити.

Прага 30 грудня. Додаткову сесію сою- му одрочено; молодѣ-Чеховѣ не запрошено на конференцію.

Былградъ 30 грудня. Англьо-банкъ має достати 5½ мил. франківъ яко одшкодованіе за одобрѣніе ему монополю продажи соли. У- года сѣ не есть ще дефинитивна.

Парижъ 30 грудня. Роздѣлилась тутъ вѣсть, що царъ нездужае въ насѣдѣдокъ затро- вѣна, котрого хтось допустився въ злонамѣр- нѣй цѣли.

Вѣдѣнь 30 грудня. Министрѣ гр. Фаль- кенгайнъ одержавъ велику ленту ордера Лео- польда, мин. д-ръ Гавчъ титулъ барона, мини- стры Шенборнъ и Залескій ордѣръ зѣлзвоннѣй короны ІІ класъ а гр. Вельзергайнъ поклан- ный на члена до палаты панѣвъ.

Вѣдѣнь 30 грудня. Конференція угодо- ва розпѣчнесъ дня 4 сѣчня подѣ проводомъ гр. Таффого.

Переписка Редакціи и Администраціи.

Всч. о. Мор. азъ Вѣл. Такъ. — Всч. о. Рогож. въ Трѣотъ. Заплачено все. — Вп. Бачин. азъ Дѣл. Туль. Адреса слѣдующа: Библ. муз. ул. Коперни- ка ч. 36 на рук. Вол. Садовского. На „Дѣло“ цѣна неѣмѣнена. — Всч. о. Саб. азъ Тѣоменич. 11 зр. одержали, рѣшту 4 зр. передали мы на бѣд- ныхъ учениковъ; За сѣй рокъ наложитисъ намъ ще 3 зр., бо азъ року 1888 лишилось довгу 3 зр., котрѣй покрыто грѣшми, присланными 9 мая с. р. — Всч. о. Кошаль. азъ Магуевъ. До кѣнца року при- де ще 1 зр. — Всч. о. Чмола азъ Завидъ. До кѣнца року наложитисъ намъ ще 4 зр. — Вп. Зарицъ азъ Коломыи. Гальшка коштуе 15 кр. въ „Просвѣтѣ“. Иншѣ треба замовляти въ Ставропигійской кни- гарни. — Всч. о. Ант. Мѣнцъ. въ Фульш. До коладѣ доложено 10 кр. — Всч. о. Іос. Ащичъ. въ Бѣльмѣ. До кѣнца року наложитисъ намъ ще 1 зр. — Вар. о. Гани. въ Грималъ. — Обществу им. Качковского до- ручено 4 марта 1889 на руки п. Лаголы. — Всч. о. В. Мѣнцъ. азъ Пѣлони. Заплачено все. Высы- ласяе зазѣвѣдѣ того самого дня. — Всч. о. Климинъ. въ Новоселъ. Довгъ азъ р. 1888 выносивъ 3-50 зр. а не 50 кр. До кѣнца сего року приде намъ ще 10 зр. — Всч. о. Бѣлинъ. въ Корн. До кѣнца року ще 1 зр. — Всч. о. Дикъ. въ Мартин. Заплачено все. — Всч. о. Анторовъ. азъ Сапогъ. 3 зр. одержали. — Вп. п. Левъ Максимовичъ въ Гусъ. За „Подяку“ при- де намъ 2-50 зр. — Всч. о. Мих. въ Алт. Грошѣ дѣстали. — Всч. о. Бѣлинъ. азъ Черникъ. До кѣнца року приде намъ ще 2-50 зр. — Всч. о. Верѣ. въ Добровъ. До кѣнца року приде намъ ще 60 кр. — Всч. о. Богачъ. азъ Буби. Заплачено все. — Всч. о. Гордъ. азъ Шманъ. Заплачено все; на рокъ 1890 не зѣбѣае нѣчого.

ПОДЯКА.

Впов. Дру Сельскому одинокѣ-правдивому знатокови жѣвочихъ не- дугъ, складаю прилюдно сердечну подяку, що за- нявшия ревню тяжкою хворобою мои жѣны въ релативно недолгомъ часѣ привернувъ цѣлковите ѣй здоровіе и зберѣгъ передѣ сумнымъ насѣдѣ- комъ менѣ жѣну а дитинѣ дорогу матѣрь. — М. Пичовекій, учитель акад. гимн.

На дѣбелане.

Часопись посвячена справамъ руского народу

„Батьківщина“

буде и въ роцѣ 1890 выхадити що тѣждня въ пятницю вечеромъ такъ, чтобы въ недѣлю буда вже въ рукахъ читателѣвъ. Якъ число предплат- никовъ буде одповѣдне, буде „Батьківщина“ вы- ходити що тѣждня въ цѣломъ аркуши и по мож- ности такожъ азъ иллюстраціями.

Передплату выносятся: рѣчно 4 зр., поврѣчно 2 зр. а четверѣчно 1 зр. Передплату треба вы- сылати подѣ адресоу: „Администрація Батьків- щины у Львовѣ ул. Хорушины ч. 5.“

О П О В Ъ С Т К А.

III-тій Выпускъ „Илюстрованныхъ Житій Святыхъ“ уже появився, а IV-тый и послѣдній уже въ половинѣ друку.

Предплатѣ та сама, що передше була ого- лошена.

Головнѣ склады: у Львовѣ въ книгарни Старопигійской; въ Тернополи у о. Игн. Левицкогго; въ Чернівцѣхъ у о. Волод. Ка- ратичкогго; въ Станиславовѣ у п. Стахевича; въ Коломыѣ у о. А. Леукогго; въ Золѣ- чевѣ у о. Ив. Гургала; въ Стрию въ Руской Бѣсѣдѣ; въ Подгайцѣхъ у о. Кор. Дудиеви- ча; въ Токахъ у о. Ив. Хавалка; въ Бере- жанѣхъ у о. Войтовича.

Одповідний дарунок на Рôздво або Новий Рôкъ

Найдешевѣй льосы

Сербскі льосы державні з року 1888. по 10 франківъ Рôчно 3 тягисія найблизше 14 ефівъ	Льосы Jó-sziv Рôчно 3 тягисія найблизше 15 лютого
Головна wygrana зр. 100.000 зодот.	Головна wygrana зр. 15.000 а. в.
Оригинальний льосъ по денній курѣ або на мѣсячній ратѣ	Оригинальний льосъ по курѣ денній або на ратѣ мѣсячній
3 льосы 12 рат. по зр. 2	5 льос. 15 рат. по зр. 2
5 " 13 " " " 3	10 " 20 " " " 3
10 " 15 " " " 5	25 " 25 " " " 5

3144 продає
Домъ банковый и контора вымѣны
Августъ Шелленбергъ у Львовѣ.
Выдаваніе газетъ львовскы "НАДВЯ". Пренумерата рôчна на провинціи зр. 1.80.

Запросины до предплати
на
"ЗЕРКАЛО"
иллюстровану політично-гумористичну газету
на рôкъ 1890.

Условія предплати тй самѣ, що до теперъ,
т. е. 4 зр. на цѣлий рôкъ, 2 зр. на 1/2 року,
1 зр. на 1/4 року.

Одъ числа предплатниківъ залежить збôль-
шенне обѣму.

Редакція доложитъ всего старанія, щоби
вдоволити П. Т. читателѣвъ, а зъ своєї сто-
роны проситъ підпирати ея такъ численною пред-
платою, якъ и перомъ.

Цѣлорôчний предплатникъ, то є тй, що най-
дальше до 1 цѣбтня 1890 р. зложитъ цѣлорôчну
предплату, абстануть даромъ гумористичный
иллюстрованый календаръ "Зеркала" на 1891 р.

Нові предплатники дôстанутъ початокъ
додатку "Кôстики Гольбайна".

Въ обоблôнôмъ интересъ не будуть уважати
замовленія на р. 1890, а высылатисъ буде
"Зеркало" только за зложеною зъ горы предплатою
и только такъ довго, доки предплата буде улачена.

Просимо о якъ найскôрше надбавленне залег-
лостей за 1889 рôкъ. 3-6

Редакція "Зеркала"
у Львовѣ, уліцѣ Баторія число 24.

Розкладъ фôды на зельзницяхъ державныхъ.

важенимъ одъ 1 падолиста 1889

Пôсля львовского годинника.

Одходять зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Пôздъ особовый зъ Буда-
Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова, Стружа
и Гусятина пôздъ особовый о 5 год. 50 мин
зъ рана — 2) До Стрыя, Хирова и Сухи о 10 год
20 м. передъ полудн. — 3) До Стрыя, Хирова, Сухи,
Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова
и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Пôздъ поспѣшный до
Станиславова, Черновца, Сучавы, Ясѣ, Бука-
решту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ по-
луднемъ. — 2) Пôздъ особовый до Станиславова,
Черновца, Ясѣ и Букарешту о 4 год. 25 мин
по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина,
Черновца и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Рава руской: 1) Пôздъ мѣшаний до Белзѣ
и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходять до Львова:

Въ напрямъ зъ Стрыя: 1) Пôздъ особовый зъ Буда-
Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя
о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Пôздъ особовый зъ
Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова
о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту, Мун-
кача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гуся-
тина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ночи.

Въ напрямъ зъ Станиславова: 1) Пôздъ особовый зъ
Сучавы, Черновца и Станиславова о 6 год. 55
мин. рано. — 2) Пôздъ особовый зъ Букарешту,
Ясѣ, Черновца, Гусятина и Станиславова о 3
год. по полудни. — 3) Пôздъ поспѣшный зъ Бу-
карешту, Ясѣ, Черновца, Гусятина и Станисла-
вова о 8 год. 5 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ зъ Рава руской: 1) Пôздъ мѣшаний зъ
Сокала и Белзѣ о 5 год. 21 мин. по полудни.

Плякаты розкладу фôды на шляхахъ зельзницъ
державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кож-
дой стациі по цѣвѣ 6 кр.

ВЪ СКЛАДАХЪ

Народнои Торговлѣ

у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ,
Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломиѣ, Стрыю,
Снятинѣ, Самборѣ и Рогатинѣ.

продаетъ:

Косы по 40 и 50 кр. (найбѣйшій).

Зъ фабрики братôвъ Шулякевичей:

Плуги Нр. I, зр. 7-60, Нр. II, зр. 11; Ко-
лѣсниця зр. 6.

Плужки-оборотачѣ до буабѣ въ двоухъ
частяхъ 18 зр.

Сѣчкарѣ по 24 зр. 2948

Глядаєся практиканта зъ

торговлѣ горѣл-
нои и сибѣднѣ. — Оверту надô-
слати до

Народнои Торговлѣ въ Ся-
ноцѣ. 3309 1-3

На Рôздво на Коляду!!!

Молитвословъ народный 20 кр.
въ хорошій оправѣ 25 "

зъ золот. берегами 35 "

Коляды на Рôздво Хри-
стове Юр. Федьковича 12 "

Сѣвничикъ, зборн. пѣсень 40 "

" хорошо оправный 50 "

Дôстати можна въ тов.
"Прогнѣта" уліцѣ Орменскѣ

ч. 29. 6-10

ручки, манжеты, кофѣрики,

калѣсены, скарпінки, хуст-

ки, краватки, шльици, ру-

кавички и т. п.

поручає найдешевѣше

ТОРГОВЛЯ

Братôвъ Лянгерôвъ

Львовѣ, Галицка ч. 16

Цѣвнички на жадаєне даромъ.

Торговля рѣчей церковныхъ

Теодора Стахевича

въ Станиславовѣ

потребує хлопця (ученика) до тор-

говлѣ зъ руского дому, въ вѣцѣ

12 до 15 лѣтъ зъ уклôненою 2-ю

або 3-юю класою гимназіального

або реальноу. Дôти свѣдѣн-

нôвъ мають першешаство. — Близ-

шій условіи въ тôйже торговлѣ.

3303 4-5

Закладаюся

за всяку цѣну, що вѣхто зъ моихъ

конкурентôвъ не въ силѣ продавати го-

тову або робити одѣвъ для мужицъ и

хлопцѣвъ зъ матерій красныхъ и за-

граничныхъ такъ дешево, якъ я. По-

ручаю мôй богатій складъ таковъ. Вси.

3109 Духовенству. (23-?)

Замовленія въ мѣсцѣ и въ провинціи

выконуютьсѣ точно и ретельно. На жа-

даєне высылаетъ взоры даромъ и франко

Давидъ Шварцвальдъ,

магазинъ мужеской одѣжѣ гуртомъ и

подрôбно.

Львовѣ, уліцѣ Галицка ч. 8.

Заложенимъ 1848.

Женщина

шугає мѣсця до заряду дому.

Близша вѣдомость у о Стефано-

вича, катхихита у Львовѣ (уліцѣ

Орменска 2).

Десять медалѣвъ заслуги, дипломъ признания и

дипломъ гоноровый

на всемирной выставѣ въ Антверпѣн

за незрôванный

Выробы косметичный, Тоалетный и Парфумерий.

Пилиптонъ волосю сивому и споловѣлому по кôлькôразо-
вôмъ узкитю привертѣ красну барву. И или п-
то и не фарбує. Лише одмôлоджує волосе, котре подѣ вилы-
вôмъ сего бôличного средства бôльска въпервôмъ барву, мыл-
кôсть и бôльска. — Цѣна флакону 1 зр. 50 кр.

Валентинъ найкôльбѣйше выпадаєне волосю вздержує,
цибульки волосни змôднѣе и до вытворѣ-
ваня та поросту волосю побуждає. Лисины покрываютьсѣ крас-
ныхъ волосемъ. — Цѣлый флаконъ 3 зр. Пôвъ флакону 1 зр. 60 кр.

ПУДРЪ КНЯЖІЙ

Знамените поводженіе и покупъ сего пудру сущъ найбѣ-
пшимъ доказомъ его незрôванного добротности. Пудръ княжій
на всехъ выставкахъ бôвъ першимъ, а численній медалѣ заслуги,
якими его бôзначили, найбѣйше его поручають. — Пудръ княжій
не мѣститъ жадныхъ металевыхъ примѣшекъ, естѣ се найчи-
стѣйша и найбѣйшѣйша мучка рôстнина, приемле пріятеая до
лица, надає красну, природну бѣлôсть и естѣ неоцѣненнѣмъ сред-
ствомъ до окрасы лица.

Пуделко мале бôлого пудру 60 кр., цѣле 1 зр., зъ лебе-
дикомъ 1 зр. 50 кр. Рôжевий для блôндинокъ и кремовый для
шатенокъ и brunetокъ, мале пуделко по 70 кр., бôльше зр. 1.20
зъ пуделкомъ зр. 1.60.

Вода фіалкова. Усуває зъ лица прищѣ, лишѣ, угрики,
попаданье и лущенье шкôры, выгла-
джує морщинки и долики бôповъ Лице бôдѣжує, выбѣловъ и вы-
нѣживъ до той степеніи, що яко средство тоалетово-гигиєниче
зôстало бôзначенне медалемъ заслуги на выставѣ природно-лѣ-
карской въ Краковѣ. Цѣна 1 зр. 2529

П. ИГНАТОВИЧЪ

у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговляхъ: ул. Коперника ч. 3,
плянѣ Маріяндѣй и уліцѣ Галицка рôвъ Валовой въ КРА-
КОВѣ Суконнаѣ ч. 20 и въ ЧЕРНОВЦЯХЪ Рынокъ ч. 2.

ФАБРИКА МЕДЛИНСКА

Найбôльшій
выбôръ на зиму.

Засада:

добрій

и

дешеві!

Черевики для панôвъ:

30 шкôры Croule . . . зр. 3-25

" " телячой гладкѣ . . . зр. 3-25

" " окладанъ зр. 4-50, 4-75 и 5-

" " кидовой тел. окл. зр. 5 и 5-50

" " тѣмбурокон, подôбный

подôшвы зр. 4-25 и 5-25

Суконный окладанъ на фля-

нели зъ подôбными по-

дôшвами . . . зр. 4-80

Суконный окладанъ росей-

скимъ лакеромъ зъ по-

дôбными подôшвами на

флянели . . . зр. 5-60

Высокій чоботы зъ холя-

нами . . . зр. 7, 8 и 9

Высокій чоботы зъ холява-

ми до подôрожи зр. 6-60 и 8

ВЕЛИКІЙ СКЛАДЪ

мештôвъ и черевикôвъ фильцовыхъ

по цѣнахъ найнизшихъ, одъ 95 кр. выше.

Доборный матеріалъ, найбѣйша работа, найдешевѣй цѣны, стало
вытисненъ на подôшвѣ — Замовленія зъ провинціи выговоряютьсѣ
бôдвотной почтою. Філія: Краковъ ул. Рынека 31; Чернів-
цѣ Нанпѣстрасе 9; Березжаны, Броды, Дрогобичѣ, Ярославѣ, Коло-
миѣ, Перемышлѣ, Рѣшѣвѣ, Сучавѣ, Самборѣ, Станиславовѣ, Стрый,
3268 Тернополѣ. (3-40)

Чудово дешевѣй
цѣны сталѣ. Найбôль-
шій выбôръ станиковъ
трикотажныхъ каждого
рода по зр. 2-50, 3-20,
4, 5, 6, 8 до 12. Новості въ дамскихъ капелюхахъ
и панчôхахъ. Великій выбôръ ручныхъ работъ и бѣлы дамъ и дѣтей. Вели-
кій складъ питныхъ коронковъ, мерзанахъ выкладокъ для дамъ и дѣтского бѣлы.

Новості въ дѣтскихъ суконкахъ и запасахъ по 70 кр., 1-20, 1-80, 3.
до 4 зр. Великій выбôръ одновѣдныхъ дарунокôвъ на Рôздво и Новий рôкъ,
доки лишъ выстане принасу.

50 штукъ стѣбованыхъ шовково-атласовыхъ колдѣръ въ рôзныхъ крас-
кахъ штука 8-50, зъ атласового кашмиру 6-20, кофички одъ 1-95, 2-40 до 3 зр.
Вехôдий шемилъ-кофички обôсторонній першон величинны зр. 1-25, другой вели-
чинны 2-60, найбôльшôй сорты 3-90 зр. Кофы флянелевы по зр. 2-20, 2-90, 3-50,
5, 6, 9 до 12 зр., дерки зр. 1-45, 1-80, 2-50, 4 до 6. Кофы до подôрожи и са-
пей, имитация шкôры тигра зр. 6-90, 8-50 до 12.

Правдливъ вехôдий Тунишѣ флянки и портѣры (все по парѣ) зр. 3-75,
Марокко-флянки зр. 4-20, Требизонда-флянки зр. 4-75, Багдадъ-флянки зр.
4-50. Дѣтский портѣры (2 половинны), 1 драперія, 1 амбраса, все рôзномъ зр.
1-75, въ лѣпнôмъ родѣ зр. 2-20 до 2-90, до того бôдвотный гарнитуръ, скла-
дочнѣ-ся зъ 2 кôтъ на лôжка и скатерти зр. 4-40 до 6-50. Комплетный припа-
сованъ бѣлы серпанковъ флянки (Brûssel) въ цѣле бôло зр. 1-90, 2-50, въ най-
бѣйшôмъ родѣ зр. 3-50 до 6. Великій сальвовый кофры и дѣтской кофры зр.
4-10, 4-80, 6-50, 7-50; англійскѣ стрижный бôвъ зр. 8-60 и выше. Остання ход
ника 8-12 метр. цѣлый, останнѣ 2 зр. до 4-50.

Одѣвъ кофры, колôвъ, колдѣры, кофички и показовыхъ предметôвъ
мѣститъ на повѣ-верѣ. Експедитій флянелъ у Вѣдн при ул. Rothenthurm-
strasse Nr. 37. Замовленія зъ провинціи за послѣднôмъ або поперѣднôмъ при-
сланемъ грошей. Илюстрованый цѣвничъ товарôвъ высылаетъ на провинцію
даромъ и оплатно.

Зъ глубокимъ пошаньемъ
Магазинъ "au Louvre", плянѣ Капитульный у Львовѣ.

3263

Въ друкарнѣ "Льв. д. Шмекля", холъ зр. Н. Ва. на рô-ге-

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

у Львовѣ при ул. Ягайлоньскôй ч. 3.

Почавши одъ дня 7 падолиста 1885

2218 79-0 выдаетъ

АСИГНАТЫ КАСОВИ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженемъ

5% зъ 90-дневнымъ выповѣдженемъ

Передрукъ не буде плаченый Дирекція.

ПОДЕШЕВѢЛО!

за-для великого транспорту цѣлымъ вагономъ спро-
вадженого

12 кр. тарѣль бѣлый гладкій, глыбокій або плиткій.

10 кр. такій тарѣликъ десеровый.

26 кр. { пара, филижанокъ до гербаты

зъ червоною пасмужкою и коралевымъ ушкомъ

1-20 тузинъ глыбокихъ мушелъ паштетовыхъ

36 кр. каразка на воду зъ затыкою 1 литр.

30 кр. склянка росейска до гербаты рѣзна

склянка до воды, глыбка 1/4 литрова

6 кр. { въ горѣ и зъ долу зашлѣфована фасонъ

рôвный або зъ долу заокруглений

9 кр. склянка до воды зъ грубого скла

12 кр. " груба зъ 7 рѣзаными очками

8 кр. чарка на шампанѣ, тонке скло.

5 кр. { чарка на вино, фасонъ заокруглений

або фасонъ конячий (зъ долины вушей)

4 кр. скло до лѣхтарѣвъ рôвно шлѣфоване

19-60 { сервисъ столовый на 12 особъ зъ 58 штукъ

зложеный, декорований въ 2 краскахъ, чорной и лы-

сучо жовтавой а la grec.

Цѣны сталѣ!

Казимиръ Левицкій. Львовѣ

головный складъ для Галичины, уліцѣ Трибунальскѣ.

Зъ всякими НА СВЯТА закупнами

поручаетъ

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

у Львовѣ, Станиславов

— П. Василь Козаляекий, придворный совѣтникъ при вѣзвысшомъ трибуналѣ у Вѣдни и посолъ ра.

ды державиою, именованый низшо-австрийскимъ наместничствомъ за патронатского комисара при русской церкви св. Варвары у Вѣдн. Именованье се накладаетъ на п. В. Ковальского обвязокъ: старатися о добро селъ церкви и заступати интересы религиозной фонду, яко ея патрона.

— На загальныхъ зборахъ „Рускомъ Бюджетъ“ въ Перемышлѣ минувшій суботы выбрано выдѣлѣ, въ складъ котораго войшли: п. Левъ Шевченко головою, а заступникомъ д-ръ Антоновичъ (при выборѣ мѣжъ п. Шевченко и д-ромъ Антоновичемъ рѣшавъ жребій), членами выдѣлу: Царевичъ, Ол. Полянскій, Кошко, Кочеркевичъ и Вас. Малиаревичъ, а ихъ заступниками: д-ръ Литвинскій, Грушъ и Подлаускій.

— Въ Гривовѣ пишутъ до N. Reform-ы: Дня 14 н. ст. грудня відбулось засѣданье рады повѣтской, щобы ухвалити бюджетъ на р. 1890 и порѣшити, якъ ужити и роздѣлити позичку 3000 зр., якій припали въ участі для гривовского повѣту зъ тыхъ 1,200,000 зр. Зъ бюджетомъ скоро упоралася рада: наложила на повѣтъ 17% додатку. Великого клопоту завдала намъ та позичка 3000 зр., щобы ратувати повѣтъ передъ нужною задла невпрожаю и посухи. Радий селяне велима були озлоблені, що повѣтowi дали такъ незначну квоту, и многі зъ нихъ представили образъ нужды, якъ теперь есть подѣ сѣльскою стрѣхою, а все высказали обаву, що зъ весною 1890 р. не буде зерна на засѣвъ и пашѣ для худобы, та що значнео вчасний передозокъ и голодъ. Въ многіхъ мѣсцевостяхъ не збрано нѣ однимъ третоя части плодѣвъ, тому селяне зредукували свою худобу о одну третю часть, продаючи ея за безцѣвъ або рѣжучи ея и переходуючи мясо въ бочкахъ на зиму. Въ Гривовѣ и околици продають кофъ на шкуру по 2, 3 до 5 зр. Що-жъ робити зъ сею позичкою 3000 зр., коли вже доси кофканачаты громада внесли просбы до выдѣлу повѣтского о позички по 600, 800 и 1000 зр., щобы роздѣлити ихъ мѣжъ селянъ на закупно зерна на засѣвъ и пашѣ для худобы. Тому рада повѣтowa одноголосно порѣшила не брати тыхъ 3000 зр., бо се нѣчого не значить, а роздѣлѣ ея помѣжъ кофка громада озлобиль-бы инші и выставивъ-бы раду та выдѣлѣ на всѣлякы закиды. Замѣстъ того порѣшено: удатися до наместничства и выдѣлу краевого зъ просбыю: 1) о удѣлене заимоги 10,000 зр. на закупно збѣжа щобы роздѣлити его мѣжъ бѣдну и немогучу заробити для себе люднѣсть, такожъ о заряджене або дальше веденне робѣтъ коло громадскихъ дорогъ, щобы подати заробокъ людности; 2) о удѣлене безпроцентовой позички 25,000 зр., щобы розпозичати емъ мѣжъ громады на купно збѣжа на засѣвъ и пашѣ для худобы. Тымъ чинѣмъ можна помочи наибѣднѣйшій людности, але цѣлковито зарадити нуждѣ не въ силѣ бо на се треба-бы сотокъ тысячей...

— Въ Шенандортѣ дня 1 н. ст. грудня с. р. — якъ пише „Америка“, мавъ о. Грушка першу торжественну службу Богу. Цѣле богослуженье вышло дуже величаво, до чого богато причинився хоръ мѣсцевыхъ свѣаковъ подѣ проводомъ п. Салей, менеджера церковного стору. По евангелію выступивъ о. Гр. Грушка зъ словомъ Божимъ, де привѣтавшисъ коротко изъ новыми парокіианми, ставъ говорити о братній любви и зазывавъ, щобы вѣрныя або брати жили мѣжъ собою въ згодѣ и любви. Народъ на сей день згромадилось богато, такъ мѣсцевыхъ якъ и зъ околѣцъ. По службѣ зобралися оба брацтва въ сами мѣтінговѣй, щобы зновъ одъ себе повитати новопривѣтующа. Тамъ то и оденъ членъ такъ сказавъ до о. Грушки: „Витаемо тебе отче, на сей вѣльній американской землі, витаемо тебе сердечно, и дякуемо, що зводивъ завітати до насъ. Намъ священниковъ треба, котри бы словомъ и дѣломъ были бѣтими и проводниками руского народу американского. Понимаемо то добре, що задача руского священника въ напѣвнѣхъ часахъ есть дуже трудна, бо церковь руска, якъ вѣдоу такъ и ту, мае своихъ противниковъ. Мы зъ нашої стороны будемо старатися улещити труды тымъ, коли будемо шили за голосомъ духовныхъ оцѣвъ нашихъ. На Руси витають хлѣбомъ и солемъ, Америка золотомъ. Примѣтъ, Отче, сей малый даръ, а о бѣльшій просимъ: Да сотвориши намъ Господь многая лѣта!“ На се о. Гр. Грушка одвѣвъ: „Вѣдъ сердца дякую вамъ за вашъ щиро-русскій привѣтъ. Будьте увѣрені, дорогі брати, що надѣя, яку вы на мене покладаете, васть не заведе. За помощю Божою и за вашою заливистою буду працювати въ томъ виноградѣ Христовѣмъ. Знаю я добре, зъ якими трудностями сей урядъ ополученный, но при доброй воли, при постоянной праці все дастся выпонити, бо се дѣло не людске а Божье. Ще разъ вамъ зъ глубины сердца всѣмъ дякую и молю Бога, да дасть вамъ здоровья и много лѣтъ прожити!“

— До харантеристикъ галицкого судѣбничства. Недавно freie Presse подае дословный текстъ рѣшенія найвышого трибуналу въ справѣ одной лицитаціи въ Галичинѣ. Згадана лицитація відбулася 14 марта 1878 р. на основѣ рѣшенія судового зъ 12 сѣчня 1878 р. Противъ правосильности селъ лицитаціи внесли деякы интересованіи одкликъ до львовского суду краевого. Рѣшене львовского суду краевого въ той справѣ запало доперва 31 грудня 1885 р., отже ажъ 7 лѣтъ познѣйше. Противъ сего рѣшенія внесли интересованіи одкликъ до трибуналу администраціонного, котрый полагоджено рѣшенемъ зъ 29 мая 1888 р. Невдоволеніи и тымъ рѣшенемъ подали интересованіи до найвышого трибуналу просьбу о надзвичайну ревизію актѣвъ. Просбу полагоджено (одново) рѣшенемъ найв. трибуналу зъ дня 2 жовтня 1889 р. Такъ отже одъ часу розпача лицитаціи ажъ до рѣшучого признанія ея правосильности минуло зъ гороху 11 лѣтъ, розумѣсь не зъ вини интересованныхъ, бо сй при кождѣмъ своимъ кроцѣ были звязані преклюзивнымъ речинцемъ.

— Заслѣженне. Будучи въ адѣмъ товариствѣ, де знаходилася и одна панѣ Полька, чувъ я бесѣду

о рускихъ пѣсняхъ народныхъ. До тѣхъ бесѣдъ вмѣшалася и та Полька тай каже: То prawda, że grecko-katolickie pieśni są bardzo ładne... Въ своемъ заслѣженіи уже боялася сказати: слово „руска“.

— Запомага голодова може декуды выйти на поживу для Хрутивъ выборныхъ — бодай такъ выглядае зъ теперѣшнихъ приготавленъ въ деякихъ повѣтахъ. Выдѣли повѣтѣвъ выбирають собѣ мужѣвъ доверія, котри мають здати справу зъ кождою мѣсцевості. Въ селѣ, де есть панъ, священникъ польскій и свѣдѣнцѣвъ рускій выбирае на такихъ мужѣвъ доверія пана и польского священника, а тѣ добирають собѣ своихъ мужѣвъ доверія. Хрутивъ, знаныхъ въ селѣ, котрі ходять за дѣтями (платными, не знати ще черезъ кого?) по селѣ по господаряхъ маючихъ низше 6 морѣвъ и сисують ихъ ставъ маетковий и таке справозданье зъ добромѣнѣемъ своимъ мають предложити тымъ мужамъ доверія. Поки-що выглядае се на новый жиръ для Хрутивъ, бо яка вѣра така оцѣра, якій мужъ доверія такій будуть и запомага. Се подабае на ласку паньскою хочъ запомага цѣлкомъ не зъ фондѣвъ паньскихъ але краевыхъ. Пѣсля нашої радки, наилучшими мужами доверія були бы радий громадекы, котри-бы зъ помѣжъ себе выбрали людей, котри безинтересовно занялись-бы справою голодовою людей своихъ.

— Громада Лешнѣвъ въ повѣтѣ теробовельскомъ подае черезъ свой выдѣлѣ повѣтѣвъ до ц. к. староства въ Тернополи поданье о заряджене лиху, яке грозить ѣй одъ ствериска залягающего на обочинахъ граничныхъ общару дворокого микули нецкого, подѣ загрозою, що коли-бъ се поданье не мало успѣха, громада однесетъ до ц. к. наместничства. Въ поданіи томъ наведе громада кромѣ иншихъ наголовнѣйше то, що на весну загрожує населеню мѣзмы, а теперь сходитьсѣ на жириновскы свѣа, котри одтакъ могутъ статися для организму людского стору. То есть одинъ звукъ изъ симфоніи нужамъ теперѣшномъ. Дивно только, що ц. к. жандармерія, котра на то все дивитсѣя, сего не довиджує!

— Комитетъ институту руского Товариства педагогичного подѣ покровомъ св. О. Николая у Львовѣ складае сердечне спаси-Богъ за надѣсланіи дары на цѣль институту а то: Вл. п. Ольгѣ Саламонъ, донцѣ Вир. о. Ша. тного Саламона зъ Комарникъ, за двѣ гуски и два вѣнцѣ грибовѣ, а Вл. п. Іосифѣ Кмѣта, женѣ судового урядника въ Лазку, за шинку.

— Комитетъ торговельна и промыслова у Львовѣ на вчерашнѣмъ засѣданіи выбрала комисію для переведенія доповняющихъ выборовъ до Комитетъ. Въ складѣ комисіи войшли пп. Сокаль, Бачевскій, Голембъ и Пинесъ. Одтакъ принято и „фондацію школы торговельной“ и порѣшено представити ея наместничству. Надѣ проектомъ министерства що-до змѣны уставы о змѣстѣ золота и сѣрбля въ вырѣбахъ зъ тыхъ металѣвъ вызвалася дискусія и порѣшено просити министерство, щобы при побираніи оплатъ придержуватися давной нормы, с. е. побираніи оплату одъ ваги а не одъ штуки. Що до телеграфичныхъ стаций въ Букачѣвцѣхъ и Спасѣ заявила Комитетъ, щобы въ Букачѣвцѣхъ, яко мѣстечку торговельномъ, була стация стала, а въ Спасѣ подчасъ сезону лѣтного.

— Нападъ на монахию въ Краковѣ. Передъ кофма днями переходила зъ Кракова на Подгужу одна монахиня разомъ зъ неопиткою. Коли жида побзали неопитку, заразъ окружили монахию и хотѣли силомоудъ увести неопитку, при чѣмъ здерли зъ законѣвъ ея рясу. Полиціанта, котрый прибѣгъ зъ помощю, повалили на землю. Доперва бѣльшыя людей змогло розбѣгати жидавъ и уволѣннати зъ ихъ рукъ монахию зъ неопиткою.

— Въ процѣстъ социалѣтовъ въ Еберсвальдѣ уволѣннѣ судъ 43 обжалованныхъ, мѣжъ ними и посла Бебля а иншихъ засудивъ на взынцію одъ 14 днѣвъ до 18 мѣсяцѣвъ.

— Зъ статистики Львова. Найновѣйшій выказъ статистициный, выданный мѣскимъ бюромъ статистицинымъ львовскимъ, подае число людности мѣста Львова въ р. 1889 на 123 092, с. значить, що людность Львова въ послѣднихъ 10 лѣтахъ збѣльшилася ледве о 3.000 душъ. Рѣнае число уродный выносить 37-2, а смерти 17-52 на тысячъ. Такожъ важне и се, що мѣжъ людностями христианскою есть значно бѣльша смертность мѣжъ межа жидами, бо коли христианъ умирае въ роцѣ 10-80 на тысячъ, то жидѣвъ лишь 6-60 на тысячъ.

— Квартирунокъ. Министерство обороны краевой вызначило вынагороду, яку має платити скарѣ войсковый въ Галичинѣ въ р. 1890 за обѣдъ, котрый одержують подчасъ переходу войска на квартирахъ войки, почавши одъ заступника офицера ажъ до рядовика: а) 21½ кр. для мѣста Львова; б) 21 кр. для Кракова и в) 14½ кр. для войкъ иншихъ мѣсцевостей.

— Дробнѣй вѣсти. Громада Воля кобялянская, повѣту старомѣского, одержала одъ цѣсаря 100 зр. ибдомоги на будову школы. — П. Игнатій Дашинскій, слухатель философіи въ краковскомъ университетѣ, увязанный въ половинѣ мая с. р. въ Россіи, выпущенный теперь на волю, бо власти не могли ему доказати нѣякою карыдостойной провинны (розошлося о ширеніи социализму). — Возникъ-фякеръ переѣхавъ онгоды 15-лѣтнего ученика Юліана Лежогубского и тяжко покалѣчивъ. — Господаръ зъ Лашковъ мурованыхъ Олекса Петришинъ идучи вчера въ полудне коло церкви св. Онуфрія при ул. Жовківской подѣ бавъ двоухъ незнакомыхъ селянъ зъ Жидатичъ, котри найшли якийсь мѣшочокъ на дорогѣ и почали зъ нимъ скоро утѣкати. Подчасъ тои утечи выпавъ зъ мѣшочка сѣрбный гульденъ, тому догадувався Петришинъ, що въ мѣшочку грошѣ и се розказавъ надбѣшовшому господареві зъ Сорѣкъ Данилови Лабѣ. Лаба почувши се, давъ Петришиню поддержку червртуку булды, котору ябъ, а самъ побѣгши за утѣкающими, порозумѣвся зъ ними и вже по булды не вернує. —

Въ Ментовѣ померъ Сергій Виткинъ придверный лѣкарь цѣря. — Цѣсарева Бразилія, Тереза, же-на детронованаго цѣсаря Домъ Педра, померла въ Оporto въ Португаліи дил 28 н. ст. грудня въ 67 роцѣ житя. Була она донькою короля неаполитанского Франца I.

Вѣсти зъ Аеп. Львовском.

Въ пропозицію прияти оо.: на Соколѣвкѣ, дек. олеского, 1. Матѣй Барилѣкъ, 2. Юліанъ Серячюковскій, 3. Лука Войтовичъ, въ списѣ: 1. Тополюнскій, Теодоръ Мурдзакъ; — на Мушилѣвѣ, дек. подгавского, 1. Айталь Вилинковичъ, 2. Софронъ Ошишквичъ, 3. Евг. Андрохновичъ, въ списѣ: Вол. Вилинскій.

Презентъ одержали оо.: на Оперѣ Евстахій Качмарскій; на Лозни у Антонъ Целевичъ; на Швайковѣ Ромуальдъ Фяцаловичъ.

Завѣзаны до кан. инстатудии въ мартѣ 1890 р. оо.: Дам. Кшонжекъ на Бережницю и Теофилъ Гутковскій на Ясенѣвцѣ.

Кан. инстатудований на Бережницю коро львску о. Корн. Сеникъ тамошний завѣдатель.

Посмертний — — оновѣтки.

О. Іосифъ Сѣтинскій, приходникъ въ Кривцѣ, вызванского декапату, еп. перемыской, померъ дня 15 (27) грудня въ 64 роцѣ житя а 35 р. оваченьства. Вѣчна ему память!

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— Именованя. Намѣстникъ именуваъ: лѣкарѣвъ повѣтѣвъ П. класъ: д-ра Стан. Завадѣньского въ Вадовцѣхъ и д-ра Игн. Яновского въ Дрогобычи лѣкарями повѣтѣвыми I класъ; ассистентѣвъ санитарныхъ: д-ра Ант. Когена въ Богородчанѣхъ и д-ра Адольфа Гольдгабера въ Новѣмъ торѣ лѣкарями пов. II кл., перевосити д-ра Гольдгабера до службы при старостѣ въ Жидачѣвъ; одтакъ именуваъ: д-ра Фр. Соболевского въ Самборѣ, д-ра Фел. Наседу въ Устрикахъ, д-ра Генр. Блюменфельда у Вѣднѣ, д-ра Омеляна Лебедовича въ Коломыи и д-ра Іос. Ковначого въ Величѣ ассистентами санитарными и признавъ д-ра Соболевского до службы при старостѣ въ Залѣщанѣхъ, д-ра Наседу въ Кроснѣ, д-ра Блюменфельда въ Новѣмъ торѣ и д-ра Лебедовича въ Мостискахъ.

Телеграммы „Дѣла“.

Вѣдень 30 грудня. Инфлюенца ширить ся тутъ дуже сильно и переходить навѣтъ въ

небезпечный станъ сполученый зъ запаленемъ легкихъ Архикнѣзь Кароль Людвикъ и цѣлый его дворъ занедужали на инфлюенцу. Зъ министровъ занедужали гр. Фалькенгайнъ, Шенборнъ, Бакегемъ и Залескій.

Брукселя 31 грудня. Страйкъ робѣтниківъ въ копальняхъ вугля прибавъ вже величезный розмѣры, бо застрайкувало 20.000 робѣтниковъ. Побойтесь, що зъ причины матеріалу опалового настане перерва комуникаціи въ цѣломъ краю.

Берлинъ 31 грудня. Розойшлася поголоска, що войско нѣмецке на французскій границі має бути значно збѣльшене.

Лондонъ 31 грудня. Англія постановила заключити зъ Болгарією провизоричну угоду торговельну на два роки.

ЗОРА

письмо литературно наукове для русскихъ родинѣ,

выдаваное тов. им. Шевченка

выходить два раза на мѣсяцъ каждого 1-ого и 15-ого въ объемѣ 2—2½ аркуша. Предплата выносятся на роцъ 5 зр., на повѣ року 2 зр. 50 кр., на четверть року 1 зр. 25 кр. — Редакція и администрація ул. Академична ч. 8.

ИСТОРИЯ ЛИТЕРАТУРЫ РУССКОЙ

Д-ра Омеляна Огоповского

ТОМЪ I и II.

Можно еѣ достати въ друкарнѣ товариства имени Шевченка (ул. Академична ч. 8), и въ книгарняхъ: Старицкій и Миликовскій (Старжица) по цѣнѣ за I томъ I зр. 70 кр., за II томъ 3 зр.

Найдѣновѣйшимъ подаркомъ На Коляду и Новый Рѣкъ

есть

М. Костомарова монографія

Богданъ Хмельницкій

Чотири томы въ гарній оправѣ зъ золоченымъ вытискомъ 6 зр.

а. в. зъ пересылкою.

Замовленя высылае: Ол. Барвѣнскій, Львовъ, ул. св.

Николая ч. 13, II. поверхъ.

На Рѣздво на Коляду!!!

Молитвословъ народный 20 кр.

въ хорошей оправѣ 25 "

зъ золотъ берегами 35 "

Коляды на Рѣздво Христовѣ Юр. Федковича 12 "

Сѣвѣнякъ зборн. пѣсень 40 "

" хорошо оправаный 50 "

Дѣстаті можна въ тов. „Провѣта“ улицы Ормелъска ч. 9.

6—10

Складъ кавы

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подѣ знаменемъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ, Хоружина ч. 22

поручае добру и выдатну каву спроваджену безпосередно одъ продуцентѣвъ зъ Америки полудневной.

Коттуе у Львовѣ;

1 кильо зр. 1-80 и 1-90 зр.

кава палена 1/2 кильо 1-20 зр.

на провинціи:

4 3/4 кильо 9-15 и 9-60 зр. франко.

Обдирателямъ надѣ 50 кильо опустѣ.

Не маю зовсѣмъ тыхъ родѣвъ кавы, котры отодолшутъ инші подѣ назвокого мѣни. Справаджую каву просто одъ продуцентѣвъ, що маю жу доказати, и продаю ея найменше о 20% дешевѣе якъ хто небудѣ. Въ Гамбургѣ и Триестѣ маю достаѣти каву вже лавъ зъ четвертой руки, а то для того, що продуцентъ спровадѣ турбоникова на мѣсяцъ, той зноу турбоникова въ Европѣ, одъ тыхъ купца комисионеры; а одъ него ажъ купецъ и то звычайно не просто, але черезъ агента мѣсцевого або подорожуючого. Вирѣшѣть може кождый самъ переконатсѣя, якъ достаѣе де инде по той цѣнѣ, такъ каву якъ моя цѣдо якости и смаку. 2227 (59—)

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватисѣ на нашу часопись.

— Теперь ходи! — шепнувъ тахонько — они всѣ злетять у долину!

Мы зайшли зъ найкрасшими надѣями пѣдъ шопу, але въ тѣй самѣй хвили цѣле стадо воробцѣвъ ѡдлетѣло. Мы гадали, що они повернуть, та дарма! Ажъ до четвертой години пересидѣли мы скулені за околотами и не почули анѣ одного цѣркоту воробця. Змѣркували нашій хитроцѣ и полетѣли геть ажъ на другій конецъ села.

Можна собѣ представити нашу роспуку!

Наконецъ насъ уже й змучило дожидати, и видячи, що вечеръ уже за плечима, мы вертали гостинцемъ у село, руки засунувши въ кишені, шапки натягнувши на уха и — дуже поспускавши мокрї носы.

Коли я прийшовъ до дому, було вже темно. Лізбота лагодила вечерю. Менѣ было бы встыдно розказати їй, якъ собѣ воробцѣ зъ насъ закили, то я замѣсть по звичаю вбѣгти прямо до кухнѣ, легенько ѡдчинивъ дверѣ до комнатки и тихцемъ сѣвъ коло коминка.

Нѣчо не рухалося. Сципіонъ спавъ пѣдъ фотелемъ. Я уже зо чверть години грѣвся передъ огнемъ, коли панъ Тереса ѡдозвалася лагѣднымъ голосомъ:

— То ты, Фріцель?

— Я, панъ Тересо.

— Грѣшся?

— Грѣюсь.

— Певне перемерзъ добре?

— Дуже.

— А що-жь вы робили нинѣ зъ полудня?

— Ланки наставляли на воробцѣвъ, а я и Гансъ Адень.

— А богато наловили?

— Нѣ, панъ Тересо, не богато.

— А прецѣнь, кѣлько?

Менѣ було прикро, признатися передъ такою гѣдною панею, що не зловили анѣ одного.

— Два, три? — допытувалась.

— Нѣ, панѣ Тересо.

— То анѣ одного?

— Анѣ одного.

Замовкла, а я уявлявъ собѣ, якъ она тымъ мусить журитися.

— То не добрѣ птахи — вповѣла по хвили.

— Дуже недобрѣ.

— А ты нѣгъ не замочивъ?

— Нѣ, я взувъ деревянѣ черевика.

— Ну, то добре. Не журись, на другѣй разѣ пѣйде щасливѣйше.

Коли мы такъ балакали, увѣйшла Лѣзбета.

— А, ты тутъ! — вповѣла — рада бы я знати, куда ты уганяєшь цѣлыми днями? Усе на дворѣ, усе зъ Гансомъ Аденомъ або зъ Францомъ Сепелемъ!

— Онѣ ловивъ воробцѣвъ — замѣтила панѣ Тереса.

— Воробцѣвъ! Кобы я хочѣ одного була коли бачила! — сказала стара служниця. — Одинѣ одинѣсенѣ-кѣй разѣ вѣ осени прийѣсь до дому стару сороку безъ пѣря, що не могла вже лѣтати, и ѣдѣ того часу гадає, що вѣ птахи у воздухѣ — его!

Кажучи се, Лѣзбета смѣялася. Она зновѣ засѣла до свого коловоротка передъ алькиремъ, замачала пальцѣ вѣ мисцянцѣ, и вповѣла:

— Теперѣ уже все готове. Якъ прийде панѣ докторъ, то тѣлько стѣлъ накрыти. На чѣмъ то я перервала?

— Вы розказували о ваших новобранцахъ, панѣ Лізбето.

— А, правда.. Отже якъ тільки почалася та проклята війна, всѣ молоді паробки пійшли зъ села. Высокій Людвикъ, сынъ коваля, малый Хрістель, Гансъ Гернеръ и богато другихъ. Однѣ пѣхотою, другі кѣнно, а всѣ сѣвали „За рѣднѣй край! за рѣднѣй край!“ Товаришѣ випроважали ихъ ажъ геть до гостинницѣ дядька Фріца при дорозѣ до Кайзерслявтернѣ. Сѣвали и сѣвали, а таки не могли выдержати и заплакали небожата, якъ глянули по-задѣ себе и побачили вежу анштатской церкви. Малый Хрістель разъ-у-разъ обіймавъ Людвика и голосивъ: „Коли-жъ то мы повернемо до нашего Анштата?“ А Людвикъ бѣдповѣдавъ: „А, що тамъ! годѣ проте й балакати. Богъ небесный обереже насъ передъ тими республіканами, чорты бы ихъ побрали!“ Захлипали оба, а старый сержантъ, що умыслѣе прийшовъ за ними, кричавъ безнастанно: „Напередъ.. тільки смѣло!.. Мы жъ не бабы!“ Разъ-на-разъ пивъ зъ нашими новобранцами, то нѣсъ ему геть почервонѣвъ. Паробокъ Гансъ Гернеръ, що то мавъ сватати Розу Муцѣвну, дочку полевого, усе кликавъ: „Ще одну чарку!.. ще одну чарку!.. може то остатнѣй разъ можемо собѣ позволити...“

— Бѣднѣй хлопецъ! — перебила панѣ Тереса.

— Ой такъ — мовила Лізбета дальше — и оно було-бы ще дурниця, коли-бъ дѣвчата могли бѣддаватися; а то якъ паробки пійшли, дѣвчата сидять, бѣдъ рана до вечера думаютъ, марнѣють и нудаться. Прецѣнь годѣ имъ бѣддаватися за старыхъ, що мають шѣстьдесять лѣтъ, за вѣдѣвцѣвъ, горбатыхъ, кривыхъ та одвоокихъ. Охъ, панѣ Тересо, зовсѣмъ не гадаю вамъ докоряти, але безъ вашої революціи мы були-бы далеко одвоокивши

и о нѣчѣмъ иншѣмъ не думали-бъ, якъ щобы славити Господа за его святу ласку и дякувати Ёму. Страшна рѣчь — така республіка, що цѣлый свѣтъ перевертає горѣ двома!

Прислухуючись тѣй балаканцѣ Лізбеты, запримѣтивъ я милый запахъ печеной телятины, що залѣтавъ у комнату, и я вставъ зъ Сципіономъ розглянутись у кухні: тамъ була добра зупа, теляча печеня и присмажені бараболи. Ловы на птички такъ дуже заострили мѣй апетитъ, що менѣ здавалося, все те проковтнувъ-бы я однимъ лыкомъ. Сципіонъ мавъ, видко, таку саму охоту, бо поставивши лапу на припѣчокъ нюхтѣвъ носомъ поміжъ горшками, а нѣсь у пса, каже панъ Біффонъ, єсть другимъ зоромъ.

Розглянувши все такъ лакомо, я почавъ бажати, щобы дядько вернувся якъ найскорше.

— Ахъ, Лізбето! — кликнувъ я вертаючи до комнаты — кобы ты знала, якій я голодный!

— Тымъ лучше, тымъ лучше — бѣдповѣла стара, усе весела — не ма нѣчо красшого, якъ апетитъ!

Потѣмъ розповѣдала дальше свои сельскій исторію, а панъ Тереса, бачилося, слухала зъ великимъ вдоволеньемъ. Я-жъ ходивъ усе то зъ комнаты до кухні, то зъ кухні до комнаты, а Сципіонъ слѣдъ въ слѣдъ за мною, безъ сумнѣву мавъ тѣ самій гадки, що я.

На дворѣ було зовсѣмъ темно.

Одъ часу до часу панъ Тереса перебила старѣй служниці и скликнула, піднявши палець:

— Чуєте?

Потѣмъ на хвилинку все утихло.

— То нѣчо — бѣдповѣдала Лізбета — „се Гансъ Бокель ѣде своимъ возкомъ“ або „се панъ Драйфусъ ѣде на бѣдвѣдны до Бремерѣвъ.“

Она знала звичай всѣхъ людей въ Амштатѣ и була дуже щаслива, що може о всѣмъ розказувати французскѣй дамѣ, особливо теперъ, коли побачила на ея шин образъ пресвятой Дѣвы. Пізнѣйше я довѣдався, що зъ того и поїшла ихъ приязнь.

Ударила сема година, потѣмъ поївъ до осьмон. Не знаючи, якъ убити той довгій часъ, я приставивъ собѣ крісло до шафи и взявъ зъ полицѣ Исторію натуральну пана Біффона; сего доси ніколи не бувало. Потѣмъ, опершись локтями на стѣлъ, почавъ я зъ якоюсь роспукою читати самъ по французки. Голодъ поїдавъ менѣ тоту гадку, але що хвилины поїдводивъ я голову и вытрѣщеними очима глядѣвъ у ѣкна, нильно наслухуючи.

Я якъ-разъ подыбавъ опивъ воробця, що въ порѣвнаню до свого тѣла має двѣчи тѣлько мозку, що чоловікъ, коли наконець дався зачуту зъ далека тупѣтъ коня и шумъ санокъ, зразу ледви замѣтно, а потѣмъ усе ближе и выразнѣйше. Пань Тереса вповѣла:

— Се пань докторъ!

— Овъ — ѡдповѣла Лізбета, встаючи и кладучи коловоротокъ у кутъ — свмъ разомъ уже ѡвъ.

Выйшла до кухнѣ.

Я, полишивши пана Біффона на стѣлъ, выбѣгъ до сѣней, отворивъ дверѣ и крикнувъ:

— То ты, дядьку?

— Я — ѡдповѣвъ дядько веселымъ голосомъ — я. Дома все въ гараздѣ?

— Все, дядечку, все.

— Ну, то добре.

Въ той-же хвили Лізбета вийшла зъ лѣхтарнею и я побачивъ дядька, якъ выпрягавъ поїзъ шѣпкою коня. Подававъ въ темрявѣ на фігуру зъ свѣгу, а каждый

волость его плаща и грубой шапки зъ видры блищавъ при свѣтлѣ лѣхтарнѣ мовѣ звѣзда. Очевидячки спѣшився. Карый обернувъ голову къ стайни и видко було, що дуже его туды кортѣло.

— Господи, яка на дворѣ лютъ! — промовила стара Лізбета пѣдбѣгши до дядька, помогти ему — вы певно геть закоценѣли, пане докторе! Идѣть скоренько въ хату та огрѣйтесь, я вже тутъ усе зроблю!

Але у дядька не було звичаю лишати коня на чужу опѣку, то ажъ якъ умѣстивъ своего карого передъ драбнякою повною сѣна та на добрѣй пѣдстѣлцѣ, тогды вже сказавъ:

— Ну, теперь ходѣмъ!

И мы все пѣшли въ хату.

— Добрѣ новины, панѣ Тересо! — крикнувъ дядько на порозѣ — добрѣ новины! Я вертаю зъ Кайзерслявтернѣ, тамъ усе гараздъ!

Панѣ Тереса сидѣла въ лѣжку и, вся блѣда, дивилась на него. А коли онъ стрѣпавъ шапку и роздѣгъ плащъ, она промовила:

— Якъ се, пане докторе? Вы приѣздите зъ Кайзерслявтернѣ?

— Такъ, я ажъ туды загнався... хотѣвъ усе провѣдати докладно... И я все бачивъ... про все розвѣдався — сказавъ усмѣхаючись — але скажу вамъ отверто, панѣ Тересо, зъ утомы и голоду изъ нѣгъ валюся.

Сѣвши въ фотель, ззувъ барлаки та поглядавъ, якъ Лізбета накрывала до вечерѣ, и тымъ такъ само дуже тѣшився, якъ я и Сципiонѣ.

— Усе, що я вамъ можу сказати — вповнѣвъ уставши — то се, що битва пѣдъ Кайзерслявтернѣ далеко не була така рѣшаюча, якъ думано, и що вашъ бата-

ліонъ не бравъ у битвъ участі, отже и малый Ивась не бувъ у нѣяко́й новѣй небезпецѣ.

— Охъ, сего доволѣ для мене! — сказала пань Тереса, а лице у неи засіяло зъ великого щастя и зворушеня. — Коли-бъ вы менѣ ще й не знати що сказали, я не могла бы бути щасливою. Огрѣйтесь, пане докторе, ѣдьте, не спѣшѣться, я могу пождати.

Лізбета мѣжь тымъ поставила на стѣль зупу, а а дядько, засѣвши за столомъ, мовивъ дальше :

— Такъ, зовсѣмъ певно. Що до тыхъ двоухъ рѣчей можете бути спокѣйніи. Ширше розкажу опѣсля.

Мы почали ѣсти. Дядько ѡдъ часу до часу споглядавъ на мене, немовъ-бы хотѣвъ казати : „Я бачу, ты винѣ бѣльше зѣшь, якъ я : зъ ѡдки до бѣса у тебе взявся такий голодъ?“ Посилившись, подумали мы и на бѣднаго Сципіона, що поглядавъ на насъ зъ стоячнымъ спокоемъ.

Потѣмъ дядько выпивъ чарку вина, закутивъ люльку, зайшовъ до алькира, взявъ паню Тересу за руку, немовъ-бы слѣдивъ битѣе живчика, и вповѣвъ :

— Ось я вже тутъ !

Она пѣчо не сказала, лишь усмѣхалась.

Онъ присувувъ ближе фотель, поставивъ свѣчку на столикъ, и сѣвши, почавъ розказувати исторію битвы. Я, опершись за нимъ на крѣсло, слухавъ уважно. Лізбета осталася въ темнѣй комнатѣ.

— Републикане — почавъ онъ — прийшли пѣдъ Кайзерслявтернъ 27-ого вечеромъ. Прусакы були тамъ уже ѡдъ троухъ днѣвъ и заняли становище на долині, уставивши на горѣ свои каноны. Генераль Гопъ почавъ нападати на нихъ ѡдъ стороны Ербаха, мавъ навѣтъ гадку зѣгнати ихъ до купы въ Біссінгенъ а потѣмъ другого дня геть выбити. Прусакѣвъ було до ссрокъ

тысячъ а Французѣвъ трицять тысячъ. Отже другого дня почався нападъ на лѣвѣмъ крылѣ. Републикане пѣдъ проводомъ генерала Амберта ударили на лѣве крыло при безнастаннѣмъ крику „Ляндавъ або смерть!“ Въ тѣй же хвилѣ мавъ Гошъ ударити на середину, але корчѣ и нерѣвна земля спивювали его и ѡнъ спѣзнися. Генералъ Амбертъ мусѣвъ середь огню Прусакѣвъ вертатися назадъ, бо цѣлу армію Бруншвика мавъ противъ себе. Другого дня, 29-го листопада, ударивъ Гошъ на середину, а генералъ Амбертъ мавъ ударити зъ правого крыла; мѣжь тымъ ѡнъ зблукався въ горахъ и Гоша ѡдперли. Мимо того нападъ мавъ бути нововлений 30-го листопада. Але Бруншвикъ якъ-разъ того дня посунувся на передъ, а републикане въ наслѣдокъ того подалися въ задъ, боячись, щобы не були ѡдтѣй. Все те довѣдався я зъ зовсѣмъ певного жерела, а именно зъ устъ одного републиканьского команданта, раненого кулею въ ногу пѣдчасъ битвы другого дня. Докторъ Фаербакъ, давный мѣй приятель зъ университету, завѣвъ мене до того чоловіка. Коли-бъ не то, я не бувъ-бы провѣдавъ нѣчого певного, бо ѡдъ Прусакѣвъ чути тѣлько самохвальбы. Цѣле мѣсто говорить о тыхъ подѣяхъ, але очевидно кождый на свѣй ладъ. Тамъ на долині видко ще великій рухъ; валки раненыхъ ѣдутъ безупинно до Могунціи, мѣскій шпиталь переповнений хорыми, а мѣщане мусять приймати раненыхъ до своихъ хатъ, доки не буде мѣсце.

Можна подумати, зъ якою напруженою увагою панѣ Тереса слухала сего оповѣданя.

— Бачу, бачу — сказала сумовито, пѣдперши скрань рукою — нашимъ хибує певного звязку и згѣдного дѣланя.

— Справедливо, того хибувало вашимъ, и се ка-

жуть усѣ въ Кайзерслявтернѣ, але все таки признають республиканамъ хоробрѣсть и незвычайну ѡдвагу. Коли они посередъ грохоту карабинѣвъ та громоту канонѣвъ кричали: „Ляндавъ або смерть!“ такъ що въ цѣлѣмъ мѣстѣ було чути, то всѣхъ проймавъ великій жахъ. Теперъ они вертаються назадъ, але Бруншвикъ не поважися пустатися за ними въ погоню.

По хвилевѣй мовчанцѣ запытала пань Тереса:

— А ѡдъ кого вы, пане докторе, знаєте, що нашъ баталіонъ не бувъ у битвѣ?

— ідъ республиканьского команданта. інъ менѣ сказавъ, що першій баталіонъ другой бригады на кѣлька днѣвъ передъ тымъ потерпѣвъ значній страты въ однѣмъ гѣрскѣмъ селѣ, куды бувъ высланный на розвѣды, и зъ той причины мусѣвъ бути полишенный въ резервѣ. Я вже зъ того змѣркувавъ, що ѡнъ докладно знае о всѣмъ.

— Якъ называеься той командантъ?

— Петро Ронсаръ, чоловѣкъ высокій, зъ темнымъ волосьемъ и чорными очима.

— Знаю его дуже добре, знаю — вповѣла пань Тереса — торѣбъ бувъ капитаномъ въ нашѣмъ баталіонѣ. И той бѣдвый Ронсаръ попавъ у полонъ! А рана его небезпечна?

— Нѣ, Фасрбахъ говоривъ менѣ, що ѡнъ выйде зъ неи, але треба буде якогось часу, — ѡдповѣвъ дядько.

А потѣмъ усмѣхненный, зъ веселыми очима, мовивъ дальше:

— Такъ, такъ, все те менѣ подавъ командантъ. Але ѡнъ менѣ розказавъ ще инчі рѣчи, цѣкаві, дуже незвычайні, о якихъ менѣ навѣтъ не було-бы приснилося.

— А що-жъ такого, пане докторе?

— Ну, я справдѣ остовпѣвъ бувъ — сказавъ дядько,

притискаючи пальцемъ тютюнъ у люльцѣ, глядячи опередъ себе и выпускаючи густій влубки дыму, — мовлю, остовиѣвъ... а все таки не зовсѣмъ, нѣ, не зовсѣмъ, бо такій гадки насувались менѣ вже й опередъ.

— Але-жъ ради Бога, що такого, пане Якове? — спытала панѣ Тереса завлопотано.

— Онъ менѣ розповѣвъ про одну обывательку Тересу, щось въ родѣ Корнеліа; она знана въ цѣлѣй мюзельскѣй арміа а вояки зовуть ея коротко „обывателька“. Го, го, го! здається, що та обывателька не мусить бути безъ особливой бдваци!

И звертаючись до Ліаботы та й до мене, мовѣвъ:

— Подумайте собѣ: Одного дня убито команданта ея баталіону, якъ-разъ коли хотѣвъ пѣрвати за собою своихъ людей, перейти мѣстъ, бороненый батерією и двома рейментами прусскими. Найстаршій републикане, найзавзятушій мѣжъ тыми хоробрими молодцями подались у задъ, — а тогдѣ, подумайте собѣ, тота обывателька Тереса вхопила фану, сама вступила на мѣстъ, взявши зъ собою братчика-тамбора, и казала ему передъ собою немовъ передъ цѣлою армією бити до нападу. Се такъ загрѣло републиканѣвъ, що они таки ударили и забрали каноны. Чи вы можете щось такого бодай подумати? А се розповѣвъ менѣ командантъ Ронсаръ.

Коли мы, а найпаче я, вытрѣщивши очи, глядѣли на паню Тересу, она вся почервонѣла якъ рожа.

— Такъ, такъ — доповѣвъ дядько — що дня до-вѣдуємося чогось нового. То красно, то велично! Справдѣ... хоть я приятель спокою, але се мене прецѣвъ глубоко тронуло!

— Але-жъ, пане докторе, промовила наконецъ панѣ Тереса — якъ вы можете вѣрити...

— Ба! — перебивъ дядько, простягнувши руку — се

не лишъ одинъ командантъ оповѣдавъ менѣ; два другіе раненіе капитана, що такожь тамъ були, неказано урадувались, почувши, що обывателька Тереса ще въ живыхъ... Исторія зъ фаною вѣдома кождому, навѣтъ простому воякови. Ну, що-жь вы на те скажете: було такъ, чи не було? — скбичивъ дядько, наморщивши бровы и позыраючи пани Тересѣ въ лице.

Тогдѣ она схилила голову, розплакалась и вповѣла:

— Командантъ баталіону, що тогдѣ погибъ, то бувъ нашъ отецъ... Мы хотѣли такожь умерти, малый Ивасъ и я... взяла насъ страшная роспука...

При тыхъ загадкахъ выбухла голоснымъ плачемъ. Дядько споважнивъ и сказавъ:

— Пань Тересо, слухайте! Я горджуся тымъ, що такой жѣвцѣ, якъ отсе вы, спасъ житѣе. Чи смерть вашого ѡтця чи инша яка причина спонукала васъ до того чину, все оно було дѣло велике, благородне и лицарске ба, було навѣтъ не звычайне, бо тысячѣ другихъ жѣвнокъ були бѣ заводили, були-бѣ упали зѡмлѣлій, а бѡльшѣ нѣчого, и нѣхто не мѡгъ-бы бувъ имъ за те докоряти. Але вы ѡдважна жѣнка, а хочъ уже давно тому, якъ сповнили свое велике дѣло лицарске, прецѣнь плачете, коли другіе були бы вже забули. Вы не тѡлько тотъ жѣнка, що мѣжь трупами пѡдносить хоругвь, але вы такожь жѣнка, що плаче, и ддятого власне я поважаю васъ такъ высоко. И прошу менѣ вѣрити, що крыша сего дому, де перше жили мѡй отецъ и дѣдъ, приймивши васъ до себе, дѡзнала чести, такъ, ще разъ кажу, чести!

Дядько выповѣвъ се поважно и зъ великимъ притискомъ. Люльку положивъ на стѡлѣ, бо надто бувъ зворушений.

Вкѣнци сказала панѣ Тереса:

— Пане докторе, не говорѣть о тѣмъ бѣльше, бо не зможу стерпѣти и пѣйду геть. Прошу васъ, не говорѣть уже о тѣмъ!

— Я вамъ высказавъ, що думаю — ѡдповѣвъ дядько встаючи, — але коли такъ хочете, я ѡдъ теперъ буду о тѣмъ мовчати; тѣлько-жь се мене зовсѣмъ не здержить щобы я васъ поважавъ якъ сердечну а благородну особу, и гордився тымъ, що послуживъ вамъ своею опѣкою. Командають сказавъ менѣ такожь, хто були вашъ отецъ и вашъ братъ, простѣи собѣ, щирѣи люде, и вкупѣи вырुшили стати въ оборонѣи того, що уважали за справедливе. Коли стѣлько тысячъ надутыхъ людей має на гадцѣ лишенѣи свои интересы, ба, жаль казати а мушу, держать себе за шляхотныхъ, а думаютъ лишь о своѣи кашени — то радо глядитъ чоловікъ на правдиве шляхотство, що проявляєи безкористовностію та героїствомъ, а подыбати его можна нинѣ тѣлько середъ люду. Нехай то собѣ будуть республікане, чи не республікане, я про себе думаю и о тѣмъ я найглубше пересвѣдчений, що передъ Богомъ, шляхотнѣи тѣлько тѣ, що сповняють свои обовязкѣи.

Дядько, коли се говоривъ бѣльше до себе самого, похожавъ зворушений по комнать.

Панѣ Тереса, обтерши сльозы, глядѣла на него, усмѣхнена, и вповѣла:

— Пане докторе! вы менѣ принесли добрѣи вѣсти. Приймѣть ѡдъ мене найсердечнѣйшу подяку! Теперъ уже буде менѣ лучше!

— Правда — ѡдрѣкъ дядько, пристанувши — теперъ уже зъ кождымъ днемъ буде лучше. Але пора й спати. Нинѣшний день дуже мене умучивъ, и, думаю,

всѣ будемо спати смачно. Ну, Фріцель, скоренько! Лізбего, на гору! Добранѣчь, панѣ Тересо!

— Добранѣчь, пане докторе!

Онѣ узявѣ свѣтло и стунавѣ, похиливши голову въ задумѣ, за нами горѣ сходами.

XII.

Другій день бувѣ днемѣ щастя для дому дядька Якова.

Було вже дуже пѣзно, якѣ я розбудився зѣ глубокого сну, переснавши дванацять годинѣ безѣ перервы. Протерши очи, побачивѣ я заразѣ першѣ усеґо, що маліи кругліи шибки у ѡкнахѣ покрыли сѣбѣи квітки, тѣи прозорчастіи тканки зѣ окрасами на тысячный ладь, якихѣ бы не вдала рука нѣякого рѣзьбаря въ свѣтѣ. А прецѣи се тѣлько простенька думка Господня, що середѣ зими пригадує намѣ весну. Тѣлько-жѣ оно єсть и знакомѣ великон студени, сухого лютого морозу, що звычайно наступає по спадѣ снѣгу. Тогдѣ всѣ потоки замерзають, навѣть на кирицияхѣ стає грубий лѣдь, а маліи калюжѣ укриває той бѣлый крыхкій ледокѣ, що пѣдь ногами лупаєсь якѣ зѣ яйця шкаралуца.

Коли я такѣ, вызираючи зѣ-пѣдь накрывала, въ вовнянѣи шапочѣ на головѣ, задивився у ѡкна, перелетѣли въ моѣи уявѣ всѣ минувшіи зими и я вповѣвѣ самѣ до себе:

— Фріцель! не ѡдважись ты встати, навѣть до снѣданку, нѣ, не ѡдважись!

Тымчасомѣ милый запахѣ зупы передерся зѣ кухнѣ на гору и пѣддававѣ менѣ ѡдваґи.

Уже зѣ пѣвѣ години займали мене такіи гадки и

я вже зважився бувъ выскочити зъ лѣжка, одежу свою взяти пѣдъ паху и збѣгти въ низъ до кухнѣ та тамъ убраться передъ коминкомъ, коли я почувъ, що дядько утае въ сумежнѣй комнатѣ: отже и зъ него по вчорашнѣй утомѣ зробився такій самъ спюхъ, якъ зъ мене.

По хвилинѣ ѓнъ уже, смѣючись и дрожащй увесъ, вѣйшовъ въ сорочцѣ до мѡви комнатки.

— Борзо, Фріцель, борзо! — крикнувъ — Гопъ, гопъ! весело!... Не зачувъ ще запаху зупи?

Такъ чинивъ ѓнъ каждой зими, коли було дуже студено, и незвычайно тѣшило его видѣти, якъ я не радъ бувъ уставати.

— Коли-бъ зупу принесли менѣ сюда, — ѓдно-вѣвъ я, — пахла-бы ще красше.

— А боягузъ, боягузъ! — кричавъ дядько, — и ѓнъ бы справдѣ вѣвъ зупу въ лѣжку! Фе, гнилюху якійсь!

Потѣмъ, щобы менѣ дати добрый примѣръ, наливъ студеной воды зъ мого збанка у велику миску и умывся на моихъ очехъ.

— А то ажъ любо, Фріцель! — сказавъ — зновъ ставъшъ рѣзкій и веселый! Ну, тѣлько смѣло!... вставай, ходи!

Коли я змѣркувавъ, що ѓнъ мене хоче вмыти, я схопивъ свою одежу и чямъ скорше на втеки сходами въ долину, скѣць-скѣць! — чотири ступнѣ наразъ.

Голосный регѣтъ дядька залунавъ у цѣлѣмъ домѣ.

— О, зъ тебе буде славный республиканинъ! — кричавъ за мною. — Малый Ивасъ муствъ-бы порядно бити до штурму, закимъ бы ты набравъ ѓдваги!

Але, коли я опинився вже въ кухнѣ, про кпини его було менѣ вже байдуже. Я одягся при любѣмъ огни-ку и вмывся лѣтеплетъ, що налива для мене Лібета.

Се здавалось менѣ рѣчею лѣпшою, аніжъ мати ѡдвагу. Мѣжъ тымъ почавъ я лакомо позирати за горщешкомъ зъ зупою.

Дядько зѡйшовъ у низъ и ущипнувши мене за ухо, вповѣвъ:

— Ну, а що чувати коло панѣ Тересы сегодня рано? Надѣяться, нѣчь переспала добре?

Увѡйдѣть тѣлько, — ѡдповѣла стара служниця весело — увѡйдѣть, пане докторе, до комнаты, хтось тамъ до васъ має дѣло.

Дядько пѡйшовъ до комнаты, я за нимъ, и мы оба спершу здивувались, не заставши въ комнатѣ нѣкого, и побачивши, що занавѣса въ алькири затягнена. Але наше здивованье ще збѡльшилося, коли мы обернувшись побачили за грубою паню Тересу въ строю маркетанки — въ корсетку зъ блестящими гузиками застегненѡмъ ажъ пѡдъ шию и зъ великою червонаю биндою черезъ плечѣ. Була така сама, якъ тогдѣ, коли мы еи бачили въ-перше, тѣлько трохи блѣдша. Еи капелюхъ лежавъ на столѣ, то красне еи чорне волосье, спущене на плечѣ, було продѣлене на чолѣ, и она подавала на молодого мужичну. Смѣялася зъ нашего здивованя, а руку держала на головѣ Сципіона, що сѣвъ собѣ била неи.

— Боже! — скликнувъ дядько — що зъ вами, панѣ Тересо! Вы встали!

А потѡмъ додавъ трохи зажурено:

— Що за неосторожнѡсть!

Але она все усмѣхалася, простягла до него руку, и вдвляючись въ него вдячнымъ поглядомъ великихъ чорныхъ очей, ѡдповѣла:

— Не бѡйтесь нѣчого, пане докторе, я вже здо-

рова, зовсімъ здорова! Оздоровили мене ваші вчерашні вѣсти. Самі бачите...

Онъ взявъ тихенько єи за руку и вдумавшись числивъ удары живчика. Опѣсля єго лице роз'яснилось онъ вповѣвъ радѣбно:

— Горячки вже нема! О, теперъ, теперъ уже все гараздъ! А все таки треба осторожности, и то великої!

Поступився взадъ, смѣявсь мовъ дитина и глядѣвъ на свою хору, такожъ усмѣхнену.

— Якъ васъ побачивъ у перше—выповѣвъ поволі— такою зновъ бачу васъ ось теперъ, панѣ Тересо! Охъ, мы мали щаст'є, велике щаст'є!

— Вы спасли менѣ жатьє, пане Якове — сказала она а слюза блиснула їй у оцѣ.

Але онъ пѣдвѣвъ голову, руку пѣднѣсь у гору и сказавъ:

— Нѣ, нѣ. Той, що все держить, все оживляє! — онъ спасъ и васъ, бо не хоче, щоби великій и благородній натуры всѣ вигинули, а хоче, щоби удержались и другимъ служили за примѣръ. Такъ, такъ, єму належить под'яка и слава!

Наразъ змѣнивъ голосъ та поважный видъ и кликнувъ:

— Радуймось!... радуймось!... Нинѣшний то день у мене красный!

Выбѣгъ до кухнѣ, а що не вертався зараздъ, то панѣ Тереса кивнула менѣ, щоби я приступивъ до неї. Взяла мою голову въ долонѣ, бѣдгорнула менѣ волосє назадъ и поцѣлувала.

— Добра ты дитина, Фріцель! — вповѣла — подѣбный до Ивася.

Що я бувъ подѣбный до Ивася, тымъ я дуже запышався.

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі на полудні. Литературний додаток „Библиотека називається „Новітній“ виходить в суботу, і в суботу п'ятниці на першому разі в Діалогі.

Предплата і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діалог“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Карла Ліндгана 9. В Перемішля Бюро газет ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні М. Dukas, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 3, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбургі М. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діалог“ і належність за нисерати платні у Львові.

ДІАЛОГ

Предплата на „Діалог“ з літер. додатком

у Австрії: на рік . . . 18 гр. на пів року . . . 9 гр. на чверть року . . . 4 гр. 50 кр. на місяць . . . 1 гр. 50 кр.

у Львові: на рік . . . 16 гр. на пів року . . . 8 гр. на чверть року . . . 4 гр. на місяць . . . 1 гр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція поштів: 24 ул. Баторія. — Рукописи заставляють лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані вільні бди порта Поодинокі члени коштують 8 гр. в рік.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бди одним строком п'ятнадцять, в рубр. „Надбавка“ по 20 кр. в рік. Подписи числяться по 10 кр. бди стрічки.

У Львові дня 13 грудня (1) січня 1889.

Кабинет гр. Тафого рішився вкінці взяти в свої руки полагожденне довголітнього спору національного в Чехії і справа та займає у внутрішній політиці Австрії першорядне місце. З обох сторінок таборів мав дня 4 н. ст. січня 1890 р. явитися в президії міністерства долатавського по п'ять парламентарів і під проводом гр. Тафого почати переговори в згаданій дїлі. Пригадуємо, що на такі переговори ще в вересні сего року скликав був кн. Шенборн обі сторони до Відня. Мислячи кн. Шенборна не повелася тоді за одної кардинальної причини. Нїмці не хотіли обіляти конференції скорше, доки правительство не займе рішучого і ясного становища в справі поднесення тоді Чехам питання коронації чеської. Кабинет гр. Тафого лягував, аж поки звістка інтерпеляції пос. Пленера в радї державній не спонукала его до заявленя, що наразі правительство не думає аж о чеській праві аж о коронації і що з того погляду Нїмці можуть успокоїтись. Одновідко сею усунуло правительство головну перешкоду до збрана конференції угодової і вся Австрія виждає нині досить нетерпеливо результату переговорів між одиручниками чехами і нїмцями.

Який буде успіх конференції ввденської, годї нині предкавати. Праса нїмцеза опозиційна не дуже одушевляє сею конференцією. Протино, она не вірить в добрий ее кінцець, бо знов розходиться о друге і свіжо подняте кардинальне питання, іменно: чи правительство стріє чесько-нїмцїй скоє взяти як справу провінціалістичну чеську, і всти в її в границях компетенції союму чеського, чи надать тому спорови ширшї рамки і скоє ним зайняти як справу значній державного, отже-ж як справу, котра лежить в компетенції ради державної, а не лише союму чеського.

З відповіди гр. Тафого на інтерпеляцію пос. Пленера виходило-б виправдї, що кабинет гр. Тафого стріє чесько-нїмцїй уважає лише спором провінціалістичним. Гр. Тафого одслав чеських Нїмцїв з їх жаданнями дуже виразно до союму чеського і не радї бї нарушати компетенцію союму чесько-

го. Але з голосів опозиційної праси нїмцїон і з одиручній писемі пос. Думрайхера виходить знов то, що Нїмцї справу свою національну в Чехії хочуть на силу зробити справою державною, котру рішати мала-бї рада державна через закон і язык, котрий був би виданий на основі основних законів державних і обов'язував-бї не лише Чехію, але взагалї всї коронні краї Долатавщини.

От з тїм рїзномірдієм і суперечнїєм розумнїм задачі конференції спочинає вся суть справи і та обставина вплине головнїю яв на самї переговори, такї і на їх успіх або неуспіх. Нїмцї не хотять вирішити давного становища свого в Австрії, т. є. становища елементу виключно управленого до гегемонії языков в цїлій Долатавщині. Зробити справу языку нїмцїйскому питанєм локальним чеським, значило б, по їх думцї, одно, що зречися того високого становища і стати в одній радї з прочими народами австрійськими, т. є. скалитулювати з нїмцїкості Австрії.

З голосів опозиційної праси нїмцїйской показуєся вже нині перед початком конференції, що одиручники нїмцїй передї розправами поставили згадане кардинальне питання, т. є. скотять знати, чи кабинет гр. Тафого уважає їх і на даліше тїм елементом, котрому в Австрії належить провід і передове місце, чи суть они в очей правительства звичайним народом, піддаючим лише під звичайне рівноуправленне?

Якї звістїю, то чеські Нїмцї домагалися в соїм чеській головнїю такїх річей, як: подїлу найвишого суду кравового, ради шкільної кравової і товариства господарського окремі і суверенні секції національні, а одтакї бажали она заторуки, що в видї кравовї будуть мати постійну відповідну репрезентацію і що в оураках чесько-нїмцїйких не вільно буде нїколи вносити до властей писем чеських. Нині натака опозиційна праса, що ті поступати за май і що Нїмцям не принесуть сподїваних користей. Межи стрічками можна вже вичитати, що Нїмцям чеським хочес передовсім територіального подїлу.

Не без інтересу буде також зобразити собі, з якою душею приступають до сидіння

конференції і самі Чехи. Як досї органи опинї чеської представляли себе заодно дуже миролюбними і всю вину спорів любили звертати на Нїмцїв, так тепер ввиду недалекої акції усумнілися они дуже, чи результати конференції не нанесуть їм інтересам народноспільним якої-небудь шкоди. Чехи бояться іменно, щоб гр. Тафого не прийшла охота, похилитися більш на сторону нїмцїйську, як на чеську, і тїм змїнити дотепершню політику кабінету. Вже то, що соїм чеській не збересї ймовірно на додаткову сесію, на котрій більшості чеська сама мала ухвалити закон языковий для охорони національних меншостей (Нїмцїв чеських), єсть чеській прасї досить не до смаку. Одтакї предвиджують Чехи, що якї-но-що ухвалений закон о уживанню обох языків в автономичних урядках (в користі чеську) не одержить цісарської санкції. Не хотять Чехи вже тепер згорі видавати суду о цїлій угодовій акції, хотять гр. Тафого судити по дїлах, але пригадують ему, що бї якї джентельменї повнїли і на даліше лишитися лїоальним супротив Чехів і додержати нїм слова, виреченого в радї державній (на 355 засіданні 13 н. ст. грудня 1889 р.), котрим заявляв, що цїлем его політики буде: полагати лїш управленї жаданя Нїмцїв, а відкинути всякі жаданя неуправленї. Politik затревожилася іменно впрістею поданою з Відня до Dziennik-a Polsk-ого, мов-то гр. Тафого думає о якоїсь зворотї в лїво, т. є. о якоїсь фаворизації Нїмцїв супротив Чехів. Она боїтєся, щоб гр. Тафого не скотїв відїти дорогою, показану пос. Думрайхером, щоб не скотїв стріє чесько-нїмцїй виводїти на ширше поле і придати ему значїня державного. При тїм не здержалася Politik, щоб не напихати зараз Мадярів і не сказати їм, що і ним грозиє велика небезпечність, наколи-б Нїмцям удалося знов прийти до гегемонії в Долатавщині. Скріплені Нїмцї посягнули-б одтакї і на дуалїзм угорекї і стрїмїли-б до давнїшого централїзму. По гадцї Politik-ї, тепершній стан Долатавщини єсть для Мадярів найкористїйшим: Чехи боронять Мадярів перед гегемонією австрійських Нїмцїв, а Пляки перед обрусїєм (!). Не

забув при тїм орган Рїтера сказати також своїм союзникам з правї, що тепершнїя хнїя (хнїя угоди?) єсть дуже критичною для правї, і що всїм єи елементарї потреба великої солідарності. Впрічїм Politik з резігнацією глядїть на недалекї результати конференції і додає, що причиною зла, яке могло-б вийти з сїєї конференції для Чехів, будуть молоді Чехи, котрі розбили солідарність більшості в радї державній а резолюцією о коронації викликали нове з лїса, т. є. конференцію угодову, без котрої Чехи такї благодушествовали...

Голоси праси обох таборів навели ми не без причини. Читателї нашї зрозумїють з них двї річі, іменно: що обом сторонам воюючим ходити о єгоїстичній цїлі, о панованнє одного над другим, і що правительство долатавське прийняло за акцію тоді, якї уже приходило до крайности, т. є. аж поки Нїмцї австрійські не загрозили конституційному життю абстатенцією на цїлій лїнії. На ініціативу без принуждї трудно було здобутися гр. Тафого, трудно було узброїтися в потрібну енергію до діляня. Розумїєся, що на случай навіть успішного полагожденя спору чесько-нїмцїйского, човен внутрішньої політики австрійської не добїє спокійно до пристанї... Такий спор, та ще більше ярї, встнуть і в другїх коронних краях, не виймачи Галичини, і видимо, ждуть також на принуждї з сторони покравдженїх меншостей. Взагалї сказавши, нїмцїйський кабинет не може похвалитися нї якоїсь провідною гадкою, нї свідомістю потреби народів, нї точним знанєм цїлей держави. Man wurstelt fort von Tag zu Tag..

Гимназія в Бучачі.

Довїдуємося з зовсім певного жерела, що наша гимназія бучацька оо. Василя має незадовго перейти на етат державний.

Орган товариства учителїв шкіл вищихшїх Мизеум подав недавно історію тої гимназії аж до найновїших часів. З огляду на маючу наступити перемїну тої гимназії, подамо нашим читателям наведенї в Мизеум дати.

Рок 1712 — пїше Мизеум — Станіслав і Іоанна Потоцїй оунавляють монастир

Наші коляди.

IV.

Стародавня, а основна рбаниця нїмцїв мїж двома рідями поезії. Першї Шалер, слюбуючи рбаницю мїж поезією Гетого і своєю, старався вияснити ту рбаницю і дійшов до двох категорій: поезія нїмцїв і сантїментальної (мы сказанї-б нині — рефлексійної). Поезія нїмцїв не знає віддаленї мїж виображенєм і виразом, мїж чутєм і словом, мїж фактом і наслідком. Она держиться рїчей конкретних, не силуюсь проявити в глибоку явнї, але дбає тільки про одно, щоб вийти як найпильнїйшїй вираз для чутї чи виображеня. Поезія рефлексійна виходить з вичного жерела, з аналїтичної думки. Праця розуму побуджує у поета чутє і заставляє его вилїтатися в словах. Обнямаючи широкї простори часу і мїсця, поет рефлексійний мусть часто послугуватися абстрактними абї і словами далекими від конкретного змісту, мусть натужувати своєю фантазією для побудування рбаних фігуральних виразів і порівнань, і не раз, коли має дуже яву фантазію або коли під рукою є богатий матеріал утертих зворотів, хапає ті порівнаня дуже здалека. Отсю саму основну рбаницю додаємо і мїж нашими колядами церковними.

Першї пїснї церкви христїянської, якї доховалися до наших часів — гимни грецькї і латинськї, повстали в часї упадку класичної літератури. Жерело поезії нїмцїв давню вже було високе. Поезія поганська зведася на чисту риторіку, на самий добрий глядїть, єе конвенціональнїх виразів та бездумнїх порівнань. В тїй темряві блиснув ясний промінь нїмцїв поетів в синїтичнїх євангелїях, котрі, в такїй чїнійшїй формї, все-таки початком своїм сягають доволї близько до жерела христїянства. Але і тут впливи класичного свїта швидко перемагають. Уже в листях Павловнї євнїно школу Філона з євнїалогїзуючим виглядом святїго писем старого завітї, а

євангелїя Іоана вносїть в теологію христїянську значний занас философії неоплатонїчної, що розвивалася в Александрії. Виробляєся христїянська догма, головнї в боротьбі з єретиками, в протїгу відкохї стоїть укладася канон нового завітї, євнїдуєся символ віри, нагромаджуєся обширна література апологетична і екзегетична, котра розроблює елементи давнього вїдхвнїя євнїпїкї в дусї Філона і неоплатонїкї.

В тїй здобутї теології христїянської були конезно обов'язуючї і для поета христїянського. Он мїг і мусть користуватися тїлькї матеріалом євнїарованим в великій роботї дїм церковним. В тїй можливї стежкї була вже протоптанї, всї порівнаня і євнїженя виробленї і передискутованї як найподробнїше. Фантазія поета не смїла аж на крок схвїтити з тїх стежок, під загрозю — поасти в одну з тїх мнїгх вресей, що мов зачавшї зївїр або скрїтї ямї грозили поетови на кождїм кроцї. Та переважуюча праця розуму і холодної розваги з одного боку, а також нагромадженє готового матеріалу, котрий оставалось тільки комбїнувати та вилїтати в поетичну форму — ось двї головнї характеристики старїи христїянської поезії. На нас она робить переважно вражївнє холодної догматизації, убраного не раз в досить тяжку форму риторичну.

Годї заперечити, що іменно тої рбдї поезії рефлексійної переважає в наших пїснях церковних помїщенїх в „Богослосїю“, а також в колядах. Оно і не могло бути інакше, коли пїснї тї виходили з під пера духовних, монахів, очитаних в книгах церковних і твораків отців церкви. Возьмїм для прикладу хоч-бї загальнозвїстну коляду „Вогї нату“, котру можемо уважати типовою представнїком тїго рода поезії.

Хочячи спасти „нату“, т. є. чоловіка ародженого під натиском матерї (пїсля неоплатонїкї) алїас під проклятем первородного грїха (пїсля вивідів св. Августина) і посадити єи на тронї в Сїнї небеснїх (пїсля отаровенїя св. Іоаннї, де вичитаї можна і опис того небесного Сїону, чи

нового Єрусалама, опис євнїюваний по троха з Єзекїїля і апокрифичної книги Еноха). Бїтї самї знавсьє і у всїм став євнї подбїм до нас (пїсля євангелїя св. Іоаннї), по-мїм тої оставшї Бїтїм (пїсля вигляду собору Євнїського проти Манихїїв і другїх євнїкїкї, котрі заперечували бїжєство Ісуса). Тайна велика, недовїдома! — описавсь поет свлужучсь згубити те, що сказав в першїх стрічках своєї пїснї. Але розумїє его відмовляє службї, чувє безсильним, а уста немов в ветїхї лепечуть останній склад останнього висказаного слова: ма, ма, ма. Се лепетанє по високої догматичної мудростї чинить значнє вражївнє — якї усякій спочивок по трудній дороцї, якї проблеми давнього, натурального голосу людського поштучної музїкї. Інтересно, що пїсля такого, хоч чїсто елементарного проблеми автор не може вже зараз повернути на своїй догматичній котурї, і кїнчить єю майстерно абудовану строфу простими, сердечними словами: „Дїво Сїно повнївай і корми своїми грудми“. Сї слова не вужуться логично з попереднїми, та що нас єе обходить? Она освїдкують нас; з свїта високїх абстрактїй ми тутї наразї чуємося в теплїм і близькїм нам свїтї житї ріднїного. Поет підмїшав, хоч може і не зовсім аручно і не артистично а більшє механїчно, поезію рефлексійну деякими зернами поезії нїмцїв, і тїм учинив свою пїсню дуже оригнальною, здобув її ту популярність, якої не мають нашї пїснї тї категорїї.

Скелет євнїчїй в тїй пїснї (якї і у всїх майже тїго рода) зовсім не єстїв або являєсь тїлькї уривками; случайно тїлькї згаданї „отець, мїти євнї дїтї“, „дарї благї пастухів і царів“ і т. п. Перше місце займає тут скелет догматичний, котрий ми стїм нам більшє пригнїтї. Першїм євнїом тїго скелету є грїх Адама, грїх первородний, котрий бди праотця нашого (пїсля науки св. Августина, прийнятї обєдї цїлою церквою) переївсь на всїх людїх. В наслідок тїго грїха Адам і всї праведники старого завітї аж до приходу Христового пробували в власти злого духа Рїздєа Христове було для них

першїм вїшнїом скорого визволеня з „неволї ворожї“, тож пїсня обертає до наших прародїчїв радїсними словами:

Нинї Адаме возвеселєся,
Єва прамати отї слезь отрієся!

а даліше також:
Всї Патріарси і всї Пророцї,
Лїк Бїтїотєць, євнїм отроцї
Торжествуйте!

Інтересна тутї назва „бїтїотєць“; патріарх старого завітї назавшї „бїтїма бїжїма“ в дусї звїстнїх генеалогїй Христовїх, помїщенїх в євангелїях, — се та кожє однїє з неабхїднїх євнїєвнїх догматичного скелету, бо-ж, якї знаємо, теологїя христїянська, почавшї бди самого Ісуса, любила поклакуватися на старїй завітї, толкуючи єго в євнїчїх дусї алїєгорїстїкї і виказуючи, що все, що було в старїм завітї виразно або лїшє символїчно сказано про Мессїю, євнїювало на Ісусї. Особливо-ж любила теологїю христїянська протївставити Христа древнїю Адамови. Якї Адам був начальником („автором“) роду людського по тїлу, так Христос є автором новїм, духовнїм. Ми бачимо єю євнїє в латїнськїх гимнїх Фортуната, —

Автор новїй, Адам вторїй,
Христос євнїатель,
Житї євнїчї, євнїчїєвнїчї

Смертї побїдїтель, —
говорить зовсім подбїбно наша пїсня. Мїж польськими колядами є деякі, в котрїх євнїдїє прямо починаєся євнїєм вигнаня Адама з раю, а кїнчить рїздєом Христовїм, перекакуючи очевиднє все, що було мїж євнїм і другим фактом. В нашїм „Богослосїю“ євнїєвнїє також пїсню під заг. „Плач Адама праотця нашого з раю вигнаного“, але автор єи мав очевиднє більшє почутї артистичнї, бо до предствїеня плачу не додавав нїчого більшє. За то в устах народу жавє і євнїєвнїє декуды якї коляда дуже інтересна пїсня о упадку Адама в рїздєа Христа, якї наслідку і зарозом євнїєвнїє тїго упадку; пїсня та починаєся словами:

Ходить Господь по рїку,
З Адамом розмовляє...

оо. Василіянъ въ Бучачі на 6 монаховъ. Актъ фундаційный мѣстѣ клаяулю, що на случай, якъ бы чинъ бувъ розвазаний, маєтокъ монастиря повертає до родини Потоцкихъ. Николай Потоцкій, староста канівський, поблѣшивъ 1784 р. первству фундацію монастиря надаючи ему Звенигородъ зъ прадѣлостями, однакъ зъ обов'язкомъ удержувати гимназію и 8 монаховъ, а зъ тыхъ 3-хъ до наукъ въ школі релігій, поетики и грамматики.

Року 1784. правительство австрійске оснувало при монастиря 4-класову школу голлову т. зв. Kreishauptschule. Въ р. 1803 правительство позволило монастиреви утворити по мысли фундація, 6-класову гимназію, зъ условіємъ, що бы въ нѣй учили учителя дводвѣдно квалифікованіи. Гимназія дѣйствію була утворена а учила въ нѣй отцѣ Василіане.

Року 1853. внесла громада Бучача просьбу до правительства, чтобы оно переняло гимназію монастиря на свой фондъ, и зобов'язалась въ тѣхъ дѣлахъ додати на покритіе коптѣвъ рѣчно 1200 ар. Але то предложеніе министерство тогдашнее бдннуло. Въ р. 1859 аресторгановано 6-класову гимназію бучачку на гимназію низшу 4-класову.

Отъ року 1871. громада мѣста Бучача зновъ починала старатися, чтобы правительство взяло гимназію на себе. Министерство, здавалося, не було тому противне, але запятъ на въ тѣхъ дѣлахъ прокуратору скарбу 1878 р. орекла, что правительство не може перемѣнати гимназіи основаной правнотной фундацію на державну, а може только основати гимназію власну, але въ такомъ случаю монастирь не есть обов'язаный давати на то своихъ фондѣвъ. Тѣмъ министерство згодилось оснувати власну гимназію, а только зажадало, что бы будущиѣ дѣла гимназіи и т. зв. „потребы рѣче“ дала громада въ поручуиѣніи зъ монастиремъ. Отже розпочалися переговоры зъ громадою и монастиремъ. До заходѣвъ громады оо. Василіане одностѣпно оснували, а концію (1882 р.) заявляла, что готови бдтунити 7 саль въ своихъ будинку, приборы, и доплачувати рѣчно 1060 ар. зъ огляду на свои обов'язокъ удержувати 3-хъ монаховъ до науки въ гимназіи (обчислюючи коптѣ удержаня одного монаха на 350 ар. рѣчно). Громада бдѣ себе жертвовала рѣчну доплату 1200 ар., услугу и опаль. После такихъ предложеніи правительство згодилось было оснувати бдѣ 1884 року власну гимназію, але впередъ зажадало бдѣ громады и монастиря правныхъ деклараций. Року 1884. министерство, на представленіе краевыхъ рады школьных, утворило провизоричну посаду при гимназіи бучачкѣй для одного суслента на коптѣ держ. вынѣй, але на утвореніе больше посады не и зводило.

Мѣжъ тымъ переговоры громады зъ монастиремъ о декларация правыхъ рѣчалася на томъ, что Василіане не хотѣли одетунити на завѣсдѣ будинку на гимназію. Громада поставила адитунити той будинку на гимназію вѣшу, жертвуочи на сю цѣль 7.000 ар. На ургенсъ зъ министерства въ 1887 р. бдннѣла громада, что обов'язуєся адитунити будинковъ и дати „рѣчєй потребности“. Однакъ оо. Василіане почали ставати новѣй перешкоды, не хотѣли позволити на адитунити будинковъ бдѣ монастиря на 20 лѣтъ за чинѣмъ 400 ар. рѣчно зъ правомъ вынайму на дальше. Ба и на доплату 1050 ар. рѣчно оо. Василіане бдннѣйше не хотѣли згодитися, мотивуючи тымъ, что они кромѣ гимназіи удержуютъ также школу народау, до чего фундацію не була

зобов'язанъ, отже доплачуочи 1050 ар., не могли бы на будущее удержувати школы народнов. Заходило же питання, чи громада одлѣе свои зобов'язаня, на якій згодилася. Отже обчислено, что абы громада мѣста Бучача выповнила тѣ свои зобов'язаня, потрібный доплатѣ до податку въ высотѣ 2600.

Такъ, после представленія въ Музеумъ, стояла справа до напѣшной хвалѣ.

Теперь министерство просвѣты хоче о-статочно полагодати справу и оснувати въ Бучачі гимназію державну и має надѣю, что уже зъ найближшимъ новымъ рокомъ школьнымъ убѣде въ житѣ низша гимназія державна въ Бучачі.

Для насъ Русинѣвъ на першѣмъ мѣста въ сѣй справѣ стоить очевидно питання: якій буде языкъ выкладовый въ тѣй нѣвой гимназіи державной: рускій чи польскій?

Галицкій Русины, звѣстна рѣчь, такъ по-кривдженъ щодо школъ середнихъ въ порѣвнаню зъ Поляками, что вже вопіюще крикнуло було-бы, чтобы яка-небудь нова гимназія державна мала одержати на рускій языкъ выкладовый!

Переглядъ часописей.

[Politische Correspondenz u. die Presse in der Ukraine. Interpellation russischer Gesandter in Wien. — „Kievskoe Slovo“ о арештованіи Дегенбѣ.]

Борба противъ интерпелляцій русскихъ пословъ въ австрійскій вѣдѣсье далше за помощью побурядованъ вѣдѣсьею прасы. Початокъ, якъ звѣстно, зъ вѣдѣсье не удале, бо на коммуникатъ о другѣй интерпелляціи въ справѣ выбѣрѣвъ мѣстныхъ въ Коломыши. умышленъ въ Polit. Correspondenz. наступила бдннѣйша послѣ Р. манушка, умышлена не только въ тѣйже Polit. Correspondenz, алевъ въ урядѣ Wiener Ztg. Теперь подае Polit. Correspondenz зновъ такую дѣпѣшу въ Львовъ.

Русскій посолъ на засѣданіи галицкаго сойму въ 16. падолиа внесли интерпелляцію, въ котрѣй привдѣти зныче чинѣло фактѣвъ, маючихъ ствердити твержене, что теперь панує система правнотствѣна Русинѣвъ и-прічяна. Показѣвъ интерпеллянтъ не зробили тыхъ фактѣвъ предметъ мѣ поставленыхъ пытанъ, только подали ихъ лѣше для иллюстраціи, то бдннѣйше, правнотствѣмъ дана а поодинокимъ пытанямъ докладно бдннѣйша була зовѣсье на мѣсцѣ. Але всежъ таки и тотѣ факты вѣто урядѣ до розслѣдженя, котре очевидно муситъ вымѣгати доволно часу. Зъ дотепершнотомъ частково результату того розслѣдженя показуєся вже теперь, что и дѣтѣчно агадѣныхъ фактѣвъ не одно подано невѣрно. На примѣръ розслѣджене не подало вѣякого до-казу на твержене, что одно старство въ вѣхднѣй Галичинѣ греко-католицкихъ мешканцѣвъ завѣдало въ греко-католицке свято (вѣдѣсье). Дальше подобне твержене, что оденъ урядъ податковый въ вѣхднѣй Галичинѣ также перевѣвъ чиннотѣ урядѣ въ однихъ греко-католицкихъ мешканцѣвъ въ греко-католич. свято, зводѣсье до факту, что дѣтѣчный урядъ податковый бдѣ одного жителя громады котрѣй зъ власновѣхъ прѣйшовъ зъ залягаючимъ податкомъ, вѣявъ грѣшѣ и повѣтунувъ ахъ зложенье. Що той урядъ податковый не казѣвъ по-

датникови безуспѣшно другѣй разѣ бдннѣвати далеку дорогу, сего лѣдно чиннотѣвъ признати ознакою правнотствѣнной системы Русинѣвъ неприязноу.

Въ тѣмъ коммуникатѣ вѣлада зарѣвъ въ очѣ тонъ и форма, зныче бдннѣйшѣ бдѣ поперѣдного коммуникатѣ. Певнѣсть и мѣстѣтрѣмѣ, якѣ пробивалѣсь въ першѣмъ коммуникатѣ, щѣла дѣсь зовѣсье; конклюзій на безбѣдѣннѣсть вѣсѣхъ жалобъ Русинѣвъ тутъ вже не вѣдко — а противно, способъ выраженя есть дѣже огладѣй. По научѣ, данѣй п. Романчукѣмъ на першѣй коммуникатѣ, теперь вже другѣй газетѣ мѣчатъ: Dziennik Polski не выклаує вже, что жалобы русскихъ пословъ въ казанѣ неоправданными, а вѣдѣсье Gazeta Lwowska не повторѣла коммуникатѣ, — повторѣла его только Presse, котра, якъ звѣстно, есть также бѣвофѣціальнымъ органомъ, бдѣ надписомъ: Unberechtigte Klagen. И маюти рѣцію газетѣ, что на той коммуникатѣ не звернули уваги. Уже повѣтра мѣсѣця, якъ русскій посолъ внесли свою интерпелляцію, повну фактѣвъ (до 30) дѣже важныхъ, — а до того часу вже по урядовыхъ розслѣдженяхъ знычаються доперѣва два факты зъ нея, и то факты безъ порѣвнаня наймѣшновъ ваги. Интерпеллянтъ твердѣти межѣ нимѣмъ, что „ц. к. урядъ и суды не ресектуютъ урочистыхъ свѣтъ русскихъ“, и подала на те 4 примѣры. Звѣстѣно, что лѣтко бы имѣ было, не 4 але 40 примѣрѣвъ подати, бо лѣдѣе якѣй тыжѣне мѣнає, чтобы не було примѣру такого нарушеня; але имѣ не ходило очевидно о кождѣй поодинокѣй фактѣ, только о скон-стативанѣ такъ го поступованя ц. к. урядѣвъ и судѣвъ вѣзгалѣ. Отже дѣвъ тыхъ примѣрѣвъ теперь коммуникатѣ Polit. Corresp. — не такъ збѣнає, якъ... перекручує! Першѣй зѣ тыхъ фактѣвъ интерпелляція подала такъ: „Старство въ Станиславѣвъ вѣзвало на третѣй дѣнь Вѣлководныхъ свѣтъ господарѣвъ зъ Остро-ва по поволу, что его пѣсь вѣнуєся на жандарма. Коммуникатѣ (выразившѣся загалѣно одно старство) зъ „господарѣвъ зъ Острова“ (одного) зробѣвъ „мешканцѣвъ“ (Innsassen). — и такимъ дѣломъ смѣло може твердѣти, что того не було. бо и справѣдѣ того не було: только что русскій посолъ того и не твердѣти коммуникатѣ отже что ныне збѣнає!... Другѣй фактѣвъ въ интерпелляціи такъ бувъ представлений: „Урядъ податковый въ Сяноцѣ вѣзвалъ на дѣнь Трѣхъ Святѣлѣвъ (11 лютѣго) вѣсѣхъ начальниковъ громады.“ Коли зъ тымъ порѣвнѣамо бдннѣйше коммуникатѣ, то зновъ вѣдѣмо дѣже зныче рѣзницѣ бо въ коммуникатѣ стоить, что интерпеллянтъ бдѣтѣвъ твердѣти, что „оденъ урядъ податковый зъ однихъ жителей громады (Gemeinde Innsassen) перевѣвъ чиннѣсть урядѣмъ“!...

Отже така-то бдннѣйша коммуникатѣ! Кон-статуючи тѣ суперечности мусимо додати, что коли-бъ и справѣдѣ котрѣй зъ поданыхъ въ интерпелляціи фактѣвъ недокладно або невѣрно буъ представлений, то се же зовѣсье не о слабѣло бы ваги цѣлоу интерпелляціи, котра факты, якъ признає самѣ коммуникатѣ, навѣдѣти лѣше для иллюстраціи системы. А зъ тѣмъ обѣтѣванымъ, что за повѣтра мѣсѣця, помимо вѣсѣхъ урядовыхъ розслѣдженъ, не удалеся противъ интерпелляціи нѣшого больше сказати, якъ то, что коммуникатѣ о двухъ наймѣшнѣе важныхъ фактахъ сказѣвъ, выхѣдѣти ажъ надѣясно, якъ оправданъ була тверженя и жалобѣ русскихъ пословъ!...

„Кіевское Слово“, подаючи интерпелляцію русскихъ пословъ въ галицкомъ соймѣ, бдннѣйше справу арештованя въ Галичинѣ родинѣ Дегенбѣвъ и заклада галицкимъ властямъ надѣшну пѣхѣннѣсть до усмотрѣваня въ чѣмъ небуѣ обѣявъ, грозячихъ политичѣскому устрою и навѣтъ единѣсти австрійскому монарху. Самѣ фактъ арештованя агаданѣ родинѣ, противъ котрой не можна було обѣяла сформувувати и наймѣшного обжалованя, критичѣ „Кіевское Слово“ дѣже остро, а статью свою вѣбѣчѣти отими словами:

„Обов'язкомъ есть каждого Россіянина бачно сѣдѣти то, что дѣвѣсье въ Галичинѣ... На-ма сумѣвъ, что не только большѣсть польска, але и галицкій Русины, котрѣ бдѣдалися своимъ дробнымъ, мирнымъ спѣрамъ, вѣний суть теперьшного положѣня краю. Выяснѣе становиска галицкихъ стороннѣствъ, выказѣние ихъ нѣбъ и заслугъ становитѣ буде власне змѣстѣ нашихъ статей о Галичинѣ, вѣемъ на будущее бажѣемо дати мѣсто въ стѣпѣчѣхъ „К. Слова“.

„Кіевское Слово“, подаючи интерпелляцію русскихъ пословъ въ галицкомъ соймѣ, бдннѣйше справу арештованя въ Галичинѣ родинѣ Дегенбѣвъ и заклада галицкимъ властямъ надѣшну пѣхѣннѣсть до усмотрѣваня въ чѣмъ небуѣ обѣявъ, грозячихъ политичѣскому устрою и навѣтъ единѣсти австрійскому монарху. Самѣ фактъ арештованя агаданѣ родинѣ, противъ котрой не можна було обѣяла сформувувати и наймѣшного обжалованя, критичѣ „Кіевское Слово“ дѣже остро, а статью свою вѣбѣчѣти отими словами:

„Обов'язкомъ есть каждого Россіянина бачно сѣдѣти то, что дѣвѣсье въ Галичинѣ... На-ма сумѣвъ, что не только большѣсть польска, але и галицкій Русины, котрѣ бдѣдалися своимъ дробнымъ, мирнымъ спѣрамъ, вѣний суть теперьшного положѣня краю. Выяснѣе становиска галицкихъ стороннѣствъ, выказѣние ихъ нѣбъ и заслугъ становитѣ буде власне змѣстѣ нашихъ статей о Галичинѣ, вѣемъ на будущее бажѣемо дати мѣсто въ стѣпѣчѣхъ „К. Слова“.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Тернопольщины.

[Конференція учительѣвъ округа тернопольскаго бдѣбула въ Тернополѣ въ дѣхѣ 21 и 22 н. ст. грудѣя с. р. Зъвѣдѣ учительѣвъ бувъ значный, бо являлись майже все.]

Инспекторъ окружнѣй п. Михалевскій, отвярѣючи нарады, подавъ причину, за-дѣя котрой конференція бдѣбуєся въ рускій дѣнь святочѣй, ѣменно, краєва рада школьнѣй тѣй власне дѣй вызначѣла на конференцію.

Зъ шѣтѣхъ темѣтѣвъ, вызначѣныхъ на конференцію, дѣвъ насъ Русинѣвъ була цѣнави особливо два.

Першѣй темѣтъ: W szkołach z językiem wykładowym ruskim ma być uczony drugi język krajowy. Jak postępować należy przy nauczaniu języka drugiego krajowego, aby młodzież tym językiem władała i takowy sobie przyswoiła? Само поставленіе того темѣту свѣдѣчи, якъ велику вагу привѣзують власти школьнѣй до науки польского языка, а справѣданѣе письменне на той темѣтъ вычислѣло цѣльнѣй

рядѣ средствъ ведучихъ до цѣли. (Референтѣмъ того темѣту бувъ учитель п. Сковронскій зъ Ладычина, заступившѣ п. Рыбачика, котрѣй за-дѣвъ ведучѣ не мѣгъ прибути.) Згѣрѣмѣжене — розумѣєся — одобрѣно и приняло тѣ средства, бо цѣль муситъ бѣти осягаема; однакъ зъ огляду на малѣ часѣло годѣнѣ вызначѣныхъ на науку польского языка (2—4 годѣня тыжѣне въ одѣй класѣ) положило наибольшѣ вагу на ученѣе рѣалѣвъ (географіи, истѣри и наукъ природныхъ) на основѣ дѣтѣчныхъ уступѣвъ зъ читанѣмъ польскихъ и безудловѣе говорѣнѣмъ зъ учѣнѣками по польска при читанѣ уступѣвъ польскихъ. Тымъ способомъ дѣйствѣно зводѣтьсѣя цѣла наука въ школі до науки языка польского, бо всеи молодѣжѣ имѣ при науцѣ рѣалѣвъ не только побѣрѣвати труднѣсть языковѣ, але на годѣнахъ на тѣ науки привѣченѣхъ учѣтѣсье языка, такъ, что роль помѣняються, и рѣалѣя станути средствомъ а порѣвнѣе мѣшѣнѣе по польску цѣлеу науки, то навѣсно можна заявѣчѣти, что вѣдѣсье добути-кѣ обѣхъ тыхъ наукъ будути зъ собою стоѣти въ двѣротѣй пропорціи.

Другѣй темѣтъ, дѣвъ насъ замѣтный, бувъ: „Вѣ якій способъ поучѣти и розширѣти учитель вѣдомѣсти зъ истѣри австрійской на основѣ уступѣвъ зъ канѣжѣкѣ русскихъ для II-ой и III-ой класѣвъ?“ Сей темѣтъ бувъ обрѣблѣнъ письменѣно и обговѣрѣванъ въ языкѣ рускомъ, и тутъ показѣлось наглядѣно, что въ мѣшѣру, якъ учитель старѣється чтобы нѣхъ учѣнѣки выражалѣсь порѣвнѣе по польску, самѣ тратѣти вѣправѣ въ языкѣ рускомъ. Справѣданѣе письменѣно, хотѣй вѣрѣчѣмъ дѣже старѣанѣно обрѣблѣно, свѣдѣчило поодинокимъ словами и зѣворотѣми, что авторъ его, привѣзѣчѣный мыслѣти, говорѣти и писѣти по польска, мусѣвъ тутъ побѣрѣвати труднѣсть языковѣ. Зъ тѣмъ самѣи причины и устѣй розѣвѣрѣши яшѣла мѣлаво и лѣше дѣхѣто забирѣвъ голосѣ, а одѣнъ зъ учѣтѣвъ говорѣвъ такѣ по польска, не знычи чи зъ нетѣрпѣннѣсти чи зъ неумѣнѣя, а треба знычи, что сѣй пѣвъ есть учительѣмъ въ рускомъ сѣлѣ! Дѣже мѣло бдѣвѣвала бдѣ того звучѣна и пѣвава бесѣда одѣноу учительѣни Русинѣни, котра навѣрно не только въ школі але и по-за школу по руски говорѣти и читѣа. Зъ повѣсье сказанѣго не хочѣмо робѣти за-вѣду загалѣноу учительѣвъ. Бѣтъ то вина пану-кѣи системы, что учитель рѣсѣцѣую gorliwie, може выгѣдно обѣйтѣсье безъ вѣправѣ въ языкѣ рускомъ.

На пополуднѣшнѣе засѣданѣе конференціи дѣвъ 21 прибувъ нѣхъ священникѣвъ о. Цурковскій зъ Настасова. Жѣль, что конференцію вызначѣно на рускій дѣнь святочѣй, бо при участѣ бѣдѣхъ вѣлькихъ священникѣвъ лѣдѣи чтобы бувъ устѣясѣн агаданѣй першѣй реферѣтъ, поставлений передѣ полуднѣмъ; та мабути, чи не о то ходѣло.

Изъ справѣданя бѣбліотѣкаря дѣвѣдалѣсь мы, что окружна бѣбліотѣка учительска чѣслѣтъ 448 дѣвъ рѣзного змѣсту и належитѣ до найбогатѣйшихъ бѣбліотѣкъ учительскихъ въ краю. Суть также а цѣнѣй дѣла рускѣй.

Згѣрѣмѣженѣе ухѣлѣло уладѣти въ найближнѣхъ рокахъ подѣльску выставу рѣчѣй школьнѣхъ и выбѣрѣло зъ помѣжѣ себе комѣтѣтъ, котрѣй имѣе справу перевѣсти въ порѣу-мѣнѣю зъ сѣвѣдѣными округѣми школьнѣми.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

При доповнѣяючихъ выборахъ до чѣскаго сойму зъ громадъ сѣльскихъ выбѣрѣво тыхъ самыхъ кандидатѣвъ, что були и давнѣйше выбѣранѣ а котрѣй черезъ абстѣнѣнцію утратѣли були свои мѣнѣдѣты. Тыхъ лѣше кандидатѣвъ припѣрѣчуєтъ центрѣльный комѣтетъ выбѣрѣй и тыхъ выбѣранѣ; навѣтъ участѣ выбѣрѣвъ при выборахъ була така сама якъ давнѣйше.

До урядѣновъ газетѣ львѣвской доносѣтъ зъ Вѣдѣя, что послѣднѣе дѣзначѣнѣе министѣрѣвъ уважѣють тамъ загалѣно за явнѣй доказѣ довѣрѣя цѣсѣря до кабѣнѣту гр. Тафѣого, что въ вѣду розѣвѣчѣвшихъ-сѣя пере-говѣрѣвъ Чѣхѣвъ зъ Нѣмѣцѣми має немѣле значѣнѣе.

Въ министерствѣ дѣвъ заграничныхъ зѣберѣсъ въ першѣхъ дѣнѣхъ сѣчня мѣстовѣ-тор-говѣльнѣа конференція, котра выгѣтѣ-ти вѣстѣрѣцію для амбѣсѣды въ Констан-тинѣополю, котрѣй поручѣно перевѣсти по-реговѣльнѣи зъ Турѣчѣчиною.

Въ першѣй половинѣ сѣчня наступѣти рѣвнѣчасѣно у Вѣдѣни и Пѣшѣтъ при помѣщи пуб-личной субскрипціи эмѣсѣи болгарскѣи позѣчѣи. Пѣсѣля Presse надѣхѣдѣтъ вже те-перь числѣный аголошѣна до банку для кра-ѣвъ корѣновныхъ.

Стѣрѣчѣскѣй органы доносѣтъ, что кон-ференція угодовѣа буде лѣше свобод-ною вымѣнѣноу гѣдѣнѣи и не буде въ нѣ-чѣмъ обѣвѣзѣвати. Чѣскѣй делегѣты не одѣржа-ли навѣтъ мѣнѣдѣту до янѣхъ небуѣ зѣвѣзѣ-зѣвъ. Оргѣны тѣ хотѣтъ очевидѣно бѣдѣи въ ча-стѣ успокоѣти то розѣвѣзнѣенѣе, яке мѣжѣ Че-хѣми выѣлѣкала конференція угодовѣа, бо ко-ли-бѣ такъ дѣйствѣно мало бѣти, что постановѣ конференціи не мали-бѣ въ вѣчѣмъ обѣвѣзѣ-вати, то анѣ Нѣмѣцѣ були-бѣ на ню не при-стѣли анѣ вѣзѣгалѣ не потреба бы было зѣ-вѣстѣи скѣлѣкувати конференцію. Вѣрѣчѣмъ рѣчѣ-ясѣно, что ухѣвалѣ конференціи не будути матѣ законѣной силы, але они будути обѣвѣзѣвающѣми для законныхъ ухѣвалѣ чѣскаго сойму.

На тайнѣмъ конѣсенѣтори въ поне-дѣлюкѣ имѣе пѣна альѣоѣкѣцію, котру ще не оголошѣно; бдѣтакъ заповѣвъ бѣи имѣновѣнѣ

Мы пригѣнѣмѣсь тѣй бѣвѣше, коли будѣмо говорѣти о колядкахъ навѣвного тыпу.

Другѣмъ основнымъ составѣмъ догмѣтич-ного скѣлету нашихъ колядѣкъ ѣ тезѣа, что Хри-стѣсть — Богѣъ, сынѣъ Бога Отѣца, „Слово“ нео-пѣлатѣонѣкъ, перѣтворѣнѣе зъ старѣорѣмского fatum (бдѣ грецѣкого φῶς — рѣкти), что обѣлаа сталѣсь основѣоу фѣлософѣи Пѣтѣатора яко „слово-число“ и Пѣлатѣона яко „идѣя-понѣтѣе“ (по грецѣки λόγος). „Слово“ Отѣца вѣзяло на сѣя тѣло — говорѣти наша колядка, повторѣючи майже дословѣно Иоѣнове „а Слово плѣтъ бѣсть“. Хри-стѣсть — сѣе найвысѣша идѣя — „цѣвѣтъ мыслѣн-нѣй“, якъ кажѣе наша колядка, першѣй въ усѣхъ жѣвѣхъ истѣтъ вѣразѣ изъ Бѣгомъ От-цѣмъ и разомъ зъ нимъ творѣцѣи свѣта, тожѣ и наша колядка бачѣтъ въ нѣмъ:

Цѣря вѣковѣ, чѣловѣковѣ
Младѣнца, перѣвенѣца
И сѣдѣтеля.

Рѣдѣчѣсь въ тѣлѣ людѣскому, бѣвъ ставѣсь Емѣмануѣломъ т. е. „зъ нами Богомъ“. По своѣй волѣ бѣвъ выбѣравъ для себе людѣску долю въ часѣ, собѣю-жѣ вызначѣмѣмъ („Прѣдѣвѣчнѣй рѣдѣлся подѣль дѣтъ“). Марѣя зѣрѣдѣшиа его, зѣнає докладѣно всю доносѣльѣсть сѣго чудѣвного фѣяту. Прѣкрасѣно описѣує колядка аи настрѣй: Марѣя чѣста, рѣдѣвшиа Христа, Въ яслѣхъ воскѣлѣна на свѣтъ. Недѣумѣѣтъ, что сѣя то дѣтѣъ, Богѣъ умѣстѣсье въ хлѣбѣнѣй! Цѣлены гѣтуєтъ, прѣсѣладѣно цѣлѣуєтъ Вѣолюбѣвенѣго младѣнца.

„Кѣмъ ты образѣмъ во мнѣ выѣстѣлѣся, Въ дѣвѣствѣ безъ болѣзни, чадо, рѣдѣлся, Рѣдѣсто мѣя безѣгрѣнѣа!“

Сѣй кругѣъ понѣтѣи шѣроко обрѣблѣнѣй въ нашихъ колядкахъ. Христѣсть явѣлся прѣвѣлѣ-кимъ дарѣмъ неба для земѣль.

Дѣръ нѣнѣ прѣбогатѣй отъ небѣсъ прѣйде, Яко кѣлла кѣлѣющѣя на землѣю сѣнде.

Вѣртѣлѣъ, въ котрѣмъ бѣвъ рѣдѣвѣсь, явѣ-лѣсь другѣмъ небѣмъ. „Аки небо вторѣе вѣр-тѣлѣ явѣся“. Нарѣдѣженѣе Христа — сѣе пер-шѣй актѣ его побѣды надѣъ зѣлымъ духѣмъ, надѣъ „кѣзѣмъ мѣра сѣго“, котрому бѣвъ мѣе выдѣрѣти еѣо добычу — рѣдѣ людѣскѣй, и дѣя-того цѣсѣя наша кажѣе, что при рѣдѣвѣхъ Христа самы зѣлыи духѣе жалѣстѣиѣе плачути. — Але Христѣсть не только першѣй творѣцѣ людѣей; бѣвъ урѣдѣлся на те, чтобы сотѣворѣти ихъ другѣй разѣъ, бѣдрѣдѣти до новѣго, красѣного

жѣтя. Пѣсья наша выражѣа сѣе може и вѣрнѣ-ми зъ поглядѣу догмѣтичѣного, але доволѣ тем-ными и запутѣнными словами:

Ибо въ сѣе время
Чѣловѣче плѣмя
Прѣрѣстѣтъ отъ глѣвы.
Чѣрѣзъ истѣчѣникъ здравѣй
Тѣкушѣ во яскѣнѣй
Отъ Марѣи нѣнѣй
Дождѣмъ Парѣклѣта,
Тѣйна сѣтъ отѣрита
Жѣвушѣмъ на землѣи.
Христѣсть, ставѣшѣя чѣловѣкомъ, не перѣ-ставѣ бѣти Богомъ, царѣмъ ангѣлѣвъ и волѣ-дѣрѣмъ свѣта.

Ангѣлы служѣтъ сѣе ему корѣлю
И во верѣтѣхъ творѣтъ его волю.
Ему служѣтъ также и всѣ силы при-ро-ды, „вѣся стѣхѣи надѣемнѣми“: вѣвѣзда сѣлѣцѣйна опѣвѣщує дарѣвъ про еѣо рѣдѣво, а мѣсѣцѣ по еѣо наѣказу сѣеи нѣчи явѣлѣсь въ повнѣй.

Полнѣта мѣсѣчная бѣла,
Гдѣ дѣва сына породѣла.
Цѣлую нѣчь свѣтитѣи,
Волю еѣо полѣнѣти
Мусѣла.

Якъ бачѣмо, для такого великого праз-ника перѣрѣвѣсье зѣвычайнѣй порядѣкъ при-ро-ды. Вѣже прѣвѣстѣна лѣгенда христѣянѣска, что найшла своѣй выразѣ въ опѣвѣдѣвахъ еѣвангѣ-льскихъ, зѣробѣла въ тѣмъ почѣтокъ; пѣвѣнѣйшѣй вѣрѣтѣки въ своихъ творѣтахъ апокрѣфѣчѣныхъ пѣйшли сѣею дорогѣю далѣе далѣе, кождѣй стѣпѣнѣи земнѣго жѣтя Христа и еѣо матерѣи зазначѣючи якимъсѣ чудѣмъ. Нашѣ остатѣнѣй цѣтѣтъ вѣзѣли мы вже зъ пѣсѣнъ, основѣной на такихъ апокрѣфахъ. Граниѣа мѣжѣ повѣстѣями апокрѣфѣчѣными а канѣонѣчѣными ѣ майже зѣвѣсье затѣрѣта, бо, якъ мы вже выше агадѣ-ли, значѣна частѣ лѣгендѣ апокрѣфѣчѣныхъ, коли только они не нарушѣвуѣла основнѣхъ дѣймъ, увѣдѣшла въ пѣвѣнѣйшѣй творѣи отѣцѣвъ цѣркѣи а въ бѣ госѣдѣжѣнѣй кнѣи. Въ чѣсѣхъ, коли кѣрѣтика истѣорѣчна не истѣнуѣла, коли найвы-сѣшо похѣ

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
поручає прямо з фабрики

СВѢТЛО

1 а по 75 зр., II а по 67 зр., за 100 кил.;
при замовленяхъ 50 кильотр. 3%, а при
100 кил. 5% оушту.

Упрашає подавати точно величину
свѣточъ и послѣдню станцію желѣзницѣ, до
котрой має свѣтло выслатися.

2998 **ДИРЕКЦІЯ.**

Оснований въ році 1847.

Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМилера
у Львовѣ, улица Краковска число 9.

Старі вина угорскіхъ лѣтничихъ и натуральніхъ вина
столовѣхъ одъ 42 кр. бут.

Знамениті Старкі, Житківці, Румъ и Аракъ de Goa.

Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
з лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.

Оригинальніхъ вина шампанскіхъ и правдивихъ Коначъ
французскіхъ першоряднихъ домбъ.

МАЛЯГА бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 2819 114-7

МАЛЯГА ВЪЛА бут. по 2.00 зр.

Цѣнники на желаньє даромъ и оплатно.

Обзначений на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старі вина.

Маріяцелскій капль жолудковій.
знаменито дѣлаючи у вѣсхъ недугахъ жолудка.

Незрѣваний при браку апетиту, слабости жолудку, воняючому одуху, вѣснотѣмъ одиканно, колыбѣ, катарѣ жолудка, вгазѣ, жовтцѣхъ, одиканно и бланованно, болѣю головы (если походить зъ жолудка), корчахъ жолудка, задненю, пережению жолудка стравами и напоями. Цѣна флашочки разомъ зъ приписомъ 40 кр., подвойной 70 кр.

Центр-розсылака черезъ антикара Carl Brady, Kremsier (Морана).

Осторога! Правдиві Маріяцелскіхъ капль жолудковій разомъ фальшуютъ и наставляють. На знакъ правдивости мусить кожда флашка бути завішена въ червоне запаканье, заосмотрене въ повисшу марку охоронку и при кождой флашочцѣ на приписѣ мусить находитися, ще сей приписѣ друкований въ печатни Г. Гуска въ Кромєрижу.

Маріяцелскій пугулки розвѣдливачи.

Одъ лѣтъ ужинави зъ найбѣльшимъ успѣхомъ при задненю и запорѣхъ пугулки и одрабляютьсѣ теперь многократно. Треба тому уважати на повисшу марку и на подписѣ антикара С. Brady, Kremsier. Цѣна пугулки 20 кр., розлика зъ 6 пугулокъ зр. 1. — Если гроши приписѣ напѣр дѣ то зъ присылкою вѣдно одъ оплати коштуе 1 розлика зр. 1.20, 2 розлика зр. 2.20.

Маріяцелскіхъ капль жолудковій и маріяцелскіхъ пугулки розвѣдливачи не сугъ потайнымъ лѣкомъ. Приписѣ естѣ поданыи при кождой флашочцѣ и пугулку на способъ ужити.

Маріяцелскіхъ капль жолудковій и маріяцелскіхъ пугулки розвѣдливачи можна купити: у Львовѣ въ антикахъ: Якова Байзера, Г. Блюменфельда, Петра Гайльгофера, Кал. Крижановского, д-ра Петра Миколаши, Якова Писеса, Жит. Рукера, Кар. Складенского, I. Веворского, Арн. Раппапорта; — въ Белѣзѣ у ап. Гросса; — въ Бобрѣхъ у ап. Балыныи Мендикон; — въ Бережанѣхъ у ап. Ад. Дурета, Іос. В. Лобоса; — въ Бучачѣ у антикари Корнила Левичко; — въ Чортковѣ у апт. Людвика Носа; — въ Долинѣ у ап. С. М. Трауфельера; — въ Дрогобичѣ у ап. Айхмилера, П. Партикевича; — въ Галинахъ у апт. А. Гельма; — въ Гусятинѣ у ап. Черского, Певарского; — въ Овѣрній у ап. I. Чермеринского, М. Заградинка; — въ Озернахъ у ап. А. Крынского; — въ Краковѣхъ у ап. Фед. Вальчака; — въ Камѣнцѣ Струмиловѣхъ у ап. Кар. Писеса, Кароля Пилеского; — въ Кошичинѣхъ у ап. Режера; — въ Мостѣхъ Великихъ у ап. I. Жоланьского; — въ Мельбичѣхъ у ап. Кроковского; — въ Немировѣхъ у ап. Предримирского; — въ Олеску у ап. А. Кофлера; — въ Перемислянахъ у ап. Омел. Барановского; — въ Радеховѣхъ у ап. Ясеньяча; — въ Роздолѣхъ у ап. Людв. Маржанинского; — въ Самборѣхъ у ап. I. Алексевича, К. Маренца; — въ Скольбѣхъ у ап. С. А. Лецьковского; — въ Соколи у ап. Евг. Высочанского; — въ Старѣхъ Мѣстѣхъ у ап. Ад. Палеского; — въ Стрию у ап. Чальбанзюго, В. Коморовского; — въ Скаль у ап. Адабѣ. Ротальского; — въ Турѣхъ у ап. М. Пйонтика настѣди. — въ Тернополѣхъ у ап. Леона Файшманна и Фр. Ямруевича; — въ Золочевѣхъ у ап. Франца Петенца, А. Раппапорта; — въ Журавнѣхъ у ап. Іос. Л. Томашевского; — въ Зборовѣхъ у ап. Раппапорта; — въ Збаражѣхъ у ап. I. Крута; Варяжѣхъ у ап. Жит. Козичкѣхъ; — въ Лопатинѣхъ у ап. Ст. Гринфельдѣхъ — а такожъ по вѣсхъ антикахъ въ Галичинѣ. — въ Радомислю надъ Сяномъ: апт. С. Соболевскій.

Готель Варшавскій
HOTEL WARSZAWSKI
пѣдъ числомъ 5 плицъ Бернардинскій у Львовѣ
(коло ц. к. намѣстничства, уряду мытового и иншихъ, была ц. к. генеральной командѣ).

Готель має 50 комнатъ на 40 чисель подѣленихъ по цѣнѣхъ одъ 60 кр. зъ поселедо ажъ до 3 зр. за добу. За побути на 7 дѣвъ оукасає зъ цѣнѣхъ апаичныхъ оушту. За насьмѣ мѣсячно платитися въ поселедо и услугою одъ 12 зр. 15 зр., 18 зр., 21 зр. до 60 зр.

ТРАМВАЙ (конка желѣзниця) веде ажъ до готелю Варшавского.

Реставрація дома по цѣнахъ якъ найумѣренѣйшихъ.

3280 1—20 Зъ поважаньемъ ЗАРЯДЪ.

Рихтера
Anker-Pain-Expeller

держитсѣ вже по многихъ родинѣхъ яко знаменитый лѣкъ домовый, тому злицимъ естѣ его захвалювати. Одлѣкту достасѣя примѣтку лишь для незнаючихъ сего давно выпробованого средства, що Anker-Pain-Expeller уживасѣя зъ найбѣльшимъ успѣхомъ, чтобы алагодити и вылѣчить натравленъмъ гостецѣхъ, ревматизмъ, ломотъ въ членахъ, болѣ въ кривахъ, колыку въ боцѣ, боцѣ нервовъ, болѣ зубныхъ и т. п. Сей домовый лѣкъ и певно поможе и дешовѣй (40 и 70 кр. за флашку). Лишь правдивый зъ "котвою"! Вѣсудѣ по антикахъ, головный складъ: Д-ра Рихтера аптека пѣдъ золотымъ лѣвомъ въ 3150 Прагѣ.

Поручасѣя

Готель Варшавскій
HOTEL WARSZAWSKI
пѣдъ числомъ 5 плицъ Бернардинскій у Львовѣ
(коло ц. к. намѣстничства, уряду мытового и иншихъ, была ц. к. генеральной командѣ).

Готель має 50 комнатъ на 40 чисель подѣленихъ по цѣнѣхъ одъ 60 кр. зъ поселедо ажъ до 3 зр. за добу. За побути на 7 дѣвъ оукасає зъ цѣнѣхъ апаичныхъ оушту. За насьмѣ мѣсячно платитися въ поселедо и услугою одъ 12 зр. 15 зр., 18 зр., 21 зр. до 60 зр.

ТРАМВАЙ (конка желѣзниця) веде ажъ до готелю Варшавского.

Реставрація дома по цѣнахъ якъ найумѣренѣйшихъ.

3280 1—20 Зъ поважаньемъ ЗАРЯДЪ.

Ц. к. уприв. та- брики коцѣвъ и гунѣ
3231 (4—4)

ШАВМАННА и СПѢЛКИ.
ц. к. ливерантовъ Двору а такожъ и ливерантовъ ц. к. арміи и ц. к. маринари

въ Корнайбурзѣ и Поттендорфѣ
оснований въ р. 1828

Маємо честь повѣдомити Вов. П. Т. Публику, а такожъ ц. к. Войсковыхъ, що устроили мы складъ коммевыхъ напихъ виробовъ рѣзного рода въ обилѣмъ выборѣ въ торговлю

Сѣдлярско-Римарскій
Михайла Валихевича
при улицѣ Коперника ч. 2 у Львовѣ.

Нашіхъ вырѣбы будутъ продаватися послѣ цѣнѣхъ фабричныхъ въ поодинокіхъ штукѣхъ або метрахъ, а при закупкѣ въ большіхъ скѣлькостяхъ буде одиклятися одновѣдний оушту.

Тягненъе вже 2 сѣчня 1890!

ЛЪОСЫ МЪСТА ВЪДНЯ
Головна wygrana 200.000 зр.
ПРОМЕСЫ на тѣ лѣосы и то тягненъе по зр. 3-75

Лѣосы кредитові.
Головна wygrana зр. 150.000.
ПРОМЕСЫ на тѣ лѣосы и то тягненъе по зр. 5—
Продає по курсѣ денномъ 3143

Августъ Шелленбергъ
домъ банквой и контора вымѣны у Львовѣ.
Выдає выписку гаветы лѣосованъ "НАДЪЯ".
Пренумерата рѣчна на провинціи зр. 1.80.

БРИ-
твы правдивыи швейцарскіи ан-
глійскіи, мыльнички, ремѣнцѣ и
мраморки до острѣна, мыла.
2537 пензѣл и т. п.

поручає найбѣльшѣе

магазинъ товаровъ модныхъ, бѣла
мужеского, товаровъ галантерей-
ныхъ, виробовъ рукавичныхъ
парфумеріи и т. п.

БРАТѢВЪ ЛАНГНЕРѢВЪ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
Цѣнники на желаньє даромъ.

ПОДЕШЕВЪЛО!
за-для великого транспорту цѣлымъ вагономъ спро-
важеного

12 кр. тарѣль бѣлый гладкій, глыбокій або плиткій.
10 кр. тарѣль десеровый.
26 кр. { пара, филижанокъ до гербаты
зъ червонною насмужкою и коралевымъ ушкомъ.
1-20 тузинъ глыбокихъ мушелъ наштетовыхъ.
36 кр. карафка на воду зъ затычкою 1 литр.
30 кр. склянка росейко до гербаты рѣзана
склянка до воды, гладка 1/4 литрова
въ горѣ и зъ долу зашліфована, фасонъ
рѣвный або зъ долу заокруглений
6 кр. { склянка до воды зъ грубого скла
12 кр. " груба зъ 7 рѣзаными очками
8 кр. чарка на шампанѣ, тонке скло.
5 кр. { чарка на вино, фасонъ заокруглений
4 кр. { або фасонъ конячий (зъ долины вусій)
скло до лѣхтарѣвъ рѣвно шліфоване
19 60 { сервисъ столовый на 12 особъ зъ 58 штукъ
зложенъ, декорованый въ 2 краскахъ, черной и лы-
сую жовтавъ и а грег.

Цѣны сталі!

Казимиръ Левицкій, Львовѣ
головный складъ для Галичины, улица Трибунальска.

Высылка на провинцію сейчасъ.

Одинока найбільша одъ лѣтъ 40.

торговля найбѣльшихъ виробовъ масарскихъ
ФРАНЦА УНДЕРКИ
у Львовѣ при улицѣ Краковской число 15
поручає

ШИНКИ зъ молодыхъ виноградъ.
ШИНКИ вѣстфальскіи.
КОВБАСЫ краинъ, сѣченъ и на способъ кра-
ковскій, величай озоры вудженъ, маринованъ вудженничи,
знаменитіхъ деликатесы масарскіи и рѣзного рода рулады.
Надѣючисъ, що Ви Публика зволить мене ласкаво почтити
замовленіями, а я якъ поперѣднимъ роками такъ и дальше до
ложу стараня вдоволити всякимъ вимогамъ.

При торговлѣ устроєвъ я зъ комфортомъ величаву
КОМНАТУ ДО СНѢДАНЬ
до можна достати горячю кувбасу зъ капустою
3316 Зъ высокимъ поважаньемъ:
ФРАНЦЪ УНДЕРКА.

Высылка на провинцію сейчасъ.

ВЪДЕНСКІЙ МАГАЗИНЪ
"au Louvre" у Львовѣ
Е. М. Берфельдъ
плицѣ Капитульній

Ч. 3.

Чудово дешовѣй
лѣтъ сталі. Найбѣль-
шій выборъ станцій-
трывалыхъ каждого
рода по зр. 2.50-3.20.
4, 5, 6, 8 до 12. Новості въ дамскихъ напѣстохахъ
коронкахъ, лѣнтахъ, чѣпкахъ, запасахъ, хусточкахъ
и пачкахъ. Великіи выборъ ручныхъ робѣтъ и бѣлыхъ для дамъ и дѣтей. Вели-
кий складъ нитяныхъ коронки, мерсанныхъ вылазокъ для дамъ и дѣтского бѣла.
Новості въ дѣтскихъ сукновѣхъ и запасахъ по 70 кр., 1.20, 1.80, 3.
до 4 зр. Великіи выборъ одновѣднихъ дарункѣвъ на Рождѣо и Новый годъ,
доки лишь выстане припасу.

50 штукъ сѣбенованыхъ шовково-атласовыхъ колѣдръ въ рѣзныхъ крас-
кахъ штука 8.50, зъ атласового кашмиру 6.20, кошки одъ 1.95, 2.40 до 3 зр.
Вѣходій шемил-кошки одобороний першю величины зр. 1.25, другою вели-
чины 2.60, найбільшій сорты 3.90 зр. Кошки филипелѣвъ по зр. 2.20 2.90, 3.50,
5, 6, 9 до 12 зр. дерки зр. 1.45, 1.80, 2.50, 4 до 6. Коцы до подорожи и сѣ-
ней, имитация шкѣры тигра зр. 6.90, 8.50 до 12.

Правдивъ вѣходій Тунисъ фразки и портієры (все по парѣ) зр. 3-75,
Марокко-фразки зр. 4.20, Требишниця-фразки зр. 4.75, Вацдад-фразки зр.
4.50. Джукоты портієры (2 половини) 1 драперія, 1 атласа, все разомъ зр.
1.75, въ лѣшій родъ зр. 2.20 до 2.90, до того одновѣдний гарнитуръ скла-
даючийсѣ зъ 2 капъ на лѣжка и скатерти зр. 4.40 до 6.50. Комплетъ припа-
сованій бѣлыхъ серпанковъ фразки (Brüssel) на цѣѣ бѣно зр. 1.90, 2.50, въ най-
лѣшій родъ зр. 3.50 до 6. Великіи салыновыи ковы и дѣтскіи ковы зр.
4.10, 4.80, 6.50, 7.50, англійскіи стрижни одъ зр. 8.60 и выше. Останки ход-
ника 8-12 метр. цѣлымъ останокъ 2 зр. до 4.50.

Одѣль ковы, коцы, колѣдръ, ковырѣвъ и показовыхъ предметѣвъ
мѣстисѣ на повѣ-поверсѣ. Експедицій филиальна у Вѣднѣ при ул. Rothenburg-
strasse Nr. 37. Замовленія зъ провинціи за посылатю або поперѣднимъ при-
сланьемъ грошей. Илюстрованый цѣнникъ товаровъ высласѣя на провинцію
даромъ и оплатно. 3263

Зъ глыбокимъ поважаньемъ
Магазинъ "au Louvre", пліцѣ Капитульній у Львовѣ.

И. ИГНАТОВИЧЪ
поручає

знаменитыи **МЫЛА** до мыти лица, рукъ и купелей,
обзначений 10 медалами заслуги и двома дипломами признания.

зр. кр. зр. кр.

МЫЛО найбѣльшѣе до го- **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, про-
лена борода. 25 **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, про-
зрачне, мѣститъ 35% чистой
МЫЛО МИДАЛОВЕ, дужѣ **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, знаменито дѣлає
пѣнье 10 кр. 20 и . . . 25 на зашкѣрокъ 20, . . . 25
МЫЛО КОКОСОВЕ, бѣла до **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, лѣныне
рукъ 10 кр. и . . . 20 у флашочкахъ, чиститъ шкѣру
МЫЛО ПАЛЬМОВЕ, жовте 6, **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
12, 18 кр. 20 зъ прищѣвъ, лишавъ, угри-
МЫЛО ГРИСИНОВЕ, знаменито **МЫЛО** ПЬСКОВЕ, до мыти
до лица и рукъ . . . 40 рукъ, 15 и . . . 25
МЫЛО ЖОВТКОВЕ, робитъ **МЫЛО** ТИМОЛОВЕ, знаменито
пѣжно, гладкою и знаменито **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
чиститъ шкѣру . . . 30 зъ всякихъ
МЫЛО ЗЕЛОВЕ, одержує чѣ- **МЫЛО** КАРБОВЕ, дужѣ до-
резъ агусеньє коцы роститъ **МЫЛО** СЪРКОВЕ, зъ великимъ
ароматично-живачныхъ, зна- **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
мените . . . 25 зъ лица и рукъ . . . 25
МЫЛО ПЬСКОВЕ, мая дужѣ **МЫЛО** СЪРКОВЕ, зъ великимъ
примѣнымъ пѣжновымъ запахъ **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
— 30 зъ лица и рукъ . . . 25
МЫЛО ПАЧУЛЕВЕ, примѣного **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
запаху, мая великій погукъ — 30 зъ лица и рукъ . . . 25
МЫЛО РОЖАНЕ, найбѣльшѣе **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
ше 40 кр. и . . . 80 зъ лица и рукъ . . . 25
МЫЛО зъ ШПИЛЬОКЪ СОСНО- **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
ВЫХЪ, примѣне въ ужитю, **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
успѣшно хоронитъ шкѣру одъ **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
лишавъ и выкидѣвъ . . . 30 зъ лица и рукъ . . . 25
МЫЛО БАЛЬСАМИЧНЕ, чист- **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
титъ шкѣру, робитъ ви бѣ- **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
ло и пѣжно . . . 40 зъ лица и рукъ . . . 25
МЫЛО КОСМЕТИЧНЕ, усуває **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
веснишки, осмелена одъ сонца, **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
лицо робитъ свѣжымъ и бѣ- **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
лымъ . . . 60 зъ лица и рукъ . . . 25
МЫЛО ГИГИЕНИЧНЕ, обзначає **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
яе товѣстоєю, велымъ пѣньє **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
и выключно приладжене до лица **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
— 50 зъ лица и рукъ . . . 25
МЫЛО РИЖОВЕ, уживасѣя, **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
чтобъ зробіти шкѣру на лицѣ **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
пѣжною и бѣлою . . . 60 зъ лица и рукъ . . . 25
МЫЛО ГЛИЦЕРИНОВЕ, бѣла, **МЫЛО** ГЛИЦЕРИНОВЕ, чиститъ шкѣру
легко пѣнитсѣя, знаменито чиститъ шкѣру и хоронитъ одъ
прищѣвъ . . . 30 зъ лица и рукъ . . . 25

2529

Набути можна у Львовѣ въ салыгъ торговляхъ: ул. Копер-
ника ч. 3, и улица Галицка рѣгъ Валови. Въ филиалъ: ул. Краковъ
Суконницъ ч. 20 и въ Червоніяхъ Ринѣхъ ч. 2, а такожъ у вѣсхъ
первородныхъ торговляхъ и антикахъ.

НА СВЯТА закупнами
поручасѣя

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ
у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коло-
мынѣ, Стрию, Снятынѣ, Рогатинѣ, Самборѣ и Бродѣхъ.

3297

ЗАВЕДЕНЬЕ ПОХОРОННЕ БРАТѢВЪ КУРКОВСКИХЪ
у Львовѣ при улицѣ Собѣского ч. 10.

Устроємо похоронъ почини одъ найбѣльшѣхъ до найбѣльшѣхъ для вѣсхъ станѣвъ, а полагуючи зъ
звѣстною совѣстностю якъ найбѣльшій поручѣл, обдѣляемо все заходы оставшій родитѣ.

Вѣсѣлныи приборъ похоронный сугъ все въ якъ найбѣльшій выборѣ на складѣ.

Головныи складъ ДОМОВИХЪ МЕТАЛЪ ВЪХЪ (герметичныхъ) ц. к. упр. фабрики Леопольда Волѣа у Вѣднѣ.
Домовиыи деревляныи, насадуванъ металевыхъ, дубовыи, политурованыи, обиты оксамитомъ и атласомъ, матерцѣмъ
подушки и лапы атласовыи, сатиновыи, органзиновыи, музѣовыи и т. п.

СКЛАДЪ ВЪПЦѢВЪ ПРОВОВЫХЪ зъ штучныхъ и робляныхъ цѣтѣвъ въ великомъ выборѣ, такожъ лѣнты до
звѣдѣвъ шовковъ, атласовъ, морѣвъ зъ лѣпильнѣхъ або безъ нихъ.

Вѣнцѣ зъ свѣжихъ цѣтѣвъ выготовляемо безъ розниці поры року якъ найкорше.

Зъ высокимъ поважаньемъ **Брати Курковскіи.**

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека найзнаменитіших новістей“ виходить вівторком, і в вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Предплати і писематі приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у Баторія 24, Центральне бюро оголошень, у Коперника ч. 11, і Бюро газет у Карла Людвига 9. В Перемислі Бюро газет у Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppelk I. Stubenbastei 2. В Франкфурті в Гамбургі M. Naassenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і на листівки за писематі платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії:

а цілий рік . . . 18 ар. на цілий рік . . . 24 ар.
на пів року . . . 9 ар. на пів року . . . 12 ар.
на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар.
на місяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львові:

на цілий рік . . . 16 ар. на пів року . . . 8 ар.
на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у Баторія. — Рукописи приймаються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатаніх вілків біля порта Подільного чилю конштує 8 ар. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. біля одного стрічки печатки, в руб. „Надскале“ по 20 ар. а. в.

Подписки числяться по 10 кр. біля стрічки.

Посол о. Н. Сичинський перед виборцями в Збаражні дня 30 н. ст. грудня 1889.

I.

Збори відбулися світло і яшпуючо. Народу, самих добрих з кожного села, зібралось 280—300, так що сама магістратська не могла помістити. В самій селі такі бувають сніжки, що шияльці не було де укласти, а багато, котрих і не враховано, стояло на коридорах, бо двері були відчинені. Жаль тільки, що священики відтягнулися і явилися тільки тріх: о. Бохенський, о. Заячківський і о. Голубатий, котрий всі були лютими запрошені. Збори заповнілися були на годину 11-ту а розпочалися доперва о 1-й, а то з причини, що два священики брали уділ в похоронах п. Вернбергерова, а священик, приїхавши перед святами до міста, мали кожний якусь орудку. Зі всіх сел, крім одного були люди, а крім них були і гості з сел з Скалатщини і Тернопільщини. Явилися також мазури, міщани і жиди. З інтелігенції світської були тільки: бурмістр Держановський, медик Бохенський, господар Жуковський і кілька писарів громадянських Русинів. Присутність заступав комисарь Ховців.

По виборі президія, до котрих ввійшли о. Бохенський і о. Заячківський, предсідатель, подякувавши за честь вибору, уклів голосу послов.

Посол представив в спосіб зрозумілий склад сейму і уклад сторонництва, скарітизувавши підстави утворювання клубу та різницю між обома до себе і до правительств. Значить, що найбільше зближеним до руского клубу був клуб мазурек, далі лівня і декотрі з дяків; деякі з ново-вибраних послов належали до лівня і селіх; а найнеправильнішими були ті послов з правців, котрих вибрав селяне. Зізнавшись підляв, що посол з Тернопільщини д-р Ольшанський все солідарно і шов з клубом руским.

Потім перейшов по черзі всі справи, якими сейм сесії займався, і обговорив всі справи краще по порядку так, що починаючи від внесення вийшовших від правців, потім від членів „Діла“, потім від клубу мажорек і лівня — розбрав кожне внесення і осудив увагою комісії і сейму. Потім обговорив предлажене правительству в виділу правого, зазначив між більшу або меншу важкість і позитивність із становища правого і спеціально селянського, а найбільше уваги посвятив проекту закону о уладженню служби здоровля по громадах, проєкту уставу о пенсіях громадян і о оподаткованню товариств аскураційних на річ сторожів

огневих. При кожній з тих справ зазначив становище, яке займав клуб руский і виступав виступав, для чого правдиво інше становище заявляв; при тій же справі згадував вузький сновид, якого доказ дали папи з правців і з дяків, відкладаючи проект оподаткування товариств аскураційних.

Переходячи до обговорення діяльності послов руского клубу, представив організацію руского клубу, його працю клубову і солідарність виступав виступав. Потім зачав від внесення о помочи головної постанови через посла Гурика, оцінив донесення того внесення і значення ухвали сеймової, розглядавши її подробиці, підняв як жаданя Русини ставили що до розділу заповіді і позивок. Згадавши за ласку монарха, вбавив народ до відчуження і заохотив до охотного складання жертв на престол держави головної відчуження для трону і в надії, що сільна і могутня Австрія, хоч нинішня система правительствена нам неприємна, дасть в будучности захист всім народам і принесе щастя і задоволення кожному народові. [Народ крикнув: „Дай Боже, дай Боже як найкраще дождатися наших порядків!“ і перервавши безсуд доповідь мовляв Г. Вел. д-р. фексера.] Отдак підняв посол діяльність, ревність, так і вбаву п. Романчука, головний гадя піднесення в промову руских послов виступав при розправах над внесеннями чужими, над справами школьними при бюджетових дебатах і при петіціях. Вкінці представив свою діяльність в комісії і в сеймі, розглядавши внесення поставлені, зазначивши їх сеймові і цілі, зміст та значення бесід о автономії управ краю і жадані ставлені ним при справі заповіді і позивок, не поминувши того заявленя, котре зложив на послідній зборі кола польського, котре то заявлене селяне за ознаками відношення прийняв до відомости, похваляючи такий рішучий крок до розриву з польським. Подякувавши на закінчення це раз за довріє і за так дуже часлений уділ в зборі, просив, щоб селяне самі оцінили позитивність діяльності руского клубу і свого посла, та щоб висказали свій суд о укладі сейму як і о тих справах, котрі не порушені сесією селянам найбільше долажати.

Посол відповів:

О. Заячківський порухав справу дуже важку. Перша частина інтервенції відповіла в серці моєму ту боліть, яку мусіло бачити кожне серце руске, для котрого руске слово — святоще. Ситуація була невесела, але треба було бути свідомим тої сцени, треба було видіти, як яку злість і гнів ти кричав, адалося, що туй-туй котрий правець кинув на бесідника. Але навіть коли-би були силою стегнутого аго з трибуни, були-би скаріли не збільшав і тань-би собі не починали, бо се оставе навіщо на завсегдні — тань-би, не для нас а для нас. Навіть селяне регулятивно дійсно не позвонять справоздачею відповісти по руски, то честь сама, почуття делікатности і пошанованя для тих людей, за котрих їх брати під Прусаком борються, — все то

Предсідатель подякувавши послов за основне справоздаче, отворив розправу над справоздачею.

Перш забрав голос о. Заячківський і сказав:

1. Поважте нам, отче после, справу сцени, яку викликає в сеймі, протиники руского слова, зневажачи найсвятіший чутства національній Русинів, заперечуючи рускому послову в сеймі на рускій землі гонити з трибуни по руски. Ми жадимо від тільки соток дів з Польками на одній землі і жадимо відно, не виганямо їх з руских земель, а з поважачим відношення до їх національних прав, але і ми в праві розвиватися на патимих принципах у власній хаті, — того домагаємося; боремося за нашу права національній і жадимо від Польків бодей справедливости і пошанованя для наших ідеалів і інтересів. Від наших послов жадимо енергичної і ревної оборони наших прав національних, вимагаємо смілого і голосного протесту против всяких обид, зневаг, кривд і утискувань руской мови в уряді, школі і сеймі. Ми народ живий, котрий жити хоче — ми народ руский на рускій землі.

2. Скажіть нам, чи в між Польками в сеймі люди сириноті розвози руской народности? — чи в люди, з котрими могли-би руский послов співати працювати для поправы так сумних відношень кравців під виглядом економічних і під виглядом освіти? — чи в надія, щоб дійшло коли до такої злагоди в сеймі, щоб, так як між селянами обох народностей згода опера на сириноті інтересів підтримувана взаємним пошанованям національних святощ — щоб так і репрезентація краю, відносяся з повною толеранцією, справедливою і являючисю до розвою національного обох народностей, працювала згода для добра краю? Ми Русини далекий від шовінізму — се неправда, мов-то ми незгоду робимо і підтримуємо.

О. Заячківський порухав справу дуже важку. Перша частина інтервенції відповіла в серці моєму ту боліть, яку мусіло бачити кожне серце руске, для котрого руске слово — святоще. Ситуація була невесела, але треба було бути свідомим тої сцени, треба було видіти, як яку злість і гнів ти кричав, адалося, що туй-туй котрий правець кинув на бесідника. Але навіть коли-би були силою стегнутого аго з трибуни, були-би скаріли не збільшав і тань-би собі не починали, бо се оставе навіщо на завсегдні — тань-би, не для нас а для нас. Навіть селяне регулятивно дійсно не позвонять справоздачею відповісти по руски, то честь сама, почуття делікатности і пошанованя для тих людей, за котрих їх брати під Прусаком борються, — все то

наказувало пошанувати мову, котрею мільони — народ говорять. Але я тверджу рішучо, що регулятив не зборона справоздачею відповісти на замітї бесідника по руски, а навіть практика така була вже в сеймі. [Підчас цілоти відповіди посла тяжко було держати спокій, бо селяне раз-у-раз відзивалися: Сором! Наша мова не жидівська ані циганська! Хтось крикнув: „Руский послов повинний бути висунутий з сейму!“ На те хтось другий крикнув: „Ні, такий сейм розв'язати!“]

Відповідаючи на друге питання — говорив далі посол — зачав від того, що віддав справу справедливості і потверджу то, що не всі Польки кричали, а навіть два голосно обстоїла за руским словом. І так в першій хвилі крику дався чути голос гр. Войтхія Дьдушицького: „Най говорити по руски, я розумію по руски!“ а другий — посол Романович (вибраний тепер до виділу кравців) член лівня, — забрав голос і сказав: „Регулятив під тим виглядом не ясний, відложити рішечня тої справи, доки комісія не вискаже свого погляду а тепер лишити бесідников свободу.“ Отже люди сириноті розвози руской народности і в сеймі, але то горіточка не велика, не добре це зорганізувати і не чути в собі сили, дятото за мало рішуча і витривала. По в надії, що в будучности то сторонництво польске, котре зовсім демократичним, зміцніть, витичити собі певнийшій дороги і зорганізувавши, буде більше рішучим і витривалим та консеквентним, — тоді буде і пора Русинам шукати з нами злагоди на підставі взаємного пошанованя національних святощ і на підставі сириноті інтересів. Но поки-що обов'язком кожного патріота Русина і кожного добре мыслячого Поляка — всім сил ужити, щоб як найкраще зміняти нинішній обставини. Буть в краю люди, котрі будучи революціонерами в найгіршій значиній слова, мов-би на слух зовуть себе консерватистами польськими. Он то, дбаючи тільки за свої інтереси, кидають кость незгоди і полєкности надуживаючи, щоб верховодити. Одна їх частина давно одрекла ідеалів польських, а друга ніколи їх не мала і далі брами свого обличчя не гляділа, а обиді позором спольщення Руси змагають тільки спинити розвій руского духа і на вудку шовінізму польского ловити елементи польскій патріотичнійшій і тих благороднійших, котрих авансари, синекурами не годні бы в лоайську ліберію свою втагнути, і через то не допускають до консеквентности сил краю. Організація тої класи шовіноука, спирає у неї нечуваній — для неї кожний союзник добрий, — тільки між нами а ними прощай! Не дивота отже, що захланні на верховодство, нас невидячи, руску інтелігенцію чернять, в найвищих сферах обсуджують.

Русини галицькі на виставі парискій 1889 р.

3) Из Львова до Парижа.

О дорож до Львова нема що згадувати, всі ми є знаємо; бачимо і то, чого в наших краях нема, аби всі реставрації були в руках нехристиянських. А все ж в про Львів не повинен хоч-би і наш галицький турист забувати. Як пам'ятники в, так і є, повинні звідати наш селюк: і музей гр. Дьдушицького в музеї Осоелянських подають досить предмету до науки; також музеї промисловий, хоч і як маленький, і тутешня безперервна вистава образів, хоч і як незначна, — все то може послужити за вступ до науки, котре опбеля тими лексе дається поводити в містечку більших і великих; не забувати виставу до Стаз-ропів, а може кому удасться і в музею Народного Дому побачити бодей деякий живий омак та сільсільну книжку. Оглянувши і се і те купувати в білет III-он класу до Лавочного, бо заложив-емь собі звідати також наших селів, що живуть оттам зараз за нашими Бескидами; тому перервавши мою подорож так в Лавочному, а з однієї перейшов через Бескид, щоб сюди троха розглянутися. Окриваю тога виглядає в Бескидах майже так само, як і наш ббк, але вегетация більша в Бойко тамтобчній достатнійшій, бо заможнійшій.

Народ говорить ще по руски, але всі прочі стани не хотять ніякше говорити, як по мадярски, хоч языком німечиним володіє майже кожний Мадяр, що зачисляється до т. ав. інтелігенції; навіть кондуктор котийсь бдріже тоб відразу свє „немтудум“ і аж треба его децим у добрити, і тоді стає дуже услужливим. Наші ж пань-отці на Угорщині вже таки цілком призабули, чамь оні бути повинні; і слова руского від него не допросиш; самі владки, кілька їх там єсть, вже цураються своєї рідної мови. На Угорщині тільки всего руской мови в урядових уживанню, що на границі

них стовпах вдовж Бескиду написано кілька слів по руски; я вже призабув, що написано на тих стовпах, бо там не мож на так вигідно розглядатися чоловікові сторонньому, як то дбєсь по наших краях; павдур з'являється тоб туй-туй за плечима і оть понадеши там, де тоб не доводило; був і сам свідком, як оден молодий чоловік, Німец, офіцер резервовий, жадував перед своєю властю військовою, що мимого австрійського подданства арештовано его деє близько Пешту і відставлено до Відня; як тога пригода закінчалася, не знаю, однак для певности не завадити мати при собі коли не паспорт, то бодей легітимацію вже і на Угорщині. Паспорт у всяких далеких подорожах по чужих краях може стати не в одній пригоді, з паспортом в руках можна виробити собі вступ до декотрих місць, котрі не кожного дня і не для всіх єсть првотуні.

Раді розповісти-би я де що більше і про ті наш гарні Бескиди, бо в них ще ту всюди тільки нитоменого, хоч поперіччаного ладом мадярським; розцікавлено ту турист і тими, як то машина парова і сопе і гуде, закинь видивнешь горі на самі верх Бескида, щось в подібній спосіб як по дорож Арулякської та по хребтах швайцарських, як переходить кілька тунелями, як спинає т. з. в'їзду; в той части краю пращаємося з хатами соломяними а з церквами деревяними, не побачимо їх аж знов в горах чеських; але сей Бескид так близько нас, що алейже дучитися неодному нагода оглянути се все власними очима. Зрештою єсть до того і привадиж книжкою, оть хоч-би Europäische Wanderbilder (L'Europe illustrée — Illustrated Europe), що виходить в Парижі у Фіеля; хто вибрався в подорож, мусить заосмотритися в книжки і карти і з такими вишем згада-легдє уже дома познакомилися, бо тоді буде мбк бодей в частині познати край, народ, его звичай і обичай, та хоч полетно побіте децо з етнографі. Задка про сю частину Угорщини єсть тмь малійшою, що ту

пращаєся Галичанин з своєю дорогою бачиною і не знає, коли і де почує рідне слово. Також історія угорська в декотрих подіях так тьмним покруглася уломом з нашом бувальщиною, що треба було би аж розривувати неначе узол гурдський; оть прилітром пригоди князя Федора Корятовича, що ще за часів угорского короля Людвигу I около р. 1352 одержав в жено Мукачів; мала ми також зношеня з Ракоцими; про се знаємо децо, но загально знаємо так мало, хоч єсть того так дуже а дуже багато; тож сподіваємося, що наш панове історики зовлять нам де-що о тмь всім розповісти. Що же до над і з-бескидської вандрівки, могли-би єи докладнійше описати деякі наш молоді туристи, що саме деє під той час розглядали докладнійше по тих сторонах; як вражало на них се подорож зробило, не тяжко відгадати, а се певнійшій єсть, що пану В. з С. безперечно бдйшла-би тепер всяка охота до описування згадок про Мукачів; наколи-б его тепер побачив, то так як ляхом кидався, кинув-би пером об землю, аби більше не писало. До таких обставин довела з однієї сторони неоглядність деяких проводирів, що силою-мощю рідну бесіду старалися заступити започеною, но це більшого лиха заповідла велика нетолеранція, котрої прилягаємося близько в самій Пешті. На раз-хвб тільки затримку, що давнє яєсь диво склалося з нами Славянами взагалі а особливо з Русинами, позаяк тої, що їх перед десятима віками в час вандрівки гостинно до краю прийнято, в остатніх часах над панонськими губилями горше знущаються, як-би то собі подумати можна; впрочім не ту місьце і не мен до того, аби справу сю так переважно розсліджувати.

На призначені з краєм рідним подумав я собі: чому то наша Бескидщина так горко запущена? чи-ж нема кому всю занятися, аби там поправлено іздество горбе? чому нема там ані одної нашої крамани? чому читальня так мало? чи нема кому представити, аби в Скольній отворено бодей

ежевозатур власті політичної, аби наш Бойко не потребував вандрувати яких 50 кілометрів за кожною орудкою? або чи не можна-би ввиродувати, аби деє в Бескидах отворено помеші суд? Ця Скольщина була колись в руках одного польского магната; але той не знає навіть, що бнч маз; перейшла відтак в руки вишого магната, но і той не умів її шанувати; тепер она в посіданю двох жидів угорських і одного Німця; треба признати, що особливо Німец більше прихильним показуєся для нашого народу і для нашого священства тамошнього, аніж его попередники. Накопче ще одна мала лишила згадка посеред тих невдачливих обставин; хто побєля мови гадки хотів-би собі виробити понятє, як то колись виглядали самостійний хутор у нас, най заде в той куток, де кбачиться горіш-не Павло і де той вбкьа хочеться в частині села Калене.

Дорогу з Львова до Пешту можна відбути в 18 годинах, відучи тмь поїздом, що відходить з Львова щось о 7½ вечером; в Лавочному мняються вози, бо ту вже зачинаєся ніби окрива угорська; відтак пересидавсь тільки раз аж до Пешту, коли нашми поїздом треба пересідатися щось п'ять разів. За білет III-он класу в Львова до Лавочного заплатив я 3 ар. (розумієся, що урядник платити тільки 1 ар. 50 кр.), а из Лавочного до Пешту 8 ар. 40 кр., а за річ 2 ар. Моя вада прапала саме під ту пору, як маністер Барос забрав на Угорщині підїз на стрібу або зми; на той престо-ри не великою дівнаєся польги в настїдок нового розкладу, а в вада до Відня незможе туди боляче на час; страти в перевоз особовим вынасторджемо доплатою на паку-так особі проїзжих; тож нарікають на таку зміну особливо тої купці, що умів в акій-небудь спосіб радити собі, аби тільки річ свої не надавати за картою.

Минувши околицю Бескиду, розточуєся далека і простора рівнина, що похожа на наше Поділля, аз то розницю, що ту дається добачати більше культури, як у нас, хоч

Они за пародію вбили квілеву на руській пароді, сиріт підозріває на вбійство в діяльності руського народу для Австрії (Селіна закричала: То несправда! всім вірний фаворит!) він представляв нас в Рамі, що порочить католицизму, а коли один з друзів перекликався, кинула підозріває, що Русьняк як не мовчав, то соціаліст, як не шпеклював, то атеїст. (Так писав недавно Сзас.) Не в Бозі надія, панованье тей кліки вже не доведе, але чи вже і польська суспільність отримала в що честивішого та патріотичнішого одвертаєсь від неї і стає против неї. Мій же пово-выбранымі послами є вже значніше число таких. Ще одні вибори а ще більше буде сил, з котрими буде можна працювати для добра краю.

Другий забрав голос латиняк Я. Пши-дзімарекі і сказав: „Добра то річ агода, але чи буде она коли? Огь я на собі досвідив тей ласки. Я ковалі рільник, не маю челядника, до кузні йду лиш тогді, як в полі і стодолі нема що робити. Не платив я давніше податку заробкового, аж по останніх виборах прислали мені аркуш. Я був виборцем, но не дався заманити і бддав голос на Русь на о. Свявського, і за те в мести польській „послушники“ представили мене на аркуш“.

Посолъ пояснив, що належало зарекурсувати, а скоро бесідник зарекурсував, то певно влади, справивши вимагані обставини, одишуть податок. Крміть того посолъ пояснив, які суть вимоги, щоб за ремесло, проваджене побочно при господарстві рільників, не платити податку заробкового.

Дальше інтерв'ював о. Бохеньскій: „Чи має сойм компетенцію вглядати в тую господарку, яку провадять ливидатори так званого банку руського, збираючи ливую сорочку з дважняків або бдиродуючи довжників ливарам?“

Посолъ бдповів, що руські послы займуться тою справою і вглядуват, для того тому банків все уходить. Бо банк той, котрий на гавбу названо „руським“, має і має годного колегу в банку т. зв. wlościński, а там вмішави були такі особи, котрі знов польському ямени гавбу нанесли. Беть отже тенденція: тых богот не рухати.

(Конецъ буде.)

Справы краєві.

Минулої суботи бдбулася в виділ краєвм сибля конференція з делегатами наместництва, на котрій постановлено виплатити найбільше зарплати повітамъ признанімъ запомогі. Ухвалено отже виплатити титуломъ безворотної запомогі повітамъ: тернопільському 6.000 ар., золотівському 8.000 ар., перемишському 4.000 ар., рогатинському 6.000 ар., бдгаецькому 4.000 ар., буцацькому часті признаной первістно запомогі 6.000 ар. і бережанському також часті признаной запомогі 6.000 ар.; дальше кольбушівському 6.000 ар., мелецькому 9.000 ар. і насцькому 5.000 ар. Повітамъ равському і староміському признано додаткову запомогу по 4.000 ар. і ухвалено ихъ заразъ виплатити.

Наконецъ ухвалено на тій конференції поручити виділамъ повітовимъ і староствамъ, щоб они сиблю обдумали способи, в якім мають бути ужиті вивачені суми, передовсімъ чи на закупку паші в натурі в роділенье ен межи господарів, чи на розданье грошей селянамъ, щоб они собі самі закупили пашу, коли покажеться, що тымъ способомъ не допуститься до убиванья живого инвентаря в повітахъ. Коли-бъ показалося, що закупку паші єсть неможливе, або що наміреною цілю годі досягти вт повисий спосіб, або коли-бъ вт асигнованой суми осталась яка решта, то она має бути ужити на роботи або на запомогу для людей, котрі не

ує ще не тільки, якъ девиде, бо коли приїмать на шляху тей самої дороги по нашімъ боцъ хочъ-бы і за Розвадовомъ одностіє немале якесь враженье, що ту у насъ тільки красной землі лежить несправленой, бо кртована ен порозбуркувала, — тамъ то-го вже не видно, але за те культуру лисбят тамъ не о много лшма, якъ у насъ. Я бачивъ такожъ цілий поля, позасаджуваний гарбузами; тамъ зновъ що-ни походила ріка по зборахъ блого хліба; зновъ де-нде цілий нивы заросли густо молодую кукурузою; я розвдася, що се все на пашу для товару; тожъ подумавъ я собі, чому то у насъ не радять собі такъ; кукурузовия засяного на пашу бачивъ я такожъ вт іншихъ краяхъ; такъ то заповівають тамущі люди недостатковий паші; а у насъ що? — читає я, що одинъ зъ великихъ панівъ послбв чванився вт соймѣ, що їздивъ на выставу париску і що тамъ бачивъ багачко рйчей газдівських, справдѣ, по двій рупѣ площади Инвалидовъ (Esplanade des Invalides) було уставленого багачо, дуже багачо найбдзорнішого зрядія господарского, але чи се все дається у насъ приворовати? Тожъ чи доглянувъ радше сей велимжа, якъ то у людей собі радять на всякій недостатъ?

Але їдмо дальше, абы вже разъ добхати на пештенскій дворецъ центральний, що то єго збудувавъ Айфель. Тей самъ Айфель збудувавъ такожъ мість вт Сегедіні, по знаній великой катастрофѣ, що наила на то-но саме місто, але і цілу околицю. Тыми будовами Айфель неначе дрббувавъ своіхъ силъ, щобъ вт кількахъ лѣтъ побзйше вставити на весь свѣтъ будівлю 300-метровою вѣжѣ.

(Дальше буде.)

можуть нічого заробити або на послѣдокъ маешитися на дальшій потреби.

Зъ суми 1,200.000 ар. визначеної зъ скарбу державного і краєвого видѣла краєвм 633.000 ар. титуломъ безпроцентовой запомогі а 286.200 ар. титуломъ запомогі; решта побзталась на приврйшій часті. Повітамъ зажадали були позичокъ і запомогъ вт такій висотѣ, що позички треба було до половини обнизити а запомогі до 1/3 части. Роздѣленіи запомогами і позичками мають розпоряджати видѣли повітові вт порозумнѣ вт староствами і то переважно на роботи публичні, котрі могли-бъ дати людямъ заробокъ. То все одважжъ не могло тому зарадити, що-бы не выбивано живого инвентаря.

Щобъ отже вт тѣхъ напрямѣхъ розвинути дѣяльність, постановивъ видѣл краєвмъ втслушати рады саховыхъ людей що-до обдумання средствъ доставити помочі вт натурѣ повітамъ, вт котрыхъ за-для недостатѣ пашѣ годі перезимувати инвентарь і якъ-бы зъ всею роздѣлу зновъ потрібний инвентарь. Вт тій цілі ухваливъ видѣл краєвмъ скликати анкету, до котрой запрошено ливовске і краєвске товариство господарске. Оба ті товариства мають выслати по двохъ саховыхъ мужівъ, намістництво вышле своего делегата а школа рільнича вт Дублянахъ свого по особі проф. Павьковского. Зъ видѣлу краєвого возмуть участь вт анкетѣ пп. Романовичъ і Верещинскій. Такъ зложена анкета збереться вт видѣл краєвмъ для 4 н. ст. сѣчня в будѣ радити, вт якій спосібъ можна-бы доставити повітамъ паші, в якъ западати тому луху, що вже теперъ вгдбало багачо инвентаря живого.

Справозданье зъ першої руськой артистичной прогульки.

Вважаємо своимъ обовязкомъ п дати до публичной відомості справозданье зъ прогульки zorganizованой нами „дванацятіи академічаної“, котра „бдбулася вт верніи с. р.

За часъ прогульки устроили мы чотвирі публичні концерты, а именно 8 н. ст. вересня вт Бродяхъ, 10 вересня вт Золочевѣ, 12 вересня вт Зборовѣ і 15 вересня вт Тернополі. По концертахъ слѣдували тацѣ, выивавши 3 лотѣ вт причинѣ принадающего тогда посту. Первѣтню мала наша прогулька обняти такожъ Станиславѣвъ, Коломыю, Калушъ і Стрий, однакъ глвною аъ причиною майже рвнновременої прогульки членѣвъ „Академічеського Кружка“ пляны наші улягли зміни, а вслѣдъ за тымъ не могли мы принять запрошеніи святинськихъ Русанѣвъ. Зъ техническихъ вгладѣвъ бдказали мы запросиваиъ бережанськихъ і борщевськихъ Русанѣвъ.

Мы дякуємо вт першій лані мѣсцевымъ комитетамъ за ихъ всесторонну помбѣ нашімъ справѣ. Складъ сихъ комитетѣвъ бувъ слѣдуючій: а) Вт Бродяхъ: посолъ о. Ів. Сврько (яко голова), о. Ів. Чубатый, о. Ів. Мондбоничъ, о. Ант. Захарьевичъ, проф. Мах. Подольнскій, д-ръ Ад. Струмѣвскій і надкомисаръ п. Кузьматичѣвъ. б) Вт Золочевѣ: яко голова посолъ-свѣтлицъ судовый п. Л. Рожанковский, а яко члени всѣ майже Руськи золотѣвскій. в) Вт Зборовѣ: нотаръ п. Іос. Ошквичъ, о. Мазъ, п. Левъ Гузаръ і академики пп. Юр. Ошквичъ, Дан. Куликъ і Л. Барскій. г) Вт Тернополі: свѣтлицъ суд. п. Кузьма, адвокаты д-ръ Вол. Дулаковский, д-ръ Вол. Заричий і д-ръ Ів. Лопативъ, канд. адок. п. Романъ Бачинскій, учитель п. Юр. Гецѣвъ і академикъ пп. Вол. Навроцкій, Фед. Яскулякъ і Ан. Гарасимѣвъ.

Дальше дякуємо такожъ всѣмъ, котрі своєю участію доповняли програму нашихъ концертѣвъ, именно: п-нѣ Глинскій і п-намъ Верещий і Шенаровичѣвъ вт Бродяхъ, хорны селянському зъ Бериня, п-нѣ Крушельницкій зъ Вѣлов, п-нѣ Барскій вт Зборовѣ і п-нѣ Кузьмѣвскій вт Тернополі.

Вкѣнци дякуємо всѣмъ Хв. Редаціямъ, котрі підпирали морально наше предарянье, а найбільше „свѣтлицѣ“ складаемо нашімъ товаришамъ-членамъ „дванацятіи“, що знесли багачо недогдностей і мизоловѣ, що-бы тільки годно послужити провідній идее нашої прогульки.

Сторона матеріальна выказує: а) Вт Бродяхъ доходу було brutto 220.75 ар., выдатковъ мавъ мѣсцевый комитетъ 180.69 ар., остало netto 40.06 ар., зъ чого однакъ побѣла угоды вымлачено одну четвѣртину 10.06 ар. товариству „Школьна Помбѣ“ вт Бродяхъ. б) Вт Золочевѣ доходу brutto було 163.25 ар., розходѣвъ 50.27 ар., остало netto 114.98 ар. в) Вт Зборовѣ доходу brutto 140 ар., розходѣвъ 68 ар., остало отже netto 72 ар. г) Вт Тернополі доходу brutto було 326 ар., розходу 186 ар., остало отже netto 140 ар.

На кошты удержанья персоналу „дванацятіи“ виплатили намъ мѣсцевы комитеты 145 ар. (именно бродѣвскій 40 ар., золотѣвскій 30 ар., зборовскій 30 ар., тернопільскій 45 ар.). Кошты удержанья, перевозу, підводѣ, реквизиці, ремунераци, выдатки почтові і н. выносиви 156.73 ар., оставъ отже вт рахункахъ администраціиныхъ „дванацятіи“ недо-бѣръ вт сумѣ 11.73 ар., покритый по часті підписаными, по часті участниками прогульки.

Докладній рахунокъ потвердженій майже всѣма членами „дванацятіи“ і на тій основѣ удѣлено обднанымъ абсолютную вразѣ зъ признаньемъ за добре веденье дѣл. Сумы выасигнованій зарпдовъ „дванацятіи“ членѣвъ уже вт розкодѣ мѣсцевыхъ комитетѣвъ, билъсь выказує отже чистого доходу (30.00 + 114.98 + 72.00 + 140.00) 356.98 ар., котрі бд ет н. товариству „Просвѣта“ у Львовѣ частію безпосередно, частію посередомъ зъ приваченьемъ на зблщенье фонду будовы руського народного театру у Льво-

вѣ, евентуально дому „Просвѣты“ аъ салею театральною.

Вт груднѣ 1889 року.

Іосифъ Партицкий, администраторъ. О-станѣль Нижанковский, даривать хору.

Дописи „Дѣла“.

Зъ Калушчины.

[Въ справѣ селянскихъ і мѣстечскихъ крамницѣхъ.]

Вже більше якъ бдъ кольканицѣхъ лѣтъ обговорюєсь вт нашихъ часописахъ велике значенье руськихъ крамницѣхъ по селяхъ і мѣстечкахъ і якъликуєсь нашихъ патріотѣвъ до заявляванья ихъ, но на жалѣ, многоважна та справа розвиваєсь надто пеняво, бо мало у насъ людей, щобъ скотѣли взятись ширѣ до дѣла і выказати будь-якимъ позитивнымъ результатамъ на тѣмъ полі.

А мѣжъ тымъ жидѣвскій крамницѣхъ аостають по селяхъ, мовъ грибы по дощевѣ, бо жидова зъ конечности напылавъ на села, сподѣваючись лучшій пожиты, аиѣжъ вт перелюбныхъ краями мѣстечкахъ, і нѣмѣ суть околицѣ, де нема майже села, вт котрымъ не було-бъ жидѣвского краму (вѣ большійхъ селахъ в ихъ і по кількахъ) а крамарѣ роблять свѣтлѣхъ витереси. Зайде такій мізерный жидѣвъ вт село, вприсотѣ, вкрутиться до селянина вт хату, обшюючи высокій чиншъ, підобрѣвшись зверхности гримасѣй подарунками і розпочинає свой „гидель“ зъ якою тамъ десятокъ гульденѣвъ а за два-три роки — дивись: жидѣ „ластердакѣ“, що трѣхъ лахманамъ, ставъ влаетелемъ хаты, города, ба й грунту (котрый ему добродушній селяне за ароцентъ обрабляють), бдъ має вт оборѣтѣхъ кольканицѣхъ сотѣ, выколи по кількахъ і кольканицѣхъ тысячь злр., порядно собі живѣ, гарно убирасѣ. Роаумѣсь, що вт такихъ селахъ христиньска крамниця надбале на зачаті конкуренцію, бо крамарѣ-жидѣ не дураєсь нѣ-якихъ средствъ, а выдѣль его в дуже деморалауючій: намылявъ дѣ ей до кражеи поклѣбѣвъ, вымѣняючи ихъ за цитара, цукорикъ; жидѣвъ носять покровою передъ чоловѣками повѣсма, збѣже, за будь-яку крамницю.

У виѣстній менѣсторонѣ Калушко-Рожнѣвскій суть жидѣвскій крамы вт такихъ великихъ селахъ, якъ Новеця, Угриновѣ середній, Петранка, Камѣнь, Лѣдѣне, Красне і т. д. ажъ до самого Рожнѣтова, і дуже добре стоять, — але руськой крамницѣ нема вт одномъ. Вывадѣ пробувала передъ кількома лѣтами панъ Петрушевичъ вт Новеці провадити крамницю, но куповано у неі только вт суботу, коли у жидѣ не можна було, і по короткій пробѣ понехала. Отдаѣ новецкій господаръ Никола Кобринскій почавъ провадити крамницю у власнѣмъ, умисне на ту цілю побудованѣмъ гарибѣмъ домѣ. Вт часописахъ появились були шумні вѣсти, і справдѣ всѣ були условія для розвою крамницѣхъ: село велике звыжъ 500 нумѣрѣвъ, положенье склепу дуже одвѣтне, бо середъ села і при головній гостинці, бддалене бдъ Калуша значье, такъ що при розумнѣмъ веденью дѣла на самѣй наѣтѣ, соли, сѣрникахъ, булкахъ і тымъ подобныхъ товарахъ можна було мати добрый і певный доходъ. Але що жъ сталося? П. Кобринскій заявля вт дѣла нерозумно, существова на неадекватного а добре платного субъекта — і по кількохъ недѣляхъ пробы крамниця усежѣ... Вт короткѣмъ часѣ зголошусь до п. Кобринского жидѣ, платять за домѣ 100 ар. (!) чиншу рѣчно, продає всячину вже чотвирі роки і дуже добре выводитъ.

Не знаю, чи дятлого, що першій пробы вт сторони Русанѣвъ були нещасливѣ, но доси жадна руська крамниця вт сторони Калушко-Рожнѣвскій не повстала... Тѣлько вт мѣстечку Перегіньску истнує бдъ кількохъ лѣтъ крамниця п. Івана Вашкевича, бывшего народного учителя, широго руського патріота і чувати, що розвиваєсь гарно.

Дуже добре розвиваєсь крамниця вт малѣмъ селѣхъ Обланицѣ (коло Журавна). Тамъ за приноку і стараньемъ трудолюбивого о. А. Підбѣсеецкого отворила передъ девяти мѣсяцами спблка чотвирѣхъ господарѣвъ крамницю зъ малымъ капиталомъ 40 ар., а нѣмѣ по такъ короткѣмъ часѣ спблка має товарѣвъ на 160 ар., кромѣ вартости инвентаря склепового, і мамо сальною конкуренцію, яку робивъ жидѣ черезъ два мѣсяцѣ, продаючи товары нѣмше вартости, но мусѣвъ уступити. Крамницю провадитъ мѣсцевый дѣакъ, котрому спблка платять 3 ар. мѣсячно.

Такій добрій примѣры повинні захоочувати многіхъ до наслѣдуванья і переконати недѣрчивыхъ: що при добрій волѣ а ширій праця аробити можна! Тѣлько нехай ителигентный чоловѣкъ, священникъ або учитель дасть принципъ и порадѣ до такого дѣла, нехай чимъ-будѣ не вражасѣ.

Также вт селѣхъ Станьковѣ, повѣту стрѣвского, провадитъ крамницю у власнѣмъ мурованѣмъ домѣ нашъ чоловѣкъ п. Федъ рѣ Гудакъ, маючи вт оборѣтѣхъ около 800 ар., но чи побирає товары вт „Народной Торговлѣ“, якъ бдъ выше агаданій крамницѣхъ, то намъ не виѣстно.

Вт такихъ обставинахъ, коли руській крамницѣхъ суть лишъ вымѣжованы звынчаниями, бо ледво одну-двѣ можна бы подыбати вт одѣмѣхъ повѣтъ, а і ті всѣмѣй ще ставляють кроки, коли мѣжъ тымъ жидѣвскій проворный элементъ чинъ разѣ больше напылавъ на села, закладаючи свои крамы а тѣ закуплюючи селянскій грунтъ — то бдраднымъ і многообшючимъ являєсь замѣръ дирекціи „Народной Торговлѣ“, выивавшій на послѣднихъ загалныхъ абрахъ того-жъ товариства, що сего администраціиного року займеся організацію крамницѣхъ по селяхъ і мѣстечкахъ!

Се справа вельми важна бдѣ вгладѣмъ экономичнымъ а не менше бдѣ вгладѣмъ политичнымъ. Черезъ добре zorganizованій селянскій крамницѣхъ, котрі побирали-бы товары вт нашихъ „Народной Торговлѣ“, мали-бы мы тую користь, що грѣш руській оставать-бы вт руськихъ рукахъ, вироблять-бы ся независимый руській купецкій станъ, организувались-бы руські силы, а черезъ те мы набирали-бы до себе больше довѣри.

Не меншова вага суть руській крамницѣхъ по мѣстечкахъ. Не одну неудачу при выборахъ потерпѣли мы вт головній мѣрѣ черезъ недостатку центра абору, черезъ недостатку руськой крамницѣхъ, де бы выборѣхъ сходилась і до одиудшного акціи порозумѣвались.

Про те було вже разѣ писано в „Дѣлѣ“ по сегорѣчныхъ выборахъ до сойму і Ва. дописуватель „Дѣла“ підносиѣ тогда потребу руськой крамницѣхъ вт Долинѣ, бо недостатка хаты, де бы руській выборѣхъ могли збѣтѣсь і порозумѣтѣсь, була головною причиною упадку руського кандидата вт Долинѣ. Жидѣ бо, тримаючи якъ звычайно зъ протавною намѣ стороною, опановували выборѣхъ і майже сыло затытали ихъ окремо по своихъ склепахъ та гостиницахъ, а не допускаючи выборѣхъ до порозумѣнья, многіхъ нерѣшительныхъ перетягали на свою сторону.

Нехай же патріоты наші тямлять се добре, а щобъ грядущій выборы до рады державной астаили насѣ zorganizованыхъ, закладаймо крамницѣхъ, засягнувши рады дирекціи „Народной Торговлѣ“.

Много гроша на то не потреба: селяску крамницю можна зачати зъ колькадесятьма золотыми, вт мѣстечкахъ треба 150—300 ар. Тѣлько я тутъ говорю о часто селянскихъ крамницѣхъ, бо лаше такій, думаю могли бы вт малыхъ мѣстечкахъ удержатись, де бы нашъ селянинъ кромѣ такъ званныхъ корыныхъ товаровъ мѣгъ собі кушати все що до щоденного ужитку потребує: лѣльку, сивку, гарасѣвку, стяжку, волѣчку, хустку, перкаль, цѣвяхъ, підѣвяхъ, колодки, наѣту, сѣль, булки і пр., а все вт якъ найдешевшихъ сортахъ, бо нашому селянинави годѣ заимповувати лучшій а тымъ самымъ дорожшійми сортами, бо скѣро побачить у жидѣ товаръ дешевшій, християнську крамницю помине. То нехай має на увазѣ і свѣтла дирекція „Народной Торговлѣ“.

Вкѣнци вт интересѣхъ загалныхъ заявляю бажанье, щобъ наші патріоты подавали до „Дѣла“ автентичный і вѣрний вѣсти про истную руській крамницѣхъ (якъ давно заложенъ? якими товарами торгують? якимъ капиталомъ зачали? і т. п.) а сподѣваюсь, що переважна тая справа выкаже пожадану дискусію.

SS

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Вчерашній день, день латиньского Нового року, бувъ для Мадридѣвъ вельми цѣкавыи. У президента министровъ Тиссы бдбулася вчера велика новѣрѣчна реценція і бдъ мавъ нагоду высказатись о своихъ становищахъ, своихъ политичѣхъ і бдѣхъ вт части бдллитатис опозиціи, котра тѣлько клопоту робить ему на пождѣмъ кроцѣ. Тисса не пощадиѣвъ і Кошута. Не маємо ще повного змісту новѣрѣчнои бесѣды Тиссы і для того мусимо обмежити на поданю лишъ телеграфичного вѣ змѣсту.

Новѣрѣчне прнятыє у Тиссы бдбулося зъ дуже великою майже небуваюю ще доси парадомъ; явились всѣ министры і майже всѣ послы зъ либеральной партіи і члени палаты панѣвъ. Вицезидентъ сойму бар. Гусарѣ промазавъ до Тиссы вмѣстѣ либеральной партіи і высказавъ ему повне довѣриє тей партіи. Тисса бдповѣвъ ему вт довѣрѣ бесѣдѣ і заявивъ насампередъ, що его обовязкомъ єсть стояти на занятѣмъ становищи та боронити великими силами парламентаризму вт Угорщинѣ бдъ нападѣвъ опозиціи. „Знаю добре — казавъ Тисса — що і вт будущности не мунує мене напады меншости, але я зумѣю бдперти ихъ зъ тымъ бдольшою сылою і рѣшучестью.“ Отдаѣ представивъ Тисса образъ поступу на Угорщинѣ за послѣднихъ 15 лѣтъ і просивъ, щобъ партія либеральна підпирала і дальше его змаганья вт переведенью реформъ вт тѣмъ напрямѣхъ, щобъ рѣвновага вт господарствѣ краєвмъ не була нарушена. Вт справѣ загалной политикѣ авначивъ Тисса крѣпкій взаимный одноосны лѣти мира. Перейшовши бдтаѣ на справу Кошута выступивъ Тисса дуже остро противъ него і противъ того культу, якимъ Мадары Кошута окружують. Беть то несправедливѣ жаданье — казавъ бдъ — щобъ для одного чоловѣка ухвалювати окремій права, і то для чоловѣка, котрый не признає ані короля ані нѣвѣстной формы правительствѣ, а мѣмо того хоче, щобъ край зъ намъ вымѣжово поступавъ. Бесѣду Тиссы прняли всѣ присутній грѣмкими окликами а зъ великимъ одушевленьемъ, особливо ту часті, вт котрій Тисса говоривъ про опозицію.

Старо-чеські органы оголошили вт справѣ чесько-нѣмѣцкой угоды слѣдуючій комуникатъ: На конференцію, котра має розпочатися днѣ 4 сѣчня, запросивъ президентъ министровъ до Вѣднѣ мужѣвъ довѣриѣ обохъ народныхъ партій вт Чехяхъ, щобъ зновъ по-пробовати зробити угоду що-до головныхъ спорныхъ справъ. Судачѣ зъ результатѣвъ тыхъ переговорѣвъ угодовыхъ, які выйшли були бдъ нашой партіи національной нема вѣякого сумнѣву, що теперъ не мѣгъ першій крокъ до нового зблженье выйти зъ чеськой стороны. Але і о тѣмъ не можна сумнѣватися, що партія народа вт наслѣдокъ сво-

их традицій і тих важких маніфестацій, котрі сягають аж до послідніх днів, не могла відказатися од участі в свободних нарадах, на котрі в її виступі з боку запрошено, а котрі можуть підготувати дорогу до будучої аґоди. Та, що беруть участь в нарадах, розуміють певно свою велику задачу і сполучену з нею одвічальність, але також і той важкий момент, що вони не мають ніякого мандату промавляти в імені союму, котрий лиш сам має право залагодити спір своїми рішеннями, котрі стояли б в згоді з правами і добром краю. Погодоски о являх певних зобов'язань і жадах одна партія, котрі мають бути сповнені, закони, що приносять до переговорів, уважаємо за непотрібну видумку, бо способи і дієвність переговорів для тих, котрі мають достатню р'шати, не мають зовсім ніякого обов'язуючого характеру.

О загадочній недугі царя, котра після одних мала бути реценцією нелюбви, після других наслідком затравки, нудимо як обов'язку журналістичного слідувати висті, не входячи в їх правдивість або неправдивість. Париса *Lanterne* оджержала дня 25 в. ст. грудня таке писмо з Петербурга: „Чудий висті ходять о тій недугі в народі ба навіть в на дворі. Один з моїх товаришів їде до Ніцци і я передаю ему моє писмо, бо на почтє готові переловити його, позаяк о такій р'чак не вольно на висшій приказ нічого ані писати ані телеграфувати. Підчас торжества єврейського подя являлася лиш сама цесаревна і она приймала ованцарів. Щоб оудати вагу цілого факту, треба знати, що поляк сей преданий особі царя душею і тілом. Он складався з самих Фавляндців, котрі не уміють навіть по російськи говорити і пригадує швабську гвардію наших давних королів. Царь Николай I. говорив о них: Он не дуже розумний але і не дуже дивний, але дивне в ньому все до одного убави. Словом, Фавляндці знають лиш свого великого князя, царя Александра III., а коли він не приходить на торжество, виглядало то велике враження. Заведували на нелюбви, як кожний смертельний, подумав царя Александра дуже скоро. Але в п'ять чи шість днів по тій зробилося ему вираз по їдженю дуже слабо, так, що через кілька днів він, що вже настав якесь катастрофа. Як знаєте, єсть воля царя, щоб о всьм, що дотикає його особи, держати як найбільшу тайну; можу вам отже подати лиш в'єсти о поголосках, котрі лиш в трудом можна видобути з царської дружини. Скоро отже царя заведували, відбулася зараз консультація найперших лікарів двірських. Двох з них не затаили того, що причиною недуги єсть затравка. На приват царя видано однакові бюлетени, що царя заведували знов на нелюбви. В найбільшій тайні заведено на царській дворі дуже строго слідуство. Всі страви, котрі їв цар, розбирали хеміки. З кухарів і слуг брали безустанно протоколи і поставили всю службу під строгий надір. В народі ходять найдивніші поголоски і як звичайно складають все на нелюбви.“

Берлінська *Nation*. *Ztg.* одержала о тій самій справі таку в'єст з Петербурга: Недавно тому був цар в тійснм вужку своєї родини в концертній салі в Гатчині і тут, що не зовсім подумавши з нелюбви, оперся о стіну. Нараз погасло електричне світло і в насідок того настав в сали великий перелом, бо всі гадали що то який атентат. Але зараз показалося, що цар сам був тому причиною; він оперся був плецима о голову од електричного проводу і так мимомолом загасав світло. Мимо того сй пригода зробила на царя таке враження, що він, що не зовсім здоров, достає реценду нелюбви, і лиш позвола приходити тепер знов до салі.

Після новітніх в'єстей мав цар вже зовсім подумати і сами диями був вже на концерті в Гатчині.

З Петербурга доносять о нових арештованих в войску. Вже кілька неділь тому назад арештовано багато офіцерів од артилерії і маринарії а сами диями поїшли нові арештовані, котрі, як кажуть, мали дати окая, що завязувалося якесь нове таємне товариство соціялістичне. Загально одважко догадуються і навіть, що навіть єсть підстава до таких здогадок, що соціялістична програма мала служити сему товариству лиш за покрыву небезпечної руху революційного.

З неділі має приїхати до Берліна кн. Бисмарк, і одійде взиме участь в нарадах парламенту. Кажуть, що німецький канцлер думає сам разом зятися енергично до діла і виступити при дебатах над війсьним бюджетом, при законі о соціялістах і буде також говорити о колоніальній політиці. Коли в парламенті німецьким відбулося друге читання закону о соціялістах, досі ще не зяті; єсть наміренє залагодити насамперед друге читання бюджету а відтак приступити до дебатів над законом о соціялістах. Мимо всяких заперечень удержувє поголоска, що між союзними правительством настало порозумінє, щоб зараз з початку другого читання дати заявленє, аж до якої границі хоче правительство допустити внесення парламенту в справі сего закона. Кажуть, що правительство буде конче обставити при тій, щоб мало право видавати соціялістів. В парламенті буде мабуть веліся завазта борба, коли аж кн. Бисмарк думає сам виступити. Однакже після най-

новітніх в'єстей стало знов непевно, чи кн. Бисмарк виступит в парламенті, бо кажуть що він знов досить сильно занедажує.

Министерь фінансів бразилійского републики, сенор Руй Барбоза розбрав до бразилійского посольства дня 26 грудня депешу, в котрій посилає справу дотації про цаного цесаря. Барбоза каже, що провизоричне правительство взявши власть в свої руки не лиш затвердило було цесареві его давню лису цаньну, але ще і виначило ему суму 5000 контос реїс (около 6 мил. зр.) ако відшкодуванє і Домь Педро на то пристає. „Приїхавши до Європи — каже Барбоза — заявив цесарь тій, що арбувавали монархію, а котрі в ему але додали, що він не приймає од революційного правительства відшкодуваня, а пристає лиш на лису цаньну, бо до неї має право. Коли отже цесар не хотів признати законність нового правительства, то ему відбрано так відшкодуванє як і лису цаньну. В комунікаті висланим до агентів Гаваса заперечує министр фінансів в'єст, будто бы правительство бразилійске сконфискувало добра цесаря і заявляє, що правительство забезпечило цесареві тї добра декретом а цесареві родині дано два роки часу упорядкувати справу своїх добр.“

НОВИНКИ.

— З руско-шародного театру. В Станиславові перебуває наш театр невдовліно лиш до 9 н. ст. с'єня. Репертоар на послідній вистави в Станиславові такий: в суботу 4 н. ст. с'єня по раз першій „Роздана Ньч“, опера Лисенка; в понеділок 6 н. ст. с'єня, по раз другій „Барон циганський“, а в четвер 9 н. ст. с'єня, послідня вистава, на дохід „Руско Бєсід“, в Станиславові „Глитай“, образ народний М. Кропивницького. Дирекція театру надієся, що тї послідній вистави при участі станиславовських Русинів принесуть більше доходу і бодай в часті покритуться недобори з попередніх вистав і значні кошти подорожи до слідуючого м'єсяця пробувал. — З Станиславова переїде наш театр до Дрогобича, де вже 11 н. ст. с'єня дасть першу виставу. В Дрогобичі зазнавав наш театр все щире підмогу як од м'єсцевих Русинів так і од сторож патриотичного священства з околиці. Тому повинні дрогобичий Русини постаратися і надалі удержати свою добру славу та брати чинно участь в театральних виставах.

— Образи галицїон. Господарь З. Г. з Копацького, пов. густинського, надбавє поданє до виділу красивого, в котром так писе: Не буду довго розпитуватися з доказами, наведу лиш факти, котрі можуть подати погляд на стан р'чи у всьдних пов'їтах нашого краю. Посідаючи 18 моргов поля, мав я в середнім році 15 а в добрий рік 36 до 60 копів самої лиш пшениці. В сьм році зобрав я всього збожа разом 37 малых копів, з котрих по вимолоченю і засівав під зиму не лишалося навіть на хліб а о ярмі насіно нема і бєсід. Такі самі односїни у кожного р'ляника, а хто якине гадає, най тї приїде і побачить, як села і загороди виглядають. Большу половину инвентаря господарского і робучого впродано понизше одної четвертої вартости за-для браку паші. Коні, котрими ще кілька лїт можна було робити, продано на шкуру по 1-80, 2, 2-50, 3-30 до 4 зр. Старші корови по 8-10 зр. на зарп'зу, безроги також амарновано. Тутешня громада мала 140 коней; до нині випродано 66 а до весни 20 або і більше треба буде коней впродати за-для браку паші. Слїди нужди пошились через кілька лїт, заки зможемо подвинути з сего р'чїх недостатків, а именито будемо мусїти ждати дуже довго на приховок инвентаря і з лїхви мабуть вже не добудемося. — З повіту кам'янецкого доносєть, що селяне злялися за практичний спосіб і м'ясом з убиваних коней годують безрог. — N Reforma доносєть про об'їзник львовского намїстництва до староств, щоб констатували чисельний убуток господарского инвентаря. — З Будапешту доносєть, що в горішній Угорщині між Слованами і именито в комитах Нитра, Орава, Тренчин, появилася пужда. Коні продають по 10-15 а воли по 30 зр. Випежунан тренчинского комитату заявляє ратуничий комитет.

— Інформенца, як доносєть з Відня, що-раз більше ширяться, так що вчора мусїли 30 о-собам відмовити прийняти в загальном шпиталі за для браку м'єся. Всі школи народні в Відні замкнені до 6 с'єня. — Також у Львові появилася слухав інфлюенци. В рускій семінарії духовній занедажало передчєра 24 питомців і чо-дня лезаються дальшї слухав занедажати. А що инвармар в семінарії може помїстити лиш 13 недужих, то прочі недужі питомці помїщені в своїх спальных комнатах, т. зв. дормитарях.

— Министрови Дунаєвскому — як доносєть *Diennik Pol.* — не надано титулу барона на его власну просьбу, бо польска шляхта не знає баронства.

— Самоубийство. В Коломиї застрїлився Венцель Беранек, капитан 58 полку п'їхоти (був ший ритмаїстер при драгонах). Самоубийник числив 36 лїт; причини самоубийства не знають.

— Нова такоа алтирарна почала од вчєра об'язувати. Про головї постанови сего нового розпорядження министерського ми вже згадували, н. пр. що на реценцїї має бути подана подрїбно цїна за поодинокі лїк, виписані на реценцї.

— Кандидатів на бурмиотра Коломєй при надходженні виборав являлося до раз більше. В числї кандидатів займає досить видне становище п. Ключик, сьїтник м'єсцевого суду. Го-

ворять, що п. Ключик має всякі шанси стати бурмиотром Коломєй, бо вже і подавав на пенсію лиш в тій п'їл, щоб спокійно і з по-жертвованєм відатися повнєню обов'язків бурмиотра.

— В заведеню божєвільних в Стейовацу коло Загребє одна божєвільна селічка убил цєбри-ком дві инші жєнщини, котрі разом з нею були в одній комнаті. Заведенє божєвільних відано під заряд монахинь і они достают денно по 12 кр. од особи. Послїдними часами не стало окремих комнат для божєвільних і тому приміщувано до кількох недужих в одній комнаті. А що случилось убийство, то лиш за-для недостаточного догляду, бо монахинь на-казують слугам заведеня більше часу проводити на молитві і обрадах релігійних як на догляд божєвільних.

— Дефракція 70.000 зр. Дня 31 н. ст. грудня відбулися вибори комитатових урядників в Пришєві і між иншим вибрано комитатовим касиєром Н. Надь замїсть дотепершнього касиєра Жигмонда Витто. Коли на другий день зійшлися урядники, щоб відати касу в заряд нового касиєра, не явився Витто, а дома у него пере-свідчєнося, що вже од суботи нема его в Пришєві. Сейчас вилонили касу і побачили вже на першій погляд, що в касі хибє цїнних паперів на 14.500 зр. і готових грошей 36.000 зр. Почали слїдити блище і тогдї виявилося, що Витто був в послїднє минулої суботи в касі разом з контролором і тогдї мусїв він неспостережно украсти пакети з тими грошми. Коли перечислено докладнїше касові рахунки, то показалося, що взагалі хибє над 70.000 зр. На першого с'єня не можна було комитатовим урядникам виплатити платїй, бо хибувало готових грошей. Министерство, повїдомлене о дефракції, наказало отроге слїдуство, тому відбуваються ревизії по домах всїх урядників. Вечером в суботу продав Витто в прирївкїй котрїх вилонили всї дефракцїонї цїнні папєри. Розписано телеграфично гончі листи до всїх портових мїст і головїнїх мїст європейских. На частє не забрав з каси Витто з собою решти цїнних паперів, вартости пів мільона зр.

— Про сербску купштинку пишуть: Розпохоженє в скупштині видаєсь помімо що-раз большо инфлюенци і помімо сьєн а la Старчевич, що нераз лучаються, веселїми. А вже-ж послї радикальної большости чується тепер так дужє панамі політичної ситуації, що з послїми либеральної опозиції стрілять всякі можливі жарти. Підчас коли проводять либералів, Аваку-мович і Лешанин докладно всяких захо-дів захвати підчас бєсїди свою посполу повагу, то послї правительственной партії, котрі сидять на правїцї, стараються зменшити вагу хвалї через те, що кидають кульочки з папєру, котрі звичайно поцїляють якого опозиційного бєсїдника. Таке чудилося недавно підчас великої бєсїди либерала Арсєновича против радикалов: Радикальний посол Божкович підійшов хильцєм позад бєсїдника і вишпав ему за шию незамїтно якогось порошку. За який час почув Арсєнович, що щось его неприємно свербїть на плечєх і шиї і тому мусїв часто приставати в своїй бєсїді та серед смїху цїлою скупштині чухатися. Розумїєсь, що згаданим епізодом зменшилось значєнє і вага опозиційної бєсїди, хоч відтак по-сыпалєсь обидливий слова з обох сторін „высокон палаты“ і „Народный Дєвник“ не залишили вказати в ступинїх статїях на невдовїднє поведєнє радикалов, а п. Божкович про-сїв на слїдуючїм засїданю предбєдателя скупштини сконстатувати, що ужитий ним порошок не причинив нічим до чуханї опозиційного посла. З введеного виходило-бы, що м'яниці з їх веселостію і забавами вже зачались в сербській скупштині.

— В фєйлетоні новорічного числа N. fr. Presse розказаний гумористично політичїй подїї з цїлого минулого року, дотикаючи загально європейских справ і австрійской держави. Між иншим помїщені в тїм фєйлетоні такі порівнаня: Споры народностей в нашій державі нагадують питання: Яке ремєсло найбільше розширене? Лікарїв — гадав весєлїчак князя Феррарі. Шєвцїв — заявив присутний секретарь державний, бо в Феррарі их єсть понад сто, а лікарїв лиш дєсєть. Заложїмо, що в Феррарі єсть кількєсот лікарїв, хоч они вла-стиво не признаються до того ремєсла. Заклад станув, а весєлїчак підвизавши лице хустїно пристанув на публічїм мїсци і страшно зойкав. Хто лиш его поспитав, казав, що терпїть страшний біль зубів, а сей зараз дав єму пораду-лїк і за дві години весєлїчак мав 350 рецентів. В радї державній єсть також 350 членів і кожний з тих лікарїв державних мав-бы свое средство, але лиш лїшєсь все те саме. — Ідею державну розрїзують на кусники, мов раненого по битві в якїм амбуланс. „Одчєпїтьє з вашими ножами а наложїть радше об'язку на рану.“ — „Не можемо, бо ще ми не наїшли кул.“ — „А чому-ж вы того менї не сказали? Ось она; і єи самі собї по зранєню выїмїть.“ — З Славянами не много потїхї, все треба пооспівати цукром, щоб вырвнати их хрєпавє положєнє солодкою вер-стїю. Венцїчка зробили доглядачєм недужого Михля і казали ему при подаваню лїку що го-дини сей лїк потрясти. Коли лікар побачив, що недуга Михля погрішлася, глянув за при-чиною того і показалося, що Венцїчек трїє що година Михлем а не лїком. — Поляки, котрі вже єго дохопились в Галичїн, дома-гаються полїонизації Буковини і Шлєска та знесєня нїмецкого университету в Чернівцях. Поляки подібні до хлопцї, що ударив лївою рукою в лице свого товариша завави. Але мати така науку своему пєстїви: Стасю, в лице даєсь правою рукою. Що ты нїколи не навчи-шєсь нїчого порядно?

— Дотєпна вїдаєня. Відєньскїй промисловєц Маєргофєр виготовив і продавав хустини до ноєв, на котрих були вишєчатї складовї части

карабина Маннхєр, а по тїм а каротє ин-флюенциї докладно ужити в вїдєньскїх хустїн. Але не поведєсь Маєргофєр, бо вїдєньскїй про-кураторія добачила в тїм тїмї інфлюенциї і обжалувала его о провинї з 5. 33 запови прє-сого а відтак сконфискувала цілїх п'ятдесят хустин до ноєв.

— Дрїбні вїстї. З Бруксєлї доносєть, що в-мєк Лєєнєт, одїн з найкрасїших бєлїжєв на свїті і улюбєна рєзидєнція короля Лєополь-да, погорїв до тла; шкєду обчислюють в дєсєть мільонів франків.

НА ДОСЛАНЕ. ДЛЯ ГЛУХИХ.

Особа, що вилїчилась простим средством од 23-лїтної глухоти і шуму в ушєх, готова описє тогосред-ства по нїмєцїй перєслати даром всьм бажачим. Адреса I. H. Nicholson, Wien IX., Kollingasse 4.

Наука, штука і література.

— „Зорь“ число 24 мїстїть: За правдою (ко-нець). — Не чекай мене! Ранок на березї ста-ву. Сестрї на Вязанї. (Стих). — Історія лі-тератури рускої: Марія Марковичка (Марко Во-чок). — Що вчинили дїти зорь, казка Г. А. Мачтєта. — Святий вєчєр! Інструкція для послєбї од руского братства євангєлієского у Львові на сїмїє коронаційний короля Івана Казимїра в Краковї, списана 10 с'єня 1649 р. — Перещєнка. Запросини до предплати. — До сєго числа до-лучєний заголовний лист X рїчника „Зорь“.

— „Бібліотека для молодїжї“ книжника II мїстїть: Молїтва (стих). — Як убирались в старо-давній Україні Русї. — Невольничка, оповїда-нє Марка Вовчка. — Бєсїди про нашї землї. — Любов матерї (з ілюстрацією). — Дещо з фізики: звук. — Хожа, байка. — Стрїча з вовком. — Товариство „Руска Бєсїда в Чер-нівцях“, ул. Петровича ч. 4, кінчїть V-тїй рїчник свого вєдмї цїнного видавничїго „Би-бліотеки для молодїжї“. В VI-тїм рїчнику за-повїдає видавничтво помїщати в книжках „Бібліотеки“ розвідки з історії Русї, землєпи-сїи і історії природи, а для забави будуть помїщені творї наших збїтїх писатєлїв, українських і галицьких. Предплата „Бібліо-теки для молодїжї“ на цїлій рїчник, с. е. 12 книжочок, з почтєвою перєсылкою лиш 1 зр.

Телеграми „Дїла“.

Бруксєля 1 с'єня. Страїкє прибирає чим раз большї розмїри, страїкує вже 30.000 робїтників. Правительство мобілі-зує войско.

Берлін 2 с'єня. В амбасадї росій-ської потвєрджують в'єст, що цар легко не-здужає. Після приватних в'єстей цар має бути небезпечно недужий.

Бруксєля 2 с'єня. Підчас новорічно-го прийня згорїв в Лєєнєт королєвскїй замок. Шкода вносїть 10 мил. франків. При огні мало не погїбла княгиня Кли-ментина. Огонь ширився так скоро, що майже нїчого не можна було вратувати.

Лондон 2 с'єня. Министєр торговлї заявив, що спїр між Англією а Португа-лією буде в мирїй дорозь залагодєний.

Рим 2 с'єня. Вчєра вєчєром підки-нув якийсь чоловік в королєвскїй палат пєтарду з запалєним лїонтом. Злочинця а-рєштовано, але він не хоче нїчого виявити.

Відєнь 2 с'єня. З причини інфлюєн-ци замкнено тут школи народні.

Софія 2 с'єня. Урїдова газета оголо-сила угоду торговельну з Англією важну на рїк.

Запросини до предплати

на
„ЗЕРКАЛО“
ілюстровану політично-гумористичну газету
на рїк 1890.

Условія предплати тї самі, що до тепер, т. е. 4 зр. на цїлій рїк, 2 зр. на 1/2 року, 1 зр. на 1/4 року.

Од числа предплатників залежить зблї-шенє об'єму.

Рєдакція доложить вєсєго стараня, щоб вдоволити П. Т. читатєлїв, а з євоєї сто-ро-ни просїть підпирати єи так численною пред-платою, як і пером.

Цїлорічний предплатник, то є тї, що най-дальше до 1 цївїня 1890 р. зложат цїлорічну предплату, дїстануть даром гумористичний ілюстрований калєндарь „Зєркало“ на 1891 р. Нові предплатники дїстануть початок додатку „Кїстїки Гольбайна“.

В об'єблїчї інтерєсї не будуть увзгляд-нятися замовленя на р. 1890, а высїлати буде „Зєркало“ тільки за зложеною з горї предплатою і тільки так довго, доки предплата буде улаченєна.

Просїмо о як найкоршє надбєланє залє-гостї за 1889 рїк.

Рєдакція „Зєркала“
у Львові, уліцє Баторія число 24.

НАУКА

о товарах колоніальних
печатана в 17 листах формату 8-й, вїдє зброшурована з кінцєм с. р.

Цїна 60 кр., з перєсылкою почтєвою 70 кр. Та сама з 6 таблїцями (подібнїми як карт-ка величини) колєрованими, мїстїчїми 34 описанїє рєстїн, в лєгкій оправі 1 зр.

Грошї упрішєсь перєсылати на руки на-ших Рєдакцій, або на руки Аполлона Нічєя у Львові, уліцє Ормєньска ч. 3.

Окулист
Д-ръ Б. ГЕЗАНГЪ
б. елевъ-асистентъ и операторъ на клинѣ оку-
листичной проф. Фухса у Вѣдн, мешкае при ули-
ци Третьего Мая (Маеровской) число 7 (де и. к.
Староство) и ординуе одъ 10—12 и одъ 3—5.

НА ПОСТЪ!
Россійскій сардинки въ барил. 5 кил. ваги
№. 1 по 1 зр. 50 кр.
" 2 " 2 зр. 40 кр.
крѣмъ оплаты почтовой.
№. 1 мѣститъ 65—68 штукъ; №. 2
мѣститъ 120—125 штукъ рыбъ.
(Звертаемо увагу на се, що цѣна есть пай-
ниже подана и що всякія низшія оферты пода-
ють або несправжну рыбу, або менше рыбы а мно-
го цѣбуль.)
Оседельцѣ шкотскій великій. 5 кил. посы-
ла (около 30 штукъ) за 1 зр. 90 кр.
франко.
Повила 5-кил. посылка въ скриничѣ за 2
зр. франко.
Мѣдъ патока въ бляшавѣ 3 1/2 кил. netto
за 2 зр. 25 кр. франко. 2357
Народна Торговля у Львовѣ.

Богатый выборъ
предметовъ люксово-
выхъ изъ порцелана, майо-
ли, стекла и керамики.
Посуда для кухни и столовой.
Таши для ванной и туалета.
Знаменитый портретъ и картина.
Складъ комиссионный
Высокая цена за
сбытъ хитрости и таланта!
Gebrüder Christiani
у Львовѣ, пл. Маріанскій ч. 7.
Комплетный сервисъ столовой, до гербовъ, календаровъ и тарелокъ.
Мы до ухаживали за вами, рѣзали и полировали, а
также сервисъ до пива, вина и ликеровъ.
Складъ комиссионный
сбытъ хитрости и таланта!
Цѣны
всегда пріятны!

Еликсиръ до зубѣвъ Порошокъ и паста до зубѣвъ.
Впр. ОО. БЕНЕДИКТИНОВЪ
въ монастыря von Soulas (47—2)
Dom MAGUELONNE Prior
2 ЗОЛОТЫ МЕДАЛИ: Брюссель 1880 — Лондонъ 1884.
наибольший обозначенъ
Выпущено 1373 пріоромъ
въ роцѣ Петрова Бурсо
"Щоденно уживаючи Ели-
ксиръ до зубѣвъ Впр. оо Бе-
недиктинѣвъ въ скѣлѣхъ
капель въ скѣлѣхъ
воды, тамуєся и лѣчиться по-
рохнавіє зубѣвъ, бо черезъ
те надася имъ бѣло польсь-
ку и твердості та змѣниєся
ясно и удержуєся ихъ здоровіи.
"Тому то рѣдко виникъ читателю, аспірацію при-
суду, звертаючи увагу на сей дѣлний и практичный зѣкъ, що
єсть найбѣльшимъ средствомъ цѣлющимъ
и одинокимъ охороною на бѣдъ зубѣвъ
Зат. апр. 1897 г. 106 у. 108, г. Croix-de-Seguer
Генер. агентъ **Seguin** Bordeaux
Дѣстати можна у всѣхъ добрыхъ торговцѣхъ переу-
дугуєряхъ и аптекахъ 2765

Основанный въ роцѣ 1847.
Торговля и Складъ Винъ
ЛЮДВИКА ШТАДТМИЛЕРА
у Львовѣ, улица Краковска число 9.
порукає:
Старі вина угорскі лѣвничі и натуральні вина
столові одъ 42 кр. бут.
Знамениті Старкі, Життєвці, Румъ и Аражъ de Goa.
Старі Меды бут. по 1.00 1.50 2.50
з лѣт. 8 лѣт. 15 лѣт.
Оригинальні вина шампанскі и правдиві Конякъ
французскі першорядныхъ домѣвъ.
МАЛЯГ'А бут. по 1.50, 2.00, 2.50, 3.20, 6.00
и 7.50 зр. 2819 115—2
МАЛЯГ'А БѢЛА бут. по 2.00 зр.
Цѣнники на желаніе даромъ и оплатно.
Обзначенный на выставѣ гигиеничній сѣбнымъ медалемъ за старі вина.

ТОРГОВЛЯ ГЕРБАТЫ
хиньско-россійскою
ЕДМУНДА РІДЛЯ
у Львовѣ, пл. Маріанскій ч. 10
порукає зъ макѣонъ збѣрки:
1/2 кильо Congo . . . зр. 1.60
" Souchong чорна . . . 2—
" Збѣрка мѣла . . . 3—
" Кайсовъ . . . 4—
" Melange de Lond. . . 4—
" Peco . . . 4—
" Караванова . . . 4—
" найбѣль. . . 6—
" Гуминовъ перлова . . . 3—
" добѣрна . . . 4—
Высѣвки гербатні 1/2 кильо зр. 1.80 — Высѣвки зъ найбѣльшій
гербаты зр. 1.80. — Заставляю зъ провѣнціи системъ доставляти поштою
Опакованія не числяться. 3289 3—52

Заврощены до предплаты
Эт днємъ 1 сѣчня 1890 буде выхидити подъ
редакцію проф. Ол. Барфѣньского у Львовѣ два
раза въ мѣсяцъ

„ДЗВОНОКЪ“
письмо иллюстрированное для науки и забавы
русскихъ дѣтей и молодежи.
„ДЗВОНОКЪ“ помѣщувати буде повѣсти,
оповѣданія, переказы, казки, описы подорожей, мо-
нографіи историчныя, житієписы славныхъ людей,
досѣды зъ физики и хеміи, загадки, шарады и
словомъ все, що розвивало-бы духа та плекало
и любовь до руского народу и краю у молодежи
нашой.
„ДЗВОНОКЪ“ буде богато иллюстрированный
добрыми оригинальными иллюстраціями одиовѣд-
нымъ своему змѣстови.
Передплата выносить 4 зр. рѣчно, а 2 зр.
пѣрѣчно.
Письма и передплату просимо адресувати до
Администраціи „Дзвонка“ у Львовѣ ул.
Чарнецкого 26.

Закладаюся
за всену цѣну, що пѣхто зъ моихъ
конкурентовъ не въ силѣ провадити го-
тову або робити одѣжъ для мужицъ и
хлопчатъ зъ матеріи красныхъ и за-
граничныхъ такъ дешево, якъ и. По-
ручаю мой богатый складъ таковыя Вен.
3109 Духовенству. (24—2)
Замовленія въ мѣсяцъ и въ провинціи
выконуються точно и ретельно. На жа-
даніе высылкаю взоры даромъ и франко
Давидъ Шварцвальдъ,
магазинъ мужеской одѣжы гуртомъ и
подробно.
Львовѣ, ул. Галицка ч. 8.
Заложенный 1848.

Гомерово Одиссея
на украинско-русскій мовѣ Ч. I
выйде въ лютѣмъ 1890 р.
Пренумерату зъ пересыл-
кою рекомендованую 1 зр.
15 кр. падесяти до ад-
министраціи „ПРАВДЫ“
ул. Академична ч. 8.
Пренумеранты цѣлорѣ-
чній „ПРАВДЫ“ доставлять
„ОДИССЕЮ“ яко бесплат-
ный додатокъ.

На свята!
Порцелана и скло,
Хиньске сѣблѣ,
по цѣнахъ фабричныхъ.
Полумиски на рыбы, малі зр. 2.50 и 3.50, середні
зр. 4.50 и 5.50, великі 6.50 и 7.50.
Гарнитуры на оцѣтъ и олюу зр. 1.50, 1.90, 2.20,
2.50, 3.—, 4.—, 5.— и т. и., постументы никлю-
въ, Британія и хиньске сѣблѣ.
Кабареты до подаванія пѣльковъ, десеру, вудженины,
компотѣвъ, зъ 7 частей зложенъ, порцеляновы,
майоликовы або скляны, на деревяной ножицѣ.
Кошѣ на овочѣ, етажеры на тѣста, кружки подъ торты.
Цѣны сталі, вельми дешеві!

Казимиръ Левицкій
Львовѣ, улица Трибунальска, коло Ринку.

Пиво Пильзненское Экспортное
на склянки и въ бутылкахъ.
Портеръ Англійскій Barclay-a мусуючий
Пиво Англійске Ale Pale
въ малыхъ и большыхъ фляскахъ.
КАВЯРЪ Астраханскій, грубозернистый 1 кб.р. декарт, 7 кр.
МАРИНАТЫ: зъ лесоса, цетругѣвъ, минювъ и т. и.
РЫБЫ вудженіи якъ: лесоса, бидлины, шпроты.
ЦСТРУГІ вудженіи зъ озера Травня.
СЕЛЕДЦѢ шкотскі, голландскі, зинвані, мариновані балтійскі
ПАШТЕТЫ штрассбургскі въ таринкахъ одъ зр. 2. въ ушк. 90 кр.
ПАШТЕТЫ на вагу щоденно сѣблѣ 1 кильо 6 зр.
ЛОСОСЬ американскій пушка 1 зр.
ГОМАРЫ пушка 65 кр. Anbovis безъ бетей пушка 35 кр.
ТУНЬЧЕЦЪ въ одиѣ пушка 67 кр.
САРДИНКИ французскі пушка 25, 35, 40, 45 кр.
САРДИНКИ Philippe et Gamelle, мѣла пушка 15 кр. вес. 1.20 кр.
СЫРЫ въ многихъ родахъ и розныи пивні консервы.
порукає торговля
АЛЬБЕРТА ЦКОВРОНА
передъ тѣмъ Ф. В. КРУЛИКОВСКОГО
Львовѣ, пл. Маріанскій ч. 7. 3298 3—5

Глядаю конципиента
зъ практикою судовою або адво-
катскою. Защитники въ спрѣвахъ
карныхъ будутъ мати першен-
ство.
Д-ръ Левъ Мадейскій
адвкатъ въ Березанѣхъ.

Торговля речей церковныхъ
Теодора Стахевича
въ Станиславѣ
потребує хлопця (ученика) до тор-
говлѣ зъ руского дому, въ вѣщѣ
12 до 15 лѣтъ зъ укѣнченою 2-ю
або 3-ю класою гимназіальною
або реальною. Дѣти свѣдѣни-
ковъ мають першенство. — Вѣд-
шій условія въ тѣмъ же торговлѣ.
3303 5—5

КУ-
фры, торбы, торбинки до перевѣ-
шенія и на цигара, футералы на
цилиндры, канелюхи, палицы и на-
расоѣвъ, маньерки, рѣзавцѣ до па-
кунокѣвъ, подушки, шапки и всякія
2573 приборы до подорожжя
порукає найдешевіе
ТОРГОВАЯ
Братѣвъ Лянгнерѣвъ
у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.
Цѣнники на жадає даромъ.

На Рѣздо на Коляду!!!
Молитвословъ народный 20 кр.
въ хорошей оправѣ 25 "
зъ золотъ берегами 35 "
Коляды на Рѣздо Хри-
стова Юр. Федьковича 12 "
Спѣванскі збори пѣсень 40 "
" хорошо оправанъ 50 "
" Дѣстати можна въ тов.
" Просвѣта" улица Омельска
ч. 29. 7—10

Глядаєся практиканта зъ
торговлѣ корѣн-
ной и сѣбданъ. — Оферту надѣ-
слати до
Народной Торговлѣ въ Са-
ноцѣ. 3309 2—3

Лѣхтарнѣ нафтові господарскі
по ар. 1.40, 1.70, 1.90 и 2—
Лѣхтарнѣ повозові
пара одъ ар. 4.50 до зр. 10—
РѢЗАКИ до сѣчаренъ всѣхъ са-
стемѣвъ колесныхъ и авчарныхъ скри-
покъ, ваги десятицѣвныи, мѣры до збѣжа,
пилы лѣсовы, сожирь, ланцы и всякія
предмеы входящія въ обсягъ торговлѣ зѣд-
вомъ поручає
Антѣонъ Гальскій
торговля товарѣвъ зѣлѣныхъ и виробѣвъ по-
жѣвничихъ
у Львовѣ пл. Маріанскій ч. 9.
Цѣнники иллюстрираны на желаніе
оплатно. 3292 3—4

„СЛАВІЯ“
банкъ взаимныхъ обезпеченъ въ Празѣ
Убезпечайте будынки и збѣжа!
Мало такихъ лѣтъ, чтобы рѣльнякъ безъ всякихъ ударѣвъ эле-
ментарныхъ могъ дочекати живѣвъ; а дождѣтъ ихъ, якъ великимъ
внищеньемъ для него есть огонь, который не лишъ его будынка по
и всего его надѣю, збѣранный хлѣбъ ему въ колыяхъ хвилѣхъ забирає
и обертая въ пошлѣ.
Такимъ несчастіемъ пріятельный рѣльнякъ цѣлкомъ збѣдѣвъ, па-
коли бы не постарася завчасу еще о надежнѣ охороу для своего
майна заасекуровать въ ретельномъ заведеніи.
Небезпеченство огня, яке именно въ осени въ тѣсно забудова-
ныхъ сѣлахъ и будынахъ перешоуеся всякими запасами есть вели-
ке и накладе на каждого правого господаря, дающего о добро свое
и свои родины, шильный обовязокъ; не лишати своего майна безъ
асекураціи.
Далъ господарѣвъ подає добру охороу осолоенно банкъ взаим-
ныхъ обезпеченъ „Славія“, который совѣстно и заравъ ликвиди-
шкоды при помощи двухъ мужѣвъ доверѣи, зъ которыхъ одного
самъ пошкодованый выбирає, при чѣмъ „Славія“ шкоды въ цѣ-
лости и заравъ выпадорожджѣ.
Въ загалъ „Славія“ старася подавати своимъ членамъ що разъ
больше користей и зобовязанъ свои напротивъ членѣвъ якъ найсо-
вѣстѣише сповняти.
За дуже умѣрковану оплату обезпечаетъ „Славія“ не лише будынки,
знаряды господарскі, худобу и т. д., але на часѣ доволѣный, уже
одъ 3 мѣсѣцѣвъ почавши таковыя запасы збѣжа и пашу въ забудо-
ваныхъ, оборогахъ и стѣртахъ.
Не повиненъ бы проте нѣхто позѣстати безъ обез-
печенія, при такъ частыхъ и великихъ пожарахъ, при
такъ грозномъ небезпеченствѣ и такъ подупадомъ станѣтъ
экономичномъ цѣлого краю, подѣ вельми користными
условіями асекураціиными, якъ дає „Славія“.
!! Убезпечайте-жъ будынки безъ перервы и збѣжа хочъ
на часѣ малотѣбы !!
Внесєи до обезпеченъ пріймає Головна репрезентация банку
„Славія“ у Львовѣ, улица Коперника ч. 5 и кожде мѣсѣце Заступни-
цтво того банку. 3074 (16—2)
Головне заступництво бан. „Славія“ у Львовѣ.

Высылка на провинцію сейчасъ.
Одинока наибольша одъ лѣтъ 40.
торговля найлѣпшихъ виробѣвъ масарскихъ
ФРАНЦА УНДЕРКИ
у Львовѣ при улицы Краковской число 15
порукає
ШИШКИ зъ молодыхъ веприкѣвъ.
ШИШКИ вѣстфальскі.
КОВБАСЫ краині, сѣченіи и на способъ кра-
ковскій, величавы озоры вудженіи, мариновані вудженины,
знаменитіи деликатесы масарскі и розного рода рулады.
Надѣючѣсь, що Ви Публика зволитъ мене ласкаво почтити
замовленіи, а я якъ поперѣднимъ роками такъ и дальше до
ложу старанія удоволити всякѣмъ вимогамъ.
При т реовли устройъ я зъ комфортомъ величаву
КОМНАТУ ДО СѢДАНЬ
де можна дѣстати горячю ковбасу зъ капустою
33'6 Зъ высокимъ поважаніємъ:
ФРАНЦЪ УНДЕРКА.

Высылка на провинцію сейчасъ.
И. ИГНАТОВИЧЪ
порукає:
певніи и выпробованіи средства до выбранія всякихъ
пѣльмъ.
АМАНДИНА усуває пѣльмы зъ
сѣбѣвъ цукровыхъ, бѣла, мо-
рошеного и т. п. фляконъ . . . 25
АПСЕИНА вытѣає пѣльмы тов-
стѣи зъ матеріи шовковыхъ
барвныхъ . . . 25
АПЕТИНА нищѣ пѣльмы аль-
калчній и мочовы, фляконъ . . . 25
БЕНЗОЛИНА выбирає пѣльмы
товѣи и зъ прѣтъ, зъ мазы и
покошту, фляконъ малый 20
кр. цѣлый . . . 30
БРАЗИЛИНА, выпранъ въ бра-
зиліанъ матеріи чорной, сподо-
вѣи и пошамленіи одѣску-
ють первѣстну барву, стають
лыскучими и твердыми, пакѣтъ
ЕТИЛИНА усуває пѣльмы на по-
мѣстѣ зъ фарбъ аплиновыхъ,
травы, лѣкерѣвъ, и смолы фл.
ЯНИНА розпускає пѣльмы чор-
ныи повстаніи на пѣльмъ при
фарбованіи волосѣ, фляконъ . . . 30
ЯВЕЛИНА ужинає до выбра-
ни зъ бѣлы барвныхъ пѣльмъ,
а именно зъ пѣна, вина чер-
воного, овочѣвъ, конфитуръ,
аграменту и т. п. фляконъ . . . 20
КВАСЮКЪ въ лѣсочкахъ ужинає
до чищенія пѣльмъ зъ
аграменту, лѣсочка . . . 05
КОРНЪ МЫЛАННЙ бѣлый,
служитъ до правы матеріи шов-
ковыхъ, потовченыхъ и за-
марганыхъ, пакѣтъ по 2 кр. и 04
МЫЛО ЖОВЧЕЕ ужинає до
выбранія пѣльмъ старыхъ зъ
матеріи вонныхъ, бавонны-
ныхъ и шовковыхъ, куски . . . 25
ОДАЛИНА найлѣпше средство
до чищенія мужеской одѣжы,
усуває пѣльмы повстаніи зъ
пороху, прѣтъ, тютюну, моло-
ка, пѣна, кавы, шоколады,
пѣльми, вонности, сметанки,
росолу и т. п. фляконъ . . . 35
ОБСАЛИНА выбирає пѣльмы зъ
аграменту, ирпѣи и прови, зъ
паперу и бѣлы, фляшка . . . 25
КВИЛЯ, матеріи вонной и
шовковъ, выпранъ въ одварѣ
Квиля трѣтитъ пѣльмы и од-
зискують свѣжѣсть, при чѣмъ
барва матеріи пѣльмъ не трѣтитъ,
пакѣтъ . . . 06
СПИРИТУСЪ ТЕРПЕНТИНО-
ВЫЙ усуває пѣльмы зъ поко-
сту, олюи и живицѣ, фляконъ . . . 25
ЗЕМЕЛЬНИКЪ чиститъ матеріи
бѣлы вонной зъ замарганъ и
пороху, пакѣтъ . . . 20
Набути можна у ЛЬВОВѣ въ власныхъ торговлѣхъ: ул.
Коперника ч. 3 и улица Галицка рѣвъ Валовой. Въ флякахъ:
въ КРАКОВѢ Суконницѣ ч. 20, и въ ЧЕРНОВЦѢХъ Ри-
нонь ч. 2. 2529

Виходить у Львові що дня (крім неділі і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ виходить в вівторок, а в вівторок і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплати і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11, і Бюро газет ул. Кароля Людвіка 9. В Чернівцях Бюро газет ул. Дюга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonnigasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8. Oppel I. Stubenbastei 2. В Франкфурті і Гамбурзі M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і належність за нисерати платити у Львові.

ДІЛО

Предплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за цілий рік . . . 18 кр. на цілий рік . . . 24 кр.
на пів року . . . 9 кр. на пів року . . . 12 кр.
на чверть року . . . 4 кр. на чверть року . . . 6 кр.
на місяць . . . 1 кр. 50 кр.

у Львові: за цілий рік . . . 16 кр. на пів року . . . 8 кр.
на чверть року . . . 4 кр. на місяць . . . 1 кр. 25 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція зіб'ї ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи заставляються лише на попереднє застереження. — Редакція неопечатані поля не повертає. Поодинокі чисел комітує 8 кр. а. ш.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. б'ї оповістки п'ятнадцять, в руб. „Надбавка“ по 20 кр. а. ш. Подлики числяться по 10 кр. б'ї стрічка.

До наших Вов. Читателів!

Десять літ отсе минає, як серед крайню невдарадного стану руської справи в Галичині, серед блукання і апатії руського загалу, піднесли ми, основою „Діло“, наш широк народний прапор! Будити сонних, загравати байдужних, зкупити всі живі сили до спільного діла на полі народної роботи, власною силою вибороти для руської народності належне їй становище і повагу серед культурних народів — таку програму виписали ми на нашом народном прапорі, з повною і кріпкою вірою в життєвість нашої народної ідеї. Покинь наш широко загомонів, десять літ тому, скрозь по руській землі і загаль руський станув під прапором „Діла“ і з одушевленням признаєть свою програму своєю.

Для того то „Діло“ од самого початку зайняло певну опору в Русинах і не тільки що удержалося, але і быстро підросло та розширилося об'ємом, доки перед двома роками не стало часописом щоденною, і яко часопис щоденно перетривало вже два роки, скінчивши десять літ свого існування.

На скільки „Діло“, яке часопис політичний, і його „Бібліотека найзнаменитіших повістей“ сповнили свою задачу після зазначеної програми „Діла“ в 1880 а „Бібліотеки“ в 1881 році, — це нехай по справедливості судять наші Вов. Читателі. Самі хвалитись не станемо, але ми й зовсім спокійні о якості суду — як наших Вов. Читателів, так і загалу руського. Русь галицька за останній десятилітний період — взявши на увагу обставини, серед яких проживала і проживає — на багатьох полях значно поступила наперед і ми певні, що поступить той і на будуще не спиниться, а з кожним роком іти буде быстрее. Ручити нам за те багато проявів, а між ними сегоднішні вибори до союму краєвого і діяльність руського клубу союмових послов, діяльність зовсім в дусі нашої програми.

Тож з повною надією і вірою в успіх нашої святої справи руською вступимо в новий 1890-тий рік — одинадцятий видавництва „Діла“ і просимо наших Вов. Читателів підпомагати наше

видавництво, як матеріально так і морально, з тою самою а по змож з ще більшою щирістю як досі.

„Діло“ з „Бібліотекою найзнаменитіших повістей“ виходити буде в році 1890-ом в такім самім виді, як 1889 року, і при тих самих умовах передплати (виписаних на титулі дневника).

Ми з своєї сторони доложимо всякого старання і труду, щоб часопис нашу з новим роком не тільки удержати на досегочасній висоті, але в-дечом і улучити, а од Вов. Читателів наших домагаємось тільки ласкавого точного доповнення тих умов з їх сторони, од доповнення котрих залежить быти і розвиток незалежного дневника.

Просимо уклібно о як найскорше надсыланье записок за рік 1889-ий і передплати на рік 1890-ий.

Видавництво „Діла“.

Посол о. Н. Сичинський передь вояборцами в Збаражі дня 30 н. ст. грудня 1889.

II.

Дальше інтерв'ював господар С. Тригуба і сказав: „Ми хлопцы ототно платимо податки державні, бо знаємо, що податок — то оплата на те добро, яке державдає мешканцям; ми чули навіть, що в державу, в котрій на голову припадає більше тягару, як у нас, — але жалуюсь на ті роби оплати і на податки, бо оплати не все трапляють того, хто має, а не раз беруть вих з такої хвилі і од таких, де нема нічого і нема за що. Що-до податків краєвих, то багато з нас іде на видатки, з котрих край, селяне або Русини ніякого не мають пожитку. А за податки державні не жалуюсь, що они розложіні несправедливо, бо ми всі переосвідчуєсь, як то несправедливо по-класово платять в нашом краю; кождий хлопц перекопаний в том, що як его нива в першу класу положена, то нава двірська хоть-б о межу або через дорогу певно вварахована до другої або третьої класи. Класифікація відбулася так, що комасія не раз і не класифікує нікого з громади, сама офіціювала грунти, а не раз на полі і не була, бо трапляєсь, що цілу ниву зарахувала до одної класи, а тама одини коєць тої ниви рівний і до сонця, а другий до півночі, ба ще самі р в та дєбры. Тай же коли відбулася класифікація, то хлопцы темні і не знали, на що то, і не було ах кому поучити. Правда, що гро-

мады рекламували і багато грошей высыпали, але то не помогло нічого. Отже ми поквирджені — і просимо нашого отца посла, чи не можна бы тої справы порушати в сойм і домагаєсь, щоб як найскорше наступило нове класованье. Ще і в том нам кривда, що в аркушах багато було блудів, тай обидно, що як хто в перших роках заплатив податок за другого, то без коштів то поправлять тай звернуть; тимчасом суми в кождій громаді од хлопців за грунти других постягає, а дальше і од тих до-брал, за котрих другий заплавав, а тим, котрі за других поплатили, досі не звернули. Се річ нехай тай несправедлива.

Посол пояснив уставу о регуляції податку грунтового, положив натис на то, що за кілька літ наступить новий катастер, отже і класованье; признав, що пожадане бы було, щоб ті несправедливі класованья вразі усунили, але то неможливо, бо навіть припущити на скоршій час, як устав на-значала, не годен; а оно и показалося з того, що коли в рад державній передь роками посол Тірк жадав, щоб з причини, що ціны збжа упали так дуже, наступить новий вибір доходу з грунту, то правительство так як бы й не чуло того справедливого жада. Впрочім посол надь ти-ми жаданями застановився, справдять их підставу і представить клубові. Що-до не-звернення наділати пригадав посол, що тую справу передь роками порушувать в интєрєсах в сойм посол Скаршевський, але правительство не відповіло. О ужито додатків, т. е. о видатках бюджету правого становить більшість союму. Послы руськє промовляли за ошадностю. Посол уповінув селян, щоб они в своїй господарстві громадській, де самі в радз громадських і шкільних накладають на себе тягари, як найощадніше поступали і гроша такого не марували, але пилиували. Уповінув також, щоб в справах дотичних всіх поступали солідарно і чесно. При том, витенуши кілька блудів і наводчот, сказав: „Я вас певно ширю люблю, за вашу честь сміло в обороні стану, але маю обовязок в ху-маті право зганяти то, що але у вас є-чих“. [Всі одповіли: „Просимо і дякуємо!“]

З черги забрав голос господар Жу-кбоский і патався: Чи має ревизорь обовязок виставляти паспорт на руськ и чи можна од него жадати? — бо нас то бо-леть, що так не дїєсь.

Посол признав рацію і праву під-ставу до такого жада.

Дальше промовляв господар в член рады повітової Петро Лучка, в справі до-таций учительських в збжу, котрого стяг-няє утруднене а часами і неможливе, — пы-тався отже посла о раду, чи в як старатися о заміну на грош?

Посол вяснивши, як старатися о за-міну збжа на грош, вытолкував, коли то порадою а коли нї; розбрав робицю в об-тяжені контрибуентів при системі дотаций в натурі а дотаций в грошах, и пересте-рївав передь послѣхом и передь можливи-ми наслідками заміны особливо в селзх, де грунти підь взглядом доходу з жорга рѣзнодорожн и де двори сусідних селз або в селзє сусідних громад выкупали багато поля. Дотацию в збжу мусить давати за грунту и мешканець ничон громады, бо обо-вязок той опираєсь на декларація, и в силу тої декларація до грунту привязаний, а в разі перемѣны на грош и розклад суми до-датеком до податку змѣнюєсь правний харак-тер тої данної и можливо єсть, що мешкан-цѣ ничих громад, забувши грунту в дру-гій громаді, не були-б зобовязувані дїла-ченя того дотату до несовно громады на під-ставі засады, що школу удержує громада, т. е. єи мешканцѣ, а дальше засады, що дотация в разі, як в выкуплені грунту були коли выдучені з катастроу тої громады, пропади-ли для неї. Вкінці — сказав посол — за-міна не приносить польтєвєи для учителя, бо коли сума з офенного збжа разом з дотєпершню дотацию в грошах переве-снить нормальну платню учителя, то надыш-ка припаде на окружнй фонд шкільный.

Дальше забрав знов голос С. Три-губа и сказав, що народ домагаєсь знесеня особлих ревизорів товару а порученя их чинностей зверхностям громадским и ошад-чачам місцевым. Ярво представив утруд-ненє, копши и шинаны, на які не раз бу-вають наражені селзє, особливо біднїйші, бо мусять по кілька миль а не раз и по кілька разів ходити за одним паспортом. [Всі селзєе приткнули: Так! правда!]

Посол відповів, що справою тою сойм займаєсь, бо громада Рогана и ині внесли в том предметі пєтацію. Але коми-сія не ухвалила приймати бдповідної резолю-ція. Посол бдчитав дотичний уступ в справозданя комісійного, де сказано, що не всюды можна бы в так важній для безпе-ченства бд варазы справь передавати чин-ности ті зверхностям громадским; впро-чім єли бы и сойм ухвалив таку резолю-цію до правительства, то она певно не мала-бы ніякого наслідку. Що-до ничих улекнен в справ зараз пысковон и ратичнон, то сойм ухвалив бдповідне вбаванє до прав-ительства, а що-до справы стація контумація на границі західній краю, то же прав-ительство выповнило єи отворєньєм стація в Бялѣ.

Ще раз говорив Петро Лучка, до-магаючися ульєшеня бд коштів всяких впи-сѣв в книги грунтовой, єли предмет самє не раз коштує менє, як треба заплавати но-тарєв, дальє стємил, втрата часу и опла-та за мапу. А друга справа така: Як роби-

Наші коляды.

V.

Остаєсь нам кілька словами скарар-теризувати третю групу коляд церковних. Піснй того типу мають за основу го-ловно оповіданье євангельсьє, а скелет єпич-ний в них переважає. Простота композиція и тон и заравом тепле чутє — ось голов-ні характеристики тих пісєнь.

Найкрасшою з них, и найкрасшою з усіх наших пісєнь церковних я вважаю вѣстну коляду: „Богъ предвѣщный“. Се прав-дыва перла поміж нашими пісєнями церков-ними, и коли де, так именно в тѣй пісєни авторь вдужав піднятися до того чистого и високого релігійного настрою, який бдзна-чуєсь оповіданье євангєлиста Луки о Родзѣ Христовѣм, про котре то оповіданье єдинь знаменитий коментаторь Бабіа ось як виражаєсь: „Уразъ вѣз сєценю благо-щєня, вчинєного пастухамъ, мы находимось передь картиною такъ идилличною по формѣ, такъ глибоко релігійною в основѣ, що мы тільки чудуватись їй можемо. Уродженє Иису-са в убогѣм вертепѣ и выбѣр чершого кружка людєй для его окруженя мають одна-кове значєнє. Якъ бачимо, паву тут думка про те униженє (humilité), з якимъ царство Боже вступає на свѣтъ... Свѣтло небєсє, ко-тре яєнє докола трону масєтату Божєго, о-свѣчує що тільки малєнькій кучєчок землѣ („Въ темнотѣхъ земныхъ сонцѣ засвѣтло“ — каже в подбѣннй спєсѣбъ наша колядка), а де тут оно попередь усіхъ людєй впадає в очь власнє тѣмъ, котрихъ положєнє чинило ихъ найбѣншими представниками тої верєтєв людєй, до котрой Исусъ оибєлє найрадше и вь найбѣншимъ поводженємъ вєртєвєсь — убогихъ духомъ“. Високій духъ релігій-ний тої піснѣ проявляєсь именно вь тємблѣ любові до всѣхъ людєй. По словамъ єи Исусъ.

Прийшовъ днєсь со небєсѣ,
Абы вєдрѣвъ людѣ свой вєсѣ
И утѣшивєсь.

Радѣстному моменту сєго прибувѣ Бога на землю авторь не хоче пєсувати згадками про те, яка доля чєкає Его на землї. Наро-дженє Его

Ознаймивъ то ангєль божій
Напередъ пастыремъ,
А вєчєра звѣздаєремъ,
И зємнымъ звѣрємъ.

Авторь оповѣдає про похѣдъ трєхъ царѣв до Вєлєсєму. Не хоче пєсувати радѣстного на-строю своєи піснѣ згадкою про Ирода; три царѣ розмовляють вь якуюсь близєє неозна-ченую особю:

„Триє царя, де вы идєтє?“
— „Ой мы идємъ вь Вєлєсємъ,
Виншувємъ єи коємъ,
И повернемєсь.“

Якъ бачимо, царѣ говорять єи слова не до Ирода, бо-жє, якъ вѣстєно, царѣ (чи вохєв) влас-єє у Ирода пытали: де тутъ народивєсь царь юдєйскій? и тільки у него достала вєзвѣсту-ити до Вєлєсєма. Разъ тільки згадує авторь про Ирода словомъ обурєня, коли говоритъ о поворотѣ царѣв „иншимъ путемъ“, але анѣ словомъ не згадує про рѣзко дѣтєй, натєка-ючи тільки на неє зь далека оповѣданьємъ про похѣдъ Исєвєа и Маріє зь дѣтиною.

Исєвєу ангєль мовить:
Зь дѣтєкомъ и зь матковъ
Зь бѣдѣкомъ, вь ослѣткомъ
Най єи хоронить.

Звертаю увагу на єю стрѣнку, котрій авторь, поміж крайноє єушєности,є слова в браку всякихъ прикрасъ риторичныхъ, самими натуральними спєсѣбамъ нашого язика народ-ного, отыми здрѣбнєнями, згумѣвъ придати кольоритъ тєплымъ, що такъ и тапає за сєрцє. Кѣвчєтьєсь-жє пісєня та рѣвно прекрасною стрѣною:

Слава Богу! заспѣваймо.
Чєстѣ сыну Божєму,
Яко пану нашому,
Поклонъ отдаймо!

Жадно просєбь, нічого єиєветичного, що до-тєвало-бы нашої (чи автора) особь, — тільки слава Богу, тільки чєстѣ Его Сынові! Авторь

такъ пронятий радѣстнымъ настроємъ своєи піснѣ, такъ чусєя ширє пасивнымъ самимъ тѣмъ фактомъ, що Богъ зѣйшовъ зь неба мѣжъ свой народъ, що більше єму нічогобѣнєно не оставєсь бажати. Отсє й є вѣрний знакъ висо-кої поєтичєной стѣнєности піснѣ, знакъ правди-вои поєзіи, котра розширює добре чутєє чѣло-вѣка далеко по-за рамки тѣсного єгоизму и доставляє єму тѣмъ найчистѣйшу радѣсть.

Також зь радѣстного настрою виплыла, хоч и єкомпонована вь бѣльшє тѣржєствєн-номъ тонѣ, пісєня „Вєселєнная вєселєня“ и дру-га, такожъ дуже гарна пісєня „Радѣсть намъ єя являє“. До того самого типу зачислити треба такожъ гарнѣ піснѣ: „Новая радѣсть нинѣ єя явила“ и уложєну чєсно народнымъ склѣдомъ (першій вѣршъ 6+6, другій коломоийка) пісєню „Дивная новина“. Не вважаю потрібнимъ вѣдєватись вь розбѣръ тихъ пісєнь. Кѣждий, хто єоче близєє застановитись надь ихъ тек-стомъ, безъ сумнѣвѣ и самъ потрафить зрозумѣти и бдчути ихъ красѣту.

Піснѣ тіє становлять прямий перехѣдъ до пісєнь того самого змѣсту, котрі досі не вѣшли вь друкованнй збѣрникъ, але живуть вь устахъ людєй. Пісєнь такихъ вѣстєє намъ досѣть значєє чєсло. Змѣсть ихъ або чєсто каноничний и нѣ вь чѣмъ не противний дог-мамъ и переказамъ церкви, якъ н. пр. гарноє піснѣ, котрон першу стрѣку тутъ замішую:

Марія Дѣва
Намъ породила
Цѣтєтокъ райскій пєжаданнй,
Котрого свѣтъ оплаканный
Давно пожадавъ —

або оснований на лєгєндѣхъ апокрифичныхъ, якъ є. пр. пісєня (друкованъ вь Головацького Збѣрнику пісєнь народныхъ) про похѣдъ Ма-ріє вь дѣтиною до єгипту и про єи стрѣчу вь оразємъ, що євѣ шєнєнцю. Марія просить его, якъ будуть бѣгти за нею жиды вь пого-ню и запытають его, коли бачивъ Маріє, що-бы сєказавъ: тогдѣ бачивъ, коли шєнєнцю сѣ-яєть. На другій дєнь мужикъ прѣходєть на ниву и бачить, що шєнєнця єго, вєчєра постя-на, вєжє достєгла. Надходять жиды и пытають

про Маріє, а почувши єго бдповѣдѣ, верта-ються, шѣркуючи, що всяка погоня дарємна, коли Марія такъ давно утєкла. Про жєрєла сєєн лєгєнды не мѣєть тутъ розводитись.

На закѣченєє подаю тутъ повный текстъ гарноє (такожъ досєє не друкованѣ) пісѣв про грѣхъ Адамє. Она досі єспѣваєсь якъ ко-лядка вь повѣтѣ дрогѣбєчѣмъ и записана на мою просьбу мѣнимъ бѣнчємомъ Гринємъ Га-врилєкомъ вь Яєєницѣ Сѣльбѣй.

Ходить Господь по раю,
Зь Адамомъ розмовляє.
„Ой Адамє, Адамє!
Що є вь раю, то твоє,
Но яблѣко одноє
Брати не позволяю.“

А гадина вь корчѣ чує
Тѣй Адамє трѣбує:
„Ой Адамє, Адамє!
Що є вь раю, то твоє,
А яблѣко одноє
Чѣму не трѣбуєшь?“

Єва яблѣко зѣрвала,
Адамѣв подає.
„Ой Адамє, неболе,
Ты не бѣєсь, мѣй друже!
Вкусъ яблѣка того,
Будєшь старшій надь Бога
И панъ вєсєго свѣта!“

Адамъ яблѣка вкусивъ,
Вєсѣ рай му єи вєрушивъ.
„Ой Адамє, Адамє,
Идє Господь во раю!
„А де-жє я єя сєвоваю,
Поганнй тай голый?“

Вѣйшовъ Господь вь райскій садъ,
На яблѣно ввѣдѣвъ гадъ.
„Ой Адамє, неболе,
Наробивъ-єсь неболе,
Прикладъ давъ-єсь другимъ!“

Лєтитъ Ангєль нѣзъ мєчєтѣ,
Вєзвѣвъ Адамє за плєчє
Тѣй вытєруєвъ на сєй свѣтѣ.
„Ты проклятый и тѣвѣ рѣдъ,
Ажє прѣидє Сынъ Божій!“

ли книги табуль по селам, то урядники не давали, а хитро поспівали — вераць черев'якою запитували та не справлялися і виваляли. А з того таке заміншане, що не раз дивувалися приходили і підозріли буди, що хіба то на те так зроблено, аби хлопа дерти раз-на-раз. Вей ті поправив вей табули по-винні без всяких коштів перевести суди, бо що ми завинили вей том, а за що плаче-но тей урядникам, що табулю робили? И ті поправив повинні суди поборити вей уряди и перевести ревизію книг ґрунтових, бо тамт сила баламутства, а сторона не раз и не знав, а як хоче донести, то мусить до-рого оплатити нотаріям за самт хід до табуль.

Посолъ признавъ справедливость тыхъ жадавъ, выяснявъ, что не такъ урядники, якъ вей найвысшій шефъ, бувшій президентъ суду правого завинивъ, бо бнъ, чтобы збѣднати собѣ ласку у Вѣдн, перъ и нагнать, чтобы чымъ скорее урядникъ упорався въ селѣ. Дальше сказавъ посолъ, что справою тою займался клубъ рускій дже основанъ и что по-солъ Телишевскій поставивъ внесенне въ жа-даннѣмъ наирямъ, соймъ ухваливъ резолюцію, а теперь обявляю посолъ выбравшихъ до Вѣдн допильчувати тоя важной справы. Вѣдн-ца посолъ прерѣкъ, что и дальше рускій по-солъ не заспалъ тоя справы и розширять свое дѣланне въ наирямъ указавшѣмъ п. Лучкою.

Говоривъ же одинъ молодой господарь въ Добровѣдѣ, интерпелюючи посла, дя-чого двору, котрѣ выку или ґрунты хлопскіе, не поносятъ тягарѣ громадскіхъ, особливо школьных, и просивъ рускѣхъ пословъ, что-бы зарадили тѣмъ несправедливости.

Посолъ выяснивъ обявляющій принципъ законный и обявлявъ на ту справу вернуть бачку увагу товариштвъ, але передо всѣмъ радивъ единствѣ до староства и окружныхъ радѣ школьных и выразивъ надѣю, что ті власти певно збѣднъ въ законномъ полагатѣ справы.

Ще разъ зазвѣвъ голосъ С. Триюда и въ имени селянъ просивъ посла и рускій клубъ, чтобы старался неустанно о реформу закана дорожного, чтобы реакція тягарѣвъ якъ найкорше виправдженъ бувъ пося по-датку. [Вѣй аббривъ вторували: „Просимо о то дже!“]

Пора була вже пѣна; два священникъ ще натще, комисаръ правительственный вы-сѣдѣвъ ще бѣ 11-омъ години, а въ сали тавѣй бувъ стѣсъ и така духота, что пѣтъ ливса по лицахъ селянъ а въ стѣвъ вода текла, — тому мимо того, что ще много селянъ зго-лошуваюсь до голосу, президи въ порозумѣню въ послѣмъ постановилъ замѣтити зборы.

Предсѣдатель въ теплій промовѣ пѣдѣвъ заслуги руского клуба и особеннй посла Збаражчини, подякувавъ ему за труды и шире заступничтво интересѣвъ своихъ вы-борцевъ, сконстатовавъ одномушамъ збѣднѣтъ въ поглядѣхъ на потреби экономичный и ду-ховый краю и руского народу мѣжъ выбѣрцями и ихъ посломъ, похваливъ смѣлу и тактовну оборону правъ націи нальныхъ пѣдѣвъ въ на-тѣскомъ, что селяне дорожать правами націи-нальными [зббривъ крикнули: Устами нашихъ пословъ промѣвляе три милионы народу!] выразивъ надѣю, что рускій посолъ и дальше въ згодѣ и солидарности будутъ боротися за народъ, котрый ихъ обдарувавъ довѣремъ, и вѣзавъ зббривныхъ до высказу послови по-вого довѣрія.

Якъ бы однимъ устами вѣй крикнули: „Такъ! всѣ маємо повну вѣру и довѣріе до нашего оця посла!“

Посолъ подякувавъ ще разъ и народъ тѣснущес до него, чтобы въ нимъ попрачатисъ. Выйшовшій ждали ще на дорогѣ и майже кож-

дый ще въ окрема дякувавъ и благословявъ; навѣтъ ще до зазданъ господи громадами приходили выборцы — „ще разъ подякувати и попрачатисъ“.

Уваги гѣдѣа рѣчь, что цѣлой розправы аббривъ селяне слухали невзычайно уважно, старанчѣсь кожде слово схопити и вырозумѣти. Справозданнѣ посла — то велика школа политична! Коли пѣзвѣдѣше вѣй збѣднѣши до господи на склянку пива, то ще тамъ, якъ зачуваю, говорили о справахъ порушенныхъ въ справозданнѣ и основно въ розбирали.

Справы краевѣй.

[Опустъ податку ґрунтового по причинѣ сегодѣшней по-бухи. — Справа пропинаційна. — Въ справѣ голодѣй.]

Въ лини сего року звернула мы увагу хлѣборобѣвъ нашихъ на потребу, жагати бѣдѣ властей административныхъ высылки коми-сій до провѣреня и оцѣнюваня на по-ляхъ шкѣдѣ, спонуканыхъ мышами и по-стойною посухою. Одозву наму до хлѣboro-бѣвъ перепечатала и „Черв. Русъ“ и здава-лось намъ, что интересованій стороны займуть ся справою тою дже ревно, что власти кра-евѣй прийдуть намъ въ помѣчь и что край одержитъ въ наслѣдокъ того значный оустѣ въ податку ґрунтовымъ. О сколько однакожъ до-ходить насъ достовѣрнй вѣсти, не вей околи-цѣ и громады, навѣщенъ неурожаемъ, почи-нали бѣдѣвнѣй заходы, чтобы одержати по-лекшу въ податку. Богато громадъ занедбало свой власный интересъ ча то зъ неспѣдомо-сти, чи може навѣтъ зъ непростимою недба-лостію.

Министерство финансовъ, предвидяущи неурожай въ Галичинѣ и ту обставану, что хлѣборобы о оустѣ податку ґрунтового у-пѣмнѣлись въ своемъ частѣ, т. е. перетѣ жи-нами, прелиминувало въ бюджетѣ державнѣмъ въ рубрицѣ доходѣвъ зъ податку ґрунтового на 1890 р. о 800.000 зр. менше. Та сума мо-гла безпечно лишитися въ скриняхъ бѣдныхъ хлѣборобѣвъ. Такъ что-жъ? — хлѣборобы са-мѣ були на стѣлькѣ байдужнй, что всего оустѣ въ наилучшѣмъ разѣ одержать лише 300.000 до 320.000 зр. Операты, якѣ перево-дился черезъ кѣлька мѣсяцевъ въ краевѣй дирекціи скаргу, вже на повбѣченю и кождый дивуясь, что народъ такъ мало подбавъ о свой власный интересъ. Буде се може пере-сторогоу на будуче, але на нинѣ справа пропала.

На повбѣченю есть такожъ и аренда права пропинаційнаго въ краевѣй ком-мисіи пропинаційнѣй. Результатъ такий, что аренда сего права въ подинныхъ рейонахъ пропинаційныхъ кичула вышій доходъ, якъ слѣдывалося и якъ давнѣйшій приватный власте-тель выказували въ своихъ фасіяхъ. Выходи-ло-бы зъ того, что на-разѣ нема небезпеч-но-сти, чтобы край до фонду пропинаційнаго мавъ что-небудѣ доплачувати. Не будѣ вправдѣ над-вышка въ доходахъ фонду пропинаційнаго такъ высока, якъ въ подано передъ кѣлькома мѣ-сяцями въ пѣвъ-урядовѣхъ Fremdenblatt-ѣ (660.000 зр.), але якась надвышка буде, бо-дѣ въ трехъ першихъ рокахъ, на котрый то часть комисія звычайно выдускала подинный рейо-ны пропинаційнаго. Однакожъ званокъ удержи-ють, что въ дальшихъ лѣтахъ надвышка та готова агануть, якъ новѣ арендаторы при-йдуть до переувѣдѣня, что вынаемъ права про-пинаційнаго не есть такъ олатнымъ дѣломъ, за яке они его теперь взяли, по причинѣ, что мимо всего селянѣвъ нашъ така значаю отве-рзени и бѣдѣ пѣнѣства бѣдѣрующа. На по-вышенне чиншѣвъ аренды виланули теперь головно жиды. Изъ оферты була майже всю-

ды вышѣ, аныжъ оферты давнѣхъ власте-лей права пропинаційнаго. Межъ жидыми потворились навѣтъ численнй консорціи, что мовѣ-бы нарочно подбавляи чиншѣ аренды, званокъ, что и-вый арендаторъ не въ силѣ бу-де выдержати дово и або зломити контрактъ, або буде старатися о обявненѣ чиншу. Ни-пѣшна кадышка въ доходахъ фонду пропи-наційнаго выйде въ корысть Laenderbank-у котрый перенявъ на себе емсію лѣстовѣ дож-ныхъ, и вилане на разѣ на высокѣсть кур-су тыхъ лѣстовѣ. Але по лѣтахъ може дѣло мимо всего склаетися такъ, что край, давнѣ поруку, буде мусѣвъ до фонду пропинаційнаго доплачувати.

Въ четвертъ днѣ 2 сѣчня розпочала го-ловна касса краєва, яко касса фонду пропинаційнаго, выплачувати капита-лы вынагороды за знесенне право пропинаціи. На подставѣ правосавныхъ переказѣвъ судовыхъ высвѣнгувала досѣ ди-рекція галицкаго фонду пропинаційнаго звыжъ 2 мил. зр.

Урядовѣ справозданнѣ ц. к. ста-ростѣвъ о нуждѣ и голодѣ, предложѣ-нй ц. к. намѣстништву, представляють — якъ коротко доносить Przegląd — такий ставъ краю:

Въ 22 повѣтахъ (на 74 повѣтахъ) есть до-статочный запасъ пашѣ, въ кѣлькихъ мѣр-ныхъ, а въ рѣштѣ повѣтовѣхъ недостача пашѣ велика.

Що-до голоду — то аны зъ одного повѣту не надѣбшла реляція зъ донесенемъ, что вже живности хлѣбо, однакожъ треба по-боюватися, что въ деякихъ повѣтахъ хлѣбе аны вже до кѣнца сего мѣсяца або въ лѣтовѣмъ, а въ нѣкихъ на передишнѣмъ.

Въ справѣ выбываня коней выказали урядовѣ дослѣды, что до кѣнца груднѣя выбито въ Галичинѣ околѣ 45.000 коней се-лянскихъ. Пѣсла статистики було въ Галичинѣ 1869 року 690.240 коней, въ 1880 роцѣ 735.262, а теперь буде ихъ певно околѣ 800 тысячъ. Отже до кѣнца груднѣя выбито вже 6% загалу коней въ краю.

Нинѣ збрався въ видѣлѣ краєвѣй сѣбѣльна конференція на нараду, въ який способъ можна-бы якъ найкорше поте-рпѣвшимъ бѣдѣ неурожаю повѣтамъ доставити пашѣ въ натурѣ. Тутешне товариство го-сподарске высало яго своихъ делегатѣвъ на еку конференцію пп. Ив. Браера и д-ра Тад. Скалковского. Зъ видѣлу краєвого возьмуть участь пп. Романовичъ и д-ръ Верещинскій а школа дублянська высалѣе проф. Паньков-ского.

Выдѣлѣ повѣтѣвъ въ Перемышлѣ сконстатовавъ, что въ тамошнѣмъ повѣтѣ у-было бѣдѣ весны 5000 штукъ живого инвентаря, 300 коней убито а 800 продано торговцямъ, купующимъ звычайно конѣ на убитѣ.

Зъ Рогатина пишуть до „Дѣла“: „У насъ нужна мѣжъ народомъ страшна, пашѣ нема, хлѣбъ выхадѣть. Кождый зъ роснукою пытае, что буде дальше? На торгахъ безлѣжъ коней, котрѣ закунуютъ жиды на шкуру. Роз-казуютъ, что въ лѣсахъ подѣ Стратинѣмъ, кудѣ ступиши, подыблѣши конѣ облуженъ зъ шпѣры. потѣшѣй зѣвѣрамъ на поживу. Дѣтѣ потѣшѣа народѣ, что зъ весною стануть буди-вати дорогу зъ Рогатина до Холдирова на кѣштѣ повѣту (выдѣлѣ повѣтѣвъ, кажутъ, затайне 100.000 позички). До весны далеко, а народѣвъ прѣгѣрѣо.“

До Kurjer-a Lwowск ого доносятъ зъ Бу-данова, что хотѣй старостѣво теребовельске выдало окужнявъ до зверхностей громадскихъ и обшарѣвъ двѣрѣжѣхъ, чтобы стерѣо кѣньске зарѣвъ закоуванѣ на стѣрѣжѣхъ, мамѣ того зъ Будановѣхъ и сусѣднѣхъ селѣхъ выканѣе того окужнякъ полашено пѣамъ, крукамъ и

свинямъ... До того-жъ дневника пишуть зъ Товстого, что за-дѣя недостатѣ пашѣ марну-ють въ тѣй околицѣ худѣбу за цѣну ш бры и вѣсти. До того починають мѣжъ людьми шари-тисѣа нечужѣ.

Такожъ годоводный выбухъ въ громадахъ Козѣвѣцъ, Сушанѣхъ и Остѣпцѣхъ на Подѣльѣ. „Въ многихъ хатахъ тыхъ громадъ, — якъ пишуть до одного львовского дневника — за-гостѣвъ уже цѣлѣковитый передишнѣкъ. Въ сто-докахъ и коморѣхъ пусто тамъ зовсѣмъ а бѣдѣ лице голоду заглядѣе вже до хатъ се-лянскихъ“.

Поданѣ до ц. к. намѣстништѣа и до ми-нистерства о позволеннѣ заяваня руского комитѣта годоводного пѣдѣсали пп. д-ръ Шараневичъ, о. Делькевичъ, д-ръ Добрянскій, крил. Павляковъ, крил. Пакижъ, Вѣднѣвъ Дѣ-дицкій, о. Он. Лепкѣ, о. Костецкій, д-ръ Са-вицкій, Ничай, Держѣо и Ролѣцкій. Комитѣтъ той мае по одержанню дозволеня скрѣпитисѣа болѣе членами.

Якъ треба поступати въ выпадкахъ яркого нарушеня нашихъ святъ?

[Гласѣвъ священника зъ села.]

Въ виду систематичного нешанованя вла-стями святъ рускѣхъ, мусѣтъ загалѣ рускій нѣавше, аныжъ до теперь, взятыся до сѣи спра-вы. Якъ вѣдомо, се систематичне нешанованнѣ святѣ людности, чѣсаящѣ въ краю пѣвѣрѣти милиона, переходить уже въ родѣ системы, котрой звычайнымъ досѣ у насъ способѣмъ выкоренити вже годѣ. Тыхъ, что оскорбляють чувства религійны половны краєвой людности не привѣде до резону аны голосъ чащѣпѣсѣй, аны навѣтъ интерпелляціи нашихъ пословъ въ соймѣ; кого-жъ они убоѣтѣся?

Неразъ чѣсаясь при поданю нового фак-ту нешанованя рускѣхъ святѣ званѣвъ до до-тинчѣо Консистеріи о зрѣбленѣ зъ него ужѣтѣ-ку. Такий званѣвъ въ часѣпѣсѣи мусѣтъ остѣи безуспѣшнымъ, званѣвѣмъ, что Консистеріи са-мѣ чувствуютъ такожъ тверду руку тепѣрѣш-ного галицкаго и сѣфинѣамъ, и нагаються рѣ-шучѣо казати ему границѣ въ справѣхъ цер-ковныхъ; а не менше мусѣтъ ихъ тримати въ резервѣ обставаня, что до урядового ужѣтѣку надаѣе не черпѣй-лучшѣй, хочѣ-бы и найправ-дѣвнѣйшій голосъ, а єдино урядѣве донесеннѣ компететныхъ до того урядѣвъ, именѣо уря-дѣвъ парохіальныхъ. Се званѣвъ власного до-сѣвѣлу. Справа агитаціи противъ календаря була справа досѣвъ дразлива; о нѣй писано много и безуспѣшно, якъ звычайно; а прѣдѣвъ на внесѣну тогда въ сѣй справѣ интерпелляцію посла Ковальского въ радѣ державнѣй бѣдо-вѣвъ гр. Тавѣе, что се невозможно, бо бнъ урядѣво вѣло о томъ не знаѣ. А прѣдѣвъ бувъ въ краю гомѣвъ, и роздразненѣе такъ велике, что пану министрови справѣ внутрѣшнѣхъ по-винѣвъ бувъ бути сѣй настроѣй мешканцѣвъ званѣвъ. Коли однакъ и въ моѣй парохіи по-явилася подобнй агитаціи противъ календаря, уважавъ я наводѣтѣвнѣшѣмъ трагтувати сю справу въ парохіи зъ становнѣца чѣсто рели-гійного, а на вѣй зъ становнѣца урядового, чѣ-нячѣ бѣдѣвнѣйшѣй, въ обѣтѣвнѣмъ тоѣй держ-най реляціи до Ординаріату и до старостѣа, покликующѣя въ кожѣй на реляцію, зрѣбле-ну на другу руку. Ординаріатѣ, маючи уря-дѣвъ коммуникатѣ, мусѣвъ его предложѣти намѣстништѣу (отже не выступѣвъ въ сѣй дразливай справѣ самъ, а покориѣтѣвъ зъ уря-дѣвою реляціи парѣхѣа, и предложѣтъ еѣ толь-ко до дальшого урядового полагѣженя) и за кѣлька мѣсяцѣвъ дѣставѣтъ урядѣ парохіальный повѣдомленнѣе урядѣво зъ Консистеріи, что на-мѣстништѣво донесѣло їй, что на згадану реля-цію парохіальный урядѣво сновѣдувало дохо-

Святъ ся Божій народѣвъ
И весь свѣтъ освѣбѣдѣвъ
Одѣ мукъ, одѣ печѣла, одѣ ада.
Тому буде честь слава
На вѣкъ вѣкомъ. Аминь!

VI.

Неупередженнй читатель, прочитавшій от-сей мои уваги о нашихъ колядахъ церковныхъ, певно не схоче мене посуджувати о те, что я перецѣнюю ихъ вартѣсть. Противно, я добре бачу ихъ хлѣбъ, а вы-нно риторичнѣе великов ихъ части, надѣвнѣру штувѣность формы при браку мелѣодійности та іраціѣности самого языка. Але зъ другого боку уважнѣй розбѣръ по-казуе намъ чѣмѣду ихъ вартѣсть яко творѣвъ литературныхъ, и дятого я думаю, что ѣ слѣдѣ бѣдѣватисѣа до нихъ зъ такимъ пѣтѣн-момъ, зъ якимъ бѣдѣватисѣа всяка наука до предметѣ своихъ дослѣдѣвъ. Подѣбно се по-тѣбнѣе при творѣхъ, что въ значнѣй части у-вѣйшли въ уста народу и въ складѣ его кул-ту. Дятого я думаю, что ѣ выдаючи друкъ мѣ ты творѣ для загалного ужѣтѣа, треба бѣдѣ-ватисѣа до нихъ зъ такимъ самымъ пѣтѣн-мѣмъ, подаючи текстъ або зовсѣмъ безъ змѣнъ, по-правляючи хѣба орѣографію та интерпунѣацію, або змѣняючи хѣба дѣякій надѣо вже разѣчъ полюбнѣамъ. Зъ моихъ дѣтѣперѣшнѣхъ замѣ-токъ читатель, я думаю, мѣтъ достатѣчно пе-реконатисѣа, что ті старѣ авторы, котрѣ укла-дали ті пѣснѣ, звычайно добре знали, что пи-сали, и завадали собѣ при писаню толькѣо труду, что вынѣвѣшли нашимъ вѣршѣнѣсамъ подай Господи хочѣ десяту часть тои працѣ надѣ формѣю и надѣ полюбнѣенѣмъ самои рѣчи!

А прѣдѣвъ у насъ, не знаю якъ и бѣдѣи, выродиласѣа дума, что ті пѣснѣ церк-внѣй зъ поглядѣ на змыслѣ вѣ формѣ — творѣ безъ вартѣсти, звычайнй собѣ стѣмнѣшѣца, котрыхъ не можна брати на серію. Слѣдомъ за такимъ поглядѣмъ пѣйшло ѣ те, то появилось досѣтъ званѣвъ и незванѣвъ майстрѣвъ, котрѣ кори-стѣуцѣся обставанню, что пѣснѣ ті суть лите-

ратурною res nullus и нѣкому за ними пра-людно убоѣмнѣтисѣа, вѣнѣлись поправити ихъ — якъ? се постарѣсье показѣти бѣдай на де-якихъ прикладахъ.

Та пѣпереду кѣлька слѣвъ загалныхъ про выдави нашихъ пѣсѣвъ. Хто и кола по-чавъ збратѣти ихъ тексты и ноты — не знаѣмо. Першій зѣвѣтнѣйшій навѣ аббривъ зрѣбленъ бувъ Левковскнѣмъ околѣ р. 1777; бнъ нахо-дѣтѣся въ рукописѣ въ библіѣтѣцѣ К пѣтулы перемысков. Перше выданнѣ, обявляюче околѣ 200 пѣсѣвъ церковныхъ, назване „Богѣглас-никъ“, выйшло въ Почаѣвъ зъ дѣтою 1790 р., але зъ додаткомъ въ середнѣхъ одѣнѣхъ пѣсѣвъ узѣженъ 1791 р. Тамъ-же выйшовъ 1806 р. аббривъ пѣсѣвъ, котрѣ не вѣйшли въ „Бо-гѣгласникъ“. Въ р. 1825 выйшло оны въ По-чаѣвъ другѣе, незѣмнѣе выданнѣ „Богѣгласника“ зъ р. 1790. Въ роцѣ оубѣа въ Почаѣвъ зава-нувало правосавнѣе и про дальшѣй выданя у-нѣтѣнѣхъ пѣсѣвъ тамъ не було вже мовы. Праця та переносѣтѣся до Галичинѣ, а именѣо зъ початку до Перемышлѣ, де 1836 р. вы-ходить кнѣжѣчка „Пѣсѣна богѣговѣнѣныхъ збѣрѣн-ныхъ изъ почаѣвскаго Богѣгласника“. Деякі пѣснѣ печатѣлись много разѣвъ до двѣнады лѣт-кѣми; выхадѣли ѣ выхадѣтъ досѣ помѣшѣи аббривчѣки, про котрѣ тутъ не мѣсце говорити.

Въ р. 1850 выдѣтъ тогдѣшнѣмъ сѣнѣоръ Институту Стѣвропѣлѣйского Сѣсновскій третѣе по загалному числу, а перше лѣвѣске выданнѣ цѣлого „Богѣгласника“, розумѣѣсь „справленѣе“. Що правда, пок. Сѣсновскій бувъ же чѣловѣкъ скромнѣмъ, тексту пѣсѣвъ загално зѣвѣтѣныхъ бнъ майже не тѣкавъ, а кола старѣвъ декуды по своему „мѣдернѣзу-вати“ языкъ, то хѣба такъ, что де старѣй текстѣ говоривъ:

Совершѣхомъ, предложѣхомъ лѣтны пѣсѣни цѣло,

Нѣкѣми говѣннѣмъ желанѣе дѣло — то бнъ покѣннѣчѣмъ замѣтъ сѣго писѣвъ:

Исправѣвши предлагаѣмъ лѣтны пѣсѣни цѣло, Сѣмъ нѣкѣми говѣннѣмъ — желанѣе дѣло, — або де въ давнѣмъ текѣтъ было:

На сѣя же, видѣши яже, не тѣи похвалѣ сѣти, —

бѣмъ поправляѣвъ „тѣи“ на „тѣи“. Однѣмъ сло-вомъ, бѣдѣ разу видѣно було, что чѣловѣкъ пра-цюе въ потѣ лѣнѣи и зъ ширѣо охѣтою, але не бѣдѣвѣтѣа за свою роботу, бо „не вѣдѣать что творѣтъ“. Въ текѣтъ пѣсѣны бнъ въ вѣль-явѣсъ такими змѣнѣамъ, якъ „Дѣва“ замъ „Пѣ-на“ — хочѣ змѣнѣи снѣхъ не мѣтъ усѣоды конс-еквентно перевѣсти.

Заслуга ґрунтовѣи и справѣмъ монумент-альнѣи перѣробѣи всего Богѣгласника привѣ-лѣжѣтъ ажъ незавѣннѣмъ (на жѣзѣ!) добродѣ-ямъ, котрѣ потрудѣлись надѣ найновѣйшѣмъ выданнѣмъ, что выйшло наклады Института Стѣвропѣлѣйского 1886 р. Тутъ уже смѣло можна сказѣти, что моѣй выдѣвѣ не пожу-дѣвъ труду и показѣа, до чѣго способѣе мо-лодѣе поколѣнѣе. Выбѣраю на вырѣвка кѣль-ка прикладѣвъ тѣхъ перѣробѣвъ и постарѣсье дѣйѣи, якимъ принципѣамъ руковоѣдѣлѣсь вы-дѣвѣ при свой працѣ. Ось ѣ. пр. перша строфа одѣнѣи зъ найпопулярѣйшѣхъ пѣсѣвъ:

Вселенная вселѣдѣа,
Богъ отъ Дѣвы днѣсь родѣа
Во верѣтѣхъ со бѣдѣлѣтъ,
Которѣо сѣа клѣнѣти
Царѣи прихѣдѣтъ.

Выдѣвѣмъ нашимъ не подобѣются не-щастѣй „бѣдѣлѣта“ — за что? — трудно зѣмѣ-рувати. Чи полюбнѣамъ, чи трѣвѣнѣамъ — досѣтъ „бѣдѣлѣта“ мусѣтъ вѣи прочѣ! И ось повѣстанѣтъ чудѣвъ по свой бѣзѣбарности стѣихъ:

Христу Богу поклонѣтѣся
И глубоко покориѣтѣся
Царѣи прихѣдѣтъ.

Кому ся поправка лѣтѣе подобѣе бѣдѣ трѣ-вѣнѣныхъ, та все таки плятичнѣхъ слѣвъ оргѣналу — той може аны собѣ зѣяти. Дальше ѣде въ тѣмъ же родѣ Оргѣналъ каже:

Лѣванъ, смѣру, златѣ — дары
Гдѣ принѣсли трѣи царѣ, —

а нашѣ „справнѣка“, щобъ змѣдернѣзувати (зовсѣмъ неупотѣбно!) „златѣ“ (народѣ и таѣ

спѣваѣ „злото“) на „златѣ“, а лѣванѣи смѣр-ну такожъ на бѣдѣвнѣйшѣ термины, творѣтъ ось аны бѣдѣтрашѣючій дѣстѣхъ:

Мѣро, зѣлото, кадалѣ

Сердѣе трѣзѣ царѣй дарѣло.

Те „сердѣе“ — одѣо у „трѣхъ“ царѣй и дару-юче таѣкѣ дары — справѣ вѣрте памяти люд-ской. Або хочѣ-бы зовсѣмъ зрѣзумѣлѣи и не-трѣвѣнѣнѣйшѣ дѣстѣхъ:

Іосѣфе не смѣтѣся,

Вѣселѣ днѣсь родѣа —

зъ яко радѣа его змѣнѣе на бѣзѣбарнѣи и зовсѣмъ конвенціѣнальнѣй

Іосѣфе вселѣдѣа,

Рѣдѣннѣму поклонѣся —

сѣго ѣ нѣвѣнѣмъ способѣмъ не можѣ зѣмѣрку-вати.

Возѣмѣмъ котру небудѣ нашу коляду, отъ хотѣ-бы не менше загално зѣвѣтѣу: „Небо ѣ земля нѣнѣ торжѣствуютъ“. Маѣмо тамъ ось яку строфу:

Слово Отѣе взяло на сѣ тѣло,

Въ темѣностяхъ земнѣхъ сонѣе засѣвѣтѣло.

Въ тѣй гарнѣи своѣю простѣтою и плятичѣноу строфѣ нашимъ справнѣкамъ не подобѣлѣсь дѣвѣ рѣчѣ: „взяло на сѣ“ — ѣ! провинціалѣзмъ! — и „темѣности“ — ciemności! польонѣамъ, хочѣ мѣжъ нашимъ народѣмъ се слово такожъ ужѣвѣаѣа. И ось они берѣтѣся до дѣла. Ну, замѣтъ „взяло на сѣ“ прѣйде „воспрѣяло“ — се вже буде таке старѣславѣнѣске, что ѣ Остро-мировѣ-бѣ не вѣстѣтъ. Але „въ темѣностяхъ“! — что ту зъ тѣми „темѣностями“ зрѣбѣтѣи? Чи довѣо думѣи, чи не довѣо, про се истѣрѣи мѣнѣтъ, досѣтъ, что результатѣмъ ихъ думѣаѣи выйшло монументальнѣе слово „въ темѣ-нахъ“. Що собѣ нашѣ справнѣкѣи выбража-ли подѣ тѣмъ словѣмъ, — не знаю, але, по всякому грамѣтичѣному змыслу судѣчи, „темѣ-нахъ“ походѣтъ бѣдѣ „темѣа“, по вѣдѣкорусѣи то само, что наѣе „тѣмѣа“. Значѣтъ, ось де сонѣе засѣвѣтѣло! Жѣлѣ, что хочѣ одѣнѣй добрый промѣнѣвъ не вѣавъ въ тѣмѣа нашихъ справнѣ-кѣвъ!

Або чудѣна строфа въ тѣй самѣй пѣснѣ;

Ангѣлы служѣтъ своему корѣлю

— Зъ Станиславова пишуць намъ: На послѣд-
не представленіе одограе нашъ рускій на-
родный театръ на дохѣдъ Станиславов-
ской Руской Боеѣды въ четверть по

святахъ Рождества Христоваго то есть 9 нов. ст. сѣчня 1890 оригинальную драму Марка Кропивницкаго подъ заг. „Глантай“ (Паукъ) въ 4 дѣйствъ а въ 5 оцѣнкахъ, представляющую въ величавомъ поведѣньемъ на украинскіхъ сценахъ въ Россіи. Въ 4-ой дѣи одѣяна персональ мужской театру три дуже любленіи нашего публики хоры а) *М. Дісенка*; „Засвѣтлѣли козаченьки въ походъ въ ойбоничи“, — *М. Кропивницкаго* „Чулактъ“ и *П. Нивинського* „Закувала та сива зазула“. Въ антрактахъ музыка блогра творы народныхъ композиторѣвъ а мѣжъ ними найновѣйше цюпурі зъ руско-украинскихъ пѣсенъ зложене галицкимъ композиторомъ. Артисты выступили въ свѣжихъ украинскіхъ костюмахъ. Доходъ зъ сего представлѣня призначила дирекція въ користи „Рускоя Вѣсѣды“. На те отже представлѣне запрашуемо нашу публику. Кто знае, що станицяславска „Руска Вѣсѣда“ есть одинокимъ огнищемъ народного жити въ столицѣ Подкарпатской Руси, лучить Русинѣвъ въ одну національную громаду и дае почину до майже всѣхъ народныхъ манифестацій, и не будъ „Рускою Вѣсѣдой“ въ Станицяславѣ, то живчикъ руского жити бивъ-бы ту дуже тихо и спокійно, — той зрозумѣе, що удержанье сего товариства лежить въ интересѣ Русинѣвъ. Теперь лучаеся нагода подмогти се товариство. Тожъ лехай всякій, що може, свѣсити на четверть 9 н. ст. сѣчня (по шатахъ) до Станицяслава а и зложитъ свою лепту, въ нагороду за котору натѣшитъ свое патріотичне сердце рускимъ словомъ, рускою пѣсней, рускою музыкою... Кому-жъ бы де-що стануло въ дорожѣ и не мѣгъ прибути на се невѣдливо послѣднѣе представлѣне народного театру, то лехай ласкаво наю цѣль признаный датокъ выше на адресу касіера товариства п. Теодора Стахевича, купца въ Станицяславѣ.

— **Выдѣлъ Рускаго Насина Стройного** має честь запросити Вп. Членѣвъ на Звычайный Загальный Зборы Товариства, которі обдубуютъ 9 го н. ст. сѣчня 1890 р. (въ четверть) точно о год. 6 ой въ полудня. Порядокъ дневный: 1) Одчитанье и одобрѣне протоколу зъ послѣднихъ заг. зборѣвъ; 2) Справозданье секретаря и гондара зарѣкъ 1889; 3) Выбѣръ членѣвъ Выдѣлу; 4) Предлата и лиципация часонсей; 5) Выбѣръ комисіи до справдѣня рахункѣвъ; 6) Самоостѣйный внесеня членѣвъ.

— **На загальныхъ зборахъ товариства „Руска Вѣсѣда“** въ Станицяславѣ дня 23 н. ст. грудня с. р. выбрано головою товариства пров. Остапа Левицкаго, а до выдѣлу о. крылош Шанковского, пп. Стахевича, Гузара, Заричного, Кумановского, о. Драчиньского, о. Порайка и п. В. Левицкаго.

— **Комисія митрополитальнаго Ординаріата**, выслана до духовной генеральной семинаріи для розсѣдѣня жалѣвъ питомцѣвъ, покѣнчила вже свои протоколы.

— **Доосвѣтъ намъ зъ Сокальщины**, що рускій выбѣръ, которі обдали голосъ свой на пров. Вахнянина при выборахъ соймовыхъ, суть теперъ предметомъ наибольшахъ и постоинныхъ шиканадъ изъ стороны кайки, що переперла выбѣръ Поляновского. Якъ бы ти шиканады выходили же бѣдъ сторонниковъ п. Поляновского яко людей приватныхъ, мы не могли-бы нѣчого оказати. Вольному воля, спасенному рай — каже пословица. Але шиканады тѣ выходили и бѣдъ друге, котрымъ не вольно солидаризуватись зъ п. Поляновскимъ. Ревнѣтъ така зовѣсть не на мѣсці, а у людей, що голосували яко Русины на кандидата руского, выкликую лишь огорченье до свѣрь, котрымъ повинно наибольше залежати на доврѣю народу. Не хочемо наводити фактовъ и лицъ, которі въ тѣмъ взглядѣ провинились, але маемо право оказати имъ слово перестороги и просити ихъ, чтобы людей безъ потреби не навистували и не дразили. Адресуемо слова тѣ просто до самого Сокала и думаемо, що они не прогмо, нить марно. Наколи п. намѣстникъ въ своѣмъ часѣ въ Краковѣ выразивъ желанье, чтобы власти старались здобувати собѣ доврѣе у народу, то желанье то повинно бути для подчиненныхъ органовъ закономъ, которого не вольно змѣняти на свою руку. Sapienti sat.

— **Зъ Бобрѣцкого пишутъ намъ**: Дня 21 н. ст. грудня обдуболю посвященіе новой деревляной церкви въ Шоломы дек. бобрѣцкого. Велика се заслуга тамошного пароха и декана, Вп. о. Ал. Радзичевича, що въ такъ тяжкомъ роцѣ и такъ хоршумъ церковь побудувавъ. Честь за се и громадѣ, що дбае про себе! Новопоставлена церковь въ Шоломы годна зъ многихъ взглядовъ послужити за вѣбрь будованя деревляныхъ церквей — та о тѣмъ колѣе другимъ разомъ.

— **Въ доходѣ Бурсы Братства св. о. Николая въ Станицяславѣ** обдуболя дня 16 (28) сѣчня 1890 подъ покровѣнь Провос. еп. Юліана вечеръ зъ танцами въ сали касна мѣщанского въ Станицяславѣ. Початокъ о год. 8 вечеромъ. Билетъ для родины зъ 4 оцѣбъ 3 ар., вѣтухъ на сально 3 ар., вѣтухъ на галерію 2 ар. Билетѣвъ можна достати на оновѣвъ запрошенія въ канцеляріи Бурсы Братства св. о. Николая въ Станицяславѣ (ул. Середна ч. 43¹/₄); тамъ такожъ треба надосылати належитѣсть за билеты або звертати неприяты билеты найдальше до 14 (26) сѣчня 1890 р., бо въ противномъ случаю билеты будутъ узвѣжати за принятіи. За выдѣлъ Бурсы подписанъ на запрошеняхъ: Іоанъ Лавиневичъ и д-ръ Іоанъ Ключенко.

— **Проектъ заснованя платного жѣночого воспиталища у Львовѣ** поднесеный на послѣднихъ загальныхъ зборахъ общества Рускихъ Дѣвъ паней Ф. Огоновского, которій вправдѣ на тыхъ зборахъ не бувъ, ще цѣлковито порѣшеный, найшовъ загальне одобрѣне. Одиовѣдно поручено загальныхъ зборѣвъ, якъ доведѣмося, есть проектъ сѣй предметомъ на радѣ ново-выбраного выдѣлу и коли се вельми важне для насъ пытанье буде всесторонно обговорене, мають бути скликаны надпорядочны зборы общества для остаточного полагодженя, такъ чтобы се воспиталище вже зъ слѣдующимъ школьнымъ рокомъ могло войти въ житье.

— **Въ Озерянахъ**, пов. борщѣвской, — якъ пишутъ теперъ до Kurjer-a Lw., а якъ о тѣмъ була у насъ вже давнѣйше згадка — латинскую парохію мають обнати бзуиты, на початокъ лишь

въ числѣ чотирохъ. А що сей мастокъ належить до Свѣтѣвъ, кончить доискуватель, то годѣ вѣрнати въ тѣ поголовки, котрі въ первой линіи озболожуютъ всѣхъ, що дбають о згоду зъ Русинами.

— **Именованя въ арміи**. Фельдмаршалъ-лейтенантъ Рудольфъ Меркль, шефъ секціи въ министерствѣ войны, одержавъ титулъ тайного совѣтника. Властителями полковъ стали фельдм.-лейт.: бар. Ант. Светеней 86 полку пѣхоты, Теодоръ Бравмилеръ 5 п. п., кн. Леон. Крой 94 п. п., кн. Рудольфъ Лобковичъ 13 п. артилеріи, Авг. Вайль 2 п. арт., Кароль Фишеръ 10 п. арт. Командантомъ твердынь въ Перемышлѣ именованый фельдм.-пор. Юліанъ Рошковскій. Въ станѣ супочнику перенесеный капитанъ 1 кл. Ромуальдъ Фисаловичъ зъ 55 п. пѣх. Кадетомъ въ резервъ доповняющій именованый Мих. Назаревичъ зъ 30 п. Перенесеный въ нечипный станъ краевой обороны: надпоручникъ резервовый Марк. Добосинский зъ 77 п.; поручникъ резервовый: Юл. Тимофѣевичъ зъ 6 п.; Илія Кокорудъ зъ Мих. Мартанецъ зъ 10 п.; Ал. Кульничий, Ром. Кульничий и Андрей Коосъ зъ 24 п.; Ал. Кмычкевичъ и Ал. Дѣлчикъ зъ 30 п.; Волод. Дудикевичъ и Мар. Раставецкій зъ 55 п.; резервовы кадеты: Іос. Олесковъ и Григ. Табака зъ 55 п.; капеланы резервовы ІІ кл.: Сев. Боратокъ, І. Гробельскій, Іос. Ганкевичъ, І. Кузьмовичъ, Іос. Каргуть, І. Костанкевичъ Ник. Кушнѣрь, Мих. Шатинский, Вас. Шидловскій; резервовый лікаръ ассистентъ Вол. Кобринскій зъ 55 п.; аксесисты резервовы въ провинціи: бранжл.: Льонгінъ Озаревичъ и Игн. Деревичъ; вѣтеринаръ: Вол. Федоровичъ, Петро Гнатевичъ и Ант. Ступиницкій.

— **Выдѣлъ тернопольскимъ филіи тов. „Провѣста“** по вѣдомляе тыхъ всѣхъ Вп. Членѣвъ, которі обдиралютъ книжочку тов. „Провѣста“ въ Тернополи и еще доси не одержали календаря и книжочекъ за р. 1889, що можуть иотѣ зголоситися до головы филіи д-ра Лопашева въ Тернополи, до рукъ которого такожъ залегли вклады заплатаги могутъ.

— **Сельска павня**. До „Батьківщини“ пишутъ: Село Хлѣбичинъ въ ситиньскомъ має 9-тьохъ якъ дубовъ жидѣвъ зъ цѣлыми родинами у овѣй громадѣ. Розпаланились пейсачѣ, якъ оповѣдають, на добре, бо одному зъ нихъ, І. Тавъ, при помочи громадскихъ хрунѣвъ, удалось навѣтъ войтомъ зобѣтати. Але вже наибольше давѣя Хлѣбичанамъ въ знаки жидиско Мішімъ Камилъ, зѣтъ згада-ного войта. Сей сельскій кривопѣй вселями страшно руїнуе тамошнихъ бѣдныхъ громадянъ. Отъ примѣромъ: якъ який бѣдолаха возьме у него на Петра корецъ збожа цѣны 5 ар. то на Дмитра має за него дати 8 ар. Оденъ зъ бѣднѣйшихъ позичивъ у него передъ двома роками 25 ар., а теперъ жидокъ сей каже собѣ дати 45 ар., и много подобного доискуаеся сей дурисѣтъ. Дивуе насъ, що ц. к. власти не вглянуть въ сю справу, а найшли-бы тамъ не мало шахрайствъ, бо векасъ и книжки не штемляе оны, а дуже часто перенісе самъ часъ оддана на векалѣхъ.

— **Добрыи примѣры** подала намъ громада Свѣршкѣвъ коло Язловца тымъ, що за припукою п. Ивана Цюмька порѣшила зложити грошѣ и спроводити собѣ всего, що на свята потрібно, наразъ зъ Народной Торговлѣ. Така гадка есть подъ кождымъ взглядомъ практична, бо разъ що грошѣ людскіи не пойдѣ въ чужѣ руки, а по друге, люде не будутъ тратити дня бѣдою до мѣста и достанутъ добрыи товары на мѣсці тай ще дешевѣе, якъ коли бы кождый куповавъ особно для себе.

— **Селане зъ Тонѣвъ** коло Подволочиска закупили вже 40 моргѣвъ паньского грунту и платили за моргъ по 230 ар. Тѣмъчѣне завлялися купити цѣлый обшаръ дворскій, на котромъ есть въ банку вѣденськомъ 60 тысячъ долгъ т. е. по 150 ар. на кождомъ моргу. Тѣмъчѣне хотѣтъ и графовѣ дати на кождый моргъ по 30 ар. а довгъ сплачувати въ банку самѣ. Коло сѣи справы дуже заощадливо заходѣтьсѣ: І. Фѣнта, Д. Шевчук, У. Валяшта, Г. Костецкій, о. Вилинскій, І. и М. Парницкій и инші.

— **Новыи крамницѣ** отвѣряютъ въ Рыбникахъ коло Бережана и Джурѣвъ коло Снитина.

— **Въ Тужилѣвъ** подѣ Калушемъ заводятся поразъ красной порядки. Читальня иштуе вже одъ колькохъ лѣтъ и мала надѣ 50 членѣвъ. Мѣсцевыи священники и учитель радо подпомагали и словомъ и дѣломъ читальню, а особливо ревно за-нявся бувъ остатыми часами читальнею тамошній сотрудникъ о. Ник. Левицкій. Коля-жъ сего року почули люде, що п. Хшановскій хоче на дальше одинадцати коршумъ жидамъ, погадали, чи не можна бы зъ той справы зробити добра для читальни. Запросили п. Хшановского до читальни и вынажили одъ него коршумъ на три рока за чиншъ 80 ар. рѣчно. Коршма має три комнаты и сѣни та ще й шопу, тому зарядили, що перша комната має бути на читальню, друга на урядъ громадскій, а третя на громадску крамницю. На Зачатѣе св. Анны запросили о. Чубатый (дѣлный о. сотрудникъ, що пришовъ на мѣсці о Ник. Левицкаго) люде до читальни на загальны зборы и тогда то по-чри давнихъ членѣвъ приступили новы до читальни, такъ, що стало разомъ 80 членѣвъ, котрі обовязалися платити 1 ар. вкладки рѣчно. Заразъ зложили грошѣ на одинъ кварталъ за вынаемъ коршмы, списали контрактъ и такимъ способомъ спроваджуеся читальня и крамниця уже 1 сѣчня на нову оселю. До заложѣня крамницѣ зголосилося одъ разу 18 членѣвъ, котрі зложили 90 ар. удѣловъ. Не треба й говорити, яка угѣха настала въ сѣлѣ, що буде своя крамниця, а навѣтъ трѣшка, и буде можна набутися зъ сѣла одного жидѣ. Якъ жиды побачили новыи порядки, зачали давати панови 40 ар. больше на рокъ за наемъ коршмы, але вже було за поздно. Такожъ стали жиды грозити людемъ, обдажувати имъ доброго дѣла, а навѣтъ давали 80 ар. на церковь. Та дарма, — воѣ заходы жидѣвскіи не здались нѣ на що, а люде познавши, якого довершили дѣла, готовы були и два разы только пожертвувати, чтобы встали при своѣмъ и выдерти коршму зъ жидѣвскихъ рукъ.

— **Испытныи квалификаційный** передъ львовскою комисією испытуючою для учителейъ школъ народныхъ и выдѣловъъ зачнута дѣя 17 н. ст. лю-

того о 8 год. рано писемною частею испытую. До поданы залучити треба: метрику родженя, свѣдоцтво зрѣлости, доказы одбуги что найменше двѣдѣтний практики учительской, короткій описъ житя зъ вычисленіемъ одбугныхъ наукъ и творѣвъ перестудованныхъ до испытую. Поданы вносити треба черезъ окружній рады школьній найдальше до 31 грудня о. р. до дирекціи комисіи испытуючюи у Львовѣ, ул. Скарбѣвска ч. 39.

— **Въ справѣ выборовъ до рады державной** зъ округѣвъ Бережаны-Подгайцѣ-Рогатинѣ обдуболюе вѣтра — якъ подае Kurjer Lw. — засѣданье польского центрального комитета передвыборного.

— **Авдѣиціи у намѣстника** — якъ подае урядова газета до загальнои вѣдомости — обдубаються въ недѣлю и середу кождого тыждня. До складаня присяги службовѣи зголосуватися треба бѣдъ теперъ все въ первый день авдѣиціональный, се есть въ середу або недѣлю кождого мѣсяця.

— **На двохъ засѣданяхъ краевой рады школьномъ** дня 23 и 30 грудня, послѣднихъ въ минуломъ роцѣ, полагоджено отѣй важнѣйшій справы: Порѣшено выдати до всѣхъ окружныхъ радъ школьныхъ обѣжнѣкъ, вводячѣй въ житѣе законъ зъ 1 грудня 1889 (д. з. кр. ч. 71) о вынагородѣ за поданье науки религіи въ народныхъ школахъ; порѣшено въ постоинный станъ супочнику народного учителя въ Ловичахъ, Ем. Проскурницкаго; дозволено учителямъ школы народной въ Охримѣвцѣхъ ІІ. Подгорному заиматися громадскою писарскою черезъ одинъ рокъ; писаревѣи школу народную въ Товстѣмъ, пов. залѣщичского, на двоюклоову; вылучено громаду Брѣликовъ зъ звязи школы народной въ Лещоватѣмъ, пов. львовского, и зорганизовано школу народную для громадѣ Брѣликовъ, Ванькова; зорганизовано народній школы въ Добровлянахъ и Угриновѣ горѣшнѣмъ (пов. станицяславского), Моршанѣи и Хашованѣи (пов. стрѣйского), Мистковѣи (пов. грибовского), Бѣлячѣи (пов. горлицкого) и Хомѣковѣи (пов. товмацкого); за-ряджено выдати подбучники до науки языка вѣмечкого для ІІІ и ІV кл. середнихъ школъ; полагоджено справозданье краевыхъ инспекторѣвъ школъ зъ люстраціи гимназіи въ Стрыи и заучитского заведеня въ Харѣвъ; признано другій до-датокъ пятилѣтній Иванови Вахлянинови, профессору въ Стрыи; признано справозданье о пераведѣи ревизіи польскихъ читанокъ для 1, 2 и 3 классовыхъ школъ народныхъ; затверджено внесеня что-до подѣлу матеріалу и дальшю працѣ, чтобы выдати на ново „Першу книжку до читаня“ (польску); затверджено порозумѣвшисѣ зъ греко-като. консисторіями друге поправне выданье першюи части книжки „Исторія библіиѣи старого и нового заветѣа для школъ народныхъ“ и заряджено новыи накладъ сѣи книжки; поручено общестіи запасы школьныхъ книжокъ выдаваныхъ заведеніемъ Осволянскихъ; зложено комисію для укладу польской читанки для семинаріи учительскихъ.

— **„Батьківщина“** помѣстила въ послѣднѣмъ числѣ сего року вельми удачный портретъ п. Исидора Винницкого, совѣтника черновецкого суду, и его житѣеніе. Такожъ богато въ тѣмъ числѣ вѣбѣтъ, надосылаемыхъ зъ рѣзныхъ кѣнѣвъ нашю Русѣи и дотыкающихъ жизненныхъ справъ нашего селянства. Взагалъ можна сказати, що „Батьківщина“ въ остатыныхъ часахъ вывизувалася дуже добре зъ своѣи задачѣ: скрѣпляла духа у нашихъ борѣвъ-селянъ при сѣрѣчныхъ выборахъ, вказувала неустрашимю воѣ надужити власти, порошувала жизненій справы экономичній нашего селянского народу, численными портретами и житѣеніями вказувала селянамъ на нашихъ свѣтлыхъ дѣятелѣвъ а многими вѣбѣтами зъ рѣзныхъ сторѣвъ краю, подаваными самими майже селянами, удержувала звязъ и мовѣ-бы организувала селян до дальшю работы. Тому повинныи нашъ народолоубѣ заходѣтисѣ коло того, чтобы „Батьківщина“ ще численнѣе заходила подѣ сѣльскій стрѣхѣи и подавала науку та про-свѣту Предлата невелика: 4 ар. рѣчно — а ще для членѣвъ товариства „Провѣста“, „Народна Рада“, „Общества им. Качковскаго“ и „Взаимной помощи дѣлѣвъ станицяславской епархіи“ зняжена на 3 ар. 60 кр. рѣчно.

— **Одъ ц. к. управ. товариства** обезпечены на житѣе „Аустрийского Финанса“ у Вѣднѣ одержали мы отѣе письмо: Многоповажанныи Пане Редакторе! Въ ч. 267 часонсей „Дѣла“ зъ 28 подолѣтка (10 грудня) с. р. Вы помѣстили въ новинкахъ подѣ заголовкомъ „Подѣ адресою „Аціенды“ (теперъ „Финанса“)“, що наше товариство вылатило пѣны зъ Тарнавскихъ Богачевской зъ Гербузова за-мѣтъ 2000 ар. лише 300 зл. зѣ обезпеченого капиталу, наследникамъ о. Ром. Чиревского зъ Ходачкова малого 1200 ар. замѣтъ 2000, и о. деканъ Чубатый зѣ Стушокъ одержавъ за аскурацію своѣи довгѣи замѣтъ 2000 ар. лише 800 ар. Веѣ тѣ вѣсти невѣрній и мы просимъ Васѣ, Многоповажанныи Пане Редакторе, на основѣ §. 19 закона прасового помѣстити въ наиблизѣмѣй ч. Вашою почтенной газеты слѣдующій правдивый станъ рѣчи: Пѣны зѣ Тарнавскихъ Богачевской мы вылатили не 300 ар. а 370 ар.; ѣи и стѣлько належалось а не 2000 ар. О. Иполитъ Богачевскій „бывъ членомъ ассоціиѣи въ товариствѣ A. Azienda Assicuratrice и подписавъ 320 ар., но вылативъ всего лишь 275 ар., на котрій звязъ позичку въ 279 ар., бо Azienda Assicuratrice обезпечила ему 370 ар. Полица була застановлена въ жовтню 1885 р., а количасъ вылатыи надѣишовъ, мы бѣтягнули позичку и вылатыи обезпеченую суму вповѣи. — О. Романъ Чаровскій бувъ у насъ обезпеченый на 2000 ар. и наше львовске заступництво вылатило сейчасъ ту суму п. Е. малю Воляцкому за квитомъ зѣ 17-го серпня 1889 р. одтягнувши лишь позичку 330 ар. дану въ своѣмъ часѣ о. Чиревскому, одну зававши неуплачену рату, етемцель на квитѣи и екомпнѣи одѣотки — всего 389 ар. — О. Григорій Чубатый бувъ такожъ членомъ ассоціиѣи въ товариствѣ Azienda Assicuratrice, де подписавъ 500 ар., котрій и вылативъ. Товариство обезпечило ему 692 ар., котра то сума була ему выплачена. О 2000 ар. або навѣтъ о 800 ар. и рѣчи бути не могло. — Зѣ правдивыми поважаніемъ. Вѣдѣн 18 (30) грудня 1889. — (Печатъ товариства и подписи директорѣвъ)

— **На домѣ „Провѣсты“** зложили: Симеонъ Цѣ-

пиво, господарь и пѣвецъ церковный зѣ Яжова, 50 кр.; Василь Бережанскій зѣ Бережанъ 50 кр.; Ол. Кречковскій учитель 89 кр.

— **На поладу** зложили на нашѣ руки Вп. Паньство Григорій и Юлія Врецьоны 6 ар., признаючи по 2 ар.: на будову руского театру, для „Академичного Братства“ и для бѣдныхъ учениковъ руской гимназіи.

— **Дѣя Института св. о. Николая у Львовѣ** зложила львовска Народна Торговля на коладу 5 ар.

— **Замѣстъ розсыли** новорѣчныхъ желанъ приславъ на нашѣ руки п. Стефанъ Дзядикъ 3 ар. 50 кр., а то 1 ар. на будову руского театру, 1 ар. на памятникъ Барѣвского и 1-50 ар. для бѣдныхъ учениковъ руской гимназіи. П. Дзядикъ прожѣвае на далекой Мазурціи а не забывѣвъ на нашѣи вѣднѣи — дай Боже, чтобы найшовъ богато наслѣдоватѣль!

— **Гарный гонораръ авторскій**. Канторъ мѣсconi бѣжницѣи у Львовѣ, Барухъ Шоррѣ, почувъ въ собѣ талантъ композиторскій и написавъ оперу „Самсонъ“, котру выставлено одинъ разъ въ польско-жидѣвскомъ театрѣ у Львовѣ. Та горко одпокутувавъ онъ сѣи свѣи проявъ вдохновенія. Гусоны озбѣились и постарались не лишь о се, що оперу (що зрештою для музыки европейской не пришлося нѣякомъ страты) больше разѣвъ не выставовано, але ще такую наложили кару. Управѣ бѣжницѣи, порозумѣвшисѣ зѣ „майдѣмъ“ Гальперномъ зборонили ему одправляти черезъ колыка тыжднѣи молитвы. А що въ тѣмъ часѣ припадали свѣта „Ханука“ и онъ не мѣгъ свѣтати въ бѣжницѣи, то и не побравъ значныхъ доходѣвъ, якъ ему що року припадають при нагодѣ тыхъ свѣтъ.

— **Огнѣ**. Дня 14 (26) грудня згорѣли всѣ экономичній будыки на фольварку „Букѣшница“ коло Краковца, котрій державъ въ посѣи жидѣ. Згорѣло 41 штукъ рогатѣи худобѣи. Огонь мабутъ бувъ подложный; шкода була обезпечена на 4000 ар. Заряджено судове слѣдство.

— **За претенцію у вѣзничю**. Ц. к. державна прокураторіи въ Перемышлѣ зарадѣла карѣе слѣдство противъ двохъ жидѣвъ: Нусима Файфа, до-голтѣного бурмистра мѣстѣи Великихъ оцей и славного агитатора при всѣяхъ выборахъ, та Герша Лейбы Шинильмана, доголтѣного настоятеля тамошного кагазу жидѣвского, обохъ звѣт-ныхъ ляхварѣвъ, за се, что первый за презенту на рабѣи въ Великихъ оцѣхъ зѣвъ бѣдъ рабѣи зѣ Синяны 1000 ар. яко задатокъ на прѣреченыхъ 5000 ар., а другій за ту саму презенту зѣвъ бѣдъ рабѣи въ Бѣлѣ 200 ар. за прѣтектію, чтобы его сволкова надати се мѣсці. Але нѣ одинъ нѣ другій не додержали обѣянкѣи, бо давный рабѣи повернувъ зѣ Городенки до Великихъ оцей, а коли цѣле подкупство выявилось, бо, якъ звычайно, жиды все нерадо вертають грошѣи, то судъ въ Краковцѣ замкнувъ обохъ жидѣвъ до слѣдчюи вѣзничѣи.

— **Дробій вѣсти**. У Вѣднѣи говорять, що за-дѣи инфляціи продовжать свѣятній феріи унверситетскихъ студѣнтовъ. — Пѣна жертвувавъ у-богимъ мѣста Риму на коладу 30.000 франковъ а за 15.000 франковъ казавъ выкупити постѣи, за-ставлену бѣдаками по заставничихъ банкахъ. — Бар. Ротшильдъ въ Парижѣ жертвувавъ 100.000 франковъ для потерѣвшихъ бѣдъ инфляенцы.

Именованя, конкурсы, перенесеня и пр.

— **Именованя**. Густавъ Нигеръ именованый касіеромъ головою касы краевой у Львовѣ. — Намѣстникъ именувавъ практиканта концептового львовской дирекціи полиціи, Ярослава Рошкевича, концептистомъ при сѣи дирекціи полиціи.

Господарство, торговля и промыслѣ.

— **При тягненіи дня 1 сѣчня** припала головній выграи: Вѣдѣнскій льосы комунальній: 200.000 ар. ч. 58 сер. 844; 20.000 ар. ч. 48 сер. 1606; 5000 ар. ч. 18 сер. 1606. — Кредитовый льосы земскій: 150.000 ар. ч. 17 сер. 1828; 30.000 ар. ч. 18 сер. 1623; 15.000 ар. ч. 15 сер. 2867. — Льосы австр. хрѣста червоного: 50.000 ар. ч. 24 сер. 6797; 1000 ар. ч. 43 сер. 3284. — Льосы краковскіи: 25.000 ар. ч. 2837; 2000 ар. ч. 57130. — Льосы люблянскіи: 25.000 ар. ч. 25456; 1500 ар. ч. 3184.

— **Генеральна дирекція австр. зѣлѣзницѣ державныхъ** повѣдомляе, що купѣи платный 1 сѣчня 1890 одѣ акціи ц. к. упр. зѣлѣзницѣи Альбрехта буде одѣ того дня выплачуватисѣ въ головній касѣи, дирекція австр. зѣлѣзницѣи держ. у Вѣднѣи (Rinfhaus, Schönbrunnerstrasse 6) въ квѣтѣи 1 ар. въ сѣрѣлѣ бѣдъ шуги. Одъ 1 — 14 сѣчня с. р. выплата буде обдубуватисѣ такожъ въ беранѣи въ банку нѣмечкомъ; въ Франкфуртѣи, Б. въ нѣм. банку звяз, и у Брѣланѣи; въ Монахѣи въ баварскомъ банку звяз. марками нѣмечкомъ посяла курсѣи. Одъ 15 сѣчня с. р. выплачувати буде лишь головная касѣ зѣлѣзницѣи держ. у Вѣднѣи.

Телеграммы „Дѣла“.

Брукселя 2 сѣчня. Огонь въ замку Лякенъ выбухнувъ въ середу о 3 год. по полудни въ наслѣдокъ злого устройства печей. Цѣлый замокъ згорѣвъ ажъ по окружающій его мурѣ. Княглю Климентину выратовано а си гувѣриканца згорѣла. Згорѣли такожъ всѣ на-громадженій въ замку дѣла шуги и мебѣи, лишь малу часть ихъ выратовано зѣ коро-левскихъ комнатъ.

Ріо-Янейро 2 сѣчня. Зѣ рѣзныхъ сторѣвъ краю домагаеся нарѣдъ чимъ скоршого скликаня конституанты; денеде проявляеся рухъ антиреспубликанскій.

Берлин 3 сѣчня. Парламентъ нѣмецкій скликанъ на день 15 сѣчня. Вѣсти о недугѣ кн. Бисмарка суть безосновны.

Париж 3 сѣчня. Вчера було тутъ 22 случаѣвъ смерти на инфлюенцу. Россійскій посолъ Моренгайтъ занедужавъ на инфлюенцу.

Брукселя 3 сѣчня. Здѣсь, що замокъ въ Лакенъ бувъ подпаленый, бо огонь, якъ розказують наочны свѣдѣки, выбухнувъ наразъ ажъ зъ чотирохъ сторонъ.

Бѣлградъ 3 сѣчня. Скупщина ухвалила бюджетъ въ третій читаню и угоду землѣничу а потѣмъ правительство ея закрыло.

Петербургъ 3 сѣчня. Journ. de St. Peterbg. дементуе рѣшучо всѣ поголовки о недугѣ царя и называетъ ихъ злобною выдумкою.

Мадридъ 4 сѣчня. Всѣ министры кромѣ Сагасты подалися до димисіи. Сагаста думаетъ утворити новый кабинетъ угодовый.

Вѣдень 4 сѣчня. Комисія для закона карного выговорила вже свое справозданье.

Одозва.

На бѣзову мою зъ минувшого року, помѣщену въ часоп. „Дѣло“ и „Буковина“ понадыдали менѣ деякі Внов. нашій патріотично-красавицѣ, якъ такожъ и деякі патріоты свои зборники народныхъ пѣсенъ колысковыхъ. Та зборники ой не повны. Выдаючи згадану одозву, маю я на гадцѣ, зладити бодай маленькій зборникъ колысковыхъ пѣсенъ, котрый и для насъ здавалъ бы дуже, — и для литературы мавъ бы немалу вартость. Та зъ сего матеріялу, якій у мене підъ рукою, дастся vybrати небагато. такъ що годѣ що и починати. Одзвваюся про-те до благородныхъ и спѣволюбныхъ нашихъ патріотокъ-красавицъ, до поважанныхъ патріотокъ, священниковъ, учителей, писарѣвъ и дяківъ, до дорожныхъ чинальничковъ, наредшѣ до молодежи школьной въ Галичинѣ, Угорщинѣ, Буковинѣ и Украинѣ щобы зволяли подбѣсти найпригоднѣйшій до того поры зимовый, Рѣзвяныхъ Святъ и иншихъ случаѣвъ занятіи збираниемъ пѣсенъ колысковыхъ. Сподѣваючися, що не заведе мене надѣла на инѣшій одозву, змѣю звернути увагу всѣхъ щерыхъ охотниковъ, щобы пѣснѣ записували зъ всякими подрѣбностями, а по можности навѣтъ зъ одповѣдными нотами, и лишень щобы всяка лѣшала лѣзъ къ, якимъ де въ пѣсняхъ сѣбѣ вѣсѣ. До вѣрного, достотного бѣдана говору надаеся найлѣпше правописъ фонетична, але самъ не треба вѣзатися, бо ходять лише о вѣрне бѣданье словъ якихъ народъ уживаетъ, и якъ слова выговорю. Зборники прошу присылать на адресу: *Павло Кирѣбъ* у Львовѣ, ул. Подлевского ч. 4. (I поверхъ.)

Курсъ Львовскій

въ дня 3. л. сѣчня 1890.

Акція за штуку безъ купона	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	183	186
Зелѣз. Львов.-Чернов. по 200 зр. а. в.	229	232
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	89	94
Банку кредит гал. по 200 зр. а. в.	—	216
Листы заставны на 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	100 90	101 90
Банку гипот. галиц. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прем.	104	105
Банку кравового 4 1/2% а. в. лѣос. 51 л.	97 75	98 75
Товариства кредит. гал. 5% а. в.	101	102
Товариства кредит. гал. 4% а. в.	96	97
Товар. кред. гал. 5% а. в. лѣос. 37 л.	101	102
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣос. 41 1/2 л.	94	95
Товар. кред. гал. 4 1/2% а. в. лѣос. 52 л.	99 15	100 15
Товар. кред. гал. 4% а. в. лѣос. 56 л.	3	4
Листы довжнѣ на 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 3% а. в. (давн. 6%) въ лѣос.	55	58
Гал. Зав. кред. сел. 2 1/2% (давн. 5%) въ лѣос.	46	49
Общ. роль. кред. Завѣд. 6% лѣос. въ 15 л.	—	—
Облига на 100 зр.		
Индемпнац. галиц. 5% м. к.	103 85	104 85
Галиц. фонду пропавшаго 4% в. а.	91 50	92 50
Комунальній Банку крав. 5% I емис.	100 50	101 50
Позички крав. зъ 1883 по 6% а. в.	104	106
Позички крав. зъ 1883 по 4 1/2% а. в.	98	97 75
Лѣосы:		
Мѣста Кракова	24 75	26 75
Мѣста Станиславова	—	38
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 57	5 67
Ніполеондоръ	8 34	9 44
Повѣмперіаль	9 65	9 75
Рубель сѣрбскій	1 32	1 42
Рубель паперовый	1 23 1/2	1 27 1/2
100 марокъ нѣмецкихъ	67 70	68 70

Надѣслане.

Оферты и пропозиціи

дотычно будовы устроены и ведены готелю першогоядного у Львовѣ, приймае Товариство готелеве тамъ-же, на руки Вп. Емиліа Бертемилиана Браера, котрый такожъ удѣляетъ дотычній информаций устно або писемно.

Окулистъ

Д-ръ В. ГЕЗАНІТЪ

б. елевъ-асистентъ и операторъ на клинницѣ окулистичной проф. Фухса у Вѣднѣ, мешкаетъ при улицѣ Третього Мая (Мааровскоя) число 7 (де ч. к. Староство) и ординуетъ бѣдъ 10—12 и бѣдъ 3—5.

Сущный поступъ въ новѣйшій техницѣ красокъ творять пыльный золотъ и оръбій фарбы, вынайденый фирмою J. & S. Kessler въ Бернѣ, и оны найшли правдыне признание у всѣхъ кругахъ фаховыхъ. Та фарбы годяться до робѣтъ шукни и декеративныхъ, до позолочения и посребления всякихъ предметовъ изъ дерева, сна, порцелана, камня, металла, паперу, шкѣры и воску, до рамъ до образовъ и зерналъ, ношкѣвъ, рѣзбъ изъ дерева и кости, гипсовыхъ фигуръ, газетныхъ свѣтчинокъ, божихъ деревцевъ и т. п., ихъ можна цѣлкомъ легко накладати поединчо пензлемъ на кождый

добавный предметъ, суть незрѣваный въ блеску и чистотѣ, не пугаютъ и тому можна одержати легкій, деликатный наклады мѣдны и тревалы.

Особливо треба пѣдмети, що ты фарбы можна выставати на змѣну воздуха и мыти ихъ водою та щѣткою, безъ ихъ змѣны. Такожъ можна ихъ потирати каменемъ до полированя, черезъ що они одержують величайшій блескъ, а противо иншій фабричны конкурренційны вже по короткѣмъ часѣ дадутъ стертися мѣсь порохъ.

А що ты фарбы продаются по вельми дешовыхъ цѣнахъ а при томъ суть дуже выдатны, тыкъ що можна ихъ уживати вельми охотно и користо, то вже за-для самой дешовости мають они першество передъ иншими фабрикатами. Противъ дотеперѣшного позолочуваня и посреблюваня подають ты пыльный золотъ и сѣрбій фарбы неоцѣнену користи. Поединчій способъ ужити робѣтъ можливымъ кождому власноручно позолотити або посреблити ушкодженый рамы образовъ и зерналъ та всѣ предметы, де посповалось позолоченю.

Фирма J. & S. Kessler, Brünn (Mähren) розсылае згаданый фарбы золоты и сѣрбій по 1 зр. за флажку; — 6 флажокъ коштуе 5 зр.; — 12 флажокъ 9 зр.; — цѣна за 1 кильо зр. 8 (въ 1/2 кильовыхъ флажкахъ).

Розкладъ бѣды на зѣлѣзничныхъ доржавныхъ.

важскій бѣдъ 1 падолиста 1889.

Пѣсля львовского годичника.

Одходить зъ Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) До Стрыя. Хирова, Стружа Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина поѣздъ особый о 5 год. 50 мин зъ рана — 2) До Стрыя. Хирова и Сухи о 10 год. 20 м. передъ полудн. — 3) До Стрыя. Хирова, Сухи-Лавочного, Мункача, Буда-Пешту, Станиславова и Гусятина о 8 год. 45 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ поспѣшный до Станиславова, Черновца. Сучавы, Ясѣ, Бука, рѣшту и Гусятина о 9 год. 16 мин. передъ полуднемъ. — 2) Поѣздъ особый до Станиславова-Черновца, Ясѣ и Букарешту о 4 год. 25 мин. по полудни. — 3) До Станиславова, Гусятина-Черновца и Сучавы о 10 год. 13 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ до Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный до Белзца и Сокала о 7 год. 43 мин. рано.

Приходить до Львова:

Въ напрямъ до Стрыя: 1) Поѣздъ особый зъ Буда-Пешту, Мункача, Лавочного, Сухи, Хирова и Стрыя, о 8 год. 26 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 3 год. 36 мин. рано. — 3) Зъ Буда-Пешту Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станиславова о 12 год. 8 мин. въ ноцѣ.

Въ напрямъ до Станиславова: 1) Поѣздъ особый зъ Сучавы, Черновца и Станиславова о 6 год. 55 мин. рано. — 2) Поѣздъ особый зъ Букарешту, Ясѣ, Черновца, Гусятина и Станиславова о 2 год. по полудни. — 3) Поѣздъ поспѣшный зъ Букарешту, Ясѣ, Черновца, Гусятина и Станиславова о 8 год. 4 мин. вечеромъ.

Въ напрямъ зъ Равы руской: 1) Поѣздъ мѣшанный зъ Сокала и Белзца о 5 год. 21 мин. по полудни.

Плякаты розкладу бѣды на шляхахъ зѣлѣзничныхъ державныхъ въ Галичинѣ одержати можна на кождой стаціи по цѣнѣ 6 кр.

Запросины до предплаты

на

„ЗЕРКАЛО“
иллюстровану политично-гумористичну газету на рѣокъ 1890.

Условія предплаты ты самы, що до теперъ, т. е. 4 зр. на цѣлый рѣокъ, 2 зр. на 1/2 року, 1 зр. на 1/4 року.

Одъ числа предплатниковъ залежить збѣльшеню объему.

Редакція доложитъ всього стараня, щобы вдоволити П. Т. читателей, а зъ своей стороны проситъ подписати ея такъ численною предплатою, якъ и перомъ.

Цѣлорѣчнѣ предплатники, то е ты, що найдальше до 1 цѣвтія 1890 р. зложать цѣлорѣчну предплату, одстануть даромъ гумористичный иллюстрованный календаръ „Зеркала“ на 1891 р. Новій предплатникъ одстануть початокъ додатку „Кѣстяки Гольбайна“.

Въ обобльнѣмъ интересѣ не будутъ увзглядѣнятся замовленя на р. 1890, а выслатисъ буде „Зеркало“ только за зложеною зъ горы предплатою и только такъ довго, доки предплата буде улачена.

Просимо о якъ найскорѣе надѣсланье залеглости за 1889 рѣокъ.

3—6

Редакція „Зеркала“

у Львовѣ, улица Баторія число 24.

Запросины до предплаты

Зъ днемъ 1 сѣчня 1890 буде выходить подѣ редакціею проф. Ол. Барвѣйского у Львовѣ два разы въ мѣсяцъ

„ДЗВОНОКЪ“

письмо иллюстроване для науки и забавы рускиѣ дѣтей и молодежи.

„ДЗВОНОКЪ“ помѣшувати буде повѣсти, оповѣданя, переказы, казки, описы подорожѣ, монографіи историчны, житєписы славныхъ людей, доведѣды зъ фавики и хеміи, загадки, шарадъ и словомъ все, що розвивало-бы духа та плекало и любовь до руского народу и крѣю у молодежи нашої.

„ДЗВОНОКЪ“ буде богато иллюстрованный добѣрными оригинальными иллюстраціями одповѣдными своему зѣбетови.

Предплата выноситъ 4 зр. рѣочно, а 2 зр. пѣврѣочно.

Письма и предплату просимо адресувати до Администраціи „Дзвонка“ у Львовѣ ул. Чарненского 26.

III-тій Выпускъ „Иллюстрованныхъ Житій Святыхъ“ уже появився, а IV-тый и послѣдній уже въ подовній друку.

Предплата та сама, що передше була оголошена.

Головній склады: у Львовѣ въ книгарни Ставропигійской; въ Тернополѣ у о. Игн. Левицкого; въ Чернівцахъ у о. Волод. Каратинского; въ Станиславѣ у о. Стахевича; въ Коломыѣ у о. А. Лепкого; въ Золочевѣ у о. Ив. Гургаля; въ Стрыку въ Рускій Бѣсѣдѣ; въ Пѣдгайцахъ у о. Кор. Дудкевича; въ Токахъ у о. Ив. Хавалка; въ Бережаняхъ у о. Войтовича.

ДРОГЕРІЯ

Вырѣбъ и складъ матеріяловъ аптичныхъ

Николая Карчевского

у Львовѣ, при улицѣ Городецкой число 75

удержуе такожъ на складѣ

зѣветный вырѣбы лѣчиничъ

Петра Крокевича въ Краковѣ.

Зѣветный они вже въ нашѣмъ краю загално що-до своей успѣшности, тому роблять они завязку и немилу конкуренцію чужимъ заграничнымъ вырѣбамъ лѣчиничымъ, специальнымъ, котрый перазъ обманули недужо. Численны же призванія и подяки за лѣчиничъ вырѣбы навѣтъ одъ особъ высоко поставленныхъ, а дуже легко рослѣдити, бо суть въ нашѣмъ краю.

Цѣнники и проспекты пересылае на желанье даромъ. Замовленя на провинцію выговотвлюются одъ-воротного почтою.

Въ роцѣ 1834 основана а за знаменитѣсть и дешовѣсть власныхъ вырѣбѣвъ бѣзначена на свѣтовыхъ выставкахъ въ Парижѣ 1855, Лондонѣ 1862, Вѣднѣ 1873, Барцельбонѣ 1888, Парижѣ 1889

ц. к. прив. фабрика

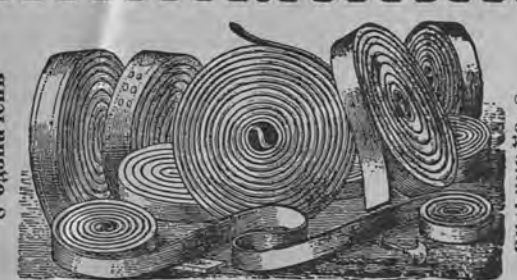
Anton Himmelbauer & Cie

in Stockerau bei Wien

и въ моравской Остравѣ, контора и мѣсце замовленъ Wien, I Wollzeile 11 поручаетъ Вп. купчимъ, а именню Виреп. Духовенству и комитетамъ парохіальнымъ свои вырѣбы

свѣтло церковные и столове,

звычайно мыло до домового ужитку, предметы тоалетовый и перфумерій, всѣлякы вырѣбы восковы, якъ свѣчки и поставники восковы гладкы и прикрашенны, факль и т. п. (5—7)

J. Lenhart & Wögerbauer
Фабрика ременѣвъ машиновыхъ

Выговотвляють ременѣ до машинъ зъ найлѣпшого сырѣвца а именню сѣ ременѣ вельми придири при электричнѣмъ устроено; одтакъ поручаютъ знамениты прилады, котры не дають зсуетисъ ременямъ на колеса; выдѣни выговотвлюють всякы лученыя ременѣвъ. 3186 11 12

Wien. VI Bez. Mariahilferstrasse 45.

Глядаю конципиента

зъ практикою судовою або адвокатскою. Защитники въ справахъ карныхъ будутъ мати першество.

Д-ръ Левъ Мадейскій

адвокатъ въ Бережанахъ.

Глядаеся практиканта зъ торговлѣ корѣи и сѣдѣнь. — Оферту надѣслати до

Народнои Торговлѣ въ Сяноцѣ. 3309 3—3

3 сѣчнемъ 1890 р почався II кварталъ мѣсячника

„ПРАВДА“

выдаванаго під редакціею Івана Стрыпского.

Пренумерата річна 6 р., пѣрѣчна 3 р., чвертьрѣчна 1 р. 50.

Ціловічні пренумеранти дістануть яко премію Гомерову Одиссею і картину Шевченка в домовній і Могіла Шевченка.

Пренумерату присилати належить до ад-міністраціи „Правды“ Львів, ул. Академічна ч. 8.

бѣлье до постелѣ одъ найзвычайнѣшого до найбільше величагого.

ИСИДОРЪ ВОЛЬ

ул. Сикетуска ч. 6 у Львовѣ.

Однокій и выключный для Галичини

СКЛАДЪ РОССИЙСКОГО ЧАЮ

3319

основаній въ 1870 р.

Поручаетъ правильно кождого тыждня свѣжій транспортъ найлѣпшого чаю зъ Москвы и поручаетъ его посли приложеню ему цѣнника

Замовленя выповняються совѣстно и скоро такожъ за послѣплатою опакованье франко.

Особливу увагу звертаеся на 3 знамениты сорта К. и С. Попова.

Одъ р. 1879

ц. к. прив.

Фабрика фортепьяновъ

J. Werhel

Wien, 7 Bez. Burggasse 58

поручаетъ свой обильный складъ фортепьяновъ одъ 300 до 800 зр. Такожъ есть на складѣ

подвойный фортепьянъ

величайшій що-до работы и тонѣвъ. Всѣ фортепьяны зъ подносимымъ помостомъ одгомоннымъ. 3202 (7—7)

Основана 1783 р.

Фабрика постели

наслѣдниковъ Томи Штунцера

M. Jungbauer

Wien, Stadt Goldschmiedgasse Nr. 11

3272 u. Graben Nr. 28. (3—2)

(въ переходномъ домѣ)

поручаетъ богато заосмотренный складъ фабричныхъ всякого рода приладѣвъ до аджѣкъ, всякого рода кофры шиты и фланелей, елестичній подкладъ, зѣлѣзній ложны, дротяній матерасы, аѣтѣй колыски, сѣнники, матерасы, подушки, подинчій и подвойный ноцы, аѣтѣй, пѣиовъ и трикотей покрывала, бѣлье до постелѣ одъ найзвычайнѣшого до найбільше величагого.

Рѣокъ основана 1828.

Одзначена на выставкахъ свѣтовыхъ: 1867 въ Парижѣ, 1873 у Вѣднѣ, на II-ой выставѣ въ Лондонѣ и на всѣхъ выставкахъ промысловыхъ.

ц. к. прив.

Фабрика мыла и перфумеріи

F. Fischer-a

Контора и мѣсце замѣвъ. Wien, III Hauptstrasse 88

Фабрики: у Вѣднѣ, Симмерингу и Унтерлаксѣ.

Поручаетъ свои вырѣбы: мыла тоалетовый и до праны а такожъ парфумеріи.

Цѣнники выслаеся на желанье оплатно, а такожъ суть по складахъ Народнои Торговлѣ. 3291

Рѣокъ основана 1857.

МНОГОКРАТНЙ ОДЗНАЧЕНА

A. Macek

Eisenmöbel-Fabrik

Wien VI. Gumpendorferstrasse 114.

поручаетъ свои мебѣль, выговотвеній солидно, 3254 по приступныхъ цѣнахъ. (7—10)

Цѣнники можна переглянути въ головныхъ складахъ Народнои Торговлѣ.

Рѣокъ основана 1840.

Одзначена на выставкахъ свѣтовыхъ 1864, 1866, 1873 и

EMERICH TRNKA

Instrumentenfabrik

Wien, X. Himbergerstrasse 8.

Винный и винный пилоты зъ абсолютно чистымъ гравированымъ инструментомъ, смывковъ инструментовъ, ручий гармоникъ, для окантовки скрипокъ для лауки до концертныхъ инструментовъ зъ наилучшего выробу, резонаторы (столики для лауки зъ воздушнымъ резонансомъ), дуті инструменты зъ металу и дерева, и взагалъ всякого рода приборы, якъ: корбки, смывки и ин. (4—6)

Рѣкъ заложена 1867

C. POLLAK

Miederfabrik

Wien, VI., Mariahilferstrasse 117

поручае свои якъ звычайный такъ и выбагливый горсеты по-сле вѣднського и париского фасону въ солидномъ выконче-ню посли сталыхъ цѣнъ фабричныхъ.

При замовленяхъ проситесь брати мѣру поверхъ су-кинь, и выстаетъ подати обемъ грудей, стану и бедръ. Рѣвно-жъ треба подати краску матеріи. Що не подобаеся, одмѣняеся безъ опору. 3214 (11—11)

ПОДЕШЕВЪЛО!

за-для великого транспорту цѣлымъ вагономъ спро-вадженого

- 12 кр. тарѣль бѣлый гладкій, глыбокій або плиткій.
- 10 кр. такой тарелки десеровый.
- 26 кр. { пара, филижанокъ до гербаты
- зъ червоною пасмужкою и коралевымъ ушкомъ
- 1-20 тузинъ глыбокихъ мушелей наштетовыхъ.
- 36 кр. карафка на воду зъ затычкою 1 литр.
- 30 кр. склянка росейска до гербаты рѣзана
- склянка до воды, гладка 1/4 литрова
- 6 кр. { въ горѣ и зъ долу зашліфована, фасонъ
- рѣвный або зъ долу заокруглений
- 9 кр. склянка до воды зъ грубого скла
- 12 кр. " груба зъ 7 рѣзаными очками
- 8 кр. чарка на шампань, тонке скло.
- 5 кр. { чарка на вино, фасонъ заокруглений
- або фасонъ конячий (зъ долины вушей)
- 4 кр. скло до лѣхтарѣвъ рѣвно шліфоване
- 19-60 { сервисъ столовый на 12 особъ зъ 58 штукъ
- зложеный, декорованый въ 2 краскахъ, чорной и лы-сучо жовтавой а la grec.

Цѣны еталі!

Казимиръ Левицкій, Львѣвъ

головный складъ для Галичины, улица Трибунальска.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. н. уприв. галичского

Акціонного Банку Гипотечного

2222 178—?

купуе и продае

всѣ эффекты и монеты подѣ найприступнѣйшими условіями.

5% Листы Гипотечный и 5% Листы Гип. преміованый,

котрыхъ посли закона зъ дня 2 липня 1868 (Днев. в. д. XXXVIII. Ч. 93) и найвышомъ постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщиваня капиталовъ фон-довыхъ, пуццларныхъ, кацій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадія

можно одержати въ сый Конторѣ. (до выльсования зъ 10% премію т.е. по 110 за 100)

Всѣ припоручена зъ провинціи залагоджуются безъ ров олоки по курсѣ дневномъ, не числячи нѣякои провизіи.

Женщина

шукае мѣсяца до заряду дому. Влизша вѣдомбѣ у о. Стефано-вича, катихита у Львѣвъ (улица Орменска 2).

Рихтера

Anker-Pain-Expeller

держитесь вже по многихъ родинахъ яко знаменитый лѣкъ домовый, тому записнымъ естъ его захвалювати. Однакъ ту додася примѣтку лишь для незнающихъ сего давню выпро-бованого средства, що An-ker-Pain-Expeller уживаеся зъ наилучшимъ успѣхомъ, чтобы алагодити и выльчити на-тирание гостецъ, ревматизмъ, ломање въ членахъ, боль въ кривахъ, колю въ боцѣ, боль первовой, боль зубовъ и т. п. Сей домовый лѣкъ и певно поможе и дешевый (40 и 70 кр. за флап-ку). Лишь правдивый въ "ко-тово"! Всюды по антикахъ; го-ловный складъ: Д-ра Рихтера а-нтика подѣ золотымъ львомъ въ 3150 Прагъ.

Одзначеня

на многихъ выставкахъ

R. KRAFT & A. KARASEK

Maschinen - Ledertreibriemen Fabrik

Wien, V. Bez. Franzensgasse 4.

Выготовляютъ шкѣриый ремень роз-оний всякого рода, а также всякой па-правы въ томъ фаху, солидно и дешево. Зшиваний и визаний ремень, а также длі машинъ до шити всякого рода суть все на складѣ. 3169 (11—12)

ALOIS WOHLMUTH

Wien, Hernals, Kirchengasse N. 41.

фабрикантъ скрипокъ,

гитаръ и цитръ; — такжежъ

поручае струны власного

выробу до тыхъ згаданныхъ

инструментовъ. 3200 (11—11)

Gebrüder TRUHLARSKY

ц. к. викл. прив. фабрика бильардовъ

3201 Wien, V. Bez. Hofgasse Nr. 4. (11—11)

выробае всякого рода бильарды, а также має великий складъ новыхъ и переграемыхъ бильардовъ, та кѣ, кулѣ, взагалъ всѣ приборы до гры бильардовой.

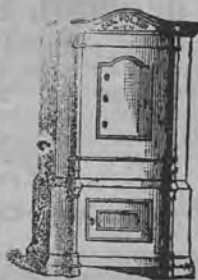
Уряджуе и обновляе цѣлы кавариѣ по найнижшій цѣнахъ

!!!Рѣшуче напомяненье!!!

всѣхъ тыхъ, що не мають поліссы,

чи то чтобы затянута позичку, чи то чтобы записати для своєї родины (бо полісса то само, що готовый грѣшь), именно придатна для задовженыхъ властителейъ домовъ и реальности, бо при случайной, наглої смерти черезъ выплату забезпеченого капита-ну оставши одержати свою реальность безъ довѣтъ; для ново-женитвъ важна, чтобы безусловно забезпечити жену и дѣтей, выби-ди можна еи ужити за кавцію або депозитъ. 29.10 31—45

Полісса на убѣзпеченіе жита естъ у всѣхъ случаяхъ найне-вѣйшимъ, найощаднѣйшимъ и найбѣйшимъ капиталомъ, тому лѣвша понадъ всѣ щадницѣ. Якъ и куда такую поліссу можна одержати найлѣпше и найдогоднѣйше, въ томъ подае найлѣпшу рату устно або писемно подѣ дискреціою: Assecuranz-Oberinspector KLEIN, Wien, I., Franz Jozefs Quai 29, II Stock, дома бдѣ 2 до 6 години. Принимаеся убѣзпеченія ажъ до вѣку 66 лѣтъ.

C. Polzer & Comp.

ливеранты ц. к. екарбу

Wien V. Luftgasse 3.

ц. к. викл. прив. фабрика желѣзныхъ

огнетривалыхъ касъ, панцирныхъ

касъ, касетъ, приборовъ до

копирования, замковъ безпеченства.

Найдешевѣй цѣны, солидный выробъ. 3244 (7—10)

На желанье цѣнники даромъ.

Рѣкъ основана 1850.

Пять одзначенъ

Фабричный складъ выробовъ плетеныхъ

J. N. SEIDL

Wien, V., Wipplingerstrasse 2.

Богато заосмотренный складъ паньчохъ дѣточихъ и жѣно-чихъ, скарпетокъ для мужинъ и дѣтей, кафтаниковъ и па-вицъ, рукавичокъ у всякихъ краскахъ. Также великий выборъ въ товарахъ зъ овечою вольно: якъ шаль мужеской и жѣночій, наметки, одяги дѣточій, кафтаники дѣточій и жѣночій, камашъ для мужинъ, женинъ и дѣтей, кофты, жилетки и взагалъ всѣ предметы, що принадлежать до выробовъ плетеныхъ. 3270

Цѣнники высылаеся на жадање. (4—?)

Поручаеся

ГОТЕЛЬ ВАРШАВСКІЙ

HOTEL WARSZAWSKI

подѣ числомъ 5 пляцъ Бернардинскій у Львѣвъ

(коло ц. к. наметництва, уряду мытового и иншихъ, была ц. н. генеральномъ командѣ).

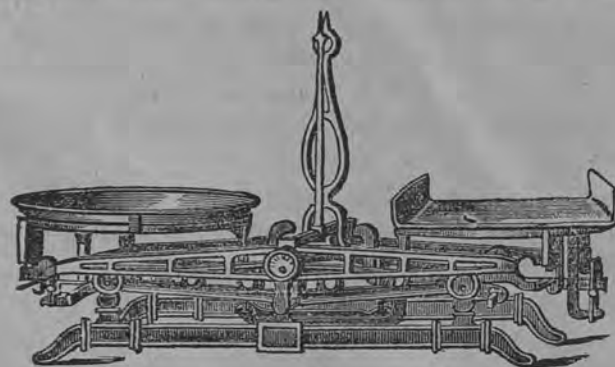
Готель має 50 комнатъ на 10 чисель подѣданныхъ по цѣнѣ бдѣ 60 кр. зъ постелею ажъ до 3 ар. за добу. За побутъ на 7 дѣвъ опускаеся зъ цѣнъ значный оуесть. За насмъ мѣсячно платитесь зъ постелею и услугою одѣ 12 ар. 15 ар. 18 ар. 21 ар. до 60 ар.

ТРАМВАЙ (кѣвна желѣзница) веде ажъ до готелю Варшавского.

Реставрація дома по цѣнахъ якъ наумѣреннѣйшихъ.

3250 2—20

Зъ поважаньемъ ЗАРЯДЪ.

Ц. к. прив.

фабрика вагъ децимальныхъ, центимальныхъ и мостовыхъ

Paul Hoffmann

Wien II, Taborstrasse Nr. 39.

поручае

децимальный ваги въ 3 и 4-гранной формѣ, ваги центимальный зъ дерева и желѣза постоянный и до транспорту ваги мостовый и яна-раты региструющы. (6—11)

АНТОНЪ ГАЛЬСКІЙ

ТОРГОВЛЯ ЖЕЛѢЗНЫХЪ ТОВАРОВЪ у Львѣвъ пляцъ Маріяцкій число 9.

поручае

	Бри-танія	Бак-фонъ	Аль-пакъ	Хин-ске с.
Ложки столовы въ найнов. фасон. тузинъ	2 20	4 20	6 50	15 —
Ложочки до кавы	1 —	2 10	3 25	7 20
Вилки	—	—	7 —	15 —
Оправы до ножѣвъ	—	—	3 60	8 50
Ложки великий до полумисковъ штука	—	1 25	1 70	3 70
Хохлѣ до зупы	—	75	1 50	2 25
Хохолки до сметанки	—	50	70	1 —
Подставки подѣ склянки	2 20	—	4 20	—
Подставки подѣ ножѣ и вилки	2 50	—	5 —	—
Ситка до гербаты	—	50	—	1 20
Щипчики до цукру	—	—	1 —	—

Повышши выробы спроваждо бдѣ реномованой фирмы Schüller & Comp. въ Берндорфѣ и до ихъ тревалобѣ ручу. Особливу увагу звертаю на выробы зъ Альпакы, металю все бѣлого. 3293 3—4

Masę nowości

otrzymal nowo założony pierwszy konkurs.

przez W. c. i k. Namiesnictwo

Specjalny magazyn broni i amunicji

artykułów sportowych i perfumerji

STEFANA PIELECKIEGO

we Lwowie, plac Kapitulny, I. 3.

polecza jako najodpowiedniejsze

PODARUNKI DLA MYSLIWYCH

na "GWIAZDKE" i NOWY ROK

Strzelby we wszystkich systemach, czterolufki, trzylufki, ekspresy bichsflinty, diany, hamerlessy i repetjery.

Sztucluki i pistolety floberta. Rewolwry angielskie, amerykanskie i belgijskie we wszystkich wielkościach.

Kordelasy, noże myśliwskie, manierki, torebki i pasy na patrony, futerały i paski do strzelb, trąbki, neceserki.

Szpieruty, Styki, Harapy.

Rewolwry przepisowe dla pp. oficerow, palasze, szpady, kupie i porteepee

Galanterja myśliwska

ze skóry, brązu i rogów jelenich.

Prześliczne Kilimy krajowe

w największym wyborze.

„Nowość: Parawanki z trzciny bambusowej, malowane. Ogromny wybór mebli i cacek z bambusu.

Wyroby japońskie, chińskie indyjskie i kaukazskie stare i nowe. Parawanki 2-3- lub 4-skrzydłowe na atlasie lub gazie haftowane, od 8 do 20 zł.

Wazonny, urny, wazy, talerze dekoracyjne, amulety, podstawki z brązu, majoliki, porcelany, drzewa, kości i srebra.

Przedmioty emalowane Cloisonné. Wachlarze dekoracyjne we wszystkich kolorach, wielkościach i kształtach.

Makaty starożytné. Perfumerja i artykuły toaletowe. 3205 3—2

Wszelka broń używana, kupuje za gotówkę, mieniam i biorę w komis. Roboty rusznikarskie wykonuję z całą precyzją po cenach fabrycznych.

Najlepsze brzytwy

szwajcarskie od 2- do 6-50 zł. angielskie od 1-50 do 20- zł. Paski do obciągania brzytw od 80 ct. do 2-50 zł.

Mydła i penzle do golenia.

Ceny nadzwyczaj nizkie. Przedmioty nieprzystające do gustu, mieniam się na inne. [Na жадање п. Пельсего мѣстимо сей анонсъ по польски.]

3203 (10—18)

ДОСИ НЕПЕРЕВЫШЕНЫЙ!

В. МААГЕРА

правдиво чищенный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

Вильгельмомъ Маагеромъ зъ Вѣднѣ.

Першими знаменитостями медицинными розелѣджуваный и яко легкій до-стравленя, также дѣтямъ именно поручаный и ординований, яко найчи-стѣйше, найлѣпше и за найприроднѣйше средство признане на недуги гру-дей и легкихъ, золотуху, остуду, чираки, выкиды нашьбрий, недуги золзвой, ослабленія и т. д.

Фляшка по 1 алр. въ можѣ складѣ фабричномъ: Wien Neumarkt Nr. 3., также у всѣхъ антикахъ и торговляхъ корѣбныхъ монархій австро-угорекон. Тамже складъ приборовъ до перевязаня зъ шкѣри и Швабгаузенъ.

У Львѣвъ у пп.: Петра Миколяша, Жигмонта Рукера, кова Байзера, К. Кри-жановского антикарѣвъ, Ст. Маркевича, К. Балабана купцѣвъ.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣлательный редакторъ Иванъ Болой.

Печатъ въ фабр. Чордыжкоп.

Зъ друкарѣвъ тез. нн. Шенченка, мѣтъ зар. К. Веларева.

Виходить у Львові щодня (крім неділі і рушних свят) о 5-й годині по полудні. Літературний додаток „Библиотека знаменитых писателей“ виходить в четверток, а в суботу і п'ятницю на переміну разом з „Ділом“.

Предплату і нисерати приймають: у Львові Адміністрація „Діла“ у Львові 24, Центральне бюро оголошень, ул. Коперника ч. 11. і Бюро газети „в. Карла Ладина“ 9. В. Периниши Бюро газети ул. Довга 77 (стара пошта). У Відні M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse, F. A. Richter, Nibelungengasse 4; L. Gans, III. Kolonitzgasse 8, M. Stern I. Wollzeile 24, H. Schalek I. Wollzeile 8, Oppel I. Stubenbastei 2. В. Франкфурт і Гамбург M. Haasensteins & Vogler, G. L. Daube & Comp.

Предплата на „Діло“ і нисерати платні у Львові.

Діло

Предплата на „Діло“ з літер. додатком в Австрії: за Границю: а цілий рік . . . 18 кр. на цілий рік . . . 24 кр. на пів рік . . . 9 кр. на пів року . . . 12 кр. на чверть року . . . 4 кр. 50 кр. на чверть року . . . 6 кр. на місяць . . . 1 кр. 50 кр.

у Львові: на цілий рік . . . 18 кр. на пів рік . . . 9 кр. на чверть року . . . 4 кр. на місяць . . . 1 кр. 35 кр.

Реклація, Адміністрація і Експедиція под а. 24 ул. Ватрив. — Рукописи заставляють лише на попереднє вистереження. — Редакція неопечатані вміст бачи пошта. Поодинокі члени коштує 8 кр. а в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. бачи однім строком печатком, в рубр. „Надскапане“ по 20 кр. а в. Подлинні числяться по 10 кр. бачи стишка.

Угодова конференція.

На полі внутрішньої політики австрійської панувати підчас наших Різдвяних свят повеліть спокій, а вся увага була лише звернена на угодову конференцію, котра минувшої суботи по полудні розпочала під проводом гр. Таффе свої засідання. Якій буде результат сев конференції, годі ще знати, але то вже треба з горі зазначити, що праса прихильна правительству і в его системі робити собі як найкращий надій; ми навіть не будемо запускати в оцінку своїх варад, позаяк і так не все з них стало звістним, а представимо лише ходь дотеперішних варад, о скільки бачи дбався до публічної відомості.

В суботу дня 4 н. ст. січня по полудні зобразились були в апартаментах президентів ради міністерства слідує члени конференції: міністри гр. Таффе, д-р Пражак, бар. Гавч, Бакегеми і гр. Шенборн; далі Рішард гр. Кляйм-Мартиниц, д-р Гальвіх, гр. Карол Кавені, кн. Лобкович, д-р Маттущ, д-р Шенер, д-р Ратер, Шаршмид, д-р Шлезингер, д-р Шмейкаль, кн. Шенбург, гр. Озвальд Тунц і Цайтгаммер. Ходь варад постановлено держати в таємні і дятого видано лише слідує члени конференції:

„Президент міністерства Таффе повстав зображати і подікувати їм за то, що она явилася, а бідка присвятив посмертну вгадку померлому кн. Каролу Аверсбергу. Обидва промовили д-р Пленер і мнеміст своїх товаришів політичних жаданя Нмццв, котрі мали становити вступ до варад. По сьмь виваженя рідь генеральної дбати, в котрій взяли участь: кн. Шенбург, кн. Лобкович, д-р Шмейкаль, д-р Ратер, Шаршмид, гр. Кляйм, д-р Гальвіх, д-р Маттущ, д-р Шлезингер і пос. Цайтгаммер.“

Кн. Лобкович заявив іменем своєї партії, що она на слідує члени конференції ви скажеся о тих жаданях точка за точкою і в своїй стороні подасть точки, котрі з вгадую на інтерес чеського народу уважає за обов'язок порушити. Конференція заявила, що годиться на се формальне поступованье.

До сего комунікату робить N. fr. Presse таку замітку: Коли сей комунікат не замочує найважливішу справу засідання, то виходило-б з него, що правительству, котре скликало конференцію, не лишь по присутності до неї з в'язкою програмою, але навіть і не брало на сьмь засідання ніякого участу в варадах. Зь другої-ж сторони можна довідатися, що Чехи хотять жаданя Нмццв обмежити, та ще і в своїй інтересі свого народу поставити. Оби ті в'їсти не роблять великої надії, щоб конференція удалася. Жаданя Нмццв, сформулований Пленером в 1886 і 1887 р., сьмь слідує члени: Зисенке

розпорядження языкового з 19 цв'їтя 1880 і розпорядження міністерства справедливости (за Пражака) з 23 вересня 1886 р.; національне розмеження судових пов'язок; основанье відповідного числа судів окружних і утворенье двох сенатів в высшій суді кравових в Празі; новий підбл адміністраційних пов'язок і утворенье на підставі языка одноцілих округів національних; розд'їленье кравової ради шкільної і передовсім забезпеченье языка нмццкого яко языка державного окремим законом державним.

Зь недільного засідання оголошено такий комунікат: „Друге засідання конференції в ц. к. президії ради міністерства розпочалося о 2 год. зь полудня. Д-р Ратер розвинув іменем своїх товаришів в довбій бесіді становище чеських репрезентантів до жаданя Нмццв, поставленних д-ром Пленером, і долучив до того жаданя чеських репрезентантів. До того наважася рядь питань і доща дбати. Засідання закрито о 4½ годнів; слідує члени засідання в понеділок.“

Комунікат зь понеділка: „Нинішнє засідання конференції відбувалося од 2 до 4½ год. На засіданні сьмь обговорювано справу шкільну. Слідує члени засідання завтра в четверок, о 2 год. по полудні.“

Тільки говорити урядові комунікати. На четвертій засіданні велася дельша варада надь справами шкільними. Гр. Кляйм-Мартиниц і Маттущ не брали участу в варадах, бо занедужали, а міністер торговлі не явився також, бо в'їдав на похорон кн. Карла Аверсберга. П'яте засідання відбулося вчора в полудне.

Хочь і як мало сьмь в'їстей о результаті дотеперішних варад, то все-ж таки можна припускати, що конференція утв'їлася добрим успіхом, бо вже тепер заповідують то деякі газети, навіть і такі, що стоять по стороні нмццких централістів. Такь доносить Pester Lloyd, що нмццко-чеські переговори у Відні ведуться зь добрим успіхом, бо обі сторони поступают дужь примирительно. Подбну в'їсть одержав також і Dziennik Pol. зь Відня. Газета ся доносить, що конференція угодова взяла несподівано корисний оборот, о чьмь по части можна і зь того судити, що цесарь запросив до себе на обідь всіх членів конференції. Та сама газета доносить також о поголодці, побла котрої кн. Шенбург має стати шефом кабінету, наколи конференція успішно закінчиться. Була-б то очевидна велика концесія для Нмццв і значна-б важна зміна у внутрішній політиці австрійської держави.

Жаданя Чехів мають бути після приватних в'їстей слідує члени: Подбл теологічного факультету в Празі на чеській і нмццкій; збільшенье числа чеських шкіль-

промислових; виключенье чеських пов'язок зь палати торговельно-промислової в Либереці і утворенье зь них окремої палати промислово-торговельної; зміна ординації виборчої до сейму і до ради державної, яко коначне условіе до заспокоєня жадань щодо рівноуправлення національного і языкового.

В честь членів конференції давь президент міністерства гр. Таффе в неділю пар в реставрації Сахера. На пар в'їшли всі члени конференції і ті міністри, що беруть в ній участь.

В понеділок запросив бувь цесарь до себе на обідь всіх членів конференції. При цесарській столі сиділи коло цесаря зь правої сторони кн. Шенбург, зь лівої кн. Лобкович. Членам конференції визначено місця при столі такь, що побл одного делегата нмццкого сидіть одинь делегат чеський. По обіді розмавляв цесарь зь всіми делегатами, а вже найдовше, бо аж пів години, зь самим Пленером. Взагалі розмавляв цесарь довше зь нмццкими делегатами як зь чеськими. При сій нагоді висказав цесарь кілька разів бажанье, щоб конференція довела до успішного результату. Особливо багато говорив цесарь о справах языкових, але розговорювавсь також і о особистих справах делегатів. Зь пос. Гальвіхом розмавляв цесарь о торговельно-політичній ситуації і висказав при томь надію, що ситуація виважениться до 1892 року зовсім.

По двірськом обіді запросив кн. Шенбург всіх делегатів до шляхотського кавина, де бачи єсть президентом.

Польські газети застанають вадь тимь, дякого на конференції не запрошено також і міністра финансов Дунавського, та знаходять на то таку відповідь: „Не мале здивованье — донось зь Відня до Dziennika Polsk-ogo, — що міністри Дунавський і гр. Фалькенгайт не беруть участу в конференції. Декий часеписи виводять зь того дужь неімовірній комбинації о демісії і нових іменований в кабінеті, хочь виключенье сьмь міністерів, особливо же мнн. Дунавського, лежить як на долоні. Прець яко міністер финансов не має бачи ніякого д'їла зь національними справами в Чехях, зь легким серцем може отже не одриватися за-для сев пробы угодовної д'їла зь своїмь ресорть.“ Подбну гадку висказує також і Szasz, котрий такь каже: „Супротивь хибних коментарів треба сконстатувати, що в конференції беруть участь лишь ті міністри, до котрих ресорту належать спорні справи, котрі сьмь предметомь варад. Тимь отже дається поясненіє неприсутності міністра Дунавського на конференції.“ Але зь другої сторони робить Szasz і таку замітку: „Наколи участь в конференції міністерів Шенборна і Гавца єсть оправ-

дана справами их ресорть, котрі мають бути порушені на конференції, а участь д-ра Пражака оправдуєсь тимь, що бачи єсть міністромь без теки для Чехь, то менше понятною єсть участь міністра торговлі, котра однаковь дається поясненіє примирительними прикметами і відбностями того мужа державного.“ До тон самої газети донось зь Відня: Панує туть загальне пересвідченье, що акція угодова приборавши ширш розф'їри і заповідає успішний результат. Парь, даний гр. Таффе для членів конференції угодовної, а особливо запрошенье членів конференції на обідь цесарській, зробило велике враженье.

Справа голодова.

Недостаток пашь для худоби в нашбмь краю вже такь великий, що навіть зь сторонахь богатихь вь луки і м'їрно урожайнихь цїна сїна дїшла до 60 зр. за сяжень, т. є. до 20 зр. за ф'їру або до 250 зр. за 50 кн. солома ресортьно ше дорожша, бо навіть по 8 зр. не можна дбстати ф'їри мерви на підб'їлку. Таке донось іменно бдь Журавна, Жидачева, Миколаєва і Стриги. Сотари метричний б'їса платиться тамь по 7 зр. Зь Подбля донось, що тамь і булаб значнає посеватися, бо копано єи або ще не зовсімь пристиглу вь молодому лущинию або вь слоту пору і засыпувано м'їрку вь землю. Також зь Самборщини донось, що і тамь булаб посуха.

Зь Подгаєччини донось, що підь селомь Підзамочкомь убито дось 438 коней зь окрестности і уладжено три стернаска. На всіхь лежить велике множество коньского стерва і видає страшный змрбд, бо нема довшихь морозів а сьмь невеликий. Одно зь тихь стернаскь тільки о 50 кроківь оддалене бдь замешканихь домівь, а два инші о парусоть кроківь. Дось н'їхто не погадав о усуненю і загребаню непожертьхь псамь мась стерва. По горіше, спекулянти зь б'їлий день зьв'їжджують на стернаска і цїльми ф'їрами вивозять кости, не дбаючи о те, що заповівають околицю. Вечерами єще стадо здич'їлихь псівь волочуться по дорогахь, поляхь і огородахь, а люди бояться тамтудь переходити, щобь псы ихь не роздерли.

Wiener landwirthschaftliche Zeitung пом'їщає сьей листь кн. Альфреда Вреде до єн редактора:

„Пане Редактор! Зь огляду на статью вь Вашій газеті о нуждї вь Галичині позволю собі донести Вамь, що вразь зь кількома властителями добрь і одною зь нашихь перворяднихь ф'їрихь тутешнихь, торгуючихь пашою, ми ще вь жовтні предложили правительству пропозицію, хоча нашими зап-

На святий вечерь.

На дворі бувь чудный вечерь. Миліонь зблещь меркотили по ясовімь небі а дорогій місяць плавь помбжє ними легко і спокійно, анай той човенць по свинихь ф'їлахь води. Мсццями розлазася по небі пашами м'їлочна дорога: казавь-бачь, що се т'їнь зь с'їнб'їв, що покрыва широкі поля. Морозь бувь сильний, і бачи одинь нагадував жителамь столічного м'їста, непризвичаємь до виду с'їну, що теперь чась одпочинку плодovitи землї, царство зимы. Окна камінянь зблещив вь всьлякй видь с'їб'їнахь ледовихь цв'їтівь.

На третій поверсь вь слабо осв'їтленій комнаті сидіть близько оконь молодий чоловік. Єго високе гарне чоло покрывалося якоюсь тяжкою задумою, зь котрої не вь силі бувь єго вывести беззаставний гуркбть прозв'їдаючихь по улиць возівь. На єго душу налягь якісь тяжкій смутокь.

Також нині день роковий! святий вечерь!...

А хто-ж зь нась, коли єго доля закине вь далеку чужину, не затулять вь таку годину за рідними краємь, за низькою хатинию, де саме зблещала вся родина і засьла до св'їтоть вечерь? Можна перебути на чужині роки, жити зь нею, але годі забути і не затуляти за найкрасшими хвилями, які пережило сьме дома коло дорогихь для с'їрця осібь. — І нашь молодий чоловік, хоть не першона було єму в'їстр'їчати св'їта на чужині, затуляв за рідною стороною, за цїлою своєю ріднею, за ненею голубою, що десь тайкомь заплакала вь згадку, що ще одинь єи сьмь на чужині, за сестричюю шибетующою та братицями соколами. Гей! гей! якь-б хотьлося єму теперь бути помбжє ними, прагнунути їхь в'їсь до своєї груди!

Але чи-ж тільки та одна дума нашла на єго душу?

Нї! ще друга, ще важішша справа заняла вь єго гадку. Вь короткій чась мавь приїхати до рідної землї, але не для спочинку, а щобь стати робітникомь на народ-

ній ниві, і єго думка повинула мимохбть вь будучасть. Передь єго душею відьравася теперь новий св'їт. Якь-ж бдь давня бажавь бачи дбждатися тої вьидеализовань хвалі, коли передь нимь в'їтворитися нова дорога, по котрій бачи витягати цїль свого життя! А однакь бачи здрігнувся теперь передь тою гадкою, що була колись єго идеаломь, єго найкрасшою розмовою. Чи-ж боясь бачи може праць? Нї! бачи не лякаєся єи, бдь давня правивь бачи до неї; бачи думавь лише, чи готовь бачи до неї, чи стане єму на стілько силы, щобь єи подужати, чи найдеє у него такожь на стілько сильної волі, щобь середь всякихь негоднхь життя не зб'їти зь повязань дороги?... Отсе зайняло вь єго гадку! Голова єго повисла на груди, чоло єго поморщилось, і тихо було вь комнаті, лише гомбнь зь улиць вдаравсь бдь часу до часу до хаты.

Кількож то людей — подумавь молодий чоловік — жертвовало за сьмь идеї своєї майно, рідню та всю свою силу! Тернь кривавий ихь ногь, чоло ихь обливалося горькимь потомь, груди ихь упадали на сьлахь, а однакь они шли впередь, не зважаючи на в'їщо. У кожного зь нихь лучилося зь чимь разь то більшими перепонами чимь разь то більше занятые, зь кождою новою неудачою нова надія. Тамь плакала рідна мати і просила сьна, щобь проживавь спокійно бачи неї; тамь жінка молила сьмо мужа, щобь не лаявсь єи с'їрстою, — а однакь они шли на бовище, бо н'їчимь бувь голось ж'їнокь і материй протавь голосу ихь сов'їстї, протавь ихь горячого бажаня виповнати сьмь в'їдєв, протавь стону малюб'їв, що вковані вь кайдань бажала волі, рвалися до неї, ждали бдь незакорваныхь поточий. І лягася кровь і падала борць!... а на ихь м'їстє ставали чимь разь то нові сили зь новими гадками, зь новимь одушевленьемь, зь шарюю охотою вькбчнати то, чого не змогли ихь попередники. Рвались кайдань, тріскали окови, і ставали вьзволений в'їзволени вь рядь зь сьмьми сподівателями і б'їгли, щобь на шпилью горы жатя народного застромити хоругвь свободи.

Такь дивалися народи! Зь неодоного, здавалось, сліду вже не було, історія жатя все-св'їтлого не згадувала про него, а наразь стававь бачи в'їсп'їємь, оборонцямь своихь подонатныхь правь, местникомь на своихь гнобителяхь, погрозов до всіхь, що бажали-б єго ще в'їруге прагнути до землї... А хто-ж дивавь ті народи? подумавь молодий чоловік. Хто розжарював першу кесорку ихь жатя? Одинь! йшла відповідь вь єго думі. — Якь ф'їля моря, обд'ївниєсь бдь берега, жене передь собою другу і третю чимь разь бблшю, а підбймаються що-разь то нові хвилі-горы і мчаться вь безконечнбть, такь будить чоловікь-одинакь аразу десятик, даліше сотки, і повстають цїлі маси народий, і вьсь разомь сьпішать до своєї мети. — А мій народь! згадавь молодий чоловікь, випираючись, підб'їсь голову, а на єго гарб'їмь лиці проб'їлавсь тяжкій жаль. Єго с'їрце зашембьло на агадку свого народа. А чимь мій народь — промовивь вь голось молодий чоловікь — не потребує тихь одиниць, хотьбы не двател'ївь але простыхь робітниківь? И чимь мавь-б єи не стати вь ихь рядь а остати по-задь, нап'їтувати сьмь нмь соромомь, заставити ті надб'ї, які вь м'їн'ї покладали друга?... Нїколи! нїколи!

Вь єго словахь чути було велику р'їшучбсть, що не була випльвомь олної хвилі, і котрій на одній хвилі не скбчнатиєсь. Вь нихь проб'ївалася сьильна воля поб'їти дорожню трудь і дбгти до цїли, або нї — то в'їстати, але в'їстати чєстно, а не нанести сор'їму сьмому имени і не пошлшити для другихь лихого прил'їру. Була сь горяча і велика душа, що не хотбля такого, безжурного житя, яке веде більша часть молодихь людей, а бажала жити рухливою, повною вь посвященіє і надб'ї.

І зновь понеслось єго думки до рідної хатини, звідкь бачи в'їнсь першу любовь до своєї людю. Онь згадавь на вечера, які про-в'їв м'їж чєлядію, що сьп'ївала єму п'їснь, розказувала байки, уносила єго вь св'їт м'їр'ї. І гадалоєсь єму, що бачи малю дитинию сідати при св'їтій вечері коло своєї нєнї, радь-бє вже вьрватися, щобь зайти до чєляди і

почути п'їсеньку. Вечера кбчнатиєсь, бачи бере вь руки ор'їхи і б'їжить до кухнї.

— Явдошко! засьняй мені п'їсню, а дамь ор'їховь! проговорила дитина.

— Ходи сюди! сказала Явдошка, підняла дитину на руки тай засьняла:

Добрий вечерь!

Щедрий вечерь!

Мій панченку, мій соколенку,

А чи маєєш ты тай мат'їньку?

Ой маю я, маю тай мат'їньку,

Якь в'їра ясну, якь сонце красну.

А чи маєєш ты тай братиценьку?

Ой маю я, маю тай братиценьку,

Якь ясный б'їстрый той соколенку.

Рости-жє великий, будь довгов'їчний,

Будь довгов'їчний, людюмь помбжний,

Матоніць твоєї на пот'їхочку

А добрымь людюмь на порадоцку!

— Ну, що одну! зашєпетала дитина.

— Ані потбмь засьняю другу, а теперь пойдю подивитися на зв'їзды, промовила д'ївчина.

— Возьми мене зь собою! просила дитина.

— Ходи та возьми хустку, бо на дворі анимо!

Дитина овинулася хусткою і поїшла зь всею чєлядію на дворь. И тогды бувь такий гарний вечерь якь сегодня.

— А на що ты Явдошко дзвоняєшь лыжками?*

— Бо в'їзв'ї в'їде, сказала Явдошка, дороги не знає, а я єму слбдь роблю.

— А якь бачи сюди приїде, то що зробить? запытала дитина.

Якь князь приїде — засьп'ївала Явдошка — Забере зь собою

Мене молоденьку

Вь палатоньку свою.

— А я не пущу! сказала дитина і злов'їла Явдошку єудорожно за руку.

*) Д'ївчата дзвонять на св'їтій вечері лыжками і в'їрують, що зь тої сторони прибуде жєнихь, звідкь нємь дбзвуться.

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ зъ литер. додаткомъ въ Австрію: за Галицію: а цілий рікъ . . . 18 ар. на цілий рікъ . . . 24 ар. на півъ року . . . 9 ар. на півъ року . . . 12 ар. на чверть року . . . 4 ар. 50 кр. на чверть року . . . 6 ар. на місяць . . . 1 ар. 50 кр.

у Львові: на цілий рікъ . . . 16 ар. на півъ року . . . 8 ар. на чверть року . . . 4 ар. на місяць . . . 1 ар. 35 кр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вставляються лише на попереднє застереження. — Рекламія неопечатана вільно одъ порта Поодинокі члени коштують 8 кр. а. в.

Оголошення приймаються по ціні 6 кр. одъ однимъ стрічкою печаткою, въ рубр. „Надбавка“ по 20 кр. а. в. Подписки числяться по 10 кр. одъ стрічкою.

дня 29 грудня (10) січня 1890.

Замість членів „Дѣла“ подали ми вѣсти про хідъ угодовихъ конвенцій, які урядово видала анцеларія кабінету гр. Таффе. Тихъ вѣстей годъ намъ судити редакційно, о скільки почате змислювати і чи добутками его в спорній стороні.

Істинні бюлетені анцеларія виходить наразі лише то ясно, що переговори суть справу чинну і що обома сторонами ходять торку прав націоналістичнихъ полкахъ публичного в школі, уряді і господарстві а тихъ полкахъ, котрі суть основні життя кожного народу. Тихъ справъ доткнули заразъ на сѣдані конвенції бдпоручники а на другій сѣдані представили постулати і бдпоручники чеські. За конвенцію буде теперъ зъ кожености виступити справедливий границь межъ жаданнями обохъ сторінъ, признати въ засаді справедливості тихъ жадань і обдумати средства до досягненя ихъ, т. є. спонукати правительство до виданя бдповіднихъ розпоряджень, заповняючихъ обома сторонами зреалізованіе жадань постулатівъ, або спонукати ті жадання до виданя бдповіднихъ заходівъ.

Але і друга не менше важна справа виступає на яву черезъ скликання сен конвенції. Показалося іменно, що кабінетъ гр. Таффе, въ часъ десятилітнього свого існування, не вівши зрозумілихъ духовнихъ і економічнихъ потребъ народівъ долитавськихъ, а лише менше-найменше средства до досягненя їхъ потребъ. Показалося теперъ дуже наглядно, що програма теперішнього кабінету зъ голосовань і шумнихъ окликомъ: „примирення народівъ“ була лише пустою фразою, повсюду в душі, а на дѣлі допускала всякі покривдення дійснихъ чи штучнихъ меншостей національнихъ, дійсними чи штучними більшостями. Показалося вкінці і та кардинальна правда, що обов'язкомъ кожного правительства повинно бути рівномірне плекання всіхъ народностей, а ніколи фаворитованя якихъ-то вибранихъ.

Не пересуджуємо, о скільки Чехи і Нѣмці, засѣвши коло одного стола, зуміють зрозуміти важливість теперішнього хвилі, о скільки будуть справедливі для себе, о скільки об'єктивні та уступливі. Се покаже недалекий часъ. Але якъ зъ одної сторони радуємося тимъ об'язкомъ, що правительство взяло вкінці першій реальний початокъ до полагодження міжнароднихъ спорівъ зъ Чехією, такъ зъ другої сторони не можемо замовчати той хвилі, що гр. Таффе зглянувся лише на Чехівъ і Нѣмцівъ чеськихъ, а про другі коронні краї здорого забувъ, наче-бъ въ тихъ другихъ краяхъ зъ мішанимъ населеннямъ панували нині спокій і неначе-бъ тамъ дійсний чи штучний меншости благоденствували.

Якъ про-то конвенція угодовій чесько-німецькій мусимо желати якъ найлучшихъ успіхівъ до знищення антагонізму расового в Чехії, такъ зъ другої сторони єсть обов'язкомъ нашимъ звернути увагу гр. Таффе на то, що крайній часъ зайняти в тимъ антагонізмомъ національнимъ, який розвинувся вже давніше, а въ часъ „єри примирення“ зроби в скріпленні якъ в нашій нещасній Галичині, такъ і на Буковині. Безъ справедливого полагодження спорівъ національнихъ у всіхъ краяхъ короннихъ, не виймаючи Мораву, Шлеску, Сирію, Каринтію і Далмацію, піднята кабінетомъ гр. Таффе акція угодовіа буде для держави безкосна і безъ значення.

А мусимо додати, що томлені меншости в згаданихъ краяхъ не посідають досі тихъ широкіхъ правъ національнихъ, якими користувалася меншость німецька в Чехії; що примирення сказавши, Русини в Галичині і на Буковині стогнуть тяжко підъ ярмомъ системи політичної і релігійної, апробаваної зъ гори і що в десятій частині не досає їмъ тихъ порукъ розвитку національного, які посідали досі чеські нѣмці.

Першій початокъ до акції угодовіа в Галичині дали Русини ще в 1869 році. Соймъ крайній асоціалізувався зъ сою акцією, скликавъ навіть угодову анкету по-за соймомъ зъ бдпоручниківъ обохъ народівъ, але реалізувати бувъ ніякий, мимо того, що анкета пропущена була достаточнимъ матеріалъ угодовий і що жадання Русинівъ була тогді дуже умірнені. Не входимо нині в причини,

за-для якихъ добре і розумно почате дѣло тогді розвинулося. Бути може, що обі спорючі сторони тогді провинили, але то можемо сміло сконстатувати, що головна вина неуспіху лежала тогді в самій центральної правительстві, втому примирення Русинівъ зъ Поляками не було на руку за-для звѣтної системи. Опісля, вже за єри гр. Таффе, роблено другу пробу примирення Русинівъ зъ Поляками, але дѣло то поручено неаручнимъ і нещиримъ рукамъ. Руки ті лавировали межі політикою Австрія і Росія, а не було безъ того, щоби і самъ медіаторъ не оглядався на дві згадані сторони. Одъ сего часу минуло вже кілька лѣтъ. На разі може туманено себе, що принята система нивеляційна зломить силу руску і що в Галичині запанує спокій кладовищний, але коли нині настало розчарованя і коли показалося, що народъ руский і не думає о капитуляції — нині була-бъ добра пора до того, щоби централне правительство свою програму „примирення“ схотіло осудити якъ в Галичині, такъ і на Буковині.

Пора до такої акції єсть і тимъ нині добра, а навіть в-части лучша, якъ коли-не-будь, що обі сторони мають вже досить тихъ тяжкихъ спорівъ національнихъ, за котрими всяка робота економічна марно гине, і що межі суспільності польскою тутъ і тамъ, хоча — зъ причини пресі пануючої і пануючої системи — тільки спорадично проявляється виразне змаганя до такого примирення. Змаганя то проявилось в часі послѣднихъ виборівъ соймовихъ устами деякихъ магнатівъ поселенихъ на Русі, а бдгакъ в часі соймовихъ сесій деякими ознаками, вправді нечисленними, але походжаними одъ людей рбанихъ таборівъ. Змаганя то належало-бъ піддержати і розвинути. Скріплене елементу руского в Галичині і на Буковині могло-бъ Австрію принести більшій користі, якъ хто-не-будь думає, а не було-бъ сполучене зъ шкодою і для народу польского, в виду грози, котра всімъ народамъ славянськимъ може статися рівно небезпечною. Вправді потерпіла-бъ на томъ експанзивна політика звѣтної табору краківського, потерпіла-бъ вхъ стремління олигархичні — се признаємо, але що по примиренню зискала-бъ сила централна, такъ потрібна для Австрія — се рвчъ зовсімъ певна.

Коли-жъ про-те гр. Таффе нивелюваннемъ конвенції чесько-німецькою встѣпивъ вже на щасливе поле осудження своєї програми, то по ширій нашій думці не повиненъ стати в половині дороги, а повиненъ ту акцію угодову розширити і на другі провинції Долитавщини. Починає до такої акції не може нині виходити зъ сторони Русинівъ, бо они вже в 1869 р. першій подавали руку до нев. Не вийде сей початокъ такожъ одъ табору ставниківъ краківськихъ, бо они ослѣдили вже в своїмъ шовинизмъ і зъ своєю негативною політикою супротивъ Русі заглинили в уличку безъ виходу, а притомъ вже і загальні доказали свою неспособність до верховодства в краю. Акцію ту повинно почати і перевести саме правительство централне.

Угодова конвенція.

О конвенції угодовій не маємо все ще точнихъ вѣстей, але зъ того, що пишуть газети одної і другої зъ спорючихъ сторінъ, виходить, що не все аде а може такъ і не пойдє зовсімъ тавъ гладко, якъ то представили собі у Відні за зеленимъ столомъ. Старо-чеська Politik розбираючи хідъ конвенції в статі підъ заголовкомъ „Sub auspiciis imperatoris“ каже: Мы незнакомлені зъ ходомъ наради на конвенції і не знаємо, скільки єсть правди на вѣстяхъ, котрі подають поодинокі газети, особливо що-до подѣлу ради культури крайової, крайової ради шкільної і установленя самостійнихъ національнихъ сенатівъ при высшій суді крайовій в Празі. Але ми знаємо, що наша справа спочиває в добрихъ рукахъ, що єи певно не запропащать і не зробилять уступокъ, котрі пошкодили-бъ чести нашого народу. Особливо же успокоює насъ признана справедливостъ монарха, і его слова, котрими вінъ не разъ висловлювався о спорі языковій. Пригадуємо лишє слова, котрі цесаръ висказавъ підчасъ свого послѣднього побуту в Празі, коли то вінъ давъя почувти, що було-бъ найкраще, коли-бъ кожний в Чехіяхъ умівъ по німецьки і по чеськи.

Такъ а не внаше не могли і ми спбръ языковий і такъ поступивъ собі такожъ чеській соймъ в законі зъ 1866, котрий німецько-либеральна партія усунула, коли прийшла до власті. Лишє рівне право до обохъ народівъ в краю може завести тривалий миръ і спокій.

Narodni Listy пишуть: Коли-жъ староческий делегаты дѣвонять тамъ у Відні скликаючи в вѣномъ, найже знають, що в Чехіяхъ

Різдвяна Ночь

М. Лисенка

на сцені руско-народного театру в Галичині.

До довгихъ, бо майже цѣлорічнихъ приготувань виставивъ рускій народний театр на дні 4 в. ст. січня с. р. в Станиславській опері М. Лисенка „Різдвяна Ночь“. Ця опера виставлена того твору на сцені нашого театру становить безперечно вихвалювану і високо розвинуту; європеаючися виставити той вихвалюючий творъ знаменитого українського композитора, станувъ нашъ театр на повно висоті своєї артистичної задачі і виступивъ єдиною добрістю своїхъ артистівъ зъ сценою і свого патріотизму.

„Різдвяна Ночь“ М. Лисенка єсть то опера трактована на високу скалку. Композитор є живий в іній доказъ великого таланту і одкровення артистичного образаваня в музиці, котра зробила его однимъ зъ перворяднихъ майстрівъ Європи. „Різдвяна Ночь“ єсть дора найбільшій і найкращій творъ Лисенка, котрий заповнивъ вінъ такимъ безсмертнимъ музикальнимъ красомъ, що ставъ она єдинымъ артистичнимъ бенкетомъ для всьохъ, а яко народна опера порыває серце Русинівъ родними мотивами, підносить душу національною стійкістю музикальною.

Сюжетъ до опери взятий зъ звѣстної поемі Гомера „Ночь передъ Рождествомъ“, а до сюжету тої поемі уложивъ лібретто український писатель Мих. Старицький. Опера складаєть зъ 4 актівъ, а 5 бдсценъ. Розпочинаєть она увертюрою, уложеною оперою української цѣлості зъ мотивівъ опери. Опера починаєть вводить в IV. акті в опері по кількохъ тактахъ впадає в мотивъ опери „Увѣстивъ годубовка, зъ яко не поймаю“, — бдгакъ переходить вєв опері в мотивъ опери, а нагадуючи акцію в опері: „Ой, радий ємоє — ой, радий ємоє“, вбачаєть євнѣль в опері.

Першій актъ складаєть зъ двохъ бдсценъ. В опері розпочинаєть короткимъ речитативомъ,

розмовою Чуба зъ Головою, а за тимъ слѣдує велика вступна арія Оксани, нагадуюча в одній своїй частині мотивъ народної пѣсни: „Ой Гандю милостива“, в дальшій частині співавъ речитативъ Оксани на сцені зъ хоромъ колядниківъ: „Славень сон“ за сценою, а бдгакъ починаєть дуже гарний дуєтъ Оксани зъ входинимъ Вакулою: „Дівчино серденько“. Наступаюча оперна сольова арія Вакули належить до найкращихъ мѣсць в опері, а єе селлий і в дуже живій темпі держаний хоръ кінчаєть першу бдсцену. Друга бдсцена представляє повний життя і постійний крикъ образъ коляди на сцені в ночь Різдва. Середъ морозно зимової ночі идуть улицю найперше парубка зъ звѣздою, а бдгакъ двѣчата, стривнувши співати разомъ весело, а Оксана вприваті веселости жартує собі зъ Вакулою в бдбчю ажъ тогді стати євнѣль, коли принесе їй черевички одъ самого царця. Така бдсцена не має багато арій сольовихъ, бо цѣлу єи вивопняють хоръ, а іменно найперше коляди, а бдгакъ дуже гарний, але і великий трудний хоръ зъ мѣлкомъ середъ оповѣданя парубка Грицька. Зъ сольовихъ арій можна піднести хіба веселу пѣсню Одарки: „Ой на дубі листє євнѣсь“.

Найкращимъ і найбагатшимъ в правді першій музиці єсть актъ другій опери. Уже в пригравді до того акту виходять смѣлий і різкий акорди польонеса, зъ розпочинаєть короткимъ речитативомъ в арією Солохи, бдгакъ ще короткій речитативъ Голови, а опісля входить дѣк і тутъ доперва виступає пречудовий польонесъ в цѣлій своїй красі в арію дѣк: „О візвання Солохи“ і в дуєтъ зъ Солохою (теноръ і мѣццо-сопрано). Кінчаєть текстъ польонеса, написаний вѣщаною церковною і сѣвнаний зъ комичною асетацією селского Довжася, дѣк доперва ефекту, який робить музика, сама собою переважна такъ, що польонесъ тої можна сміло записати до найкращихъ, які коли-будь хто написавъ. Слѣдує коротка сцена зъ Чубомъ, бдгакъ гумористичний квартеръ Солохи зъ дѣкомъ, Чубомъ і Головою (вѣ тра сидять в мѣлкахъ) і слухачей, в євнѣль пам'яті не припомніти ще який акордъ польонеса, любесъ прекрасною каватією Оксани, а ко-

роною не лишє другого акту, але цѣлою опері єсть кінцевий терцетъ (Чубъ, Оксана і Одарка), в котрій композиторъ сполунивъ глибоке нѣжне чувство зъ найвищимъ музикальнимъ артизмомъ. Терцетъ тої робить вражливимъ вимовлює і єсть взаємнимъ перерихомъ зъ веселомъ дѣк першого і другого акту до повнящихъ сценъ акту третього.

В третій актъ стоить на першій плані басова партія Запорожця Пацюка. Партія тая держана єсть дуже поважно і драматично, єсть она полемъ поппеу для глибокого баса. Текстъ лібретта єсть тутъ високопатріотичний — старий Запорожець протівставлять любові до дѣвчини высшю ідеальну любовь до бдчаня.

Четвертий актъ починаєть хоромъ двѣчати і дуже гарною пѣсню Оксани „Дівчата-тонька-лебедонька, жалє вага не має“, а бдгакъ виходить дальше довге і форсоване оповѣданя Вакули про пригоди вѣ дорожѣ до царця. Кінчаєть актъ веселою пѣсню хоровою в єсть молодий паръ Оксани і Вакули. В цѣлій опері, а особливо в третій і четвертій актъ вимовлює особливо майстерське переведення інструменталіа. Авторъ бддаєть і змалювавъ інструменталіа всю красу музичну, яку могла бддчати єго високо артистична душа. Інструменти бдбводно до своїхъ регестрівъ ужиті характеристично вживаєть тутъ в чудову і велику силу і творять разомъ зъ заманитимъ укладомъ вокальної частини рвчъ, достойну стати в рядъ найзнаменитшихъ класичнихъ творівъ новорермъ музичноя.

„Різдвяну Ночь“ написавъ Н. Лисенко першестю яко комедію зъ євнѣль і яко таку представлювано єи в Києві в р. 1874, ще передъ заборонаю українсько-рускою рвчи на сценахъ підъ пануванємъ Росія. Бдгакъ переробивъ вінъ єи на оперу і в замѣ року 1883. представлено „Різдвяну Ночь“ яко оперу в Харкові. Представленя то було знаменитимъ триумфомъ для композитора, а печать російська не знаходила слівъ похвали геніяльности композиції. В Галичині думаєть видѣль „Руской Бєсѣды“ разомъ зъ дирекцією народного театру, стоячого підъ єго управою, вже одъ кількохъ лѣтъ надъ тимъ, щоби

„Різдвяну Ночь“ поставити на галицько-рускій сцені. Пок. Ів. Гриневецкій розпочавъ бувъ вже в р. 1887. приготування до вистави тої опери, однакъ довга недуга, а бдгакъ смерть не дала єму навіть скінчити науку першого акту. Доперва зъ початкомъ р. 1889, коли по смерті пок. Гриневецкого обнявъ дирекцію театру п. Бабировичъ, прийнявъ вінъ в порозумінню зъ видѣломъ „Руской Бєсѣды“ і при єго помочі за виставленя „Різдвяної Ночи“. Режисерію і науку опери обнявъ артистъ п. Андрій Стечницький, а весь артистичний персоналъ взявъ зъ жаромъ і охотою до нелегкого дѣла. Приготування тягнулись черезъ весну, лѣто і частъ осєні с. р.; видѣль „Бєсѣды“ роздобувъ за тої частъ, дякуючи вѣчливості і ласкавості автора, Вл. Николы Лисенка, списану підъ єго особистимъ наглядомъ партитуру оркестральну опери, котру зъ початкомъ вересня с. р. бддано до науки військовій оркестрі 55 полку пѣхоти зъ тою умовою, щоби опера була виставлена вже в єсєнорочіймъ євнѣльмъ сезоні. Тимчасомъ, якъ-разъ зъ тої сторони, зайшла неждана перешкода. Зъ причини змѣни особи капелмайстра не приготувалась оркестра військова в частъ і опера не могла бути поставлена у Львові. За то порѣшила дирекція театру виставити єи на провинції, стягнувши музику на свою малу оркестру. Розумѣєсь, що опера сама на томъ тратить дуже багато і що тимъ способомъ затираєть значна частъ єи краси, лежачої якъ-разъ в інструменталіній часті; однакъ зъ другої сторони не могла-бъ внаше провинційна публіка нѣвола чути першій рускою опери, а впрочімъ і самі артисти, не граючи єи цѣлий рѣкъ, мусѣли бдгакъ у Львові наново розпочинати тверду працю. А такъ виставами на провинції скріпнѣть певнѣсть артистівъ і заповнять поводженя опери в євнѣльмъ львівськѣмъ сезоні р. 1890, в котріймъ буде она поставлена зъ повною оркестрою. Зъ представлєнь причинъ однакъ виходить, що євнѣльній виконаня опери мусимо поминати зовсімъ виконаня часті оркестральної, яко не надаєть ся навіть до критики, а будемо держатись виключно часті вокальної.

Тутъ мусимо передовсімъ загальною зна-

хатъ немає ані слѣду зъ того роже-
ного настрою, який панує у Відня. Цѣлий на-
родъ слѣдить за найбольшою увагою за пере-
говорами, котрі не обов'язують до ні-
чого і котрі йбся заявляють д-ра Ри-
гера не будуть до нічого обов'язу-
вати, бо все, до чого вони зобов'язують-
ся, треба буде перевести в клубі, що стано-
влять собою більшість. Narodni Listy висту-
пають остро противъ того, що все, що дѣся
на конференції, держиться въ великій тайні;
То утаюване само себе похара, якъ то за-
вѣдано було, а мужъ довѣря мусить самі
собѣ приписати вину, що народъ зъ що разъ
большимъ недовѣр'ямъ глядять на
вѣднський перемови, що сумніваєсь о
успѣху конференції і вѣсть переконан-
ний, що она закінчиться тымъ, що ам відхо-
жить на глибокий пору.

Въ такімъ самімъ тоні лиш зновъ на-
пишуть промавляють і декотрі нѣмцкі
журнали. Такъ каже Deutsches Volksbl., що нѣ-
мцкі мѣщани і селяне не признають
і нѣколи панівъ Пленера і Гал-
вуха за своїхъ законнихъ представит-
елівъ і длато угода, котру бы они за-
ключили, буде мусѣла бути безъ всякого
значення.

Politik пише зновъ підъ датою 8 сѣчня
такъ: Зъ вѣсти, яку ми одержали зъ Відня
виходить, на жалъ, що вигляди на успѣхъ
конференції въ послѣднихъ 24 годинахъ значно
погіршилися а то въ наслідокъ опору
Нѣмцѣвъ противъ школь для меншо-
стей національнихъ. Здаєсь, що справа
языкова не була ще розбрана на конферен-
ції а вже стають угоді трудности на пере-
шкоть. Що єсть небезпечность, що конферен-
ція розбѣсѣе, виходить вже зъ того, що Воє-
нша стареєсь звальти вину за неудачу на ко-
иншого лиш не на тыхъ, що дѣйстно вино-
ваті.

Въ доповненію офіціального комунікату
зъ понедѣлка подають вѣднський газети вѣсть,
що дискусія велася головню надъ справами
школьними а крімъ міністрівъ бравъ въ кон-
ференцію участь такожъ репрезентатъ мнѣ-
стерства просвѣты совѣтникъ двору Ульрихъ.
Ходило о подѣль чеської ради школьній кра-
сові і школи для меншостей національнихъ.
Посля проекту закона о школахъ для меншо-
стей національнихъ, ухваленого чеськимъ со-
йомомъ, має розслѣдити условія заведеня такихъ
школь предсѣдатель окружної ради школьній
въ порозумѣно зъ окружнимъ инспекторомъ
установленимъ для языка викладового въ
найбольшімъ повѣтѣ, коло которого має завести-
ся школа для меншости. Школи такі мають
закладатися коштомъ краєвими а черезъ пять
лѣтъ т. є. черезъ цѣлий часъ ихъ провизор-
ничного стану удержуватися за фондѣв кра-
євихъ. Кошти дефинитивної школи має по-
сигти громада, котрій видѣль краєвий може
давати заомогу. Нѣмцѣ противляться тому
проекти і хотять, щобъ кожда народність
удержувала свою школу. Въ тій цѣли мала-
бѣ відбутися національна конференція а кожда
громада рѣшила-бы тогды, чи має у неї бути
заложена школа меншости.

Офіціальный комунікатъ зъ засѣданя
конференції въ середу звучить: Конференція
угодова розпочала своє засѣданє о 12¹/₂ год.
Нарада велася далше надъ справами школь-
ними і закінчено ту наряду; далтрь розпо-
чалася нарада надъ справою культури кра-
євої засѣданє скінчилося о 4¹/₂ год.

Чити, що наші артисти і артистки знялись
вище своїхъ силъ і витривалю працю
доказали справдлившого чуда. Хто знає ті не-
звичайні трудности, які ставитъ кождому ви-
конанню творчѣв Лісенка взагалъ, а того,
вправдѣ прегарного, але і дуже тяжкого до
вывченя твору въ особности, той мусить
признати, що наші артисти і артистки зро-
били все, що лише при найбольшій старанно-
сти і найлучшій волі могли зробити і що
зовсѣмъ приличний результатъ, який предла-
вала цѣлѣсть оперы на нашій сценѣ, зъ одной
сторони неумолимому заходови, а зъ другой
умѣлоу і долой режисеру належить припи-
сати. Зъ поодинокихъ інтерпретаторѣвъ опе-
ры стали вповнѣ на высотѣ своей задачѣ
п-ѣ Клѣшевска (Оксана) і п. Ольшан-
скій (Вакула). Обов они мали побороли вели-
чезній трудности а побороли ихъ зовсѣмъ, від-
співавши свои партіи зъ кождого погляду
дуже коректно. Зовсѣмъ поправно виявлялись
такожъ зъ своихъ партій п-ѣ Осиповичева
(Солоха), п-ѣ К. Радкевичъ (Одарка), пп.
Яновичъ (Чубъ), Стечиныйскій (Дякѣ),
Клѣшевскій (Грицько) і Парадюкѣ
(Голова). Сильна і ефектовна партія Пацюка
не знайшла на нашій сценѣ відповѣдного ін-
терпретатора. П. Плошевскій трактувавъ єя
дуже старанно, але твердий єго голосъ не
даєся нагнати въ той способѣ, якъ того ви-
магавъ характеръ партіи, впрочѣмъ єсть то
обсада зъ конечности, бо въ нашомъ театрѣ
доси нема взагалъ слѣвака способного на-
лежне віддати тую партію. Хоры держались
майже всюды добре, хочъ мѣсяцями були за
слабій (особливо въ баскахъ).

Зъ признаньемъ мусимо піднести, що
дирекція не падала на вишшу выставу шту-
ки. Вѣсь костюмы єуть зовсѣмъ відповѣдні, а
при тымъ гарні і дорогі, а нові декорації
прекрасні, особливо декорація зимової ночі
і хати Пацюка єть транспарентною стѣною,
зъ котрої при освѣтленнѣ выриває образъ
представляючий Запорожцѣвъ передъ царицею
Катериною. Взагалъ выставка єсть дуже кош-
товна і опера тая має повне право стати
на довгій часъ штукою притягающею до теа-
тру якъ найчисленнѣйше всѣхъ Русинѣвъ.

До Сказу доносять зъ Відня: Конферен-
ція зъ давнѣ 7 і 8 с. м. не посукули ще
на передѣ самого дѣла угодового;
мали они выключно лишь характеръ поясни-
ючий а переважно забираєть голосъ мнѣ. Гавчѣ.
Можна завіри, що тепершнѣ конференція
по гадцѣ правительства не може ані трохи
бути вымѣрена противъ тепершньої системи,
або єя виднихъ представителей.

Кореспондентъ Bohem-ia мавъ розмову
зъ д-ромъ Ригеромъ зъ котрої подає таку ре-
ляцію:

Д-ръ Ригеръ сказавъ, що вінъ і єго то-
варишѣ хотѣть дуже, чтобы конференція добре
закінчилася, але: мають не вѣльно зрѣчно сво-
ихъ правъ і дѣлати противъ нашого переконя.
Запрошенє на конференцію наступило такъ
пѣно, що не можна було порозумѣтися і ви-
брати делегатѣвъ зъ цѣлого народу. Зъ Нѣм-
цями поступлено явнѣше. Не наша отже вина,
що молоді Чехѣвъ нема на конференції. Ся-
туация змінилася знатно відъ часу коли моло-
до-Чехи побѣдили при выборахъ. Давнѣйше
мѣгъ я говорити въ имени цѣлого народу; нѣ-
нѣ не можу. Мы мусимо числитися зъ фак-
томъ, бо молоді Чехѣ оппозиція буде все о-
стро критикувати. Позачкъ мы не маємо ман-
дату, то і не можемо до нічого зобо-
в'язуватися.

Дальше сказавъ Ригеръ, що єго партія
побоюєсь, що угода выйде въ некористъ че-
ского народу, бо правительство і ще
другі чинники, котрий хоче угоди,
ароблять пресію не на Нѣмцѣхъ а на Чехахъ.
Въ справѣ угоди треба мати і на оцѣ і за-
граничній впливы. Може бути, що Прусы хо-
тять і теперъ, якъ въ тій горѣ, коли пободо-
вались войны зъ Россією, чтобы Австрія упо-
рядкувала свои внутрѣшній одноєны і чтобы
на случай потреби могла выступати зъ цѣ-
лою енергією; може отже бути, що Прусы
выступать въ оборонѣ Нѣмцѣвъ.

Справы краєві.

(Справа голодова. — Школа промыслова у Львовѣ.)

Вчера подали мы письмо кн. Вреде, въ
котромъ згадує о пропозиції доставленя
100.000 метр. сотн. сѣна і 150.000 метр. сотн.
соломы для галицкихъ хлѣборобѣвъ. Правн-
тельство пропозицію ту відкинуло, а анкета
выдѣлу краєвого по довгій нарадѣ унашла
такжѣ сироваджуванє прасованого сѣна зъ
Стирїи, Австріи а навѣтъ зъ Угорщины за не-
відповѣдне, бо не оплачуєся. Але правительство
само мусѣло відтакъ явнѣше надуматися,
коли постаралося о знизженнѣ оплатъ за пе-
ресылку всякою пашѣ (межи иншимъ такожъ
сѣна і соломы!) на зельзаницѣхъ.

Що высыланє соломы і сѣна зельзани-
цями оплачуєся і єсть рѣчно практичною, по-
казує еще отсей фактъ: Посля подробного
справозданя въ урядовій Wiener-Zeitung выв-
езено зъ Австро-Угорщины въ 8 мѣсяцахъ ма-
нушого року соломы 346.800 метр. сотн. (въ
попередѣмъ роцѣ въ тыхъ самыхъ 8 мѣся-
цахъ лише 54.260 м. с.), сѣна 306.980 метр.
сотн. (въ попередн. роцѣ лише 214.150 м. с.),
отже всє пашѣ вывезено по-за границѣ мо-
нархїи 653.760 метр. сотн. Именно практичній
прасы, зменшанючій надзвичайно объемъ пашѣ,
позволяють єя вывозити въ далекой стороны.
Навѣтъ въ декотрыхъ сторонахъ нашего краю
є машини до прасованя, і прасованє сѣно аде
за границу въ Люблянину, а особливо до
Прусь въ значной сѣблѣности. Для чого отже
правительство відкинуло пропозицію кн. Вреде
а анкета выдѣлу краєвого высказалася про-
тивъ сироваджуваня сѣна і соломы до нашо-
го краю, намъ се неясно.

Польскій „гюрожанскій“ комитетъ ра-
тунковый ще не утворився. Комисія для утво-
реня єго відбула три засѣданя і выбрала проф.
Романовского на референта до выслѣдження
дѣйствителю і на цѣлѣхъ опертого положеня
сельского народу і єго потребѣвъ. Комитетъ
має дѣлятьсѣ своєю розв'язку на цѣлий
край, займатися збираньемъ сѣладожѣ і устро-
юваньемъ підприємствъ на доходѣ потребую-
чихъ ратунку і вызвати до заяззуваня коми-
тетѣвъ по провинціи.

Межи громадою мѣста Львова а мнѣ-
стерствомъ просвѣты ведуться відъ кількохъ
лѣтъ перемови въ справѣ удержуваня про-
ектованой державной школы промысловой у
Львовѣ. Громада заявила, що на школу про-
мыслову, вразъ зъ вѣтровою і вѣдѣльною
школою для ремѣсничої молодежи, выставать
будунокъ, удержувати єго буде въ добромъ
станѣ, давати буде опалъ, освѣтленє і услу-
гу. Уложений на конференції въ львівскімъ
ц. к. намістництвѣ планъ той школы мнѣ-
стерство звернуло, жадаючи, чтобы школа та
була устроєна на взбрѣ такихъ закладѣвъ въ
Зальцбургу, Інсбруку або Грацу. Именно у-
важася мнѣстерство сполученє кількохъ кур-
сѣвъ фаховыхъ за невідповѣдне, а высказало
такой поглядъ, що на початокъ належало-бы
устроити віддѣлъ для промыслу артистичного
зъ фаховыми курсами для промыслу деревно-
го, рисунковъ фаховыхъ, моделюваня, а та-
кожъ віддѣлъ для гадѣвъ і коронокъ. Дальше
зажадало мнѣстерство, чтобы мѣсто Львовъ
взяло на себе ще кошти внутрѣшного устроє-
ня школы, і высказало бажанє, абы школа
жє въ р. 1891/92 могла вѣйти въ житє.

Въ тій справѣ відбулася передѣ кілько-
ма днями конференція въ намістництвѣ підъ
проводомъ п. намістника. Ужасно домагали-
ся відъ мнѣстерства, чтобы, окрімъ двохъ від-
дѣловъ науковихъ для промыслу будничного
і коронкарского, заведеніє було въ тій школѣ
курса для промыслу металевого і керамично-
го. На покрьтє коштѣвъ внутрѣшного устроє-
ня школы, котрѣ выносили-бы около 30.000
ар. а котрыхъ мнѣстерство зъ-разу не дома-
галася, репрезентация м. Львова не згодилаєся.

Дописи „Дѣла“.

Вѣднѣ 8 н. ст. сѣчня 1890.

[Зъ товариства „Сѣчѣ“. — Гостиня спѣвакою труппы Сла-
вянского-Аргенева. — Угодова чесько нѣмецка конференція.]

На дня 26 н. ст. грудня 1889 чятає въ
комнатѣ товариства д-ръ медицны п. Иванъ
Порубальскій свою розвѣдку „про генезъ і
розвѣдъ націонализму і патриотизму“. Цѣлаємъ
тематъ відчиту стягнувъ поважнѣйше числу
членѣвъ до льокало товариства, звернувъ ихъ
пильну увагу на себе і збудивъ живий ін-
тересъ, котрий відбився въ дискусіи надъ від-
читаною розвѣдкою.

Тов-жѣ товариство „Сѣчѣ“ устроило дня
5 н. ст. грудня 1889. Забавній вечерницѣ въ
реставрації Albin Mięczyński. zum goldenen
Rüssel, IV. Hauptstrasse 31. Товариство скла-
далася зъ самыхъ Русинѣвъ вѣднѣськихъ і
околичныхъ. Мѣжъ запрошеними гостями за-
мѣчено такожъ доволгѣтнього друга добродѣ-
ль „Сѣчѣ“ д-ра Бабья, лѣкара зъ Медлінгъ і па-
ню зъ Озаркевичѣвъ Велічкову. Вечерницѣ
отворивъ тепершній голова товариства д-ръ
Мах. Зобкѣвъ промовою, въ котрій вказавъ
на значенє товариского забавы яко чинника,
піднесаючого духа і серце, скрѣпляючого звязъ
щербѣтъ і дружию любовь товаришѣвъ та
вытворюючого сталѣсть і правѣсть характеру.
Особливо для руского товариства у Відни —
замѣтивъ бесѣдникъ — має забава свою вагу,
бо для насъ у Відни відпадає нагода і по-
треба безпосередно єборы національной
зъ нашими недругами, тои переважкою і те-
перъ конечной задачі рускихъ товариствъ въ
краю. Дальшій, до 1 год. въ ночи триваючий
забавѣ проводивъ умѣло і зъ властивымъ собѣ
гуморомъ недостаткомъ въ аранжованю ко-
мерсѣвъ д-ръ Евгений Озаркевичъ, лѣкаръ у
Відни. Сѣбѣвъ, гумористичній рѣчи і уваги та-
тоєсть поодинокихъ членѣвъ і гостей заодно
перевѣрталася і доповнялася до гармонійной
цѣлости. Мѣжъ иншимъ відчитавъ такожъ д-ръ
Ив. Порубальскій свою гумореску, въ котрій
вѣрно і велики забавно представивъ деякі
моменти зъ выборѣвъ заступника меншихъ
посѣлѣстей въ Галичинѣ до краєвой і дер-
жавной репрезентации.

Мы Русины вѣднѣський дуже радуємъ,
що товариство „Сѣчѣ“ при всякій нагодѣ не
захищує коло себе горюти і до себе завы-
вати такожъ прочіхъ Русинѣвъ зъ Відни і
околицъ, великого стану та що часто бере въ
вѣднѣвъ въ пригадуваню намъ нашого обяза-
нє. Такъ і послѣднихъ забавныхъ вечерницѣ —
посля желаня головы товариства — самі свои
коло своихъ забавлялись і повеселили та надлю-
вались своєю пѣснюю і своимъ рѣдкимъ словомъ
і адавалося намъ сего вечера что мы не на-
чужняѣ, а на рѣднѣськой євмиза, члєны
одной родины, дѣти одной Матери.

Сами днями приѣхала до Відни велико-
руска вокальна капєла Дмитра Славянского-
Аргенева. Товариство, зложене зъ 50 близько
осѣбъ, дає сегодня першій концертъ въ ло-
кало Grosser Musik vereinssaal. П. Славян-
скій має європейску славу і рѣшився по по-
воротѣ зъ Парижа і Вѣднѣцѣмъ дати нагоду
почути гомѣнь руского пѣснѣи. Въ програмѣ
будуть входити і малорускї пѣснѣи. На разѣ
певный лише другій концертъ дня 13 н. ст.
сѣчня 1890. Вѣднѣський Славянє мѣжъ нами
і Русины, єснѣмъ зъ великою цѣкавостію на
сегодняшній першій выступъ Славянского.

Заостренє въ ostatnich часахъ відно-
сѣвъ чесько-нѣмецкихъ въ Чехіяхъ змусило
врѣштѣ правительство подумати серіозными
мѣрами, ведучими до полагаженя сирывъ пе-
редѣ кількома мѣсяцями гр. Таффе, котрому
чесько-нѣмцѣмъ сѣбрѣ найменше дає супокую
і найдуже важить на серцѣ, віддѣвъ на самѣ
мѣсцѣ спору і гадавъ, что своимъ авторите-
томъ зможе въ короткій дорожѣ сторячі
стороны погодити. Але зазвѣсь п. президентъ,
Чехи бесѣдують о коронації короля чеського, а
і по сторонѣ Нѣмцѣвъ ведєсь муравляна ро-
бота. Посолъ Думрайхеръ вказує на чеськихъ
Нѣмцѣвъ яко взбрѣ нѣмецкого патриотизму і
натякає на сѣсѣню зъ рады державной. Ин-
терпретация посла Пленера въ справѣ чеського
права державного поставило правительство въ
нємалу козляцію, зъ котрої темна для всѣхъ
віддѣвъ могла лише на хзлю зъ конечности
вывести, але тривалого освѣтлюваня не запо-
нує. Отъ і приняти, за-для котрыхъ, на же-
ланє самого монарха, відъ кількохъ давнѣ
то въ президіи мнѣстерства, то въ готелі Са-
хера і т. п. запрошені мужѣвъ довѣрія зъ дня
на день по кількохъ годинъ проводять і відъ ча-
су до часу собѣ компліменти роблять. Нара-
ды тривають все ще далше, тожъ о результа-
тѣ ихъ не можна на разѣ на певно говорити,
ѣ ще мнѣше єго спєцилкувати. Давнѣмъ
вѣднѣський дуже богато говорить теперъ о сѣй
справѣ въ способѣ, відповѣдній ихъ становя-
єку. Найбольше гдуєся зъ „мужѣвъ довѣрія“
антисемитскій Deutsches Volksblatt. До „поми-
реня“ відноєся имъ всякою компетенціей, та
браку мандату і высказуєся у вступной ста-
тѣ зъ д. 8 н. ст. сѣчня п. п. „Von Diner
zu Diner“ дуже вѣноруючо о цѣлой тій кон-
ференції і єи аранжерахъ. А вже найбольше
догѣдає конференційному „проводитрови“ Нѣм-
цѣвъ, Пленерѣвъ, котрого, якъ каже, жаєнѣ
нѣмецкій мужикъ зъ Чехіи не знає і знати
не хоче.

Якій тамъ і буде результатъ конферен-
ції, а все-таки важна се рѣчь, що правите-
ству дуже на тѣмъ залежить, чтобы оба наро-
ды въ Чехіи явнѣсь погодилиєся зъ собою. Цѣ-
ломъ офіціально бере оно само инициативу
въ тій справѣ. Цасявнѣйшій народъ въ Чехіи,
якъ въ Галичинѣ! Жаль Русинѣвъ галицкихъ
до правительства тепершнього певно далеко
большій і большъ узаєднѣний, якъ чеськихъ
Нѣмцѣвъ, а годѣ дождатися відъ правите-
ства, чтобы оно роємотрело відноєня въ Га-
личинѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНІЙ

До Сказу доносять зъ Відня, що вѣднѣ-
ський найбольше нѣмцѣвъ і Русинѣвъ
члєнѣвъ выкликаною неурожайно. Шляхъ
єть зъ кождої нагоды, чтобы
генеральныхъ вѣстей і зъ нагодъ
востію розвѣдуєся о подрѣбностяхъ
что-до живного инвентаря, вѣднѣ-
нѣ въ звязѣ зъ справами
что-жъ коли цсарь информирѣ
Галичинѣ у тыхъ людѣхъ, що
вади информацию цсаревѣ
что дѣйстно дѣєся въ Галичинѣ.

Австрійскій посолъ въ Відни
розговорюєся недавно тои
давторѣвъ газетѣ Eupenem
стѣла відтакъ змѣєтъ тои
декотрі невправильный для
за замѣтки, котрѣ то нѣмцѣвъ
ароблять. Се спонукає отже
сла, що вінъ заявивъ редакцію
насампередъ всѣ вѣсти роємѣ
ми газетами, будто-бы ц
думавъ абдикувати, суть
сказавъ днѣ, что Австрія
тін для Франції єсть обременя
случай нѣмецко-францускѣ
мѣжъ Нѣмечинѣ і забезпечити
відъ входу. Въ виду змѣни
може бѣть однаковъ чинъ разѣ
ската можливѣсть войны. Щобъ
мала безосередно зацепити Фран-
не було нѣколи і бесѣды.

Министерство торговель въ
матѣся сироваго заведеня
рифы на австрійскійхъ
бути, что то вже і незадовго
збирає ген. дирекція зєвѣданя
даты статистичній до проєктъ
совоє тарифы а незадовго буде
предложений радѣ державной.

Министеръ финансовъ
нездуєся вже відъ трохъ
єнцу і не виходить зъ
докъ того відбулося одно
настрѣвъ въ министерствѣ

Демократична партія въ Австрії
реорганизуєся енергично. У
звѣстїю — утворилоєся
ведомѣ пос. Кронаветтера
демократичне і зложено
500.000 ар. на выдѣвнѣ
демократично. Щобъ
сти, якъ бы власти
зєвъ, постановлено
Zeitung за 50.000 ар.,
вѣсь відъ 1 н. ст.
невынѣмъ заоговокомъ і
Кронаветтера і д-ра Вєвѣ
мократичной партіи.

Рѣшѣ подана
окружнику Россіи въ
болгарскѣмъ єсть, коли
правдана, то бодай
казує, что Россія не
а приказала лишь
поборити побѣды
вѣсь тои позички на
Вѣдан. Подѣбну вѣсть
зєвъ а за нимъ а N. fr.
зєвъ Россія не выслала
лишь єи амбасадору,
підписавшыхъ берлинськѣ
уставо і въ досѣтъ
Россіи что-до сен
выслухали заявленє
державна не уважала
вѣсь відповѣдѣ. Згаданій
пытанє, чи правате-
лишь на око
три домагаються
протѣвъ Болгаріи, чи
дѣйстно верхъ въ
Вѣднѣська праса
а въ Туреччинѣ не
за ст. 21 берлинськѣ
заставу болгарскѣ
заставленыхъ за
Вакарель і Ямбол-
вѣсь, коли за-
позачкъ першу
доперва въ 1885 р.
минушого року.
Царьбродъ-Вакарель
Всхидній Румелии
случаєхъ не може
а вѣсь о правахъ
Россія виновата.

Вѣднѣська праса
а въ Туреччинѣ не
за ст. 21 берлинськѣ
заставу болгарскѣ
заставленыхъ за
Вакарель і Ямбол-
вѣсь, коли за-
позачкъ першу
доперва въ 1885 р.
минушого року.
Царьбродъ-Вакарель
Всхидній Румелии
случаєхъ не може
а вѣсь о правахъ
Россія виновата.

Тажѣ і англійскѣ
остро о новѣмъ
каже, что Россія не
позичку, бо прецѣ
мало за ню заручила
въ нѣчѣмъ не нару-
Standard доказує, что
ли-бы Россія хотѣла
досѣтъ рѣвнѣдушнихъ
публичной опиніи
въ оцахъ того три-
Россія виновата.

Зъ Петербурга
важныхъ амѣнахъ въ
стѣстерствѣ. Тамъ
l'Est, что въ добрѣ
петербургскихъ
инѣстеръ войны
на єго мѣсцѣ
дантѣ головной
прѣшловъ-бы тогды
подає такожъ
вѣсь, что оберпрокураторъ